

જુના અને જાણીતા

ઝવેરીઓ

રામજી ભગવાન એન્ડ બ્રધર્સ.

૨૦૯, શેખ મેમન સ્ટ્રીટ, મુંબઈ.

તારણ સિંઘ મુ. "Muffchain-Bombay" દર્શાવેલ નં ૬૭

સમાલોચકની જાહેરખબરના હાવ

એક વખત માટે એક આજુ પાતુ, ૩ ૧૨ આડું પાન ૩ ૭ પા પાતુ ૩ ૫.

—આ બાન તાર માસની બાંધી મુતને ૪ માટે છે એક વખત માટે કે આમ - વધુ માટે ચાલુ લાવ ઉપર પચીંગ દેના નવારે લેવામા આવે

—ક્યાર ઉપરના ખાસ લાન માટે નવરમા મળવુ થા તે બધી પુરાતન,

—આ બજા છેલ્લામાં છેલ્લા છે તેમા છગડો થઈ સમને નહિ વધતી જતી મોનારી જે પીરે આ બાવ ગમે તે નખતે ફરી શ તે વધુ માટે લખા ચાલુ નહ મળે

રમણીચિત્રમ ગોવંદનરામ ત્રિપાઠી, પ્રમુખ

સુભોચન ગ્રાહિત, મોરારજી ગોળાવાળા ચાન નંબર ૨/૦૬, મિન્ડરટેંગ, ગિરગામ, મુમ્બાઈ

આધેળા દખના થાય છે—કેટેકેટોડાનથી

આખલા મોલીઆ વાઢકાનુ વગર નરે છે

આ નુકસાન થયુ છે કે આખલા મોલીઆ વાઢકાનુ વગર નરે થયેલી નથી શે છે વાઢકાનુ વર્ગના સરખાઓની આખ સુધે છે એમ નથી તમ કેટેકેટોડાનથી મોળપનુ દરરો નીસર છે, નહ નથી એન અનુભવથી સિદ્ધ થયવું છે કીં ૩ ૫, પોસ્ટેટ ૬ આના વધુ

આખા હાંદુસ્તાનમા વખલાયલો બાવ કાળા કરવાનો

પકકા કલપ

આ વધુ મુજબ તમા ધારીની સફર વાગને લખા તા તે પાસ જ ની પીટમા ચુર ખાન મેઠ, નવુ એવી બરાબર આજુ/કોઇ પાનુ કવા નથી આ કવા વાપરવામાં સહેલા છે સામમાં ભરતો મુખમાં આપરી છે, કેવળા પોરો છે ગને કીનળમા સમજો છે કીમત રૂ. ૧૧ દવાડ ખરચ નહ

Messrs Navaratna & Sons Kalbadevi Road BOMBAY

૬ આખા અંદરમા મમાનેચકની તોષ લેગે.

જ્યારે બુવો ત્યારે

કેવું નવું જ.

હજારે જાતની છાપના નવી નવી મન મોહ- કીજાઈતાના ધાયનો
છાપના હોય અગ તૈયાર લેના હોય તો એ નખત અમાર ગમ
તથા ભાવ જોઈ જસો એટલે તમાને સતોષ થશે. તમા ધોવણવી પ્રાપ્ત
વીને વાંચો પણ અગ જસો જ નહિ.

મળવાનું કેનાલ :

શા દુલ્લાલ કીશોરીલાલ, અને ગગવાન છાપનાનું બુક અને
જાણીતું મથક, નં. ૩૫૪ કાલબાદવી ગેટ, મુંબઈ.

કેશર જન—પહેલા પ્રશ્નરતુ મગર માટેનું તેવું છે

કેશર જન—મગરના જાનતંતુગોને પુષ્ટિ આપે છે

કેશર જન—જાણને ચરી પાનાઅમારે છે ને વાળને જ ન
બધ ઉગાડે છે

કેશર જન—આખો વિસ મગર માગી કરનારાએને ખાત
ચામિત આપે છે

કેશર જન—સુરતા તથા ગાડાઈ માટે સારી રીતે નાગર
છે મિત એટલીનીનો રૂ ૧, પાચેર, બુક

અમેહિન્દુ શું છે ?

અમેહિન્દુ—જુનાનીવતની ભૂતોની થયેના રોગો મદાઈ છે

અમેહિન્દુ—ચાલી વિગેરે લગર રોગો ઉપર અદ્વ રીતે કાયદો આપે છે

અમેહિન્દુ—આ કૃત્તિ ના ત્રામચીચેના જ વખતમાં સુમિ અર્પાવે છે, તાન,
અગમિ શ્રેમ વિગેરે સારી રીતે કૃત્તિ છે.

અમેહિન્દુ—આ કૃત્તિ પીજના હર જરૂર નાપરતુ
રૂ ૩ મીલીનો રૂબાઈ હોઈ, મિતિ ૧૨૨૨૨૨૨ આનો નવ લદા

કનિરાજ નોનનાથ મેન, ગવર્નમેન્ટ કીસોમા હો કર, ન
૧૮/૨ અને ૧૮ લીઅન ચિતપ્ર ગેટ, કલકત્તા.

મુંબઈના સુપ્રસિદ્ધ ઝવેરીઓ.
 ઉત્તમ કાચીકાચીના અનેક નમુનાઓનું પ્રદર્શન !
 મોહનલાલ એન્ડ કંપની,
 દરેક પ્રકારના સોના, ચાંદી અને ઝવે-
 રાતના મનપસંદ ઉત્તમ દાગીના
 ળનાવનાર ને વેચનાર.
 નં ૧૯૭-૨૦૧ શેખ મેમણ સ્ટ્રીટ,
 ગણેશવાડીની સામે, મુંબઈ.

આનંદ અને સ્વતંત્રતા

મોડમના માપોકયુરતુ આતુ સેવન રાસાયી માળકો દરેક જાતની
 બીમારીઓથી તેમજ માતાના અપચયથી થતા દરેક વ્યાધીથી હમેશા રૂંદે છે તો સુ-
 નિરોગી સતાન.

માતાએ માથો આનંદ અને ખાવાપીણ નથા ફરવાની છુદ ને સ્વતંત્રતાનો
 સાચો દહાનો નથી ? કિમત હો શીવાનો રૂંદે આપ તમાવી પી ખચ જુદું

મરુછર, માકડ, તથા ચાચડના જીલમ અસલ હોય
 તો,

અમારું અન્ડી મોરકવીટો ઓઈલ વાપરી તેના ત્રાસથી મુક્ત થાઓ
 ફેફસાં શેખ નીપાં ગરે નહન ઉપર ચોળી સુઈ ગહેવાથી ઉપદરી જન્મુઓ પાસે
 ફેફસાં શકતા નથી મેલેરીયા તેમજ બીજા અહુરી તાન્થી જયવાનો ચોછસ
 અને ખાતરીપૂર્વક ઈલાજ છે કિમત ને શીશી ફા, પુ પારેજ જુદું
 એનન્ડસ, મગવાતુ કમણ,
 પી ફુજી ઈન્ધોઈંગ કામ, પી ન્યુ મેરીકલ હાઉસ,
 Feb. 19, રીચીશ, અમમવાદ કમર્સીઅલ બિલ્ડીંગ, લાહોર

૧. એમબકિત ગ્રંથમાળાનું મધ્યમ પુસ્તક.

આજે જ મંગલો ! ચિત્રદર્શનો. આજે જ મંગલો !

ગુજરાતના લોકપ્રિય કવિર ન્હાનાનાર્વ દર્શકવિદ્યા આ નવું પુસ્તક તૈયાર છે

૨. પ્રસિદ્ધ બગ કવિ ગવિન્દનાથના એક અત્યુત્તમ પુસ્તકનો અનુવાદ.
(રવિબાણુની છે નામા છે ની જળી સાથે)

વિશ્વભારતી.

અનુવાદ — શ્રી હીંગવાલ હરજીવનદાસ ગાપાત્રા, શ્રી એ
નિમત્ત કપીઓ એક, પોસ્ટેજ લુ

૩. લોકપ્રિય મરલવાર્તાવલિ

ત્રીજી પુષ્પ

સૌભાગ્ય દેવ.

દો આનાનો સ્ટેમ્પ મોકલી મંગાવો

૬. લોકપ્રિય સરલવાર્તાવલિ

ચોથું પુષ્પ.

અખંડ યુગલ.

ચોથા દિવસમા બહાર પડશે.

છુટ્ટું નકલ દોર્લ આનો, બાગપુ પૂના એક કપીઓ, પોસ્ટેજ સંદર્ભ
વધુ વીગત માટે લખો

મોતીલાલ શામળદાસ શર્મા,

૫, ૧૦, સેન્ટ્રલ રોડ, કુશાવતી

સ્વ. ગોવર્ધનરામ માધવરામ ત્રિપાઠીકૃત

નવી આવૃત્તિ તૈયાર છે

સરસ્વતીચંદ્ર

ભાગે ૪ થો.

સરસ્વતીનું મનોરાજ્ય અને પૂર્ણાહુતિ.

[૧૯૨૦.]

મૃદ્ય રૂપીઆ સ્હાડા પાંચ.

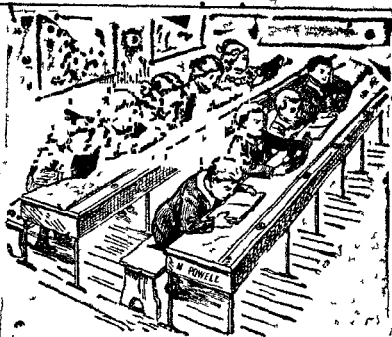
સરસ્વતીચંદ્ર	ભાગ ૧ લો (સાતમી આવૃત્તિ) ૩ રા.	} ચારે ભાગની કિંમત સનાથા રૂપીઆ.
	ભાગ ૨ લો (૫મી આવૃત્તિ) ૩ રા.	
	ભાગ ૩ લો (ચોથી આવૃત્તિ) ૩ રૂ.	
	ભાગ ૪ થો (ચોથી આવૃત્તિ) ૩ પા.	

મળાણુ ટેકાણુ ૧. એન એમ ત્રિપાઠી એમ કંપની, પ્રિન્સેસ સ્ટ્રીટ, મુંબાઇ

૨. રમણીયરામ ગોવર્ધનરામ ત્રિપાઠી.

મોસરજી બીદગસ, મીરઝાપુર, મુંબાઈ નં ૫.

૩ અને મોં પ્રસિદ્ધ છુદ્દો નહે.

તમારું બાલક નિશાળમાં કેમ ચાલે છે ?

આ પ્રશ્ન આજના બહુ વિવાદો પડ્યો છે અને એથી જણાય છે કે પોતાની સતતિના માનસિક વિજેતા માટે, માળખા કેટલા બધા આવડે, રહે છે પણ તેસાથે તેમની શારીરિક-મધુરતા જે કેટલી જરૂરી છે એ કેટલા યોગ્ય માન્યતા વિના છે ? તનદુરસ્ત અને સુદૃઢ અસ્થિ, એ જ દગીના બહુ જરૂરી તરવો છે અને જનતા મોજશોખ કરતા જે, એ વધારે અગત્યનો છે એ વહવાની તી જરૂરી છે ? માટે જ શરીરના અવયવો નરમર ગી તુનાપાગવાનો અને એવું જેથી થાય તે વાત દેખના ફરેક બાળકે મહમજની નિષ્ક્રિય ?

તમારું બાલક દાઈ પણ જાતની શારીરિક યોગ્યતાવાળું હોય તો તમારા ડાક્ટરને મળીને એની એ નિર્મૂલતા વધે નહિ તે માટે તરત અમારે લાજરની ઉપાયો લેવા માટે લેતા આવીએ

અમારે લાજરોજ અવાલામ લેવા કેટલા જવા સખ્યમધ માણુમો આવે છે તે જોવું હાય તો એ- વખત અમારી બાલકમાં પધાગરો તો છેદનામા છેલ્લી શોવ પ્રમાણે તૈયાર કરામાં આવેના વીજળીના અને મરીગરીના સ્વનેથી-મનુષ્યોની એના અમે કેટલી કર્ગએ છીએ તે તો તમો પૂરેપૂરા ખ્યાલ આવે એવી જાતની બધી વ્યવસ્થા તમને સતોષ આપે, એ રીતે બનાવીય

યોગ્યમાણવાળા ફેક્ટ હરદીને તેને નપક અને જરૂરી પૂરેપૂરી સનાહ આપના માટે એના ખાસ અનુમતી અને વારાક ડાક્ટર હમેશા હાજર રહે છે એટલે-એકી જમી પાડીને મરીગરી અદના શુભ દોગો અને તેના મૂળ તરને પારખી સકાય છે વધારે રીત માટે મળે કે વળે

કુપરીન્ટેન્ડન્ટ, ધી હેન્ડર આરથા પીક એન્ડ મીડીશન-મલેકરીક, ફિરિટીટ્યુશન, (એન પાવેલની કપની) લેમિઅન રોડ, મુબાઈ

અનુદેશક વાપ્ય સત્ય પ્રિયદિત ચન્દ્ર.

સ્વાધ્યાપ્રામ્યસન સૈવ વાદ્યય તપ ઉચ્યતે ॥ મ મી ૧૦-૧૫.

કુસ્તક ૨૬ હું.]

જાનગુઆગી, ડી. સ. ૧૮૭૧.

[અ. ૧ પો.

તરી-ગા. આમાલાય છુવાખીગમ જાની, ખી. એ.

રા. ચન્દ્રસંક નર્મદાસંકર પડયા, ખી. એ., એતએવ. ખી.

પ્રકાશક-ગા. રમણીપરામ ગોવર્ધનરામ ત્રિપાઠી.

વિષય.

વિષયાનુક્રમણિકા.

૫૯

૧. સન્તન સારુ આગે-આવો કા વ

રા. નહાનાના દનપતરામ કનિ, એમ એ ---

૨. નિરેકન.

રા. ચન્દ્રસંક નર્મદાસંકર પડયા ખી એ, એતએવ. ખી

૩. પ્રભુ જે પળ જેમ ગળાવે તેમ તે ગાળની રે કાવ

રા. ચન્દ્રસંક નર્મદાસંકર પડયા, ખી એ, એતએવ. ખી

૪. નાગપુર કૌંચસ. એક પા

ગા. મનમુખનાન આ મા મા માન્ટર, મી એ, એતએવ. મી

૫. ગાંધીજીનો જય કાવ

રા. વિક્રમજય ચંદ્રેશ્વર આવસેથી

૬. નાગપુર કૌંચસ

ગા. રમણીપરામ ગોવર્ધનરામ ત્રિપાઠી

૭. વેદાન્તનુ વ્યનહાડ અરૂપ

રા. કલ્યાણગય જેઠાભાઈ બક્ષી.

૮. જનીબાઈ એક સાકન જી-કનિ

રા. હાલાભાઈ પીતામહરાસ ફેરાસરી, બંદિટ-અંટ-ગો

૯. ગજલસ મારો મૂતો કાવ

ગા. જનાન પ્રભાર

૧૦. અભિજ્ઞાન શુભલા નારિકેના સાપાન્તરા અવતોકન.

ગા. રતિપતિરામ ઉદયમરામ પડયા, ખી. એ

૧૧. હંગેરીનુ પુનડજનન.

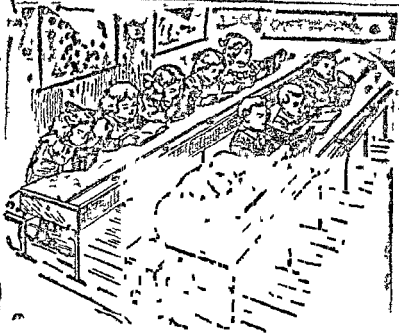
રા. મુલુલાન રમણીપરામ મનમુખના

૧૨. અસ્થાનવેકલ.

રા. હું, અગ્વાને મિત્રમંડલ [કે છે. ૧૨૫]

વારિક લનાજમ રૂપીઆ છે,

હિન્દુ મોત અહાર મીવાગ એકે ૩. મહાકામાત મુકે અકની હિમત હેસ આનંદ.
આ વવાનજ સરઆનમા જ લેવામ આવે છે,

તમારું બાલક નિશાળમાં કેમ ચાલે છે ?

આ પ્રશ્ન આજકાલ બહુ વિવાદનો યથા પડ્યો છે અને એથી જણાય છે કે પોતાની સતતિના માનસિક વિકાસ માટે માળખા કેટલા બધાં આવૃત્તિ હોય છે. આથી તેસાથે તેમની શારીરિક સપૂણતા એ કેટલી જગતની છે એ કેટલા ઘણા માળખા વિચારે છે. તનદુરત અને સુષ્ટ સુદઃ અવયવ એ બંનેની બહુ જરૂરી વસ્તુ છે અને જીવનના મોજશોખ કરના એ બધાં જગતના છે એ કહેવાની થી જરૂર પડી છે ? માટે જ શરીરના અવયવો જરામર રી નુનાપાગ્યાના બને એવું જોઈ થાય તે વાત દેશના દરેક બાલકે સમજાવી જોઈએ.

તમારું બાલક કોઈ પણ જાતની શારીરિક ખોડખાંચણના રેશ નો તમારું કાલે ને મળીને એની એ નિર્મળતા વધે નહિ તે માટે તરત અમારે આ જરૂરી ઉપાયો લેવા માટે લેતા આવડે.

અમારે આ દરરોજ અવાલાન લેવા કેટલા બધા અખ્યાનધ માણસો આવે છે તે જોઈ દોષ તો એક વખત અમારી બાલકોમાં પધાંગો તો છેલ્લામાં છેલ્લી શોધ પ્રમાણે તૈયાર ગામા આવેલા યોજનાના અને કારીગરીના સુવનોથી મળ્યોની એવા અમે કેટલી ફરીએ છીએ તેનો તમને પુરેપુરો ખ્યાલ આવે એવી જાતની બની વ્યવસ્થા તમને સતોય આપે એ ગીતે બતાવીશું.

ખોડખાંચણના દરેક ફરદીને તેને બાલક અને જરૂરી પુરેપુરી સનાહ અપના માટે એના ખાસ અનુભવી અને આનાક પ્રક્ટર હોયેલા લાગુ રહે છે એવું જોઈ છબી પાડીને શરીરના અદના સુખ રોગો અને તેના મૂળ તરત ખાખી રાકાય છે બધારે વીગત માટે મળે કે લખે.

સુપરીન્ટેન્ડન્ટ, ધી હેન્ડ આરથો પેડીક એન્ડ મેડીટા-કલેક્ટરી
 હેન્ડીટમુશન, (એન પીવેતની કંપની) લેમિંગ્ટન રોડ, મુબાઈ.

अनुद्वेगकर वाक्य सत्य विरहित चकार।

क्याख्याप्राप्त्यन्तर्गत सौ चान्नय तप उच्यते ॥ भ नी १७-१५.

मुद्रा २६ पृष्ठ.]

जन्मभूमि, छि. म. १६२१.

[अ० १ लो.

तनी—रा. अंमालाय पुनःभीनाम जनी, भी. अ.

रा. चन्द्रशेखर नर्मदाशेखर पञ्चा, भी. अ, अतमेव. भी.

प्रमाणक—रा. भल्लीयसम गोवर्धनराम त्रिपाठी.

विषय.

विषयानुक्रमिका.

पृष्ठ

१. सन्तान सद्धि आरो-आरो काय

०५ अंमालाय वनपनगम जनि, अमेम अ

२. निवेदन

रा. चन्द्रशेखर नर्मदाशेखर पञ्चा, भी अ, अतमेव भी.

३. प्रभु ने पण जेम गणायि नेम ते गाणनी र काया

रा. चन्द्रशेखर नर्मदाशेखर पञ्चा, भी अ, अतमेव भी

४. नागपुर क्रिमि. अ० पत्र

रा. मनमोहनतान अंमालायम भारतर भी अ, अतमेव भी

५. गांधीजीने जय काय

रा. विठ्ठलराय यशेवर आवमन्थी.

६. नागपुर क्रिमि

रा. रमलीयसम गोवर्धनराम त्रिपाठी

७. वेदान्तनु व्यवहारा स्वरूप

रा. कल्याणराय जेठाभाट अशी.

८. जनीभाट अ० साकत ली-करि

रा. अण्णाभाट पीताम्बर त्रिपाठी, अ० १२-अ० १०

९. गजवंत भद्रो सुतो काय

रा. जनादन प्रभाकर

१०. अभिज्ञान शकुन्तला नाटका सापान्तरो नवरोडन

रा. रतिपतिराम उद्यमराम पञ्चा भी अ

११. लोरीत पुनर्वचन

रा. मुल्लावात रजुजेवात भजमुदात

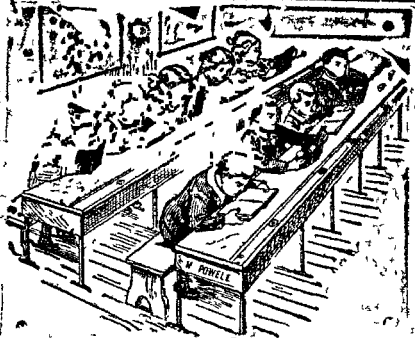
१२. अन्धकारलोचक.

रा. पु. सत्या ते भिन्नमाल [के. छा. देगाड]

वार्षिक वनाजम उभीआ छ,

हि. सौन अहारे शीवांग योद ३. अहारासान. नुदक. अ. कृती विभन देश मन्थ.

आ ससाजम सा-मातमा न सेवान आवे अ.

તમારું બાલક નિશાળમાં કેમ ચાલે છે ?

આ પ્રશ્ન આજકાલ બહુ વિવાદનો થઈ પડ્યો છે અને એથી જુલુપ છે કે પોતાની સતતિના માસિક નિઝાસ માટે, માળીપ કેટલા બધા આતુર હોય છે પણ તેસાથે તેમની શારીરિક સપૂર્ણતા એ કેટલી જરૂરી છે એ કેટલા થોડા માન્ય વિચારે છે ? તનદુરસ્ત અને સ્વદૃઢ સ્વદગ અન્યથા એ છુદ્ગીના બહુ જરૂરી તત્વો છે અને જીવનના મોજરોખ ડરતા એ વધારે અગત્યના છે એ જહેવાની શી જરૂર રહી છે ? માટે જ શરીરના અન્યથો યતનરેશી તુનાપાણુના અને એવું નથી થાય તે વાત દેશના દરેક બાલક સ્થમજવી જોઈએ

તમારું બાલક કોઈ પણ જાતની શારીરિક ખોડખાંચણાણુ હેતુ તો તમારા ડાડગને મળીને એ બે નિર્મયતા વધે નહિ તે માટે તરત અમારે-લા જરૂરી હિપાથો યેવા માટે લેતા આવળે

અમારે લા દરરોજ અ ના લાભ લેતા કેટલા બધા સખ્યાનધ માણસો આવે છે તે જોવું હોય તો એ વખત અમારી ઑફિસમાં પધારશો તો છેડનામાં કેટલી મોધ-ક્રમાણુ તૈયાર કરનામાં આરે ના વીજળીના અને કારીગરીના સ્થળેથી મનુષ્યોની સેવા અમે કેટલી કરીએ છીએ તેની તમને પુરેપુરો ખ્યાલ આવે એવી જનવની બધી વ્યવસ્થા તમને સતોષ આપે એ રીતે બતાવીશું

ખોડખાંચણાણુ દરેક દરદીને તેને વ્યવસ્થા અને જરૂરી પુરેપુરી સનાહ આપના-મોટે એના ખાસ અનુમતી અને ચાનાક ડાડર હમેશા હાજર રહે છે, એસ-રેથી છમી પાડીને શરીરના અદ્ગતા શુભ રોગો અને તેના મુળ તરત પાગળી મકાપ છે વધાર વીમત માટે મોજા કે લખો

પુ પરીન્ટર, થી ડેન્ડ ઓરથો પેડીક એન્ડ મેડીટા-ઇલેક્ટ્રીક, ઈન્ડીયન, (એન પોવેલની કંપની) લેમિએન રોડ, મુંબઈ.

સમાલોચક.

[૧ ચિત્ર]

અનુદેશક વાક્ય સત્ય પ્રિયદિન ચ વત્ત.

સ્વાધ્યાયાગ્રામ્યસન સૈવ ઘાઘ્યય તપ ઉચ્યતે ॥ મ મી. ૧૭-૧૮

પ્રુત્તક ૨૬ મુ.] જાન્યુઆરી, ઈ. મ. ૧૮૭૧. [અક ૨ લો.

તત્રીન્દો. અમાલાય યુવાળીનામ જાની, બી. એ.

રા. ચન્દ્રશંકર નર્મદાશંકર પડ્યા, બી. એ., એનએલ. બી.

પ્રેક્ષક—રા. રમણીયરામ ગોવર્ધનરામ ત્રિપાઠી.

વિષય. વિષયાનુક્રમશિકા.

૫૪

૧. સન્તન સહ આયો-આયો કા પ

ગા. ન્દુનાનાન દનપતંગમ કવિ, એમ એ

૧૫

૨. નિરેદન.

રા. ચન્દ્રશંકર નર્મદાશંકર પડ્યા, બી એ એનએલ બી

૩. પ્રભુ જે પણ જેમ ગળાવે તેમ તે ગાળાવી કે કાન્ય

ગા. ચન્દ્રશંકર નર્મદાશંકર પડ્યા, બી એ, એનએલ બી

૪. નાગપુર કૌંસેસ એક પત્ર

ગા. મનમુખવાન આ મા તમ માસર, બી એ, એનએલ બી

૫. ગાંધીજીનો જય કાન્ય

રા. વિશ્વરાય યોગેશ્વર આવતેથી

૬. નાગપુર કૌંસેસ

ગા. રમણીયરામ ગોવર્ધનરામ ત્રિપાઠી

૭. વેદાન્તનું વ્યવહાર મ્વરૂપ.

ગા. કલ્યાણગાય જેઠાભાઈ બરી

૮. જનીબાઈ એક શાકન ઓ-કવિ

રા. કાલાભાઈ પીતામ્બરરામ દેરાસરી, મંત્રિસર-અંદ-લો

૯. ગજલસ મહારો મૂલો કાન્ય

રા. જનાન પ્રભાસર,

૧૦. અભિજ્ઞાન શત્રુનાના નાદેકના લાનાન્તરે અવનોન.

રા. નિષાનિગમ ઉદયરામ પડ્યા, બી એ

૧૧. હોગીતુ મુનિજીવનનું.

રા. મુલુનાન રણજીવાન મજસુદાન

૧૨. અન્ધાનસોકલ.

૧૩. સગવા ને મિત્રમંડલ [કે છા રંગાઈ.]

વારિકે લનાજમ રૂપીઆ છ,

હિન્દીમાં જહાજ રીયાગ લોહ. ક. મહાકામાત મુકલ અકની કિમત દેસ માન્ય.

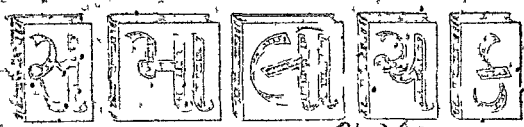
આ લવાજમ સરઆતમાં જ લેવાની આવે છે

ગ્રાહકોને બે બોલ.

સમાજોચક આ અન્યી એના છઠ્ઠીસમા વર્ષમા પ્રવેશ કરે છે માનિત મનિષે એ આજ
એના આઠમા વર્ષમા પ્રવેશ કરે છે એ વર્ષો રમિયાન એતો ધણો ખગલ સમય
એવો છે, અને એની આર્થિક સ્થિતિ વિપ્રતિવિનુ ખગલ મદી નધ છે એવા સમયમાં
પ્રજામક તરિકે મેં ધર્મવર્તનથી એને ખતી શેકે તેટલો આર્થિક પોતા આપીને પીમાયું
છે ન પૂરકે ગયે વર્ષો એનું વવાજમ વનારનું પડ્યું અને સમયો જોડી કરી પડી એધો
મદને ધણો આનાન થયો હતો પરંતુ, 'અખની ઇચ્છા'ને માન આપી કમને પણ એ કરનું પડ્યું-
પગિણામે માસિકના અમ્હારા ગ્રાહ્યમનુઓમા નિરાતા ઉત્પત્તિ થઈ અને કમકમને તો નનુ
નર્મજમ ભારે પણ પડ્યું એથી નવા નથી એમનો આભારિ- રીતે પત મવ કરનાનો ઉકમ
કયો છે અમ્હે તે સર્વ લાકડોએને આ અક કરી માનલીએ છીએ જાર મહિતે એ
કરીઆ વધાનતા અપવા જેટલો ભાગ એ આરી શકને એવી અન્ટને આતા છે છતાં
ધણ જેમને એની અનુકૂળતા ના હોય તે પ્રથમ છ માસના મહાકાનવા અને
પછીના છ માસના અપી રૂપીઆ માનલી ગ્રાહક તરિકે આનુ મહેતે એવી
અમ્હેને આગા છે. હવે લનાજમ નારનાની જરૂર નહિ પડે એનું અમ્હે માનીએ રીએ
અને સનેગો ખલાતા તેમ ગ્રાહકોની સખ્યા નધેથી અમ્હે વધારે ઉત્સાહપી કામ કરના
નવાર થઈશું સમાજોચકમા હવે ચિત્રો આનતા નથી એ એ- દુગિયાદ અદાની પારે આરી
એની સર્વ શરિયાતના મૂળ નમળી આર્થિક મિથિત છે ગ્રાહક તરિકથી જેનું ઉત્તેજન
અમ્હી સમાજોચક કરી મચિત થઈ શકશે અને એ કરવાનો અમ્હારે નાન વિચાર
છે, આનુ નથી આપણુ મચ્છીતા વિદ્વાન વા તરિકથી નારા અને તિષ્ટ જેઓ નિયમિત
દુરિતે લખાતા આગે આને લેનાના મેરિયા અને ઉચ્ચ લમિના દુગી આપણી દષ્ટિ
પરને રનું કરવાના પ્રયત્નો થને

આવા અમલે આજા રાખીએ ડીએ કે જે આહોકાએ મહાતાલ મગરુ ૧૪ ૫૧ છે
જે ગૌડી તેને ઉત્તેજા આપી મહેલારા મનમા ઉત્પાદ્યો જો ૮ અમાવાચકની સગાઈ
જોઈએ ૪૬૨ કુમે નરીન આહોકા જેમ જેમ રનત જશે તેમ તેમ અમલ વધુ ૧૦ વાર
કરેલી ૧૫ કરસા મેરાલશુ

જાણેલા ની અભિયમિતતા એ તપખાનાઓમાં કામ ના ના આસારી છે.
 ઉપનતી બની મોચરતમા તમા માત્ર ન પણ વરી છે તમા એ આ હિ દર કરતાના પ્રયામે
 જાણુ જ છે ગેરસી ખાતી માદ્યપુઓ સકુત કે નહિ ન એ નમુ પારતા જ નથી.
 માદ્યની પુજાના ઉપર અમદો નિધાસ છે

21, 240

પુસ્તક-૨ મુ,]

જાન્યુઆરી, ઈ. સ ૧૯૦૧

[અ-૧]

મન્તન સહુ આવો-આવો :

તેમ-ગ ન્હાનાવાદ દવપતરામ ઈ, એમ એ

આવો-આવો, મન્તન સહુ । આવો-માવો :

ગાવો-ગાવો, આરાગીત ગાવો-ગાવો

આરાભર્યા, યોવનભર્યા, ઇનનભર્યા

આવો-આવો તુન

પત્રકેગ યોગમ્ ઓપે, દશ । દ્યો તમમ્ લોપે

ઉ-ઉ નયોતિ તોપે આવો-આવો

આનસરાં યોનનભર્યા, વિ-

કામ સમેા પ્વગ ઉડે, નિશાશા નિ રક્ષા ખૂડે,

આસાને મન્તિરે રૂડે આવો-આવો :

આશમરા યોવનભર્યા, વિ-

આમ તુ નિશાન વર્ધામ, પ્રેનમકિન નિ આ લોમ;

અન્ન વહે રોમ-રોમ આવો-આવો

આશમર્યા, યોનનભર્યા વિ-

નિવેદન.

વેખડ — ૧ અન્દગેકર નર્મદાશકર પડ્યા, બી. એ., એન.એલ. બી.

૧૯૨૧ ના જાન્યુઆરી માસથી “મમાયોચક” નું જીવનું નું રાજ થાય છે. કોઈ પણ પરિસ્થિતિના પોતાના છવન ॥ પચીસ પા પૂર્ણ કરા એ ધ્યાનથી રીતે કોઈ પણ પત્ર માટે અભિનંદનને ચોખ્ખા આવત ગણી શકાન દરેક રીતે નિશ્ચયની બતાવી છે. એવી જે પ્રતિદૂન પરિસ્થિતિમાં ગુજરાતના મામિદાને પોતાના છવન દેણ જારી ખતાના હોય છે તે પરિસ્થિતિમાં તોળ્યા રાતકનુ અખતિ અસિન ૩ એ એવી મદામિદિ ૩ ૩ તે માટે જેણે અભિનંદનો અપાય તેટલા એજ છે એવી સાપેક દરિયા બેઠવે તો તો અન્દગેકર સદ્યનો અધના નિષ્ક્રિયાથી તદન અતન રીતે કેવન પનીસ વના અસ્થિતન પગલે જ મજાસતોયો જાત ॥ “મહાન્સતોયો જાત ॥” એવો મહાપ્રોપ અન્દે મયાની મૂળીએ નહમાં કાછે જોડુ ન ગણાય, અને અન્દગેકર ‘રૂપકેસન’ ની મુજારવાદીમાં અમ્દારી બન સચિ વગર કોપિ બેઠાય પરંતુ જે ગગનગામી આદરો અમ્દારી દૃષ્ટિ સમક્ષ સં ૪ ઉના રહે છે અને અમને પ્રતિભાજ વધારે ને વધારે ઉચ જવા નિગ્નત પ્રેમી કરે છે તે અમને એમ સ્વપ્નવતેલી થયા ૩ તેમ નથી એટ વાલુએ ગુજરાતને જગતના નિગાન સાગરમાં મહાદી મોહી નામે ભરી બીજી પાળ પાડી હવે વેગરે સર્વથી આગળ તંતા સમયમાં સમયે તાત તરીકે નેના જગ્યા દરીએ, અને મહાના ગાધીજી જેવાના મહાસાદરે “સ્વાધ્યાય અધિનરીઓના અધ્યાયારો સાથે અહિંસાગક અનહમરનો ગમૂર્વ ઉદારમો” જગતની પ્રગ્ભોને દર્શાવી ઉક્ત જગનાની નિદિની આશા આપી રથો છે એમ જોઈ બેઠવે, અને બીજી માનુથી શરૂઆત કરનાને ૫ રાગાવે એના તરડીયો અભિનંદની અન્દગ આતમમતાપમા ન્દાનીએ તો બીજા બતાના તો કીટ પપુ હાન્યરસકતાના-Separate of Juntou ના-એ લગત ન હી રાગીએ અન્દે નથી અધિવેખ આતમિના અનુરૂપે અન્દગ આતમપ્રતાસાના પ્રેમી અ જો મા ૧ નિષ્પક્ષપાતી સમાલોચક બિને, ૫-૧ સના બાચનાનું પાન બન હોય ૩ જગત

જગતની મોહ પાન દરેકી, બન્તપ્રકર પ્રમાણમાં ન્દા પી નવે ૧ ના પરંતુ એવી જે ન્દાનકડી ગુજગતના સ્વરૂપમાં “અપોચક” પોતાનો એવો અને એના તિ સા જાપા પા રાતકમાં આપ્યો છે, એ પ્રગુત પ્રશ્નો ઉત્તર આપના નથી આ પ્રમગે અનુ ન્દેના કે પ્રમગ જે આ પ્રમગે કરતુ પરુ પરુ નો જે અન્દે પ્રતિદૂન પરિસ્થિતિને બીધ ૩ એવી રૂપા નથી તે ન્દે અન્દે ની શકા લાત અને ‘સમાયોચક’ના ઉપકેતમ ચોખ્ખી રીતે ઉદગી રાગા હોત તો અમ્દારા રૂપકેસન-અન્દમા અન્દે ઉપગના પ્રધાના ઉત્તરની સાનકો, નર્મદાશકર, રેનુ કરી હેત અને તે ઉપ ન ગુજગતના રોમો પાસે છે ત્રા પા ૧ જામો હોનો ગજગ (સચિત્રચાના) રૂ. ૨૦૦ ૦ એ. એમ ત્રિપાળી એટ ૫ પી, મુગાઈ

રાજાની બુદ્ધિશીલતા કારણથીના અનેકશીય નિહાળનારો પ્રેમ કર્યા પોતે. એ રીતે
 દેશરત્નોત્તમ બનશે તો તે દિશુમા જે કાંઈ થઈ શકશે તે કર્યા પછી પણ આશા રાખીએ.
 હિંમે, આ પ્રસંગે જે દરનાધારીએ હિંમે તે નો માત્ર અન્નારા જણોનો સ્વીકાર પડેતા.
 "જે જે નામો મુકુરે છે તેમાં એક 'સમાનોયક'નો ખ્યાલ ઉપજાવતી ર માહોમક મુલગ્ય
 સદ્ગત, શ્રીયુત લગુભોઈ ફતેહુદ્દીન કાઝમુરિનું છે, અને બીજાને ખ્યાલનો અમલ કરના
 પ્રકાશકનકની મેલસે એન એમ ત્રિપાળીની કરતી છે શ્રીયુત મણિયાન ઝગાગમ લ
 અને શ્રીયુત ઉત્તમપાન કેલવનાન ત્રિવેદી એ જે શુજરાતના પ્રતિનિધિલેખકોના નામો નથી
 પદ્મા સમન્ધમાં મુકુરે છે "સમાનોયક" ઇ મ ૧૮૮૫ માં ત્રૈમાસિક રૂપે અગ્નિતરંગ
 આપ્યું અને ઇ. સ. ૧૯૧૩ ના ડીસેમ્બર સુધી તે સ્વરૂપે રહ્યું ત અન્નારા 'સમાનોયક'ની
 પ્રતિષ્ઠા ગ્યનામાં શુજરાતના જે પ્રસિદ્ધ લેખકો હતા તેમાં તત્કાલે ઉપગત શ્રીયુત ગોવિન્દ
 રામ, શ્રીયુત મા. નુખરામ, શ્રીયુત ગેનનગમ ત્રુપારામ પણ શ્રીયુત તત્કાલગમ મન નુખ
 રામ ત્રિપાળી, સર્વહત્યપ્રેમી ગે. પુષ્પોત્તમ ત્રિશામ માનજી વગેરે હતા આ અને બીજા જે જે
 સદ્ગુણોએ "સમાનોયક"ની શુજરાતનુ ત્રયમ પશ્ચિમી જામનિક પત્ર બનાવવામાં પોતાનો
 હિસ્સો આપેના છે તે સર્વો અન્ન કલ્પપૂર્વક ઉપકાર માનવાને 'સમાનોયક' આ પ્રસંગે
 લાભ પેા છે 'સમાનોયક'ની કલ્પસ્વીરુ એ નક્ષત્રમુખિ સમાન છે અમ મહાનિ મિત્રનું
 વચન છે, જે વચન અગ્રહાર અનન્ય છે

ઇ. સ. ૧૯૨૪ માં "સમાનોયક" ત્રૈમાસિક મળી માસિક બન્યું અને પોતાના
 અમાસમાં અનેકદેશીય અને લોકજોગ બન્યું આથી આક્રોશી અખ્યા રવાનાનિક મીને ની
 અને તે ઉપરાંત લેખકોની મખ્યા પણ નથી ઇ. સ. ૧૯૨૪ થી ઇ. સ. ૧૯૨૦ ના અ
 સામાં તરીકે જે નથી અગ્નિજોના નામે મળ્યા આ પ્રસંગેકાર ગ રમણીયરામ
 ગોવિંદનરામ ત્રિપાળી લાથમાં આપ્યું પરિસ્થિતિવચાત્ એમાંથી એક તરિત્વમી પાસે રી
 અખ્યા રાખવામાં આવે તેનું એકસ પુ કાંઈ નથી કરી શક્યા અને તે ઉપરાંત બીજા બે
 મુસ્લિમો નામે જે ગઈ છે, છતાં જે એકનિર્મી ગ રમણીયરામ પોતાનું કાર્ય કરતા
 આપ્યા છે તે માટે જેમને અલિન દા. વટ છે એક જાહેર રીતે ગી. રાજામાં અ
 બહો વપમુદ્દોષિન "જીવી પરસ્પ્ર પ્રગમાના અપરાધી"નથી એમ અગ્રે માનીએ હિંમે.
 લેખકો આવેલા સખ્યામાં બહુ નથી અને જેઓ છે તેઓ પણ માસિકો માટે નેજા
 જેટલું વખતા નથી તેથી આપણા માસિકને એકસરખી ઉની જમિના બનવા ને સખ્યા
 મુસ્લિમો છે ગા. ગળનગમ હાલિાન પણ, પ્રો. ગળનગમ કલ્યાણગમ મહા. ઉત્તમન
 કેશવનાથ ત્રિવેદી, રા. કલ્યાણાથ જેવાબાઈ બહી, રા. હિંમનનાથ ગમેલજી અનુવીપા,
 રા. નનાથ કેદારનાથ દેસિલ, ગ. જો. બિન્દરાવે રતનનાથ દીવેગીયા, પુષ્પોત્તમ ત્રિશામ
 માનજી, રા. રણજિત રા. વધાભાઈ મહેતા, ડા. હરિમુસાદ ત્રાજી દેમાઈ, રા. દનેયાંવિય
 માખેલાલ મુનશી, પ્રો. કાન્તિલાલ ધ્યનલાલ પણા રા. જાનુ. કે. પાનિક, રા. ભુજાજી

કલ્યાણમળો. અશુરેદ ૧-૪-૨૦ એન એન ત્રિપાળી એન કપની, મુ. ૧૯૨૦

આમારામ મારદર, ગા. આકરમન અમનલાલ દવે, રા. પેપરવાલ ગોવિન્દનાન શાહ, ગા.
 ધેનસુખલાલ રૂપચંદ્રાવ મોદેલા, ગા. મલુનાલ જમનાગમ દવે, રા. પુઠકરનાલ જયાર્મનરાવ
 મહેતા, ગા. નીલપતિરામ ઉદયમરામ પથા, રા. કવુમારિ અચારાઈ દેસાઈ અદિ-ને જ્યોતેક
 નેપકાએ, અને ગા. ન્હાનાનાલ દનપતિમ કરિ, । લલિત, રા. ખનરનાર આનિ જે, કરિ-
 જ્યોતે "અમાયોયક" માસિ ઉપર ઠેલા સાત વર્ષામા ઉપકાર કર્યા છે. તે સર્વેનો 'સંમા-
 યોયક' આ પ્રસંગે મળુસ્તીકા કર છે જાણનાનાની અને મોવનારીની મુકોતીઓ અનેક
 અને મોહી લાગા છતા, 'અમાયોયક'ને રધાકે ને વધારે નિયમિત, આકારક અને ઉપયોગી
 જનાનાનાને પ્રવાસો, જરી છે હેમની પુણ્ય ગુજરાત કર કરને એની અમ્મે આસા
 રાખીએ રિએ

પ્રભુ જે પણ જેમ ગણાવે તેમ તે ગાળવી રે.

લેખક-રા. ચન્દ્રશંકર નર્મદાગકર પથા, બી. એ., જોવજોલ બી

(કામણુ દીને છે અવખેના ત્હારી આખમા રે-એ લય)

પ્રભુ જે પણ જેમ ગણાવે તેમ તે ગાળવી રે,
 છ દગી મહાવવી રે

પ્રભુ

ઠઠી હર્ષદુવાગ ફટે, કઠી શોઢરદિ ના ખૂટે,
 પ્રભુકૃપાએ સમજ સર્વે મમતાથી વીજારવી રે,
 બહા ધારી રે

પ્રભુ

કઠી રોઢીઓ સર્વે ભગાયે, કઠી ચુનુ ધગ ખાવા ધાયે,
 રોગીનગતિ-રોગીશન્યતા પ્રભુવીવા મહુ માંખીવી રે,
 કના એ જાગુની રે

પ્રભુ

કઠી પૂર્ણ આરોગ્યે મ્હાનો, કઠી રાગપથાગી લાગો
 છપુ લેચુ દુર્ગા દનાયે પછુ મનોદદા સ્થિર રાખી રે,
 ધીરજ ધારવી રે

પ્રભુ

ઠઠી ચાન્ત ને કઠી તનગી જનસરિતા ઓકેરગી,
 નિમો વહેના વહેણુ પ્રમાણે જતિ મનની વાગી રે,
 છ મી ન્હાનવી રે

પ્રભુ

જે રાજકોટમાં પતેઓ મગનો,
 નિમો વહેના વહેણુ પ્રમાણે જતિ મનની વાગી રે,
 છ મી ન્હાનવી રે

નાગપુર કોંગ્રેસ : એક પત્ર.

સ્વતંત્ર પ્રાણી કન્ટા

ભર દિવસ,

તા ૧૦-૪-૨૧

શ્રી બાઈ સુન્દર,

નિ મુનાઈ,

તમ્હારો તા ૩-૧-૨૧ નો પત્ર મુખ્ય થયો. જિ હામના ભાગેથી જીવક સારીની સુધિને આભાવે દર્શાવે. સમગ્ર એના પ્રમાણી સત્યાગી હાન પત્રનેખન તરુ મુદ્દા રૂચિ મળી નથી પત્રનેખન એ જીવનની એક અનેરી મગ્નહ છે તદ્દમા ભવાવે આપણા પ્રિયજનને આપણા ભાવો જીવી ગઈ એના આત્માઓને-પત્રો લખનાના હોય છે ભાવે હૃદય અનેગ ઓનન્દ બોળવે છે *It is a pleasure It is a recreation It is a Duty It is a Joy* હવના કલ કલ અદેશ પત્રદારી વચ્ચે થાય છે વીણાના ત્વક હા તારો પત્રો જગતે છે આત્માનો અનેરો પ્રસાદ પત્રો ખાને છે-તમે કમજી સકળા કે તમને પત્રો નથી લખી શકતો તેથી મને કેવુ લાગન હશે-મારિલા નો *School boy* થાન આવે છે એટલે આ કથેન વિશે નહિ તમાવુ તમને પૂછે છે કૉંગ્રેસ બોર્ડ કેની નાગી કૉંગ્રેસ બોર્ડ અને નથી બોર્ડ-એના આ માનો એક આરિનાર લેયો, ખીને ન લેઈ-શ મો તે દેખાડનાનુ કામ આપણા પ્રાણી મિત્ર નહ હાનના હાથના તુ-કૉંગ્રેસ એ *deliberative body* કે *demonstrative* જનમો બેસો તો તો કૉંગ્રેસ એટલે ગાંધી મહાત્મા એમ જ સમજે છે ગાંધીથી વિરુદ્ધ તે દેશનેશન મના કે આંધીના રિયા થી વિરુદ્ધ ઉચ્ચાર એટલે જ્વેશ પ્રેમનો અભાવ કૉંગ્રેસનો આ *demonstrative* આત્મા ને લેયો. ગાંધી દેશમાં થતુ હશે અને આપણે ત્યા મળુ ચાર છે એટલે તદ્દમાના સત્યાનાશ વળગે એવુ. જનનીન હ તાગના ઇચ્છનો કમી પત્ર પ્રમજનનતુ આ *dictation*, દેશની મેનામા જદ થયેના નેતાગ પ્રતિ આટલે તિગરાર સામાયકને *Sham* ના પોકારોથી બેચકી દેનાની અર્થિ આગ્રહી વૃત્તિ સાચી *democracy* ને પાપને ખરી નહ જાણુ છુ કે આ *passing phase* છે પાણી અતિથય ડહાળાયા હોય ત્યારે મેન જ ઉપર, દેખાય નિર્મજ પાણી ઉપર આનતા વાન લોગે તે ઉપરથી પાણી નિમજ જ નહિ ચમ્દ એની આશાવીનતા નહિ એવુ અત્યારે પ્રજામા મહાત્મા ગાંધીના પ્રતાપે કમ ઓરી જનશ્રુતિ આરી છે નહ મેપ્રતી ભૂમિ *soils* થી જ ભરપૂર હાન સમાન જમીન ઉપર આનતા, અપ્રાસનાગને તે આખી ભાગે, પળુ ને જ ભૂમિમા જનશ્રુતિનથી જને ખીજ-મી જવારે મુન્દ ઉઘાન નસાય ત્યા તે આ માને કેની હાજે-આની કંઈ પ્રકાશી-દર્શન

જીવનના રાહુ-નર (૨૧, જાન્યુઆરી ૧૯૨૧) ૨-૧-૦ એન એમ ત્રિપાઠી એ-૩ કૃપ

એતિહાસિક દૃષ્ટિથી, કમ્પે ઉચ્ચના ભારિના વિધાસથી આ *demonstrative* સાબિતી
 નામની લઈને આથી મહારે મોટે કોંગ્રેસમાં સ્થાન નહોતું. "મહાત્મા ગાંધી" ને
 પોકારોમાં મહારે હૃદય નાચતું ન હતું. જીણાને "રોમ" "સેમ" "કરીને બેસાડી"
 નાના પોકારો રહામે મહારો આત્મા યડ ઉડાવતો હતો. લાનખાવાના મરિમા અપરીવા
 ભાષિક બેસતોને કાપટથી દૂર કરે તેની મડપમાં મળેલી મેનની વ્યવસ્થા જે સેવા કરતક
 હતા તેથી મનમાં ઉડા નિશ્વાસ આવતા હતા પ્રજાનો આધ મડપ તરફ એટલો તો વહેતો
 વળતો હતો કે સનાતનો આઠ વાગે-૭ વાગે જમ્યાએ તો પણ સારી રીતે સમજાય એવું
 સ્થાન નહોતું મળતું વિચારશીન પુરોષોને આ માત્ર આઠ કરાકેનું બધીખાતું કેમ ગમે? એ
 stage હું પસાર કરી ગયો હોઉં એમ લાગે છે માત્ર *Subjects Committee* માં જ
 મહારે સ્થાન હોતું નોંધ્યે, પરતુ તે તો ગાંધી, મહાત્માની નિડ આગળી ઉંચી કરીએ તો
 જ કદાચ રહેમના ઠાગીભારીના પ્રમાદથી પ્રાપ્ત થાય આવી ચિનિમાં મેં કોંગ્રેસ નોંધ અને
 નોંધ નહિ એમ ન જુદું તો ખીણુ નુ કપી, ચડુ ?
 આ કોંગ્રેસ હિંદુસ્તાનના ઇતિહાસમાં અમરણીય રહેશે પ્રજાની સ્વનિર્ણયની લગામને
 મુકા આપેરે સ્પષ્ટ ગળેમાં પ્રજાના નેતાઓએ ઉઠાવે છે મહાત્મા ગાંધી પ્રમજનન
 ઘડ છે-હિંદના નનાતોની પ્રજા બતાવે છે હિંદને પોતાનું સ્વમાન કયા છે તે અધીકાર
 સિખાયુ છે, શિખવે છે, હિંદને પોતાની રાજિતનું ભાન કરાવે છે, હિંદને નરી નાણી અપા
 છે મિટિલ સંતનતથી છુટું પડતું પડે તો તે માટે પણ હમે તૈયાર છીએ એ ભાવનને
 પોષ સુતકડે રાષ્ટ્રીય પરિષદમાં મહેતી જ વેળાએ થયો છે મિટિલ સંતનતની સાથે
 કે મિટિલ સંતનતથી નહીં-આ ભાવનાના સાક્ષાત્કારમાં હિંદનું ભાવિ કેવું લખાવાનું છે તે
 નિર્ણય મનએ ને અનન્ય છે અને મહેતો પરતું ગમે તે બોલે મિટિલ સંતનતથી છુટું નહિ
 જ પડાય એ *Providential dispensation* માં હવે પ્રજાને શક્તિ નહિ જ રહે
 આપણે કેટલા વેળથી આગળ વલીએ જીએ તે આપણે પોતે સમજી રાકતા નથી. પ્રજા
 જન માત્ર હુદિની તીનતાથી કે રીનસુરીના પોના બેઘવાવાથી ઘનતું નથી એમાં
Prejudices અને *prepossessions* ને પણ સ્થાન છે અને તે વે નર્મ જેતુ તેનું નહિ.
 આવાન અને પ્રત્યાવાતનો નિયમ પ્રજાના હૈય અને અસ્તને પણ લાગુ પડે છે-અત્યારે
 પ્રજા હુલાઈ છે એનો આત્મા ચીંગણો છે અને તેની વળતે નો જે કમ્પ પગલા ભરે તે બધા
 હુદિની સુદમ સાંજણીમાંથી ચીંગણામાં જ હોવા નોંધ્યે એવું કહેનાર ઇતિહાસ સફળ રીતે
 નોંધ્યો છે એમ હું નહિ કહી શકીશ મહારે હૃદય પ્રજાને જે અપમાન થયું છે તે સાખી
 શકતું નથી અને તેથી ગાંધીજી તરફ રહે છે લાલુભર એમ પણ અંધ જાય છે કે પ્રજાના
 હૃદયને માટે, પ્રજાની સ્વનિર્ણય માટે લાણે મનુષ્યો કપાઈ જાય તો પણ શું! જ હમ્મ
 મિટિલ સંતનત-એની રીનસુરી જે પ્રજાના લોહીમાં વહી રહી છે તે આટલી કાપ કેમ શક
 ગઈ છે? જન સથો ૧૧ એવા આવે કે પ્રજાના અમાર ને ખાતર-ઝોરવને ખાતર મિટિલ સંત
 નતથી જૂઠું પડતું પડે તો તેમ જનુ એ આપણે-કોંગ્રેસનો-ધર્મ કે એ જન-ધર્મ-વેળમાં મને
 પ્રજાના હૈયને સ. ૧-૮-૪૬ એન એમ ત્રિવેદી એન કપની, મુખ્ય

તે - ઈ કાપ લાગતું નથી માન મહારી બુદ્ધિમા-અત્યાર સુધીના એકાદશના પ્રતાપે-આપ ની
 દ્વાનની આવડત આથે-સકિન, સાથે-આપણે સ્વતંત્રતા કેમ મેળવી શક્યું તે ઉતરતું નથી
Once you begin the war, shall you retrace your steps ? ગાંધીજીના
 મન જેને માન્ય ટોચ તેને તો બલુદરીએ કહ્યું છે નેમ

વિદ્યે પુન પુનરપિ પ્રતિદ્યમાના

પ્રારવ્યમુત્તમજના ને પરિણતિત ।

એ જ મુત્ત અતુઅરવ પડે-પડે પ્રગ્નતા ઉપ માટે દીર્ઘદષ્ટિનાગા નેત્રાઓની જેટલી જરૂર
 છે, તેની જ-તેથી વિશેષ આવશ્યકતા

‘ છે હમાગ હનમા બાપિ ’

જેવી પ્રદાનાગા શીર પુત્રોની છે અભાગસુધી પ્રગ્ન માગળી મત્તી હતી, હવે પ્રગ્ન પ્રિયિત
 પ્રગ્ન સાથે પોતાનું જાન અજમાવવા માટે છે વાચનાનો યુગ સીની ગયો છે ‘ મદા ’ છે
 અને હું તારિ’ જે યુગનો ઉપ થયો છે આ સમય મને તો મગનમય જ સો છે
 કોંગ્રેસદોના રસરમા તો મહાભારત યુદ્ધની-આત્મમગ્નતા યુદ્ધની-શરૂઆત જ લેધરતો
 જુ ‘ આપણી શક્તિની કમેળી થવાની છે ગાંધીજી નાવ કરે એ તાર છે તે જનશુભને
 હવે જાણી નહીં છે ।

Intellectual India is against Gandhi not because he puts before us
 the ideal of a free and liberated India but because that intellectual India
 feels the impotency of its power to fight successfully against the tyranny
 of the dictating British race India cannot be aloot now She has an
 international place and intellectual India has lost all faith in India
 standing out and maintaining its own against the great powers of
 the world It is this want of faith that is at the bottom of the continua-
 tion of the Gospel of Providential Dispensation Let us be with
 the empire by all means—but no longer as slaves Is India's safety
 more dear to us than its self-respect and dignity ? Are we prepared to
 preserve our safety by wagging our tail like a dog and becoming
 ready to dance with joy at every bit of morsel which our master will
 throw at us or make a show of throwing with evident indifference ?
 No, no my dear C યાજ્ઞાચાર્ય વરમશિશુજી નાથને સ્વચ્છકામા । Intellectual India
 shall have to take into consideration the intensity and direction of
 the feeling throbbing new India હવેમા આ પ્રનાજે ઉમિંગે ઉદ્ધવની

મતી છે પાનુ બુદ્ધિમા, દર્શન નથી ઉતરતું કે શસ્ત્રેલીન વિનાશનીન, એકનાલીન, પ્રગ્ન પ્રિયિત
 ગાંધીજીની પરીણીતો શરૂ કરે નહિ જજે આ રાજા મહારી કોલેજની કેમણી
 આખારી છે । ૫ એમ માનના શિષ્ય છે કે This is the birth of a new spirit

પ્રકાશન દ્વારે ૭ ૩ ૨૦-૨૦ એન એમ ત્રિપાઠી એન્ડ કંપની, કુનાર

which carries with it the inherent elements of success. No power on earth can curb this spirit. The spirit which guided Latimer and Pindley makes the nation of a subject race. Intellect may guide the spirit but without spirit no nation can ever rise. Yes my heart surges with conflicting thoughts and emotions and I have to revere that Faith which makes you Man and not merely an intellectual animal.

પ્રમુખનું ભાષણ સાંભળ્યું ન હતું કોંગ્રેસમાં રહ્યો, ત્યાં સુધી તેની કોપી પણ મળી ન હતી આવી આવી નહોતી અને ગબાર ભૂતેની યાદી કરીને કોંગ્રેસની કિંમત ઓછી કરવાની મને લેશ પણ શક્તિ થી તેમ કવવાની મને જરૂર પણ વાગતી નથી. આખરે આ મેળવ્યું અને આજે વાન્યુ હિંદના આત્માને જે સખ્ત આગ્રાહ થયો છે તે નમ્ર સુધી સંદોષ પ્રમુખે બતાવ્યો છે જદ્દ તેતાને સુમેથી લખ્યાં નીચના શેષમાં ભારતના સંદોષ સંકર્ષોએ ત્યાં પ્રગટે પોતાનું માયુ ખેવાનો હક છે એમ લાગ્યા વિના નથી રહેતું.

We cannot easily forgive much less forget the resolution of the Lords on Lord Finlay's motion to defend and even censure the willful murderers of the splendid beast General Dyer.

that Parliament is the sole judge as to the time and manner of each advance. It is nothing short of pretensions to a divine right to absolute rule over us. This claim is an insult to the nation of India and a fraud and a huge fraud upon their God-given rights and upon their rights admittedly as British citizens.

It is true but too painfully true, that his acts in no way breathe the liberality and wisdom of such occasional eloquent statements.

Armistice was reached and peace was within sight. But alas! the misfortune and the misery of British India began almost simultaneously and tragedy after tragedy overtook her. And here we are in a position without a parallel in the history of civilized mankind.

The one astounding fact that stands out in bold relief as underlying all these transactions here and in England is an unnatural feeling of contempt of the people of this country amounting to little short of a feeling on the part of the authorities that we, the people, are not and have by no means the existence of which feeling was powerfully exhibited as in regard to the claim of sacredness of the person of the Englishman.

No the annual budgets of resolutions by us is gone for ever.

સરકારની મિત્રમણી ૩ ૨-૦-૦ એન. એમ. વિપારી એન્ડ કંપની મુંબઈ

'On the whole, the nationalists were well advised therefore in finally declining to seek and occupy a position where it might be said that they were responsible for the failure and not the fatal inherent infirmities of the novel system'

'Equipment and teaching staff being equal in extent and quality, there can be no doubt that purely nationalistic without any control from the bureaucratic government would be a distinct advantage both individually and nationally'

'Let us not forget that the English exploiters non official much more than official, form a sort of moral master in India without a geographical limit'

૧૦, ૧૧ ઉપરની પરિપત્ર વચ્ચે જદા નેતાના હુકમ થા કેટલો ઉડે ગયા છે તે ઉપના વાલા અચૂત સ્તરી રહ્યા છે. હિન્દને પોતાનું ભાવિ પોતાને હાથે જ ધરાવવું જન-સુખારી હક્ક છે તેનું અભિપ્રાયન તુલ્ય રીતે કરું છે. હવે શુ કરવું એ પ્રશ્નનો ઉકેલ કાઢના અસરગ્રસ્તની સામે જે કેટલાં નિયંત્રણ દર્શાવ્યા છે તે મનન કરવા જેવા છે. જનરલીના સમન્વયમાં માનવસાની જ શીકે છે. મને વિશ્વાસ છે કે હિન્દને નિર્ણય કરે તો એ પ્રાપ્ત પોને પૈસા મેળવી શકે. ઈસનન ખર્ચે આખાં અંગ્રેજી-સંસ્કૃતિની જગર ૧ એમણે આધીજની *movement* ને *Government* બાંધી *dictation* કરી છે આમાં ચલ નથી એમ તુ નરિ કરું પણ આવી પ્રભાવી દીન-આલોમા *dictation* ના હાથ-નહિ હોવું નોએ એમ નહાગની હિંદ કદી કાઢા આતો એક દાહણુ યુદ્ધ છે અને તે પ્રસંગે દરેક જણુ નેતા થવા માગે તો યુદ્ધ કેમ કરી શકાય? એવા પણ પ્રશ્નો આવે છે કે જ્યારે *private judgment has to yield to the dictates of public opinion* આ બાધિ નથી, અથવા છે માનવ મને એટલું જ દુઃખ થાય છે કે આ નિર્ણયનમાં પ્રમુખે 'to barbarise the people of India' ના સત્ત્વો કેવી રીતે જવ્યા? — ગદ્યમેય !

પ્રમુખને હજી પણ *prerogative dispensation* માં શ્રદ્ધા છે પ્રિટિશ સત્તાનથી હુકમ પ્રકાશની સ્વપ્રકાશી બાકે, એમ છતાં *forfeign goods* બાયબોટ કરવાનો અને અગ્રિયા એગ્રેમેન્ટના હાથ નીચે ચાલના બદખાનાઓમાંથી મનુષ્યો ખેંચી લેવાના ચાલુ પ્રયત્નો. રવતની બનામણુ કરે છે મોં દિશમય થાય છે કે જે શુદ્ધિમાં હિંદ પોતાના અતોગાની ફેજવળીને માટે પૈસા નહિ ભેગોં લી રહે એવા અગ્રિયામાં તે તેમાં પગદેરી માનવો બહિંદા તથા મજલુમતી હડતાન અને તેને અગે કરોડો રૂપિયાનું નુકસાન કરાવી, જીરવનારી પ્રભાવશક્તિ છે એવી અગ્રા કેન રહી શકે કે ? અરતુ અગ્રાએ તો ઉનાવળમાં જેમ આ તુ તેમ ચિતરી દહાણુ છે. હજી કદી સમર્થનું નથી હવે *chamchop* તા કર નહિ માટે આપણે હિંદ અગ્ર કરવો પડશે એટલું ચાલકમ છે. રાગમાં પે સરકાર લેડે સદકાર નથી કરશે જે

મને તો પણ ગાંધીજી જેટલે અસહકાર નથી આદરવો હવે આન મંદી રહ્યું છે કુદિ કયા
 સુધી માને આવતા તેવા છે તે જાણવું છે
 હાલે ગુન પોતેથી ત્યાંથી પીનામ અને સોગાપૂર તથા તુરબખા (જાંડામા)
 હપતીનાંકામે જવા વિચાર છે નહીં નથી પાગ ફરતા - મુઆરીની આખી મધ જોડો
 નમ્દારી તપિયત એમ છે
 સરને ર્નેહસ્મરણ તાગએ તમને ર્નેહવદન નખા પાં છે પન વખરો
 ને માસ્તગના
 રોમાન મ.

શ્રી ગાંધીજીનો જય.

નેપાક -રા વિહલગય યજેશ્વર આવમતથી.

પાસ ૧

મોહન મને જગાડી આનમ દિલ્લી રે પોત - ૨
 વેલુ મત્યની વગાડી ગભાર નાદતી જો - મોહન
 અખિન તમાગનમાં લખતાવી ભસની રે પોત,
 અસહકારમાં બતાવી ચાવી અભયની જો - મોહન
 વીરહાકે તો વગાડી વિશ્વ પાપતી રે પોત,
 ગજના ગજારી સત્યમિહના તી જો - મોહન
 દીવી મુદ્દ જનનધમ તારી બાનમી રે લોત,
 ગાંધી-ધર્મ-ગીજ્ઞા પૂરું પ મ પાવતી જો - મોહન
 જીવન સાદુ, ઉનાઇ તો વિચારતી રે પોત
 તજ રિભર ને જળા સ્વજ આચારની જો - મોહન
 અગમ પ્રદક્ષાદ દિદ્દમજા લાવતા રે પોત,
 ભડ ભગીચ ફવર-ગગ નાવતા જો - મોહન
 પૂણ પ્રકટ્યે છે જાણુ ભરત મોમનો રે લોત
 અસત્ય, સૂરીની અન્યાય તણા રોમનો જો - મોહન
 દિદ્દ હયામા હામ તો તમામ છે રે લોત,
 રિદીવાન પુરનામ મહો માન છે જો - મોહન
 જાગબાણુ તો ઉદે થયો છે ભારતી રે પોત,
 જ્યાં ઉદે થયાં શ્રી ગાંધી વીર મહારથી જો - મોહન

નાગપુર કોંગ્રેસ.

જેમકારા રમણીયરામ ગોવર્ધનગમ ત્રિપાઠી

જનની સ્થાપના પૂર્વની પુનઃજાતી હજુ પુરી થઈ જણાતી નથી અને હિન્દી અકબાલો સર્વ ઉમે વધારેને વધારે તીન અને મનોવેષક જનની જાય છે ત્રીજા વર્ગની વિદ્યાર્થીઓ ગયા પૂર્વની વિદ્યાર્થીઓ પામે કદ જ વિસાનતી ગણાઈ શકતી નથી અને આ વર્ગની વિદ્યાર્થીઓની સરખામણીમાં ગયા વધના કુ ખો મુખી શકાય તેમ નથી, અર્થાત્ હિન્દી દારૂ કુ ખો પ્રસાર ઉમે પ્રથમની સધ્યા ગતા વધારે દારૂ જનતા જાય છે અને આગના આગેરાનો આગે રાજા દારૂ દારૂ દારૂ વગેરે પડતાં પડેના થાતી લોથ જની મેમે છે અને નિમનતાને વસથઈ પરાધીનતાની બેડીમાં સદજ જ લેગાઈ જાય છે, અને એ રીતે આવી, શુદ્ધ અને નીરતાભરી દેશસેવાને રમણાન દેશમેવાનું કાગુ કવક લગાડે છે જેમણે આજ પયત દેશમેવાના પ્રયત્ન ચિદ્વતોને મા આપીને સરકારી દા ગીરીને નમતું આપ્યું નથી અને જેમનાં જનનમાત્ર જનસમાજમાં અમરિહન અને આદર્શને યોગ્ય દતા, તે દશા આજ કાન બલવાના પતની ગઈ છે આગ વેર રજુસમાજમાં ખરાવી પુરુષાતિક મેવાન પડ્યું એ તો જેના અહોભાગ્ય હોય તે જ કરી રાં, દેશને માટે ખરા અન કલુની સાચી રાજ તો એ છે કે દેશના ગુના માથે હૃદય રડી ઉઠે અને દેશના અન્યાય અને પાસ રામે જનનપર્વન દહડત દહડી રાખીએ તે, માખી, સત્તા ને નિબરચિનાઓ માટે મોહ આગે મહાની દેશમેવાઓ એ અત કરાખુની સાચી દાઝ નથી

નાગપુરની કોંગ્રેસની વાવપદ્ધતિ, નવુ બધાગણ આ સૌથી વિરોધ તો કામેમે ફેરવેતું પોતાનુ ખેય એ સૌ બહાગની દૃષ્ટિએ અને શુનાની અત પ્રજાની નિર્મમતાની નીધે ધણાને આત્મધાનિની લાગે, એ વધા સદમગન એમ નથી કે કેસગના મહારાજ્ય સ્થામે યુદ્ધ ઉગવતા મહા મોટી મુરકેડીઓ નકરો એ મિનાય વધારે ઉઠા વિચાર છગાગના મોટા મોટા રાજ-કુશન નેગેએ ચોવીમ નાકમા કયો હોય એ જગડે અખવતુ નથી તો અર્જિ તો ગાધીજીએ મદિનાઓ ॥ મદિનાઓ, સુધી ઉઠા વિચાર અને રજુ કયા છે ગા રીજીએ મદિનાઓથી જ સમાજમાં દેશની સમગ્ર પરિસ્થિતિ સાગી ગીતે સમજાવી દીધી છે અને પ્રત્યેક કાર્ય અમુક દિનનો અને અમુક માસ પડી જ આ બંનામાં અર્જે છે, એની કાશુના પાડી શકરો ? “ વિચાર છોટો છે, પરિણામ લાયકર આનરો અને યોજના મૂખ અને આવારમા મુખી શકાય એવી નથી ” એ કહેણમાં મલ કશુ જ નથી શ્રદ્ધા રાજે સતત મેવા-ત્યાગશુ સાધી ના શકે ? વિચાર જરૂરતાં જે એ ખડે, પણ દેશના અમુક જનોની વિચારલકનના બધાતાં અને તેના નિર્ણય ઉપર આવનાં એ વિદ્યાર્થી, વગાડે માટે રમણગતે પણ ત્યા સુધી જોગી થતુ એ કયો ન્યાય ? અનબલ, વતમા નામર ॥ માટે

ગાંધીજીએ પોતાનું મનનશ્લેષ મે આજ દેશસમગ્રતુ મનનશ્લેષ બતાવ્યું છે એનો ત્યાગીની જાણના વિચાર કરતા એવું વ્યર્થભીષણ પણ જણાઈ આ પુ છે અને અમદને તો લાગી છે કે એ પ્રશ્નિતરફ રાકાની જ દૃષ્ટિથી જોતુ એ આપણી દેશનિયમતા-કાયરતા છે અને કોતરકે તિસ્કાર જતાનવો એ દશદાહ છે, અને દેશદાહ રાજદાહ પ્રતા વધારે સિદ્ધાને પાત છે એ પ્રશ્નિમા રાજ્યની મહાનકાની મરા છે અને મનન-ન્યાય એ પ્રશ્નિમા મનુદ ભીજ સર્વ મામે નહિ એવી રીતે તેના માગમા નહા નાખરા નહિ એ છે

નામનુ ની નમેસ એ અચારે તો ખર જ સમનની બની રી છે પ્રથમ જોનારને વર્ગ દેવજ અવય જ ના જ છે પ્રતિવર પ્રથમ વરા કરતા વધારે ભારે મનુદમા આ અધિવેશા લાય છે અમદને તો એથી અર્થ નથી લાગતુ મનેમમા જતુ મે ધર્મની મામે વહન કરવા યાગ્ય છે કોનેસમા જતુ એ આપણુ નમન જ આપણા દેશનો નો પાલ વધારે મગીનપણે રમજતા થયા છે એ ખરે જ શુભ ચિહ્ન છે

કોમે એ ના નવો જ માા મદલ કો છે ઉપર મે તે પ્રમાણે દેશના જોનો એ વર્ગ મદારો ખય ઉત્પત થયો હતો આ ને રનાભાવિ- જ હતુ એ ભયચકિત પ્રદ- રોનો મદારો માા નરા રાજનીય મુધારામાં અમનારો થનાનો મ સગજની સાથે ભીષે બાલધર્મી વરા મા બિનુતા નાખતો હતો કનકનની ભામ પગી એવો લા પતુ ગમાતો હતો મ હવે એમ તુર્ગી જતો અને દેશમા એ મળ મદાર મતભેદ ઉભા થઈ કોમેસ િભિન થા જતો દેશનુ મલાનારા વગી જલ, પ્રથક પ્રતય થઈ જગલ મતભેદ મિના જમત આનતુ ની અને મતભેદ એ પાપુ મલાણો જ આર છે એ પાત તો આમ ભરી જ જવય છે મનેમમા વધારે મતભેદ ન હતો મ ઓ વખતે થોડા તે કોલ વખતે વધારે પણ એ મતભેદ ટગી જતો અને મંત્રસનું મર્ધ પુરે થતુ આ વખતે પણ એ જ હતુ અને કોમેસનું લા થતુ જ સહિસવામન રીતે પુરે થતુ છે એ મતભેદથી જ થ થરતા જતે. શુ પુગ એમ મનથી જ મનમર સાથે આ મે દળીનળી પદા છે મ નહિ જ એમને પોતાના દેશનો સાથેો મતભેદ અસલ લાગેો તારે નચના દેશનોને સરકાર સાથે મ મતભેદ અસલ લાગ્યેલ એના લય શો

મોમે પ્રથમ તો પોતાનુ મન જ દેવ્ય છે એ ધ્યય અને એવુ મહ છે હિન્દી ભાષે ગાનિતના અને ન્યાયી માદનાવી સૂપાનુ મંગળ્ય પ્રાપ્તે વરુ આ દેશથી દેશના ગેક બૂરામા મદારો ધર્મીય થઈ તલા છ અમદને મદમદ નથી કે એનુ મુ લરન દરે ભુ બુદ્ધિમાનો બુદ્ધિમા વિખરાલમા અચના જનથો કરી કુરિમ ભમ મા પડે તથો લર તો પામવાનો મ આમા નથી બૂનામરખતો ભા મ નથી પડ અને તોજાનને આદના ન્યાયની રીતે અને શાન્તિથી દિની પ્રમ પેતાના દેશનો મનવવહિ મ મેમ મે એ દહમની માંગણી સિરાય આ ધ્યયનો બીને અથ નથી સામાજ્યના એક અમ તરિકે હિ લાદા લાદ તનિક રહેવો ના પાડતુ નથી આપ પરવજતાની બેડીમાં એ પ્રમ

ખીનને દબેગો માટે રાખી શકે નહિ અને તેથી છાજા કચલો પ્રાપ્ત પામી અધિક નથી જાણા શિટનથી લુપ્ત થવાનો પ્રશ્ન નથી ચિટનની રાજ્યનીનિમા જ્યાં જ્યાં અન્યાય, ત્રાસ અને બુદ્ધિમતી કે અભિનુષી મેતાશટ જેના ગદા ગધાના બાસ બાજના દોષ તે મો જાટની નાખી સામ્રાજ્યની આ ભવ્ય પ્રાસાને શુદ્ધ અને સુન્દર બનાવવા માટેનો પ્રયત્નનો બંદાદગી બધો બીધ પ્રયત્ન છે તેમાં હાથ હા અને ખુશામતને સ્થાન નથી સાધા ત્યનું એક અગ્ર સહેલું હશે તો આખું સામ્રાજ્ય બહેલું મોડું પાતાળના ખુલ્લામાં ક્યાયે અનોખ થઈ જશે એ નિશ્ચિત રાત છે ગયા રીસેમગના છેલ્લા અકાલીયામાં આમ દિવંતી ક્ષીય પગિપે ફરવેલુ આ ધ્યેય જોટલુ દિવંતે માટે જૌરવબર્ધુ અને પ્રતિષ્ઠાનાગુ છે તે કરના ચિટનને વધારે માનપ્ર છે હા જગતની માલદષ્ટિથી અને પશ્ચિમનાસીઓના જડનાના મનઝની દૃષ્ટિએ જોના એ રૂને એવું નથી, પરંતુ એ જડનાદ દષ્ટ અમગનાનો શિકો જગત આને ત્યામુની આગવવા માટે લગ્ને આગો નથી સમરના રમ સાથે એ જડનાદ જડમુળથી ઉખડી જશે એ નિશ્ચિત છે અને તેને સ્થાને સુદમવાદ પ્રસંગે કૌશલ્યુ ધ્યર દ્વાપિ કોઈ કાગે રેગવી થકાય જ નહિ કે આ રેગવેલું નવું ધ્યેર જોટ જ છે એમ અમહે માની ગમ્તા નથી ખગી નીને નેના ધ્યેય રેગવાયુ નથી, પરંતુ એ ધ્યેય વવાગે નિશ્ચિત પ્રવશમા અને મ્પલ રામોમા સમગતુ ગાથી બાસમા મુઠાયુ છે એમા કિવરોનો નેર નથી અને એ દ્વિઅર્થી પણ નથી ચિટનનો માથ છેડવો જ નેર મે એવો જ તેમા અથ નથી ન્યાય અને અચના ગમલુમા ચિટન જોરે દિવંતો સદકાર ચિગ્ગર રમે

આ ધ્યેય આમ સુ ગમલુ અને નુ નહિ તે માટે કૌશલ્યમા બદલા ધરો હતો અને પેલિત મ નમોહન માનવિનજ જેના દેશના સુબટ રાજ્યવીરનુ અન્ત કરણુ પણ આ ધ્યેય સ્વીકારવા વિરુદ્ધ હતુ પેલિતજ આગ ગાનીજ સાથે રહી રાક્યા નથી એ મહાદુ ખની વાત છે પેલિતજો લોભ કૃતિમ થી, પણ માયા અન્ત ગળનો જ છે અને એ મતને પ્રતી પામી એમહજે-દેશના ખીન જોથી વિરુદ્ધ-સીકારની નીનિ માટે એમને-એક માયા દિવંતી જનુ તરિકે-ખરે જ આપણે અભિનન આ રીડુ

કૌશલ્યે મહત્તનો ખીન દ ૧૧ અમદમ નો પસાર કૌશ છે અસદગારની કગવથી, અને એની રીમને થી રેનાક જનો અ.પી.ડયા છે એ દ ૧૧થી સચાનારા ના જરો એમા ભથ થી રેનાક જનો રૂડ રથા છે કોઈ સગરની મહામતાથી ડગીને, કોઇ ત્લેમની ખુશામત અગી છદગીમાથી રિખુટા ના પડી શ.નાની નિમવનાથી બીડ બનીને, કોઇને એ રમિત અરણ્ય જાનની હાવાથી કોઇ દીવદષ્ટિવાન જનો ના પડીને પરિશ્રમ નિર્દન જનાનો જ છે અને વર્ષાપ્ર મધ્યરમા સીગડી બને એની કમિત માન્યતાથી પ્રેરાઇને અને એનાં એનાં કંટાક અમજન પ્રમુખા એ હમી ઉંધા છે આમા એમનો પેપ થી, મતુષ જલોરે નિમવનાથોનેતાનો રહી ના નથી એવા કર છે દિવંત એક આખી ની ઉપરાંતના છે, એ - એક એમ એમ વિપાવી એક કચલી, દુખા

ચિત્રચગવન આચાર્ય,
નારયણી ગામીય સરિયદના પ્રમુખ .
[૧૦]

આજ થયેને દેકણે વધના જાય છે એની કોઈ જ ના પાડી શકે તેમ નથી દેશના એ મોટા ભાગને આ જ છેવલું, સાવન અસદકા ભાગે છે અને એ માગુ એણે સ્વીકાર્યો છે ગાનિયી અને શ્રદ્ધાપૂર્વક 'નિરરતાથી' અસરકારના લખતુ અને સાગ અને જનમેવા મા મરોની દીવાને આપણુ યતન બનાવતુ એ પરિત્ર વર્મો આદેશ આપે કોંગ્રેસ આપે કે પર્મના સુત્રો પાલનને ગતે તેટલુ મિશન મર્યાદામાં સા કોઈએ કરતુ જ નોંધ્યે એની કાણુ ના કરે ? તપસ્વીઓના તપોમય જીવન ગદ્યાયે ગાજી નેકના નથી અને તેના અને કારણો હોય છે, તેમ આ અસદકારના યગતુ પધુ છે આપણા સમાજની પ્રાથમિક નીતિ એવી બધી મુ રક અને તિયન બની ગઇ છે કે નહાને કેમરી એ આજ દુષ્કર બની મ્હુ છે અને જે યથા સમિતિ કરે છે કે ગાંધીજી જેવા જેવા અગ્ર નેતા બની રહ્યા છે એમો હમી કટાડી સમાજમાં પોને દારુને પાત્ર બને છે આ સિધિને કેમજી રણાથી ભરેની હોઈ, દુ ખ અને ગોક યજી રે છે એ દસસામાં કે કોઈ અને નિરરકારનો વર્ષા વરસાની કુખ્ય રચનામાં નથી પમાતી પ્રતિયા અને નથી થતી શુદ્ધ સાચી દેશનેના જુલાજીવવાનુ ગર્વ તો એવો છે એ બુર્ગ જવાનુ નથી આ અસદકારને બો કોંગ્રેસે ચોરી સંચના કરી છે કે નરી ધારાસભાએનો ત્યાગ કરેયે, મારેજી માવતો બહિ દાર કરેયો અને એવી એરી એમા અનેક મત્રણા મો છે ધણા જનો એની વાસ્તવિકતા તરફ યજાયુ ન દિલ્લિ રહે છે આ બધી લીગતોમાં યજાયુ અને એમ નથી, પરંતુ કોમ આમ અમલ કરેયો મત્રકોંગ્રેસના વીસ તમર દિન જનોનો એક ત્રિત અગ્રજ-અભિપ્રાય છે એની યજાયી ના કી રકાય તેમ નથી દિ ના રાજીય પ્રસન્નમાં મનન અને પ્રતવમ્ને આવો પ્રગ થયા પાને એધો સત્તાધિનરીઓ અને જનના શુદ્ધિવાન અમન રોએ જર જ સિધુ જોતુ નેઈએ

પરંતુ માનતો અગ્રજ-તેમા ખાસ કરીને કાપેલા બહિ ૧૨ એ દેશના આર્થિક તથા નિયામક મોજ છે કરોગતી અખ્યામાં પગે જતું દન આથી જર જ દિ નાં સચવાઈ રહેને હિન્દી મનાવટની વસ્તુનો માટે કોંગ્રેસનો આગ્રહ ખરા જ છે પરંતુ જ્યાં નુરી આપણા દેશનેનો આ પ્રગતિમાં યુગમાં વ્યાપારમાં અને કનાકાશ રમા પ્રવિણ ની નરિ ભાગ્યથી આ ખેય પુરી રીતે તો સિદ્ધ નહિ જ બધ રા એમ અમદાર માનતુ જે વ્યવસ્થિત નુરિતિ ઉદ્યોગની સ્થાપના એપણા દેશમાં જ્યાં સુધી પગલર થાય નહિ અને ધનિકો અને દેશમેવકો દેશના હુતાનગને એ માન પોપણુ આપે નરિ ભાગ્યથી આપણે વિજય ર જ છે પરંતુ વ્યાપારી સરનાઓ માથેનો અનદાર પડી, અને આજ નફાએ-વ લ ૧૯૧૧ નરિ જ નુશાએ જ્યાં સુધી આપણી સરનાઓને પગલર થયા પ્રથમ, હાવ આપવામાં આવે નરિ ત્યાં સુધી આપણી દેશમેવાના હુજુગા મિથ્યા છે એક જાપાકાનો જ ઉદ્યોગ મો મેને અગે જોતી દરેક મામત્રી આપણે પરંતુથી મગાવીએ છીએ ધનિ ત્યા સદય આ બાજુએ સ્થિર રોરારો ર

મદના અને સિત્રમ જી ૨૦૦૦ એ! એમ ત્રિપાડી એ ક કપનિ, મુખ

જોઈએ છીએ કે જેનામાં ઈતિભિન્ન પાત્રેના અને મનુષ્ય
રો દેશની અહોબરી થયે નિર્મર દેશમેવામા પેતાના મનુષ્ય
કે માનસિક અને ગાત્રિક દુઃશાની મુધારણાઓ માટે,

અને તેના સંયોગમાં અહોક સામ્યમટે નથી
દાથી ચિંતન ગાત્રિકનુ અપ્રતિમ આ મતમાં અને એમની નીડ શ્રદ્ધા
જેના કલ્પનાની પરિવ્રજાને જન્મનુ સાથક કરે. દિ-ના ગૌરવ જગતમા મજબો
તેના વચ્ચેના યશ રવો, તુ અમર તિ સંપા ન કરો અને દિ-ના મદરાણુમાગની યશરિત

ગીરગામ
૨૨-૨-૧૯૨૧ }

વેદાન્તનું વ્યવહારુ સ્વરૂપ

લેખક - રા. કલ્યાણરાય જેઠાભાઈ બક્ષી.

જે વેદાન્તને જાણે જગત જોડે મર્ષ જ સમય ન હોય જાણે તેને જગતનુ અતિવ જ
માય ન હોય, અથવા જાણે તે જગતનુ દુષી હોય એવો મોધ ચોતરફ અપાતો અને
ધા અમારા વિદ્વાનર્થી સદિનનો પણ એવો જ મદ તથા જેનો જોવામાં આવે કે સત્કૃતમા
ની ખામીને લીધે મેં અસન અન્વેષોને અભ્યાસ કર્યો નથી તે પણ પરિપ્રશ્ન સેવવા
અધિથી મારી શમઓના સમાધાનમા મેં જે મર્ષ જાણ્યું છે તે ઉપગ્રથી તથા મનનથી મને
ન અને વ્યવહાર વચ્ચે એવો વિરોધ બાસતો નથી.

કહેવામા રહેતા પણ પાત્રામા મંજુ એવા નિર્દોશની ચર્ચામાં, અમલ પડિતો તે
અસીઓ પણ "પોથી માટેના ગીમણા" ની પેડ એવો બચાવ રે છે કે, પગમાથ-દેશની
એવાનો વ્યવહાર તમામા નાશ પાગી મકાય હિં આથી એનુ જાન થાય છે કે મધ્યકાલીન અધ-
રમા-અધારે શુદ્ધિનો અપરાધ નથ પામાઆ ગો, કાષ્ઠમળ બોધના હેતુ વરદ દષ્ટિ કરના તે
પારિતક અને, વેદાન્તની ઉપમાથી તોડી પાડામા આ થા વેદના અથ થાય જ નહિ એટલે
વેદાન્તનીતો જમ દનારે અને પછી તેના શબ્દોથી જગતમા પડનાઈ અર્થવા માડી ત્યારે-અમે
જો નાજમા પો નુખતે અને આગિઅગી મલ્લીચુનીઓમા ચ રે ચી મથા, તથા અમાતા (પગ,
મ રિને નામે થતા) મોધમા અને (પ્રત્યક્ષ વ્યવહારના) આશ્રિતમા જળશે વિરોધ ઉભો થઈ
આપો.

નિચારના અઠાઈ અને અરોહની જે પ્રેક્ષીમ થી વેદાન્તની અગી આરોહની છે
એટલે ૧૯૨૧ જાન જેનુ જામ છે તેનુ મનુષ્યે વળતે તેની ગુરુ પરપરાની તેમા મોધ કહેણ
આમ છે તાલે. તને જગતને સમય નથી ને ધ્યન માટે અવમાર જ કરા હેમ અતિજ
પતિવતા સ્ત્રીઓ (સચિત્ર) ૩ ૩૦૦-૦૦ એન એમ. ત્રિપાડી એન્ડ કંપની, મુમ્બઈ

તત્વ તેને 'જ્ઞાન' વા 'આમર' કહેવાય છે તેના 'ગ્રા' અથવા 'સ્થાનો'ના 'ક્ષત્રસંયોગ' પર નો
મુદ્રા 'જિ'માલકરણત 12 એમે 'જેનાથી આ (જગત)ના જન્મ પ્રિયે છે' એકુ છે
સંપત્તિ જગતને રાધને જ મલ્લતુ ઓગખાણુ રાની ગણાય છે જગતન અમિતુ પુ જ પીકાન ન
હોત તો આત્મ કે કલ્પનો ત્રણ ઉ સાનો અનમલ જ રહેનો નથી જગતને કેનણ કપિત લેત પે પ
લેને મપતા થાન તેડુ કોઇ — ૨૦ લેવુ પ મે અને ત લેતા જગત આસીને કિજ નેડે આવી
અન્યાદિ અને અનિમયનીરમલ રસીકારાય છે કથિનુ કિયમન્ત રાડ કોઈ જગત ક તુ નથી, અને
તે કથિજ જગતના સમ ગિયત નથા પ્રયામા જ મલ સરે લાગેના ગે છે, તો પત્રી જાન
વં કુન્ત રખાને જાગત દુની મહાનુ ૨ મ મોગ ગણાય ૨ ગીના માદાત્મ્યાના જવાર ગીતાની
પ્રગસામા 'જગદ્ગિર્ણ' તુ વિનાશુ વારગનામા આવે છે તારે ગીતામા તો 'મુદ્ધ સર્વ
મુવના' મે વિરોણ છે આમ મૂળ મિદ્ધાન્ત અને સમગ્રમા વિરોન દાખર થયો છે
આપણા મદારિઓએ વરદાગેપરે ગી વિદ્યા—નાનમા પણ એટલી યરી ઉત્તિ ડરી કલ્પ
કે આર્ચાન પ મેરી પીઓએ નિદાણુ મગી રાકતુ ત્ય કુ એ મહર્ષિમા વેલન્ત ન હોતા
સમન્વા ૨ અને સમ ના હતા તે તે મમજ આપણે દાન માનીએ તેરી ન હતી આમ કે
માટે આપણે કયા માગ ચુના યીએ અને ખગ બોધનો ગોડાનો થય ગયો છે એમ મુખ
ગી વિના આવે તેમ નથી

૧૫ યેદાન્તના સાના અધિકાર માટે જે આર માધન આનંદગક નેપેરા ડેને પણ
અનંદા સા અધ વેના પ્રમથ શક તેનાં તથી પ્રથમ રૂ અ મ અનાત્મનો વિવેક તે એ એ
પ્રમત્તી વસ્તુ મીમરીને અનંદા કયા દિના દર ચાપ નહિ અને આ જગતના વિદ્યાના
એક પીઠાતી અપેક્ષાએ ઓગ વધ કાચતતો નિષ્કર કરતી જવ એ તેનો અનંદા ક્રમાં છે,
તથા એ કનથી નિચત્તા અતિમ નિ પેલ સાચતતો આ મ તત્ત જ છે એ નાનુતને
પરોચાય તેમ છે

૧. મારીશ્રુ સાધન 'વેરાગ્ય' નું છે. આ વેરાગ્યની સમજમાં સહુજાનવું 'અવર્ણ' થઈ છે. આ એટલે જવાબથી પરામુર્ષી નહીં, એવું આની શ્રેણીમાં અવરૂપે પણ 'અ' સી છે. અતઃ આની શુદ્ધિત વિરોધી છે. અને અતઃ અવરૂપી ગુદ્ધિ નાનમાં અત્યાગ્રય છે એવો જગતના મહા જ્ઞાની તો નાજામાંથી ઉપાસ થઈ શકે જ નહીં. નિત્યમન્ય નાજામાં નહીં. આપણા નિરનિશ્ચયતાથી કહેવું છે, એવું અતઃ સમત છે. તેથી પણ વેરાગ્યને અથ જગત તોટો વિદ્યાર્થીને સમજે નહીં. જગતના શુદ્ધર્મને આર્થ્ય તરીકે પણ વિચાર કરતા એમ અમરૂપ છે. યવત્રમાંથી પોતાની જાન આપે નાજા મેળવવાની ઈચ્છાને નાજાવગવર્ણતાને ત્યાગ, એટલે જ વેરાગ્યનો અર્થ છે. એટલે ત પણ વગવર્ણતામાં રીતે જ વિનય અતઃ તેને છે.

સિદ્ધ થાકે તેમ જીવે જો સુખે જોઈએ તો નિમિત્ત, અનુભવ પ્રતિજ્ઞા પ્રમથોમા
નમ્રતા વિશેષે અપતિ દુનિયો આ મનને મોહમાં નાખત રા. પરાના પુત્રા પાવતા ની
ગમે મેળાયા.

૭. નોથુ સાધન " મુમમુન અ લે નાપ્રામિની હિય હુણસા છે આ પળુ પાન-
દારિક પ્રયોગા અનુભવમા આવે છે, જે ગાંડી પુરુષાર્થ કરના હોય તે મદદ ના હિય હુણસા
પ્રમાણમા હોયો મોહાનના સંગ મીલ સાચક મા છે

૮. શ્રુતિમા જેમ ' નેદનાનાસ્તિ ક્ષિણમ' એવો બોધ છે તેમ ' સ્વે ચાંચ વ પ્રમ'
એવો પણ મોધ છે આ બોધ નાકોનો અમન-પથી નાનાપણમા એટલે હુય ભાનમા-
ભર, અને સમગ્રનામા-એમ પ્રજ્ઞમા-દે એવો સાર નીકળે કે આપણી નજર મામે
આ જગતના પ્રાણી (ભોખતા), પદાર્થ (ભોગ્ય વસ્તુ) અને લો (ભાગ્યમિ)
બધા કેમ થયે અને કેમ લાભે કામે લાય પામતા જણાય છે ત્યાં એ મધાનુ
એકમ જેમા સધાય છે તે જગત પ્રમાદ તો સતત વણા જ કરે છે વળી
ધુય તાના વિષયો જે ના પામે કે તે બના ઇન્દ્રિયગમ્ય એવે સાર હેર છે અને એ
જગત એમ જે એમની અપેક્ષા સ્થિત છે તે તેનું નિયમ નથી હોતુ પણ માન
હુકિમાલ હોય છે ચાંત જગતો અનાદિ માને કે તથા પ્રમાદ રો તે અનત છે એમ
પણ મીઠાર છે અને નાનાપણને મિથ્યા અલે કે તે નાત પણ આમ બનવ ધાય છે

૯. અથરમા જે શક્તિ અને શુભો નિ નિશ્ચય થા નિશ્ચયમા ન જ ગણ સમિત
જીવોમા અપાણે પણ ના છે એવો મોક નિર્ણય જાન મન્યો પણ જાણે પ્રત્યય
કરે, અને સવ ગ્ણિને-સમાજ આધીને-કરે ત્યાં તેમા હા. દેના નમતો ના પદ
અથપણનો અનુભવ થાય છે ત્યાં કાલપણ સમાગી સમિત તેના સમ્યેની સમિતના
સાત સ સગા હતા ધણી વિશેષ હા છે અને નયરે જગત દાન્યગમ્ય સમાજ
અપાયુ હોય છે ત્યાં તેમના સમજ જ અતીતિય દોષ છે તે દોષાયુ હોય છે આમ
આખા જગતને આધીને જગત સાગ્રુપ જો છે એ નહુન પણ અનુભવગમ્ય થાય છે
કેમ જે જગત જગતનો બૂતમાનો સાદો સરનાવો નથી પણ જેનામા સર્વ સ્વતંત્ર
કન સધાય તેનું તવ છે

૧૦. હુય સવ અપાણ ન હો અને તેમથી છતી સથળ સુખ મેળવનાત સાધન
માન જન છે એવો વેદાંતનો નિર્ણય છે આ નિણય એમાં અને અવિરોધી ગુણની
પ્રમિત મહાનાથ જ થાય છે એ અતિમ સિદ્ધાંત પુરતો જ જાણ સાર છે ન એની કંઈક
સમજ ના કે પરંતુ વેદાંતનો મર્મ નિગથો બનવાર અને અપાણે નિર્ણય અને
સર્વોપદેશ સતત અદ્ય છે એનું મને બમે કે પ્રાપ્તિ ૮ પા અને અનિષ્ટુ
અર કારણ સધના તે નાનુ મોડુ અનાન જ નીમગી અને કાલપણ ગુણુ એનું જ
પ્રાપ્તિ માન મેળ નાન જ માનમ પો ના ના હોય સુખના સાધન થયે છે અનાત
સે ના જમાનામા મેળ અનુભવમા આવે છે આપણે મામ દોષ વિશે જે દુઃખોના ૮ પા
અનુભવીએ છીએ તે મામ મોધ માલે પણ અસાધ્ય થયે છે એ દુઃખોના સુખ નાન
અને જ બધા છે અને તમા જગતના અત રણ પેતાના ગર્ભમાં અગમત રો કનથા તરીકે

જનીમાઈ.

એક રાત્રીના સાક્ષત શ્રી-કવિ

કેષક-રા ડાહ્યાલાઈ પીતામ્બર ૧૫ દસસગી, બેરિસ્ટ-૨૦૮-૧૧

અમદાવાદમાં ભરાયતી હકી સાદિય પરિપદ જમન વિર્મ ૧૮૪૮ ના અગસામાં થઈ જાએવી પ્રાચીન સાક્ષત શ્રીકવિ જનીમાઈની ઓળખ આપ્યા પછી તેની છુટક છુટક કવિતા ગુજરાતી વાચકકન્દ આગળ રહ્યું હવેની લાનસા 'અમાનોયક' ની ઇચ્છાથી લેહલાવ પાળી છે. જનીમાઈની અમલે મગેલી સઘળી કવિતા ધર્મસમઘી જ છે એની વાતી સરળ પ્રાસ- નિઃ જુને મધુરી છે વેદાન્ત જેવો ગદ્ય અને ગૃ સિય એલો સામાન્યજન સમજે એવી ગીતે રસભગિન વર્ગ મા છે મીતામાઈની કાચી લખનાર કૃષ્ણામાઈ, સીતાજીની વિવાહ વખતનાર પુરીમાઈ, યજ્ઞજ્ઞાની ગંગીમાઈ, અને વડોદરાની મરાઠી ગદ્યામાઈ એ બધીતી ન્હીં હરિયો છે એ ખરૂં છે મીરામાઈને નામે ઘણી ગુજરાતી કવિતા પ્રચલિત છે અમારે માનવું એવું કે મીરામાઈએ મારાડી બો હિન્દીમાં જ કવિતા લખી છે આ ત્રિયો નીજે પ્રસંગે ઓડીશ અત્યાર સુધી જળાયવી બવી સ્ત્રી કવિઓમાં જનીમાઈનું સ્થાન પ્રથમ નક્કી મન થાય છે જનીમાઈની કવિતા પોતાના ધર્મના સિદ્ધાન્તોથી બહુ હોઈ તેમજે વર્મવિદા જ છે એ દોષથી તેનો રસાસ્વાદ લેતા પૂરે એમના ધર્મસમઘી ગાઈ કહેવું હજી વાગે છે

જનીમાઈ સાકન હતી સામનમાર્ગ મા યેવ અને ના નામ અમે કાજે ગુજરાતમાં ધણુ પ્રચલિત હતા મગામામાં તે હાલ પહોંચે એની ધ્વજ ફડકે છે સાનાન્યત સામન નામ આજની જ ધણુને અજગમે ઉપન થાય છે આનું કારણ એ માગના કેટલાક વધેમા મળે શુદ્ધ વાકાસ્મિદાન્તોના અધનો અનય સહ તેમની કિનાઓમાં-સાધા નોમા બગાડો પેલી ગયો કે તે છે બગાડોના સાડા રમકૂણ પગલને અને વિવેકાનંદ રવાળી તેમ જ ઇલાર જેઓ સાદિત મૂર્તિમાન નીતે જેવા હતા તેઓ પણ આ મા અનુસરનારા હતા એમ આપમે જાણીએ ઢિએ લે કે જૂ. જે આર્જમા વડુ અનીતિયાન અને નાદ નહિ હોય એમ આપવી ખત્રી થા છે એ માગેની નિં આ પ્રમાણે ગેગાજગી છે આ ધર્મમા મગાડો પેડો નથી મળ નાનની ખાલી અને અમુક અનુપાધિઓની દર્શનનાને અને આ ધર્મમા પથમા બગાડો પેડો નથી કતા ધર્મમા મૂળના વહસ્થથી ઉતરી લેત, દિયા, માધના વગેરે થવું નથી પણ એથી/મૂળ ધર્મ કનમિત થતો નથી. આમ છે તેથી આ માગની પણ દેવા વિવર્થી મીમાર્ગ કરવી હજી છે

સામનભમિતમાં જનીમાઈની જૂની જમિમઓ માનેલી છે અને જીસે દત્તરવો માનેવા છે કેક નીચની જમિદી જે અમુક અધવા અને રેમા આવેના સાખ્યશાસ્ત્રના આ આગમે આર્થ કરવો સોઈમ નેરવના વ્યુદ્ધને આત્મ વદ મે કે તેનાથી અની આધવા જે મિમ કહેવા

કવિપત્તા કારણે ૨ ૨૦૦૦ અગ અન નવમી, અન્ડ ક પર્લ, મુગાઈ

૧. જે જોના ઉત્તરના વ્યવસ્થા પૂર્વ અને મર્યાદા બ્રહ્મા-સુદાધાના ન્યૂને સિદ્ધાન્ત
 ૨. જે જે સુદાધાના પ્રથમ ત્રણમાં પ્રથમ પ્રવાહ ૧ ગિર અને મુખી વિષ ૧૦૧ સમિત મોતુ
 ૩. જે આ મે જેને જાના માળા છે અને સિત્ત મિત્ત દર્શિત દુધી જોના મિત્ત જાળાય છે
 તે આ એ મને એ- જે અને મિત્ત નથી જે- મગ મીત્ત હોત જ નહિ આ
 નમતુ જે મીત્તુ તન્- મનાશિત્ત જે જે ન્યમકાન જે આ તરત વિધિન આ ૨૧
 વિદ્યાર્થિ રૂપત દર્શિત મીત્તે મોતુ તરત અને જે સુદાધાનું પાંચમું તરત તે સુદાધિ
 જે આશિર નૈતરમા ન્દમ ગોળ હોઈ અમનુ પ્રાધાન્ય છે અને ધનગતરમા અમ્મ માળ
 મોત્ત રૂપમુ પ્રાધાન્ય છે સિત્તરતની રૂપ અને અરત એરી જે જનાઓ છે ઉતર
 કદી ગરા તેમ અપદ અને અપદ બને જનાઓ આ તરત નામિત્ત ૧૪ છે આથી
 રિધપ્રતીતિ તે સિત્તરતનો વિવાસ છે અને તેથી સચ જ છે બાસમાન મત દેખીત-
 મુમ જા જે નથી આ પ્રમાણે સિત્તના વિવાસરૂપ જગત્ત નિરત્તરૂપથી ગીપણ બદ થતુ
 નથી પણ પોનાની મેગે જ બદ મુખ અને નિરમુખ થાય છે

મિત્ત રામા ચત પતી રામારિ- ૭ કૈકિતો ૭ આનુ શુ ન્યુમ્પડે માય છે અને
 તેથી જ ઉત્તરતન સનને બને અ પત્ત સર્વગ્મને બ ને અ પગલ, અના ના
 ન્યુનિ નિય જના અનિત્ય નમરા રાગુ બને છે નિત્ય તમ જના અનુત રત છે, અને
 અનન જના પ તત થાય છે

વે ન્ત રાતમા આન જે મે બે રાતો માળો છે શુદ્ધ કલન તે નિરપાધિ અને
 રારે સુખને મોપાધિ પરતુ આગમોમા આન ને દિવગમિના અખ યોગથી ઉત્તર
 થના રૂપે રાગો છે અમારી મોત તે સમ, અમારી અને ભક્તિ મેમાથી એકે નહિ
 જે વિગ્સ અને સિવગમિના અખડ યોગથી ઉપત થનો તે સામગ્ય સિત્તકિના વિગ્સ
 માયનનો અને અભિમાની ઉત્તર વિગ્સ હોય તારે આન અભિગ્મ થનો નથી પણ
 જ્યારે સમ હોય તે ત્યારે અભિ યમ્ત થાય છે અમ સામગ્ય ઉપગતવો એ જ હેતુ
 બને મુખિ

નારિકો પોનાના વિચારે ધણે બારે નગા ગ્મના રાય સમ્પદોમા ગુરે છે ભાંતિ
 માનમાંથી તેઓ અભોતિ ભાવ રૂગને છે આમ હોરાથી જેઓ અનરિધીઓ છે તેમો
 આમોદ ઉત્પત થાય છે નાણુ આ રીતિ માન તારિકોમા જ છે એમ નથી. એ પ્રથા જુની
 જે નામદીપમ્પદમા વિષમ ત્વના ક્રમમા જગત્ત ધાતુની રિધિ કેરી રીત થાય છે તે પણ
 એવા કામુ રૂપમા જ વે જુન છે

૧ સવળના તુષિ, બનાત્તવાય સ્વતત્રજા નિયમહુવશકિ અભિન્યશકિ

૨ વિગ્સ, રામ માયા કાલ કલા નિવતિ

૩ આરભમા તમ હડ તમથી નિત્ત મ્પેવાનુ મે વિષુ ને જજ માત્ત સર્વ તે માત્ત આસુ
 રાગિ માદિત તુજીને જે તે તાંવ એ પ્રમ્પુ તના પ્રમારે તેન હડ પ્રમ્મ ન મન રૂ રૂ આર
 અમા રૂપગતે થતુ રામરૂપ તે કાનગા કવિરા નિરમુખિ રા ન ન અસનુ તરી રૂ સન
 એમ તને ઉત્તમવાતનુ બગવત્તીજના બાસારમાથી

અ તનો દકાર રિવદેશમિત્તના ૧૦) ૨ ૦-૧૨-૦ એન એમ વિપાડી એન્ડ પ્રફી, ૩

રાજા સિદ્ધા તને પરવે આટલું સદગુણ કીર્તિ હવે જનીમાંની કીર્તિના તારક
દિલિ કુરી હુ

પદ-૧

આની આની રે, આની પીયુ પ્રેમથી રે,
આની પીયુ રમનાને હું આજ
રમનાને કાળે રે, મેં તે માંડે કુલ તબ્યુ રે,
હવે માહારી ગણોને તમે લાગે —આ ૧

અનરથા છે માહારીરે વરસ તે તેનીરે,
મેલ તો નળી નાધો છે નિપરીત
અનજો અકુલોણી રે, આની પીયુ એકંદીરે,
તણ મેં તો માંડા કુરી ભીત —આ ૨

ભીનિ તો ગઠ રે, માહારે તો ભનતણી રે
પામી હું તો પુષ્પોત્તમનું સુખ
પ્રકૃષ્ઠ અધ છુ રે, હવે હું તો અગમા રે
પીયુ પ્રગટથો રોમે રોમે યજિ તે રૂપ —આ ૩
રોમે રોમે પ્રગટથો રે માહારોને નારોરે

જુના હા પાનુ ૧૧ ૭૨ ૫ ૧૧૫ —આ ૪
વાસ કરીને ર નેલ તો રામાવિયો રે
રાખ્યુ ગખ્યું પીયુએ માંદા ર માન,
પાગી પાગી પાગી રે જની પદ પીયુનુ રે
આપ્યું મુને અખડ પાનું દાન —આ ૫

૧ અતિગી આત્મસાતિને ગાત્રતાનમાં કુડિનીરે પ્રહ કે એને રાતો વાનવાણી નુદર આ
પી છે ને પ્રસાદમાં છે તે પિ ના છે (૬) અક્ષાંડે છે મિનતરન ન્યાન શ્રીપુરમાં પુરું છે ગીરુ
પિંટ છે તે શ્રીપુર પ્રતિષ્ઠે શિવતુ રથાન રાગમાં મળે માં અને કુડિનીરે મુનારામાં પ્રત્યુ છે
મુનારામાં રહેતી કુડિનીરે આત્મનક્ષિત પોતાના સ્વામી શિવના મળુ તે ૧ સામંતર્ય ઉપભવવાને
આનુર છે રથ પ એકી આનુર ગાત્રસાતિની શિવ પ્રતિ લિ તલે સાન રથ ૭૫ વી મોમ રથાતન
હેતુ

૨ ભોનિ સ્વપ-દેહને ભરીને

૩ શાનરથ ઉપા ૧ વાતી પોતલા સુચવનાં મુ છે

૪ રાજાગમન આજ ન મુઠ કાનથર એ રિવના નામ છે અજગનુશિવન ન આપમેવાયી
અન આ કુળી મુ છે

૫ આત્મસાતિ પોતા સુચવનાં આ ઉભિ છે મુઠ ત્યાં ભીને એકી નુદ આત્મસાતિ

૬ આત્મસાતિ ૨ ૧-૮-૦ અન એમ ત્રિપાડી એન્ડ કપ્પાની, મુદ્રા

પદ—૨

માન તો દીડુ રે, મુજને દાઝી રે
 નાખ્યું ન તો ઉરમા કરી રે જતા ।
 એમ અમૃતે રે કરી મેં તો સિંચી ઉરે
 ઉડુ ઉડુ દક્ષ થયો ર પરમ — ૧
 રક્ષ તે થયો રે અંગો વની મોરોરે
 ફર તહેના ઉપના ડે રે અનન્દ,
 રોમે રોમે પે મ રે મારા ને પીયુને રે
 વની પૂણુરૂપે પીયુ છે એન્દ — ૨
 ફર તે તો પામ્યા રે, અમૃત રમ થના રે
 વની થયો થયો તે સમરસ
 પૂણુ અપૂર્ણ રે સર્વત્ર તે એક થયુ રે
 વની માય જતે થયુ એન્દ રસ — ૩
 કંઈ ને માર્દણુ રે હવે માહારે માહ નયીરે
 નયીં નયીં મર્વન્તાં દોન
 છે છે છે રે તેમનુ તે ત્વંમ છેદ
 પૂપરૂપ, હોયે તે હોયે ને હોય — ૪
 મેને ને ખેનાવો રે પીયુ તુમે આપનેરે
 આરે અ પે ખેનો છો વગી ખન
 જની તો સમાણીરે, પીયુ તુમ ખેવમ રે
 હવે યી જર્નીનો નન્દ મેત — ૫

૧ રોમ રોમે નવામીને-શિવને-નેની સગી દુ તાડુ ધુ આમી હાલ રે તો એ જ છે

૨ શિવરૂપિ પ

૩ વ્યક્તિની આમર તિ—ન

૪ આ પ્રેમ નું ન થાઉં મૃતુ તા વિ રશી હાલ આ હાલમાં જેવના વિન રે થઈ જાડુ આ પૂલ પ
 જેમ સમગ્ર જગત થયો

૫ વિશ્વે હવ

૬ સા ૧ નિવન ૧૧ દરન નહીં ૧૨ કૈના તવો ૧ પુર ૨ ૩ ૪ ૫ ૬ ૭ ૮ ૯ ૧૦ ૧૧ ૧૨ ૧૩ ૧૪ ૧૫ ૧૬ ૧૭ ૧૮ ૧૯ ૨૦ ૨૧ ૨૨ ૨૩ ૨૪ ૨૫ ૨૬ ૨૭ ૨૮ ૨૯ ૩૦ ૩૧ ૩૨ ૩૩ ૩૪ ૩૫ ૩૬ ૩૭ ૩૮ ૩૯ ૪૦ ૪૧ ૪૨ ૪૩ ૪૪ ૪૫ ૪૬ ૪૭ ૪૮ ૪૯ ૫૦ ૫૧ ૫૨ ૫૩ ૫૪ ૫૫ ૫૬ ૫૭ ૫૮ ૫૯ ૬૦ ૬૧ ૬૨ ૬૩ ૬૪ ૬૫ ૬૬ ૬૭ ૬૮ ૬૯ ૭૦ ૭૧ ૭૨ ૭૩ ૭૪ ૭૫ ૭૬ ૭૭ ૭૮ ૭૯ ૮૦ ૮૧ ૮૨ ૮૩ ૮૪ ૮૫ ૮૬ ૮૭ ૮૮ ૮૯ ૯૦ ૯૧ ૯૨ ૯૩ ૯૪ ૯૫ ૯૬ ૯૭ ૯૮ ૯૯ ૧૦૦

૭ નિવમુજા લાન મિત્રને, થવનુ શું ? માટે જની દે છે રે એમ હત તેમનુ લાન જ છે હાલ
 રવગ્ર પૂવદ નુકસાનને હાલ જ જની આ મરાજિન સમરસ થવાથી શુદ્ધ વિમા જ્ઞાનરે આજ્ઞા હુ
 મત જની મરુતી જીજ્ઞાસને શિવમરિત્તા ખેવન-વિવાસમા તમા ૧૦ સમી ગદ્ય આ મરાજિન રહી નહીં

હીમાવતી શુભકતા ર ૦-૧૨-૦ એન એમ નિવાળી એન્દ કપની, મુગાર્મ

सु. २५३३२

ਅੰਤ ੨

ਅਰਥ ੨
੭੧ ਲੇਖਕਾਂ ੨

-iii- 2.

आयु
मंजीये।
मयो मये।

पाने पाने शिव नानाद्वी माद ७२

સમજો સમજો રે સમજો

સમજાશે વી વો વતી ને કાંઈ
માયાન વિદ્યા કે મે

मायातु उधार दे अरे भोतो महेत
आतु वनी देष ही ते रा.

આપુ વની દેખી તે રા.
ભજો ભજો ભજો ર ભજો બે તેહને સજીયે
ન-ય ભજો તેહને ભજો

भगवे न भगवे वे ज्योतषो ज्योतषा यथा र
 नभः भगवे तेहो ३३३

नगर लक्ष्मणे तहोते कोटि विषाय
र मंत्रे गरीब के मनो ही

२ मनु अंगिर, जगो नीम, रुम, ३
जगो वती स्वयं ४

जहाँ पत्नी स्वयं थरो ते भाव
आपना देखा

જાગે મિથ્યા, જાણુજો ની રે. રાજ્ય મહા રે.

જાગે મિથ્યા, જાણુજો ની નો કોઈ
એકુ નિયારી કે

એવું બિચારી રૂ, ભંડુ નેમે પુરૂરો રૂ
સ્વમ એનંતુમિ તે ન ન ધાય

જની તે જાગી કે, બાળે ભગનારને કે

તેને બાજે જન્મ અથવા પાનિ ગાદ.

५६-१
 जयें हागलनेने वर्यां डोक छे रे
 सगळे आवे असक-थी ते आर.

૧. ગાંધીજીનું મુદ્ર ૨ થા
 ૨. પુસ્તક ૩ થા છે. ગાંધીજી
 ૩. મુદ્રાધારમાં ૪ થા છે
 ૪. સાર ૨ થા ઉપ દબાવે
 ૫. ૮ થા ની મોટા સમાન

૧. મા પદમાં જની પ્રાથ પદને-પ્રા-વાગ્વિક સ્વામી ગિરિ મજા તે ગા
 માત્ર છે એવું, ચક્ર એમ જણાવે છે
 ૨. ૩૫-લેન ઉપરી જીને માટે આ મોવ માનિપ્રાથ નાપા
 ૩. જો કાંઈ છે માટે મેને-ચક્રાને, શિવન સ્વામી
 ૪. ૩ જી ન પદમાં મણાદિ ન વડે ને એવું
 ૫. —સાનરસ પ્રાથ સ્વપ્રવન દેહ પ્રીતિ લય
 ૬. પદોમાંનો નય સમાજ લાય થઈ નય છે
 ૭. પદો સર્વ થઈ જી પૂણ વપે વઈ માં એ વ્યા
 ૮. ૧૦ નવનુ જાને ગણ્યું

શામ્દ અશ્વમેદનું રે એક પ જાણુને રે
 મોને ની આપે ખોનણુહાર —કા ૧
 મોનતો પુરુષ તોરે સ્વામી મહારો નાથ ડેરે
 અનન્તમા પૂરી રહ્યો છે ના
 સોહમ્ શામ્દે રે સ્નાએ અમન્તને રે
 મુખી તમો મન થમી વખરા —કા ૨
 નામ રૂપે ભામે રે, અન્ત તે શ્રવ્ય ડેરે
 જુવો જુવો બાજનનો ખેવ
 આઘને અતરે તેરેને તો નવ્ય ૧ રે
 પાત્રે નવ મહાકાણમા બેન —કા ૩
 કર્મના કાવ ર મહાકારણુ જગી રે
 નવ્ય અમરે પરમકારણુનો બદ
 સામને વેગનરે મૂળ નથી જાણુતારે,
 'નેતિ' નેતિ' કહ્યો રહ્યા વધી વે —કા ૪

બધ

શામ્દ મન	મશામ્દ મધ
=અપ મધ	=૧૨ મધ
=નાદ બધ	

પરમકાથી શામ્દ મધ પ્રાપ્તે ૩ નાદમધને રૂપે કરવાન નાદની માન યન્તા છે મારે મેને
 નાત્રન પથ મધ ના મધ તે મહાતા ય દેર છે, મેહદન તે નદ નાથ છે પ્રતન-૩૦ મેનુ પ્રતિક
 જે અન ૧૨૦૦૦ રૂપા ગ્રામા વપરાય છે મૂલે શામ્દ અને મધ ૮ મધ મેન ૪ છે
 ૧ નામ અને મધ મે નાદમધના બાધ વચર છે તે માર શામ્દમધ અજા યતુ નથી નામ-
 ના મિ

૨ રૂપ નિ ૧૧૦-૧૧-અશ્વગામિ
 ૩ નુ ૫ નુ ૨ વનદ નદિ તે નાનુ પીત ૪ એમના-નાથ અને રૂપ વડે આપાને આદિ નાવ
 વચરના મુલ મેનના ખ્યાલે માવતો નથી મારે મ ય
 ૪ રૂપા રાતા પા નાનના કારણુ ૫ રૂપાવ એવા મદામિકને મના તાજુ મો છે
 ૫ મિત્રગાનિરવચ-૧૦૦ મધ રી રીને જામાય ને રા તા નિવારણુ સાર કહે છે ૬ મેમક
 ૭ રે મો ન રે છેના કર્મકાનુ મધપ્રેરાન-દે. બદ, જનુ તો મહાકાલ-સદાસિવ સુધી જ
 ૮ વિનકિ એ પરમકારણુનો બે જાની મકવાની ને. અકામી નથી
 ૯ બદે મેમક નુદિ તો નાથ વેગ ન વુરે જાન ના ૩ મધ ૧ જાની મધ છે ૨ અને મે તો
 મધ વેગને બદલા જ નથી ૪ વેદ મધ શુ છે તે અમરે છે જ ના ૫ નાદિ આ નુદિ નેતિ

પ્રામુખ્યે રે પીયુરતો પ્રકામે છે

- જુવા બોલે મીઠી મધુરી તે વાણી
- જની તે તે ઉડે રે શબ્દ અતઃકથી રે
- તેહને લેહેને પરપશ્યતી પ્રમાણુ

—કી પ

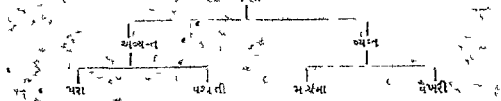
—ચાડ

અમ મહિને સમજાવવાનો પ્રયત્ન કરે, પણ પરિચય કરાવેતો નથી. જાણી કહે છે - માંડે સ્વામી
નવ તો શંકા નથી પણ સર્વ પક્ષે જે આખરે સ્વપ્ન દર્શિત હોય શબ્દ પ્રકાશી ઉદ્ભવના નાદ પ્રમાણ
ગરે દત્તી જોયોને માગી અતઃ મધુરી વાણી વડ પ્રમાણ છે

ક વાળીના પ્રમાણ

વણી

મુજ વાણી ૧૧ જે છે તે બિહુરે છે પચમીમા તે દ્વિતીયે થાય છે પરા અને પરચીતિ
અવ્યન્ત ૩ થ ન થાય છે ત્યારે મર્યાદા અને વૈષ્ણવી ૩૫ થાય છે પરા એ મર્યાદા માણુ-આપા ન
થે એમ થેડ તથ એક ચિત્ત એમા નિચારે મને વાણી છુગ પડેના નથી હોતા પચમીમા વિચાર
અને વાણી છુગ પડેલા હોય છે પ ના તેમા અવ્યન્તનો અવગણન થાય છે મર્યાદામા કેમકામી અમ
માણુ થાય નાદ કમપૂર્વક ના છે જોવેનારો પોતે સમજ નહો છે પણ દિવસની સમજાણમા આજીવ
તિ વૈષ્ણવી તે લોભી આપા છે

ઉપાકાન (સચિત) ૨-૨-૦-૦ એન એમ ત્રિપી એન્ડ કંપની, મુમબઈ

રાજહસ મહારો સૂતો.

હેખ-રો જનાદન પ્રભાસરો.

[મહેમાન થયા તરહે મ્હારા-સ્વીકારો મરેમાની—એ લખ]

[પાન-નિધનપટ્ટી થોડા વ્યવસ્થામાં બે મિચારીપર એકના એક છોડવાના નિધનનો પ્રસંગ આવના આવો ભ્રમ કા નહિ થાય ?]

આ ઢોણ બોલીયુ બોનો—

‘રાજહસ મહારો સૂતો !’

હુંદેવગિરિને શિખરે નવમિથયા દુખી માતા

તે હૃદય કેવું માતાનું, હૃદયથે નથી કહેતો આ

જે આનન્દે પણ રંગતુ દુખમાં થાય કેવું હા ?—

એ ઢોણે કોને કહેવું !

જે માત શિશુએ જાણ્યું !

પ્રેમતણે ગામે જાનું—

પછી સાબળના આ રાગો

‘રાજહસ મહારો સૂતો !’

બોળાપર બાળક મરતા, લાગીઓ હૃદયને ઝેડો,

શિર તૂટ્યો દુખનો ગુર, ભ્રમ તહેને ચિત્ત પ્રવેશ્યો

પછી હૃદય થઈ ગયું મહેરૂં, અતિ ચિત્ત થયું વ્યાકુળ જો !

તે લેના જીવનું કૃષ !

બોળાપર થતા મનને !

ગોકે પણ થઈ ચક્રબૂને—

લાગતું હલું તહેને તો

‘રાજહસ મહારો સૂતો !’

જન ચારે થયા, એકત્ર, મૃત બાળક લઈ જવાને,

તે કાળ નાથ ચલુનો, હતભાગિ સમરે નિજ હૃદયે

તે પ્રમથ પહેનો જ હતો આ થો આ હવે બીજો જો !

તે ચિત્ત વિસત્ર ચિત્તને,

આ ચિત્ત વિમે આખ્યોને

નિજ ચિત્ત ચિત્ત નયોને !

પછી રૂઝી દહે સાબળરો ?

‘રાજહસ મહારો સૂતો !’

નહિ કરે, અહીં હોજારો, બાનુડો ઉને છે મ્હારો,
પહેલા જાઉં છે થોડી રમનાનો એક જ ચાળો-
જગતા જ વારાસરખો, રમવા જગે પરભારો ।

નહિ મેઠ પગલ વગરો,
એને જન બાલુકારો
એ છે બહુ નેતનાઓ—

પગીએ ઉપનાનો શાળો ।

‘રાજહસ મ્હારો મુતો ।’

હમણા જ જરા દુધ પી, હમણા જ જરા છે મુતો,
આખ્યોને આખ્યો લાગી, ત્યા આવા કા યમદૂતો ?
જા ન જગાડો બાળકને જાણુ છું બધાને હું તો ।

તે દિરો લઇ ગયા ત્યારે,
દિરેણી હતે આ નરે
પણ મુજ આણે પારે—

સનારીત, એક જ મ્હારો—

‘રાજહસ મ્હારો મુતો ।’

હા આનુ બલતુ સ્વતંત્ર બોલતા અમગળ એને,
નહાણા મુજ ઉપરની આસારી નાખુ સગળાને ।
હુ લઈ હુ પાનન નીને, નહિ જુઓ રેમજીલિને ।

હુ ગરીબ કેટની લોઉ—
નહિ રખાઈ મારા કેટકું—
બાપનુ તથાપિ બાપુ—

નહિ લઈન સામળી હું તો

‘રાજહસ મ્હારો મુતો ।’

હા એમ જ કહીને પારે, જા મયા બનને ગજ ।
નહિ હી બનાખ્યો પાકો, નરીજરા લઘોને નાજ ।
લઈ જવા કેરીની આવા, ગમત્ત રાજહસ આજ ।

ત્યા એવો નાજીયો ।
આ ડિયા જન્મનુ વેર ।
મળી નીકે કરો કા ફેર—

એવને ગરીબ માણુમ કો—

‘રાજહસ મ્હારો મુતો ।’

આ કાગી કુનર કેશ, હ ફરતા શિખર કેશા ।
આ દષ્ટિ બુઝો મમ વરને માન્યો નિત્ય ફરી હાથ
આ મુગ જનનુ તેજ, ર થયુ કમી છે હાથ ?

જનમાં ભર્યા મુગ,

યુખ ઉપર હમરુ કુન

જનપી ભાષી જન—

હું લાગીસ એને એવો—

‘રાજહસ મહારો સૂતો !

આ અધા ઉરવા નરને નુ મામ મુજ નથી વળો ?

આ અધા મીઠા મુખે નથી એવ બેનતો ?

અથ આ આમ હમરો નુ નથી મુજો કળો ?

આ હાન મુ મપર નાથ

કુધપાન રાજ એ સાથે

મુધ સાતન આ હે ?

એટલુ ન જણે લોકો

‘ગાજહસ-મહારો મનો !’

આ મહારા માનસમ મા પ્રેમજનો પ્રવાહ વહેતો !

તે તરંગ લહરી ઉપ ગાજહસ નિ ચેતરતો !

તે તરી તરીને ચામ્યા, તે બખ્યો મહો દેખાયો—

નયનોની રીપ મહીથી

અતુલ નીલિ મુખણિ

મહે આચા રહેો રૂઝી

મેલીતો ચારો આરો—

‘ગાજહસ મહારો સૂતો !

તે પેટોથર જતા, પ તહના આપલ કરના,

આ અપ અતુમેની જુલ્યનિ મોહનમાળા

હતી ક્યા નીંડરતી, ઉર ધરી ભાગને મહા !’

જનુમ આ માગમાનો,

એ તમ મુજ આમતો

છે હવે ચોરી નેસના ?

દેસ ધરી દેસ થા જો !

‘ગાજહસ મહારો મનો !’

આ આમ થયું છે કહો હો, સુ દેવ લો ' છે સૂતો,
 યાં નિર્નય થઈ સૂતો, નિનનીશ પાડીન ઘાટે
 કે પેનળો આ ગોળો, પેટમાં જ દેવા ગયો !

આ આકાશતાલુ રાત્રી,

પાના મુજબર પેલું,

નથી હવે ખાસ મધરતુ !

છે પ્રપચ વ્યૂહ રહમારો—

‘ રાજદસ મ્હારો સૂતો !’

યમદત લઈ જવા આગા, મુજ એ લાકડાયાને,
 તે નિષ્કર હોય બલેને નહિ શકે લઈ જવા એને
 હવેનું થઈને પાળી બસ તાગી જશે સુમરાને !

રહ લેના એવું નુમન,

સુ ફરી દમ્યો નાળવ ન !

કા આમ ફેરવો ગરદન ?

મુખ સાધી શકે નહિ આખરો !

‘ રાજદસ મ્હારો સૂતો !’

મુજ સમરવનું એ પુન, એકાં થયા તે ફરતે,
 કેદાડની હું જાણુ છું તે ઉપર રહમારી નજર છે !
 દુષ્ટભાવ રાખી મનમાં, એકવાર છુટવા મન છે !

સનના મનનો હતું,

એ જ ને ? પ્રાપ્ત નથી કહેતું !

હુ ધેની એટલી છે થું—

ક સમજી હું એટલું તો—

‘ રાજદસ મ્હારો સૂતો !’

થયું બને નહિ યાત્રાનું નથી ઊનાર હું એને !

ગોડીયું સુધા મૂર્તિનું એ મેલુનાડતા એને !

તે દેહ આમ ખાણામાં—નહિ નહિ કદી મનસે એ !

‘ મુજ હવે ખણીને ખડો,

તેહને માણ સુપાડો !

હું ખનો નહીં પત્યા આડો !

વેસને જાળે કદી લો—

‘ રાજદસ મ્હારો સૂતો !’

સંલગ્ન અને નિનમી ૨૨-૨૦ એન એન નિપાવી એનું રૂ. ૧૦,

બને લાગતજો પણ કાળ, મુજ માળ લઈ જ્યાં આવે,
તો પણ નથી દેસાની, રોડભરાં મુજ રખતને
શાધને પ્રેમ જાવરન, ચૂસાવીશ વચ ચૂરી થે ।

જા કરો તહમાં જાણ,

માગદો નહિ આવ

માણુ પ્રમારી જાણ—

સુઈ જઈ નહિ હવે ઠો—

‘ગાજલસ મહારા સૂતો ।’

+ + +

કરી લઈ એમ સંમેને, નત બાગક ઉરનું ધરીયુ,
તન્મયે વ્યસન ગળીને એનાર સુખન કરીયુ
જોતુ મુખ ખમ નિખીને, જટ વગી રહેનું સુઠ ગયું ।
તે સૂતી ફરી નવ ઉઠી,
ઉંતા નહિ યાએ દીગી
પણ મનિ પ્રત ઓ પૂજી—

મોનરો કાણુ આ જોતો—

‘ગાજલસ મહારા સૂતો ।’

યજ્ઞી માનપુતની ઉર, તરે ગાળે કામળ પાતો
નામની વના નિજ સુમનો, ધનુ પશી રજા ગાતો
દમ દિના પથરો નપના મન જાત ચાથી જાણો ।

ગાજલસ મહારા તે હજી થે,

તે એક જ કોણી ગાતે ।

જલ તહમે આભાતો કાતે,

જસ એ જ સમ આભાતો—

‘ગાજલસ મહારા સૂતો ।’

૧૩-૧૨,
તા ૨૮ ૧૧ ૧૨ } . . .

શ્રીયુગ ગાજલસ એ નામ નામના પ્રાકૃતિક છે તેઓ નેક નમિ મધિ અને નામકરનાર હતા
૨. જ ખ્યાતી ‘માલ-વન’ થઈ । માનુ રીત નામક મહારાની રતનમિ ઉપર આપના
૩. ૧૮. ૩. ને ગીત રીત રીતમા ખોલે કુલ પિત રતનની મહારાજ મનિ મનાર છે, એ નિમિ
૪. ૩૧-૩૨ ૩૧ ૧૯ વને મા, જાણી છે તેના છે એ બામના ‘લિતો’ આ ૩૧ ૩૧ની પ્રમાણ
સાજલસમન ૨- - એન એમ ત્રિપાળી એન ૬૫ ૫, મુ માઈ

યે કેવાડા ભાષાન્તરકારે જે ગુજરાતી ભાષાને અપ્રાપ્ત નથી, આવી વ્યવસ્થા, તે તેમનું ભાષાન્તર સંસ્કૃતમય થઈ જાય છે તેમના રસ યોગ્ય જન છે. અને અથ વાઈ જાય છે.

આથી એટલું તો સિદ્ધ થાય છે કે સંસ્કૃતમાથી ભાષાન્તર કરતી અને કેવા રમથ ઉપર ખ્યાલ આપના માથે ગુજરાતી ભાષાને જે સાચી લેવાની જરૂર છે. આમ વિપ્રીયોતો યોગ થાય, તો જ ભાષાન્તર સુર કાળે રમિક અને જે ભાષાન્તરની સાચી ભાવના તો આ જ સમલોખિતા, અને અપ્રાપ્તિ નિયમોનુ યોગ્ય પાનન, એ જાંધા ભાષાન્ત ની સુવ્વતા વધારનારા અવકાશ છે, છતાંયે તેઓ ઓછા છે, મુખ્ય નથી. અથ કરતાં રમ સાચવવામા આ અનમરે ગુજરાતી ભાષાને વધારે ઉપયોગના છે એ પણ વિસ્તારા જેનુ નથી.

ભાષાન્તરની આ ભાવના અનુસાર ગુજરાતી ભાષામા બહાર પડના અભિજ્ઞાન શકુન્તલા નાટકના ભાષાન્તરેને તપાસવાની જરૂર છે. ૧ કવિ ભદ્રુ માર 'શકુન્તલ' ૨ રમ કરેરીવાત યાનિકુ ભાષાન્તર ૩ દનપતરામ પ્રા ખખખરુ ભાષાન્તર ૪ રા બબનગય કોકેરુ ભાષાન્તર, અને ૫ રા મગલભાઈ પટેલનુ ભાષાન્તર. આમ પાંચ ભાષાન્તરો ગુજરાતી ભાષામા થયા છે જે જાનિતસની દૃષ્ટિએ પરદેશના વિદ્વાન રંગે નિત કરી દીધા છે, તે કાનિ ભની દૃષ્ટિના ગુજરાતી ભાષામા પાંચ ભાષાન્તરો ન્યા, એ વાં વનારે કહેવાય નહિ. કવિ મગલા સાર શકુન્તલ અને ખખખરના દુનભ થા પટેલા ભાષાન્તરને 'ભાકુન્ત', 'ખીન્ત' તથા ભાષાન્તરેને તપાસના આપણે એનું જણાવના વિના નથી હેતુ કે ત્રણેય ભાષાન્તરકારની ભાવના જુદી જુદી છે. અથો પ્રથમ સાચી ગુજરાતી ભાષામા ગોપનતા રમ યાનિ નુ ભાષા તર તેઓ પ્રતાપનામા લો છે તેમ મનુજ નાટકનુ લામણુ ગુજરાતી મળે ભાષાન્તર કરવામા પ્રથમ થન છે. ૨ યાનિકના પ્રથમ થનને આજની રસાઈ ગયેલી ભાવનાની નગમા રાખી તપાસના કરના તેમના સમયને પાનમા રાખી તપાસવાથી અગતે તેમને વધાર નાંચ આવી તળીયુ રમ યાનિનુ ભામા તર સાચના એટલુ તો એકદમ જણાઈ આવ્યા વિના નથી રહેતુ કે નર, ૧ અરો મમ નવવાને તેમજે પ્રલો સાગે પ્રસાસ ગોઈ છે રમ યાનિક ભાષાન્તર કરેનો એક પણ નો- એવો નથી કે જેની સમજનીને માટે રિપ્પ આપી પડી હોય તેમના ભાષાન્તરના મોડો નચના ખ આપોઆપ સમજાઈ જના તેના છે રમ યાનિ નરુન થયને એટલો તો સ્પષ્ટ નામ પો છે કે તેમની અર્થ સંકુતી તેમના ભાષાન્તરે ખીનવે છે આમ સ્પષ્ટાર નરામા, એમના ભાષાન્તરના ઘણા ગોઈ એવાના છે આમ ખનાયે રમ મોજો નવી પરી ગણે, એવા જ ન યાનિકની કલા સન્નાઈ છે દશાત ખાતર પોઈ નોડો નેછડી.

૧-મુમુક્ષુલાલાવાહા વાટલસમગસુરનિવનવાતા ।

પ્રજ્ઞામુખનિશા દિવસ પરિણમરમણલા ॥ — રાનિદામ

અભિષ દિવસો લા । મુખ રી છે ખે જ્યનાન

પાદુર જ્વતા અર્થે એ સમ થઈ રહે થનકથન

પુણ્ય ભૂખા નાથે આપે લેલો સેહેન નિર્દોશી,

સાથ લે શોભા વાગે રમણિક બધા પદાવોળી.

—૨૧ માસિક

૨-૪ વંચ ક' પરોડમનમયો મૃગશાવે સમરોષિતો જન- ।

પરિહાસવિજી પત સમે પરમાયન ન ગૃહતામ વચ ॥

—કાલિદાસ

અમે ઝા અને ઝા આ હુદરે રેને મુખા રૂંધી કાઠ

દત્તલતા બાળકમા ઉા રીતોથી થઈ છ આ કામ

મારે એની સાથે લેવા દેના ન માઇ ખુમ સમને

પરિહાસમા કરી મે વાત એ તલી રમે ખરી લેખો

—૨૧ માસિક

૩-અસ્માન્સાધુ વિવિન્ધ્ય સંયમધનાનુચે કુલ ચાતમન-

સ્વપ્નસ્યા વચમપ્યવાન્વૈવકૃતાં સ્નેહપ્રકૃતિ ચ તામ્ ।

સામાન્યપ્રતિપતિપૂર્વકમિય દારેષુ દ્વયા ત્વયા

માગ્યાયત્તમત પર ન સહ તદ્વાચ્યે વપુશ્ચુમિ ॥

—કાલિદાસ

બહો છે તપ એ જ છે ધન ખર એના અમેરે કમિ

તે સાથે કુલ ટ્ય છે તન વળ તે લો વિચારી ખુશી,

આપેઆપ વળી પરપર છીતી રનેહની પ્રતિ તે

વચ્ચે કાઠ પ્રધરથી નેવ હતા બધુજનો કાઠએ

છે રીતે બદમાનમા અવર છે શાપી ધારી આપી

તે રીતે તમ પાળએ યુવતિને સામાન્ય સકારથી,

તેથી પ્રાપ્ત થવો વધુ ઉદય તો છે બાન્ય આધીન રે,

ના બોલાય વિગેરે એ વહુતલા બધુજનોથી, ખે

—૨૧ માસિક

એટલું તો સેલ છે કે અરકૃત ભાષાના સમાસમાથી દૂરી ગુજરાતી ભાષામાં અર્થ મૂળના ૨૧ માસિકને ખીજા નકામા, સહેલો ધણા ઉમેરના પદાના છે, એટલું ઉપગમના વજુ દેશતથી બહુજાં આવે છે અર્થને અતિ પ્રજ્ઞ કરતા ભાષાતુ ગૌરવે માંખુ પડી જાય છે. અરકૃત ભાષાના રસને ગુજરાતીમાં સાચવેલો હેવાથી જ ૨૧ માસિકનું ભાષાતર કિશ્ટ થઈ જતું રહી ગયું છે.

૨૧ માસિક શ્લોકનું ભાષાતર કરવામાં બ્યારે બહુ થોડા સફળ થયા છે, ભારે નાટકના બૃહ ભાગતુ ભાષાતર કરવામાં હેઓ વધારે સફળ થયા છે—

૧— પ્રિયતાદા તથા અનસૂયા—બહેન, ડી રાજ તને ઝટ ઓગખી ન ગટે તો, જે આ રીતે એઓને દેખાજો એમા રાજના નામના અક્ષર કેતરે તા છે ગહુતલો—તમે બની જગિયે વેહમ ખાઓ ઠો, તેથી મને કપારી દૂર છે કે જુએ એમુ તો નહિ શાય

પ્રિયવદા તથા અનસૂયા—ખીટીસમા ખીટીસ મા યવાતુ તો શુ તુ, પેરે દેહને છે કે ત્યાંકા રોજી સેહ લોહા અનિષ્ટ ગઢા આપ્યા નગ રહ નહિ

અરવિંદ રેખા નેરવગત રે. ૨-૮-૮એન એમ પ્રિયારી એન્ડ કપની, મુબમ

સારંગ — મધેર તો થઈ નથા ખઈન, દવે ઉતારણ કરો તો હીં
 શકુન્તલા — (અચમ સામી ઉભી રહીને) વાલ, દવે પૂરતપોવાડ મોળા, હું મ્મરે,
 દેખીશ ?

૨-
 રાજા — ગાળોં ધમ છે કે પ્રમળુ નામુ કરા અને તે કરવા માટે મો ભા મ્મરે
 કરું છે તો હવે જગતના કપરનારિ કુશન તે છે ? એમો રહે જગતરુડ
 ન્દરિયો — સાધુ પુરુષને જગત તથા ખુશી રહતુ પે તાને મ્મધીન છે એએએ આપની
 સૌમ્યચતતા પુત્રી આદરેત સદગો કહા થો છે

રાજા — તરી, ની આતા છે
 શાન્ગન્વ — એ કે આપે પ રપગ જાનથી મારી કુદિતાની સાથે નન્ન બીડ તે વાન
 જાણીને પ્રસન્ન થઈ મે ખુશીવી અનમન આપ્યુ હવે, એ ગાંઠીગી છે, માટે નમા
 અન્નોએ સાથે રતીને ગર્ભસ્થાનનો નુપ્રાગ કરવો તે એ ને સારએતો રાજમર્મિમાગીમાગીમાગી
 જોતમી — મહારાજા મરે કાઈ મોનવાની છંદા છે, પરતુ મોતવાનો અવસ્થ નથી
 મ્મધા મોલમી નથી

૩-
 માતાવિ — તમેએ ધમપનીતા અને તમારો મમાગમ થયો તથા પુત્રતુ નૃપજન
 મયુ તેથી કે તમને વધાનશા રહે હુ
 રાજા — મા ! મનો થયુ પરિપકવ દગ મને આજ ૪ માયુ અહો ! માતાવિ ખરે આ
 જ્ઞાન્ત પશુ કે ગમતને મને થયુ હવે તો ?

માતાવિ — (મો મનકારીને) જ્યને શુ અન્નજુ છે ? ચારો, મદાજ, તનો
 દત્તન દેવા હી જગતના મારીય અનિની કૃપા થઈ છે
 રાજા — શકુન્તલા, પુત્રને લઈ ચારો તને આજીવ રી જગતના મારીય અનિની,
 દઈને કરવા એની મારી કરા છે
 શકુન્તલા — હુ પ્રાણનાથની સાથે મુરને પમે વાગવા જતા વજવાઉડ
 રાજા — પગુ રહે અનસરે તો સમેટે જતુ થઈત છે, માટે ચાલો —

૨૪. વાલિમ્નુ ભાસાન્તર ઉત્તમ નકારતું તો નથી જ છતાંયે તે પ્રથમ પાલ દેવાથી
 એમના સમયમા તો તે ઉત્તમ છે ન ત ૧૯૧૭ મા આ ભાસાન્તર જ્ઞાન પના પરી
 મ્મ સ ૧૯૧૭ મા તેની બીજી આદરિત બદાર પડે ? રીજી આદરિત બદાર પાણી વખતે
 રા રા મધ્યમાન જ વાલિકે જો થોજ મ્મરો કયાં હોત, તો આ ભાષા નો કમ્પે વચા
 તેમજી બની શકત

ગા' બળવતરાય કવ્યાલુતય હામરતુ બાપાન્તર જેમ તેમણે પ્રસ્તાવનામા જણાવ્યું છે, તેમ તેમને ન્યૂન જણાય છે એટલું જ નહિ, પણ નાચનારને પણ ન્યૂન જણાવા વિનંતી રહેતું એમનું કહેવું તદ્દન અત્યંત છે કે, 'કાવિદામના' સર્વોત્તમ નાટકની 'સર્વગુણસમૃદ્ધ' છત્રી ગુણગતીમા કોઈ કાને થતા પામતો, તો તે ત્રણ કે ચાર નહીં, પણ ઘણા પ્રશંસા અને નાના પ્રકાશની શક્તિનાળા લેખોથી ઉતરોત્તર વધતી જતી મશહૂરતાદારા જ થશે. શ્લોકોના બાપાન્તરો ઝરનામા રા હાકાર કેટલેક થયે ગસ નથી સાચી શક્યા, તેનું કારણ એ જ કે ટપતી અસમાનતા, માત્રામા મેળની નિહરણી, અને, સમશ્લોકીનાની અભાવ ગુણગતી બાવાગા આવા ગસવર્ધક ગોણું દારોળો યે વિસારવાથી બાપાન્તર મોઝું પડી જાય છે, તેનું પ્રત્યક્ષ જ્ઞાત રા હામરતુ બાપાન્તર છે છતાં અમારે કહેવું બેઠબેઠકે ગુણગતીનું શુદ્ધ સ્વરૂપ ગા હાકારના બાપાન્તરના ગદ્ય ભાગમા વારેવારે જણાઈ આવે છે અને ગદ્ય જેટલું મીઠું ભાગે છે, તેટલું પદ્ય ન લાગનાવી જ ગસલતિ થઈ છે રા હાકારનું બાપાન્તર દોષનાગુ દોષા છતાંયે તેમના પ્રયાસ અને આશય ઉઘા પ્રકાશના છે આ બાપાન્તરે જે મહેજ સુધારા વધારા માથે બીજી વાગ બહાર પડે, તો તેને સાહિત્યમા વિશેષ સારૂં સ્થાન મળે, એમ માની ગકર્ષ છે.

હવે આપો ગ મેગાભાઈ ચતુર્ભાઈ પટેના બાપાન્તરને તપાસીએ બીજા અધ્યયે બાપાન્તરના દોષ બેઠાનો પ્રસંગ પ્રાપ્ત થતાથી રા પટેનું બાપાન્તર પણ દોષની નિરાગુ છે બીજા બાપાન્તરે દોષ, તો પણ આ બાપાન્તર દોષથી નિરાગુ હોય, એમ કાંઈ નિર્નય જ નહોતો એમ નથી, પણ એવા દોષથી નિરાગુ રાખના રા પટેનની શક્તિ સરખ નીવડી છે, રા પટેના બાપાન્તર અમલે સખતા એટલું તો નિર્નિર્દય છે કે, અનિરાત સકુન્તલા નાટકની બેઠાર પટેના બાપાન્તરો કરતા તે ઉઘા પ્રકાશનું છે, અને રા તનસુખગમ પોતાનો અભિપ્રાય અજાતા લખે છે તેમ, આ બાપાન્તરમા 'રસબાંધ અદિનાં મર્મોનું અપૂર્વ આવિષ્કરણ' જેવામા આવે છે 'બાપાન્તરની ભાવનાનું લગભગ પ્રત્યેક અંગ રા પટેને સાચગ્યુ છે, અને તેથી જ બાપાન્તરને 'પ્રાસાદિક' બનાવના ગા પટેન રાજિનમાન થયા છે.

ગા પટેના બાપાન્તરો દ્વિગિષ્ટ રસ તો એમની પ્રસ્તાવનામા અને એમણે આપેલા દિગ્વિખંતોમા જે સમાયો છે રા પટેને, કાવિદામની 'કાંઈ સર્વોત્તમ ગુણગતી ભરેલી છે' એમ સારી રીતે જિદ્દ, બાપાન્તરને પણ સર્વોત્તમ ગુણગતીના ચત્ત કયો છે વળી આખા નાટકમા પ્રાચીન આર્ષછવન તરફ દૃષ્ટિ ફરનારા તેમણે વારેવારે દિગ્વિખંતોમા તેમ જ પ્રસ્તાવનામા સ્તુત્ય પ્રયાસ કર્યો છે પ્રાચીન આર્ષછવનનું ધેના ગ પટેનની શક્તિ સાકુન્તલ જેવા નાટકનું બાપાન્તર કરના તરફ પ્રેરાય, તેમાં નવાઈ નથી.

શ્લોકોના બાપાન્તરમાંથી રા પટેને રસને ઢોળાવા-ફીંધો નથી, એ બાપાન્તરનું રસવર્ધક એક કારણ છે રા પટેનનું બાપાન્તર વાચતા એટલું તો સ્પષ્ટ સ્પર્શન થાય છે કે, ગુણગતી બાપાન્તરે માત્રમા લાગવી સરફનું બાપાનો રસ નથી ઢોળાયો કે નવી પતકાઓ પહેલા.

-મારી વાસ વાતાએ (સચિત્ર ચાર્ટ સંગ્રહ) ૨-૨-૦૦૦ એન એમ. વિદ્યાદી બેન્કની, મુ. ૧૫૦

આપેલા કોનોઈનુ સ્વ યજ્ઞિ, કરેલા આપાનનની સાથે ત્ર પર્વનના આપાનનના મંત્રો
જે આપના આપાની મુદુજ ખાની થઈ જશે

२—अद्भुत लज्जामा रमन्तु वातु सुखी पाप्मन सङ्गवासे

सुवन जाड तिडा दिनो महीन व्या स चामो

૨- ગાંધી ને હોંઠે ઉઠીને દુશ્મના સાથે મન-ગમન જન ।

* ધર્મી જાગૃતિના વાળો ન માનીએ બન મિત્ર સયદ હીને

ક-વિચારી છો- સયમે ધર્મો જામે ત-વા હો જા તમે

॥ न आगे की स्नेहपुत्रि तममा तल्लीन ना पश्ये, ॥

રાખીમાણી યોગ્ય દાશવની ગાન તમે રાખ

તેનાથી ન અગિયે આપો વજુના દુહરો તુ બ મુગના

२॥ ते उपगत श्री-न पथ श्रौतना आसातगे दृष्टान आनर आसाती ॥२॥ ६

ਸਮੁੱਚੇ ਜੀਵਾਂ ਦੀ ਸੰਰਚਨਾ ਦੀ ਹੋਂਦ ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਸਮੂਹ

ਸਾਧਾ ਅਸਥੀ ੨੩ ਜਨਮ ਧਨੋ ਵਿਤਾਰੀ ਅੰਤੁ ਸੁਖ

એનો જો હજી આવ્યો, અમ નમા આવ્યો ને નહી

જેણે પુત્રિ વિશેષ એમ ન એ સમાજીને એમ શ્રમ

५-३११३३३ ३१ ३३३३३ ३३३ ३३३३३

इ.स. १८५७ ई. में भारत में हुए विद्रोह के समय में

સત્યાગી ગાંધી મુર્તી રાજ્ય દુઃખ બારને

३. (अन्य आचार्य ज्ञानि ५। साम वा २५)

६—विधिप नम मद्द त्वम व ३३.

૧૩૯- પિતા કયમ સુધરે ?

‘પણ હું શુદ્ધ મને દેઉં તો જને

धरिण दासपुत्र धनिपुत्र

७—अतनु निस्सी लो' मय नि गति ३ ५ ५

ਮੁੰਦਰ ਧਰਮ ਭਾਇ ਮਾਏ ਭੁ ਮਧਮਾਧਮ

शुभ मरसरे पते मेतु नम प० रजि०

सम विदुः पण्डितो नामैव हि पण्डितः ॥

૧ આથી ધવારે દાખલો આપવા અનુચિત રાગી આપવા સરખાવેલું સુખ નથી, સુખી
 રીતે પટેલની દમ સદૃશ સમજાવે શુભરાત્રી બાજાનું નામ નથી લેવાયું તેથી નથી
 ૧ જો તેમનું બાજાનું નામ આપે છે

સા, પટેને કસેનુ ગજુ લાપાપર નોમના ક પટેને કસેનુ ગજુ લાપાપર નોમના ક
પટેને કસેનુ ગજુ લાપાપર નોમના ક પટેને કસેનુ ગજુ લાપાપર નોમના ક

‘आश भेषा’ ‘नीनास’ धुगी

પોસ્ટ એમઆર ૨ ૦-૬-૬ એન.કે.કે. ૧૦૦૦ ૧૬૪ ૨૭/૬/૭૧

(૧૫મા) આવા આના પટેન-આપના નવ વી ભાષાતર ખાસ કિલ્લ થતુ નથી, એટલી જ
છે ગુણતુ પણ ભાષાતર નિચ્છાનાની આવશ્યકતા છે —

૧—

પ્રિયવદા—અનસૂયા તુ ઘાલ તાજુ કે ? આ સન્તના વનજોતનાને કેમ આવી
II તિહામીને જુએ છે ?

અનસૂયા—ઝા કળાતુ તરી કલ તલબ

પ્રિયવદા—એ તો જેમ આ નવ તાલજા પાતાને અનુભવ દત્ત માગી તેમ

અનસૂયા ન પાશુ એમ

શકેન્તલા—તમારા જ મનમા એવા મનો થ દત્ત (એમ ઝા કળતમાથી પાખી રૂડ છે)

ગાન—ખરે, કુલપનિની નિચ્છાની પનાથી તો એ ઉત્પત્ત થયે ની નહીં હોય એવો

ગા ગા ?

૨—

શાં ગરન—મહેનો આખી લીંગો

કાર્યપ—પુનિ, હવે તને કાષ્ટ નિખામણ આપુ વનનાથી લીએ, રોય રોડિય તેને
જાણીએ

શાં ગરન—શુદ્ધિમાનથો ન સમગ્ર્ય એવો જો વિષય છે ?

કાર્યપ—અહીંથી સામરે જલને,

તા તુ મજે મુકી દે રો લખલિ કો

નના નિ પીડી દો તને સ્વામી ન તેની થ

મારાજુ બહુ તુ રો ને ને ને ના વેમો

જેમી સી ગાના ગાય બીલને અગાર રૂડ છે મુજે

અથવા ગોતમીનુ તુ મારતુ છે ?

ગોતમી—આ જ વહુને રહેવાનો ઉપદેશ પુનિ, આ મનુષ આમા ગાના

કાર્યપ—પત્ન, મને અને આ સખી નો ભેડી ને

રાકુતલા—પિતા, હુ અહીંથી જ પ્રિયવદા સખીઓ પાડી વગશે ?

કાર્યપ—પુનિ, આમનેય પગલાવના છે એમનાથી ત્યા ન અવાય તાગી સાથે આ

આનજો

રાકુતલા—(પિતાને ભેગીને) હવે પિતાને ખોલેથી સરી પડીને મનય તરીકે ઉખરી

અનસૂયા પેડે શાન્તરમા શી રીતે છરી મકાલ ?

કાર્યપ—પુનિ, આમ અકળાવે હુ તુ ?

૩૮

તાપસી—(મનને કોળે) આશ્ચર્ય ! આશ્ચર્ય !

રાત—અર્થે, કેમ વાર ?

તાપસી—આ બાળકની અને તમારી આત્મા એ મનથી કે તેની નિમિત્તે પાતી થાય અભય છે, હોય એ કાં ? મોતો જ નથી !

રાત—(યાજ્ઞકને સ્મારતો) આ મુનિકુમાર નથી તો એનું નામ કે ?

તાપસી—પુત્રવશ

રાત—(મનમાં) સુ આ મારા જ નવો ! (મોટેથી) પણ આ પ્રેતમા મનુષ્યો પોતાની મેળે આવી શકતા નથી

તાપસી—તમે કહો છો તેમ જ છે અભંગના સમય આની માગે અર્ધા દેવગુપ્તના તપોવનમાં એને જન્મ આપ્યો

રાત—(માનુષ્યે) હાન ! આતા બાવવાનું આ બીજું કારણ (મોટેથી) ત્યારે એ ભવની વાર ક્યા સંસ્કરિતા પત્ની ?

તાપસી—એના ધમ પત્નીનો પરિભ્રમ કરવાનું તે કાલુ મામ નેનું દરો ?

રાત—(મનમાં) ખરેખર, આ ક્યા તો મને જ ઉદ્દેશીને છે ! ત્યારે આ બાળ ની માનુ નામ કે ને જ પૂછુ તો ? અથવા પાત્રી બીની પાપ જ હવળી

* * *

જો ભાષાન્તરોનું આમ સિંચન ક્યા પછી તારતમ્ય કાળના અભાગે કાળે પડે છે, કે પડેનું ભાષાન્તર સરસી, રસરાગ, અને નૂળના અથને સિથિન નહિ કે ના પુજરાતી ભાષાના ઔરતને માયનનાં જણાય છે, રસ યાજ્ઞ નું ભાષાન્તર મોળું તો તથી જ પણ સાથે એમણે જે જણાવ્યું પડે છે કે તે ઉંચા પ્રમાણ પછી નથી પ્રથમ ભાષાન્તરકાર નરિકે સ્વ યાજ્ઞિકના જોટના રખણ થાય તેટલા ઓછાં છે, અને સ્વ યાજ્ઞિકનું ભાષાન્તર જે અગિતત્વમાં ન હોત તો પડેનું ભાષાન્તર, અન્યારે કે તેનું કાર્ય ન થાય, એટલું જ નહિ પણ રા પડેને જે ભાષાન્તર ન દુનું હોત, તો રસ યાજ્ઞિકનું ભાષાન્તર જ એક ગણાઈ શકેન રસ યાજ્ઞિકના ભાષાન્તરનો જ પડેને મહુલ્લસાના માફક સુસી રસ પોતાના ભાષાન્તરને રસમયે બનાવે છે તથા રા પડેને સ્વ યાજ્ઞિકના ભાષાન્તરનો રસ બોસાવ સુસના ન આપડાથી યાજ્ઞિકનું ભાષાન્તર મોળું નથી પડેને પડે, અને જે ભાષાન્તર વાચના જેવા છે કે કાલુ થોડો થોડો રસ જ નીમાં જણાય આવે છે

પ્રથમ એ ઉદ્ભવે છે કે પ્રથમ સરસી નાટક સાથે એના રસથી જ નહિ, પણ અર્થ, અધાર, અને શબ્દપ્રયોગથી સરખામણી કરતા કાલુ ભાષાન્તર ઉત્તમ છે ? આ પ્રશ્નો ઉત્તર આપતા, કુપ્ય તં શાન્તએ કાંઈને ઉદ્ધર આપણને પણ કાંઈને પડે છે કે —

લલિતનું કાંચ ૩ ૧-૦-૦ જેન એમ વિપાકી એન્ક પત્રી મુદ્રાત .

દ્વિધીમવતિ ને મત

૨૧. યાનિગ્ના લાપાનરનો દોન માત્ર એટલો જ છે કે મૂળ સરકૃત અર્થ વધારે રદ્દ કરવામાં લાપાતરમાં જગ વધારે પાતી રચનના લીધે છે. આને લીધે તે કે લાપાનર વિષય નથી થયું, જતા ઉપરના પ્રશ્નની સાચી ડોમીએ ચાલતા રચના યાનિગ્ના લાપાનર ઉતરતું જણાય છે. ગ પડેને, રદ્દેક થયે ૧૩૦ ખાતી છે, પણ આખા લાપાતરને તપાસીને તેમણે સરકૃત લાવાથ મનાએ સાચા છે, વળી રચને રચને આપેના ગિપ્પને એટલા સ્વર્ધ છે, કે તેથી પણ લાપાનર પ્રિય થઈ પડે છે. રા કાકારના લાપાનરને આ બે મહાગથીઓના યુદ્ધમાં મુલાકાઈ ગો નાભ તેમના લાપાનરમાં આવેના કેનાકે કંઈક વાક્યોને, અને સ્નાકોના લેખએ તેટલાયે નિયમોને ગોળી યોગ્ય સુધારામાં આવે, તે તે લાપાનર પણ અહિંત્યમાં વિગેષ મારૂં ધ્યાન ભોગવે. ૧ કોગનો પ્રયાસ જ મુત્ય છે, એ નિવિવાદ છે અને અમે એમ ધનિજએ જીએ કે રા કાકારનું લાપાતર દિને દિને અનન્ય થતું જાય છે તે પાનના લાક, તેને સુધારાવધારા સાથે રદ્દ વડું સરકારી જાનારી, સમાજમાં મુનબ ગુવાની આનંદપ્રકતા છે. રા કાકારનું લાપાતર મુજરાતી અહિંત્યમાંથી અદરશ થાય, તેનું જોતા અમારું હૃદય કપી ઉડે છે. લાપાનર ગમે તેવું તો ચે એક નિદાન માલગના પ્રયાસનું ફળ છે, એમ્હુ વિસરવાનું તથા; મટે જ અમે કુદીએ જીએ, કે એ લાપાનરને જગ તેજસ્વી મનારી બહાર પાડાતી જરૂર છે. આ મધ્યે લાપાનરકારોનો મુજગત જેટલો ઉપકાર માને, તેટલો જોરો છે, કાગ્ય નિહાળે કાનિ દામી મૂળી વાલીન પાન મધ્યે યથા કિત દગ થુ છે. આરા લાપાનરો એ નહિ પણ આને, મોગ નહિ પણ મોધા, અને દુર્નબ નહિ પણ દુનલ સાન, એ જ અમારી તો અનિમેષ છે. ||

સમાલોચક વધારે ઉપયોગી કાર્ય કરી શકે તે માટે શું આગળ્યક છે ?

૧. આલોકની મધ્યમાં મધવી જ જોઈએ. બાર મહિનામાં અને- મોં સાંધેમાં અને ૭ રૂપિયાની રકમો જની હશે મમાલોચક માટે ૫ રૂપિયા કે ૧૦ પા નાથી મુજગતી માહિયતી મેના થઈ જ શકે કે દરેક માહકેએ નના નવા માહકો મેળવી આપી સમાલોચકનું કમ વધારે સુ દરખતે એનું કરવું નેપએ.
૨. જેમને પ્રમુખે ઉત્તમ રક્ષક અને સરસ્વતીનો મુસાદ એ ને આપ્યાં છે. કે જે મનનત્ર લેખો લખી શકે છે તેમજે પુત્રગાનને શુ ઉપયોગી રજે ૨ એ પ્રવ વિચારી યથાવકિત સાગ અને શિષ્ટ લેખો લખના અને મમાલોચકમાં મોકલવા મનનત્ર વિચારના પોષક લેખોના મુય વધારે જ હોય છે. સારા શિષ્ટ લેખોથી માસિકના મુય વધારે ઉંચા અકાય છે. સાંલ લેખો નથા આવતા એવી ફરિયાદ કરનારે પોને શુ ફરો આપે છે એ વિચારી નેવું.
૩. સૌથી વધારે આનંદપ્રક દ્રવના સાધનો છે. સૌથી ને કરનારાં આભૂષણો દ્રવ નિના નજવી સંતાતા નથી, એટલો વિચાર કરવો સૌથી વધે છે અને જોઈ મામિકનું ઉત્તેજન વિશેષ તેમજ ક્ય પણ ઉત્તમ.

હંગેરીનું પુનરુજ્જીવન.

લેખક - બા. મજુલાલ ગુપ્તાલાલ મજુદાર

(ડિસેમ્બર ૧૯૨૦ ના અંકથી આતુ)

હંગેરીયનોએ ક્રાશ્યુ — “ અમે નહીં માગણીઓ કરી નથી, અમારા હક્ક માનવતા ત્રા કાવતી જે બલામણુ ડની નથી અમે તો ફક્ત એટલું જ માગી રહ્યા છીએ કે કારદાનું પાતન થાય એકતા રાક્ષી બતની જગા, ન્યાય અને ધોરણુમરની વ્યવસ્થા, ક-ડે ક-ડે નહીં પણ એક જ ધડીએ લે, એમ અમે ફરીથી છીએ તદ્દમારા મહારાજના નામે અમને જે નથી મો-લાયું છે તેમાં અમારી સાચી લાગણીઓની ખુની રીતે તા પડાઇ છે એમાં લખાણુ ઉપરથી જણાઇ આવી એમની વૃત્તિ નેતાં અમને દુ ખબરી ખાત્રી થઇ છે કે તદ્દમને બધાગણુ અનુસાર ફંગેરીની હકુમન ચલાવના ન જ નથી. ”

“ તદ્દમે અમાગ કરોમાની નધારણુના એક જ ભાગને ફરીથી સ્થાપવાનું કહ્યું છે અને અમારો ધીમ જરૂરી હમ્કો તદ્દમે લઇ લેના ધારો છે એવી સનાથી અમારા મન હકો છીનવી વધ, નવા પેટન્ટને અમારા મન હમ્કો તરીકે નૂસાડી દેવા ચાહો છે અમારા પ્રતિનિધિ અમારી સમતિ રખના કરેલા હકુમ પ્રમાણે ઓલાવેલી તદ્દમારી રાજસમાના મોકનાની દેરા તદ્દમે કદો છે તેથી અમારા કાયદા વાનાનો હક્ક જુદની નેવા નેતું કરો છો અને અમારા કહેવેગ સાંધી તેમ જ લરકર ઉતુ કરવાના સનધી જે હક્ક અમારી પોતાની સભા ધગવે છે, તે તદ્દમારે હરતક થાય એમ કરના મથી રહ્યા છે ”

“ વળી ગ્રીકાવતા કાયદાને રદ કરવા ધારા ધડનાની સલાઓ જ રાનિ વાવે છે તેથી તદ્દમે અમારા જનમસિદ્ધ હમ્કોને જે ધકો પહોચાડી રહ્યા છે, અને, અમારી અથા શહનશાહનતા શમને કાયદો માની સીકારી લે એવું ધિછી રહ્યા છે તે બધુ ધાર તો પડી હંગેરીને હાથ કંતુ સનાત્ય નહીં વળી આપ નામદારનો કોઇ ધારસ આ તદ્દમારો દાંખેનો વર્ષ અમારી છાછી તેમ જ હકોમે કપાને ક્યાં ફેફા ફાઇ, પોતાનો દોગ અને સત્તા અમારી પ્રજાની સમતિ વગર કઇ કઇ ફરકાર કરવા ડીયેટને ફરમાવે અને મનમાના વારા લેમરી મોકે-તો પડી શુ કરવું? ”

“ વળી પ્રતિનિધિ મોકનાથી, પ્રજાની મિલકત તેમ જ માણસને (*Property and blood*) ખર્ચ કરવાની ખતા પગેલીઓની બહુમતીનાથી સમાને આપી દેરી પડનાની વળી ફંગેરીને પૂછ્યા વગર, તા ત્યે કાદેલા કરેલા ભાર ફંગેરી ઉપર જ લાન્વામાં આનવાનો તેથી અમે તો સનાતન-જીવ દેશની પેઠે જ વ્યવહાર રાખીશુ અને જો અમારું સ્વાતંત્ર્ય નેખમોયુ રહે એમ અમને લાગશે તો કોઇ મૂકી ન શકે એવા ધારાનાં જાણીની પૂટા રહેવાનું અમે માગીશુ, અને પરમેશ્વર તેમ જ સમ

“પ્રતિનિધિ મોસાંમગીને” હમે હમેગીને ઓઠિયાતો એક પ્રાંતે જેવું બનાવેલાં ધારણા નાંખા છે, અને રાજકારણમાની પોતીસીનું બહાનુ આગળે ધરી, આપણા સત્તાઓ એને હોખી દેવા ફરી ફરી પ્રયત્ન કરી રહ્યા છે. આપુ જેવલું મધી સાધેલું એક શહેરને શાહતો જે ગમે બલ નથી આપી શકતું ત્યાં જૂના મગાનોની ઉકળેલી લાગણીઓ અને અણુચટની સત્તાન વીધ વરનો વિખરા રાજ્યમાં રહેમને પૂછા પાડ્યા ઉકેરે છે, અને જાને લીધે અણીની વખત નાત્રાજ્યમાં બેલો બામનો ઉત્સાહ અને સવુકત બલ નો મેળોથી સંસ્થાજન ઉત્તર નજમ પર છે એકના મલના બનથી જ ને સાત્રાજ્યની મોટી સત્તા ટની રહે છે તત્તો ટકન બાકના વખતે મોટી મિથનિમા મૂખ દે છે અને એવા મિથન ઉપર જુગમુ એ પધારે લેખમલ્યું છે મોટ પ્રજના હકક આમ એકદમ મૂટવી લેશે એ મોછગથી લાર પારો

“હવે મોટ રાજ્ય પોતાના મોટા સમયને નમને લોકોને વોડા આર્થિક લાભની વાચ્ય આગમ ધરે, અને આપુ પગનુ લગે તો લેખે ય ખર, પરંતુ કેવન રાજકીય હેતુ મોંધના પ્રજા હમને પડારી લેવા એ તો ટલી ન બની શકે

“જે સત્તા આમ નવા નવા નાણો લાવે, અને પ્રજના ખરા લાભોને મદ કરે તો તેથી મોટ બનાવે, ઉપર બીજા હોકાને ધમની દે, તહેને માટે જરૂર બતાવતી, ગમે તે મુમ્મિયાર તેથી મોટી અને પોતાના રાજ્યમાં હમને ઉત્તર વિનથી સાંધી દેના એ ભર્મિતો તો ક્યાંય દેખાયા ?”

“વળી મહેનશાહ તન્ક સપ્તલુ લાગણી સાથે અમે એમનું ધ્યાન દોરવા માગીએ ત્રીયે કે ૧૮૪૮ ના પ્રેમોટીક સેન્કશનની એકે મેક સરનો અમારે કબૂલ છે, અને અમારે કમલ રખા-મી છે, અને તેની ઉનતુ તે બલ અમારે મન મિતકામદેસર જ છે કમ્પીરિયલ પારમેટ્ટે હમેગી સત્તાની વાચ ૧ ક્યા ૧ જે સત્તા વાપરી છે તે રહામે અમારો વિરોધ બહેર કમીયે છીયે એમે અમારો પ્રતિનિધિ મો-નનાના નરી અને કોઈ બીજી સત્તા મારફત બે સુટણી થયો, તો અમારો મનાવો ઉપર તરાપ માર્યા જેવું થયતું, અને આરી કોઈ રીતે મૂટાયેની સભા હમેગીને કોર્ટપલ પ્રકારે પ્રતિનિધિ મણુરો તહી હમેગીની બાવતોતો નિકાન હમેગીનો રામ, તત્તુવરોમાર્ગી રીતે જણાવાય્યા પ્રજાની પ્રવેખને અનુમરોને જ ટરી શકે છે તેથી હમેગી સમધી રહેના હમેગીયન પાંચમિન્ટના ધારા ધારણા અમને માન્ય નથી, અને કોઈ રીતે અમને બની જતા નથી

“અમે માદર જણાવીયે ત્રીયે કે અમારી પોતાની પાર્સમેન્ટમાં કંઈ ઉમગૂના, તહેનો મોટો પટની રીતે રાજવી આપરા, તેમ જ સંન્યની લરતી કરવાના હકકો જેમના તેમ અમે રહેવા” હવે અધારણ આની મુખ્ય સરકારનો સિદ્ધાંત, કે “જુનુ થયેલા ધારાઓ સમુકત - કાજ ૧ ધડનારી સત્તાઓ જ પાછા રવ કરી શકે છે” તે હમેગી જુની જુનુ “હી” હમાઈ નહ લે મેટલુ અણવિશ્વાસ ઉત્પન્ન કરે એવું છે કે પ્રેમોટીક સેન્કશનનું અસ્તિત્વ

શુભગતી કહેવત સમ્રાટ ૩ ૨ ૦૦૦ એમ ત્રિપાડી એન્ડ કંપની, મુબાઈ

સુદા જોખમમાં આવી પડે એમ બહીષ્કાર છે તદ્દમારે સ્વદેશમાં રહેવાનું અમને ધન્ય-
નંદી લાગે તદ્દમે નામદારે, તદ્દમારે જાહેરનામું ની વધારે સમજીત થયેલું સમુદાય,
અસહ્ય છે અને તેથી જીવનમાં માટે જોઈતો સહનો તાર તોડી નાખે છે તદ્દમારે
જાહેરનામું હંગેરીના બધારણને હવામાં ઉગડી રહે છે, અને નવી આપણ સનાના દોષ,
જુદાં છંદો શીરોધન શીરોધા અને પેટ દ. આપી અમને અન્યાય કરી રહ્યા છે.

“અમારી મહાન પવિત્ર કુળે અમને વિશ્વા સુઝાડી છે તેથી ધર્મી પ્રિયથી સામે
કેવું પડે છે કે આપના જાહેરનામાથી આપણી વચ્ચે વધારે વ્યવહાર રાખવાનો તાર તૂટી
થયો છે એમ અમારે માનવું પડે છે.”

જાણીતા છેલ્લા ભાગમાં લખ્યું હતું કે- અમારા દેશને અધરા, દોષના વિશેષ જોવા
પડે એ સમર્થિત છે પરંતુ અમારી પ્રજાજનની ફરજોના ભોગે એ દુઃખો ખગેડા અમે
આગતા નથી દેશનું સ્વાતંત્ર્ય એટલે વહીવટી સ્વાતંત્ર્ય એવી રીતે અમારે હાથ નથી જોવી
અમે જે હાથે આપને કરી રાખે પ્રજાએ જે અમને જરોમાંથી સોંપ્યું છે તેને માટે અમે
અમારા દેશને તેમ જ અમારા અત કરણને પણ જરાય રી છીએ તેથી આમ પ્રતા જો
સહી જોવાનો વારો આવી પડે તો, ભવિષ્યની પ્રજાની ખાતર એ સ્વાતંત્ર્ય આપી નાખી,
પારલામંત મુખી જવું, તો તે પણ ઈષ્ટ છે એ ભાવિ પ્રજા પણ પૂર્વજોને પમને પમને આવી,
અમારાથી છિતરી આવેલું વહીવટી સ્વાતંત્ર્ય સાચવી રાખવા નાહિમત ન થતાં નુકસી રહેશે
અને અમરો મારણ, અત્તાએ વૂગી નીધેલું સમય આવતા અને દિવસ ફરતા પાંડુ દાવ
થાય છે, પણ પ્રજા, જેને પોતાના ભોગપણમાં અને સહન કરવું પડે એવી લાખી ખોખા
એસે છે અને જવું કરે છે, તેને પાણુ હાથ ધરવાની ધારણા તો અધરી અને સરથભરેલી
છે ઉગળા ભવિષ્યની અભિલાષમાં અને પોતાની વાન સની અને ન્યાય છે એમ માનવું
હંગેરી સવા કરશે.”

ખાત્રી ઑગસ્ટે નીડર હંગેરીયન પાર્લામેન્ટે આ બીજી વખાણ ક્રાન્સીસ જોમેક્સને
વીએ ૧૧ પેથ ધ્રુવે ૨૧ મી ઑગસ્ટે, એ પાર્લામેન્ટને વિમેરી નાખરા રૂપી જવા ૧ ક્રાન્સીસે
વાન્સો, સનાના પ્રતિનિધિ અને મરોએ એવું આ કુલ ન્યારપુર સગ છે એમ મનીડા-
રવાના પાડી અને ગભીર સરથસના રૂપમાં સનાના હોન, તન્દ આના તે નોનમા ઑગસ્ટીયન
સી ૧૧૭૦ ભરાય છે હતા અને મગીનથી મવાને મહાર રાખતા હતા.

૧૧ નોંથી પાઠા ફરતા શા તપડે પોતાની રડવાની ગળાપર તો અને લા ગમ-
નમાં સામેન થઈ ગમે ત્યાં એને મરે પૂણુ- સીનનાજુમી છે ? - નિ કલુ- આગ્રાધાએ
૧૧૭૦ નાહી-ગી છે.”

૧૯૨૧ ના ઑગસ્ટમાં ૧૧ ડેનના દિવસે લખ્યું કે- ‘જ્યાં મનાના અતમા આડીક
સાથમે ૧૧ કુલુ દેવું સામ્ય રહે ૧ નમાવીને બનાવીને તો-પેરટમાં, હંગેરીયન
ધાર્મિકે ૧૧ મેવું ૧૧ કુલુ મેવું આ ૧૧ છે જોવીસ ખાત્રીએ- ગ્રામજાનક

એકમુખથી વિનાશને અન્તે આગળ ધરતા "યુનીયન" સળી સુચના થવાની તે જ્યારે મમતિ મનાવી અન્તે પરિણામે અન્તે સમ્માનો ન્યાયપણે અને સ્વેચ્છથી નેડી તાબા રહમજનાની ખાતર આપણે લખીએ તો-નારા કે આપરીશ પાતામેન્ડે સમર્થિ ન આપી હોત અને એમ્પારસની પાતામેન્ડે જોડે સવકુલ થયા મતા પોતાના હમ્મ અને સાન્ડો હમ્મ જોડે જુમનાનુ માગી રહ્યા હતા-તો આસા મરોગેઆ આપરો એમ ડરખાએ કે ત્રીજા બેસા હરે ભગવાના અનાને મીનીટગીના બનથા વિષેની નાખી હોત, અને જાહેર ક્યું હોત કે આપરો પામ સયા દક્ષ છે જ નહીં અને જે હતા તે તરત જ બળસામાં ખોત ખે। છે અને આપરુ થયા પછી આછરીશ વાકાને પોતાનુ હિત જેમ અને તેમ વહેતુ રહમજ જેમ-મીન્ડ મા પ્રતિનિધિ મોકલનાનુ વહવામા આપરુ હોય, અને એના વખતમા આછરીશ પોતાને ત્યા પગલ પાખી રહેવા નસરો મોકલુ હેય-અને એક અજેજ સહેાસાદ આસા ગજનીની અખસા પરી બેસે-તે આપરુ નહીં આપણી ધપનામા આવતુ હાય તો હાથ પાં ઓછીયત નરમ જે માર્ગ લઈ રહી છે હેતો સપૂર્ણ ખ્યાન આવી નહે "

હજેરીની પાતામેન્ડે બગખારના કથા રહામે પેરસની પ્રાન્તિ સભાએ લાગે તિગદ્ દર્શાવે શરેતગારે એ પ્રાન્તિક સભાને પણ રદ કરનાને દરમાન પ્રાન્તિક સભાએ આ દુન્યાન ગણુકાનુ નહી, અને મીટીંગો મેળસરી આપુ રાખી આખા ઓછીયત તમા કાછિંગીનુ એમ તમા સુધી ગયુ, અને એમને એ ની બનગા થી ગદાર ધરેડી ના સમો, જેના રતામા ગદાર નિડળી પથા લેવા, એકે અનાજે જોતી હદા-મતુ કર્ન મા અથાવા! આ બેન આસપાસ જમા થયેલા લોકોએ હપગી લીધી અને હજેરીનુ રાછગીતમ (મેલનન એન્થમ) ગાતા ગાતા, હેમને બજ મેસાડી રસતા ઉપગથી લઇ ગયા

દેશમાની બધી પ્રાન્તિક સભાએએ પેરસની સભાને નાખનો લીધે અને એમને પાડ એની જ વિગત નહી પ્રાન્તિક સભાના અમનગાએ આરમીયતેને પોતાતો અધિમા માપાતી થીગતાથી સાદા ના પાડી અને થોડા વખત દેશમા અરાજમતા જેતુ ચલેતુ રાનીસ જાતક જેમરીના લેવાથી નહી નામના માણસને લમ્હરી ગુમે નીમો અપો નહી પડ નહિનાતુ રાખ્ય મેા પ્રેસ મા નવર પી આમિ નિમત્તક વર્ડ ન્યા સ્થાનિ-ખનામા આરમીય પાતી ભરેતી ગાળ, અને મિનમત પી જખેની નરસા પી રીત આપ થ

મા મીએ કહ્યુ- હજેરીના પ્રાન્તિક મહાસા પી જેડકા નેડે ૧૨૩ ૧૪૬

પે મીએ કહ્યુ- હમારા આવા નગાર તરીકે અન્ત હાતા ફોત નરી આપુ હ પેન્ટના જેડ ક્યુનોપરે લખુ હેતે જે લાર્ડ આપસા સાચા સરદાર અને બહોનો દોરત, પેશી, આપણા લોકો તરહોડનારો! હેતે તો નમસ્કાર!

પેશીમે નુદ પેરસ બધા પાડ અને જાહેર મુ- જેડીનુ બધુ જેમ વડુ આપુ હે તેમ જેડી પેતરી પ્રજારીના પ્રમાણમા થરો જે આનાથી ઉત્તમ ઉપેશ પ્રેડે ગમ્મોડી ૬૬૬૬ મોતનાનુ છે નાથસા તો ટમ વગરના છે હેડે કાંતીર આપે હોતે લેડેડ પી થનો

એકે નામ અન્તે નહીન્ટ હિન્દુ લા હે નર-અન્તે એમે ત્રિપાડી એન કમતી, મુજી

૧. યુરોપની આખી આ નાનગી દેશોએ એની અને વધારે વીએ તમા ડાખીરીન પાલમેન્ટ
દેશોરીયન પ્રતિનિધિ સિંચાય, મળી અને કામના રાકે છું ત્યારે દુશ્મનીઆ અને કાન્યાના
વ્યવહારપરોએ એની મળા ઉડાવના માડી કે આખા યુરોપમા એ વાત હમણાં જોઈ શકાય
અહીં આમ ૧૮૧૬ માં લગીયન પાર્લામેન્ટને નિરમ નિહ રિપોર્ટ પરી, ફક્ત નવ માહનામા
દેશોરીએ ઓરિડરાના તેજ સીંગને બારે આગાજ દીરો, અને આખા યુરોપમા એના દેશ
શ્રવા, વારો આજે

ઓરિડયા ૧ મનો રમગીએ જણાવ્યું—“બધી પેને કે ઓરટીયા થોની સકશે અને છતમે?”

૨. ટીકે જનામ વાલ્યો—“જેના અને થોલીંગ, તેનાથી અકબુ પે તમારાથી નહી થોમ્યુ ભોયે”

૩. જેરીના સમ્પાદકને તોડના છગડે વીસ વર્ષ પછી આયનનડમા જેમ વડુ હતું તેમ
એ-હાં પુ વેપારને કાયમ નિહ ગણના કમ કાન્યો દેશોરીયોએ મેલુકમને મપુકથી નહી
અને એમની પદ્ધતિ ડાગે નદી આથી રણી જેનો ભગઈગઈ જેડો થીને જમગે દેશ
નુપા માગે છે, લેહના તરફથી બધમેસતું આવે એમ લોકોને કહેવામા, આ યુ કે, ગાળ્યો
જાનિતો ભગ ‘ગામજના હગમખોરો’ ‘જોગી ચગવળો કરનારા’ જ કરે છે છતાં થોડા મહિના
આમ જેનો ભરી દેનાતુ ક્યો પડી સરકાર ખીજ મકકમભ્યમા આની પડી

૪. નામીમ જોસે-ધાયુ—‘દેશોરીયનો લાગણીરાગી અને ઉત્તર દિનના છે, તેથી, ચાનો
દોષ્ટીના હકરોળી હકમત એમના ઉપર અજમાય’

૫. તેણે જોમને થોડા મહિના પછેના જેમા દેશોરી દીધા હતા તેમને મુકત થયો
૬. લગીયન તેજનવ મ્યુઝીઅમ અને પેરમાના તેજનન થીએટરને દેશોરીઅન પેસામાંથી મદદ
કરના ઉત્તરતા એણે બતાવી પણ આની બાંશાથી ઉત્તરતાની ઘણી પણ અસર ન બતાવતાં
૭. હનદુ દેશોરીયોએ “ઓરિડયા ઓરટાઓ” ના ગીતમા ખીજ એ દાક્ષ કરેલી થી ઉમેરી
૮. આ વખતમા દેશોરીયન પ્રતિનિધિઓ એ ૧ મળતા હતા ખરા; પણ પાર્લામેન્ટ તરીકે
૯. નવી ફક્ત દેશોરીયન જેનીચાગીમક, ઉલોગ અને હુરના મન છાંડેના અને સાહિ-
ત્યના મકરો તરી ન એમની સૂચાઓ અને રિવેચનો વડે દેશના લોકોને સાચો ગણ્યા-
ચાચ એ બતાવી ગલા હતા દેશોરીયન હુર ઉલોગો ઉત્તેજન જાપના તેમ જ આરુચિ-
તનો ગદિગ કરવા ખાસ કદ કરના નેનો ઘોં પણ આમ કરવાથી આંકે લાગ
જીશરપો એ હાથની વાનની છે એમ ભાર ડો નડોમા મહેસાતુ હતું અને ‘વાત લોકો’
ઉપાડી લેતા

૧૦. જેરીના પરદેશના વેપાર માટે નવા ક્ષેત્ર હાથ કરના, સમ્પાનધ લગીયનો યુરોપ માં
નિહાણે પણ મા રેલુ ધ્યાનમા રાખી આખા ખડને લગીરીની તાજી ખંડો પેરોઆડના
નુપા દોરોને ખપ નાગે એવા કેજવણીતા, તેમ જ રાષ્ટ્રીય ભાનનાથી અગદગના પુનરુદ્ધ
૧૧. હાલ રાજા જેનામા કાપખાનાએનો ઉપયોગ થના મળ્યો તેની સમર્થની ઓરિડયા
૧૨. નેચકરોએ એ આ અરમામા ખામ ધ્યાન ખેલ્યું

શે' જોડી થાય' એવી પામ લખ લેવી નહીં ૨૦મમાં પ્રતીકાને એવાલે કૃત્તિ આધી.
જોડી હુકમનો લાર હનકા થયો તાગ્યો, અને પ્રતીકા પણ સતોષ' પામ્યું હોય' એમ' હેખાના
સાચું નહિતુ વાદળ રિખેરાઇ ગયું લાગ્યું એટલે આંસુથીયે એરીને સતાવવું આ
મનનું શરૂ થયું

અન્યાવલોકન.

૧૨. હું, રાજલા, અને મિત્રમહળ.

[ન્તા—રા ધનસુખલાન કૃષ્ણલાન એવતા પ્રકાશ રા રમણીયરામ જોડાઈનારામ ત્રિપાઠી
[૧૧] અરા પેછ, પાના ૩૩૪ નં. ૨ ૨) નળવાનુ હેમણ-પ્રકાશ પાસે, અથવા એન એન ત્રિપા
ઠીની કં, કાવળાદેવી મુબાઈ]

સુજરાતી વાચકો ગ ધનસુખલાનને બે રીતે ઓળખે છે એક તો હાસ્યરસપૂર્ણ દુર્ગી
વાર્તાના લેખક તરીકે, તેમ જ નાની, ગંભીર, આધ્યાત્મિક વાર્તાના લેખક તરીકે ગંદત
વિષયનું તેમનું સુજરાતી લખાણ—“એટરનિટના નિના” નું પુસ્તક છે, સુખર નવનકમા
“જગમૈક હોમ” નું લાપાતર પણ તેમણે કરેલું છે એટલે સુજરાતી વાચકો તેમનાં શી-
તેમનાં લખાણોથી—પરિચિત છે

અસ્તુત પુસ્તક “૮, સરના, ઓ” મિત્રમહળ” માં તેમની હાસ્યરસપૂર્ણ વાર્તાઓ
દુર્ગી વાર્તાઓનો સમ્રહ છે આમા નાયક અને નાયિકા, તથા બીજા મિત્ર મહળનાં નામ
એકેના એક રાખ્યા છે તેથી આખા સમ્રહને ઉપર સુખ નામ આપી શકાય છે હું એટલે
શી મનાબાઈ, અરલા તેમના પત્ની ઓ મિત્ર મહળમા રા કનૈયાલાન તથા રનેહવન, તથા
તેમના પત્ની, એ મુખ્ય પાત્રો છે બાવીસે વાર્તાઓ એક બીજીથી ગતન જ છે
ગમે તે વાર્તા એકથી નાચી શકાય તેમ છે ઘણામંડળે લુહા લુહા પત્રોમા
લુહા લુહા હમયે આવી પણ ગયેલી છે, પરંતુ આ પાત્રોમા એકતા રાખરાધી તેમા કાઠક
વિશેષ રસ રહે છે ધીમે ધીમે આપણી આ વાર્તા પરિચિત થઈ ગઈ છે અને મી કનૈયા
લાન તો અપુત્ર સંતોષમા આમ જ કરશે, એમ નાયક પણ કલ્પવા લાગિતમાન થઈ ગય છે
રા વનસુખ રાસે આ પાત્રોના આરિચમા દરેક ગતિમા કાઠક સંરખાપા રાખ્યું છે એટલે
એકની એક વ્યક્તિ, ગમે તે વાર્તામાં આવે તો પણ તેના નિરુપણમા વિરોધ દેખાતો નથી, આ એકમા
કટલાએકે સમર્થ લેખકોએ આવેબેના પાત્રો અત્યારે અમૃત વાચકી આનમમા પરમતુ થઈ ગયા
છે હીક સ્ત્રીની પીકરીક, સેમરેનર, અને મી માઈકાબાર, આ વાર્તા જાણે સંભારે છે ન અંધ
હોય, તેમ તેમના લખાણો અપાય છે, તેમના વાક્યો ટંકાય છે આન કારણોથી છે એક તો લેખ

નુ મામથ્ય અને ખીનુ પ્રભાની આહુકતા અને વાચનનો ગોખ, લેખકનું ચારિત્ર્યનિરૂપણ અને વાનનુ આત્મખન કરાવ્યું અને તા સ્વ હોય તો જ નાયક ઉપર તેની હાથ પડે છે અને તે તેમનું પ્રેમ યજ્ઞ જ પ્રચાર પામ્યા હોય, એકેએક વ્યક્તિએ લગભગ નાચ્યા હોય, તે જ તેના ઉદાહરણ અને અનુભવ સામાયિક ગીતે આપી શકાય છે આપણા સાહિત્યમાં હજી આ સર્વના અનુરુપ કોનો તેટલો પ્રચાર થયેલો જ નથી જો આપણા ધર્મપુસ્તકમાં આવી વ્યક્તિઓ વચ્ચે થઈ ગઈ છે ગમ રીતના, કૃષ્ણ, અર્જુન, ઉપગત જ્યાં જ્યાં માણસની કથાઓ હજી પણ થાય છે ત્યાં, હનુમાન, બીમ, અને વરોત્કચના પાત્રો અલગ લોકોમાં પણ જાણીતા છે તેમ સર્વ સાવર્ણીયા અને ગજરામાઝના પાત્રો પણ ગામડાઓમાં રહો અને જાણીતા છે પરંતુ સીત સાહિત્યના પાત્રો હજી પરિચિત થયાં નહીં વાર છે

આપણા નવીન યુગરાની સાહિત્યમાં હાસ્યરસના પુસ્તકો બહુ જ ઓછા છે, એમ તો કહી શકાય કે જો ૧૫૩૦ રા ગ્રંથોમાંથી કટાક્ષમય વાર્તા “ભદ્રભ” તેમાં અગ્રસ્થાન ભોગવે છે તેમના જ “હાસ્યમંડિ”માં પણ કુદા હાસ્યરસ પ્રધાન લેખો છે નવનગરનું “ભટ્ટુ બોધા” તે મોનીયેરના “મૉક ડૉન્ટર” ભાષાતર છે આ નીવાય ખીન કેવળ આગળીને વેળાની શકાય તેટલા જ પુસ્તકો હાસ્યરસ અભી આપણી ભાષામાં છે અને તેથી રા ધનમુખવાનની આનંદમુખી વાર્તા સગદ બહાર મૂકાય છે તેથી મનુ જ આનંદ પામવાનું છે

આપણે થાપ્યા પક્ષના, આખા વિસને અને બેઠા હોઈએ, કાંઈ ગંભીર નાચત મચલવા જેટલી મગજનકિત મની હોય તો, તે વખતે નાઈ હસાવનાર પુસ્તક હોય જરા વાંચીને, નિર્દોષ આ। વધીએ, અને મગજનો થાક ઉતારીએ આપણા પુસ્તક મચલમા થોડા આરાદારપૂર્ણ પણ નિર્દોષ પુસ્તકોની પણ ખાસ જરૂર છે

રા ધનમુખવાનની આ વાર્તાઓ ધણે ભાગે અજેશભાષી ભાષાતર રૂપે અથવા ધણે રૂપે હોય તેમ વાગે છે તેમાં હાસ્યરસ કીમ્ પ્રમાણે છે વણી વાંચીએ એકલા હોઈએ તો પાંડુ દસાએ તેની છે, અને સર, વાતો નિર્દોષ છે હાસ્યરસને અતીવ બનાવે નથી તે આનંદ પામના જેવું છે આ વાર્તાઓમાં કાંઈ મમ કે કટાક્ષ રહેતા નથી કમલમય વાર્તાઓમાં એક વિશેષ શુભ છે તેમાં હાસ્યરસ સાથે અમુક રૂપે કે માન્યતા ઉપર, ગર્ભિત નાશાય રી તેના મુધારાનો પ્રયત્ન હોય છે જો કટાક્ષ અગત કે વ્યક્તિ પર, વેના હોય તો તે મનુ જ ધ્રુવવા મોટા કહી શકાય, પણ રા ધનમુખવાનની વાર્તામાં તો ખાસ કટાક્ષ નથી એમાં વાંચક તો હસના આનંદ જ હાવવા છે કાંઈને કાંઈ તે ના ગમે પણ તે મેં ગયાન છે

એકરૂપે પુસ્તક પ્રસિદ્ધ કરીને, યુગરાની હાસ્યરસના સાહિત્યમાં એક ઉમેરો કરવા માટે, ના રમણીયગર્ભિત, અભિનવન આપણે ધટે છે જાણ મહાપ્રભાગે, આ પ્રમથમાં,

કામળની મોલચારીના ચમચમાં પાલ, મુરોબિત અને ઉચ્ચ પ્રાગીનાં આકાં પુસ્તકો પ્રસિદ્ધ કરી છે. સહિત્યની મેરા 'કરી છે તેમની અન્ય પ્રવૃત્તિઓમાં આ પ્રવૃત્તિ તેઓ વિસરશે નહિ એમ આગા છે આ સ્થળે મંગીળ ગુજરાતીઓના વાલની એક સૂચના કરે છું જો કે રામણીવરાએ જે પુસ્તકો પ્રસિદ્ધ કર્યા છે તેમની બાવળી બપાવ, અને માલો ક્ષેત્ર, તે મોંઘા ના કહેવાય પણ અગણિત ગુજરાતીઓ તેમની હાલની ફીમત ખર્ચી પુસ્તકો ખરીદી શકે તેમ નથી તેમને માટે સોધી આશ્વત્થિઓ કાદરામાં ના આવે ? વાર્તાઓ માટે એક હપિયાથી વધારે ખર્ચવાની શક્તિ અને શક્તિ પણ ધજાએની નથી છેવટે ભાઈ ધનસુખનાથને તથા રમણીચગમને ફરીથી અભિનન્દન આપુ છું, બાઈ ધનસુખલાલને વિનંતુ છું કે તેમની આ શક્તિને ખીનની સાહિત્યમાં અમર બની જાય તેવી અભિઓ આલેખવાનો તેઓ પ્રયત્ન કરે

—કે. ડા. દેસાઈ, (બી એ એલએલ બી)

મનુષ્ય પરત્વ મનુષ્ય.

જ્યાં પરસ્પરની કડવાશ હોય છે તે સરથાઓ સારા ફલ આપી શકતી નથી

આ જોનો કામદારપણે પોતાની માનપ્રદ રિયલિને વિચાર તેજો પહેલા કેાઇ નખત નહિ કર્યો હોય તેટલો કરે છે અને એ જ રીતે એ પોતાના 'સ્વ'ને પ્રાપ્ત કરી શકશે

એ વ્યાજબી જ છે મનુષ્યને, મનુષ્ય તરિકે એળખે તો પછી બીજાનું મધુ સ્વયમેવ લઈમને આવી મળે પરસ્પરના કૃત્ય અને વ્યેમથી ઉભરાઇ જતી દુનિયાને આ જ સંદેશ છે

જાની, મહોટી, જાહેર કે ખાનગી લાયબ્રેરીનાં

પુસ્તકોના ઉત્તમ સંગ્રહ.

૧.

સ્વ. ગોવર્ધનરામ ત્રિપાઠી —

રા. જગનનાથ હરિવાલ પડ્યા —

	૨ આ.		૨ આ.
સરસ્વતીચન્દ્ર ભા ૧ થી ૪	૧૨-૪	કાદમ્બરી (સચિત્ર) આવૃત્તિ પાંચમી	૩-૦
લીલાવતી જનનકલા	૦-૧૦	એક અપૂર્વ લમ (ખીન આવૃત્તિ ૭ પાંચ છે)	
દયારામનો અમરદેહ	૧-૪	કર્કસ્ટનુ અનુકરણ ભાગ પહેલો	૦-૮
સ્નેહમુદ્રા (નવ)	૧-૦	સચિત્ર મૂનાક્ષરના પત્તા	૦-૮
Marriage Forms under		મનોરજનવાર્તાગિનિ	૦-૧૨
Ancient Hindu Law	૦-12	મિહુદ્ધમ્નેહ	૦-૮
Classical Poets of Guja-		હાસ્યજનક વાર્તાનાથ	૦-૫
rat (1916 Edn)	૦-6	ગ. ગણપતનાથ અનુપરામ ત્રનાડી —	
પ્રો. કાન્તિલાલ પડ્યા —		જાતમહેનત (સેફ્ટહેલ્પનુ ગુજરાતી	
૨૧ ગોવર્ધનરામનુ જનનચરિત્ર	૧-૦	ભાનાન્તર)	૩-૦
		રિઆપના દેગોની ગાતો	૨-૦

સ્વ. ડૉ. મણિલાલ નભુભાઈ —

ગ. દિગ્મતલાલ અજાગિઆ —

જાગરિનાસ	૧-૪	કવિતા પ્રવેશ	૧-૦
જનામપિદ	૨-૪	કાવ્યમાધુર	૧-૮
ચાગિ	૧-૪	મધુમિન્દુ	૦-૪
સુસ્ત્રીન મધાવનિ	૫-૦	નિન્દગાદન અનન્ધી ૨ લેખો	૦-૫
ગ. મણિલાલ છમાનમ ભટ્ટ —		સ્વ. ભગુભાઈ કોટેદુરદ કા-ભાગી—	
ઝાંઝીની ગાળી (માત સુર ગિતો માથે)	૨-૦	અ ગ્રેજ-ગુજરાતી પોકેટ ડીકેટરી	૧-૧૨
સુદેવ પ્રદેન	૦-૧૨	ગુજરાતી-અ ગ્રેજ	૧-૧૨
ગુજરાતની જુની વાર્તાઓ (ચિત્રોલ્પાયે)	૨-૦	સ્તાર અથે ૭ ગુજરાતી ડીકેટરી	૦-૧૨
પૃથુગજ આઠાપુ અને ચ ન લખી		ટોન્ટન રીજીનાન (એ ભાગમા)	૫-૦
(નવી આવૃત્તિ ૭ રિના માથે)	૨-૦	રા. ભોગી-સ્તાર દીરેટીઆ.—	
રેનિસુરી	૧-૮	આગીમટ ડેલેટર (મળતી નવી)	
પનિવના ચનિગો (૨૪ ચિત્રો ૨ થે)	૩-૦	નવ ગી બા કો	૦-૪
અતિમા નાટક	૧-૦	કલિન્ડ ટોલ્કેટોપની ગાતો	૦-૪
જાગી, મુગાદી ગામુઝ	૧-૪	પાકાન્ત [સચિત્ર, ખીન આવૃત્તિ]	૨-૦
		મેદિની	૦-૦
		સોનીમીટર	૦-૧૨

ફોન. એમ. ત્રિપાઠી એન્ટરપ્રાઇઝી, બુ-એલર્સ એન્ડ પબ્લીશર્સ,

ચિન્મેસ સ્ટ્રીટ, મુબાઈ. મ ૨.

૧૫ આપના જમા સમાજોની મોધ લેખ

જીવન-સંકલ્પ

જીવનતાન—ઉલટીને તરત જ બંધ કરે છે.

જીવનતાન—પાચનશક્તિ માટે અત્યંત સીર છે.

જીવનતાન—શક્તિ માટે એના જેવી એક પણ ચીજ નથી.

આખો વખત ખો ખો કુન્નારાઓએ જીવનતાનનો તરત જ ઉપ-યોગ કરવો.

દરિયાની મુસાફરી કરનારા દરેક માણસો ત કુન્નેટી માટે જીવનતાન પામે ગળે છે.

જીવનતાન—ગોળારૂપી અને બાવળ કરનારાઓ પોતાના કબ્જે માટે જીવનતાનનો જ ઉપયોગ કરે છે.

જીવનતાનની એક બે ગોળીઓ પાનમાં ખાનાથી પાનનો અગળ સ્વાદ આવે છે અને ગોળીમાંથી દુધિ દૂર કરતા માટે જીવનતાન વાપરવાની ખાસ કલામણ કરવામાં આવે છે.

જીવનતાનનું એક પરીકું આજે જ ખરીદા.

એક પરીકું ગોળી ફેંસી ૭થી સાથે રૂ ૫

મધ્યમ પરીકું લીનની ૭થી સાથે ૦-૪-૦

પરીકું કી જ ૧-૦

મોંઘે એજન્ટસ—જીવનતાન એજન્ટસી,

(૭ આર, ચૌનવ)

લુમામસજીદ, મુબઈ.

દરેક આનરદાર તે પાગીઓ, જીવનતાન વેચે છે.

સો વરસનું પુરાણ ખાતું

જુના

ગોપાલદાસ ધરકીવાલા

અને

મીઠાઈવાલા

મુબાઈ.

મોઘા મરાઠા અને સ્વચ્છ ધીની ઉત્તર મીઠાઈઓ માટે

એક ફેરો મારવાની લવામણ કરવામા આવેછે.

બામની જાલી

ફેલાની વરો

માવાના પે

માવાના છુધરા

કોપરા પાક

બામુદી

શીખડ

મગ : વગેરે

ધણી ભાતની

સુતરફેની

હલવા

વેનીલા ચુનાબ

ઓરિ જા વીગેરે

સુકા હનવા

દરેક ભાતના

અધરણીના લાડુ

સુરીના લાડુ

જલેબી મેસુર

સુરતી મીઠાઈઓ—મગજ ધારી

ટેલીગ્રાફિક એડ્રેસ, "Burfée Shop "

સી. પી. ટેલ. ટેલીફોન નં. ૧૧૦૭.

[જાહે-જમર માટે આ પાનુ આપનાં નહે.]

[જાહેરખબરો માટે ડિસાહી ને અનુભવી કેનરમિંગે જોખએ છીએ,]

એક અવાજે વખણાયલા પુસ્તકો !!

જરૂર જ વાંચો

ગુજરાતી પુસ્તકાલયોમાં સમ્રહવા યોગ્ય પુસ્તકો

કપડાની પાખી ગાઝડીંગમ

લેખકોની ૫ રીઓ મ થે

૧. ગુલામગિરીનો ગજબ સચિત્ર વાર્તા એ સૌ નિમગ્ન સેતુવા	૦
કૃત	૩ ૭-૬
૨. લલિતના ડાબો રા લલિતના કા પોતા સમ્રહ	૩ ૧-૦
૩. માગી વીસ વાર્તાઓ સચિત્ર વાર્તા મથક રા કેશવપ્રમા	
ગ્રા દેસાઈ, બી એ એનએન બી કૃત	૩ ૨-૦
૪. સાક્ષરજીવન આ ગોવર્ધનગમ ત્રિપાઠી કૃત	૦ ૭-૧
૫. ઉપાકાન્ત સચિત્ર વાર્તા રન બોગીન્દ્રરાવ દીવેગિઆ કૃત બી એ	૩ ૦-૦
૬. કમલાના પત્રો રા ચિનનાન ઉત્તમરામ પાણિક કૃત	૩ ૦-૦
૭. અરવિન્દ થોયલુ તરનજાન રા મેલીનાન જોડાલ લ મહંતા કૃત	૩ ૨-૮
૮. હુ, સરલા ને મિત્રમહંતુ ગ ધનસુખનાન કૃ મહંતા કૃત	૩ ૦ ૦

નોંધ સમાવેશકતા જે આલોક્યે ૧૯૨૧ ને ૧૯૨૨ ના લરાજમ લયો, હુને તેમને આ આખો સર ૩. ૧૪ ની કિમતે આપનામા આનગે પોન્દેજ તર્થા વી. પી. ખંચે વધારેલુ.

લખો

સ્મણીયગમ ગોવર્ધનગમ ત્રિપાઠી,

મોરારજી બિંડીગ નં. ૨, ગિરગામ, મુબાઈ.

સમીક્ષા

મુખ્ય લેખો.

અસહ્યાર કે આત્મોદાર.

સ્વર્ગસ્થ 'હાથ.'

દોશ્વચનુ આત્મનિવનન.

ધેની ખેડ.

ગીરનાન્ના શૂગાની સાનિધ્યા.

વિનોદનગ.

હોગેગીનુ પુનરોજનન

કિપગન

શ. ન્દાનાવાય કવિ અને રા. અન્દ્રીકર પમાના

મળ્યો ને અવમન નોધ

તરીએ

૨૧ અખાવાય જીવાખીરામ બેટી, ખી એ

૨૧. અન્દ્રીકર નર્મદાશક પમા, ખી એ. એતએ. ખી

પ્રકરક

ગ. અખાવાયરામ ગોરધ નરામ પમાની

લેખકો.

નાન કવિ

દાસ વિમાકર

૨૨ પથા

માન દવે

વક્ત્રમદાત

જ

માઈ ચર્મા

।

૧૧ મંગુદી

૧૧ મંગુદી

ગેર

તીજેરીવાળાઓની નવી રીતની હરીફાઈ.

વગાઈ પડેલા ઔરહીવાથી કામગીરી જેવા પાતળા પતંગની તીજેરીઓ અને આવી દલીલોને પ્રજાને માયની કંઈ નહીં હોવાથી હીક અપમાન વેગાતી પણ હતી હાનમાં તે તીજેરીઓ નમી આવતી હોવાથી તેની જગ્યા તેની જ મનારતની અમેરીકન અને બીજી તીજેરીઓએ લીધી છે એ તીજેરીઓ વેચનાર એવું કહે છે કે જો તેની તીજેરીઓ ખેંચેની સારી હોય પણ અમેરીકન અને બીજા દેશોમાં બનતી તીજેરીઓની પુણી રોકે નહીં એવો બીજો એમ પણ કહે છે કે અમારી તીજેરીની બનામણ અમારો 'અન્સન કર' કે 'અન્સન'નું મુખ્ય કામ પોતાના દેશના માનનીય વધારાનું હોય છે એટલે તે બનામણ કરે તેથી જ એવું કહેવાય છે કે માનનીયતાનાયક જ હોય.

કોઈ નવી બનામણવાળી એની એક ન્દાની તીજેરી મોની કીમત આપી જો કે જે અગ્રી છે અને પ્રથમ પાચ મીનીટમાં તોડી છે અને જેઓને ખાતરી કે રીતિય તેઓને ખતાવના મારખાતે રાખી કે

આગમીરી અને આગમોટનું મુર, જમાન, ગોઠવેલ ભાગ અને એક વેમજ છુપાવેલતા નો નફો એનાવેલા અને અગવચ્ચાત થતી તીજેરીઓ ઉપર પડે એટલે પગેલી તીજેરીઓ હતી મનારતની હોય તો જ અહીંની સારી તીજેરીઓ સામે હરીફાઈ કરી શકે એ અમજનું મુશ્કેલ નથી જોરેજો પાચ મીનીટમાં જે તીજેરી તોડી તેની મનારત કેવી કે તે જાળના જોરેજોને ખાંચી દરેક પડી એ ઉપરથી વાચનારે ધ્યાનમાં લેવું જોઈએ કે તીજેરી કેવી છે યા મજબુત તેની કૂકત જેવાથી આજે પણ સમજ પડી શકે નહીં તેના ધર્મિયરેવા પગી સાચ મીનીટમાં તોડી પ્રમાણે તે તીજેરી તેમજ નોડતા પાચ નાક નામે તેની એકમજી જરેખા

ગોદરેજનું કારખાનું—

જેસ કંપની પાસે, પરેલ, મુંબાઈ.

મારે ત્યાં શુભ પ્રસંગો પર.

દી-પાઠી—

નાચ-પાઠી—

એટ-હામ—

ધર્મીંગ એન્ટરટેનમેન્ટ—

ખાવડાઓમાં—

મેન્ટસ માટેની ગોઠવણ કરવાનું અમને સોંપા-
કામ—

ખાજખી દામધી—

ટુક વખતમાં—

અને તમને ૧૦૧ ટકા સંતોષ મળે તેવું કરી આપીશું—

એન્ટીમેટસ મંગાવો—

ભાવ તાલ જરૂર પુછાવો—

ગોવિંદજી વસંતજી

મુખ્ય ઓફીસ—ચીંગમજાર.

આવ નં. ૧—એમ. જી.

આવ નં. ૨—આઈ. એલ.

ટેલીફોન ૧૫૫૬,

યુ. આર્.

ટેલીગ્રામ—

Secretariat

Feb 19

પંકાયલા, પુરાણા અને પ્રબલપ્રિય મશીન

પોલીશની શરૂઆત કરનાર

અને આ ધધાને એક ફેશનેબલ ધધાની સપાટીપર લાવનાર

ઝવેરી કાનજી માલંજી

આ નામ કોણ નથી જાણતું ?

પહેલા પાયોનીયર

હજી થજી કંઈ નવી કૃતિઓ,

નવા ઘાટ, નવા શણગાર અને નવા અનકારે,

તૈયાર કર્યા જ જાય છે !

કુઠાને પધારી તરફ લઈ નેરી રે

જરૂર જ મોહરો !

પરિણમે અમને જ યાચ્યા વિના

છુટકો જ નથી !

પછી આજે આવો કે કાલે !

અખટલ રહેમાન સ્ટ્રીટ, મુંબઈ

ટેલીફોન નં. ૭૮૨

અમારા પત્રોમાં અમારા સમાજોચકની તોષ વેશો

ભીખા કલ્યાણજીની કુંઠની અમૃત તુલ્ય દવાઓ.

સ જલ્મ મિશ્વર.

-કોવેરા વિશુચીકા માટે

કોવેરા અપરો અદર્શ અનિમાર વિ-
ભય કર રોગોને વખતમા ખાતિપૂતક
નામુદ કરનારો આ એક રામજાળ ઉપાય
છે જેનાથી સેક્રો અમૃત છ. ડી
ખસી છે

કિમત ખાટલી એકના આના દના

બકાલિ ઓલંટમેટ

-ખામ દર જ માટે-

મે તેની હડીની મુજા કે લાલ દરાજ
અગર ખુજલી મા મલમ બેથી તણ
વખત લગાડવાથી જડ મુઠથી નામુદ
થાય છે અને ચામડી જરા પામ બજારી
નથી કે ખ ૧૫ વાસ આદતી નથી
કિમત ખાટલી એકના આના ચાર

તાવનું અકસીર મિશ્વર.

આ મિશ્વર ઠાનીના અતીયા મેરેરીયત અને ખરાબ રીતમા રાગી ની ગતા મેં ભતના
રોગી તાવ ઉપર ગમજાળ અમર કરે છે મરણ કે તે તમામ જાનતા તાવના જ તુએને નામુદ
કરનામા આગાદ છે આ મિશ્વરના તણ ભા. લેવાથી એક જ દીવસમા ગમે તેવો તાવ ત્રામુદ
થઈ ભય છે બીજા દવાઓથી ત વ ઉતર્યા પછી થાવી જ ચારામિ આવે છે તેમ આ દવાથી
એવું કહ્યું માજુ ખરાબ પરીલામ આવજ નથી એ તેની ખાસ ખુખી છે

કિમત ખાટલી એકના આના બાર

ગાંડીવ એન્ટી-રૂમેટીક ખામ.

એક મંદોન વિદ્વાન ડોક્ટરની પાથ ઉપરથી બનાવેલો આ મલમ ચોગવાથી માથાનો તેમ જ
સમીવા સરમે કુખદાર રોગ કેક વખતમા નામુદ થાય છે વળી હાથપગનું રહી જવું
સોતે એકી આરવો રાગી ના કોઈ પન બાગતો કુખલો કોઈપણ બાગતુ મ. કાઈ જવું,
સીંચોના પગ તથા ઉપર જવાઈ જવા સારીથી કોઈપણ માગ રહી જવો વિચેરે સો રોગોને
નાશ કરનારુ આ રામજાળ ઉપાયની એક ખાટલી દરેક કુદરેમા અવસ્ય રાખવી એજીએ

કિમત ખાટલી એકના આના આઠ

અમારા મંદોન વિદ્વાન એકેકેના ખાસ આનહને માન આપી-

અમેએ હાલમાં દીસપેનરીંગ ખાનું ખોલ્યું છે

જેમા અનુસરી મુલસોને હાથે દરેક જાનના પ્રિસ્કીપાન મુજબ દવા બનાવી આપવામા આવશે
એક વખત કામ પાડી ખાવી કરો.

ભીખા કલ્યાણજીની કુંઠ દવાવાળા.

Feb 19

ગણેશવાદીને તાકે, બહારફેલ, સુખાઈ, ન. ૨

આપના ઓરમા સમાલોચકની તોષ દેવો

જુના અને જાણીતા અંબેરીઓ

રામજી ભગવાન એન્ડ પ્રધર્મ.

૨૦૬, ને. ૫ મેનપા સ્ટીટ, મુંબઈ.
તારુ સિતામ Mufichain-Bombay ટેલીગ્રામ નં. ૬૭૪.

સમાલોચકની જાહેરખબરના ભાવ

એક વખત માટે એક આખું પાડુ રૂ. ૧૩ અર્ધ પાનુ રૂ. ૭ પા પાડુ રૂ. ૫
—આ ભાવ બાર માસની બાંધી મુલતને જ માટે કે એક વખત માટે કે બાંધ જગ્યા
માટે ચાલુ ભાવ ઉપર પચીસ રકા વધારે લેવામા આવશે

—કદા ઉપર ૧૧ ખાસ ભાવ માટે રૂબરૂમા મળવું ચા તો તપાસે પુછાવું
—આ ભાવ ટે. તમા ટે. ના છે તેમા થટાડા વર્ક શકશે નહિ વધતી જતી મોટાગતી
હીને આ ભાવ ગમે તે વખતે ફરી શકશે પણ માટે લખો ચા રૂબરૂ મગો

રમણીયરામ ગોનવંતનાથ ત્રિપાઠી, પ્રકાશક

અનાને ચક્ર મોહિસ, મોરાલ ગોમળદાસ આન, નંબર ૨/૩૬ મેન્ડરોરો, ગિરનામ મુંબઈ.

આધજા દેખતા થાય છે—કેટરેરોટોહાઈનથી

આખના મોતીઆ વાલકાપ વગર મટે છે

દરે આ નમ્બે પડુ છે કે આખના મોતીઆ વા કાપ વર્ક ખાલી પડી જાય છે વાલકાપ
આખના સપાટાણી આખ તુરે છે અમ નથી પાડુ કેટરેરોટોહાઈનથી આખના દરેકે નીતસ
પડુ નથી, એમ અનુભવથી સિદ્ધ થયું છે છીં ૦ ૬ ૫, પોસ્ટેર ૬ આના વધુ

આખા હાઉસ્ટાનમા વખણાયેલા બાવ કાળા કરવાનો

પકેટા કલપ.

આ જસપ મુજબ તથા દાનીના રહેલ વાગને લગાવતા તે પાચ જ મીનીટમા મુલતીઆ મજા બસ
કે એની બરાબર આજ કે હ પાચ નથી આ જસપ વાપરવામા શકેનો છે, સોડનમા ગમતો
છે, શાખમા અકસી છે ૨ ના પાકે છે અને કીમતમા સરળ છે કીમત રૂ. ૧૧, પાડુ અર્ધ ૧૦૬

Messrs Navratna & Sons, Kalbadevi Road BOMBAY

૮, આખના ઓર્ડરમા સમાલોચકની નોંધ લેજો

પ્રેમભક્તિ અથમાળાનું પ્રથમ પુસ્તક.

અજાણે જ મગાવો ! ચિત્રદર્શનો. આજે જ મગાવો !

કેવલતાના લોકપ્રિય ચિત્રર હાનાનાન દ કનિકૃત આ નવ પુસ્તક તૈયાર છે

૨.

પ્રમિદ્ધ બગ કવિ રવિન્દ્રનાથના એક અત્યુત્તમ પુસ્તકનો અનુવાદ.

(ગરિયાસુની છે નામાં છે તી ઠ તી સચે)

વિશ્વભારતી.

અનુવાદક — શ્રી હીનવાય હુજીવનદાસ ગાણાના, બી એ

કિ મત રૂપીઓ એક, પોસ્ટેજ લુદ્ધ

૩.

લોકપ્રિય સરલવાર્તાવલિ

ત્રીજુ પુષ્પ.

સૌભાગ્ય દેવ.

દોઢ આનાનો સ્ટેમ્પ મો બી મગાવો

૪.

લોકપ્રિય સરલવાર્તાવલિ

ચોથુ પુષ્પ.

અખંડ યુગલ.

ચોઠા દિનસમા બહાર પડશે.

પુસ્તક, નકન દો આનો, બાર પુ પના એક રૂપીઓ, પોસ્ટેજ સહિત

વધુ વીગત માટે લખો

મોતીવાલ ગામખાનાસ રામી,

ને ૧૦, સેન્ટ્રલ રોડ, મુમ્બઈ ૧. ૪

મુંબાઈના સુપ્રસિદ્ધ ઝવેરીઓ.
 ઉત્તમ કારીગરીના અનેક નમુનાઓનું પ્રદર્શન!
 મોહનલાલ એન્ડ કંપની,
 દરેક પ્રકારના સોના, ચાંદી અને ઝવે-
 રાતના મનપ્રસંદ ઉત્તમ દાગીના
 ખનાવનાર ને વેચનાર.
 નં ૧૯૭-૨૦૧ શેખ મેમણ સ્ટ્રીટ,
 ગણેશવાડીની સામે, મુંબાઈ.

આતંદ અને સ્વતંત્રતા

મોડર્સના આગેવાન યુવક યુવતીઓએ આગળ દરેક જાતની
 બીમારીઓથી તેમ જ માતાના અપચતથી થતા દરેક બાળકોની હોશિયારી રાખી તેમ જ તેમની

નિરોગી સતાન.

માતાનો સાચો આનંદ અને ખાવાપીના તથા ફરવાની છુટ ને સ્વતંત્રતાનો
 આચો દહાવો નથી? કિમત દર શીલીનો દ. પુટાન તથા વી પી ખર્ચ છુટકા

મરછર, માંકડે, તથા ચાંચડના જીલમ અસહ્ય હોય
 તો,

અમારું એન્ટી માસ્કવીટ ઓઈલ વાપરી તેના નાશથી મુક્ત થાઓ
 ફક્ત ચોડાં ટીપા ગરે બદન ઉપર ચોળી સુઈ રહેવાથી ઉત્તમી જન્તુઓ પાસે
 ફરકી શકતા નથી મેલેરીયા તેમ જ બીજાં બહુતરી તાનથી બચાવો ચોક્કસ
 અને ખાતરીપૂર્વક જાણજ ૩ કિમત દર શીલી ૩ પુ મેરેટ જીલમ

એન્ટીસ, મળવાતું દેકાડું,
 ધી કુચ્છા ઈન્પોર્ટીંગ કં., ધી ન્યુ મેડિકલ હોલ,
 Feb 19 રીચીરોડ, અમદાવાદ. કમર્સિયલ બિલ્ડિંગ, લાહોર.

સ્વ. ગોવર્ધનરામ માધવરામ ત્રિપાઠીકૃત

નવી આવૃત્તિ તૈયાર છે

સરસ્વતીચંદ્ર

ભાગ ૪ થો.

સરસ્વતીનું મનોરાજ્ય અને પૂર્ણાહુતિ.

[૧૯૨૦.]

મૂલ્ય રૂપીઆ સ્હાઠા પાંચ.

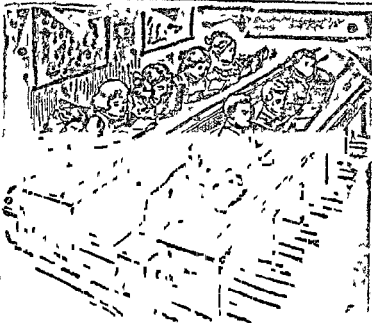
સરસ્વતીચંદ્ર	ભાગ ૧ લો (પ્રાતઃપૂજા) ૩ રા.	આરે ભાગની કિંમત સનાખા રૂપીઆ.
,	ભાગ ૨ લો (દિવસી પૂજા) ૩ રા.	
,	ભાગ ૩ લો (સાંજી પૂજા) ૩ રા.	
,	ભાગ ૪ લો (રાત્રી પૂજા) ૩ પા.	

મળવાનું ઠેઠાણું. ૧. એન એમ ત્રિપાઠી એન્ડ કંપની પ્રિન્સેસ સ્ટ્રીટ, મુંબાઈ

૨. અમણીયરામ ગોવર્ધનરામ ત્રિપાઠી,

મોરારજી બી. પી. સ, ગીરગામ, મુન્સીફ નં ૪

૩ અને શર્મા પ્રસિદ્ધ છુકમેલરો

તમારું બાલક નિશાળમાં કેમ ચાલે છે?

આ પ્રશ્ન આજકાલ બહુ વિવાદોત્તર થઈ પડ્યો છે અને એથી જણાય છે કે પોતાની સતતિના માનસિક વિકાસ માટે માત્રાપ કંટાળા બધાં આગર રહે છે પણ તેસાથે તેમની શારીરિક સંપૂર્ણતા એ કેટલી જરૂરી છે એ ખેટલા વોર્ડ માખાં મિચાં છે? તબક્કરત અને સ્પષ્ટ સ્વર અન્યન એ બંધીના બહુ જરૂરી તરવો છે અને જીવનના મોજગોળ કરતા એ વધારે અગત્યના છે એ કહેવાની શી જરૂર રી છે? માટે જ શરીરના અન્યવો મુશ્કેલ રહી નુનાખાનાના અને એવું જોયો થાય તે વાત દેશના દરેક બાલક સહમજની જોડો

તમારું બાલક કેઈ પણ જાતની શારીરિક ખોડખાપવાળું હોય તો તમારા ડોક્ટરને મળીને એની એ નિર્મલતા વધે નહિ તે માટે તમને અમારે લા જરૂરી છપાયો લેવા માટે લેતા આવજો

અમારે લા દરેક જાવાલાલ લેવા કેટલા બધા સંખ્યાનુસ માલુમો આવે છે તે જોયું હોય તો એક વખત અમારી ઓફિસમાં પધારશો તો છે નામા છેલ્લી નોંધ પ્રમાણે તૈયાર કરનામો આવેનાં વીજળીના અને કારીગરીના સહિનોથી મુખ્યોની મેવા અમે કેટલી કરીએ છીએ તેનો તમને પુરેપુરો ખ્યાલ આવે એની જાતની બધી વ્યવસ્થા તમને સતોલ આવે એ રીતે બતાવીશું

ખોડખાપવાળા દરેક દરદીને તેને લાયક અને જરૂરી પુરેપુરી સલાહ આપવા માટે એના ખાસ અનુભવી અને ચાનાક ડોક્ટર હમેશા હાજર રહે છે એકસ-એથી હંમી ખાડીને શરીરના અંગના સુખ મોજો અને તેના મૂળ તરત પારખી શકાય છે વધારે વીગત માટે મોજો કે લખો

મુખરોન્ટન્ટ, ધી એન્ડર ઓરવો પેટીક એન્ડ મીટા-વેલેક્ટી-
ઈન્ડીટ્યુશન, (એન પંચેવની કપની) લેમિગન વેલે, મુખાઈ.

જનુલેગકર ઘાવ્ય નત્યં પ્રિયહિત ચ યદ્.

સ્વાધ્યાયાભ્યસન ચૈવ ઘાઘ્ય તપ ઇચ્ચતે ॥ મ મી ૧૭-૧૫

શુરતકેન્દ્ર મુ.

દેશુઆગી, ઈ સ. ૧૬૨૨.

[અક બે ૨.

તત્રી—અ. અમાલાય બુધાખીગમ બની, બી. એ.

મ. ચન્દ્રકાંટ નર્મનાકર પડ્યા, બી. એ., એસએવ. બી.

મનાશકેન્દ્ર. રમણીયરામ ગોવર્ધનગમ ત્રિપાઠી.

વિષય.

વિષયાનુક્રમશિક્ષા.

૫૪

૧. પ્રેમપૂજના આમત્રણ કાવ્ય

સા. વહાનાનાય કૌપતરામ કવિ, એમ એ

૫૩

૨. અમહુના કે આત્મોદ્ધાર ?

મ. ચ. શકર નર્મનાકર પડ્યા બી એ એસએવ બી

૫૪

૩. ચર્મગ્રંથ 'હાથ'.

મ. નૃસિંહરામ ભગવાનરામ ત્રિપાઠી, ઍરિસ્ટર-એટ-લૉ

૫૭

૪. પ્રાણસમાપ્તિ કાવ્ય

સા. મનુવાન જમનારામ દ્વે એન એ

૬૦

૫. મહાત્મા યૌદ્ધેયનુ આત્મનિવેદન

સા. જય ત

૬૧

૬. દિલ હો' કાણુ કે ચાલુ' વીતાવી કાવ્ય

સા. ચન્દ્રશકર નર્મનાકર પડ્યા, બી એ, એસએવ બી

૬૭

૭. 'ધેની બેક' યાને બાળકો માટે સદ્ભાવ

સા. પ્રાણસમાપ્તિ કાવ્ય મનુવાનરામ

૬૮

૮. અત્યજેની અપીલ કાવ્ય

મ. પરધુમાર્ધ વહાનાભાઈ ગર્મા

૭૩

૯. ગિરી ગીરનારના શૃંગારી સાનિધ્યમાં

મ. લક્ષ્મી

૭૪

૧૦. વિનોદ તરંગ

મ. હરિવાલ પ્રભુવાન હાંચા, બી. એ એસએવ બી

૮૪

૧૧. હોડીનું પુનરુત્થાન

સા. મનુવાન રેણુએડવાન મગધુ ૨

૮૮

૧૨. વર્તમાન ચર્ચા, કૌશલના હંમેશાં અને પ્રજાની કલ્યાણ

સા. ચ. શકર નર્મનાકર પડ્યા, બી એ, એસએવ બી

૮૫

૧૩. અન્યાય સાધ ૧ ના હાથ મહાત્મા અનાજીઆ બીવજી.

સા. મહાત્મા મોદન ભાઈ.

૮૮

સા. ચ. શકર નર્મનાકર પડ્યા, બી એ એસએવ બી

વાનિક સમજમ કપીઆ ૮,

વિદ્યુસ્તાન બેટાન, બીલો ૧. ચૌદ કે. મહાગમાન છુટક અકની પ્રિમત દરેક આના-

આ સમાજન સંસ્થાનામાં જ સેવામાં આવે છે.

ગ્રાહકોને બે બોલ.

સુમારેયક આ અકથી એના છન્દીમમા વર્તમા પ્રવેશ કરે છે માસિક તરિકે એ આજ એના આઠમા વર્તમા પ્રવેશ પ્રે છે એ વર્ત દરમિયાન એણે યજ્ઞ ભગવાન સમય જોયો છે અને એની આર્થિક સ્થિતિ દિપ્રતિભિતિ ખરામ થતી જાય છે એવા સમયેમાં પ્રદાશક તરિકે મદે ધર્મકર્મનથી એને બની શકે તેમજો આર્થિક ભોગ આપીને રીમાન છે ન હટકે ગે વા એવુ લનાજમ વધારુ પડયું અને સમયી યોગી કરી પડી એવી નહતે યજ્ઞો આવાત ધયો હતો પ નુ, 'પ્રભુતી છન્દાને માત્ર આપીકમને પછુ એ કનુ પડ્યું પાપામે માસિકના અમ્હારા ગ્રાહકમન્દુઓમા નિરાશા ઉત્પા થઈ અને કેટલાકને તો નુવુ લનાજમ ભારે પડુ પડ્યુ એવી નવા વર્તી એમણે રનાભારિ રીતે પત્ર જર કરવાનો વુકમ થઈ છે અમ્હુ તે સવ લનાજોને આ અક ફની મોકલીએ ડીએ બાર મહિને રૂપીઆ વધાતા અપરા જેટનો જાન એ આપી વકશે એની અમ્હો આગા છે છતાં પણ જેમને એવી અતુદ્ગતા ના હિય તે પ્રથમ ૮ મારગના મહાકામણુ અને પડીના છ માસના અહી ફપીઆ મોકલી ગ્રાહક તરિકે ચાલુ રહેશે એવી અમ્હુને આગા છે. હને લનાજમ વધારનાની જરૂર નહિ પડે એવુ અમ્હો માનીએ ડીએ અને જન્મેજો બતાતા તેમ ગ્રાહકની સખ્યા વધેથી અમ્હી વધારે ઉત્સાહથી કામ કરેલા તેમજ અપ્રશુ મમાનોઅન્મા હવે ચિન્ત્રા આવતા નથી એ એક ફિયાદ અન્હારી પામે આવી છે એની સાર પ્રગિયોના મુજ નબળી આદિત્ત સ્થિતિ છે. ગ્રાહકો તરકથી જોઈવું ઉત્તેજનુ નથી સમાલોચક ફની સચિત્ત થઈ શકશે અને એ કન્વાનો અમ્હાને સવત્ર ત્રિચા છે ચાન વનથી આપણા જાણીતા વિદ્વાન વગ તરકથી સારા અો શિષ્ટ લેખો નિયમિત રીતે જાણના આવશે અને લેખોના વેવિષય અો ઉચ્ચ ભુમિના ફરી આપણી દ્રષ્ટિ પાસે મ્હુ કરવાના પ્રસાસો થશે

આથી અમ્હુ આશા રાખીએ ડીએ કે જે ગ્રાહકોએ સમાલોચક મગાવવુ જઈ કનુ છે તે માં ફની તેને ઉત્તેજન આપી અમ્હારા કાયમા ઉત્સાહથી જોઈઈ સમાલોચકની સેવાની યોગ્ય હર કરશે નરીન ગ્રાહકો જેમ જેમ વધતા જશે તેમ તેમ અમ્હુ વધારે ને વધારે લેખોની કાર્ય કરવા પ્રેરાઈશુ

મમાનોઅન્કની અનિયમિતતા એ જાણનાઓમાં કામદાર વર્ગના દુકાને આભારી છે જનવની બધી મોગારતમા આ મોવાતત પછુ વધી છે ત્તા એ આપી દરદરનાતા પ્રધામે વલુ જ છે એવી ખામી ગ્રાહકમન્દુઓ સહન કરી નહિ ને એવુ અમ્હુ ધારતા જ નથી ગ્રાહકોની સુજનતા ઉપર અમ્હુને વિશ્વાસ છે

સામાનાઈ

અંક ૨૬ મુ,] ફેબ્રુઆરી, ઈ. સ. ૧૯૨૨ [અંક ૨૦

પ્રેમપૂજનાં આમંત્રણ.

વિનાયક—રા ન્હાનાલાલ દલપતરામ કવિ, એમ. એ

અમ કુલ આંગ પ્રેમના પર્વ

હિતસર્વે પધારેજો, રસદેવ । મુન

રમ-હિતસપિયા હિતસવ કમીશુ,

પ્રેમદેવનાં પૂજન કમીશુ,

અમારે હિર હિર ખીલી વસન્ત,

સન્તજન । વધાવજો રસદેવ ।

ધરેધર આગ પ્રેમનાં પર્વ,

હિતસર્વે પધારેજો, રસદેવ ।

અસહકાર કે આત્મોદ્ધાર ?

લેખક—તે ચન્દ્રગુપ્ત નર્મદાગકર પદ્યા, ખી એ, અલગથી ખી.

૧.

“અસહકાર કે આત્મોદ્ધાર ?”—આ સ્વરૂપમાં પ્રથમ અર્થવાર્તુ પ્રવાહન પ્રારંભમાં જે સ્પષ્ટ કરવા જેવું છે ગાંધીજીથી પ્રેરિત અને ગાંધીજીથી નિયંત્રિત “અસહકાર” —“Non-Co-operation”—એ નામનાથી જે મહાપ્રવૃત્તિ અસારે હિન્દી પ્રગળે હવેમલાવી રહી છે અને જગત્તુ ધ્યાન ખેંચી રહી છે તે મહાપ્રવૃત્તિ રહામે જે અનેક વાંધાઓ ઉત્પન્ન થઈ આવે છે તેમાંથી બે વાંધાઓ વિશે વિચાર કરવાનો આ લઘુ લેખનો આશય છે. પ્રથમ વાંધો “અસહકાર” એ શબ્દ પરત્વે છે, બીજો વાંધો એ શબ્દથી સુચિત અર્થ રહામે છે. પ્રથમ વાંધો એ છે કે “અસહકાર” એ શબ્દ જ “અ” નથી-શરૂ થતો હોવાથી “અભાવ-સંયત્” છે, “નિષેધ-દર્શક” છે, “negative” છે, એવા નિષેધાત્મક-શબ્દ પ્રગળતું મહાસત્ર, રાષ્ટ્રનો મહામત્ર ન હોવો જોઈએ પ્રગળના મહાસત્ર તરીકે, ગણતના મહામત્ર તરીકે કોઈ વિધાનાત્મક, લાવસયક, “positive” શબ્દ ચોગવો જોઈએ બીજો વાંધો એ છે કે શબ્દ જ નિષેધાત્મક ન હોવો જોઈએ એટલું જ નહિ, પરંતુ તે શબ્દથી સુચિત અર્થ—પ્રગળની સમક્ષ રહી કંવામાં આવતું સાધક અને તે સાધકને જાણે રહી ચતો સાધકનું—એ બન્ને પણ વિધાનાત્મક હોવા જોઈએ, પણ “અસહકાર” શબ્દથી જોળખાતી પ્રવૃત્તિ તેવી નથી. આ બન્ને વાંધાઓ વિશે વિચાર કરવાનો એક પદ્ધતિ સીરક તરીકે પૂર્ણરેક્ષા પ્રમોનો ઉત્તર શોધવો એ છે “અસહકાર” એ નામથી જોળખાતી પ્રવૃત્તિ તે માત્ર “અસહકાર” જ છે કે “આત્મોદ્ધાર” પણ છે ? એ પ્રવૃત્તિને “આત્મોદ્ધાર” એટલું જોળ-સુચક, મહાનાત્મક, વિધાન-દર્શક નામ ન આપ્યું, અને “અસહકાર” એટલું જોળાવ-સુચક, મહાનાત્મક, નિષેધ-દર્શક નામ આપ્યું એથી એ પ્રવૃત્તિની આત્મોદ્ધારકતા સુ સ્વાસ્થ્ય નીકળી જાય છે ? આ ચર્ચા આ લેખનો વિષય છે.

ચર્ચા કરતા પૂર્વે એક બાબત જણાવવા જેવી છે તટસ્થ, નિષ્પક્ષપાત તપાસ એ જ આ ચર્ચાનો ઉદ્દેશ છે, કોઈપણ પક્ષનું મમતાયુક્ત આગ્રહી પ્રતિષ્ઠાન એ આ લેખનો હેતુ નથી. જે રાષ્ટ્રીય મહાપ્રવૃત્તિ અનેક હેતુઓને અસાન્ત કરી રહી છે તે મહાપ્રવૃત્તિને “છુદ્ધિની શુદ્ધ-પ્રકાશ” થી—“dry light of reason” થી—જોવાનો આ એક સાન્ત પ્રયાસ છે—અન્યતઃ, ચાન-તાના બોએ નહિ.

૨.

શબ્દ રહામેનો વાંધો પ્રથમ લઘુએ, ખેતક, એ તો ખરું જ છે કે કોઈ પણ સિદ્ધાંતનું ઉત્તમ સ્વરૂપ તે વિધાનાત્મક (positive), મહાનાત્મક (constructive) હોવું જોઈએ અને એ પછી ખરું જ છે કે એ સિદ્ધાંતનો બોધ કરનાર શબ્દ પણ વિધાનાત્મક, મહાનાત્મક

સાદરતીયક ભાગ રજો ૧૨-૨-૪—એન એમ. ત્રિપાઠી, એન. કે. પંડી, મુખાધ

સોવો નોંધએ શું 'સિદ્ધાન્તના' સમન્વયમાં કે શું સમ્પ્રદાયગત સમન્વયમાં નિષેધાત્મક (negative), ખાતનાત્મક (destructive) સ્વરૂપ તે ગૌણ જ હોતું નોંધએ સામાન્ય નિષ્ક્રિયતાની સાથે છે, પરંતુ એમાં અપવાદ ન જ થઈ શકે એમ કાંઈ નથી અમુક સિદ્ધાન્ત કયા સ્વરૂપમાં રજુ થાય છે અને કયા સમ્પ્રદાય તરફનો બોધ થાય છે એ સયોગો ઉપર આધાર રાખે છે, અને તે સયોગો એના પછી હોઈ શકે કે જ્યારે સિદ્ધાન્તનું ખાતનાત્મક સ્વરૂપ એટલું બધું ધીર મૂકવા જેવું હોય કે તરેના મહાત્મા સ્વરૂપને ગૌણપદ મળી જાય, ખાસ કરીને પ્રારંભમાં "અસહકાર" ની પ્રતિષ્ઠા યથાર્થ રીતે સમજવાનો જોગ્યોએ શાન્તિથી પ્રયાસ કર્યો હશે તોમને જણાયું હશે કે એવા વિશિષ્ટ સયોગોમાં એ પ્રતિષ્ઠા પ્રારંભાત્મક હતી કે જેથી તરેના નિષેધાત્મક સ્વરૂપ ઉપર ખાસ બાર મૂકેલા પડે જેમ વેદાન્તના મુખ્ય સિદ્ધાન્તનો "અકર્મ" શબ્દથી બોધ ન કરતાં "અહત" અને "અનેદ" શબ્દોથી બોધ કરનામાં આવ્યો છે તરેમાં અનુચિનતા નથી એટલું જ નહિ, પરંતુ વિશિષ્ટ સમુચિનતા સમાવતી છે તેમ આપણી અભ્યાસની રાષ્ટ્રીય પ્રવૃત્તિનો "અસહકાર" શબ્દથી બોધ કરનામાં આવે છે, પરંતુ વિશિષ્ટ સમુચિનતા સમાવતી છે જેમ પ્રપંચને બેના જવાત્માને જગાડનાં "અ-હત", "અ-નેદ" કે જે તેમ ગત્યપ્રદેશને "સરકાર સાથે સહકાર" એ ાડનાં અને "અ-યારી અને અભ્યાસી સરકાર સાથે "અ-સહકાર" એવો નિષ્પાત્મક સમ્પ્રદાય યોગ્યતા પડે, ખાસ કરીને સુત્રારે "સહકાર" નો સન્દેહ મોકલ્યા છતાં પ્રજાની સાથે મુદ્દાની બાબતોમાં વસ્તુતઃ "અસહકાર" કરનાર સરકારની સાથેના કામગીરીમાં સંલેપમાં, અન્યથા અનુચિત ગણી શકાય એવા સમ્પ્રદાયગત સયોગો સમુચિત બનાવે છે, અને એ ન્યાયે "અસહકાર" શબ્દ સમુચિત છે.

૩.

પરંતુ જ્યારે સમ્પ્રદાય એ ગૌણ બોધ છે, એટલી બધી ગૌણ કે અસહકારને નિષેધોથી એમને તેમ જ કેટલાક સંમતી-રક્ષાની સમયકોએ પણ એને મોટું સ્વરૂપ ન આપ્યું હોય તો અપમાનિત હિન્દને ચારી શાન્તિક ચર્ચા મર્મભેદક હન્યવીનતા લાગતી. અરે 'અસહકાર' પ્રમ તે એ શું છે? "અસહકાર" એ શબ્દથી સક્તિ પ્રતિ સ્વરૂપમાં માત્ર નિષેધાત્મક અને ખાતનાત્મક જ છે કે વિધાનાત્મક અને મહાત્મા પછી છે કે અસહકારવાતના આચાર્ય મહાત્મા ગાંધીજીના લેખો જોએ તો ચોક્કસ હશે અને તરેના બાવલો જોએ તો સાબરમતી તરફ જોઈ શકાય તેમ છે કે "અસહકાર" માં જો સ્વરૂપનો કામગીરી બધું જ છે અને છતાં એ સંલેપમાં સિદ્ધાન્તોત્કર્ષ કરી જાય.

મુખ્ય બાબત હિન્દના ગત્યપ્રદેશ સાધવી છે. "હિન્દના લોકોની પ્રિયતાને અનુસરતું સમગ્ર ગત્યપ્રદેશ" એ સામ્યનિર્દેશ સ્પષ્ટ રીતે ખાતનાત્મક છે કિંતિ પ્રમ સાથે સમન્વય ન

સાધુઓ, એવો અમર્યાદિત ત્રિવેદી અમર્યાદિત રાત્રે કર્યો નથી, તે સગા-ધર્મે નેત્રે અત્યંત દેશીય
સપાદનમાં સાધુનશ્વરે હશે નેત્રે, અત્યંત મોટો મુદ્દાની બાબત એ છે કે, દિવસો લોકો
પોતાની મેં સ્વર્ગાત્મક સપાદન કરવાનું છે એ વિવાદાત્મક, સ્વસ્થ ઉપર મુખ્ય બારીકાઈમાં
આવે છે.

ખીછ બામત ધાગસભાઓમાં હિન્દીઓએ ન જુનુ એવલા નિષેધથી જ માન સીતા માનવામાં આ-ઓ નથી, પરંતુ સાથે સાથે એ વવાર અગલની બાબત-વિધાનાત્મક બાબત-ઉપર બાર મૂકનામાં આ-ઓ છે કે લોકોને રાજકીય બાબતોથી વોકેફગાર કરવા અને તેમને સ્વરોજ્યની જર્વામતારીઓ માટે તૈયાર કરવા જેઓ યોક્ત-ત્રણ સાનુ સ્વરૂપ પરાંબર સમજે છે અને જેઓ હિન્દીના જનસમુદાયમાં ગૂઢ રહવા મરવના અમુલ્ય છે તેઓ આ પ્રયોગ કર્યની આવશ્ય-ના પુરવરી સમજી વામશે ધારાસભાઓના બહિષ્કાર હિતકારક છે તે હાનિકારક એ લુલે પ્રથ છે અને અન અપ્રસ્તુત છે, અન નો પ્રસ્તુત મુલો એ છે કે ધારાસભાઓનો બહિષ્કાર મોધીને સતોષ ન માનતા અચારકાયનો, ઉપદેત, કરવામાં અસહકારદાતા માન નિષેવાત્મક નથી, વિધાનાત્મક પણ છે

પ્રીથ બાળક ન્યાયમંદિરોનો અધિકાર કરીને સ્વેચ્છા મનવાલુ અસહકારવાદ કરે છે. નથી, પરંતુ સવાદીના આશ્રયથી મુકરદમાઓ ચક્રવર્તિનિધાનાત્મક બોધ કરે છે. ન્યાયમંદિરો દિશામાં બળતુ કલન્ય નિર્દેશિને પોતાનું મંડોલત્મક સ્વરૂપ અસહકારવાદ સમયે બોધ કરે છે. બોધી બાળક સરકારી અથવા અર્ધ-સ્વેચ્છા નવામના રાષ્ટ્રીય શિક્ષણસંસ્થાઓ ર શિક્ષણની દિશામાં પણ અસહકારવાદ એ કે-

પાંચમી બાબત આર્થિક દિશામાં અસહકારવાદ માત્ર વિદેશી વસ્તુઓનો બહિકાર જોડીને ખેતી રહેતો નથી, પરંતુ સ્વદેશી વસ્તુઓ ઉત્પાદન કરવાનો અને હોમનો ઉપયોગ કરવાનો વિધાનાત્મક ઉપદેશ આપે છે. રીંધાનો અને હાથ-સાથોનો ઉપયોગ કરવાનું કદે-પાંખાં આપે છે તે અનહકારવાદનું વિધાનાત્મક સ્વરૂપ જ છે.

સહોદર્ભા, આનંદે જોયું કે “અસહકાર” એ શબ્દ જો કે બહારથી અને ઉપર ઉપર-
થી જોતાં માન નિષેધાત્મક જણાયું છે, છતાં જેમ “અદૈત” અને “અભેદ” શબ્દો
“અક્ય” નો જોવા વસ્તુતા કરે છે તેમ “અસહકાર” શબ્દ “આત્મોદ્ધારો” વિધા-
તાત્ત્વકે મેલ કરી શકે આ આખનમાં જે હાની બાગતને મોહું સ્વર્ણ અપાયું છે તે શબ્દ-
સુદ્ધિની દૃષ્ટિથી સમજી શકાય એવું હોવા છતાં ખરેખર વધારે પડતું છે.
“અસહકાર” શબ્દથી જે સાધ્ય અને જે સાધનક્રમ વિવક્ષિત છે તે માત્ર નિષેધ-
ના ક્રમથી, પરંતુ વિધાનાત્મક પડ્યું છે જ્યાં સુધી સમગ્રતા અભ્યાસારો એને ધરવામાં
અન્યથા એ જાણતાં સમન્ધમાં સરકાર પ્રજાને, સતોષ નહિ આપે ત્યાં સુધી નિષેધાત્મક
સ્વરૂપ ઉપર ભાર દેવાનો અને દેવાનો જોઈએ એ સ્પષ્ટ છે, પરંતુ પ્રજાને આપીશ “અસહકાર”
દોરા જે તાત્ત્વિક આપી શકાશે તે તો વસ્તુતઃ આત્મોદ્ધારની વિનાશાત્મક સાધન-
ભારતી આત્મોદ્ધાર એ સર્વોપરિ સંધ્ય છે.

संस्कृत-भाषा-विभाग, प्रमुख, काशी हिन्दू विश्वविद्यालय, काशी

ਦੁਬਾਰੀਥ “ ਭਾਂਡ ”

शुभं सत्तना / दशैसूता। रम-मन्दिरने। रसये। पूजगी

લેખક - રા. નૃસિંહ ત્રિભાકર.

જોઈને કાણુ નથી ઓળખતું ? આમુ મેકરર ગુજરાત ઓળખે છે ' અને તા માટે ન
ઓળખે ? ગુજરાતમાં જાણીતા થયેલાં સૌ જનતામીઓ અને સૌ જનકામીઓની હોશમદમ
જીવની જનદેરખબર હતો ગુજરાતમાં રત્નો તેમ જ કાવતાઓને ઉંડા અધકારમાંથી ખેંચીને
એકાકીમાં મુકવાનું અપૂર્વ માન "વીસમી સદી" ના માનેકને જ છે "વીસમી સદી" ન
હત તો ધણુમે સાહિત્યસૂર્યો આઘમી ગરા હત અને ધણુમે કનિ-શલાકો ઉપા ન હત અને
ગુજરાતની ચિત્રકલાનું ચુ ? સાહિત્યપરિષદે નેટના વર્ગોમા ચિત્રકલા માટે નથી ક્યું તેટના
મહિનાઓમા "વીસમી સદી" એ કરી જતાવ્યુ

૨૨-રવિશકરે રાવળ અને પુરોહિતમને જ્વાની દુનિઆમાંથી હાથમદમદે ગોધી કહાવા અને
 "વીસમી મદી" એ ચિરંજીવ બનાવ્યા કેનેવાલાવ મુનશીને ગુજાત સમક્ષ મથાનિધિ
 વ્યક્ત અને પ્રેરક કરનાર પણ હાથમદમદે જ અન્તરાકર પજાના રનેહ-ગીતોને પાખ આપ-
 નાં પણ "વીસમી મદી" "સમાયોયક" નહિ નરસિંહરાવને સજીવન કરનાર પણ એ
 જ "ઉમ્મરઆયા" નો રસકૂંપ પ્રેરક કાન્તિજાવને આઝોની પ્રયોગશાળામાં પણ સાહિ-
 ત્યનું નિગતે રમરણ આપનાર અને તેનો વિજ્ઞાનને રસાતમક ગનાવનાં પણ આ જ રમીતમાં
 કવિ ન્હાનાલાલને જીવ અને ભવિષ્યની ઉડી ખમેયોમાંથી સમર્થથી પટારીને બહાર જોના
 વાળ અને વર્તમાન પ્રગટમાં ધકેલનાર "કવિ" ને અતરાતમાં છે ખરો જ પણ એ
 અતરાતમાંનો પ્રેરક ધણે અસે આ ચિત્ર-અંદુર ગેહગીની રમગમિને મુલમ બહારની દુનિઆ
 ખાસે જાણીતી કરનાર અને મ્હાગી નમ્ર નાવ્યકૃતિઓને યોટોમાંથી આગે મ ઉતારી નાવ્યકનામાં
 નવીન રસ સિંચનાર પણ એ સાહસિક તરીજ "તારાપોર" ને મુક-મસફર કરનાર પણ
 એ જ બોળ મહેલોનો મહાનુભાવ

સુજ્ઞાતના રસ-મનિ-રનો આવા વિશિષ્ટતા. પૂર્ણા સુજ્ઞાતે બીજાને કાંઈ જોયો નથી એ રસધોયો ગિયારા રસની શોધમાં તે શોધમાં જ સ્વસ્થો ગયો "વીસમી સદી" તેની સુન્દર સ્વપ્નસિદ્ધિના એક નંદાના ખડુ જે પ્રતિનિધિ હતું-એની આવતાઓ તો જન્મરહતી સને ૧૯૧૬ માં રહારી સાથે ક્યારેના કંઈકો મેળીને "વીસમી સદી" ના નામોએ તેજે રચ્યા હતાં તે ઉપરથી કહી શકુ છું કે તેની મુરોટો થોથે ભાગે પાંચ બ-નથી આવી એક સાઈ માસિક રોડમહત્તી ચલાવનામાં આ નમસના પ્રાપ્તમાં કેટલી જહેમન ઉઘાડી પડે છે તેનો ખરો ખ્યાલ હાજરમહત્તી દેવન જળ્યા રિના કહિ આવતાનો નથી એ રસધોયો મળૂર "વીસમી સદી" પાછળ કેટલી તનનોડા મહેનત કરી રહ્યો હતો તેજે તા નિકેદના રનેદીઓ જ જાણે છે મુદેશ અમેરિકાના આતમી પારાં ચિત્ર-માસિકોની બેરોબીમાં મળી શકાય એવું

શ્રીયુત્તમ જોષી નરમ ૩ ૧-૦-૦ એન. એમ ત્રિપાઠી એન. કપની મુસાબ

પ્રાણસમા પંખી !

નેખડ — ૨૮. મણુલાલ જમનારામ દવે, એમ એ

પ્રાણસમા પંખી !

ક્યાથી કહો આખા ઉદાર !

પ્રેમન એ પંખી !

દિનદિનનાં સમજાના સચચ સુકામતા

પચનાં પનોતાં અપાર !

પ્રાણસમા પંખી !

દુનિયાથી દૂર ઉભી દામણી આ મૂંઝડી

ક્યા ત્યા તમે દર્પના દિશારે !

પ્રાણસમા પંખી !

સૂતીમૂતી અંતરીક્ષે જોતી દુની આખડી

ત્યા ક્યાં આ અમૃતસાર !

પ્રાણસમા પંખી !

શબરના જનમતા આદરણ્ય અનન્યા !

કીડુ, રા તેજના અગાર !

પ્રાણસમા પંખી !

ક્યાથી કહો આખા ઉદાર

પ્રેમલ એ પંખી !

વિચાર થયો પણ તરત જ તેમના માટે કંઈ એ પ્રશ્ન ઉત્પન્ન થઈ મારા હાથ ન્યાના ત્યાં
 એટલું પડ્યું એ પ્રશ્નનો નિર્ણય થતા સુધી કોઈ પણ કાર્ય થતું મારા માટે અશક્ય બનતા
 કોઈકું આરે, મારે જીવનું પણ ન જોઈએ એમ લાગવા માંડ્યું એકાદ વખતે, વતનનો
 દિલ્લિયાનું મોસલ મનથી આવતો, પણ તે સાથે જ એવો પ્રશ્ન ઉત્પન્ન થતો કે,
 મોડા, સમાન પ્રાતમ્ તને સોળ હજાર એકર જમીન મળશે, તારી માથામા ત્રણસો મેડા
 ચરે, તને પુષ્કળ દ્રવ્ય મળશે, પણ પછી શું ? તારી દોષતનો અત સામાં આવશે ? એવી
 પ્રશ્નમાળા શરૂ થતી કે માઈ ચિત વિચારના ચક્ર પૃથ્થમા સપડાઈ ધરતા ધરતા પુના પ્રથમના
 સ્થાને આવતું અને ગમે તેટલું ભટકતું, પણ એ બૃહદ્માંથી બહાર નીકળવાનો મારો જ
 નેનાથી અશક્ય થતો આમ થતું એટલે તે બિચારું ધૈર્યગનિન થઈ પોતાનું ચિતન કાર્ય પણ
 સજીવે બાળકોને કહે પદ્ધતિથી શીખવવું એ વિષેનો વિચાર એમલ વખત મનમા
 આવતો કે તરત જ પછી શું ? એ પ્રશ્ન ચટ લઇને આગળ ઉભો રહેતો ખેતોની સ્થિતિ
 'તેની' ગિતે મુધારવી એવો પ્રશ્ન ઉદ્ભવતો કે તેની પાછળ પાછળ તરત જ તેની પાંચાત
 નને-શા માટે ? એ પ્રશ્ન આવતો જ, મારા પુસ્તક લોકપ્રિય થઈ મને યશ મળશે, એ
 વિચારથી માઈ મન-થોડુ થોડુ ફેસવા લાગે છે તો તરત જ 'હા, ગોગોલ કતા, પુષ્કીન
 ધરતા, શેક્ષ્પીયર કરતા અથવા મેલીયર કરતા તું વિશેષ કીર્તિશાળી થઈશ, એટલું જ
 નહિ પણ જગતના સર્વ લેખકોનો તું મુગટમણી બનીશ, પણ પછી શું ? તારી કીર્તિનો અત
 સામાં છે ? એ પ્રશ્ન વલ્લવાતની માફક મારા મનપર પડે છે અને તેને ક્ષત બનાવે છે
 આ પ્રશ્નોને સંપૂર્ણ-ધીરજની અમર જ નથી ઉત્તર આપ, એવો ટકટકારો એક સરખો
 નારી પાછળ પડે છે તેનો ઉત્તર ન આપવો સારું જીવન કેવી રીતે ? પણ ગમે તેમ કરવા
 જતાં કંઈએ ઉત્તર મિલ્યાત થઈ શકતો નથી

મને જણાઈ આ પુ કે મારા પગનીચેનું પાગીયુ ખમી ગયેલું હોઈ ત્યાં અન્ય કાંઈ પણ
 આધાર નહિ હોવાથી હું અધવચ્ચ લટકી રહ્યો છું જેના આધારથી હું જીવનકાળ આજ
 સુધી વ્યતિત કરી રહ્યો છું તે આધાર નષ્ટ થયો અને તેના સ્થાને નવો આધાર આવ્યો
 નહિ એવી રીતે માઈ જીવન કેવળ શૂન્ય બની રહ્યું હું ખતિ હતા, પીતા હતા, હાથતો હતા
 અને આમોઆસ પણ કરતો હતાં એ કિંમ કયાં સિવાય આને તેમ નહતું તેથી તે થઈ
 હતી, પણ તે સર્વ એક નિર્જીવ યેજની માફક બનતી હતી તેની પાછળ નારી પોતાની
 દિવાલકિંતે અથવા ચેતન્યનું બળ ન હતું-મારી જીવિને માન્ય થાય તેવું, કોઈ પણ પ્રેમ
 નહેતું નહિ હાજરથી તે માટે કંઈ હેતુપૂર્વક કિંમ કરવાની કલ્પા દેતી રીતે થઈ શકે ?
 એકાદ દેવે પ્રસન્ન થઈ મને કંઈ ઇચ્છિત વર માગવાનું કહ્યું હોય તો-પણ હું કંઈએ માગી
 શક્યો ન હોત, કારણ મને ધર્મી જરૂર છે તે જ હું સમજી લાગતો ન હતો અમુક કરતુ તમ- જોગ-
 વડુ, એવો પ્રકારની ટેવ લાગ્યા સગવળથી ચિતને પડેલી રેવાથી-તેની કિટથીક કેદ
 અવધાપિ બાળ હતી એ કેદની લહેર એકાદ વખત આવતી તો કંઈ કાર્ય કરવાની ઇચ્છા,

યતી, પૂંચાપિ, અને તમને જાણુ છું આવીને કે તેમની જે નથી, અને, સમજાવવાની
છેલ્લા પછી મારામાં રહેતી જોડી કાળુ માનવજીવનનો અનિમલ દેવ અને તેનું નામ સ્વપ્ન એ
જિંદગી છે એમ મને વાનવું હતું મને લાગતું હતું કે, માનવજીવન મનુષ્યની જેમ, અનિ-
શ્ચ છે અને તેજ તેનું સાથ રાક્ષસ છે, પછી વળી અધિક, અન્ય તે શુ સમજાવતું હતું
માનવજીવન કરી ઉપર, બાલુએ લખકર હોય મરાવતી કરાવતી રોડી ગાંધી મારેતો અને
લાવવા જેવી મારી ગિયતિ થઈ હતી એની આગળ પગ મૂકીને ઝિંદગીની વિરતી પીગમ
જ પડવાનું છે ! તથાપિ જ્યાં ને ત્યાં ઉભી રહેવાનું પણ માગ, માટે સાથ ન હતું, અને
પાછો પાછું ફરી શન્તો નહતો અથવા આખો મીનીને આગળ કર્ક જ નથી એમ મને
સમજાવવાનું પણ બંદે તેમ નહતું. આ વખતે આવા પ્રકારનો નિર્વાણમગ પ્રાપ્ત થયો હતો.

“ જાહે શરીરનું સાથ હતું, સપત્તિ હતી અને સતતિ અને કીર્તિ પણ પ્રાપ્ત થઈ હતી.
પરંતુ એની ચિન્તિમાં પણ માગ જીવનનો કંઈ જ દેવ રહ્યા ન હતા કોઈ પણ ઉપોદ્ધ
આ જીવનનો ત્યાગ કર એમ માગે કે અન્યથી એકસરખું મને કદા કરવું હતું એમ
મારે કહેવું જોઈએ કે મારી આગેદત્તવા કવાની છુટા હતી જેમ તે હું કહી શકતો નથી ”

“ પૂર આપને આપણું જીવન ઉત્તમત્વ સ્વરૂપનું કરવું જોઈએ એની મને જે પ્રમાણે
અનજાણ થતી હતી, તે જ પ્રમાણે હવે જીવન જ ન જોઈએ એ છુટા તેટલી જ અનજાણ થી
અવા ધામી કોઈ લાગતા જ પ્રસંગે હું-જ પણ આવી રહ્યું, એ લખથી મારે મારી, અને
જ સભાળી પડતી, એવું પણ મારા મનમાં થતું-કે, આજે માગે જીવનકમ તદ્દન સ્વપ્ન
તદિત જાણતો હશે પણ-હવે ધમ્મા સમય છે મારી- આરડીમા દોરીના દુકાનને સ્વદેશ
ન થાય તેની કાળજી રાખેતો, બેઠક લરી ચિત્કારે જતો પણ અટકી ગયો એમ કાનું
કારણ એટલું જ કે કોણ જાણે કદાચ વેનગની લહેરમાં કઈવું કંઈ કરી બેસું તેનો મને ભય
જાગતો મને રોની જરૂર હતી તે જ હું મમજી રાકતો નહતો. મને એટલું જ લાગતું કે વર-
માન જીવનની જરૂર નથી, તો પણ તેમાથી કંઈએ સારો લાભ હવે નીકળશે એવી આશા
પણ રહેતી ન હતી ”

“ એ સર્વ ચિન્તિ, ક્યારે થઈ ? ને વખતે ‘ આ અનિ, લાગ્યસાળી છે ’ એમ મને
લોક કહેતા હતા તે જ વખતે પુરી પચાસ વર્ષની પણ, ઉંમર થઈ ન હતી, ભુતીય એમ
અને અસા-સ પત્નીનો લાભ મળેલો હતો, ‘ મારા બાળકો આગાધારક હતા અને મારી
માસો પુતન-વગેરે પણ સાથ હતું મારી મહેનત વિશેષ ન હતી જ્યાં પેલાની જીવનપાથી
જ મારી જમીન મારી સપત્તિમા વધારો કરતી હતી, માગ આરતવગમા મારા માટે પૂરું
આવરણ હતી, અને સામાન્ય જનમમાજ મારી મૃતિ કરતો હતો હું આજરફર-મોત
માન થયો હતો એમ કહેનાર્માં ખરેખર અનિશ્ચયિત થઈ ન હોય, હું મોટા બુદ્ધિ હતા
અથવા મારે ચિત્ત કાર્યગ્રસ્ત થઈ હતું એમ પણ નહતું જિનદ દેહ અને મરેતો સંબંધમાં
અન્ય તરતો હું અધિક બળવાન હતો, શરીરબળની, વાત કરીએ તો કોઈ પણ બળી માન એ

તના જેટલું ખાસ હું કાપતો હતો "માનસિ" દષ્ટિએ જોતો આજેસ કલાક સુધી હું અસ્થ પવિત્ર કામ સંદેશપ્રથી કે તો હતો "જનાં એટલી મદનંતની કામ પ્રભુ હુઈ અસર માગપ કને ચઈ નથી "

"મારી આ માનસિ નિયતિ ચિત્ર આનેખવાતુ કહોં તો કહી શકારો કે, જીવન એ જીવિ ઉપદાસ છે જોઈએ મતસંધી અથવા ચેલાંથી મારી રંગેલી નવા માટે મને જન્મ આપ્યો પણ એ કામ દાલુ તેનો નિર્ભય પણ હું કરી શકતો નહિ "

"મને સંદેશ એવું જ લાગવા માંડ્યું કે, જમિ ત્યાં ફરે અદસ્ય જ રહી મારા નીસે આવીસ વર્ષના જીવનનો તમામો જોતારો અને મનમાં જ હસનારો કામ પણ હોવો જોઈએ હું લખ્યો જ્યો, નાનાનો મોટા ચેવો, રાગે પ્રાં ચેવો, મનથી પરિપકવ દવામાં આપ્યો અને એ સ્થિતિમાં મર્નિવ જીવનનાં શીખગની ઉતરતી ટોટ પહોંચ્યો, અને તેટલી ઉચ્ચાઈએ ઉભા રહી એ સંદેશનો કન કયું, ત્યારે મને જણાયું કે, પાછળ સર્વેન ચળ્યાકાર છે અને આગળ પણ ચળ્યોનો જ અમોઘાદિત વિસ્તાર છે. આવી સ્થિતિમાં મને ઉભેવો જોઈ તે ઉત્પતકર્તા ચેલાંથી તોળીઓ પાતો હતો "

"પ્રભુ એ કામ ખરેખર જ અસ્તિત્વમાં છે કે નહિ, તેનો નિર્ભય પણ મારી જીવિથી ચેવો નહિ મારી કોઈ પણ ક્રિયાનો અથ શો છે તે હું કહી શકતો નહિ અને સર્વ જીવનનો કિદેસ પણ સમજાવતો નહિ મને હવે નવાઈ લાગે છે કે, આગલમાં જ મને એવા પ્રકારની શકાઓ કેમ ન ચઈ માનવજીવન અર્થસૂચ્ય છે એ વાત આ પહેલાં ચળ્યાઓના લક્ષમાં આવી ગઈ છે-જતા તે સમજના માટે મને આટલો કામ લાગ્યો, તે વાનનું મને આશ્ચર્ય થાય છે, આજે મોજુસ હટપુછ હોય છે, કાસે તેનાપર એકાદ, બાપકર રોગનો નમો લાય છે અને પરમ દિવસે તે સમજાય, અને છે ! તેની પાછળ શું રહે છે ! સરી ગયેલું અને કાટકથી બરાહ ગયેલું શરીર ! આજે મે મોટા મોટા સત્કૃત્ય કર્યા હશે પણ કાને તે લોકોના રમરણમાંથી ખસી જગે, પછી મારી પાછળ સુ રહેવાનું ! ત્યારે મારે કામ, પણ કાર્ય-શા માટે કરવું, એ સત્ય આટલું સ્પષ્ટ હોય જનાં મહાસનાં લક્ષમાં આપતું નથી તે શુ આશ્ચર્ય જોતું નથી આની સ્થિતિમાં તેવે શા માટે જીવતું જંગનમાં સર્વથી પ્રદાન આશ્ચર્ય કહીએ તો એ જ છે જીવનનો મદ મેનપર હોય ત્યાં સુધી તેની કેદમાં મોજુસ જીવિ શકરો પણ એ કેદ ઉતરી ગયા પછી માનવજીવન પણ ઉપદાસ થય છે, કેમ જ મૂર્ખાઈથી ભરેલી મશ્કરી છે એ તેની નજરથી હુમાં રહે તે સંબંધિત નથી એ મશ્કરી એટલી મધંવપણાની છે કે તેને તાસ્ય પણ ચતુ નથી તેનામાં લેલે માત્ર મોજ નથી કો રાત્રી "

એક વખતે એક તેને જણાયું કે, જ તે તેની દષ્ટિ નુવો દર્ખાવો નેજે તે કુવામાં ડાહીજી નિમારી એન્ડ કપડાં મુજાલ

યુ તો તેમા એક લખ કર જનચર જણાયું તે જલચરે પ્રવાસીને જાણનાં માટે પોતાનું
 નામ પહોંચાડ્યું પ્રવાસી મંદાન સકટમાં સપડાયો. કુવામા ભૂટો મારે તે. જનચરનો ભાવ
 યદ્ય પડે અને પાછો ફરે તો પેલુ લખ કર પ્રાણી ફાડી ખાવ ઉંચેરે જુનાની લીલાવના સાપાળુ એક
 વેનાનું બાળુ પથરાઈ ગયું હતું તેના પર તે જિતયો અને તેની કાળી પકડી લટખ પડ્યો પીને
 ધીમે તેના હાથ દુ ખવા નાન્યા તેને લાગ્યું કે, જનચર કે પે તાલ્ય કર પ્રાણીમાંના એકની પેલું
 લક્ષ બન્યાસિવાય છટકો નથી, તથાપિ જીવનઆશા બળવાન હોય છે આથી, તે જીવોને
 તેવો લક્ષી રહ્યો તેટલામા એક કાળો અને એક ચોળો એના બે ઉંદર આવીને તે વેલાના
 મૂળની ચોતરફ ફરવા લાગ્યા અને ફરતા ફરતા મૂળ કાતરડા લાગ્યા હવે પોતે વેના છોડી
 નહિ દે તો પ્રજા તે મૂળમાંથી તૂટી પડી નીવેના જનચરના જડામા પડ્યો એટલી તેની
 ખાતરી થઈ, તથાપિ વેનાની મજબૂત પકડ તેણે છોડી નહિ આલુખાલુ દષ્ટિ ફરવતી
 પડે વેવાની એકે કાળીએ એક મવપૂડો જણાયો. તેમાંથી મધના ટીપાં પડતા હતા તે
 પ્રવાસી પોતાનું મસ્તક તે દિશા તરફ નમાવી મધના ટીપાં જીભ ઉપર ઝીલી ઘણું ચાટ્યું
 લાગ્યો " પૂર્વના દેશની આ વાત પ્રમાણે જ મારી પેલ સ્થિતિ ઘણી હતી હું પણ જીવન
 નામી કાળીને મજબૂત પકડી ગેરો હતો મૃત્યુરૂપી લવકર પ્રાણી મતે મૂળના મૂળ પહોંચી
 કરી બેઠું છે તે હું સમજતો હતો, પણ હું એની સ્થિતિમાં કેમ આવી પહોંચી મને
 સમજાય ન હતું જીવનમા પ્રાપ્ત થતું મધ મેં ઘણી વખત ચાટ્યું હતું અને તેના આરતીથી
 એક સમયે મને મતોપ પણ થયો હતો પરંતુ હવે મતોપ આપનાની શક્તિ તે મધમતે
 રહેતી નથી રાત અને દિવસ કાળા ચોળા ઉડતી માફક મારા જીવનની દારીનું મૂળ
 કાતરડા હતા મૃત્યુરૂપી જનચરનું પહોંચી જઈ હમેશ નજર આગળ રહેતું હોય તો પૂરી
 મધની ભિખરતા ક્યાથી ટકી રહે? આ કેવળ મતકયા છે એમ સમજશે નહિ આ મારું
 પ્રતિક બ્યક્તિના અનુભવમાં હમેશ આવે છે જતા એ કાપડો ઉકેલનાનો શ્રમ કાપડો
 વેળું નથી "

" મૈત્રિજીવનક્રમમા કદી કદી વહેતાં આનંદવાયુની લહરી મંદાન કન્યાઓ
 કસાનનોરી દોષ છે એ લહરીથી મૃત્યુક દગોચર થતી મૃત્યુની બીતિ એછી થાય છે,
 પણ તેથી મૃત્યુક નષ્ટ થતું નથી એ આનંદનું રસાવનાઈ સ્વરૂપ મારા લક્ષમાં આવેલું
 દોષથી હવે હું તેનાથી પ્રમાતો તરીકે મારા મનને હું જાણ્યો સમગ્રવુ હું કે, 'તુ માનવ
 જીવનનો ઉદ્ધ ચમત્ કાકતો નથી તો પછી વૃષારે માથાફાડ સાં માટે કરે છે આપણ
 હોય ત્યાં સુધી જીવતો રહે અને અને તે જીવો કર ' પણ તે સમજ ચકતું નથી એ
 સમજ તેને માન્ય થતી નથી એ સમજથી જોવા પહેલાં તો મન સ્વસ્થ બેસતું હતું
 પણ પછી તો તે બીમકુલ શોત રવી શક્ય નહિ મારી આંખોને એટલું જાણ્યું વા
 વાળ્યું કે, દીનરાતની રેટમાં એકમરખી રૂપી ફરે છે અને મને પત્તે પાલે આનિવ
 પેલું મૃત્યુવરદે લાકડાં જાય છે મને લાગ્યા માન્ય કે, જનતમાં જીવે વસ્તુ માત્ર એટલી જ
 છે અને જીવન સવ દેખાવ અસાચુ છે "

દિલ હો ! ક્ષણ દે ચાલુ વીતાવી.

લેખક — શ્રી ચન્દ્રશંકર નર્મદાસકર પટ્ટા, ખી એ, એનએલ ઓ.

(આગામી)

ક્ષણ દે ચાલુ વીતાવી,

તિન હો ! ક્ષણ દે ચાલુ વીતાવી.

નન મણે કો ભાન,

દિન હો !

કાંઈ યશે થુ — ચિન્તા નંગી

ધારો હમે જે થાવી

દિન હો ! —

કરે જે કામે ચાલુ ક્ષણમાં

એ જ ઉપનતી થાવી

દિન હો ! —

પારખનો અમલો,

નડિઆદ,

તા. ૩૧ ૭ ૧૯૨૦

}

‘પેની બેક’ યાને બાળકો માટે સહકાર.

લેખક—રા. પ્રાણનંદભટ્ટાસ હરિવંશભટ્ટાસ બનાતનાથા.

જનસમૂહની આનંદાગિક ઉન્નતિને માટે યોગ્યતાએ તો ઘણી ધમકાઈ છે, પણ સદુત્તરની યોગ્યતા નેટતી કાંઈ પણ યોગ્યતા શ્લેષમદ નિવડી નવો જનમંહેનન અને આત્મવિધાસનાં અપ્પ સિદ્ધાંતોનું પ્રહાર સચોટ પ્રતિષ્ઠા ન કરે છે અને પ્રત્યેક માણસના ચારિત્રની ખિનવખીરો ક્ષીણે તેની અસર જનસમાજને નાબકર્તા થાય છે.

સહકારે શૂત્રકાળમા એટલું મધુ વધ્યું છે કે નર્મમાનકાળમા એનો ઉપયોગ કેવી રીતે વેરે, અને તેનો ફેનાવો કેમ થાય, એ પ્રશ્ન ઘણો મહત્ત્વનો થઈ પડ્યો છે અને ધારીએ છીએ, કે, જો બાળકોનું લક્ષ આ દિશાતરફ ખેંચાય અને તેની મારે એક દીનથી કામ લેનામા આવે તો આ બાળતમા ઘણું સારું પરિણામ આવી શકે.

મનુષ્યજીવનની બીજી બધી અવસ્થાઓ કરતા બાલ્યાવસ્થામાં કાળ એવો છે કે તે વખતે બાળકનાં કુમળા મનપર તે જે જે પ્રવર્ત્ય જીએ છે, અને જે જે બાળતમા સહવાસમા તે આવે છે, તેની સારી યા મારી ગળ જા હકી પડી જતી છે, અને તે કાળાંને પણ જીતાવી નથી, તેથી જ આપણા બાળકોને નોનપણથી જ મારી ફીનભાત શિખવડી, અને ખરા સિદ્ધાંતોમતા મનમા ઠસારવા એ આપત મહત્ત્વનું છે. આ સ્થિતિએ પહોંચવાને જે સાધનો કામે લગાડવામા આવે છે તે સાધનોમાં “પેની બેક” ને આ દિશ્યાવને લગતી દરેક મુશ્કેલી અપ્પસ્થાન આપતુ જોઈએ અમારા બાળકમિત્રો બાળપણથી જ બચાવના શિખે એવી અમે સલામત કરીશું જેથી તે પુરુષ કે સ્ત્રી તરીકે જેમ જેમ મોટા થતા જાય તેમતેમ પોતાની જાતને સહાય કરવા અદ્વિતમાન થાય પોતાનાં જ સાધન અને રચન ઉપર વિશ્વાસ રાખતો થાય. અંગ્રેજીમાં કહેવત છે કે—“A penny in the purse is better than the friend at court” બનાવેલી તમારી પહેલી પાઇ તમારા સસારતુ પગરપુ છે એમ જણાવેલી અને જીવી રાખેલી પાઇ જ તમારામાં રહેનો સ્વાર્થવાગ, અગમનેની સાંભળેલી, અને કહાપણ સ્પષ્ટપણે બતાવી આપે છે અદ્વિધી જ સ્વતન્ત્રતાની શરઆત થાય છે, અદ્વિધી જ સાચી સુખતા બીજા રોપાનાં જાપ છે એક પાઇ બચાવી એટલે બીજી બચાવવાનું મન નથી બીજી બચાવી એટલે નીજ, એમ કરતાં વગ્તા બચાવવાની ટેર દૈ યતી જેસે, અને ઘણી તો અગત, સુખને માટે બચાવવું જ એ જરૂરનું જણાયો.

કે મહત્ત્વનાં સિદ્ધાંત સામે એવી દલીલ લાવવામાં આવે છે કે મારી ટેડનો દુરુપયોગ થાય છે, તેથી કેટલાક માણસો કલુસ ધણ જાપ છે પરંતુ તે દલીલ વ્યાજબી નથી કે સારી વસ્તુનો દુરુપયોગ તો ધોન, પણ નડીભર એમ માનો કે “કરકસર કરવાથી માણસ કેટલીક વાર ફેલુંમ રાઇ જાય છે” તોપણ તને કરકસર કરવાની ટેડથી જનસમાજને અનિચ્છી થતો હમકી સ્થિતિએ જતો, અને મરીપાઈમા ગમડતાં મરકાઈએ, તો તેને અમે

એવું પણ જોખમ બડી લેવાનું શું વાજળી નથી લોગતું ? પેમાની ખાતર જ બાળક પેસાતી કિમ્મત આદિ એવું આપણે ધ્રુવીયું નહિ, ધ્યતે ક જીવસની માફ, બાળકે પેમા એકદો કર્યા જ કરેલો એવું હિતજન તો આપણે ચીતકસ આપવા માગતા જ નથી પણ હાલનું સમાજ-મધ્યસ્થ જોના આપણે એટલું તો સીમાયાં વગર છુટકો જ નથી, કે આપણા જીવના સાધનો, આપણાં કુખનાં સાધનો અને પ્રામાણિક રતતજ છુટી મુજબનાના સાધનો પેસામા હોતા છે.

પેની મેકની સ્થાપનાના કેટલાક વિરોધીઓ એવી ક્વીત કરે છે કે, એ બેકામાં જે બુકનો જરાય છે તે એટલી બધી જીવ છે, કે જેથી તે રકમની બચતથી બાળકના મનપગ બહુ બસશે થઈ શકતી નથી, પરતુ તેઓ બૂલી જાય છે કે, નાની પીજીનેતી અરજીના નરવી એ ઉદાપણ લાગેલું નથી એ વાતને માખીત કરવાને હજારો દાખલા મળી આવે છે, કારણ કે મોગી બીજે નાની ચીજોથી બનેલી છે તરવેતાઓ પણ આપણને કહે છે કે "સાગ મહાજોધો જ માણુ ચારિત્ર્ય બને છે" નાની બામતો ઉપક્રાંધએ સક્ષ આપતુ નથી, જનાં એ નાની માખનો જ મુખ્યત્વે કરીને મનુષ્યના ભાગ્યને જેમ વાળતુ હોય તેમ વાળે છે અત્યારે જે દુનિયા આપણે જોઈએ છીએ, તે પણ નાની બામનોએ જ ધોડેલી છે, અને નાની બામતોએ જ સમસ્ત પ્રજાના તેમ જ વ્યક્તિઓના જીવનમા ભારે અમર કરી દીધી છે. કુલેન પોતાની સર્વ લીતામા એ જ પાક શિખરી રહી છે અત્યારે જે વક્ષ અગા ઉંચું રહીને પનમાં લહેરો લઈ રહ્યું છે, બચાનક વારાઓઝાનાં તોજાનમા પણ પોતાનું વક્ષણ કરી રહ્યું છે, તે જ વક્ષ એક વખત નાનું બીજ હતું અત્યારનો જમીનમાથી બહાર નીકળતો કુખો છાંડે એક નાનું માળક પણ મેરડો શકે છે, તે વખત જતાં વરોળા આની મજકરી કરે, અને તોજાનને તો એ કંઈ રિસાતમાં જ ગણ્યો નહિ, માટે જ નાની બામતોની અવગણના કરી નહિ કારણ કે સૌ કોઈ જાણે છે કે, તરણનો મેર બને છે, ટીપેગિમે સરોવર બરાય છે, અને પાછ પાછ કરતા લાળો કપીઆ થઈ જાય છે, દરેક ચીજની સાફ પેસાતો પણ મંચથ થઈ શકે છે બરફના ગોળાની માફક તે પણ તેના પરમાણુઓમા ગમેગયાથી વધતો જ જાય છે આપણી જુદીજુદી સોસાયટીઓમા જે પેની મેક સ્થપા-એલી છે, તેને બામ દરીને બાળકોની જ સરચાઓ છે, અને એ સરચાઓને ઉનેજન આપતુ જ જોઈએ, કાળજી એ સરચાઓ તાના માગને કમ્પસરના પોકો શિખવે છે. આજથી મો. વ. ઉપર એટલિટનના બી. સેસમા સૌથી પહેલપહેલી "મેર્વીક્સ મેક" સ્થપાઈ તે એક સ્થાપના એક મીમ પીતીના વેકરીડ કરીને દત્તી પેની મેક પહેલપહેલી ઓનિઆ ૪૦ વર્ષ ઉપર સ્થપાઈ ત્યાર પછી તો એટલિટના દરેક નાના અને મોટા બાળ-પનાં હરેર તેમ જ મામલમાં આ મેકો થઈ ગઈ, પણ સહમતી મઝીના અગતી જે મેકો છે, તેના જેટલી તો કોઈ પણ દેશમાં એ જોના માગ જમી નથી હજુએ બે કે ત્રણેથી સહ-કારી માળાઓએ એવી પેની મેકો કાઢી નથી તો પણ ખુશી થવા જેવું છે કે, સહારાં મેકોમા

સહકારજનકો, સારા કામ કરી બતાવના મહાન પ્રસંગો પ્રાપ્ત કરી આપનારા યુગમાં આપણે રહીએ છીએ આપણે એ પ્રસંગોને લાયક યાવ સહકારે ભૂતકાળમાં, ધણું કંઈ છે હલુએ બે આપણે સાચા સહકારથી જોડાઈએ, તો તેને માટે પણ સાફ ભવિષ્ય છે આપણને વ્યાજ મળે છે, તેટલાથી જ બેગી રહેવાનું નથી જિન્દગીમાં નહતા અકસ્માત અને માદગીના પ્રસંગો તેમ જ કુમાલીઅન અને સર્વ કુખનું મૂળ મરીયાઈ એ મરીથી નવવા માટે સાવચેતી અને કરકસરથી રતવાના પ્રયત્ન કરો. યોગ્ય ઉદ્દેશથી પૈસા બચાવવાનું પ્રયત્નમાં બે કે આપણે આખરે ન પણ ફાંસીએ, છતાં એ પ્રયત્નમાં ગૌરવ રહેલું છે, કોમનુ કે એ પ્રયત્નથી જ આપણે આપણા છોકરાને ધણા ઉત્કૃષ્ટ પાંચે શિખરીએ છીએ, આપણે દાખલો બેસાડીએ છીએ, અને શબ્દો કરતા આપણા પ્રયત્નથી બેસાડેલા દાખલો હમેશાં વધારે મચોટ રીતે ધણું શિખવે છે, માટે તમારા છોકરાને જન મહેનત અને સ્વાસ્થ્ય શિખવો તેમની કરકસર કરવાની અને અગમચેતી વાપરવાની ટેવને ઉત્તેજન આપ્યાં કરો, કારણ કે આપણાં છોકરાને જેવી ફળવણી અપાય છે, તેઓ જેવી રીતભાતવાળા થાય છે, અને જે જે સિદ્ધાંતોને અનુસરી તેમનું જીવન ગાળે છે, તેના ઉપર જ મુખ્યત્વે ફરતી આપણી સમાજ અને દેશના ભવિષ્યનો આધાર રહેલો છે, એમ એકસ માનજો.

આપણે જે કામ કરવાનું છે, તે ઉમદા અને જરૂર કાર્ય છે, દુનિયાને તેની જરૂર છે, છોકરાઓ તે માગે છે, હૃદયપ્રેમ પ્રમાણમાં ખરેખર વધતી અને નધતી જ નામ છે, જીવનસપ્તામ દિવસે દિવસે વધારે ને વધારે તીવ્ર બનતો જાય છે, અને મુશ્કેલીઓ પણ દહાડે દહાડે ધણી મોટી થતી જણાય છે, જેથી હૃદયરોને જિન્દગી લાગ્યે જ સારવાળી લાગતી હશે.

ત્યારે મનુષ્યના દુ ખોને ઓઠા કરવાને, આપણા બાળકના જીવનના પથને વધારે સ્પર્શ, વધારે ઉજળો, અને વધારે સારો કરવાને આપણે આપણ મનનું સર્વ કરો સહકાર આપણા એકલાના બાનદ અને સ્નાયુ માટે નથી, પણ તે તો આપના ગમાગતી સ્થિતિ સુધારી દેશે, એવા ઉચ્ચ આત્મો હમેશાં આપણી નજર આગળ રાખીને જાણે આ ચળવળની ફેરફારો સર્વ આધાર આપણા એકના ઉપર જ આવી રહેતો છે, એમ સમજીને આપણે દરેક જણુ કામ કરો.

કડકડતા અને ઉજળડ જેના સ્વાર્થના પ્રદેશમાંથી ઉચળને પરસ્પર સહાય અને જ્ઞાતુભાવના ગરમ, ઉજળા, અને સૂર્યના પ્રકાશવાળા પ્રદેશમાં આપણી આ ચળવળને આપણે લાવના માગીએ છીએ દુનિયામાં આપણા ત્યારે તેની જે સ્થિતિ હતી તેના ઉર્તા ધણી આવી રીવલિમાં તેને તેજને જાણુ, એવી અભિલાષા બે આપણા મનમાં રમી રહેલી હશે, તો આપણા પ્રયત્નો વધારવાને આપણામાં ઉત્સાહ આવશે, અને એ ઉત્સાહના પ્રભાવથી આપણા પ્રયત્નો ફિલિત થશે, માનન જાત સુધી થશે, અને આપણે આપણી પાળ આપણા છોકરાને માટે ઉન્નવળ કાર્ય, શુભ, દૃષ્ટાંત, અને કિમતી બંને વારસામાં મુકના જાણુ.

નોંધ — "વેની એક" નામના એ ગ્રંથની ચુનાઈટ હોઈ એન્જીકરના કમિટીના સભ્યોની બી. એ રિપોર્ટ (૧૯૨૫) ના ચર્ચેજ હિખનો આ અનુવર્તે બી. એ ગ્રંથમાંથી લઈ, રવિન જીવનસરનાની મતથી લેવાઈ કરવામાં આવ્યો છે.

હું, ગરલ. જાન મિત્રવડી (સિવિલ) ૩-૨-૧૯૨૬, એમ. નિપોડી ગ્રંથ કંપની, મુંબઈ.

અંત્યજોની અપીલ.

લેખક - રા. પરચુલાઈ વ્હાવાલાઈ ગર્ભા.

(વાંદરા રા. કસ માન ૨-એ વા.)

અમ્હે પશુ એ જ પ્રજાના બાન,

તમ-અમ એક જ સરજનદાર —

અમ્હે

એક જ ધર્મ છે વૈદિક આપણો, ઉદ્ધારક એ હિન્દુ માત્રનો,

તમ-અમ એ આવાર —

અમ્હે

એક જ ભારતમાનના પ્રેમો, “સેવા-” “ધર્મ” અમ મોના સ્વો,

દેશયે મરનાર —

અમ્હે

એક જ બાપા, એક જ નીતિ, એક જ ધ્યેયે સરખી પ્રીતિ

કા તરછોડો બ્રાત —

તમ્હે

અંત્યધર્મીઓ બહુ તતવાયે, પ્રતોલન કે કે અપૂર્વ બનાવે;

નવ લેશ છતાં મનાર —

અમ્હે

ગૌસાફાબુના નમ્ર ઉપાસક, આરં પ્રજાના અધીન સેવક,

ચાને છતાં ધિક્કાર —

અમ્હે

મામમેહન ને સ્વામી દયાનંદ, ગાંધીમહાત્મા અમ ઉદ્ધાર,

પન્દન વારવાર —

અમ્હે

“અત્યજ” નામનો અન્ત જ આણો, બન્ધુ ! અમોને “હિન્દુ” પ્રમાણો,

સ્નેહે કરો સ્વીકાર —

અમ્હે

અથવા વાગી આસપાસનો પ્રદેશ ધોળો જ રમણીય છે અહીં આ ભગવતી રેવતીજીએ પોતાની સપના પ્રમાણથી સ્થાનની રમણીયતામાં પવિત્રતાને ઓતપ્રોત મેળવી દીધી હોય તેવી તેમ જણાય છે જો અહીં આ જોયા જ કરીએ તો પણ પુરેપુરી તૃપ્તિ થાય તેમ જ હતું પણ આ તો પાટોરામાં પહેલી પુણી હતી જેથી અમે સંતેનુ આજ્ઞાનન સ્નાન્ય નેતાં નેતાં પગલાં મુકવા માથા પણ અમારા ચમુચો આસપાસની દિલ્લતા જોના પોતાના સાજનહારની પ્રેરિતી નેતાં સનોષાતા ન હતા જથી તેના રનેહી પગાને પણ ધીમે ધીમે ચાલનાની ફગજ પડેલી હતી આખરે અમે અમારા નિવાસસ્થાનથી ફાણે દૂર ગીરનારની તળેટીમાં આવી પહોંચ્યાં પ્રાચીન કાળથી આ પવત કવિઓનું પ્રિયસ્થાન છે ત્રિયુલુ નિબૂધિત કવિ શિરોમણી ગાયે આ પદાવને રેવતકનુ નામ આપી તેનું જ વર્ણન કરવામાં પોતાની મહુરનાણીને વ્યવે કરી નાખ્યો છે જે આજે પણ આપણા વાચનામાં આવે છે

લાળો પયુ કપાએલો હોવાથી પરિશ્રમ જળાતો હતો; વળી સૂર્યનારાયણ પણ પોતાની આજી હારી ગયેના હોનાથી, રાતાપીળા ચંદ્ર તાપ આપતા હતા, જેથી અમે ગીરનારની તળેટીમાં આવેના વૃક્ષનુડમાં અપસમય માટે વિશ્રામ લીધો જળપાન કરી પાનસોપારી આજી 'જયગુરુ ગીરનારી'ની હાક ગાજનતા પૂન પથ કાપવો શરૂ કર્યો હવે કંઈ સપાટ પ્રદેશ નહીં હતો કે શાંતિથી ચાલ્યા કરીએ જેમ જેમ ઉંચે ચડતા હતા તેમ તેમ શોભા ભરાતી આવતા, પ્રવેશથી રેમઝેન થઈ જતા હતા, અમારી સાથે મળતાવડા અને શાન સ્વભાવની પ્રિફેસર પણ હતા તેઓ પણ 'હુ પ્રિફેસર હુ' એવો ખેડો વાદ મુરી દઈ આનંદ પી ગીરનારપર ચડતા હતા અનિશ્રમ લાગનાથી કોઈ કોઈ સ્થળે એકાએક ઉભા થઈ પૂન કરી શાસ લેના હતા 'જયગુરુ ગીરનારી'ની પવિત્ર હાકથી પહાડી પ્રદેશને ગળનતા આગે મધ્યભાગે આવી પહોંચ્યા અત્યારે ભગવાન સવિતા બાજી હારી ગયેના હોનાથી એકદમ પવરાથી અત્યાચળ તરફ લાગતા હોય તેમ જણાયુ આવો આકર્ષક દેખાન જોના અમારી મેડગી બેગી ચંદ્ર ઉભી રહી અમારી બન્ને બાલુએ, ઉડી કોતરો હતી અને તેમાં દુસ્તે પાટાએ હાથે લીધા છમ જેવાં વૃક્ષો ઉત્પન્ન કરી આનંદ બનેના પથિક જનોના પવિત્રમને દે કરના જણે કૃપા કરી હોય નહીં, તેમ જાગ્યુ રૂપેરી રેખાની માફક ઝગઝગ રહેલી ઓઝગ નુહી પણ દૂરથી અમારી આજોર્માં નવીન આનંદ ભરી દેતી હતી ફગજી દેખાતી અગિતા પોતાના ઉત્પતિ સ્થાનપ પહાડી પિતા ગીરનારની સવળ સદૃશ્યોને પ્રકટ કરતી, પોતાના આશ્રયે આવેલ તુપાતુર મુમાદરોનું નિર્મળ જળથી સન્માન કરતી, પદોપકારી સ્વભાવને દાખરતી હાગતી રમતી સમુદ્ર તરફ ગમન કરી રહી હતી અસ્તાચળગામી માર્તંડ ભગવાન પોતાનો અર્ધ પાંત પાસે આવેલો જોઈ રકતાર્ણુ બની સમગ્ર જગતને સજ્જનતાનો પાઠ શીખનતા હતા કે આદરણીય વ્યક્તિઓ સુખદુઃખથી અભિભૂત થતાં પણ પ્રકૃતિની સમાનતા ગમી શકે છે. કેટલેક સ્થળે મોટા ગરમી, વૃક્ષો જમૂળમાંથી ઉખડી ગયેના નળરે પડતા હતા, ત સવળ ભાવકરે ઝગઝગે વાનનું પરિણામ હરો જેમ દેખાતું હતું પણ ગિયારો નાના છોડાઓ તો નમ્રાંબની અમન

હુ સરલા અને મિત્રમોળ રૂપે એનું એમ વિપાકી એવું કાષિ, આજ

વાતને નમન કરી તે મહાન પગકમીપાસેથી છૂતન રક્ષાનું દાન દેવા નિવરતા હતા જીવંતે
 વૃક્ષોના વિનાશથી, અગ્નિમાનથી મત્ત અનેનાતો સત્ર વિનાશ યાત્રુ છે. એમ અમો શિખા-
 મણું મળી સાંજ પડેલી હોતથી પ્રતિદેવી-ધણી જ સુગોભિન અને વિવિધ મ્થને અનવા
 રંગોથી ગંગાએની હતી દૂર આવી રહેના હરીવાળા ક્ષેત્રથી ઉત્તર દક્ષિણ દિશામાં નીનવર્ણી
 દેખાતો, કેટલેક અંતરે જોતનસર, સુનાગર અને વડાન સૂક્ષ્મ અશે જણાતાં હતા શુ, સાંના
 ચિતામમ મનુષ્યોને કોશમાન પણ ખચ હતી કે અમે તેઓને મન મુત્ત લાગના સ્થાનમાથી
 અનુપમ આનંદ મેળવતા હતા નહીં જ પશ્ચિમમાં દષ્ટિપાત થતાની સાથે જ દૂર દિશિજમા
 સુવર્ણલેખા ચમકતી જણાઈ અહા ! ત્યાં તો પશ્ચિમ સમુદ્રમાં નિમજ્જન કરતા સૂર્યનાં
 કિરણો વડે મહિન ધમ્મેયો મહાસાગર ઉજ્જા રહ્યો છે તે અમને પોતાની મોતેરી ઉર્મિએથી
 ત્યાં આવના આમત્રણ કરતો જણાયો પણ, અરે, તેતો અમારાથી ઘણે જ દૂર આવેનો હોનાથી
 અમાગ પગેએ ત્યાં જવો નાખુશી થતાવી. પણ ચતુની અંચળતા તો જગદિષ્માન છે જેથી
 તે તો તુરત વિદ્યુત વેગે દોડી મહાસાગરો બેગી પડી જગતકર્તાની આવી અવર્ણનીય સુંદર
 રુદ્ધિ જોતાં સ્વપ્નમિત્તુ વિમ્મરણ થયુ એટલું જ નહી પણ અમારી ચિતાઓ ભરિમબૂત થતા
 અમારા દેહતુ જ્ઞાન પણ સુતી ગયા અમે તો જાણે જમણી જગતતો ત્યાગ કરી સ્વર્ગભૂમિમાં
 જ, સ્વર્ણ કરના ન હોઈએ તેમ જાસ થયો ખરેખર, આ દેખાન તો જેણે જોયો હશે
 તેને જ તેનો જ્ઞાત આપી શકે "આનો જાણ્યો હવે માજ પડી છે, માથાપર છે ભાર"
 તદનુસાર ગીરનારનાં શિખર પર પહોચતાં રાત ધઈ જશે એવા ભયથી અમે પુન આવતુ
 સર ક્યું

અમે થોડો ગતો પસાર કર્યા પડી પ્રાચી કાળથી પવિત્ર મનાયેલી સતી રાણક
 દેવીનાં સ્થાન પામે આવી જાગ્યા અહીંઆં એક સ્થપકર સિતા પહાડમાથી છુગી પડી હમણું
 પસાર થનારપર પડીગ એવો ભય ગતારી રહી હતી પણ, નહી ગીરીતે પડી શકે? અહીંઆં
 અમને, રાણકદેવીતુ સ્મરણ થયુ 'ઉચો જ ગીરનાર વા જ સાથે વાતુ કરે,' એ
 દુહો યાદ આ-યો અને તે મેલું સહન નહી થઇ શકવાથી, સતીતુ અસભ્ય દુખ જોઈ
 પડનાં મરિલી શિખા આ જ હતી પણ દેવી કષ્ટ નિજુર હામના ન હતા, તેમ ન થવા માટે
 "મ પડસારા આધાર" કહી અટકાવી અહા ! શુ સતીનો પ્રભાવો આજે સતાનધિ વર્ષો પસાર
 થઈ ગયા તો પણ સતીનાં ચારિત્ર્યના પ્રભાવથી તે સિતા પહાડમાથી છુગી પડી થઈ ગઈ છે,
 અને સતીની પવિત્રતા વચ્ચે યાત્રિકોના મનમા સદ્ભાવ ઉત્પન્ન કરે છે તે નિર્ણય સિનામાં
 અદશ્ય ગીને પૂર્વકાળનો ઇતિહાસ આનેખાણેનો હતો તેમાં પણ ધાર્મિક રસથી મિત્તે
 રહેલી પવિત્રતા ઓળખેત સીમાઈ રહી છે આની પ્રુવચમથી ભૂમિમા ઉત્પન્ન થયેલા રાગઓએ
 મમ અને ગોમાઠાણનાં રમણુઆટે શુ નહી ક્યું હોય? આજ દેશમાં ગઢ ખેંગાર જેવા બહાદુર
 અને મરણાન્તે પણ દુઃખમોને મેઢ આપનાર ઉત્પન્ન થયા છે જ્યાં રાગઓની નસેનસમાં શોષ
 અને ધર્મનું ઉન્ન લોહી વહે છે ત્યાં પ્રજા મિર કેમ હોઈ શકે? આ જ પવિત્ર ભૂમિએ રાણકદેવી

જેવાં પવિત્ર સ્ત્રીગતોને જન્મ આપ્યો છે. તે શિયાપર પુત્ર નજરે પડતા પવિત્ર પરજોડે
ગમનથી વિરહે જાતા ગદેરી સૈલી રાણકેવીની પુવાન-મામા બોગવેના હરિનું રસોનું અને
સિદ્ધરાજ જેવા કામાન્ધ રાગની કૂર અને વિપથી દણિને ભોગ થવાથી સહેલાઈ અર્થમાં બંધગાં
રમગણ થતા નેન બીના થયાં તેવા હત-હથા મનુષ્યને હાગરા મિંકારા અરેખર, અને
પુરની કપરની રમણીઓ જતા ગુજરદેશના પ્રતાપી રાજા સિદ્ધરાજ જયસિંહની ઉત્તર-મધ્ય
કીર્તિના ઇતિહાસમા ગણકેવી અને જરમાઓહણ જેવા નિદોષ અને પવિત્ર રત્નોપર ગુન-
રેજો આત્માચાર કન-રૂપે કાળા અક્ષરથી કાનગાઇ ગદ્યો છે પણ અરે, તે હિનો દિવસ
ગાતાં એ સવાણ આત્માર રમરત થયુ છે, કાળના પ્રભાવે ફરી તેરા ઉાર રત્નોના રમર-
સ્થિતિ અરિતો કેવળ નામાવરોપ જ ગદ્યા છે શુ હિન્દમાના પુત્ર તેવા રત્નો ઉત્પન્ન કાગે ખરીદે

ત્યાવી આવી અને એક જળસ્થાન પામે આવી જળપાન કરી થોડો વખત સ્નાન કરે ત્યાં જત, હવે અમારી મુસાફરી પૂરી થવા આવેન હતી, અને વળી અંધકાર થયું સર્વ સ્થળે પથગત રહ્યો હતો અમારું નિયત ધ્યાન નજદીક આવનારી અમારી થયો પણ ભેરથી ઉપડવા લાગ્યા અને એક એક પગથીયું ગણતા ગણતા ગાંધી વડારે પગથીયા ચડી ઉપર ઠાટના કિણામાં દાખલ થયા આ અને મન પવામાં કેવળ કાળા પત્થરનો જ ઉપયોગ કરવામાં આવ્યો છે, તે ગટ પૂર્વકાળના અમરમિત્ર પાનમાં એ બાંધેલો છે વળી વહી જવા છતાં આજે અર્જનકાળની સામે નિરપેક્ષ અર્જન કાળના સમુદ્રમાં મળી ગયેલા વીર નરોની આત્મવિશ્વનિ તરીકે તે ઉભો છે અને સ્વર્ગસ્થ આત્માઓને 'હું જ છતાં તમારી અમરમિત્રની કાળી કગાળુ' એવા ગજનમકર્ણમાં સંકેતો કહેવાતો હોય નહીં તેમ લાલ વાલ છે ત્યારે તે કિણોતો જન્મ થયો ત્યારે કંઈ બારેથી મુશ્કેલી નહીં હતા, તો પછી તે ગાંધીવા માટે શું અવરોધ નહીં આવી હોય ? તો પણ સ્વચ્છ રમણુતોની આતરિક ધર્યાએ તેવું મહાત્મ્ય કાર્ય અપ્રતિદનપણે કરાવ્યું જણાય છે તેના સિદ્ધાંતમાં દાખલ થતાની સાથે જ જેમ કુરુક્ષેત્રમાં જનાગ નિર્માત્ર મુખ્યને સંજ્ઞા એક દુઃખમયની નામે છે તેવી રીતે અને અત્યારે લગભગ પ્રજા નહીં હોવા છતાં અમારામાં સૌથી જીવન અમરકાર ચતો હોય તેમ જણાયુ 'જયમુદ ગીંગાગી'ની પવિત્ર હાડકી ગળવતા અધ્યાત્મમાં પહોંચી મુસાફરી કરતા અને અમારે ઉતારે આવ્યા આ સ્થળ મંત્રાદાસની જગ્યાનાં નામથી પ્રસિદ્ધ છે આ સ્થાનમાં જુનાગઢના એક ઉદાર નાગર ગૃહસ્થે યાત્રિકો, માટે સગવડ ભરેલી સુધેમાળા બધાની પોતાની સહન પ્રેમણ પત્નીનું નામ અમર કરેલ છે ઉતારામાં અધ્યાત્મ ઓળંગેને સુવ્યવસ્થિત રીતે જોડેલા હીવામતિ કર્યા આરતીનો સમય હોવાથી સાદા આવેલો શ્રી રામચંદ્રના મહીરમાંથી ધમનાલ સમાજાઓ અને ગોમત પુત્ર ડગડવા મીડી જેમ જાણે વિદ્યુતનો સપાટો લાગ્યો હોય નહીં તેમ અને સધળા મહીરમાં જઈ પહોંચ્યા. સ્થળની પવિત્રતાથી સંક્રિય થયો અને શ્રીગુરુની આગવી અર્પણ આર્તિ મેળવેના કુખ્ય સમય કરવા શકિતમાન છે તેમ જણાયુ, આગલીની સમાપ્તિ થઈ આગલી

છએ પદ્મપંથુ સહિમ-ગમાવણુ ચારી રાકું કરી તે કષ્ટતુલ્યસીદ્ધાંતની અથવા તો વાસ્તવિકતાની નહતી પણ, તે તો હુકમા શ્રીરામના સુખ્યુત સપ્રીતન કરતી જાનિક લક્ષ્મીનાં નિર્મળ અત ક્ષણોની ઉપજો હતી જાણી પોતે જાન અને ગભીર મુદ્દાથી જાના હોઈ પણ રામાયણની અનુરૂપતામાં કષ્ટ જુદો જ રસ ઝરતો હતો તેમના સિધ્ધો પણ એક તાઃ ઘઈ ગયા હતા આવાળના ભાવિ હૃદયમાં રચાઈ પવિત્રતાને વધ તેમની ભક્તિ વધારે ગુદ અને સારિત્વકે જાણી હતી. ક્યાં 'અતેક' જગાવતા, ધમને જ્ઞાને ધર્મિય જગાવના, ભગના પંથને લખવતા સાધુઓ અને ક્યા અમારા સહૃદયો બાવાજી ! પણ અમને આ સમૂહમાં સ્વિચાર કરતાં કંઈ ન્યૂના જણાઈ ધર્મનું સદાવત ખાઈ કેવળ મૂર્તિપૂજામાં જ સમેયને વધા જુમાવવા તે કેટલું રોચનીય છે જાણી જેવા પરિન આમાએ સસારની જગમા જ નક્કાચેરી જનસમાજમાં કરતા પરમેશ્વરના બનાવેલાં પુતળાઓમાં મૂલમરૂપે રહેલા પ્રભુની સેવા કરાવું ત્રવ લેતો જ સમરન પ્રજનો ઉદાર થાય તેમ છે આધુનિક કાળમાં ગીરનાગનાં શિખરપર છુપાઈ ગયેલાં નથી પણ સસારસમુદાયમાં ગેધા ખાના સુમુક્ષુ જોતાપર પોતાના સ્વનિરિતો પ્રસાદ પડી અજાનીઓને સન્માર્ગ દોરવાનું કાર્ય હાથ લેવાતું છે કમિ કાળના કનુષિન કાલીમાથી કનકિત થયેલા માનુષી હોયને પવિત્ર અને ધાર્મિક ઉપદેશનાં વચ્ચાઈથી ધવલરંગી બનાવવાની આવશ્યકતા છે આ પ્રમગે સર્ગસ્ય માહરવર્ણ શ્રીયુત ગીરનાગનાં શિખરપર રનારક રિત્તનિરૂપ તરવનીચના તેઓએ મદુશમનાં શિખરપર પવના મિત્રસહસ્રણાવાનું જે આરતિ ચિત્ર રત્ન રેલું કે તે વાદ આપુ ને, આવા સંપુ જે અને ગીરનાગનાં શિખરપર છે, પણ તેઓ જે પોતાના લાપક સિંચેને આમપાસ ઉપદેશ કરના એકને તો પણ તે કેટલેક અને ફળદાયક થઈ પડે તેમ છે પણ દીનશ્રીગીની વાત તો એ જ છે કે આના સમગ્રન પ્રકારે તો વેદાંતની માફક એકાંતને વધારે પસંદ લેવું હોય તેમ જણાય છે

દેવન કૃપા પછી અને ઉતારમાં આત્મા અને જે ચાર પાપ દાકયા ત્યાં અમારા ગાંધએ એક શ્રમ લઈ આનારતો નિજા કરેવ હતો જેથી તેનો સીકાર કરી અમારી આનદી મળી ગઈ શાંતિમાં પસ કરેલાના વ્યવસાયમાં ગુચાઈ ગયા અમારા પ્રેરિસરસાહેબ પાંચ યજુર જે આનદી જનભાવના લેવાથી જમને દુર કરવાની ઇચ્છા થતાં અમારામાના એકાંત મળીત રમિય મુદ્દરયને અનીય મજાગાવના આમદ કૃપા, જે તેઓએ સ્વીકાર્યો અને અમારા મિત્ર ક મુદ્દર નીકુ ગાયન શરૂ થયું ગાયન શ્રવણ થતાની સાથે જ અમારા શરીરમાં છુપેલ રહ્યો થમ મુખી રીતે જુદા જલો દોષ તેમ જણાયું મિટ પાવેનો આવાન લેતા જેમ તીખાં તમનનાં અસાધાની જરૂર જણાય છે તેમ મીઠુ સનીત પુરૂ થતા મે પણ એકાંત મે રમુજ મેકો મિત્રમળને મેજાગાવા સાથે મુદ્દર મિત્ર મરહરી કરી હાંપવિનોદ કરતા હતા આવી રીતે અમે અર્ચા રાત્રી મુસાર કરી જાનના અંધારમાં શો દેખાએ તુમરે પડે છે તે જોવાની ઇચ્છાથી બંદાર આત્મા તે સમય ને

છાએ પણ પશુ સંક્ષિપ્ત રામાયણ ગાની શરૂ કરી તે કહ્યું તસીવાસની બધા તો વાદ્યમંત્રીની નહતી પણ તે તો હુકમાં શ્રીરામના ગુણનું સમીક્ષન કરતી ભારિક ભક્તનાં નિર્મળ અત-
જગુની ઉમિઓ' હતી પ્રોચાછ પોને શાંત અને 'ગંભીર ગુફાની ગાના હોઈ પણ રામાયણની
મધુરતામાં 'કંઈ જુદો' નહીં રસ ઝરતો હતો તેમના શિષ્યો પણ એક તાર થઈ ગયા હતા
આપણનાં ભારિક ઉદ્યમમાં રચાંત્રી પવિત્રતાને તદ્દલ તેમની ભક્તિ તથા નુદ્ધ અને સારિત્ક
જગુની હતી ક્યા 'અનેક' જગારતા, ધમને જહાને ધર્મિય જગાવના, બગવાં
વંચને સગવતા સાધુઓ અને ક્યાં આમારાં સહુથી બાવાજી ! પણ અમને આ સમુદયમાં
નિચાર કરતાં કંઈક ન્યૂનતા જણાઈ ધર્મનું સંભાલત ખાઈ કેવળ મુનિપૂત્રના જ સમયને
જ્યાં સુભાવના તે કેટલું ગોચરીય છે ? બાવાજી જેવા પવિ. આત્માઓ સંસારની ભગમા જ
જગુણેની જનસમાજમાં દગતા પરમેશ્વરનાં બનાવેના પુતળાઓમાં સુદમરૂપે રહેના પ્રભુની
મેના કરવાનું પ્રત લે તો જ સમસ્ત પ્રજાનો ઉદ્ધાર થાય તેમ છે આધુનિક કાળમાં ગીગનારના
શિષ્યરૂપે હુપાઈ રહેવાનું નથી પણ સમારસમુદયમાં ગોથા ખાતા મુમુક્ષુ જનોપર પોતાના
સચ્ચરિત્રનો પ્રભાવ પાડી 'અસાનીઓને સન્મા. દોરવાનું કાર્ય હાય ધ્રુવાનું છે કમિ
કાળમાં કંઈક કાનીમાથી કનકિત થયેલા માનુષી હૃદયોને પવિત્ર અને ધાર્મિક ઉપદેશનાં
વચનામૃતથી ધાર્યરંગી બનાવવાની આવશ્યકતા છે આ પ્રસંગે સ્વર્ગસ્થ આદ્યાર્વા શ્રીયુત
ગોવર નરરામભાઈની રમારકે રિનુનિષ્ઠ, સત્સ્વતીચંદ્રમા તેઓએ યદુસુગતા શિષ્યરૂપે વસના
વિવિધગ્રાસબાવાનું જે આદર્શ ચિત્ર રજુ કરેલું છે તે યાદ આનુ. જો, આના સતપુરુષો બને
ગીરનારનાં શિષ્યરૂપે રહે, પણ તેઓ જો પોતાના બાપક શિષ્યોને આસપાસ ઉપદેશ કરના
મોકલે તો પણ તે કેટલેક અંશે ફળદાયક થઈ પડે તેમ છે પણ દીનમીરીની વાત તો
એ જ છે કે આના સગજન પુરુષોએ તો વેદાંતની માર્ગક એકાંતને વધારે પસંદ કર્યું હોય
તેમ જણાય છે

હોન ક્યાં પછી અમે ઉતારામાં આવ્યા અને એ ચાર ગપાટા હાક્યા ત્યાં અમારા ભાઈઓ-
એ શ્રમ લઈ ચાનારતો તૈયાર કરેન હતો જેથી તેનો સ્વીકાર કરી અમારી આનંદી મહા
ગાની શાંતિમાં પસાર કરવાના વ્યવસાયમાં સુચાર્થ ગઈ અમારા પ્રેકેસરસાહેબ પણ ધણ
જ આનંદી સ્વભાવના હોવાથી જામને દૂર કરવાની ઇચ્છા થતા અમારામાના એકાદ મગીત-
પ્રિય ગૃહસ્થને સગીત સભળાવનાઆમહ કથો, જે તેઓએ સ્વીકાર્યો અને અમારા મિત્રનું
સહુર મીઠું ગાયન શરૂ થયું ગાયન શ્રવણ થતાંની સાથે જ અમારા શરીરમાં હુપાઈ રહ્યો શ્રમ
પુખ્તી રીતે છટકી જતો હોય તેમ જણાયું મિષ્ટ પદ્યનો આસ્વાદ લેતા જેમ તીખા તમતમાં
અમાલાની જરૂર જણાય છે તેમ મીઠું મગીત પૂરું થતા મે પણ એકાદ બેરમુજા સ્તોકો મિત્રમણને
અમાળાવ્યા હારે મસ્કરા મિત્રો મસ્કરી કરી હાસ્યરિતોદ કરતા હતા આવી રીતે અમે
અર્ધા રાત્રી પસાર કરી નાનના અધઘરમાં આ દેખાવો નજરે પડે છે તે જોતાં મિત્રમણથી
ખદાર આવ્યા તે સમયે આખું લુનાચું શહેર અધઘરમાં નરસવ થઈ ગયું હતું તે વખતે

નવાનુસારેના, રાજ્યમહેલ નહીં પણ બગવાના કિટસનો, અમારી ઉપર જેમ તારાઓ
અજાણી રહ્યા હતા તેમ અમારી નીચે પણ તારા માફક ચમકતા હતા વેલવના રથજો જોતો,
રમુજ ખરી પણ દામોદર હુડની નજવીક આવેથી રમશાનભૂમિમાં બળતી ચિનાના ભૂકા
તરફ નજર પડતા સહસા ગતઆત્માઓ મારે દીર્ઘ નિશ્વાસ નીકળી ગયો આખરે અમે
અમારી પધારીમા પણ

હજુ આખ તો નિદ્રાથી ભરપૂર હતી તેટલામા તો અમારા સગીતપ્રિય ચિત્રના
પ્રભાતિયા સબળાયા, અમે ટુરત દત્તધાવનાદિ ક્રિયાઓ કરવામાં પરાવાહ ગયા કારણ અમારે
સીતારન, ભરતવન, હનુમાનધારા વિગેરે ચિત્તાકર્ષક રથજો જોવાના હતાં તે વિશાળ વતો
તરફ જવાનો રસ્તો અમારા કિતારાની કાળી બાલુ તરફ જતો હતો અમે સધળો તેવારે
યથા અને ઉતરનાનું શરૂ કર્યું, ઉતરવાનું ધાતું જ સહજ હોવાથી થોડાં વખતમાં સીતારનમા
દાખલ થયા નાચ્યાવયતી રગભૂમિ ઉપર ચિત્રના રૂપમા વનપ્રદેશને જોઈ મન આંનદિત
થાય છે તો પડી અહીં તો આગ્રહો લેતાડુએ વિગેરે મૂર્તિમત નજરે પડ્યાં તો પડી
આનંદનો અરધી શાનો જ રહે ? અહીંયા શ્રી રામચંદ્ર પોતાની મહાધર્મચારિત્રી, સર્વ
સીતાંજ સાથે ગિગાને છે તેમના દર્શન કરતાં ત્યાંના મહત્તે જણાવ્યું, “ અહીંથી થોડે
દૂર શ્રી ભરતજી પિરાજે છે જ્યારે લક્ષ્મણજી લકાના રણદેવમા ઇદ્રજતના બાલના પ્રદોરથી
મૂર્તિમત થયા ત્યારે ઔપધીનો પહાડ લઈ હનુમાનજી પાછા ફરતા હતા તે વખતે કવિગોજને
અતરિક્ષમા ઉડતા જોઈ, આ કોઈ શ્રી રામના પ્રતિપક્ષનો અતુચર હશે એમ ધારી ધનુર
દેહકાર કર્યો બાજુ વાગતાની સાથે જ હનુમાનજી નીચે પડ્યા આ પ્રદેશમા રહી ભગતજીએ
જોવાના બહાવા બાઝ રામની સહ જોતા તેમની પાંદુકાઓની સેના કરી બાર વર પસારે
કર્યો હતા. ” શ્રી, બહુપ્રેમ ? અવધી આની દંતકથા સાલળી અમને લાગુ કે અરેખર
યોનાનો આદર્શજીવનના પ્રભાવથી દેવ સમાન પૂજ્યતા પુરવો વાસો કરી રહ્યા છે તે સ્થાન
પ્રવિત્રનમ કેમ ન હોય ? આવી મૂર્તિઓ અમે અન્ય રથજો ધણી જોઈ હતી પણ તે
પાપાથની પ્રતિમાઓ સસારી મનુષ્યોના દુષિત વાતાવરણથી અપવિત્ર જણાતી જો કે
જો પણ તેની જ મૂર્તિઓ હતી પણ આચપાસના પ્રદેશની રમણીયતાથી કંઈ જુદું જ દેતી
તેજ પ્રચારની રહી હતી જે પ્રેમી લોકોએ આવી વનરાજીઓને સીતાવન, ભરતવન વિગેરે
મામો આપ્યા છે તે અરથાને નહીં હતા. આનાં સ્થાનમા આવતા તેવા ઉચ્ચતર હૃદયો
બહુ ઉપરમાર્ગસ્વરૂપ જ જુએ છે કનચિત કવચિત વાદગ્યોનો હુકાર પણ સબળાતો
હતો તેઓ જાણે પોતાના સેનાનાયકની આદા ઉપવસ એક પગે થઈ રહ્યા હોય નહીં
એમ જણાતું મધુર-પણ કેકાર કરી પોતાના નૃપથી વનસાનદર્શ્યમાં અભિગ્રહ કર્યો
હતા થોડો વખત વનલીલા જોવામા વિનાડી અમે ભરતવન તરફ કુચ કરી

તે સેલો કઠીયારો અંમને માર્ગ બનાવવા આવ્યો તે મિચારોને પાશ્ચાત્ય પવનનો સપારો લાગેલ નહીં હતો અથગ્ર તેજ તે પણ અકકડને અકકડ ચાલ્યો જન અમે ભરતવનમા આવી 'ભરતજીનાં' મદીરમાં દર્શનનિમિત્તે ગયા આજે પણ ભરતજી શ્રીરામની ચરણપાદુકા પૂજતા હતાં જ્યેડી રામની સમીપે ઉભા છે તે સ્થાનનો ભાર એટલો બધો વિશ્વલક્ષ્ય છે કે અમારાં કુદ્દ અત કરણમા પણ જ્ઞાનપ્રેમના અકુરો ફૂટતો જણાયો પણ ત્યાંનો જ્ઞાવાજી તો ઉપરોક્ત જ્ઞાવાજીથી લુહ જ રવભાવના જણાયા તે પરિત્ર સ્થાનનું પ્રતિ-
નિમિત્ત-તેમના કેરી અતર્ગમાં પુરેપુર પડેલું ન હતું એક ગરીબ કઠીયારો તે જગ્યા પી નજદીકમા લાખાં કાપતો અમારા જ્ઞાવાજીની નજરે પડ્યો તે મિચાગના તો બાર વાગી ગયા સમસ્ત વનપ્રદેશ જણે કેમ પોતાના જાપનો ન હોય તેમ પેના કઠીયારો તરફ દિશ-જેરી બનાવવા લાગ્યા આજકાનના, વિસમી સદીના, જ્ઞાવાઓ આના જ નજરે પડે છે ભરતવન જોઈ હનુમાનધારા તરફ વળ્યા અહીંઆ શ્રદાનતાર હનુમાનજી પોતાના પ્રયુ શ્રી રામ-ચરણ-સીતાજીસહીત મિરાજતા હોવાથી પોતાની બીજા ગતવડે સમસ્ત પહાડનું ગળુ કરતા જણાયા અહીંઆ એક નિર્ભય જળથી ભરેલો કુડ છે જેમાં હનુમાનજીના મુખમાથી અમૃત સરળુ જળ અવિરિત્ત સર્વાંજ કરે છે આવા પરિત્ર પ્રદેશમાં વિકારોનો વિનાશ ઘર્ષ જતાં આપુ સરીર ભદિરસથી બીજાનું હોય એમ લાગતું સકય સત્તાવારી સર્વેશ્વરના હાથની સમતએનાં વનવિપ્રનોનું વર્ણન કેમ ઘર્ષ શકે ? વનવાસી પ્રાણીઓ કોનાહન કરતા હતાં પણ સમસ્ત પરંત બુધિયમ જણાતી હતી કાળુ શિશિર-મતુ પ્રતંતમાન હોવાથી કાળી કાંબલનો દુહો કર્યા પણ સખજાતો ન હતો આખરે હાકથી પહાડમાં પડ્યા પાડના પાજા કર્યા આની હોકોમાં અમને દૂર કરવાની કષ્ટ કુપી સત્તા જણાતી હતી તે વનશીખા હનુ આખ આગળ તથા કરતી જણાય છે

ઉતાગમા જરા વિશ્રામ લઇ અમારા પ્રોથામ પ્રમાણે ઉપર કોટના સુરક્ષિત ગ્ધાનમા આવેના જૈનમદીરોમા જઈ પહેલ્યા આ મદીરોની શોભા ખરેખર ધખી જ જોવા લાયક છે નિજ મદીર માદી શિખર મુખી તે દહેરાંઓ અનનવી શોભાથી ભરેલાં છે મિરિમા દાખત ધનાં સધળા વિશાઓ મુખથી વાતાવરણથી ભક્ષકી રહી હતી એક જાલુ મેસગી સુચક તો બીજી જાલુ ચદનરેખની શીંગી મધુરી મુનાસનાસિકદ્વારા મરતકને સાત કરતી જળતી, અગરવાદ પણ ધૂમનાટે મદીરો, ભક્ષકતી મ્તી હતી અમારી સામે જન ભગવાનની મર્તિ પવિત્ર કિરણોથી પ્રકાશતી હતી આવું મુપર સ્થાન જો અનાં હૃદયમાં પરિત્રાનો સચાર કરે તો પડી અમે તો કમ્મ સરકારી હતા ભગ-વાનનાં જગદગીર્ણતા સુવર્ણના આભૂષણો અને મરતકને શોભાની રહ્યો રતનજડિત મુકુટ મિતુ આકર્ષણ કરતા બસ દના આ સધળુ ભારિક ભક્તોત્રી અમેય સમકિતુ બ્યાન કરાવતું તાનું કોતરકામ પણ મળું જ પ્રેદાણીર હતું તે કોતરકામ આજે પણ પૂવકાળમાં ભારત માતાએ ઉત્તમ કારીગરી ઉત્પન્ન કરેલાં હતા એમ સાક્ષી પુર છે, આવું દરનજોના આનંદ ધયો પાપ ત્યાં

એવ અપૂર્ણ વસ્તુની ખામી જાણ્યા પછી આટલું બધું વિષુદ્ધ થઈ જાય છે. જાણે કે સમયોએ પ્રભુને નામ અર્પણ કર્યું પણ જનતાનાં એ જનસમાજની મેળા કરતા પશ્ચીમનાં બધું ધાય છે એવું કહેવાને વાનમા તીકુ હતે તે ને અચોગ્ય । હતું આવા ધર્મચાતુર્યમાં અમરે અધર્મો વરના માટે પારદાશી જેવી સરથા નેતામાં ન જોતી આગ રથજોમાંથી નિશા સપાદન જેવી નેતર એક પ્રતાપી વ્યક્તિ બદા આરે તે જનસમાજમાં ફરતા, સમારે મુશ્કેલી સજાડી પર ત તો હનરે મનુષ્યનું આત્મપરચાન પતી એવા બાદ પીય આત્માઓનું ઉપતિરચાન પતી નહે. અમરે સંસ્કારી ની નજીકમાં જાય છે તે પછી ઉત્તમ કારીગરાની હરીયા કપમાં દેખાતી પ્રતિકૃતિ હોય તબ એમ નાં છે આ મહેનતી અમે બહારથી જ તપાસ લીધી. કાંઈ એવી તકવા ચાને છે કે તે બધા વખતથી ઉઘડી શકતો જ નથી તેને માટે દેખાના પ્રકારની નાનો ચાને છે પણ અમાર માનનું તો એવું છે કે તેમાં સૂત્રજાળની કારી-ગરાની કષ્ટ એવી કરામત છે કે જ નર્તમાનકાળના કારીગરો તે બાળના નહીં હોવાથી અમરે જાનેનું છે અમે ફરતા ફરતા મધ્યાદે ઉનાળે આ પા અને બેજાનું કંઈ તે-મોરે માટે કલ એવી મધુગતા હતી કે જે વરમા ખાવામાં નથી

અમારો સાગનો પ્રેમામ અમાગનાનાં દર્શન કરવાનો તથા ગેરઅમરી જોનારો હોય જોગ્યમની જોષ અમે સાજ પાતાં અંખાજનો મદિરમા ચારી પહોંચ્યા માનોજનું મદિર વધુ જા પિત્તાજ છે અમારી રેડી-ગીમરથી જોના તે પરત્વર માત્રમિ-દુષ્ટ પછાતુ પછુ અમે જ્યારે તેની નજીક આગ્રાપુતારે મદાકરિ કાલિદાસનું રમરણ થયું અને તેમણે

‘સદા લોકે સુખમ પ્રજતિ સદસાં તદ્વિપુલનામ્’

હકી જે લોકો દર્શાવે છે તેનું અરેખર સ્વરૂપ સમજાયું મિત્રરે દેખાતા દેવાને સેથી પર્વતો વિપુલતા ધારણ કરે તી જણાઈ અમે માતાજના ચ જોમા થીજો મુક્યા અત્યારે સંધ્યાને દેવજન હોવાથી મહીપાસુરમાંની અમિકાનું મરૂપ વચારે બનકર નાથનું હતું પણ તે બીજાનું લોકિકે ચાત કંજુમાં શુદ્ધ ભક્તિને ચાન આપતી હતી, અમે ‘લક્ષ્મીદય’ ની સ્તુતિ રાંધ કરી અત્યારે માતાજની આગતીનો વડાનાં પછુ થયો માનાની પરિવર્તાને પ્રગટારતી મનમોહક નૃત્તિ નથી પ્રગટાદ સહાયની સ્તુતિ અને ગીનાર જેનું પવિર રચણ પછી શુ બાકી રહે છે અમે સંધ્યા ભક્તિરસના નદનમે તજાના હોષમે એમ લાગ્યું કાણુ એકમા સવનું સાત્ત થયું અને અમે ઉતારા તદ્દ દર્શા તે વખતે રાત જ પડી ગઈ હતી વેથી પડતા આખડતા અનાદ-કેરના ઉતારે આવી પહોંચ્યા ગતરાત્રીની માફક અમે આ રાત પછુ આન મોં પસાર કરી

* * * * *
સવાર થતાં અમે ગીરનાજની રજા લઈ પુન દર્શનનો લાભ આપજો એવી પ્રાર્થના કરી મીને ઉતરવાનું વર ક્યું તે સમયે પ્રાત કાળ થયેનો હોવાથી પાનની મોડી લદરીએ રહી હતી વળી ઉતરવાનું હોવાથી હસતા રમતા ગીનારની તબેડીમાં દોઢર થયા અરે થોડો રોગીયામણા એ કહેવત અગિ સુડી જણાઈ આવી આંકરેક વસ્તુને દેટાકે

જડ કદે છે નડ મનુષ્યોને મન ગીરનામાં પાગા છે - પણ તે પયગમા ગગનાંએ ને
 સુષપ્તગના, જેની મુદ્રા સુષેલી છે તે ગગમુષ્યોને કયાંની મધુાય ? તેની જડ વચ્ચે
 પણ મેનતારે ઉત્તમ કરેલી છે તેમાંથી ને ધાર્મિક ભાવનાનો ધનિ ધાર છે તેમ જ પવનિ
 સૌન્દર્યમય પાથો પણ મનુષ્યોની નથી રાખતા નિશ્ચય ગીરના અપારે તો અમારામા નહ
 ચેત પ દેશનો હોય તેમ જલ્યાયુ.

ધણે ધણે યજ્ઞવલ્ક્યમુરિતિ તદેવ હ્ય રમણીયતાયા

તતુસાર અપારે અપારે ગીરના મા જડેએ જો ત્યારે ત્યારે કડિ નહુ અનુભવવાનું.
 શીખરાનુ મળ્યાં જ કરે ઓ કંઈનુ જ આનંદ આપે છે આવી રીતે અમારી ગીરના પાના
 પૂરી થઈ

મનના ભેદ.

૬૬ ઈશ્વરે સકલ મનુષ્ય અને કાળજી અપાર રાખે કર્યા છે એમ કરતા મહેગના મન
 સમજવા ન્હાનતિ અવકાશ મળે છે, પરંતુ ગરીબ બીચારા ન્હાના માણુઓનાં મન
 તો મહેગ માણુઓની પ્રમત્ત-અધ-આજોને અદૃશ્ય જ ગદ છે અને એ આંધળાઓને મન
 નહ પુડોનાં કાથોં સ્વાભાવિક રીતે અર્થવિનાનાં, મૂખતા જરના, માનવિનાના, અચર
 તો અપ્તરગી, વમે છે કાંઈ વખત આધગમા કાણો ગાયો મળી આવે તો ગદ માણુઓની
 શુદ્ધિની પરીક્ષા કરના ચોગ્ય-મૂલ્ય જાણવા લાયક-વધારે શુદ્ધિવાગા આપણે તો છીએ જ એમ
 માને છે અને આ બીચારામા આટલે શુદ્ધિ છે એનું કહી નહ કરવાની હીમત કરે છે "

—સગ્ગવતીન લાભ ૧ લો, પૃષ્ઠ ૪૩

વેળીલાલ—(પગે લાંબતા) આપ મુરખીના આશિર્વાદથી હવે સારું થઈ ગયું છે.
 વયોવૃદ્ધ મહારથ—ત્યાજિવન તો બાજુ કીક ? ખરી તો નારી મેં નહીં (સ્વમત) માતા આશિર્વાદ પતવું હોય તો મારો મન મેટિકમાં મુકાવ્યો છે.

વેળીલાલ—તારે હું ગત લઉં ?
 વયોવૃદ્ધ મહારથ—મમ, જગન ? (વેણીયાન વારિક પહેાને એ એટલે વેણીયાને)
 અયો, તારા બાપને કેલે અમે બધા બંધ ખુશી મારીએ !—અ બુલીયોમા હો !—
 (સ્વમત) માણે ! કીકા મારી એ

સોમા પોણા મા મુનારવાદી આરી જ હોય છે

સતી એટલે ?

નારીઆ નિજનાની જાનિની એક વાળે આંધુને પૂછ્યું, "જાણી, સતી કેમ કરેના હશે ?"

સામુ—એટલીએ ખચ નથી ? જે તાવ પતિ કરે તે સતી કહેવાય.

વહુ—સારે તમારા દીકરા સાથે મહારે આંધુ મર છે તે.

સામુ—હવે બીજા સતમાં પેળી છે !

આહુતિનો મંત્ર.

મધ્ય દિનમાં રાત્રત અગ્નિનો એક અગિયોથી બેઠાં રહેતો હતો તે એકવાર ગામ જવાનું થતા, અગ્નિને આહુતિ દેવાનું કામ પેલાની મુખમાં સોપી ગયો.

કેટલેક ક્ષણે મનન પાટો ફેરવે નહોતો પણ આહુતિની તૈયારી કરતો હતો એવામાં

સુખી પાને આગને બોલી, "આહુતિ દેનેકો મન" તો આપને બત થયા નહિ થઈ નો મ તો

અગ્નિ અગે જનવ અસિ છમો થી અગે ચાવલ રવાહા. હલ કે આહુતિ

થિયા કરેલી થી, અગ આજ આપ મેં જાન્યો બગાડે મનાયે !

અવધ પોતાની વડુથી બે સીધો ચડે એવો હતો કેમકે આહુતિ દેના બોમ્બો કે

જોઈ મનન સુખમાં લોહિ મદેન જમવું રવાહા !

જુલાને થોડા ન પહોંચીના

એક મુદ્દનિસ મીઆ રોજ બગી કરતો હતો કે 'મા પરવો દિવા' સવાની કે

તિથે એક યોગ બેજ દે."

એવું બન્યું કે જે સેરીમાં મિચાં રહેતો હતો તે સેરીમાં ખાતર પડ્યુંથી તેને સકાર

સરકે માંડવાજ પેસેરવું દરવામાં આપ્યો કોરવણે તૈયાર કરી ન કરી ને મ કેમકે

અને લાગુ પડેલી કરી, બેરે પેસેરીને ગામમાં પડેલી.

જુલાનારીના જન્મ (અગિય) કે ૨-૩-૪ એક જન, નિર્ધારી એક બંધા મુજા

મિત્રારો મીઆ મધેડે ગડીને ખુદાને હપકો દેરા લાગેો કે “મા ખુ ૧૧ ગુઝ ખુ ૧૫મ્
હજીલામ વરતે મિતને દિત લએ, લે અ તક વોડે આર ગદેમ્ ન પહયાના ?”

બેનકુદીની ખાદાન.

એક બાલકુ ત્યાં તહેનારમે દહાડે ખીર મરી હતી મોમનેજે આઠાળી પીસસ લા તી
લાકે દીકરોની થાળી વધારે ખીર પડી ગઇ.

આથી આઠાળીને મિતજ ગરો “કેમ એને મ્હા ૧ કરતા વધારે ખી-આપી ૧ તારો
પતિ છુ છુ કે એ ?”

ચિત્તો દીકરો બોલ્યો, “કેમ ન આપે ? મા મ્હારીં થાન જે કે તમારી ?”
બાલકુ કળશેરો ઉપાડીને મારના જતો હતો એનામા બહારી હાથ પકડીને બોલી,
‘હવે બેસ ! મ્હારો દીકરો એ છે કે તમે ?—ધરાગ ૧ધુ ખીર દીધી હતા’

કયાનુ નોતર આન્યુ છે ?

એકે આઠાળી નાતમા ખૂ ૧ ઠારી આ પો આ મહાપરકેતીથી વરની ખ ખી સુધી
પટાએ ખારદુ ન્હાનુ અો નીચે નમાય એમ ન હુ રાત્રી હાક મારી

“ભટ્ટાણી એ મનાણી ૧”

ભટ્ટાણી—(એવરીમા આનીને) છુ છે ?

ભટ્ટ—આ ખડીડુ ખાર પડારી નાખો ! બહુ ખંસાડુ છે તે મ્હાગથી વાડુ નગર એમ નયો
ભટ્ટાણીએ વિચાર કર્યો કે આપદાધના ધરપર નવો પાલો માડનાની સત્તા તો છે
નરિ તે ખડખ પાડવા તૈયાર થાય છે, માટે વાઠ રમ્તો કાઢવો જોઈએ
‘પણ તમે જરા નમી તો જુઓ ? ખડી કેઈ પડાય છે ?’

ભટ્ટ—શુ મ્હારુ ઉપાળ નમાવી જોઈ ? પગના આગળા ખય એ
નમની નયો !—ઝટ મંવાળ, લીઆ મનુ ? મજે તેને બોનાવો !

ભટ્ટાણી—એવુ ખુ પેટ ભંરાયુ છે ?

ભટ્ટ—અરે આમ લેનાની જગ્યા ના છે ?

ભટ્ટાણી—ત્યારે માન માટે નોતર આ વુ છે ત્યા ના કહેવડ કેક

ભટ્ટ—(સટ લઇને ખડખીમા પેમી એવરી પામે અજણે હુ
આ વુ છે મી—”

હજેરીનું મુન્દન યવન.

મેષક-૨૧ મંજુલાલ રણછોડલાલ મજમુદાર

(જાન્યુઆરી ૧૯૨૧ ના અકથી ચાલુ)

મુશીયાને મુએનખર્ચ આપ્યા બદલ જેસીનની સંધિના દસ્તાવેજ થકી તે સ્વયં
 જેસીયામાં, મુશીયાની બૃષ્ણ એટલા પરગણાથી પુરાણ નથી એમ ઓસ્ટ્રીયનોને વહેમાણા
 કાગળ મળ્યુ તેથી હજેરીયનોને સતાનુ મોકલે રાખ્યુ, અને ઉત્તર હજેરીનું સર્વ મોટામાં
 મુખ્ય ઓસ્ટ્રીયાના જાપાઓએ હજેરીયનોમાં ઉડી રાજનિષ્ઠા ભેદ, એનો અમુક પ્રેરો, ઠીક
 અને કાસથમાં ખજાખજા વહેતો પારખી રક્યા
 મુશીયાના રૂપા સકેત સબધી ઓસ્ટ્રીયાને પડેતો વહેમ સાચો પડ્યો, અને પ્રતીત
 નોએ જાતે જ બુકાપેસ્ટમાં સલાહ મસનત કરવા પળ પેગારો કરવા મોકલે, એમ ઓસ્ટ્રી
 યાએ જોયુ સારે હજેરીને મેગરી લેસની જરૂર વધારે તીવ્ર બની, વહેનસાહે નવી પદ્ધતિના
 મજલાયરજી તરીકે મત્રી સમરવીએને દર ક્યો અને કાઉન્ટ પેનીરીને સીમ્યો ૧૮૬૫ ના
 સેપ્ટેમ્બરની ૨૦ થીએ નવી રાજનીતિનુ જોખુ દોગે, મેનફિરટો બહાર પાડામાં આવ્યો
 પ્રથમ તો અમ્પીનીવલ પાલમિન્ટને મેનફિરટોમાં જરાડી મુક્યાં લખ્યું હતું, કસિયુ કે
 હજેરીયનોએ તહમાં પ્રતિનિધિ ન મોકલવાથી એ તકની યથ પડી હતી મેનફિરટોમાં
 હજેરી, જોડીમીયા, અને સીજી પ્રાનોને પોતાનું સલાજી લેવાનો હક્ક અચીકા ક્યો હતો,
 અને સ્વનન પ્રજાએ તરીકે આપાદ રહેવા દેવા બહેર કમું હતું. સ્થાનિક સમાજોની
 સના પાત્રી સોપનામાં આગવાની હતી, અને ઠીસે ૧૨ મહિનામાં પેસ્ટમાં હજેરીયનો પડાવો
 મેન્ટુ મુલ્કી મુકવા તહેનસાહે જાતે પધારવા જણાયું હતું
 ઠીક આ સમયે મત બતાવ્યો-“આટલુ તો જાણે રીક, પણ એ પારમેન્ટ નામની ન
 નીચે તો માઈ”

આ મેનફિરટો ઉપર વિચાર ચંચાલતા હજેરીના પહેનાના સભ્યો ઠીકના પ્રમુખપણા નીચે
 નજેરો થયા, અને હેમશે અંતિમતે કાગળ કે ૧૮૪૮ ના રાજ્યબધારણની પુન સ્થાપના
 કરના નીકાલ જોખુ મેજે તે મીકારતુ નહી, હજેરીમાં સ્વતંત્ર મત્રીમંડળ નીમાપ અને એ
 અન પદ્ધતિસર નીચાંચતા હજેરીના રાજને અને પ્રજામાંથી સુધાપતા હજેરીયન આઈમેનના
 સભ્યોને જસામદાર રહે એવું જ માગી રહેતું એમ હતું
 નરી પાલામેન્ટની સુટબીયા, ઠીક-પેસ્ટ માટે-સૂચો અને ૩૩૩ મંથી ૨૦૦ એવી
 પદ્ધતિના સુધા હજેરીનામાંથી જે પડેલાં ઓસ્ટ્રીયા તરફની પાર્લીમાં હતા તેમજ પારમેન્ટને
 જોસી જાણના માટે જે ઠીકને અનુમોદન આપેલુ હતું, અને કેટલોકે તદ્દન અલગપણ અને
 અસહકાર દેવી ઠીકને પદાની સીધા હતો
 સપ્ટેમ્બર ૩૦-૧૦-૧૧ એન-એમ વિપારી એન-કેપની, મુગાઈ જાણ

હીમેચની છટીએ હંગેરીની પાર્લામેન્ટ ચૂંટાઈ ૧૨મીએ કોન્ગ્રેસ એમેર એને ખુલી જાહેર, કનવા પેરુ આરંધા નિ જ્યો આખુ પૂરા આનું પરિણામ જોતા તનખી રચું
 ૬૫ ના હીમેચની ૧૪ મીએ હંગેરીના રાજ્યની પાર્લામેન્ટ ગઢે શાહ ખુલી મુખી.
 કાન્ગ્રેસે હંગેરીયન પહેરવેલ, પહેર્યો હતો. એણે એનું લાપગે હંગેરીયન ભાષામાં વા-યુ
 રા દીપે લેવેદલી વેશમાં સમ્પત્તિ હંગેરીયન જાણે પિનયથી એને સામળી રહ્યા, અને
 નિર્માત્રસે પિયો, એક રાખને બાળે એમ પ્રજ્વળતા ભાગની વાન કરવા, એને આવેનો જોઈ
 કેટલાકને આનન્દના ઉભરા આવ્યા ડીક આર્ષોએ વખન મૂગે રહ્યા

શહેનશાહનું જાનક જોના લાંબી નાખી નાનો કહેવામાં આવી હતી પણ સાર ના વી
 નેતાં મહુ ધ ન્દોતુ એ લાપણમાં રનરેશ પ્રેમનું રજુશીયુ એટલું નેગથી હમુ હતુ કે, એક
 હંગેરીયન મંત્રીના કહેવા પ્રમાણે એમાં વાપરેલા વહારો જે કાઢ હંગેરીયને પાય રાં પહેના
 વાપર્યા હોત, તો ખુ શહેનશાહે જ એને કેવા નાંખ્યો હોત

ખુના સમ્મોમાં રહમણે તો શહેનશાહનું કહેતુ જ હતુ કે, હંગેરીમાં હાથ નીચેની
 સત્તાવાળી પાર્લામેન્ટ સ્થાપી, સ્થાનિક વિનય ઉપર એને અમુક સત્તા આપવો, અને કેટલાક
 સર્વે સામાન્ય વિષયોમાં મુખ્ય સમા સાંચે રહી વિચાર ચતાવવા દેવો પરંતુ ૧૮૮૮ નું જી
 યોવાજી અને જૂના કાન્દો, તથા દેશમાંની મુનીરીયન સરચાએને ફરીથી ચૂની કા
 વાની તો વાત જ ન્દોતી

પાર્લામેન્ટે આ લાપણને પૂરેપૂરે ખાનમાં ઉતારાં પછી, ડીકની દરખાસ્ત ઉપરથી,
 એના જવાબમાં એક લખાણ ઘડી કાઢ્યું સયોગો અમવા જરૂરીયાત નેમ સિદ્ધાંતોને કીચે
 ન ઉઠાવી દેના એનવળી એમાં હતી વિવેકબરી પણ મહમ લાપામાં શહેનશાહને જણાવ
 વામાં આપ્યું કે હંગેરી મેલેલેતુ સમાધાન કરી નાખવા ઉતાવળાઉં નથી કે જેની મમેતેટયા
 સામદામ અગમરવા પડે તેથી પોતાના હક્ક-પોતાનું સંસ્કર લઘાએ સ્વાધીન કરી દે ૨૪ મી
 દેવચારીએ આ લખાણ બુધવા કાન્ગ્રેસને પહોચાડ્યું

એક દેખાણે એમાં લખ્યું હતું "આટઆટલા છતકપટના ભોગ થવા પછી હંગેરી જે
 જનાવરામાં આવેલા મારં પર્મ નકરા ના પાટે તો એમાં કશું નનાઈ પામવા જેતુ નથી
 અમારા વનાઓએ મિદાન્નને વગળી ગીને જ રહેશનુ જાવન સાચનુ અને, મધાગળુની
 મરિત્ર નીતિ જગતી સંક્યા લૂણી સમની ખીતર ઇસાઈએ પોતાનો જન્મસિદ્ધ હક્ક 'વેની
 નાંખ્યો રહેને રાજ મળી ખુગે, પણ પછીના ઝવડાની મીમા, ન રહી આવી કંઈ જોખમના
 ખાન્ની ચાકડી અને સી રી અમ્મી ઉપર અમારા દેશને લાગી મુકવા 'જરૂરીયાત'ના હીમખતીઓ
 મળી જા છે, અને મિનાચારીગે જોડે ડોળ રાખી ઉપર ઉપરની મહેરવાની જનાવના જપ છે "

શહેનશાહે પોતાનો લાપણમાં જણાવ્યાથી જરાયે વધારે આપવા ના કહી
 શહેનશાહના જવાબનો પ્રત્યુત્તર એપ્રીલ, કતાકની અદરસપૂર્ણ સમજિથી પાર્લામેન્ટે વારસે
 આમાં કશું કહેવાપણું મળ્યું જ નહોતું જૂના, જ મારલુની સારંગી સ્થાપના, હંગેરીના રાજ્યતરીકે

રમતગમત રીઝાર, મ્યુનીખીયાની મેની પુનર્ચોજના, સરહદ તેમ જ સંગ્રહી પંથોમાં ચોખ્ખાઈ આવી
 વૃદ્ધ થી મારીને ઑસ્ટ્રીયન જીત્યા તથા ગેર્મન્સાદનો ભોગ થઈ પડેલા સિદ્ધિને મારી
 સાથે કેટલીક નુકસાની આપવા માગણી કરી હતી, અને ઉમેરું કે જ્યાં સુધી આ પ્રમોવેન્ટેરીને
 નહીં મળે ત્યાં સુધી ફ્રાન્સીસને હંગેરીનો કે ઑસ્ટ્રીયાનો રાજ્ય ન મૂલના, ખર્ચા શરુ જેણે મળુને
 સહેનશાહ ખાતે જેવો અડગ રહ્યો, અને વીતના જઈ પડેલો.
 હંગેરીયન પાલમિન્ટે, જાણે કંઈ જ બન્યું નથી એમ ગણી એકા મળવાનું સર કહ્યું
 અને જાણે ૧૮ ના કાયદા એમને એમ છે, એમ માની વર્તવા ઠીક સુઝાય ઑસ્ટ્રીયા
 આ વખતે છેક વીર્ચનીન થયું હતું કેમ કે પ્રતીયા અને ઘટનીએ એકસાથી કરી હતી
 ઑસ્ટ્રીયાને લાગ્યું કે હવે લડાઈને દૂર કાઢવ એમ નથી તેથી રમવાનું, બની સંજગ થતા
 નેનું આવી વોગ દશામાં વેગવાથી ફ્રાન્સીસ પોતાના શત્રુ ગણા ગયો, અને ડીકને ફરીથી
 વિનવવા મળ્યો ડીકનો જરાય દૂકા અને વ્યથિ હતો પાર્લિમેન્ટે આગળ ધડેથી માગણીઓ
 વધુ થઈ નગર બીજો સવાન કાયદામાં જ તઈ શકે નહીં એમ એવો કહ્યું આ પ્રમોનામાં
 હંગેરીને ડાવવાનું કે ભાગવવાનું ઑસ્ટ્રીયાને કહે એમ નહોતું, જાણે ઑસ્ટ્રીયાને જે
 નહીં જ નહીં એમ ગણી હંગેરીયન પાલમિન્ટે કામકાજ કરવા માણ્યું અને આવી બીરમા
 કીને એમ માનવું લાગ્યું કે હંગેરી ઑસ્ટ્રીયાની મન ઉચું નહીં રહે તેથી એણે ૧૮૬૫
 નો જાન્યુઆરી ૧૮ મીએ લડાઈ જાહેર કરાવી
 પ્રગાળના છતાંને પ્રેગમાં પણ ફ્રાન્સીસે પેરટથી ડીકને પોતાની મોકલ્યું મરોતે
 વીધેનામાં આવી પહોચના, શહેરોમાં શીકા અને બહેનકાળા મેલે મહત્વમાં એવો સંકાર
 ફોર્સે એના જનમતા પ્રતિસ્પર્ધાને ફ્રાન્સીસે પૂછ્યું—“શાં હવે શું કરવું” ડીકનો
 જોગ એવો જરાય ઑસ્ટ્રીયાના ઇનિહાસમાં મસહર છે—
 “અથાહ કરો, અને હંગેરીને પોતાના હક્ક સોંપી દો”
 “જે હું હમણાં બધું બધારણ ક્યાંય તે હંગેરી મને લડાઈ લડાનામાં મ દ કરશે”
 શહેનશાહે પૂઝી લીધી
 એક મરણીયાને ઘટે એવો, બાકે ૧. એકાખતારો અને જરાયે નમતુ આપે નહીં,
 એવો ડીકનો જરાય હતો એક જ સંદેશ એણે કહ્યું—“ના” પોતાના દેશના હક્કો પાગ
 એજવેસને વેપારની વાત જેવું ગણ્યા તહેવે ના, પાડી કંપીસનું નો ફતરી ગયું અને કબ
 વાણી પ્રેગ, ડીક મહેન છોડી ચાલ્યો ગયો
 પ્રુતીયા રહામે મદદ કરી છે.ની અને દયામણી અગળ ફાસીસે કરી પરતુ કર વરડ
 નહીં, ખો ઑસ્ટ્રીયાએ સંજગ હાર ખાધી
 ગળ્યને જમાવવા શુ કરવું તે માટે મન્ત્રીઓને પૂછ્યું એકે કહ્યું—“સખ્તાર્થ કરો,
 નાસીસનામાં આ કહેનાર કરતા વધારે કહાપણ હતું એણે એના પ્રતીનું દુર કર્યું,
 અને મુશ્કેલી નામના પણ સ્થમત જનાર નહીં નીમ્યા બુરસ્ટને લાગ્યું કે હંગેરી સાથે
 સંસાદ કર્યું જાણકે
 અજરાની કહેવત સમજાવે ૨૦૦૦ એન એમ ત્રિપાઠી એન્ડ કંપની, મુમ્બઈ

૧૮૬૬ નવેમ્બરની ૬૬ ની તારીખે જ્યારે હંગેરીયન પાર્લામેન્ટ મળી સાથે, તામીસ
 'વરદથી એક વખાણ મન્યુસ્ક્રિપ્ટ્સમાં હંગેરીની માગણીઓ ઉપર ઘટ્ટુ ધ્યાન આપવા તેમ જ
 'સહેનશાહતાના બધા બાગમાં પેકાને લુમ્બેદાર એવો વહીવટ ચલાવવા સૂચના અને નિશ્ચય
 અત્યંત હતા.

લખાણનું અનુક્રમ વચણ જેવી રીતે રીક લેહો અણખરોસાની આજે જોઈ શકા
 અને આ અણખરોસા ઉપર નક્કરિત કરના પેરટમાં બારે વાગણી હેઠળી રી આ ઘડીએ
 અનુક્રમ હંગેરીના લોકમાન્ય દેશભક્તને ઘેર દોડી પહોંચ્યો.

એ મનેની આ પહેલી મુલાકાત હતી બ્યુરટના મનમાં રીક સાથે બાજી, ખેનવાનો
 ફિરિયાર હશે તો તે લેહેરો વાનચીન થયા પછી સમગ્રો જ મૂરી દીધો. રીકનામાં અમે અને
 'ચોખ્ખ મમ આતમન એજો દી. બ્યુરટ રીકને વચન આપુ કે—હંગેરીનું બધા જ પાણુ
 રથપાના મુંડી અમને કળ નહી વગે આમ બ્યુરટના હેતુ છે. ઉત્કૃષ્ટ નહોતા બન, એનામાં
 સાચાઈ કે એમ રીકને લાગ્યુ.

બોલો વગર, લખ્યા નગર અને વચે કરાર થાગો બ્યુરટ મધ્યારણ પાણુ તારના પહેલા,
 જામ કરવાનુ મેચરેડી નામના મુખ્ય પ્રધાનને પાછો પાડાણુ લામ કરવાનુ હતું, અને રીકને એટલું
 અમરીનેવાનુ હતું કે હંગેરી પ્રજા નગીક મક્કમ રીકને ખેવરેડીના પત્રમાં ન સપ ૧૮ જાપ,
 અને લોકો ઉરકેગાલ ન જાપ પણ બ્યુરટ અને ન ફાનો, તો એના જોડે સડોવાય એવો
 રીકકર્ક બાયો પેલો નહોતો એકવાર એકા મળ્યા પછી બીને ખામ સમથ એજો વધાયો
 નહી, પરંતુ બીજા બાજનોમાં જ ને જણુતો મેગ 'લો.

૧૫ જી રીકેમ્બરે રીકે ફરીથી ક્રાન્સીસને લખ્યુ કે—'અમારી માગણીઓ ફક્ત થરા
 વગર, અને કેવલ અમારી પાર્લામેન્ટને જરામદાર એવુ સ્વતંત્ર મની મડલ નીમાડ નહી
 તવામુધી સહેનશાહની માગણી અમાગથી ધ્યાનમાં સુદા નહી નઈ થમડ આપણુ સત્તા
 વચે અને જે પ્રજાનું વહીવટી સ્વાતંત્ર્ય ખૂબી વેચાયુ છે તે વચે ધરમે સમાવાન કરી
 સાચાણુ છે.'

આથી ક્રા મીસનો મિલજ થાગ્યો અને નવા વર્ષ (૧૮૬૭) ની શરૂઆતમાં હંગે
 રીયનેને સેફરી નોકરી ફરજનાન કરવા હુકમ બહાર પાડ્યો આખા હંગેરીમાં રસો અને
 ઉગારની લાગણી કેનાઈ અને ઘોડીવાર તેજુ કઈ તોફાન જેતુ થશે એમ લાગુ, ફી ના
 અધામ પ્રપાને એ વડી ખાળી રાખી. લેહેરે થયુ કે હવે કોઈકગિતો મામનો આબો હોતો
 પંજ દહ આખરે આરી નહોતી આ બધી ધમાવમથી વે એનો અજાજ સ્પષ્ટ સમગ્રાઈ
 આવતો હતો.

સહેનશાહના લશ્કર સમથી ફરજવાન હુકમ (Conscription Decree) નો
 અજાજ નરેને 'હંગેરીનો છેલ્લો પયગામ' કહી એળામે છે-ને વધ જવા રીકનુ કહ્યુ કરનાગી
 પાર્લામેન્ટ એક ઉચ્છેદન. સહેનશાહ નેચ 'મોકલ્યુ પાર્લામેન્ટ તરફથી રીકે લખ્યુ હતું—

સામ્રાજ્યના ૧૩ રે-૦-૦ એન એમ ત્રિપાઠી એન્ડ કંપની, મુબાઈ

સો વરસનું પુરાણ ખાતું

જુના

ગોપાલદાસ વરકીવાલા

અને

મીઠાવાલા

મુબાઈ

ગોધા મળાયા અને સ્વસ્થ ધીની ઉત્તમ મીઠાઈઓ મળે

એક દેગે મારનાની લવામણ કરનામા આવેછે.

ખામની ખાંડી

ખીચાની ખરરી

માવાના પેડા

માવાના ધુવરા

કોપરા પાક

ખાસુદી

ધીખડ

ગાંધી વગેરે

ધાત્રી જાતની

સુતરદેની

હલવા

ચેનીલા ગુનામ

ઝોરેજ વીગેરે

સુકા દાવા

દરેક જાતના

અધરખીના લાડ

શુદીના લાડ

જાનેમી મેમુર

સુરતી મીઠાઈઓ- મગજ ધારી

ટેલીગ્રાફિક એડ્રેસ, Burfee Shop "

સી પી રોડ, ટેલીફોન નં. ૧૧૦૭,

[જાહેરખબર માટે આ પાનું આપનાર છે.]

[જાહેરખબરો માટે ઉત્સાહી ને અનુભવી કેનનાંસરો જોડે છે.]

એક અવાજે વખણાયલા પુસ્તકો ! !

જરૂર જ વાંચો

ગુજરાતી પુસ્તકાલયોમાં સંગ્રહવા યોગ્ય પુસ્તકો:

દપ્તારની પાછી પાછ-ડીંગમા

લેખકોની ખીઓ સાથે

૧. ગુલામગિરીનો અજબ સચિત્ર વાર્તા અ સૌ વિમળા મેતલવાડ

કૃત

રૂ ૨-૦

૨. લલિતનાં કાવ્યો રા લલિતના કા પોના સમ્રાટ

રૂ ૧-૦

૩. મારી વીમ વાર્તાઓ સચિત્ર વાર્તા સમ્રાટ રા કેશવપ્રસાદ

જો દેસાઈ, બી એ, એલએન બી કૃત

રૂ ૨-૦

૪. આક્ષરચત્ર અ ગોવર્ધનરામ ત્રિપાઠી કૃત

રૂ ૨-૦

૫. ઉપકાન્ત સચિત્ર વાર્તા રવ ભોળીન્દ્રરાવ દીવેટિઆ કૃત, બી એ, રૂ ૨-૦

૬. કમલના પંચો રા શિવરાવ ઉત્તમરામ યાત્રિક કૃત

રૂ ૨-૦

૭. અરવિન્દ ઘોષણુ તરુણરાવ રા મેળીરાવ જ્યોત્સના મહેતા કૃત રૂ ૨-૮

૮. હુ, સરલા ને મિત્રમંડલ રા ધનસુખલાલ કૃ મહેતા કૃત રૂ ૨-૦

નોંધ સમાલોચકના જે ગ્રાહકોએ ૧૯૨૧ ને ૧૯૨૨ નાં લનાજમ બર્થ હો તેમને આ આજો રોડ રૂ. ૧૪ ની કિમતે આપનામાં આવશે. પોસ્ટેજ તથા વી. પી. ખર્ચ વધારેનું.

લખો — જમણીધરામ ગોવર્ધનરામ ત્રિપાઠી,
મોરારજી બિ.ડી.ગ નં. ૨, ગિરગામ, મુબાઈ.

મુખ્ય લેખો.

અસહકાર કેટલાક મુદ્દા
કાઠીયાવાડ રાજકીય પરિપદ.
હિન્દી સરકારનું બજેટ.
પટની લન્ડનનું એક પર.
એક ધનનાનની કાયમી.
બીજી સરીનો આઠાણ.

ઉપરાંત,

‘મોહનની વાંસની,’ ‘મુતરને તાતણે’ અને ‘છુનછુનનું
ગુમિસ્તાના અત્યંત રસિક અને દિનપસંદ મુદ્દર કાવ્યો

તનીઓ

ગ. અબાયાવ છુવાખીગમ બેની, બી એ
દા. ચન્દ્રગકર નર્મદાગદક પડ્યા, બી એ, ક્રેસએલ બી

પ્રકાશક

રા. અખીયરામ ગાનવંનરામ ત્રિપાઠી.

લેખકો.

રા ન્હાનાવાન કવિ
રા ચદસકર પંથા.
રા કપાલુરાય બચી
મો કાન્તિનાન પંથા
રા પુષ્કરરામ મહેતા
રા પ્રેમલાલ દિવાનજી
રા કનુભાઈ દેસાઈ
રા રામુતાન દવે
રા પ્રિતાદાસ ત.
રા કમુભાઈ

નિગેર

તીજેરીવાળાઓની નવી રીતની હરીફાઈ.

વડાઇ પહેલાં ઓરડીવાથી આગળ જેવા પાનગા પતરાની તીજેરીઓ અને આવતી દલી અને પ્રજાને માનની કર ની હોનાથી ઠીક સંખ્યામાં વેચાતી પણ દલી દાનમાં તે તીજેરીઓ નવી આવતી હોનાથી વેની જગ્યા તેની જ ગનાવરની અગેરીકન આ બીજી તીજેરીઓએ લીધી છે એ તીજેરીઓ વેચનારા એવ કહ છે કે એ રેગની તીજેરીઓ મને જેવી મારી હોય પણ અગેરીકા અને બીજા દેગોમાં બનતી તીજેરીઓને કી પુગી થકે નહી એઓ બીજી એમ પણ કહે છે કે અમારી તીજેરીની ભાગ્ય ન અમારો કોનસેપ કર કે કોનસનનું મુખ્ય કામ પોતાના દેવના માનને અપ વધારવાનું હોય છે એટલે તે ભાગ્ય કરે તેથી કાઈ એવું હરે નહી કે માત ભરોસાનાપકે જ હોય

કોનસનની ભાગ્યમુવાળી જેરી એક ન્દાની તીજેરી મોની કીમત આપીને ગોદરેજે ખરીદી છે અને ફક્ત પાગ મીનીટમાં તોડી છે અને જેઓને ખાતરી કરવી હોય તેઓ જતાં રા કારખાને રાખી છે

આગમાંડી અને આગમોટનું નુર, જગાત, ગોડાડિન લાડા અને એજટ તેમજ છુટક વેચનારનો નહી એ જ એવા અનેક અગ્ય અપ્પાત થતી તીજેરીઓ ઉાર પડે એટલે પરદેશી તીજેરીઓ હકકી ગનાં રમી દેાય તે જ આવી પિસારી તીજેરીઓ સાથે હરીફાઈ કરી શકે એ મમજીયુ મુશકેલ નવી ગોદરેજે પાગ મીનીટમાં જે તીજેરી તોડી તેની ગનાવટ કેવી છે તે જાણવા ગોદરેજેને ખરીદ કરી પડી એ ઉપરથી વાચનારે ધ્યાનમાં લેવું જોઈએ કે તીજેરી નમતી છે વા મજબુત તેની ફક્ત એવાથી કોણે પણ સમજ પડી શકે નહીં તિપાર થઈ રહેવા પડી શકે મીનીટમાં તોડી તમારે તીજેરી તેમજ તો તા પાચ કતાક વાગે તેરી એકસગી જ દેખા

ગોદરેજનું કારખાનું—

ગેસ કુપની પાસે, પરેલ, મુબાઈ.

તમારે ત્યાં શુભ પ્રસંગો પર

દી-પાઠદી—

નાચ-પાઠદી—

એટ-હોમ—

ઇવનીંગ એન્ટરટેનમેન્ટ—

ધર્મ્યાદિ મેળાવડાઓમા—

રીફ્રેશમેન્ટસ માટેની ગોડવલ્સ કરવાનું અમને સોંપા-
કાંકડું કોમ—

વાજબી દામથી—

ટુક વખતમાં—

અને તમને ૧૦૧ ટકા સંતોષ મળે તેડુ કરી આપીશું—

એસ્ટીમેટસ મંગાવો—

ભાવ તાલ જરૂર પ્રજાવો—

ગોવિંદજી વસનજી

મુખ્ય ઓફીસ-ધીરામજી.
ધાવ નં ૧-હાજોદાન
ધાવ નં ૨-ધાજોદાન

ટેલીફોન ૨૫૫૬,
ટેલીગ્રાફ—
Sweetmart

Feb, 19

પંકાયલા, પુરાણા અને પ્રભામિય મશીન

પોલીશની શરૂઆત કરનાર

અને આ ધંધાને એક ફેશનબલ ધંધાની સ્થાપના કરનાર

ઝવેરી કાનજી માલજી

આ નામ કોણ નથી જાણતું ?

પહેલા પાચોનીયર

હવે પણ કંઈ નવી કૃતિઓ,

નવા ઘાટ, નવા શણગાર, અને નવા અનકારો

તૈયાર કર્યા જ લાય છે !

ફુકાને પધારી નહીં નહીં જોશો તો

જરૂર જ મોહશો !

ચરિણામે અમને ખગવા વિનો

છુટકો જ નથી !

પછી આજે આવો કે કાલે !

અબદુલ રહેમાન સ્ટીટ, મુંબઈ

ટેલીફોન નં. ૫૮૨

ભીખા કલ્યાણજીની કુંઠની અમૃત તુલ્ય દવાઓ.

સંજનનું મિશ્રચર.

કોલેરા, મિથુચીકા, માટે.

કોલેરા, અપચો, અછળ, અનિદ્રા વિ રો
ભયંકર રોગોને કુ વખતમાં ખાત્રી વધક
નાશ કરનારો.

છે જોનાથી સે

જેના છ

કિમત ખાટલી એકના આના દસ

ખાકાસ ઓન્ટમેટ

આખ દર જ માટે

અમે તેવી દુહીની મળી કે લાલ દસ

અગર છુટી આ મનમ જેથી ત્રણ

ગાંધારી જડ મુળથી નાણુદ

અને ચામડી જરા પલુ બળવી

નવા કે ખરાબ વાસ આહુતી નથી

કિમત ખાટલી એકના આના ચાર

તાવનું અકસીર, મિશ્રચર.

મેરેડીયત અને ખરાબ રુખા ફાગી નીકળતા સર્વે બનના

રે છે કારણ કે તે તમામ ભવના તાવના જ તુઓને નાણુદ

ત્રણ ભાગ લેવાથી એક જ દીવસમાં અમે તેસ તાવ નાણુદ

ઉતરાં પછી ઘણી જ અસક્તિ આવે છે તેમ આ દવાથી

એક કમ્પ્લે પલ ખરાબ પરીણામ આવવું નથી એ તેની ખાત્રી છું.

કિમત ખાટલી એકના આના ખાર

ગાંડીવ એન્ટી-ફમેટીક ખામ.

અમારા મહરજાન આહવાના ખાસ આગ્રહનું માન આપી-

અમે એ હાલમાં હીસે પસીંગ ખાતુ ઓપે છે

જેમાં અનુચી માણસોને હાથે દરેક ભવના પ્રિયકીયાન મુજબ દવા બનાવી આપવામાં આવશે

એક વખત કામ પાડી ખાત્રી કરો

ભીખા કલ્યાણજીની કુંઠ દવાવાળા,

Feb 19

અલ્લેક્ષવાડીને નાકે, બ્રહ્મગૃહ, રુખાર્ક, ન

આપના ઓફિસમાં સમાવેશની નોંધ લેશો.

સહકાર

લાખી ૭ દર્મી, શરીરનું મુખ, શરીરના દરેક અંગનાની પુરવટી તાનિત, હમેશાં જોઈનેવી સાગી પાચનશક્તિ, એ અધનાનો સહકાર ચાલુ રાખવા માટે તમે-અમારી અમૃતપુણ્ય

આતંક નિગ્રહ ગોળીઓ,

વાપરે એ ગોળીઓ તમારા શરીરની નબળાઈનાં તમામ કારણોને દૂર કરી તમેને તુરંત, બળવાન અને હિંમતવાન બનાવવાની શક્તિ ધરાવે છે તમારા શારીરિક અને માનસિક દરદોની સાથે અસહકાર કરીને જે તમારે ક્ષેત્રમાં ચલુ હોય તે તેને માટે આ આતંક નિગ્રહ ગોળીઓ એક અમૂલ્ય મનમાળા છે, વધારે વિગત જાણવાને પ્રાસંગિક મંગલ

કિંમત-ગોળી ૩૦ ની ૬ની ૧ નો રૂપિયો ૧ એક

આય આંરીસ

કોનબદીરીરા-મુખ

વેદશાસ્ત્રી મણિરાજ ગોવિંદજી
ભાનનગર, દક્ષિણ

નડિઆદ, (ગુજરાત), હિન્દુ અનાથાશ્રમ.

માધ્યાપવિનાનાં નિરાધાર,
અતપાલીથી ભૂખેતરસે ગીબાતાં,
વસ્ત્રવિનાં નામાં તરફડતાં,
બિચારા દુખી બાળકોને
શાન્તિ અને આરામનું ધ્યાન છે.

અમ, અમ, પ્રિયા અને ઉપહાસિકાને
સાધનો પુન પાડનામા આવે છે. દિન-
ચીઝો ! તુભામ દાનની દૃષ્ટિ આ
સરસ તરફ ફેરવો.

દયાધર્મનો મુલ હય.

આપના ઓરમા, સમાવેશની પ્રેમ પ્રેરણા

પાકા રંગના-કેન્સી છાયલો !

આમારે ત્યાં દરેક જાતનું રેશમી

તથા ભુતગઉં છાપવાનું અને

રંગવાનું કામ ઘણી

જ સંતોષકારક ગીત

કરી-આપવામા

આનંદ છે.

છા
ય
લો.

કાવખાદરી

રોડ-મુખાઇ

જવામા છે તી

ફાનની સુદર ગીઝાર્દન

માટે આજ વસંતથી અમારૂં

નામ મહાર છે

એક વખત જરૂર બેડ
જગોશ.

શાં

કેન્સી કાશીયાલ,

કેશર જન-પહેલા પ્રકારનું મગજ માટેનું તેનું છે

કેશર જન-મગજના જ્ઞાનવતુઓને પ્રિય આપે છે

કેશર જન-વાળને ખરી પડતા અટકાવે છે ને વાળને જ્યાં
બંધ ઉગારે છે

કેશર જન-આખો દિવસ મગજ મારી કરનારાઓને ખાત
શાન્તિ આપે છે

કેશર જન-મુસ્તાઇ તથા ગાઝાઇ માટે સારી રીતે વપરાય
છે કિમત એક રીલીનો રૂ ૧, પોચેજે જુદું

પ્રમેહખિન્દુ શું છે ?

પ્રમેહખિન્દુ-જીવાંતીવતની બૂલોથી થયેના રોગો મટાડે છે

પ્રમેહખિન્દુ-ચાલી વિગેરે ભયકર રોગો ઉપર અદ્વત ગીવે ફારદો આપે છે

પ્રમેહખિન્દુ-આ દર્દના નાસથી થોડા જ વખતમા મુકિત અપાવે છે, તાવ,
અશક્તિ શ્રમ વિગેરે સાગી રીતે દુઃ કરે છે

પ્રમેહખિન્દુ-આ દોષથી સ્ત્રીગતા દરેક જગે વાપરનું
દરેક રીલીનો રૂપીઆ રોડ પેકિંગ પગરેના આના નન જુદા

કમિન્ગ નોગેન્દ્રનાથસેન, ગવન રોડ નીચો ના હોદ્દર, ન

Feb 18 ૧૮/૧ અને ૧૮ લોચન ચિતપુર રોડ,

૫ આપના ઓફિસમા સમાન ચકની નોંધ લેશો.

૨૦ વરસની જુની દુકાન,

હીરા તથા ઝવેરાતના વેપારીઓ

સુરજમલ લલ્લુભાઈની કું.

હુમારે ત્યાં કોઈપણ જાતના મોટી તથા નાની સાંજના
હીરાઓ તથા મોટી માળેક પાના વિગેરે ઝવેરાત છુટક
તથા અથામધ મળશે

હાલની ચાલુ ફેશનનું કોઈપણ જાતનું ઝવેરાત તથા મોના
ચાદીના દાગીનાઓ તૈયાર તેમ જ ઓરડરથી બનાવી
આપવામાં આવશે

હુમે માલની ચાકણી કરી આપીશું તેમ જ ઝવેરાતના
દાગીનાને રીપેર કરી આપીશું

૬૦-૨૨૫-૨૨૭ કાલબાદેવી રોડ, પોસ્ટ ઓફીસની
સામે. મુંબઈ.

ટેલિફોન નં ૨૨૩૬

ટેલીગ્રાફ એડરેસ, Calmness, Bombay

શ્રાક્ષાસિવ

સ્તવ દાટના રૂપીયા છે.

અકરમીર દસ

ગરદી મગાનાર,
ભૂખ લગાડનાર,
ફૂત સાદ નાવનાર,
ઉંધ નાનાર,
તાકન આપનાર,
તાક ॥ મળનાર,

હાલે જનના પીણ

જીવન સાથે નાપરી જુઓ

ન્યવનપ્રાચારદેહ

જીવન

સ્તવ એના રૂપીયા અલી.

પુષ્ટિકાક જોરાક

કેળી નીચી ॥
નજમા મનમા,
નાના મોટા,
ગ્રી પુરુષ,
ગૌરો મારે,

જીવનવધકે દસ

જી શ્રાક્ષામન માથે નાપરી જુઓ

જીંદુ નર્મમૃતિકાં વસે, વિમિટા.

એન્ડ્રીન્સ્ટન રોડ, મુબઈ ૨૩.

જીની મહાજનનારી, કાલમાદેવી.

પ્રસિદ્ધ આધુનિક દવાઓનું
પ્રાગે લીસ્ટ મંગાવો

જી આપના અંકેટમાં સમાભાવકની નોંધ લેજો

મુંબાઈના સુપ્રસિદ્ધ ઓવેરીઓ.
ઉત્તમ કારીગરીના અનેક નમુનાઓનું પ્રદર્શન !

મોહનલાલ એન્ડ કંપની,
દરેક પ્રકારના સોના, ચાંદી અને ઓવે-
રાતના મનપસંદ ઉત્તમ દાગીના
અનાવનાર ને વેચનાર.

નં ૧૯૭-૨૦૧ શેખ મેમણ સ્ટ્રીટ,
ગણેશવાડીની સામે, મુંબાઈ.

આનંદ અને સ્વતંત્રતા

મોડસના ગ્રાહકોનું આનંદ સ્વતંત્રતાનાથી માળકા દરેક જાતની
બીમારીઓથી તેમ જ માતાના અપથ્યથી થતા વેદવ્યાધીથી દુઃખાદૂર મળે છે તે સુ-

નિર્ગેગી સંતાન.

માતાનો સાચો આનંદ અને ખાવાપીવા તથા ફરસાની છુટ ને સ્વતંત્રતાનો
માથો હાથો નથી ? હિમત દર શીલીનો રૂપ ટપાવ તથા ની પી અચળુદ્ધ

મચ્છર, માંકડ, તથા આચડના જીવંત અસહ્ય હોય
તો,

અમારું એન્ડી મોસ્કીટો એપ્રિલ વાપરી તેના નામથી મુત થાયો
રૂકન થોડા દીવા રાત્રે જલન ઉપર ચોળી સર્પ રહેવાથી ઉપદ્રવી જન્મુઓ પાસે
કુચ્છી શકતાં નથી મેલેરીયા તેમ જ બીજા ઝહેરી તારથી અચાનો ચોક્કસ
કિમત દર શીલી રૂપ પેન્ટેન્સ જીવ.

એન-ડસ,

ધી કૃષ્ણા ઇન્ડિયા કંપાની,

Feb 19 ગોશ્વરા, અમદાવાદ

મળનાનું દેશી,

ધી ન્યુ મેડિકલ હોલ,

કમલીઅસ, મિન્ડીગઢ, લાહોર

સ્વ. ગોવર્ધનરામ માધવરામ ત્રિપાઠીકૃત

નવી આવૃત્તિ તૈયાર છે.

સરસ્વતીચંદ્ર

ભાગ ૪ થો.

સરસ્વતીનું મનોરાજ્ય અને પૂર્ણાહુતિ.

[૧૯૦૦.]

મૂલ્ય રૂપીઆ સહાડા પાંચ.

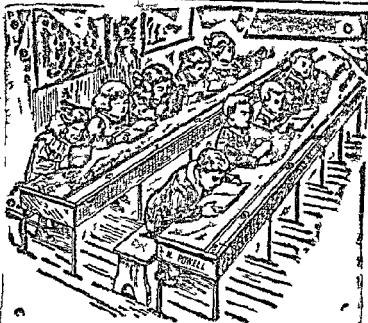
સરસ્વતીચંદ્ર	ભાગ ૧ લો (સાતમી આવૃત્તિ) રૂ. ૩૦	} આરે ભાગની કિંમત મવાખાર રૂપીઆ.
"	ભાગ ૨ લો (ઠી આવૃત્તિ) રૂ. ૨૦	
"	ભાગ ૩ લો (ચોથી આવૃત્તિ) રૂ. ૨૦	
"	ભાગ ૪ થો (પાંચમી આવૃત્તિ) રૂ. ૩૦	

મળવાનું દેકાણું નં. ૨. એન એમ ત્રિપાઠી એન્ડ કંપની, પ્રિન્સેસ સ્ટ્રીટ, મુમ્બાઈ.

૨. રમણીયરામ ગોવર્ધનરામ ત્રિપાઠી,

ચોરાજી બીનીંગ્સ, ગીરગામ, મુમ્બાઈ નં. ૪

૩ અને ત્રીજો પ્રગિદ્ધ છુપાવરો

તમારું બાલક નિશાળમાં કેમ ચાલે છે ?

આ પ્રથમ આજ્ઞાન બહુ વિનાશનો યજ્ઞ પડ્યો છે અને એથી જાણાય છે કે પોતાની સતતિના માનસિક વિજય માટે માથાપ કેટલા બધા આતુર રહે છે. માથું તેસાથે તેમની શારીરિક સપૂર્ણતા યે કેટલી જરૂરી છે એ કેટલા યોગ્ય માથાપ વિચારે છે ? તનુદુરગત અને સુધક સુદર અન્યથ એ છદ્મીના બહુ જરૂરી તત્ત્વો છે અને છાત્રના મેજગોળ કરતા યે એ વધારે અગત્યના છે એ કહેવાની શી જરૂર રહી છે ? માટે જ જગીરના અન્યથો બરાબર રહી નુનાપાગના ના બને એવું જોઈ શકાય તે પાત દેશના દરેક બાલકે સ્વમજાવી જોઈએ.

તમારું બાલક કોઈ પણ જાતની શારીરિક ખોડખાપબાળુ હોય તો તમારા ડોક્ટરને મળીને એની એ નિર્મનના વધે નહિ તે માટે તરત અમારે લાં જરૂરી ઉપાયો લેવા માટે લેતા આવજો.

અમારે લા દરોજ અ ના લાલ લેના કેટલા જવા સ ખ્યાબખ માણ્યો આવે છે તે જોવું હોય તો એક વખત અમારી ઓફિસમાં પધારશો તો છેનામાં ડેક્કી જેથ પ્રમાણે તૈયાર કરામાં આવેના વીજળીના અને કારીગરીના સાધનોથી મનુષ્યોની સેવા અમે કેટલી કરીએ છીએ તેનો નમને પુરેપુરો ખ્યાા આવે એની જાતવી બી વ્યવસ્થા તમને સતોષ આપે એ રીતે બતાવીશુ.

ગોડખાપબુરાળા દરેક દરદીને તેને લાયક અને જરૂરી પુરેપુરી સનાહ આપવા માટે એ ના આમ અનુલવી અને આવાક જાકટ હમેશા હાજર રહે છે એકસ-એથી છબી પાડીને શરીરના અદરના સુપ્ત રોગો અને તેના મૂળ તરત પારખી સકાય છે વધારે વીગત માટે મળો કે લખો.

સુપરીન્ટેન્ડન્ટ, ધી જેન્ડર ગોરથા પીટીક એન્ડ મેડીસીનલિકલ કોલેજ, (એન પાંચની કપતી) લેમિંગન રોડ, મુબાઈ.

અસહકાર : કેટલાક મુદ્દા.

લેખક -૨૧ ચન્દ્રશેખર નર્મદાશંકર પટ્ટનાયક એ, એલએલ બી

૧.

અસહકારનો હમના નિકાન

“અસહકાર”ની મહાપ્રવૃત્તિના તત્ત્વ પરીક્ષકે એક બાબુથી મહાત્મા ગાંધીજીના લેખો ધ્યાનપૂર્વક નાચના નેપ્રએ અને તહેમના લાપશો ॥ ટવા તો લક્ષ્યપૂર્વક જોના જોઇએ તેમ જ બીજી બાબુથી એ પ્રવૃત્તિને અંગે જે જે પ્રશ્નો સમસ્ત હિન્દમા લુટે લુટે સ્થાનોએ ચર્ચે જાય છે તે સરની નોડસાઇથી નોંધ લેવી નેપ્રએ વધારામાં, અને તો અસહકાર વિશે દેશના લાભમાં તથા હેતી વિરુદ્ધમાં લુટે લુટે સ્થાનોએથી જે વિદ્યારો કાઢવામાં આવ્યા હોય તે પણ જોઈ જવા જોઈએ આ સન જેટલો સતત અને એકાગ્ર શ્રમ માંગે છે તેટલો મહાત્મા મનાવે મહો લેના જે તેમ ન હતું અને હવે નથી, તથાપિ જ્યારે જ્યારે બની સમ્યુ છે ત્યારે ત્યારે આ વતમાન હિન્દની ગચ્છનર રાષ્ટ્રીય મહાપ્રવૃત્તિના સસર્ગમાં રહેવાનો પ્રયત્ન નહોતો કર્યો છે તે સસર્ગના પશ્ચિમશરે કેટલાક વિચારો ગ્રજાનની પ્રજા પાસે લેખરૂપે રજુ કરે છે.

“યુગ ઇન્ડિયા” અને “નવજીવન” એ બે ગાંધીજીના પત્રો જોઓ. નિયમિત રીતે વાચના કરો તેઓ જોડવું તો જોઈ શક્યા હશે કે “અસહકાર”નો ખ્યાન એ કાંઈ પહેલેથી જ કાયમને માટે ચોક્કસ સ્વરૂપમાં જામી ગયેના સપ્તરૂપ ખ્યાન તરીકે ગણી શકાય ન હતો, પરંતુ એ ખ્યાનનું સ્વરૂપ ક્રમે ક્રમે બદલાતું જતું હતું અને જેમ જેમ બદલાતું જતું હતું તેમ તેમ ક્રમે ક્રમે રજુ થતું જતું હતું ગાંધીજીના પોતાના મનમાં અસહકારનો ખ્યાન જ્યારે ઉપજ્યો હોય ત્યારે ખરો અને તે ઉપજ્યો ત્યારે તહેમની પાસે હેતુ જે સ્વરૂપ હોય તે ખરો એ વિષે તે તેઓ પોતે સદમ આત્મપરીક્ષા કરી આત્મકથન કરે ત્યારે હમીકતની ખચર પડે અત્યારે તો તે સંખ્યા અભિપ્રાય બાધવાતું જે સાધન મોલુ છે તે તહેમના પોતાના લેખો એક દ્રષ્ટિથી જોતા આનું કમલ વિકસતું સ્વરૂપ સ્વાભાવિક લાગે છે, કારણ કે અસહકાર એ કાંઈ માન માનસ પ્રદેશનો વાદ નથી, પરંતુ તત્ત્વત જનહારપ્રદેશની પ્રવૃત્તિ છે જેમ જેમ ક્રમે ક્રમે સર્વેગો ઉભા થતા જ્યાં તેમ તેમ એ પ્રવૃત્તિનું સ્વરૂપ બદલાતું ગયું પોતાના વક્તવ્યના પ્રતિપાદન માટે ગાંધીજી જે સહમતાથી, જે સનદતાથી, જે સંયોગતાથી ફલીનો રજુ કર્યોજાય છે તે તહેમની ઉચ્ચ પ્રકારની હુદ્દિમયતાનો પૂરાવો પૂરો પાડે છે પરંતુ ગાંધીજીની હુદ્દિમયતા જ ઉચ્ચ પ્રકારની છે એમ નથી, તેઓ ફલીનો જવામાં અને પોતાના પદ્ધતિ પ્રવૃત્તિમાં પ્રતિપાદન કરવામાં જ સમર્થ છે એમ નથી તેઓની વ્યવહારદક્ષતા પણ ઉચ્ચ પ્રકારની છે અને કદા સંયોગમાં કેટલું સિદ્ધ મૂર્ત શક્ય છે એ સમજવામાં પણ તેઓ પ્રતિષ્ઠા છે જેથી, ગાંધીજીને તહેમની અવિચન શક્તિ, હેતુમય ઉપસાધન આત્મા હેતુમય પરિવર્તન, તહેમનું તથોગન જીવન વગેરે

અદ્વિતીય પ્રભાવ અપ છે અને તે સર્વથી ત્હેમની વ્યક્તિને કે ત્હેમની કૃતિને પૂર્ણ પાકવા એ સ્પૃહાથીય કે શક્ય નથી, પરંતુ જે કોઈ પણ ગીતે તેમ ધડીબર થઈ શકે અને હિન્દુ મા હિલા થયેના સયોગિને પ્હોચી વળવા અસહ્ય રની નહાપ્રવૃત્તિ યોજનાર વ્યવહારદક્ષ લોકનંતા તરીકે જે માત્ર ત્હેમને તૃપાસનામા આવે તો પણ ત્હેમને માટે અતિશય માન થયા વિના જાયે રહે જેઓ એવ સમજે છે કે અસહ્યાર એ કેવન છુદ્ધિગમ્ય વાં નથી પરંતુ એક પ્રત્યક્ષ આવા મા મૂકનાની પ્રવૃત્તિ છે જેઓ એમ જાણે છે કે અસહ્યાર એ કાંઈ માન વ્યક્તિગત પ્રવૃત્તિ નથી, પરંતુ સમસ્ત રાષ્ટ્રની સામુદાયિક પ્રવૃત્તિ છે જેઓ એમ જરાયર ધ્યાનમા ગમે છે કે અસહ્યાર એ કાંઈ પોતાના હકો પૂરેપૂરા સમજનારી અને તે હકોનો અધિકારીઓ પામે જરાયર અમન કરાવનારે ટેવાયવી પ્રગતી પ્રવૃત્તિ નથી, પરંતુ પોતાના હકોથી અગણ્ય અને ત્હેમનો અધિકારીઓ પામે અમન કરાવનામા શિથિન પ્રગતે ત્હેના હકોનુ જરાયર જાન કરાવનાર અને અધિકારીઓ પાસે ત્હેમનો ધર્થેર અમન કરાવના વીખવનાર પ્રવૃત્તિ છે તેઓ અસહ્યારના ક્રમે ક્રમે થયેના અને થતા વિકાસની વ્યાભાવિકતા સમજી શકે ત્હેમને જણાવે કે જુજરાવના એક મર્મરેશી વિચારકે મ્હને ક્યું હતુ તેમ "વાણીયો પોતાનુ કામ જરાયર સમજે છે."

અસહ્યાર અને અધિકારીમંડલ ઉપર પ્રગતીય અકુશ.

અસહ્યારની પ્રવૃત્તિ જુજા જુજા દરિમિ દુઓથી તૃપાસવા જેની છે જેઓને પ્રગતિન અને પ્રગમત એ માનના વિષય છે તેમને મન તે એ એક અગત્યમા અગત્યનો સમાવ છે કે નાજ્યનહીનરમા અધિકારીઓ પ્રગતિનને સુ સ્થાન આપે છે અને પ્રગમતને કેટલુ માન આપે છે? જે જાગ્યશાની દેશોમા લોકતત્વાત્મક સ્વરાજ્ય એ સાધ્ય નહિ પરંતુ સિદ્ધ રહેતુ છે તેના દેશોમા પણ સત્તાનો મં. અધિકારીઓને આપખુદ બનાવી દે એવો ભય રહે છે, તો જે દુર્ભાગી દેશોમા રાજ્યનહીનર વસ્તુત વિદેલી અધિકારીઓના જ હાથમા હોય તે દેશોમા આધ્યારીઓ આપખુદ બને એ આશય નથી, ન બને એ આશય હોતુ જ્ઞેષ્ઠએ જેઓ હિન્દી રિથિત જરાયર સમજે છે તેઓ જજેજ અધિકારીમંડલ-અપુરોક્કરી-સ્વરજ્ય, નિરંકુશતાથી, આપખુદથી, ખીનજવાનદારીથી વર્તે છે તેથી નવાઈ પામતા નથી તેઓ સમજે છે કે જે રિથિતમા અધિકારીમંડલ મૂકાય છે, જે ખીનજવાનદાર અને આપખુ સના ત્હેના હાથમાં મૂકનામા જાની છે, જે પદ્ધતિએ સમગ્ર રાજ્યતત્ત્વ રચાય છે અને ચલાવવામા આવે છે તે સંવર્ત પરિણામ અધ્યારીમંડલની આપખુની અને પ્રગમતના અનાદર વિના ખીનુ જાગ્યે જ આરી શકે જેગો લોકતત્ત્વની હિમાયત કરે છે, જેઓ પ્રગતીય આત્મ-નિર્ણયના, આધ્યારનો પક્ષનાદ કરે છે, જેઓ લોકતત્ત્વાત્મક સ્વરાજ્ય માટે પ્રયાસ કરે છે તેઓનો મુખ્ય મુદ્દો જ એ છે કે જ્યાં સુધી રાજ્યતત્ત્વમા લોકેમતને પ્રથમ સ્થાન અપવામા નહિ આવે જ્યાંસુધી આધ્યારીઓને માનનોકમતનો અમય કરનાર સાધન બનાવવામાં નહિ

આવે ત્યાં સુધી સમુદાય લોકહિત સધાવાનું નથી સવાય વગર વ્યક્તિઓનો નથી, અને તે છે - કાર્યપદ્ધતિનો છે યોગ્યતાવાદીઓ આ બાબત પુકારી પુકારીને કહી રહ્યા છે સર્વ સ્વરાજ્યવાદીઓ-શુ મિતવાદીઓ કે શુ અસહકારવાદીઓ-એ તો એકમતે અને એક અવાજે કહી રહ્યા છે કે જ્યાં સુધી અધિકારીતત્વને સ્થાને લોકતત્વ મુકાયું નથી ત્યાં સુધી લોકહિતને અને લોકમતને જે માન મળવું જોઈએ તે મળવાનું નથી અધિકારીતત્વને અંગે ગમે તેવી વ્યક્તિઓનો નિરોધ કરવામાં આવે તો પણ લોકતત્વ જેવો લોકહિતપરાયણ ગત્ય વહીવટ થઈ શકે નહિ

આ ઉપરથી એ નિત થાય છે કે જેમ અધિકારીઓ ઉપર પ્રભાવી અસર વધારે ને નધારે મૂનાય તેમ રાજ્યપરીનટ સુધરે હવે, મરાન એ છે કે અધિભરીતત્વમાં લોકતત્વમાં મહાન્નિ કેમ કરવી ? સરકાર કહે છે "કમે કમે", મિતવાદીઓ કહે છે "કમે કમે ખરૂં, પરંતુ અકાર કહે છે એથી ઓછા હોતામાં ને ઓછા સમયમાં "અસહકારવાદીઓ કહે છે "એકદમ" અસહકારવાદીઓના મતને જે ત્રણ બાબતો જોગ આપી રહી છે તેમાં ઉપર કહેની સામાન્ય બાબત તો છે જ અસહકારવાદીઓ કહી રહ્યા છે કે જ્યાં સુધી હિન્દને મૂર્ખ મનતતા મળે નહિ ત્યાં સુધી હિન્દ સાચો અને સમૂલ્લ આત્મોદ્ધાર કરી શકે નહિ, એટલું જ નહિ પણ વધારામાં હિન્દે ગંગાના ઉદ્ધારમાં જે ભાગ ભજવનાનો છે તે પણ તે ભજવી શકે નહિ આથી, હિન્દને મૂર્ખ સ્વરાજ્ય મળે એ હિન્દુ ખરેખર સાધ્ય છે જેટલે અંશે બ્રિટિશ રાજ્યસત્તા હિન્દની સ્વરાજ્ય-સિદ્ધિમાં સાધનરૂપ છે તેમને અંગે તે મિતરૂપ છે, જેટલે અંશે તે બાધકરૂપ છે તેમને અંગે તે શત્રુરૂપ છે "બ્રિટિશ રાજ્યસત્તા પ્રભુપ્રેરિત છે અને તે વિના હિન્દનો ઉદ્ધાર નથી" એ માન્યતા તરતથી ખરી હોય માટે કાંઈ સર્વ કાનને માગે ખરી નથી અને હોઈ શકે નહિ. અભારે કદાચિત્ત હિન્દ પોતાનું સન્નિધિ અને પોતાનો ઉદ્ધાર કરી શકે તેમ ન હોય તે જ બ્રિટિશ જાયા તેટલા પૂરતી આવશ્યક ગણાય, પરંતુ જો બ્રિટિશ જાયા હિન્દને પોતાનો વહીવટ પોતાની મેળે કરી શકનાને જોઈ સમર્થ ન બનાવી શકે તો તેમાં બ્રિટનની સરક્ષક પત્ની સફળતા નથી, નિષ્ફળતા છે કોઈપણ પ્રભા કામને માટે બીજી પ્રભાની જાણમાં જેવું જાણવહી હોઈ શકે નહિ મહેશ્વરમાં, સ્વરાજ્ય એ નિયમ અને પરરાજ્ય એ અપનાદન સ્વરાજ્ય એ પ્રકૃતિ અને પરરાજ્ય એ પ્રિયતિ, મનરાજ્ય એ કુદરત અને પરરાજ્ય એ કૃત્રિમતા.

અસહકારવાદને આ સામાન્ય બાબત ઉપરાંત જે બીજી બે બાબતો જોગ આપી રહી છે તે પત્તનમાં અધિકારીઓએ રેના અમાનુષ અત્યાચાર અને ખિનાઈતને અંગે કરવામાં આવેલ મુનહમાનોને અન્યાય છે અ બને બાબતોમાં હિન્દી નોમનાગી સર્વાંશે યોગ્ય છે કે નહિ, અર્થાંગે સ્વરાજ્ય અને નવી છે કે નહિ એ પ્રશ્નો અજવાબ વિનથી, પરંતુ જેઓને સ્વર્ગ નેત્રુ છે તેઓને તો એટલું પષ્ટ થશે કે નોમનાગી જગુનનાના ૭ સાંધો છે તે સત્વારે ચાલી-સાક્ષાત્તવન ૨ ૨-૮-૦૦ એન એમ દિપાવી અન્ન કપની, સુ માઈ

હવેના નેતૃત્વ નીચે યોગ્ય છે. અસહકાર એ અત્યાચારના આઘાતનો નાભાવિક અત્યાચાર છે. સરકારે અત્યાચાર કર્યો એટલે પ્રજાએ અસહકાર કર્યો. સ મારે પ્રજાના હિતની પ ના નથી ખરી, પ્રજાના મનની પરવા નથી કરી, પ્રજાની પ્રાર્થનાઓની પરવા નથી કરી. સરકારે મારે મહાત્મા ગાંધીજી જેવાને જે આકરા શસ્ત્ર વાપરવા પડે છે તે વાપરવા કે ન વાપરવા તે પ્રશ્ન અને સંમગજનની બાબત છે, પરંતુ જ્યારે સરકાર પોતાના સતો- ન્માદમા અત્યાચારો કરી પ્રજા પ્રતિ બેપરનાઇ બતાવે ત્યારે ઉશ્કેરાયતી પ્રજા માન આકરા શસ્ત્રથી કે અહિંસાત્મક અસહકારથી અટકે એ જ નિર્ણય છે. મિતવાદીઓની ભિક્ષાઓ અને પ્રાર્થનાઓ તહેમની સૂચનાઓ અને સાવચેતીઓ, તહેમની વિનીત અને કાયદેસર સંલોભની કાર્યપદ્ધતિ સરકારે અત્યાચારો કરતા અટકાવી શકી નથી, ઉદામોનો વેગભર્યો સંલોભ કે તહેમની હકભેગ માગણીઓ પણ સરકારને ફેરવી શકી નથી આની સ્થિતિમા પ્રજામા નિરાશા ફેલાય, અચેતેની ગુમાશયિતા વિષે પ્રજાને રાક્ષ થાય, બ્રિટિશ ન્યાયશુદ્ધિમાથી પ્રજાને શંકા ઉભી થાય એ શુ આશ્ચર્ય છે? અસહકારવાદીઓ જે ધારે છે અને કહે છે તે પૂરેપૂરું પ્રાપ્ત કરી શકે કે કેમ એ તો જોવાનું છે, પરંતુ પ્રજાનીય અસહકારના ઉગ્ર ઉપાયનો આશ્રય અધિનરીઓની આપખુદી ઉપર અકુશરૂપ તો અવર ન મનશે જ અસહકાર અત્યાચારી ઓને યોગ્ય શિક્ષા કાવવામા તહેમની નિર્ણયતાના ભોગ અને ના નિર્દોષ સ્વીકૃતિના સગાઓને યોગ્ય આર્થિક આશ્રય અપાવવામાં, સરકાર પાસે પશ્ચાત્તાપ અને પ્રાયશ્ચિત્ત કાવવામા સફલ થાય કે ન થાય, અસહકાર ખિનાઈતના સખન્ધમાં હિંદના સુસત્તાનોતી ઇન્ડુસ્ટ્રીસાર સુનેહ કરાવવામા ફાવે કે ન ફાવે અસહકાર થોડા વખતમા સપૂર્ણ સ્વરાજ્ય હિન્દને અપાવે કે ન અપાવે, પરંતુ જો અસહકાર અધિકારીમંડળના ઉપર એટલું બતાવે કસાવી શકે કે હવે હિન્દની પ્રજા ભગ્યત યશ છે, કે હવે હિન્દની પ્રજાની આખમા વૃણ નાખી શકાય એમ નથી, કે હવે હિન્દની પ્રજાને છોડેલી એટલે સિદ્ધને ળોડવા જેવું છે તો અસહકારે હિન્દની જેની તેની મેરા બાળવી ન કહેનાય “જેમ આપણે કરીશું તેમ નીરતિ કરી શકાશે” એ અધિકારીમંડળની માન્યતા અસહકાર શિયિન કરાવી શકે તે અધિકારીઓ ઉપર અકુશ મૂખી શકે તો એ ઓછું નથી.

૩.

અસહકાર અને લોકભગ્યતિ.

અમ નાતરમંડળની આપખુદી ઉપર અસહકાર પ્રજાની અકુશ કેવો અને કેટલો મૂંઝવી ઝાકશે એ અસહકારની સંદેશતા આંકડાની એક અગત્યની કસોટી છે, અને એ આશા વધારે ખાલી લાગે ગણાય કે મિતવાદીઓની અને ઉદામોની કાર્યપદ્ધતિઓ કરતા અસહકારની ઉગ્ર કાર્યપદ્ધતિ વધારે અસરકારક નીવડે. પરંતુ જેઓની નજર લોક ઉપર છે તેઓને મન તે આ અગત્યની દૃષ્ટિ કરતા યે બીજી એ દૃષ્ટિ વધારે અગત્યની છે તે દૃષ્ટિ તેઓકભગ્યતિની છે. સર્વ પ્રશ્નોનો પ્રશ્ન લોકતત્ત્વનાદીઓ-સ્વરાજ્યનાદીઓ-ને મન એ છે કે હિન્દની

હ, સરના અને મિત્રમ જ ૩ ૭-૦૮-૦ એન એમ ત્રિપાઠી એન્ડ કંપનિ, મુબાઈ

પ્રજાને જાગૃત કરનામા, હિન્દની પ્રજાને પોતાના રાજકીય હક્કોનું જ્ઞાન કરાવનામા અને હિન્દની પ્રજાને તે હક્કોનો અમલ કરાવવા જેટલી સમર્થ બનાવનામા અસહકાર કેવો અને કેટલો લાભ લાવે? જેઓએ 'પણુ' કારણથી અન્ધ રિવાજના, અસ્પૃશ્યતાના, નથી અને જેઓ પ્રધાન-ગૌણનો વિવેક કરી શકે છે તેઓ તટસ્થતાથી તપાસ કરશે તો એ જ નિર્ણય ઉપર આવી શકશે કે બીજી બધું ગમે તેમ હોય, પરંતુ જે બાળતોની, વૈના પગાય એમ નથી જ કે હિન્દના અર્નાચીન ઇતિહાસમા લોકો ઉપર પ્રભાવ પાડવામા ગાંધીજી જેવી કોઈ વ્યક્તિ થઈ નથી અને અસહકાર જેવી કોઈ પ્રવૃત્તિ થઈ નથી. ગાંધીજીની વ્યક્તિ માટે ગમે તે કહેવામા આવે, અસહકારની પ્રવૃત્તિ માટે ગમે તે કહેવામા આવે, પરંતુ એટલું તો સર્વ કાષ્ટને વ્યૂ' કરવું પડશે કે ગાંધીજીનો અને અસહકારને લોકો ઉપર પ્રભાવ અગમ્ય છે હિન્દની મિતરાદી પક્ષે જે મેવાઓ કરી છે તેની કિંમત રહેશે એકાદી આકવાની ઈચ્છા નથી, હિન્દને ઉદ્ધારપક્ષે હકબેર માગણીઓ કરતા અને વેગબેર સંલોચ કરતાં જે શીખ યુ તે મુક્તકંઠે કબૂલ કરવા જેવું છે, પરંતુ હિન્દની પ્રજાના હૃદયને ગાંધીજી અને અસહકારે જે સખ્યતાથી હવમલાની નાખ્યું છે અને જે ગમવર પાયા ઉપર ગાંધીજી સમસ્ત હિન્દમા અસહકારની પ્રવૃત્તિથી અદ્યુન ચેતન પ્રેરી રહ્યા છે તે તો અપૂર્વ જ છે એ તો કહેવું જ પડશે બીજી કોઈ વ્યક્તિને કે બીજી કોઈ પ્રવૃત્તિને ઉતારી પાડના તો રહેશે તેવું નથી માત્ર સખ ગોપવાનો અને હકીકત જણાવનાનો જ ઉદ્દેશ છે કેટલીક મુખ્ય બાબતો, દષ્ટાન્તરે વડ જોઈએ બ્રિટિશ સખ્યક મહેમે કે નહિ રહે એ ધરીલા દૂર મૂખીએ, પરંતુ એક પગધીન અને દીન પ્રજા એ આદર્શ ઉપર પોતાની દૃષ્ટિ ગોઠવે કે "મ્હારે મ્હારો ઉદ્ધાર મ્હારી મેરે મ્હારા પોતાના જ ઉપર આધાર રાખીને કરનાનો છે" એની નૈતિક અસરનું કંઈ માપ થઈ શકે એમ છે કે હિન્દના લોકોને એમ જે કહેવામા આવતું હતું એ હજી એ કેટલેક સ્થાનેથી કહેવામા આવે છે કે "બ્રિટિશ સામ્રાજ્યના સરક્ષણ વિના હિન્દનું કંઈ અભિષ્ય નથી," તેના કરતા "હિન્દનું અભિષ્ય હિન્દના જ હસ્તમા છે" એમ કહેવામા આવે એમા હિન્દની નૈતિક ઉત્પત્તિ નથી, સુ? સંલેપમા, 'હિન્દે હિન્દનો ઉદ્ધાર સ્વરાજ્ય તપાદન રીતે કરવાનો છે અને પોતાનો ઉદ્ધાર સાધીને જગતના ઉદ્ધારમા પોતાનો હિસ્સો આપવાનો છે" એ ઉદ્ધાર આદર્શ હિન્દની પ્રજા સમક્ષ હિન્દમતથી રજૂ કરવામાં ગાંધીજીએ તેને અપર નૈતિક પ્રેરણા આપી છે આ આદર્શો જ ઉદ્દેશો એ અસહકારની મ્હોટામા મ્હોટી લોકરોડા છે, ગરબુ કે હિન્દની પ્રજાને એ વધારેમા વધારે ચેતન આપશે પાઠકના ઉપર આધાર રાખનાથી ખરેખર આત્મોદ્ધાર કતાપિ થવાનો નથી, વ્યક્તિગત અને રાષ્ટ્રગત આત્મમતથી અને સ્વાયત્તથી જ સાચો આત્મોદ્ધાર શક્ય છે એમ લોકોને દોષી દોષીને કહેવામા અસહકાર અદ્યુત નોકમનૃતિ કરી રહ્યો છે.

બીજી મુખ્ય બાબત લઈએ "અહિંસાત્મક અસહકાર" એ સામાન્ય મનુષ્યો માટે મહત્ત્વાળો નથી તેવાઓ માટે-શક્ય છે કે કેમ એ તો અભિષ્ય મનાવશે, પરંતુ સરકારના અત્યાચારથી ઉદ્ધેષીતી પ્રજા માટે એ એકીજાતી સખમનુ અને 'આશ્રય' રિવાજ છે

એની કોઈ ના પાડી શકે ? સરકાર સાથે અસહકાર કરવો એટલે પ્રખર પોતાના પર્ગ ઉપર ઉભા રહેના સીધા અને પોતાના દિલની પ્રવૃત્તિઓ પોતાની મેળે પોતાના જ ઉપર આધાર રાખીને ચલાવવી સરકાર સાથે અહિંસાત્મક અસહકાર કરવો એટલે સરકાર કાણુ આપે ત્યારે ય અહિંસાનો જ આશ્રય લેવો એ શુ જોવો તેવો મયમ શીખવે છે ? “અહિંસા તમક અસહકાર” ની કાર્યપદ્ધતિ નોકિને મયમના અને સરચના અદ્યુત પાઠ પઠાનથી

ખીજી નિગતોમા નહિ ઉતરીએ દષ્ટાન્ત તરીકે મુખ્ય સાધ્ય અને મુખ્ય માધનપદ્ધતિ મક્ત છે માધીજ અને તહેમના અનુયાયીઓ સપૂર્ણ સ્વરાજ્યમિદિનો આદર્શ અને અહિંસા-તમક અસહકારની કાર્યપદ્ધતિ કેટલે અરો અમનમા મૂકી શકશે એ તો સમય સાખીન ક એ આ પેખનો મુદ્દો તો એટલો છે કે એ આ શં અને એ કાર્યપદ્ધતિનો સતત ખોવ નોકોને જુલુત અને નૈયાર કવ્યામા અપૂર્વ ભાગ ભજવી રહ્યો છે અને સમય છે કે હજી ભજવશે

રાખાય દરિથી એકેએક દિનને નેના આરો નહિ ત્યા મુરી આપખો નિગય નથી ધર્માભિમાન તમ એ દરિ આવવાની નથી (૫ ૬૪)

કેક ચુમા થો પાઠો મળતો નથી, ધર્મ તજેવો પુન આવનો નથી દેશ મોટો વચ્ચો ખોયો હને અને છવના હોઈયુ તો હમાગ બાહુબળથી મેળવી શકીયુ (૫ ૧૦૭)

ભુંડો ધીરે ધીરે બુવાઈ ગય છે, તેવુ નામ નિશાન પણ ગહેતુ નથી સારો પોતાનુ નામ અમગ કરી જાન છે, કાળચક્ર તેનાપર અસર કરતુ નથી, ક્ષતિહાસમાં તેને મુનતા નથી, મનુષ્યના હૃદયમાથી તે ખસતો નથી, (૫ ૧૪૫)

—રા રાજેન્દ્ર સો દવાનકૃત ‘મોગન સપ્તા’

અમ્હેં મુક્તિમાર્ગગામી.

લેખક:—૧ ચન્દ્રશંકર નમદાશકર પટ્ટા, બી એ, એલએન બી

(ઉત્તર પ્રભાત સમર નામ શ્રીગણેશ દેવા-એ લખ્યું)

મુક્તિમાર્ગગામી, અમ્હેં મુક્તિમાર્ગગામી,

આત્મ-તત્ત્વ-કામી, અમ્હેં આત્મ-તત્ત્વ-કામી

મુક્તિ.

મુનેરી રૂઝ પિંચરો સુહાસ મુક્તિનામી,

ના મોહીએ પ્રવેશને-ગુલામી તે મુનામી

મુક્તિ.

કક ગતિ રોધી રહ્યા ગિરિ ગગનગામી,

નિહ સૌ વટાવતુ બની વિમાન-રવામી

મુક્તિ.

પ્રાંતિ વૃથા-ભીતિ મ્યા ભળ સૌ નકામી,

રૂપજ સ્વપ્ન-અપજ માર્ગ ના જશુ નિરામી

મુક્તિ.

મુક્તિ પ્રેમ-મુક્તિ ધર્મ મુક્તિ-ધૂન ભામી,

માણુનુ મળ અનેરી મુક્તિ-સુધા પામી

મુક્તિ.

આર્ટનાથાગ, ગિરગામ,

મુનાઈ,

તા ૧૫ ૩ ૧૯૨૧

}

કાઠિયાવાડ રાજકીય પરિષદ.

લેખક:--૨૧ કટયાણરાય જેઠાભાઈ બક્ષી

આજ જાન આખા જગતમા એક વિશિષ્ટ પ્રકારનું રાજદ્વારી વાતાવરણ ઉત્પન્ન થયું છે તે સુરપમા જ અટક્યું નથી હિન્દુમા પણ પોત્તુ છે તેની અસરથી કોઈ ભાગ સાવ બચી નથી તેનું દેખાતું નથી રાજ્યસત્તાન કોઈ બંને એક પ્રકારના નથી કયાંય પ્રગ્નસત્તાકે, કયાંઈ યુ પમા જેને મર્યાદિત રામના રાજન કહે છે તે, કયાંય સુરપની સમજ નમાણેના પૂર્વ સત્તાવાળા રાજ, કયાંય આપણી રીતના રાજ એમ છે છતાં બળબળાટ વગરનું કોઈ રાજ્ય ભાગ્યે જ હશે સુધરેના સમાજની વ્યવસ્થા માટે ગમે તે પ્રકારની સત્તા હોય પણ જે ભાગ તે અવસ્થ પડે (૧) રાજ્યસત્તા ચનાવનાર અને (૨) પ્રગ્નસમૂહ વળી એ બંધી સમ્યા-ઓમા ગમે તેટલે ગરજો ગળીને પણ આખર રાજ્યનહીવટનો ભાર એક વ્યક્તિ ઉપર અથવા અમુક ન્હાની સખ્યા ઉપર મૂકવો જ પડે છે

હિંદુમા પણ પૂર્વ પ્રગ્નસત્તાકે રાજ્યો હતા ખરા, અને અનુભવને અતે નખી થયું સમ-નય છે કે જે (૧) ગમ્યસત્તા ચનાવનાર અને (૨) પ્રગ્નસમૂહ પરસ્પરનો ખરો સબંધ સમજે તથા પોતપોતાના કર્ન યુપરાયણ રહે તે એક વ્યક્તિની એટલે રામની સત્થદ આપણે માટે બધમેસની છે આ દેશમા હિન્દુ કે મુસલમાની સત્તાના લાના ઇતિહાસમા રામની સમ્યાથી જ બહુધા કામ નેરાયું છે અને “ પ્રગ્નો ગજન કરે તે રાજ ” એ અથ પ્રમાણેના રાજ થયા પણ છે

જે કાંઈ બદલાયની સ્થિતિ વર્તમાનમા આપણા અનુભવમા આવે છે તે સત્થાના સ્વરૂપ દોષથી નિપજેની નથી પણ રાજ પ્રગ્ન બન્ને પોતાના ખરા સ્વરૂપ તથા કર્તવ્ય જાન જુન્ય છે તે દોષથી નિપજેની છે એવી મારી માનતા છે આથી સાફ થકાની આશા પણ એ ખર્ન સ્વરૂપ અને કર્તવ્યની જગ્યનિમા ગખાય છે રાજ પ્રગ્ન વચેનો છટ્ટ સબંધ સજીવન કરનાતુ તથા બન્નેને પોતાના કર્ત યમા સ્થાપવાનું કુર્ષટ કામ પરસ્પર સારી સમજ તથા પ્રેમથી જ થઈ શકશે એવી અમારી શ્રદ્ધા છે

કોઈ પણ કાર્ય એક જ માર્ગ ક્ષિદ્ધ થાય એમ અને માની લેતા નથી અમારી સમજણ તથા શ્રદ્ધાથી શ્રદ્ધણ કરેને માગ ગતિ કરનાં સાવધાની રાખવાની છે જ અને તે સર્વેની સદાવધી રહેશે જ કે, ખીમે પગને પણ નેદનો પથ કપાય તેમાંથી કશું નકામું જાય નહીં તથા વિરોધી સજેગો હુબા થઇને પાડી ઠેન ન લાગે

એ જ રેતુ જર લાનમ સાર જેઓ બીજે મોગ કામ નેવાતુ યોગ્ય ધારતા હોય તેમના પ્રાસમર્મી અમાગથી કોઈ નિમ્ન નખાય નહીં એ સલાહનાનો પણ ખાસ ધમ અમે સીખીએ

હિંદના જે ભાગને ઉદ્દેશીને આ પ્રવૃત્તિ થાય છે તે દેશી ગભગભની ગભગમસ્થાનો છે અને આપણે તેટલા પૂરતો જ વિચાર કરનારો હાન પ્રસંગ છે આપણે ન્હોતા મોટા બધા રાજ્યોમાં મુખ્ય નહીં અગ્ર નેતાઓ આવે છે,—(૧) ગભ, (૨) રાજની નીચે રહી રાજ્ય વહીવટ સ્થાપના કારભારી મળ અને (૩) રાયત વર્ગ રાજ્ય સંસ્કારો જમા જમા પ્રયોગ થાય ત્યાં “આ તમે અગ્રાથી બોનો એક સમાજ” એ જ અર્થ થાય છે આ તમે અગ્ર તદ્દરસ્તી હાનમાં નથી ત્રણેને જ કંઈ વ્યાધિ વાતુ પડે છે તેથી ઉપચારની પણ ત્રણેને સગવડ જરૂર છે પોતાના ધર્મથી પ્રભુ ચૂકી છે, કારભારો પણ ચૂક્યા છે અને રાજ પણ ચૂક્યા છે ગભગભ પોતાનું રાજપણ બૂનીને જાણે પોતે સાત જાગીરના ૩ ગભગભા ટોચ અને ગભગભી પેદાસ જાણે પોતાની આજીવન જ દાય એમ વગેરે તે એક વ્યાધિ જ્યાં સર્વ પ્રજાની ઉપર રાજ, પરંતુ ગભગભી ઉપર ક્રાંતિ ગણે વાની અવસ્થા હતી ત્યાં કરમા ધારા ધોરણ વિના જ સત્તાનો વાપર થાય તે બીજી વ્યાધિ અમનદારો ગભગભી જનના એવક એટલે ખવાસ હલુરીથી લુગ જ પ્રકાશ અને રાજગભી એવક છે એ બેદ રાજ તેમ જ અમનદારોના ખવાસમાં ન રહે તે ત્રીજી વ્યાધિ અમનદારો પોતે રાયત વર્ગ પેદાતા છે તે વાત સાર જાન બૂને અને રાયત જાણે અનગ પ્રતિરોધી હોય એમ માનીને ચાને તે ચોથી વ્યાધિ પોતાના રક્ષણને બોને અર્થોત્તરી સત્તાને માથે છે તેથી નિશ્ચિન્ત જનીને રાયતના સહવાન રૂપી મૂકીને જાણે પોતાને રાખ નથી અને કદી પડાને પણ નથી એવા બમમા ગભગભાણેથી પડી જવાય તે પાંચમી વ્યાધિ આવા આવા રાજ-સત્તાને નાશ પડે તા વ્યાધિ છે

રાજા અને અમનદારો મળીને રાજસત્તા થાય છે પ્રજાના મુખશાન્તિની નવરસા કરવી તેમની પ્રગતિના માર્ગો યોગ્યતા, અને પ્રજાનું રક્ષણ અદગતા નુચ્છા નગાઓથી તેમ જ બાહારના ધક્કાઓમાંથી કરવું એ રાજના મુખ્ય ધર્મ છે ચાહે તેવો સમય રાજ હોય તોપણ આ કર્તવ્યો સિદ્ધ કરવામાં તેને, રાજગભી વિસ્તારના પ્રમાણમાં, અમનદારોની જરૂર પડે જ પડે એટલે આ રાજ નિર્વાહવાનું કામ જ એવા પ્રકારનું છે કે તે માટે ધનનું માધન અવશ્ય જોગ્યું, અને ઉક્ત કર્તવ્યોની સિદ્ધિ માટે જ રાજગભી પોતાના ગજકુટુમ્બ સહિત મોભાથી રોટું પણ જોઈએ વળી અણધારી દુષ્ટતા જેની આશંકા વેળા પોતાનું અર્થ જનનો સમગ્ર પણ જોઈએ આ હેતુઓ જરૂર વાવવા સાર રાજગભી પ્રજા પાસેથી જરૂર લે અને તે ધન કહેરા અથ જ ત્રાપરે એની આર્થ રાજનીતિ છે જના દરકીકતમાં જરૂર કરતા પણ નાણા લેનાર છે તથા અન્યથા અનેક પ્રકારે તેનો વ્યય થાય છે

બીજા વાણુ પ્રજાનું જીવન તો કેવળ નજીબાય થયું છે પ્રત્યેક પ્રજાગભ પોતાનો આર્થ સાધવામાં જ નુચાપનો રહે છે એકયનું એટલે પ્રગતિસવન ક્યારેક દર્શન પણ થતું નથી અને આર્થ-સાધના જતાં ધણીવાર પ્રજાગભની જ અમનદારો તથા રાજગભીને અધર્મના માર્ગે નેતા રાજગભી

રાજ્યના આ મર્મ અંગેને નિરોધી કરવાના પ્રયત્ન એક સાથે થવા ધો છે તે ચપ્પા રિના-રાજા પ્રજા ઉભય સ્વધર્મનિષ્ઠ બન્યા વિના મમે તેવા પ્રજાનનાના નવીનત્વીક પદ્ય પદ્યે એમ બામતુ નથી પ્રજા શરીર જે વિશીષ્ટ થઈ ગયું છે તેને આધી સમાય, પ્રજામાં એકતાની જાગૃતિ થાય, એક બીજાને દુ ખે દુ ખાય એવું પોતાપાડ ઉમે તો બાબના અંગે પણ પોતાના યથાર્થ મરફમ આપે ને સ્વધર્મનિષ્ઠ અને એમ પ્રથમ દૃષ્ટિએ લાગે છે

રાજા અને પ્રજાનું દિન એક જ છે, પરસ્પર નિરોધી તો નથી જ એ અનુભવ મને અત્રત ૧૯૩૬ થી ૧૯૪૫ સુધી હું માંગરોળમાં હતો તે વેળા થઈ શકે તો, એટલે પ્રેમને પ્રતે કામ લેનામાં હું નિરાવાનુ કારણ જોતો નથી મારી મતલબ એવી છે કે મળ્યો એક નજે તરીકે દેવી ન હોય તો પણ માનુષી તો છે જ તેઓ છેક આસુરી થઈ ગયા છે એમ કોઈ કહેતું હોય તો તે માનવાની હું ના પાડું છું જે દુ ખદ હાલત નજરે પડે છે તે આપણા જોના દોષોનું પરિણામ છે આપણે આપણા પ્રજાધર્મમાં યુક્ત ન રહીએ અને માત્ર પ્રજાના હકોની જ વાતો કરીએ ત્યાં સુધી આપણે સુધારણાને ખરે માર્ગે ચડતા નથી.

આપણે આપણા દોષ જોઈએ નહીં અને તે સુધારીએ નહીં, ત્યાં સુધી જેમ મારા વ્યાધિમસ્તને તેની સમૃદ્ધિનો આનંદ નથી મળતો તેવું અને પ્રજા એટલે શું? બે દૃષ્ટિથી જોઈએ તો હિન્દુઓમાં પણ કેટલી નાતો છે? તે બધા અલગ અલગ મડલ થાય તેમ જ સુસન્માન લાખ્યો પણ જુલમ પ્રેરે પરંતુ જે પ્રજામંડળ રચાઈને સવ મહાન તો બધાનું એક થાય મારા દુ ખ માટે મારે અને તમારા માટે તમારે, એમ કોડવું પડે ત્યાં સુધી આપણા પ્રયાસો આડે-અડગે મોં ઊઠાવિત થઈ જાય, અને વખતે પરસ્પર ધાન્ય પણ નીપડે વિચારી જોયો તો આ વાત સહજ સમજાઈ અને તેવા બનાવો પણ સ્મૃતિમાં આવશે ધારો કે મારે કોઈ સક્ષ જોડે વિરોધ પડ્યો તો હું રાજા કે રાજ્યના અમલદાર સાથે મળીને, મારું કામ પાર ઉતારું, ને તેમાં પૈસાથી, કાવાલાથી, મેવાથી, વગેરે, જે દાખો જે કાવે તે દુરાચાર અનીતિના રસ્તા તઈ આમ પ્રજામાંથી રાજ્યના અમલદારને અડગા માર્ગો સૂચવાય ને જાણુનો મિગાડ પેદા થાય આથી ઉત્કુ જો આપણે પોતિમ સ્વાયમા જ તજાઈએ અને સમગ્ર પ્રજાનાં હિતનો વિચાર રાખીએ તો કેટલા અનર્થો આપોઆપ આગળથી જાય ?

હિન્દુ ધર્મમાં જે મૂળમાં શ્રી વર્ણની કપના પરમેશ્વરના અવયવો તરીકે કરી છે તે આખા જગતના એક પરમેશ્વર માનીને કરેલી છે, અને તેમાં રાજા પ્રજા બધાનો જો સમાવેશ થાય છે ક્ષાત્રણે માર્યાનો ભાગ, એટલે મમજની શક્તિથી-અક્ષત તેમાં વિદ્યાથી સમગ્ર પ્રજાનું હિત સારે તે, ક્ષત્રીઓ જાની તથા બાહુનો ભાગ, એટલે બધા અને હિન્દુમતના જુલોથી પ્રજાની સેવા કરે તે, પ્રેમ જાનીથી નીચે સાધ્ય સુધીનો ભાગ, એટલે ખેતીથી કે વ્યાપારથી પ્રજાને પોતાના સાધન પુરાં પાડે તે, અને શુભે પગ એટલે અગમેહેનનથી પ્રજાની સેવા કરે તે. આમ સહુએ સમગ્ર પ્રજા-પથ તે પરમેશ્વર તેની સેવા કરવાની છે આ જાન બુલાઈ છે.

પ્રજામંડળના મધ્ય દરેક ગાળ્યોની રૈયત પોતપોતાના રૈયે અને એવા બધા સચોટ ઝાંઝિય કાઠિયાવાડ પરિપક્વ થાય, એ દૃષ્ટિથી આપણે કામ કરવું છે, આની રીતે પ્રજામંડળની સ્થાપના કરવી તે પ્રત્યેક પ્રજાવર્ગથી બને તેવું છે રાજા, પ્રજા, અધિકારી સર્વેનું જોડાણ થઈ છે. પરસ્પરતા ધર્મ સમગ્ર સમજાવીને કામ લેવું એ ઉદ્દેશ છે અને બનતા સુધી ખોગી ગકાઓ ઉડવા ન પામે એવી અમે પરિપક્વતા ઉદ્દેશી ધડપંખા ઢાંગ રાખી છે માટે આ ખુનામો ખ્યાનમા રાખીને પરિપક્વતા ઉદ્દેશોની સમાધાન કરવા વિનંતિ છે.

પરિપક્વતા ઉદ્દેશો —

“ ૧ કાઠિયાવાડના દેવી રાજ્યોની સરથાને સખળ કરવી

૨ ઉપરમા જાણવું છે તેમ દેશી રાજ્યોનું બધારણ વીંખાણ છે તેને પાછું સખળ કરવું-
રાજા, અમલદાર વર્ગ અને પ્રજા ત્રણેને પોતપોતાના ધર્મમા આણના

“ ૩ ગાળ્યકર્તાઓ કર્તવ્યનિઠાને પામે તેવા પ્રયાસ કરવો

“ ૩ કાઠિયાવાડના રાજ્યોની રૈયતમા પોતપોતાના રાજ્યો પ્રત્યેનું તથા અખિત હિન્દુ અત્યેનું સ્વદેશાભિમાન ખીનવવું

“ ૪ કાઠિયાવાડના રાજ્યોની રૈયતમાં સઘ શક્તિ જાગૃત કરી અને પોષવી

આ ૨-૩-૪ ઉદ્દેશોમા ખરૂં જોતા, પેહેલા ઉદ્દેશનું ભૂષણીકરણ છે આ ત્રણ ઉદ્દેશ અમારો જ્યારે રાજા તથા પ્રજા કર્તવ્યનિઠા, સ્વદેશાભિમાન અને સઘ શક્તિ દાખવે ત્યારે જ રાજ્યસરથા સખળ થાય

“ ૫ કાઠિયાવાડના દેવી રાજ્યોની મહત્તમક રીતે અભિવૃદ્ધિ કરવી ”

જ્યારે જ્યારે કોઈ પણ દુખ પોકાર કરીએ ત્યારે ત્યારે તે દુખ ટાળવાના ઈનાજ પાણી સુખનરા, અને માત્ર દોષ ગાળને જ પર્યાપ્તિ ન માનવી તેવું નામ મહત્તમક રીતે હું સમજું છું

“ ૬ રાજ્યોના બધારણ તથા વહીવટમા પ્રગૃહિતના ઇંદુ વિકાસમા જે નડતર હોય તે પ્રજાની સવસેક્ષિત વડે દૂર કરવી અને તે બધાણ તથા વહીવટમા પ્રગૃહિતના વિકાસમાટે જરૂરના જે તત્વોનો અભાવ હોય તે દાખ ન કરાવવા ”

આ ઉદ્દેશ જહું જ રખાઉં છે આથી વધુ કોઈ પણ માગી શકે એમ હું જાણતો નથી

અર્થાંદા —

“ આ પરિપક્વતા કાર્યક્ષેત્રમાં નીચેની બાબતોનો સમાવેશ થતો નથી

“ ૧ રાજ્ય રાજ્યની વચોના પ્રશ્નો

“ ૨ કાઠિયાવાડના વ્યક્તિગત સરથાનના પ્રશ્નો

“ ૩ પ્રજાની વ્યક્તિગત અગવડિક જરૂરીયાતના સવાલો, સિવાય કે તેના કોઈ અસાધારણ સિદ્ધાંતોના નાશ થતો હો

નોટ-દેશી રાજ્યોના આંતર રાજ્યતા સર્વોપરી સત્તાએ રાજ્યતાગીરી ન કરવાની જે હિત રાજ્યનીતિ ધારણ કરી છે તે રાજ્યનીતિ પ્રમતો આત્મવિકાસ કરનાર, અને પ્રજામાંથી પરાવર્તનનો દુર્ગુણ દૂર કરી સ્વાનુમતનો સદ્ગુણ પેા કરનાર હોઈ, એ રાજ્યનીતિ વિશ્વ પરિપદ જરૂર નહીં "

આ મર્યાદાઓમાં જે વિષયોની ભાગ્યગત પરિપદે નહાં ગતરવાનું હશે તે એવા છે કે કાંઈ પરિપદથી તેની ભાગ્યગત માથે લેવાનું બને જ નહીં અથવા સુત્રીમાં કાંઈ મનમ જણાયેલા હોય તો એટલે જ છે કે આપણે બ્યવહારમાં જે વિષયોમાં ન પડ્યું, પણ નહાં પડીએ એક જાહેર કરવાની થી જરૂર માટે જરૂર હોય છે કે જે નવી કરતું તે કાંઈ કાંઈનાથી થશે એવી શકા ગા માટે રહેના દેવી ? આપણે આ કામ પ્રથમ પ્રેમથી નેના માગીએ ત્રીએ તેમાં એવી શકા રહે તે નડતર થાય એવા પ્રથક પ્રથક વિષયો, એક રે રાજ્ય તરીકેના કેવા કેવા સુધારાની જરૂર છે તે નકી કરનામાં તો, અનુસ્ય બિપયોગમાં નેનાને માન પરિપદે સુકતમાં લડી દેવાનું માથે ન લેનાય એ હેતુ છે

પગી કાઠિયાવાડ કાંઈ એક રાજ્ય નથી અનેક જુદા જુદા, એક ખીજાથી સ્વતંત્ર અને પડુ વડુ અધિકારનાળા રાજ્યો કાઠિયાવાડ છે જે તે રાજ્ય માટેના એવા વિષયો ચરચા તથા તે માટે પોત પોતાના રાજ્યો પામેથી ધનાઢ્ય મેળવવા એ પ્રત્યેક રાજ્યની પ્રજાનું કાર્ય છે આવા જુદા જુદા પડોશી રાજ્યોની પ્રજાઓ, કાંઈ પણ એક રાજ્યની હદમાં પરિનામાં બેગી થાય ત્યાં, એ જુદા જુદા રાજ્યોના રાજદ્વારી કૃત્યો બિપર દીકા કેમ કરી ગઈ ? જે રાજ્યમાં પગિય લગાય તેના પડોશી ધમ તે જાળવના માટે તો ના કેમ કરી શકાય ? ત્રાડ પણ રાજ્ય પોતાનાં બીજે જાળવે વાકા બોનવા સાર પોતાની પ્રજાને મોકલે ખરું ? અથવા મેક સ્થિતે પરિપદનો એવા બિપયોગ કર્યા પડી બીજે વડે કાંઈ પોતાના રાજ્યમાં પરિપદ રાજ્ય સુત્રીથી ભરવા દે ખરા ?

રાજ્યોની સુધારણા માટેની પરિપદ કાંઈ પણ દેવી રાજ્યમાં જ લગાય તે જરૂરનું છે માટે જે તે રાજ્યના ખાસ ગુણ દોષોની ચરચા તથા સુધારણાના પ્રસાસ લાના રચાવિ પ્રજા-અડને કરવા જોઈએ અને સર્વ સામાન્ય પ્રસંગો તથા સુધારણાના પ્રસાસ પગિ રહેલાય ધરવા જોઈએ. અમે અનુભવતે સત્કથી મેટો ગુરૂ માનીએ છીએ અનુભવથી જરૂર જણાશે તેના સુધારા વધારા આ કાર્યક્રમમાં કરવાં અમે હમેશા તત્પર રહેશું

હવે રાજ્યોના આંતર વહીવટમાં દરમીરાન નહીં આનનાની કિટિશ અકારની રાજ્યનીતિને એકદરે અમે આરી માની છે, તેથી પણ રાજ્યત્તમા તરફના અનાચારો વધવાનો સભવ કેટલાક જણાએ માને છે અમે પોતે તેનું માનતા નથી મનુચરભાવ બીજા પ એ વાંકુ બોનવાથી જેટલો ચીડાય છે તેટલો પોતાને દોષ કહેવાથી નથી ચી નો વગી એવી મહત્તની આશા ઉપર જ્યાં સુધી રહેવારો લાસુધી પ્રજાનું કૈકય, ગુધાવાનું નહીં અને આત્મસકિન પુગી ખીનતી સકરાની નહાં એટલું ખરું છે કે દરમીરાનગીરી ને ચ્યનના ઉપગામાં નથી થતી તો રાજ્યના

ઉપગામા પપુ થી ન જોઈએ આમ જતાં મ હમણા જ કહ્યું તેમ, આમનમા જુદું નીતક
સો અમે જૂન કણુન ડરતા કે તે સુધારતા અચકવાના નથી

ઉપર પ્રમાણે ડી આ પ્રથમ પરિપદની વ્યવસ્થા રાખેલી છે 'ભરિ'યને માટે તો આ
પરિપદના કાર્યક્રમને અતે, બહુમતિથી પાકો પ્રગથ રચવાનું યશે'

જુદા જુદા માણુમે પોતાના દુ ખો પોતપોતાના મનમા સમજી રહે છે તે પરિપદને
અસંગે એકા મને ત્યારે પગરપગ ॥ સુખદુ ખની માત્ર વાતો કરીને છુટા પડી ગય તો પંદુ
ઘણ કામ થાય

પ્રત્યેક ગાંધ્યની પ્રજા પોતાનું મહાન રચે અને એના પ્રજામહાજોની એકીની ભાઈચારે
વગેરેનો પાક બધાજે તેમ તેમ આખા કાઠિયાનાડનો ઉત્પ નશક આવશે અને એના મ જોનો
પરિપદ્ધારા એકનિત થયેનો પ્રનાહ કોઈ રોજ નહીં તેવો પ્રગળ બનશે

સમાલોચક વવારે ઉપયોગી કાર્ય કરી શકે તે માટે નું આવશ્યક છે ?

૧. ગ્રાહકોની મજબા વધવી જ જોઈએ. બાર મહિનામાં અનેક મોંઝાંખમો
ઓ. , રૂપીઆની રકમો જતી હશે મમાલોચક માટે ૭ રૂપીઆ ફાજન પાડવાથી
ગુજરાતી સાહિત્યની એના થઈ જ રહે છે દરેક ગ્રાહકએ નસા નના ગ્રાહકો મેળવી આપી
સમાલોચકનું કામ વવારે સુન્દર બને એવું કરવું જોઈએ

૨. જેમને પ્રજુએ ઉત્તમ સજ્જાર અને સરસ્વતીનો પ્રસાદ એ બે આપ્યા છે, કે જે
જનન વેળો લખી શકે છે તેમજે 'ગુજરાતને નું ઉપયોગી થશે' એ પ્રજા વિચારી યથાશક્તિ
'સારા અને શિષ્ટ લેખો લખવા અને સમાલોચકમાં મોકલના સ્વતંત્ર વિચારના પોતક લેખોના
મૂલ્ય વધારે જ હોય છે સારા શિષ્ટ લેખોથી માસિકના મૂલ્ય વધારે ઉંચા અકાય છે 'સારા
લેખો નથી આવતા' એની ફરિયાદ કરનારે પોતે શુ ફાળો આપ્યો છે એ વિચારી જોવું

૩. સૌથી વવારે આવશ્યક દ્રવ્યના સાધનો છે સૌંદર્ય ને કનાના આભૂષણો દ્રવ્યવિના
ધરાની શકતા નથી, એટલે વિચાર કરવો સૌથે થતે છે અને જેમ માસિકને ઉત્તેજક
વિશેષ તેમ ૬૧ પપુ ઉત્તમ

સુતરને તાંતણે.

લેખ-—ડા. ટુભાઈ અચાભાઈ દેસાઈ, એન એમ એન્ડ એસ .

અમે લઈશું આજ સ્વરાજ્ય

સુતરને તાતણે !

તહી લેના જઈએ રાજ્ય

અધમને બાગણે ! —અમે.

અમે કરું નેવા મધની

છે સ યમાગ સ્વરાજ્ય

સુતરને તાતણે ! —અમે.

સહાર કરી મહુ હીન્દીમા

અમે તોશું પૂર્ણ સ્વરાજ્ય

સુતરને તાતણે ! —અમે.

મિત્ર ધર્મયુદ્ધ આ તીન્દુ

અમે છૂંતીશું જ રાજ્ય

સુતરને તાતણે ! —અમે.

કરી આત્મનિશ્ચય અનેધા

પ્રજાનિષ્ઠા લઈ સાથ

સુતરને તાતણે ! —અમે.

હીન્દે અનિયો ! અન્યાયનો

કરું અશસ્ત્ર અસહાર

સુતરને તાતણે ! —અમે.

કરી આત્મશુદ્ધિ બન પામીએ !

અમે છૂંતીશું જ રાજ્ય

સુતરને તાતણે !

અમે તહી આજ રાજ્ય

સુતરને તાતણે !

જે વાપ એટલું રહ્યા એ જગતથી મળશે એમ આશા રાખી અન્ય દેશની જગતથી
 હિન્દુ માં પ્રથમ બનાવવાનો ઉદ્દેશ તમે છે કે કેમ તે જોવાને ખોટી વસ્તુ પડે
 ખાડ ઉપરની જગત વવાગીને પ ૨ દેશની કચામા આવી છે તેથી હિન્દુ માં ખાડ બનાવવાનો
 ઉદ્દેશ મંદ બળવાની આશા રખાય પણ એટલાથી પ દેશની સત્તા ખાડ સાથે અને બીજા બાજુ
 જોવાની વેદાંશ સાથે એને એટલી હરીફાઈ છે કે બીજા ખાસ ઉપાયો વાર માન પદ દેશની
 આયાત જગતથી એ ઉદ્યોગ હિન્દુ માં વધી રહેશે નહીં પ્રત્યક્ષી જે ખસતી વર્ગ કચાકચો
 ઉપયોગ કરતો હશે તેનામાં ઉપરની જગતથી તાગળ થી પણ વેચીજો ઉપયોગ મુખ્યત્વે
 વ્યવસ્થાપે તથા આગળની હિન્દુ માં હોવાથી એની ઉપરની જગતમાં કચેરા વવાસ માટે પ્રત્યક્ષ
 અનુભવ આપે દીવાલથી ઉપરની જગત માટે પ્રત્યક્ષ જોવા લે છે કારણ કે તે ખસતી નથી
 કે જગત દીવાલથી બનાવવા માટેના કારખાના સ્થાપ્યા છે અને તેમને ઉદ્યોગની હરીફાઈમાં
 રહેવા આપવા માટે જગતની જરૂર છે આ હરીફાઈ જેમ પ્રત્યક્ષ જાણમાં આવશે તેમ
 પ્રત્યક્ષ નિરોધ ઘટવાની આશા છે જગતનો સામાન્ય દર હા દેશથી વધારી ૧૧ દેશનો
 રથો તેનો મુખ્ય સમય કાપડની આયાત સાથે છે હિન્દુ માં બીજા ઉદ્યોગને એથી મંદ બળશે
 એમ જાણવામાં આવે છે પણ તે ખોટું છે અને એ જગત માન પરદેશથી આવતા ઉદ્યોગ
 હિન્દુ માં માન વાપરનારો પામેથી વધારે નાણા મેળવવા માટે સરકાર લીધેનો માર્ગ છે એમ
 જો ગણતરી પડશે કેમ કે એવો ઉદ્યોગ નવરતો માત્ર હિન્દુ માં એટલો વેદાંશ બને છે કે તે એ વેચે
 હરીફાઈ નહીં જેવી જ છે દેશના દરેક દેશ માટે એ પૈસા કામ મળવા માટે ધાગસલામ્મે
 રહેલી હાલ માટે પ્રત્યક્ષ તેમનો ખાડ માનને જે આગળમાં વધારે ખચ કરનાર પ્રત્યક્ષ હિન્દુ
 માં એ જામત પ્રાપ્તિ કરવાને હરતક થઈ છે એટલે હિન્દુ માં જરૂર ખર્ચવા પાડું વધારવાની
 આગતો જરૂર માનવામાં નથી પણ અરજી રીંગના બાદ રતા અટકાવના માટે તેમાંથી વેદાંશ
 ખોટી ખરીદી લેવાનો નિયમ સ્વીકારવા પડી તે માટે ન મળતુ પાસામાં મુકાતી રકમ
 એ જી નાગરથી આ વરમે વધારામાં આવી છે હિન્દુ માં પ્રત્યક્ષ તે માટે ખુલી થાત પણ
 જગતમાં જગતમાં આવેલી વધારે વ્યાજની નોંધનામાં એને જ એવો લાભ અપાયો છે
 જગતને જેમણે તે અગાઉ નહીં સાધનથી દેશના વ્યાજની થાત ખરીદી હોય તેમ જ લોનની
 મુદતમાં જોવી હોવા જતા બાદ થી જગતથી જે ૧૨ ખમરી પડે તે સ્વતંત્ર માટે
 દેશની પગલા જરૂરની જોવા સરકાર જરૂરમાં જરી, નથી એટલે પ્રત્યક્ષ એ આગળમાં
 જગતને રૂબી જગતમાં છે એ જો આગતમાં ન્યાય મેળવવા માટે દમરની રીત છે નવી
 લોનને ઉદ્યોગમાં રહેલી વેળા જુની લોનમાં જોવાની સ્થાનિને કાર્પિલ નિયામ મળવામાં
 આવેલી નથી તે એટલે પ્રત્યક્ષ ખજાણા ઉપર છે રે વેના હ મા વધારે દરના ઉદ્યોગો તથા
 વેળાને દર્શનમાં છે જગતમાં પે તા હિન્દુ માં જા નથી અને સર્તમાનપને માટે સ્વતંત્ર
 માનને જરૂર થાય છે તેથી કામગીરી આયાત ઉપરની જગત વર્તમાન દેશ ઉદ્યોગો
 માને તેમનામાં પ્રત્યક્ષ મળના શિક્ષણને હરતક કરનારી જે રહેલે બાંધવા તથા

નીચાના માટના ખચમા ખરી સત્તા રેખાં કાઢિસોના હાથમા દોવાથી તેનો અમન દેખાતો હતો. દિલની નિશ્ચય કરામા આવે છે પણ તે વિને તપામ ચનારના કાળે કમીની નીમા. છે એટલે એ વિશેની ચર્ચા એ કમીનું કામ પુરૂં થાય અને તેનો રીપલ્ટ મદાર પડે તેની શક્ય જોડાની વીધે જાન છે. દુહીની ગાળ સંકારના વનીપટથી પ્રભ અનિશય પાસા છે પણ નુ રૂડું જોડાએ તે ચારી સરકર પમે એ માગી રહીના કરતી નકે જોવા નિહાનેની ઘોટ છે સરખાને ન ખચ કટતો હે વો નેછએ અને તેમા જુદા જુદા ખાના એને કટના કાગો મળવો જોઈએ તથા એ ખચ માટે રૂમની રીતે મેળવતી જોઈએ તે વિશેની ચર્ચા આ રશ્ત્રે સ્વી જોઈએ પણ તે માટે પુરતી માગીની ન દોવાથી તેમ જ રશ્ત્ર સંકાયો વીધે આ લેખ આટલેથી જ આટોપવોચો ય ધાર છું.

ગરીબો ઉપર જોડા પ્રાપ્તિનું ટોળા ગણનાર કાળી પુણ્ય ને ને જુદા જુદા કે તારી દેખાતી અને સ્વાર્થી ઉતારતા મને ખીનનું પુસદ નથી જનમજનતા અમુક નાનું આજુ હુજુર જો રગર મળો ને તેમના વેચાણ છું તેમજ મને રગર નૂચે ખરીદો છે તેમને માન જરૂર પડે તો કું કેમા પણ જાઉં પણ લાઈસાહેમ ને તારી ઉતારતાને તો છેવડો જ નવચળતા અમકાજ તું વિદ્યાર્થીઓને માટે સ્કોલરશીપ કાઢે, તો તે માન નામના કે રસાયો માટે, તું ધર્મના નામ મ્યાપે તો તેની ઉપજ તેમા માટે તું અવરોધને આવડે આવે તો તે તારા આપીતો કે જોગખીતાઓને જ, અને તે પણ વળી શરમતો મારા જ અતેજીદ જુદી વપનીઓમા તું નાણા બરે તો તેમા અપેક્ષા કે ઉપાધ્યક્ષ થવાને માટે જ તને પરમેશ્વરે પેમો આપ્યો તો તેો શુદ્ધ શુદ્ધિથી વાપરવાની હિંમત તારામા ક્યા છે? તારી ઉતારતાનો લાભ માન વેશ્યા જ ને છે તારી લનમનસાધી ઉપરોગ માત્ર નુચ્યા જ કરે છે !!

—એમસેન—

દક્ષિણ આફ્રિકાના પ્રભસુતા રાજ્યે ધણા કુકર્મો થયાં છે પણ તે બધામા દિલ્હીએ પ્રભે વિ તેજો તથાકતરક મને એટલી ચીડ ચડે છે તેથી રધાગે ચીડ ખીજ એક પુણ્ય કમપર ન તો હોય એવું મને લાગેમું નથી અને તેઓ જે નુસસન કરે છે તે ફક્ત ત્યા જ મદન કરના આ સાનવમાં નથી કારણ કે જ્યારે આ ગરીબ જોડો પાછા હિંદુસ્તાન આવી તેઓના મિત્રો મજાવે કે, શહેનશાહ બાલુનું ત્રીશ કંગાની વસ્તી ઉપરનું હિંદુસ્તાનનું આટલું નધુ માનવર અને અનિશય ગમન એક નાના દક્ષિણ આફ્રિકાના રાજ્ય પોમેથી તેઓને ત આપેલા માટે જાણુન છે ત્યારે તેની તે દેશમા, તું અમર ઉત્પન્ન થાય?

—લો. લેન્ડાઉન.

માનવનહિત સ્તોત્ર.

લેખક — રા નિનોદકાન્ત, બી એ
(સમ્પ્રદા)

યુગે યુગે સુહાગી નવલલુપિ ભર્મા સરકુનિરરિમ રેલ્યા,
વિધોતો, વીતકોને પ્રમુદીધ જળથી દીર્ઘ યત્ને વટાવ્યા,
ભાવિના ભ ય દ્વારે 'અચળ પ્રગતિ' એ યુવ નીરવું વાચ્યુ,
એવા સદ્ભાગી સાચા મનુકુલ । હું તહને પૂજ્ય જાણી પ્રજાસુ-
દૃષ્ટ શી દિવ્ય દા'ટ શિવજીવરૂપના ભેદ ઉડા પ્રીતીને,
એ સત્સાને જગાની વિમલ છાનવની જ્યોત શી આત્મઆત્મે,
નિત્યે પાપો પ્રજાળી પરમ શુભ તથા પુણ્યપન્થે પળનું,
—એવા સદ્ભાગી સાચા—

ઉડેર્ષા સન્તસાધુ જનહિત કરણા શુદ્ધ ને પ્રમુદેવી,
પ્લેટો ને વાલ્મીકિ શા અનુપ કુવચુરુ, કાનિહાને યશસ્વી
એવી એવી નિબનિ પ્રકી જહિં સદા દેવનુ દર્શ યાતું,
—એવા સદ્ભાગી સાચા—

પ્રા સાહી પ્રેરણાઓ અમૃતસમી જીવી કાન્તગમા વહાની,
ત્હેના પુણ્યાણુ રૂપરી જગની સીમળતી કંપનાતે ખિવાવી,
ખેનન્ટુ મૂર્તિરૂપે પદપદ મહી લાં સત્વ સૌન્દર્ય કેરુ,
—એવા સદ્ભાગી સાચા—

વાજા સપૂર્ણતાની હૃદય મહી ભવલે, નોધતી અમૃતોને,
ત્હેને સન્મૂર્તિરૂપે રસનયિત કલાની કૃતિમા હેનારે
જીવી આન્દોલનો એ, જગજગપૂજ્યા તાજગ્દાનો રચનુ,
—એવા સદ્ભાગી સાચા—

સામ્રાજ્યો ભવ્ય શુર્યા, ઝગદગ ઝગના, મૂર્તિમાવા સરિખા,
લક્ષ્મીના હાસ પામી સુરભવન સમા મહેલમન્દિર બાધ્યા,
વિદ્યાની વિજયોથી પ્રકૃતિજીવનનુ રાત્ર બિંદુ પીઝાણુ,
—એવા સદ્ભાગી સાચા—

સ્વાનંત્યારે સમર્પ્યા સુખવિભવ અને પ્રાણુ યે યુગયુગે,
આદર્શો ઉચ્ચ પાસે તૃણવત ગણિયા સ્ફૂન એર્થે સર્વે,
હુ ખો શા દોષના તુ પરમ શુભ તથા પારનાર્થ સહજુ !
—એવા સદ્ભાગી સાચા—

દેવોના માનીના હો ! વિમળ ઝળકતા સૌમ્ય ત્હારા લલારે,
નિત્યે શા ભાગ્યવેષો વિશુરકરથી આશનન્તા લખાયે !
તે સૌ યે સિદ્ધ થાતા અપિચળ પદ તુ પામગે પૂર્ણતાનુ,
—એવા સદ્ભાગી સાચા—

મનુકુલ । હું તહને પૂજ્ય જાણી પ્રજા મુન !

પટની. લન્ડનનું એક પડ.

લેખક-ડો. ક્રાન્તિલાલ છગનલાલ પડયા, એમ એ

લન્ડન ॥ લુદા લુદા મુન્દર, ચાન્ત તથા આરોગ્યદાયક પરંચોમા પટની એક છે હેમ્પ રેડ, રિચમ, વગેરે પ્રખ્યાત છે તે બધા જોયા નથી તેથી સરખામણી કરી શકતો નથી પરંતુ જે થોડા દીર્ઘ તેમા પટની કાંઈ ખામ કિતવું વાગ્યું નથી લન્ડનના South-west માં તે છે ટેમ્સ નદી પાને યદને વહી જાય છે મ્હારે રોજ બે વાર ટેમ્સ યોગમતી પડે છે-જતા ને આવતા ટેમ્સ ઉપરનો એક પુન-“ પટની સિગ ”-એક વસ્તુને માટે પ્રખ્યાત છે ઑક્સફર્ડ-કેમ્બ્રિજની પ્રખ્યાત હોડી ચનાવવાની સરત-Boat Race “ પટની-સિગ ”થી ચાર થાય છે, ને કટેવાય છે કે તે નિસે દુનરો માણસો-જુદા, છોમરાઓ, ગરીમ, તવગ-સૌ-પુન ઉપર ને કિનારાઓ ઉપર નેમા મગે છે કતાકો પહેના, નદીમા ભરતી ઓટ આવે છે ઓટ આવે છે ત્યારે લગભગ અર્ધી ફૂલ થઈ જાય છે, પણ ભરતી વખતે બન્ને તરફના કિનારાઓ-અણેના કિનારાઓ એકાકાર થઈ જાય છે કાંઈ વાર રહવારની ધુમસમા એનો દેખાવ લુદી ને જતનો યદ જાય છે શહેર તરફને કંઈ એક લાગે બાગ છે તેને Bishop's park કહે છે, કાગ્યુ કે એની પાસે જ “ પુલહામ ” નો મહેન છે જે સાતમોથી વધારે વર્ષો લગી લન્ડનના નિરપો, રટેમણુ હતુ આ બાગ મ્હે જોયા સૌ જાતના માણસોને કાંઈ કાંઈ રમે એવું એમાં છે લાગી પાટિકાઓ ફરવાને માટે ની તીરે બાકાઓ એસવાને માટે, મેદાનો રમત નમનને માટે, કૃત્રિમ તળાવ તથા રેતીવાળો કિનારો (બીચ) છાકરાઓના વિલાસ માટે, વગેરે આ પરામા ટેકરી, બીજા બાગ બગીચાઓ મેદાનો પણ છે, તે જોયા નથી મ્હોટો પેરી રસ્તો-High Street છે જેમાં મોટું બજાર છે, સિનેમાઓ છે, ‘બસ’ તથા ‘ટેકસી’ની સુકામ છે પટનીમાં ત્રણ જેવે સ્ટેશન છે હામ, પોસ્ટ ઑફિસ વગેરે છે પટની સ્ટેશનથી એક રેલ્વેનો પુન છે, ને બીજો ગાડી પોણ ને માણુમેને માટે છે બન્ને ટેમ્સ ઉપર છે બીજા પૂવથી મીધો જતો High Street છે હેનાં ને રેલ્વેની વચ્ચેના રસ્તાઓમાનો એક Oxford Road છે સરીયામ રસ્તાની પઞ્ચાડે એટલે આ રસ્તે શાન્તિ ધણી છે પોએથી-મ્હારી મારી સામેથી દેન અવાજ કરે એના પોધાટ વિના બીજો પોધાટ અહા’નથી

લન્ડનનાં દરેક રસ્તાનાં નામ હોનાનું જ જેમ રસ્તા ઉપરના દરેક ધરને નમર પળુ દેવાનો જ આને લીધે ટકાવ આપકામા તેમ જ બોળકામા ધારી સનક પડે છે જો કે

* ડો. ક્રાન્તિલાલ છગનલાલ પડયા વિજ્ઞાનના પ્રદેશમા રસાયનશાસ્ત્રની દિશામા સોધખળ (Research) કરવા ઇચ્છા કરા છે તેઓ પુજ્યશાસ્ત્રી જેમ પ્રતિષ્ઠિત લેખક છે વિજ્ઞાનના સારા અભ્યાસ અને અભ્યાસ દ્વારા ઉજ્જાત તેઓ પ્રકૃતિથી અને પરિસ્થિતિથી સાદ્વિત્યના ઉપાગ્રહ છે હેમનના પત્રો-માથી જે સામાન્ય રસના દોષ છે તેમા નમોગોનકમા પ્રકટ કરાથી ઇચ્છા. વિશે એક પુસ્તિકાની અને સરમાઈ પુસ્તિકાને શુ ડેન્ડનું છે તે પુસ્તિકા જોવી ડકો આ પત્રો કાંઈ પ્રકટ મગની મુગ હેતુથી-દબાવવા નથી-થા ૨૫૨ નમદામ કર પડ્યા

સરસ્વતીમદ બાગ ૧ થી ૨ ૫-૮૦૦ એન એમ ત્રિપાઠી એન્ડ કંપની, મુબાઈ

જેને પેનાની નોનલુમ્મા સરનામ એનો સમ્રદ કરી ગયો પડે છે અથવા ખાસ
કમ્પાનીરી "Address" કાપવાની નહાની પોકેટ હુ. રાખે

અહીંની રોનાં કેમ્પાક રસજો નુ-૦ તથા આરા નાચા કેમ્પાક લક્ષ્મી હિંચની
દવા વગેરે લીધે જરૂરના છે, પણ કેટલાક તે આપણા દેશમાં પણ સારી રીતે લાવી શકાય
એમ છે ગતિએની બની જાણુએ માણુએ ચાનનાને માટે *Parlement*-રસતાએ લાક-
ગની છટેથી બતાવેના ને ઉપર ગમર વગેરેથી એકલ ખા બતાવેલા-એ હુપાયતી પામે
સોખની જગી વગેરેથી ધના કપાડુ"મા પેસાય આ કપાડક દસરા જેવું નહાત હોય
પણ હોવાનું અંક પડી ધનુ બાનુ બાનુ ઉપરના બાગમાં અરો ગાય-જેક પાન્ટક
નહી-ગીન કે ગુગોખિન હોય છે બાતક એક જ હોય છે-આપણી પેટે બે નહી બહારથી
આપનાર ન તે બહાનુ બટન ગમી વિજગીને ૧૮ વગાડે અથવા એક સોખડો લાયે
ફેરી કે એનીને આ ગો ન ગાડે ઉપનાત એક કુ હોય છે, જે ગોગ લુગે લુદા
આકાર ને રૂપુ હોય છે આપણા જુડ ગોગ ફરી હોતુ નથી એ કુ-Knocker-હોજીને
પણ અરનાને ખગર આપી લકાય આસારણુ રીને, દુધ પાક વગેરે વેચાણએ એક જ
વાગ ફેકે, પોન્ટમેન એ નાર ફેકે, એમ ૧૨૦૦ છે નારણુને અર કળ હોય છે, એટલે
ને બદરથી લાયડે ઉઘાડી શકાય, પણ બહારથી જેની પામે એની ચાની હોય તે જ
ઉઘાડી શકે ધરખૂની ને બાનુના પામે ચાની હોય છે જેથી એમને રાખગેક કરી પોનાઈ
વખત એવો ન પડે ને અદનાને કપુ આપુ ન પડે બાગુ જવરને જ ઉધાકુ હે

બાગીઓ પુકગ ને જુ મોગી હોય છે, પણ કોઈ ફેકાએ નાકગાની ખારી નવી દો-
લાં જ એક કાય ઉપરના અડધીઆ માટે ને બીજી તીનેનાને માટે ચા ઉતર થાય એટલે
પાની ગ્રાહ બધ થાય એવી રચના કે જેટલી ઉધાગધ કરવી હોય તેની ધઈ શકે, જે
રૂપથી વધારે નુ ની રહી ન શકે બારીને બે બનના બોલામાં બોલા-પડા એક ગોળીતા
કામા જમણા હાય તરફ ખસેડી લાગ્યાએવો, ફેટલીકવાગ આવ્યા જ બે ચાર હોય છે જ્યાં
બારીના ધોડા કે વધારે ઉપરના કે તીનેના બાગને દાખી લકાય આ પાનગા મુન્દર હોય છે.
ઝોરકા પાનગી બનાવનાને ઉપયોગી છે બીજા પડા ઉપરથી છેક નીચે સુધી આવે-જેટલા
નીચે ઉતરવા હોય તેના વધારે બગા હોવાથી તે તકો ને પ્રકાગને રોકે ઉતાળામા બેલ
મજરકુ થાય ભારે જો જરૂરના, એમ કહેવાય છે

ધરતી બાનનટમાં વાકડ બહુ લીંતિએ જાતજાતના રગીન માગણો જમીન ઉપર
કાંકક તે બીજાવેલું હોય-માધારણુ રીને સાગ જાડા ગનીયાઓ ગમેડામાં ધૂમાડા મારે મીમની,
જેથી આપણાં ગમેડામાં ને ધરમાં ધૂમાડો જે કે વતાવે છે તેનું પહોં નામ પણ નદી-
રસોધને માટે ગમ અહીં સાર છે બીજા ધમેમા કાયવા પણ વાપરે છે જોખણ કરકસરની
એવી હોય છે કે એ ગરના ધૂમાડો ચીમનીમાથી જતે જો પાણીને ગમ કહે અ પ્રાણે
રસોધની સારો નહાવાની પણ તૈયારી થાય ખરેખર રાંધવાનું સાજો ને જમવાનું રાંધે એવો

ન્દાનાની મગર ૧૦૦૦ રૂકાણે ગાંજે પણ ફેટતું, ઘરેમા ઝેસનો સચો રનાનશુદ્ધમા જ હોય છે, એટલે જે કાણે જોઈએ તે કાણે ને જેતુ જોઈએ તેતુ ગરમ પાણી મગે આ ધરમા તેમ નથી પ મેનામા છે અગ્રેને હજી હમણા જ રનાનનું માફા મ્ય રહેજે મગજતા થયા છે ધણે ટેકાણે દરતામાં એ "Bath" પણ ફુલ છે કરમચલને કેમિગજમા ન્દાવા માગ બીજે રથજે જતુ પડે છે, ને લા દરેક વખતે સાત પેની-વગમગ જા-પ આના આપના પડે છે લન્ડનમા એ મુગીમન ઓગી થતી જાય છે પણ લન્ડનની બહાગના રહેરામાં ને ગામગામા તે બહુ છે મ્દને સહુભાગે અકવાડીયામાં જે વાર ન્દાવાનુ મફત મગી શકે છે, અને એ બીજા ધણાનાં કરતાં સાફ છે.

ધરની આગળ જેમ નાનું એગાન ઓસરી જેતુ કોઈવાર તેમ પાછળ ધણીવાર નાનો ગાગ 20, Oxford Road-એ મે માગવાજી મકાન છે-મુંગાઈની બાપામા પાછળ વાડી છે, જમા ધરધણી રવિવારની રહાર આગવાનનુ કામ કરનામા માગે છે વાસ્તવિક રીતે વગના ચાર માગ છે એક જેને બોપતળીયુ કહીએ તે બીજો એની નીચે, જમીનની તળે, જેમા કોમર, રમોઈ, વગેરે હોય છે બોપતળીએ ધરધણી ને એની નહુ રહે છે એમની ઉપર-આપાની બાપામાં પડેને માગે રસ્તા ઉપરનો ઓરડો મ્દારો છે એની પાસે રનાનશુદ્ધ તથા હાથ મ્દો ધોવા કરવાનુ (Toilet and Bath-Room) સડાસ, રસોડુ ને જમવાનો ઓરડો ઉપર બીજો માગે જે ઓરડો છે, તેમા એકમુ પ્રા નારક રહે છે બીજામા ધરધણીની સાગી, જે અમાઈ ધરધણી કામ-રસોઈ સાફસુદ્ધ, જાગર વગેરેનું કરે છે એ બાધ રિધવા છે, જે કે ઉમગ મોની નથી મિસિસ નાઈટને એ નાની આર-વર્ષની છોકરી છે, જે જોડેના ધરમા એના બાપને લાં એની માના માબાપની સાથે રહે છે મિસિસ નાઈટનો સસરો કનનતામા હનો, ને કહે છે કે રી આઈ ઈ થયો હતો એની સાસુ જેનું નામ પણ મિમિમ નાઈ જ હતું તેનો મળીમચન્દ્ર વગેરેના પુત્રકોનો અગ્રેજ અનુવાં કર્યો છે.

મ્દારી રૂમમા એક ટેમન, મે ખુશી, ખાંટેનો, એ નાની ચોપડીની "કેસ," એક ન્દાનુ ખાનાવાંજી કપડાં મારેનુ કનાદ અને એક ઝેસના ચુનાવાગી "Fireplace" છે શિયાળામા એને સળગાવનાથી હડક ઓગી થાય દોવો ઝેસનો છે પ્રકાશ ને હવા જેની હમેશા સૌથી વધારે કોમન કંઈ છુ તે પુરતા છે બીજે ફરનીચર આથી વનનું ઓહુ મગે, પણ જરૂર નેથુ અહાય છે.

અહીંથી ટ્રામ ૧ મિનિટના રસ્તા જેટની છે, પણ ટ્રામ બહુ કામની નથી "બસ" ચારેક મિનિટમા મેગવાય ૩ વેના પૂન ઉપર યધને રેશને-પટની વિજ ના રેશને-જવામા દસ મિનિટના પછી 'બસ'થી સાઉથ કેન્સિંગ્ટન જ્યા કોનેજ છે લા જવામા ચાર, પેની આપની પડે ટ્રેનથી ત્રણ થાય જેકે રેશન સુધી આનીને 'બસ'મા ચડુ તો ત્રણ જ થાય, પણ 'બસ' કરના ટ્રેનમા વખેત ઓગે લાગે 'બસ' તથા ટ્રેનના રેશન સાઉથ કેનમા પણ અડોઅડ છે ટ્રેનમા જમીન નીચે જવામા જરા અધીવાર લાગે 'બસ'માં ખુશી-હવા ને કેબાન મજે પણ શિયાળામાં ટ્રેનની ફૂંક 'બસ'ની ટાઢ ને પવનના અપાગ કરતા સારી આમ મામજો છે ટ્રેનમા દુસેક મિનિટ તાય 'બસ'મા ત્રીસ થાય ઉતર્યા પડી જુમેરેટનીમાગ પહોંચતાં બીજી આઠ દસ થાય એટલે આસરો ૨૫-૩૦ મિનિટના રસ્તાનો થયો.

એક ધનવાનની હાથરી.

લેખક-રા પુષ્કરરાવ વામનગન મહેતા, એમ એ, એરએન બો

આજકાલ રાષ્ટ્રવત્તો વા વાણે છે દિન્દુરયાનની પ્રગતિ માટે સર્વ કોઈ સમજી પુરુષ અને સ્ત્રી યથાશક્તિ યથાશક્તિ પ્રયત્નો કરી રહ્યા છે પરંતુ તે પ્રયત્ન માત્ર એક જ દિશામાં થતો જણાય છે, રાજકીય પ્રગતિ એ જ લક્ષ્યબિન્દુ સર્વની દૃષ્ટિ આગળ રખી રહ્યું છે એ લેખક જોઈ છે એમ કહેવાતો કે મુચવરાનો આ લેખનો હેતુ નથી દિન્દુરયાનની એક રાષ્ટ્ર તરીકે સર્વ દેશીય પ્રગતિ કરતી હોય તો માત્ર રાજકીય ચળવળ ઉપર ધ્યાન નહિ આપતા બીજી દિશાઓમાં પણ પ્રયત્ન અને તે પણ ભગીરથ પ્રયત્ન થવા ની જગત છે હુન્નર ઉઘો ગર્ભની પરિપક્વ ફેટલાએ વર્ષોથી દર વર્ષે મળે છે અને લાંબા લાંબા લાગણો થાય છે એ મટે નવનું કંઈ પણ ફળ આ પુ હોય અગર ફળપ્રાપ્તિ થાય એના બીજા રોપાયા હોય એમ પણ જણાઈ નથી દિન્દુરયાનમાં હુન્નર ઉઘોગ જેવું કંઈ અલારે છે જ નહિ બે એક ઉઘોગ આગળ પડેલો હોય તો તે મુચાછની મુતરની મીનેનો ઉઘોગ છે પરંતુ એ ઉઘોગ દેશની પ્રગતિમાં આધનભૂત થાય એવે માગ ચનાવનામાં આવે છે કે કેમ એ વિગે તકા છે મીન-મગેશ પોતે જો તેમના અનુયાયીઓ એ ઉઘોગથી ધનવાન થયા છે એ વાત ખરી, પરંતુ તેથી દેશને ફાયદો શો ? પરદેશી માનની આપાત એાઈ થાય દેશી માનની ખપત સવારે માય, પરદેશી માન સાથે દેશી માય અર્થિ દિન્દુરયાનમાં જ નહિ પરંતુ પરદેશમાં દુષ્કર ત્રીની સંકે એવી સ્થિતિમાં મીન ઉઘોગને આજીવાને ક્યા મીન માલેકાએ પ્રયત્ન કર્યો ? મીનની માનની આપાત એાઈ હોય, તે તકનો લાભ લઈને દેશી માન તોલો અને ખપત મીનમાં ઉપખનીને પ્રચારમાં મૂકવાની કાલે દિમ્મન કરી દિમ્મત કરી કહેવાતુ પ્રયોજન એટલું જ કે, એમ કહવામાં થોડે ઘણે અંગે તાર્કિકિય જોટ જવાનો સંભવ છે, એવી જોટ ખમીને પણ ફેગતી ઉન્નતિ માટે પગલા વેવાની આપણા ધનવાનોમાં દિમ્મત છે ખરી એવા સ્વાન્યાય તેઓ કરી જાણે છે ખરા પોતાના દેશપ્રત્યે પોતાની ફરતે હું છે એ આવા ધનવાનોને સમજવવાની ખાસ આનશ્વકતા છે એ દિશામાં પ્રયત્ન નહિ થાય ત્યા સુધી, એવા ધનવાનો પાસેથી ફેટની આશા ગ્રખની એ, એક એવા ધનવાનની હાથરીમાંથી નીચે ઉતારો ફેટો છે તે ઉપરથી તુરત સમજાશે

સોમવાર — આઠ વાગે ઉઘો પેનગમાં રાતજી પાણી-ઘડા-પાન કરતા સાગ નન થયા પેત્રો સાજી યોળી નાતી, શણગાર કરી, દિવાનખાનામાં બેસી ટપાન વાંચતા અગીવાર થયા-ભાજન પછી નજી વાગ્યા સુધી નિત્રા ઘડા, નાસ્તો લઈ, શણગાર સજી મોટારમાં બેસી મિત્રોની મુનાકાતે દેરદર્શન કરી પેર મિત્રોની સાથે રમત ગમત તથા બોજત કરતા આજ થયા રાત્રી શણગારસજી સાગ આઠે નાટકમાં-પે વાઈ પેર

શ્રીયુત ગોવર્ધનરામ રૂ ૧-૦-૦ એન. એમ નિખારી એન. કપતી મુખાષ્ટ

મગજનાર — ઉત્તમગરો હોવાથી સાડા નવે ઉઠ્યો. મ્હા પાણી પી નહાતા ધોતાં બોજ-
નનો સમય થયો. બોજન પછી, ચાર વાગ્યા સુધી આરામ-નિદા. મ્હા પાણી પછી દુકાને
જઈ આવ્યો. કલકુ ગાદી ઉપર મેલી આ મોં મી આવી પહોંચતાં તેમની સાથે એપોનો
તરફ લટાર બોજન સમયે પાંચ બોજન પછી સીનેમા સીનેમાથી આવી મી તે ત્યાં
ગાયનની મીજનસર્મી રાતના ત્રણ વાગતા સુધી

શુધનાર — સા. નવે ઉઠ્યો. મ્હા પાણી કરી, ન્હાપણે મિત્રોને જમનાને આમત્રેના
તેની રાહ જોતાં દિવાનખાનામાં બેઠો. બાર વગે મિત્રો આવતા સુધી 'રમણ-રમણી' નોવેલ
વાન્યુ મિત્રો સાથે બોજન ચાર વાગ્યા સુધી આરામ પહાર જતો હતો ત્યાં મુનીમ ઝીંકાયો
આવ્યો કનાક એણે માથુ પડ્યું વિદાય કરી નિકેરીયા ગાર્ડ-સમા બેડ સાબળના પેર
આવી બોજન કરી "નવન-કિશોરી" નાટકમાં, નાટક અતિ ઉત્તમ "કિશોરી" નો પાર્ટ
' મોહનીયા " અન્હો કરે છે રજા ઉપર મોહનીયાને વીંગે બે

શુરનાર — રાતના રનનમાં એ 'નવન'નો ભાગ ભજનો દશ વગે ઉઠ્યો. મ્હા પાણી
કરી ન્હાઈ વોઈ શણગાર નવનની ફેશનના વાગ આગવામાં પોણા કનાક ગયો સતોપકાર-
પરિણામ નટિ 'નવન'ને શી આપી ઘેર બેલાનીને શીખીયું બોજન થતા સુધી 'નવન-
કિશોરી' ના ગાયન વાન્યા બોજન પછી આરામ મિત્રો સાથે 'બીજ' રમ્યો સાજો નોપાની
ઉપર મિત્રો સાથે 'કાનૈનીયા' ને ત્યાં નાસ્તો-માન્ડી ન ૧ રાત્રે બોજન-સીનેમા-અઅઅન
જાનને ઘેર મીજલસ

શુક્રવાર — રાતમાં અઅઅના ભણકારા કમપ્રમાણે સાડા નવે ઉઠી મ્હા પાણી કરી,
ન્હાઈ વોઈ દીવાનખાનામાં 'રમણ-રમણી' ના વગ પાનાં વાન્યા મિત્રો સાથે 'બીજ'

૩ ૫૦ ખોયા મધ નહિ બોજન પછી આરામ-સાજે મિ ને ત્યાં મીપાર્ગીમાં-સાથી
હેની-અ ગાર્ડ-સમા નવ વગે ઘેર જમીને નિદ્રા આવતા સુધી 'રમણ-રમણી' નુ વાચન
શનિનાર — વહેનો આ વગે ઉઠ્યો મ્હા પાણી કરી નવ વાગતા સુધી પગમાં પગી
"રમણ-રમણી" પૂરી કરી ન્હાતા ધોતા અગીઆર પાંચ મુનીમ આજે ઝીંકાયો એ
નકામી માયાદોષ મારે ન જોઈએ મારી જરૂર હોય તો એને રાખ્યો છે શુ કામ ? બીજા મિ
તજનીજ કરીશ બાર વગે રમ આપી બોજા ત્રણ વાગ્યા સુધી આરામ મિ ને ત્યાં
" ઇવનીંગ પાર્ટી " ત્યાંથી પ્હારો દ્વાર 'નવન-કિશોરી' જોવા ચાર વગે ઘેર

રતીનાર — તળીએત નરમ આખો દિવસ આરામ
આવી પ્રતિવાળા પુરના હલ્લમાં દેશ દાઝ માટે સ્થાન કાંઈયે દોષ ? દેગોદ્યનો
વિચાર કરનાની એમને કુટમ પછી કયાથી દોષ ? ખરી કેળવણીની જરૂર તો એ લોકોને છે
નિશાળીઓ, નકીનો ને દાન્યો કરતા આ લોકોને સ્વાયત્તાગત પાક નીખવવાની આવશ્ય
કના છે, દેશવિરોધીઓએ એ તરફ નજર દોડાવી ધટે છે

બીજી સદીનો આદ્યાણ.

નેપથ — ન પ્રહ્લાદ ચદ્રોખર દીનાનજી, એમ એ, એનએન બી

તુમારે ૧૮૦૦ વર્ષ પૂર્વેની એટલે જ સ ના બીજા શતકમાની આ વાત છે ઉપર હિંદુસ્થાનમા મૌર્ય, શુંગ અને કાણ્વનશીના સામ્રાજ્યો આ વખતે નહ યયા હતા અને દક્ષિણમા આંધ્ર સામ્રાજ્ય કિલ્લ પામ્બુ હતુ ચંન, (ગ્રીક), રાક, પલ્લવ, પારલ ઇત્યાદિ મેન્ડોએ પશ્ચિમ અને દક્ષિણ હિંદુસ્થાનમાં પગપેસારો કર્યો હતો અને તેને લીધે ભારતવર્ષના તે પ્રાચીન મેન્ડોના આચારો પ્રસરવા માં આ હતા શકરાજ નહપાને સૌરાષ્ટ્રમાં પોતાનો અધિકાર જમાનો હતો અને તે ધીરેધીરે પોતાના રાજ્યનો વિસ્તાર કરવાની અપમાન હતો આમમ્રાટ ગૌતમીપુત્ર સાતકર્ણી તેમની સાથે આર્યધર્મના સરક્ષણમાટે લગ્નો હતો છેવટે ૧૮૫૦નાને દાર આ પડી અને આદ્યમમાન્યમાથી મેન્ડોનુ મૂળ નીકળી ગયુ પણ સૌરાષ્ટ્રમા તેમનો પગ પડી ગયો હતો

આગળ જતા યોગ જ વખતમા ગૌતમીપુત્ર સાતકર્ણી મરણ પામ્યો અને તેનો પુત્ર શુભિમાન તેની ગાદી ઉપર બેઠો રાજ નાની ઉમરનો હોવાને લીધે રાજ્યખરભાર તેની વડી આજ ગૌતમી સાતકર્ણી ચનાવતી હતી આ બાદ અતિશય તેજસ્વિની હતી પોતાના છેડા સાતકર્ણીએ મેન્ડોનો પરાજય કરીને આર્યધર્મનુ રક્ષણ કરુ તે બાગતનુ હમેશા તેના મનમા વાજુ અભિમાન આવતુ તેમ જ નિદાન પોતાના રાજ્યમા તો સનાતન ચાતુર્વર્ણ્ય આર્યધર્મને મેન્ડો તરફથી ધોધમે પહોંચે નહીં અને આ રાજ્યપરશની પ્રમા કરી થાય નહીં તે બાગત તે આસ ચોક્કસાર્ધ રાખતી, એટલુ જ નહીં પરતુ સૌરાષ્ટ્રમાથી પણ મેન્ડોનો ધરપાખરો બહાર નાખી દેવો એની તેની તીવ્ર છંડ હતી પણ તે પડી સ્ત્રીજાતિની અને રાજ્ય પુનિમાનની ઉમર પડી નાની એટલે તેને પોતાની ઈચ્છા પોતાના મનમાને મનમા જ દયારી રાખી પડતી

૧૮૫૦ વર્ષ વીતી ગયા પુનિમાન તરણ વરતો થયો હોય રાજ્યખરભાર જાતે ચલાવવા સમર્થ થયો છે એમ જોઈને બળશ્રી ગૌતમીએ રાજ્યની ચગમ તેના હાથમાં સોંપી તોપણ ભાર પડીએ રાજ્યને લગતી દરેક મહત્વની બાગતમા પુનિમાન તેની સનાહ પ્રમાણે ચાલતો

એક દિવસે એક પહોર વીતી ગયો હતો બનશ્રી ગૌતમી પોતાના હેવની પૂજાઅર્થ આરોપીને દેરાસરમાથી તરત જ બહાર આવી હતી એટલામાં એક વિશાળ, તેજ પુજ અને તરણ બ્રાહ્મણે તેની સામે હાથ રહીને “ મહારાણી તને મારો આશીર્વાદ છે” એમ ઉમ્મર કહ્યો ત્હેને જોઈએ ગૌતમીએ બુઝીએ જરા ચકાવી અને રીતપ્રમાણે આવકાર મળે તેને કહ્યુ “ આર્ય હાજી, તમે મારી તરફથી નમસ્કાર સ્વીકારવાને કેટલા આગ્રહ છો તે બાગતમાં શ્રેષ્ઠ ટોચ છતાં હ તમને મન કરુ છુ તેનો સ્વીકાર કરો”

નામજિરીના અગ્રણ્ય (અગ્રણ્ય નવનકયા) ૩ ૨-૦-૦૦ એન એમ ત્રિપાઠી એન્ડ બપની મુબાઈ

દારીન—આર્યધર્મી બ્રાહ્મણના પુત્રને આંતરાગ્રમતાનું અભિનવન ગ્રહણ કરવાનો અધિકાર છે કે કેમ એ બાબતમાં આપને શકા કેમ આવી શકે તે મને સમજતું નથી

ગૌતમી—આજ તમે અમારા અતિથિ છો એટલે તમારો સત્કાર કરવો એ અમારું કર્તવ્ય છે માટે પ્રથમ ને સત્કારનો સ્વીકાર થયા પછી પાઠ્યથી આપણે એ પ્રશ્ન વિષે ચર્ચા કરીશું

ગૌતમી—આ અતિથિસત્કારવિધિ આરોપાયા પછી હારીત બોલ્યો “ આ બ્રાહ્મણનો પુત્ર તમકાગ કરવા લાયક છે કે નહીં તે જાનના આપના મનમાં શકા કેમ આવી તે જાણવાની મને ઉત્સુકતા છે ”

ગૌતમી—આર્ય હારીત! બ્રાહ્મણનો છોકરો થઈને જે બ્રાહ્મણધર્મની મર્યાદાનું ઉદનવન કરે તે ધર્મનિષ્ઠ બ્રાહ્મણ તત્કથી આદરને પાત્ર કેમ હોઈ શકે તે તમે જ કહો

હારીત—હોઈ શકે એ આપનું કહેવું વાર્તાવિક છે પરંતુ મારા તત્કથી બ્રાહ્મણ ધર્મનું ઉદનવન ક્યારે અને ક્યાં થયું તે મારે જાણવું જોઈએ

ગૌતમી—બ્રાહ્મણ પઠને મેચ્છના દેશમાં હો છે મેચ્છનું આચાર્ય પંચરીકારો છે તે શું બ્રાહ્મણ ધર્મનું ઉદનવન નહીં કે ?

હારીત—નહીં

ગૌતમી—તું ? નહીં ! આ એક નવાઈની જ વાત હ આજે સાંજ છું એમ મારે લાગે છે

હારીત—બ્રાહ્મણ વર્મ એટલે શું અને તેની મર્યાદાઓ કઈકઈ તે બાબતનું યથા જ્ઞાન થયા પછી આશ્ચર્ય લાગશે નહીં

આ ઉપર સામગીને ગૌતમી ગુરુસાનેા ઝટકો લાગ્યો તો પણ તે દગારી દબને તેણે ઉત્તર આપ્યો ‘ મેચ્છ દેશમાં રહીને અને મેચ્છના ધર્મશુક બનીને પણ બ્રાહ્મણ ધર્મ સમય’ એ વાત ખરી માનવા જેટલી શું મને ગાંડી સમજે છે ?

દારીન—જે બ્રાહ્મણધર્મનું પાતન મારાથી યથાથોગ્ય રીતે થયું ન હોતે તો મેચ્છાને સ્વીકર દેપ કરનાર મહારાષ્ટ્રી ગૌતમીના રાજ્યમાં, એવું જ નહીં પણ જુ તેના દેશગર ખાતે તેમની મુતામત લેવાનું આદ્ય મારાથી થયું હોત કે ? આપ બ્રાહ્મણધર્મ કેતે કહે છે ?

ગૌતમી—વેદવિદિન જેવનાનન ધર્મ તેણે નિમવા સલાચાર પાનન એ માં અભિપ્રાય પ્રમાણે બ્રાહ્મણધર્મ કહેવાય

દારીન—આપ મેચ્છાનું વાર્તાવિક છે પરંતુ એટલાથી જ બ્રાહ્મણધર્મનું બહુ કામ સમજું નથી

ગૌતમી—સદાચારનું પાલન કરીને બ્રાહ્મણોએ આર્યધર્મનું રક્ષણ કર્યું જોઈએ અને વેદોક્ત માં જાનના તરફ અમાજની પ્રવૃત્તિ કરાવી જોઈએ

દારીન—એવાથી પણ માર્ગ માનું નથી ધર્મકેવર મિત્ર રાષ્ટ્ર ઉપર વિપત્તિ આવી દોવાથી આપ અમાજ વેદોક્ત માગથી બાદ થતાં માંડ્યો હોમ દિવા બદલ થતાનો મન

હોય તો તે સમાજને તરત જ ઠેકાણે લાવવાનું કામ પણ બ્રાહ્મણોનું જ છે તેમ કરતાં સમય ધ્યાનમાં લેત તરત લાગે તો સનાતન ધર્મથી અવિરોધી એવા કેટલાક નવાં વિધિ તથા આચારો પણ બ્રાહ્મણોએ પુરાતન વિધિ અને આચારમાં સમાવેશ કરી લેવા જોઈએ. ગૌતમી—તમારૂં કહેવું ખરૂં છે બ્રાહ્મણોએ તેમ કરવું જ જોઈએ તેનું જો તેઓ ના કરે તો સમાજના નેતા તરીકે જો તેમનું કર્તવ્ય છે તે તેમનાથી બરોગર થાય નહીં.

હારીત—હવે આપણે ઇતિહાસ તરફ ધોડીક નજર નાખીએ મૌર્ય સમ્રાટ અશોક-વર્ધને વેદવિરોધી બૌદ્ધ મતનો સ્વીકાર કર્યો અને તે મતને તેની સંતાનો આશ્રય માન્યો તેથી કરીને આ આર્યભૂમિમાં બૌદ્ધમત સ્થાપિત થયો અને આર્યધર્મનો જાણે લોપ થયો હોય એમ થયું હતું કેટલાકે વર્ષો સુધી ભારતનાસીઓએ વેદોક્ત ધર્મ આચાર અને વર્ણુશ્રમ ધર્મમાંથી ભ્રષ્ટ થઈને બૌદ્ધધર્મનો સ્વીકાર કર્યો હતો પરંતુ કેટલોડ વખત ગયા પછી બૌદ્ધમતનો પરાભવ કરીને સનાતન ધર્મ ફરી પ્રસ્થાપિત થયો. લોક પેઠાચારથી ભ્રષ્ટ થયા હતા તે પુનઃ મદાચાર પ્રમાણે વર્તવા લાગ્યા આવે વખતે મિથ્ય જ્ઞાન તો પણ તેને અનિર્વાર્ય સમજીને તે તરફ ધ્યાન ન આપતા ફરી પાછી વર્ણુધર્મની ઘટના કરી એ જરૂરનું થઈ પડ્યું. સનાતનધર્મ અને નીતિની એમણે ફરી પ્રતિષ્ઠા કરી પૂડી એટલું જ નહીં પણ બૌદ્ધધર્મના કેટલાક અંગોને સનાતનધર્મનો પટ દબાવે આપણી આચાર પ્રમાણમાં દાખલ કરી લેવી પડી કારણ કે લોકોને અમુક એક આચારની ધણી વર્તી પડી ગયી આત્મ જઈ શકતી નથી આ પ્રમાણે સનાતનધર્મ અને આપણો આર્થોના સમાજ એમને એક નું સ્વરૂપ પ્રાપ્ત થયું આ પ્રમાણે ધર્મભ્રષ્ટ નાતોને બ્રાહ્મણોએ સનાતનધર્મમાં દાખલ કરી દીધા તેમાં તેમણે પેતાના અધિકાગ્ની બહારની કાષ્ટ ચીજ છોડી હોય એમ મહારાષ્ટ્રી સાહેબ નહીં સમજી એકી મને ઉમેદ છે.

ગૌતમી—તમે કહો છો તે ખરૂં નાતોને પાછા સનાતન ધર્મમાં લેવામાં બ્રાહ્મણોએ કાષ્ટ અર્થોગ્ય કર્યું હોય એમ હું કહેતી જ નથી પણ મેચ એ કાંઈ પ્રાસ નથી મેચ એ ગમે તેટલાપણુ વિદેશી કહેવાય.

હારીત—બ્રાહ્મીન કાળમાં એવી સમજીત હતી કે મેચ અને પ્રાસ એ સવળા આર્યો જ એ સમજીત માટે આધાર થો તેની તે વખતના લોકોને જ ખબર હતી ! જેમ ધર્મ ઉપરના સકટને લાક્ષ્મી દુર્ગાના નાતો સનાતન ધર્મમાં દાખલ થયા તેમ જ રાષ્ટ્ર ઉપરના સકટને લાક્ષ્મી મેચ લોકોનું રાજ્ય અહીં સ્થાપિત થઈને તેઓ ભારતનાસી બન્યા છે તેમના સબધમાં મહાગણી સાહેબનો શુ કરવાનો નિચાર છે ? આર્યધર્મ અને સમાજ એમની સાથે વિરોધ કરનારા મેચ લોકોની વચ્ચે આ દેશમાં થનાથી આ દેશનું કાંઈ કલ્યાણ થવાનું છે કે નહીં ? લોકોમાં એકત્વ થઈને રાષ્ટ્રીયતા ઉત્પન્ન થવાનો સબન લાગે છે કે નહીં ?

ગૌતમી—મને તો કાંઈ લાગતો નથી.

હારીત—તો પડી ?

ગૌતમી—તો પછી શુ ? તેમનો ક્ષય કરવો જોઈએ મારા મહાપ્રતાપી પુત્ર સાનપ્ત્યુએ
એ દિશામાં પ્રવલ્ન થનારો હતો પણ કમનદીમે તે અકાળ મૃત્યુના મુખમાં પડ્યો એટલે
તેની તે ઇન્દ્રિય અધૂરી રહી ગઈ પરમેશ્વર તેના પુત્ર અને વિદ્યમાન મહારાજ પુનિમાનને
હાથે તે પુરી કરાવશે એવું હું મિતન કર છું

હારીત—મનુષ્યે મનુષ્યનો ક્ષય કરવો એ તેને શોભે છે કે ? આપણે સૌ હૃદયના
છોકરા છીએ અને સૌએ હળી મળી રહીને સુખ અને શાંતિનો અનુભવ કરવો એવી જ
પરમેશ્વરની ઇચ્છા હોતી જોઈએ

ગૌતમી—ધર્મ કિંવા સમાજના રક્ષણમાટે એકદમ માણસનો કિંવા જનિતો ક્ષય કરવો
પડ્યો તે તે પરમેશ્વરને પસંદ પડશે નહીં એમ મારાથી નહીં કહેવાય

હારીત—એ વિચાર આપણે હાથ તરત બાજુએ રાખીએ અને તેમ કરવું જરૂર છે
એમ માનીને ચાલીએ તો પણ તે કેટલે અંશે શક્ય છે તે શુ ન જોવું જોઈએ ? આવો
વિરોધ જન્મેના નાશવત્ કારણ થશે મહારાષ્ટ્રી સાહેબ ! મારું કહેવાનું એટલું જ છે કે જેવી
રીતે સનાતન ધર્મે વ્રાત્યોને પોતાનામાં દાખલ થવામાં હડાપણુ દેખાડ્યું તે જ પ્રમાણે એન્ડ્રી
પણુ આર્યધર્મમાં અને સમાજમાં સમાવેશ કરી લેવા એ હડાપણુનું તૃણ થશે તે નહીં કર
નામાં આવે તો માત્ર સર્વ ઠેકાણે વૈપ્રમ્યની વૃદ્ધિ થતે અનેક સકટો આવી પડે અને
ધણુ નુકસાન થશે ! તેથી જ સમાજના નેતા જે શાહજો તોએ તેમને પોતાના ધર્મ અને
સમાજમાં પેનાની ઇચ્છા રાખે છે અને તે જ ઉદ્દેશથી મારા જેવા સંકટો શાહજોએ મેન્ડ
રાજ્યમાં વાસ તથા મેન્ડજોનું આચાર્યત્વ સ્વીકાર્યું છે

ગૌતમી—વાહ ! બહુ સાર ! આર્યોના સમાજમાં પ્રથમથી જ ચારવણ છે તેમાં આ
પાંચમી વર્ણનો ઉમેરો તમે કરશો એમ મને લાગે છે !

હારીત—જુદી વર્ણ ત્રા માટે જોઈએ ? પોતપોતાના ગુણકર્મ પ્રમાણે મેન્ડ પણ ચાર-
માથી કોઈપણ વર્ણમાં જઈને પડશે

ગૌતમી—સૌરાષ્ટ્રદેશમાં આવી રીતે તમે કેટલા મેન્ડને આપણામાં સામીન કરી લીધા છે ?

હારીત—મેન્ડોમાં શાહજો હોવાનો અધિગરી હજી કોઈ થયો નથી કહીયો જ ધણુ
છે થોડાક લોકો વૈશ્ય અને શૂદ્ર છે

ગૌતમી—આર્યે હારીત ! અ તારા ઉર્જોગથી આર્યભૂમિનું ક'વાણ તો થનાનું નથી
જ પણ મેન્ડોની સયે મિશ્રણ થનાથી આર્યજનિ માત્ર કનકિત અને હળીળ થશે એ
નિસંશય છે તેથી તમારા જેવાનું જ ક્રયમ નિમ્ન કાનું જોઈએ

હારીત—આપ તે ઉદ્યોગે નાગો એટલે તેમાં જે અનન્ય અડચણો છે તે આપને
જણાઈ આવશે ધણુ પાંચીન કાળથી શાહજોએ અનેક અનાય જનિને આર્યોના સમાજમાં
સમાવી દીધેલી છે તેમ જ સાથે રોગ વ્યવહાર તથા બેગી વ્યવહાર દોષને રમતનું મિશ્રણ
થયું હોય આગળ જતા બ્રાહ્મણમાં આ મિશ્રણ વળી મોટા પ્રમાણમાં થયું આ વિચિત્ર

કેટલું શુદ્ધ આર્યરક્ત અને કેટલું કુપિત રક્ત તે કેવી રીતે જોળખતો? આપનો વ્યવહાર જ વલ્લભ્યો આપ જાનિ અને અધિ રાજવન એમા આર્ય અને દ્રવિડ (અનાર્ય) એમનું મિશ્રણ નથી કે?

ગાનગી—ગીતમી ગવીરપણે બોલી—‘દ્રાવિડ જાનિ અનાર્ય હશે પણુ’ હી. અસત્યચક્ષુ પુરનારી એ-જ જાતિ તો નથી ? દ્રાવિડ જાતિ સુચરણ અને ઉન્નતિચીન હોતી તેમજે આર્યોમાથી ધમ અને નીતિના વાક્ય તરનો મદજા કીના તેમ જ શત્રુધિ અને બીજા નિઝાઓ પણુ આર્યોને આપી છે દ્રાવિડોની સાથે મિશ્રણ થાથી આર્ય જાનિમા કોઈપણુ જાનતું કેમીપણુ આ પુ નથી જ નો તેજેથી લાલ જ થયો છે

હારીત—એ-જ પણુ જાવી રીતે હવડા જ ગરી લોક નથી તેમનામા પણુ પછિ સારા શુભો છે નિગેરી કરીને મર્દાપણુનો શુભ આર્યોએ તેમની પામેથી લેવા કર્યો છે

ગૌતમી—દાનવોમા મ નીપણુ આ થોડુ હતું ? પણ તેટલા માટે દેવોએ તેમની સાથે જાનિમિશ્રણ કેવળ વિવસ કર્યું નહીં

હારીત—પણુ દેવ અને દાનવ એ જાનને દક્ષપ્રમખપતિના જ પુત્ર હતા તેમના અર્મા જિનપણુ મુક્ત જ નરોત્ત તેથી તેમનુ ઉદ્ધારણ અહીં લાગુ પડતું નથી

ગૌતમી—પૂરના કાળમા જે શયુ હશે તે શયુ હશે માત્ર દાનના વાળમા તે આર્ય અને એવેજ જાનિ એમનુ મિશ્રણ થતુ હટ નથી નિગેષ વા’ દેવતાના કોઈ કાયદો થી તમે એવેજના આચાર્ય થઈને મરજી માનક બનદાર કરો જ છે આનના કોતમારો ક્રમ તમને કોઈ આડ આપનું નથી પણુ તમારો આજે અહીં આનનાનો ઉદ્દેશ શુ છે ?

હારીત—હુ એક નિનતી કરના આ થો હતા તે નિનતી કટને અગ્રે કણવ રાખવામા આવતો તે કહી લખતું નથી તો પણ તે માટે ખાસ આવેલો છુ એટલે આપો તે જણાવવા માટે દાન છે

ગૌતમી—જાન જે હાથ તો જણાવો

હારીત—નિનતી એટની જ છે કે રાજ દ્રહમનની કન્યા દક્ષમિત્રાની સાથે આ રાજ પુનિમાનતુ લેખ કર્યું

ગાનગી—(હસ્તા હસતા) વાહવા ! વાહવા ! ધન્ય છે તમારી કિ મનની ર ઉચા હડમા ઉત્પન્ન થયતી ગજકન્યાને આર્ય-દ્રવિડ મિશ્રિત કુ મા આપનાની છત્રા ગણો કે તેથી તમો કુ કહેવો તે સમજાવ નથી-શુદ્ધ આપરજનો કોઈ પણુ રાજપુત રદ મનની કન્યાને હાથ પકડવા તૈયાર થતો કે ?

હારીત—મહાગણીસાદન, મહેરવાની કરીને અમારી છત્રાને આમ દુસી ! કાતો દક્ષમિત્રા એ-માને શિષ્યા હોઈ વિદ્યા, રીન, રૂપ, શુભ વગેરે બામતની અતુક્ષમતાને વીધે એકાં અકવર્તી રામની રાણી થવાની લાખકાતની છે પણુ આપાર્તમા એવો અકવર્તી રામ રવો છે ક્યા ? દરિણતા રાગઓમા આપરાજ પુનિમાન એકનો દેમાવડે માટે સૌ

અને આથ એ ગાંધુઓ વચ્ચે તરીકે સમય પધાર્થ તે મેં તો મન દા થાય એવી હોય
સાખીએ જીએ

ગૌતમ—છેલ્લા રાત્રે મેં તો ગણો તેમા કોઈથી મના નથી પણ પધાર્થમા રાખતો કે
જ્યાં સુધી આ બધી પાંત્રી થયતી કે ત્યાં લગી તો આથાન પુનિમાન ગાંધુઓને
રાત્રી તરીકે પણ સાખી સમજે નહીં

હારીન—રિવાતાની જ તેરી મરજ હશે તો આપ મને તેટલા સામા પડ્યો તેપણુ વશ
ગિરા આંગળની પટરાળી ઘણા વગર ગેરારી નથી

ગાંધી—રિવાતાની મરજ આગળ સોજ નીચુ જોતુ પડે છે તેમા મને નુ થું નુ
પણુ રિવાતાની મરજ એ હારીનના હાથની સાત નથી

હારીન—હારે તો હવે મોજ આપો

ગાંધી—વાહ ! આથરાનને યે રહીને આનિયનો રતી ના વિવાથ મેં જઈ
સકોગે આનિયનો નીકાર કરીને અમને કૃતાર્થ કરે

હારીન—મહુ ઉત્તમ ! હું આપના કરતા બહાર નથી

૨

‘ભને પધારો, આનરાજ પુનિમાન ! ભને પધારો તમે !’

‘કોણુ આથે હારીન ? આપને નમન કરે હું આપનુ અદિ આનરાતુ ન પિપન્દ
રીતે કેમ થયુ ?’

‘નન્દીકમા જ જો રતીના તીરકેપર પડાળી મહારેનના દામા હાન હું અનુમાન
કરે હું મહારાજનુ આવવાનું સિખર નિમિત્તે થયુ હાય એમ યાતે છે

‘હા અમારો તણુ પણ અહાં નજદીકમા જ છે ભગવાન, પાણી મહારેનનું દરે
અહીંથી કેટલું દૂર છે ?’

‘મુમારે પણ ગાઉ દેવદરેન માટે આનવાની ઇચ્છા છે કે ?’

‘હા આપની કાને સવારે આવી ! એમ વિચાર થાય છે આપની મુનારાન ત્યાં થયે જ ને ?’

‘ગાંધી આત્રીપૂર્વકે કહી સમય નહીં’

‘આપની મુનામત થાય તો મહુ સાઈ’

‘આપની આથે ત્રિપાઠ પાવન વગેરે સંસ્કૃતમ પણ આનવાનો હશે ?’

‘ના દેવપૂજની રખતે તેમને ગૌરવાનુ કાંઈ વારણુ નથી’

‘તે પણ ખરે વાર, પણ હું હવે આપની રજા નકશા !’

‘હું પ્રણામ કરે હું’

‘તારો જય થાયો’

૩

બીજો દિવસે પરાગએ પુનિમાન બે સગસગને લગતે દેવના દર્શનમ કે જ્યાં નિવસ્યો
દેવેશન કાં પાણુ જ હતું પરતુ પુનિમાની ગાંધી ત્યાં હાજર ન હતો પુનિમાન દાદમા મુખ્ય

સ્થિત મુનાશરેના પાના ૩ ૦-૮-૦ એન એમ ત્રિપાઠી, એન કપની, મુમુક્ષુ

સાગથી લઈને દહેરામાં પેસના ગયો એટલે 'આહા ! મહાદેવની પીડીપાસે હાથમાં પુષ્પાન્નિ લઈને આ કંઈ સુંદરી બેસી' છે ? સાક્ષાત્ દિવ્યાનની કન્યા પાવતી તો નથી ને ? એમ ત્યાં એક સ્વતિ સુદર કન્યા જોઈને પુતિમાન વિસ્મય પામીને તથા અત્યત સ્તબ્ધ થઈને વિચાર કરતો ઉભો.

તે સુવતીએ પ્યાન પૂર થયા પછી આખ ઉધાડી અને ભક્તિપૂર્વક દેવને પુષ્પાન્નિ અર્પણ કરીને નમસ્કાર કર્યા, એટલું કરીને તે ઉઠી ઉઠતા જ તેની નજર પુતિમાન ઉપર પડી દહેરામાં એકાએક યુવાન પ્રવેશ કરીને યતાં જ તેને વિસ્મય આવી પડી લાગ્યા અને તેમ થવાથી તે બે પગલા પાછળ હટી તે જોઈને પુતિમાન ખોલ્યો 'બહીવાનુ કાંઈ કારણ નથી હું પણ દેવની પૂજા માટે જ આવ્યો છું આ પવિત્ર સ્થાન છે અને તેમાં વળી હું ક્ષત્રિયકુળમાં ઉત્પન્ન થયેલો છું ખરા ક્ષત્રિયને હાથે સ્ત્રીભક્તિના વચનભગ કોઈપણ ક્ષત્રિય થતો નથી'

સુવતીએ નમ્રપણે અને વિનયશીલતાથી કોઈ નીચું નાખીને અને ઘડક હાર્ય કરીને ઉત્તર આપ્યો 'આપના આધાસનથી મારા મનમાં ધીરજ આવી છે પણ શક્તિમાન શ્રીપુરુષોને હાથે અપનાતું અપમાન થવાના દાખનાઓ નથી એમ નહીં' એટલું કહીને તેણે જગા ટાકું ઉંચું કરીને પુતિમાન તરફ જોયું પુતિમાન પણ તેનું દિવ્ય સ્વરૂપ તથા વિનયકૃત 'પણુ' દિવ્યભૂતિ લાગણી સંલગ્નને ચકિત થયો તેણે પૂછ્યું 'આપ કોણુ આ કનારહા છે ?' તે મહેગ્યાની કરીને કહેશે ?

સુવતી બોલી 'તેની સાથે આપને શું કામ છે ?' પુતિમાને ઉત્તર આપ્યો 'મનમાં કાંઈ શકા આવના દેરો ના દેવની રૂપરૂપા કહું છું કે અત્યત શુદ્ધ, નિષ્કપટ મનથી હું આપને પૂછું છું તમારા સરખા દેવની આત્મનિતક ભક્તિ કરનારા માણસનું અણચિન્તી રીતે દર્શન થયું એ એક માત્ર મોટું ભાગ્ય મનુષ્ય છું તેથી આપને વિશે ઘડક માહિતી પૂછી એમ લાગ્યું, એટલું જ સુવતી બોલી 'હામા કરજો મારી પોતાની બાગવતી માહિતી આપવાને હું હમણા અસમર્થ છું' તેણે માહિતી આપવાની ના હી તો પણ 'તમારું ઘર અહીં જ કોઈ દેકાણે નજીકમાં છે કે ? ઘરમાં પણ માણસો છે ? અહીં પાછા ક્યારે આવશે ?' વગેરે પ્રશ્ન ચિન્તિતપણથી તેણે પૂછ્યા જ તો પણ સુવતી દ' મનની હોવાને કીર્તિ તેણે કાંઈ યાગમાય ન લાગના દેતા તે ત્યાંથી ચાલતી યઈ તેની 'ઝાડે પછાડે આપણે કીર્તિ તેણે કાંઈ યાગમાય ન લાગના દેતા તે ત્યાંથી ચાલતી યઈ તેની 'ઝાડે પછાડે આપણે' પણ જુદું એમ પુતિમાનના મનમાં આ બુ પણ તેમ કરવાથી તે । મનમાં આવેલી શકા વધારે જ દ' થશે અને તેને પ્રસાદ્યા જેનું પરી એમ ધારીને તેણે તે વિચાર તોડલેથી જ દોષી રાખ્યો.

સુવતી જતી ગયા પછી પુતિમાને દેવને પુષ્પાન્નિ ભક્તિભાવથી અર્પણ કરી અને તેના આગળ સાદામ નમસ્કાર કરીને ને દહેરાની બહાર આ ગો પછી હવે કરાંજીવું તેનું વિચાર કરતો ખરતો તે સહેજ ખરવા લગ્યો કર્મધર્મ સરોવરથી તેના પગે તેને જોઈને તે દેવે આલિસાન શાકુન્તલ (૨૩ ઝવેરીનાનકુત) ૨ ૨-૦-૦ એન એમ, વિપારી એન ક પતી મુનાક

તે જ માર્ગેથી ને, યુરતિ માર્ગ દત્તી રાજની મારેના માણનો શ્રીજી માણએ તેના આરામની વાટ જોના મેં દત્તી

વિચા મો ને વિચાત્મા પુનિમાન ગ્ના ઉપર ધણે જ નામે નગી આદ્યો ગયો ને પછુ આપણ કયા અને મેને મારે જગમે શ્રીએ તેનુ નેને જ્ઞાન નહોતુ પણ એટલામા મ મદાગમ, એટલા કયા જઓ ડા ? એરો પ્રશ તેને પ્રાપ્તએ એકએક કરી તારે તે એપ્રાને જુવે કે તો દાગન સાસો ઉમો ડા ત્યારે તેને આરામ નગુ મને ને યુરતિ વિશે નેને માદિતી પૂરી એમ તેના મનમા આ યુ અને તેણે તેમ પ્રીતુ

મારીન મોત્યો ' તે યુરતિ મારગ જોગપાણુમાની કે પણ નેને વિશે માદિતી આપ- રાને કે અમમર્થ યુ તે માટે મને મમા કમ્મો ને ના માર છે તેની મને ખમગ છે અને નેને મળવાની આપણે મગ્ગ હોય આ આપની મગ્ગ હોય તો તેની પામે આપને નજરે

તેનુ ફરી 'શન કન્વાની ઉત્તમ ગળના મનથી આરરી નામ નહો ને દારીનની માથે તેની પામે જવા નીમરો

પણે જ વખન આવ્યા પડી તેઓ એક પદાડની પામે આવ્યા એટલામા એક નશસ્ત્ર મુખ્ય એક મુક્કામથી મદાર પડ્યો અને તેણે રાજને મહીરાના ઘેરે આ બનાવ મને ને ને ને નામએ આશ્ચર્યહારી દલિથી દારીન તમ્મ જોયુ અને નેને મુકુ ' આર દારીત ! આ એ વિચિત્ર મનાવ છે મને રાજને મીવાન કરનારો આ માણુમ્મ માણુ મારગ મળ્યમ્મા મારી નદ આવી વનાડક ચનારાની દિમ્મન કમ્મનુ નામ મારે જાણુતુ તેમજે

દારીતે રસના દમના ઉત્તરે આપો ' અધિરાજ આ ગ્ના આપના મન્યની મા નવા આપણે મારગ દત્તી દુમા આવ્યા ડીએ અદીઆ અમારો અધિરાજ આવે છે, આપનો નહો

પુનિ—ત્યારે મને મનિમાન કે રામા તમારે જ ડાલક નામ્મ્યાન મળ્યુય કે આપ આ દુટના અધિપતિ કમનના આચાર્ય છે એની મને ખમગ પડી કે આપ જાનુ કે ને ! ત્યારે પડી શ્યુ નરિન નીતિ ક્યાથી મપા ન પ્રાપી ?

દારીત—શાહણ કેરફ મર્મનીતિમા જ નહો પણ રાજ્યનીતિમા પણ નિરુપાન થત શક છે એ રાન પ્રાપ્તીન મળથી પ્રમિદ છે આર આણુમ્મન નામ પ્રમિદ / કે

પુનિ—ઓરો ! નમને પણ આણુમ્મના જેવી પ્રમિદિ મારે હામ ઉમ ની લાય એમ્મ હોમે કે રાજ, પણ મને મીરાત કમ્મમ્મ તમારો ઉત્તેસ તો કે ? તમ - મનો મિ ડોનો અગ્રાત મનારવાનો આપનો વિચાર છે ?

દારીત—જે ? જા નેનાથી અમને કે મિલ્લુના નામ્મએ ને ન રાન થરાનો અમન નથી ન નશ્ત્રુનિ ન નરામાં નામકપનો હેતુ માન પી વેર નવો દોરો આવની મળના તે નેવનો કમ્મુ દોવા જવુ મરણુ રાપુ કાલ જ-યુ નથી

પુનિ—ત્યારે તો આ કમ્મમાને અ મ્માનેધો નામ કાલ કમ્મુ દોરો નામ

હા, અગત અને મિત્રમ્મળ કે મ-મ-મેા નમ્મ મિપાવી નેના રપતિ અપામ

‘હા, દક્ષમિત્રા? તારા પા, આજે ત્રિમં આ મહિનાની મુનાકાન લેનાની કૃપા કીધી,
જો મુ?’

‘દક્ષમિત્રા લલગતથી તીવ્ર બેઠો જોતી, ‘મહારાજ’ આટલા નિભા આપના ‘રુન
માટે હું આવી નહા તે અપરાધ તમા કમન

‘તા યી અપરાધ થયો એવું મનમાં નાનું અધરા તે જાનત મનમાં અસતોષ રાખવો
એ મને તો અનક્ય જ છે પણ એટલું માન લાગે છે કે તારૂં દર્શન થાક થોડે વખતે થાય
તો આ કારણદ્વાસ પણ મને સુખાવહ લાગે

‘કારણદ્વાસ? આપને લાગતી સ્થિતિમાં હમેશ થાય છે કે?’

‘આના પીવા મિગેરે જાનતમાં મિનુષ્ય કદ નથી પોતાને કે આવેના મહામાનો જેમ
આપને અમારું કમીએ તેવો સગર તારા પિતા તરફથી મારો થાય છે જતા એક રસાતલ્ય ન
હોય એટલે તેની આગળ હજારો નુબ વુન્ધ અને ત્યાજ્ય નાગે છે એવો નિયમ જ છે’

‘મારા પિતાએ આપની ગજબાની તરફ સટેગો લાગે મોકલેલા હૃત પાછા આંના કે
તે ખનર આપને મળી છે કે?’

‘હા મહારાજ રૂદ્રમન અને આય દારીત થો. જ વખત ઉપર અહીં આવી ગયા.
મારી ‘વડીઆઈ’ તરફથી આવેલો ખનિતો પણ તેમણે મને દેખાવો આપણા લમ માટે
તેમની તરફથી સમતિ મળી છે

‘તે સમતિ તેમણે તાજપ્રધીવી આપી છે એમ આપને લાગે છે કે?’

‘ખુલીથી નહીં એ મને દેખાય છે જ કારણ કે તેમ ન હોત તો આર્થ દારીતને મને
સુખિથી લાવીને બઢીરાત કરવાની જરૂર જ ન હોતી મને એમ ખનર મળી છે કે તેમણે
આપણા નમરિં અગાઉ એકના અમારા માતૃથી આગળ વાત કાઢી હતી પરંતુ તેઓ તેમા
સમતિ આપતો ન હોતા માટે આય દારીતને પોતાનો હેતુ પાર પાડના માટે આટલી ખનપદ
કાઢી પડી’

આમ છે તો પડી આપણા લમ થઈને હું આપને ધરે આવીશ તે આપના માતૃથીને,
અમાસવર્ગને અને પ્રગતે પણ પમદ પડે નહા એમ જ કે નહીં?’

થોડા નખત લગી ત્રિચાર કયાં પડી પુનિમાને જનાય આપે, ‘હા, તેવો સલવ છે
અરો પણ તેની કાઠ જાત મોગી રીકન કરવા જેવું નથી કારણ અમાત્યનગ અને પ્રગત-
જનને અદરજાને દાઢ પણ તારો તો પણ તેમને બહારથી રાણીસાહેબને યોગ્ય માન
આપવું જ પડે અરેઅરી શ્રમ આવે છે તે માત્ર અમારા માતૃથી જ ન જ

‘આપને પરમપૂજ્ય અને આપની સલાહ કરનાર માણસની હિંમતીનું લગન કરવું
એ આપને પણ મોલારો કે?’

ઉપાકાન્ત (સચિત્ર નવનકથા) ૨૨-૦-૦૦ એન એમ ત્રિપાઠી એન્ડ કંપની, મુબાઈ

‘ આ માનવના વિચાર કરવાને દુ અત્યંત ધ્યા છુ ? દુ છુ નહીંના મા’ અરે બદીનાસમાંથી, છુ કારે જોઈતો હોય તો શકરાગની ગત માન્ય રાખવી જ પ ’

‘ આપ મર જુવો મરદ-તેના વળી શનિય, એક મોટા પદના રાત દખલ
તમારો કહેવાનો જાણ્યો સમજ્યો પણ દલમિના માટે પુરપત્ર પીત રાજ
ગારવ એ બંધુ જ તારા ઉપથી અને તારા નવિત્ત્યથી અગાઉથી જ જેર થન ગયુ છે.
તારા પિતાએ મુકેલી શંત કશુન કર્યાથી મારો કુમારો થને એટલુ જ નહીં પણ મારી
ગોનાની મનકામના પણ પૂજ થને ’

‘ પણ આપની નડીઆમના મનથી તનપાવ થને તેનો ગો નરો ? તેનો આપ
વિચાર જ કરતા નથી એ શુ ’

‘ મને ખાતી છે કે જે તાગ સ્વભાવના મહાપથી દુ મોહીન થયો છુ તે માત્ર પીના
અનુભવમા આવરો કે તે પણ તે ઉપર મોહીત થઈ જને તેમનુ મન ઉત્ત, મોહુ અને
રામજ છે તેમનો તાગ ઉપરનો ચુસ્તો ગુ દિવસ ટકને નહા ’

દલમિત્રાએ આ ઉપર કાષ્ટક વખત વિચાર કરીને ઉત્ત આપ્યો તેમનો પ્રેમ પ્રથમ
સપા ન કરે તો પડી જ મા થી તેમના વરમા પગ મુકાશે, નહા તો નહા આપ મા
ઉપર પ્રેમ રો અને તેમજે મારી તરફ જોઈને મનને સતાપ કર્યો એમા આપની પણ શુ
રોઆ રહે ? અને જીને પોતાના પતિના ગૌરવ જોટલુ અભિમાનારપદ બીજુ કાષ્ટ હોતુ નથી
તે આપ જલો જ છે ’

પુનિ—‘તુ કહે છે તે ખર પણ નમ થયા પદના તુ તેનો પ્રેમ કેવી રીતે સપાદન
કરી રાખે ? ’

દલ—‘નહારાજ ! આ ! મનના વિચાર મે ખુસસાર આપની આગળ
રલુ કર્યો છે તે મારી દિમ્મતજરી વર્તણ માટે મને ઠામા ક ગો આર્યદારીત
અમારા આચાર છે નાનપણથી તેની જ કેગવલીમહ દુ ઉજરી છુ મારા છવનમ
જે જે કાષ્ટ આનન્દાપક અને ગૌરયુક્ત હને તે તે તેમની જ રૂપાનુ રજા છે,
પરતુ જે ઉદ્દેશથી મે-અનશમા ઉત્પજ થયતી ર દમનની કન્યાનું આનરાગની સાથે
લમ ગોમવાની ઠગે તેમજે રાખી છે અને મને ખમ ન પડવા લેતા માટે નિમિત્ત આપને
બદીનાન કરીને અર્પ આપ્યા છે, એટલુ જ નહાં પણ આપના મહા પુ માહે-સમના
સપગલી તેમની પામેથી આપણાં લમમાટે સમતિ મેળવી છે તે ઉદ્દેશ મને તેટલો ઉચા પ્રકારને
ટોચ તેપણુ તેજેથી મારા મનમા અનિરા દુ ખ થાય છે આ જ્ઞાતની ખમ પડી છે ત્યા પી
મારા મનને શાંતિ એ રુ રીંગીજ છે તેનાં મને ખરે નહીં આપનો મારા ઉપર પ્રમ હજે
તો પણ તે સુધાં નિરપામે પ્રાપ્ત થયતી સ્થિતિનું પરિણામ છે એ મને સમજી શકાય છે
પુનિ—‘તુ ! જા ! તેનું કાષ્ટ નથી આર્ય દારીત મને બદીનાન કરીને આપ્યો તે માટે પ્રેમ

તારા ઉપર થાય એ હેતુથી નહીં, પરંતુ અમારા માતૃ શ્રીની આપણા વડે માટે સમિતિ મેળવવી પડેલા માટે છે.

દક્ષ—‘જાતા પણ મારે સાઠ તેમને—આપને જે પૂજ્ય છે અને તેથી જ મને પણ જે કૃત્ય લાગનાં જોઈએ તે આપના માતૃ શ્રીન—સકટમાં વારીને સમિતિ મેળવવી પડી એવાના તારા મનથી અનિશય ખેદકાંક જાગે છે.’

પુનિ—‘સારે તારા આગળ શુ કરવાનો નિશ્ચય છે?’

દક્ષ—‘મહારાજ, વગર શન આપનો અહીંથી છુટકારો થાય એવા ઉપાય મારવાની કોઈ શક્યતા.’

પુનિ—‘પણ તે માટે નથી જોઈતો તારી પ્રાપ્તિ થાય એમ છે જતા તે ન કરી લેવી અને તારા ત્યાગ કરવા એ વાત અને પ્રાણ ત્યાગ કરના પણ વધારે કનેસકાર લાગે છે.’

દક્ષ—‘આપ પ્રથમ આપનો અહીંથી છુટકા કરી લો. પછી જો આપનાં માતૃ શ્રીની સમિતિ ગણપુત્રીથી આપ મેળવી શકશો તો પછી આપણા લક્ષ્ય થતા શી માર્ગ લાગનારી છે? આપના ચરણમાં મને અર્પણ કરના મારા પિતાને પ્રાણપણ વખતે આનંદ જ લાગે.’

પુનિ—‘દક્ષમિત્રા, એ વાત બનનાની જ હોત તો મારી ઇચ્છા પ્રમાણે કરવામાં મોં પાડી આનંદ જ લાગત પણ મને હજી વાંચે છે કે મારા માતૃ શ્રીની આપણા વડે માટે સમિતિ મળશે તો તે નાંગ ચાગિયના માધુર્યને લીધે જ મળશે. સમલુતિની ચોર વાત કહીશ તેથી નિશ્ચયની નથી.’

દક્ષ—‘તો પછી મને લાગે છે કે આપ એમ કરો. પત્ની તરીકે નહીં તો મને આપ દારી તરીકે લઈ જાઓ. હું તારી તરીકે તેમના ચરણની એવા દરીશ તે કરતાં જો મારા સંદેશાએ તેમની મજાળ મપાદન થઈ અને મને પોતાની પૌત્રવધુ કરવાને તે કષ્ટ ન થાય તો પછી આપણું લગ્ન મની આપને નહીં તો હું મારા પિતાને ઘેર પાછી આવીશ.’

પુનિ—‘તેમના તારી મર્યાદા સી ગીતે ગ્રહણ કરવા કે પાછા આપનાનો પ્રસંગ તારા ઉપર આ પો તો પછી જીવે કોઈ સજ્જત પણ તને કેમ વરશે? નથી, પત્ની તરીકે નહીં તો દારી તરીકે તને મારી માથે નહીં જનામાં તારા પિતા પણ કેમ સહનિ આપશે? અને હું પણ આવી દેખીની અપમાનગરક માગત કંઈ મોટે તેમની આગળ કાઢું.’

દક્ષ—‘આપને તે જ્ઞાત છડનાની જરૂર નથી. હું તેની બચવસા કરું છું.’

પુનિ—‘અને તેમણે સમિતિ ન આપી તો.’

દક્ષ—‘તેથી આપે તો જોની બધાં અવિનાશિત રહેશે.’

પુનિ—‘તેમ હોય તો મારા તરફની હકત નથી પણ મારી એક વાત જોનામાં સમિતિ મળે એ કે તારાસિવાય હવે પછી હું પ્રાણ ગંધનાર નથી.’

ગીતગોવિંદ ૨, ૧-૮-૦, એન એમ ત્રિપાઠી એન્ડ કંપની, મુંબઈ

દિપ-ઉપાય સંખ્યાએ તે કરી તો નેહજો

એટલું જોતીને અને પુનિમાનો નમસ્કાર કરીને અમિતો ભાષી ચાલી નિકળી

દારીત અને પદમો દશમિત્રાનું કહેતું ચાતપણે સાબળી લીધું તેજો મુચ્ચેલી પાનત
તેમો અપમાનકારક હામી તો પણ દશમિત્રાનો આ પાનતમાં દુઃસમ્ય અને પુનિમાન
ત ક્રો અગાધ પ્રેમ ફોછને તેમણે તેમા કાઢ દરકત લીધી નહીં

પુનિમાનનો પગર રાત છુટકારો થઈ તે દશમિત્રાને નહને પોતાને દેવ ગયા પોતાના
વરનો એકનો એક આધાર સુખરૂપ પાડે આ થો તે નેહને ગનગ્રી ગાનમી મન પિશુ
પુનિમાનનો દશમિત્રા ઉપર કેટલો ગાન પ્રેમ છે આ તે ઉત્પન્ન થનાં કારણ થ છે તે
ગાનમીના પ્યાનમા આનના યોગ વખત બાળ્યા નહીં દશમિત્રાએ જ પરિચિતિને લીધે
અને જે ઉદ્દેશથી ગાનમી મહારાણીની સેવામા પોતાની જાનને અજલ કરી હતી તે પ્યાનમાં
આવા પડી ગાતમીનું પણ મન પ્રમત થયું અને દશમિત્રા મને, કયા છે એટલા જ કારણ
ઉપરથી તેના ઉપર મનમા શુરસો ગાખવા જેટલી નિ રતા તેનામાં થઈ શકી નહીં દશમિત્રાએ
પોતાની વાસાસું મન એટલું પ્રસન્ન કરી દીધું ગાતમીએ તેનું પુનિમાન સાથે યમ કરામ
મોગ આનદથી સમતિ આપી

બુલબુલનું ગુલિસ્તા.

લેખક — રા. કુસુમાકર.

ગગન

૧.

તુમ પ્રતિગાન માડી ! મુન્યોકમા ગનાયે
સગિના અમીની બહોળી તુમ માટ રી રેનાય !
તહારે નનાટ રમતા સૌન્નવદમી જ્યોતિ
મહિમામિનારે માડી ! કેવી રહી તુ મોની !

સનિતા પ્રતિતિને મા ! દસનો મધુગ ઉગી, તુમ વર્ણ દિમગિરિ મિરજે રમે તુ સુધી !

૨.

ભીંગ મનોહરી મા ! અણા નિપુત નહતા
દુહારી પ્રસાનના મા ! ચિનદેશ અવસ્તામા,
સાગી જહા નિમિરે જ્યારે હતી જવાદ
જ્યોતિ મુસરકૃતિને ત્યારે હતી સુહાની •
જાપો પ્રકાશ કીસે ઉગ્યો નહતો જ્યારે
જ્યોતિયા અમહળની માડી ! હતી તુ માર

પ્રસુદ બુદ હરે આદિ જીવા મુન્યોનિ, શીરામકૃષ્ણપાદે માગી ! રહીતી મોલી

૩.

દેવસલ નીર્મલ દેવે કષ્ટ ઉમા !

આર મોગ અશોકે રમરજો કષ્ટ મુકા !

નરાડી ચિત્રમ જાનું ! ને જામ્મા પ્રસિદ્ધ પયરી એક ગાનના આ મનુવાદ

निग्न उग्रभा भीमो वा पशिनो प्रनापनिह ।

૪૨૭૧ી ઉગતખને અમુકખરે આ ભસિને ।

જાણી! જુઓ! જરૂરના થવાના હા! ગિનાઈ! રત્નો! ધરની છે અભિ હા! દહાડે તાજ

ਸਾਥੀ ਰਹੇ ਨਸੀਬਾਂ ਸਾਹਸੀਰ ਸੁਖੈ ਜੇਨ

१३ प्रेमजोय ते दा ' हृद सीरोनु,

અહીં મૂળના અહે ઉ માના વિજય દુદુભિ,

ॐ श्रीनि गान श्रीनर्ना अतिने जतो पथमी

ਜ਼ਖ਼ਮੀ ਤੇ ਦੁਖੀ ਹੁਸ਼ੀਰ ਦਾ ਮਨੁੱਖ, ਮੁਕਾਬਲੇ ਪਾਏ ਆ ਅਭਿਆ ਵਧੇ ਹੋ

у.

તાવનધ ને મીઠાગે હજી કે દુનો દુનોમા,

स्थानं नृपं कृता मयुरो यः जगन्नामा,

પિછૂનના સી ગયતી ગેગિની મ. ૬૬,

—મમજી ડિન્નુ માલી ! શિષ્ટે અમારે વગ્ને,

શ્રી ! પુત્ર-પ્રેતિ મળતી જામ મહતી મધી છે, પણ આ અમારી મૈયા ભરતે કે જતી-તે છે.

2

॥ गुरु हर हरतो वरोधी समय मा ॥

तुम्हें भीतिये । धिनीपट्टी मरा नुमा ।

મૃત્યુ સમાધિ સરખી એમ ગા' નિઃ ઉડી,

ਆ ਕੰਨ ਨਹੀਂ ਮਰੇ ਨੀ ਆਗੇ ਦਸ਼ਾ ਮਾ ! ਜੀ !

વ્યવસ્થાની માન્યતા દ્વારા મળેલા નિર્ણય, અમર નિયમો મુજબ આ કાર્યો જાહેર સમાપ્ત છે.

194

મમત જીનો નમિતાં અમ લ તે ઉરા ।,

નવ પ્રેમ નીર્ણ મંત્રા જાણે દુષે ૭ ગાથો,

भूषु श्री १ गी ३३। रात्री ननु सहाये,

रमरग द्वे २ गाथ २ मी । तजियत थाये।

મુનમુનને નન પ્યારા અમને અમારી મૈયા !

इमने नदं गुनित्वा व्यम जेम रौप मेया ।

આપણા કુલ પંચમી મોજગાનની આ જમ જન્મકલ્પ સાથે નંદનને મરો આપે.

€

જા જા થાં C1121 મા મા સમાના,

ଏଠି ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଯେ ଶ୍ରୀମତୀଙ୍କ ଶରଣ,

१। १७५ आ २३ आ देवान पीना

म. कल्याण, ११/११/१९७१

४८७० पूर्य मा ३१ तारिख नवना उरुत नामपर अतु गी राना *

॥ अथ यत्तु ॥ १११ ॥ अथानु ॥ इह तु विन भाग्यवृत्तेरिति च

१) गी. १५. १. २. ३. ४. ५. ६. ७. ८. ९. १०. ११. १२. १३. १४. १५. १६. १७. १८. १९. २०. २१. २२. २३. २४. २५. २६. २७. २८. २९. ३०. ३१. ३२. ३३. ३४. ३५. ३६. ३७. ३८. ३९. ४०. ४१. ४२. ४३. ४४. ४५. ४६. ४७. ४८. ४९. ५०. ५१. ५२. ५३. ५४. ५५. ५६. ५७. ५८. ५९. ६०. ६१. ६२. ६३. ६४. ६५. ६६. ६७. ६८. ६९. ७०. ७१. ७२. ७३. ७४. ७५. ७६. ७७. ७८. ७९. ८०. ८१. ८२. ८३. ८४. ८५. ८६. ८७. ८८. ८९. ९०. ९१. ९२. ९३. ९४. ९५. ९६. ९७. ९८. ९९. १००.

1. $\frac{1}{2} \times \frac{1}{2} = \frac{1}{4}$
 2. $\frac{1}{2} \times \frac{1}{4} = \frac{1}{8}$
 3. $\frac{1}{4} \times \frac{1}{4} = \frac{1}{16}$
 4. $\frac{1}{4} \times \frac{1}{8} = \frac{1}{32}$
 5. $\frac{1}{8} \times \frac{1}{8} = \frac{1}{64}$
 6. $\frac{1}{8} \times \frac{1}{16} = \frac{1}{128}$
 7. $\frac{1}{16} \times \frac{1}{16} = \frac{1}{256}$
 8. $\frac{1}{16} \times \frac{1}{32} = \frac{1}{512}$
 9. $\frac{1}{32} \times \frac{1}{32} = \frac{1}{1024}$
 10. $\frac{1}{32} \times \frac{1}{64} = \frac{1}{2048}$
 11. $\frac{1}{64} \times \frac{1}{64} = \frac{1}{4096}$
 12. $\frac{1}{64} \times \frac{1}{128} = \frac{1}{8192}$
 13. $\frac{1}{128} \times \frac{1}{128} = \frac{1}{16384}$
 14. $\frac{1}{128} \times \frac{1}{256} = \frac{1}{32768}$
 15. $\frac{1}{256} \times \frac{1}{256} = \frac{1}{65536}$
 16. $\frac{1}{256} \times \frac{1}{512} = \frac{1}{131072}$
 17. $\frac{1}{512} \times \frac{1}{512} = \frac{1}{262144}$
 18. $\frac{1}{512} \times \frac{1}{1024} = \frac{1}{524288}$
 19. $\frac{1}{1024} \times \frac{1}{1024} = \frac{1}{1048576}$
 20. $\frac{1}{1024} \times \frac{1}{2048} = \frac{1}{2097152}$
 21. $\frac{1}{2048} \times \frac{1}{2048} = \frac{1}{4194304}$
 22. $\frac{1}{2048} \times \frac{1}{4096} = \frac{1}{8388608}$
 23. $\frac{1}{4096} \times \frac{1}{4096} = \frac{1}{16777216}$
 24. $\frac{1}{4096} \times \frac{1}{8192} = \frac{1}{33554432}$
 25. $\frac{1}{8192} \times \frac{1}{8192} = \frac{1}{67108864}$
 26. $\frac{1}{8192} \times \frac{1}{16384} = \frac{1}{134217728}$
 27. $\frac{1}{16384} \times \frac{1}{16384} = \frac{1}{268435456}$
 28. $\frac{1}{16384} \times \frac{1}{32768} = \frac{1}{536870912}$
 29. $\frac{1}{32768} \times \frac{1}{32768} = \frac{1}{1073741824}$
 30. $\frac{1}{32768} \times \frac{1}{65536} = \frac{1}{2147483648}$
 31. $\frac{1}{65536} \times \frac{1}{65536} = \frac{1}{4294967296}$
 32. $\frac{1}{65536} \times \frac{1}{131072} = \frac{1}{8589934592}$
 33. $\frac{1}{131072} \times \frac{1}{131072} = \frac{1}{17179869184}$
 34. $\frac{1}{131072} \times \frac{1}{262144} = \frac{1}{34359738368}$
 35. $\frac{1}{262144} \times \frac{1}{262144} = \frac{1}{68719476736}$
 36. $\frac{1}{262144} \times \frac{1}{524288} = \frac{1}{137438953472}$
 37. $\frac{1}{524288} \times \frac{1}{524288} = \frac{1}{274877906944}$
 38. $\frac{1}{524288} \times \frac{1}{1048576} = \frac{1}{549755813888}$
 39. $\frac{1}{1048576} \times \frac{1}{1048576} = \frac{1}{1099511627776}$
 40. $\frac{1}{1048576} \times \frac{1}{2097152} = \frac{1}{2199023255552}$
 41. $\frac{1}{2097152} \times \frac{1}{2097152} = \frac{1}{4398046511104}$
 42. $\frac{1}{2097152} \times \frac{1}{4194304} = \frac{1}{8796093022208}$
 43. $\frac{1}{4194304} \times \frac{1}{4194304} = \frac{1}{17592186044416}$
 44. $\frac{1}{4194304} \times \frac{1}{8388608} = \frac{1}{35184372088832}$
 45. $\frac{1}{8388608} \times \frac{1}{8388608} = \frac{1}{70368744177664}$
 46. $\frac{1}{8388608} \times \frac{1}{16777216} = \frac{1}{140737488355328}$
 47. $\frac{1}{16777216} \times \frac{1}{16777216} = \frac{1}{281474976710656}$
 48. $\frac{1}{16777216} \times \frac{1}{33554432} = \frac{1}{562949953421312}$
 49. $\frac{1}{33554432} \times \frac{1}{33554432} = \frac{1}{1125899906842624}$
 50. $\frac{1}{33554432} \times \frac{1}{67108864} = \frac{1}{2251799813685248}$
 51. $\frac{1}{67108864} \times \frac{1}{67108864} = \frac{1}{4503599627370496}$
 52. $\frac{1}{67108864} \times \frac{1}{134217728} = \frac{1}{9007199254740992}$
 53. $\frac{1}{134217728} \times \frac{1}{134217728} = \frac{1}{18014398509481984}$
 54. $\frac{1}{134217728} \times \frac{1}{2684354592} = \frac{1}{36028797018963968}$
 55. $\frac{1}{2684354592} \times \frac{1}{2684354592} = \frac{1}{72057594037927936}$
 56. $\frac{1}{2684354592} \times \frac{1}{5368709184} = \frac{1}{144115188075855872}$
 57. $\frac{1}{5368709184} \times \frac{1}{5368709184} = \frac{1}{288230376151711744}$
 58. $\frac{1}{5368709184} \times \frac{1}{10737418368} = \frac{1}{576460752303423488}$
 59. $\frac{1}{10737418368} \times \frac{1}{10737418368} = \frac{1}{1152921504606846976}$
 60. $\frac{1}{10737418368} \times \frac{1}{22474836736} = \frac{1}{2305843009213693952}$
 61. $\frac{1}{22474836736} \times \frac{1}{22474836736} = \frac{1}{4611686018427387904}$
 62. $\frac{1}{22474836736} \times \frac{1}{44149673472} = \frac{1}{9223372036854775808}$
 63. $\frac{1}{44149673472} \times \frac{1}{44149673472} = \frac{1}{18446744073709551616}$
 64. $\frac{1}{44149673472} \times \frac{1}{88299346944} = \frac{1}{36893488147419103232}$
 65. $\frac{1}{88299346944} \times \frac{1}{88299346944} = \frac{1}{73786976294838206464}$
 66. $\frac{1}{88299346944} \times \frac{1}{176598733888} = \frac{1}{147573952589676412928}$
 67. $\frac{1}{176598733888} \times \frac{1}{176598733888} = \frac{1}{295147905179352825856}$
 68. $\frac{1}{176598733888} \times \frac{1}{351297807776} = \frac{1}{590295810358705651712}$
 69. $\frac{1}{351297807776} \times \frac{1}{351297807776} = \frac{1}{1180591620717411303424}$
 70. $\frac{1}{351297807776} \times \frac{1}{702595615552} = \frac{1}{2361183241434822606848}$
 71. $\frac{1}{702595615552} \times \frac{1}{702595615552} = \frac{1}{4722366482869645213696}$
 72. $\frac{1}{702595615552} \times \frac{1}{1$

544

જાહાની, મહોટી, જાહેર કે ખાનગી લાયબ્રેરીનાં

પુસ્તકોના ઉત્તમ સંગ્રહ.

૧.

અ. ગોવર્દનરામ ત્રિપાઠી.—

રા છગનલાલ હરિલાલ પંડ્યા —

૩ આ	૩ આ
સમ્પત્તીવન લા ૧ થી ૪	૧૨-૮ કાદમ્બરી (સચિત્ર) આરતિ પાચમી ૩-૦
લીલાવતી જીવનકથા	૦-૧૨ એક અપૂર્ણ લગ્ન (ખીજી આવૃત્તિ છપાય છે)
દવાગમનો અક્ષરેહ	૧-૪ ક્રિસ્તીય અનુક લુ ભાગ પહેલો ૦-૮
સ્નેહમુદ્રા (કાવ્ય)	૧-૦ સચિત્ર મુદ્રાભાગના પત્તા ૦-૮
Marriage Forms under	મનો જીદ નાનાંતરિ ૦-૧૨
Ancient Hindu Law	૦-૧૨ વિશુદ્ધસ્નેહ ૦-૮
Classical Poets of Guja-	હાસ્યજનક વાર્તાનાપ ૦-૬
rat (1916 Edn)	૦-૬ ગા. ગણપતરામ અનુપરામ ત્રવાડી -
પ્રો. કાન્તિલાલ પંડ્યા —	૦-૬ જાતમહેનત (સે દેસ્વતુ ગુજરાતી
૨૩ ગોવર્દનરામજી જીવનચરિત્ર	૧-૦ ભાષાન્ત) ૩-૦
૨૪ પ્રો. મણિલાલ નામુસાર —	૨-૦ દરિઆપરના દેસોની વાતો
બાળવિનાસ	૧-૪ ગા. હિમતલાલ અબ્જાનિયા —
સંવાદસિદ્ધ	૨-૪ કવિના પ્રવેશ ૧-૦
ચારિત્ર	૧-૪ કાવ્યમાતુલ ૧-૮
સુદેવન ગદ્યરસિ	૫-૦ મધુમિન્દુ ૦-૬
૨૫ મણિલાલ છાયાગમ લક્ષ —	૩-૦ કિન્દરગાદન સગન્ની ૭ વેળો ૩-૦
ગાંધીની રાણી (માન મુ ૨ ચિત્રો સાથે)	૨-૦ ૨૬. લાગુભાઈ દત્તેહચંદ કારભારી —
સુદર પહેલો	૦-૧૨ અગ્રેજી-ગુજરાતી પોષ્ટ ડીક્ષેરી ૧-૧૨
ગુજરાતની જુની વાર્તાઓ (ચિત્રો સાથે)	૨-૦ ગુજરાતી-અગ્રેજી ૧-૧૨
પ્રચુરાર્થ આંકડા અમેચ ગમકાથી	૦-૧૨ ૨૭. અમર ગુજરાતી ડીક્ષેરી ૦-૧૨
(નવી આવૃત્તિ ૭ ચિત્રો સાથે)	૫-૦ ૨૮. ગુજરાતી ગમકા (બે ભાગમાં) ૫-૦
૨૬. રનિમુન્દરી	૧-૮ ૨૯. જોગીન્દ્રનાથ દીવેદીઆ. —
અનિત્રના સતિએ (૨૪ ચિત્રો સાથે)	૩-૦ આસીન્દ ડીક્ષેરી (મગતી નમી)
અનિમા નાટક	૧-૦ નવગી બાપો ૦-૪
ગુજરાતી, ગુજરાતી ગમકા	૧-૪ કાઉન્ટ ટાઈમ્સબોયની વાતો ૦-૪
	૩-૦ ઉપાકાન્ત [સચિત્ર, ખીજી આવૃત્તિ ૩-૦
	૧-૦ મોદિની ૧-૦
	૧-૪ સોલીમીટર ૦-૧૨

એન. એન. ત્રિપાઠી એન્ડ કંપની, બુકમેકર્સ એન્ડ પબ્લીશર્સ,

પ્રિન્સેસ સ્ટ્રીટ, મુંબઈ, નં. ૨.

૧૫ આપના ઓર્ડરમાં સમાવેશથી મોંઘ લેશો

જનતાન.

જનતાન—ઉલટીને તરત જ બનકે છે.
 જનતાન—પાચનશક્તિ માટે અસીર છે.
 જનતાન—રાત્રિ માટે એતા જેવી એક પણ
 ચીજ નથી.

આખો વખત ખો ખો કરનારાઓએ જનતાનનો તરત જ ઉપ
 યોગ કરવો.

દરિઆની મુસાફરી કરનારા દરેક માણસો ત દુરસ્તી માટે
 જનતાન પાસે રાખે છે.

જનતાન—માતાઓ અને બાળકોના માટે પોતાના કદને માટે
 જનતાનનો જ ઉપયોગ કરે છે.

જનતાનની એક બે ગોળાઓ પાનમાં ખાવાથી પાનનો અજબ
 સ્વાદ આવે છે અને મેદોમાંથી ફૂગો દૂર કરવા માટે જનતાન વાપરવાની
 ખાસ બયામણ કરવામાં આવે છે.

જનતાનનું એક પડીકું આજે જ ખરીદા.

મોટું પગકું ગોળા ફન્સી ડબી સાથે રૂ ૫
 મધ્યમ પડીકું ફીનની ડબી સાથે ૦-૪-૦
 નાનું પડીકું ફી ૦-૧-૦

સોલ્ડ એજન્ટસ—જનતાન એજન્સી,
 (૭ આર ચૌલક)

લુભામચલક, સુબર્ષ.

દરેક આપરદાન વેપારીઓ જનતાન વેને છે

સો વરસનું પુરાણું ખાતું

જુના ગોપાલદાસ બરફીવાલા

અને

મીઠાઈવાલા

મુખાઈ

મોઘા મશાલા અને સ્વચ્છ ધીની ઉત્તમ મીઠાઈઓ માટે
એક ફરો મારવાની બલામણ કરવામા આવેછે.

ખામની ખરરી

પીરતાની ખરરી

માવાના પેના

નાવાના મુવરા

કોપરા પાક

માનુંદી

શીખંડ

મગન વગેરે

ધણી વાનની

સુતરફેની

હલવા

વેનીવા ચુનાન

ઝોરેજ વીગેર

સુકા હલવા

દરેક જાનના

અધરણીના લાક

જુદીના લાક

જલેબી ગેસુર

સુરતી મીઠાઈઓ—મગજ ધારી

ટેલીગ્રાફિક એસ, "Burfee Shop"

સી. પી. ટેન્ક ટેલીફોન નં ૧૧૦૭.

[બહુરખબર માટે આ પાનું આપવાનું છે]

[બહુરખબરો માટે ઉત્સાહી ને અનુભવી કેનવાસરો બેઠાએ છીએ.]

એક અવાજે વખણાયલાં પુસ્તકો !!

જરૂર જ વાંચો

ગુજરાતી પુસ્તકાલયોમાં સંગ્રહવા યોગ્ય પુસ્તકો:

૧૫૩ની પાટી બાઈન્ડીંગમાં

લેખકોની બીઓ સાથે

૧. ગુલામગિરીનો ગજબ સચિત્ર વાર્તા અ. સૌ વિમળા સેતલનાથ

કૃત

રૂ ૨-૦

૨. લલિતનાં કાવ્યો ૨૧ લલિતનાં કાવ્યોના સમૃદ્ધ

રૂ ૧-૦

૩. મારી વીરા વાર્તાઓ સચિત્ર વાર્તા સમૃદ્ધ ૨૬ કેશનપ્રસાદ

છા દેસાઈ, બી એ, એલએન બી કૃત

રૂ ૨-૦

૪. સાક્ષરજીવન સ્વ ગોવર્ધનરામ ત્રિપાઠી કૃત

રૂ ૨-૦

૫. ઉપાકાન્ત સચિત્ર વાર્તા સ્વ ભોગીન્દ્રરાવ દીવેડિયા બી એ કૃત

રૂ ૨-૦

૬. કમલાનાં પત્રો ૨૧ શિવનાથ ઉત્તમરામ યાગ્નિક કૃત

રૂ ૨-૦

૭. અરવિન્દ યોધનું તરવણાન ૨૧ ગોવીંદાન બેઠાલાલ મહેતા કૃત

રૂ ૨-૦

૮. હું, સરલા ને મિત્રમણ્ડલ ૨૧ ધનસુખલાલ કૃ મહેતા કૃત

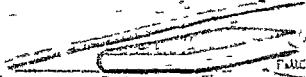
રૂ ૨-૦

નોંધ સમાલોચકના જે બ્રાહ્મકોએ ૧૯૨૧ ને ૧૯૨૨ નાં લંચાજમ
ભૂયો હશે તેમને આ બુકો સેટ રૂ. ૧૪ ની કિંમતે આપનામાં
આવશે. થોડોજ તથા વી. પી. પૂર્વ વધારેવું.

લખો — રમણીયરામ ગોવર્ધનરામ ત્રિપાઠી,

મોરારજી ગિદ્દીંગ નં. ૨, ગિરગામ, મુંબઈ.

સમાલોચ

મુખ્ય લેખો.

હિંદુ મીઠ.

રેલેઓના વહીવટ

પરમાથનુ રહસ્ય.

રોટશ્યોયનુ આત્મનિવેદન.

સુન્દરીના ચરણકમળ વાર્તા

ઉપગત,

રા લક્ષ્મીન 'અમતસાગરે રા મુરારીનુ કન્થુ ન્દેરા
 પીત 'વનનજી' અને રા ગોકુલદાસ રાયચુરા,
 વિગેરે તાં કાવ્યો પ્રાસંગિક પ્રિયા વિગેરે

નીચે

ગ. અમ્યાવાલુ છુવાખીનામ જોની, ખી એ
 ગા. રેન્દ્રગાંઠ નર્મદાગકર ચણા, શી એ, એન્ડ્રેન ખી
 પ્રમશ

રા. રમણીયરામ ગોવર્ધનગમ ત્રિપાડી

લેખકો

વ. ૧૫૭૭ પના
 બ. ૪૪૪૪૪ રમી
 બાનુગમ યાનિ
 મનુના યાનિ
 બ. ૪૪૪૪
 પ્રમાણર
 ગો. ૧૮૮૮ રાયનુગ
 વડુ પ્રના
 મગરી નાનજી
 રિગેર

તીજેરીવાળાઓની નવી રીતની હરીફાઈ.

લાઠી પહેના ઓઢીયાથી કાગળ જેવા પાતળા પતરાની તીજેરીઓ અને આનની હતી અને પ્રભને માનની કાગળની હોવાથી મિત્ર સખ્યામાં વેચાતી પણ જની હાનમાં તે તીજેરીઓ નવી આવતી હોવાથી તેની જગ્યા તેની જ મનાવટની અમેરીકન અને બીજી તીજેરીઓએ લીધી છે એ તીજેરીઓ વેચનારા એવું હોય છે કે ગોદરેજની તીજેરીઓ ગમે એવી મારી હોય પણ અમેરીકન અને બીજા દેશોમાં બેનતી તીજેરીઓને કદો પુગી રહે નહીં એઓ બીજું એમ પણ કહે છે. અમારી તીજેરીની બનામણ અમારો કાન્સન કરે કે કાન્સનનું મુખ્ય નામ પોતાના દેવના માનને બચ વધારવાનું હોય છે એટલે તે બનામન કરે તેથી કાઈ એવું હજી નથી કે માત્ર બરોમાનાયક જ હોય.

કાન્સનની બનામણમાં એવી એક ન્હાની તીજેરી એવી મિત્ર આપી ગોદરેજે ખરીદી છે અને પ્રમ્ત પાંચ મીનીટમાં તોડી છે અને એઓને ખાનરી કરવી પાંચ તેઓને જતાવના કારખાને રાખી છે.

આગમાંથી અને આગમોટનું નુર, જગાત, ગોડરેજ લા. અને એજટ તેમ જ છુટક વેચનારનો નરો એસાએવા અનેક અરથ આપાન થતી તીજેરીઓ ઉપર પડે એટલે પગેથી તીજેરીઓ દબકી બનાવટની હોય તો જ અહીંની સારી તીજેરીઓ સાથે હરીફાઈ કરી શકે એ સમજવું મુશ્કેલ નથી. ગોદરેજે પાંચ મીનીટમાં જે તીજેરી તોગી તેની બનાવટ કરી છે તે જગાસા ગોદરેજને ખરીદી પાંચ એ ઉપરથી વાચનારે ધ્યાનમાં લેવું જોઈએ કે તીજેરી નવની છે. આ મજબૂત તેની કિંમત બેવાથી તેની પણ સમજ પડી શકે નહીં તૈયાર થઈ રહેવા પછી પાંચ મીનીટમાં તોડી શકાય તે તીજેરી નેમ જ તો તા પાંચ મિનિટ લાગે તેની એકસૂરખી જ દેખાય.

ગોદરેજનું કારખાનું—

જેસ કંપની પાસે, પરેલ, મુંબાઈ.

તમારે ત્યાં શુભ પ્રસંગો પર

દી-પારદી—

નાચ-પાગદી—

એટ-હોમ—

ધર્મીંગ એન્ટરટેનમેન્ટ—

ઈન્ડિયા ટી મેળાવડાઓમાં—

રીફ્રેશમેન્ટસ માટેની ગોઠવણ કરવાનું અમને સોંપો—
કાંકડું કામ—

વાજળી દામથી—

ટુક વખતમાં—

અને તમને ૧૦૧ ટકા સંતોષ મળે તેટલું કરી આપીશું—

એસ્ટીમેટસ મળાવો—

ભાવ તાલ જરૂર પુછાવો—

ગોવિંદજી વસનજી

મુખ્ય ઓફીસ—ચીંગમઝાર.

બ્રાચ નં. ૧—કાકોરડો.

બ્રાચ નં. ૨—આટરોડ.

મુખાઈ.

ટુલીયન રૂપપદ,

ટુલીયામસ—

"Sweetmart"

Feb. 19

પંકાચંદા, પુરાણા અને પ્રજાપ્રિય મળીને

પોલીશની શરૂઆત કરનાર

અને આ ધધાને એક ફેશનેબલ ધધાની સપારીપર લાવનાર

અવેરી કાનલ માલલ

આ નામ કોણ નથી જાણતું ?

પહેલા પાચોનીયર

હજી પણ કંઈ નવી કૃતિઓ,

નવા માટ, નવા શરૂઆત અને નવા અનકારો,

તૈયાર કર્યા જ નાથ છે !

કુઠો પવાળી તપ્તી વર્ષ જોરો તો

જરૂર જ મોહશે !

પરિણામે અમને ખગલ્યા વિના

છુટકો જ નથી !

પછી આજે કાવો કે કાલે !

અબદુલ રહેમાન સ્ટ્રીટ, મુંબઈ

ટેલીફોન નં. ૭૮૨

ભીખા કલ્યાણજીની કુંઠની અમૃત તુલ્ય દવાઓ.

સહનન મિશ્રચર.

કોલેરા વિચુચીકા માટે-

કોરેગ અપાથો બદલુ અતિચાર વિરો
ધય નર રોગોને ટુક વખતમાં આતિત્વ
નાશુદ કરનારા આ એક ગમમાલ દવાય
છે જેનાથી સેકેરા અમૃત્ય છદની
બની છે

કિમત બાદલી એકના આના દરા

બકાલે એન્ટીમેટ

-ખાસ દરોજ માટે-

અમે તેવી દવાની માગી કે લાલ દરાજ
અથર ખુલ્લી આ મદમ જેથી મળુ
વખત લાઠવાથી જડ મુખથી નાનદ
યાચ છે અને ચામી બરા મળુ બની
નથી કે ખરામ વાસ આપતી નથી.

કિમત બાદલી એકના આના ચાર

તાવનું અકસીર મિશ્રચર.

આ મિશ્રચર મળીયા, બાલકીયા મેનેરીવ અને ખરામ તુમા કામી નીળના સવ વતી
જેની વાન હાથર સમબાળ અમરમરે છે કારણ કે તે નમામ નળના તાવના જ તુચોને નાશુદ
કરવામાં છે
તેજ દીવસના મિતિયા વાન નામુદ
વશકિત આરે છે તેમ આ દવાની
માત મુખી છે

કિમત બાદલી એકના આના બાર

ગાંડીવ એન્ટી-ડમેટીક ખામ.

એક મહાન વિદ્વાન રોગની મેલ કપ થી બળવેલો આ મદમ ચાવવાથી માથાનો તેમ જ
સધીવા સરખો કુખાથક રોગ દુર વખતમાં નાશુદ થાય છે વળી હાથાગનુ રટી જતુ
સોએ ચગ આરોગી શરીરમાં કોઈ પણ ભાગનો કુખાથક કોષપલ ભાગતુ અકકાઈ જતુ
સીમોના પગ તથા કમર જોઈ જવા, મળીથી મેલિયુ ભાગ રટી જવો વિરો સર્વ રોગોને
નાશ કરનારા આ ગમમાલ દવાયની અક બાદલી દરેક કુખોમાં અવશ્ય રાખતી જોઈએ

કિમત બાદલી એકના આના આઠ

આ ત્રણ મહેરબાન દાવેતા ખામ બાચદને મળ આપી-

એમાંએ હાવમા ડીગર્થ નાન આતુ બોદયુ છે

જેમાં અનુભવી મામજોને નાથ દરેક જાતના પ્રિતીપાન મુખ્ય દરેક બનાવી બાપમાં આપે
કે વખત લા પામી ખાની મો

ભીખા કલ્યાણજીની કુંઠ દવાવાળા,

ગણેશવાગીર નાથે, બહારકોટ, મુંબઈ, ન ૨.

૧૭૭૭

સહકાર

સાળી છ ંગી, સરીલુ મુખ, સરીરના દરેક અવયવની પૂરતી સામન, હમેશ દર્શી
એ તેની સાગી પાચનશક્તિ, એ સધળાનો સહકાર ચાનુ રાખવા/માટે તમે-જામ્યારી
અમૃતતુલ્ય

આતંક નિગ્રહ ગોળીઓ,

પાપરો એ ગોળીઓ તમારા સરીરની નબળાઈનાં તમામ કારણોને દૂર કરી તમોને
તદુરરત, બળવાન અને હિમ્મતવાન બનાવવાની અજમ શક્તિ ધરાવે છે તમારા
સારીરિક અને માનસિક દુશ્વેની સાથે અમહુકાષ કરીને જો તમારે ફોહમર્દ થવું હોય
તો તેને માટે આ આનકનિગ્રહ ગોળીઓ એક નમત્કારિક મનમાળા છે વધારે
વિગત જાણવાને આહ્વાનિરુદ્ધ મગાવો

હિમત-ગોળી ૩૨ ની ૩થી ૧ નેરૂપિયો ૧ એક.

ધ્રાંચ ઑરીમ } વેલમાસ્ટ્રી મલ્લિરાન્ડ ગોર્વિંદલ
કાનખાટ્ટેવીરોડ-મુબઈ } જામનગર, કાઠિયાવાડ.

નડિઆદ, (ગુજરાત), હિન્દુ અનાથાશ્રમ.

માથાપવિનાના નિરાધાર,
અન્નપાણીથી ભૂખેતરસે રીખાતા,
વસવિના નાગાં તરફડતાં,
બિચારાં દુ ખી બાળકોને
શાન્તિ અને આરામનું સ્થાન છે
અન્ન, વસ્ત્ર, વિદ્યા અને ઉપલવિકાસ
સાધનો પુરા પાડવામાં આવે છે દાને
જરીઓ ! તુમારા દાનની દૃષ્ટિ
સરસ્થા તરફ રેલો !

દયાધર્મકો મુલ્ય હય !

૪ આપના ઑરિંગો સમાલોડની નાંખ લેવા

પાકા રંગના-કેન્સી છાયલો !

અમરે ત્યા દરેક જાતનું રંગમી

તથા સુતગઉં ડાપનાનું અને

રંગવાડુ કામ ઘણી

જ સતોપકાગક ગીતે ।

હી આપવામા

આવ છે.

છા
ય
લો

શાં કુલસાલ ઝોશીસાલ

જે

કાલખાદેવી

શેડ મુખાઇ

છે વામા ડેવી

ફેલનની સુદર ગિજાઈન

મારે આજ વગેરેથી અનાર

નામ મહારા છે

એક વખત જરૂર જોઈ

જગોશ.

છા
ય
લો.

કેશરજન—પહેલા પ્રકારનું મગજ મારેનું તેન છે

કેશરજન—મગજના સાંતતતુઓને પુષ્ટિ આપે છે

કેશરજન—વાળને ખરી પડના અટકાવે છે ને વાળનેજથા
બધું ઉગારે છે

કેશરજન—આખો વિસ મગજ મારી ડગનારાઓને ખાસ
શાન્તિ આપે છે

કેશરજન—મુસ્તાઇ તથા માડાઈ માટે સારી રીતે વપરાય
છે કિમત એક રીંગાનો રૂ ૧, પેસ્ટેજ છુદ્ધ

અમેહમિન્દુ શું છે ?

અમેહમિન્દુ—જીવાનીવતની બુનોથી થરે ૧૧ રોગો મટાડ છે

અમેહમિન્દુ—આદી રિંગે લાખર મેગોરહી ૧૦ અદ્દન ગીતે ફાયદો આપે છે

અમેહમિન્દુ—આ દોના નાસથી થોડા જ વખતમા મુક્તિ અપાવે છે તાન,
અત્તમિ અમ રિંગેરે સારી ગીતે દૂર કરે છે

અમેહમિન્દુ—આ દોની પોડાના દરેક જગે નાપરવુ
દરેક મીશીનો ૩ મીશી દો, પેકિંગ ૧૦ગેરેના આના નવ છુદ્ધ

કવિરાજ નોગેન્દ્રનાથ દાન, મનમિન્દુ ડીપોમા હોડર, ન

File 18

૧૮/૧ અને ૧૬ લોઅર ચિત્રપુર રોડ,

પલકતા

૨૦ વરસની જુની દુકાન,
હીરા તથા અવેરાતના વેપારીઓ

સુરજમલ લલ્લુભાઈની કું.

હમારે ત્યાં કોઈપણ જાતના મોટી તથા નાની સાકડના
હીરાઓ તથા મોટી માણેક પાના વિશેરે ઝરેગત છુટક
તથા કથાબદ્ધ મળશે

દાસની ચાલુ ફેગનજી કોઈપણ જાતજી અવેરાત તથા સોના
ચાદીના દાગીનાઓ તૈયાર તેમ જ આગરબંધી જનાની
આપવામા આવશે

હમો માલની આકછી જગી આપીશું તેમ જ અના
દાગીનાને રીપેર કરી આપીશું

૬૦-૨૦૫-૨૨૭ કાલબાદેવી રોડ, પોસ્ટ ઓફીસની
સામે. મુંબઈ.

ટેલિફોન નં ૨૨૩૬

ટેલીગ્રાફ, એડ્રેસ, Calmness, Bombay

કાશાસન

અન્તરીર દના !

શરદી મટાડનાર,

લૂખ લખાડનાર,

દરત માફ વાનનાર,

કિંધ લાવનાર,

તાકત આપનાર,

તાઝગી બુક્ષનાર,

દહેજતદાગ પીપુ !

૬ જીવન સાથે વાપરી જૂઓ

અવ્યવનપ્રાસાદલેદ

જીવન

જીવન એના રીપીયા અલી.

પુષ્ટિકાર જોરા :

રેગી નીરેગી

નમળા મનળા,

નાના મોટા,

મી પુરુષ,

સૌને મારે,

જીવનવધન દના !

૭ કાશાસન સાથે વાપરી જૂઓ

અહુ ગમરિસ્થિતિકેવ નક્સે, લિમિટકે

એવગીન્સ્ટન રોડ, મુબઈ ૨૩.

—કુશન—

જીવી મંહાજનનાડી, કાવબાદવી.

પ્રસિદ્ધ આયુર્વેદિક દવાઓનું

પ્રાપ્ત લીટ મેમોરિ

જુના અને જાણીતા ઝવેરીઓ

રામજી લગવાન એન્ડ પ્રધર્સ.

૨૦૯, ગેપ મેમ્બર સ્ટ્રીટ, મુંબઈ.

ફોન નંબર "Muffchain-Bombay" ટે-શિ. નં ૧૭૪

સમાલોચકની જાહેરખબરના લાવ

એક વખત માટે એક આણુ પાત્ર, ૩ ૧૫ આણુ પાત્ર ૩ ૮ ૫૫ પાત્ર ૩ ૬
—આ લાવ બાર મામની બાધી મુદતને ૭ માટે છે એજા વખત માટે કે ખામ નેમ્બર
પ્રોટે આણુ લાવ ઉપર પચીસ ટકા વધારે લેનામા આવશે.

—કવર ઓવરના ખાસ લાવ માટે રૂબરૂમાં મળવુ યા તો લખીને પુલવવુ.

—આ લાવ છે નામાં છે ના ૩ તેમાં છટાડો થઈ શકશે નહિ વધતી જતી ગોધનારીને
ધે આ લાવ ગમે તે વખતે ફરી શકશે વધુ માટે લખો યા રૂબરૂ મળે

રમણીયરામ ગોવર્ધનરામ ત્રિપાઠી, પ્રકાશક

સમાલોચક એડિટ્સ, મેસરજી ગોડુળદાસ ચાન, નંબર ૨/૩૬, સેન્ટ્રલ સ્ટ્રીટ, ગિરગામ, મુંબઈ.

આધારના દેખતા થાય છે—કેટરેક્ટોરાઈનથી

આખના મોતીઆ પાંદડાપ વધાર મટે છે

હવે આ તાજી થયુ છે કે આખના મોતીઆ પાંદડાપ વગર ખાલીથી મળી શકે છે વાંદમય
સવનાસ સવનાઓની ગામ સુધરે છે એમ નથી, ૫૫ કેટરેક્ટોરાઈનથી કોઈપણ દરદીને નીચા
લા પડતુ નથી, એમ અનુભવથી મિત્ર થયતુ છે કીડ ૩ ૫, પોસ્ટલ ૬ આના વધુ

આખા હાઈ/રતાનમા વખલુાયતો આવ કાળા કરવાનો

પકકી કલંપ

આ કલંપ મુઠોના તમા દાગીતા સહે વાગને વગરતા તે પાંચ લૂ મોનીટમા મુર હાજીયથ નાંકે
કે દેવો બસ ૧૨ માં કોઈ પધુ કલંપ નથી આ કલંપ વાપરવામાં મહેતો છે સોદમમાં મુખતે,
કે જુલમા આગીર છે રમ્યા ખાસ છે અને કોગતમા સરસો છે કીમ્ ૩ ૫, ટપાવ ખરેખર ૧૬

Messrs Navaratna & Sons, Kalbdevi Road BOMBAY

આપના ઓફિસમાં સમાલોચકની મીઠ લેશે.

એમભક્તિ ત્રયમાળાનું ત્રયમ પુસ્તક

આતે જ મગાવો ! ચિત્રદર્શનો. આતે જ મગાવો !

“લુગરોનના લોકપ્રિય પ્રવિય ન્હાનાવાન દ કવિકૃત આ નવુ પુસ્તક તથા” છે

૨.

કે એસક બેગ કવિ ગાનન્દનાથના એક અત્યુત્તમ પુસ્તકનો અનુનાદ.
(રશિયાણુની છેદનામા છે'ની ઇળી સાથે)

વિશ્વભારતી.

અનુનાદક — સ હીંગવાવ હુજીવનદાસ ગણુના, બા એ
કિ મત કપીઓ એક, પોરેજ લુદુ
૩.

લોકપ્રિય સરલવાર્તાવલિ

ત્રીજુ પુષ્પ.

સૌભાગ્ય દેવ.

દોડ આનાનો રેમ્પ મોકની મગાવો
૪.

લોકપ્રિય સરલવાર્તાવલિ

ચોથુ પુષ્પ.

અમંડ યુગલ

ચોડા દિનસસા બહાન પડગે.

છુટક નકલ દોડ આનો, નાર પુષ્પનો એક રૂપીઓ, પોરેજ સડિન
વધુ વીગત માટે લખો

મોતીવાલ ગામખદામ ગર્મા,

નં ૧૦, સેન્ટરલ રોડ, મુખ્યાન ૪

મુંબાઈના સુપ્રસિદ્ધ ઝવેરીઓ.

હિન્મ કારીગરીના અનેક નમુનાઓનું પ્રદર્શન !

મોહનલાલ એન્ડ કંપની,

દરેક પ્રકારના સોના, ચાંદી અને ઝવે-

રાતના મનપસંદ ઉત્તમ દાગીના

ખનાવનાર ને વેચનાર.

નં ૧૯૭-૨૦૧ શેખ મેમણ સ્ટ્રીટ,

ગણેશવાડીની સામે, મુંબાઈ.

આનંદ અને સ્વતંત્રતા

સોડસના આક્રોશકચુરુ આતુ મેદા કગવાથી નાજો દરેક જાતની
ખીમારીઓથી તેમ જ માતાના અપધ્યથી થતા દરેક આધીથી હમેશા દૂર રહે છે તો સુ-

નિરોગી મંતાન.

માતાનો સાચો આનંદ અને ખાનાપીય તથા દુગ્ધાની છૂટ ને સ્વતંત્રતાનો

સાચો દહાવો નથી ? કિંમત દર શીલીનો ૨ પુટપાન તથા પી પી ખર્ચ છુટુ

મચ્છર, માકડ, તથા ચાંચડના જીલ્લમ અસહ્ય હોય

તો,

જોમાં એન્ડી મોરુવીટા ઓડિસ વાપરી તેના વાસથી મુક્ત થાઓ

દરેક થોડાં દીપાં રાત્રે બદન ઉપર ચોળી સંધ રહેવાથી ઉપરની જન્તુઓ પાસે

ફરકી ગજતા નથી મેટ્ટરીઆ તેમ જ ખીખ અહેગી તાનથી બચવાનો ચોક્કસ

અને ખાતરીપૂર્વક ધ્યાન છે કિંમત ૨૨ શીલી રૂ ૧ પોન્ટેજ છુટુ

એન-દસ,

ધી દુપ્પા ઇન્ડોર્સિંગ કા,

મજવાતુ ટુકડા,

પી રૂક મેકલ હોલ,

સ્વ. ગોવર્ધનરામ માધવરામ ત્રિપાઠીકૃત

નવી આવૃત્તિ તૈયાર છે

સરસ્વતીચંદ્ર

ભાગ ૪ થો.

સરસ્વતીનું મનોરાજ્ય અને પૂર્ણહુતિ.

[૧૯૨૦.]

મૂલ્ય રૂપીઆ સહાડા પાંચ.

સરસ્વતીચંદ્ર	ભાગ ૧ લો (માતમી આવૃત્તિ) રૂ. ૨૫	} આરે ભાગની કિંમત મનાઆર રૂપીઆ.
"	ભાગ ૨ લો (ગ્રી આવૃત્તિ) રૂ. ૨૫	
"	ભાગ ૩ લો (ચોથી આવૃત્તિ) રૂ. ૨૫	
"	ભાગ ૪ થો (ચોથી આવૃત્તિ) રૂ. ૫૫	

મળવાનું કેમકે ૧. એન ક્રિમ ત્રિપાઠી એન્ડ સપની, પ્રિન્સેમ સ્ટ્રીટ, મુંબાઈ,

૨. અમલીયગમ ગોવર્ધનરામ ત્રિપાઠી,

મોતારથે બી. ગેસ, મીરાગમ, મુંબાઈ નં ૪

૩ અને માર્ક પ્રગિદ્ધ છુટ્ટાવરે

ગ્રાહકોને એ બોલ.

સુમાનોયક આ અકથી એના ઇન્ડીસમા વર્ષમા પ્રવેશ કરે છે. આજે નરિંદ્રે એ આજે એના આજમા નામા પ્રવેશ રે છે એ વર્ષે રમિયાવ એણે, ધણો ખરાય સમય એવો છે, અને એની આર્થિક સ્થિતિ દિનપ્રતિદિન ખરાય થતી જતી છે એના સમાજમાં પ્રગટ તરિકે ૨ ધન વધતી એવી બની શકે તેટલો આર્થિક નાજ આપીને નીશાબુ છે ન હૂંકે મથે વૉ અનુ નવાજમ નવારજુ પડ્યુ ન મ મગી એવી જની પરી એથા મહેને વળો આવાન થયો હતો ૫ તુ, પ્રમુદી ઇન્ડીસ માં આપીકમને પણ એ કર્યુ પડ્યુ. પરિણામે માસિ ના અમુલ્ય ગ્રાહક ન્યુએમા નિતાતા ઉપત થઈ થો કટનામને તો નવુ લનાજમ લાઈ પડ્યુ પડ્યુ એથી નના નથી એમો પ્રામાનિ રીતે પત ન કરનાતો હુકમ કર્યો ૭ અમો તે સર્વ લાભએને આ અફ દૂરી માકલીએ છીએ જાર મદિને આ ડપીઆ વધા ના અપના જેટલો ભાગ એ આપી શકશે એવી અમદો આશા છે. ડપી એમને એવી અમુલ્યતા ના હોય તે પ્રથમ ૬ ભાગના રહાડાનુ અને પછીના ૭ માસના અઢી ડપીઆ માકલી ગ્રાહ- તરિકે ચાલુ રહેશે એવી અમુલ્યને આન્યા છે. હવે નવાજમ વધારનાની જ ના ખોટા એ અમદો કમીએ છીએ એટલે સજોગો બતાતા તેમ ગ્રાહકોની મખ્યા રેથી અમદો વચારે ઉત્સાહથી મમ કરવા તવાર ધણુ મમાનોવડમા હવે ચિત્રો આનતા નથી ગે એટ પ્રિયા અન્હારી પાસે આવી છે એવી સર્વ પ્રિયદાના મળ નમગી આર્થિક સ્થિતિ કે ગ્રાહકો તરફથી જોઇતુ ઉત્તેજન મળેથી સમાલોચક દૂરી સચિત થઈ ગાકરો અને એ જાનો અમદારો સતત વિચાર છે ચાલુ વચારા આપણા બાળિતા વિદ્વાન વગ નર/સી આગ અને ગિષ્ટ લેતો નિયમિત રીતે લખાતા આવશે અને લેખોના પોલિવ અને ઉચ્ચ ભૂમિડા દૂરી આપણી દષ્ટિ પામે રહુ કરનાના પ્રવાસો થશે

આથી અમદે આશા ગા રીએ છીએ કે જે ગ્રાહકોએ મમાનોચક મમારુ મથ કર્યુ છે તે સૌ દૂરી તેને લગગન આપી પ્રમુદા. મથમા ઉ માકલી જોગ્રહ સમાલોચકની મેનાની વાળ કેદર અંશે તાતિન ગ્રાહકો જેમ જેમ વચારા જગે વમ તમ અમદે વચારે ન વધારે ઉપયોગી હાર દરવા પ્રેગઈયુ

સમાલોચકની અનિયમિતતા એ હાપખાનાનોમા ખમર દાના હુકાવને આશરી છે. સ્વનની અધી મોસાતમા આ મોસાત પણ વચી કે જા એ ખામી ફર ફરના પ્રમાણે ચાલુ છે એવી ખામી ગ્રાહકો હુકાવ સહન કરી નહિ રે એનુ અમદે ૫ નથી માકલીની હુકાવતા ઉપર અમદને વિશ્વાસ છે

૭, માગ પહેલે, ૧, ૧ }
સમાનોચક, આદિ, મુખાઈ }
૨મા પ્રકરણ (પાના, ૧, ૧ }
૩મા પ્રકરણ (પાના, ૧, ૧ }

સમીક્ષા

પ્રસ્તાવ ૨૬ મુ,]

એપ્રિલ, ઈ. સ. ૧૯૨૨

[અંક ૪]

અમૃતસાગરે—

લેખક — રા. લાલન.

ગઝલ

રસપ્રી જગનના ઝીનના સાગર-નીરે તો મન !
 તીર-ઝડને વણલે મૂગી, ગાયા સ્વજનના ગા !
 સુન્દર રસામૃત રેના સાગર-નીરે તો ન્હા !
 અકથૂર ચિંતન-ગુનને ગાયા સ્વજનના ગા !
 રસ-પ્રણિમાના ચન્દને સાગર-ઉરે તો રદા !
 જગની લીનાના લાનને ગાયા સ્વજનના ગા !
 ઉનાસના રસ-પ્રના સાગર-ઉરે તો દ્વા !
 ન્હાનાં નમન દેરાય ત્યમ ગાયા સ્વજનના ગા !
 વિહરી વિભે ઉ-અમી આગર-પૂરે તો પા !
 નિદરના સલામના ગાયા સ્વજનના ગા !

વેનાખી પ્રણિમા સ ૧૯૭૧,]
 આરે ૩૩

પ્રાસંગિક નોંધ.

૧- નેપાલ-રા. ચન્દ્રગઢ નર્મદાગઢ પછા, બી એ, એચએલ બી.

૧.

એક વરુ નિષ્ક્રિયા હ્યુક ઓફ કોનાટની મુલાકાત.

નામદાર હ્યુક ઓફ કોનાટ આવ્યા અને ગયા એમણે હિન્દી કરેની મુલાકાત નગસાને ફન નુ ? તોડ ચેમસફ અને પ્રાનિક ગરનરો અને હમીકત ઉપર દોળ ચર્ચાવીને એ મુલાકાતને સચ્ચ કહેવાનો દોષ કરે, ઉદગલ પત્રકાગે અને “સરકારના નામિનો” ભલે સત્યને ગોતેરી ગો ગો, મિટિશ પારામેન્ટ બને હ્યુક ઓફ કોનાટની સામાન્યસેવાની અગતિતા માટે ઉપકારના હગવો પસાર કરે, સક્ષેપમા, જે યદી દમીત હતી કે હિન્દી પ્રજાએ અસહકારનો સ્વીકાર કરીને હ્યુક ઓફ કોનાટનો સત્કાર કરવામા વસ્તુત ભાગ નથી લીધો તે દમીકતને બને ગમે તેવા અનુકૂળ રૂપમાં મૂકવામાં આવે, જે કાળને આપ છે તે ખરી રીયલિટી જોઈ શક્યા હશે અને સમજી શક્યા હશે

નામદાર પ્રિન્સ ઓફ વેલ્થ પોતે “સુધારા”નું વાસ્તુ કરવા આવનાના હતા ગાંધીજીની ગજનાએ તહેમના આવનાને મુનતપી રેખા યુ હોય એવો સભન છે, જે કે કારણ ગજનકાર્યમાં પરિચિત આપામા “સિધિલ તબિયત”નું આપવામાં આ યુ હતું પ્રિન્સને રચાતે અમદાના મન અને મહાગાળી વિઠોરિયાના પુત્ર હ્યુક ઓફ કોનાટને ગોકલવાનું મિટિશ ગજપુરકોએ ગોકલ્યુ હિન્દના ગોક રાજભક્તિ માટે સુપ્રસિદ્ધ છે, અને મહાગણી વિઠોરિયાનક રાજ્યની કુટુંબ માટે હિન્દની પ્રજાએ અનેકવાર વિશિષ્ટ આદર બતાવ્યો છે જે નામદાર હ્યુક ઓફ કોનાટ મિટિશ મરીઓના “મહા” તરીકે ન આવ્યા હોત તો તે હિન્દ પ્રજાએ તહેમનો ઉમળકાભર્યો સત્કાર કર્યો હોત, પરંતુ મિટિશ ગજપુરકોની બાજીની પ્રોક તરીકે આવનાર વ્યક્તિનો સત્કાર હિન્દની પ્રજા કરે તો તે રાજપુરકોની સદા ગજનનીની હિન્દ મનીકાર કરે છે એવો ભમખતક અર્થ થાય, તેથી હિન્દની પ્રજાને ગોકસદિન મગ કરવો પડ્યો કે નામદાર હ્યુક ઓફ કોનાટની મુનામનને અગે થનાર સરકારી સલાહભોગ્ય હિન્દની પ્રજાએ ભાગ ન લેવો સુધારેની ધાગમલાઓ યુની મૂકવાના ખેધ તો યથારીકિ ગજવવામા, પરંતુ “હિન્દી પ્રજાના જાઓ” રજનરી આનનાર દમીમસાદે. મલક ના યા એ પ્રશ્નો ઉત્તર શો મૂળશે ?

૨.

ચેમસફ સાહેબ ગયા.

આખરે એપ્રિલની ખીજ તારીખે હિન્દના વામસર્ગેય નામદાર નોંડ ચેમસફ હિન્દો ગનારો છોડીને ગયા જે પરતે તહેમની હિન્દના વામસર્ગેય નોંડ હાડીને હિન્દના હિન્દો વર્ગનીને સોલા યુ હતું તે પદ ઉપર આવના નામદાર નોંડ ચેમસફ હિન્દની પ્રજાને અર્થ

પતિવ્રતા સ્ત્રીઓ (સચિત્ર) ૩ ૨-૨-૨-૨ એન એમ. મિયાની એન ક પની, મુબાઈ

આખી હતી કે તેઓ લૉર્ડ દ્વારે જને "પગને પગને ચાલશે" તહેમના એ જાહેરો તહેમને પોતાની કાનકીલીથી આપક કરી મતાવ્યા છે કે જીવ જીવી જાવતો દૂર હી, તહેમની વિદાયગીરીના પ્રસંગ પ્રખવન તોનો ઉત્તર સ્પષ્ટ અને અચૂક નકારમાં આવે છે લૉર્ડ એમ્સડૅની વાતસભ્ય તરીકેની કારકીર્દી માત્ર મનનર નિષ્ફલતા નીવડી છે એટલું જ નહિ, પણ મિલિશા પ્રતિષ્ઠાને કનપિત કરી સામ્રાજ્યને ગતીર હાનિકરનામાં તે નિમિત્ત થઈ છે જમેલવારની નદનીમ્હારી વિગતોમાં ઉત્તરના આ સ્થાન નથી, જેઓ તરસાગો ગાંડી શકે છે તહેમને સ્પષ્ટ થશે કે એમ્સડૅ સાહેબની કાનકીર્દી એટલે સરસીએ ખોટ

- લૉર્ડ એમ્સડૅની જમે બાબુની મ્હોટામાં મ્હોની ગ્લમ જે ગણનામાં આવે છે તે "સુધારા" છે પ્રથમ તો "સુધારા"માં લૉર્ડ એમ્સડૅનો શો હિસ્સો હતો અને મોંટેગ્યુનો શો હતો તે કલિદાસ જ્યારે મનાવે ત્યારે ખરે ખરી-જી, એ "સુધારા" દિન્દની પ્રગ્નને "અપયાસ અને અસતોષકારક" વાગ્યા છે અને તહેમને પરિણામે દિન્દની અશાન્તિ આગી થઈ નથી કાશિત "સુધારા"નું જે મદામન્ય તહેમના પક્ષવાદીઓ આકે છે તે પૂરેપૂરે સ્વીકારીએ તે પક્ષ રાઉલેટ ઍક્ટ જેના કાગા કાયદા, પળગમાં થયેના અમલદારી અત્યાચારો, ખિતાઈતના સખન્ધમાં થયેના ઝરામને ગેરજન-સાર એ સર્વેની બનેની ઉધાર બાબુની સ ખામણીમાં જમે બાબુ કેની ન્હાની ને ઈશ્વી લાગી જાય છે?

સવ કરતા વધારેમાં વધારે મુદ્દાની દષ્ટિ હોય તો તે એ છે કે મિલિશા શુભાશયિતા અને મિલિશા ન્યાયમાં જે શ્રદ્ધા દિન્દની પ્રગ્નને હતી તે શ્રદ્ધાને જે આધાન લૉર્ડ ક્રૉને સક્રિય રાજ્યનીતિથી આપ્યો હતો તે કરતાં જે વધારે વિનાશકારક આધાન લૉર્ડ એમ્સડૅ આપ્યો છે મિલિશા રાજ્યનીતિમાંથી દિન્દની શ્રદ્ધાને ઉઠાડી નાખ્યા કરતાં વધારે મ્હોની હાનિ સામ્રાજ્યને ની હોઈ શકે?

૩.

લૉર્ડ કેડિંગ દિન્દના નના વાદસર્વોચ્ચ.

લા એમ્સડૅની અશાન્તિએ દિ દનો રાજકીય મામલો એવો તો ગંભીર બનાવી દીધા છે કે તહેમના પછી વાદસર્વોચ્ચ તરીકે કોને મોકલના એ મિલિશા પ્રધાનમંડળ માટે મ્હોટામાં મ્હોટો પ્રશ્ન-ચર્ચાપત્રો હતો અનેક મ પનાઓ થતી હતી અને અનેક ઉમેદનારોના નામો સસરાતા હતા આખરે લૉર્ડ રોડિંગનો નિયોગ કરવામાં આવ્યો એકદરે તહેમના નિયોગ માટે ઈંગ્લેન્ડ મા તેમ દિન્દમાં સતોષ બતાવવામાં આવ્યો છે, અને તહેમની આગળની કારકીર્દીની ઉજ્જવળતા અને ઉપયોગિતા ઉપરથી એવી આશા રાખવામાં આવે છે કે દિન્દની મુશ્કેલ પરિસ્થિતિને તેઓ સ્થાવી વળગા સમથ ધિવડશે દિન્દને આશાજગતા કરના અનુભવો એમાં બંધા થયા છે કે એ સાવધના રાખે તો તે સ્વાભાવિક જ છે લૉર્ડ એમ્સડૅની જમે કાંઈ મ્હોટામાં મ્હોટી નિષ્ફલતા હોય તે તો એ જ છે કે એમની કારકીર્દીએ દિન્દને એવું તો સમાચીત્ર બનાવી દીધું છે કે લૉર્ડ રોડિંગ નાગમાં ચારા "સર્ટિફિકેટો" સહિત આવતા હોના

જતા હિન્દુ પૂરેપૂરી રાક્ષાની નહિ તો સાવધાની નગરથી જુએ છે. ગાંધીજીએ વખતે
અસહકારનારીઓએ જોઈ રેડિંગની મુશ્કેલીઓમાં વધારો ન કરવો જોઈએ, પરંતુ સાવચેતી
ગળવાની જરૂર છે કે તેઓ બહુ કમી રહેશે એવી આશા રાખવામાં ન આવે.”

જોઈ રેડિંગ કરવાના જોઈ ચીફ જસ્ટિસ હતા, યુદ્ધના સમયમાં તહેમને મિટિશ એ નથી
નગરકે અમેરિકા મોકલવામાં આવી હતા અને અમેરિકાને યુદ્ધમાં ઉતરવા સમજાવવામાં
તેઓ સક્ષમ થયા હતા આ ઉપરાંત તેઓની ન્યાયનિષ્ઠા અને તેઓની રાજ્યનીતિસત્તા જિદ્દ
યાય છે વવાગમાં તેઓ હોશિયાર નાણાંચાલકી લેખાય છે તહેમના માનમાં થોળામાં
આવેલા સમાજનો પ્રમુખ તહેમને જણાવ્યું હતું કે “હિન્દોના રાજ્યવહીવટ કરવામાં “ન્યાય”
એ તહેમનું મૂલ્ય રહેશે” હિન્દમાં આવીને તહેમને કરેલાં સાવજોમાં “ન્યાય અને ‘સમ
તા’” એ મે રાખે તહેમનાં કાર્યસૂત્રો થશે એમ તહેમને કહ્યું છે તેઓએ હિન્દ પામે ન્યાય
નજ માની છે હિન્દુ તહેમને તો તો આવી ગયું છે હિન્દુ તાનિતથી જોયાં કરે છે જોનાર
છે કે સાઈ રેડિંગ અમનદારી નથી આનીત થવા જોઈતી હિન્દુમત બનાવી શકે

૪.

૩. અસહકાર નિષ્ફળ નીવડ્યો કે ?

જેમો એમ કહે છે કે અસહકાર નિષ્ફળ નીવડ્યો છે. તહેમનું ધ્યાન નીચેની બાબતો
ઉપર ખચકા જોવા છે

પ્રથમ તો એ માનવ સત્તામાં ગળવા જોઈ છે કે સરકારે થોડા જ વખત ઉપર પોતાની
એવી ગત્યનીતિ જાહેર કરી હતી કે જ્યાં સુધી અસહકાર આદિસાત્મક રહેશે અને જ્યાં
સુધી સુનેહનો ભગ નહિ થાય ત્યાં સુધી સરકાર અસહકારના સમન્વયમાં કોઈ આમ પગલા
લેવા છડતી નથી હવે, એ તો જાણીતી બીજી છે કે “અસહકાર એ આદિસાત્મક છે”
એમ કહી કહીને ગાંધીજીનો ધારિ બેમી ગયો હશે અને એમ લખી લખીને કનમ વસાઈ ગઈ
હશે નિયેષમાં, હજી સુધી એક કોઈ બનેલું સાબાલ્ય કે નાવડુ નથી કે અસહકારે કોઈ ટુકાણે
એવો નુતેહનો ભગ જોઈ હાય કે જેથી સરકારને “સખ પગલા” ચેરાની જાહેર સુને
હતા સરકારી માટે” જરૂર પડે અને જ્યાં અસહકારમાં “કાઈન વાત” જોનારી, “દાવમે
કુચ જાના હાય” કલ્પનારી સરકારની કલ્પનાએ-અસહકારને સરકારની પાસે એનની રસ-
પૂર્વથી આવી આવતી વચનભગ કે જાની ગત્યનીતિનો અંગીકાર કરાવ્યો છે અને અસહકારને
બધા કળાની દેરાને-અરે! એકમ નિર્મૂલ કરી નાંખવાને-અખતાની નીતિનાં મળગાચરણ
મડાગ્યા છે ધન્ય જોઈ સિન્દુના હિન્દુએથી લખે, ધન્ય ધન્ય એમની ઉભરાઈ જતી દેશભક્તિને કે
જેમના-ગણભક્તિના-અનિર્વાચ્ય પ્રવાહ રોકવાનો “મધ” બાધવાનું ખાત મુર્દન એઓથીનાં
મુનારક હરે જ નખાયું “સુધારાની શુભ શક્યાત !” અને આ જ અસહકારની ફોલ

બીજી એ “માનવ સમરણ” ગળવાની છે કે બેઠરામાં લકાચેલી ઓલ-ધનિસ-
અર્થ-કમિનીએ મગ જાહેર કર્યો છે કે દેશ એક કરોડ કોમિસ-કમિટીઓનાં સભાસદો,

હું, સરવા અને મિનમડળ ૩ ૨-૦-૦ એને એમ તિપાહી એન્ડ કંપની, મુબાઈ,

એક કુરોડ તિનક—સ્વગત્ય-ફાના રૂપીયા અને વીમ નાખ ચરખા એટલાની તૈયારી નતની
૦૦મી પહેતા થી જતી જોઈએ “સત્યાગ્રહ—સંતાહ”માં તથા પડી ગમવગ પાયાપર
પ્રવાગમ્ય થયે અને જતા એ અસહકાર “નિર્દેશ”

આઈનાગામ, ગિગામ, મુખર્, }
ના ૬-૪ ૧૯૨૧ }

પદીયારણની સંવત્સરીને દિને.

લેખક—રા ગોકુળદાસ દ્વારકાદાસ ગાયચુરા.

ઓ ! સાધુ મેનાધર્મના, જગતી ગયો સદુ જનને
રહે જોગીડા તુજ લેખમાં, ગયુ નતન ગૃજરાનને—ઓ ! સાધુ.

અમૃત ત્રી મીઠી ભાવના, એન ભરી મૂકી ગયો
ન્દાના ને મ્હોળા અર કાગે, લેખ કાઈ લખી ગયો—ઓ ! સાધુ.

મુજ અરગ તુજ નેમિની, જૂરી જતા જનાય ના !
મીઠી મીઠી તુજ સ્વ નાનો, કોઈથી વિમગય ના !—ઓ ! સાધુ.

આજુ તુજા લહે કષકના, ને કષકને ડવતા કર્યા
કહો જગાડ્યા ઉવમાંથી, કષકને ઉભા કર્યા—ઓ ! સાધુ.

તુમા હતા જે હય ત્યા રહે ગમ અહા રહેતો કર્યો
પ્રભુના બધે પ્રસગવવા, તું ગત નિ કસ્તો કર્યો—ઓ ! સાધુ.

રોનો ને જાનો નિત્ય તું, સુ મધુ મ્હોના તાગ્યા
જોગી ગયો—જોગે ગયો, નિગ રા ટગન ઉદારવા—ઓ ! સાધુ.

હવુ નિ મૌગર્ક ને, મુનો ગીગી ગીગનાર છે
નુનો અખાગે આજ આ, પદીયાર નિ સુ મુન છે—ઓ ! સાધુ.

રેલ્વેઓનો વહીવટ: સરકાર કે કંપની ?

લેખક — મહાશય ઇન્દરલાલ યાજ્ઞિક બી એ

રેલ્વેઓની રાજ્યતા યદ્ય ત્યારથી જ દેશના ગભ્યપુરોને આ પ્રશ્ન વિચારવાની જરૂર પડેલી છે. એક પાસથી રનવગ વેપારી કંપનીઓના સાહસને ઉત્તરજન આપી દેશના ઉદ્યોગ કેળવવાની સરકારે અગીકાર કરેલી નીતિ, અને બીજી પાસથી ભારતીય સરકારના માથા ઉપર આ નવી જોખમીની ન ઉમેરવાની જરૂર આ બેને પરિણામે એવી એક વ્યવસ્થા ઉભી થઈ રેલ્વેઓની માલીકી તો સરકારની ખરી જ, પણ સરકાર પાસે ટકાને લાગે કંપનીઓને કેવી તથા અપૂરતી જમીનની ગ્રાટ આપે અને બદલામાં કંપનીઓ રૂપ વર્ધને પડે રેલ્વેના બાધકામ અને વહીવટ કરે અને વ્યાજ જતા માફી નહિના નફામાંથી સરકારને અમુક ભાગ આપે આ નીતિનું સ્પષ્ટ કૃષ્ણ મુ આવે ? આ પદ્ધતિએ કંપનીઓ તે સરકાર અને પ્રજાની વચ્ચે દલાન જેવી થઈ અને રહેના સાગ માફા પગ સરકાર તેમ જ ન્યત બનને મળતા થયા

આવી દલાનરૂપ કંપનીઓના વહિવટના તથા પ્રકાર હોઈ શકે એક એ કે કંપનીઓની રચાઈનો વિલાયતમાં થાય અને રહેમના ડિરેક્ટરોનું મહત્ત્વ ત્યા રહ્યું રહ્યું અનેની રેલ્વેની કાર્યનીતિને પ્રેરે, બીજો એ કે કંપની હિન્દુસ્થાનમાં રચાય અને રહેના ડિરેક્ટરોનું મહત્ત્વ હિન્દુસ્થાન રહી રેલ્વેના નીતિમર્મ દર્શાવે, અને ત્રીજો તે ઉપરના બન્ને પ્રકારના વહિવટની પદ્ધતિઓના મિશ્રરૂપ પરંતુ ધારાસભાના સર્વે હિન્દી સભાસદો વળા કાળથી કંપનીના વહિવટને અનિષ્ટ કહેના આવ્યા છે અને સરકાર જ રેલ્વેનો વહીવટ હાથમાં લે એનું માગી રહ્યા છે કેટલીક પાર સરકારી અમલદારો પણ સરકારી વહિવટ તરફ પસંદગી દેખાડી રહ્યા છે સરકારી વહિવટની છટકા વાંકે લોરેન્સને એની લાગી હતી કે એમણે એ દિશાના મહામયનો કર્યો હતો એમની રેલ્વેનીતિ પાછળના વાઈસરોયોને રૂચી નહિ તે બદલાઈ અને વહિવટ કંપનીઓના હાથમાં રહ્યો ગોખને, વિદ્વાનસ હાકરસી, નિગમ રાવનાચાર્ય, ઇલાકીમ મીમતુના એને મહમદઅલી ઝીણા એ સર્વેએ પ્રસન્નો આવતા રેલ્વેનો વહિવટ સરકારને હસ્તક લેવાને ઘણી મુજબત દલીલોપૂર્વક કરેલા આવ્યા છે છેવટે વડી સરકારે પ્રાન્તિક સરકારોને કેટલાક પ્રમેા મુખ્ય થા અને રહેના આવેના ઉત્તરોનો સાર એ આગ્યો કે મુખ્ય અને મદાસની સરકારો સરકારી વહિવટના પદ્ધતિ ઉતરી અને બગાળાત ગનર્નરે જાણામ્યુ કે તે પ્રાન્તમાં વ્યાપારીઓનો અભિપ્રાય કંપનીના વહિવટના લાભમાં છે, પણ રહેના પોતાનો અભિપ્રાય સરકારી વહિવટ તરફ છે બાકીની સરકારોએ સરકારી અને કંપનીના મિશ્ર વહિવટની હિમાયત કરી હતી

આમ લોકમત અને કેટલેક અગ્રે અધિભરી અભિપ્રાય સરકારી વહિવટની તરફ પડ છે તેવું કારણ કંપનીના વહિવટના મોટા દોષોને લીધે લોકોને તથા સરકારને થતા અપમાન અને કુકસાન છે જો રેલ્વેનો વહિવટ સરકાર કરે તો તે લોકમતને વધારે અનુકૂળ થાય અને તોફાની લોકહિત જળવાય પા

એટલે રેલ્વ રેલ્વની લોકની જરૂરિયાતો નાખી મદમ ૭ શકે નહિ, અને તોકમાગની પૂરી પાળી શકે નહિ. ગરીબ હોય કે તરાર, રેલ્વેના પંચેન્ડા હોય, કે દેપારી અથવા રેલ્વેના તોકર હોય પગનું મર્વે નહિ-ત્રીઓને વિરથીઓથી જીનગના મળ્યાવાનો અને રશીરિમીના જે તો મોગ થવાનો મગક નાથ કંપનીઓના રજિવટમાં મળે છે કંપનીઓની પ્રગતિ રેલ્વેપાગના દેવાથી નજર મંથી નકા ઉપર જ ગમે છે, અને મનન દેવાથી નોકોની દાખાની વિરે દુર્મશ્ન કરી ગ્દે છે કંપનીના ઉચ્ચ ઉચ્ચ અધિકાર તો માદેગોના જ, ગાડીઓ તા સુખસગવડ તો નેમના જ, માનની સાવનમળની મદેસાર્થ તે પણ રેલ્વેની જ આ ઉપગન કંપનીના પદિવટમાંથી ઉપન થતો નમે દાન પરદેશી દેપારીઓ વર્ગિત થયે છે તે જો નહિ-રત સગવડો દેવા તો દિવડનાની તિનેગીમા આવે અને તો દિવડે વપરાય તેથી કર-વેરતો ભાર નોકોને ઓછો પડે સગવડ દ્રવે મુધાગને તીરે પ્રગમનને અધીન થતાં જાય છે, અને જ્યાં આપવાનો દેવાથી ખરચાગ ઓછો અને એવો મક્કર છે, એટલે અધિકારીઓના પગાર કંપની જેટલા ભારે નથી મળતી, તેમ જ સારામા સાગ અધિ-મરીઓ શોધવા તથા નીમવાને જેટલું વિશાગ હોય સગવડો મળે છે તેટલું કંપનીને ન જ મળે કંપનીઓનું ક્ષત સકુચિત દેવાથી રેલ્વેને વધારેમાં વધારે નફો મેગવવા માટે તૂટ પળ, ભારે મળતા પડે છે, તેથી દિવડનાના મળ્યા નવા ઉલોગોને દાનિ થા છે નદી જુએ કંપનીઓ અને દરિશન દેવાને લીરે જ્યાં કાષ મચા કે ક્યા જોઈતા હાય થારે ખીજ કંપનીને મન ભારે ભાટ આપવું પડે છે જે વ્યવસ્થા નગકારતા દાયમા લેવા તો તે રોકે સાર્વનના આ વિનાશમે ખીજ લાઇન ઉપર વધ શકે અને વેળા તેમ જ રસુ ગચ્ચારી રા અરનારના દાયમાં જનાં સવ રેલ્વે એમ મગકો ચનાવાર અને દરિશનના ભારે તૂટ તથા આગ નાગવ થમ નોકોના ઉપગનો મોળે દલકો પડે

આ પ્રમાણે સગવડ, કેમકસર, મમાન નાગક, ઉલોગે ઉત્તેજન રોગેરતી દિ-દી પ્રગતે અસારે જે જોલુપ કંપનીના વદિવટમાં નામે છે, અને તોકમન તરફ જે દુર્મશ કંપનીઓ મનાવે છે તે સવનો ઉપાય તો રેલ્વે પ્રગમન થાય અને પ્રગમના પ્રતિનિધિઓ આવરથક મુધાગ વધારા કરવી શકે ને છે' સરકાર પંચેન્ડા રેલ્વેના યેરમકગ જેડે આઓમા મોરી નામે નહિ કે ભારખાનાના આમા મરી શકે નહિ એટલું જ નહિ, પગનું નજુ-ને અને દિ-દીઓની નિગડા અને અપમાનનો પણ અન્ત આવને એમ આતા નાખી સમાર ઉપગન રેલ્વેકામને માટે નેધનું અચાગમ કે મીનું મગસામાન દિ-દુર્મતાનમાંથી જ વર્તે અને હ ઉલોગોને પણ ઉત્તેજન આપી મકાય મલપમા, ગવ દરિઓથી નેતાં ન સારે લાગમા જે વેરમે કંપનીઓ રેલ્વેઓના રવીરત કુદે છે તદ્દા ક્યા દિ-ની સ-ગાર ને રવીરત કુદે તો રસારે કુદવા જેવું છે દિ-નો દમ અને નિન્લ દિન મનેવમમે ૭૬ દે-ની પ્ર-નિ જ્યામ ૧૦ ગચ્ચન ન દિ-ની રેલ્વેઓના રવીરત મોનાના દાયના લે.

વતનજી હુબખ.

લેખક—રા. મુશાફિ લાલજી વ્યામ.

રામ લેખીનમી તાલ પત્રી કેડે

મુજ માતૃભૂમિકે નમન

આપ વતી અસાને વતન

—મુજ

કુમ્તી અસાન કેડ મિજ

કુલભાન કરી તન મન

—મુજ

પિઠ પળેજે જિતે મધાણ,

તિયે મરકાણ મન,

ધાવણ હિતે હિત માનડી,

જ્યા પામ્યાસી નગ-તન

—મુજ

કઈકે જુએ-યુ માનિયુ

જન નાપુ સરજા ચન,

ખનપતિયે યુનરે કયો જિત

પરમેસર પિરનન

—મુજ

હેવ રસીજ વીણાળ

સાખી અ વ્યોમ પન,

જોડી જેને જોનરે જિત

કુગર પણુ ડોન

—મુજ

બાન જોગણી મગરતી પણુ

જમાયે જિત આસન,

આ ચાર જ રાકર, વતન કયો

પ-અ ધરા પાન

—મુજ

કંધિરે જોડા ડાસ ધન જ,

મેકણા જોડા મદન

જગદુસા, ખેગાન, પિતાભર,

મા જન માજન

—મુજ

સાથ, નર, સત્ય, સત,

સાધુ, રૂઝ, ચારહત,

કરી કમાણુ મનખાડ ધન્યુ,

તાલ, પિંડ ન ન

—મુજ

જન્મભૂમિ વંદન

[વંદન - હૃદય તો જીવંતી મનુષ્ય]

૧૧ - રત્નાશ્રી વિન

૩૦ મુજ જન્મભૂમિ ન

અમા વહુ ન - ૩૦ વંદન — ૩૦

૨૦ કી - અમા ૧૩ દેવતા,

૩૦ માન ૨૦ તન, મન — ૨૩૦

પિં - સાચું પા મધ્ય,

અં નિઃશ્વિય મન

વાનના નીચુ ને માતાએ

પાછા જ્યા નર-તન — ૨૩૦

જનપુત્રાની ન તો ન તા,

નાગાયજસ ની,

નમનપતિના કુતો પાગ્યા,

વિશ્વ પ રાને — ૨૩૦

દેવ મનિતી રીખાના

માતી છ થોમ-પરન

ને ની ૧૦ મળે જ્યા,

૩૦ મરિર ડોનત — ૩૦

આનયોગિની મરસ્વતીએ,

અ રન ક્યુ આમન

૨૩૨, ન ન અને નિવેકે,

૩૦ રો ૨૦ રાવન — ૩૦

૩૦ મેવા તસ પ્રેમુતા,

મે મળા સમા મદુન

૩૦ રા, એ ગા પીતાન

૧ મુખિના આર્તિ લેમા રવીન બદુરી રાતના રિ દે ૧ રાતમ ર તો નયજ મેવર
દાનેા મન મા નમ ૩૨ રાતના ના રી વર્ષો રાત કિમ તાથિયા ની મળાન નામક મર વડે
૨૦ મા રાતમ વિશ્વ ૧ દુન રાતનાની મળા કુસળ રાતિ ૨૦ ન ૨૨૭

૩૦ મુખિના - મ નવી ની ૩ ના રાતમા મન વડે

૧ આર્તિ ૨૦ રા ૨૨ મા રા રા તા તો ન મન નો રા અને વિશ્વ જાના તજાવના નિાદે
૨ વપા રાતી ૨૦ રા ૩૨ મન રાત ની વિશ્વને - ૨૦ મા રા રાતના

૧ તત્તવાની ૩૦ રા ૩૨ રા રા

૩૦ રાત ૨૦ રા ૨૦

૩૦ રાત ૨૦ રા ૨૦

૩૦ રાત ૨૦ રા ૨૦ રાત ના રાતના મળાની ૨૦ રા ૨૦ રાત ૨૦ રાત

૩૦ રાત ૨૦ રા ૨૦ રાત ના રાતના મળાની ૨૦ રા ૨૦ રાત ૨૦ રાત
૩૦ રાત ૨૦ રા ૨૦ રાત ના રાતના મળાની ૨૦ રા ૨૦ રાત ૨૦ રાત

૩૦ રાત (નામ) ૩૦ - ૩૦ રાત ૩૦ રાત ૩૦ રાત ૩૦ રાત

રૂતન ખાણી જિત વરડમ,
 ને, મેં મલુ ઉઠતન
 મ ન જો માનમ મહુવેમ
 સાગર પાઠ પુજત
 વચુ વિનાયુ વિનિ માન
 કુચે કે ઉકલન
 પ અધે પચ્છમ ધનતે
 અખડયુ નીર વસન
 દાવડતે નિત ધાપ લગે
 ને તણુર નાયક પાન,
 મુગતા જોઈ લગી સાઈસ
 ગાથુ મિઠયુ કુળન
 સિંપોડા, સોણાઈ મુર,
 રત મુડસેમ ઉછરન,
 જગ જમે જિત જોરતા
 તિત જાડેમ કુળન
 તેજવત્યુ જલજયુ નિખમ્યુ
 જગ માનણુ જનન,
 જિત કપૂરી હોયવ જોડયુ
 પનમણ્યુ પ્રગટ ન
 હેમારે વટ પુગો નિજન,
 ધીણો ધર સખન
 અસી ખાનુડા યુનયુન જનન,
 માગી અસાને ચમન

—મુછ

—મુછ

મુછ—

—મુછ

—મુછ

—મુછ

માનીતા પ્રાગ્જન , — ૨૦
 સાયર, સુગ, સની, સન,
 સાધુ, કૃષ્ણ અગ્રહત;
 કપિ કમાણી માનવતનની,
 તોળી, રસ તરત — ૩૨
 નિરવ રત્ન ખેચી વિદેશગ,
 રત્નાકર રતત,
 કરે કિરતીથી અગિયા નાવિક
 સાગર પાર ગમન — ૩૩
 સેવે દ્વર વિદેશ કુચીઓ,
 કરતા દેશ રતન
 ચરણ મૂકના જ મમ્મિપર
 નયને નીર ઝરત — ૩૪
 મ, મુ, ડાનકને દેકે,
 તથા વાયજ પડન,
 સુગતા સાડી અનખ ઇસાયા,
 મીઠી કારી કરન, — ૩૫
 સિંચોડો શરણાઈ મુશ્કાતા
 વીર ગત ઉજાત,
 ખેને સમરતણે આગણીએ,
 જાડેજ મળાન — ૩૬
 તેજવની જન નક્ષત્રીના
 જગ માનણુ સા જૂવન
 હોયન અને કપૂરી જેવી
 પચિનીના સમરન — ૩૭
 અવનોખી દિમગિરિને, સમગ્ર-
 ધીજોધર આવત
 અમે બાનુડાં જુનજુવ એના,
 માડી જ્યમાત ચમન — ૩૮

૧ વીર અને કાલારમ જમાનવાનુ અગ્રણ્ય સામર્થ્ય ધરાવતો 'કાગડોર' નામે રાજ એ ૧
 ક્ષિપ્ર તથા કુચી પ્રચલિત છે એની રસ સકલના કેટલેક અંગે 'શિવ' ન ૧૨૧ છે
 ૨ અને ૩ ઇતિહાસ નસાદર બે નાગરનો
 ૪ એ નામનો કુચના ઉત્તર વિભાગમા પડા છે.
 ૫ મનિન્દ્રનાલાલાનું 'તેજવની મદ ડોલ' જવની સર્વમો જ ૨૦ 'એન્ડ' થી

લલિતનાં કાગ્યો, ૨ ૧-૦-૦ એન એમ ત્રિપાઠી એન્ડ કંપની, મુબાઈ

ડાઉન્ગિંગ સ્ટ્રીટ: બ્રિટિશ મહારાજ્યનું કેન્દ્રસ્થાન

નેપક — ગ જયકૃષ્ણ નાગરદાસ નર્મી, બી એ, એનએલ બી (ધન્ધન) .
 પૂરનીના સમસ્ત વ્યાપારી કેન્દ્રસ્થાન બન રહેલ બ્રિટિશ મહારાજ્યનું પાટનગર
 ગણાય છે, પરંતુ મહારાજ્યની ગળદારી પ્રતિષ્ઠાનું માયુ કે દ્રશ્ય 'તો એ નગરમાં આવેલ
 એક નાનકડી ગેરી અને તે શેરીમાં આવેલું એક જરીપૂરાણુ નાનકડું મકાન છે વડનગર
 પૂરાતન રચનાની આખી આખી કરાવનાર એ શેરી, નગરના અન્ય ભાગોની તુલનામાં તિર-
 રહાગ્યાન જણાય છે, એને 'મહોદયા'નું નામ આપતું એ પણ અન્યાય કરવા જેવું છે 'મહા-
 રાજ્યના આ પાટનગરની યાત્રાએ આવતા એના બહુ થોડા યાત્રીઓ દશે જે એ સ્થળ જોવ
 આકર્ષણ દુરો, એના ખાણ સ્વરૂપમાં ચતુષ્ચોને આકર્ષે એવો એક પણ ગુણ નથી છતાં એ શેરી-
 ડાઉન્ગિંગ સ્ટ્રીટ-આજ ગાલકો યથા મહારાજ્યના રાજ્યકારભારમાં અગ્રગણ્ય ભાગ જાણી
 વહી છે. ભૂતકાળમાં અનેક ઉદયપાથો આ ગેરીએ જોઈ છે, ઇતિહાસના અનેક વિધવિધ
 રંગી પદ એનીપર ચઢી ચુક્યા છે રાજ્યતત્ત્વની અનેક ધટનાઓ સાથે એ ગેરી આમ અધિ-
 થઈ ન હોત તો એને ભાગ્યે જ ટાઈ આગે મખારત, બીજી નાનકડી શેરીઓની જેમ એ પણ
 પ્રગ્નના સ્મૃતિપટ ઉપરથી લુપ્ત થઈ ગઈ હોત

બ્રિટિશ રાજ્ય-ગદાગુના અવધાસકો કહ છે કે મહારાજ્યના એ શહેનશાહો છે.
 બહુમહામ રાજ્ય-મહાનયમાં નિવાસ કરી રહેલો સમ્રાટ જ્યોર્જ નામ માત્રનો શહેનશાહ છે.
 ગેન્ડત્ર સાથે નેને નામનો જ સબધ છે પરંતુ ખરો શહેનશાહ તો ડાઉન્ગિંગ સ્ટ્રીટના નગર ૧૦
 વાળા મકાનમાં રહેતો લોડઝ જ્યોર્જ છે બ્રિટનના ગૌરવ અને દુર્ભાગ્યનું એ મૂર્તિમત સ્વરૂપ
 મહારાજ્યનો વડો પ્રધાન-મહામતી આખી રાહ લાહતની રાજ્ય-લગામ પોતાના હાથમાં રાખી
 રહે છે એની જેમ આર્શ-હિન અને મનસ્ત બનેલા પોતાના સ્વાર્થમાં સાથીઓને અને
 પ્રજાતત્ત્વની નડિયાઈ હોરાની મગરૂરી ધરાવતી પાલમિટના અર્-ગુનામ બનેલા સભ્યોને એકે
 મગરૂરી જીતે એ પોતાની આગળીને દેરવે નચની રહે છે આનાક મગરૂરી સર્પને રમાડે તેમ એ
 સંસ્કૃત પ્રજાઓના ભાગ્ય સાથે ગમત કરવાની એણ કરે છે પણ એ જૂઠી ભય છે કે એ
 પ્રજાઓની ઇતરાજમાં બ્રિટિશ મહારાજ્યનો નાશ કરે એવું હજાહજી વિષ ભરેલું છે મહા-
 રાજ્યના વિશ્વશ માટેના માધનો બળા કરવાનો પ્રયત્ન કરતે એ મહામતી અધિકારની રૂએ એ
 નાનકડી ડાઉન્ગિંગ સ્ટ્રીટના નાનકડા મકાનમાં રહે છે એમ મનાય છે ભૂતકાળમાં બ્રિટનન
 મહામતીઓ એ જ મકાનમાં રહેતા હતા અને અસાર ત્રે કે મહામતી સા-રહેતો
 નથી છતાં પોતાના અધિકારની ફરજે તો ત્યાં જ અડા કરે છે એ જ મકાનમાં પ્રધાનમંત્રી
 સભ્યો મળે છે અને મહારાજ્યને લગતા કટોકટ પ્રશ્નો ચર્ચ છે પ્રજાઓના અને વર્તિ-
 યોના ભાગ્યો અહિં જ રાખ છે કે બગાય છે યુદ્ધ કે શાંતિની ઘોષણાઓ અદિથી જ પ્રકટ
 થાય છે હતા દેશીય યુદ્ધમાં જપવાવવાનો નિયમ આખા મહારાજ્ય માટે એ જ મહામતી
 મારી વૈસ વાતાંઓ (સચિવ વાતાંસ ગ્રહ) ૨-૨-૦૦ એન એમ ત્રિપાઠી એન્ડ કંપની, મુંબઈ

મુશીકા માણુમેએ કર્યો હતો અત્યારે પણ હિંદની અસહકારની પ્રવૃત્તિ વિ., મહત્વાકાંક્ષાની અને લોભની વેળા પર મેમોરેન્ડમો આવી રતતરતાનું જાણીદાન આપના વિશે કે ઇ. પતને નામ આવતી રતતરતા આપનાં વિગ, અહિં જ ચર્ચા ચાલતી હશે ગાંધી, કુચુન કે ઝવનુન જેના સંપ્રદાય પ્રમુખોના ચૈતન્ય-સ્વરૂપોને કેમ અકુશમા રાખના ? એ ચિંતાજનક પ્રશ્ન એ જ મુશીકા માણુસો એ જ પૂરાતન મહાનમા માત્ર ચિંતનના જ નાભાનાયની દૃષ્ટિએ ચર્ચતા હશે વાળાવેરણની વિચાર અને શુદ્ધિ ઉપર ઉડી અસુર થાય છે જેમ એ મનનપર ગતકોનો કાંટ ચડ્યો છે તેમ એ માણુમોની શુદ્ધિ ઉપર પણ ચડ્યો છે ગેરી અને મહાનના સક્રિય કરે તેમની દૃષ્ટિમર્ચાનું ક્ષત્ર પણ સક્રિય ગનારી દીધું છે બૂનકાગના અનુભવોએ સિદ્ધાંતોમાં ફેરફાર થયો હશે પણ એમની શુદ્ધિમાં કે કાર્યમાં ફેરફાર કર્યો હોય એમ જણાતું નથી એ અનુભવો ઇતિહાસના પટપર કોતરાયા હશે પણ એમના શુદ્ધિપટપર એથી કાંઈ પણ અસર થઈ હોય એમ માનવાને કાં જ નથી વાર્યા ન કરે તે હાવા કરનાનો અનુભવ બ્રિટિશ રાષ્ટ્ર-રચના જે વ્યક્તિગત સ્વભાવનું ઔપચ ધનવતરીએ ગોંધી નથી કાંપુ, તે પછી નાંદ-સ્વભાવનો રોગ ટાળના માટના આધનો તો વાત જ શી કે ની ?

લાચ જણીને આશ્રય પામશે કે એક અમેરિકને એ ગેરી અને તેમના મહાનો બધાવા હતા પરંતુ એ આશ્રયચક્રિન કરે એવી ઘટના અર્થમાં સાચ છે એ કાળે જ એકદા અમેરિકાના રાજ-પ્રતિનિધિએ નગરના વિખ્યાત ગીલ્ડરોનમાં ભાષણ આપતા યા-ગાર ઉદ્ઘાસ કર્યો હતો કે “ડાઉનિંગ રફીટ જૂની અને નવી દુનિયાને ને નારી સામ્રાજ્ય છે પણ એ પ્રતિનિધિએ બોનસમાં જંગ બૂન કરી ડાઉનિંગ રફીટ અમેરિકા અને બ્રિટનો જોડવાને જાતે જાનને દૂટા પાડવામાં વધારે અસરકારક ભાગ લઈ ગયા છે એવી જ રીતે મહાનગરના અન્ય ભાગોને પણ એ શાપિત ગેરી દૂટા પાડવામાં-સફળતા પ્રાપ્ત કરે તો ભાગે જ કાંઈ આશ્રય પામશે !

જે અમેરિકનના નામની પ્રભુત્તિ એ ગેરી સાચી રફી છે તે જ્યોર્જ ડાઉનિંગ હતો અમેરિકામાં એનો કોઈ ઓળખતું પણ નહિ અત્યારે પણ કોઈ ભાગે જ યા કરતું હશે એથી ઉડી અમેરિકનોની એની માન્યતા છે કે તે દેશરોડી હતો વિશ્વાસપાત્ર દેશનાર ગુન્હાગારને પ્રાપ્તિ અમેરિકના “લેબોર” ડાઉનિંગ”નું ઉપનામ આપતા હતા એનો મિત્ર ઇંગ્લેન્ડના ડાઉનિંગ મેમન્યુએલ રહેતો એ નાનાં ગદે સાનેમનો વતની હતો હાર્વર્ડની ગુની માનીમાં મિત્રણ મેગરી ટ્રેન્ડુએ યથા પછી થોડાક સમય તેણે અધ્યાપક તરીકે કામ કર્યું હતું જે મહાનગરના અત્યારે એની ગેરીમાં જડ ધની બેઠી છે તેથી પ્રેરણા તેણે અધ્યાપક કામ છોડી દીધું અને વેસ્ટ ઇન્ડીઝના ટાપુઓમાં ગયો ત્યાં તેણે એ જ રીતે પા રી તરીકે થોડાક સમય ધર્મેષ્વર કરવામાં આવ્યો ધમની ખાતે નાનો કરનારા અને ઉપદેશમાં જ રહી જતાં તેની માનનારા અને સારથી વધારે નહીં થઈ શકે છે સોલ્ડ જ્યોર્જ પણ પ્રથમ શપથ લઈ કહ્યો કે “અમારે એક જ પણ જર્મન

જેવંતી નથી ” પરંતુ લગાઈના પરિણામે શ્રામે એકર જમીન મહારાજ્યમાં લેણવાના અધિકારો નથી વેસ્ટ ઇન્ડીઝ ત્યાંની ગિરનીંગ આખરે ઝિનાં આ થો તે સમયે ગાંજીય વાતાવરણ ધેરાયલુ હતું સુભાગ્યે તેણે કામચલાનો પક્ષ લીધો અને ઓળના સંન્યમા દૂરી ધર્યો પછે કચ્છ માડ્યો ત્રીસ વર્ષની રચનો થયો તે પહેલાં આ દલી માણ્યો કામચલાનો મોકલવાના સંન્યમા જનરન રાઉટ-માન્ટરની પદની મેળની પાળળથી રોકાતાનુંની બચાવ્યો લાગ પલુ તેને મોંપાયો અને એ નકનો કાળ લાગે તેણે પોતાના પિતાને કાઉન્સીલના મેમ્બરની જગ્યા આપી

તે પછી પોતાની મહત્વાકાંક્ષાને પોયે અને ઉત્તિમાં સદાયમૂત થાય એવા પ્રકારને તેણે બગ સવધ આપ્યો તેની પત્ની કામે હાઈ, અર્થ ઓફ કાર્નિલની બહેન થતી હતી કેમરેનની કૃપા મેળવનાના તેના સફળ પ્રયત્નોને પરિણામે ઇંગ્લાન્ડ તે કોપાધ્યક્ષ નીમાયો અને પાછળથી પરદેશ સાથેની રાજનીતિમાં પલુ પોતાનું વારું બંધા લાગ્યે આ અરસામાં તેણે યુરપખ ની યાત્રા કરી હોનાન્ડ, ફ્રાન્સ, કેન્નર્ડ, સ્વીડન અને પોટુગાલ ગંગે દેશોમાં ફર્યો યુરપખમાં તે સમયે હોનાન્ડ ગાંજીય પ્રવૃત્તિઓનું મધ્યસ્થ હતું એટલે હેગમાં ઇંગ્લાન્ડના રાજ-પ્રતિનિધિ તરીકે એણે પોતાની નીમૂક કરાવી કામચલાનું થયો ત્યાં સુધી તો નિરાત હતી પા તેના અવસાન પછી રાજ ચાર્લ્સ બીજાને ગાદીપર આવ્યો ત્યારે ગિરનીંગની સ્થિતિ રાજાગને માટે કરોડી થઈ હશે પરંતુ નરા રાજ સાથે તેણે અતર તદ્દ કરી બીરી, અન ઓર સફાકનો ભાષ અો હાનવા વાઇકાઉન્ટ ઝર્નનો પ્રપિતામહ થોમસ હાન્ડ એ તદ્દ કગવવામાં મુખ્ય સાધનમૂત હતો

પરિણામ એ આ યુ કે તે પુન હોનાન્ડમાં ઇંગ્લાન્ડના રાજ-પ્રતિનિધિ તરીકે નીમાયો અને આ સંતી ઉચ્છેદ્યોએ બન્ને દેશો વચ્ચે લગાઇ કરાવી એ યુદ્ધ સાન થઈ ગયા પછી એ જ્યારે પાછા હેગ ગયો ત્યારે એણે એક અતિ નીચ કામ કર્યું રાજ પહેલાં ચાર્લ્સને દેહાત દેશમાં ભાગ પેનાર નપ માણ્યોની તે પાછળ પડ્યો અને તેમને પડી રાજના હાથમાં મોખ્યા આ નણમાં તેણે એક ચમચનો ઉપરી ઓછી પલુ હતો ત્રણે જાણુને મિતતાને મનાવતાની ક્રમના નાખીને જ તેણે પડ્યા હૂતા તેનાં સા કાર્યથી પ્રજાની તેની ઉપર છતરાનું થઇ પલુ એ મદત્તકાની દલી તેની જરા પલુ પરના ન હતી પરંતુ રાજ એથી અત્યત પ્રુથ થયો અને ગિરનીંગને મેરેનેટ બનાવી, વ્હાઇટ હાનમાં જમીનનો એક ટુકડો બહીસ તરીકે આપ્યો વિશ્વાસઘાત અને બના પરિણામે પ્રાપ્ત કરેલી એ જમીન પર અલારે ગિરનીંગ રટોટ આવેલી છે એ રટોટની ઉત્પત્તિનો આ ઇતિહાસ અપખા પછી અલારે પલુ લા મદત્તકાક્ષા અને બનું રામ્રાજ્ય મરતી રહ્યું છે એથી ભાગે જ કોઈ અગત્ય પામશે ! “ જેવું વાવે તેવું બહેન ” એવા અટળ વિધનિયમ છે એ નિયમ માર્થી ગિરનીંગ રટોટ અને તેમાં રહેનારાઓ કેમ અવવાદરૂપ રહી રહે ?

કલાપીમાં કેકારવ ૩ ૪ --- એન એમ ત્રિપાઠી એન ક પત્રી, સુબાધ

પણ આ વિધવાનર ડોડી આપતો આગળ વેત્તીએ ગાંધીનગર નિવાસવાસને સિદ્ધિ પ્રમ્ત નો માખી રહી- અત્યારે પણ ક્યા પોલક ન્યોના વચનભગ સાંખી નથી રહેતી- વનુ એ પ્રમ્ત અન્યતઃ રસેરાઈ અને પોકોનુ ડોડી એની પાછળ પડ્યુ પ્રમ્તમમ્દના કોપાનનમાથી બચવાને તં હેગ છોડીને નાગ, અને ઇગ્દાડ આ પો આત્મ "ગમ વાગ ને વાદરા ત્રણે સગમ્મા" એ કહેનન મિદ્દ કરી બંતારી રૂળ વિના પોનાનો એકો તેણે ડોડી તે માટે તેને દાનગમ્મા કે પૂર્વો વગમ્મ એક મદિતો સગકાગી મક્ત મેમાન- ગીગી ચાખ્યા પછી ગમ્મતી માનીતી રખાત એસ ઓફ પોટરમથના પ્રવતે કરીને ને ફોટા થયો, અને પુન ગમ્મક્યા મેગવના ભાગ્યદાગી થયો, ગમ્મક્યા મન્યો રિસીગમ્મને નેમ્મના નાણા તેણે પૂર્ગ પાયાં જ્ઞને પ્રમ્ત સમક્ષ, કેટલાક ચોષાનીયાં લખી, તેનો બચાવ પણ ક્યો ગમ્મતી નાણા-બૂંચ પૂરી કર્યા ઉપગત તેની માનીતી ગખાતો એસ ઓફ પોટરમથ, પેડી કેસનમેષ્ટ્ર અને નેનગ્મીને પણ પ્રમ્તની ત્રીજેરી મગ્મમા આવે તેમ જૂટવા દેસામા, નેજો માખી ન ગખી આત્મે તેની આ શુનામગ્મીગીતો બનો એમી હજાર પાકીની માનદ આપીને રાત્રો

ગાંધીનગર સ્ટ્રીટ ૧૧ ઉત્પોલક વિષે આટલો ઇતિહાસ અપારે મસ છે આપણે માત્ર એના મહોગ્મનનુ જ અનુકેન કર્યું છે અને જે દુગ્મજોનો વારનો તે પોતાની સ્ટ્રીટને આપી ગયો છે તે અત્યારે પણ તેના મારમો-પ્રાનમગ્મ-છરને સાટે માચરી ગખવાના ભગિથ પ્રવતો સ્ટ્રી રસા છે કહેવાય છે કે ગાંધીનગર ખાનગી છવન પણ અનેક દુગ્મજોથી ભરેલુ હતુ તે એટલો તો ખુસ હતો કે પોતાની માનાને બૂખમરો વેદારીને કમોતે નેજો મારી નાખી હતી પણ આપણને એ બધી જાણનો સાથે અદિ સમઘ નથી, તેમ એના ખાન ૧૧ છવનના દુગ્મજો અત્યારના એના મારમોમા છે કે કેમ ને પણ આ રણે જ્ઞેનાની જગર નથી હવે આપજો, ગાંધીનગર સ્ટ્રીટ મહામત્રી અને તેના મુજળનો કમળમા કેમ આરી તેની ઝાખી કરીએ

ગાંધીનગર પોતાની પદ્ધી અને મીલનતના સા મ તરૂકે એક પુન મૂડી ગયો હતો. એ બીજે બેરોને ગાંધીનગર પોટ સોજીસગરીની પુત્રી સાથે પરખ્યો, જેનાથી તેને એક પુન થયો હતો પિના એટલે અરો નમળા મગ્મજનો હોનાથી પુત્ર; નાવનપાનન બો શિક્ષણ તેના માસા સર રીલીઅમ ટ્રેરેટરગના હાથમા સોપાયું હતુ ત્યાર નાનો ગાંધીનગર હજુ પદ્મ રિનો હતુ હવે તેના માસાએ પોતાની તંબો નાલ નર્ધ પોનાની તેર વંદની પુત્રી મેગી સાથે તેના પુખી રીતે વસ કરી દીધાં હતાં પણ વધાનીમા આવના તેણે પોતાનુ પોત પ્રમ્ત્યુ અને પોતાના માનો તે બેરો વાગસ કે એરી સામિતિ આપી પ્રમ્ત પછી તે મુસાદરી ગુવા નીકળી પડ્યો હતો પણ યાત્રા પૂરી કરી પાગ દગતા જ નેજો વસસમઘનો ઇન્કાર ક્યો ન હતી સર માન મીલકન તેણે વિધવ તુષિમા ઉગવવી શરૂ પછી બધી તે ફરી પડ્યો જ નહિ અને પછિભે વારસ બિનમુઓ તે જે નીચ પાછા મૂડી ગયો તેમાંથી એક અનિ ચરૂસપ અને વિખ્યાન મુક મો ઉઠ્યો થયો પોનાના એ સગાને અમૂક શરૂતોયે બધી મીલન આપવા

સાધારણ સિધાની ગયા. પગિણામે વીનમા દર્શાવેલી ઇન્ડા મુજબ એક કોલેજના સ્થાપના માટે
 આ નાણા કેમ્પોન યૂનીવર્સીટીને સોંપનાનો વખત આ થો, પણ યૂનીવર્સીટી નાણા મેગરે
 તે દેતા નારમો સાથે તેને મુકામો લગવો પડ્યો. આ મુકામો તગલગ પચાસ વર્ષ સુધી
 આ થો અને ડેવટે યૂનીવર્સીટીએ વિન્ય મેગરો ડાઉનીંગ કોલેજ, જે નાણા વર્ષથી અસ્તિ-
 ત્વેના છે તે એ નાદસામાથી સ્થપાઈ હતી.

ડાઉનીંગ સ્ટ્રીટની જમીનપર મૂળ ઉત્પાદક ફેટનાડ મકાનો બાંધ્યા હતા આ મકાનો-
 માંથી ફેટલાક તેણે વેચી નાખ્યા હતા અને ફેટલાક પટે આપ્યા હતા નવ, દસ અને
 અગ્નીચાર ભગવાના નથુ મકાનો તેણે નામ જેમ જમીનની હયાશાગાના રખેાસ
 વેલ્ડીયરી અને વેચ્યા હતા. ૫ તુ સન ૧૮૮ માં જ્યારે જેમ્સ હગના છોડી નાસી
 દુધા ત્યારે બેઝ વીચગીલને પણ તેને અનુસનાની ફજ પડી અને એના મીલકત સારને
 તેને ફરી પોતાના કાજમા લીધી ગઈ પહેલા જ્યોજ નજર નવ આ દમવાળા મકાનોએ
 મેડી નાખ્યા આ તે હોવેગીજા પ્રાપ્ત મે ન મોયમા ને છદ્મી સુધી પાપના આપ્યા હતા
 ગ્રામમાંના મત્તુ પડી બીજા જ્યોજ એ સધુત મકાન તે સમયના મહામની સર ગેમર્ડ વેન
 માને મલીમ આપ્યું હતુ, પણ વેનપોને અગત બલીસ લેરાગો ઇન્કાર કરી મુખ્ય કોષાબ્ધના
 જોનર્થ તર્કકે અને મહામનીના નિવાસસ્થાન તરીકે એ મકાનો કમને લીધો હતો.

આ પ્રકારે ડાઉનીંગ સ્ટ્રીટ અને તેમા આવેલું એ નગર ૧૦ વાગુ મકાન મહારાજવનો
 હાથમા અમગ ૫૫૦ પાખ્યા ૧૦-૧૦પણુઓ અને તુમારો “અમા ૧ સેટ જેમ્સ
 હાનપ” માથી પ્રસ્ટ થતા મનાય છે પણ ખરેખર તો તે સર્વ આ તિરસ્કારમાત્ર ગેરીમાથી જ
 પીકેને જે આજ કાન કરતા મે શતકાથી એ ગેરી જ મહારાજમની રાજ્યત્રાના તારો અણુ-
 છાની ડી છે અને જેસુગ મુકામી રહી છે ભવિષ્યમા પણ હજુ થોડાક વર્ષો એ પોતાનું
 નિર્મિત્ય નિગુશ બોગની શકમે એમ લાગે છે છેદના બે-અઢી શતકોમા એ શેનીએ અનેક
 ગુણના અનુલબ્ધ કર્યા છે.

રૂપનુદર વેગી કેસનમેકન એ જ ગેરીમા કોષાબ્ધ ડાઉનીંગ પામે આજ નાય-નખર્ગો
 રી નાણા એ-ની જતી વ્હાર્લદહોલના બાગમા ૧ સા નીકમી દોષ ત્યારે રનાભારિડ નાણાને
 નખમટથી-સુવર્ણના અગકાટથી આપ્યાઈ તે ત્યા આપતી અને અજના ભડારીને બનાડી
 રતી પુટડી એસ આ પોટમથ પણ અનેકવેળા અદિ ડાઉનાંગના આનામમા રૂપી રીતે
 દાડી હતી અને અમેરિકનને ઉપક્રિપનો પ્રેમ બતાવી બધી જાગી ગઈ હતી એની જરૂરીતે
 ગીયા રાજની બીજા અનેક ગખાતો આની હરો અને કોષમાથી સુવર્ણનો લાઠ હવે કોઈ
 એ અત્યારે આની રખાતોતુ સ્થા ૧ મહત્ત્વાકાક્ષાએ લીડુ છે અને અક્કનહીને પ્રધાનો નખ-
 ૧૮૫૫૦ અને પ્રમતી રીએરી ખાની રચા છે.

દયારામનો અક્કરદેહ ૧-૪-૦ એન જેમ ત્રિપાડી એન્ડ કપતી, મુખાર્ડ

હમણા જેમ ગરબની હથરાળાના રમેશનનો ઓરો અગ વીો ગણાય છે તેમ જીગ્ઝ જેસના સમયમાં પણ ગણાતો હતો. ડાઉનીંગ પાને મકાનો વેચાતા ત્રીવા પત્ની લી. લીચરી. પોતાના પા મડગની સખાઓ એ મકાનમાં ભરતો હતો અને પ્રમતના હકવિગ્દ અનેક પૂપા મવનગઓ રવતો હતો. એ ના પછ પ્રધાનમડગના આપણુ થઈ પડેના સત્તાવારીઓ એતુ અનુસ હુ ડરી રહ્યા છે અને પોતાની સત્તા હિન પ્રનિનિ હા કરવાના પ્રયત્નો કરી રહ્યા છે નમાની થઈ પડેવી પ્રમ અને આયનરા હાઈ હા કરાની ગિથનિમા આત્રી પડેલા વિવાને આમના સખો તે નૂો મો સાખી લે છે જે પ્રમ ઓ દિવાને આમ પોતાની જ સ્વતંત્રતાનુ નક્ષણ નથી કરી રહતા તેઅ થ પ્રમઓ રી મહાય આપી શકે એરી સદાય મેળવવાની આશા ખમી એ ખપૂપ્પવન છે

એ મકાનમાં અનેક મહાપુરો નિવાસ કરી ગયા છે. રાંપોનથી માટીને અનેક નદા મત્રીઓનુ અને અન્ય પ્રધાનોનુ એ રોગીના મમતોમાં નિવાસસ્થાન હતુ ન તે પીટ લોડ કે, એ મ પત્રિવન નો મેઓર્ન સગ રાનટ પીન, ડીઝગએરી, એ રન, નો સોલી-સમગી ના હુ અને ડીઝમધ જીગ્ઝઓ એમો મત રની ગના છે પાર્લિમેન્ટમાં-દિવાને આમમાં ભાનયુ આપતા આપતા નો એધામ ન્યામ મ ગત થયો ત્યારે ઉતાવળમાં તેને ઉમળીને અદિ જ વાનમાં આપી હતો જીતકાળમાં એ મેરીની બન્ને બાજુએ મકાનો હતા, જેમાં સરમરી અધિમરીઓ અને પાર્લિમેન્ટના સખો રહેતા હતા સગ બેન કરક ન્યાર વિવાને આમનો સ્પીક હતો ત્યારે એમાનુ એક મકાન નાપરતો અને ઉદાર નિ અનિધિ-સા ક તો હતો પરતુ ત્યાં ઉપરાન એ જ મેરીમાં વણા જન્મ્યા છે અને મુલ્ય પણ પા થા છે નેડમટનનો પુન હમરે અદિ જ જન્મ્યો હતો અને કોપાધક્ષતુ નિવાસ સ્થાન, નવર ૧૧ વણુ મમન તેને ગેવા માટે થયો સમન મ હુ હતુ અત્યારના પ્રધાનોની પત્રીઓ મનિા સમન માટે આ મેરીનો ના ઉપયોગ કરતી હાય એમ જણાતું નથી છે ના અર્થ એક એક, લડી રાંપોને, અને લો હાસને મેરેએ અદિ જ નિધાનો છે ના નમસ્કાર કર્યા હતા

અમેરિકાને સ્વતંત્રતા પ્રાપ્ત થવા ઉત્કેરનાર નો નોથ નય ૧૦ વાળા મકાનના એક માગપ રહતો હતો અને નામના ભાતેલિ જીગ્ઝ એક પ્રવાનને નાપના આપ્યો હતો. એ મનનમાંથી જ નોર્ડ નોર્થિ અમેરિા ઉપર અન્યથ કરો નુખી સેમના ધીગ નીચેવરાની ચેટા ડરી ની અને પાર્લિમેન્ટમાં તેમો પ્રનિનિધિત આપસના ધમી ના પાગી હતી તેની એ મૂર્ખતાનુ પરિણામ દીનિયાએ જોતુ છે પણ એ કડના અનુભવથી જોઈએ તેટલું સમજુપણ આપુ નથી અત્યાગના પ્રધાનો દિદમા બટમતમાં આપના મા એ મૂખવાની પુનગટતિ કરી રવા છે એકુતાર પુન કડવા અનુભવો થગ ત્યારે કલથ અનુઓ ઉપ થી મહત્વાકાંક્ષાનાં પાઓ દ થો

એ શેરીમાં અનેક મમય પ્રજાસમૂહો તોફાન કરવાના પ્રયત્નો બન્યા છે સન ૧૮૭૨ નો
 સુધાગનો કાળો પમાડ કરાવવા માટે જાણ કરવા એક મોટું ટોળું એ 'ગેરીમા' ગીધ
 આપુ હતું, અને પછી જાનાના કાર્યાલય સમક્ષ "રૂવત નના કે માલુ" ના પોનાશી કપો
 દના દારૂપર ઉમેરા મનિકે બહુક ટોળા નરૂધારી જળા યુ હતું કે, "એમો ! રનનમના
 મું છે તે હું નવી જાણુતો પણ એક પગતુ આગળ રખા તો મૃત્યુ જરૂર આપીશ " તેના
 કાળુવી જ પ્રેરાતે બીજી વાર લોકસમુદ્ધ શેરીમાં પેચો હતો અને મહામત્રીના મના આગળ
 આવી તે નોડી પાનાની તપાગી કરવા માડી હતી, પણ એ શુભ આશયમા તેઓ સદૃશ
 થયા નહિ મહામત્રી એ પેટે ગારીમાં ઉભો ઉભો તેમની પમળ સામળતો હતો, એટલામાં,
 ટોળું કાષ્ટ પણ નુકસાન કરી શકે તે પહેલા, મનિકેસહાય આવી પોનાની હતી પાળળથી જ્યારે
 અરેએટોના તોફાનો નવી પ થાં ત્યારે એ શેરી જલદેરખતને માટે બધ કરવામાં આવી હતી.
 નમણાં પણ આવગીશ મીન મનરેલા તોફાનોના ભયે તે બધ કરવામાં આવી છે અને બન્ને
 જાણુએ વામના મળજૂત કરવાનું ઉભા કર્યા છે યોગ્ય મમયપર બનવાગના તોફાનોની
 આખી કરાવે એવું એક હમકલું યયુ હતુ સુદમાંથી નિટત થયા પણ એકાર નતી એટલા
 પ્રજાજનોએ આ તોળાન ક્યું હતુ અને શુસામાં કાપ-કાપાનયના મકાનની બારીઓ ભાગી
 નાખી, હતી પરતુ ધનિદાસની એટની જ પુનઃકિત કરી, " પોલીમના દડાની થોગી પછી
 મહેમાની ચાખી, નેઓ પાળ રખા હના

એક અનિ જાણવા યોગ્ય ઘટના મહામત્રીના મકાનમા બનના પામી હતી એ વગના
 અત્યારે જે એરડામાં નાનાર પ્રવાન મળળતી બન્યાઓ મને છે ત્યા બની હતી જો એ તે
 મમયે મહામત્રી હતો મુઝર્ટ નામે રનના, એક કોનસાના વેપારીએ અંગરૂઢ ધન બેજુ
 કર્યા પડી તેની ઉચ્છ રાજકીય ક્ષેત્રમા ચતા જવાગનાની ચાહતી આ આશય પાડ પડરા
 ને ગમયનુ રનનું મોટામા મોટું રનમાનપત્ર "ધી કુગર" તેજે ખગીદી થીતુ હતું તે પડી
 તેજે નોડ એની મુનાકાન થીની અને પોનાના પત્રની સહાય મહામત્રીને આપવાની છન્ડો
 દર્શાવી પ્રધાનમળતે તે મમયે વનમાનપોનાની મહાપત્રી અન્યન આનરપકતા હતી, એટલે
 નેનાભાવિન ગતે મહામત્રીને આ માગ પીચી હપ થયો મુઝર્ટમા અવાગના રનમાનપત્રોના
 આપીશ જેવી દલના ન હતી, નહિ તો પોતાની શરતો યોગ્ય સમય માટે મુત્તવી રાખત
 બનામા તેજે માગી હતી કે મહામત્રીના હાયમા જે અધિકારીઓની નિમાઓ કરવાનો
 સના છે તે તેના અરૂથ હેળ સોપની આ માગણીથી નાં એ મીજળ ખાષ એમે તેજે
 મુઝર્ટને કહ્યું "તને તો ઉચ્છતે ગારીમાથો બહાર દખ દેવો જોઇએ, પણ " આદેશ
 મોની તે અટક્યો થોડો રખત એરડામા શાંતિ પથગઈ જ્યા પડી તેજે ઘટ વગાડી
 નોડને બોવા-થો કમો કહ્યું "આ મુઝર્ટને-માગણમા થતે બહાર નહ જ" આમા નો
 અનેક પ્રયત્નો એ એરડામા બની મયા છે હું લાકે છુ કે બિવાશ્ત કેરીગેશન આપણા
 અનિનિધિઓ થતા એ જ એરડામા અત્યારના જો મહામત્રીને મગા હતુ જોડે એમે તો

અરુઅરને યોગ્ય ગીને બોલતો અટકાવો હતો પણ 'બી' નોટ જ્યોત્તે તે આખી દિની પ્રમના હુમ્મોને ડખ માર્ગે ગ્રેવી નય વાત પણ વધુ ચંચાની ના પાડી હતી આપણે જોયે તમારે અમેરિકન યુદ્ધને લગના નિર્મુખો અદિ જ થયા હતા એ નિર્ભયો કગનાગ એમેરિકા વિરે કેવુ અને કેટલુ નાન ધગવતા હતા નેતુ એક ગમુથ પણ સચોટ ઉદાહરણ વિખ્યાન દતિહાસકાર મેકાનેએ આપ્યું છે ડપુ આપે ન્યુ-સને મુગોતલુ આશ્ચર્યજનક અનાન તે અમયે મતાન્યુ હતું "અરે, હા, હા, ખચીત" તેવો કહ્યું, "આનાપોનીમતુ રક્ષણુ નેતુ જોઈએ, સંન્યતે એકદમ તરાથી આનાપોનીમ તરફ ગાના કવુ જોઈએ બના, આનાપોનીમ કયા આગમ આગ્યુ?" અગાનતુ આટલુ પ્રશ્ન કરીને મુગો જો દોન તો નીકયાન પણ વાત એટલેથી જ અટકી નહિ "કેપ એટન એક ટાપુ છે?" કાલમસે કરેલી મોષ વિરે મજી તુટતી જ ખમગ મારી હોય તેટલા આશ્ચર્યથી તેણે પ્રશ્ન કર્યો હતો "આશ્ચર્યજનક ?" દૂધા કરીને મને નમ્રામા મતાવો તો (ખતાવ્યા પછી) હા, ખચીત ગરોખર છે મારા મહેરમાન ! (ખચર આપનારને સમોધીને) નમે તમે જા કલક મારા જ સમાચાર લાવો છો મારે એકદમ જાને રાગને જણાવતુ જોઈએ કે "૫ મન એક ટાપુ કે" જુક એક ન્યુકેસતને સ્થાને અત્યારે વિગમતા તરફુગવો મુગોનીતુ નેતુએ તે કવતા વધારે જાન ધગવે છે, અો તેથી જ મોથુતના તેન મારે આગમ પ્રમનુ સ્વાનગ્ય મુટરી લેવાનો પ્રયાન કરી રયા છે પરતુ પ્રમજોના હુકમમા કેવી રાગીમો ઉસ્કેગલ રવી છે નેતુ હજુ અગાન જ આ મહારાજ્યના સ્થાનમા પ્રવર્તે છે સ્વગમ્ય નેના તત્પર થયતી અને મદાન આમમોતો આપી રહતી નિતીપ્રમ હજુ ગેમો વપ પર હતી તેવીને તેવી જ છે એવી ઉચ્ચ પ્રતિભાતાતી માન્યતા વરાવવાનુ માન એકતી ડિનિંગ ટીમને જ ઘટે છે ।

એગાનીમથી સગીની સરચાનમા ઇન્ટર્નિંગ સ્ટ્રીટમા અટકાવી ગાનાયો સથપાસ મીયા ને પહોં તેમા માન મહામનીનુ જ નિવાસસ્થાન હતું પ દેશખાતા અને સરચાનખાતાનાં નિર્વાહકો મારે, મુખ્ય ન્યાયાધીશ મારે, ન્યાયાધ્યક્ષ મારે અને છેવટે પારામિટના સ્ટાટસ્ટ અને આપનાંના નયોને ગ્રેવા મારે અમારે એક પછી એક સર્ મકાનો હમગત કરી અન ૧૮૨૮ મા મ ગરે એ જુલા મમનો તોગી પાડી નેને સ્થાને નરા મકાનો ઉમા ગવાનો નિર્ભય જો ગણુ નિભો પાય અને તે પછી કાર્યમા યોગ્ય, એ જે પ્રકૃતિએ વચ્ચે કેટલા મયા સનપત્રુ અનગ સાધારણ ગીને રહે છે તે યાગત નસી નથી કડે પ્રાપ્ત ન આવે થાં સુધી મોગાવાની ઝપ કરી પણ નહિ ત્યાગવાની પ્રિન્ટિશ કમ્પનની મક્ક મતા જગતલ છે । એ મમનોમાથી જ પેટું મકાન તમુતે દારુ પી હતુ અને તેના 'મન આ' નેમ જ મુકા રહે મારે દારુઆ મ ગમા જા પિતું હતું કહેરાય છે કે જુકટુ જોનમનનો વિખ્યાન સિખ્ય મોસ્વેન એ શીમિતો ચાનુ માદક હતો આસ પ્રમોગની તવગ ગી ન મકાનો નોના મારે અટકારે દાખતી નહિ પ તસખાતાનુ કાર્યાલય વોર્ડ સુની જુતા મમાનમા ગતુ એ મમાન આખરે એવી સ્થિતિમાં આવી ગાયુ કે પારામિટ તી સદાય

માગવાની આવૃત્તિ જાણુ; અને તે પણ સ કારે નહિ, ખાનની સત્તોએ માગી અને
 માગામેટે શુ સહાય આપી ? મહાને પત્તા અટકાવના ટેકા મૂકવાની એ બહાન સમાજે
 ચંદ્રાનની આપી । કેવલે વાર્યા ન ક્યું તે હાર્યા કરતુ પડ્યુ મમનની લીતોમાથી હટા અને
 જે તો શાતુ વરસાદ વરસના માડો, ચોમા સમયમા તુની પાન એકી હાન થઈ ગઈ નહીં
 કાર્યાવતે ખસેડવાની આ મહરવાનોને ક જ પડી આ ઘટનામા પણ ના તાજ વર્તમાન
 પ્રસંગો સાથે જુનતા કરવાની સામગ્રી મળી આવે તેમ છે નિપુણ કાર્યમા ચોગવાની કારી
 અસંગ અને અપ્રમાણિત દીન મિશિશ રાજ્યતર દરે છે તે મોન્ટેયુનો નવો કાયદો સિદ્ધ
 કરે છે ન હટી જ કાંઈ પણ કરવાની તેની પ્રકૃતિ અખતસરનાં દુ ખાલક ઘટનાના સંપર્કમાં
 પ્રવેશ થઈ હતી લગભગ એક સપ્તમી સાચા સમાચાર દબાવી નાખ્યા, પણ કેવલે રમત
 ઉધાડી પડી ગઈ હિંદમા લોકનાગણી ઉત્કેરાઈ છે એમ સરકારે તો જુન ન હતુ પણ ખાન ની
 સત્તોએ-કામદાર પક્ષે દબાણ ક્યું ત્યાર પિ તે ચર્ચા થઈ ચર્ચાનુ પશ્ચિમ પણ વૂરી થ ના
 મહાને ટેકા મૂકવાની નહા કરવામા જ આ પુ । એની અખર હિંદમા શી થઈ છે તે સર્વ
 કાંઈ જાણે છે હવે તો અસહકારની પ્રવૃત્તિ જ્યારે આ ન્વી પ્રધાનમંત્રીના પ્રાણુ કા આણુ
 ત્યારે જ હિંદ રવનનતા મેળવવાને ભાગ્યશાળી થયો, અન્યથા નહિ

જાઉં તો રૂઢીની કમકથા આદિ પૂરી થાય છે એમાની હિંદી વાચકો બ્રિટિશ ગવર્ન-
 મેંતોએ તા જુન અને વર્તમાનની સહજ કાળી કરી શકશે, કેટલાક કદાચ લાગિય પણ જોઈ
 રૂઢી મહારાજ્યના એ રાજકીય કેન્દ્રસ્થાનના કેપાદકનો ઇતિહાસ તાલકર્તાઓને તે કેવા
 પ્રાર્થના વા-એ માંથી ગયો છે તે સ્પષ્ટ કરી બતાવશે દલ, રિધાનવાત અને મહરવાકાશા એ
 રૂઢીની એકેએક કાકરીમા ભરેના છે એ જ દુર્ગુણોથી પ્રતાપ આજે બ્રિટિશ પ્રધાનમંત્રી પ્રજા
 મતની-તેકનાગણીની દરકાર કર્યા નિના રવે-અર્થી કારભાર ચનાવે છે યુદ્ધના સમયમા મહામતી
 કહેતો કે “ નાનકડી પ્રજાઓને નિભય કરરા, તેમની રતનતાનુ રક્ષણ કરના આ યુદ્ધ લાવ
 જિ ” યુદ્ધ તાન થયા પડી અત્યારે કઈક ઉઠુ જ પશ્ચિમ આવેલ જોઈ શકાય છે પ્રજા
 તમો પિાશ કરના, નાનકડી પ્રજાઓની રતનતા હુટી વેરા અને મુલ્ય માણસોને
 સ્વરૂપે નતવા નિભય કરવા આ યુદ્ધ ખરેખર લગાડુ હતુ, એમ માનવાને કારણે
 મજે છે ઇંગ્લાન્ડની પોતાની જ ગિધનિ તપાસીએ તો એ માન્યતા સાની લાગે છે યુદ્ધ
 કેટલા પ્રજામત વનાર મનાનાન હતો અને પોતાનુ ધાર્યું કરાવી શમ્તો આજે એ જ કિમ્તના
 પ્રજા નોંધ નયોની સુરેક નીના આપણુ સતા મુજે મો’ સહન કરી કી છે પાણુ
 આપણુદોનો-તે કુમીનો અત અત્યત તત્તાથી પામે આવતો વાગે છે મહારાજ્યના અને
 મહારા-આયર્ષા-મા, જીમમા, હિંદમા મચી રહ્યો રાજકીય ખજલવાટ લાગિયનુ સૂચન કરે
 હું એ ખજલવાટ બીઓને, મહરવાકાલીઓને ચેતરવી આપી ગ્લો છે કે, “ સત્વર તમાન
 મહારાજ્યને મહારાજ્યના ત્યાગો, નહિ તો મહારાજ્યના પિનાશનો મુલ્યવા વાગશે ” પરતુ એ
 સામ્યે આરશે તે હિંદના આ રાજ્યકર્તાઓ વસ્તુસ્થિતિ સમજ જશે, બ્રિટિશ રાજ્યલાભો

સાક્ષરજન ૩ ૨૦૦-૦ એન એમ ત્રિપાઠી એન્ડ કંપની, મુબાઈ

ખનિદોસ મયવે છે કે એવો કરોકટ પ્રસંગ ઉભો થતા પડેતા ગમ્યકર્તાઓ પોતાના નામ અને
મદતવામ સાતા આસો ત્યામગે માત્ર એવો કરોકટ પ્રસંગ ઉભો થતો એમ સિદ્ધ કરી આપ
વાની જ આવશ્યકતા છે, અને એ વિશામાં દિ દીપ્તજ પાને સરથી મોગી આશા ગખાય છે.
સ.ને,
તા ૨-૧૦-૧૬૨૦.]

સુકાતી સરિતા.

સેખક-રા પૈકુંકપ્રસાદ હેયગકર, બી એ
સુકાતી શાને ? સતિના ।

સુકાતી શાને ?

નિર્મળા જે નીચ સર્પાંતા ।

મોખારે શાને ?—સરિતા.

વિકતી ધગતીને—લીન ઝ ની'તી

વિમ્બી ધગકને,—શાન ડગ્ગી'તી

એ શીન ! એ શાનિ ! જિનવે શાને ?—મતિના.

ચાતા ચગકારે,—ચોખી ચમકતી તી,

મુખતા મનકારે,—મોઘી મનમ્બી'તી,

એ ચમમ્ ! એ મનમ્ ! જિનવે શાને ?—સરિતા.

રનની નસળી—ખગખગની'તી

ગમમ ગમ્બી,—જનમનની તી

એ ખગમ ! એ હલક ! જિનવે શાને ?—મતિના.

નીગના તુએ—તરવગની'તી

તી ના નિયિએ,—પરવગની તી,

એ તીર ! એ નીચ ! જિનવે શાને ?—સરિતા.

સુકાતી શાને ? મતિના !

સાતી શાને ?

મતિના ! સુકાતી શાને ?

પરમાર્થનું સ્વરૂપ.

લેખક — શ્રી ભાતુશંકર હારશંકર યાજ્ઞિક, બી. એ.

‘પરમાર્થ’ એટલે શું એવી કંપના ધણીઓને દોષ છે જ એહિક ઉત્પત્તિનો કદાચ આશય અથવા તે સાધ્ય ન થઈ શકે એમ થાય એટલે, જેનો આશય મોર્ષસનો તે પરમાર્થ-સ્વાર્થથી પ્રતિકૂળ-તે પરમાર્થ એવી બંધનનો આ સંબંધનો અથ ધણી મમજે છે ‘પુત્ર રામદામે પુત્ર-ધાર્થી પ્રવલ કરાવો નેતકા’ । મગ સાધાવ વરમાન વિવેકા’ । (પ્રથમ બેરમર પ્રપચ સાધીને પૂજી ‘પરમાર્થ વિવેક સાધવો) આવો ઉપદેશ કરીને પ્રપચ તથા પરમાર્થ વચ્ચેનો વિરોધ બાધ કર્યો છે એટલે મનુષ્ય પ્રપચમાં ગમે તે તેનાથી પરમાર્થની સાધતા થઈ શકે નહિ અને પરમાર્થ સોધનાનો પ્રયત્ન કરે તે તેના પ્રપચનો ગોટાળો થાય એવો સાર્વત્રિક મત છે તેના લીધે પ્રપચ તથા પરમાર્થ એ બે બૂદા બૂદા રિપચોની પરીક્ષા થઈ પડી છે કોઈ ડાક્ટરની પરીક્ષા આપવાનો નિયમ કરે તે તેનાથી તે જ અપતે વક્રિવાતનો અથવા એંજનીયરિંગનો અભ્યાસ કરી શકાય નહિ પ્રથમ ડાક્ટરની બધી પરીક્ષાઓ પાસ કરીને પૂજી બેઠાએ તે તેણે બીજા વિષયની સરખાત કરવી તે પ્રમાણે સ્વાર્થમા-પ્રપચમા-એહિક ઉત્પત્તિમા-એ કોઈએ યશસ્વી થયું હોય તે તેણે કલ્પ સમયપર્યંત પરમાર્થને પાધીને ખુગીએ મકલે બાધએ એવી રીતે સ્વાર્થ પરમાર્થના જે વિષય તદ્દન બૂદા, એટલું જ નહિ, પરંતુ પરસ્પર વિરોધિ આપણામાના ધણીના મતપ્રમાણ બનેલા છે તે તેમ હોવાનું કાગળ નથી એમ દેખાડનાનો આજનો મારો પ્રયત્ન છે એટલું જ નહિ, પરંતુ પરમાય શબ્દ જેમણે સાબળ્યો પણ નહિ હોય, અથવા તે સમૂહી કદિ પણ જરાકે વિચાર પણ નહિ કર્યો હોય એના માણસ પણ પરમાર્થ તરફ હળવે હળવે પણ અગમ્યતા કેમ પડતા બધ છે તેનું વિશ્લેષન યોગ્યમા કરવાનો મારો ઉદ્દેશ છે એટલે પરમાર્થ એ કાંઈ અપચયથી ખિલ થયેલા મનને ફેસનાવનાનું અથવા નિરાશાથી બાસ થયેલા હૃદયનું તાત્કાલિક બોદુ સાત્ત્વ નહિ, પરંતુ-પરમ-અર્થ એટલે અલગત એ, અલગત મહેત્વની, તથા અત્યંત આનંદક વસ્તુ છે અને તેની આગળ સર્વ એહિક વસ્તુ શીકળી પડીને સ્વમંત્ર કેમ દેખાના થાય છે તેનું વિવેચન કરાવો મારો હેતુ છે.

વ્યાવહારિક દૃષ્ટિ અને નિવેદન.

બ્રહ્માના ધર્મચાલત સર્વ પદાર્થોનો વિચાર એ રીતે કરી સમય-(૧) વ્યાવહારિક દૃષ્ટિથી તથા (૨) પારમાર્થિક દૃષ્ટિથી અર્થતનાદી કેસરી શ્રીમદ્ ગદ્યાચાર્યને પણ આ મતનો એ માનવા પડ્યા છે વ્યાવહારિક, પ્રાનિભાસિક અને પારમાર્થિક આ ત્રણ મતો એ બધા જ એ પ્રતિપાદન કરેલી છે, પરંતુ પ્રતિભાસ અથવા ત્રમ વ્યાવહારમાં જ થતો હોવાથી પ્રાનિભાસિક સત્તાનો અત્યંત બિ વ્યવહારિક સત્તામાં જ કવાની કાંઈ દરકત, દેખાતી નેથી તેથી આ બે જ પ્રકારને સર્વ પદાર્થોનો આપણે વિચાર કરીએ તો એ પરમાર્થ આપણને જેવું જાન થાય છે તે દૃષ્ટિથી, એટલે આપણી ચિન્તાતિમા તેમણે જે પ્રતિ-

‘નિતિવંશ’ ૧૩ ૩-૮-૦ એન. એમ. વિદ્યાલય એન્ડ કંપની, મુંબઈ

જિંબં પડે છે તે દૃષ્ટિથી-આપણા મનમાં તેમજ જે ચિત્ત છે તે દૃષ્ટિથી-જે વસ્તુ-
ઓનો વિચાર તે પહેલા પ્રકૃતિથી વિચાર થયો. આપણે નાટક જોવા જઈએ ત્યારે જે શકુતલા
આપણી દૃષ્ટિએ પડે છે તે ખરી શકુતલા-મેનડાની કન્યા-હોય છે કે? જિનકુન નહિ-એટલું
જ નહિ, પણ કેટલીક વગન તો તે આ પણ નથી હાંતી! એ એક રંગેનું લૂગા, પરંતુ
છોડરો જ હોય છે પણ નાટક જોતી વખતે આપણે આ વાત જૂની જઈએ છીએ, આ
ખરેખરી તે જોનાં એની વિસ્મૃતિ ને થાય નહિ તો આપણને નાટકમાં જિનકુન આનંદ
થયે નહિ મુન્ડકટિકમાં ચારદત્તને વધરતપ પાસે નઈ જતી વખતે ઘણા કામજા મનના
આશુભો-આમ કરીને આશો ખરંખર જ રડના લાગે છે તે વખતે જે દેખાય છે તે ખરૂં એક
તેમને તેટલા વખત પૂરું લાગે છે એ ખુલ્લું છે આ વસ્તુઓનો પાંડી દૃષ્ટિથી વિચાર થયો
આરી રીતે વિચાર કરવો એ આપણા સ્વભાવમાં આવેલો અર્થ ગયું છે મધ વખતે તો તેની
જગત પણ પડે છે અવરગેજ ૫ રીની આમપામ ૩ તો લાગે ૬ તેમ તે દરનો નથી પણ
ઉત્તરી ૮ની જ તેની આમપામ તેટલા જ વખતમાં દૂર છે એ વાત પૂલપણે ચિદ્ર થયેલી છે
પરંતુ અતુલનિક જ્યોતિષીઓ કહ છે કે ગણિત કરવામાં આખરો કલ્પનાથી ઘણી મેહેનત
પડે તેથી ચૂંના પરિવર્તનની જે જોગી દરેકી કલ્પના તે જ ખરી માનીને એ સર્વ
ગણિત કરે છે એના રીતે કરેલું ગણિત ખોટું પડતું નથી એટલું જ નહિ, પણ ઉત્તરુ તે
ઘણ જ સહેલું અને સરળ પડે છે એવે રેકાણે વસ્તુ દેખાય છે તે ખરી માનવામાં જ નાજ
છે સર્વ ભૌતિકશાસ્ત્રોનો ઉગમ આતરેહના વિચારમાં જ છે આ સામ્યેવ-માનવ જાતિને
ઐહિક દૃષ્ટિથી જે જ્ઞાનતા થયા છે તે ઉપરથી જ આ વ્યાવહારિક જ્ઞાનનું મહત્ત્વ સમજાવ
જાય છે ગણિતમાં નાનાં પાંચ ગુણ સમિતોને પોતાની ચાકરીએ તગારીને આ અત્યંત નિમન
તથા જ માણી પ્રાણીએ ગુણ સમતકાર કર્યા નથી? કયા કયા સુખો મેળેયા નથી? કયા
કયા દુખો નિમન કયું નથી? આ સામ્યેનું પરાક્રમ આટલેથી જ અનુકુલ નથી આ અતિ
સાદસિક પ્રાણીએ અદ્ભુત ગણિતમાં અત્યંત અદ્ભુત ૫૫૫ જેમનું તે કોણ, તેનું વારત-
નિક અગ્ર પુ, તેની વિચાર રક્તિ કપાયા આવા, મિતે જુલસાવી નાખ તેના પ્રતોમાં પણ
દાય ધાત્યો પગુ આ પ્રતોનો ઉત્ત આપતી વખતે ભૌતિક શાસ્ત્રને એક અડચણ આવી
અને વિચાર, સુદિક, ઈન્દ્રિય કારણ તે શાસ્ત્રને સમજાયું નહિ વિશ્વમાં ન્ય વિના ખીજી કાંઈ
નથી, એ તો તેમને સિદ્ધાંત તેથી જે જે કાર્ડ છે તે સર્વ ન્યનું જ રૂપાતર હોતું જોઈએ
પરંતુ વિચારોને તો દ્રવ્ય કદી સમજ નહિ પણ એકાદ બાબતની ખરેખર ઉપપત્તિ મળે નહિ
તો દરકન નહિ પણ પ્રમાણોમાં સિદ્ધ થયાવિના કયા ઉપર પૂણ વિશ્વાસ મૂકવો નહિ એવો
ભૌતિક-શાસ્ત્રનો માર્ગ હોવામાં, આ સર્વ વિચારોની ક્રિયા સાથે મજામાં ચાલુવળણ
જણાયાથી, તથા તે મધ થતા જ આ ચળનું પણ અદ્ભુત જણાયાથી, -જે પ્રમાણે પિતા-
શયમાં પિત્ર ગદા નીચે છે તે પ્રમાણે જ મજામાં વિચાર ગદાર નાંકે છે એવો
એ સિદ્ધાંત ભૌતિક શાસ્ત્રે કાળે એસાડા આવી જ જ-નાં કહે છે કેવળ જ-નાજોજ તે

જોઈએ દોષથી મરે એમ કારોની ઉપપત્તિ થજ તેમનાથી જ મુક્તિ આપે છે એવું જણાવ્યું છે તેથી જ આ રાજે નરે સર્વનું સમાવાન થતું જાય છે તાજી પ્રવેશના દયમાં સંવેદિત રાસ કરનાર, અતત મુખદુ ખનો અનુભવ નેનાર—હમેશા પોતાને 'હું' અભિમાન પ્રત્યેક સંસ્કૃતિ નરોધન કરનાર 'અતરાતમા' કોણ, તેનો ખનામો આ સિદ્ધાંતથી યથ સમીપ નથી. સોતે અમુક માનવ માટે દરેક જણની મનુ નથી એટલે પોતાનું જમીનતપણુ મુખ જેવાને બદલે 'જોથી ધારાથી આવો ખુતામાં થઈ જ નો નથી આ નરુન જ દોષી નોએ—ને નથી જ, આતમા રજોરે, 'હમ કુષ જનતે નતી' એવું હવાદીપક જડાને નીમણું પાત દાવિમા છે. તા પીસ રાંમા જેના આધાર ઉપર જડરાદિ ચોનાનો અલેષ થઈ રચો દુનો તે જાણે જ ફરી જાણે જડરાદની આખી ઉમારન જમીનદોગત ફરી નાખી રેવિમની રોધથી જડ નમણથી મરે કદપના નદન પનાઈ ગઈ ને આપણે 'દ્ર થ' કરીએ છીએ તે અરેખરનું દ્ર થ તરિ પનું અત્યત સૂક્ષ્મ એવા મૂળ દ્ર થમાના વમગ દોષા જેકએ એવો એકે ન-શ જનાને સયુગિન જણવા વાજો અને જડદ્યથી આમને કાઢી જ નથી એવું જોરથી પ્રતિપાદન રના ભાંતિ- નાસ્તના જડરાદની મજન એવમ સવાધિનપૂત અજાપરેત જર પોની હલનેમાડેને જણા પા પ્રમાણે જવાના જ સિદ્ધાંત રજો દ્ર થકો રાહથી તેમનું જ પર્યસાન અધ્યાત્મમા મા થયું.

આતમા અથવા બ્રહ્મ એ નરુ પ્રમાણુસિદ્ધ, અવતે જાણુમા આનવા જેજ, તરંને જોઈ થયેની તથા યુક્તિને ચોગ્ય લાગે તેની છે કે, વેદાભ્યાસ જ, રૂપિઓએ અન્ય કાંઈ કશોય ન દોવાને લીર જોઈનામા જેનીને ગોધી કાઢેની કાઈ પણ એક કાલ્પનિક રાત છે, એ જાનવા માટે પહેલે અપાટે જ અમે ભીનિજ્ઞાઅની જ મન્દ લીની તે પ્રનુત્ત દોળને-હાનના આ નવગુજો-અનુસરીને જ છે આગના મુશિલિન રંગને સાંખીય પ્રમાણુ પ્રિતા પ્રાતે પણ માનવ ઉપર વિશ્વાસ મકલો એ ચોગ્ય વાગતુ નથી પુનઃજન, મનુષ્યના કુદ્દમ પ્રાત, પૂર લીની રૂપિઓનું ચિહ્નવિ નથી તેથી જ તેઓનું આ કાગમાં પણ અનિતરના દિદુધર્મના મનુષ્ય સિદ્ધાંતોપર તેમની ખાત જોડી શકા નથી તર્કાકિતની તરીકીમા તારીનપાતીને જે માખી રહે તેટલું જ ગ્રાણ, માખી મરે ત્યાજ્ય, એની હાનતી અથિનિ છે આ મુદ્ધિના રચરમાથી તેની મદિ જ થરાની છે, તેથી એ દષ્ટિથી આ પ્રકાર કીક જ છે પાડુ તેગા એક જન થાતો હમેશા અમર રૂત છે એ મરેની સાવધામતા ગોખની જોઈએ જે વિપવના પ્રમાણો ઉપન ન નથી તે નથી આપણો કાજ માદિતી નથી એટલે જોઈ જ એવજો જડાપ જન મો, તમ તૂત ના વતગ છે પણ તે નરુ નથી જ અથવા દોરાનો સમર જ નથી તેમ પ્રાન ન કવવ જે રેરગ પ્રગદ તથા ઉરે તાજપ્રાણ છે આ પ્રમુદ્ધનું પરિપુ ન દ્ર થ ન જડરાદની અરેખી છીજ જેને કોર ન

અર્થ હોય તેણે ' અમુક જાગત હોતી તદ્દન અસમ્ય છે અથવા 'અમુક ચમત્કાર કરારે પશુ
અનરો નહિ', આવી રીતનો મૂર્ખમઢ તદ્દન હોડી દેવો જોઈએ નવીન જ્ઞાનનો પ્રકાર જો
આપણા મનોમંત્રિમાં આવે એવું આપણને લાગે તો તે મિ ના બધા દ્વારે તથા ખારીએ
તદ્દન ઉઘાડી મૂકવી ન, જોઈએ શું ? તેની આગળ પૂર્વમદના-જૂનોની કલ્પનાના-પડદા
છોડેલા રાજવાનો સો ઉપયોગ ? સત્યનો પ્રભવ જો છે તે તે તમારી વિચારશક્તિની
અસમર્થતા નીકળવાને બદલે નથી તે તમારા તર્કશક્તિના નાનુક નાજવાની દૃઢતા કરતો
નથી તે તમારા ન્યાયશાસ્ત્રમાના ઘટપટાદિ બટપટને શયુકા નો નથી પણ તે એટલું જ
કહે છે કે મને તમારા મગજમાં દાખલ થવાને તદ્દન ખુલ્લો માર્ગ આપો, મારી આંતર-
નારા બધી જાતના પડદા દૂર કરો, એકાં કાચના ઘરપ્રમાણે તમારું મન બનાવો એટલે
મારા પ્રાપ્તિ થવાને તમને ધડીતો પણ વિનય લાગશે નહિ જેટલી ગોવકશુદ્ધિથી, જેટલા
નિષ્પક્ષપાતથી તમે તમારી દૃષ્ટિ મારી તત્ત્વ વાળગો તેટલી મારી પ્રાપ્તિ તમને જ નહીં થકને
સસા માની અનેક મૃદુ બોલતો તમને તદ્દન સહેલી બની જશે અસ્તુ

તત્ત્વજ્ઞાન દૃષ્ટિ અને કૃંટ.

આ લૌનિકશાસ્ત્રની જ પદ્ધતિથી જડનાદના જ તત્ત્વ તળીએ પહેલીને અધ્યાત્મનાદ
જ અર્થ છે, એ મિદ્ધ કરવાની બાજુ તદ્દન હમણાની છે રેડિયમની જે બરોનર રોધ
મર્દ ન હોત તો એ કદાચ અશક્ય પણ શક્ય હોત, અને રેડિયમની રોધ થવાને આજે
૧૫-૨૦ વર્ષ જ થયા હશે એટલે એની પહેલાં વિચારીપુર્યોએ કઈ પદ્ધતિથી અધ્યાત્મનાદ
સિદ્ધ કર્યો હતો, એ પ્રશ્નનો ઉત્તર માનવીજ્ઞાનનો જે બીજો મોટો પેટા વિશાગ એટલે કે
' તત્ત્વજ્ઞાન ' (*Metaphysics*)માં છે શાસ્ત્રની શોધ જેમ જેમ આજી જશે તેમ તેમ
પદ્ધતિ અસ્તિત્વ અધિકાધિક દૃઢતાથી મિદ્ધ કરવાને તે ઉપયોગી થશે જ પણ તત્ત્વજ્ઞાન
અધિવ્યક્ષાળ ઉપર અવનબેસુ નથી તેના મિદ્ધાત પ્રિકાનામાધિત છે એટલે કૃંટ, ચોપનહોગ,
અથવા ચકરાચાર્યે તેમનો જ આશ્રય કર્યો આમાથી શ્રીમદ્ભગવાચાર્યે પરસ્પર વિરુદ્ધ શ્રુતી
ઓની એકવાક્યતા અદ્વૈતસિદ્ધાંતથી કેમ થાય છે તે દેખાડ્યું પણ કૃંટ આપણને કાંઈ જ્ઞાન
થાય છે તે કેવી રીતે થાય છે, એ પ્રશ્નનો પ્રથમ નિકાન કર્યો તાત્ત્વ કહે છે કે, બાજુ વસ્તુ
બરોન અથવા અપરોક્ષ રીતથી-એટલે દ્યરની અથવા વાયુની લહેરોથી હૃદયોના દ્વારથી
અંદર જઈને ત્યાંથી મનજ્ઞાનનુમા થઈને પ્રસાર કરતો મગજમાં જઈ પહોંચે છે અને એ
તેમનું મગજમાં જઈ પહોંચ્યું એટલે જ તેનું જ્ઞાન થયું મગજ એ ' હુ ' કહેનાર જ
વસ્તુથી અનગ છે એ સવસમત જાગત ને જ્ઞાનમાં લઈએ તો આ શાસ્ત્રથી પ્રતિપાદિત
ચોલી જ્ઞાનની ઉપપત્તિ અનુભવ સાથે મગજની આવતી નથી આ સામે રહેતો દીવો આના
પ્રમાણની લાહરી આવીને મગજ ઉપર અચકાઈ એવું જ્ઞાન આપણને મિનન જ થયું નથી

આખના અંદરના પડદાપર પડેલું દીરાનું ઉત્તર મિન આપણને દેખાયું એવું ક્યાંય
પણ થયું નથી ક્યાં બહારનો દીવો જ આપણને દરજોયર થાય છે આ અશક્ય ! કૃંટ.

કરતા માટે કેટ વહે છે કે, ખરે દીવા આપણને મિત્રન જ્ઞાન જ થઈ નથી. આપણને તે દીવાનું જે ચિત્ર કાઢે, તે ચિત્રનું જ આપણો જ્ઞાન થાય છે જગતમાની બધી જાનવોને આ નિયમ લાગુ કર્યાથી જગત્ સ્વભવિ કપિન છે એવો સિદ્ધાંત સાદૃશ્યક નીકળે છે જગત્નું નિરૂપાધિક જ્ઞાન આપણને થતું નથી એ જ્ઞાન, દિક, કાન તથા કાર્ષ્ક કાંઈક બાવની ઉપાધિઓથી દ્વિપિન હોય છે દિદાહરણાર્થે અહીં આ એક ટેમલ મૂકેલું છે. તેનું આપણને જે જ્ઞાન થાય છે તે કયા પ્રકારનું છે તે બુદ્ધિ આ ટેમલ આ વિચિત્ર બુદ્ધિ જગામા છે, ખુદનામા છે એવું જ તેનું જ્ઞાન આપણને થતું બોધે આ ટેમલ કાર્ષ્ક પણ જગામા નથી એવું અપરિચિત્ત જ્ઞાન થતું શક્ય નથી એટલું જ નહિ પણ એની પુના-વિચારમુદ્દા કરી શકવાનું અશક્ય છે તે જ પ્રમાણે 'કાન' પણ ઉપાધિ છે આ ટેમલ હમણા અહીં આ છે આઠ દિવસ પહેલાં એ અહીં આ ન હતું અને વળી આઠ દિવસ પછી હશે નહિ કેટલા ૧૫ પહેલાં આ એક ઝાડરૂપે તરફ વરસાદ આવતું પડેલું હતું તેનાથી પણ પહેલાં બીજા એક ઝાડપર બીજરૂપે એ લટકી રહ્યું હતું આવી રીતે વિચાર કર્યાથી ટેમલ એ પોતે તું છે, તેનું ખરું, પોતાનું વાસ્તવિક સ્વરૂપ તું, એ સમજવું કેમકે કમનું છે એ તારે જ ખરેખર પડશે જે પ્રમાણે એકાદ કુદરત પાત્ર પહેલા અકમા હુરૂપે ઉપે, વળી બીજા અકમા સ્ત્રીરૂપે આપણને દેખાત રહે છે-તે પ્રમાણે જાલકપી ઉપાધિ વસ્તુ ઉપર જે પોશાક અગવે તેવી આપણને દેખાય છે-તેનું ખરું સ્વરૂપ આપણને સમજાતું નથી કમજો થયેલા માણસને બધી વસ્તુ પીળી દેખાય છે તે પ્રમાણે જ દેશ, કાલ અને કાર્ષ્ક કારણભાવથી પરિચિત્ત થયેલું એટલે અર્થમાં અર્થ જ્ઞાન કરી આપનાર કમજો આપણે નિધાને થયેલો છે સૂર્યનો સફેદ પ્રકાશ ભૂરા રંગના કાચમાથી બેઠાથી ભૂરા દેખાય છે. પણ તે ખરેખર ભૂરા હોતો નથી ને જ પ્રમાણે ઉપાધિના પોણે આ સંજિભાની મર્ચ વસ્તુને કે સ્થિત દેખાય તો પણ તેમાનો સત્તારૂપી અસ જ દ્રુત ખરો છે બાકીનો સર્વ પ્રમ છે-તેથી ચત્તરો જેમ સિદ્ધ થયું કે એક મૂનાધિગાનમાથી આ સર્વ ઉત્પન્ન થયું છે, તે જ પ્રમાણે તરનજ્ઞાનની મહાવથી પણ એવું દેખાડી શકાય છે કે દરેક જગત્ એ સામ છે અને ઉપાધિથી પર એવી કાષ્ઠક પણ એક સદસ્તુ છે આપણે જાણે ઉપાધિથી દ્વિપિન છે તેથી તદ્દન એકજુ જ્ઞાન આપણને મિત્રરૂપ થતું જ નથી આ અત્યંત પ્રદત્તવનો અત્યંત પ્રથમ દર્શને અત્યંત ખોટો નાગતો સિદ્ધાંત કેટ તરવે ત્યારે લિપ્ત લિપ્ત જ પ્રમાણે વડે સિદ્ધ થો છે આ સર્વ પ્રમાણે અત્યંત દાખન કરતા સ્થવારકાશ નથી પણ તેમાનો મહિતાર્થ એવો જ છે કે આપણા પ્રત્યેક જ્ઞાનમા દેશ કલ તથા કાર્ષ્કકલના હમેશા આવે છે જ. પ્રાધિમિદિન જ્ઞાન આપણને થતું નથી અર્થમા જગત્ના સારનિષ્ઠ સ્વરૂપનું જ્ઞાન આપણને થતું નથી તેથી જ આ ઉપાધિના કષ્ઠ પણ છે તે જ પણ છે તામિતો સર્વ વ્યમ છે

ધર્મની દ્રષ્ટિ.

હવે ધર્મની સહાયવડે પા. આજ આમન સિદ્ધ થાય છે, જગત્ના કામ પશુ મર્ચે નથી એવું કામ જણાવેલું પ્રાચ સામજિકામા નથી આ દરેક જગત્ની સમરેક ક્ષાત્તમનો અલસરેક ૩ ૨-૪-૫-૬ એન જેમ વિપરી એન ક પી, સુખા

જેને યીથે થાય છે તે સર્વવ્યાપી, સર્વજ તથા સર્વજ્ઞિમાન પદ્મચરતુ અગ્નિતર સર્વ
અર્થને કવર છે મિત્રી મોક્ષિના ધર્મપ્રમા-માયજનમા-નવગ્ના પદ્મ કામલિકરનાદિ મર્મ
આયુ પીને તેમા જ અપ્રણે મર્મ જલુ રહીએ ઝીએ, તેની ધન્યથી જ મર્મ વ્યવહાર કરીએ
ઝીએ અને તેના ઉપ જ માપાક અસ્તિત્વ પણ અવરનેતુ કે એતુ જલ્યા યુ છે તે
જોતુવ, તેની ન્યાયપ્રિયતા તથા તેજ પાનશ્વર વ્યક્ત ના માટે તેને પિના' નામ આપેતુ છે
સુસન્નમાની ધર્મમા પણ પરમેશ્વરનુ આવી જ ગીતનુ વર્ણન કરું છે આપણા હિં, ધર્મમા
અનુ કૃતિઓએ આ માયનમા નાં છે એ- ૧ । ૧મી નથી ભગવદ્ગોતામા તથા ધર્મ
૬૧) બહુ કુશલ્ય પગલ પ્રમથ પ્રલયસ્તથા । મન પરતર ના-યકિચિદસ્તિ ધનજય ॥ (૨)
મયિ મર્મમિદ પ્રોત મૂયે મળિયણા દવ । (૩) વિષ્ણુઆદિમિદ કુરત્તન દુકાશોન મ્વિનો જગત્ । (૪)
અથ પરા ચના તત્ત્વશ્વરમયિગમ્યતે । ચત્તદ્રવ્યમપ્રાણમગોત્રમવર્ણમચતુ શ્રોત તદરાગિયદમ્ નિત્ય વિષ્ણુ
મર્મગતમ મુમૂક્ષ તદશ્વય ચદ મુનયોર્નિ પરિપદયનિ ધીગ ।

આરી ગીત ॥ જગતના આજારલુના વર્ણન કરનારા આપણુ ધર્મપ્રથમા કેટલાયે
આધાર છે તાજ આ પ્રત ના નક્કાનો-નુનિઓએ જલુવેની માયત ખોળી દોની રાજ
નથી એવો ને આપણો વિશ્વાસ ને દોષ તો જ આ સર કૃતિસાકોનો આપણને ઉપયોગ
મર્મ અમિતોએ ઉ માત્રાચુના સુપાટામાં કરેલી ખાતી ગ.મ. —એમ જે ધર્મપ્રથો મા
છે તેમને તરતનાનો અથવા શાલ્વો માગ એવા ખુના છે તેનુ હુમા મ વિચારનું કરું
દવે આ વળ પ્રમાણે ઉપગત ખીજુ પણ એક પ્રમાણ—પદ્મચરતુ અસ્તિત્વ સિદ્ધ કરતે
મળી રહે છે તે ક્યુ ૨ તો દાનની મુવરેવી તથા મુગિનિ જનતાની

નીતિ તથા વ્યવહાર

જે જેટલું માય છે તેટલું જ ખડ માનનાગ ગમે તેમા નારિતક જે કે દોષ તો પણ સ
અવદાગમા નીતિ જેની ગોપણ નરતુ તે માને છે ખીજઓ આપણી માથે જેની રીતે વે
એતુ આપણને તાજે તેવી રીતે આપણે ખીજઓ માથે વનતુ ને)એ એ નિયમ તેને પદ
દોષ છે મીજઓને હુ ખ થયેલું જોઇને આપણે તેમની જગાએ દોષએ તો આપણી જ
સ્થિતિ થઇ હત તેના વિચાર તેના મનમાં કદ આવે છે તથા તેને યીથે એસ દાલમક દોષ
નેરા ને)તે માટે તેને અનુભુનિ તાજે છે પોતાના માયની હાકર્ન માટે તેને પ્રેમ થાય કે
તથા નેમતા ખખટે અડચણ પામવાને તે નંધાર હોત કે આરી જાતનો એક મનુષ્ય છે
અને મેથે ના કે ને પદ્મચર નથી એમ કહ તો પણ તેની આ મીજ આયચનગત ઉપયોગ
આ તો જ ના ૧ મિતર ને કમન કે એમ ના) નાવે છે જન જન તથા પેનિ મ
જુ અવગત ન માટે એ જ દાસ નીરે મીજો ન મધાથી સાતો જ છેવટે હુ ખ થાય કે
અ તર ને અમગતુ । તાત નો ' મીજઓ આપણી માથે જેની રીતે રા એતુ આપણને તા
તેના ને)અ પદ મીજઓ દાથ રા ને)એ નિ વિવર્તન તો રા માટે માન્ય થયો હોત
અ તા માદમા એ જ ને દાસ તો મીજના હુ ખરી તેો સામા) હુ ખ થયુ હોત કે આપણ
૨ મા જા મનમાની (સાવિત્ર) ૩ ૨-૦-૦ આ એમ ત્રિપાળી એક કંપની,

સર્વ જણ એક જ પરમા માની બસ ન હોતે તો એકને બીજાને માટે સહાનુભૂતિ શા માટે લાગી હોત ? એક સામાન્ય મુલતત્ત્વદ્વારા જગતમાની એક વ્યક્તિનો બીજા સાથે કોઈ એક સમબંધ નથી, તો બાપડી છોકરા માટે પ્રેમ શા માટે આવડ્યો તેમનો મુખ માટે ગમે તે ખટપટ કરવાને માણસો શા માટે તૈયાર હોય ? તેથી આપણા સાધારણ રાજના વ્યવહારમાં પણ આપણે પરમેશ્વરનું અસ્તિત્વ-સર્વ માણસોનું એકત્વ કબૂલ કરીએ છીએ જ નહિ તો આવાકોનો ઉપદેશ 'વાવર્જીવ કુલ જીવેત્ત્ત્વ કૃત્વા શ્વત વિવેત્ત્વ । મરમીમૂત્ત્વ દેહત્ત્વ પુત્રાગમત્ત્વ કુલ તા' આ જ ગમે તે ઉત્તમ ઉપદેશ ગણાયો હોત પણ એવી રીતે વર્તનારને આપણે સામે માણસ કહેવા નહીં આટલી એક બાબત ઉપરથી જ ને દેખાત છે તેનાથી પેલી પાસ કાઢ પણ એક તરફ છે અને આપણો તથા તે તરફનો અન્યત્ર નિહટ સમબંધ છે, એ સહજ જણાઈ આવના જેવું છે તેથી આપણી દરરોજની વ્યવહારની નીતિ તથા સદસદ્વિવેક શુદ્ધિ વિશે જે જાડી દૃષ્ટિથી નિચાર કરીએ, તો આવાકનાં સિદ્ધ ન થતા અધ્યાત્મવાદ જ સિદ્ધ થાય છે

માટે શાસ્ત્રની, તત્ત્વજ્ઞાનની, ધર્મની, તથા વ્યવહારમાની નીતિની મહત્ત્વની જે જે દેખાઈ છે તેટલું જ સાત્ર ન હોયને તેની પેંચીપાસ કાઢી પણ છે એ વાત સહજ સમગ્ર થ છે, તેજ તે બાબતની શોધ કરવી, તે ગ્રાસ કરવા દેવા માટે જે માગે જણાવેલા છે તેમનું અન્યથા કરવું એ ધર્મનું જોળાપાણુ અથવા મુખાર્જિ નહિ પરંતુ શૈયિકપણુ, છતાંપણુ જે હાવમા ધણા જ સુશિક્ષિત બોલ એકાંક મનુષ્ય પરમાર્થ તરફ વળે તો તેની જુદી બાજુ ધર્મ અથવા તેને એકાંક ગમે પહોંચે એવું સમજે છે દેશમયે કરવું, સમ્પ્રદાયભિન્નતાએ વેદની, માતૃ-ભૂમિના દિનમાટે સર્વએ મેલનત કરવી એ તેમને કહ્યું છે, પણ ધનનું નામ લીધું, પરમાર્થનો સંબંધ આ-યોગે તેમને ગીટ ચડ છે, ખરાબ લાગે છે, તથા એના પરમાર્થ-મુખ લોકની આ આવે છે આ સર્વ-ચોટાં

સ્વાર્થ અને પરમાર્થ

તદન બિન્ન માનવાથી થાય છે ખર્ચખર નેતા પ્રત્યેક પારમાર્થિક કૃત્યમા સ્વાર્થનો થોડો ધણે પણુ અગ્ર હોય કે, તથા પ્રત્યેક સ્વાર્થિક કૃત્યમાં થોડો ધણો પરમાર્થ પણ સંધાય છે એમ જુઓ 'કે, કોઈએ દાનધર્માદિ પારમાર્થિક કૃત્યોનો આરંભ કર્યો પણ હજી તેનું સ્વર્ગ તદ્દન નહિ ને ચલાવે લીધે 'પોતાને' અભિમાન થાય' એવું તેનું લાગે છે જ આ વાગતું જેટલું જેટલું કમા થાય તેટલો તેટલો તેનો પારમાર્થિક ઉદ્દેશ એ હર પણ હુપ્પું તદ્દન છેડે એટલે સાધુજન્ય પ્રાપ્ત થયા પછી જ નાશ પામતું હોવાથી પરમાર્થમા સ્વાર્થનો અસ થોડો ધણે પણુ હોય છે, જ હોય છે તે જ પ્રમાણે પોતાને આરમ્ભક હાથ એવી કેટલી પામતેનો અનુભવ લાગ કરી શકે ? તદ્દન સરસમ પગિયાગ કરીને અરખ્યમા ને તે જાળને મહે તો પાપ પ્રાણુધારણ કરના માટે કાર્ય પણ ખાતુ તો એકજે જ તેથી ગમે તેવી કષ્ટ પરમાર્થ-જૂતિ માણસ ધારણ કરે તો પણ તે સ્વાધર્મી સર્વથા અનિષ્ટ હોવાનું અનકષ છે હરે એવે દોષ અન્દર અન્દરીયનું હિન્દુ લા ૩ ૦-૧૨-૦ એન એમ ત્રિપાઠી એન્ડ કંપની, મુમ્બાઈ

સ્વાર્થમાં પરમાર્થ કેવી રીતે થાય છે તે જુઓ. એકાદ ઝંકર પોને પ્રમિદ્ધ થતા માટે ઝગી જાય છે તેને મશ્તુ દવા આપના તાગે તે તે મિયાગાનું તેનાથી કલ્યાણ થાય છે અને દુન કિયાની દલિથી-તેમના ઉદ્દેશ જે કે બાળએ મૂળએ, નોષણ એવી બીજીની ધ્રુષ્ટા કનાના ઝંકરના રાધથી થોડા ધણે વરાઈ તથા પરમાર્થ સધાવ જ છે હવે તે તદ્દન નિમન બુદ્ધિથી જો આ કાઈ કરે તો તેના પરમાર્થ ઉચ્ચ તરફનો પ્રેર; પણ તેના માટે-કીર્તિ માટે દોષ-તોપણ થું-ગરીમું કલ્યાણ તેને હાથે થાય તો તે પરમાર્થના રિપવની વાન થઈ નહિ એવું કોણ કહેશે ? આ વાર્થ પરમાર્થની આવી જોડ કરેલી યોવાને લીધે પરમાર્થનું રહસ્ય બાલકિયામાં ન હોનાં અનર્થનો વૃત્તિમાં છે એ સદૃશ સમજાઈ આવે. ૫ માધનું રહસ્ય આરવ્યકવૃત્તિમાં નથી, સર્વમય પરિવાગમાં નથી, તે અતરાત્માની વૃત્તિમાં તથા એવમુખ નિરસિનાર બુદ્ધિથી બીજાઓને ઉપયોગી થવાની ધ્રુષ્ટામાં છે. પરમાર્થનું રહસ્ય અરેખર જેનાથી સમજાયું તેને પોતાને માટે કાંઈ જ ચિંતા ગ્રહેને નહિ, પ્રેમગ્ય ઉત્પત ચયેનો હોવાને લીધે તેનું કામ નિઃકામ હોય છે કોઈ પણ જાતના કર્મથી તે બધાતો નથી વારણ જે કે તેના શરીર વડે જે કે કમ થાયે તો પણ તે મનથી ચતુ નથી કાણુ તેનું મન, તે એક સદૃશ તરફ, જે જાણ્યા પછી વાઈએ જાણનાનું જ રહેતું નથી એવા તે આત્મ-સાર તરફ લોકું હોય છે હવે મનમાં જે કરેલું નથી તે થયું જ નથી બાલકિયા જે કે એક જ હોય પણ અદરની રૂતિ નિલ હોય તો તે કિયાનું ૨૧૫ બદનાય છે. યોગના સ્થિતિમાં જાણ્યા પ્રમાણે 'મન જત જનં રામ ન શરીરજત જત'। ચૈનવાલિગિતા કાંતા તેનેવાલિગિતા જુતા ॥' માટે પરમાર્થનું રહસ્ય સારથ્ય એમનામાં નહિ અથવા માન શરીરને પચામિસાંને વડે ત્રાસ આપવામાં નથી તે ક્ષત આપણી વૃત્તિ બદલવાના છે આપણે કોઈપણ ગ્રિધર્મમાં હોઈએ તોપણ આપણું કર્મ થું નુ છે એ આપણને મિયારશક્તિની, સદમદિવેક બુદ્ધિની, પુત્તકોની સહાયથી સમજાય છે એ કન-૧-કર્ન ૫ તરીકે-એટલે-કે નિઃકામ બુદ્ધિથી, તેના પર આસન્નિ ન ગખના જે આપણે કરીએ તો, તેમાં જ ખર સુખ-એ એટલું જ નહિ, પણ મગસુખ અથવા મોગ સુદા તેમાં જ છે મોક્ષ એને સુખ્યત્વે કરીને 'છુટકા' યાનાથી, તો આપણા ઉપ જ મરજતીથી અમત ચલારનારી વાસનામાંથી ધનની વાસના, કીર્તિની વાસના, સુખની વાસના-આ વામનાઓએ આપણને કેવા તદ્દન જકડી લીધા છે તેમના બંધમાંથી છુટા થવું એ એ પ્રકારનો નાનામગ્યા પ્રમાણુપ મોક્ષ જ છે. જુઓ તો મોક્ષપ્રાપ્તિ કેટલી સહેલી વાત છે. ધ્રુષ્ટા થાય એને કેરો નાશ એવી રીતે આજથી શરૂઆત કરીને થો. જ મહિના અનુભવ તદ્દએ તો આપણને જણાઈ આવશે જ આવશે કે, વામના તૂસ ગ્વા કરતાં તેના નાશ કરવાથી જ આપણને અધિક દાયદો છે વારજ આપણે આ મનુભવત્યામાં જ કાંઈ ગ્રહેવાનું નથી લાઈ પણ અધિક મોટા આપણે બનવાનું છે આપણામના દેવત્વનો અશ જાણત કરીને પશુત્વના અસનો નાશ કરનાનો છે તેથી આવી જુ વાસના આપણામાં રહેવા દેવને અથવા ભેધની અનામગિરીનો મર્ગ (સચિન વર્તા) ૩ ૨-૦-૦ એન. એમ. રિપારી એન્ડ કંપની, મુ. માર્કે.

નિષ્ક્રિય રહેતો આ ઉ-ચ હેતુ પ્રતી રીતે સધાતો? આ ઉદાત્ત હેતુ સાધવાને પોતાને આત્મને
 ગણીને શીત્તઓને આપણે કેવી રીતે મદદ કરી શકીએ એ આપણે જોતું જોએ, અને એ
 મદદ કરના આપણે તેટલા માટે આપણું જ્ઞાન વધારવું જોઈએ, અધ્યયન નહીં જોઈએ
 ચિંતન કરવું જોઈએ - આ શ્રવણમનન નિદિધ્યાસના યોગથી શીત્તઓને-આપણાથી નહીં
 હઠાઈના લોકોને ઉ-ચ સ્થિતિએ લાવવાને ધણો પ્રયાસ કરવો જોઈએ આ વિચાર હશેનાં
 આપણા મનમાં આવવો જોઈએ તથા એની ક્રિયા થવી જોઈએ કે,

‘શુભમસ્તુ સપ જગતા સર્વા મદ્રાણિ પર્યતુ સર્વે પ્રાણિન સુખિનો મવન્તુ ॥’

મહાત્મા ટૉલ્સ્ટૉયનું આત્મનિવેદન.

લેખક - રા. જયન્ત.

[દિવ્યઆરીના અંક ૧, ૧૯૨૧, થી અનુવાન]

“આજના દિવસ સુધી જે મધના નીપાથી ફસાઈ, એ સત્ય તરફ મેં હુલસા ફેંક્યું તે
 નીપા બે પ્રકારના છે એક કૌટુંબિક પ્રેમ અને બીજો સાહિત્યપ્રેમ. મનના માણુઓને
 હમેશા વળગી રહેનાની અને પુષ્ટી લખનાની લાનસા મારામાં પ્રાપ્ત હોવાથી એ સત્ય
 તરફ મારી દૃષ્ટિ ઝાઝા નહિ પણ હવે એ રસ્તો પણ રસ લાગ્યો.”

“કુટુંબ! - કુળ એટલે શું? કુળ એટલી મારી પત્ની અને મારા બાળકો, પરંતુ તે
 થઈ મારા જેવા જ માણુઓ મારી અને તેમની સ્થિતિ એ જ તેમણે પણ આપ મીઠા
 કરી આણુવના દિવસ પસા કરના અથવા મારા પ્રમાણે આ લાગણી સય સમજી નેવું
 એવી સ્થિતિમાં તેમણે પછુ રા માટે ઉપવે? મારે તેમનાપર પ્રેમ રાખવો, તેમનું અરજી
 કરવું, તેમને ઉછેરવા અને તેમના હિત તરફ નજર રાખી છેવટે એ દિવસે આ લાગણી સત્ય
 તેમની દૃષ્ટિએ પડે એને તેમણે નિરાશાથી મારા તરફ જોઈ એ જ ને ત્યારે મારા પ્રેમ
 અને શ્રમનો શો ઉપયોગ થયો? નહીં, એ સત્ય નેમની દૃષ્ટિએ ન પડે તો શુદ્ધ મૂખામીમાં
 તેમનું જીવન ફીણ થતું જાય. તેમનાપર પ્રેમ રાખ હું ત્યારે એ સત્ય સ્વરૂપ તેમ
 નાથી કેમ છુપાવી શકું તેમનું જ્ઞાન જેમ જેમ વૃદ્ધિ પામતું જાય છે તેમ તેમ તેમનું સત્ય
 તરફ અધિકારિય નહીં જાય છે અને ત સય એટલે છેવટે જાય અને શ પમાર.”

“મોહિલ! કા થ. પહેલા પહેલા લોકોએ મારા જાઓની સ્તુતિ કરવાથી તે કીર્તિની ગીતો
 મારા અનુપર આપ્યો. મેંથી ઝનન નહીં સા સુધી સાહિત્યસેવા કરી આન મા કાળ નિર્ગમન
 કરવાનો છુદ્ધિપાત્ર થઈ ગયા. આ સુધી થયો હતો પણ મારી છુદ્ધિને ભ્રમ થયો તેથી મારું
 કર્મ અધર્મનું હતું તે પછે પાતે નાગ કમણુ કરતું જ હતું જેટલું સર્વલક્ષણ છે તેના સમાપ્તિ
 માધી મર્યાદા સુધી નથી પૂતે મારો ભલ કરતો મારા અથ ખાંધે જાય અને એ અવેશનું

અનરુપ પશુ સર્વરીતે નહ યજો. આવો વિચાર મારી સન્નિપ ૨૫૪ ઉભો રહના માગમા સાહિ પ્રેમ કપાથી રહે ? મને જણાઇ આવ્યું કે સાહિત્ય એ જીવનનું એક ભૂખા છે-એક અલંકાર માત્ર છે એ, અનકારના લ્લનથી બુદ્ધિ મોહ વશ યજને મિથ્યા જીવનને મનુ ર વળી રહે છે પણ મુજબ જીવનનો જ પ્રેમ નહ થયા પછી એ અનકારની શી કીમત રહે ? એ દાનીનો મને જાણ્યો અને ખરાબ માગવા માગ્યો તે હું ધાતુ કેવી રીતે ? એને જનસમાજ સમક્ષ મુકે પણ શી રીતે ? કદાચિત એવો એકાદ અનકાર બનાવવાનું તોપણ લોખને તેમા શી મીઠાસ મળે ? ”

“મારા પોતાના જીવનક્રમમા મારા પોતા માટે જ રમ રહ્યો નહિ મમુ મા પડનો અનુપ્ય જેમ મોક્ષની સાથે નિ સદાય ગિયતિમા વહે છે, તેમ હું જીવનસાગરમાં ક્યાએ વહે વાનો હતો પૂરે એવો ભ્રમ થયો હતો કે માનવજીવનનો દેતુ મને સમજતો નહિ હોય પણ તેમા કષ્ટ પણ હેતુ નિશ્ચિતપણે છે આથી તે વખતે કાન્યમાં અને ક્યાનમાં પડ્યું માનવજીવનનું પ્રતિનિધિ મને મનોહર લાગતું હતું સાહિત્યકળાના દૃષ્યમા માનવજીવનનું પ્રતિનિધિ જગત્ પરેડું જોઈને માનવ ચિત્તને સતોત્ર યતો હતો, પણ જ્યારે હું એ હેતુને ગોધરા લાગ્યો તથા હવે પછી એ હેતુને સાધ્ય કરાગો ઉલોગ કરવાનું ને ધારું ત્યારે સાહિત્યકળાનું એ દર્પણ મને નિરૂપણી, ત્યાં ત્ય અને દુઃખ વચ્ચે જણાવા લાગ્યું તે આરસામાં પડેના પ્રતિનિધિ તર-જોઈ મારા ચિત્તનું સમાધાન દૂર થવા લાગ્યું કારણ તેમા મૂર્ખતા સિવાય અંધ કોઈ પણ શું મને મળી આવતો ન હતો જ્યાં મુખી તેમા કષ્ટ તથા છે એની મારામા બાનના હતી ત્યાં મુખી તે તર-જોઈ જ્ઞાનદ માનવામા કષ્ટપણ લાગે હતો તેમા દેખાઈ આવતું હાસ્ય, દુઃખ સદુષ્યતા, સાંત્વે અને ભગવદગીતની છાયા મને ગમ્મન આપતી હતી, પણ માનવજીવન અર્થનુન્ય હોવાની ખાતરી મને જ એ આવનામા રહેતો જ્ઞાન એની છોગથી અટકી ગયો એ ઉત્તર જીવનની દોરીનું મૂળ અહોનિશ કાતના કરે છે એવું નજર પડ્યા પછી મધની મરુતતાની મીઠાસ કરાધી રહે ”

“પણ એટલાથી જ કષ્ટ સર્વ પતી ગયું નહિ માનવજીવન કેવળ અધીન છે એટલી જ એ મારા મનની માન્યતા થઈ હાત તો કીકે હતું એ આગાત એ વિના અરારો, સદન કર્યો હોત જ્ઞાનવિષ્ણુને માટે ઉપાય જ નહિ હોવાના કારણે મુઠો મોટો દુઃખ રહ્યા હોત પણ એટલી જ સમજથી માઈ મન સ્વસ્થ રહેતું ન હતું, જગતમા રહેતા કોઈ માણસને ત્યાંથી બહા જવાનો માગ નહિ હોવાની ખાતરી થાય છે તો તે ખુલીથી પોતાનું જીવન ત્યાં જ સુખમાં ગાળે છે, પણ માટેના બનાવ તેવો પણ ન હતો, મારી સ્થિતિ તો અગત્યનીમાં દેનારો પાંચ રસનો નહિ જગતમાં જગતમા સપડાઈ જનારો જેવી હતી બૂતો પડેને માનવી રસને સોધવા આમ તેમ ગાળતી મારક દોશા કહે છે અને દોષતા દોષતા તે માયા રતાથી નિરોપ દૂર થતો જ જીવનનિન યજ-જાય છે તેમ ગાઈ ચડું હતું પોતે રસનો મને છે એમ તે જાણતો હોવા છતાં તેની દોષદોષ નધ પાતી નથી તેમ હું પણ દોષાં કરતો હતો ”

“એ સ્થિતિ ખરેખર બનિ લાવાનક હતી એ લયભાષી મુક્ત થવાનો આત્મહત્યાક સિવાય અન્ય માર્ગ જ મને દેખાતો ન હતો એક દિવસે મારે ટંદવ બેઠાઈ જશે એવું હું રજાનારમા આ જગત છોડી જઈશ, પણ તેમ બનતા સુધી સહ તેંછ બેસી રહેવાની ખીરજ પણ મારામા ન હતી મૃત્યુ પડી પ્રવર્તનારો વોર અધકાર મને પ્રથમ જ જણાતો હોઈ મને એટલો લય લાગતો હતો કે, તે દશ ત્રણ કરવા માટે ફાસો બથવા બાદકની બેઠાઈ સિવાય બીજો કોઈ ત્રાતા જ હું બેઠાઈ શકતો ન હતો એ લયથી જ આત્મહત્યાની કલ્પના મારા મનમા બળવાન થતી ચાલી”

“પણ મારી બૂન તો થતી નહિ હોય ને? એકાદ વસ્તુ મારી દષ્ટિ બહાર રહી નહિ હોય ને? એકાદ વસ્તુનો હું રિપરીત અર્થે તો કળતો નહિ હોઉં ને? માનવશૂનનો અન આટલો હતાશ કર તારો હોય, એ આભારિક નથી એવા વિચાર પણ મારા મનમા ઉત્પન્ન થઈ લાગ્યા છતાં માણસને જેમ તુલ્યો આધાર વાગે છે તેમ મને એ વિચારોનો આધાર મળેલા લાગ્યો અને હું એ લયથી મુક્ત થવા જેવું મુશ્કિલ સ્વપ્ન સોંપ્યા લાગ્યો

“એ શોધ મેં અગ્નિનિત ચાલુ રાખી મેં પુષ્કળ વિદ્યા સંપાદન કરી હતી પરિણે અને વિદ્યાનોના સહવોસમા મેં વજો કાળ ગાળ્યો હતો કેવળ પુસ્તકોદ્ધાર જ નહિ, પણ મત્યક્ષ સનાદથી પણ અનેક શસ્ત્રો અવધોક્ત વ્યૂંહતુ તે બિચારાએ કઈ પણ શ્રમ ન સમજતા પોતાનું સર્વ હાર મને મોઢ્યુ હતું તેથી એ પ્રશ્નોના તાસ શા ઉત્તર આપે છે તે જોવાનું મારા માટે વિશેષ દિન ન હતું”

“મારી પચાસ વાની ઉંમર થવા પડી મારા મનમા જે પ્રશ્ન ઉપસ્થિત થયો તે તદ્દન નવીન જ હતો એમ કંઈ ન હતું. ઉછળતા અજ્ઞાન બાળકથી તે ટેક મહાન શુદ્ધિશાળી પડિત સુધીના સર્વ-આમાનરૂદ્ધતા અતરસમામા એ પ્રશ્ન જીવતો જ હોત દે મને નવાનુભવથી જણાયું હતું કે, એ પ્રશ્નોના ઉત્તર આપ્યા સિવાય કોઈને માટે જીવન શોધ નથી એ પ્રશ્ન એ હતા કે, આજે હું જે કરું કરું છું તેનું કાને શું થશે? અને અમર જીવનસુધી હું જે કરીશ તેનું જીવનની સમાપ્તિ પછી શેમા પર્યવસાન થશે?”

“એ જ પ્રશ્ન મેં કદાચ જુદી રીતે પણ ગોલી બકાશે” મારે જીવન સા માટે કે કોઈ પણ નસતુની જગ્યા શા માટે કરવી? અથવા કોઈ પણ કમ કેમ કરવું? મૃત્યુ પણ જેને નષ્ટ કરી શકતું નથી એવા બધાં તાલ માનવા જીવનમા છે કે? સર્વ ઉપવન્ન માનવતાનો ઉપયોગ કરીએ તો સામાન્ય રીતે તેના બે લાભ પડે છે રસાયણશાસ્ત્ર, અર્થિક વગેરે રાજ્ય શાસ્ત્ર એ પ્રશ્નોના વિચાર જ કરના નથી જે લાજોમા ચિતાકર્મપણ છે અને તેના સિદ્ધાંતોમા નિર્બંધપણું પણ હોય છે, તથાપિ તે એ પ્રશ્નોને સ્પર્શ પણ કરતાં નથી હવે સર્વ વિચારોના અથવા કલ્પનાશાસ્ત્ર એ પ્રશ્નો ઉદાપાદ કરે છે, પણ તે તેના નિશ્ચિત નિષ્કર્ષ આપતાં નથી સુગ્રેદિ યશાન્ત જેવા ગહન વિવેચનમાં પણ તે પ્રશ્નો નિર્મિત નિર્મિત થઈ આવેલો નથી

“જે જે તત્વનોએ આગતુની એ મહન પ્રશ્નોનો ચોતરફથી પૂર્ણ વિચાર કર્યો છે, તેઓએ સર્વને એક જ ઉત્તર આપ્યો છે, સોફિસ્ટ, સોપનહાર, મોનોમન અથવા બુદ્ધ એ સર્વનો ઉત્તર તે જ — સોફિસ્ટ કહે છે — “જીવનથી જેમ જેમ દુઃખ જાહેર થાય છે તેમ તેમ આપણે તત્વના વિચાર કરી શકીએ છીએ. જીવનથી જ આપણામાં સત્ય પ્રેમ રહેતો હોય છે. આખા જીવન મુશ્કેલી આપણે જા માટે તરફીફ મારીએ છીએ? દેહનૃપ્તતામાંથી મુક્ત થવા માટે જ! આ દેહે કે અનેક દુઃખને જન્મ આપ્યો છે. ત્યારે મૃત્યુ સમિપ આવતા આપણને આનંદ કેમ ન થયો નેહને?”

સોફિસ્ટને પોતે બીજો દિવસે મૃત્યુ પામશે એવું નક્કી થયા પછી આ ભાષણ કર્યું છે. સોપનહાર કહે છે, “જીવન એ કેવળ કષ્ટપૂર્ણ વસ્તુ છે. કાલો માણસ આખી જીવન મૃત્યુના આગમનનાં તૈયારી કરતો રહે છે અને તેથી તે મૃત્યુથી બચ પામતો નથી.” સોનોમન કહે છે, “મિથ્યા! મિથ્યા! જ્યાં જોઈએ છીએ ત્યાં કેવળ મિથ્યાત્વ જાણાય છે. આખી જીવન સુધી કરેલા શ્રમનું ક્યુ ફળ માણસના હાથમાં છેવટે પડતું છે? આપણે પૂરું થઈ ગયેલા માણસોએ શું કર્યું છે તેનું સ્મરણ કરતા નથી અને આપણે મૃત્યુ થયા પછી આવી પ્રજા આપણ નામ પણ દેશે નહિ.”

“જરા, વ્યાધિ અને મૃત્યુનું ખરું સ્વરૂપ શાશ્વત્વનું મમજ્યા ત્યારે તેમની બુદ્ધિએ નિશ્ચય કર્યો કે, માનવજીવન એ એક ભયંકર વસ્તુ છે. આથી તેમણે એ ધોર વસ્તુથી દુર્ભેદને માટે શુભ થવાનો પત્ત કંપ્યો અને પછી તેમણે તે જ ઉપદેશ કર્યો છે. મૃત્યુ પછી આ જીવન પુનઃ પ્રાપ્ત થાય નહિ તેવી રીતે તેનો હર્ષેશને માટે અન લાવવો એ જ અનુષ્ઠાને માટે શ્રેયઃકર છે. શાશ્વત્વનું આત્મિક જ્ઞાનનો નિઃકર્ત-તાત્પર્ય એ જ છે.”

આ ઉપરથી જણાઈ આવશે કે, માનવજીવન સમગ્ર માનવજાતની પશ્ચિમીમાં છેવટે આવી રહે છે. માફેટીસ કહે છે કે, “શરીરમય જીવન એ પાપમય અને ભ્રમભરક છે. માટે આ દેહમય જીવનનો તારા કરવો એ કદાચાહ્ય છે અને આપણે તેની જ છાંડ કરવી.”

સોપનહાર કહે છે, “જીવન એટલે જેનું અસ્તિત્વ ન હોય તેમણે તેની વસ્તુ અથાત્વ ને વસ્તુ લાજ્ય અને પાપમય છે. જીવનદ્વારા મુક્તિ સાર્થક શક્ય છે એટલે જ તેમાં સારો અંશ છે.”

સોનોમન કહે છે, “કદાચલ અને બેવફૂરી, દારિદ્ર અને સપત્તિ, આનંદ અને દુઃખ એ સર્વ નૈમિત્તિક વસ્તુઓ કેવળ મિથ્યા છે. એ શોખના પાણીપરના પરપોટા છે. મનુષ્ય નમ્બુ નામે છે એટલે તેની પાછળ ફર્જ રહેતું નથી. ત્યારે જીવન એટલે વાયુની જેમ નહિ તો અન્ય હશે.”

બુદ્ધ કહે છે, “છેવટે જરા, વ્યાધિ અને મૃત્યુ નમ્બી છે એ વિચાર અત કરણને દુર્ભેદ ચોકસા કરે તો જીવનકાળ નિર્ગમન થવો અશક્ય છે. માટે એવા જીવનથી ચોતાને સ્વનજ મનાવી તેનું જીવન પુનઃ પ્રાપ્ત ન થાય તેવી વ્યવસ્થા કરવી એ આપણું પ્રથમ કન્ય છે.”

“કરોડો મનુષ્યોનો પ્રતિભાવાન પુરોહિતો એ અનુભવ આજ મુશ્કેલીમાં થયેલો છે, અને આગે પોતાને અનુભવ પણ તેવો જ છે. આ આનંદમાં મનને ગમે તેવી આદિ અવસ્થા રીતે

કરી ફાટામાં નો અવ છે? માનવજન પૂર-પરસા જેનું મિત્ર છે એ વાતનો અસીકાર કરવામાં કઈ જ અથ નથી જેનો જન્મ થાય નહિ તે જ સુખી મરણ પ્રકૃતિ શરીરેલામ્ । વિકૃતિવાનિત સુતે સુખ ॥ માટે એ વિપ્રતિધી પ્રયેકે મુક્ત રહવું જોઈએ ”

“ જ્યારે મારા મનની એની સ્થિતિ થઇ ત્યારે મારા જેવા જ બીજા માણસો એ પ્રશ્નો કઈ રીતે નિર્ણય કરે છે તેનું હું નિગીજણ કરવા લાગ્યો તેમનું સામાય વર્તન કેવું હોય છે અને તેમાં તેને એ ગ્રંથો કેવો પુલાઓ મળે છે તેની હું શોધ કરનાં લાગ્યો ત્યારે મને અનુભવ થયો કે, મારા જેવા સામાન્ય માણસો તિના આ પ્રકારના નિર્ણય આપે છે ”

“ મહેલો પ્રકાર પૂર્ણ અત્તાન એ છે ધણી ખરી ઝાંઝો, નાના બાળકો અને નિર્ણય અનુભવોમાં આ પ્રશ્ન ઉત્પન્ન જ થતો નથી તેમને એ પ્રશ્નનું જ્ઞાન જ નથી, પણ મને તેનું જ્ઞાન થયું છે તેથી તેના તરફ મારાથી આખીઆમણી થતી રાક્ષ નથી બીજો આવાકે આર્થ છે ત્યારે ભૂતપર નિરામ હોતા સુધી કઈ થઈ શકે તેમ નથી લારે ખાધપીને અંક કરવી ખાસે ખા, આર નીસે પી, નીકન ગયે છ તો કોઈ નહીં કહતે પી । ”

“ સેકડે નવાણ માણસોને એ જ માગ પસદ પડ્યો છે એ જ માર્ગને અનુસરી તેઓ પોતાનું જ્ઞાન કટાણા ભરેલું થના દેતા નથી કટનાકોને તેમની પરિસ્થિતિ અનુભવ હોય છે જગત્તા કંઈ કરતા તેમના લાગ્યમાં સુખ વેવાનનો વિરોધ અથ આવેલો હોય છે તેમાં વળી તેમનું અત કરખુ અદેખાનના ઉત્પન્ન થનાને વિશેષ અનુભવ નહિ દોવાથી તેમ નામાં નીનિ અનીતિનો પ્રશ્ન વિરોધ ઉપસ્થિત થતો નથી આથી પોતાનો જન્મ પોતાની દોરણીયારી કે કતવ્યશક્તિથી મારી જગ્યાએ ચોલે ન દોષ કેવળ મુશ્કરજાથી થયો છે એ વાત જુની જવાનું તેમના માટે સહેલું બને છે પ્રયેક ॥ ઉપલોભ માટે હજારો જીવો મળવી અથવા રહેનાને લવ્ય રાજજ્ઞાન મળના રાક્ષ નથી, એ સિદ્ધાંત તેઓ ખુનીથી વીસરી જાય છે હજારો જુખ્યા મનુષ્યોના મુખમાંથી બળા કારે લેનામાં આવેલા હજારો કોળીયા તેમના મુખમાં પડે છે એ વાત તરફ દુર્નિશ કરનાની તેમને સ્વતવતા હોય છે જે લવ્ય ગજમદિરમાં તે રહે છે તે મદીગના પાયામાં હમરો મનુષ્યના અમનો પરમેવો પડેલો છે તે જન્મ જુની ન જાય ? પણ જે કુદરતની ઇચ્છાથી હું આજે રાગ થયો છું તે જ કુદરતની ઇચ્છાથી કાલે હું રાગનો યુનામ નહિ બનું તેની શી ખાતરી છે ? એ પ્રશ્ન પણ તેઓ વીસરી જાય છે બુદ્ધિની ખામીથી એ પ્રશ્ન તેમાંનાં સ્મરણોથી બળી જનાનું અસંભવિત નથી જે પ્રશ્ને જુદને આકુળનાકુળ બનાવી દીધો તે પ્રશ્ન આ આવાજવાદીઓના ચિત્તને સ્પર્શે પણ કરનાને જે છે આજે મોજના રમણમાં લીન છે પણ કાને જ એ સર્વ પર હક્ક રો, એ વાત તેમ ॥ લક્ષમાં આનવી નથી મારામાં એટલી મદ્યુદિ ન હતી તે હું સુખ કરું ? અબુદિનુ મૂળ સ્વરૂપ ન હતું તો જાને, પરંતુ તેની નકલ પણ મારાથી થયા જેવી નહતી ”

દયારામનો અક્ષરેક ૧-૪-૦ એન એમ ત્રિપાઠી એન કે પત્રી, સુબાઈ

ત્રીજો ભાગ પ્રવળ બુદ્ધિનો અને પ્રવળતર ઇચ્છા સક્રિય છે, માનવજીવનનું મિથ્યા પદ્ધિ જાળવી ધેરથી આગળ વધી તેનો નાશ કરવાના માર્ગને અતુચરનાર માણસો આગળના વેગપર ગણાય તેટલા પણ મળતો નહિ આ માર્ગ સતમા ત્રેસ હતો અને એ માર્ગ જવાની મારી ઇચ્છા હતી ”

“ એથી માગ દુઃખ મનુષ્યોના તેમની નજરે વસ્તુસ્થિતિ આવેતી હોય છે પરંતુ મનની દુર્ભિન્નતાના કારણે જીવનના પ્રસાદ સામે નહીં ગયા શિનાય તેમનાથી અન્ય ધર્મપણુ જનનુ નથી કાષ્ઠપણુ સ્થળે અને કાષ્ઠપણુ કાળે આપણને ધર્મપણુ મુક્ત કરશે એવી માત્રી આગાવી એ માણસો જીવનને વળગી ગયે છે હું પોતે એ જ કાળના માણસોમાનો એક હતો ”

“ એનોમન અને નોપનહારના લક્ષમા માનવજીવનની નિષ્ફળતા આવેતી હોવા છતાં પણ યશસ્વી તેઓ જીવનના અત સુખી જીવન પામી રહ્યા હતા નાનુ, ખાનુ પીનુ, ગરખાં ખારથી અને ઇચ્છા થાય તો પુત્રતા પણ નખરા, એ પરિસ્થિતિમા એ જન્મે એ પોતોનો કાળ વ્યતીત કર્યો, પણ એ માર્ગ માતા માટે અને ત્રિપાદોત્પાદક હતો આથી હું કાંઈપણ જોતો નિશ્ચય કરી શકતો ન હતો ”

“ મારી વિચારપરપરામા ધર્મપણુ રચાને ખોટું નાણુ હેતુ જોઈએ એ સમજતી થયા મારા ચિત્તમા જનનુ દોષાથી મેં આત્મહત્યા કરી નહિ આપણી બુદ્ધિની ત્વા કેરી છે? એ જાગતો હું મનમા વિચાર કરવા લાગ્યો માનવજીવન નિષ્ફળ છે, તે નુસંગત થઈ અને બુદ્ધિવાને વળોતી નથી એ વાત મારી બુદ્ધિએ સ્વીકારી એથી અધિક ઉચ્ચ બુદ્ધિને નિનાસ મનુષ્યમા નથી જોણુ પણ સામાન્ય બુદ્ધિથી ઉચ્ચતર બુદ્ધિ મનુષ્યમા છે એ વાતનુ સ્વરૂપ પણ કાષ્ઠએ સિદ્ધ કર્યું નથી તેથી મારે કહેવું જોઈએ કે, મારે જીવન એટલે મારી સામાન્ય બુદ્ધિના હાથનું રમકડું જ છે હવે એવી કલ્પના કરી કે, મારી એ બુદ્ધિનુ અસ્તિત્વ કુ- થાય તો તેના નાશની સાથે મારે અસ્તિત્વ પણ પૂણુ થશે એ ઉપર છે પણ બુદ્ધિ જ અસ્તિત્વ નિર્માણ કરે છે ? ત્યારે તે પોતે જ તેની નિષ્ફળતા કેવી રીતે સિદ્ધ કરે છે ? આ ઉપરાંત એ પ્રશ્નનું ખીનું પણ એક અંગ છે મારે જીવન જ અસ્તિત્વમા આનુ નહોત તો બુદ્ધિ પણ આથી ઉત્પન્ન થઈ હોત ? મારે બુદ્ધિ અને જીવનનો જન્યજનક અગ્ર દોષો જોઈએ બુદ્ધિ એ જન્ય દોષ જીવન એ જનક હોવું જોઈએ અર્થાત્ બુદ્ધિ એ પ્રધાન ન દોષ જીવન જો સરખા છે એમ માનવાની જરૂર છે હવે અહીં હરવત એ આવે છે કે, બુદ્ધિએ જીવનનું રૂપ હોવા માં તે જ બુદ્ધિ જીવનને નિષ્ફળ કેમ આવે છે ? એકરે માત્ર વિચારપરમા મોટાજો થયેતો દોષ કાંઈ પણ કાળે મારી વિનમલ જૂન થાય છે એવી સમજ ઉત્પન્ન થઈ અને એ સમજ ઉત્પન્ન થવાથી જ નું આ મહત્વા જેવા કાર્યમા પ્રવૃત્ત થયો નહિ ”

“ જીવન કટાણા બરેક નામે કેને ? ત્યારે તેને નષ્ટ કરી સુખી થવામા કાણે તારો હાથ મદાયો છે ? હમણુ છે અને કેમ હરે છે એ સમજે હિ એવી નિયતિમા જીવનના કે તા મરણુ નું ખોટું જીવનું કેમ જીવું છું, કેમ જીવું છું એવા જાણ કરવામા અચાલ

લોકોના આગળ પછ એ જ ખડખડ કરવામા શો અર્થ છે ? તારી ચોતરફ મેચા માણસો, અતોપથી ગહે છે તેમને ખરેખર એમ વાગે છે કે પોતે જે ક્ષ કરે છે તે શુદ્ધિ સાથે સુસંગત છે તને તેમ લાગતું ન હોય તો તેમનામા રહી તેમના સુખને દુખ બેશ કરવા કરતા તું જ આથી કેમ મહા જતો નથી ?

ખરેખર, મારા જેવા માણસોની મજાની અનિ દુર્બળ અને મહા મૂર્ખમા જ કરીએ. જોઈએ આત્મહત્યા મિત્રાય પૂટકો નથી એ વાત સ્પષ્ટપણે સમજાતી હોવા છતાં તેમ કરવા તૈયાર થતો નથી વિચાર અને આચારમાં આટલી અસંગતતા કેવા મળી આવશે ? ખરેખર, સામગ્ર જગતમા અમે મહામૂર્ખ છીએ કી-એ, એ મૂર્ખાઈ અમારે અમારી પાસે જ રાખી સુઝતી જોઈએ, પણ તેટલી અકકત પણ અમારામા નથી મુખપર પાવડર લગાડી જઝારમા બેસતી એવાં શુભિકાને સાથે ગળી જતી ક્ષીને કોઈ માણસ જગતને જેમ પોતાની અકકતનું અંશરોન કરી શકાય છે તેમ અમે પણ અમારી મૂર્ખાઈ સર જગત સમક્ષ ખુદની રીતે રજુ કરીએ છીએ "

" મારા મનની આવી ચિંતિ થતા જતા એ મારી વિચારમાળામા કોઈપણ રેકાણે સૂન થાય છે એ સમજ કઠીપણુ નષ્ટ થઈ નહિ, પરંતુ એ ભૂલ ક્યા છે તે જાણવાનો કોઈપણ ઉપાય મને જડતો ન હતો આના પ્રકારના મૂર્ખથી તૂમકોઈ બનેલા વાતાવરણમા વસી કાળ કાળા પડી એ હુમ્મ ધીમે નીમે વીખગાઇ જવાના ચિહ્ન જણાવા લાગ્યા અને હું પુન મારો સાર્થ જોધવાની તૈયારીમા પડ્યો "

—અપૂર્ણ

સન્દરીનાં ચરાણકમળ.

નેખક-ગ પ્રસારકર મગજજી કિલેદી.

આજે કાંઈ વામ નહોતું લેધી હું રસા નિકળ્યો, ફરતા ફરતા એક કન્ટી જૂની ચીજો નેચતારતી દુકાનમા હું પુચ્યો.

આ તરેહની દુકાનોથી પારિસ સરૂર છે અહીં તસતા માણસોમાના દરેકે બનતા સુધી આવી દુકાનોની મુલાકાત લીધેની હોય છે 'કારણ કે' નાં સમા આજકાલ એવી ફેસા થઈ પડી છે કે જૂની જૂની સુંદર ચીજો ખરીદી પોતાના ઘરને સુંદર બનાવવું તે માટે દરેક જોટા દુકાનોને લગતી એક જૂની વસ્તુઓની દુકાન હોય છે જ.

હું જે દુકાનમા ગયો હતો તે દુકાન અને ડરોગીઆનું જ પર હોય તેમ જણાતું હતું. વેચના માટે જે જે વસ્તુઓ ચારે બાજુએ પટેની હતી તે કેટલાયે કાળની હશે એ કહેતું અસંખ્ય જણાનું હતું. ખન્નુ આ ધુળ તથા કરોડીઆના જામા માટે તો મને તેના પ્રકારને સંદેહ બહો નહિ.

આ દુકાન પાગીસમા બહુ મોટી ગણતી હતી પૂરીપૂર્ણ જે દેગમાંથી જુની રીતે સમઠ યજ્ઞ થકે તે તે દેગની ઘાડી થી પશુ ચીતે અહીં જણાતી હતી સાત માગીનો એક દાવો, એક કેન્ડ મેઢગનીનાં કારમય ખચિત દેગનપર ગોડરાપનો હતો. પરમા લૂધના વખતની એક કચેસના દુગ્ધના જેવા બે પગ તેરમા લૂધના વખતની વેનજુનીસાગા બારે દેગનીએ આરામથી એક છે દેગનનાં ચારે પાય માં જુનીજુદી તરેના જાતુ તથા વેનજુની કાનરના છે

દુધનની ચારે તરફ ખાયાનાની અભરાધગો હતી તેપર લાત, વાગી તથા સોનેગી કાઠ કરેલ મોગી મોગી જપાની રકાખીઓ ગોઠવેન હતી તેની પામે જ જૂની જૂની મગીગીરીનાના વાસણ કસણ તથા હાથે ચીતરેન ખીઓ ગોઠવેની હતી

નાના નાના કપાટના જૂનાં યજ્ઞ ગરેન બારણાંની તડોમાંથી ધાગી પૂડી જેવું ચમકતુ ચીનનં રેશમ નજરે પડતુ હતુ જરીકામનો પશુ અભાર ન હોતો સૂર્યનો પ્રકાશ દુધન-મોંની આ જણુમોપર પડી તે જણુસોને ચકચકત બનાવતો હતો મેનીપડી ગયેની ધાનુની ક્રેમમા દેટલાય દેટની કેટલાં જમી હારયભયાં મૂખથી મારા તરફ જોઈ રહેતી તેનાં અણતરી જ ન હોતી

મિતાનની કારીગરીનો કેટલોક ભાગ દુકાનને એક ખુણે ચમચ કરતા હતો ચીનનં આગીમાંથી તૈયાર કરેલ દેદેવીની મૂર્તિ, જૂદા જુદા દેશના કારીગરી ખચિત ખાનાઓ અને જૂલતાનીઓથી ધરની ખાની જગ્યા ભરી દીધેન હતી

પુત્રાતન જણુસોની વચ્ચે થાગી થોગી જગ્યા રાખી ફરવાની કેડી બનાવેની હતી હું બહુ જ સાનધાનપણે પગના ભરવા નાગ્યો દુકાનદાર મારી પાઞગ પાઞગ આનવા લાગ્યો તેના મનમાં કાચ એવો વિચાર આ પો હોય કે માગ રોડમધ આનવાથી અચના હાથ પડી જપાગા યજ્ઞ ચનાવવાથી તેની અમૂલ્ય જણુમો તૂટી જાય

દુકાનદારનો ચહેરો જોવા જેવો હતો મોટા માથાપર યન પડેલી હતી પાતળા મોગા વાળની લંટો કાનપર પધરાઈ ગયેલી હતી રંગ હિજળો યુનાખી બન્ને આખો નાની સળગતા અગાગ જેની જણાતી હતી નામ બરામર પોપટની ચાચ જેવું હતું જોતા તો માટુદી હાથ એમ જણાતું હતું બન્ને હાથ લાખા અને પાતળા આગળ સાથે વાગોળના પેખાની સમાનતા જણાતી હતી તેના હાથ વારંવાર કાપતા હતા પરંતુ દુધનની મુકયાન નીજે ઉપાડતીખખતે તો લોખં જેના સખન યજ્ઞ જતાં ખૂનો ચહેરો એવો જાદુગર જેવો હતો કે ત્રણ સેકા પરતો જગ્યો હોત તો તેના મોગા માટે જ ફક્ત લોકો તેને જાદુગર માની જાયતો સળગાવી દેત

‘ આપ આજે કંઈ ખરી રો એમ લાગે છે આ એક મનાયાની ડરી છે જૂઓ તો ખરા ! કેવો મુંઢર દેખાન છે ! આ જ લઈ જાઓ આપણા શરૂઆતમા આ વસ્તુ ચમ કારી ગણાયો તે નહિ તો આ બેધારી તનવાર નહ જાઓ ! એ મોગ કારીગરે તૈયાર કરેની છે ’ દુકાનદારે વફારા છોડી

“ ના, બાપુ, ના, મારે એનાં યુનામરના જનારાં દશિયાગે નુ જોઈએ તે તો વાજી-
અરીધા છે હું તો કાગળ નામના માટે નાનું સગવળ કંઈ માગું છું પરંતુ તમે કંઈ
હોય કે તેની જાનની પીનજની મૂલિ ન જોઈએ !”

પણ એ એક એક કરીને પોતાની વરતુઓના સમહમાથી કેટલીક રત્નુઓનો મારી
પામે દોનો ક્યોં તેમા કેટલી. પિત્તળની મૂલિ, નાની નાની હિન્દુ પોતાની પ્રતિમ, અને
કેટલીક વતના પત્થરના નમુનાને ઉપરાંત બીનું પણ કેટલુંક હતું મેમાથી કેટલીક ચીજોમા
કાચપત્ર ૨ ખસા જેટલી તક હતી કેવીની મૂલિમા આવી તો આથી આવી
જે કંઈ અમળતું નહોતું

તે તમામથી મે એક ચીનામ માગીને મોડો અને એક મેક્સિમીની દેવમૂર્તિ પણ
મેમાથી એક ખરીદાનો નિચા કરના માગ્યો પરંતુ તે જ રખતે એક નાનો પગ મારી
નજરે પડ્યો તે જોઈને તો મુન્દર હતો કે મને વાગ્યું કે તમ્હી ને ગાંઠ છુતી થેનિનની
મૂલિમાથી ની પડ્યો હો

પગનો વગ યુનામના ફન જેવો હતો જાણે ફોરેન્સમા નેવાર જ્યોં હોય નહિ ! જાગ્યું
કે આવી વતનો રમ ક્રમ્ત ફોરેન્સ-સમિવાય બીજા એક જોડેગા યુના વખતમા થયો નહોતો.
ફલુ પણ કેવો અમળો, મંગળો ગ્લો છે, ગ્લા કદાચ ને રીસ મેકા પહેલાની જખુસ
તમે ઉપચી જોતા એમ જણાતું હતું કે જાણે કોઈનથી ધાતુમૂલિનો એકો કદાચ અવર
ફિલિપ્સે જ ધોડ્યો હો

“ આ રત્નુ મારે ખરીદી છે ” મેં પેલા પગ તરફ આગળી કરી દુકાન રને વહું-
મારી વાત સાંભળી છુદો હસવા માગ્યો અને તે પગ માગ હાથમા મૂક્યો

પગ હાથમા નેતાં તો હું અમળી ગયો આટનો મધો હતો !-આરે નજર ફેરવી તપાસી
જોતા જણાયું કે તે ડાઉડો વાતુની મૂલિનો પગ ન હોતો, પરંતુ ખરેખરો મનુષ્યનો જ
પગ હતો મિસરની કાંઈ મમીનો. ટોઈ શકે તે અમળિત હતું કાગળની પડિથી જડી વીધેને
કેવોથી હતું પણ તેનો રંગ ઉડી ગયો ન હોતો આંગળા જલુ જ મુન્દર અને સુમનિ નજર
પણ અગત્ય હતા પગને તમારે પણ કાંઈ પણ તરફનો કાંઈ ન હોતો તેપરથી એમ જણાતું
હતું કે આ પગ ફરી પણ જમીનપર પડ્યો નહિ હોય પરંતુ સાધારન અને નીલ નીલા
ચીના ધામથી વેલોરી જેન બપર જ આ પગે આખી જુદી યુગની છિ છુતો પોતાની
નુર્સ જેવી આમો મારા તમે કરી હસતો હસતો જોતી ઉડ્યો “ મહાશય, આપ રામકુમાર,
દરમિયાનો પગ કાગળ જાનના માટે ખરીદના છો હો ! મનુ સારો વિચાર છે આપો
મનુ “ મુન્દર વિચાર ” છુદો કેરેહોએ એ કની સામન્ય હોલ કે તેની પ્રિમ વખતો પગ કાગળ
જામવર માટે કાંઈ ખરીદીને તો તેને કેવી નનાહ નાન, કહોતો પોતાની જોડની કન-
માટે તેણે એક પહાડ કપાલી તેમા નજી કદાચ તેને હો તે કદાચ પણ ગો, મહાશય !
જોતો જ અંતે દર્મરો જાવેતો બીધી વફન મહાશયેન કંઈ, જોતા જ પોડો નનાહ
પરમતો

સાંભળવાનું રે ૨૦૦૦ એન એમ ત્રિપાની એન્ડ કંપની, મુ. ગુ. ન.

હું તેને આટલી કહેવા વાળો “આની કિંમત કેટલી વેળું ?”

“ઓ મહાશય ! તેની કિંમત તો જેટલી વધુ સર્વ વકાવ તેટલી વધી ! આની રૂબરૂ સહજ વાનમા મને વેચે છે ? જે આ પગની જેક માગી પામે હોત તો તો ૫૦૦ ફા. ની ઓછ વેચત નહિ મહાશય આપ વિચારી તો જાઓ કે આ પગ મિસગની ગજકુમારને છે ! ના નુ ઓઝી નહી !”

“ખુબ અસાધારણ ચીજ છે એ તો હું સહમત છું પરંતુ આની કિંમત કેટલી લેજો, કહે તો ? તમને આગળથી જ કહી ગયું છું કે માગી પામે પાચ પૂઠો નહીં નથી મારા ખીસાની જડતી વેળો તો પણ વધુ એમ પસો પણ નીચળશે નહિ”

- ‘રાજકુમારી હરમનિયસના પગની કિંમત પાચ પૂઠું ? મહુ જ ઓઝી ! નહ તાઓ બાપુ, વાવો કપડામાં પિટાળી આપુ છું એમ જી જુનાએ લાવ કપડામાં પેના પગ પિટાળીને મને આપ્યો તેના મોઢામાંથી હજુ પણ પગના વખાણ નીચળતા હતા તે પોને મનમાં શણગારુનો હતો કે “આની નુ ૨ ચીજ નહિ જેટલી કિંમતે આપી ઉ નુ તેથી વધુ તેનું મૂલ્ય મમલ શક્ય છે”

પેના ખીસામાં મૂકતા મકતા તે જડમડ્યો ‘ગજકુમારીના પગવડે છેવટે ઝાગળ વનારો’

હું જવાની તૈયારી કરતો હતો તે વખતે તે મારા તરફ જોઈ કશ અચરો મોઢો “જુગે ફેરેહો પણ લગાડ જુ ઠી થુને નહિ તે નેની દીધીને કેટલી બધી આદતો !

મેં કહ્યું “તમારી વાન સાબળી મને નાં છે કે તમે તો તે યુગના જ પોક છો પ નુ નમાડ જુગપડ જોના તો મિસરની પિગમિડો સાથે એક જ તાનને તમને કહી પેના તોમ નથી”

હું માગી નવી ચીજ નહીં જુની ધનો ધનો વેં ગયો

પેર આવતા જ મે પેના પગને કામે વળગાડી દીધો ટેમતપગ મળળનો થોકડો પડે હતો. કેટનાકમાં મે કવિના બળી હતી કેટનાકમાં મિતલો વખવા શરૂ કર્યા હતા કેટલીક ભાગ્ય-વેપ અનેની ચિટીઓ હતી કે જે પોસ્ટ ઓફીસને જ ને ટેમતપગ જ પડે જહી હતી તે તથા કાગળાં ગોસની નેપર દરમનિયમને પગ દવાની મૂળ્યો દેખાન રજી જ મુન્ન જણાવા વાગે.

આ પ્રમાણે એમ ૪થી જ જુની ચીજ મેગી આન- મા ને આન-માં કગવા રીકળા પડે. દરમનિયસના પગ માટે મને પેલો જગ આવવા વાળો રસ્તામાં આનતા બસ માણસો કરતા હું એક માનવમાં જે છું માંગી પામે મિસરની ગજકુમારીને પગ છે એમ જ વેચા જાતી રવાનતો હુનાતો દેવના નાગો.

જેની પામે આની અમ ય ચીજ ન હોય તેને હું દનમ માનવા લાગ્યો આ યનમજ એ માનતનો નિશ્ચ ધર્મ ગયો કે પ્રત્યે બુદ્ધિમાન મનુષ્ય એ જ કનવ છે કે તેનું પ મખીનો તમ મેગવો.

રસ્તામાં કેટલાક મિત્રો મળ્યા તેઓ મને હોટેલમાં ખાણ ખાવા ના ગતા નેનની સાથની રીનનીમાં થોડા રૂબન મિસરની રાજકુમારા પગની વાન જુરી ગયો.

મારી રીમ વાનાઓ (સચિત સર્તાસમ) ૧૨-૦-૦ એન એમ વિપાની એન કપની, મુંબી

ધામા મૂકતા જ એક પ્રકારની નવીન જાતની ગેરે મારા નાકમાં પ્રવેશ કરી મુગન્ધે
વાદ. પૂનરેશની લાગતી હતી બહુ જ મધૂર છતાં અલ્પત તીવ્ર ચાર હજાર વર્ષે પણ તેની
મુગન્ધ ગર્હન હોતી મિસર દેશના લોકો શબ્દને અનેક જાતના મુગન્ધ પાણીથી નવગતતા
આ મુગન્ધ તેના જેવી જ લાગતી હતી.

મિસ્તરુ ગૌરવ એ જ છે કે તેની બધી ચીજો લાખો સમય રહે છે તેની મુગન્ધ પણ
પથર જેવી મજબુત છે સહજ નાનમા હવામા ઉડી જતી નથી.

જેતજેતામા હું ઉધી ગયો થોડા વખતમા વિસ્મૃતિના કાળા મોજાએ મન પોતાને
મોજા પેંચી લીધો

અકસ્માત મારી આજુબાજુનો અધકાર જતો ગયો સ્વપ્નની પરીઓ ઉડતી ઉડતી
પોતાના હવેલા હાથે એક પડી મને અડતી ઉડવા લાગી

મારુ ઘર બહુ જ સ્વચ્છ જણાવા લાગ્યું પરંતુ હું ઉધમા જ હતો એ વાત મારુ
જાણવામા હતી સાથે સાથે મારા મનમા એક એવી ધારણા બદમૂન થઈ ગેરી કે નકરક
થોડી વારમા કંઈક નનાઈ જેતુ મનરો

ઘરમાની મુગન્ધ વધુ તીવ્ર જાતની જતી હતી મારુ માયુ હું ખવા લાગ્યું મને જણાઈ
કે મિત્રો સાથેના બોજનમા એ ત્રણ પ્યાલા નહીં પીધાથી આમ થાય છે

એક વખત મન્દરદાનીમાથી ડોડીયુ કરી જોયું ઘરની બધી ચીજો બરાબર હતી
દીનાનો પ્રકાશ દિવાલપર દાગેલી છબીઓને ચળકાવતો હતો એરડાપર પડેલા લાખો ઘડ
જુવા દરેતો હતો ચારે તરફ જણે ઉતરતું સામાન્ય વસ્તુપર રહ્યું હતું

થોડી જ વારમા અકસ્માત ઘરની શાંતિ જતી રહી ટેળન-પુરતી જાનવા લાખો
ચીમતીમાંની જ્યોત નીનગ વારણ કરી સળગવા લાગી નવીન બનાવ જોવાની આશાથી
દિવાલપર પિત્તળની ક્રેમમાની છબીઓ મોગી મોગી આજોતી માફક જોવા લાગી

મારા ટેમલપર કે જ્યાં રાજકુમારીનો પગ હતો એ મારી નજર પડી ચાર હજાર
વરસ પહેલાં જેને મુગન્ધી આસિયાનો પ્રથમ જોવા કરી મૂક્યો છે, તેણે તો ગપ જ રહેડું
એ ઉચિત હતું, પરંતુ તેમ ન કરતા આ પગ તો ડોડવા લાખો, અને કંઈક મારતો મારતો
કાગળને પ્રવેશ કરવા લાખો મિજલીને ખેટરી જોતા જે દશા થાય તે જ દશા થઈ
લાગી. કાગળ ઉપર તેના અચાજ થવા લાખો તે હું રાષ્ટ્ર રીતે સતો સતો સાબગતો હતો

આ વસ્તુ ખરીદી હવે મને વિમાસણ પડા લાગી કાગળ દળાઈવાની વસ્તુને આવી
રીતે રખડતી ફરે તો પછી લાલ શો ? વળી એક પગ ફક્ત આમ તેમ ફરવા ફરવા મોકે
એ જોઈને માણસને જરા બીક પણ લાગે

અકસ્માત મારી મન્દરદાનીએ કેમકે સાર કહ્યું, વરમા કોઈને પગરૂ સહજાવા વા યો
મોગા વખત જ્યાં મારા ઘરમા કોઈ દોડતું હોય તેવા અચાજ આવવા લાખો મારુ શરીર
પડીમા થકુ ને કડીમા ગગ્ગ થઈ જવા લાગ્યું પીપતી બાજુ કપડા લાગી મીથાના વાલો તે
એવી ઉભા થઈ ગયા કે માથાપરની ટોપી એક કંઈક એકાદ ગજ ઉચી ચડી ગઈ

હું, સરલો અને મિનમણી રૂ. ૨-૦-૦ એન. એમ ત્રિપાઠી એન્ડ કંપની, મુંબઈ

ખરીદતી કે જે એઈ દેશની બધી છોન્ડીઓ અટપાઇથી મારી જતી તને મેં મહુ મનૂરી કરાવી છે એવી ફરિયાદ પણ તું કરી શકે તેમ નથી કારણ કે આપુ હલ શરીર અને સામે છે કે કોમ પણ પગને ઉપાડવું પડ્યું નહિ હોય”

પરે ગર્ભાશય અવાજે જવાબ આપ્યો. “તુ તો મધ્વી સારી રીતે જાણે છે કે અપોરે રનાધીન નથી અને એક માણસે પૈસાનડે ખરીદ્યો છે, પેલા છુદા દુઝાનદાર માથે તે લખ કરવું રિવાજનું નહિ તેથી તેજે યુરમે યજ્ઞને આ કામ કર્યું છે” જે આરબ પિન્સ જઈ તારી કમગતુ રહેવાનું કનકિત કરી ગયો તે આરબને આ છુદાએ જ મોકલ્યો હતો. પાતાળ પુરીમાં જેથી નથી હાવા મૃતિઓ એકઠી મગશે, તારે તુ તા ન જઈ શકે તેવા આશયથી આ પ્રયત્ન કરાયો છે તુ મને પાંચ મોના મહોર આપી છેકવી શકે તેમ નથી?”

“હાય, હાય પાંચ સોના મહોર ક્યાથી મેગવું? મારા મહેરુનિ મારી સોના રૂપાની ઘેનીઓ યગેરે ખુ તે ગલાગીઓ ડોસો ચોગી ગયો છે” રાજકુમારીએ રૂબ રૂબ કર્યું

હું ખૂબ પાડી ઉઠ્યો. “રાજકુમારી મેં કદિ પણ અન્યાય કરી કાઢતો પગ અટકાવ્યો નથી તુ પૈસા દઈ શકે તેમ નથી તો ના આપીશ હું અતિ આનંદથી તને આ પગ ઉપકાર તરીકે આપુ છું નારે માટે રાજકુમારી હરમનિયસ જેવી શુશ્રૂષા સ્ત્રી લગતી જની ગય તે મારા માટે લારે યજ્ઞિતાપનો વિષય યઈ પડે તેમ છે”

માઝ આ બોલવું સાંભળી રાજકુમારી આનંદમાં ગરક થઈ ગઈ તેણે કૃતજ્ઞતાભરી દ્રષ્ટિથી મારા તરફ જોયું તેની આંખોમાં પ્રકાશ ઉઘડી પડતો હતો.

તેણે તરત જ પગ ઉપાડી લીધો પરે પણ ગઈ હરકત કરી નહિ જોડા પહેરતી હોય તેની રીતે તેણે પણ ચોપડી લીધો તે પછી તે થોડો વખત આમતેમ કરી પોતે હવે વગડી નથી તે વાતની ખાતરી કરી લીધી

“અરે! મારા પિતાજી કેવા ખુશી થશે! મારી આ દશાથી તેને કેટલું દુઃખ થયું હતું! હું જન્મી ત્યારથી જ સમસ્ત દેશના લોકોને મારે માટે કગર બનાવવા બોનાવ્યા હતાં તે કગર એની સખત બનાવનાતો હુકમ કર્યો હતો કે જેથી સંવતના ન્યાય વખત સુધી હું જેની છું તેનીને તેવી જ રહી શકું! આપ મારી સાથે મારા પિતાજી આગળ આવ્યો તે આપને બહુ જ માન આપશે કારણકે આપે મારો પગ આપ્યો છે”

આ પ્રસ્તાવ અને બહુ ગયો મેં તુરંત જ મારા કંપર્ડ પહેરી લીધો, પગમાં બૂટ પહેરી લીધો, હું મને રાજકુમારીની જાતનો માનના લાગ્યો

બહાર નીકળતી વખતે હરમનિયસે પોતાના ગળામાંની પેલી લીલા પત્થરની મૃતિ દેખાડી પરના કાગળને દબાવી મૂકી અને કહેવા લાગી તમારા કાગળને દબાવવા જેવું કંઈ મારે મૂકી જવું ઉચિત છે”

તેણે મારા તરફ પોતાનો હાથ લખાવ્યો મેં તેનો હાથ પકડ્યો હાથ જાણે સાપના શરીર જેવા સુવાળો અને ઠંડો જણાતો હતો મેં તેનો હાથ પકડી આપવું શરૂ કર્યું

ધૂમાડા જેવા ભાગમાંથી અમે તીરની માફક જવા લાગ્યાં. આજુબાજુએ ટેટીય અરપણ
ખાખામૂર્તિ નેષ તેનું ઠેકાણ નહોતું આકાશ અને સમુદ્ર મિવાય પીલુક ધન નજરે પડતું ન હોતું
થોડા વખત પછી દિગ્ગતને છેડે લાખાં લાખા સ્તંભો વિરાટ અનુની મૂર્તિ અને પગથી
યાંની હાર ખીની માફક જણાવા લાગ્યાં હાથે-હાથે સમજાયે કે જે રથાને જવાનું છે તે
રથાને હવે આવી પહોંચ્યા.

હું રાજકુમારી સાથે એક ગુલામી રંગના પત્થરોવાળા મહાક પાસે જઈ ઉભો અદર જવા
માટે એક નાની ગુફા હતી તે એટલી નાની હતી કે સહજ વાતમાં માથુસોની નજરે પડે નહિ
દરમિયાને એક મથાપ સળગાવી તે આગળ આગળ રસ્તો દેખાડતી ચાનરા લાગી
પરેત કાપી તેના અદરના ભાગમાં મોટી મોટી ગલીઓ બનાવી છે આવી અનેક ગલીઓ
વટાવના અમે આગળ ચાલ્યા અદરની દિવાલોપર ખીઓ તથા કોતરણી એવી તો સુંદર
હતી કે દળરા ને સુધી દળરા માથુસો સિવાય આ કામ અને તેનું નહોતું ગરીઓ વટારી
એક મોટા ચોરમ ધરમાં આવી પહોંચ્યાં તેની સપાટીપર એક ખડ ખોદેલી હતી તે
ખાડમાં એક લોખંડની ગોળ નિમરણી નજરે પડતી હતી તે નિમરણી એટલી તો મોટી
હતી કે કોણ જણે ક્યા પાનાળમાં પહોંચતી હશે તેનો ક્યાસ થઈ શકે તેમ નહોતું તે રીડી
વાટે નેચે ઉતરી પળા ખીજી ગરીમાં થઈ ખીજી ચોરમ ધરમાં આવી પહોંચ્યાં તે ધરની
બીતોપર પણ જૂનીમૂદી જાતની પૌરાણિક ખીઓ ચીતરેલી હતી આ પાયાણુપર લખેલાં
પુરાણો વાચી પૂર્વ કરવાં એ મનુષ્યથી બની શકે તેમ નહોતું.

છેવટે એક એવા મોટા ધરમાં ગયો કે જે ધરના છેડા નજરમાં આવતો નહોતો મોટા
યામનાની દારો ચારે તરફ જણાતી હતી તેની તડોમાં પીળા ગંગના તારા ચળકતા હતા
તેનાં અજવાળાથી ચારે તરફ અસીમ વિસ્તૃત ગભ્ય થોડુ થોડુ દેખાતું હતું.

દરમિયાન મારો હાથ પકળી ચાનરા લાગી ચાનરા ચાનરા તેની સહચરી મત્રીઓ
નમસ્કાર કરવા લાગી મારી આખોને પણ છેવટે આ ચોરડાનો પ્રકાશ માફક આવવા લાગ્યો
તેથી હું ચારે તરફની ચીજો નેવા લાગ્યો.

પાતાનપુરીના નરા રાજાઓ દારમધ મિહાસનોપર બેઠા છે જે સુદ્ધા છે તેઓની લનાઈ
તથા પહોળાઈ જાણુ જ છે તેમનાં દુરીગપરનો લેપ સખ્ત છગે જેવા થઈ ગયો છે તેઓએ
અનેક જાનના હીરા ફેરેના છે નાખી દહીએ ધોળી થઇ ગઇ છે તેની પાછળ તેના રાજ્યના
જેટલા માથુસો છે તે ચર્ધા પત્થરના પૂતળાની માફક ઉભા છે તેઓના શાસ્ત્રો એ જ
નિયમ છે કે રાજાના દેખતા તેઓથી હા સિંચાવી મથાપ દિ તેઓની માથેનાં ગિલાઈ કાંઈ
મીઠું મીઠું કરે છે કાંઈ હીડી કરતાં હમે છે.

પિરામિડનારેશના મધા ફેરેહો બેઠા છે રાજા જીજીમની દાદી તો ખીક લારે તેટલી લાંબી
થઈ ગઈ છે જે દેવતાના આધારે તે બેઠો છે તે દેવતા તેની હાડીએ સાત વાગ લીધા છે
થોડે દિને નજરે નાખતું શાખા અજનાળમાં જણાવું કે ખીજી પણ અનેક રાજાઓ પોત
પોતાની પ્રજા સાથે બેઠા છે.

પાતાનવા સનીઆ (સચિત્ર) ૩ ૩-૦-૦ એન એમ. નિપાડી એન્ડ કંપની, મુબાઇ.

જનતાન.

જનતાન—ઉલટીને તરત જ બંધ કંઠે છે.

જનતાન—પાચનશક્તિ માટે અકમીર છે.

જનતાન—શક્તિ માટે એના જેવી એક પણ

ચીજ નથી.

આખો વખત ખો ખો કરનારાઓએ જનતાનનો તરત જ ઉપયોગ કરવો.

દિગ્માની મુસાફરી, કરનારા દરેક માણસો ત દુરસ્તી માટે જનતાન પાસે રાખે છે.

જનતાન—ગાનારાઓ અને લાંબણ કરનારાઓ પોતાના કંઠે માટે જનતાનનો જ ઉપયોગ કરે છે.

જનતાનની એક બે ગોળાઓ પાનમાં ખાવાથી પાનનો અજબ સ્વાદ આવે છે. તે મ્હોમાથી દુર્ગંધ દૂર કરવા માટે જનતાન વાપરવાની ખાસ ભલામણ કરવામાં આવે છે.

જનતાનનું એક પીડીકુ આજે જ ખરીદા.

મોટું પાકડુ ગોળા ફેન્સી કંપી સાથે રૂ ૫

મધ્યમ પીડીકુ રીનની કંપી સાથે ૦-૪-૦

નાનું પીડીકુ કી ૦-૧-૦

સોલ એજન્ટસ—જનતાન એજન્સી,

(જી. આર. ચૌધરી)

લુધિયાણા, પંજાબ.

દરેક આબરુદાર વેપારીઓ જનતાન વેચે છે.

સો વરસનું પુરાણું ખાતું

જુના

ગોપાલદાસ બરકીવાલા

અને

મીઠાઈવાલા

મુંબાઈ.

મોઘા મશાલા અને રસમ ધીની ઉત્તમ મીઠાઈઓ માટે

એક ફેરો મારવાની સલામજી કરનામા આવેછે.

ખામની ખરરી

પીરતાની ખરરી

માવાના પેઝા

માવાના મુપરા

કોપરા પાક

જામુદી

શીખડ

મગન વગેરે

ધણી ભાતની

મુતરફેની

હવવા

વેનીલા ચુનામ

આરેજ વીગેરે

મુકા હવવા

દરેક ભાતના

અધરણીના લાડ

મુદીનું લાડ

જનેબી મેસુર

મુરતી મોઠાઈઓ—મગજ પારી

ટેલીગ્રાફિક એડ્રેસ, " Burfee Shop "

સી. પી. ટેન્ક: ટેલીફોન નં. ૧૧૦૭

[જાહેરખબર માટે આ પાનું આપનાનું છે.]

[જાહેરખબરો માટે ઉત્તરાહી ને અનુલવી કેનવાસરો જોએ પીએ.]

એક અવાજે વખણાયલા પુસ્તકો !!

જરૂર જ વાંચો

ગુજરાતી પુસ્તકાલયોમાં સંગ્રહવા યોગ્ય પુસ્તકો:

કથાની પાત્રી બાઈનીગમા

લેખકાની જાણીઓ સાથે

૧. ગુલામગિરીનો ગજબ સચિત્ર વાર્તા અ સૌ વિમળા મેતનનાડ

કૃત

રૂ ૨૨-૦

૨. લલિતના કાવ્યો ન લલિતના કા યોના અમૃદ

રૂ ૧-૦

૩. મારી વીસ વાર્તાઓ સચિત્ર વાર્તા સમૃદ્ધ રા કેશનપ્રસાદ

છો દેસાજ, બી એ, એલએલ બી કૃત

રૂ ૨-૦

૪. સાક્ષરજીવન રા ગોવિંદરામ ત્રિપાઠી કૃત

રૂ ૪-૦

૫. ઉપાકાન્ત સચિત્ર વાર્તા ૨૫ ભોગીન્દ્રરાવ દીવેડિયા બી એ કૃત

રૂ ૨-૦

૬. કમલાના પત્રો રા સિલ્લાય ઉત્તમરામ યાસિક કૃત

રૂ ૨-૦

૭. અરવિન્દ ઘોષનુ તરનજ્ઞાન ન મોતીનાન જોવાન મહેતા કૃત

રૂ ૨-૮

૮. હું, સરલા ને મિત્રમુહલ રા ધનસુખલાલ કૃ મહેતા કૃત

રૂ ૨-૦

નોંધ સમાલોચના જે ગ્રાહકોએ ૧૯૨૨ ને ૧૯૨૩ નાં લગભગ
લગભગ હશે તેમને આ આજો સંદ ૩. ૧૪ ની ઉમતે આપામા
આપશે, પ્રાસ્ટેજ તથા વી. પી. ખર્ચ વધારેલું.

લખો

રમણીયરામ ગોવિંદરામ ત્રિપાઠી,

ભારતીય બિઝીનેસ નં. ૨, ગિરગામ, મુંબઈ.

સમાચાર

મુખ્ય લેખો.

મુખ્યાની નરી રાગમળા
સાહિત્ય.

વનનનુ હુ એમ મુલાકાત
આગમ.

ભાનમ એક રાદ્રીયતા

—દૂખી સાતગો—

એમ અનુભવો મિત્ર.

પદ્માસાપ.

—ઉપરાંત, કવિતાઓ વિશે

તનીઓ

ના અભ્યાસ ગુલાબીરામ જતની, ખી એ

ના અદ્રશકર નર્મદાવાન પટ્ટા, ખી એ, એ એ એ

પ્રકાશ

રા. આપીયરામ આર્યનગમ ત્રિપાડી.

વેખાદા

૧ કાનિસાન પક્ષ

૨ ત્રિવિજા ૧૨૦ ત્રિવેજ

૩ પનમુખનાન મદેતા

૪ બદ્ધ હિમરાડીયા

૫ તિજવગાય વેલ

૬ ગળાના ૧ જાળી

૭ વાણ ૧ મેલ

૮ રુપુનાય જલમ

૯ માલ ૧ જલમ ૧૨૫

રિમેર

તીજેરીવાળાઓની નવી રીતની હરીફાઈ.

બધા પહેલાં ઓઝરીયાથી કાળજી લેવા પાતળા પતનની તીજેરીઓ અને આપત્તિ હતી અને પ્રખરે માનની ડહર નહીં હોવાથી હીક સખ્યામાં વેચાતી પણ હતી હાનમાં તે તીજેરીઓ નહીં આપત્તિ હોવાથી તેની જગ્યા તેની જ બનાવટની અમેરીકન અને બીજી તીજેરીઓએ લીધી છે એ તીજેરીઓ વેચનારા એવું હું છે કે ગો રેજની તીજેરીઓ ગમે એવી સારી હોય પણ અમેરીકા અને બીજા દેશોમાં બનતી તીજેરીઓને કદી પુગી શકે નહીં એઓ બીજી એમ પણ કહી છે કે અમારી તીજેરીની ભનામણ અમારો પાનન કરે કે પાનનનું મુખ્ય કામ પાતાના દેશના માનની બધા વનાગાનું હોય છે એટલે તે ભનામણ કદી તેથી કદી એવું દરે નહીં કે માન ભરોસાવાયક જ હોય

પાનનની ભનામણમાંથી એવી એક નવાની તીજેરી મોટી કીમત આપીને ગોદરેજો ખરીદી છે અને પ્રકટ પાચ મીલીટમાં તોડી છે અને જેઓને ખાતરી કે વી હોય તેઓને ખતાવવા કારખાને રાખી છે

આગમાંથી અગે આગમોટનું નુર, જગાત ગોડાઉન ભાડા અને એવર તેમ જ હુટક વેચનારો નહીં એવા એવા અગેડ ખુચ આપાન થતી તીજેરીઓ ઉપર પડે એટલે પરદેશી તીજેરીઓ દુનડી બનાવટની હોય તો જ અહીંની માગી તીજેરીઓ સાથે હરીફાઈ કરી શકે એ સમજવું મુશ્કેલ નથી ગોદરેજો પાચ મીલીટમાં જે તીજેરી તોડી તેની બનાવટ કદા છે તે માણસ ગોદરેજો ખરીદ કરી પડી એ ઉપરથી રાચનારે ખાનમાં તેનું જોઈએ કે તીજેરી નવની છે આ મજબુત તેની પ્રકટ વેચાથી પાછતે પણ સમજ પડી રો નાં તે સાચું રહેવા પડી માચ મીલીટમાં તોડી સનાય તે તીજેરીને નજર તો ના પાચ કનાલ લાગે તેની એકસગળી જ રેખા

બોદરેજનું કારખાનું—

ગેસ કપની પાસે, પરેલ, મુબાઈ.

તંમારે ત્યાં શુભ પ્રસંગો પર

દી-પાઠી—

નાચ-પારદી—

એટ-હોમ—

ધવનીગ એન્ટરેનેન્ટ—

ઈત્યાદિ મેળાવડાઓમાં—

શિક્ષકશ્રેણીમાં માટેની ગોઠવણ કરવાનું અમને સોપા-
રૂંકડું કોમ—

વાળી દામથી—

ટુક વખતમાં—

અને તમને ૧૦૧ ટકા સતોષ મળે તેટલું કરી આપીશું—

એન્ટીમેટમ મંગાવો—

ભાવ તાલ જરૂર પુછાવો—

ગોવિંદજી વસનજી

મુખ્ય ઓફીસ-ચીજગઢાર.

આચ નં ૧-૦૩૦૬૧૦

આચ નં ૨-૩૧૦૬૩૨

મુખાઈ

ટેલીફોન ૧૫૫૬,

ટેલીગ્રામ્સ—

Sweetmart

Feb. 19

સહકાર

ગાળા - પી, સગીરતુ નુખ, સગીરના દરેક અવધવની પૂરતી તાનન, હરે રામની
એ તે પી મી પાચાનિતિ, એ સગીના સદકા ચાતુ ખાના નાં લમો-ચનારી
અમૃતવૃદ્ધ

આતંક નિગ્રહ ગોળીઓ,

વાપરે. એ ગોળીઓ તમારા સગી ની તમળાઈના તમામ જાણી દૂર રાખી તમેને
તદુચ્ચત બગરાન અને દિગ્મનનાત મસાવવાની અજગ્ય રાક્ષિ ધ્રુવે છે તમારા
ગોળીઓ માતસિક રહેતી તમે અગાલુકાં રાખી એ નમારે રહેલમ થયુ હોય
તો તો માટે આ આતંકનિગ્રહ ગોળીઓ એક અમર-ગિ-તતમાગા દે વસા
ગિત તાલાર ને પ્રાસવિર મગાવો

કિમત-ગોળી ૨૦ ની ૫૦ ૧ નો રૂપિયો ૧ એક

ધામ આંરીમ } વૈદ્યાનામી મણિગકર ગોવિંદજી
ક નગાલી ૧ - ૫૫૬ } જામનગર, દાંધિયાનાંડ

નહિઆદ, (ગુજરાત), હિન્દુ અનાથાશ્રમ.

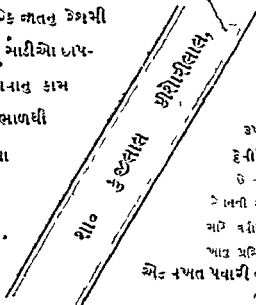
માખાપવિતાના નિરાશન,
અન્નભાણીવી ભૂખેતએ ગીખાતા,
વચ્ચનિના નાગા તન્કડતા
ખિચાગ દુ ખી બાળકોને
જાનિત અને આગમનું સ્થાન છે,
અન્ન, વચ્ચ, વિદ્યા, અને ઉપહનિકાનાં
સાવનો પુન પાડવામા આવે છે. દાને
થતીઓ. તુમાન દાનની રૂઢિ આ
મમથા તન્કે દેને.

વયાધર્મકો મૂલ દય.

આપના અંડમાં સગી વાંચકની નોંધ રેખો

પાકા રંગના કેન્સી છાયલો મળવાનું ગંજવર ખાનું.

અમરે ત્યા હરેકે જાતનું કેશમી
તથા સુતરાઉ માંડીઓ છાપ-
નાનું તથા રંગનાનું કામ
ચણી જ મલાખધી
કરી આપવામા
આવે છે.
કેકાનું નોધી
ગખતો.

ઉપર લખાયા
દેનીરો-મુખાઈ
ઉ સામા છે ની
કે ભની સુદર ગીઝાઈત
માટે વાંચી અમાર
ખાતુ પ્રતિ, છે
એ નખત પવાગી જરૂર લેઈ
જગોઈ.

કેશન જન—પહેલા પ્રકા નું મગજ માટેનું તેન છે
કેશન જન—મગજના સાતત્યુઓને પુષ્ટિ આપે છે
કેશન જન—સાગને ખરી પડતા અટકાવે કે ને સાગને જથ્થા
બંધ ઉગાડે છે
કેશન જન—આખો દિવસ મગજ મારી રંગનાઓને ખાસ
શાન્તિ આપે છે
કેશન જન—સુરતાઈ તથા ગાંઝાઈ માટે સારી રીતે વપરાય
છે કિન્તુ એક બીજાનો રૂ ૧ પોસ્ટેજ ભુદુ

પ્રમેહભિન્દુ શુ છે ?

પ્રમેહભિન્દુ—પ્રમેહભિન્દુ—યુવાનીયતની બ્રૂનેથી થયેના રોગો મટાડે છે
પ્રમેહભિન્દુ—આ પિંચે ભયકર રોગો ઉપર અદ્દન રીતે કાયદો આપે છે
પ્રમેહભિન્દુ—આ રોગના ત્રામની થોમ જ નખતમા સુકિત અપાવે છે નાવ,
અશ્મિત, અમ વિરે માગી ગીતે દૂર કરે છે
પ્રમેહભિન્દુ—આ દોષી ત્રીઝાના દરેક જગો વાપરવું
રેડ ચીનીતો રૂપીઓ ને, પેકિંગ લગેરેના આના ના ભુદા
કનિન્જા નોન્દ્રનાથ એન ગવનમેટ ડીપોમા હોનર, ન
Feb 18 ૧૯/૧ અને ૧૯૯ લોઅર ચિતપુર રોડ, કલકત્તા

પ. આપના ઓફિસમાં મમાધાયકની નોધ યેમો

૨૦ વરસની જુની દુકાન,

હીરા તથા અવેરાતના વેપારીઓ

સુરજમલ લલ્લુભાઈની દુકાન.

દુકાને ત્યાં કોઈપણ જાતના મોટી તથા નાની સાંજના
હીરાઓ તથા મોટી માલુખ પાના વિગેરે અવેરાત છુટક
તથા અધાર્બંધ મળે છે.

દાસની આલુ ફેગનનુ કોઈપણ જાતનુ અવેરાત તથા મોના
આદીના દાગીનાઓ તેમજ જ આંકડાથી બનારી
આપવામાં આવશે.

દુકાન માલની આંકણી કરી આપીનુ તેમજ જ અવેરાતના
દાગીનાને રીપેર કરી આપીશું.

ફોન-૨૨૫-૨૨૭ કાલેબાદેવી રોડ, પોસ્ટ એકીસની
ગામે મુંબઈ.

ટેલીફોન નં ૨૨૩૧

ટીઆઈ એડ્રેસ, Calmness, Bombay

આપના આંકડા સમાવેશની નોંધ લેવા.

દાક્ષાસવ

રતવ દોકના રૂપીયા બે.

અકગીર દના

ગઢી મટાડનાર,
ભૂખ લગાડનાર,
દરેન સાફ લાવનાર,
ઉધ લાવનાર,
તાકત આપનાર,
તાજગી બેઠનાર,

દેજતદાર પીપા

અનન સાથે વાપરી જુઓ.

અવનપ્રાશાવલેહ

અવન

રતવ એકના રૂપીયા અઢી.

પુષ્ટિકારક બોરાક

દોગી નીરગી,
નખળાં, સમળા,
તાના મોટાં
શ્રી-પુરુષ,
સૌને મારે,

અનનવધક દના

દાક્ષાસવ સાથે વાપરી, જુઓ.

અહુ સર્ગાપુષ્ટિકસ વકસ, લિખિગડ.

એકમી-સ્તન ડો, સુબધ ૧૩.

પ્રસિદ્ધ આયુર્નિક કામોત

પ્રાપ્તિ લિપિ મગાવો.

હુના અને જાણીતા
ઝવેરીઓ

૧ સમગ્ર સગવાન એન્ડ પ્રધર્મ

૨૦૬, મેખ મેમ્બર ડ્રીટ, મુબાઈ.

નારુ સિન મુ 'Muffchain-Bombay' ટેનીફા નં. ૧૭૪.

મમાલોચકની જાહેરખબરના ભાવ

એક વખત માટે એક આશુ પાનુ, ૨ ૧૫ અનુ પાનુ ૨ ૮ પા પાનુ ૨ ૬

—આ ભાવ આ માસની બાધી મુજબને જ માટે છે એજા વખત માટે કે ખાસ જગ્યા
ટે ચાલુ ભાવ ઉપર પચીમ ટકા વધારે નેનામા ચાલશે.

—કર ઉપરના ખાસ ભાવ માટે રખડા મળુ પા તો લખાને પુઝરુ

—આ ભાવ છે જામા છેલના ડે તેમાં બદલો થઈ નાશે નહિ વધતી જતી મોખવારીને
જે આ ભાવ ગમે તે વખતે મરી શકે વધુ માફ લખો મા ફરજ મજા

એમ્લીયરામ ગાયડનગમ ત્રિપાઠી, પ્રમતા

સમ નોચક એમ્લિ, મો ૧૭૪ ગોકુળદાસ આન ૧/૨૬, મે-૧૬૨ રોડ, ગિંગામ, મુબાઈ

આપણા કમતા થાય છે—કેટોકેટાલાઈનથી

આખતા મોતીયા વાલકાપ વગર મટે છે

હવે આ ન મી પતુ છે કે આખતા મોતીયા વાલકાપ વગર ખાલી મી મી છે વર્તમાન
વતારા સરખામોની બાબ મુજબ છે એમ નથી પણ કેટોકેટાલાઈનથી મળવા દરદીને નીચા
પાનુ નથી એમ માનુનવધી સિદ્ધ થયક છે કીડ ૨ ૫, ચેસ્ટેર ૧ આતા વધુ

આખા હીંદીતાવમા વખણાયેલા ભાવ કાળા કરવાતો

પકકા કલપ.

આ કમપ મુજબના તથા લાગતા સુદેહ વાળને સગાઈતા ને રાખે જ મીનીકમા મુદર મળા થઈ નવ
હોતી બરખાનર બોગ કોષ્ટ પાન કલપ નથી ગા કરપ વાપરવાના સદબેદે, મોખમી વમરો
શુભમર એ સીર છે ૧૦ ગમા પતો છે અને કોમલમા સરતો છે કોમલુ કે વાપરવાર વચ્ચે

Messrs Navarajna & Sons Kalbadevi Road BOMBAY

આપના ઓફિસમાં સમાનોચકની નોંધ લેતો.

૧.
એમલાકિત અથમાળાનું પ્રથમ પુસ્તક.

આળે જ મગાવો! ચિત્રદર્શનો. આળે જ મગાવો!

સુજગનના લોકપ્રિય કવિવર હાનાનાન દેવિકૃત આ નવું પુસ્તક તૈયાર છે

૨.
પ્રાચીનકાળ કવિ ગનન્દનાથના એક અત્યુત્તમ પુસ્તકનો અનુવાદ.
(વિચાણુની ડે નામા છે ની ઠગી માથે)

વિશ્વભારતી.

અનુવાદ — તા હીરાવાય હરજીવનદાસ ગણુના, તો એ
દિ મન કપીઓ એક, પોરેજ લુ.

૩.
લોકપ્રિય સરલવાર્તાવલિ
ત્રીજું પુષ્ક.

સૌભાગ્ય દેવ.

૪. આનાનો રરમ્પ મોકળી મગાવો

૪.
લોકપ્રિય સરલવાર્તાવલિ
ચોથું પુષ્ક.

અખંડ યુગલ.

શ્રાવણ નિમિષા બહાર પડશે.

કુલ નેકન દો આનો બાર પુ પનો એક કપીઓ પોરેજ સર્ગિન
નધુ વીગન માટે લખો

મોતીલાલ ગામળદાસ શર્મા,

ન ૧૬, સે હરજી રો, મુબાઈ ન ૪

મુંબાઈના સુમશિક્ષિત ઝવેરીઓ,
ઉત્તમ કાસીગરીના અનેક નમુનાઓનું પ્રદર્શન !

મોહનલાલ એન્ડ કંપની,
દરેક પ્રકારના સોના, ચાંદી અને ઝવે-
રાતના મનપસંદ ઉત્તમ દાગીના

ખનાવનાર ને વેચનાર.

નં. ૧૯૭-૨૦૧ શેખ મેમણ સ્ટ્રીટ,

ગણેશવાડીની સામે મુંબાઈ.

આનંદ અને સ્વતંત્રતા.

સેકમના શા. પોકાકરતુ આતુ સેવન દરેકવાથી બાળક દરેક જાનની
ખીમારીઓથી તેમજ માતાના અપચયથી યતા દરેક વ્યાધીથી હમેશા દૂર રહે છે તો છ-

નિરોગી સંતાન.

માતાનો સાચો આનંદ અને ખાનાપીના તથા ફરવાની છુટ ને સ્વતંત્રતાનો
માથો હાથો નથી ? કિમત દર શીશીનો રૂ ૧૫૦ પાન તથા વી ખી ખચ લુહ

મચ્છર, માંકડ, તથા ચાંચડના જીવલેષ અમલ હોય
તો,

અમારે એન્ડી ઓગ્રવીટા ઓલિ વાપરી તેના વાચથી મુક્ત થાઓ
કન થોડાં દીપા ગરે બ ન ઉપર મોર્ગી રૂફરેવાથી ઉપદ્રવી જન્મનો પાસે
ફાંકી શકતાં નથી મેલેરીઆ તેમજ બીજાં અહિરે તાનથી બચવાનો એકમ
અને ખાતરીપૂર્વક ધનાજ છે કિમત દર શીશી રૂ ૧૫૦ પાન તથા વી ખી ખચ લુહ

એન.સી.
શ્રી કૃષ્ણા કૃષિપોદીગ કામ,

Feb 19 ૧૯૧૩, અમદાવાદ

મળવા દેનાર,
ધી અ. મેડકલ હોલ,
કમર્શીઅલ બિલ્ડિંગ, ભાદિંગ

૧૦ આપના ઓર મા અમારોચકની તોષ મેળો.

સ્વ. ગોવર્ધનરામ માધવરામ ત્રિપાઠીકૃત

નવી આવૃત્તિ તૈયાર છે

સરસ્વતીચંદ્ર

ભાગ ૪ થો.

સરસ્વતીનું મનોરાજ્ય અને પૂર્ણાહુતિ.

[૧૯૨૦.]

મૂલ્ય રૂપીઆ સ્હાહા પાંચ.

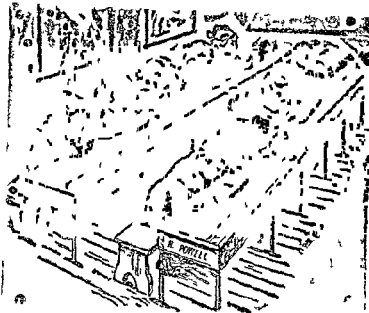
સરસ્વતીચંદ્ર	ભાગ ૧ લા (સામાની આવૃત્તિ) ૩ ૨૫	} આજે ભાગની કિંમત સરાખાર રૂપીઆ.
"	ભાગ ૨ લો (૨ી આવૃત્તિ) ૩ ૨૫	
"	ભાગ ૩ લો (૩ી આવૃત્તિ) ૩ ૨	
"	ભાગ ૪ લો (૪ી આવૃત્તિ) ૩ ૫૫	

નવરાત્રી દિવસે ૧. એન. એમ. ત્રિપાઠી એન્ડ કંપની, પ્રિન્ટેસ સ્ટ્રીટ, મુબાઇ

૨. મહાવીરરામ ગોવર્ધનરામ ત્રિપાઠી,

મોસ ૭ પીટી સી ગામ, મુબાઇ નં ૪

૩ અને મને પ્રમિત્ત છુદ્ધેવગે

તમારું બાલક નિશાળમાં કેમ ચાલે છે ?

આ પ્રશ્ન આજકાલ બહુ વિવાદનો થઈ પડ્યો છે અને એથી જણાય છે કે પોતાની સત્તિના માનસિક વિકાસ માટે માતાપિતા કેના બધા આતુર રહે છે પણ તેસાથે તેમની શારીરિક સપ્લૂના યે કેટલી જરૂરની છે એ કેના થોડા માતાપિતારે કે નનદુરુત અને સુવદ્ સુદુર અરથ એ છુટ્તી ॥ બહુ જરૂરી તત્વો છે અને છનનના મોજનોખ ગ્તા યે એ વધારે જગવડના છે એ મહેતાની ની જરૂર ની છે ૧ માટે જ નરીર ॥ અવધવો નરાબર રહી નુનાપાગવાના બો એડુ જેવી થાય તે વાત દેશના દરેક બાનકે સ્કમજવી લેખએ

તમારે બાનકે કોઈ પણ જાતની શરીરિક ખોડખાપંહરાણુ હોય તો તમારા કાન્ડને મજાને એની એ નિર્દાનના વધ નહિ તે માટે તરત અમારે લા જરૂરી ઉપાયો લેના માટે લેના આગળે

અમારે લા દરરોજ અના નાસ લેના વટના નરા અખ્યાનધ માણસો આગે છે તે લેડુ હોય તો એક વખત અમારી ઓફિસમા પ્રસાગો તો કેનામા છેલ્લી ગોધ પ્રમાણે તંવાર રરવામાં આવે ॥ વીજળીના અને કાગિગીના સાવનોવી મનુષ્યોની મેવા અને ની કરીએ છીએ તેના તમને પુરેપુરો ખ્યાન આવે એવી જાતની બની બવગ્યા તમો સતોત આપે એ રીતે મતાનીશુ

ખોડખાપંહરાણા દરેક રહીને તેને ખાયક અને જરૂરી પુરેપુરી સગદ આપવા માટે એના ખાસ અનુભવી ઓ આવાક કકડુ હમેસા દાગુ રહે છે એસ-એથી છાપી પાકીને શરીરના અકરના છુત રોગો અને તેના મુગ તસા થાળી થમય છે વનાર વીગન માટે મજો કે તમે

મુપરીન્ડેન્ડ, ધી હેન્ડ ઓથો પેડીક એન્ડ સેડીટા-લેક્ટરીક
ઈન્ડીટ્યુશન, (એન પોવેનની કપની) લેમિચન રેડ, મુખાઈ

ફરે આપનો ઓફિસમાં સમાનોચકની નેલ લેશે

અનુદાનકર વાક્ય સત્ય પ્રિયદિત ચ વનુ ।

સ્વાધ્યાયાભ્યસન ચૈવ વાઙ્મયે તથ ઉચ્યતે ॥ મ ગી ૧૪-૧૫.

પુસ્તક ૨૬ નું.] એપ્રીલ, ઈ. મ. ૧૬૦૧. [અ-૫ મા.

તત્રી—ના. અમાવાસ્ય પુવાખીરામ જાતી, બી. એ.

ગ. ચન્દનકન્દ નર્મદાગર્કર પડ્યા, બી. એ. એવએવ, બી.

પ્રકાશક—ના. નમણીયગમ ગોવધનગમ ત્રિપાઠી.

વિષય.	વિષયાનુક્રમણિકા.	પૃષ્ઠ
૧. મુખર્જીની તરી રાગસભા	ના. ગિર્જીની બી ત્રિવેગ બી એ	૧૮૫
૨. પ્રભુપ્રાનના મિત્રતા	દેમીનુન કુ. ૧૨૫ મન	૧૮૬
૩. આર્યામન	ના. બહુ વાનના ઉમગ્વાડીના	૧૮૭
૪. સાહિત્ય	ના. વિજયતાથ ક યદા ૫ લેવ, ૧ એ	૧૮૮
૫. હલ્લુ છે હિન્દુ વ્યમ બલુ ? મિત્રતા	ના. વિજય	૧૮૯
૬. લન્ડનનું જુ એમ મુનાકાન	પ્રો. ગાંધીનાનું જાનનાન પ. મા એમ એ	૧૯૦
૭. આનામ	રા. ડાહ્યાનાત હુ-ગેવિન્સ જા ૧	૨૦૨
૮. કંઠી નહિ દાવનું આપનું મિત્રતા	ના. નુતાથ વિભોવન અજન	૨૦૫
૯. ભાગ્યના એમ ન મીયના	રા. નાકેન નમચન્દ રોન	૨૦૬
૧૦. અજાણ્યા મિત્ર સર્ગ	રા. ધનસુખનાન કુ. પુનાન મહેતા	૨૧૮
૧૧. પશ્ચાત્તાપ વાર્તા	ના. મમગત ન જમનાલલ	૨૨૮

સારિક લનાનું ને પીઆ ઇ,

હિન્દુસ્તાનું બહાન શીલીન ચૌદ ૩. સ્વદેશમાંત છુટક અકની કિમત દમ આના.

આ લવાજમ વર્યાનના જ લેસમાં આવે છે

રાજ રજવાડાઓમાં-અસિદ્ધ થયેલું પૌકાં ગોથી
કેન્સી છાયલો તથા રેગમી સાડીઓ છાપવાનું લેમ જ.
જરીનું કેન્સી આગકામ અને ભરતકામ કરવાનું બનું
અને જાણીતું ખાતું.

જર્મનીઆ ડાઈંગ અને પ્રીન્ટીંગ વર્કસ.

લેડ ઓફીસ,
સી. પી. રેન્ક
પોસ્ટ નં. ૪.

રેલીફન નં. ૪૪૮૪.

[May 1921]

આચ
શ્રીરામ મેન્ગલ
સેન્ટ્રલ ડેડ.

રેલીફનસ " જર્મનીઆ. "

ગંગ મહારાજાઓ,

નનામ સાહેબો, નામદાર સરકારના ધારાસભાના ઓનરેયબ મેમ્બર, સેન્ટ્રલ
જેન્સ, કર્નલો, મેજરો, કેપ્ટનો, નામદાર વેટ વાઈસરોયના લેટ ઓનરગી એ ડી સી
પોલીસીકલ એન્ટ, સરકારી મીલીટીયન ઓફીસરો, યુરોપીયન સીવીલ સર્જન્ટો, એમ
ડી ની ડીમી પગનાના મોટા ડાક્ટરો તથા ડેલી અને યુરોપીયન અમર રો અને મુલ
એમા આદશાહી યાકુતી નામની જગમલેટ દસ મુદ્દા રપરાય છે એજ તેની ઉપરોગી
તાની નીચાની કે-ગવર્નમેન્ટ નેમોરેટગીમા આ રજવાડી દવા એનાવાઈ થયેલ છે

આદશાહી યાકુતી.

મમે તે દારુણી ગુમાવેલી તાકાત પાછી લાવે છે પુરપાતન કાયમ મમે છે
આ રાજગની યાકુતી સીર્ષ સીકારના તમામ બ્યાની મટાડે છે અને પીર્ષ થટ બનાવી ખર
પુરપાતન આપે છે ખરી મરદાદ આપનાર અને જાના માણસને પડ જુનાની મારક
જોરાધર મતાવનાર આ દવાનો લાભ નેરા અમારી ખામ ભનામણ છે આ દવા વાપર-
વામા કોઈ મજુ બતની પડેલી જરૂર નથી જો ગોળી પડેલી એકના રૂપીયા ત્રણ
આદશાહી યુનાની લેખ.

ઉમ ૧ વાઝોમાધી આ લેખ બતાવેલ છે ખરૂં પુરપાતન લાવના માટે આ લેખ
જોરમં હવાજ છે આઉસ એકની ડીના રૂપીઆ આ
[May 1921] ડાન્ડ નાલીદામ મોતીગમ, રાજકોટ, કાલીયાનાં,

પુસ્તક રેફ નં.,]

મે, ઈ. સ. ૧૯૨૧

[અક-પા]

મુંબઈની નવી ધારાસભા.

લેખક—રા ગિજિતગદ્ગ ધી. ત્રિવેદી, બી. એ

૧૯૨૬ ની માનના નવા સુધારાપ્રમાણે મુંબઈની ધારાસભામાં ૧૧૧ સભાસભા છે. જેમાંથી ૮૬ પ્રજાના પ્રતિનિધિઓ છે. જ્યારે માન પચીસ જ સરકારી નીમેના છે. આ પચીસમાંથી પચીસ પાંચ જાણી ધીન-અધિકારી વાના-અમુક જાતિ અથવા અમુક વધાના પ્રતિનિધિરૂપે નીમારેના છે. જ્યારે માન પચીસ જ સરકારી અધિકારીઓ છે. આ પ્રમાણે અધિકારી અને ધીન-અધિકારી સભાસભા પ્રમાણે અને નવું છે. એટલે કે દરેક મે સરકારી સભાસભા ૮ પ્રજાની સભાસભા છે. આ માત્ર ધણાના નકામા ન હોવાથી નવી ધારાસભાની સુરક્ષા વખતે એક સાચાજી જેમમજા દેવાથી હતી કે જુની ધારાસભામાં પ્રજાની સનાસભા દર્શ કરી શક્યા ન હોતા તે જ પ્રમાણે નવી ધારાસભામાં પણ થયાનું અને તેથી ધારાસભાથી કાલ વિશેષ લાભ થયાનો નથી.

મુંબઈની નવી ધારાસભાની એક તા ૧૬ મી ફેબ્રુઆરીએ શરૂ થઈ ૨૨ મી માર્ચ સુધી ચાલી હતી. પ્રથમ નવા વખતના આ જ પત્રક (મજેટ)ની ચર્ચા ચાલી હતી. પછી બજેટમાં માગણીઓ આવેલી નવી માગણીઓ (ડીમાન્ડ્સ અથવા આર્ટિકલ) ઉપર વાલ્મીરાદ આવી કેટલીક માગણીઓ ઉઠાડી દેવામાં આવી હતી અને કેટલીકમાં ઘટાડો કરવામાં આવ્યો હતો. એકદરે આપરે પચીસ લાખનો ઘટાડો બજેટમાં પ્રજાની સભાસભા કરાવી શક્યા હતા. આ ૬૬ લાખમાં નવા સુધારા પ્રમાણે પ્રથમ જ મળ્યો છે અને નવી ધારાસભાએ તેનો મરામત ઉપયોગ કર્યો છે.

બજેટ પછી પ્રજાની સભાસભાએ મોકલાવેલા ઘણા ઉપર વાલ્મીરાદ આ ચો હતો જે કે હાથે ઓ ૧૧૧ ને આસરે દત્તા છતાં ખબતની તાલમે વીરે માન પત્રક દરમિયાન દ્વિધ ધર્મ નવવા નવા શુ ઉપરાંત સનાસભાએ જુ. જુ. આતમે નાના અને પ્રજાની હિંમત દત્તા નેના ઉપરના ધ્યાનને જુ. મોટા કાની પોલીસમાં મહાત્મા નવા છે.

વાગસભાની મેટ્રા ટાઉન હોંરમાં થઈ હતી. હોંર આત મોટા મજાની મે નાટ તન્ન તોત પન્ છે. ધર્મ મરામત મોરેતુ પાલત્યા સામગ્રી માતું રોતું.

લલિતના કાર્યો ૧ ૧-૬-૨૦ એન એમ ત્રિપાઠી એન્ડ કંપની, મુમ્બઈ

[illegible]

એ પ્રેક્ષારતી હોય છે બહાની તેમ જ અરની-ધારાસભાના બાહ્યકારથી અરની અગત્ય
નિવળ બને છે શીખત પટેલ તથા હજી અને માનવીયા જેના નેતાઓએ ધારાસભાના
ચેતાનાં કાર્યથી પ્રજાની યત્ની જાગૃતિ કરી છે અને સરકારના આપખુદ પગનાઓને કેવા
ઉવાળ પાડ્યા છે એ સવને જાણીતી વાત છે

નવી ધારાસભામાં ૯૧ પ્રજાગીય સભાસભા છે પણ તેમાં વાદવિવાદમાં ભાગ લઈ ઉપ
યોગી હિસ્સા આપી શકે તેના સમામદો તે માત્ર દુર્લભ જ ન બેએકે કમ જ છે આમાંથી
સમય નેતાઓ તે ભાગ્યે જ અડધો-કમ જડે હમેશ્વમાં બેસી ન શકનારા, લખી કાઢેલ
ચાચનારા તેમ જ વાદવિવાદમાં સમયની જરૂરીયાત પ્રમાણે તક્ષણ ભાગ નેતારા આ ત્રણ
વિભાગમાં સભાસભાની વહેંચણી કરીએ તો તે દરેક વિભાગ સરખો ઉતરે

આ ભેદનું મુખ્ય કામ અન્ય પત્ર (અગ્રે) નું હતું પણ વર્ષની લડત પછી
મજેટમાંની નવી માગ ધિયો ઉપર મન આપવાને દરેક આ નવા સુધારાથી, પ્રથમ જ ધારા
સભાને મળ્યો છે એ વજીખત અહિં ના વાદીયોના લક્ષમાં પણ નોંધ મારીએ ૩ ૧૦૦ થી
આડીને ૩ ૨૦૦૦૦ ની માગ ધિયો ઉપર વાદવિવાદ થાય સરકારી અમલદારો તેની જરૂ-
રીયાતો સમજાવે કેટલીક વખત મસનગો ચલાવે, કેટલીક વખત નમતું મુકે કેટલીક વખત
વિરોધ બેતા આવી માગણીઓ ડોઢી દે અને ઝડ કરતા, મત લેવાતા, સગકા હરખાય અને
માગણીઓ ઉડી જાય આ સર્વથી પાની ખાતરી નહિ થાય કે નવી ધારાસભાને નવી સત્તા
મળે છે કે જેથી અમલદારોની આપખુદીને મદને પ્રજાની મજનું ધોળું દાખન થયું છે જે
કમીશનરો અને કાઉન્સિલ મેમ્બરો, સગ રીજનલ મહેતા અને ગોખયે જેવાને પણ ગવડ
હોતા આપતા તેમજ આજે સાધારણ શક્તિના સમાસદોને પણ વિરૂદ્ધ મત નહિ આપવાને
સમજાવી રહ્યા છે એ તુ સ્વગળ્યનું પ્રથમ પગથીયું ન કહેવાય? આ વખત ૮૬ સમાસદો,
પ્રથમ પક્ષના પુરોષો દોઢ લે સગકા કેની તોયા તોયા પોકારતી હોત? સગકારી સમાસદો
તો અસહકારને આવીનાદ આપે છે. અને કહે છે કે તેમને ત્રણ વર્ષોથી બહુ સત્તાવળી
નહિ થાય દાખમાં ધારાસભામાં 'પાર્ટીયો નથી, ખાસ કરીને મવાલ અને જહાની પાર્ટીયો
નથી છતાં સગકાર પોતાનું વાવું કરી જન તેવી સ્થિતિમાં તો નથી જ જરૂર પડ્યે, પ્રજાના
હિતની લડત દોષ ત્યારે, સમાસદો જોળા ઉતરના નથી વાદવિવાદમાં વિનય સાથે નિહરતા,
સમયન શક્તિ અને અડગપણું બેનામાં આવતું હતું એકદર નવી ધારાસભાને પોતાનું પાખી
બતાવ્યું છે અને ખાતરી કરી આપી છે કે ત્રણ વર્ષો પછી સમય પેલી પક્ષિના પુરોષો જરૂર
તો સ્વરાજ્ય વહેલું નહિ તો સાત વર્ષમાં તો જરૂર મળશે

મદાસમાં મદાણુ-અધાણુની તકરાર સુધારાની યોજનાની ચર્ચા વખતે બેનામાં આવતી
હતી તેના છતાં આ ધનાકાને મળ્યું હોવા છે અને ખાસ કરીને મદારાજમાં અધાણુની
ચાર્ટી હોવી ચર્ચા છે તેમને ડેનાપુના મદાગળનો આકતરો ટેકા છે એમ કહેવાય છે આ
પાર્ટીના લગભગ વીસ સમાસદો નવી ધારાસભામાં છે અને જોકે તેઓનું જોર બહુ તો નથી

છતાં કાંઈ કાંઈ વખતે વા વિનાશને નહિ ધમ્માજ્ઞેનુ ચ્વ પ તેને તીધે મળે છે. મુસાએ
તેઓમા કાંઈ સમર્થ નેતા નથી અને તેઓ ધણાખરા સાવરણ પકિનના અને સાધારણ
કળવણી પામેલા હોવાથી તેઓ બહુ જોર ફેરી શકે તેમ નથી. પણ જરૂર પડે તેમના
નેમ જો સિંધી મેમનૈનો ઉપયોગ અધિકારી સલાસદો પોતાની મતવગ માટે કરી શકે છે.
આ એક બધ છે અને તેની સામે આવચેત સ્ટેવાની જરૂર છે.

એકદમ નેતાં મુખ્યની નવી ધારાસભાએ પોતાનું કાર્ય કીક બજાવ્યું છે તેને વધારે
ઉપયોગી મતાંતરી તે પ્રજના હાથમા છે. અસહકારી બાધયો હજી પણ તેનો બહિષ્કાર એક
ઇતેતે મોરફત કામ છે, પોતપોતાના વિભાગમા પકતાં સડો, ગાનઅમરમા થતા જુનૈઓ અને
અન્યથો મિથે માહિતી આપી સલાસદો પામે સનાનો પૂજાય અને અચિન્ત્ય ગાન્યની
મુન્યા કરાવો શુકવાને સર્વ સામગ્રી પુરી પાડે, પ્રજના પૈસા બરમાન જતા હોય, વધુ પડતી
એને નિરચક નીમદકો તરફ ધ્યાન ખેંચે, બજેટ વખતે નરી માગ, મિથો બાજબી છે કે જે
બાજબી, એ મિથે માહિતી આપે તો હવે પછીની એકો વધારે ઉપયોગી થઈ પડે પોતાના
વિભાગના પ્રતિનિધિ નમજા સખજા જેવા હોય તેરા ત્રણ વખ માટે તો સભામા રહેશે જ,
માટે તેનો ઉપયોગ કરવો એ પ્રજનું કામ છે કેટલાક એમ પણ સભાસદો છે કે જે ખીન
વિભાગના સનાલો પણ હાથ વરી શકે છે તો તેવા મદારના સમર્થ સલાસદોનો પણ ઉપયોગ
કરી લેવાય નરા સુધારા અધુગ હોય કે કનાસવામા હોય, પણ જેરા હોય તેનાનો ઉપયોગ
કરી તેની ખોડખાંપણુ જતાનવાથી જ વધુ લાલ ચરો બહારની ચળવળ મધ જરવાની જરૂર
નથી, તે પણ ચાનુ ગળો તેનાથી રાજ્યનીતિ અને અમરદારના ઉપર અસર થને જ પણ
એકદમ બહારની ચળવળથી લાલ નહિ ચાપ બનતે ચળવળ એક ખીનતે ટેકો આપે તેવી
જીતિ ચનાનવાથી જ લાલ છે બહારની ચળવળથી લોકોને સ્વાનયી મનાવો પોતાના હકો
સંમજતા સીખવો પોતાના કર્તવ્યનું લાન કરાવો, બહાર જુરસો ફેનાવો, સાંસારિક સગાઓ દૂર
કરવો, સાદા જીવન અને રહેણી કરણી સીખવો, પાશ્વત્ય સુધારાનો મોહ દૂર કરાવો દાડની
બંદી છોડાવો કુકામા મહાત્મા ગાંધી કહે છે તેમ શુદ્ધ અને પરિન ધર્મ જીવનમા ઉતાળી
તેનો ઉપર મરે દિનચાનો રચો, તો સરાજ્ય દૂર નથી પણ આ મધી તૈયારી મિના, માત્ર
ઉડેન્ડ અસહકારીથી કાંઈ વળશે નહિ હમમાં આગામ કાગે તેરા અન્યાયો થના અસહ-
કારશક્તિ-ઉસલ-આવે છે પણ તેને સ્થાયી કરવાથી લાલ નવી એવા અન્યાય ફરી વખત
ન ચાપ તેને માટે પગના લેવાની જરૂર છે આવા પગના ધારાસભાઓની મારફત જ લઈ
સાધ્ય એ હવે સિદ્ધ થયું છે વડી ધારાસભામાં પગમના અન્યાયો માટે ભરમરે માંથી માંથી
એ જુના દમનના કાપાઓ નાની નાખરા અથવા ફેરવવાની કમિગી નિમાર્ત છે, ચનજુની
રાજ્યનીતિમા ધારાસભાની પડીને જ હવેથી કામ નેનામે એરા વચનો આપામા છે જુની
મરદાનેનાંકોપ અગણિત છે પણ હવે તે હોય જુન કરી સુમત્તા મૂળે છે પાંસરોપે મદ
આપા છે નના નાઇમરાજ તરીકે પ્રિયાના મેડ પુરપ-યાના વન નાયાનીશ આપ્યા છે હવે

નિરચક, શુદ્ધ રૂ ૧-૦-૦ એમ એમ રિંગોની એનું કુખી, મુખાક

પરિસ્થિતિ અત્યાચ છે તે વખતે ધીરજ અને શાંતિ ગળી નવા દાનવ્યઅમનને તેનું કાર્ય સહા નુશૂનીયી કરવા દેવાની જરૂર છે મુંઝવે ધવાકામાં તો સુભાગ્યે આપણને ઉત્તમ દાકિમ મળેલ છે તેની કાઉન્સીલમાં બે જ યુરોપીયન સભાસદો છે બાકી બે દેવી મહાસ, અને ત્રણ પ્રધાનો કે આ નિમલ્લેય થઈ ત્યાં મહારા એક અસહકારી મિત્રે હતું હતું કે મુગલમાં તો રાજાન્ય શરૂ થઈ નુકસાન આપી સુચિન્દો છે તે વખતે જહાંગીર ન થયો હોત તો વધારે સમૃદ્ધ ધારાસભા આપણને મળી હોત પણ હવે શોક કરવાની જરૂર નથી જેની છે તેની ધારાસભાનો ઉપયોગ કરો, તેને સમયન અને સહાનુભૂતિ આપી મુગલન બનાવો તો ખરે જ આ ઈલાખમાં તો ગત્યનીતિ અને રાજ્યધોરણ દેવીદ્રષ્ટિથી આવતું આપણે મહાત્મા આવીજના કહેના પ્રમાણે, નવ માસમાં સાટેઅરમાં જ ધાગસભાની હવે પછીની જ એકથી જ જોઈશું

પ્રભુ મરને ખગ દેગલકત બનાવો.

પ્રભુપ્રાર્થના.

લેખક હેમીબહેન કૃષ્ણદાસ સપત્તે.

(સિખરિકા)

૧.

પ્રભો ! મહારી ન્હાની ગૃહકુટિરમાં થોમ ફાન્સે
ત્હમારી વાડીમાં મુજ જીવનપત્ની લલકરે,
પતંગો દીપોમાં, ત્યમ મુજ સદા આત્મ લખે,
મોગ મીમ મીમ જીવનઝરણા આપ ઉદયિ

૨.

પ્રભો ! હોખે શાન્તિ હૃદયપટમાં ચન્દનસંભી,
ઉમારો જ્વાલાઓ ચરણ કરમાં ચેનનતણી,
અને પ્રેરો જ્યોતિ મુજ મનવિષે જ્ઞાન જ ભરી,
સદા આવી રીતે, તનરથમાદૃ સારથિ બની.

આસ્થાસન !!

લેખક - રા બટુ લાલભાઈ ઉમરવાડીઆ.

તે આત્મો ગયો !

દુનિઆએ કહ્યું “ તે દેવધામે ગયો, એમા ગોક સાનો ? ”

દિલ્લિસુરો બોલ્યા બધનોમાથી તે મુક્ત થયો, એનાં રૂદન ન હોય ”

વડિલોએ રીખ આપી “ ધૃતરને અધીન થયુ જોઇએ ”

સખીઓએ આસ્થાસન આપ્યું “ સ્વર્ગમાં મિલન થશે સખિ ! એટલી ધાર તો થોભ્ય—

ખરેખર ! આ બધુ મૂલને ગુણગાની નાંખે છે હું નથી જાણતી કે દેવધામ અહિં જ

છે કે ખીજે ક્યાંય તે હતો ત્હારે તો આ જ દેવધામ હતું

એ પણ હું નથી જાણતી કે અહીં મધન છે કે ખીજે ક્યાંય થોડા વખત પહેલાં તો

સમૂહ સ્વતંત્રતા અહીં જ હતી

મૂલને નથી ખબર કે ગર્ગમાં અમ્હારું મિલન થશે કે નહીં પણ આ જ શુ સ્વર્ગ નહોતું ?

મૂલને ગોક ન થાય ?—મ્હારે ગોક ન કવો ? દુનિયાના ગણાઓ તો પારકાં હૃદયને

પથ્થર બનાવના મથે છે ! એ શુ સાચુ નથી કે તે ગયો ?—તે ફરી પાછો નહીં મળે ?

પેલુ ફવકુ જ તો જોયુ છે ને ? કેલુ સ્વર્ગ સ્વર્ગ લાગે છે ? ફૂનતી મેંદાથી અમ્હે ત્હાં

રમતાં હતો ને પેલુ અભિવાદિયુ ! એકેક ડાગ ઉપર અમ્હે બેસતાં ને ‘ રીફક ’ કેરી

ખીજ ડાગ ઉપર ફરી જતાં ‘ દો’ક વખત પેના જલ્લોગમાં ટેક ટેક વિચિત્ર નામોથી

અમ્હે એકમેકને સંબોધતા—એ-એતુ એતુ તો હવે નહીં જ ને ?

મૃણાન રહેતી હતી કે સ્વર્ગમાં અમ્હે મળીશુ કેટલુ લુપ્ત આસ્થાસન ? સ્વર્ગ

કાજો જોયુ છે ?—તે ત્હાં મીલન થાય તો થે નુ ? અહિંયા જેમ ત્હાં કાઇ તોફાન થાય ?

એ તો પ્રકાશ ને પુણ્યની બુધિ ! બધે જ ઝગઝગાટ ને એટના બધન સધારે નારમા

બેમ બેમ કમળપત્રો વડે એકમેક જોડે અમ્હે વડના ને પછી નદીની અધરાય નાવમાની

દૂદી પડી જળનરજો એની પડના સ્વગના દેવો એ બંદુ કાઇ સામે ? એતુ એતુ થાય પણ

ક્યાથી ? ત્હાં તો બધા આત્મા જ —દેહ તો નહીં જ ને ? એના સ્વર્ગમિલનને હું શું કર ?

સાહિત્ય.*

લેખક-૨૧ નિજયરાય વલ્યાજીરાય વૈધ, બી એ

૨. સાહિત્ય અને જીવન.

(ક) “જ્યાં જ્યાં જીવન ત્યાં ત્યાં સાહિત્ય” આ સૂત્ર જગતના સાહિત્યશાસ્ત્રીમાં ન લખાયું હોય તો લખના જેવું છે. જ્યાં જ્યાં મનુષ્યહૃદય છે, પ્રેમ અને દ્રેવની મહા-ચરિત્વર્તનકારી ઊર્મિઓ ડિગ્ગી રહે છે, જ્યાં જ્યાં મનુષ્યાત્મના અભિવાયો, આર્ત, મહેરુઓ ને મનોરથો છે જ્યાં જ્યાં તે સર્વને વ્યક્ત કરવા અને સિદ્ધ કરવા માટે સાચા દિલ્લના સતત યત્નો છે, વિધોને હાથવવાની વિવિધ પ્રકારની બાબતો રચાય છે, જ્યાં જીવનકલહના ચોદાઓનાં ઉપર હાથ મેળવવા માટે સ્પર્ધાસુક્ત યુદ્ધો જન્મે છે, અને એ યુદ્ધમાં નિજેતા થયેથી જ્યાં ગર્વ અને હર્વની લાગણીઓ ઉદ્ભવી શકે છે, અથવા પ્રસન્નિત થવાથી નૈગમ્યની શ્રુતિ વ્યાપે છે, -એ સર્વ સાહિત્યનાં પ્રભાવસ્થાન છે તે સર્વે સ્થળે, -પૃષ્ઠી એ સ્થળ દેવમંદિર હોય કે રાજકચેરી હોય, ધારાશાસ્ત્રની આંદ્રિસ કે કોટમાંથી થરેન જતી દ્વામગાડી હોય, રોહસુનાસનનું ગૃહમંદિર હોય કે યોગીઓની યોગયુક્ત હોય, પણ એ સર્વ સ્થળે ચેતન અને જીવનપ્રવાહ વહેતા હોવાથી સ્પર્ધા સાહિત્ય સર્જન માટે અગત્યની સામગ્રી જેની કે, સાક્ષાત જ્ઞાન; સીધો અનુભવ, સક્ષમ અવલોકનની તક, વિવિધ લાગણીઓના શાન્ત કે પ્રવચન વિમલ, તથા શબ્દપ્રયોગ, ભાષા અને વિચારોની પ્રવૃત્તિ નવીનતા—એ અધુ સમય સાહિત્યરનામીને જડી શકે છે.

(ખ) આ પ્રમાણે સાહિત્ય અને જીવનનો સમન્વય થયો નિકટ છે. સાહિત્ય એ પિતૌના પાત્રિયત્વના અભ્યાસગૃહનો જ વિષય નથી એ રીતે ઉત્પન્ન થયેલું સાહિત્ય બદ્ધા અપેક્ષી અને ચેતનનષ્ટ હોય છે. ગાંધીના સાહિત્યમાં તે ટપી રહે તો પણ એ પ્રજ્ઞા ગાંધી પડિતો અને અતિ હૃદિમાન માણસોને જ કામનું પ્રગતો સુસિદ્ધિ અને રસપિપાસુ વર્ગે તેમાં આનંદ વર્તી શકે નહિ અને સામાન્ય અનુપ શિક્ષિતોને તો એ સર્વથા નિરુપયોગી જ છે.

(ગ) સાચા સાહિત્યકારને બાહ્યજન સાથે સમન્વય છે એટલો જ બહો તેથી વધુ સમન્વય અન્તઃજીવન સાથે છે જે સૃષ્ટિ તેજો રચનાની છે તે ઉપરઉપરના અવલોકનથી જ ન રચાય તેનામાં વેવક દર્શનશક્તિ, હાર્દગમિતા અને ઉત્કટ ઉત્પન્નતા જરૂર છે. આ સર્વની સહાયતાથી તે વિશ્વની વસ્તુસ્તુના કેન્દ્રનિવાસી તરવને—એક પાસા અનેકરૂપી તરવને—પારખી

* આ વિચારો જે કમમાં રહેલા તે કમમાં નોવડે જ આવે હવાના છે. આ કારણથી લેખકમાં જ્યાં હચણી કરવા દરની ભાવપ્રવાહ વચારે જાણો સાહિત્યના સ્થાવર લક્ષણોને એકદમ મરિને તેવાથી જ્યાં જ્યાં બાહ્યને અદને સાહિત્યના આત્મારૂપ મુવત્તવોને રહુ કરવાનો આ—પ્રયાસ છે એ અનુસમજાવેલું છે—

શકે, અને ખુબ સજ્જાતી માફક તે પોતે પણ થોડાકે મૌનિક તત્ત્વોને ઉપયોગમાં લઈને પોતાની અદ્ભુત અને નિત્યસચ્ચેત, નિત્યનવયૌવનનંતી પ્રતિમાના બાજે તે નનનના પાત્રો, દશ્યો અને વર્ણનોની જગ્યાતને ભેટ ધરી શકે

(૬) સાહિત્યસર્જનમાં કુદરતનો ઉપયોગ મુખ્ય વસ્તુ તરીકે અર્થવા પદ્ધતિભૂમિ તરીકે થાય આ ખીજા પ્રકારમાં સર્વવ્યાપી હૃદયનો પરસ્પર સમન્વય જળવાય છે—તે હૃદયને નિરંજીત મનાતી પ્રકૃતિમાં પણ છે આ સૂક્ષ્મ જીવન સાથે મનુષ્ય જીવનનો સંજોગાનુસાર સનાતન કે નિરંજીત સાહિત્યનાથ આવેલે

સુન્દરીનું મુખ એમને એમ જોવું તેના કરતા એ સુન્દર મુખને સ્મિત સાથે જોવું તેમાં ભેગ વધુ આનંદ છે, અને પૂર્ણ પ્રકૃષ્ટિત સ્વેત કમળને એમને એમ જોવું તેના કરતા તેમાં ભરમર મુજબ હોય ત્યારે તે જોવામાં વધુ મહત્ત્વ છે,—તેવી જ રીતે, નવા પ્રકૃતિસૌન્દર્ય કૃત્તા તે સૌન્દર્ય સાથે મનુષ્યલીલા સકવિત હોય ત્યારે તેને નિરંજીત તેમાં વધારે આદર છે, આમ હોવાનું કારણ સ્પષ્ટ છે પહેલા કરતા ખીજા દશ્યમાં જીવનચેતનના તત્ત્વસાદ અને રમણખેલના વધારે પ્રમાણમાં—અને તેથી વધારે આકર્ષણવાળા—હોય છે

૨. સાહિત્યનાથના મુખ્ય લક્ષણ

સત્યરોધન, અને સૌન્દર્યનંતી વાણીમાં એ સત્યનું પ્રકાશન (expression) આ તેનું કર્તવ્ય છે—વળી, જીવનની સ્વેતશ્યામળી બંને બાજુએ જોવાની શક્તિ તેનામાં જોઈએ. આમ ન હોય—તેનામાં હાસ્યરસજાતા ન હોય અને સાધુતા માન એવપણી કે વધુ પડતી હોય,—તો એ આદર્શરૂપ સાહિત્યનાથ થઈ શકે નહિ તે આદર્શપ્રેમી, સ્વતંત્ર વિચારી અને સંસ્કારનંત હોય, પોતાના અભિપ્રાયો અને અભિરૂચિઓને દૃઢતાથી સાચવવા સાથે, તે સકળ ઉત્ક્રાંતિઓ, સુન્દરતાઓ, ઉદારતાઓ અનુભવી છે આત્માની નિર્મલતાને અને અમોઘ પ્રકૃતિને તે જોળખે છે સમજાવતો નિત્યસાથી છે અને વિશ્વના અણખે અણખાથી આનંદરસ, જીવનરસ પીરાની ત્હેને તીન ધર્યા છે, અને પોતાની કથાના પ્રતાપથી આ સર્વે ઊર્મિઓ તે સાચકને અનુભવાની શકે છે

આ પ્રમાણે, ક્યાંક તરીકે આર્થ સાહિત્યસજ્જા નિષ્પક્ષપાત માણસ રહે છે જગતનો અનિષ્ટોને અને દુર્ઘટનાઓને પણ શાન્ત અને સમતોલ ચિત્તે અવલોકે છે આ રીતે જ તેના સર્જનમાં નિવિવતા, દૃઢતા અને ચિરંજીવિતા પ્રવેશે છે જગતના સર્વત્રેય સાહિત્ય—સ્વામીઓ—શેખરપીઠ, સ્કૉટ, ડિકન્સ, બ્લેચર્ન ઇનિઅટ, આર્થિંગ, લુગો, મોલીઅર, બેકે, અને પ્રેમાનંદ તથા ગોનર્ધનરામ—આ સહુના હૃદય અત્યંત નિશાળ અને સહુ પ્રયે સંકલ્પશક્તિ ધરાવનાર હતા અને તેથી જ, પોતાની નીતિસચ્ચતાને આંધ આનવા દીસા સિવાય, ખીજાના ચિત્તમાં ઉદ્ભવતા પાપ કે અનીતિના બાવોને કપનાદાર પ્રીતીને તેઓ ચીસરી શક્યા

અદ્વૈતીય ૨૧-૦-૦૦ એન એમ ત્રિપાઠી એન્ડ કંપની, મુંબઈ

૩. સાહિત્યકારોનો પરસ્પર સબન્ધ.

અણુનખ્યાં કે સાહિત્યકારોનું આ એક સર્વદેશીય અને સર્વમાન્ય સૂત્ર લાગે છે કે, "ત્યા ત્યા સાક્ષરો ત્યા ત્યા સમામો"—અન્યતઃ, આપુ મનુષ્યજીવન જ (સામાન્ય માણસો માટે તો) એમ અવિરત સમામ છે અને તેથી, આ સૂત્રના મુલાવમા હદાય એવી દીન કરી રામય કે સાક્ષરો ત્યા સુધી મનુષ્યો જ છે, અને મનુષ્યજીવન હવે છે, ત્યા સુધી તેના હવન ॥ દોષો અને અપૂર્ણતાઓ તેમનામા રહેશે ખીજા શબ્દોમા, સાક્ષરને પણ છેક સાધારણ માણસોની માફક જ કારણથી કોષિષ્ઠ યવાની, ઈર્ષ્યાગ્રુ યવાની, નિન્નખોર યવાની, ખૂન અસહિષ્ણુ યવાની, અગત આલેપોમા મ્હળ માણુવાની અને અહકારી તથા આપણુ યવાની પૂરેપૂરી છૂટ છે હવે દુનિયામા જો કેાઇ પણ માણુએ એવા દોષ કે જેમને આ આસુરી પ્રકૃતિઓથી અગ્ર રહેવાને મંત્ર વન કમ્પાની અગત્ય છે, તો તે માણુસો સાક્ષરો છે "*Men of Letters are a perpetual Priesthood, from age to age, teaching all men that a God is still present in their life*" (Carlyle)—"પરમેશ્વરનું પિઠાન થાય તેવી કળાને લેખકોએ ખીલવવાની છે અને સાહિત્યની સેવા કરનારા એક નીગ આપો કે અને લીગ આપો પણ તમે મને સ્તવનું, ઇશ્વરનું દર્શન કરાવી શકો તેનું લખો" (૨ મો ક ગાવી)

આ પ્રમાણે સાક્ષરના જીવનકાર્ય અને જીવનાદેશ સાચા ધર્મચુરના જેટલા જ ભગ્ય અને ઉચ્ચગામી છે તે તમાજનો પરાય શિક્ષક અને ઉદ્ધારક છે અને જેટલે અગે તેનું સમસ્ત જીવન ઓછુ વિશુદ્ધ કે ઓછુ ઉદાર હશે, તથા, માનવજીવનમા જે તે જીવનને અનુરૂપ એવી જે સપૂર્ણતા પ્રાપ્ત કરી રામય છે તે જેટલે અગે તેનામા અધુરી હશે, તેટલે અગે આદર્શ અને અકારવન્ત સાચા તરીકેનું તેનું ધ્યાન નીચું જ રહે છે

૪. જગતમા સાહિત્યનું સ્થાન

સાહિત્ય કેવળ મોજ મેશવવાનું કે વખન ગાગવાનું સાધન નથી ક્ષણ બે ક્ષણ નુજ લાગતી શબ્દરમ્પનાઓનો કે દિલહરકરનાનો એ વાચ નર્મ એ રક્તિ છે, જીવન છે, ધર્મ છે સાહિત્યના વાચનથી જે આનન્દ ઉદભવે છે તે પણ સાહિત્ય અને આત્માને ઉગત કરનાર હોય ત્યારે જ સાહિત્યના અભ્યાસનો મુખ્ય હેતુ-આગિ થતી રચના અને દલીકણ-સાધી રામય છે

સાહિત્યધર્મ ખીજાં કેાઇ પણ ધર્મ જેટલો જ જૂનો છે, પૃથ્વીના પ્રારંભકાળમા જ જ મેનો છે, પૃથ્વીવાસીઓના સર નિરામરથાનોમા અને નિત્યજીવનમા એ વિવિધ રૂપે દર્શન દે કે, અને ત્યાં સુધી જગતમા માનવજીવનું અસ્તિત્વ હશે ત્યાં સુધી એ જીવતી અક અમખ્ય અધ્યાયોનાની મહામિતા પણ પગે પગે ગયાગે, આચરાગે અને નિત્ય નવે રૂપે સજનયા કરે " *Since its [Literature's] intention, men have never been able to rid themselves of it for any length of time* "

શકે, અને ખુદ સંજ્ઞાની માફક તે પોતે પણ થોડાંક મૌનિક તત્ત્વોને ઉપયોગમાં લઈને પોતાની અદ્ભુત અને નિત્યસચેત, નિત્યનવ્યવહારનંતી પ્રતિમાના બધે તે નવનવા, પાત્રો, દૃશ્યો અને વર્ણનોની જગતને બેટ ધરી શકે

૧. (૬) સાહિત્યસર્જનમાં કુદરતનો ઉપયોગ મુખ્ય વસ્તુ તરીકે અર્થના પવાદભૂમિ તરફિયાય આ બીજા પ્રકારમાં સર્વવ્યાપી જીવનનો પરસ્પર સંબંધ જળવાય છે—તે જીવન જે નિઃસ્પેષ મનાતી પ્રકૃતિમાં પણ છે, આ સદૃશ જીવન સાથે મનુષ્ય જીવનનો સંબંધગુપ્ત સારાં કે વિરોધ સાહિત્યનાથ આનેખે

સુંદરીનું મુખ એમને એમ જોવું તેના કરતાં એ સુંદર મુખને સ્મિત સાથે જોવું તેમાં જોગ વધુ આનંદ છે, અને પૂણ્ય પ્રકૃષ્ટિત સ્વેત કમળને એમને એમ જોવું તેના કરતાં તેમાં જમર જીવંતો હોય ત્યારે તે જોવામાં વધુ મહત્ત્વ છે,—તેની જ રીતે, નવાં પ્રકૃતિસૌન્દર્ય કળા તે સૌન્દર્ય સાથે મનુષ્યવીલા સંકલિત હોય ત્યારે તેને નિરખવું તેમાં વધારે આનંદ છે આમ હોવાનું કાળજી રપટ છે પહેલાં કરતાં બીજા દૃશ્યમાં જીવનચેતનના તરવરાટ અને રમણખેલના વધારે પ્રમાણમાં—અને તેથી વધારે આકર્ષણવાળા—હોય છે

૨. સાહિત્યનાથના મુખ્ય લક્ષણ.

સત્યજોવન, અને સૌન્દર્યવતી વાણીમાં એ સત્યનું પ્રકાશન (expression) આ તેનું કર્તવ્ય છે—બીજા, જીવનની રસપ્રધામળ બંને બાજુએ જોવાની શક્તિ તેનામાં જોડાયેલા આમ ન હોય—તેનામાં હાસ્યરસતાતા ન હોય અને સાધુતા માન એકપક્ષી કે વધુ પાતી હોય,—તો એ આદર્શકેપ સાહિત્યનાથ થઈ શકે નહિ તે આદર્શપ્રેમી, સ્વતંત્ર વિચારી અને સંસ્કરણવત હોય, પોતાના અભિપ્રાયો અને અભિરૂચિઓને દૃઢતાથી સાચવવા સાથે, તે સંજ્ઞા ઉદ્ધારિતો, સુંદરતાનો, ઉદારતાનો અનુભવી છે આત્માની નિર્મલ-ધનાને અને અમોઘ પ્રકૃત્ત્વ તો તે જોળણે છે સમભાવનો નિત્યસાથી છે અને વિશ્વનાં બધાંએ અણુમાંથી આનંદ, જીવનરસ પીનારી તહેને તીવ્ર ઇચ્છા છે, અને પોતાની જાના પ્રતાપથી આ સર્વ ઊર્મિઓ તે વાચકને અનુભવાની શકે છે

આ પ્રમાણે, કનાદાર તરીકે આદર્શ સાહિત્યસંજ્ઞા નિષ્પક્ષપાત માણસ રહે છે જગતનો અનિષ્ટોને અને કુટુંબોને પણ તાન્ત્ર અને સમર્થતા વિષે અનસોડે છે આ રીતે જ તેના સર્જનમાં વિવિધતા, દૃઢતા અને ચિરજીવિતા પ્રવેશે છે જગતના સર્વવ્યાપ સાહિત્ય સ્વોર્મિઓ—જેમ્સીઅર, રકોટ, ક્રિકેન્સ, જ્યોર્જ ઇન્સાઇટ, બ્રાઉનિંગ, લુગો, મોર્લીઅર, જે, અને પ્રેમાનંદ તથા ગેરધનરામ—આ સદુનો હૃદય અત્યંત વિશાળ અને સુ—પ્રેમી સદ્ગુણમય ધરાનાર હતા અને તેથી જ, પોતાની નીતિ ઇતિહાસ આપ આપવા દીવા સિવાય, બીજાં કશુંક વિચિત્રતા ઉદ્ભવતા પાપ કે અનીતિના ભાવને કપનાદાર પ્રાપ્તિને તેઓ નીતી શક્યા

૩. સાહિત્યકારોનો પરસ્પર સંબંધ.

અણનખ્યા કો સાહિત્યકારે! આ એક સંદેશીય અને સર્વમાન્ય સૂત્ર નાં છે કે, "જ્યાં જ્યાં સાદરો ત્યાં ત્યાં મમામો"—અનન્ત, આખું મનુષ્યજીવન જ (સામાન્ય માણસો માટે તો) એક અપરિત સપ્રામ છે અને તેથી, આ સુત્રના બધામાં કોઈ એવી દલીલ કરી શકાય કે સાદરો જ્યાં સુધી મનુષ્યો જ છે, અને મનુષ્યજીવન છે, ત્યાં સુધી તેમાં જીવન છે. દોષો અને અપૂર્ણતાઓ તેમનામાં રહેશે બીજા ગ્રંથોમાં, સાદરને પણ છેક સમારણ માણસોની માફક જ કાલુષી કોષિકા યથાની, ઈર્ષ્યાગ્ર યથાની, નિન્દાગ્ર યથાની, ખૂબ અસહિષ્ણુ યથાની, અગત્ય આલેખોમાં મદ્ય માણસોની અને અહકારી તથા આપણુ યથાની પૂરેપૂરી રૂઢ છે હવે દુનિયામાં જો કોઈ પણ માણસ એવા હોય કે જેમણે આ આનુરી પ્રતિભાઓ અસ્પષ્ટ રહેવાને સંતવ પાન કરાવી અગત્ય છે તો તે માણસો સાદરો છે "Men of Letters are a perpetual Priesthood, from age to age, teaching all men that a God is still present in their life" (Carlyle) — "પરમેશ્વરનું પિંજન થાય તેવી જગતે લેખકોએ બીનવચાની છે અને સાહિત્યની મેવા કરનારા એક લીટી આપો કે અને બીજી આપો પણ તમે મને સત્યનું, ધૃતિનું દર્શન કરાવી શકો તેનું લખો" (રા. મો. ક. ગારી)

આ પ્રમાણે, સાદરના જીવનકાર્ય અને જીવનદેશ સાચા ધમગુરુના જેટલા જ ભવ્ય અને ઉચ્ચગામી છે તે સમાજનો પરાક્ષ ત્રિક્ષક અને ઉદ્ધારક છે અને જેટલે અગે તેનું સમસ્ત જીવન ઓછું વિશુદ્ધ કે ઓછું ઉદાર હશે, તથા, માનવજીવનમાં જે તે જીવનને અનુરૂપ એવી જે સપૂર્ણતા પ્રાપ્ત કરી શકાય છે તે જેટલે અગે તેનામાં અકુટી હશે, તેટલે અગે આદર્શ અને સરકારવન્ત સાદર તરીકેનું તેનું ગ્યાન નીચું જ રહે છે.

૪. જગતમાં સાહિત્યનું સ્થાન

સાહિત્ય કેવળ મોજ મેળવવાનું કે વખત ગાળવાનું સાધન નથી કાણુ બે કાણુ સુખ લાગતી સમ્પ્રદાયોનો કે દિનઉરકેરનાનો એ વધવ નથી એ શકિત છે, જીવન છે, ધર્મ છે, સાહિત્યના વાચનથી જે આનન્દ ઉદ્ભવે છે તે પણ સાત્ત્વિક અને આત્માને ઉત્તર કરનાર હોય ત્યારે જ સાહિત્યના અભ્યાસનો મુખ્ય હેતુ-આદિત્યની રચના અને દલીલગ્રહ-સાધી શકાય છે.

સાહિત્યધમ બીજા કોઈ પણ ધમ જેટલો જ જૂનો છે, પ્રદીપના પ્રારંભકાળમાં જ જન્મેલો છે, પૃથ્વીવાસીઓના સર્વ નિર્વાસસ્થાનોમાં અને નિત્યજીવનમાં એ નિવિવ રૂપે દ્યન દે છે, અને જ્યાં સુધી જમનમાં માનવકુળનું અસ્તિત્વ હશે ત્યાં સુધી એ કુનની અઠ અસખ્ય અધ્યાયોવાળી મહાગીતા પણ પગે પગે ગવાશે, આચરશે અને નિત્ય નવે રમે સરળતા કરશે. "Since its [Literature's] invention, men have never been able to rid themselves of it for any length of time"

રહે, અને ખુદ સજાની માફક તે પોતે પણ થોડા જ મૌનિક તરતોને ઉપયોગમાં લખેને પોતાની અદ્ભુત અને નિત્યસચ્ચેત, નિત્યનવચાવનવન્તી પ્રતિમાના બળે તે તરતના પાત્રો, દર્શક અને વર્ણનોની જગ્યાતને ભેટ ધરી રહે.

(૬) સાહિત્યસર્જનમાં હૃદયતાનો ઉપયોગ મુખ્ય વસ્તુ તરીકે અથવા પશ્ચાદ્ભૂમિ તરીકે આપેલા જીવન પ્રકારમાં સર્વજ્ઞાપી જીવનનો પરસ્પર મધ્યમ જગતમાં છે—તે જીવન જે નિઃસ્વેષ્ટ મનાતી પ્રકૃતિમાં પણ છે, આ સંદર્ભ જીવન સાથે મનુષ્ય જીવનનો સત્તેજાલુ પારસાદ કે વિશેષ સાહિત્યનાય આપે છે.

જીવનની મુખ્ય એમને એમ જેવું તેના કરતાં એ મુદ્દા મુખ્ય રીતમાં સાથે જેવું તેમાં જેમ વધુ આનંદ છે અને પૂર્ણ પ્રકૃષ્ટિ રહેત કમળને એમને એમ જેવું તેના કરતાં તેમાં જામર શુદ્ધતા હોય ત્યારે તે જોવામાં વધુ મહત્ત્વ છે, તેની જ ગીતે, તથા પ્રકૃતિસાંદર્ભ કરતાં તે સૌન્દર્ય સાથે મનુષ્યની સાકરિતા હોય ત્યારે તેને નિરખતું તેમાં વધારે આદર છે. આમ હોવાનું શબ્દ સ્પષ્ટ છે પહેલા કરતાં બીજા દરમ્યાન જીવનચેતનના તરવણી અને નમ્રભાવના વધારે પ્રમાણમાં—અને તેથી વધારે આકર્ષણવાળા—હોય છે.

૨. સાહિત્યનાથના મુખ્ય લક્ષણ.

સમજાવના, અને સૌન્દર્યવતી વાણીમાં એ સત્યનું પ્રકાશન (expression) આ તેનું કર્તવ્ય છે—જાણી, જીવનની સ્વેતરસામળ બંને બાજુએ જોવાની શક્તિ તેનામાં જોઈએ. આમ ન હોય—તેનામાં હાથરસજગત ન હોય અને સાધુતા માત્ર એકપક્ષી કે વધુ પડતી હોય,—તો એ આદર્શ સાહિત્યનાથ થઈ શકે નહિ તે આદર્શપ્રેમી, સ્વતંત્ર વિચારી અને સરજનશીલ હોય, પોતાના અભિપ્રાયો અને અભિરુચિઓને દંડાથી સાચવવા સાથે, તે સજીવ જીવનનો, સુન્દરતાનો, ઉદારતાનો અનુભવી છે આત્માની નિર્જનતાને અને અમોઘ પ્રવૃત્તિ તાને તે જોળાવે છે સમભારતો નિત્યસાથી છે અને વિશ્વના અણુએ અણુમાંથી અનલસ, જીવનરસ પીનાની રહેને તીવ્ર ધ્રુવ છે, અને પોતાની કલાના પ્રતાપથી આ સર્વે વર્ણિઓ તે વાચકને અનુભવાની શકે છે.

આ પ્રમાણે, કલાકાર તરીકે આદર્શ સાહિત્યસ્રષ્ટા નિષ્પક્ષપાત માણસ રહે છે જગતનો અનિષ્ટાને અને કુષ્ટતાઓને પણ તાન્ત્ર અને સમતોલ ચિત્તે અવગોષ્ટ છે આ રીતે જ તેના સર્જનમાં વિવિધતા, દૃઢતા અને ચિરજીવિતા પ્રવેશે છે જગતના સર્વજ્ઞ સાહિત્ય-દાતાઓ—શેક્સપીયર, મોટ, ડિકન્સ, જ્યોર્જ ઇલિયટ, આર્થર કોન્થાન, ટુગો, મોલીયર, બેકોન, અને પ્રેમાનંદ તથા ગોવિંદરામ—આ સહુના હૃદય અત્યંત વિશાળ અને સુ પ્રમે-સહજભૂતિ ધરાવનાર હતા અને તેથી જ, પોતાની નીતિસચ્ચતાને આપ આપવા દીધા મિનાય, બીજાના ચિત્તમાં ઉદ્ભવના પાપ કે અનીતિના લાગેને કંપનાદાર પ્રીતિને તેઓ ચીતરી શક્યા.

સર્વજ્ઞ ૨-૧-૦૦ એન એમ વિપી એન્ડ પર્સિ, મુબાઈ

“જ્યાં ભયભીત દશા હોય ત્યાં સ્વતન્ત્ર ઉદ્ગારો કે સત્ય ઉદ્ગારો નથી નીકળતા જ્યાં સુધી અમુક પ્રકારનો હોમ હોય ત્યાં સુધી કહેવાનું કે લખવાનું અનુભવેનું સત્ય બરાબર નીકળવાનો સંભવ નથી આપણા સાહિત્યની ભયભીત શા ખેડ છે ? (રા મે ક ગાંધી) જહીંમ્લુ અને અનિશ્ચિત ચિત્ત ટોય ત્યાં સાનુ સાહિત્ય-સર્જન સમયે નહિ તેવું ચિત્તરાગા માણુનો સાહિત્ય પ્રદેશમાં કોઈ સગીન કે ચિરંજીવી અમરણ સ્થંભ ચણી શકે નહિ કેમકે, તેનામાં આત્મવિશ્વાસ નથી, સ્વાત્મ નથી, અને નવી સૃષ્ટિ સ્વયંમાં અમલના ગુણ, સાદસ, પ્રત્યક્ષતા અને વિશિષ્ટ, આગ્રહની વ્યખિત્વ, તે નથી આ ગુણો ન હોય તો ખીજી શક્તિઓ નમ્રગી જેવી જ છે, ઘરણુ કે યાહોમ ઢગીને પડવાનું સામર્થ્ય ન હોય તો એ શક્તિઓનો પણ સપૂર્ણ અને સંતોષ મુન્દર વિકાસ અશક્ય છે

હુમાં, સાહિત્ય એટલે સમયવાન છતાં સ્વેચ્છ સમજીના રમિયા અને વિશિષ્ટ કે અપૂર્વ કલ્પનાશક્તિનાર્ગી સ્ત્રીઓ કે પુરુષોના આત્માનો કનાતમ વાણીકરો આરિભાવ

હજી છે હિન્દ કયમ ઉભું ?

નેખમ-રા નિજય.

૧

વિનામે મોહિત પ્રભુપ્રિય મહા રોમ રંગ,
હસેનું સૌન્દર્ય અધ પતિત ને । ઝીસ હરતુ,
ધણા એનાં ગળદો વિનામ પથગામી દળા ગયાં,
પુણ આત્મા જ્યોતિ અવિચન ઉનુ હિન્દ અર્હોઆ

૨

સૌન્દર્યો હિન્દનાં છે, ના દેહના, મિત્ર દેહીના,
એથી ગાન રદ્યા એના ગૌરવો ભય વિશ્વમાં,

૩

સૌન્દર્યતપ્ત સમ તાજ સંવ હામે,
આશન મુખ નરનેત્ર સંવ દારે,
સૌન્દર્યપૂજક દિગંત દરોથી આવે,
પુરેશ્વરો અમર એવા સમાધિ વાગે

૪

તપ્ત છે તાજનું માધુર્ય, રનેદ સૌન્દર્ય ઉપરે
સાથે એ દરો તાજ રનેદ સૌન્દર્ય જેદરું

(Qualler-Couch) સાહિત્યના શક્તિ અને સન્દેહ આટલા ભવ્ય હોવાથી, કાષ્ઠ ભૂતની અનુચિતતા, અતિશયતા, અનુદરશીલતા અથવા નીચતા તેમાં આવે તો તે સાહિત્યની સહજ પવિત્રતાને અભ્યાસવા બરાબર છે

૫. સાહિત્ય અને કલ્પના

પ્રત્યેક સમર્થ સાહિત્યનાયની સાથે એક બળવાન અને જીવનત કલ્પના જગતમાં જન્મે છે તે મહાન્વૈભવિમ્બત ભારકરની વેધનશક્તિને લેખકિત્તએ સામાન્ય સ્પૃહિગુણની શક્તિથી જે અધિક પ્રતાપી લેખી છે તે સર્વથા ચોગ્ય છે પ્રમુખ અને પ્રખર કલ્પનારસિમના સમન્વયથી વસ્તુવસ્તુના સ્થૂળ આવરણ પીગળે છે અને અન્તર્નિવામી સૂક્ષ્મ અને સુહાગવન્ત તત્ત્વ, રેલ્લ સરખુ તેજસ્વી ને પુષ્પ સરખુ કામળ, જડે છે

વેધનશક્તિને પ્રભાવે જનહૃદયનાં અકવિત પરિવર્તનો પિઠાખા પડી, તથા કુદરતનાં સૌન્દર્યસોદાગ અને બહુરૂપી લીલાઓનું હાર્દ જાણવા પડી, કલ્પના, સમન્વય અને મર્જનનું કાર્ય આરંભે છે વસ્તુના પ્રથમ દર્શન પછી આત્મા અને છુદ્ધિની ભૂદેખી પોષકશક્તિઓની સાહાય્યથી હૃદય વસ્તુઓના અગ્ર ઉપગિર્તિ પરસ્પર ઘટાવવા તથા કનાદશિએ તે સર્વમાંથી સ્પર્શુ અને મોહક મનોમનિઓ વડી એ આ સર્જન ક્રિયાનું કાર્ય છે તે સર્જન સ્પષ્ટરૂપે કાગળપર મૂર્તિમન્ત થતું જાય તેમ તેમ તેને અનુકૂળ નવી આપમેળે ગોઠાતી જાય, અને તે જ સર્વોત્તમ રંગી છે

૬. સાહિત્યસર્જન અને સ્વતંત્રતા

પ્રતિભાપુષ્પો સ્વાતંત્ર્યના જ વાતાવરણમાં ખીંચી લેકે એ વાતાવરણની નિશ્ચિન્તતા, હૃદયમાં અવનવી ધર્મિઓ જગાડનાની તેની અપ્રતિમ શક્તિ, તેણે સોનાની કૂચીથી ઉગાડેના નવનના જ્યોતિષપ્રગોની રંગીય તેજોમયતા, અને એ દિવ્ય દર્શનથી અતરમાં પ્રકટતા આદર્શ અને રસકોળ-આ સર્વથી સાહિત્યનાયને જે પોષણ મળે છે અતે તેના ઉગ્મને રસસિંચન થાય છે, તેમાં પોષણ અતે સિંચન, સ્વાર્થી નિરર્થક અને ક્રનળ કૃત્રિમ સામાજિક બંધનોથી ઝનઝ ગટેના વાતાવરણમાં અશક્ય છે આ કાગળથી જ, જ્યાં જ્યાં પ્રતિભાનો ઉદય થયો છે સા સા તેના પ્રખર પ્રતાપવન્ત કિરણોએ જાનાની બંધનોના દિમ્બે પીગળી નાખ્યા છે, અને પોતાને તથા બીજાને માટે સ્વતંત્ર્યના સુરદા માર્ગો સરખા અને સહજ બનાવ્યા છે

પ્રતિભાના પુષ્પ આવી રીતે જડ સસારની નિરૂદ્ધ ગડ ઉઠાવે છે પરંતુ તેનાપર કોઈ પણ તરેહનો અકુશ રહેતો નયો એમ માનવું સુવ્યવસ્થિત છે ક્રનળ ઉર્મિઓના ઉગાડથી જન્મતું તન્ન આને હિ, અને, તેને ઘટતો અકુશ અને ચોગ્ય બંધનો જોઈએ જ એ આપણા બ.બોર સાહિત્યનાય સમજે છે, પરંતુ, જરૂરી બંધનોને તે પોતાની શહાર ગ્રાંથનો અંતરમાં મોઢે છે તે નૈસર્ગિક તિયમન દર તેને સાચે રસ્તે દેખી જાય છે

હુ, સગવા અને મિત્રમણ ૫૩ ૨-૦-૦ એન એન વિપારી એન્. કપનિ, મુમ્બ.

“જ્યાં લયબીત દશા હોય ત્યાં સ્વતંત્ર ઉદ્ધારો કે સમ ઉદ્ધારો નથી નીમગતા
 ત્યાં મુખી અમુક પ્રકારનો દાન હોય ત્યાં મુખી કહેવાતું કે ભવતું અનુભવેલું સમ
 જરાબર નીકળનાનો સમર્થ નથી આપણા સાહિત્યની હું લયબીત દશા જેઠું છું’
 (૨૧ મો કે ગાંધી) બહીકલું અને અનિશ્ચિત ચિત્ત હોય ત્યાં સાચું સાહિત્ય-
 સર્જન સમર્થ નહિ તેવાં ચિત્તવાળા માણસો આદિત્ય પ્રદેશમાં કોઇ સગીન કે ચિરંજીવી રમરલું
 સંસ્કાર અપૂર્ણ શકે નહિ કેમકે, તેનામાં આત્મવિશ્વાસ નથી, સ્વાત્મ્ય નથી, અને નવી સૃષ્ટિ
 સ્વચ્છતામાં અમત્યના પુણ્ય, સાહસ, પ્રજાભના અને વિશિષ્ટ, આમદહનીન વ્યભિત્ત, તે નથી આ
 મુજો ન હોય તો બીજી શક્તિઓ નકામી જેવી જ છે, કારણ કે વાહોમ કંગી પડવાતું
 સમર્થ ન હોય તો એ શક્તિઓનો પણ સપૂર્ણ અને સર્વોગ સુન્દર નિર્વાસ અશક્ય છે
 હકમાં, સાહિત્ય એટલે સમયવાન છતાં સ્વેચ્છ રમલુના રસિયા અને વિશિષ્ટ કે અપૂર્ણ
 સ્વપનાસમિતવાળા સ્ત્રીઓ કે પુરોના આત્માનો કનાતમક વાણીરૂપે આનિર્વાચ

હજી છે હિન્દુ ક્યમ ઉભું ?

લેખક-રા નિઝ્ય.

૧

વિવામે મોહેલું પ્રભુપ્રિય મહા રોમ રડવું,
 કુમેલું સૌન્દર્યે અવ પનિત જો । ઝીસ ઝુરવું,
 ધણી એવાં ગુણો વિષમ પથગામી દળા ગયાં,
 પુછ આત્મા જ્યોતિ, અરિચન ઉમુ હિન્દુ-અહીઆ

૨

સૌન્દર્યો હિન્દના છે, ના દેહના, મિત્રુ દેહીના
 એથી માછ રહ્યા એના ગૌરવો લવ્ય વિશ્વમા,

૩

સૌન્દર્યનખન સમ તાર સરેવ દામે,
 આશ્વર્થ મુગ્ધ નરનેજ સૌં વ દારે,
 સૌન્દર્યપૂજક દિગન્ત દ્રોથી આવે,
 સુરેશ્વરો અમર એના સમર્પિ વા-છે

૪

તખત છે તાજનું મોડું, રનેહ સૌન્દર્ય ઉપરે
 સાધવું એ દરો તાજ રનેહ સૌન્દર્ય જેટલું

અ ય ખડોનાં સૌન્દર્યો ઉગીને આશમી ગયો,
વાન્યાતા જેહમાં મ્હીને ક્ષાત્ર મોહુ વિનાસના

૬

સૂરોપમાં પૂર્ણ રશ્મિરના વહાઈ,
પાપો યુગોના જડવાદનાં ફળ્યાં,
સગામમાં સર્વ મહાપ્રભ મળી,
પ્રભપ્રભના શુભ યોગની ઘડી

૭

સયુક્ત રાજ્યો ગિખવે પ્રભતે
રવાત ગ્યમિદિની મહા કલકો,
બોલે બિદીશો-વિગ્નૈશ્વ મત્રો
માતૃભૂમિ સે-યની પુણ્ય સેના

૮

શૂનની સૌ રસાએને ત્રાસથી મોહ અર્પવા
સૂજો એ બ્રહ્મશાન્તિના શિખાવે આર્યની પ્રભ

૯

ધર્મરૂત થનારી સૌ, પ્રભઓ ધ્વરત ચાપ છે,
ભૂતી નિત્ય મહા સત્ય પ્રભઓ ભમમા ભમે

૧૦

કાલે ગણ્યો ધર્મ જ હોમ માત્ર
કાલે ચૂખી પ્રાણ, પૂજ્યાં જ ગાન,
કાલે વિધિ પાછળ ધર્મ ઢાંક્યો,
તે નાસ્તિકે ધર્મ જ દલ માન્યો

૧૧

વ્રજ સાગ્ર જગન્નિશ્વ્યા ભાવના ભવ્ય જેહની
આત્માધિક ગળ્યે ધર્મ, ઉગી આયપ્રભ અહીં

લન્ડનનું 'જુ' : એક મુલાકાત.

લેખક — રા. કાન્તિલાલ છગનલાલ પટ્ટના. એમ એ

લન્ડનના 'જુઓર્નાલિસ્ટ ગાર્ડન્સ,' અર્થાત્ જનજનના પ્રાણિઓનો જેમાં અમદ છે એવો ખાત્ર, એ લન્ડનનું એક જોના જેવું સ્થળ છે, એમ ન્હાનપણથી એને વિશે પામેલી દૃષ્ટિકોણ ઉપરથી મ્હને લાગ્યું હતું લોકો એને ઉપરના નાના નામને બદલે હું- "જુ" એ નામથી જ ઓળખે છે, એટલે હું પણ એ જ નામ વાપરીશ.

લન્ડનની ઉત્તર તિરમા 'રીજન્ટસ પાર્ક' કરીને લન્ડનનો એક મ્હોટામાં મ્હોટા ભાગ છે ધણી પરદેશીઓને લન્ડનની ધુમસ—'પ્રાંગ' વગેરેનું વર્ણન વાચીને ન- રહેતે માટે જે ખ્યાન બધાએ હશે તે એટલું જણીને દૂર થયે કે આ મહાભારત વિનાગનાળા સહેતી બ્લર જેટલા ખાત્ર તથા ખુન્ની 'શ્વાસ લેવાની' જગ્યાઓ છે, તેટલી લાગ્યે બીજા ટોચ પણ પાટનગરમાં હશે વન્ડનના પગઓ-જેને "બહારનું લન્ડન" (Outer London) કહેવાય છે તેમાં તો વગી લુદ્ધ તથા ધણી મ્હોટા બગીચાઓ છે લન્ડનના આ 'ફેફસાઓ' સુંદર રીજન્ટસ પાર્ક પણ મ્હને મનોહર ના પોણા પાયમે એકરના વિસ્તારનાળા આ બાજીનો હજી તો થોડોક જ ભાગ મ્હે દીકો છે આ બાગની આસપાસ ઘેલાગાડીઓ ફરી શકે એવો જે માઇનના બેરાંબરો રમ્તો છે બાગની અંદર લગભગ વચ્ચેવચ્ચ એવો બીજો રમ્તો "રૉયલ મેટેનિક સોસાયટી"—સહેનતાહી વનસ્પતિશાસ્ત્રવિષયક સભાના બાગની તથા સમૃદ્ધસ્થાનની આસપાસ ગોળ કુડાળું કરી ફરી વળે છે પામે લાણુ સરોવર છે, પણ આ મન્નેના દર્શન હજી લગી તો નરસામાં જ થયા છે.

બાગ ચીરીને છેક ઉત્તર તરફ જતા 'જુ' માં જવાય છે 'ગૅવન્ટ જુઓર્નાલિસ્ટ સોસાયટી'—સહેનતાહી પ્રાણિશાસ્ત્રવિષયક સભા (જન ૧૮૨૯ માં સ્થપાયતી) આ 'જુ' જ જનન તથા વહીવટ કરે છે 'જુ' રોજ રહસારના નવથી ખુલે છે મોમ તથા દાનિનાં તેમ જ અમુક ખાસ દિવસોએ એમાં દાખલ થવાની ણી ફે પેની (લગભગ ૬ વ્યાના) છે, અને આવાલીઆના બાજીના દિવસોએ એક શિતિગ (બાર વ્યાના) છે બાગમને જવાય વિવેકો-ફોનેની જ આપવી પડે છે રવિનારને દિવસે સભાના સભાસભા—"ફેનો" પોતે અથવા એમની પરવાનગીથી આવેના મશ્યુમે જ દાખલ થઈ શકે છે હું જે નાર 'જુ' જોઈ આવ્યો, તે રવિવારે જ ગયેતો મ્હાગ એક પત્તબી રોલીએ પોતાની પામે પગી રહેલી 'ટિફોડો' નો બાર ઓછો કુચાને મ્હને જિનનિ કરેલી એટલે બીજી વાર તો મ્હોની માળા પગીને અમે મયા તેમાં અમ્હ જુજશની મો ઉપરાંત અમ્હે અપરુષો તથા માળકો વગુ દર્શા

'જુ'ના પોતાના જ નણુ દરનામ્ઓ-કે, તે જ રુસુ દરનામો મના પા છે, એક નહે વચ્ચે થપ્તે જાત છે, તળાવો ધણી છે, 'મેસ્ટર' તથા ઉપાદગ-ગડો તા રોય એમાં કાઈ પવાઈ નથી, આ ગવિનાર, અમે અબીઆરે નામે ઘેરથી ની જ્યા ને છેક બાગ

વાયે 'જ' માં દાખલ થયા સહાધાર વાગના સુધી રહ્યા, તે દરમિયાન બોરે નારતો કરવો પ્રયોગ અને જે ઉપહાર-ગૃહનો આશ્રય લીધો તે સારું તેમ જ સસ્તું લાગતું.

એક વર્ષમાં જેના આવનાગતી સખ્યા બહુ મોટી છે લગ્નના અહેવાલની જોષ ડીમા આ લાખ માણસોનો આકડો ઘણો સારો લાગે છે તે પછી આ માસની-જન્મ-આરીની રાશ્ચાનમાં જ 'દાર્શન' માં એનો દુર્ગા સર્વિષ્ક દત્તાન્ત આપ્યો હતો તે ઉપરથી જાણાય છે કે સન ૧૯૧૮ ની આવમાં આ લાખ કળા વધારે મંથસે 'જુ'માં ગયેના, પગતુ સન ૧૯૨૦ માં-ગયે વન-તો પદર લાખ માણસો ગયા હતા. સોસાયટીની આર્થિકને સારો લાખ થયો જતા મોતવારીને લીધે પૈસ્ય પણ મુશ્કેલી-આનકના પ્રમાણથી વધારે-પૈસ્ય હતું અને આટલા પ્રેક્ષકોને આર્થિકની શક્તિ એ નાહજોની તેની વાત નથી પણ એમાં જે જે કારણો છે તેમાંના બેની જગ નોંધ લેવી જોઈએ એ એ કે 'જુ'ની જાહેરખબર સારી અપાય છે રેલવે માર્ગનો ઉપયોગ પણ તે નારવાર નજરે પડે છે બીજી એ કે પ્રેક્ષકોને આપના મોટા આગમમાં ફરવાનો શ્રમ જેમ અને તેમ એણે થાય એની સમાજ લેનાર છે પરિણામે આગનાં પ્રાણિઓનો સમગ્ર બંધી બાળતમાં બેઠ નથી, મુખાઈ વડોદરા તથા જૂનાગઢમાં આગના ધણાં પ્રાણિઓ-દેવતા આથી વધારે સાગ નમૂનાના પ્રાણિઓ મૃદુ દીર્ઘ હતા, છતાં આપણે ત્યાંના આ પ્રાણિસમૂહો પ્રગતિ ચિત આટલું બહુ આકર્ષતા નથી, એ વાત કણુન દરવી પડે એની છે.

આહી શાસ્ત્રીયદૃષ્ટિની પ્રવાનતા પણ સ્પષ્ટ હતી દરેક પ્રાણિનું નામ, વતન તથા સમગ્રદેશનામાં આવ્યાની તારીખ, કેનાક બેટ મળેના તેઓને બેટ આપનારનું નામ-એમથી હપકતની તખ્તી દરેક પાજરા આગળ ખરી જ તેમ એક શિર્ષિકની કીમતની એક સમ-જૂતીની ચોપડી મળતી હતી જેમાં પ્રાણિઓના ચિત્રો તથા જણવા જેની દર્શકતા, પ્રકૃતિ-નિરૂપણ દ્વારા આપેલ છે ઘણા પ્રાણિઓની લુહીલુહી જનના લુહીલુહી પ્રકારોના સમગ્ર પણ પુષ્કળ હતા પણ લૌકિક દૃષ્ટિએ તો એથી રહેજ નિરમય થાય, વિરોધ નહિ શાસ્ત્રીય દૃષ્ટિનાજાને અવ્યાસ તથા અવયોગને માટે દાયેદો થાય એ હેતુ છે.

છતાં-એક ન્હાની પણ નોંધના જેની વાત છે-અમારા મળમાંની એ એજ બાઈ એક વરસ થયા 'જુ'માં ગઈ ન્હોતી, પણ બીજી એ બાઈઓ છેક ન્હાનપણમાં જ ગયેલી તેમણે તથા અજેજ પુરો ઘણા વર્ષો થયા 'જુ' દીર્ઘ ન્હોતું અને તે દિવસે તો રસ્તાની પથ્થુ સરત ન્હોતી પણ આગમાંથી એના માણસો કયા ન્હોતા મળ્યા જેમણે ક્રીસિ તથા તાજ પપુ કેમમાં ન હોય!

'જુ'માં કેનાક સ્થળ નોંધપ્રિત નાગના તેમાંનું એક તો 'સિદ્ધગૃહ' કહેવાતા સિદ્ધ-ગૃહમાં એ સિદ્ધો-મનને ન્હાના જતા ને એક તો ઘરડો-એ સિદ્ધો-એ વાધને એ તથા ચિત્તા એટલા હતા જે વર્ષો સિદ્ધરાજના વૈભવ કરીને ગરા આનન્દ તો થયો જ પરંતુ જૂના જન્મ જેના સારા મોટા ન્હોતા તેથી જગ નિરાશા થઈ વાધ ને ચિત્ત સારા હતા, જનાં સિદ્ધ

સમાર્પણ (નામ) ૩ ૦-૧૨-૦ એન એમ ત્રિપાઠી એન્ડ કંપની, મુખાર્ષી

તે સિદ્ધ-આકૃતિ જ લય ને ગૌરવયુત પાજરા પ્રમાણમાં ન્હાના નહીં વાગે એમનો લયગીત નખત તે વખતે સેકડો સ્ત્રીપુરુષો જોવાને ટોળે મળેના અમે પણ હતા માસની ગંધધા સિદ્ધની ન્યાગતા તથા ગર્જનાઓ, માસના દૃશ્યોને અનુતા હરખથી ઝાંખી લીધા તે, તે પત્રીની લુદી લુદી ફિયાઓ તથા મુખ ઉપરના લુદાલુદ લાવો વગેરે જોતા કેટલાય વિચારો મનમાં આવી ના મનુષ્યોમાં ય આ પશુરૂપિ કયા નથી કે એ પ્રાણીઓનો આપણે તિરસ્કાર કરીએ!

રહેણાંક વાગ્યે દરિયાઈ સિંહો- *Sea Lions* ના નામનાનો વખત હતો આ પ્રાણીઓ દરિયામાં નહે છે તે હીન્ડ પણ એમને સિદ્ધ કેમ કલા હજો તેનો ખુનાસો મળ્યો નહિ આકૃતિમાં મા નીને મળતા, ને મ્હે તથા મુઠો લુદા ખરા એન્ડ તળાવનું કુંડું હતું, તેમાં ખડો પણ હતા તેમાં નહીં સમુદ્ર-સિંહો ગમત કરતા હતા એન્ડ બૂખથી વ્યાગ ચર્લ વિચિત્ર ધ્વનિ કાઢના કરતો હતો રખેનાગે આવીને ટોપનીમાંથી ન્હાની માઝીઓ સરળી દિશામાં નારા/રતી ફેંકના માઢી, અને ત્રી ચપગતાથી તરી, કૂંચથી મારી અથવા ખુડક ઉપર ચીને માઝીને પકડી નેના પનીનાર મ્હે વડે જ ઝીપી ને, અને કેટલીક વાર ઉચા ખડક ઉપરથી ફૂટી, હનામાં અંદર માઝી પકડી, પાણીમાં કૂંચ મારે એ આખો દેખાન મહુ રસ પડે એવો હતો ઓનિમ્પિયા સરકસમાં મ્હે પટેલીના આ પ્રાણી-ઓને દેખ્યા હતા તેઓની પામે ઘણા તમ કાન્યુ, વાનું પણ વગાડાડ તે ઉપરથી તે પાળી શકાય એના દગે એમ ધાવું હતું છતાં નમ્મે મિનિટે તેઓને જોન દગમ્યાન પણ માઝી આપવી પડતી હતી એ જોતા એમને તુધાનો રોગ મ્હેટા હતો એમ સમગ્રયુ અહીં એન્ડ મીને દેખાએ *The Mermaid and the Sea-Lion* કરીને તમાસો ચાલ છે, તેમાં-આલસુ છે ને-એન્ડ ઉપર કાચની મોટી ટાળ પાણીથી ભરે છે, ને તેમાં કુવા તથા તરવાની જેટલી વિવિધ દિશાઓ એક સ્ત્રી કરે છે તેની જ એની પત્રી તરત એક અમુદ-સિંહ કરે છે

આકપણ નિનું કેન્ડ નવી જ ગ્યનાનું હતું ઉચા ખડકોની ઉપર રીંઝના રહેણાંક હતા ઉપર આશ, એ જાનુએ ભીંત એ જાલુએ કોરા નીચે એક ભાગનો ખડક ને ખીજા ભાગનો લોડાણનો ખન્ડેમાં પાણી ભરી શકાતુ હતો નહીં ચાર જાનનાં રીંઝો હતા તપ-ખીરીના-“આઉન”ને કાળા તો મ્હે પહેના-દેખ્યાં હતાં પણ સફેદ નુવનાળી-“પોનર” તો પટેલી જ વાર દીપ મુખ ઉપરનો લુચ્યાઇ તથા જાન્યો ભાવ તથા આકૃતિનું કાઈક બેરોળપણ-એ જે દૂર રાખીએ તો આ જોન જાનુનાનના સન્તિ, સુન્દ નહિ તો આકર્ષક તો હોવાય જ લીચ મોટા સે ના સરમ દેખાતા હતા-જના ધાયા હતા તેટલા જરફ જોવા યોજા નોતા નન્ડે ક્યે આઠો તપખીંગો પટ હોય એમ ભાસ થતો હતો, પણ લોકોનાં તે જાનિના હતા લોકો પુકાગ ખાનાડુ આપતા બોલશીંગ, સફરજન, નાજર, વગેરે ઉપાન ખાંડનાં વડનાઓ એ ખુમ બાંધી ખાય છે (એ તો નવો રના એવો

કેમથી (જે તે ૧ ઉત્તર ધ્રુવ તરફ ખાંડ કે ગોડી એલે રૂપેય નહિ દોરી હોય) એક વ્યક્તિ
 પૈનરાના કામાથી મોરગાતી ધાર કરી તે આપાદ મોથી બીધાને ગળે ઉતારી ઉપર
 લોકડી રતી ગો નીચે કરે, એટલે ગો ચાગી, ઉતારી, ફરી ફરી ચાગી તદ્દન સાંધા મરે
 -ગી નાખે. જે ખડા ઉપર સીંઠો દેતા એની એક બાજુએ તીચાણમા પીસોનરીમાં
 બનગાઓ, હજી રંગેના-કપરથી ખુ ના-પાચરા હતા, તે એની બાજુએ ન્હાની નાના
 બનક રંગે પક્ષીઓ નગતા હતા. સીંઠોની બીજી તરફ વધારે ઉચા ખાંડ દેતા, તે એક
 ઉપર એ-કને ખુ ઉચા ગદના દેતા, ત્યાં બીજી મતના મુગ દેતા આ આખા વિવાદને
 'Mappin Iernaces' નામ આપેલું છે, તે એની ન્યતા ચતુરભરી નધા રૂબ છે
 જેને મ્યાન નાનર-મુદ્દ હતું આ પ્રાણિઓની જાત જેમ બને- હતી, તેમ મુદ્દા પણ
 ચલા દેતા આ ચાગી, ચચળ તે આ દેવમા અપરિચિત એવા પ્રાણિ પેટા બેસા, એને
 નમરગનરા, એની મળતક કરવા, ચાગા યાદરા પુકકે ૧ પેટા લગવા એમા રચા નમૂનાઓ
 જોયા, તે મુનર મુ થા આગામા વાન મોગના પ્રચડ 'બન' દોરવા તેવા એક પક્ષ
 જડયો નહિ, એટલી જ ખાતરી રહી એમને હીંચરાની, દૂનાની ગરમાવાની સારી સમજ
 હતી. નાનાઓથી જુદા 'Ap-house' હતું જેમા ઉરામ-ઉરામ, ચીપલીક તથા મીઠું એક
 જાતના વિચિત્ર છુટીઆઓ, ઉચાધર્મા વામન છતાં દેહ મ્હોટો, રંકન વિચિત્ર, જાડી બીંમનાર,
 છતાં ખારાનું ખાનાર આ પ્રાણિઓ પણ જેના જેનાં કુના નૂનામાં એક વેગા ઉગમ-
 ઉગમ વાંદર હતું, તે મ્હો જોયેલું હાથી, ગેડા તથા ટેપિર નામનું એક નવું પ્રાણિ હાથી-
 ધરમાં હતા હાથી સાધારણ હતા, ગેડા મ્હોટા હતા, એક તો બે સીંગડાવાળો હતો હાથી ને ગેડા
 હિન્દી પધારેલા હતા

એની પાસેના 'ધર'મા ઝિયા, ગિરાફ તથા હાઇપોટેમસ હતા આ છેવટ પ્રાણિ જેને
 કોઈ વાજ દગિયાઈ હોથી કહેવાય છે તે હાથીથી ધણુ ન્હાનું છે મ્હો જાડુ ભારેખમ છે
 પાણીનો બહુ ગેલપ છે છતાં ગિરાફને પટેલી 'વાર' દીઠ-જૂનામાં મરેલાના નુકસિદ
 કેહો વીરો હતો ઝિયા જુનાગદમાં હતું

પોપગ-પરમા મ્હોજ મોએક પોપટો, કાકડાઆઓ રંગેરે દેતા ને ફરેકની જાત
 એવરાની, એટલે જે 'સલીન' ત્યાં બહુ ધધને કાનમા અથડાતું હોની ન્હામે વીરનાઓ જ
 હોઈ મે આપણે તો ચ પલાયસિ સંજોવાતિ. તેની સ્થાને પાનન કંચું, છતાં જલે જલે એક
 પોપટ-દામી 'શુક-માય' કરે છે તે સાલળી લીધી

જુમા એક ખામ ખાર ખેંચે એનો ખાનંત જે નાગી ૬ પ્રાણિઓને બને તેટલી
 મુશ્કેલી પરિસ્થિતિમાં રહેલી ખાસ તમનીક વનસ્થાપકને લીરી છે પ્રાણિઓ જુના
 જુના મુના તે જુની જુદી આસ્તોમાં હોનાથ, 'વધાને' દેતી ન્હાની ન્હાની
 જે નહીંપતું ની આપા જે સાવ પેદલું નથી પણ ફેડા પ્રેશમાનોને
 લાન મ્હો પામા, મધ્યમવાળાને બાકું મુનું ને ચાકું બારેનું જેમા પાનરામાં, ગો

જુના બને મિનનગ ૩ ૨-૦-૦ એનું જેમ નિર્ણયી જે-કની, મુર્ચક

અદેશમાં રહેનારને માથેના પાજરામાં, ઉપરાત મ્હેલડા કાચો વડે તેમ જ ગરમી આપનાં ખીજ સાધનો વડે સગ્ગી દેખરેચરે, રાખવાને સારી વ્યવસ્થા કરેલી છે. પેટે ચાનનારા પ્રાણિઓના ગૃહમાં પાંજરા ૧૫ ડીગ્રીએ રાખેના હતાં; દરેક પાજરામાં થર્મોમીટ્ર હતું તેમ કેન્વાકનેઆટે નહેરને કિનારે તાગની તાડ કરી, તરમ માગે કે ધાસ ઉપર જ ગહેવાની ગોઠવણ કરેલી છે કેટલાંક પક્ષીઓ પણ એવી રીતે ખુરામાં ગહેતા હતા.

પેટે ચાનનાર પ્રાણિઓમાં કેટલાં માપ, અજગર વગેરે જોવામાં રમ પ થો એક સાપ તો એવા ખીચો લાગ્યો કે એના કાચની બહાર આપણે સુસરાગી કરીએ એટલે તરત દેહની નીચી લાંબી બે પાખીઆની ઝીમ મહારનીચી પડી, ને આખો દેહ સ્તબ્ધ હોના છતાં કૂચી મૂન કપતી એ *Rattle-Snake* હતો, એ પ્રહાર કરે છે ત્યારે એના શરીર ઉપરના ભાગ નખડાટ કરે છે, માટે એ નામ અપાયું છે ૨૫—૩૦ રીટ લાંબા મહાસપ પણ દેખ્યા.

પક્ષીઓ ઘણી જનના હતા કેન્વાક મુન્ડ પણ હતા મોર આગ હતા એક ર્થેન નખૂ પણ દેખ્યો જમળી, ગીચ, ગરક વગેરેનું મળ પણ નહોતું ગતું નહોતું પણ એમાં આ-ચંચુ ધાય એવું ૧૪ હતું નહિ-દમ્ત એક ગરકે બ્યારે પાખો પ્રચારી ત્યારે પાખો કેન્વી પ્રોગી ને મળવાન છે તે જોવાનો નામ મળ્યો જેમ રીંછ પાછના પગ ઉપર પેના માપુસની રેડે ઘોગી વાર ગહે છે એ જરાક અસાધ્ય પણ દેખાત હતો, તેમ ગરૂ પાખો પ્રચારીને બેલી ગળે એ પણ જોવાનું કુતરન ધાય એવું છે.

જેમો (જેનું ચામુ પૌલિડ કરના વપરાય છે), કાચાડ, ધુસડ, હરના ચામર, મે ખાવનાડુ ડિંગ (આપણા જોવાને જેનું ક રમુ નહિ), જાત જાતની મિલાગીઓ, શિયાળ, ગાયનાઓ, મગર, મગાછતા 'ધરીઆળ' (મગર જેના પણ નામા તાગી મ્હેલાજ ગાયડા ગરોળી વગેરે વિવિધ જાતના દીમ ન્હાના જન્તુઓનું એક જ પળ હતું થો માલીઓ પણ હતી એવા પ્રાણિઓય હતા જેઓના નામ તથા રીતી નું તત્ત્વ અપરિચિત હશે કેન્વાક દીઠેલાં પણ નામની અપર નહિ એવા, કેન્વાડના દેલી નામ જાણીએ નહિ પેના પણ હતા.

ફુનિયાતા જુ. ૧ જુહા દેવોમાથી જુદી જુદી આમોદનામાથી, જુદી જુદી વૃક્તિ સંગ્રા પ્રાણિઓને બાપી મેળોની નખખામાં-૧૫ ચાર હજારથી વધારે સખ્યા ગહેવાન છે-ગખવા એમને લાવના ને પાળવા જગી ન જાય આને ધન કરે નહિ તા તમીયન ગમે નહિ એવી રાને લાંબી મુત ગુધી નામવા એ નાખુ અગમુ ૧૫ નરી પ્રાણિ-સાન્નીમો તો મળીન લાખ થાય એ અપજ જ કે પચુ સામ્યન્ય માલમેંડો આમા ૫ સાનડ તેમ જ મિનોલનુ રાજ પાદ નાવન રૂંડેલી કિંડે.

આરામ.

લેખ-ગ શાસ્ત્રાલોક હરગોવિન્દ જાની.

સાદા આ જગત ઉપર આગમ એ કેવી અજબ મોહિની છે, સત્તા તી એ સજીવની ભૂમી છે. અનન્તતા ॥ આરભથી એ મહામાયા તેના પ્રેમાદમા સારી આપમને દિવેણી રહી છે, અને વાતસત્યભાવે નિતનિત નવજનન બની દુનિયાને તેની શ્રાન્તતા, જ્ઞાનતા તમ્બી શાન્ત અને મહાન્ત બતાવે છે પરવગદિગારે ધૃતીમા ચુસ્તા-ધૃષ્ટ, પદાથમા (સાધાધિક) યુબનદમ્બિ (Chemical affinity), હવેમા પ્રેરણા (Instinct) અને મનુષ્યમા પ્રેમના મહાનિયમો યોજ્યા ન હોય, અને ધૃતી જે ગિપતિમા સભવે, તે જ સ્થિતિમા આરામની નસાજે. વિના આપણે સનડના હોત, એ રહેજે કંપી શકાયો.

પ્રકૃતિ એ પ્રભુનો આરોહ છે, વિદાસ એ પ્રકૃતિનો સનાતન સિદ્ધાન્ત છે જગતની વાદ સજીવ કે નિર્જીવ વસ્તુનો વાદ ને વાદ ઉપયોગ છે, અને તેથી તેને આ જગતમા રથાન ને ગાઈપણુ પરતુ પ્રાણી કે પદાર્થ-પ્રકૃતિ વહો કે નિકાસક્રમ કહો-એની આડ આવે એને મણુ તેનું જ્ઞાન તથા, અગિતાન નુપેત થઈ રહેનું પડે છે અગત નિતાન તી પરિભાષામા ગ્રેહ તો રૂપાનગમા વિધીન થાય છે.

પણ પ્રભુ મિવાય કોણુ અનિરત અને અનિશ્ચાન્તપણે ગમ કરી ને? મોટે જ સર્વ પદાર્થ પ્રાણીન સિરે પ્રકૃતિના આદેશની સાથેસાથ નિશ્ચિતના-આરામના આવીનદિ ઉતર્યા છે.

જગતી અને ઝોટ, ધકડતુ દદય, ઉછગતી છાતી, ખગખળ વહેતો ગરો પણ આતમિક પામે તો કિરમિનાટ કરતા પળીઓ, પશુપતિએ સન્નેન પતુઓ અને પ્રતુ ॥ અતી માને વીઓ પણ ગાને એ આમને ઉપયોગ ન કરે?

લાગે આરામ એટલે શું? દાર્શનિકૃતિ તે? ના, એનું જ નહિ માત્રુ વારો? આપણે લાગી મજન કરી છે, અગર સખત મલુરી કરી પરસેવે ન્દાર્થ ગદા લીએ, કે ગણિતના પટે પ્રશ્નો કે તત્ત્વજ્ઞાન કે બ્લાડગણુ શાસ્ત્ર કોની માથુ કરી ગયુ છે લાગે માન તે તે ગોથે મર્યાદા મૂકીએ, ચોરો ખાઈએ, વિશ્રાન્તિ લઈએ કે ખીજ વિભાદમા પડીએ, વળી પાગ કામે લાગીએ, તેમ તો અચુક વનાદ જ નિભાની શખીએ, પણ આખરે નિનારો આથમ તો લેવો જ પડે છે કાણુ નિદ્રાનો આરામ એ જ સાચો આરામ છે તેનો મ, ૧૨ લાગ અસખમિત છે શુ પશુ, શુ ખી, શુ ધીર સર્વ કોઈ પ્રેરણાનુર્તીપણે Instinctively આહાર, નિદ્રા, બધ અને સંયુગના કાચો કરે જાય છે, કે રતના ગાનું સુતપણે પાવે છે અને ચોતાનુ જીવે થપાવે જાય છે.

નિર્મિત બળો કે હેરાના જગતીઓ પ્રેરણાનુર્તી જ હાય છે, અને તેથી જ આગેજ જગતી ને પણ કહેરાતા સુધરેનાઓ તો બુદ્ધિનો આનય લે છે પ્રેરણાને અગે, કાદ છે, અને આખરે દુખી થાય છે તેમની પ્રેરણાશક્તિ મરી ગઈ હોય છે અને તેની નિર્મિત બળો (સચિત) કે ૨-૦-૦ અને એમ નિર્વાર્તી અડ કપની, મુશ્કેલી

બેર ઉપર શુદ્ધિના મહાશ્વ મળાય છે પ્રતિમાનાં પરક તથા વિત્તિ (નિમના)ને ખોલે શિર મળે છે, અને હાલી ખાલી કરી મૂકે છે

એથી જ મનુષ્યોએ ઐશ્વર્યાગમ અને ચમત્ ઉત્પન્ન કરી મોક્ષ રાજ્યો સ્થાપ્યાં, ગુનામગીરી અને ગી મીઠા, નાખન કપ, ધમમા 'પોરમ' કે 'પરમ' પ્રવેશ, અને પશ્ચિમીએ આગે ચોનગ્દ શુ દષ્ટિએ પડે છે ? મુકીશ્વર અનસીઓ માટે ગરીબને સાપસમા બનતા ગ્રીમનનતા દષ્ટિએ પુત્રો માટે ઉત્તરગરા વેળી રેલ્વેરેલને કે તારની કેવો ઉપર, તીમા કે ગધ કાશ અરી કારખાનામાં, આદિના નાપમાં, રીટના નામ વચ્ચે, આસામના બેગમાં, કે લાંબા આધરનાની કંકડાની ટાંમાં કાગળનું મલુરી કરનાર હતસાગી માનસીઓ !

જગતમાં જેટલા આગમ અને પ્રમાણ રહ્યા છે, જગતનું તેટલા જ પ્રમાણમાં યાત્રિકજનન અને રાતન વે તથા શ્રમ રહ્યા છે બલ્લજનન સમયેના રાખવા માટે જ ને એક પ નામાથી જગતના અને ધીજનમાંથી જગતના નધ નેવા જોઇએ તો જ પ્રત્યુની યાદી રમણ યોગ્ય બનાવી રાકાય જગતમાંથી ઐશ્વર્યારામ, આગસ, તેમ જ અનિત્રમ અને તૃણા જવાજોઇએ

સદરુ ધીના જેટલી સારી જન્માનીયતો નાથ પડે છે, તેટલી જ એક જન્માનીય પશુ લાડ પડે છે હરજ સ્થા મી કે ઓરની એટલે જગત કરવો લાજમ છે કે તે પાપ પરતર દિમારનો પયગામ પહેલ્યાવા પેગ ચૂએ છે, અને તેથી તેણે પોનાના વખત અને તામાન વડે દુન્યાની અને હીજ કાર્યા કરનામાં મરાજન રહેતુ જોઇએ ખામા પુ ના જરૂર ઉતર અને સયતાનીયતો એતો પશુ ન પડે જેની માન્યેની રાખવાની છે આગમ કહેતી એ સયતાનનું રનરપ છે અને તેથી સયતાનનો ઈન્કાર કરી, હ ગ્રીમ કાયમાં સ્થા રહેતુ કે જેથી હેરાનિયતમાંથી ઇન્સાનિયતમાં દાખન થઇએ

પરંતુ જે વચ્ચે કે સનો વપરાય તેને ના વાર માનીશ કરવો પડે છે તો જનસરો આતીશ કરા આમનો જરૂર છે આગમ કે મહેતી એ આગમ નથી હામીથી કામ કાનુ એ જ હેરાનિયત છે અનુપયોગનો કાટ વાગનાથી રાજ કે સરો નાથ થાય છે તો આગસનો કાટ માણસ તતને કેમ તું નાન નહિ કરે ? કમ છે જ

તાજગી, પ્રદુ નતા, ખુરાનુમાં ખુરાનિજન મહેદિન કાય કાય ને નામાંથી જ મળે છે જે કાર્ય કર તને જ આરામનો હક છે તેણે જ આરામ હતાન કોલ કહેવાય

નહીથી જુગ મુધી, કિદિમિજથી મનુષ્યના મુવી મરને કાર્ય - ર એ ખુદાઈ કરનાન છે અને આમ હમ કરવો અને નેવો એ પણ તેમાંની એક કનમ છે કાર્ય ન કરતુ તે પાપ છે અને આરામ ન રવો એ મહાન પાપ છે હાલીના ટકાન માટે તનુરસી માટે, તાજગી માટે, આરામ એ જ અમરુદેવ છે નોવીચાો જેમ નોળવેલ તેમ મનુ પને આગમ છે 'સિતાશ્વર વિદ્યારથ' ની તામી આપનો આપણે આપુરે અને 'સુક્ષ્મજ્ઞાવકોવચ્ચ' ઉપદેશનુ ગીનારામ આપણને શરીરની માવજત અને મરામત કરના ફાંપે છે

ગુનામગીરીનો અર્થ (સચિત) ૨ ૨-૨-૦ એન એન ત્રિપાઠી એન કપના ગુન ધ

જો આપઘાત એ મહાંત પાપ મનાવું હોય તો આરામ ન લેવો કે ન દેવો એ પણ આગતિક આપઘાત નહિ 'તો ખીજુ શુ? જગતનો સુધારો ભલે બેઝિન્ટન, કનઓ, રિરટોઈ, મ્રીગિના કોય, ખીજાના કે હવાથી ભરેલા એથીકા નિબોત્પાદક—*Coloriforous* દવાઓ કે જગતરક્ષક પીણાઓ—*Stimulants* ની વ્યાપ્તિઓ મારે પણ તે સર્વ દલ છે, પ્રપચ છે ખીજુ ટથુયે નહિ! મોર જાણે કે હું પીઠાવની કથા કરે પણ જાણતો નથી કે તેમા તેની એમ ઉવાહી પડે છે, તેમ સુધારાની કક્ષાસમાં પોકળતા કયા છે તે સુધારો જાણતો જાણતો નથી એ સર્વ કૃત્રિમ સાધનો એમ જનાવે છે કે જગતને—*Insomniac*—નિદ્રા અભાવનું દર્દ લાગુ પડ્યું છે, જગતમાં બદ્ધજંમી અને બદ્ધેલી વધી પડ્યા છે, અને 'હુખ ન જીએ ભાખરો અને ઉવં ન જીએ સાથરો' એ સચ અનુભવવાના પણ સાસા પથા છે.

જેણે દિનભર કાર્ય કરી આરામરૂપી મેજ—*Wages* મેજવેન છે તે જ આરામનો યથેચ્છ ઉપયોગ કરી શકે છે ખીજાઓ આરામની મીઠી મજા તેમા વધાર્ય સ્વરૂપમાં મેજવવા બેનમીન રહે તો તેમા નવાઈ નથી પ્રકૃતિના ભગ્ન લાપક ભોખને મારે છે; તાવાપદ મારે તો નહિ જ જે આરામથી તાજગી, પ્રકૃત્યતા, પવિત્રતા ન પ્રકટે અને જેમ સૂર્ય સામે પક્ષ ખીને તેમ પ્રકૃતિના ઉદયભાવ સામે જીવનપક્ષ પાદરીએ પાડીએ ત્રિકમે અને ત્રિસે તે જ આરામ લીધો કહેનાય, અને તો જ માણસ આરામને લાપક છે એમ કહેનાય.

જેટલા દાર્પમાં શુનતાન થઈ રાજ્ય તેટલો જ્ઞાન અને તુલ્ય આરામ ભૌતિકી તકાય, આથા આરામ નિષે હવે પડી *

કદી નહિ હારશું આપણ.

લેખક-રા ગુનાથ ત્રિભોવન બ્રહ્મભટ્ટ.

ભને મેં છવ જાને પણ કદી નહીં હારશું આપણ,

કદી નહીં હારશું આપણ, ભને, ને છવ જાને પણ,

ખાડી તોફાનથી પણ,

બુકપ વગેળથી પણ,

ખરોડાની ધારથી પણ,

ગોળાઓના મારથી પણ,

તોપ તન્વારથી પણ

—કદી નહીં હારશું આપણ

જગીમા સીનામ યાતા,

ફાગી કાનેપાડી જતા,

શરોના બાણ ખાતા

—કદી

અમોને અમારી રક્ષા,

ધમને ને સારરક્ષા,

દીનને ઈમાન રક્ષા,

રક્તી જવાન રક્ષા

—કદી

જેનમ ગાનપીડી રક્ષા

સદશીય દેશ રક્ષા,

માઝેનુ ભેર રક્ષા,

માતરીય શોર રક્ષા,

પગખી જવાન રક્ષા

—કદી

શમનો પ્યાર સાચો,

શાંતિ આધાર સાચો,

અમારો કીરતાર સાચો * —કદી

ભારતમાં એક રાષ્ટ્રીયતા.

લેખક — રા. વાસુદેવ રામચન્દ્ર ગેલત.

રાષ્ટ્રદૃષ્ટિથી હિંદુસ્થાનીઓને, વિશેષતઃ હિન્દુઓને, ક્ષેત્ર હિન્દુસ્થાનને અત્યંત નિકટ અને પ્રનિકટ દશામાં દર્શાવવાના પ્રયત્નો અભારસુધીમાં અનેકાનેક પાશ્ચાત્ય લેખકો અને ઇતિહાસકારોએ કર્યા છે. હિંદુસ્થાન સમઘી જે ઇતિહાસગ્રંથોનું અમારા આધુનિક વિશ્વ-વિદ્યાપયોમાં શિક્ષણ આપવામાં આવે છે એ સર્વત્ર એક વાગ્ધ્યાનપૂર્વક નિરીક્ષણ કરી શકે તે તે એ પ્રથેમાં એ તત્ત્વ સિદ્ધાંતરૂપે દગ્ગોચર થયે છે, હિંદુસ્થાન એક દેશ નથી, હિંદુસ્થાનીઓમાં રાષ્ટ્રીયતાના આનંદ્યક અંગોનો સપૂર્ણ અભાવ છે, હિંદુઓને 'ગણ્ટ' એ સત્તા આપવાનું 'વાર્ધ' શક્ય નથી અને ભારતીય રાષ્ટ્ર એ એક માત્ર બ્રામક શબ્દ છે આના લેખક મહાશયોનું મતન્ય છે કે હિંદુસ્થાનના નિવાસીઓમાં ઉદ્દેશોની એકતા હોવાને બદલે સર્વત્ર વિવિધતા જ અસરથી છે, તેમનામાં અનેક ભિન્ન જાતિઓ વિદ્યમાન છે, તેમના વિચારો અને આચારોમાં સામ્યતાની ન્યૂનતા છે, એમના રીતરિવાજોમાં મિષ્ટ પ્રમાણમાં પાર્થક્ય દૃષ્યમાન થાય છે, એમને એક ભાષાપણુ નથી અને એમનો વિશ્વાસનીય કોઇ પ્રાચીન ઇતિહાસ પણ નથી. આના પ્રકારની રિપરીત વિચારપદ્ધતિના કુસ્તરકારોએ અત્રેના વણ જ દીપ્ત સમયપર્યંત આપણાં મનજ ઉપર થનાથી, અને સત્યાસત્યબેદનિર્ણયશક્તિરૂપી મહીપનો તેમની મનોધિ દેવતાની યત્નશ્રમિ ઉપર ભોગ આપાયો હોવાને લીધે, ઐત્રિયશુર કલિદાસના મનાનુસાર મુકબ્ધિતત્ત્વ સ્વયમેવ પરીક્ષણ ન કરના માત્ર પરખીય જનો ૧૧૭ શુભ વા અનુભવ પ્રત્યયનો ઉપગ અનુક્રમે પોતાના પણ નુબ કિંવા અશુભ અભિપ્રાયો બધિનાગ, આપણા કેટલાક રસદેશી ગદ્યઓ આડી અને ઇતર સાદશ પ્રકારની માન મનસા સીકૃત બાન્તિ નિર્દેશક, જન્ય કેલ્પનાં ઇતિહાસસંહત અને અખિન સંહિમાં પણ પર્યટન કે તાં બલભ્ય એવા વધ્યાપુનના દર્શનની મર્યા કપોગ બિપિત કર્યા સદશ વાનાંઓ ૧૧ ઉલ્લેખની, માનવવસતિ ગદિત, અર્યા દ્વન્ન પક્ષવિનીન, ઉગ્ગજ, વેરાન અને વાનુજમય મરમરેશમાં અનેકવા ન્યમાન થતા પ્રવડ ભાનુના અત્યંત દાહક અને ઉજ્જ્વલ મધુજોથી પરમ આપાસવાની અને ધર્માન પ્રવાસીના પ્રાણુદાગ્ન મુગજોમાં આક્રં વાગિપાન કરી તૃષ્ઠા-તૃષ્ઠિ કરવાની, અધિક પગિમાણમાં કરા થના મદિરાપાનથી સર્વથા ઉન્નાદિત વ્યક્તિને યોગ્ય, ક્વલદ રીતે યથેષ્ટ ભ્રમભૂતક કિંવા ભમાત્મક જલ્પના કરવાની મિથ્યા અને પ્રતારણીય મુખ્યચેષ્ટા કિંવા વ્યસાયપરાયણ થના વાગ્યાં છે મિથ્યા વ્યક્તિઓવર તેઓ પણ બાહ્યભિજતાઓથી વિગેષ આર્પિત થઈ માન તેના પોગળ પાયા ઉપર જ પોતાને યથેચ્છ એવા ગગનનુમિ અને ઉનુચ માનસિક દ્વર્ગોની જ્યના કર્યા કેરે છે અને આતરિક સામ્ય સ્વરૂપ પણ પ્રમાણમાં વદરમાં ન લેવા, નેની અવગણના કિંવા અનધીરતા કરવાની પરિસીમાપર્યંત પહેલવી ભાય છે ભાષાનું દેવ ઉદાહરણ વધએ આ પોતાને તો ભારતના સૌ—દેશી અને વિદેશી ઉભય — ૧૧૧

મોટા મુનશિનકા માથ માને છે કે, ભારતની સર્વ શિક્ષણ પ્રણાલીઓમાં સિનન લિંગ માનુષાસાએનું જ યોજન કરતુ મ્મત્તન આનશ્વક છે પરનુ મેસુરના "Mysore Economic Journal" (મેસુર ઇકોનામીક જર્નલ) નામના એક અંગ્રેજ પત્રમાં એક લેખક મદાશ્વ પોનાતા મગદુમાં જન્મેલા વિદેશીય સનેદોની અત્તત પ્રમત અસરને લીધે જ આગલ ભાષાને સપૂ મદસ્વનું મ્મત્તન આપી, સાતમે અમ્મમાન ચગી ઉન ભાષાદ્વારા જ શિક્ષણ પ્રસાપના પશ્વમાં જ નેર દેતા લખી રલા છે કે, "India is not one people, one language, India has many peoples, many tongues There is in this vast land only one available medium of communication, and that is English The conditions of educated life and enterprise call insistantly for one common tongue In India English is the common tongue" એનો ભાનાર્થ એવો છે કે, હિન્દુસ્થાન એક રાષ્ટ્ર નથી અને કોઇ એક ભાષા નથી એમાં સિનન સિનન જાતિના લોકો નિવામ કરી રલા છે, મિ ન સિનન ભાષાઓ જોતે છે આ મોટા દેશમાં કેવળ અંગ્રેજ ભાષા જ વિચાર વિનિમયનું સાધન છે શિક્ષિત લોકોની પરિસ્થિતિ અને ઉદ્યોગના યોગે આ દેશમાં એક સર્વ સાવારણ ભાષાની અત્તત આવશ્યકતા થઇ પડી છે અને તે ભાષા તે અંગ્રેજ ભાષા જ છે

આ નિર્ણયી દેશ ઉપર અત્તત જે નું પ્ર સન કરતા ઉન મદાશ્વ જ અંગ્રેજ ભાષાના પોનાતા મનમા માતી મૂકેના મદાશ્વો એક દેશ પૂર પાળુ ન્પૂ કિવા તીણુ કરવા માગતા જ નથી કારણ કે એમના મતાનુમાર આ દેશની વર્તમાન ઉનનિનુ પ્રયોજનમાત્ર એ જ છે કે વડાપદ્ધિ હિન્દુસ્થાનીઓ અંગ્રેજ ભાષા માનુષાયા સમાન જ જોની શકે છે "Millions of our fellow countrymen are to day ahead because they have learnt to use English as a second mother tongue" વિશેષ યુ રખીએ ભારત વામી એમાને અપ્રનિમ મદેશ પ્રેમ, અતુવ સહકારીતા, અળક દ્ર વ દાનપરાયણતા, અતેના પદ્ધતિપુત્ત, સાર્વજનિક કલ્યાણુએ સ્વાર્થત્યાગ છ જે મુજો દષ્ટિગોચર થાય છે તે સર્વ અંગ્રેજ ભાષાને જ આમાની છે । વળી આ જ વિષય ઉપર વિશેષમાં એ જ મદાશ્વેનું કથન છે કે, "All this is possible only because India's sons and daughters throughout this vast land have realised that in English language they have a common medium of fellowship, they have made it their own, and they are now in a position of being able to press forward in mutual cooperation" અર્થાત્ આ મોટા પ્રેર હિન્દુસ્થા પૂરો અને પુનીઓને એ સાતમે સપ્કા માર થયેનો કે અંગ્રેજ ભાષા તેમના પદ્ધતિપુત્ત સપ્કારનુ માધ્યમ થઇ શકે એમ છે અને તેથી જ આ સર્વ શકર છે, લેએ આ મા' તેમનું બાતી ચક્રા છે અને તેથી એઓ પરસ્પર સદ્મારિવાને યોગે આગળ વધવાની

૧. શિક્ષક દેવનંતુ નવુ ત્રવકન ૩-૧૨-૦ એન. એમ ત્રિપાઠી એન્ડ કંપની,

મોટા શુભચિન્તકો માત્ર માને છે કે ભારતની, સર્વ શિક્ષણ પ્રત્યાષીઓમાં બિન્ન બિન્ન માતૃભાષાઓનું જ મોટાનું કમનું અત્યંત આનંદપ્રદ છે પરંતુ મૈસૂરના "Mysore Economic Journal" (મમુર ઈકોનોમીક જર્નલ) નામના એક અગ્રેજ પત્રમાં એક લેખક મહાશય પોતાના મગજમાં જન્મેલા વિદેશીય અંકેશોની અત્યંત પ્રયત્ન અસરને લીધે જ આંગ્રેજ ભાષાને અપૂરું મહત્ત્વનું સ્થાન આપી, સાતમે અસમાન ચર્ચા ઉપર ભાષાદ્વારા જ શિક્ષણ પ્રસારના પદ્ધતિનું જોર દેતા લખી રહ્યા છે કે, "India is not one people, one language, India has many peoples, many tongues. There is in this vast land only one available medium of communication, and that is English. The conditions of educated life and enterprise call insistently for one common tongue. In India English is the common tongue" એનો ભાનાથ એવો છે કે, હિન્દુસ્થાન એક રાષ્ટ્ર નથી અને યાદ એક ભાષા નથી એમાં બિ ન બિન્ન જાતિના લોકો નિવાસ કરી રહ્યા છે, બિન્ન બિન્ન ભાષાઓ બોલે છે આ મોટા દેશમાં એક અગ્રેજ ભાષા જ વિચાર વિનિમયનું માધ્યમ છે શિક્ષિત લોકોની પગિચિતિ અને ઉદ્યોગના યોગે આ દેશમાં એક સર્વ સાધારણ ભાષાની અભવન આવ સ્થકના યથા પડી છે અને તે ભાષા તે અગ્રેજ ભાષા જ છે.

આ નિર્ભાગી દેશ ઉપર અત્યંત ખેતનુ પ્રદર્શન કરતા ઉપર મહાત્મા જ અગ્રેજ ભાષાના પોતાના મનમાં માની શકેના મહત્ત્વને એક દોરા પૂર પછી ન્યૂન કિના લીધા કરવા માગતા જ નથી કારણ કે એમના મતાનુસાર આ દેશની વર્તમાન ઉન્નતિનું પ્રયોજનમાત્ર એ જ છે કે લક્ષ્યાવધિ હિન્દુસ્થાનીઓ અગ્રેજ ભાષા માતૃભાષા સમાન જ મોલી શકે છે "Millions of our fellow countrymen are to day ahead because they have learnt to use English as a second mother tongue" વિશેષ શુ નથી એ? ભારત સમી-ઓમાં જે અપ્રેમિત પ્રદેશ પ્રેમ, અત્યંત સહકારીતા, અત્યંત દ્રવ દાનપરાયણતા, અને પદ્ધતિપૂર્ણ, સાર્વજનિક કે યાત્રા સ્વાર્થ યાગ, ઇ નેનુજો દરિયાચર યાગ છે તે દેશ અગ્રેજ ભાષાને જ આભારી છે! વળી આ જ વિષય ઉપર વિનોબા એ જ મહાત્માવેનું કથન છે, "All this is possible only because India's sons and daughters throughout this vast land have realised that in English they have a common medium of fellowship, they have a common medium their own, and they are now in a position of pressing forward in mutual cooperation" અર્થાત્ આ દેશમાં એક સાધારણ માધ્યમ યથા શકે એમ છે અને તેથી જ આ સર્વ સુધારાઓ તેમનું જનાર્તી ચમ્પા છે અને તેથી એઓ પરસ્પર સહકારી રીતે એકબીજાને મદદ કરી રહ્યા છે.

પ્રાપ્ત કરી શક્યા છે આ ઉપર દીન નીપજ સૌ થયા છે ! આવા વિચારોની માત્ર ઉપેક્ષા કરવી એ જ તેનો ખાન સમોન છે !

આ જ પ્રકાર ની વિપરીત વિચારપરપરાને યોગે આપણા દેશને વણી હાનિ થઇ છે થાય છે. અને ભવિષ્યમાં એ અટકાવનામાં નહિ આવે તો શુ થશે એ જણાવવું હોય છે આવશ્યક છે જ્યારે જ્યારે આ દેશના નિનામીયો 'રાષ્ટ્રીયલાવનાથી પ્રેરિત થઈ પોતાની ઉત્તિની સાધના પ્રયત્નોમાં પ્રવૃત્ત થઇ પોતાની રાષ્ટ્રીય લાજહાની, સત્વોઆદિનો અદ્યાત્મ પ્રમાણુમાં નિચાર કરના લાગે છે ત્યારે તેમને પ્રાયશઃ આ જ કટાક્ષનો આઘાત મુકાયે સહન કરનાની ફરજ પડે છે કે, તે 'રાષ્ટ્ર' સમોને પાન જ નથી, એમનામાં રાષ્ટ્રીયતાનો અભાવ છે આ સર્વથા અન્યાયપારાયણ, ત'વાસથી સર્પૂણું રહિત, સર્વથા પ્રમાણુપુષ્ટિ બિદુવચિત, અને એક પક્ષીય સકુચિત શુદ્ધિના પરિણામરૂપ યદ્વતદ્વા આક્ષેપકર પ્રતાપોના પ્રત્યુત્તરો અનેન્દશ અપાયા છે, પરંતુ આપણા કેટલાક દેશીલાઘ્મોની મનોભૂમિમાં પૂર્વેકિત કુસરકારોની જ-એટની તો દૃઢતાથી ઝોળી ગયેલી છે કે આવા આક્ષેપોના પ્રત્યુત્તરો પુન પુન અસમ્બવ-આપવામાં આવે તો પણ સમય અને શક્તિના જથ્થા વ્યયસિરાય અન્ય અર્થ જ લાભ થવો સંભવિત છે. ભારતની એક રાષ્ટ્રીયતાની વિરુદ્ધ આ પ્રકારના વિચારોના પ્રચારમાં સત્યને અપાનાય કરાય છે--માત્ર અપાનાય જ નહિ, પરંતુ પોતાના ભ્રમનું નિદર્શન કરાય છે તેથી આના દેવળ બામેક આક્ષેપોનું સપ્રમાણુ ખાન કરી, હિંદુસ્થાનીઓનો પ્રાચીન ઇતિહાસ, અસ્તિત્વ ધરાવે છે અમારામાં આતરિક ઐક્યનો અભાવ નથી, અને એના યોગે જ પ્રતિભૂતિ સ્વર્ગ સદૃશ આ દેવની જન્મભૂમિ ભાગત માતા 'રાષ્ટ્ર' એ સત્તાને યથાર્થ રીતે પાત્ર છે એ તત્વનો સાક્ષાત્કાર કરવાને અર્થે જ આ લેખની સૃષ્ટિનિર્માણુ થઇ છે

માનવ જાતિના અતિ પ્રાચીન ઇતિહાસ સરોધકોએ એ તત્વનિર્વિવાદ રીતે સિદ્ધ કર્યું છે કે જ્યારે ઇગ્નાઝઆદિ પાશ્ચાત્ય દેશોના નિવાસીઓ અત્યંત અસમ્ય અવસ્થામાં જનન વ્યતિત કરતા હતા, જ્યારે એ જાતિઓ વનાન્તો અને ગિરિ ગંઢરોમાં જ નિવાસવૃત્તિ કરી કેનળ આ-એટ ઉપર જ આજીવિકા નિર્વાહ કરતી હતી અને જ્યારે એમને હરિઆવા અને પાકથી લસન ખીત ખેતરોના કલ્પનામાં પૂણુ સ્થળો ન હોતા આવતા તેવા અત્યંત પૌરાણીક સમયમાં આર્થ હિંદુઓ એક સાક્ષાત્ જીવત રાષ્ટ્રના અવયવો હતા આર્થનેકો એ સમયે પણ પતિતો હારક, સ્વેત સનિના પનિત ગંગા અને સરસ્વતી સરિતાઓના પુનિન પટઉપર પોતાનું જીવન કૃષિકર્મ ઇત્યાદિમાં બતીત કરતા હતા જ્યારે જાતના અર્વાચીન ઉત્તિના શિખરે નિરા-જમાન દેશોના પૂર્વજો ગેર અચાન તિગિરથી આટત થઇ રહ્યા હતા ત્યારે ભારતમાં આર્થ બાહુના જ્ઞાનમયુરો પૂર્ણપણે પ્રખરતાથી પ્રજ્વલિત થઇ પોતાની દિય પ્રતિભાના ઢિમિમય પ્રકાશથી સૃષ્ટિના અન્યદેશોને પણ પોતાના પ્રતિ ઓકળી રહ્યા હતા એટલો વિચાર મત એટલો જ છે કે અપરિષ્કવ વિચારો અને ભ્રમના યોગે જ કેટલાક પાશ્ચાત્ય પડીત મહાશયો એ લખી માર્યું છે કે હિંદુઓને કોઇ જ નથી આ લેખને પ્રત્યેક સ્વદૃશ મનુષ્યનું

સરસ્વતીચંદ્ર ભાગ જે થો ૨ ૫-૮-૦ એન.એમ. નિપાકી એન્ડ કંપની, મુંબઈ

હૃદય વ્યથિત થયા વિના રહેશે જ નહિ કે, અમારા સમસ્યાની અનેક ભારતવાસીઓ એવા છે કે જેના ઉપર પાશ્ચાત્ય સમ્પત્તા અને શિક્ષણ પ્રણાલીનું અનુચિત પરિણામ થયું છે, જેથી તેઓ હિંદુઓના પૂજનન ઇતિહાસને અનિષ્ટ ધુણાવી દૃષ્ટિથી નેહી રહ્યા છે વિચાર કર્યામિનાય ઉ નેષ કરી મરાય છે કે ભાગતવર્તમા પ્રાચીન ઇતિહાસની ન્યૂનતા છે, પરંતુ સ્થિર સુદૃઢિયી અને તુર્તનાત્મક દૃષ્ટિથી વિચાર કરનામા આવે તો એ તત્ત્વ નિર્ણય માત્ર થતે કે એ વિધાનમાં સત્યાસ અત્યંત યોગ્ય પ્રમાણમાં જ મળી શકે એમ છે, અર્થાત્ તે અસત્ય પ્રાય છે ભાગતવર્તનો અસત્ય ઇતિહાસ છે જ પરંતુ તે હું વનશાત્ ક્રમાનુસાર લખેનો લભ્ય નથી. શુ એ પ્રવાદ સત્ય છે કે આપણા પ્રાચીન ગ્રન્થોમાં ઇતિહાસનું અસ્તિત્વ જ નથી ? શુ ઇતિહાસપ્રસિદ્ધ નક્શિના અને પાટલીપુત્ર નગરોમાંના શિનાનેઓ ઉપરથી એ વાત સિદ્ધ નથી થઇ શકતી કે ભાગતવર્તનો ઇતિહાસ છે ? હા, એ નાન સત્ય છે કે આધુનિક પદ્ધતિ અને ક્રમાનુસાર નિખિન ઇતિહાસસામગ્રી ઉપલબ્ધ નથી પરંતુ શુ તે ઉપરથી “ભારતવર્તમાં ઇતિહાસનો સવથા અભાવ છે” એમ કહી સમય વાડ ?

યથાક્રમ ઇતિહાસ ન ટોવાના એ સમગ્ર કારણો છે (૧) આંતરિક કારણ (૨) બાહ્ય કારણ

(૧) આંતરિક કારણો પ્રાચીન પુસ્તકોના પરિશીનનથી એ વાર્તા ૨૫૪ થાય છે કે એ કા પનિક કથાઓથી લગ્નપૂર છે અને એ તત્ત્વનો માન અહિં જ નહિ પરંતુ સર્વ દેશોના પ્રાચીન ઇતિહાસપરત્વે સાક્ષાત્કાર થાય છે બહુ યશ્વોના આ ગરમા તથા-સની માત્રા ન્યૂન પશ્ચિમાલુમા હોય છે હિન્દુઓના પ્રાચીન ગ્રન્થોની પણ આ જ સ્થિતિ છે એમાં કાવ્યાનુયાયિની ભારા સૈરી બી અનમરોની વિપુલતા ઉપર તથા આશ્ચર્યો પાદક મિત્રત્વ અને રીરગસને માટે ઉચિત કરતા અધિક ધ્યાન આપવામાં આવ્યું છે પ્રાચીન સમયના મન દેશોમાં કાલ ઇતિહાસપ્રસિદ્ધ ઘટનાની કાન્તિનું સરન અને યથાસ્થિત વર્ણન કરવા ઉપર અત્યંત લક્ષ્ય આપવામાં આવ્યું છે ફક્ત ધણા મહત્ત્વ પૂર્ણ અને સત્યાવી તથા મહત્ત્વ રીત અને સારકીન તત્ત્વોનું વર્ણનકર મિત્રણ ઉપસ્થિત થયું છે જેમાંથી સત્યતત્ત્વોનું સંશોધન મનાતુ કારં અનુતા ધા દુર્ધ્વ થઇ પડ્યું છે આવી વસ્તુસ્થિતિ ઉપરથી એમ તે ન જ મત રાકાય કે પો શિષ્ય ઇતિહાસકારોની માનસિક વૃત્તિ સત્યને મુખ રાખવામાં બ્યારત હતી જે પ્રમાણે એ પ્રમારના ગ્રન્થોમાં આલમ્બત થયા હોય તેનું માત્ર એટલું જ પ્રોજન છે કે પોતાની વાર્તાઓના વર્ણનમાં પ્રત્યેક ગ્રન્થકર અન્યના આશ્ચર્યધુકન વર્ણનનું અતિક્રમણ કરના મથતા હતા આથી સત્ય ઇતિહાસની મિચિત્ પ્રમાણમાં અચરે ના નૈસર્ગિક રીતે જ થવા પામી કે બી તેથી આપણને સત્ય ધર્મનામય ક્રમજદ્ધ ઇતિહાસ લખ્ય થરાને બદલે એવો ઇતિહાસ પ્રાપ્ત થયો છે કે જેમાં ભૂખ્ય કિંદા પ્રધાન બામન ઉપર દુનૃદ્ય કરી લેખક કાના વિશ્વાસ અગ્રો ઉપર તથા કનિ કિંદા નેષકની પ્રતિભામકિત ઉપર અધિક ધ્યાન આપવામાં આવ્યું છે

મહાત્મા ટાલરટૉયનું આત્મનિવેદન.

લેખક—રા જયન્ત.

[ગયા અંકથી અનુસંધાન]

“ હું શ્રીમેત, સુશિક્ષિત અને એશ્વર્યારામી માણસોમા મારો જીવનકાળ નિર્જનન કરતો હતો તેટલામા જ સર્વ જગત આવી નવ છે એની મારી સમજ થઈ હતી. ધીમે ધીમે એ વાત મારા લલમા આવવા લાગી ઉતરના કીડાને ઉતરમા જ સર્વ જગત રહેલું લાગે છે મારી અવસ્થા તેની જ થઈ હતી મારી સમજ એવી હતી કે મારા મહા બહાનના કરોડો માણસો દોરના ગોવાળ કરતા અધિક ક્ષિતના નથી એ જ માન્યતામા લાંબા કાળ સુધી હું કુળકા માર્યા કરતો હતો કરોડો માણસો અનત કાળથી જીવતા આંમાં છે અને હમણાં પણ જીવે છે એ માણસોએ પોતાના જીવનનું શું સાર્યું કર્યું, છે એ પ્રશ્ન મારી જીવિને સ્વપ્નામા ઘણા કાળ વહી ગયો. ”

“ આવા પ્રકારની ભ્રમિત સ્થિતિમા મેં લાંબો કાળ પીતાઓ પોતાને સુશિક્ષિત અને ઉદાર મેતનાની કહેવાડાવતાર એવા અમારા વર્ગની હમેશા એની જ દેવ હોય છે મારાં મનમા એવા વિચાર આવવા લાગ્યા કે, આમે જીને અશિક્ષિત અથવા પછાત વર્ગના માનીએ છીએ તે ખેડૂત કે મજૂર અમારી કંપના પ્રમાણે ખરેખર મૂર્ખ છે કે તેમનું પણ કંઈ કંઈ છે તેની ખાતી કરતી એ વર્ગ મને ઉપયોગી થતો હતો, તેથી તેમના માટે મારા મનમા એક રીતે જડ પ્રેમ ઉત્પન્ન થયો. કદાચિત એ જડ પ્રેમના કારણે જ તેની મન-સ્થિતિનો અનુભવ લેવાની મને ઇચ્છા થઈ હતી અથવા એ ઇચ્છાનું અન્ય પલ્લુ એક કારણ હતું મારી ખાતો થઈ હતી કે, પોતાના મળે શક્તો નાખના શિવાય ખીજ વિશેષ સારા માટે હું જઈ શકીશ નહિ એથી અન્ય ગોળુપણે મારી સ્થિતિના માણસોમાં રોધ કરવાથી મને સંતોષ થવો શક્ય નથી, એટલું તો હું નિઃસંશયપણે સમજી ચુક્યો હતો માટે એ મૂઢવનો નિર્ણય જાણવો હોય તો જે કરોડો માણસો યુગોના યુગોથી કેવળ પોતાનો જ નહિ પણ અમારા જેના ઉચ્ચ વર્ગનો ભાર પણ સહન કરતા આવ્યા છે, તેમના જ મનની સ્થિતિ તપાસી જોવી જોઈએ, એની મને ખાતી થઈથી એ ઇચ્છા મારા મનમા ઉદભવી હતી ”

“ જ્યારે હું એ લોકોના મનની સ્થિતિની પરીલા કરવા લાંબો સાર મને જાણી પડે, તેમના જીવનનો આધારસ્થાન આજ સુધી એક જ છે એ આધારસ્થાન તે એ જ છે, ધર્મગ્રંથોએ કહી પાતોપર પાડે વિશ્વાસ-શ્રદ્ધા ‘ મણુ એક છે, તે એક હોઈ નિર્મલ છે, તેજે જ દિનમમા જગત ઉત્પન્ન કર્યું ’ એના પ્રકારની સમજપર તેમની પ્રતિ શ્રદ્ધા છે અને એ શ્રદ્ધાના આધારપર જ તેઓ પોતાનું જીવન સુખસંતોષથી પ્રસાર કરે છે એમ મને જાણી પડે, પણ એ આવાર મારા જેવાને જેવી રીતે ઉપયોગી થઈ શકે ? મારી

દયાગાનનો એક્ષરેક ૧-૪-૦ યોન એમ વિધાની એન્ડ કંપની, મુંબઈ

શુદ્ધિ પોતાનું સ્થાન છોડે નહિ ત્યાં સુધી એના આધારનો તે મને સ્પષ્ટ થયેલ કરના કે નહિ આથી એ આધાર'ભાટી દૃષ્ટિએ તો સમયા ત્યાજ્ય જ કરે ।”

“ મારી રિયનિ અત્યંત ભયંકર થઈ પ્રથમથી જ મને જાણી આનુ દેતું કે શુદ્ધિએ દર્શવેના મારગ પર હુ મેં તેટલું ચાલીશ પણ મારું સમાધાન થતું સમ્ય નથી હવે મ્મી અન શક્તિ, પણ તેનો છોડા પડ્યો એટલે શુદ્ધિનો આધાર ત્યજી દેવા જેવું થાય જ હા હા ! એમ તો ત્રિકાંગે પણ મારાથી બને નહિ એક વખત હું જીવનની વિશ્વગતા કલ્પન કરીશ, તેનો ભાગ પણ કરના તૈયાર થઈશ; પરંતુ શુદ્ધિનો આધાર કદી પણ ત્યજીશ નહિ. ”

“ જોઈએ મારી એક જૂન મને સમજાઈ આવી હતું અત્યંત અને અપરિમિત અગ્નિ નો પરિમિત વસ્તુની સહાયથી જેવા ઇગ્નિનો હોતો તે શું જૂન ન હતી કે ? અનન વસ્તુનું પરીણત્વ અનત તત્ત્વના આધારે જ થાય ત્યાં પરિમિત વસ્તુનું કની શકે ? જે વસ્તુ અનત નથી તે અનતો અર્થ મને કેવી રીતે કરી શકે ? માટે એક પરિમિત વસ્તુની યોગ્યતા અનત સાથે કરીને પ્રશ્નનું પરીણત્વ વસ્તુ નોંધએ એ ભાગ જ આ માનવ જીવનનું મુલ્ય ઉકેલાશે ”

“ કેવળ માનવ પ્રાણીના ભાગ્યાતમ્યા જ્ઞાનની અવધિ આવી રહે છે તો પણ જીવન તે એક જ ઉત્તર આપે છે સોપનદારે જે ઉત્તર આપ્યો છે તે એ જ છે ‘માનવજીવન વિન છે એટલે ત્યાજ્ય છે’ માનવી જાને આ જીવનનો ઉત્તર આપેનો છે હું અધિ. મનમપણે વિચાર કરવા લાગ્યો ત્યારે તેનું મિથ્યાત્વ મને જાણી આનુ એ ઉત્તરમા નિશ્ચયાત્મક અથવા વિધાયક જેવું કંઈ ન હોય તે કેવળ નિર્યાત્મક સ્વરૂપ છે પ્રાચીન ભાગ્યભૂમિના નરિએએ, સોનોમો અને સોપનદારે જે કંઈ કહ્યું છે તે નેનિ નેતિ જ । આ ઉત્તરમા નિશ્ચય નથી જીવનગણિતનો એકાદ દાખલો મળતો મળના જેમ ૧=૧ અથવા ૦=૦ આવે તેવા જ એ ઉત્તર છે એનો અરો અર્થ એ છે કે, એ પ્રશ્નો નિશ્ચયાત્મક ઉત્તર અમે આપી શકતા નથી અમે એ ૦=૧ કલ્પત કહ્યું છે સ્વ પ્રકારના તત્ત્વજ્ઞાનીએને જોઈ નેનિ નેતિ કદી હાથ નાખી ‘વા પડ્યો છે હવે કેવળ શક્તિ તરફ જોઈએ છીએ’ તો તેણે આપેના ઉત્તર નિરપરિત અને શુદ્ધિથી મા ય ન થાય તેવા છે, તથાપિ તેમાં રહેલું એક તત્ત્વ લક્ષમા તાખના જેવું છે તે તત્ત્વ એ છે કે, જ્ઞાન અને પરિમિત વસ્તુ અથવા અપરિમિત વસ્તુનું મિશ્રણ ડ્યાં સિવાય એ પ્રશ્નો નિરુપ થો નહિ ”

એ પ્રશ્નો મેં અનત પ્રકારે ચર્ચા કરી તેમા નીચે પ્રમાણેના નિરુપ મળ્યા- મારી હમેશની પરિચર્યા કેસી હોવી જોઈએ-શ્વરી.નિયમ પ્રમાણે મારા જીવનનું અનિમ પનન-સાન શું-અખડ અવગ્રાપ્તિ અથવા અખડ નરકગ્રાપ્તિ જેનો મૃત્યુ નાશ કરી નાકતુ નથી તેનું મારા જીવનનું સ્વરૂપ કયું-અનત પ્રશ્ન સાથે એકના અવના અનન નિર્વા પી । ‘ શક્તિ એકથી શુદ્ધિની કમોગીચા ઉતરી શકતી નથી, એ મારો પ્રથમનો અનિપ્રાન અદ્યાપિ પણ કંઈ ન હોતો જ તો પણ માનવજીવનનો હેતુ શો ? એ પ્રશ્નો ઈપણ ઉતર મકત થાયો જ આપ્યો છે, એમ સ્પષ્ટિત્યાં સિવાય મારો મૂકો જ નથી તે જ પ્રમાણે શક્તિના અભાવે જીવનદમ પણ અશક્ય છે, એ પણ સ્પષ્ટીકારવાની મને રજા પડી આ ભૂમિતનપર મનુષ્યને જન્મ થશે

તેનાથી જ જ્ઞાનો પણ જન્મ થયેલો હોઈ તેનાથી જ મનુષ્યનું જીવન શરૂ થાય, અને તે એ
 પૂરું જીવન જીવનિજ દેગોમાં અને લિ : બિજ સમયે મૂળમાં એક જ પદ્ધતિનું છે દાખમાં જ્ઞાનો
 આ એવો મ માય છે કે કોઈ કઈ કહે તો તેનાપર આધારની માફક નિશાસ રાખવો, પણ એ
 નથી : મુખ નથી તેનો ખજા સ્વયં ને છે કે, માનવજીવનનો અંતિમ હેતુ શા છે તે સમજ
 ય નિમ્નથી ને પ્રમાણે પૂર્વેનું કેવળ જદાથી જ મનુષ્ય પોતાના અભિનયને વળી રહે છે
 અને જ્ઞાનો અળથી જ તે આ મદત આપેલા પ્રવૃત્ત થતો નથી જ્ઞાનો માનવજીવનનો
 અર્થો અર્થ છે કોઈ પણ સ્થાને જ્ઞાનો જદા હોય છે તેથી જ મનુષ્ય જીવે છે તેને દૈન્ય
 જેમનું પાણીના પંથોમાં જેવું વાગતું નહિ હોય અને તેનું મિથ્યાત્વ તે સમજી શકતો નહિ
 હોય, પણ તે દૈન્યના રથને તેની જ્ઞાનો હોય છે અને તેના આધારપર તે પોતાનો જીવનકાળ
 વિતેલો રહે છે દૈન્ય જગતનું ભ્રમિય અને કાલજીવન સ્વરૂપ તેની દૃષ્ટિએ આવે છે તો જ્ઞાનો
 અનંતમાં પોતાને છે એવો કોઈ પણ દેખેલો જદા મળ્યા વિરાય જીવતું તેને માટે
 જદા નથી

* * * * *

જ્ઞાનો કોણે કે મારું જીવનનો મૂલ એ નવું શરૂઆત જ જીવન સમાવતું છે "

જ્ઞાનો અનંતી હું વિશેષ વિચાર કરના છાએ ત્યાં તેલો આપેના ઉત્તરમાં અતિ અતિ
 જ્ઞાનોના માર્ગનું માનવી શા : સમગ્રી રખાયું, હોવાનો આઠો પ્રકાર માગે અવગરમજ
 જિનના જાણના નાનો "

" ને માન મારા લક્ષમાં આવી ખરી, પણ તેટલાથી વધ માગ મનની શિષ્ટિ નુધરી
 દિ સોની વિવેચકશુદ્ધિને નહન રિમલન ન કરી દે તેવો ધર્મ આ વખતે જો મને કોઈએ
 જતા પો માન નો રાતને તગન તેનો સ્વીકાર કરવા જેટલે દરજ્જે તે સમયે માફ મન
 તેણે મનું નો એ દૃષ્ટિએ મેં મોદ્દ અને મદમદી ધમપુરતકોનો અભ્યાસ કર્યો તે જ
 પ્રમાણે શિવની રમ્યથ પળુ હું ગતિ જાણજીથી વાચના નાગ્યો અને એહિતો ત્યાગ કરી
 જિનને નરદ પહોચના જ્ઞાનોના આધુમોની ન પ્રત્યક્ષ ભેટ પણ લીધી "

જ્ઞાનો પરિચયના શાલુમામાના પુરાણમતનાં પણ નુશિક્ષિત અને વિદ્વાનો પી મુનાકાન
 તેવોની જ પ્રથમ યાપ એ પ્રાચીનિક છે મ દેવજમા નીતિનો ઉપન્ય આપના પાઠરી,
 શાં આપગિયાગ કરી દેવા સ્વવાસી અને અનાસી : નીતિસાજોની સાથે અનેકવાગ
 સમજાવી માનવજીવનનો જીવતો હેતુ તેમની દૃષ્ટિએ શો હો છે તેની હું તેમની પાસેથી
 સમાસ કરના નાગ્યો "

"જ્ઞાનો વિચારો મારી વિવેચકશુદ્ધિના ચક્રમાં ટકે તેવા મજમૂત તો ન હોતા જ, પણ
 તેમના જીવનમાં રજો લા : સ્વીકારી લેવા જતાં એ પ્રશ્નો તેમના નિર્ણય કરી શકતા : હતા,
 એટલું જ નહિ પણ એ કોણે કોણે ઉત્તરવાને મ ને તેમના ઉત્તરથી અધિક જ નુસાતો
 લેવા નાગ્યો : જ્યાં સુધી એ લોકોના પ્રવચ મેનાપ થયો નહતો ત્યાંસુધી સમાવાની શેલી

મારી વીપ વાનિઓ (અમિત વાંતામ મહ.) ૩૨-૦-૦ એન એમ ત્રિપાઠી એન્ડ કંપની, મુબાઈ.

થળી આઠા નને લાગતી હતી અને તેના આસાતપુરુ જુ ડુ છતી રહ્યો હતો પણ
હવે ટું મરી પૂર્વની નિરાશમ્ય તથા વિલાંકારક મન સ્થિતિમા હુને જુ પડીશ કે થુ એવો
ભય થવા લાગ્યો

તેઓ જેમ જેમ પોતાના વિચારો વિશે વિલ્લા થી પ્રતિપાલન કરવા લાગ્યા તેમ
તેમ તેમની ભુન અર્થિ જે અર્થિ સ્પષ્ટતાથી મારા લયમા આવવા લાગી તેમજે જે વિષ-
યોનુ પ્રતિપાલન નુ હુને તે નિકો મારાથી તફત અર્થિ સ્થિતિ નહતા એ વિચારમા તેમજે
પોતાના મનન મને તેનુ મિત્રણ પશુ કહુ ન હતું પ તુ મને એ લોકોનો મંગી આપ્યો
તે ૩૦ તેમજે વ્યવેશ વિચારોને નીરે નહિ પણ તેમના આચારના મંગી આપ્યો એ
લોકોના આચારમા અને મારા આચારમા ન જ તફાવત મને જણ્યો નહિ તેઓ જે
વિચારોનુ પ્રતિપા ન કરના હતા તે વિચારોનુ અસ્થત રનપ પશુ તેમના આચાર મા મારી
નજરે પાડે પશુ હમણે આ યુ નહિ તેમનો મંગી આવવાનુ કારણ એ જ હતું

અન્ય તરફ ઉપર પોતાની શ્રદ્ધા ઝેરાનુ જણાવી તેઓ તે ત પોતા પ્રતિપાલન અર્થે
મારી આગળ અને પ્રમાણુ રડુ રના પશુ એના સવહીન નખા સુદ્ધિનાદથી મારા
મનને સ્તોત થયો હિ મને તો એ તરફોના નુર્મિમત સ્વ પની જર હતી દારિ, બાવિ
અને પ્રત્યો ભય તેના ચિત્તમાથી કયા પ્ર ના આવરણથી નષ્ટ થાય તે જણનાની મારી
છંજા હતી એના પ્રમાણુ એમ પ્રત્યક્ષ દષ્ટત મારી દષ્ટિએ પશુ હાત તો મને અવશ્ય
સ્તોત થય દોન પણ મારી આનુઆનુના માપુઓમા મને તેનુ એમ પશુ દર્શાત મારી
આ યુ નહિ પ ની વખતે તો એની પશુ ગમ્મત થક કે નિગીચરની અને જનનિ
મનના માણુએ સૂત્ય ગત જણના અરે પોતાને આસ્થિત કરેવા વના મા તેવો એક
પશુ મારો ન હતો

માન ગના પોતાને શક હુ સમજનાગ માણુઓમા બગી શ્રદ્ધા નેશ માર ન હતી
પોતાના મનને નામ ન થાય તે માટે તેને નિદ્રામા નાખી દેનાનો એ એમ મા હ એ લોકોની
શ્રદ્ધા પશુ એક રીતે ચાર્વા ના છે

મારી રીતે મારે નર મને અર્થિય થયો અને મરી દટે નીચન નરે તફ લગી
અર્થિયિત અરે સાદા મોગા મેક્ત નથા અભુરનો હન કમ હુ નપારી તેના લાગ્યો તે જ
પ્રમાણુ યાનાનુ અને સુ યાસીઓનો મં પરિચય મો એ લોકોમા શિરની ધમત સય પ્રમેર
સારે જ ની વેની કે પનાઓનો ના પશુ પુ મંગ પ્રવર્તી થયો જણાયો તથાપ તેમના
હનનકમો વિચાર પ્રતા એવા પ્ર ની કર્પનાને રથાન મળ્યા સિનાય ૨૨ તેમ નહતુ
ઓગી રના અને તેમના હનનની મેરી સમજ પડી હતી કે, એ ના ઉ-ઉદ સાધે
થીનુ પણ નષ્ટ થાય એની અના મિન ર તેઓને માટે હવનાનુ પપુ શકન નહતુ એના
પ્રમા ની પનાની જ તેમને નાગત હતું હનનકમમા કઈ સથક જેનુ છે અને તેના જ
આધારના એ પોતાના હનન ન મન કરના હતા મા નાના આગમુ રખાન

અને હમેશા અત્યુત્તમ રહેના માણુમેના જીવનક્રમમા અને આ બીજા હમેશા ઉલોગી રહેતા માણુમેના જીવનક્રમમા મને એક અનિ મોટો ફરક જણાઈ આવ્યો મારા જગના માણુસોને ઉદરનિર્વાહ માટે કંઈ પણ ઉલોગ કરવો પડતો નહતો એવી સ્થિતિમા પણ તેમને સતોષનું પ્રાપ્ત કદી પણ મળી આવ્યું નહતું અને અદાનિશ મરણ સુધી શ્રમની પરાકાળ કનારે વર્ગ સતોષી જણાતો હતો પોતાના સર્વ જીવનક્રમનો અત્યુત્તમમા આવે એટલી કષ્ટના ચિત્તમા કબી રહેતી કે મારા વર્ગના માણુસો ભયથી મૂછ ઉઠતા એટલા જ ભયથી તેમનાં હૃદય છિન્નભિન્ન થઈ તેઓ ટુપી ગતી જતા ત્યારે નીચેના વર્ગ ટુપી અને તર્નતોડ મહેનત તા કષ્ટ નીચે હમેશા ત્યાજ્ય ગયેલો હોવા છતાં તેને મૃત્યુનો ભય કદી થતો નહતો અત્યુત્તમ ત્યારે, ગમે તેવું અને ગમે તે સ્થળે આવતા તેઓ હમેશા તૈયાર જ રહેતા

“ નીચેના વર્ગની આ યુત્તિ જોઈ મારો પ્રેમ તેમનામાં સ્થિર થવા તાગો જેમ જેમ હું તેમનો જીવનક્રમ ઉડી દૃષ્ટિથી જોવા લાગ્યો તેમ તેમ એ પ્રેમ વધતો જ ગયો અને તેથી મારું જીવન પણ મને ગસિકા યાગના માણુ આની સ્થિતિમા મેં ‘ જગત્ત મે વર જાયા એ જો વર્ગ પરી મારી જીવિમા મને એક વિગેષ ફેરફાર જણાઈ આવ્યો એ કેમકાર થવાના શિદ્ધ પ્રથમથી જ મારામા હતાં શ્રીમત અને સુશિક્ષિત માણુસો તરફ માગ જનમા વિત ઠાણુ નિરમ્મર ઉત્પન્ન થયો એ લોકોનો માનવજન્મ વ્યય છે એમ મને ચોખ્ખસ લાગવા માણુ અને હમેશા તનતોડ મહેનત કરનારા લોકોના જીવનક્રમમા કષ્ટપણુ સાર્થતા છે એવી મને ખાતરી થઈ મને જણાયું કે, એ લોકોમા જ માનવજીવનનો અથ ખરી દૃષ્ટિએ મળી આવે છે ”

“ આજ અથ મારા પ્રશ્નનો ઉત્તર પણ મળ્યો મારી તા મું નિઃશ્વર થયું હું જેને માનવી જીવનક્રમ જોતો હતો તેમાં ફક્ત હું મારા જ જીવનક્રમનો વિચાર કરતો હતો અને એ જ મોની જીવન થતી હતી મોજ અને આજસમાં વહેતા જીવનક્રમનો જ વિચાર મારા અસ્તકમા લોઈ તેનો અર્થ હું ગાંધનો હતો એ જીવન મારી દૃષ્ટિએ આની એના પ્રકારતુ જીવન નિષ્ણ અને ખરાબ હોય તેમા આપર્થ થી છે એના પ્રકારતા માણુસો ત્રાન કરતાં અજ્ઞાનનો જ એકો પકડ છે એમા કઈ જ નસાઈ જેતુ નથી તેઓ પોતાના દુષ્ટતો અજ્ઞાનના અધકારમા કુપાવગ મુકે છે એકદર જનમખ્યા તા પ્રમાણમા જોનાં માગ જેના શ્રીમનોનો વર્ગ એ ગણ્યા ગાણ્યા માણુઓ તા છે એટલા ગણ્યા ગાણ્યા માણુઓ તરફ જોનાં તેના પરથી સર્વ માનવજાતિ તો વિચાર કરવો એ ગાંધા છે સમગ્ર મનુષ્યજાતિનો વિચાર કરવો તોય તો મહેનતુ નો વરિ પેસ અનિ સખ્યામા રહેના માણુમેની જ સ્થિતિ જોવી જોઈએ જગતનું દરથજનન એ નીચેના વર્ગના માણુસો તરફ જ વ્યવસ્થિતિમા આવેનું નેતાનિતે રક્ષણ પણ એ જ વગર છે, ત્યારે ગણ્યાગાણ્યા શ્રીમનોનો પા ને અનન્યનો ગણકાવી પણ કેવળ ભાવ છે ”

“કાષ્ટને પણ હું ઉદ્યોગમાં પ્રવૃત્ત થયેનો જોઉં છું તો મને સ્વાભાવિક રીતે આનંદ થાય છે વૃક્ષોપર પક્ષીઓ ઉડે છે પોતાના નિર્વાહ માટે તે આમનેમ દૂરે છે અને માગા બાંધનાનો ઉદ્યોગ પણ કંઈ છે આ અખડ ઉદ્યોગમાં આનંદથી જાનકમણુ કરતા ને પખીઓ જ જોઈ મને પણ આનંદ થાય છે જગનમા પશુઓ હું જોઉં છું અને પોતપોતાના ફરના ઉદ્યોગમાં તેઓ નીન છે એમ જોઈ તેમજુ હનના પણ સાર્ય છે એવો નિશ્ચય થાય છે આની રિયતિમા મનુષ્યે પણ તેમના પ્રમાણે જ ઉદ્યોગમય રહેતુ જોઈએ પરંતુ તેમણે કેવળ પશુની માફક સ્વાર્થી ઉદ્યોગ કરવો ન જોઈએ સ્વાથ તરફ જ જોતુ એ જ તેમના જીવનનુ વિનાશક છે એના પ્રકારની સ્વાધિનતાથી જ તેમન જન સંસ્થિત બની અધો ગતિએ પહોંચે છે માટે પોતાની સાથે જ બીજાઓનો પણ વિચાર કરી તેમણે હમેશ ઉદ્યોગમાં તદ્દનીન રહેતુ જોઈએ એવા પ્રભરના ઉદ્યોગમાં તે હમેશ નિમગ્ન રહેશે તો તે પણ સુખી થઈ તેનુ જીવન અથડપ જનશે હું સમજીશો થયાન ત્રીસ વર્ષથી વધુ વખત થયો છે એની મુક્તિમાં મેં શું કયું ? મેં બીજાઓ માટે શ્રમ કર્યો નહિ તો નહિ પણ મારી જાતના માટે પણ કંઈ ઉદ્યોગ કયો નહિ પાડશુજી (*Parastical plant*) જેમ બીજા આડના હવપર પોતે જીવે છે, તેમ મે પણ બીજાના શ્રમપર મારા શરીરો પોષ્યુ અને એવા પ્રભરના મારા જીવનક્રમને અર્થ હું ગોધવા લાગ્યો ત્યારે તેમા કેવળ મિમાત્ત અને અર્થશૂન્યતા જણાઈ આની હોય તો તેમા શું નવાઈ જેતુ છે ત્રીસ વર્ષમા મે કદી પણ સમજિ ચેતન્યને જીવત રાખવાનો યત્ન કયો નહિ એટલુ જ નહિ પણ મારી પોતાની સાથે અન્યનુ ચેતન્ય પણ નષ્ટ કરવાનો કેવળ ઉદ્યોગ કયો આની રિયતિમા મારા પ્રશ્નને ‘ તારુ જીવન વ્યર્થ છે, ’ એવો જવાબ મળ્યો જ યોગ્ય હતો મારો જીવનક્રમ કદાચ અથડીન નહોતો સાથે સાથે અન્યને હાનિકારક હતો ’

“આ જીવનક્રમમા મિત્ર મિત્ર અનુબન લેનામા જ માનવજીવનનુ ધોય રુ છે, તેનુ જ્ઞાન કરી લેનાનુ શક્ય બને છે, એવી મારી ખાતી થયા પછી મારો પોતાનો જીવનક્રમ હું માગી જોના લાગ્યો મારા જીવનનો હું કંઈ ખરો ઉપયોગ કરુ છું કે નહિ તેનો વિચાર કરવા લાગ્યો મારામાં મધ ખરેખર જીવનપણ છે હું જાણ આસાનજાસ કરી કઈ છે તે જોના લાગ્યો ફાણો ખાઈને અથવા નદુમ્ની ગોળીથી આ નિરૂપયોગી ઓ વટાળા જરેલા જીવનનો અન દાવનાનો વિચાર જે વખતે મારા મામા નાનનો હતો તે જ વખતે મારા મનનો બીજો ભાગ મારી જાતના અને અન્યનુ નિરીક્ષણ તરફ ચૂંચાયો હતો તે વખતે મારા ચિત્તપર એક પ્રભરનુ દુઃખ લયક વજન પડ્યુ હતું મારું ચિત્ત શેની શોધ કરતું હતું તે દુકામા કંઈ તો કહી શકારો કે, તે પશુની રોધમા હતું ’ —અર્પુ

અબાણ્યો મિત્ર.

લખ.—૨૧ ધનમુખલાલ કૃપાલાલ મહેતા.

ફાસ્ટ પેમેન્ટર સડસડાટ ચાલી જતી હતી. લાગી થોળી નાનીમાંના એક કમ્પાર્ટમેન્ટના હું એકનો જ બેસો હતો એટલામા એક મુઠ્ઠરચ જેવો લાગતો પુરૂષ હાથમા એક અપ-ટુકેટ રૂ ૫૦-૧૦ ની કેળી કમડતી જેનું મંગ લઇને મારા જ કબજામાં લાખન થયો, પેની બંધ તેણે આંગેની ચીટ ઉપર મળી તે બેંગ મુકતો હતો તેમામા તેણે મને જોયો.

“અ તો દિગરી! કેમ છેઓ?” મને જોના જ તેો કાઈ જૂની ઓળખાણુ સાલરી આની દોમ એમ જણાયુ તેનુ મુખ આનદથી પ્રકુગ્નિત થઈ ગયુ, અને જોનતા બોલતા તેનુ હૃદય હપથી ઉત્તરવા લાગુ.

“સાઈ છે, થે કયુ” મેં જનાજ દીધી.

“તું આમ માટીમાં હોમે અને મને મલમે એનું ધારી બીંકાપુ સકે?” મારી સાથે થયુ જ ઉત્સાહથી તે ગેઝેટ કરતા બેઠ્યો.

હું પણ તેનુ ધારતો નહતો અને પછી પણ માણસ તે પ્રમાણે ધાગુ ન હતું એટલે હું સુનો જ રહ્યો.

તેણે મારા પ્રત્યે ધ્યાનપૂર્વક જોયા કયું અને પછી કહ્યું “તું જરાબી બદલાયો નથી”

“તું પણ કયા બદલાયો છે?” મેં થયુ ઉત્કારથી સામે જનામ વાળ્યો.

“કદાચ તું અગાઉ રરના જાડા થયો હોસે ખરો,” બાગિકાઈથી નિરીક્ષણ કરતા તે બોલ્યો.

“હા, વ્હાલ્ય હાઈ ખરો, પણ તું પણ કયા ઓછો જાડો છે?” મેં જવાબ આપ્યો.

“પણ ના, તું તો અસનના જેવો જ હો” મેં પાટો દબતાથી ઉત્તર આપ્યો.

આ નાતવિત દરમિયાન હું તો વિચાર જ કર્યા કરતો હતો કે આ મૂર્તિ છે કોણ? હું કાઈપણ રીતે તેને ઓળખતો નહતો, તેમ જ તેને વાં જણુ લાગી શકતો નહતો. પરંતુ આ ઉપરથી મારી યાદદાસ્ત શક્તિ નબળી છે એમ તમારે સમજનાનું નથી. તમે કદાચ નહિ માનો-પણુ-મારી યાદદાસ્તશક્તિ બહુ સારી છે એ વિશે મને તો ઝોલ રહ જ નથી. હા, મને કેટલીકવાર માણસોનાં નામ વાં રાખનાં મૂર્ચ્છિક થઈ પડે છે ખરા, તેમ જ હું ધણીવાર મનુષ્યોના મહેરાપણુ ધ્યાનમા રાખી શકતો નથી અને ધણીવાર હું તેમની આકૃતિઓ પણ ઓળખી શકતો નથી. છતાં તો મેં પછી માણસ હમેશા ધ્યાનમા રાખી જ શકે એમ હોવુંથી કારણ કે એવી નુદ્ર વસ્તુઓ ઉપર આપણુ ધ્યાન રહી શકે જ નહિ પણ જો આટલું આપણે બાં જીએ તો એટલુ તો મોઢાસ કે હું કોઈને જુલી જતો નથી અને આ મારી બાગિયતદે મારે હું ખરેખર મગરબી ધરાવુ છું તેમ જતા ધારો કે હું કોઈ વખત કોઈ માણસને ઓળખી નહિ શકુ તો તે વખતે હાજર જવાબી અને

સમયવ્યક્તામાં સેનક કદા પાછો પડે તેમ છે? ગમે તેની ન ગી સ્થિતિમા પણ મારે કેની ગીને વર્તન રાખવું અને શું ઓનડુ તેમી મને ખબર મરી આની બાનનેમા શાત મગજ અને તીવ્ર શુદ્ધિ એવડુ તમારી પાને દોષ તો મડુ સાગોપાય ઉતરી જાય છે આમાં તેથી જ લો કે હું પેના માણસને મિલકૂલ ઓળખતો ન હતો તો પણ હું જરાય ગમતાયો નહિ અને જાણે તેને ઓળખતો જ દોષ તે પ્રમાણે મેં તેની આથે ગળ્યા કુળ્યા કર્યાં આડુ નામ તે ખરી હોતું જવામી અને સમયસૂચકતા—પણ મારે મોયે જ હું મારા કેટલા વખાણુ કરું?

મારો પેનો અન્નરૂપો મિત્ર પુનઃ ઓ યો આપણે ધણે વખતે મનીષા

“હા, બહુ લાભે વખતે” ફિનિગિરીની ડયાવાડુ મુખ કરીને હું ઓ યો જૂનાઈનો ગમ મને પણ લાગ્યો હતો તે મારે એને જતાનડુ હવડુ

‘પન વખત બહુ ડયાગમા નીકળી ગયો હું!’ ને જોત્યો

“હા રે, વિજળીની માફક” મેં આનંદથી જનામ આપ્યો

“આમ ઝિલ્ગી કેની પાનીના પરપોગ મિસાન ચાની જાય છે? આપણે આપણા દોષોને જૂની જગએ છીએ અને દુનિયાની ચી તેમા અજગ ફેરફાર થઈ જાય છે એક ફાગ્ગી સાયર કહી ગયો છે તે ખરું જ છે કે ‘હીન મીન મેડના વ્લો બી ગતીમત હય

આખર જુદાઈ શિવ પે ખડી હય!

તે જોત્યો “હું ધનીનાર આમ બાનન વિચાર કરું, પનીનાર અજગ બી થાઈડ કે આપતી જૂની ટોની કરાં ગઈ દોષે!”

“મને પણ એ જ વિચાર આવે છે અપરિચિત મનુષ્ય સાથે વાત કરવાની માગી રહિતથી હું ખુદ થતો યો યો આની વાતોમા ‘જૂની ટોની’ અને ‘જૂના દોરતો’ આ યા વિદ્યારહે જ નહિ, અને પરિણામે આપણે સામેા માણસ કાણ છે તે જાણ્યા વિના રહીએ જ નહિ

‘હું હવે પેની જગ્યાએ ૧૧૫ ડખરો કે’ તેણે દૂડ્યુ

“નહિ, કોઈ વખત નહિ” મેં જોખ્ખી જ ના પાડી દીધી એવક ‘પેની જગ્યા’ મ્યો તે જાગૃતા જ ન હતો મેડને જયા મુધી મે વિરો ઝાડુ જણા નહિ ત્યા મુધી એ જગ્યાને તો વાતમાથી જુદાડી નાખવામાં જ હતા પણ હવડુ ગેમ મને નાગડુ

‘તુને જવાડું મન બી કેમ થાય? તે ખીડા

‘હમશા તો નહિ જ ને,’ હું સહેજ નમતાથી યો યો

‘હું સમજુ છ, એમ જ દોષ તુ જોઈતો અને થોગ વખત શાંતિ પ્રસરી

આટની નાનચિતમાં હું આખરે એટલું જાણી રાખ્યો કે એક ‘પેની જગ્યા’ છે અને તે જ પામે જવાની માગી જગ નથી આમે જે મ યુ તે રેર એટલું તો આ માણુમને ઓળખવાનું આર્પન મળ્યું!

ધુન તેણે શરૂ કર્યું

“હું કોઈ કોઈ રખત લુના પુરાણા ફોરતોને મનુષ્ય ખરો તે સોદા તારે મિત્રે વાત કરે એ જો તું સુણતો હોયો તે જાણવાને જી પ્રતેજ્ઞર છે ”

મારા મનમાં થયું કે નો એ વિચારાઓને ઓળખતો પણ મનથી અને એમ છતાં એ લોકો મારે માટે નાહકની કેટલી ચિંતા રાખે છે ! પણ હવે વાતમાં કાંઈ રસ આવવો હોય તો હિમતથી પગનું બારનું ભેંધએ એમ મોં લાગ્યું આ ઉપરથી મેં એક ઉપાય યોજ્યો મેં જુદા જ ઉત્સાહથી પૂછ્યું “અરે, પેલા પેસીનું શું થયું ? તેની કાંઈ ખબર અતર છે કે ?”

મૂલી ટોળીમાં પેસી નામનો તો કાંઈ હોયો જ ભેંધએ એમ અટકળ કરી એટલે એ નામ દેતાં હું જરાય અચકાયો નહિ

“હા હા,” પેના પુરખં જોત્યો “પેસી મેં જીને રણમાં એવેલો તે તો મેસો પોરેમિયા જી ફરી આવેલો છે ખારસોં ઉખડદીંગા જેવો થયો છ મુ એને જુએ તો એ લખે જી નહિ ”

હું એને જોઈ તો કપાથી જ ઓળખ્યું ? આપ જન્મારે કાંઈ દિવસ જોયો હોય તો ને ! પણ આ તુકકામાં કેતેલ મનવાથી હું વધુ પ્રતાપો અને જરા ગા. આગળ દકાશવાની મને ઇન્જ થઈ આવી. “અને પેના ફરી ?” એ પેની જેવો જોત મળી આગો તો ફોની પણ હોયો જ ભેંધએ એમ ધારીને મેં તો હોડી

“પેસીના હા ! ગેલી ખાસત પુછે હર” પેનાએ સામું પૂછ્યું

મારે તો બધું જ સરખું હતું એટલે મેં હર પેટે જ જવાબ આપ્યો “હા, પેસીના કાંઈ વિધેરનો”

“આહ, તેની તો તદ્દન જ ખતમ જીએનો છે,” તે હસતા હસતા બોલે “તે તો હવે પરખી જી ગીઓ”

મેં પણ હસના માણ્યું આની વસ્તુચિતિમાં, કોણ જો શાથી પણ કોઈ પુરખ એ અચા નક પગી ગયો એમ સાબળવામાં આવે તો હસતું જ પડે પ્રભુ જો એ દોની કોણ હતો તે તો, પણ એ પડી ગયો એ વિચારથી જ મોં અને પેના માપસને હસતું આવ્યું એ હસતાં જ આવે નહિ કેવું દેન જીને રહેલો ઉભી ગહે ત્યાં મુઠી હસતું આનું વ રાખતું એવો મારો વિચાર તો હતો જીન એગનને તોત માર્ગ જ રહ્યા હતા એટલે મેં જુદું મરિકલ પણ નહતું અન્યથા, એટલો લાગો સમય હસ્યા કરતું એમાં પણ આવડતની જરૂર છે, પણ મારા પેલા મિત્રને એકના હાથથી સતોપ રાખ એમ નહતું

“તને કાચજ બખનાનો મોં ધનીયાર વિચાર આવીયા કરતો હતો ” તે બહુ મીઠા બોલો બનીર અનાંજો જોત્યો “તેમાં પણ જમારે મેં સાલગીયું કે તારા ધરમાં આકત આવી મગ ત્યારે તો મને જુ જ નાગેત ”

સંગડા અને મિત્રમંદ ૩ ૨-૦-૦ એન એમ. ત્રિપાઠી એન્ડ કંપની, મુંબઈ

મે મૌન જ ધારણ કરું મારા ઉપર આદત તે શી આવી પડી હતી કે મુ પૈસા ગુમાવ્યા હતા ? કેટલા ગુમાવ્યા હતા ? શા માટે ગુમાવ્યા હતા ? તેથી હું છેક જ લાચાર અને કમાન બની ગયેનો ? આવા અનેક પ્રશ્નો મારા દ્રેષામાં ઉદ્ભવવા લાગ્યા અને પાછા શમી ગયા પણ હું કાષ્ઠપિણ્ડ નિષ્ણપ ઉપર આવી શક્યો નહિ.

“ હોય, દિવસ રાખવી, ” પેનો બોલ્યો. “ બાકી એ કાષ્ઠ બૂવાવાનું છે ? ”

મને હવે તો લાગુ કે હું છેક જ વિખાગી થઈ ગયો હર્ષણ પણ જ્યાં મુઠી કાઈ ચોમ્પસ જણાય નહિ ત્યાંમુઠી મુગા રહેવામાં જ સાર છે એવા વિચારથી હું મુગો જ રહ્યો. “ ઉડા મોત ” તે અનિશ્ચય ગમગીન એવાને બોલ્યો “ ખુદા ” કાઈ કાલે ખી તેના અખમો પૂજાતા નથી ! ”

મોત ! આ તો નળા કાચળામાંથી સાપ નીકળ્યો ! કેવું મોત ? માઝ કે મારા દામનું ? પણ દિવસ-આવે સમયે પૈસાની આશત કરતા આવી આશત વિષે વાત કરવી બહુ સહેલી થઈ પડે છે જરા શાનિ રાખીને વાત સામત્યા કરીએ અને ધીમા ધીમા દિવસીરીના ઉદ્ગારો કઢાવ્યા કરીએ તો આપણ મ્યુ સ્યુ મરી ગયું છે તે તરત જણાઈ આવે છે.

“ ઘણું દિવસીરીલયું ! ” હું પણ શોકમસ્ત થઈ બોલ્યો. ”

“ કિરતારની સામે આપણે લાચાર લીએ, અને એટલી ઉમરે મ્યુ એન્ડે લગાડવું નહિ ” નેધએ. ”

“ હા, એ તો ખરું છે ” હું ધીમેથી બોલ્યો.

“ કેવે લગી આગળા હોસિમરી ખરી કે ? ” પેનાએ પૂછ્યું.

મને એમ લાગ્યું કે હોય નહિ હોય પણ આ મારા પિનાની વાત કરતો હોવો નેધએ એટલે મેં દુનયાથી જવાન આપ્યો. “ હા રે હા, છેવે લગી મુમઝા કઢાડતા તમાકા મારતા—”

“ હે મુ બોનીયો ? તારી મા—” તે ગભગભને બોલી ઉઠ્યો.

આ બાપરે ! આ તો પુરતે અલે સ્ત્રી નીકળી આવી ! નાહક ઉડા પાણીમાં ઉતરવાની ઉદ્દતાઇ ડગ્ગાની મારી બેનકુદાઈ પ્રત્યે મને બહુ નિરસ્મય આ પો “ હા, એ તો એમ કે—” બીજા ઉપાય ન હતો એટલે મેં ગોગે વાલ્યો “ એ મારી પાસે વાત્તોએ વચાવના—અને હેં મુઠી હું એમની પામે બેગીને મુમઝા કઢાડતો વચતો હતો અને—”

પણ એટલામાં મેં રેલવેન ખરે આવી પહોંચ્યું હોય એમ જણાયું ધડધાટ વધી ગયો દ્રે ! ધીમી પડી ગઈ અને થોડા વખતમાં ગાડી રેલવેન ઉપર આવીને ઉભી રહી.

માગ પેના અમલખા મિત્ર ટેનની મારીમાંથી બહાર ડાકું કઢાડીને નેધએ અને પછી તે એકદમ બોલી ઉઠ્યો “ મેં આમ મું કનુબર કાધી મારે આગને રેલવેન જ ઉતરી પડ્યું નેહનું ઉતું ચાનો હોસે અન પોનર, પોતર, છપડે ટેન કિજો મોનીટ ઉભી રહેસ ? ”

“ ટેન મોનીટ ” જવાબ મળ્યો.

એટલામાં તો ગજામાંથી કુચીનો મુડો કઢાડીને પેનો પુરૂષ પેલી બાપકાદાર એમ ઉપાડનાના યત્નમાં ગયા ગયો હતો.

ગજામજિરીનો ગજા (સમીક્ષા વાર્તા) ૩ ૨-૦-૦ એન. એમ. ત્રિપાઠી એન્ડ કંપની, મુંબાઈ

પૈસા આપ બેંગલા છે " કચ્છાણે પેલા મિત્રે કહ્યું

મને એમ લાગ્યું કે જો આ માણસ પોતાની બેંગ નહિ ઉઘાડી રહેશે તો એ પાછો અદિ જાહેરનાનો અને મારે પાછી એની સાથે વાતો કરવી પડશે, એટલે મેં તરત જ મારે માટેના ધર્મે અને કહ્યું કે બેંગ પાછી ઉઘાડજો આમાંથી હમણાં થોડા પૈસા લઈ લ્યો

"ચૂંક્યુ—ચૂંક્યુ, હું હમણાં જ પાછો આવું છું" પૈસો થયો ઉતાવળમાં તોય એમ માગતો હતો એટલે અડપથી મારા વાટખામાં તેણે લઈ નાખ્યો અને જેટલા પૈસા આ પા તેટલા લઈને તેણે બારણામાંથી બહાર મારી અને બહાર મારતાં મારતાં આવડતું બોલતો ગયો મેં તેને વેપરીય રૂમમાં જતા જોયો પણ જેટલી અડપમા તે કુલો તેટલી અડપે તે લાંબોતો હોય એમ મને જણાયું નહિ

ચોરીવારમાં તબુ એ જીન લોડાય પોર્ટરના વાટખાથી રેરેશન ગાઝ ઉઠ્યું માહિમનો ચેવરો, સુરતની બરફી, બાલજીવીયા સહા અને મગનભાઈના નાના દાદા પાણીની પૂતો વડુ ઉપ થતી ગઈ હોતારાં દેન ઉપડવાની છે એ વાત જ એમને તરતની જ યાદ આવી હોય તેમ જીન લઈને દોડવા ગયા કેટલેક કેકણે મજૂરને પૈસા માટે ઉતાવળો જોડે યુદ્ધ થયા લાગ્યું દેન ઉપડવાની તૈયારી હતી એટલે પૈસા આપનાર વ્યક્તિઓ જોરપર આપતી હતી હતી અને મજૂરો જે મળે તેટલું ગનીમત એમ ગણીને પૈસા લીધા પછી બાગીતુ જે રહે તેના ગદવામાં ગાનિ પ્રધાન આપતુ એવો નિશ્ચય કરીને થીમા પડ્યા જતા હતા મેં આમતેમ નજર ફેરવી તો પેનાની રૂ. ૫૦-૬૦ ની બેંગ તો મારા અડપમા જ પડી રહેવી જણાતી હતી મારે એણે બહુ માથું ખાંડુ હતું એટલે તે બેંગ ભૂલી ગયો એથી હું બહુ ખુશ થયો અને તે કોણ કરશે તે વિષે વિચાર કરવા લાગ્યો

"એટલામાં જ એ જોટા મેક અને તેણી જોટા જ ગેમણી " અરે સીમ, માત્રી બે. કુદે ઠેવણી હોતી—આતા પચાસ રૂપિયાથી બેંગ જાયેત તો તુમા પચાર મહુન કાપુન ટકેવ-કાપ એ કાંઈ નહીં. જોટા હાથ રૂબગતે કાપ-તપાસ કરા " એમ જુઓ મારતા પ્લેટફોર્મ ઉપર ઠાંકણાકાંકણા દોડતા હતા અને તેમની સાથે તેમનો ધાગી આ રૂઢ મગાડીમાંથી જેટલું સમજાય તેટલું સમજી લેતો દરેક અપાર્ટમેન્ટમાં ડોળીયાં કાઢતો હતો માગ અડપમા તેમની નજીની નજર સાથે પડી, અને નજર પડતાં જ તેમના મુખ ઉપર આનંદ પ્રસરી રહ્યો—મને જોવાથી નહિ પણ પેની બેંગને જોવાથી

"અરે, પેવી પડી. વીડું, ઉમવ-મેક જરા આપો તો—આ અદિ કોણ મૂકી ગયું ? આપણા અડપમા જ મેં સાચીને મૂકેલીને—આ તીકું હવે જવાનો જ થયો છે—એ તો નવાન થઈ ગયો છે નવાન"—"બાક, સભાળીને બોલ, મી નહિ સાળી રહેનાનો ગાળ મોને છે તે " આ વાતના એ ત્રિપુડિના શબ્દોઆગ માં કાને અથડાવા લાગ્યા દેન ઉપડી મેં વિચાર કરીને જોયું તો મારા વાટખાથી એક જ અડપમા રૂ. ૧૧-૮-૪ પૈસા મારા અડપમા મિત્રે લઈ લીધા હતા

સુજશતી કહેવત સમઢ રૂ. ૨૦૦ એન્ એમ મિત્રાની એન્ કંપની, મુગાઈ

‘અર પ્રાનુ! જુની ટોળી! દોનીના તમ’ મારી માનુ મૃત્યુ! અને ડેરે મારા પેસા! હું ધારતો હતો કે હું મારી અમનિમ બુદ્ધિથી પેનાને બનાવતો હતો પણ અતે બન્યું તો બુદ્ધિ નહીં આ ગળ્લો અનિરૂપ્તો મારા હૃદયમાંથી નીકળી ગયા અને લરિધિમાં કોઈ અનરૂપે પ્રરૂપ મારી સાથે વાત કરવા આવે તો માન મારી ચામડી અને માંડે ચાતુર્ય બનાવવ ખાતર જ એ લી સાથે ઉતરવાનું ઝહાપણ નહિ કરું એવો મનિશ્ચય હતો. -

પશ્ચાત્તાપ.

લેખક — રા. મગળદાસ જમનાદાસ

—તેઓ પરણ્યા તેઓનું બાળજીવન સુખી હતું સુખી લરિધિની છાયાઓ જીવનના પ્રાત કાળમાં પડતી હતી પ્રાત મળના રમખીય આખામથી સુદીનની આગામી થાય છે પરંતુ તે પણ દુર્દીનમાં ફેરવાઈ જાય છે—એ મરે વિદીન છે જીવનના ચક્રોનું પણ રરૂપ એ જ પ્રકારનું છે

લમ પડીતો આજે પ્રથમ દિવસ હતો દમ્પતીના જીવનમાં રનેહતારો ગુથાતા હતાં આજે રનેહસમાધિનો યજ્ઞ રરૂ થયો હતો

“ચદ, જરા જુઓ તો ખરા,” પ્રેમાળ નવવયુએ પોતાના પતિને સમોધીને બોલના માડ્યું, “જીવનમાં કેટલા આશયો તમે કીધા ૨ આજથી એ આશયો કળ ધરે એના મહાવચ કરનારી રાજઆત કરો”

“હું જે એ જ વિચારમાં હતો. ચદિમ, જીવનનો પહેલો આશય આપણા લમનો હતો કે બીજા આશયો ત્હારી મદદથી સધાય”

લમ પહેલા કીધેની પ્રતિજ્ઞાઓ, લમ પેતા ઉચ્ચારેના રનેહશબ્દો, લમ પહેલાં કરના ધારેલા નાકસેવાના કાર્યો—એ પ્રતિજ્ઞાઓ, એ રનેહશબ્દો, એ ધારણાઓ—એ આશયોને જીવનમાં સિદ્ધ કરવાની વાતો, ઉમંગકાઓ કે—નથી એ જીવનની પ્રતિજ્ઞાઓ કે નથી એ જીવનની અચળ ધારણાઓ

વડુન્તનાનો પરિપા રરૂર્ગીય રનેહ—અને હિંદુ લમનું મહત્વ છે, તે કેટલાઓ સમજી રહે છે, ને સમજે છે તેમનામાનાયે કેટલા રરૂર્ગીય રનેહમ્ત આકાશમાં વિહાર કરે છે ૨

ચદિકાના પિતા પેસાપાન ગૃહસ્થ તના પુત્રી લાડથી ઉછરેની હતી તેના કોડો સર્વ પૂર્ણ થતા હતા બન બેના ગરીમ પરંતુ શિક્ષિત સુવાનની સાથે તેને વરાવી હતી

સસારની જગજગમાં ચદિકાએ પોતાના આશયો બુલાવી દીધા હતા લાડમાં ઉછરેલી બાળાના પેનાના આશયો તો ઉમંગમના પ્રપાનો હતા તે ઉમંગકામાં અચળતા ન હતી—સત્યના નહિ હતી

તમને બે વા થના આવ્યા ગરીમ, ચદ હજી ગરીમ હતો ચદિમને તેને માટેનો રનેહ આપો હતો તેણે તો પેસા-પમ (Mamon Worship) મુડીને રનેહ પૂજા (Cupid-Worship) કરવા આનનાનું હતું પ્રથમ વેને તે જુની રાકમાં નહિ હતી

‘ચદ, જુઓ મહા શરીર! હું દુર્બળી થઈ ગઈ છું તમારી પુનરજી મળીને તમારી ચાકરડી ચડી છું ન અરે જુડાન—અરે ધરેનું’

• અમેજી ઉપરથી.

અસ્તોય તે સ્વાપન ૩ ૦-૮-૦ એન એમ ત્રિપાઠી એન્ડ કંપનિ, મુબાઈ

જાન્યુઆરી ૧૯૬૬

જાન્યુઆરી ૧૯૬૬

આખો વખત જો ખોડેનારોએ જનતાનમાં તરત જ ઉપ
યોગ કરવો.

દરિયાની મુગાદી કુનારા દરેક માણસો ત દુસ્તી માટે
જનતાન પામે રહે છે.

જનતાન—જાન્યુઆરી એને બાણ કરનારો પેલા કન માટે
જનતાનનો જ ઉપયોગ કરે છે.

જનતાનનો એક જો ગેમીઓ પાનમાં ખાવાથી પાનનો એક જ
રસ આવે છે ને દેહનાથી નુર્વ કરે તો માટે જનતાન વાપરવાની
ખામ બનામણ કરામો આવે છે.

જનતાનનું એક પડીકું આજે જ ખરીદા.

માટે પડીકું—જો ગેમીઓ પાન માટે ર હુ

ખર્ચ પડીકું દીનની કપીકસાથે ૦-૪-૦

પડીકું/કી ૦-૧-૦

સોન એજન્ટસ—જનતાન એજન્ટી,

(૭ આર ચીન)

લુભામસજી, મુબઈ.

દરેક આગદાર વેપારીઓ જનતાન વેચે છે

સો વરસનું પુરાણ ખાતું

જુના ગોપાલદાસ બન્ડીવાલા અને

મીરાંભાલા

મુબાઈ.

મોઘા મળાયા અને સ્વચ્છ ધીની ઉત્તમ મીરાંભાલા માટે

એક દેશે મારનાની જાલામળ કરામા આવેછે

બામની મરી

પીરતાની બરશી

માતાના પેગ

માવાના કુધરા

પેપરા પાક

પાશુંદી

શીખડ

મગન વગેરે

પણી જાતની

સુતરફેની

હનવા

વેનીના ગુનાન

ઝોરેજ પીરે

સુકો હનવા

દરેક જાતના

અધરબીના લાક

જુદીના લાક

જાવેળી મેસુર

સુરતી મીરાંભાલા — મગજ પારી

ટેલીગ્રાફિક એમ, Burfec Shop "

સી. પી. ટેન્ક ટેલીફોન નં ૧૧૦૭.

[જાહેરખબર માટે આ પાનું આપનાં છ.]

જાહેરખબરો માટે ઉત્તમ હી તે અનુભવી કેનનાગરો જો જો છીએ.]

એક અવાજે વખણાયલાં પુસ્તકો ! !

૧૯૩૨ ના વાગે

ગુજરાતી પુસ્તકાલયોમાં સંગ્રહવા યોગ્ય પુસ્તકો.

કપડાની પાકી ગાદી-ડીંગમા

લેખકોની જમીનો સાથે

૧. ગુલામગિરીનો ગજબ સચિત્ર વાર્તા અ સો નિમજા મેતવસા
કૃત ૩ ૨-૦
૨. લલિતના કાવ્યો રા લલિતના કાવ્યોની મમદ ૩ ૧-૦
૩. ભારી વીમ વાર્તાઓ સચિત્ર વાર્તા સમૃદ્ધ રા કેશવપ્રસાદ
જો દેસાઈ, બી જો એન્ડ્રેસ બી કૃત ૩ ૨-૦
૪. સાક્ષરજીવન ૨૧ ગોવર્ધન રામ ત્રિપાઠી કૃત ૩ ૨-૦
૫. ઉપાકાન્ત સચિત્ર વાર્તા ૨૧ ભોગીન્દ્રરામ દીવેદિઆ બી જો કૃત ૩ ૨-૦
૬. કમવાના પત્રો રા સિત્તાન ઉત્તમરામ યાસિક કૃત ૩ ૨-૦
૭. અરવિન્દ ધોષનુ તત્ત્વજ્ઞાન રા મોતીરામ જોશીવ મહેતા કૃત ૩ ૨-૮
૮. હુ સગલા ને મિનમડલ રા ધનસુખનાન કૃ મહેતા કૃત ૩ ૦-૦

નોંધ મંબાલોત્ક્રાંતના જે ગ્રાહકોએ ૧૯૨૧ ને ૧૯૨૨ ના લંનાજમ
લયો હુને લેમને આ આખો સંદ ૩. ૧૪ ની કિમતે આપનામા
આપરો પોસ્ટજ તથા વી. પી ખર્ચ નધારેલુ.

લખો — રમણીયરામ ગોવર્ધનરામ ત્રિપાઠી,
મોરારજી બિંદીગ નં. ૨, ગિરગામ, મુબંબઈ.

તીજેરીવાળાઓની નવી રીતની હરીફાઇ.

લગભગ પહેલાં ઓરડીયાથી કાચળ જેવા પાતળા પતરાની તીજેરીઓ અને આવતી હતી અને પ્રજાને માનની કંઠે નહીં હોવાથી હિંદ અખ્યામા વેચાણી પણ હતી હાલમાં તે તીજેરીઓ નહીં આવતી હોવાથી તેની જગ્યા તેરી જ બનાવટની અમેરીકન અને ખીજ તીજેરીઓએ લીધી છે એ તીજેરીઓ વેચનારા એન કહે છે કે ઓરડેજની તીજેરીઓ ખરેખર સારી હોય પણ અમેરીકન અને ખીજ દેશોમાં બનતી તીજેરીઓ ઠીક પુગી શકે નહીં એઓ મીલુ એમ પણ કહે છે કે અમારી તીજેરીની ભનામણ અમારો કોન્સન કર ' કોન્સનનુ મુખ્ય કામ પેતાના દેવના માનનો અપ વધારવાનું હોય છે એટલે તે ભનામણ દરે તેવી કાર્ડ એનુ દરે નહીં કે માન ભરેસાનાયક જ હોય

કોન્સનની ભનામણવાળી એની ગોટ ન્હાની તીજેરી મોગી કીમત આપીને ગોરેજ ખરીદી છે અને યુન પાંચ મીનીટમાં તોડી છે અને જેઓને ખાતરી કરી હોય તેઓને બૂતાવતા કારખાને ગળી છે

આમમારી અને આમમેટનુ નુર, જગાત, ગો હિન ભાણ અને એટલે તેમજ પુટક વેચનારનો તફા જેવા એવા અનેક અગ્ર્ય આવાત થતી તીજેરીઓ ઉપર પડે એટલે પરદેશી તીજેરીઓ હવેની યત્નાવટની હોય તો જ અત્રીની સારી તીજેરીઓ સારે હરીફાઇ કરી શકે એ સમજનુ મુશકે નથી

ગો રેજ પાંચ મીનીટમાં જે તીજેરી તોડી તેની યત્નાવટ ખરી છે તે બાલુવા ગો રેજની ખરીદ કરી પડી એ ઉપરથી સાચનારે ધ્યાનમાં નેનુ બેઠએ ' તીજેરી નગરી છે યા મજબુત તેની ફેલ નેરાથી પ્રાપ્તિ પણ સમજ પડી શકે નહીં તૈયાર થઈ રહેવા પડી પાંચ મીનીટમાં તોડી મકાય તે તીજેરી તેમજ તોડતા પાંચ કનાક જામે તેરી એમ્સરખી જ દેખાત

ગોરેજનું કારખાનું—

જેસ કપની પાસે, પરેલ, મુબાઈ

તમારે ત્યાં શુભ પ્રસંગો પર .

દી-પાઠી—

નાચ-પાઠી—

એટ-હોમ—

ધર્મીય એન્ટરેનમેન્ટ—

ઈત્યાદિ મેળાવડાઓમાં—

રીફ્રેશમેન્ટસ માટેની ગોઠવણ કરવાનું અમને મોપો-
કાકડુ કામ—

નાજી દામધી—

ટુક વખતમાં—

અને તમને ૧૦૧ ટકા સતોષ મળે તેડુ કરી આપીશું—

એન્ટીમેટસ મળાવો—

ભાવ તાલ ૧૪૩૨ પ્રજાવો—

ગોવિંદજી વસનજી

મુખ્ય ઓફીસ-ચીરાખટાર.
આચ ન ૧-કામગદા
આચ ન. ૨-ગામરોડ.

સ્થાપના ૧૫૫૬,
સ્થાપના ૧૫૫૬,
Sweetmart.

Feb '19

પાનારાના રોગચાળા કબ્જા

અને આ ધધાને એક ફેશનેબલ ધધાની સપાટીપર લાવનાર

ઝવેરી કાનજી માલજી

આ નામ કોણ નથી જાણતું ?

પહેલા પાચોનીયર

હજી પણ કંઈ નવી કૃતિઓ,

નવા માક, નવા શલગાર અને નવા અવકારો

તૈયાર કર્યા જ લાય છે !

દુકાનો પધારી વસ્તી લઈ જોશો તો

જરૂર જ મોહજો !

પરિણામે અમને ખટાવ્યા વિના

છુટકો જ નથી !

પંડી આજે આવો કે કાલે !

અબદુલ રહેમાન સ્ટ્રીટ, મુંબઈ

ટેલીફોન નં ૭૮૨

ભીખા કલ્યાણજીની કુંઠંની અમૃત તુલ્ય દવાઓ.

મજબૂત મિસ્ત્રન.

કોરેરા ત્રિમુચીકા માટે

કોરેરા અપચો અત્યંત મનિસા પાત્રો
બનાવે છે તેમજ વખતમા ખાતેજ
નામુદ કરનારો આ એ સમય પુરુષ
છે જેનાથી રોકો અમૂલ્ય હદી
બચી છે

કિમત ખાટલી એન્ના આના રૂ. ૨

બાળ એન્ડ એન્ડ

-ખાતે દરજા માટે

મમે તેથી હીની મળી છે લાવ દરજા
અથવા ખુજી આ મનન બેવી ગ્રહ
વખત ના થાયી જડ મુગથી નામુદ
થાય છે અને આમજી જરા પા બગની
ના કે ખરાબ વાસ આપી નથી

કિમત ખાટલી એન્ના આના ચાર

તાવનું અકસીર મિક્ચર.

આ મિક્ચર ટાંપા આતરીયા મેડીયલ અને ખતમ રૂપમા ફાળી નીકળતા રવ ભતના
જેરી તાવ ઉપર સમખાલ અસરકારક છે કારણ કે તે તમમ ભતના તાવની જતુએને નામુદ
કરનામા આખા છે આ મિક્ચરના નમ બા. ૧ નથી એ જ નીવસમા ગમે તમે તાવ નામુદ
થઈ નય છે બીજી દવાઓથી ના ઉત્તરો પછી વરી જ અરજિ આવે છે તેમ આ દવાથી
એવું કશું પણ ખરાબ પરીણામ આપત નથી એ તેની ખાસ ખુબી છે

કિમત ખાટલી એન્ના આના બાર

ગાંડીવ એન્ટી-રૂમેટીક બામ.

એક મહાન વિદ્વાન ડૉક્ટરની દેવ ઉપરથી બતાવેલા આ મનમ યોગવાથી માથાનો તેમજ
સર્વેવા સરખો દુખદાયક રોગ દુઃ વખતના નામુદ થાય છે વળી હાથના રહી જડ
સોતે નય આવવો શરીરના માર્ગ પડુ બાગનો દુખવા માછળા બાગનુ અડકઈ જડ
એઓના પગ તથા કચરે હલઈ જવા રહીથી મેડપણુ ભગ રહી જવો વિ ને સર્વે રોગોને
નાગ ક નગર આ સમજામુ હપમની એ ખાટલી દેક કુડોમા અવરજ રાખી એછએ

કિમત ખાટલી એન્ના આના આઠ

અમારા મહેતાન મહેતા ખાસ આપને માન આપી-

અમોએ દવાના રીસમનનીગ ખાતુ ખાતુ છે

જેમાં અતુલની મામગોતે દવા દેક જાન પ્રિરીફાન મજાન દવા બતાવી ગાપવામા આવશે
એ વખત મામ પાગ ખતી કરે

ભીખા કલ્યાણજીની કુંઠ દવાવાળા,

Feb 19

૧૭૨૬ નીને નામે, બહારકોટ, મુબાઈ, મ ૨

સહકાર

લાની છાત્રી, શરીરનું સુખ, શરીરના દરેક અવયવની પૂરતી તાબત, હમેશા રખાઈએ, તેની મારી પાવનશક્તિ, એ સમજાવે મહાત્મા આત્મ સંયમ માટે તમે-અમારી અમુતસુદૃઢ

આતંક નિગ્રહ ગોળીઓ,

ત્રિપિંડ એ ગોળીઓ તમારા શરીરની તબલાઈના તમામ કારણોને દૂર કરે તમેને સદુચરિત બન્યા. અને દિગ્મતસન બાંધવાની અભ્યાસ શકિત ધરાવે છે તમારા શારીરિક અને માનસિક દરેકની સાથે અસહકાર કરીને જે તમારે કલેષનક શુદ્ધિ તોલે તે માટે આ આતંક નિગ્રહ ગોળીઓ એક અસાધારણ મનમાયા છે વધારે નિગત જાણવા પ્રાપ્તચિદ્ર મગાવો

દિગ્મત-ગોળી ૩૨ મી ૫૫ ૧ તો રૂપિયા ૧ એક

આચાર્ય ઓરીસ
કાનપુર-સુબર્ણ

વેદવેદાંશી મરિચકર ગોવિંદજી
જનમનગર કા પાવાડ

નડિઆદ, (ગુજરાત), હિન્દુ અનાથાશ્રમ.

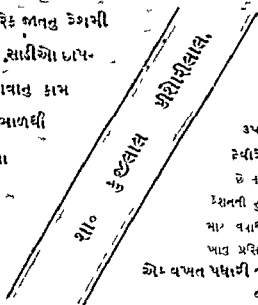
માખાપણિતાનાં તિરાધાર,
અત્રપાણીથી ભૂખિતરમે ગીળાવાં,
નરેવિતા તાગા તરફડતા,
બિચાના દુઃખી બાળકોને
જાનિત અને આગતરહ સ્થાન છે.

અત્ર, વત્ર, નિધા અને ઉપજીવિકાના
સાનનો પુન પાડવામા આવે છે. દાને
થરીઓ ! તુમાના દાનની દ્રષ્ટિ આ
સંસ્થા તન્દુ ફેડો ।

દવાધર્મને મુલ હય ।

પાકા રંગના ફન્સી છાપલા મળવાનું ગતવર ખાનુ

અમારે ત્યાં દરેક જાતનું કેશમી
તથા નુતરાઈ સાડીઓ છાપ-
વાનું તથા ગાવાનું કામ
ઘણી જ સખાળધી
કરી આપનામા
અવે છે.
ટેકાન નોધી
સાખજો.

ઉપર કાવખા
દેવીચીડ-મુખાઈ
છે તમા છે ની
દેશનની સુદર વિશાઈન
મા વાધી અમાર
ખાત પ્રસિ- છે
એ વખત પધારી જરૂર નેડ
જગોછ.

કેશન જન—પહેલા પ્રકાર મગર મારેનું તેમ છે
કેશન જન—મગજના જાનનવુઓને પુષ્ટિ આપે છે
કેશન જન—રાખને ખરી પકતા અટકાવે છે ને રાખને જ્યા
બંધ હોય છે
કેશન જન—આખો વિનસ મગજ મારી પ્રનાગઓને ખામ
વાનિત આપે છે
કેશન જન—સુગાંઠ તથા ગાડાઈ માટ સારી રીતે વપગય
છે કિમત એક રીશીનિ રૂ ૧ પોન્ટેજ લુદુ

પ્રમેહખિન્દુ શુ છે ?

પ્રમેહખિન્દુ—ભુવાનીયનની બૂનોથી થયેના રોગ મટાડ છે

પ્રમેહખિન્દુ—ચારી વિરે લયકર રોગો ઉપર અદ્વિત રીતે ફાયો આપે છે

પ્રમેહખિન્દુ—આ દર્દના ત્રાસથી થોડા જ સખનમા ખુશિત અપાવે છે તાન,
અશખિ ગમ વિરે સારી રીતે રૂ ૨ કરે ૬

પ્રમેહખિન્દુ—આ દર્દથી પીડતા દરેક જગે નાપરનું
દરેક શીનિનો ગીઓ દો પેડિંગ લગેરેના આના નવ જી

કવિરાજ નોન્દમાય મેન, ગરન મેન્ટ દીપોમા દો ૧૨,

Feb 18 ન, ૧૯૦૧ અને ૧૯ લેખન ચિત્રપ- મેડ, સલકતા.

પ્રમેહખિન્દુ આ સમાજસેવકની મોંઘ લેશે

૨૦ વરસની જુની દુકાન,

હીરા તથા અવેરાતના વેપારીઓ

સુરજમલ લલ્લુભાઈની કું.

હુમારે ત્યાં કોઈપણ જાતના મોટી તથા નાની સાજીના
હીરાઓ તથા મોટી ચાલુક પાનાં વિરે અવેરાત છુટક
તથા અંધાળા મળશે

હાલની ચાલુ દેગનત કોઈપણ જાતનું અવેરાત તથા મોંના
ચાલીના દાગીનાઓ તૈયાર તેમ જ ઓરડાથી બનાવી
આપવામાં આવશે

હુમા માવની આંકણી કરી આપીશું તેમ જ અવેરાતના
દાગીનાને નીચેર કની આપીશું

દેવ-૨૨૫-૨૨૭ કાંલજાદેવી રોડ, પોસ્ટ ઓફીસની
સાથે. મુંબઈ.

ટેલિફોન નં ૨૨૩૬

ટેલિગ્રાફ એડ્રેસ, Calmness, Bombay

અસીર દના

શગદી મટાડનાર,
ભૂખ લગાડનાર,
દમ્ત માફ પારનાર,
ઉધ લાવનાર,
તાકત આપનાર,
તાકતી મથનાર,

હિજતદાર પીડ

જીવન માટે વાપરી જૂઓ

જીવનપ્રાણવલેદ

જીવન

જીવ એ-ના રૂપીયા અઢી.

પ્રતિકાંક જોરાક

ગેળી નીરાળી,
નળના અમળા,
નાના મોટા,
શ્રી પુરુષ,
મૌને માટે,

જીવનનધુક દના

દ્રાક્ષાસવ માટે વાપરી જૂઓ

જેંટુ દર્મશુદ્ધિને વકસે, લિખિટે.

એ.શી.સ્કન નેડ, મુબ. ૧૩.

—કુશા—

જૂની, મહાજનનાડી; કાવ માટેવી.

પ્રસિદ્ધ આયુર્વેદ દનાઓનું
પ્રાણસ લીટ મંગલો

જુના અને જાણીતા
ઝવેરીઓ

રામજી ભગવાન એન્ડ બ્રધર્સ.

૨૦૯, ગેખ મેમ્બર સ્ટ્રીટ મુબાઈ.

વાસ્તુ સિરનામુ 'Muffchain-Bombay' ટેલિફોન નં ૬૭૪

સમાલોચકની જાહેરખબરના ભાવ

એક વખત માટે એક આખું પાત્ર, ૩ ૧૫ માત્ર પાત્ર ૨ ૮ પા પાત્ર ૩ ૬

—આ ભાર બાર માસની બાધી મુદતને જ માટે છે એજા વખત માટે કે ખાસ જગ્યા માટે ચાતુ ભાવ ઉપ-પચીમ દડા વધારે લેવામાં આવશે

—કુવો ઉપરના ખાસ ભાર માટે સ્વ-મા મળતુ થા તો વખતને પુજાવતુ

—આ ભાર છેલ્લામાં છે તા છે તેમા ઘટાડો થઈ રાકને નહિ વધતી જતી મોખારીને શીલે આ ભાર ગમે તે વખતે ફરી શકશે વધુ માટે લખો યા રજા મજા

રમણીયરામ જોગધર્નગમ ત્રિપાઠી, પ્રકાશક

સમાલોચક એડિસ મોરારજી ગોડુબદાસ આચ, નંબર ૧/૩૬, મેન્ડેગરોડ, ગિરગામ, મુબાઈ

આંધ્રાપ્રદેશના થાય છે—કેરેકેરોડાનિથી

આખના મોતીઆ વાહકાપ વગર મટે છે

હવે આ નમી થતુ છે કે આખના મોતીઆ વાહકાપ વગર આવીશી મગી રાં છે વાપ્રમપ દરાવનારા મળખોની આખ મુધરે છે એમ નથી, પાત્ર કેરેકેરોડાનિથી કાઢપણુ દરોને નીરાસ થતુ મકડતુ નથી, એન અનુભવથી ચિદ થયતુ છે કીં ૩ ૫, પોરેલે ૬ આના વધુ

આખા હીંદુસ્તાનમાં વખણાયેલા ખાસ કાળા કરવાનો

પકેડા કલપ

આ કલપ મુઝેના તથા દાકીના સફે વાળને લાગતા તે પા ૧ ૪ મીનીઆ મુદર કાળા થતુ જાય છે એની બરાબર આજ કાઢ પણુ કલપ નથી આ કલપ વાપરવામાં સહેલો છે (સોડામાં અમનો છે, મુબાઈ આસીર છે, રમ્યા ચાન છે અને કીમતમાં સસ્તો છે કીમત ૩ ૧૧, દપાવ ખત્ત્ય નુદે

Messrs Navaratna & Sons Kalbadevi Road, BOMBAY

આખના આંધ્રાપ્રદેશ સમાલોચકની નોંધ લેશો

૨૦
ત્રેમલકિત અથમાળાનું પ્રથમ પુસ્તક.

આને ૪ મળાવે. ચિત્રદર્શનો. આને ૪ મળાવે ૧

અનુવાદના લોકપ્રિય કવિના હાનાના ૬ કવિના આ ૧૩ પુસ્તક તૈયાર છે

૨. સિદ્ધ જગ કવિ રાવદ્રનાથના એક અત્યુત્તમ પુસ્તકનો અનુવાદ.
(રચિયાશુની જેનામાં છે તે જી સાર)

વિશ્વભારતી.

અનુવાદક — ૧. હીનયાવ હુન્નનદામ ગજાના, ના એ
કિ મત રૂપીઓ એ, પોરેજ છુદુ

૩.

લોકપ્રિય મરલવાર્તાવલિ

ત્રીજુ પુષ્પ

સૌભાગ્ય દેવ

દો. આનાનો એમ મોકરી મળાવે

૪

લોકપ્રિય, સગલવાર્તાવલિ

ચોથું પુષ્પ.

અખડ યુગલ

ચોથા દિવસમાં બહાર પડે.

હુન્નક નકલ દો. આનો, બીજું પુષ્પના એક ગીઓ, પોરેજ સદિન
વડુ વી ન માટે નબો

મોતીવાલ, શામળદાસ ગર્ભા,

તા. ૧૦, સેપ્ટેમ્બર ૩૧ સુધી ૪

આપના ઓફિસમાં સમાવેશની નોંધ લેવા

મુંબાઈના સુપ્રસિદ્ધ અવેરીઓ.
ઉત્તમ કારીગરીના અનેક નમુનાઓનું પ્રદર્શન !

મોહનલાલ એન્ડ કંપની,
દરેક પ્રકારના સોના, ચાંદી અને અવે-
રાતના મનપસંદ ઉત્તમ દાગીના

બનાવનાર ને વેચનાર.
નં ૧૯૭-૨૦૧ શોપ મેમણુ સ્ટ્રીટ,
ગણેશવાડીની સામે, મુંબાઈ.

છાપખાનાઓના માલીકો, પુસ્તકો પ્રગટ કરનારાઓ,
અને

લેખકો માટે ખાસ !

હિન્દી ભાષાના અગ્રણ્ય અમેરીકન અને એના બીજા બનાવનાર હોય
માર્કજીના ને વજનના રાખવાના કાગળો એકપોઝિટ પેપર, આઉન
વેપર ગ્લાસપેપર બાળજીગ ક્લોથ અને છાપખાનાઓને લગતી દરેક
પ્રકારની અપ—ટુ—ડો હિન્દી 'મેકરો'ની પ્રિટીંગ મશીનની વિગર
મળી શકે લાવ તાલ તથા વિગત મગાવશો. એ નમન પૂજાપાથી
ખાના થશે.

મીલોમા વપગતા

કેમીંગ પેપર, ઓર્થોગ્રાફિક વિગરે પણ મળી શકે.
આઉટગોને લગતી સર્વ પ્રકારની એનગનરી માટે પુછવો.
લખો અમીયરશમ ગોવર્ધનરામ ત્રિપાઠી,
મોરારજી વિહીંગલ નં ૨, ગિન્ગામ, મુંબાઈ
નારનું મરનાયુ 'સંગોવોચક' સુ યાદ

સ્વ. ગોવર્ધનરામ માધવરામ ત્રિપાઠીકૃત

નવી આવૃત્તિ તથા

સરસ્વતીચંદ્ર

ભાગ ૪ થો.

સરસ્વતીનું મનોરાજ્ય અને પૂર્ણાહુતિ.

[૧૯૫૦.]

મૂલ્ય રૂપીઆ સહાડા પાચ.

સરસ્વતીચંદ્ર	ભાગ ૧ લો (સાતમી આવૃત્તિ) ૩ ગા	} આઠે ભાગની કિંમત મવાખાસ રૂપીઆ.
"	ભાગ ૨ લો (છઠી આવૃત્તિ) ૩ રા	
"	ભાગ ૩ લો (ચોથી આવૃત્તિ) ૩ રા	
"	ભાગ ૪ થો (ચોથી આવૃત્તિ) ૩ પા	

મળનાર ૧ થી ૧. એન એમ ત્રિપાઠી એન્ટ કંપની, પ્રિન્સેસ સ્ટ્રીટ, મુંબઈ

૨. રમણીયગમ ગોવર્ધનરામ ત્રિપાઠી,

મોતારજી મીલી સીંગમ, મુંબઈ નં ૪

૩ અને સર્વે પ્રસિદ્ધ બુકસેલરે

રાજ્ય સર્જવાના આગામી પ્રસિદ્ધ થયેલું પાકું રજાથી
કેન્સી છાપસો ન તથા રેશમી માડીઓ છાપવાનું તેમ જ
જરીનું કેન્સી આગીકામ અને ભગતકામ કરવાનું મનુ-
અને જાણીતું ખાતું.

જર્મનીઆ ડાઈંગ અને પ્રીન્ટીંગ વર્ક્સ.

ઉડ ઓફીસ.

સી. પી. રન

પોસ્ટ નં. ૪

રૂલીકાન નં. ૪૪૮૪.

[May 1921]

આથ,

શ્રીરામ મેન્શન,

સેન્ટ્રલ રોડ.

રૂલીકાન નં. "જર્મનીઆ."

ગાંધી મહાન્યાસનો,

આમ ચાહે તે તમારું સરનામું ૧. તમારું જીવનરત્ન મેમ્બરો, સેમ સ
જાણે અને, મેમ્બરો, કેપ્ટનો, નામદાર લેખ વાંચનારના લેખ જીવનરત્ન એ ડી સી
પોલીટીકલ એન્ડ મર ડી પીટીટીન ઓફીસરો પુરોષીતન પીટીન સરનામું, એમ
ડી ની ડીસી વગનારના મોળા ડાકરો તથા દેશી અને પુરોષીતન અમન રો અને મુદ્દ
રથોમા આદરશાહી યાકુતી નામની જગમલો દસ મુદ્દ વખત છે એ જ તેની ઉપયોગી
નાની નીતાની ઉ-ગવર્નમેન્ટ ને મોરેટીમાં આ રવાણી દવા એના નામક થયેન છે

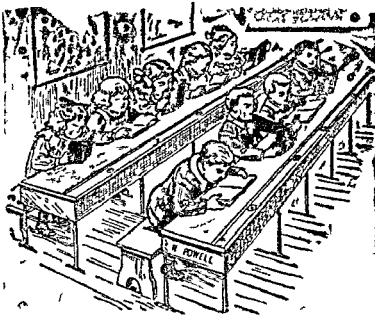
આદરશાહી યાકુતી.

જમે તે કાગળથી મુલાવેલી તામલ પાત્રી વાલે છે ૪ પાનનું મમ ગણે છે
આ રાજ્યની યાકુતી વીર્ય વીરના તમામ વ્યાપી મટાડે છે અને વીર ૧ નાની બર
પુરુષાતન આપે છે ખરી મરનાહ આપનાર અને ૧ ના માણસને પણ જીવનની માદ
જોરનાર ૧ માવનાર આ દવા ૧ વાસ લેવા અમારી ખાસ બનામણુ છે આ દવા વાપર
વાના કોઈ થયું જનની પછે જીવી જરૂર નથી ૦૦ ગાળીની રખી એના રૂની ૦૪

આદરશાહી યુનાની લેખ

ઉમલ દવાઓમાંથી આ લેખ બતાવેન છ ખર પુરાત ૧ નાના માટે આ લેખ
કેનેદમલ દવાજ છે આઉમ જોમની ખીન રૂની મા બો

[May 1921] ડા-૨૨ કાલીકાગ મોતીરામ નજદેર કાલીયાનાડ.

તમારું બાલક નિશાળમાં કેમ ચાલે છે ?

આ પ્રશ્ન આજના મહા વિવાદનો થઈ પડ્યો છે અને એથી જણાય છે કે પોતાની સતતિના માનસિક વિષય માટે માન્ય કેટલા મધ્ય આતુર ગઈ છે પણ તેસાથે તેમની શારીરિક અપૂર્ણતા કે કેટલી જરૂરી છે એ કેળવનારો માન્યા વિચારે છે. તનદુરસ્ત અને મુઠા મુઠા અવયવ એ છ ગી. બદ જરૂરી તરતો છે અને છાત્રના મોજગામ્ય મરતા પે એ વધારે અગત્યના છે એ કહેવાની રીત જરૂરી છે કે માટે જ શરીરના અવયવો ગમતો રહી પુનઃપાત્રના ના અને એવું જેથી થાય તે નાત દેશના દરેક માનકે ના મળતી જોઈએ.

તમારું માનક કોઈ પણ જાતની શારીરિક ખોડખાપણાગુ હોય તો તમારો કાકડરને મળીને એની એ નિયમતા પર નિર્ભર તે માટે તમને અમારું ત્યા જરૂરી ઉપાયો પેલા માટે નેના આપને.

અમારે ત્યા દરરોજ અ ના નાત નેના કેટલા મધ્યમ અપાનધ માણ્યો આવે છે તે જોવું હોય તો એ રખત અમારી અધિકૃત પધારણા તો કેળવનારો કેળવનારો પ્રમાણે તેવા કરનામાં આવેના નીજણીના અને કાંઈકનીના માધ્યમથી અનુષ્ઠાની મેના અમે, કેળવી કરીએ ત્રીજે નેના તમને પુરેપુરો ખ્યાલ આવે એની જાતની મધી અવસ્થા તમને મને આપે એ રીતે મતાવીશ.

ખોડખાપણાના કે દરેક નેના જાત અને જરૂરી પુરુષી અનાલ આપવા માટે નેના ખામ અનુભવી અને સાનાક ગમતો દમેતા હાજર ગઈ છે એકસ-દેથી છતી પાડીને રાગી ના અવસ્થા પુનઃ ગેગો અને તેના મૂળ તરત પાછી રામય છે વધારે મેગન માટે મેગો કે તમે.

મુખની નેના, થી એના એના પાડી એના મેડીટા-મલેમ્પી-
દંડની પુગન, (એના પાવેનની કપની) લેમિગન ગાડ, કુઆઈ.

અનુભવેગર વૈષ્ણવ સત્ય પ્રિયહિત ચે વત્ ।

સ્વાધ્યૈવામ્યમનનં ચૈવ પ્રાક્લયં તપોઽચ્યતે ॥ મ ગી ૧૭-૧૫,

પુખ્તાને.૨૬ મું.] જીન.ઈ. સ. ૧૯૧૨. [અંક ૬ હો

તરી—રા. અબાલાલ બુધાબીરામ જાની, બી. એ.

રા. ચન્દ્રશેકર નર્મદાગર પડ્યા, બી. એ., એચએચ. બી.

પ્રકાશક—રા. અમણીચરામ ગોરખનુભામ ત્રિપાઠી.

વિષય. વિષયાનુક્રમણિકા.

૫૪

૧. પેદી । એ તે તુને શુ સૂઝયું ? વાંચ

રા. ચન્દ્રશેકર નર્મદાગર પડ્યા, બી. એ., એચએચ. બી.

૨૨૪

૨. ગુજરાતની રાજકીય પરિપદ

રા. અમણીચરામ ગોરખનુભામ ત્રિપાઠી

૨૨૬

૩. રામ વાંચ

રા. અમુલાલ બુધોડનાય નજમુગ, બી. એ

૨૩૨

૪. ત્રણ નાટ્ય પ્રયોગો

મૌ. કાન્તિનાથ દયતનાલ પડ્યા, એમ એ

૨૩૩

૫. કોલેજ છોડ્યા ગય

રા. વિનોદન ત, બી. એ

૨૪૨

૬. હિન્દુ આધિક આત્મ-ય

રા. શમુવાન અલ્લેચ નાન ડને

૨૪૨

૭. સહુધર્મિણી

રા. આનંદ દામજી શાહ

૨૪૮

૮. મહાત્મા રાહસ્યોપનુ આત્મનિવેદન

રા. જયન્ત

૨૫૪

૯. ઉવિતાને દિપાલંબ કાવ્ય

રા. નિમિષ

૨૬૪

વાપિક લવાજમ રૂપીઆ ૭

હિન્દુઓનું મહાદેવ ગીર્ણોગ ચૌદ રૂ. મહાદેવમાતૃ. છુટે અંકની હિમત હિસ આના

આજનાજન સાર્વજનિક લેનામા આવું છે

સમાજીય ઉ

પુસ્તક ૨૬ સુ,]

જુન, ઈ. સ. ૧૯૨૧

[અ-૬.

ઘેલી ! એ તે લહે શું સૂઝયું ?*

જેના — ૧ એન્ડ્રીયન નર્મલોગીયન પાયા, ખી એ, એન. ૧. ૧
(ભંગી)

એ તે લહે શું સૂઝયું ?

જેની ! એ તે લહે શું સૂઝયું ?

એનું જીવન શું બુક ?

જેની !—

એર નહતે જીવન બોલુ એનું કુખ પાળુ શું ?

જાનનાઈ દેખાય હીલુલુ ૧૨ એ નાનીનયુ શું ?

જેની !—

જાત રમરી ના, પુત્રી રમરી ના ખીલુ પડી પૂજુ શું ?

દોડ દડે ના, સમજી રીકુ ના જેમ પ્રજુને રમ્યું !

જેની !—

ચાંનાળાગ, ગિગામ,
કુખાઈ
તા ૨ ૩ ૧૯૨૧

}

* મુદ્રારી ન્હોતે પુત્રી બ્લેન મ નવ નાગ તા ૧૧ ૧૦ ૨૦ ને દિવસે મુમાઈના ૧૧
આશ દાનના સર્વનને ગાત જેને વિર વડે આજે મુદ્રારી તે અસગને હંદેશને આ દોડી

ગુજરાતની રાજકીય પરિષદ.

(ભરત)

લેખક - રા. રમણીયરામ ગોવર્ધનરામ ત્રિપાઠી.

ગુજરાતની પાચમી રાજકીય પરિષદ અધિવેશન આ વર્ષે રૂ. વદનનાથ પટેલના પ્રમુખપદે ગઈ તા. ૩૧ મી મે અને ૧ થી જુનના દિવનોએ નર્મદા નદીના પવિત્ર તટે ભરૂચમાં ભનામા આનંદ હાલ પ્રતિનિધિ આ અધિવેશન દીપોત્સવીની આસપાસમાં ભરવામાં આવ્યું હતું. ગુજરાતમાં પ્રજાકીય સભાના અધિવેશનો માટેનો એ જ એક - નસતુની દૃષ્ટિએ જોના ખાસ-અનુકૂળ સમય છે. પરંતુ આ વખતની પરિષદ બધી તરફથી અસાધારણ હતી. સમય જેમ અસાધારણ પડ્યો કુરામા આવ્યો હતો તેમ અનહાર - પ્રવૃત્તિ ને પહોંચી પશુ અસાધારણ હતો.

ગયા સપ્ટેમ્બર માસમાં અમદાવાદની પરિષદે અસહકાર અને સ્વદેશી પ્રિયેના કારણે પસાર કર્યા પછી - નાગપુર કોંગ્રેસે નવું ધ્યેય - નવું જ લક્ષ્ય બિન્દુ નવી જ કાર્યપદ્ધતિથી સાધનાનું સ્વીકાર્યું પછી - થી તે આજ નવ માસસુધીની પ્રજાપ્રવૃત્તિમાં અસહકારને જ પોષક કાર્યસમારભ વિભાજીત પ્રવૃત્તિઓને કાષ્ટ રીતે પ્વાન આપનાની અગત્ય જોઈ નથી. ભરૂચની પરિષદે પશુ આ જ સંદેશ - નાગપુરની કોંગ્રેસનો - સ્વીકારી તેને પોષના અને સક્ષ્મ બનાવવા માટે એક મહત્વ પ્રયાસ કર્યો છે. એટલે આ દૃષ્ટિની આ પરિષદે પ્રથમ ત્રણ પરિષદમાં નવી જ ભાવ પાડી છે. આ નવું જ દૃષ્ટિબિન્દુ સર્વ રીતે ઉપયોગી છે અને ખીજી કશું જ હાનને માટે ઉપયોગી. ૧૫ મે વિચારથી અમદે જુદા પડીએ છીએ, અને એ દૃષ્ટિથી જોતા અને બહુ બહુ વિચાર્યા પછી પશુ પરિષદનો કાર્યસમારભ અમદે પ્રમાણમાં નીરસ અને બોળા લાગ્યો છે.

પરિષદમાં લોક-જનતાનો સમુદાય આગળની પરિષદો કરતા વધારે ન હતો. સ્વદેશી ને ખાદીના વસ્ત્રોમાં જ સજ્જ એવો મોટો ભાગ ખાસ બાન એવે એવો એમાં હાજર થયો હતો. પરિષદમાં ખુરશીઓ ન હતી, પણ સૌને નીચે જમીન ઉપરના વિશાલ પાથરવાળો ઉપર મેસવાનું હતું, આથી પરિષદને ખર્ચ કરનાની એક જમરદસ્ત મોટી રકમની અમન થઈ હશે જ, આ દરમિયાન જ ઔર દેખાતું હોતું જોઈએ.

રા. વલ્લભભાઈનું ભાષણ.

રા. વલ્લભભાઈ પટેલ ગુજરાતના અસહકારી મંદુઓમાં ઘણું ઉચ્ચ સ્થાન ધોળવે છે. ગુજરાતના આજના પ્રદેશના ખેડા છન્નાના એક ન્હાના ગામમાં એમની જન્મજૂમિ છે. પોતે પાટીદાર-પટેલ છે. આજના પ્રદેશના વતનીઓ દિમતવાન અને ટેળીનાઓ હોય છે અને તેમના પાપાભાઈના નામે જોળખાની આ પાટીદાર કામ તો સૌની આગળ જ છે. રા. વલ્લભભાઈનામાં આમ આ યુગુ ધણો જ જોતખોલ ધણ રહ્યો છે. સીધું અમે સહ, જે લાગુ પડે તે ગમે તે જોએ નીરસાથી રહામે જ મીયે કહી દેવું-એ રા. વલ્લભભાઈનો યુગ છે.

મહાવતીયક ભાગ ૧ લો. ૨-૨-૬૦ એન. એમ. ત્રિપાઠી એન્ડ કંપની, મુબાઈ.

એમના ભાષણમાં એ શુદ્ધ મુર પ્રકાશથી ખીની - ના છે પ્રજિજ્ઞાને ધરી રાતો એમને દિમનથી મનોદાજે સ્પષ્ટ રીતે કી દીધી છે એવી વાતો મધા કરી નકતા નથી

ગ વવભાઈએ પાતાના ભાષણમાં 'મમદકારના નડનાથ જેટલુ કહેનાથ તેટલું કહ્યું છે અને 'અસદકારના' પોષક વાતો વિના અન્ય કશું જ કહ્યું નથી ગુજરાને સ્વરાજ્યની પ્રાપ્તિ માટે કોએને બહા પાડેતા નવેલાઓ પુરેપુરો અમન કરવાનો છે એ સિવાય બીજી બી જ વાત કહી નથી । ગુજરાતના પોતાના આર્થિક-આમાડ અને ગરબીના કોડ ન કુખ એના નથી કે જે ના પ્રજાનું અને સત્તાધિકારી મોનુ સ્વર દોગરાની જરૂર ન હોય ? અસદકારના કાલો પચાસ વર્ષ, સંદેશી વસ્તુઓ અને ખાતીના વિશાળ ઉપયોગ કે રેડી આના પ્રચાર વિવાદ ગુજરાતને કોડ જ નથી કે પ્રમુખપદથી રા રાજનાં કંઈ ના મો યા કે ના જોઈ બીજા પાતળા પ્રતોની ચર્ચા કરી ?

રા વવભાઈ માને છે કે 'પ્રજાની જાગૃતિને ખાત પરિપક્વ અને મેળાસા લગાવો સમય આ મો ગયા છે વિશાળ માગ વિચારનાનું દરો રહ્યું નથી' વિશે આ વિચારો બીજી જ એ ગુજરાત મામ કહે તે દાનતી બરી ચળવળ એ સામગી મધ પરી જલ ગ વવભાઈ અને એમના આ વિચારોને સમય અનુસારિયો એક મોટા ભમમા પડેના નાજો છે, અને ધારી જ મેળ છે કે પ્રત હુને એવી બરી જાગૃત થઈ ગઈ છે એમના પોતાના સ્વર્ગ, ધમ અને તક અધિક પ્રજા એટલા બધા મદમજીવી છે કે હવે પરિપક્વની ઉપરોગિતા રહી નથી અને પિરો ભગવતો પ્રજાને જાગૃત કરવાને માટે નહિ પ્રજાના લોકોને હર્દમેલ ને નિરતર જાગૃત રાખવા અને હેમને હેમના કન રના ભાત સતતનાથી ગે એ માટે પરિપક્વ અગલની શિક્ષણશાળા મો છે પરિપક્વ એ લોકજાગૃતિ માટે જ પ્રધાનપણે મોટા સાવન છે રા વવભાઈને પિરો નરદ આ પ્રકારનો અણગમો થય એ સ્વાભાવિક છે આપણે સ્વાની પરિપક્વ કેવળ કાલો કરી મુદ રો અને બીજી એક વખતે પણ નથી છે ના વર્તુ સગવાલુ તપાસાતુ કે નથી એ વર્ષા કોડ મગીન કાર્યો સરાતા એટલે પરિપક્વને વિચારો કાલો કરવા જ મળે છે એવો ખ્યાલ મોકના મગજમાં પેમી જઈ પરિપક્વ તરફ અભાવે ઉત્પત કરે છે આ પરિરિથિતિ માટે પરિપક્વ મુકાનીયો અને કાલકર્તાઓ જ નવાનર કોડ કે કારકતઓ કરી અને બનીને જવામલગીને વેગળા મુખને બધુ જ અગરે કરીએ રીને જે ચાતુ પદ્ધતિઓએ કાર્ય કરે છે તેને જ પરિપક્વને આલો અણગમો ઉભો થાય છે આખી અમદાર દ' માનતુ છે કે પરિપક્વ એ લોકજાગૃતિનું એક મહાપ્રમગ સાધન છે ગ વવભાઈના અભિપ્રાય સાથે આથી અગરે સમત થઈ ગયા નથી ગ વવભાઈએ આગળ જતાં અસદકાર વિશેનીઓની રહાને નીકા કરવાથી દૂર ગેલાની પોતાના પક્ષને જે સૂચના આપી છે તે યથાથ છે અસદકારને ભાષણોએ આ રાત ધારી સ્પષ્ટ રીતે મદમજીવી નેષ્ટએ ગાંધીજી અમુક શરૂ મોને, અમુક વાક્યો ઉચ્ચારે અમુક શરૂ નજો, અને અમુક વાક્યો બજે તે રીતે પોને યોવતા અને નખના ધણો વિચાર કરવાની જરૂર એમલો જોવી અને વિચારની નેષ્ટએ ગાંધીજી કંડમાં કડક સમે

કે જોને જોનો વિચાર એમણે કર્યો હતો એ પાછા કદ કંઈ પ્રમાણે હશે જ એ કંઈન
અને લેખનમાં કઈ કઈ ગૂંચાણો હશે કંઈ કદ યોજનાઓ અને ફલ નહીં મુદ્દાઓ હશે, અને
એ માર્ગ મારે એમની પામે ઘણા મહોર્ગ પ્રમાણે હશે-ત્યારે જ ગાંધીજી જોનાતા હશે-ત્યારે
હશે-આ વાન એકે એક નસદનારો ભાષ્યે રહમજની ને-એ અને એ રહમજના પછી
વિચાર આચાર અને લેખનમાં - સફતમ જે નનદધારના સિક્કાતો, તારનો અને આસનો
યથાર્થિય સચવાય તો જ અસદનારને હાનગમ્પુ જેમ મળે અને નહીં મળે વેગ મળે હુઝમ
ગાંધીજીએ આવું કદ વખત છે કે આવું કદ એ જોડા છે માટે આપણે પણ એ જ વિગે-
પણો વાપરવા અો એ જ કકનાથી હમેશા હાલતે ને ચાનતે જોનવું-એ વિચાર લઈ દેવેક
જેઠો જે ભાંઓ આદનો સમય ના રૂપી ને તેમણે અસદકાર મળમા મહેતુ નહિ
જેઠો એ વર્મને નિપિન ના રૂપો જેઠો

કેએતે ક-વે ૧૧ ધરે ૮૧ મા પ્રજના અસ- ૫ મા મહોળી ગેરસમજ ઉર્લા થઈ છે એ
નહા દુખની કયા છે ગાંધીજી ઉપર અને નાત્રેસ ઉપર એથી મહોળી દોના આરોપણ થાય
છે એ એથી પણ વધાર મહોળી દુખ છે ગ વ નસાઈએ સ્પષ્ટ રીતે એનો જવાબ આપ્યો
છે, અને તે યથથ જ છે 'હિન્દુસ્તા ૧ સામ્રાજ્યમાં મહેશે કે છુટ્ટ પડે એનો આધાર રાજ્ય
સંગો ચલાવનારની હાલત અને રૂપો ઉપર છે ' ગાંધીજીએ આ જ વાત ઘણા મહિનાઓ ઉપર
નોખખા કહી દીવી છે ન્યાય અને પ્રેમથી સચવાતી સત્તા વગર ચિરસ્થાયી હોય છે પણ
જો નિગતરની વહુતા, અન્યાય, નાસ, જીવન અને અણુવિશ્વાસ, ભય, અને લાભ હોય છે
ત્યાં એ સત્તા કેળવ જ શકીક રહે છે એ સર્વસાધારણ અને ગેરજની રહમજી સમય એવી
વાન છે મિસીસ બીએન્ટ જેવા વિરોધીઓ નિમખોરને તે પડીના ભાગમાં રા વ નાખાઈએ
સંચોટ જવાબ આપ્યો છે અને રા વ નવભાઈ ખરે જ કહે છે કે એવી વાતો તદ્દન જનના
દે આ ઉપરાંત એમણે હિન્દુમુસલમાન ઐક્ય, સ્વરાજનની મુક્ત દમનનીતિ વિગેરે જામનો
સાવમાં સારી સંચોટ મર્ચા કરી છે વળી આપણે કેના પ્રકારતુ સ્વરાજ્ય ધનિએ લીકે એ
પણુ રા વ નવભાઈએ ઘણી મારી રીતે ચિનર્યું છે પણ એ અમ્હને એક નસાઈ વાજે છે
અને એનું તો પુરેપુરું સ્વરાજ્ય આ પા પડી પણ સાધી શકારો કે કેમ તે વિગે અમ્હો ગાંધીજી
રીતે નામ રહે છે એક ભાવના તરીકે એ ઘણી સુંદર અને ગુદ વસ્તુ છે અને એનું જ ચાન તે
એના ડરતા વધારે રજિઆમણું બીજું કદ જ હોઈ શકેનાઈ

'સ્વરાજ્ય એક વર્ષમાં તે મળતું હશે' એવા પ્રકારના ચિનરિચિન પ્રતો પુઠનારને રા
વેલનાભાઈ એટલીતે ખરે જ કહે છે કે 'જેણે મહાસભાના ઠરાવને માન આપ્યું નથી તેને આ
સરાન પુઠનાનો અધિકાર નથી' આ પ્રશ્ન પુ નાર વર્ગમાં ઘણા એવા છે કે જે ગમે તો એ
સુપુઠ છે તેનો ખરો અર્થ પોતે જ રહમજી શમતા નથી દોતા, ગમે તો એ પોતાની
જાતી ઉતરે છે, જ્યારે તો પાખડીપણ કરે છે ગમે તો તેમને પોતાનામાં પોતાના જ
નામાં જોઈએ તેથી ચદા અને વિશ્વાસ નથી, જ્યારે તો પગેલી 'અતના પાગમાં' એવા તો

નમ્મ થઈ ગઈ ગરીબ છે કે એ અતામાથી રહેત પશુ નીતપ કે મેળાવામાં કંઈ લાભ
પાપ, કે ગળેડા, કે અપકૃત્ત જે જુએ છે, કે પડી પોતે તન નાપર અને નિ સત્વ હોય કે
જેમણે 'સ્વરાત્ય એમ વાંમા મગશે' એવું કુદુનિ નાદથી ગર્ગવ્યુ છે તેમણે એની પ્રાપ્તિ
માટે શુશુ માગ દર્શાવ્ય છે, શુશુ નિશાઓ સૂચવી છે અને મ્યા કરાવત વેનાનો અવિત્ર
વર્મ આનેખે છે તેનો વિવાદ એ પ્રશ્નકારોના મોંઘે. ભાગ મિત્રુપ મોંઘે જ નથી અને કરે
છે તે બાળી જોઈને લથી પુછે છે જેને પોતાની જાનમાં, પોતાના જાતમનુઓમાં અને તેમના
કુલોમાં, અને યાંથી વધારે તો પ્રભુમાં, પુરુષાર્થમાં અગત્ય અને વિશ્વાસ છે તેને નાવા
પ્રશ્ન ઉત્તા જ નથી અને કહિને બધું કહ્યા પડી પડુ વર્તેની મુન થોડી ગળી નધારે તો શુ
પશુ અસાધારણ ને ચે નમાય તો શુ થયું મનુષ્ય વિચાર વા છે અને વિચારે છે પશુ તેની
સિદ્ધિ તો પ્રભુ આપે યારે એનો અર્થ મોંઘે એનો નથી કે મનુષ્યે—હિની પ્રભુએ—પુરુષાર્થનીજી
અછબે પગ વચ્ચે નીચું માથું રાખી માપુરપની માફ નિગશ થઈ રહ્યા મોંઘે જેમી રહેતું
એક માનો નિશાનીન મનુષ્ય આ પ્રશ્ન પુછે જ નહિ, જે પુછે કે જેને પોતાની જાતમાં જ
અદા નથી, વિશ્વાસ નથી અસહકારની આ મદા ગમનર નોમ પ્રવ્રતિએ આપના દુકા
અમયમાં જે મદાન અર્થો સાધ્યા છે તેના મુય ધણા મોંઘે—તેના અગ્નિમાં ધણા વિશાત
છે દો સો વર્તેનો પડેની અમન જે સાધી નથી શક્ય તેવું ધડ પ્રભુ આ પ્રવ્રતિથી મેળા
શય છે. વિશાતર થવાના ભવે આ ચર્ચા અને જ રહેના દેશની અમદને જરૂર નામે છે

પોતાના ભાગપુના હેરા ભાગમાં ગતવનાઇ મોંઘે છે કે ગુજરાને વાડુ કયુ છે' આ
ચાર શબ્દો સાથે પણ દછ વાડ કરવાનું છે' એમ્લુ ઉમેર્યું હોત તો સાર થાત જેમ્લુ
નથી થતુ તે માટે દેશ કોઇને દેવાનું પ્રયોજન નથી પગ્નું જેમ અરિ ખાનાઓમાં કેટલીક
અવર વસ્તુઓ ગયાય છે તેમ આ ખાતાઓના પેગ ખાતાઓના ગાયવાડકો ઉપર ધડી જ
નારીક દેમરેખ રાખવાની જરૂર છે અર્ધનાહકોમાં કોઇ એવા પશુ હરો કે જેમના જીવન ધણા
અશુભ હો જેમના વ્યવહાર જોઇએ તેટલા પ્રમાણે નહિ હોય જેમના ખાનગી આચાર
વિચાર અવરને માગ વડત મતા હો અને નાઈ તો એવા પશુ હરો કે દેખાડને જ માટે
'શાનીની ટોપી પડેતના' હરો ગામ હોય ત્યાં દેવાડો હોય એ મોંઘી પ્રમાણે નાવુ ડોર
તો સ્વામિ છે તેના જ માટે અમદે ઉપની સૂચના કરીએ છીએ

આમ એ વરે । વસ્તવભાવનું લપણુ તત્ત્વ મુદાસર સચોટ, અપદ્ અને
વિશાનનીન હોઇ મોંઘેની પશુ ધણી શુદ્ધ અને મર્માગુ જોત્તમ ભાષામાં રખાયુ હન, અને
જે કે એમના નાના વિચારો સાથે બની રીતે અમદે એમ્મત થઇ શયએ એમ નથી, જો
એમની ચર્ચાઓમાં અમને વિશાલ વાયશુદ્ધિ લોગી નથી, છતાં પશુ જે, જે નીતે દેવાડ છે,
તે માટે અમને એમને અગ્નિનને આપીયુ

હાથો અને વહતાઓ.

પરિણે આ વખતે ૩૫ થાક દરવાજો નવું કર્યા છે અનુદા, મેન્સાગનો કાર્યદમ, જ્યોત્સના, રસેની, રાષ્ટ્રીય મેનમ્મ ન, ફાશિનિય, પચાવનો, ધ્યાનિઃ નમ્યઓ, રસી ગળ્યો, સમ્પર્ગનીનિ, રાષ્ટ્રીય કેળવણી અને પરિણે. બસારજી, આમા ૧૧.૫૭૫૫ અસા દરારો તે ૧૮.૧૫ છે પરિણેના બધા જીનો જગ નો દરેકા ૧૨-પ્રથમથી ૧૨-ધનો આ પો છે અને ૬ થાક આપના વા નધા ૧ રી પરિણે પામે ૨૭૫ કરવાની નયના કરામા આવે છે ૧૧ દરારો સુદેની અને મિદા ગાવાના દુધમાં ચાસા છે પણ તેનાં નેદ્રમે તેદરી સીકાકના નથી અને નધક રમારે પાળી નરમાન છે દરારો ઉપરની નેદ્ર નાથ છે ૨ ના વા રમાકના ગાવજીની માક ૧ અસદમ ને ૧૪ પોયક એસ મિનાર જીના ૧ વિની ૧૭૩૨ પરિણે રી-ગી નથી પચિદ્વાની સમગ દષ્ટિ એ ૧ થા Cપ-અત્પાર નેદરી નેદરી જલુ ૧૧ અને ૭ સ-ગ નધમે અસદમ એટલે પ્રીમત રાજી Cપથોગી પ્રયોગી છિપ્તેક ચર્માં અને વિચાર ગામે પણ અમદા.

૧ થા ૧૭૫ કરનામ અને ૧૮૬મે અનુનોદન આપનાન ૧નાએ મા ૧૧૧૮, મદમદ-અની અને ૩ નિ સમાર્થ પટેલ સિસા અન્ય દોષ ગાળીતા ૧ થાએ ન ૧ના અન્ય ૧૭૩૨ પારે દરારો મુખા અને અનુમોદન ઓપવાં એથી ૧ ના દરવાજ નાથ નહિ અનમેની પરિણેમા ચુરાન ચુરારાની જોમાથી ૧૧૦ એક વર્ગ થતા આગળ ચારતો જલુનો હતો આ પરિણેમા એ ૧૮૭, ને એક એવનત્થ વાન છે આથી પોતાને વારી અમગ રસી નેદ્રમે તે થની ૧થી અને પરિણેમા સમાગલનાં નેને આપણે એક ૧૮૭ ૧૭ ઉપયોગી, અસદમ અને ૧૧ તત્વ કરીએ છીએ તે ના દોવાથી સમારજી ન-ને નેદરી ૧૭૩૨ ને વેકનાઓએ પોના ૧૧ ગકિન બનારી હતી તેમના જાણો પણ તદન સાધારણ શુદ્ધ અને ગિના નીજા અને ૧૧૬ નેવા ૧૭ હના ચુરારાતનો એવો શુદ્ધિવાની અને ૧૭૩૨ થાએ વગ મુદે પરિણેથી ૧૭૭ હતો ૧૭ હતો તેમા એ હવે તો વધારે પ્રમાણમા ૬ થઈ ગયો છે એ ખરે ૧૭૩૨ ૧૭૬ ૭ અસદકારની પ્રતિમા અત્પારે શુદ્ધિને ને શોપુસ્થાન નાપવામા આવ્યું છે તે હીં નથી થયું મેમ અમદને રાંતો છે અમદાર દનાથી માનતું છે કે ને શુદ્ધિવાળી, સંસ્કારી, અને પ્રતિગિત સિસિતવગ આ પ્રતિમા રસતી નેદ્રમે તો આખી પ્રતિતિને વધારે વગ મને અને ગાધીકનો અમ પણ થનો ઓછો થઈ શો ગાધીક આ અનુચિતિ નેદ્ર નહિ ૧૭૬૫ હોય એમ અમદ માનતા નથી તો એમણે એ દિવાનરફ પ્રિયાસ કરવાની અત્ય નહિ નેદ્ર હોય ૧ રસતનિચારક શુદ્ધિવાળી ચુરારાતી ચુરારાતો આમ ૧૭૩૨ ૧૭૬૫ સમુ ૧૫ પ્રસિદ્ધ રીતે આમા જાન થે છે તે વધારે ભાગ ને એ માટે વધારે સગીન પ્રધારાની ૧૭૩૨ અમો નાગી છે

આમ પરિણેના સમાગલ ઉપર નમર નાખી જતા ગાવણે કથુન ક વુ નેદ્રમે કે ને ૧૭૩૨ પરિણેથી ૧૭૩૨ ચુરારાતની પરિણે કામ કરી ૧૮૧૭ છે તે ૧૮૭ ૧૭ ઉપયોગી અને ૧૭૩૨ દોષ પતિત છે. ઉપર દર્શાવેલી ઉલ્લેખો ૧૭૩૨ શુદ્ધ પ્રેમથી ૧૭૩૨ અમદ બનારી છે

શુજરાત જે કરે છે તે તમ સમગ્ર દેશનું એ ધ્યાન ખેંચી રહી છે અને ગાંધીજી કહે છે તે પ્રમાણે રાજ્યની પ્રાપ્તિનો આધાર શુજરાત કેટલું જુગે તે ઉપર છે. શુજરાતે પ્રયત્ન કરી, એટલું તો સારસિદ્ધ છે કે કેવળ નાનો વ્યાધી કંઈ જ થઈ શકે એમ નથી અસંભવના કોઈ મોટા મિદ્ધાનો વિરુદ્ધ દોડના જતા પણ એ સાથે એના વલણે લુપ્ત થઈ જાય. પ્રયત્ન ગયાયા છે કે ધાણા જતો એવો રીકાર-ને સાચો અને શુદ્ધ દેશપ્રેમ આપણે સ્વસ્થ જતા હોયએ તો રમતની ટરી રોકે જ્યાં ક્ષિતિ, શ્રદ્ધા અને જનિમા વિશ્વાસ છે ત્યાં કશું જ બાધ નીકળતું નથી આ મર્ગો ન અને રામાનના યોગ્ય પરિપાતન માટે કોણે શું ના નું જોઈએ ? બીજા અને આચારવિચારની વલસકરના કોઈ પણ મતુ અને જીવના માટે વાપર જાણના નથી પરિપૂર્ણ સાધેનું પ્રેરણ વધારે સન્મતાથી ભરવાની જરૂર હતી પ્રેરણ પ્રાપ્તિ અભિમાન કમળે એવું મુન્દર દોડું જોઈએ શુજરાતે વાકાનગુણિ એટલી તો ઉત્તેજિત રહી છે અને મુખ્ય અવગ્યા એટલી બધી તો હવમયાની મુખી છે કે એ માટે આપણે ખરે જ ગમ કરી શકીએ, પણ આમલો હજી થઈ શકે તે અને આપણે કાન હજી બહુ અજુબાનલું છે એ તરફ આખરિયામા કલ્યાણ આપણે આત્મદેહી મનીષુ અસહ્યાર એ આત્મપ્રદિતુ મૂલ જ મોટું વાજ છે અને આત્મગુણિ ઉદ્ધાર માત્ર નથી ? શુજરાતની પાંપિદે આમ જયરાગ ગમ્યો છે ભરણની પ્રત્યે ક પેનો સ્વરાજ્યધન્ય કાને દિવ્દનો જ રંગ તથ્યજ અનને અને પુરંગમ આ ધમયુદ્ધમા મોખ્ય જ મહેને માનીની પ્રતિઓ દેશને રાજ જા મુન્દરાનપરક છે તે દેહો ભરકર નિરાતક નીકળે એવી એવી મૂખ અને બાળકની ચચાંગો અને આત્મઓ વરનાર નર્મ । તદારા પાંગો તુમ્પારે ઉઠાડો ? ગાંધીજીની પ્રતિઓમા તું જે ભય આજુવિશ્વાસને કનકો જોઈ રહો છું તે રીકાર આખ મીરી ભૂરી જા અને જેમા રદને હમણું વિશુદ્ધિ, વિશ્વાસ, શ્રદ્ધા અને દેશના ઉદ્ધા ક ઉઠા સરકારો દેખાય છે તેનો ઉદ્ધા વિચાર કર ગમગયા મિના, તદાન શુનામી તદને એમાથી મુખ્ય કરીને, ભય અને નામને સંચીથી ક નાખી દધને શુદ્ધ મરતાનીથી નિચાર કર પુરુષાયમાં તું માનનાર હો તો પ્રુનાયથી તદાર આત્મનગ ખીનન અને દેહના આ મહાન તુપરની અને શરીર દેહનાયકના ચામિ યને તપાસ ને પગી પ્રનુતી મુન્દર અને વિશ્વર્તિને તદા । નેન આગમ કરી રહે કે ગાંધીજી આ દેહના હુસ્મન છે કે દેશના તારક છે ? અત રમીય નહિ, પણ પ્રમાણિક પળે સાચા વિનથી કોને જયરાગ જુજરાતે કોઈ છે બાળી ઉજુપો તો ક્યા અને ગેમા નરી હોતી ?

જન્મે માતરમ્ ।

રાસ.

લેખ — રા. મલ્લુલાલ રણછોડલાલ મજમુદાર, બી એ.

(દાહીઆ સથે ઝીનવાનો)

પુનિત સન્તોના વન્દ (૨)

આગે ઉત્સવ રાષ્ટ્રદેવનો—

મયા ભારતી સોહન (૨)

આગે ઉત્સવ રાષ્ટ્રદેવનો—

ડાંગે વસન્ત કષક ડાંગે નવ પ્રેરણા,

કોકિના સુકડે ટુકન્ત — આગે.

તેંડે રસમેનના જગાને સ્નેહજ્યોત ચી ।

પિંડે ઘણાંડ પ્રગન્ત — આગે.

અતર મહી ભમિત જગન્નાથ જન્મજૂમિતી,

ઝગમગ દેઐ ઓજમે લસ ન, — આગે.

શોભન જગમોહને ખનાવી ઝવન-માધુરી

હિન્દી નવમોડે હસન્ત — આગે.

હિન્દુ, મુસલમી । એં તાનહે નૃથાદને

એક તાને ।ત મો મ્યન્ત — આગે.

યોગી, ત્રિયોગી, રા II, વિશ્વના ત્રિગાં સૌ,

આત્મતન્ત ત્રિમે અનન્ત — આગે.

એક અર્પિત લેગ, િ જુ એકનાથી નિતયા

પાઝા પરમ તમસા સમન્ત — આગે.

આત્મ કેગ ગાન્ય તપી ટકી રહે ત્રિલુપતે

જય હિન્દ ! ગાગે તિગન્ત

આગે ઉત્સવ રાષ્ટ્રદેવનો ।—

ત્રણ નાટ્ય પ્રયોગો.

લેખક — ડૉ. ક્રાન્તિવાય છગનવાય પડ્યા, એમ એ

એક પંખવાડીઆમાં ત્રણ જુરી જુદી જાતના નાટ્યપ્રયોગો લેવા, અને ત્રણે પોત પોતાના પ્રકારમાં ઉત્કૃષ્ટ હતા. જે કે અહીંના ખીજા સારા તથા પહાડી પંક્તિના નાટકો વગેરે લેવા નથી એટલે તે ત્રણની સાથે, અને ક્રેન્ચ ગણિતન વગેરે પણ દીધા નથી એટલે તેઓની સાથે પણ સરખામણી કરી શક એમ નથી પરંતુ હિન્દુસ્થાનમાં એટલે ખાસ કરીને મુઘલ ઇમા મહે શુજરાતી, ઉદુ ને અગ્રેજી એના જેટલા નાટ્યપ્રયોગો દીધા છે તે સૌ કરતાં મહુ જ થઈ જ નય એવા આ ત્રણે પ્રયોગો હતા.

૧ સૌથી પહેલું મેટરોથિકનું “*The Betrothal*” નામનું નાટક દી. અહાં તે પહેલાં જે સામાજિક નાટકો મહે દીધા હતા, તેમાંનું એક તો સારા નાટકનારની કલમનું હતું, તેમાં અભિનય, લખાવટ, *realism*, હાસ્ય તથા સાધારણ અથવા તેથી જગતમાં દર-જાનાં હતાં મીનરી એક જાતની જ માનસિક હતી એકમાં તો ત્રણે અંગોમાં એક જ રચના હતી, ફેર માત્ર સાધકાં, મધ્યગણિને પ્રાપ્ત નામ એમ જ હતો પણ “*Betrothal*”માં ઘણા મીનો હતા, આ તો તે તથા કરનામાં પુષ્ટગ શ્રમ તથા ઝગા ખર્ચાં નાખેના હતા એટલી મોહકતા તથા ચમત્કાર મીનગીથી થઈ શકે એ મહે તો કદા ધારું નહોતું નાટકનું પરંતુ બનીર, ફિલ્સુફીમયું હતું લાખા બહુ સારી નગનતા તથા સંવેગતા બનેને સાધનારી, ને વચ્ચે વચ્ચે દાનતે ચાનને એના વાક્યો રસાસારિત્ર ગીતે સરી પાતા જેની સાલાર્ન તકાલિક તો એના અથાગવને ગાળી દે, પણ ખીજા જ પગે એ વાક્ય ઉમારિત તરીકે, મહાનામ્પ તરીકે મનમાં અમિત થઈ જાય કપીઆરાનો ડોકરા એના નાયક એને પત્ની પસંદ કરવાની, તેમાં એક પરીની મનથી જે છ બાળાઓ-જુદી જુદી પંક્તિની-ની સાથે એને કાઈક લાગ ચયેનો તે બધી હાજર થાય છે એક એની સગી, એક કલાધની છોકરી, એક વીરવીવાળાની, એક મેયરની તથા દત્તી એમાંની એક જ પસંદ કરવાની હતી દરેક પુરતે માટે એક જ સર્ગવની હોય છે તે-*the one woman* જે એને મળે તો એ સુખી થાય બીજાને પરજે તો શૂન્યવરનું દુઃખ કડીઆરાને હજી વધારી લાગી, એ સારી નાની ને પસંદગી કરવાનું કામ નકાઈ લાગતું તેમ એ હજી એના ઉપર દાન કરતી, ને એને પાછાવાને નેવાર હતી બહુધ બળથી તે એને તે વડીએ સખીઓ જેવી ચર્ચાગર હતી પડી પડીએ પ્રકાશને મોનારી ને પ્રકાશ સાથે આણુ મળી પિતૃસંખ્યાગ્યુ લા જતે જતે મોનામ પાયુ કે એ સાતગી આળા પણ પાછાં પાંગરે આપની હતી પણ એણે એની રીતે મગી મહો બહુ સ કપ-જાથી હામ્યુ હતું કે વશુ દેખાય નહિ તેમ તે નિશમ્દ હતી-ચાનનાના ચિતાર કાર્થ ચેનન નહોતું પ્રકાશે પૂર્યુ આ કોણે તલ તહારી સરગી પ્રિયાઓને મોનારી તેમાં આ

* આખોજ મૂળ દ્રવ્યદોષી લખાવટા પાન ૨૩૫માં છે — ચંદ્રશેખર ન પડ્યા

સચિત્ર મૂનાક્ષર ॥ પૃષ્ઠા ૨ ૦-૮-૦ એમ ત્રિપાઠી એન્ડ કંપની, મુબાઈ

આરી છે પણ કીઆ ૧૧ થા ન આ યુ પ્રમગે કહ્યું મહારી કા, ત્હને થા આવો
 તો જ એનાંમા એનન આગે પિતો મા મા માથી મારીને જાતજનના મવગા પિતૃઓ
 દના સોના વેરા, પત્ની નોરે જુવે નુ । જગી દેખાતા સારી વૃદ્ધ આપિનાએ કહ્યું
 કે “અમે ત્હાર માટે પા ડરીડુ અલે અમે ખરી પસદગી કરીડુ ને તુ માનશે તો
 કુળી થીને નહિ તો તુ ને અમે ઓ કુળી ધણુ ” હમે બાળાઓને જોઈ મારી છે એમ
 કહ્યું, પણ “પેતી નથી, તે આ છે ” એન પૂછ્યુ આખર શુન આદુનિને બોળી કાઢી,
 સાતમીને પોતાની, એ પા ૭ પૂજા કરીઆને ૧૬ થા આ યુ નહિ નવાગોમે કહ્યું
 એ જ ત્હારી વર છે, એ જ ત્હારે માટે સતયતી છે, પણ ત્હને થા આવે તો જ હામ
 આવે પા ન આ યુ પેતી મેલાન થા પડી આખર પિતૃઓએ કહ્યું અમારૂં ઝાઈ આનડુ
 નથી વધારે ખાતી તો સતનિ જ ની પ્રા માટે સતતિના લોખા જઓ તેઓ ચોખસ
 જાણુરો એ પ્રદે નારાઓનો ન થ જતા તો હોતો આમગ ગયુ એને ન્હાની બાનિડાઓ
 “ મોગ દાદા, મોગ દાદા ” કી પડી-નારને નગી પડી નીમાગની પ્રતારીઓ । તેની
 ન્હાની પોતીઓ આરી તેઓ “ હા ની વડે બોળવા મમ્યા, પણ હાઈ છેવટે એના
 સાત બાગકોમા ૬ બાગ્યા, નેઓએ કુ કે અમારામા સાનમુ જે છે- “ *The smallest*
of them all ”-જે મીજ । પ્રથમ બાગ યવાનુ-તે રમના ગયુ છે, તે આનરો એટલે
 જડ “ મા’ ને પરખી મ્હને તેગોએ પેતી નીમાગીએ તે ત્હ કરી પણ સાનમીને વિશે
 ખાતીની હી રાખ્યા નહિ પડી સંજો સાનમા બાગને બોળવા ગયા, સાનમી બાગ એકી
 સુનમ્હ ઉત્તી રહી હતી સા તે ન્હાનુ બાગ-પાનિમા આની તે તત્ત પોતાની માને બોળખી
 કા’ છે એના પ્રેમથી ને એના નમજુથી પેતી બાળા જગત થાય છે-બનેતુ તે વખતે જે
 પ્રેમના આવેરાબધું મિનન થાય છે-પુત્રી તથા પુત્રના સુખના સુન્દર માનાનુ-તો આખા
 નાનકાનો ખરેખરો અદ્ભુત પ્રમગ હતો એટનામાં ખીજા ઓ હોકરા આતીને એને બેગી
 પડે છે નીઆરોને તે “ *The smallest of them all* ” બોરાવના જય છે પણ
 એતી સ્મૃતિ હજી જડ છે સુન્દર છે, છરે ક તા વધારે મહુર છે, એ સૌ સુન કરે છે
 -પણ થાદ આવતી નથી એતી બોખખી નાની સાથે જ સૌ સનતિ એતો નિરસ્પર કરીને
 -પોતાની માતાને વધ જય છે હામા પ્રેમ ને દાની મન્નીમાથી કશ્પા ઉત્પત થાય છે -
 ‘છેવટે-આ બધુ એ- રાત્રિમા બન પડી-ખીજુ રહવારે ન્હાગની મના મિત્રો આવે છે,
 તેઓની હોકરીને જોતાં જ નીઆરો-ધણુ વગસ પહેના મનેનો જો તથા સતતિનોડમા
 સાતમી, ખરી વધુ તરી’ સત્તાને એ પરા ડરી તે-તરીકે જોખમે ડે-ને જનો પ્રણયથી
 પથાય છે

આમ, હકામા વિવિધ જણાનું, ના મ્હને તો ન, અર્ધગનીર નાનુ લગમા પ્રેમની
 ભાવના, પ્રેમમા મનાવનતાની ભાવના, અને એ મંદમા મનુ જગનિના જૂન-તૂટમાન-મવિ-
 બ્ધત જોવાના અમ્ય પી ભાવના નવ સુન્દર રીને નુથેની હતી નાનિકા જે છે ના જે જા

અર્ધવિદ મોધનું તરવસાન ૨-૮-૦ એન એન ત્રિપારી જેન્ડ, કપની સુખાઈ.

પાન ગ્રેમ: ૨ ૦-૬-૦ એન એમ નિપાત્રી એન્ડ કંપની, મુંબાય

પાશ્ચાત્ય મંત્રીત આશયના તથા બને તો સમજવા યત્ન કરીને પડી જવું જાણે તે બેવડું એવું જ દેખાઈ હતી

આમ કુલ ૧૧-૧૨ દરેકો હતા બધાને સભારનામાં શ્રમ થય તેમ નબત્તામાં અનિ-
શ્ચય વળ્ય તેથી સૌથી નધારે અસ્વચ્છતાની જ રાત કડીશ અને તે વિનંદનના
“*Water-hous and diving nymphs*” સમુ-મિલો અને સમુ-વય (જે એ
નામ આપુ તો) એમનું જામ સૌથી નધારે આગળ હતું એજ ઉપર મોટી માસની ટાટી-
પાણીથી ભરેલી તેમાં, જે આગળો તરવાના પોશાકમાં અલગ થયેલી મુન્ડગીઓ, ઉપરથી
ફૂદીને લુદી લુદી રીતે તરે, લુગી લુગી રીતે શૂકકા મારે, લુગી લુગી ક્રીડા ને બેન-સ-
સ્તી બેન રે, ને બેરોમર તે જ પ્રમાણે એની પાછળ જઈને સમુ-સિદ્ધ કરે ખરે, ધડીમા
એમ લાગતું કે તે સુવતીઓ અત્યંત *grace* પ્રકટ કરે છે, તો બીજી ધડીને મિહનુ કામ
પાણુ એવું જ *graceful* લાગતું, ને “*દાઝસ*”ના અનુલોકનકારે પડેના વખતુ હતું તેમ
જાણુ વધારે *graceful* છે તે આ સુ દર હવિશકમા નક્કી કરવું મુશ્કેલ હતું ખરેખર, આ
બેન અત્યંત નરીન ને મોટક હતો બીજે બેન એક માણુએ કીન્સમાની નવું પાત્ર બનવા
તે હતો બે કવિ કાવ્યકિન્સમાથી, અને ત્રીજે કલુસનો બીજી એક નવનકથામાંથી પાણુ
કલુસની પાકે તો હદ કરી રોજ ઉપર જ તે બે ત્રણ મિનિટમા ટાપગીપ કરી વેન તથા
જેખાવ બંની નાખતો કલુસની નકનમાં તો એજે એટલા મધા હમાયા—તેમાં ય મદારી
પાઝર્ગની એક અજેજ યુવતીનાથી મહાનય નહિ હસવાની આકડી જ આવી ગય તેમ એટલે
મોટોટથી હમી પડાય, એનો સોગતી વણુ આવે, પેલી મોટો મની દે, પણ બં હમણુ ને કાંઈ
મોકાય / અને તે પણ આ પ્રભ બે પોતાના ભાવે પ્રમટ કરામાં આપણા જેટલા નામા-
લગ ડાંચથી તદ્દન અપરિચિત છે—જે આના આવા કુશ્તી ભાવે બ્યોક નદેર રે છે
તેનાથી રોમય કે અમને તો આગળ જોઈને એજના બનાવથી હસતુ આવે અને પાછળ બે
માછની દર નોંધ તથા આમળા મેનક હસતુ આવે અને એ બિચારી બમાગી નાનું બેતી
મય—બવાના મહાનુ જુએ ને ‘હડી પડાય’ જ તે કેટલે સુધી—આમા એ પાત્ર રૂપી તો
આત્મ્ય જ, પણ બ્યારે બેન પૂરો થયે મોકો જરા લાગના ત્યારે મરીરી જેમ ન મન ખડ
એકાદ હસી એજે બનુ ખાતી રૂપ ત્યારે જ એ જાઇ રમથ થઈ હસવાનું નાનગ
વાતી મક્કા નન્ડનમા કાંઈ જોઈ જ છે—હકત એક જ વિચાર આપેલી ત્રીમોનું મતી
હકતુ દાસ્ય કેટલું બાધ થયું છે—બીજી થઈ રતી રાજિનમો તી રે—જે એક વિચાર
શ્વેત આ હાસ્યધ્વનિતા આનન્દહાસ્યમા કમ્બુતાની ઊભ મેગરી દે’ છે

એક અગો *Ventriloquism* નો પ્રયોગ દોઢા કીટગીનતી રાનાંબોના વારી એ
હીખસાતો એક ગમે મોહ વાગેલા હતો આમા પહેલી વાર દોઢા એમનો આમા ને સજ્જ
હતો કે ડેલી વડી સુધી એમ જ રાકા થઈ હતી કે બીજે અનાજ બેનાકીના હાથમા રહેના
પુનઃગાતા મુખમાંથી જ આવે છે પુનઃગાતી મુખપ્રાકૃતિમા નાતચિનતા અનાજને અનુરૂપ
દેખારો થતા, હતા તેથી બાન્તિ થતી હતી

નીતિપંથુ ૨ ૨-૮-૮૦ એન એમ ત્રિપાઠી એન્ડ કંપની, ભુવન

એ- માળા પુત્રવેદના નટ તરીકે ગણીતી છે ત્હેણે જુદા જુદા પુત્રવેદના-જુદી જુદી સ્ત્રી પીનેરીમા મનુર જીત ગાયા

મે- આ *Articulates* મા બિન-ચિત્રે પોષક નરવો ઘણા હતા, પણ એમાં જે સામાન્ય હતા તે બાદ શ્રીએ તે માળાના અધા બિને મહેને બહુ ગમ્યા વિનો કળા, નરીતા, અભિનય, સીત, નકન, વૃષ કેટલી વસ્તુઓ-એ-કે-મ-મારી ને પાછા શ્રદ્ધ ભૂમિ પની હતી

૩. અસાદીન.

નાતે અનાદીન ને બહુઈ દીવાનો પ્રયોગ હતો જેને *Pantomime* કહે છે અથવા નિ માળમા એ રમ નો અથ એવો ગીએના કે એમા મોત્તા વિતા કેવળ અભિનય જ દોષ-નીનેમાની પે એ અર્થ સાચો હોય તો હો બહુ જનો થયે છે હવે *Pantomimes* નામના જેવા જ દોષ છે, ક્ષમ કલિપન કષ્ટિ પગી ને ગમ્યો રહેરી હોય છે, ખાસ બાળને ઉદ્દેશિને ને નાતાના અસરમા ભજનાય છે પણ જેની સુ-રના “મદાગ થયેના બાળ” ને પણ આકર્ષા લાવે છે અને *Pantomime* નુ આ સ્વરૂપ હવેમા રાખીએ એવે બેનતી અંગ પ્રાણી નીનાઇ ને અર્થગીન અગ્રેજી ગીત-ભાત પદે વેશ, *allusions*, સામગ્રી વગેરેનુ મિશ્રણ સમગ્ર શકાય એવુ થાય છે મજા અરેમિઅન નાઈટમની આ શિષ્ટ કથાના મુખ્ય તરવો બને તેટલા પુણ્ય પીરીય રૂપમાં રાખીને પગી સીસની સગીની જરૂરીઆત પ્રમાણે એવુ રૂપાન્તર કરેતુ છે કે આખુ નાટક નની અતિહાસિક કે નથી અર્થગીન સમાગરને પ્રખટ કરતુ પરતુ એ મિશ્રણ એરી ખૂબીથી, એવી કળારી, એરી ક્ષેત્રથી કરવામા આતુ છે, ને એમા આકર્ષક તરવો પદે પદે લાગે લાગે, એટલા અધા છે કે આપણા માનુષભાવને તે બહુ “અપીન” કરે છે, ને કલિ અદ્ભુત નૃત્ય ને સંગીતના લયમા, નો કલિ અસાધાગ્ય ચિત્રપ્રકાર પશ્ચિમ-વોરેની મીનરીના મેહરેશનમા, કલિક પેર દુખાવે એવા ઉપરાઉપરી આવતા હારન પ્રમ-ગામાં તો કલિ *acrobatic* તથા *engineering* કથામૈશ રના નમૂનામાં,—એ-રે આ-એ આના આના વિવિધ રીતોથી થયેન આનન્દ-રસના ધુટકામાં, બીજી કીધી અમ-અદ્ભુત ખૂબીની મ્હોતી સમભાવથી દરન કે નાગને ને અસમક્ષતા ખામીને બ ને ગુણ જ લાગે.

અનાદીનનુ પાત્ર એક ચીવપદર વર્તેની માળા, અનુપમ *grace* થી, નિર્દોષ બાળ-ઉત્સાહથી, આવેશથી, મીરી વાળીથી, ને ઉત્કૃષ્ટ અભિનયથી ભજવતી બાળા જ હતી એની વિધવા મા, નર ને વજ-પુન એ તરે દર-પાવો હતા ને અરેખરી ગમન એમણે કતારી મા ધોયણ હતી ને એના ઘરમા રાહગાદી અ રૂલખર આવીને પેનાના પરપોટા જેવા સ્વપનનુ ગીત ગાય છે તે અખે પાય જ નાતા પી કુડીઓ (દમ) માથી સાબુના પ-પોટાઓ —*Soap-bubbles*—સ્વપનની નીકળીને ઉપ ચે છે એ ગીત જેટલુ અમંગલુ તેટલુ મનુરુ વધુમા લાગુ અનાદીનનુ એક ગીત “*Voices from a-far*” એથી ય સરસ

ઠમવાના પત્રો ૩, ૨-૦-૦ એન એમ ત્રિપાઠી એન્ડ કંપની, મુ માર્ક

હતુ—એના અન્તમાં ને સ્વમાથી જુદીજુદી રિઝાઓમાથી—બીનની છે ની પકિતઓ ગમતી હતી, એ—દૂરથી ગીતમાં ને પદ્યરિધાનની એક ઉત્તમ દૃષ્ટિ લાગી નૃત્યમાં પચામ સાફ માણુના—મોઢોગે લાગ અગિન-એનો—હતા આતુ સયોગન—આમાં લુગી જુદી ઉમગ્રી માણુઓની ગતિનુ આરકેસ્ટાના મગીત સામે જૂન રિનાતુ સયોગન, પે અતીતુ ખાસ લક્ષણ છે હો છે કે ગિચન રેજા ઉપર આવી રીને અગિસો માણુઓ એમ અખતે લાગીન થાય છે ।

જેમ પાયામાં સગીતમાં જુદા જુદા પ્રકારનાં સમન્વન, *Combination* એ મુખ્ય વસ્તુ છે તેમ આ ગેટ *Pantomime* ને સ્પષ્ટ નામમાં કેમ્પા માણુઓની જુદી, મહેનત રચનાશક્તિ, સજ્જતિ એગેગો સદ્યાર થયો હો ।

એનો કાષ્ટ ઉત્તર નાના પ્રોધામ ઉપરની હળી તથી મોસ *Moss' Empires Ltd* પતીનુ આ લા ન હોગામ પ્રિગેમર હતુ એના બીજા ૨૨ થિએટરો આખા એટ સિદ્ધનમાં છે બીજા ૧૨ થિએટરો *associated* તરફકે એ મનાવે છે

અનાદીનના નામની ચોપડી અખનાર એ જણા *Lyrics* અખનાર બીજા ત્રણ, સગીન ખનારી, પસદ કરી ગોધનાર એમ જૂનો, “રેજા કરનાર જુનો, પ્રમ કરનાર જુદો, મીતેરી ચિતરનાર જ જણા, કપાની ‘ચોજના’ કરનાર જુદો, બનાવનાર નવ જણી જુદો, મીતેરી રચનાર જુદો, *Wigs* અને બેઝ ખનાવનાર જુ । જુદા ત્રણ પ્રો-શાહ-મદીનો કેસ ખનાવનાર એક સ્ત્રી ને એક કપતી, સર્ગીતનો ધારકર જુદો ગણિત પ્રતિનિધિ જુદો, રેજા મેનેજર-જુદો, ચીફ એન્જીનીયર, એમ *Electrician*, એસિસ્ટન્ટ રેજા મેનેજર, માલ્ડર ધારપેટર, *Property Master, wardrobe mistress* વગેરે જુદા જુદા સર્વના નામ છાપ્યા હતા । ને નહિ અપાધતા તે કેમ્પા ૫ ઠાકી દરે

એક સીનમાં મોટા *Picture-blocks* હતા—હાની પેગીમાં ચોરસ ચમનાઓ જુ । જુદા ગોડવમાંથી જુદી જુદી આકૃતિઓ થાય છે ને, એવા મોઢોગ ચક્રતાઓ સગીતની સાથે જુદાના મોટા ગાળકો ગોઠવીને ચીનાઓનાં ચિત્રો ખનાવતા એ ખનાવનારનુ નામ જુદુ હતુ કપડાં થોવાનો એક સચોટલોકો, જેમાં એમ ખાસ બીનુ કપડુ નાની હાલો મેરેગો એટલે બદલતા જેવો અનાજ થાય ને બીજી ઠાસથી કોઈ કપડુ મડી નાગેત અબીવાળું જાહર નીડળે છે ની ધડીએ પેકો (વચીર-પુત્ર) એ એને મોટો-કા ખનારી દીવી ને સંચા ઉપર બેગી મોટોરની પેઢે રેજા ઉપરથી હાગી ગયો । એના ગોધ-નુ નામ પચુ હતુ । ચુકાની અદર રત્ન-કપારીર વગેરેનો મગીચો બહુ લપકાતર હતો તેમાં એમ હીરાનો પાટો ઉપરથી કિતરી આવે છે, તે એક નાખ વિજળીના દીના દના ને માખન નામો તારુ હોનો એમ પચુ લખ્યુ છે

આજુબાજુની યાઓની ઉન્નતિનો વાળ નામનાગાકેદનો ને છે ને, સાગી કનેકને મોટે અડી કેટની ઉચી ભૂમિમાની-ફરે ચાગમાં તથા નીચી ગચનામાં જરૂર છે એનુ જાણ મુકુંગ થાય છે

ઉપાગ્રાન્ત (સચિત નવનકથા) ૩૦-૦-૦ એન એમ તિપાકી એન્ડ કંપની, મુંબાય

આપણા સારા નાટકકાર મેનેજર, માને- નેમ જ નહ-સૌ અહીંની દુનિયાથી અજા રહે છે, પરંતુ અહીં આવીને *first-hand* આ મેનેજરી પદનિ લેખે તો આપણા નાટકમાં કેટલો સુધારો થાય.

માખી બસારે તો અહીંના આ ત્રણ નાટકો જોતા માયાની જગતમાં દોષએ એમ લાગ્યું આપણે લાનાં નાટકો હવે જોતાં ગમશે એ પ્રશ્ન થાય છે

The Bales in the Wood

૧. ૨. ૧જુ એ. “વેન્ડિમાઈમ” છે મિન્ડેનાની પેરે આ જોયા નગર રહી ગયેલાં અગ્રેજ માણે. ૧૬ યોગ દળ એની આસી ગિદના નાની, તથા *Lycium* થિએટ મા એ આ સગમ મજાપ છે એમ જાણ્યું એટલે માન-મિત્રાદનું આ માધન જોવા તથા મળુરા હુ પહુ ગયો અને જોના આમાં મહોની ઉમરના પુરુષ માણનો હતો.

Lycium થિએટ “વેન્ડ”ના રસ્તા ઉપર છે મેઢીની મગન”ના જ, પણ એનાથી વધારે મોટું ને એકા વધારે સોઈવાગી તથા બનકાવાગી રાગા સુખમન સિરાવ ખીનું મઠ નગરે જ પડે નહિ છતાં *Palladium* ના જેતુ મોટું નહિ *Palladium* માધવામાં અનીનાખ પાઉં (એટલે લગભગ આળીમ લાખ રપિયા) અર્થાં ૩૧ પાચ દળ ની મેશક છે, ને ખીનું ધણા ઉભા ગદ્દા હતા.

આ નાટકનું વસ્તુ સા- ખાજકોને રસ પડે એવું છે પ્રખ્યાત બહારની આ ડેમિન દ- તથા શુરવીર રાજ રિયં કોર-ડિ-નિવાસ નામથી તે વિગેષ આકર્ષક થયું છે હુ ધાર છું કે આ નાટક ભજવનારાઓ બધા એક જ રીતે ભજવતા નથી, પ્રવેશમાં, પાત્રોમાં તેમ જ વસ્તુમાં પણ વધવટ તથા ફેરફાર કરે છે એટિ કહેતી હતી કે એવે પહેનાં જોરેનું ત્યારે એમાં રીંછ દીકુ હતું મહે જોયું તેમાં તેવું કાર્ક હતું નહિ.

ખીન નાટકો કરતાં સાથુ વધારે-આર પ્રવેશો ને સરાચાર કરતા. ધયા-જે અહીં અસાવારણ છે આજી સીનરીની અસ્તુતતા તથા મુન્દગતા પાત્રોનું અભિનય-આતુષ, દાસ્યની સામગ્રી ઇત્યાદિમાં, મહે પૂર્વના ત્રણ નાટ્ય પ્રયોગોને માટે કહેલું લગભગ બહુ આને ૫ લાડુ પડે પરિણામે આપુ નાટક એવું મોટક થાય છે કે તે અસર કનિય નજીની લમય નહિ.

પહેલા પ્રવેશમાં મિત્રાની બાગીમાંથી બે બાગકો પગીની સાથે રાત કરે છે-તું તે કાંઈ સમજાયું નહિ જ્ઞસ્ય નવીન તથા સરમ હતું ખીન પ્રવેશમાં બાગકોનો પિતા એક અમીર-મેરન મુદ્દાઈ- મે બાગકો (જે મુતુન મન્ને મનિજા હતી બના મેજ ઉપર અનુપમ સુન્દરતાથી બાગ ને બાગા તરીકે મર્નતા હતા) તેને અમીરની એક સમી મુવતી કુમારી મેરિયન એટલા હતા રિવડ ત્યાં આવીને અમીરને “ફૂરે” માટે વધ જાય છે, ૧ બાગકોની મિનવપીનો તથા અમીરની આનામનીનો મડુ સરસ-જ્ઞ-રસપર્થી ઉત્તર આવે છે.

સીમ પ્રવેશમાં શૈરુકુ ગામ-ગામકોને “વો” આવે છે પચામેક બાગકો તથા અમીરનો માંય છે નાચ છે ત્યાં પેના અમીરનો ભાષ બે ન મૅડ-દાઈ આવે છે-દેખાવે

હિંદનું આર્થિક સ્વાતંત્ર્ય.

લેખક-રા. ગણુલાલ બહેચરલાલ દવે

બ્રિટિશ સામ્રાજ્યના અને મહા પ્રત્યેમા હિન્દના આર્થિક સ્વાતંત્ર્યનો પ્રશ્ન (*Financial autonomy*) અસારે મુખ્ય ચર્ચાના વિષય યથા ધડથો છે તેવી અત્રે તે વિશે મેહુર વિવેચન કરી માહિતી આપવાનો આશય છે આ પ્રશ્નને નિરકુશ વ્યાપારની ગંજીનીતિ સાથે કેટલોક ઘડો સમઘ છે તે પછી આપણે એ જો જુના પાડીને ચચા કરી રાખીશું હિન્દના રાજકીય ઇતિહાસમા પ્રગ્નસત્તાક રાજ્યનુ તત્વ કંઈક અશે લખન કરવાનો પ્રયત્ન છે ના એ નયુ વરથી ચાનુ છે અને આ વર્ષની ગરુઆતમા નના ધોરણ ઉપર હિન્દમા પ્રાતિક ધાગમમાઓ તથા દેશની ધાગસમાઓ કામ કરતા લાગી છે એટલે નના રાજકીય બધારણમા પ્રગ્નની અથવા તેના પ્રતિનિધિઓની સત્તા કેટલી ગમ્મતામા આરી છે એ પ્રશ્ન સહેજે ઉપરિચિત થયો છે રાજકીય સુધાગ માટેનો કાયદો બ્રિટિશ પાર્લામેન્ટે ધડથો ત્યારે સનાય ઉપરિચિત થયો હતો કે આ સનાય વિશે કાર્લિ રપટીકરણ એ કાયતામા કરવુ પછુ ક્રિટિક પ્રધાન એટલે તેની વિરુદ્ધમા દરાવ ઝી, કારણરૂપે એનુ જણાવ્યુ કે હિન્દને આર્થિક સ્વાતંત્ર્ય અપાવ છે એમ જો કાયદામા પ્રપ્ત કરવામા આવે તો પ્રાધિકાર એ સ્વાતંત્ર્યની વિરુદ્ધમાં ગરુ નાગણુ પુગેનાં લેવાની સત્તા બ્રિટિશ પાર્લામેન્ટની તથા નામદાર બ્રિટિશ શહેનશાહની પપુ રહે નહિ આ કવીત રણુ કરતી નખતે સાબળનાર દોષ એમ કવીત કરે કે હિન્દને આર્થિક સ્વાતંત્ર્ય આપવાની બ્રિટિશ પ્રધાન મંત્રીની કે બ્રિટિશ પાર્લામેન્ટની અનિચ્છા હોવોતો આ એવ લાગ છે નો તેના જનામમા બ્રિટિશ પ્રધાન મંત્રી તરફથી હિન્દી પ્રધાન બી મોન્ટેગુએ તથા બ્રિટિશ પ્રધાન મંત્રીના ખીજ એક સજાસદ લોર્ડ રૂઝેરે કયું કે કાયતામાં રપ્ત કરવામા આવેલું ન હોવા ળા અત્યારથી અમે હિન્દને આર્થિક સ્વાતંત્ર્ય આપીએ છીએ હિન્દની પ્રધાન મી મોન્ટેગુએ એટલુ જતા કેટલીક સત્તા પોતાના હાથમા રાખી છે અને તેનાં રનકપતો નિર્દશ એવી રીતે કર્યા છે કે જો હિન્દી ધારાસભાઓ આ હિન્દી સરકાર એક મત ધડથે આર્થિક સ્વાતંત્ર્યનો લાલ લેતી હને, તો સામ્રાજ્યમા જુલમ જુલમ અગે વચ્ચેનો સારો સમઘ જાગી રાખણુ ખાનગ અથવા પરદેશના રાજ્યો સાથેના સમઘને અગે જરુર નહિ મડે લા સુધી બ્રિટિશ પ્રધાનમંત્રી હિન્દના આર્થિક સ્વાતંત્ર્યના ભોગવરની આડે આવે નહિ આ વચનનું પાનન હિન્દી પ્રધાન મિ મોન્ટેગુએ આટલા ઘોડા નખતમાં પ્રસગ ઉપરિચિત થયેથી કવી બતાવ્યુ છે આનુ વર્ષના હાદી મજેટમા કાયડની આપાત ઉપર જકાત વધારનામા આરી તેની સામે હનકના મંચે-રેટર તથા લેકેગાવના કારખાનાનાળાઓ તથા તેપારીઓએ ચવાવેની કુ બેશની નેમ એવી હતી કે હિ દી પ્રધાનની સત્તાને ઉપયોગ કગરી એ જકાત ઘટાડાવની પછુ એમ વચ્ચે જતા હિન્દને આપવામા આવેના આર્થિક સ્વાતંત્ર્યનો આટલા ઘોડા વખતમા જ બગ ચાપ એમ

જાવાબી એ સૂચના સીદાસરાની વિગત પ્રધાનો મોખ્ખાના પાત્ર છે આવી અનિવાર્ય પ્રિય
ઉપર ધ્યાન આપેલા બનાવિ પ્રવર્તે તાર છે કે વખત આવતા એ સંસ્તીતિ સી
નાખતાં પ્રિય પ્રધાનમ શ્રી તથા પ્રિય પાર્લિમેન્ટ સાર રિદિ તથા આ સીમુ ખાખ
૨૩૨ તો તાપ એવા ધુખનો પ્રોત્સાહ પુરો રાખે, અને તેથી તેો સંનિદાન-પેનાની
જોડે રહે

સંવતારમારી પ્રવર્તે ૨૨મા ૧૨માથી ખાત્ર મેળવી દૂરે કે ગઈ તા ૧૦ મી મે
૧૯૨૦ ને રોજ એ સત્તે ના તથા હ ન ના તકિમ આફ કામ-સમા મેળેસાથે નકર
કરમા આવી હતી અને તે આ પ્રિય પ્રધાન મુખતા એ અમેર ની મોર નોગે
નીચેના ગમ્દો વારાં હતા —

'As a result of recent discussions an arrangement has been con-
cluded between the British and Canadian Governments to provide more
complete representation at Washington of Canadian interests than has
hitherto existed. Accordingly it has been agreed that His Majesty, on
the advice of his Canadian Ministers shall appoint a Minister Com-
potentiary who will have charge of Canadian affairs and will at all
times be the ordinary channel of communication with the United
States Government in matters of purely Canadian concern acting upon
instructions from and reporting direct to the Canadian Government. In
the absence of the Ambassador the Canadian Minister will take charge
of the whole Embassy and of representation of Imperial as well as
Canadian interests. He will be accredited by His Majesty to the Pre-
sident with necessary powers for the purpose

આનો અસર એ કે એ પ્રવર્તે એતવી મીલ ૧૨મા પોતાની સમાન ક્ષી
જોટલી સત્તા રાફે તેવી-અને આમા તમાક કે સુરેહ કરવાની સત્તાને પત્ર સમાવે
આ હ મોગરાત એક અમન ૨ કેતેજાની સમકાર, યુનાઈડેડ સ્ટેટની આગમ
વૅસિંગ્ટન આને નીમી રકે એટલુ જ નહિ પણ હજી ની સમાર ત કનો મરોપગી પ્રિ
નિવિતે હાજર ન હાય તો તેનુ વામ પણ મમાગરાતો હક એ નેગીઅન અમન ૧૨૦ રમે

આવી મગમી સત્તા કોજાની સરમાને આપવામા આવી તેમા આશ્ચ પામરા જે
નથી એમ નીન નુ કચેથી હમીઅત રાચતા સમનરો પણ અને નોધ તેસી પક ક કે આ
પ્રમાણે પુ ની રીને સત્તા મેળના પડી તેમે ઉપમોગ કરતા પ્રેક્ષાની સગ રને પામગથી
અટ ૧૨મા આવી હોય એમ માનવાને કારણ છે તેવા સંજોગમા એ સત્તા આપવામા
આવી અને એનો ઉપમોગ અદકારવામા તા સનેગો મરજીબૂત નીરવા તે પ્રિય ઉપ નો
નગર નાગીએ તા આપશે પણ અમુક સુખરો કે નિ ને અર્થક પ્રવર્તતા આવવાની
અર કની અને તેના નો વિનો નરે છે

(૧) ચિટિલ સામાજિકના સરથાનો એવા કે કેનેડા, ઓસ્ટ્રેલીયા તથા દક્ષિણ આફ્રિકાને એવું રાજકીય બધા હુ કેટલાક વખતથી મળુ છે કે છ નહિ પ્રધાનમંડળ ત્યાં માત્ર વાર્ષિક રાષ્ટ્ર અથવા ગૃહ-વિભાગ મોકલી આપે પણ હિંદુસ્તાન જેમ પ્રધાન મંડળની સલાહચર્ય અથવા તેની રીફરેન્સને ધ્યાનપણુ જાય ન મદદર શંકાસ્પદ કરી શકાય નથી તેમ ઉપ ગણાયેલા ત્રણ સરથાનોમાં પણ તે તે દેશની પાર્ટિમેન્ટમાં સર્વોપરી લાગવગ ધરાવતા પ્રધાન મંડળની સલાહ નિષેધ કાઢ પણ કરી શકાય નથી એટલું જતા સત્તાને ઉપયોગ વગરની સમજાવટ વાળું કામ કરી શકે છે એ વાત નામદાર મહાગણી ચિક્ટોરીઆના કહેવતથી દિદમા જેમ સ્પષ્ટિ છે તેમ એ સરથાનોમાં પણ સાના પ્રધાનમંડળ નામ પર શંકાસ્પદ સાથેના શીધા પત્રવ્યવહારથી એક બીજાને સમજાવતે ઘણું કરી શકે છે આ કાર્યમાં વચ્ચે પડવાની બિટીંગ પ્રધાનમંડળની સત્તા બહુ રહતી નથી એટલે પરદેશો સાથેના સમ્બંધમાં વચાગે છુટે સાથે કામ લેવાની સત્તા સમ્બાળેને આપવાની જરૂર ઉભી થઈ છે.

(૨) કેટલાક વખતથી એ સમ્બાળેને થોડે વળે અને પોતાના પ્રતિનિધિઓને બ્રિટિશ એમ્બેસીની સાથે રાખીને તે બેઠકની દ્વારા પરદેશો સાથે વેપારી કોનક્રાર કરવાની સત્તા ભાગવના દેશમાં આવી છે.

(૩) પરદેશો સાથેના વેપારી કોનક્રારમાં એક એવી કનમ વાણીવાર નાખનામાં આવે છે કે આપાત અથવા નીકામ જકાતના સમ્બંધમાં બે બીજા કોઈ પણ સમયને વધારે લાભ અપાય તો તે જ લાભ કોનક્રાર કરનારા પક્ષકારોને પણ મળે, આ સરતની એ ઘણા દેશોમાં હવે બીજા પરદેશોના જેટલો જ લાભ મેળવી જાય ચિટિલ સરથાનોની આધિક ઉત્તરિ હજી સુધી બહુ થયેલી ન હોવાથી તેઓ એ કોનક્રારમાંથી બહુ લાભ મેળવી શકતા નહતા પણ એ કોનક્રારો કરનારા પરદેશી રાજ્યોને એકસરખી રીતે મળવાની એ સરથાનેને જરૂર પડતી આ ઝુલ્ફરીમાંથી હુડી કાઢ પણ પરદેશી રાજ્ય સાથે પોતાને અનુકૂળ હોય તેવા કાય કરાર કરવાની સત્તા એ સરથાનોએ માગી અને હવે તેની સંધે તેટલી છુટ આપવી પડી હતી.

(૪) ચિટિલ સામાજિકના સરથાનોના મુખ્ય મુખ્ય પ્રધાનોનું બનેલું હાઈપીરીયન કોન્સલ હવે પોતાની વર્ષ પડારથી તેના દિલને પણ સ્કોટ આપનારો ને બ્રિટિશ પ્રધાનોએ મેળીને કરાર કર્યો, પણ શરૂઆતથી જ એ સરથાનોએ પોતાના દેશની સ્વતંત્ર સત્તા ગળવી નોંધતા ઉપર આગ્રહપૂર્વક તમારું મુન્દો હતો તે એટલે સુધી કે હવેના પાર્ટિમેન્ટ એ સમ્બાળે ઉપર કોઈ પણ પ્રકારે કંઈ બોલે નાખી શકે નહિ બે એવો બોલે સામાજિકો પરદેશ પણ મેળવી કરવામાં આવે તો હુનાહોડ રેટર્સ બોર્ડ એમેરીકાની માફક કેનેડા, ઓસ્ટ્રેલીયા વગેરે સરથાનો સામાજિક અને જરૂર લાગતા ચિટિલ સામાજિક સાને લગતું જુલોડ કરીને પણ સ્વતંત્રતા મેળવે એટલી બીક રાખવાને કારણે હવે અગત્ય ચિટિલ પ્રધાનમંડળ આપે સ્વયં દર દેશને જેટલી ને તેટલી નલાગ લેવું આ હુ છે પણ છેલ્લે

મીરી નામ વ્રતામિત્રો (સચિવ દર્શન મલ) ૧૯૦૦ એન એન ક્રેમી એન કપની, સુપાઇ

લગાઈએ એ અસ્થાનોનાં વતનીઓની લાગ ૧૧ બહુ ઉચ્છેરી મુકી છે એમનું કહેવું છે કે શ્રીજી ની મગફળાં કોઈ પણ પરદેવી રાજ્ય મામે લગાઈ જાહેર કરી શકે પણ તેની નકાઈ માથી અન્ય ગહેવાની સત્તા અસ્થાનોને હોતી ને જો એ તે સામાન્યના હાનના બધારણના નથી માટે દુવે પડી લગાઈ સુનેક કે કોલ-સા જેવા મહત્વના પ્રમોગોના નામદાર રાહેન આહે ઈનડના પ્રધાનમંડળની સલાહ બહાત રાખના પહેલાં અસ્થાનોની સરકારને પણ પુછવું જોઈએ આ પ્રમાણે કરવું હોય તો તેને માગેનું સાંથી અરસ સાધન ઇમ્પીરીયલ કોન્ફરન્સ હોવાથી તેનું નામ બ ની તેને ઇમ્પીરીયલ ડમીનેશન અર્થાત્ સમસ્ત બ્રિટિશ આત્રાજ્યનું પ્રધાનમંડળ એ નામ આપનામા આ પુ છે એટલે તેમા ઇનડના બરોમગીયાં હોય તેમા ઈને અસ્થાનોને મળ્યો છે

(૫) જર્મની સાથેની સુલેહપત્ર મહી કરનારા રાજ્યોમા બધે ઇનડથી લુદા હોત તે પ્રમાણે એ અસ્થાનો અને હિંદના પ્રતિનિધિઓએ પોતાના દેશની પતી સહી કરી છે, અને ત્રીજા ઓ નેશનસના મતદેશમા ઇંગ્લેંડ થી સ્વતંત્ર એનુ અથ ન એ અસ્થાનોનું તથા હિંદનું છે એમ સ્વીકારમા આ પુ છે

() આ બહુ થવા પડી પરદેવી રાજ્યોમાથી ખાસ પોતાની નજદીકના અને ધાન સાધવામા યુનાઈટેડ કિંગડમની રગમા માં પોતાનો એન ની મોખરાની મેડેસની માગ ૧૧ સ્વીકારવાનું હવે જણાવું તેમ તા ૧૦ મી મે ૧૯૨૦ ને ઈને ઇનડના પ્રધાનમંડળે યોગ્ય ગણ્યું હતું

આના પૂર્વ અનુગોના મહ વનો વિચાર કરનાર સહેનાઈથી સમજી શકો કે અસ્થાનો સામાન્યથી અન્યથ થઈ બેમે અને તેમની અનનતા સ્વીકારવાનું મદાય પરદેશીરાજ્યો પણ હજુદ કે એવા બને ત્રીધે અને આમનો ઇતિહાસ બેતા કેનેગની અરકાગની માગણીના રાજખીડગુને ત્રીધે ઇનડની મગફળાં એનો સ્વીકાર આ હોતો

પણ સામાન્યના વિભાગો પડી જવાનો જે સમય દર રાખવા માટે આપલી જોહમન ઉપગમ ડગન તથા અસ્થાનો અને હિંદના પ્રતિનિધિઓ તૈયાર થવા છે તે બધ આથી દુગ થયો નથી એનું જ નહિ પણ પ દેવી રા નો સાથે વેપારી કોનસાર ઇંગ્લેંડથી અનન ઝીને કગવાની અના બે સસ્થાનોને કે હિંદને આપવામા આવે તો એ પ્રત્યેક સસ્થાન પર ૧૧ રા નોની રાસમા પોતાના પ્રતિનિધિ એનથી નીમે તેમા વારો નઈ થમય નહિ કારનું કે એ પરદેવી સરનારોની વચ્ચારમા બ્રિટિશ અસ્થાનોના પ્રતિનિધિઓ જે કે મેનીયનથી પોતાનો કેમ ગણુ કરી શકે તેટલી સારી રીતે ઇંગ્લેંડની સરમગના પ્રતિનિધિઓ સા તે મર્થ કરી શકે નહિ એ સહેનાઈથી સમજી શકાયું છે

આ ઉપગમ ને માગી કોનસારોનો ઇતિહાસ બનાવે છે કે લુદા જુનાં રાજ્યો એક બી ની માટે મિત્રતા બાંધવા બેથવા તો વડતી બાજુ રમે છે નેમ અસ્થાનોની અરમરો પેવાની કોમકગરોદ્ધાર પેગેની ગ ન્યે માથે રાખીય મિત્રતા માનવા બેથવા ઇંગ્લેંડ ની તે રાજ્યોની સાથેની મિત્રતામા પથરો નાંખવા તૈયાર થાય તો આશ્ચર્ય પામવા જેનું એમા માં નથી

સુનામગિરીમા ગજન (સુવિત) ૨ ૨-૦-૦ એન એન ત્રિપાઠી એન્ડ કંપની લુ ૧૮૮.

એટલે જ નદિ પણ ઉપર જણાવેની વચન (૩) માં વેપારી કોનકરાનો ને બીના દરારી છે તેને લીધે પણ એ દેશો વચેના વેપારી કોનકરાનો અસર બીજા દેશો સાથેના સંબંધ ઉપર પણ થવા નગર રહેતી નથી કામ ૧૧ તરીકે યુનાઈટેડ સ્ટેટ્સ તથા કેનેડા વચે ૧૯૧૦ માં એવા વેપારી કોનકરાના સંદેશ આધાર હતા કે જેને પરિણામે એ બે દેશો એકબીજાની નરક્ષી આવતા માનઉપર યુન જકાત લે નહિ આ બોધવલુ ને અમનમાં આવી હોત તો હવેના વેપારી મામતા ઉપર તેની નીચે પ્રમાણે અસર થાત

(૧) કેનેડામાં બીજા કોઈપણ દેશતરફથી આવતા માન ઉપરની જકાત કરતા ઓછી જતાત. ચિટિ (માન ઉપર) હાલ લેવાય છે તે લાલ મળતો બધ પડત

(૨) યુનાઈટેડ સ્ટેટ્સો ને લાલ આપનામાં આવે તેવા જ લાલ પોતાનો પણ મેળવવાનો ને રાજ્યોનો હક હોય ને બધા નિરુદ્ધ વ્યાપારની રાજનીતિનો લાભ મેળવત

(૩) યુનાઈટેડ સ્ટેટ્સમાં હવેના માન ઉપરની જકાતના કરતા પણ ઓછી જકાતનો લાભ કેનેડાને મળત

બીજી દૃષ્ટાંત કેનેડા તથા રાન્સ વચેના સમનતા ઇનિશિયેટીવ મળી આવે છે હવેના સરકાર ને ને રાજ્યો સાથે ઉપર જણાવે પ્રમાણે બીજા કોઈ રાજ્યને અપાતા હક સિટિશ રાજ્યને પણ આપવાની શરતનામાં વેપારી કોનકરા કરી નુકી હતી તેમાં નીચે જણાવેનાં રાજ્યોનો સમાવેશ થતો હતો — આર્જેન્ટાઇન, સ્પેરડીઆ, ટુવેરી, બ્રાઝીલીઆ, કોનમ્બીઆ, કેન્સાડ, જપાન, નોર્વે રશીયા, સ્પેન, સ્વીડન, સ્વિટ્ઝરલંડ અને વેનેઝુઇલા એ કોનકરાનો અર્થ હવેના સરકાર એવા કરતી હતી કે જેમ બીજા પ્રાઇવેટગ્રાન્ટની સાથેના કોનકરાનો લાભ પોતાને મળે તે જ પ્રમાણે સિટિશ રાજ્યોનો સાથેના પ્રાઇવેટ પરાજાન્યના કોનકરા નેટોના લાભ મેળવવાનો પણ હવેના હક છે સરકારનો આ અર્થની નિરૂદ્ધમાં એવી દલીલ કરતા હતા કે માન પરજાન્યની સાથેના કોનકરાનો લાભ હવેના મેળવી નકે પણ સિટિશ સરકારના કોઈ સિટિશ રાજ્યની બદલા ૧૧ નથી તેથી સરકારનો સાથે કોઈ પરજાન્યો વેપારી કોનકરા થાય તો તેનો લાભ મેળવવાનો હવેના હક નથી હવેના પરજાન્યો સાથે કરતા કોનકરામાં કેન્સાડ થતો હોય તો તે રીકારીને પણ સિટિશ રાજ્યને બીજા મેળવતા માન કરતાં ઓછી મેળવતા દાખલ કરવાનો પોતાનો હાલ કેનેડાએ ૧૯૦૦ માં નાહોર ક્યોર્ બો દર્શાવે એ બોલેર ક્યોર્ કે હવેના માનઉપરની જકાત કરતા જર્મનીના માનઉપર નધારે જકાત વેપારી વચે તે પછી જર્મની અત્રે કેનેડા ને જકાતની નકાદ આવી, જે કે રાજકીય નમુદે અગાઉના જેવા આનુ હોતો હવે ૧૯૦૬ માં કેનેડાએ ફ્રાન્સની સાથે ને કોનકરા વેપાર બેન્ડ ક્યાં તેથી બધા રાજ્યો નચે મશય હોબો થયો કે હવેના કરતા કોનકરાથી કેનેડાને બીજાને જાણી રકાય કે કેમ તથા હવેના કોનકરાનો લાભ લેવાનો કેનેડાને હવેના કે કેમ ૧ મારી ખાત્રી નથી પણ મને લાગે છે કે સિટિશ સામાજ્યક નધારણુ,

સપૂર્ણ રીતે ધાત્વ ત્યા સુધી જારી અબોલ્ડ અને સશયમસ્ત સ્થિતિ આનું સંવાની અને તેનો એક જ ઉપાય એ લઈ શકાય કે જુના કોન્ટ્રારી ઇન્ડ ફ્રીથી તાજા કરે તથા તેમાં સ્પષ્ટ જણાવે કે આ કોન્ટ્રારી ટ્રિગિલ અગ્નિને કે હિંદુને હવેથી લાગુ પડશે હિંદુ પણ તેઓ સ્વતંત્ર રાજ્યો દેશને પ્રમાણે પોતપોતાને માટે પણ જ્યાં સાથે જુદા પ્રાકાર કરી લેવા

આપણી જીન પરી ધર્મ છે પરંતુ આથે ખાસ ખીને લીંગ ઓર નેત્ર-સહા । ઇન્ડિયા સમોનડીયા જેવો સત્થ રાખવાની સત્તા સરથાનો તથા નિર્ધાર મળી છે અને હિંદુની સત્તા એ સત્તાનો ઉપયોગ કરતી વેળા અતારે તો ઇન્ડ ની સરખાની જાણતે માન આપીને જ વર્તા રહે જાણુ કે હિંદુ સરખાના રાજ્ય જનારણુને નગરો છે તો મધ્યે ન્પષ્ટ ગીતે નદેર મ્હે છે કે દિ મા પ્રાજનીય મિનિસ્ટ્રો (પ્રધાનો) ને સોંપાવન ખાના નિરાયની અગા બાજનોમા પ્રતિષ્ઠા દિવા સરખા ઉપર અથ રાખવાની નેખમ રી ઇન્ડ ના પ્રવાન મડાદાગ ટ્રિગિલ પાનમિ મ્ને શિ રહ્યો હવે જોવાન છે કે આ નેખમદારીને જો ટ્રિગિલ પ્રવાનમ મ પરદેશોસાથેના વેનારી કોન્ટ્રારીની બાજતમા હિંદી સરખા ઉપર અથ રાખે કે કે હિંદુ ની સર । ને આર્થિક સ્વતંત્રતા માટે મ્ને છે એ ન ર્થીઓ સ્વતંત્રતા માટે ટ્રિગિલ સમ્પ્રદાયોના નેટન ન હિંદુ હકદાર છે એમ વીકાગનામા આનું છે જીન ન ર્થીઓ સત્તાનો ઉપયોગ જે ગીત કેનેડા મ્થા માગે છે અથવા મ્થા એમ ધારતી છે તેને પગિણામે ટ્રિગિલ સામ્રાજ્યની પરજા સાથેની રાજ્યનીનિ ટિગિલિ ધર્મ જાનો લખ દોનાર્થી મ્થા ના પ્રધાનમ મે કેનેડાની સરકારને સપૂર્ણ સ્વતંત્રતા આપ્યા જાનેત્ર ઉપનોગમા ત્રિત તાખેન વા રામા આવે છે અતારે રાખાન સાથે રાજ્યની મેસલી એમ્ને અમુક સત્તેગોમા એ ની જાની મદ નામા પશુ ઉત્તરની ગોડવણુ ને કેમ્પા મોર્થી આતી આતી છે તે યોગ રદ્દાર સથ તાઈ કરવાનો પ્રત ઉર મિથન થોરો કે અને એ નશ જાનકાર હવે તો માન ઇન્ડ ઓ જાપાન ન્થે જ નહિ પણ એક લે ઇન્ડ તથા તેના સરથાનો અને હિંદુ ન્થે મ્થા પ । એમ્ને આધા જાવાન સથ એકે પક્ષને અનુ, મ એરો રાજ્યની તથા રાખાગી સથ મધાના ઉપર રદ્દતો છે હિંદુ એ નમ રી નામ । નિનિરાસસાત્રીદાગ પોતાની સરખાનો અનિનિરા સબુ મ્થે એવી ગો રાગ ધર્મ છે ઓગ્નીના શરત મ્થા માગે છે કેનુરોપીનોના નેટના હક ઓરટ્રી લીઆમા જાપાનથી માગી નમો । ટિ ને એ થ ત રીમ લ્ય અને યુરોપીઓના જેવા હક વગરનું રો તો દિ ની પ્રમ્ને મે હક મગનાનો સમર બહુ જ થોડો ગણાય એ રીતે આર્થિક સ્વતંત્રતાના ઉપતાગની ગામતમા ને નાતગી તામ જગતા રાજ્યની હમ સાથે નિર્ધાર મ્થે સમથ છે મે જીન તમ્કથ પરજા તમા મ્થા સામ્રાજ્યની થાડ મ્થે અને મેના માન ઉપર ઓગ્ની જમન લેવાની ગોવલથી ટ્રિગિલ સામ્રાજ્યના જુલજુલ અગેને ગા । સજાધમા ખાતી નેતાની રાજ્યનીનિ અમનમા નાનનાના પ્રવતો થાય છે અને દિ હી સરકાર તેમજ વિચાર અથાવે છે મેમ્થે જેત્ર આ તથા આ રા ખીન જે કેટલાક મદતના પ્રમે

ઉપશ્ચિત થયા છે તેનું કાંઈક પણ નિરાકરણ નહિ થાય ત્યાં સુધી અમને યાગે છે કે હિન્દને આર્થિક સ્વતંત્રતા અપાયેલી ગણાશે પણ તેનો ઉપભોગ ઇંગ્લેન્ડની સરકારના અકુશનીએ રહીને જ કરી શકશે. હિન્દની વેપારઉદ્યોગની સ્થિતિ એવી છે કે કાંઈપણ પગાળ્યો ગયો વેરો આંતરે રાખવો એને જાલકારી નથી તે સાથે ઇંગ્લેન્ડ કે સિંગિશ અંરથાનો સાથે વધારે ઉદારતા ભર્યા મળવ શકાય એ પણ જાલકારી નહિ થઈ પડે એમ વજાકતુ માનવું છે એટલે અભિપ્રાય છે કે નિર્ગુણ વ્યાપારની રાજનીતિ આનું રહેશે અને પરરાષ્ટ્રો સાથે વેરો આંતરે રાખવાનો સમાન ઉપશ્ચિત ન થવાથી આર્થિક સ્વતંત્રતા અમલમાં મુકવાનો પ્રયત્ન ઉભો થશે નહિ. હિન્દની પ્રજા પોતાને જોઈતો માન સિંગિશ સામાજ્યમાં અથવા તેની બહારના કાર્પણ મુનકમાં જાયથી સહી શોધી કીમતે મળે ત્યાંથી લેવાની, તથા પોતાનો માત્ર સિંગિશ સામ્રાજ્યમાં અથવા તેથી બહાર જાયથી વધારે નાણા મળે ત્યાં લેવાની, વનજી ધરાવે છે એ વ્યાપારી બંધારો નહીં ત્યાં સુધી હિન્દના ઉદ્યોગોને રક્ષણ આપવાની રાજનીતિ હિન્દી પ્રજાએ નેટની માગે તો પણ તે માટેના સરકારનાં કાયદો પ્રજા તરફથી અનુમોદન મળવાનો અવન થોડો જ છે અને સામ્રાજ્યના ઉદ્યોગોને સામ્રાજ્યના બધા મુલકમાં યોગ્ય રક્ષણ કે ઉત્તરન આપવાની રાજનીતિ રાજકીય કારણોને લીધે ઘણાં ટરતી વેળા હિન્દી સરકાર હિન્દી પ્રજાનાં વાંધો ઉત્તરનાં અનાજની કાર્પણ દરદાર ટરે એ નભરત નથી સામાજ્યની ગોરી પ્રજાની એવનનાં પરન વાળ છે અને તેની આગે થતાં માટેના પ્રયત્નોમાં આર્થિક સ્વતંત્રતાની માગણી મારો ભાગ ભજવશે.

સહુધર્મિણી.

વેળક-૨૧, માનજી દામજી શાહ.

હાલમાં સ્વનામધન્ય લાના લગ્નપતરાવજી નિષિત 'મોહની રી યુ'માં સામાજિક સુવાગતા મધ્યાશા નીચે બે ઉત્તમ લેખ પ્રકટ થયા છે પહેલામાં વિગેરે કૃતિ 'દેવનાંક એનિસ' નામના લેખકના વિચારોનું સમર્થન કરતા એમ સમજવામાં આવે છે કે જીવન-નિમાન તેમ જ નર્ગર-વિનાનના વિચારોનાં સાર-એ-પ્રકાશની શરોર રચના તેમ જ સ્ફુટિત સામર્થ્યમાં ધણું તરફવત છે ખીજા લેખમાં આ વાતપર ભાર દીધો છે કે આ તરફવત રહેતાં જતાં ભાર તીવ્ર સ્ત્રીઓની આ વખતે જે અનનત થા છે તેને દૂર કરીને સિદ્ધાંત તેમ જ વ્યક્તિગત નિદાસ કરાવે તેને પૂરી તક આપવી જોઈએ એ ગમીગતા તેમ જ વિચારપૂર્વક આપો લેખ સારવાનાં આંધે તો લેખનો આશય વગવગ ઉદાર તેમ જ ઉત્તિસાધક છે, પરંતુ ખેડની વાત છે કે કાંઈક કાંઈક બે ચાર વાગત એવી પણ આવી ગઈ છે કે જેનાપર ધીમાન વાનાજીએ પૂરું પ્રકાશ નાખ્યો નથી, તેમ જ જેના આવારે સ્ત્રીઓના અધિકારના વિરોધી જનો અચારે પણ પોતાની યુક્તિઓ ગણુ કરી ગમે છે ખરૂં પૂછો તો આ વખતે ભારતમાં સ્ત્રીઓના

પક્ષના દિનિપી જાનાછથી આગળ વધીને કેઇ ખીન્ને જોવામાં આનતો નથી તેમણે હાનની સામાજિક અગામિનિવેશનું માર્ગિક ચિત્ર ખેંચ્યું છે, તેમ જ તેઓના શિક્ષણ, અને સ્વતંત્રતાની જેટલી હદ સુધી લાગાછએ આવશ્યકતા બતાવી છે, તેટલી માગે જ કેા સમાજ સુધારક મનાવી શકે, પરંતુ ફરી પણ તેમના પાઠના નેખમાં સ્ત્રીઓની સ્થિતિથી નિરૂદ્ધ કેટલાએક અનુચિત આલેષો આવી ગયા છે તે માન્યતા એક કહેવું મને યોગ્ય લાગે છે

‘દેવતો’ માર્ચ માસના મોડર્ન રોમ્યુમા એક પ્રત્યુદ્ધર દ્વારા પાઠના લેખની એકલક્ષ માત્રીઓ તરફ ધ્યાન ખેંચ્યું છે પરંતુ માર્ચ તો કહેવું છે કે દેવતા આ વખતે સ્ત્રીઓ તરફ પોતાની નીચી બદનામવાને અનિઆમટી તેમ જ ગાડરીયા પોકાની સમ્પ્રદાય ધ્યાન રાખતા નાનાડને ‘હવેનાંક એનિમ’ના સરચાતમક અનરજીનો ખાસ કરીને પોતાના લેખના પહેલા ભાગમાં આધાર રોધવો પડ્યો એ મોની બૂન થા કોઈ નાચ તેના સમગ્ર લેખના મર્મને વક્ષમાં લઈ લેવો તે નિષ્પક્ષપાતપાતે હેશે કે તેમણે પોતાના લેખના પાઠના ભાગમાં સ્ત્રીઓના અધિકારની જનરજસ્ત નખીનાત્રી છે તે જતા પણ પહેલા લેખના દોષારોપણથી જે નાન બગડવા પામી તે સુવાગી શા નથી તેમાં કારણ એ જ છે કે સ્ત્રીઓના અધિકારના નિરોધી જનો વારવાર ‘એનિસ’ ના અવતરણોને જ આગળ કરે છે જેથી એવું કહેવું યોગ્ય લાગે છે કે, લાનાછના લેખના અભિપ્રાયને ધણો થોડો વર્ગ જ સમજી શકે છે આગળ ચાનના તે વિષયમાં ચો મેનામાં આનને સૌથી પહેલા અર્ધિ એમ પૂછવું યોગ્ય થઈ પડે કે, શુ ખરેખર ‘એનિસ’ મહાશયના કહેવા પ્રમાણે સસાગના સર્વ કથોમાં નેનાપણોનો ગુણ માત્ર પુરોષો જ ધરાવે છે ? શુ સ્ત્રીઓ મવ યથે પાઠના પાઠના ચાનવા માટે જ સરજાઈ છે ? ઇનિદાસ જે કે તે પુરોષો જ નખેનો છે તેથી તે સવ ધટનાઓને પુરોષોના દર્શિમિદુએ જ ચિતરે છે, તેમ છતા તે સ્ત્રી-પુરુષના નેના પળાના વિષયમાં મીછ જ સાક્ષી રહ રહ્યો છે ઇનિદાસમાં આ જાનના પુગતા પ્રમાણે મળી આવે છે કે મસારના સન મહાન પુરુષાની શુદ્ધિ, માદમ તેમ જ નનીનતાની કૃત્રી સ્ત્રીઓના હાયમાં જ રહી છે, બાલજીવનના આરંભો હંસરીને નેરાથી માન્ય પડે કે, જગમસિદ્ધ નીર, યોદ્ધા નિજેતા, કવિ, નાટ્યકાર, કાગિગર, સમાજસુધારક, તેમ જ સાસન વગેરે સવની સક્રિયોને નાન કરનારાગુ ઉત્તેજન ‘દેવીઓ’થી જ મળ્યું છે, રથગ નકોચને નીધે અર્ધિ એટલું જ સમરજી ફેરાવવું યોગ્ય થઈ પડે કે, જે હાનના વખતમાં ઇશિવન નિવાસાગની માતાછએ તેને નિધાઓની ત્યા સુધારના સાથે પોતાના પાટિ-ત્વનો ઉપયોગ કરના તરફ પ્રેર્યો ન હોત તો આ આગેનનનો શુ આ દેશમાં કસારે પડ્યું જન્મ થનાનો હતો ? મેખમ બાલુની સ્ત્રીએ તેને માનમાંની મેસા કરવા માટે જાગૃત ન કર્યા હોત તો શુ આગે મેદોટો સાહિત્યનો નરો આપણે જેવા પામીએ છીએ તે જેઠ શમ્પ ખરા કે ? મૂર્ધમાગિનુ ગોગ્ર સૂચનાર ફક્ત એક કે બે નાતનો જ ઉત્તેજ કદે દુ ય સમાવણું જેનું અમ્મ વ પુસ્તક સ્ત્રીની પ્રેરણા યગ આપણને મળેન ખર્કે કે ? તાજમ ૧૫૦૨

દયા મિતો અક્ષરદેક ૩ ૧-૪-૦ એન એમ ત્રિપાઠી એન્ડ કંપની, મુંબાઇ

પામો સુ જાદવાક િના કારીગરોએ નાખેનો નખાન ખરો કે ? આપણે 'નેતાપણ' અને 'શીકરપણ' કોને કહીએ છીએ ? સમાજ સમન્નમા જોડના થોડા કામો થાય છે તે તપાસી નોં જુઓ, તેનો આ બ થાય કે ક્યાંથી ? બનેને માગી ખાદે કોઈ છટિ અને યુનો પણ માર્ક રાખે, પરંતુ એ તો જગ વિચારી જુઓ કે આદરાનુ નિર્માણ એ, કોની જાનનાનુ કામ છે ? વધ એની જાનવત છે કે જેની વતા કાગળી આ ન હોય ? કઈ એની જનહિતકાંક્ષી નમ્યા છે કે જેના સાચા નેત્ર કોઈ સ્ત્રીરત્નની જ પુણ્યશ્રુતિ કિના 'પ્રીતિમાટે પોતાને પોતે' નમે પ્રતિનિધિ સમગ્ર કામ કરતો ન હોય ? આ દૃષ્ટિએ નેતા આપણે એમ કહેના તપર થઈ રાખીએ કે સત્ય નેમ જ ન્યાયના જાનથી જાતનીય સમાજના પ્રત્યેક કારની સ્વચ્છ રૂપ દેરીએ આપણી માતાઓ તેમ જ બહેનો કે પુત્ર ગણુ તો માન જુલોક્ષેત્રના ગર્વી મહાજનનારો છે જે આ ધ્યનમા કઈ અત્યાસ હોન તો 'એક્સિસ' મહાશયના ધ્યનનુસાર દમ જાનનાનો તેમ જ આજેનાનીપણનો ચુપ પુરુષનો જ છે એ તદ્દન ખોટો છે, તેમ જ મિથ્યાભિમાનથી બચવા પ્રત્યેક મનુષ્યે આ મતનો નિસ્સંગ તેમ જ ત્યાગ કરવો નેહ્યો, એ નાત અમાગ ખ્યાયમા નથી આની શક્તી કે તાવાઈ જેના સ્વપ્રેમી તેમ જ નમાજ-તરુનવિવેકા પુત્રો દેમ એક તરફી નજર કરી કે સ્ત્રીસમાન નેતાપણના શુભથી સંહિત છે તેમ જ તેની જવાબદારી માન મનુષ્યોને માથે જ છે ધારો કે પુરોની અપેક્ષાએ સ્ત્રીઓના સગીરમા બળ, પુરુષાય વગેરે ધાપુ કમ છે, સ્ત્રીઓ જલદી થાપી નય છે, જનની તેમ જ પાનુ થરાના કારણે માન ગરીબમા જ નહિ પરંતુ માનસિક શક્તિમાં પણ સ્ત્રી-પુરુષમત તફાવત છે, જે આ વાક્યોનો ઉદ્દેશ્ય પુગણી પ્રજાવીરાણાઓના ખોગ આમકને ટીકા આપનાનો ન હોય તો એનિમ મહાશયના માલ લેખોમાથી ઉતારાઓ આપનાને બંદને તેઓ જ સાગમિત અન્વેષણ પૂર્ણ (Men and Women) રીતે પ્રમાણે આપના નેહ્યો, જેથી પ્રકટ વધ સહે કે સ્ત્રીઓમા જે ખૂનીઓ રહેની છે તેનો મનુષ્યને ખ્યાલ પૂરતા પ્રમાણમાં નથી આ નેમ જ પુરુષેના નુવનામક લક્ષણોને તેઓએ જે મને રજુ કરેલી છે તે અટિ સાચા ગ માં મૂકનામાં આવે છે જુઓ, કેટલી જાનતોમા સ્ત્રીઓ પુરુષોથી અગળાવેની છે તેમ જ આર્થ મનુષ્ય સાથે લગભગ મળતી આવે છે —

- (૧) મરિત : પુરુષોના મરિતથી મોટું (૨) સેરીએનમ પુરુષોના મરિતથી મોટી
- (૩) સ્મરણશક્તિ પુરુષોની અપેક્ષાએ વધુ (૪) બોની દોષ સંહિત તેમ જ જીણી (૫) અન્યથા વધારે તીવ્ર (૬) દૃષ્ટિ વધારે વિવેક શક્તિ (૭) આ વધારે તીવ્ર (૮) પાયાન જનહી (૯) અગભગ બહુ ઓછો (૧૦) વગસેવા ધણો થોડો (૧૧) પરિવર્તનશીલ અવસ્થા (Affectability) વધારે (૧૨) ગ્રહણ શક્તિ (Assimilative power) વધારે (૧૩) રાષ્ટ્રપ્રજાની શક્તિ વધારે (૧૪) મૂઠા (Idiocy) ઓછી (૧૫) દલા વધારે (૧૬) મરણ વધારે (૧૭) ઘેર વધારે (૧૮) સંકાતુષ્ટિ વધારે (૧૯) કલ્પના વધાર, (૨૦) અભિભાવ વધારે (૨૧) પ

(૩૩) બહે ૧૪૯) ઓછુ (૩૪) સમજનતા વધે (૩૫) સવુ ના વધારે (૨૧) યુક્તિ
 કલગતા વધારે (૨૭) ચિદ્રિસા વધારે યોગતા (૩૮) ધાર્મિકતા વધારે ભક્તિ
 (૨૧) સમજતાંતિ નાંરે યોગતા (૩૦) મગીત વધારે પ્રતિભા (૩૧) જીવનશક્તિ
 વધારે દુન્યા (૩૨) આત્મના શુદ્ધિ વધારે વજે

આ અગતિત ગુણો નેતા ના અમે સાર વાર એમ કહીએ છીએ કે જીવનમાં તદ્દાવત
 કે તદ્દાવત છે જ પરંતુ માન એમ જ કેમ ની શખ્ય કે એ તો રસોત્તર જ થતા સરજી
 કે થાતો 'તેનો નખન માત્ર નાળકોનુ પાન પોષણ મગામા જ નીતી જ્ઞાન છે' મિના તેમને
 નાંર અ ધર્મમાં દિરસે આપને એ તો પાપ છે ।

મનુષ્યના સ્વભાવથી જ ના પછ પચિત છે તે સારી રીતે સમજી રહે છે કે વારત
 મિના નિ કનચિત કોઈ મનુષ્યમાં એવી જ નાવખત ના કે તે નાંર ની રહે છે નિના
 ઓળે ઉચ્ચ રહે છે આ પ્રમાણે પેતા પિ પુત્રી આ માન કરતો હોય તો તે સદા રીતે
 નુખી તેમ જ નતોરી ગણાશે પરંતુ આ માણસો તમે એમ કી ઘા કે તુ વામ્ના કાપવાને
 જ યોગ્ય છે ખી ન માટે રોગ નથી' તો આપનેથી તે આકૃષ્ટ વ્યાકૃષ્ટ ની જ ના તે રોતાના
 જીવનને નિ સ્મરી નાખને તે આગળપર એવી સ્થિતિએ પહોચને કે તે આ ના ના મપ
 વાતી નક્કિ નાવ કે તે પણ નુખી એમો નાવરગને ઉપર જલાવેના જીઓના કુદ
 આખાનિ ગજોની નક મની મગામા આવી કે પુરે પોતાના ક રખ હાથ નખીને મી
 દેતુ નેહએ કે જામોને નુના અયોગમા જ આખો દિરસ ના મુધી ગખ્યા કરીશું ને તમા
 ગમા નક ક પના કિત દોન, તચિત એ દાણખ એમ માની લો છે કે સમાજમા
 આપને જીઓના સ્થાનમા ઈએ અને પછી એમ નિચાગી જુઓ કે નાનો સરજાતથી
 આખર પથત એ જ પ્રધારે રસોઈ જનારતા જનાવનાં તરીયેતરી કેરી જીવન થઈ કેરી
 ઈ ભી આવી જાવ તમે પણ સમાજમા પોતા પિ ચિત્તગતિના વચમાર મુજમ એ જ મામ
 રોજ નાંર કરતા દે પરંતુ જીઓ ના તેમ જ તમારા મામા કેમના તદ્દાવત છે તમારા
 કામમા ની નિચિતતા તેમ જ મનો જમ્ના છે તેજ જ જીઓના કામમા કેતુ એમરખા
 મોરકુને અનુમ રાપડ છે તે કેમજો દિરસો પછી કેરી થતવત માવ મરના માંડે છે
 ન્યારની દિએ નમારે એવો સ્વીકાર રવામા નમાર પણ સદે રાખના જેનુ નથી કે ને
 જીની યા ના તેમ જ શુદ્ધો વિનોના વિચાર ન રના પુરોની આશિત, પરાપછી સોપાર્માની
 જોનાપ વિવા દામી જનારી ગખવી એ કદાપલ્લ કામ નથી કારણકે આ કાર્યક્રમથી
 જીઓની શુદ્ધિ નિ જની જાય છે તે પોતાની મેજે ન શુદ્ધિમતાન માવ કરી શખી નથી
 તેના જીવનમાં નિગસપડ આવી જાય છે તે તમારી અધાગના જનવાની યોગતા ગુમા પિ
 એ કે ખરેખર તે નગી વેચાતી રાવેતી શુભામડી જ નની રાં છે

દિનુ ધર્મસદિતાઓમ જીઓન ગમે તે સ્થાન દોર પ્રરતુ જનદારમા દિનુ સમાજની
 જ જોને સાદિલસનની વૈતાનિક, મિત્રી તેમ જ ધાર્મિ નાગતોમા પચુ કર્મ કર્મ
 હ, સગા અને મિત્ર ગ ૩ ૨-૦-૦ એન એમ ત્રિપાઠી એ કાની મુગાષ

અધિકાર અવરૂપ હતો જ નિવાહ સિવાય તેને પોતાની વ્યક્તિગત ઉત્થાન સાધવાનો પણ પુરતો અવકાશ મળતો હતો, કે જેથી તે પોતાના પતિને ડાંગે ડાંગે સનાહ તેમ જ સદ્ગુણોના જાગે આપી શકતો હતો એટલું ચોક્કસ છે કે જ્યારે પુત્ર એક કામમાં નાગી જાય છે ત્યારે તેને તેમાં પૂરેપૂરી કુશળતા પ્રાપ્ત થઈ જાય છે પરંતુ જીનું કાર્યોથી બીનસાધક ગ્રી જવા પામે છે આ નિયમ પ્રમાણે સ્ત્રીઓને સ્વાભાવિક રીતે મનુષ્યના લગ્નમગ વણા ખરો કાર્યોમાં રૂચિ થાય છે, પરંતુ જ્યારે કોઈ સ્ત્રી પ્રતિજ્ઞા, યોગ્યતા તેમ જ નુશંગતા એટલી દુર્લભ સુધી પહોંચતી હતી કે તે પોતાના સૌજન્ય કાર્યોની મર્યાદાથી આગળ વધીને ખીજા કાર્યોમાં પોતાનો હિસ્સો આપી શકે તેમ હોય તો તેમાં કની અડચણ નહોતી નહોતી.

પ્રાચીન હિંદુ સમ્યક્તા તેમ જ સરકાર પ્રતિ નજર દોડવાના એમ ક્યારે પણ માન્ય થયું નહોતું કે, સ્ત્રીઓની મર્યાદા માત્ર આવી રીતે જરૂરી હમેશાં માટે બાધી લેવામાં આવી હતી કે જેથી ક્યારે પણ તેને સામાન્ય પડાવવાનો સભવ જ ન રહે જનમથી મરણપર્યંત સર્વેને માટે એક પ્રકારના ઠાંવનું નિર્ધારણ કરવું તેમ જ વિશેષ પ્રતિજ્ઞા માટે કોઈ અવકાશ જ રહેવા ન પામે એ નીતિશાસ્ત્રોના કલ્પન નથી પણ ત્રિમધર્મના નિયમો જ્યારે આવી રીતે આચરણે જરૂરી ગણતા નથી તો પછી સ્ત્રીઓની સામાજિક સ્થિતિ મધ્યમ સ્તરી રીતે જકડી ગઈ બતાવે જનકાળમાં ભરે સ્ત્રીઓ ગમે તે યોગ્યતાનાથી ગણાતી હતી, પરંતુ વર્તમાન પરોપીય શાસ્ત્રશાસ્ત્રોથી આ નિર્ણયો પુરતો નિશ્ચય થઈ શક્યો છે કે મનુષ્યમાત્રને જે ગણ સાધ્ય છે તે સ્ત્રીઓ માટે પણ સાધ્ય જ છે અમને એનો પુરો ભરોસો છે કે, જેમ પ્રાચીનકાળમાં આપણું સામાજિક અધારણ દેશકાળને અનુસરીને હતું, તેમ જ આ સમયમાં પણ આચર્યક્તા મુજબ, સ્ત્રીઓની સ્થિતિ વગર નિર્ણયમાં પણ અવગતતા આપીશું તેમ જ તેના નિર્ણયનો પુરો આદર કરીશ.

આદર્શની વાતને જાનુએ ગ્રેસા અને શોષા વખત માટે સમારમાં સ્ત્રીઓની સ્થિતિ વિશે વિચાર કરીએ તો સ્નેહ તેમ જ સહાનુભૂતિની દૃષ્ટિએ આપણે તેનું જ કશું કરી શકીએ નહીં. આપણી દરિયા, આર્થિક કષ્ટ, તેમ જ અતેક ધર્મશાસ્ત્રી જગા હોવા છતાં પણ જેને જરૂર નથી કે સ્ત્રીઓ જે આ પાત્રે અધમ છૂટા યુગ્મરી રૂઢી છે તેની જ જાતીનું સ્તરી રહે, જેમ આ પાત્રે શિશુ, જ્ઞાન તેમ જ મનોવિદ્યાના રમતના ઉદાગીરો તેમ જ નિર્ણયોમાં જ હિસ્સો યુગ્મરી રૂઢી છે તેની આગળ પણ કોઈપણ દર, ઓછામાં ઓછો આપણે એટલે પ્રવધ અરસ દરી શકીએ છીએ કે, કુટુંબના સર્વ સભ્યો વરતુ કામ અરસ પરસ એવી રીતે વહેવીએ કે જેમાં બધી સ્ત્રીઓ પોતાનું પાત્ર વધારવાનું, સાહિત્યનો ગોળા દર વાતુ તેમ જ આકાશી પાઠોનીના પત્રમગમાં છૂટાં આત્મ આપવાનું પ્રાપ્ત કરી શકે જન જનના 'દક્ષિણ' ફક્ત, ગેસ તેમ જ જીનું જોગવાઈની મ યા. પ્રતિદિન હવે રૂબરૂ કામ સંગળ થતું જાય છે, દાસ કામીઓદારા પણ મોટું કામ બની શકે છે, વાસ્તવિક રીતે કેટલાંક એક પ્રેરના માનીધો એવો અનુભવ થયો છે કે સ્ત્રીઓ પોતાનો વધુ વખત ધરના પ્રયત્નો

જેરતોકોદોસતું નવું પગલું ૨૦-૧૨-૦ એન એમ ત્રિપાઠી એન્ડ કંપની, મુબાઈ

દ્વિસાત રાજામાં તોમરા ૥ માર્ગ પર દેખરેખ ગાખવામાં, બખરમાંથી આવેલી વસ્તુઓના લાન તાન પૂઠામાં તેમ જ કામતો બોને આની પાત્ર પોતાના પનિને તેના કામમાં લુદ્ધિ તેમ જ યોગ્યતાનુચ્ચ કામ સદાચના કરવાથી વધુ સરળતા થતા પામે છે એક સાધા-ગુણ મનુરીની માફક આખો દિવસ એવાવાયએ માર્ગવામાં તેમ જ રંગી જાવામાં વખત ગાળવાના કરતા ઉપર મુશ્કેલી માગ યોગ્ય વાજાય છે

આ મધી બામનો તપાસના એમ કહેતુ પડે છે કે, સ્ત્રીઓ ૥ સાથે હવે જનની ન્યાય થનારો છે, આપણે તેઓની શિખ, શારીરિક મુખ વગેરે બામતમાં પોતાના વિચારો સ્થિર કરવાનો સમય આવી પહોંચે છે, સ્ત્રીઓની બામતમાં સમર્થિપણનો ખ્યાન આપણા અત કંઈક હવે કંઈક હક આપના નાગ્યો છે, એ વિષયની ચર્ચા પણ અસમત જણાવી નથી મૈય, પ્રેમ, કામગતા તેમ જ કાલિના, આ મમયમ તેમ જ સ્વાયત્વાગનો અન્યાસ મન્ને જાની તરફથી સમાન રીને થવો જરૂરનો છે કલ્યાણ પુત્ર એમ વિચારતો હોય કે, સસારના કનેગો તેમ જ અગાઓથી પૂગ થયા પડી વરમાં પણ કોગતા તેમ જ કંઈકપણ મારાથી સહી ગરાતુ નથી નો જી પછા ન્યાયપૂર્વક એમ કહી શકે છે કે, રાતદિવસ એકની ચિંતા, વ્યાકુળતા તેમ જ નિગાના અગ્નિથી બગી ગયા ના પોતાના વેર આ પા બાદ પનિસિવાય અન્ય કોની પામે પોતાના નીવશે સજાળારી શકુ ? બન્ને પક્ષે પોતપોતાના દ્વારજો બરામર છે મુદ્દસથથી યજની નિર્મિપણે સમાપ્તિ થાય માટે સ્ત્રીપુરુષ બન્નેની સદ્ગતિ જરૂરની છે જ્યારે આપણે પુરુષના કાર્યનુ ચરત્વ બનાવવુ મરૂ કરીએ ત્યારે સ્ત્રીનુ કાર્ય દનક ન ચીતરાવો પામે એ રાતનો વિશેષ કૃતિ ખ્યાન રાખવો જરૂરો છે *

* વિજ્ઞાન પરથી જનુરી

કુ. સ. ના અને મિનમ ૧૬ (સપ્ટેમ્બર) ૩ ૨૦૦૦ એન એમ પ્રિયાની એડ કપની, મુખ્યાર્થ

મહાત્મા ટૉલ્સ્ટૉયનું આત્મનિવેદન.

લેખક-રા. જયનંત.

(ગયા અર્થ અનુસવાન)

“ મનુષ્યનું અસ્તિત્વ સિદ્ધ થતું નહીં નથી, એવું એમના કેન્દ્ર બી રોષેનદારે
ખુબ પ્રમાણે જણાવ્યું છે એ પ્રમાણે તમામી તેો નહીં હતા તદે મારી પ્રવૃત્તિ થઈ
હું હું હું, તેમ જ પશુ નરણુ હોય જ જોઈએ અને એ બોલે કાશ્યેનું આધારણ
પશુ અવગ્ય હોય તે એ માણસે એ આધારણને જ પરમેશ્વર નામ આપે છે મારા
મનની પાળી ખરી થઈ છે, જો પશુ સક્રિયતા અસ્તિત્વ નથી જ માફ અસ્તિત્વ છે,
પશુ અહીં એ મારી જન પ્રતે એવો પક્ષ કયો છે, એ આધારણનું અથવા આશિષકિતનું
અર્થ શું ? એ આશિષકિતનું મારા ચિત્તમાં કઈ રીતે રમણુ હરતું ? તેને હું આધારણ,
આશિષકિત અથવા પરમેશ્વરનું નામ આપું છું તેનો બી મારો અનોખો જગત અર્થ
પ્રકારનો છે એ પ્રત્યેક હમેશના પરિચયના અને નિયત થયેલો એક જ ઉત્તર મા. મનમાં
આવતો પરમેશ્વર એટલે શ્રદ્ધાનો ઉત્પન્નતા અને પાવનકર્તા નથારિ એ નિયત ઉત્તરથી
માર્ગ, મનનું સમાધાન થતું હવે માફ ચિત્ત અસ્થિર થવા નામું સારે લાગે મારા મનમાં
અજબગાદ થઈ ઉઠ્યો અને જેથી ગોષ કયો હતો તેથી જ મને સદાય મને નેત્રી પ્રાર્થના
કરના નામો, પશુ જેમ જેમ હું અધિક શિક્ષિત પ્રાર્થના કરતો, તેમ તેમ તે મારા નરક
વિરોધ જ હુનેલ કરતો હોવાનું જણાઈ આવતું અન્ય કોઈની મંદ માથું પશુ મીને કાઢ
મળી આવતો જ ન હતો પ્રભુ, મારાપર દયા કર, તું જ મારો માનીક ન હોય તારા અર્થપૂર્ણ
અને જાન થવા એવી હું હમેશ પાયાના કરતો હતો પશુ કોઈએ મા પગ નાએ કઈ નહિ
અને માન મારો જીવનક્રમ સુખમય નથી ન્યાનો ત્યાં અમળ પડે છે કે હું એવો જા
થવા લાગ્યો ”

“ આવી રીતે પ્રભુનું અસ્તિત્વ હું શુદ્ધિગમ્ય મારે સિદ્ધ કરી શકતો ન હતો હરતું
કોઈ પશુ કાશ્યેનિનામ આ જગતમાં મારો જન્મ થયો નથી એ વિચાર મારા મામાંથી
કયે કરતાં જતો ન હતો આકાશમાંથી પડ્યો અને પૃથ્વીપર, સ્વામાયા, જેમ તા પરે પર
અન્ય ન જ હોય જોઈએ એ વિચાર મારા મનમાં દર થઈ ગયો હતો હું મારી માનાના
ઉદરમાં પોષાયો, તેજે માફ જાતન જાતન કર્યું અને ઉઠેલો તેના ગ્રેમની ઠાવામાં માફ સગી
હુલ્લુલ્લુ બન્યું, પશુ તે માતા હવે કયા છે ? તે મને છોડી ગઈ, પશુ તેની પાળી માફ જનન
વૃક્ષ ઉપરી પશુ પછી તેની પાળી હું કોના ગ્રેમના આધારે ઉઠ્યો ? મને ઉઠેલા એ
“ કોઈ વર ? માથું હતો ? મારી શુદ્ધિ એ પ્રશ્નનો નિષ્કર્ષ એટલો જ હતો કે પ્રભુ ”

“ પ્રભુનું અસ્તિત્વ અસ્તિત્વ છે એવો મારા મનમાં નિયત થયો, એવો નિયત થવાની
સાથે જ મારા દરમાર્ગ જતા અન કશુંને મળે નહીંવત જન્મ મરણ નવે પછી હવેના

તથા આનંદનો ઉપભોગ કરવાનું શકન છે એમ મને નાનકા થાં યુ, ૫ । પગમેજરનો માગી સાથે કેવા પ્રદ્ધારનો સંબંધ છે એ પ્રશ્ન માગ ચિત્તને જાણતો હતો જ જો પોતાના પુત્રને જગતના ઉદાર માટે પ્રશ્નપર મોડો ને પરમેશ્વર, માગથી અને તગતથી તન એ જાણુએ રહેતો તે પગમેજર, એવા પ્રશ્ન ની માગી જુદીની પગપગ ૧૩ થી એને સૂર્યન નાપથી ૧૬ એગળી જલ તેમ જલો માગી જુદીના તાપથી ને પ્રભ પથુ રીગગી જતો નથા મારા જીવનનો કરો પથુ સુકાર્ષ જતો અને મન આત્મદયાથી વિચાર પગવાન મનરા જાગતો પથુ સૂર્ય જગતમા મને જે વાન માટે પોરુ નાગતુ હતુ ન વાન એ જતી કે આત્મત્વના - ના જે ધરતી જરૂર મેર છે તેનો મારામા અભાર દતો

૧ જ રીગીને માગ મનનુ રિચિતન એ મે વખત નરિ રાજ મડો ને નરો રખત થયુ દુઝારા વખત એરી રિથિન થઈ હતી કે પ્રથમ જ ના માટે જ રો એમ જાગી માર મન આનંદાનિશમા તરના નાગતુ ને નામા ને આવા નરી રી નિગતના હા ખાખામાં જઈ પડતો "

૧ અઘાપિ તે સમયનુ મને પા રમતુ છે રમતનુતો આ મડ રાજા ન રિચ થરા હતા એ નિ તન રનમા રુ સ્વરથ પગો હતો ચોનરુ માએ પ રીજો ચિરાથ અ ર સજીવ પ્રા રી ન હતું રવ્યે રવ્યે, રુ સુગથ પથુ નદગીએ આરતી રતી અને પતીમે નાનાપ્રકારના રમદ જગાં હતા અરજની એ ભારા મામળો ! રવથ રી ગયા હતો આ વખતે પથુ માગ ચિત્તમા ગરા જથુ રોથી જુવાના વિચારો આન જ રના રુ પ્રનતી રોવ રતો હતો "

૧ મે મારા પોતા પ્રત્યે કથુ " રીક છે, પ્રતુનું અગિત વ નરી માર અગિતન ર પ્રમાર મને સત્ય જાગે છે, તે પ્રકારે જેના અસ્તિ રતો મનો અનુમર થઈ રાકે તેનો પ મેશ્વર અગિત ત્વમાં નથી અમત્કારની વાતો કરી તેન અસ્તિ ર નિદ્ધ ગયો પ્રા ન જ્યથ છે કારણ કે અમત્કાર એટલે મારી જ છત્રિને દેખાતી રાતો મારા છત્રિજન્ય ભાગ વગર તેના અમ ત્કારનુ અસ્તિત્વ નિદ્ધ થતું નથી અને મીનુ એ કે એવી રાતો રિવેચ મુદ્દિની એગીમા ઉતરી રાતી નથી "

૧ તથાપિ પ્રતનુ અસ્તિત્વ મને ભમે છે પથુ મે નાસ કયાથી આ રા ર એચિરથી ક્ષણવારમાં મારા જીવનસાગમા જરૂરી આતી ને તું આન માં નુત્ય મના નાગો અને એ તરેલુ અગળ્ય પથુ ચેતન્યમય મતી અનહતા ઉદ્દેશા રા નાગતુ પ રા થુ નારો એ આનંદ રિનેર સમય રકથો નરિ પુન માર મન જોખા માના કાગથુ

૧ કલ્પનામય ઈશ્વર એ મ્દ ખગે ઈશ્વર નરી પના એને મા ર જ ચિત્તસાગમા ઉદ્દેશવેનો તગ એ તગ મારી જ પ્રેજાથી તું દેવ ન રી રા પુ અથર મારી જ છરથી તેનુ વિસજન કરી રા પુ તારે ગેના પ્રમાના ર નાનગોત્રન રી રીને દેવોર મને જતી જરૂર છે તે એ નથી જેના સિવાર વિશ્વનુ ચેતન્ય રા રી રા નરિ એના વિશ્વ ચેતન્યના અધિ પતની અને જરૂર છે "

“જસાં મારૂં મન પુનઃ સશયતા અન્ધકૃપમા પડ્યું અન્નર અને બહાર હું મૃત્યુનું સાંભાળ્યું આરભા હું છીને કરવું શું? એ વિચાર પુનઃ મારા મનમા નાગધી નહેવા નાગો.”

“બાલ્ય જગતમા ભગ્યને બાલિ થાની મધ હોય તેમ મારી મિત્તરતિ અનર્થુષ થઈ બ્યારે તે બાલ્ય જગતના ભાવથી પગાર મુક્ત થઈ અદર નેરા, લાગી લાગે નેને જાણુ છું, જે જે હાલે પ્રભુના અસ્તિત્વના ભાસ થાય છે, તે તે ક્ષણે જ હું પણ ચૈતન્યકર હોઉં છું તેનું અસ્તિત્વ સત્યમા પડે છે કે માત્ર અસ્તિત્વ પણ અચેતન થયા લાગે કે પુનઃ પહેલા જ પગારથી આની પડ્યો! પ્રભુનું અસ્તિત્વ માન્ય કર્યાં સિવાય મારા માટે જીવવાનું શું જ નથી તેને જૂની જવો એ જ મારું મતલું! લારે હું બીજું શું શોધું છું? હું શોધું છું તે એ જ જેના અધિષ્ઠાન સિવાય મારું અથવા અન્ય કોઈનું એ અસ્તિત્વ શક્ય નથી તે જ પરમેશ્વર! પોતાનું અને પ્રભુનું એક રૂપ જ છે હું છું છું એવો નિશ્ચય હોવો, એ જ પ્રભુના અસ્તિત્વની સિદ્ધિ! પ્રભુ એટલે ચૈતન્ય! એ ચૈતન્યને ઓળખવા માટે જ જીવન વારણ કરવાનું છે, એના નિશ્ચયથી તું માર્ગમુક્ત કરીશ તો તારું જીવન પરમાત્મસિદ્ધિનું અને અથશૂન્ય બનશે નહિ ચિત્તની એટલી ખાતરી થયા પછી અદર અને બહાર સર્વ પ્રકાર જ જાણવા લાગ્યો.”

“આત્મહલા જેના ઘોર દર્શથી હું બન્યો મારા જીવનને પુનઃ નવું બની મન્યું જે બગથી મેં મારા જીવનમા પહેલા કેટલાં વર્ષો દાક્ષા તે અસ્ત પામતું બળ મને પુનઃ પ્રાપ્ત થયું.”

“બાલિ કે હું પુનઃ બાલ્ય અને યુવાનશ્યાને પ્રાપ્ત થયો અને લાગવા માણું કે, જે ઈશ્વરશક્તિએ મને જન્મ આપ્યો તે ઈશ્વરશક્તિ મારી પાસે કશાની પણ અપેક્ષા રાખે છે મોં લાગવા માણું કે, તે અધિષ્ઠાન રૂપી ઈશ્વરશક્તિ સાથે એકતા સાધી તૃપ્ત બની જવું એ જ મારા જીવનનો અંતિમ હેતુ છે બંને પૂર્ણત્વને પ્રાપ્ત થવું એ અંતિમ ફળ હોય મારો સર્વ જીવનક્રમ એ મૂળ ઉદ્દેશને પોરે તેની રીતે મારે આવશ્ય નેહએ.”

“મારી સ્થિતિના સોંકાને એ ડોહી દીધા મોં ખાતરી થઈ કે, નેમનો જીવનક્રમ સર્વ રીતે ત્યાગ્ય છે એ અર્થ જીવનકર્મ ન હોય જીવનનો માત્ર ઉપહાસ છે પોતાનું એશ આગમીપણુ ચનાવવામાટે જ હજારો વસ્તુ મારા જેની સ્થિતિના માણસો એકત્ર કરે છે, તે જીવનના સંયોગથી પ્રભુ અધિષ્ઠાન જ દૂર રહે છે તે વસ્તુઓ તેના નેત્રપર પડી રૂપ મની જાન-માર્ગ તેનાથી અદ્દશ રહે છે મારી આત્મગતિમાં મેનાવેના મનુષ્યો અંતે ખેડે તો એ જ અર્થ નીચત રાઈ છે! હું પણ તેમના જ માર્ગે વહીશ, મનુષ્ય પ્રાણી પ્રભુની ઈચ્છાથી અવનીર્મિત થયેલો હોય પોતાનું બાલ્ય કે બૃહદ્દ કંઈ એ જેના તેના પોતાના હાથમા છે એ ખેડુતભાનના મારા મામા ઉત્પત્ત થઈ આત્માની ઉત્તિ કરી એ જ મનુષ્યનું અંતિમ સાધન છે અને તેણે સન્માર્ગે ચાલવું જોઈએ જગતની મોજ મજાઓતો ત્યાગ કરી સર્વજૂત માન સારે અત્યંત નમ્ર અને દયામય બની તેણે પોતાના અસ્તિત્વ માટે કષ્ટ ઉઘાડવું જોઈએ મનીષ અને ગામ્ર મના જેવું વર્ગનો એ માનવજન! અર્થ મારા મનો રચતો પણ એ અર્થ સાથે મને નહિ.”

અરવિંદ ધોળકુ તરવણી ૩ ૨-૮-૦ એન એમ ત્રિપાઠીએની કૃપની, મુબાઈ

સમજાય તેની કેટલીક વસ્તુ અગેશ રીતે ઉપસ્થિત થઈ હતી તેનો અર્થ અને તેનું પથાથપણ મારા ચિત્તને માન્ય હતું ન હતું એટલું જ નહીં પણ તે વાત મારા ચિત્તને ત્યાગ્ય અને વિપાદ ઉત્પન્ન કરનારી લાગતી હતી દેવળમાં જન્મ પ્રાર્થના છૂંચી રાવેલા દિવસેએ ઉપવાસ કરવો અને છબી તથા મૂર્તિની પૂજા કરવી એ નાતોનો અથ મારી બુદ્ધિ સમજી શકતી પણ સામાન્ય માણસોએ માનવત્વનન્ત્ર આપેલો અર્થ અને વાતનો મેળ કાઢપણ રીતે તૂટે તેવો જણાતો ન હતો. સામાન્ય માણસોએ તેને તોડનાનો પ્રયત્ન કદીપણ કર્યો નથી અને મારાથી પણ તે બંને તેમ ન હતું આથી આનાકાની રાગ જ એ વસ્તુનો સ્વીકાર કરવો પડ્યો. કંઈ પણ મર્યાદા કર્યા વગર સવાર સાંજ દેવળમાં જઈ દુ પ્રાર્થના મારે પૂરવડીએ કેમ પડતો હતો, ઉપવાસ વગેરે વગર અવરોધે કેમ કરતો હતો અને ઉપાધ્યાયના હાથનો તીર્થપ્રસાદ કેમ લેતો હતો એનાં મને પોતાને જ નવાઈ લાગતી પૂર્વ મને ખાતરીપૂર્વક લાગતું હતું કે એની વાન બનવી અત્યંત છે, પેંણ હમણાં મારા ચિત્તે તે વિરુદ્ધ કંઈ પણ પ્રતિકાર કર્યો નહિ "

"મૃત્યુથી નષ્ટ થાય નહિ તેના પ્રકારનું જીવંતતરવ મનુષ્યને આપવું એ જ જગત્તા સર્વ ધર્મોના સાર છે. દેહના મૃત્યુથી નહિ મરનાઈ અમરતરવ કયું ? એવો પ્રશ્ન લોકો પ્રત્યે કરે છે એ પ્રશ્ન પુછનારની અનેક ભૂતિ છે એશઆતમના ટીચરમા પડી રહી તેના બોળ નીચે ચગદાઈ ગયેલા રાજા અને કામ કરતા કરતાં યાજી ગયેલા શુભામ એ બંને એ જ પ્રશ્ન પુછે છે એ પ્રશ્ન કરનારઓમાં યુવાનો છે, વૃદ્ધો છે, મૂર્ખા છે અને ડાઘાઓ પણ છે. તેથી એ સર્વને સતોય થાય એવા ભિન્ન ભિન્ન સમયક ઉત્તર આપવાની ધર્મની દરજ્જા છે. હેવટનો ઉત્તર એક જ હોય તો પણ પ્રશ્ન પુછનારની યોગના પ્ધાનમા વધ બિન્ન ભિન્ન માર્ગ અને ભિન્ન ભિન્ન લાગણી યોગના ધર્મને જ કરવી પડે છે. ધર્મના બહુ સ્વરૂપમાં પ્રતિભાપૂર્ણ ઉપવાસ વગેરે આચાર કેવી રીતે લાબન થયા એ પ્રશ્નનો ઉત્તર એ જ છે. તથાપિ અન્ય લોકોની દૃષ્ટિએ એ આચાર યોગ હોય તો પણ એ વિશે માટે મન ઉત્તમ બન્યા પછી મારે તેનો આચાર શા માટે કરવો તે મને સમજતું ન હતું મારી અત કરણપૂર્વક ઇચ્છા હતી કે, નીતેના વર્ગના વિધી અને આચારનું પાનન કરી તેમની સાથે એકરૂપ બની જવું પણ નેમ કરવાને માઈ મન બળ આપતું ન હતું જે વિધિ આપણને નિરર્થક લાગે છે તેનું અવતરન કરવું એટલે મનને જ નહિ પણ ધર્મને સુદા ઊતરી તેની અસજીવતા કરના જેવું મને લાગતું મારા ચિત્તનો પ્રસાન આગે સુધી પહોંચ્યા છતાં હું ધર્મ અને નીતિનું સધાન કરવા ઇચ્છુના અસંગીન પદ્ધતિનો આત્રય બોળવા લાગ્યો "

"એ અસંગીન પડિતોનો અભિપ્રાય એવો છે કે, ધર્મતરવાનું યોગનું મધપણ એક જ અક્ષિતને પ્રાપ્ત થતું ન હોઈ પ્રેમમૃત્યુથી બધાયના તથા એક લાલનાથી ધમજીત નીતે બધેલા મનુષ્યમનને સય વસ્તુની પ્રાપ્તિ થાય છે હું એકનો જ જગતે તત્વ ગોપીશ એમ કોઈ કહેતો તો એ તેને પ્રાપ્ત થયે નહિ સમાજથી રિતકત થયેથી સાથ રસ્તુની પ્રાપ્તિ થવી નથી પણ એક ખીલને મહાપ કરી સુપથ ચલાવી પ્રાપ્ત થઈ મોકે છે આ વિચા યજમાનિરીનો ગજમ (સચિત્તનો નિમ્ન) ૧ ૨-૦-૦ એ. એમ, વિપાદી એન્ડ પત્રની મુદ્રાઈ

મને પ્રાણ જાણ્યા હશે અન્યથી જુદા પડનારું ન હોય તો તેમના દોષ પણ નભાવી નેવાડી દૂર પડે છે એ કહેવાની જરૂર જાન્યથી તેનો એકાદ માર્ગ આપણને પસંદ પડે નહિ અથવા અપિણી બુદ્ધિને રૂચે નહિ તો તે તમને નહા ન આપતા તે સમજાવ્યા આપણે મળતા રહેવું જોઈએ "

"પ્રેમ પૂર્ણ અન્ન કરવામા જ સત્ય વસ્તુનો પ્રમાણ પડે છે અન્યની જૂન નભાવી ન લેવી એ પ્રેમશૂન્યતાનું લક્ષણ છે બીજાના સાધારણ નજીના આચાર આપણને રૂચે નહિ તે મારે તેનાથી જિન્ય થવું એ પ્રેમની મર્યાદાનું ઉત્પન્ન કરના જેવું છે એવું ઉત્પન્ન કરીએ છીએ તો સત્યવસ્તુની પ્રાપ્તિનો મનન પણ દુર થાય છે અર્વાચીન પરિતોની આ વિચારપદ્ધતિ કેટલાક વખત સુધી મને રૂચી હતી તે વખતે એ વિચારપદ્ધતિનું પોષણ મારા સમજવામાં આવેલું ન હતું પ્રેમસૂત્રથી અનેકના અન્ન કરણ એક મૂલમાં બધાયવા હોવાથી આપણને બળ મળે છે અને આપણો પ્રેમ દુર્બળ થતો છે એ વાત ખરી છે, પણ એવાથી જ આપણને સત્ય વસ્તુની પ્રાપ્તિ થશે એવો નિષ્કર્ષ ફરી રીતે કરી શકાય ? પણ તે વખતે મને એ પ્રશ્ન સંભવો નહિ તે જ પ્રમાણે એક જ સત્ય એક વિશિષ્ટ માર્ગ રૂપ થવું જોઈએ એવો આશંકા માટે ! તે જ સત્ય જુદા માર્ગ હું કહું તો તેમા તુ બગડ્યું ? પણ એ શક્યો તે વખતે મારા મનમા ઉત્પન્ન જ થઈ નહિ અને તેમ બન્યું એ પણ એક રીતે કીક જ થયું તે તે વખતે ઉત્પન્ન થઈ નહિ, તેથી કેટલાક વખત સુધી માઈ મન રિયર થયું અને મુગાજીમતેનાદી પધના આચાર મારી માન્યતાને રૂચતા ન હતા છતાં સુપળથી તે પાળે ગયો "

"અમારા પુરાણપદ્યે કહેતા સર્વ આચાર પાળતા મેં મારી વિચારશક્તિ બાજુએ મુકી દૂં ગાડીયા પ્રસાદની માફક ચાનવા લાગ્યો, મારા બાપદાદા સાથે હું જાણે એકરૂપ થઈ ગયો, મારા પૂર્વજ અને જેમનાપર હું પ્રેમ ગમતો હતો તેવા લાગે સામાન્ય મનુષ્યોમાં બળી જઈ દુ તેમની સાથે એકરૂપ બન્યો દેવળની પહેલી પ્રાર્થનામા હાગર ગ્રહેવા માટે હું બંદ જોઈએ પૂર્વે ઉઠતો હતો એ વાતમાં બીજો કઈ ફાયદો નહિ હોય પણ શરીરને કષ્ટ આપી હું મારા મનની કામતા જોઈ કરતો હતો ગમે તેવી કૃતિ કરતો પણ તેમા મારો ઉત્કર્ષો ઉદ્દેશ તો એક જ હતો માનસ્થવતનો અતિમ હેતુ સમજવા માટે જ એ સર્વ તરફડીયાં હતાં મારે કાર્ય સારાસારવિચાર શક્તિનો અનુકૂળ થઈ શકે તેકું નહિ હોય અથવા મારો સ્વાર્થભાગ છેક નજીવો હશે પણ તેમ કરવામાં મારો હેતુ સારા હતો અમારા રથે કહેતાં ઉપવાસ વગેરે કરતો હતો અને ઉપાધ્યાય પાસેથી તીર્થપ્રસાદ પણ લેતો હતો ઘેર અને દેવળમા પ્રાર્થના માટે કરતો સમય હું કદી પણ જૂલો નથી દેવળમાં પાંચી પ્રાર્થના કરતો લાગે તેનો પ્રત્યેક શબ્દ લક્ષ્યપૂર્વક સાંભળી બને તેટલી રીતે વખત મળતા તેમાથી બુદ્ધિને રૂચે તેવો અર્થ પણ હું કાર્યનો હતો "

"નિર્લેપક શબ્દોમાથી અથ ખંચી અથવા અને નિષિ અને આચારની ઉપપત્તિ તૈયાર કરનાર કાર્ય અતિ કઠિણ અને બુદ્ધિને અગ્રિય થાય તેવું છે આથી તેને કાઈ પણ વખતે

હું, સરલા અને પિત્રમણ ૩ ૨-૭-૭ એન. એમ. ત્રિપાઠી એન્ડ કંપની, મુંબઈ

ગાનિ તો યશે જ અમે જાર અને તેના આપ્તાર્થ માટે વારંવાર પ્રાર્થના કરતા હતા મારી જુદિને હું સમજાવતો કે, ખાત્યાદ જેવી પદ્ધતિએ પહોંચેના અને સવતોપરી અનુકૂળ સ્થિતિમાં પહેલા મનુષ્યપર અન્યજનો કરના મોહના અનિર્ણય પ્રસંગ વિશેના આવના હોવાથી તેના ઉદ્ધાર માટે વારંવાર પ્રાર્થના કરવાની જરૂર છે, પણ તે સાથે જ પ્રથમ થવો કે, જારના સર્વ શત્રુ તેના પગનીચે ચગળું જ ન, એવી પ્રાર્થના કરવાનો અર્થ શો ? મારી જુદિ તેનો નિર્ણય કરી શખી નહીં શિરતની આતા છે કે, શત્રુ માટે પણ પ્રાર્થના કરો અને શત્રુપર પ્રેમ પણ રાખો, ત્યારે જારના શત્રુ વિરુદ્ધ કરેલી પ્રાર્થના શિરતની આતા વિરુદ્ધ કાર્ય નથી કે ? આ પ્રથમ થતા જ મારી જુદિ ગૂચરજુમ્મા પડી જતી એ પ્રાચીનામાં કલ લાક્ષણિક અર્થ હશે એમ તેને સમજાવના જતો તો તે તરત જ તેની સામે પડી કટતી 'ભાઈ, તું ફસાય છે એવી રીતે તું મને જાણ નાખે છે અને પરમાત્મા સાથેનો સંબંધ પણ નેહી નાખે છે આવી છેતર પડીથી તારી શ્રદ્ધાનુ શુ યશે તેનો તે વિચાર કર્યો છે કે ?"

"ઉપાધ્યક્ષ પાસેથી મેં તીર્થપ્રસાદ લીધો તે વખતે મારા હૃદયમાં જે ખડખડાટ યઈ રહ્યો તે હું કદી પણ ભૂલીશ નહિ ધણી વર્ષોમાં મેં એ તીર્થપ્રસાદ સ્વીકાર્યો ન હતો ઉપાધ્યક્ષે કરેલી પ્રાર્થના તે વખતે તો મને ઘણી ગમી હતી, તેની પ્રાર્થનાના શબ્દોને જૈમ તેમ રિચ કરી મેં મારી જુદિને તાત્કાલિક સ્ત્રોત આપ્યો હતો મેં ગેટવેલા અથવા ખાખી હું તે વખતે તો ભૂલ્યો ન હતો અને તેથી માફ થિત તેટલા સમય પુરતુ અતિ પ્રસન્ન થતુ હતુ પણ ઉપાધ્યક્ષે મને વેદી પાસે બોલાવ્યો અને તારા હાથપરનો આ પ્રમાણ શિરતનું રક્ત અને માંસ છે, એવી દુઃશ્રદ્ધા રાખ 'એમ તેણે કહ્યું ત્યારે મારા અત કરજીને વિનશ્ચ ઉદ્ભવ થયો એ સર્વ દલ છે, કેવળ દોગ છે એવો એક જ અનાજ મારા અત કરજી કર્યો જે મહાત્માએ તીર્થપ્રસાદની આ યુક્તિ શોધી કાઢી હશે તેને ધન્ય છે મેં તે તીર્થપ્રસાદ સ્વીકાર્યો માર અત કરજી વીંધાઈ જતુ હતુ પણ મારી જુદિનું અભિમાન ઓછુ કરતુ જોઈએ, તેને નમ્ર બનાવવી જોઈએ એ વિચારથી મારા તરફડતા અત કરજીનું સમાધાન કર્યું મેં મારી જુદિને નમ્ર બનાવી તીર્થપ્રસાદનુ લક્ષણ કર્યું પણ એક વખત મારા અત કરજીમાં જે જે આધાત થયો તેનું પરિણામ જે આવતુ જોઈએ તે આ યુ જ હું પુન કદિ પણ તીર્થપ્રસાદ બેના વેદી પાસે ગયો નહિ"

"અમારા ધમપથે મહેતા સર્વ આચાર વિચાર હું સસજુદિથી પાળતો હતો કોઈ પણ સમયે તેમાંથી જ મને સલ ની આવશે એવી આશા થવાથી હું તે પાળતો હતો અને આ બનાવ બ થો ન હોત તો હજી ધણા કાળ સુધી મેં તે પાળ્યા હોત"

"એક દિવસે એક અલગ્ય ખેતુત અને તેના જ જેટલા સુશિક્ષિત વેરાગીનો સવાદ મેં સાંભળ્યો તેઓ પ્રભુ, શ્રદ્ધા અને આત્માના ઉદ્ધાર વિષે બોલતા હતા તેમના સવાદપરથી સામાન્ય જનસમાજના વિચારો એ બાનતમા કેવા છે તેનો ખુલાસો મને મળ્યો તે જ પ્રમાણે સત્પુરુષના ચરિત્રો મેં વાંચ્યાં તેપરથી પણ શ્રદ્ધાનુ સ્વરૂપ મારા લક્ષમાં આવ્યુ તેણે

કરેલા ચમત્કાર થયા નથી જ એમ માની લઇએ તો પણ તેપરથી તેમના વિચારોની દિશા નિશ્ચિત થઇ શકે છે એ સર્વ હકીકતપરથી એ સર્વમા એક જ દૃઢ શ્રદ્ધા હોવાનું મારા લક્ષ્યમાં આવ્યું તેણે કરેલા ચમત્કાર થયા નથી જ એમ માની લઇએ તોપણ તેપરથી તેમના વિચારોની દિશા નિશ્ચિત થઇ શકે છે એ સર્વ હકીકતપરથી એ સર્વમા એક જ દૃઢ શ્રદ્ધા હોવાનું મારા લક્ષ્યમાં આવ્યું તદ્દન અભણ પણ શ્રદ્ધાવાળા ધણા માણસો મને મળ્યા તે સર્વની શ્રદ્ધા એ જ હતી કે મૃત્યુ એ માનવજીવનનો અંત નથી । ”

“ એ લોકો તરફથી હું અનર્ચિત વિદ્વાનોના પ્રયોગ તરફ વળ્યો, ત્યારે શકા, નિરાશા અને અસતોષે પુનઃ મારા હૃદયમાં વાસ કર્યો એ પ્રયોગના વાચનથી મને એટલી જ આત્મીય શકા કે, તેની યૌદ્ધિક કસરતશાળામાં જેમ જેમ અધિક કસરત કરીએ છીએ તેમ તેમ સત્યથી વિશેષ ને વિશેષ દૂર થતા જઈ ઘેર અધિકારમય ગુફા પ્રાપ્તિ આપણે જાણી પહોંચીએ છીએ તેમના પુસ્તકોથી પૂર્વની શ્રદ્ધા નષ્ટ થાય છે અને તેની જગ્યાએ તેના જેટલું ક્ષીમતી એવું ખીજી કંઈ પણ આવતું નથી મારા મનની એવી સ્થિતિ થઈ ત્યારે મને ‘માગ્યું કે અણણ એકૂત જ લાગપસાળી છે મારી દૃષ્ટિએ મૂર્ખાંતી ભરેલી દેખાતી વાતો તેમને ખી પછા મૂર્ખાંતી ભરેલી બાળી નથી મારું દુર્ભાગ્ય મળવાનું હોનાથી મારી નજરે એવું આવ્યું તેમાં સત્તાસત્યનું મિશ્રણ છે અસત્ય સાથે મિશ્રિત થયેલું સત્ય સ્વીકારવાને મારી શુદ્ધિ ત્યાર પ્રતી ન હતી ”

“ આખી રીતે મારા જીવનના સુમારે પણ વર્ષ ગયા કેટલાક દિવસ સુધી મને લાગતું હતું કે કોઈ વાતનું રહસ્ય મને સમજાતું ન હોય તો તેમાં મારો જ અપરાધ કે પ્રાપ્ત હોના બેઠ્યો । પણ જેમ જેમ હું સત્યનો શોધ વિશેષ કરવા લાગ્યો તેમ તેમ મારી શુદ્ધિની દૃષ્ટિએ લીધે શિદ્ધિ સમજાતી વાતો અને ખરેખર હેતરપીડીની વાતમાં રહેલું અન્તર મને સ્પષ્ટ જણાવા લાગ્યું ”

“ એ પ્રમાણે શુદ્ધિની ખેચતાણુ થતી હોવા છતાં હું અઘાપી અમાગર રૂચીલાના ભુતનાં ધિમે વળગી રહ્યો હતો, પણ મારા હૃદયમાં શરૂ થયેલી પ્રજ્ઞમાળા મને શાંતિથી બેસી રહેના તી ન હતી મારી શુદ્ધિએ એ પ્રજ્ઞના નિશ્ચયાત્મક ઉત્તર આપવાને મને વારંવાર આગ્રહ રેના માગ્યો આની સ્થિતિના કારણે મને જણાયું કે, અખોપર પડેલા નાખી જૂતા પથને વળગી હેવાનું કાર્ય અશક્ય છે ”

મિસ્ત્રી ધમના અનેક પથો અખધી માંગ મનમાં સુખ્ય પ્રજ્ઞ એ ઉપરિચિત થયો હતો કે, એ અનેક પથનો અરસ પરસ આ પ્રકારનો સ્વપ્ન છે તે સમયે મારી પ્રતિ ધર્મ તરફ રાગી હોનાની વાત ધણાઓની જાણમાં આવેલી હોનાથી અનેક પથના માણસોની સુલાકાત મારું તેમની સાથે છૂટથી ધર્મ ગયાં કરવાનું સગળ બન્યું હતું આથી અનેક કેથોનિક, પ્રોટેસ્ટન્ટ, મુગલમતવાદી, મોનાકન અને ખીજા પણ કેટલાક પથના સારા માણસોની સુલાકાત થઈ મારા કેટલાક માણસો ઉચ્ચ પક્ષિના, પિતિમાન અને સાચા આ કરુણથી ધાર્મિક વૃત્તિ ધરાવનારા પણ જણાયા એના માણસો સર્વ પથમાં જણાઈ આવ્યા હતા એના માણસો સાથે બંધન સાધવાની પ્રમણ પ્રજ્ઞ હતી પણ તે પ્રજ્ઞ બાળુએ રહી સંપ્રિમા કઈ જુદો જ પ્રકાર બન્યો ”

ગુજરાતી કહેવત સુઘડ ૩૨ ૨૦ એન એમ ત્રિપાઠી એનકે પત્રી, મુબાઈ

“જે ધર્મજ્ઞાનના બગપર મનુષ્યજાતિમા પરસ્પર વિશ્વાસ અને શ્રેય ઉત્પન્ન થઈ સર્વ માનવજાતિ એક પ્રેમનધનમાં બધારી જોઈએ તે જ જ્ઞાનનું પ્રત્યક્ષ ફળ બેદરજાવ વધારવામાં જ આવેલું જણાયું પ્રત્યેક ધર્મમાંથી સંકટો-દુઃખો પથ નીકળ્યા અને તેમા પરસ્પર કલહ માત્ર આરભાયો મને જણાયું કે તે પથના શ્રેષ્ઠ પ્રતિનિધિ બાદ કરી તો બાકીનાઓએ ખરી ધર્મજ્ઞાનનું ઉદ્વેગન જ કર્યું છે સરપર પ્રેમ રાખવો જોઈએ, એ ધર્મજ્ઞાન તદ્દન બાજુએ મુકી દઈ જેઓ પોતાના બધુઓનો દેવ કરતા હતા તેઓ પોતાને ધાર્મિક કહેવડાવતા અને પોતાના પથની આરા પ્રમાણે ચાલવાનો પ્રયત્ન પણ કરતા, પરંતુ તેમના વર્તનમા પ્રેમ કરતાં લયનો જ અંશ વિશેષ હતો ધર્મજ્ઞાન પ્રમાણે આવી સમગ્ર જ્ઞાન સમાજ એક પ્રેમગાંઠમા બધાય, એવો એ આચારનો ઉદ્દેશ ન હોય પોતે તેમ નહિ ચાહે તો નરક પ્રાપ્તિ થશે એ ભય એ આચારના કારણમા રજો હતો પ્રત્યેક પથનાગા એમ જ ધારે છે કે, સત્યનું પોટલું પોતાની જ પાસે છે અને અન્ય સર મૂર્ખ છે તેઓ માને છે કે, પોતાના વાંડાની બહારના સર કારીર છે કેથોલિક પથના માણસો અન્યને બહિષ્કૃત સમજે છે અને અંધ પથવાળાઓ કેથોલિક પથને બહિષ્કૃત સમજે છે પોતાના પથ વિશે આટલો દુરાગ્રહ મગજમા પ્રવેશ કરે એટલે સામાન્ય તત્ત્વિક શુદ્ધિ ત્યાંથી નષ્ટ થાય એ સ્વાભાવિક છે પોતાના પથના વિચારને જે નમતો નથી, એટલું જ નહિ પણ તેના સર્વ આચાર અને વિધિ જે પ્રત્યક્ષ આચારમા ઉતારી બતાવતો નથી, તે તેમની દૃષ્ટિથી બહિષ્કૃત ગણાય છે અને તેમ થતું સ્વાભાવિક છે એ સિયલિનું પ્રથમ કારણ માટે તે સર્વ સત્ય અને તાઈ એટલું અસત્ય એ દુરાગ્રહ જ છે મારા સિનાય જગતમા અન્ય કોઈ કાશો જ નથી એવી અત કરણની માન્યતા થાય તો તે મૂર્ખાઈની પરમાવધિ જ છે એવી મૂર્ખાઈને મસ્તકમા સ્થાપ મળે છે તો અન્ય સર્વ ધેનજી ભરેલી વાતો આપોઆપ આરી પહોંચે છે આ સર્વ વાત મારી દૃષ્ટિએ પ્રજા પછી મને એ પથનો કટાગો કેમ ન આવે ? મારી સમજ તો એવી હતી કે, સમગ્ર માનવકુલ એક પ્રેમગાંઠમા બધાય એ જ ધર્મનો મૂળ ઉદ્દેશ છે, અને આ પથ તો એ જ જગત ઉદ્દેશપર કુદાડી મારતો હતો જે વૃક્ષના મૂળમા પાણી રેડી તેને ઉછેરી મોટું કરવાના દેતુથી એ પથનો જન્મ થયો હતો, તે જ વૃક્ષને મૂળમાંથી ઉખેડી તાળવાનું કાર્ય માત્ર તે કરતો હતો.”

“મને જણાયું કે, એક જ ધર્મમાના અર્નેક પથવાળાઓ, પરસ્પર એવી રીતે વર્તે છે અને અન્ય ધર્મના અપવાદોએ પણ પોતાનાથી ભિન્ન ધર્મ માનનારા પ્રત્યે પણ તેવી જ રીતે વર્તે છે એના વર્તનું કારણ શું હોતું જોઈએ એવો પ્રશ્ન મેં ધણુ ધાર્મિક કહેવડાવનારા શુદ્ધ સ્થાને પુછ્યો, એ સમયમાં ઉપનયન થયેના સર પુસ્તકો મેં વાંચ્યાં પણ તેનો ઉત્તર મને કોઈએ આપ્યો નહિ લોકરતી પ્રત્યેક ટુકડીને જગતમા ઉત્તમ યોદ્ધા તરીકે પોતે જ છે એમ તાગરાનું જે કારણ હોય છે, તે જ કારણ આ સિયલિનું પણ છે મોટા મોટા ધર્મગ્રંથો, વૈરાગીઓ અને સંન્યાસીઓને દૂ મળ્યો, પરંતુ કોઈએ મારા પ્રશ્નનો નિર્ણય કરવાનો પ્રયત્ન પણ કર્યો

નહીં છેવટે મને એક માણસ મળ્યો અને તેણે એ પ્રશ્નનો મને વ્યવહારિક ઉત્તર આપ્યો
સારથી મેં એ પ્રશ્નનો ઉદ્ધાપોદ કર્યો અને પણ કોઈની સાથે કર્યો નહીં ”

“ખ્રિસ્તી ધર્મના મુખ્ય તત્વ વિશે કોઈનોએ વાદ નથી, વાદ છે તે માત્ર ત્રીણીત્રીણી વાનો
અને મુખ્યત્વે આચાર અને વિધિનો છે આવી રિયનિમા મુખ્ય તત્વ માટે આપણે એકરૂપ
બનવું અને આચાર વિધિની જાનન જેની તેની છત્તાપર છોડી દેવી એ યોગ્ય છે કે નહિ
એનો પ્રશ્ન મેં તે ગૃહસ્થને કર્યો, ત્યારે તે ગૃહસ્થે મને કહ્યું ‘તમાની વિચારપદ્ધતિ અને
સપૂર્ણ રીતે માન્ય છે, પણ પયના આચાર્યો એ વાત સ્વીકારતા નથી તેનું કાણુએ છે કે, જાપ
સાદાથી ચાલતો આવેલો પથ પૂર્વ રિયનિમા કાયમ રાખવા માટે તેમની નીમણુક યોગ્ય હોય છે
આથી એના પ્રકારની સવડ તે પોતાના પયના માણસોને આપે તો તેમના પેટમાં જ ખાડો
પડવાનો તેમને ભય રહે છે તેમ અને તો ત્રીમરૂનીયન પથનું પ્રયત્ન પ્રાચીન રૂપ નષ્ટ થઈ
તેમાં કેવળ મોટાણો ઉગ્યો થાય ધર્માચાર્યોની નીમણુક ધર્મશોધન માટે નથી પણ જુનું ટકાની
રાખવા માટે છે અર્થાત્ આવી રિયનિમા તમારી વિચારમાળા ગમે તેટલી શ્રાણ ‘હોય પણ
તેઓ કેવી રીતે સમનિ આપે ?”

“આ ગૃહસ્થના ઉપના ઉત્તરથી મારા મનનું સમાધાન થયું હતું માનવજાતનો મૂળ
અરેક હાથ કરનાના ઉદ્દેશી ધર્મશોધ । કરતો હતો અને ધર્માધિકારીઓ જ્વળ બહારનો રોજ
કરવામા ગૃથાયા હતા તેમનો ધર્મ તેમના ઉદર પુરતો હતો ધર્મના નામ નીચે એવો અભા
ચાર ચાલતો જોઇ મને તે તરફ તિરસ્કાર થયો અને એ જાના પથમાથી હું ઘણી ખરી રીતે
સુકા થઈ ગયો ”

“અમાગ ધર્મપયના યુદ્ધ અને મનુષ્ય વધ સબધી પ્રચલિત વિચારો પણ મને માન્ય
ન હતા તે વખતે રૂઝીયા સુદમા ગુચાંપર્થ હતું—ખ્રિસ્તના નામનીએ પોતાના માનવમધુ
એને વધ કરવામાં રૂઝીયન પ્રબ્લ ગડાવતી હતી આથી યુદ્ધ સમધી અમારા ધર્મપયની દષ્ટિ
ક્યા પ્રકારની છે, એ પ્રશ્ન મારા ચિત્તમા ન ઉદ્ભવે એ અને તેમ જ ન હતું મારી તો
પ્રથમથી જ જાત્રી થઈ સુકી હતી કે માનવજાતનો વધ કરવો એ કાષ્ઠપણ રીતે રીકાર્ય
નથી ધર્મ ગમે તે હોય પણ એવા પ્રકારના અમાનુષી કૃત્યને તેના તત્વો કડીપણ સમતિ
આપે જ નહિ પ્રત્યેક ધર્મના પાયામાં પ્રાણીમાન પ્રાણે સમભાવ અને પ્રેમ રાખવો એ તત્વ
રહેલાં છે, એ વાત સપૂર્ણ રીતે ઉપદેશ હોવા છતાં અમારા શત્રુનો તારા થઇ અમારી તનવાર
વિન્યા અને તે માટે દાજીયા ખૂલ્લી રીતે પ્રાર્થના થતી મેં જોઇ, અમાગ ધર્મશુરને ઉધક રીતે
યુદ્ધને સમતિ આપતા જોયા, અરે, એટલું જ નહિ પણ મનુષ્યવધ કરવો એ જાણે અમારા
પથનું એક તત્વ છે એમ સ્પષ્ટ રીતે કહેતા સામજ્યા આ વાત તો જાણે પરદેશ સાથે થતા
યુદ્ધની યર્થ યુદ્ધ પૂર્ણ થયું અને દેશમાં બળેડો શર થયો ત્યાર મળવાપોરોનો ઉપરાજાપરી વધ
થવા લાગ્યો એવા પ્રકારના અસહાય અને ઉગરતા સુવાનોના પંથને મોઢા મોઢા ધર્માધિકારી
ઓ નમતા હતા ‘યોતે ખ્રિસ્તનો સ્વીકાર કર્યો છે, એમ ગૃહગદ્-કંઠે કહેનારીઓને આવા
પ્રકારના અમાનુષ—રાક્ષસી—રક્તપાતને સમતિ આપતા જોઇ માઝ મગતક જ ખૂલ્લી ગયું ”

અનામિશીનો ગજમ (સચિત વાર્તા) ૨૨-૦-૦૦ એન. એમ ત્રિપાઠી એન્ડ કંપની, મુંબઈ.

“મારી શકાતું નિરાશરણ થયું મારી સર્વ રીતે ખાતી થઈ કે, જે પથનો મેં સ્વીકાર કર્યો હતો તેમનું સર્વ જ સત્ય નથી મેં પહેલાં કહ્યું હતું કે, એ પથ કેવળ ખોટો જ છે, પણ હવે માત્ર તેટલું હું કહી શકતો નથી કારણ કે તેમા પણ સત્યનો અંશ હોવાની મને પ્રત્યક્ષ ખાતી થઈ હતી તો પણ એ સત્યના અંશની યોગ્ય ખોળી નાતોની ઝાડી જ જમી મેયેરી હોવાનો મને અનુભવ થયો હતો. અમારા પથમા મને જે પ્રકારનાં માણસો જણાયાં શ્રીમંત્ર અને જમીનદાર વગેરે પોતાને ધાર્મિક કહેવડાવી જેટલું અસત્ય આચરતો હતો તેટલું ગરીબ કે ખેડૂત વર્ગ આચરતો નહોતો. છતાંએ એમ તો કહી શકતો નથી કે તેમના ધર્મચારમા પણ ખોળી નાતોનું મિશ્રણ નથી.”

“સત્યાસત્યનું એ મિશ્રણ જન્મ કેવી રીતે પામ્યું એવો પ્રશ્ન એ પછી મારા ચિત્તમા ઉપરિચિત થયો મને જણાયું કે એ મિશ્રણ ગતાનુગતિકતાથી—ગાડરીયા પ્રવાદથી ઉત્પન્ન થયેલું છે અને પ્રજા પોતાના પૂનર્જન્મની હકીકતનું અનુકરણ કરે છે અને ચિકિત્સક શુદ્ધિથી સત્યનું શોધન બીનકુન કરતી નથી તેથી અધપરપર અધક ચાલુ રહે છે.”

“આટલું થયા પછી મારે મન અનિવાર્યપણે એ અધપરપરનો પહેલો નેતા કોણ એ પ્રશ્નતરફ ઝેલાવા નામ્યું એવા ૬ મા આ પહેલાં હું કહી પડ્યો નહતો, પણ હવે તેનો વિચાર કરવાની મને ફરજ જ પડી તેથી સમાજમા ધર્મસનધી પ્રચલિત હતકયા અને આવીન કાગથી આજ સુધીમા લખાવના અનેક લેખનુ મેં નિરીક્ષણ કર્યું.”

“જે લેખોને મેં તુરંત સમૂજ કરવામા ફેફા દીધા હતા, તે જ લેખ હવે હું બિન દૃષ્ટિએ વાંચી જોવા લાગ્યો ત્યારે મને જણાયું કે તેમાં ખરેખર સત્યનો અંશ તો છે જ જગતની પ્રત્યેક પરિસ્થિતિ કાર્યકારણની ક્રોધીમા ઉતરતી જોઇએ, એની મેં ધારણા રાખી નહતી જગતનો આગ્રહ કારે થયો એ પ્રશ્નો ઉતર જેમ અનન્યમા લીન થઇ મેયેનો છે તેમ પ્રત્યેક કાલનું કારણ પણ અનન્યમા ઉદરમા કુખી ગ્રહેલું છે મારો ઉદ્દેશ એટલો જ હતો કે, તર્ક અને અતક્યનો ચોખ્ખો નિજા થયો જોઇએ જે દર્શ તર્કની મીમા બહારનું નક્કો થશે તેના માટે વિરોધ વિચાર કરવાનું કારણ જ રહેશે નહિ પણ જે વાત તક અને શુદ્ધિથી સમગ્રય તેમ છે તે અસત્ય અને તતકયાના પડત પાછળ ગુપ્ત રિયતિમાં રહે એ વાત માત્ર મારી શુદ્ધિ સીધારી ચકતી નહતી આ ઉપરથી કોઈ એમ તો નહિ કહી શકે કે, મારી શુદ્ધિની માગણી અયોગ્ય હતી જે અતક્ય છે તે મને કહી એમ મેં “કહી કહ્યું નથી મેં પ્રથમથી જ સીકાર્યું છે કે, માનવશુદ્ધિ મર્યાદિત છે, તેથી હું એ મર્યાદા બહાર જવાની છુટ્કા કરતો નહતો પણ શુદ્ધિથી સમગ્રય તેવી વાનો માટે “તુ એવો પ્રશ્ન કરીશ નહિ” એ જ્ઞાનમ મારે શા માટે સદન કરવો તે મને સમગ્રતુ નહતુ આથી સત્ય અને અસત્યનું મિશ્રણ તોડી મેં તેમાથી શુદ્ધ સત્યને શોધી કાઢવાનો નિશ્ચય કર્યો આ નિશ્ચયથી આ પછી જે પુસ્તકો મેં નાચ્યા તેનો નિર્ણય મારી દૃષ્ટિએ કેવો થયો તે જાણવાની કોઇની છુટ્કા હશે તો તેમને અતોવવા મારે કોઇ વખત કોઇ પણ સ્થળે એક સ્વતંત્ર અથ પ્રસિદ્ધ કરીશ.”

● વિશેષ લીજન મમજવા માટે દોરદોયન તુ વિરૂદ્ધ ચરિત્ર સંસ્તુ સાહિત્યદર્શક કાર્યાલય તરફથી પ્રકટ થવાનું છે તે થશે ત્યારે ગુર્જર પ્રજા આ પરીતી થઇ શકશે તો પણ સામગ્રી મળી આવશેથી દોરદોયને કેમો નિમૂન કયા છે તે ચલાવવાને કેવળ મુકવા પ્રયત્ન કરવામા આવશે.

જનતાનું

જનતાનું—ઉવડીતે તરત જ મન કરે છે.
જનતાનું—પાવનશક્તિ માટે અગતીય છે.
જનતાનું—શક્તિ માટે જોવા જેવી એક પણ
ચીજ નથી.

આખો વખત જો જો કન્નાગેઓએ જનતાનું તરત જ ઉપ
યોગ કન્યા.

દરિયાની અંતરિક્ષી કન્નાગે દરેક-માણસો ત દેવેન્તી માટે
જનતાનું પાસ રાખે છે.

જનતાનું—જોનારઓ અને આપણે કન્નાગેઓ પોતાના કને માટે
જનતાનું પાસ રાખે છે.

જનતાનું—એક જો જોનારઓ પાનેમાં ખાનાથી પાનેમાં અગતી
રત આવે છે. જો જોનારઓ દુર્બલ દરેક-માણસો માટે જનતાનું પાવનની
પાસ સતતમણુ જનતામાં આવે છે.

જનતાનું—એક પડીકે આજે જ ખરીદા.

મોટું પડીકે મોટી ફેન્સી કપી સાથે રૂ ૫

મધ્યમ પડીકે મોટી ફેન્સી સાથે ૦-૪-૦

પાલ પડીકે કી ૦-૨-૦

સોસ એજન્ટ—જનતાનું એજન્ટી,

(૭, આર. ચૈ. મલ.)

લુભામસહક, અં. પા.

દરેક આપણા દેશગીઓ જનતાનું વેચે છે

સો વરસનું પુરાણ, ખાતું

જુના

ગોપાલદાસ બન્નીવાલા

અને

મીઠાજીવાલા

મુંબઈ

મોઘા મશાલા અને સ્વચ્છ ધીની ઉત્તમ મીઠાઈઓ માટે

એક ફરો મારવાની બલામજ કરવામા આવેછે

બામની બરશી

પીસ્તાની બરશી

માવાના પેડા

માવાના ધુધરા

પાપરા પાક

બા કુદી

શીખડ

ગગન વગેરે

ધણી જાતની

સુતરફેની

દલવા

વેનીના ચુનાળ

ઓરેજ વીરે

સુકા દમરા

દરેક જાતના

અધરણીના નાડુ

જુદીના લાઢ

જલેબી મેમુર

સુરતી મીઠાઈઓ—મગજ ધારી

ટેલીગ્રાફ એડેમ, 'Burfee Shop.'

સી. પી. ટેન્ક ટેલીફોન નં ૧૧૦૭

[જાહેરખબરો માટે આ પાનું આપનાનું છે]

[જાહેરખબરો માટે ઉમાહી ને અનુભવી કેનવાગરો જો એ પીએ.]

એક અવાજે વખણાયલાં પુસ્તકો !!

જરૂર જ વાંચો

ગુજરાતી પુસ્તકાલયોમાં સંગ્રહવા યોગ્ય પુસ્તકો:

કપડાની પાકી પાછ-ડીંગમા

લેખકો પી જીએ સાથે

૧. ગુલામગિરીનો ગજબ સચિત્ર ચાર્જ અ સાં વિમળા મેતનવાડ

કૃત

૩ ૨-૦

૨ લલિતના કાવ્યો રા લલિતના કા પોના સમૃદ્ધ

૩ ૧-૦

૩ મારી વીસ વાર્તાઓ સચિત્ર વાર્તા સમૃદ્ધ ગ કેશવપ્રમા

છો દેસાઈ, બી એ એનએન શ્રી કૃત

૩ ૨-૦

૪. આદ્યરજનન ગે ગે રધેન ભ વિમાવી કૃત

૩ ૨-૦

૫. ઉપાકાન્ત સચિત્ર ચાર્જ ગ્ય ભોગીન્દ્રશન દીવેઆ બી ગે કૃત

૩ ૨-૦

૬. કમલાના પત્રો રા શિવવાન ઉત્તમરામ યાસિ કૃત

૩ ૨-૦

૭ અરવિન્દ ઘોષનુ તરનજ્ઞાન ગ મેલીનાન જ્ઞાન ન મહેતા કૃત

૩ ૨-૮

૮. હુ, સરલા ને મિત્રમંદ્ય રા ધનસુખનાન કૃ મહેતા કૃત

૩ ૦ •

નોંધ સમાલોચના જે ગ્રાહકોએ ૧૯૭૨ ને ૧૯૭૩ ના લવાજમ ભર્યા હશે તેમને આ આખો મંદ ૩. ૧૪ ની કિંમતે આપનામા આવશે. પોસ્ટજ તથા વી. પી. ખર્ચ વધારેનું.

લખો — રમણીપરામ ગોવર્ધનગમ ત્રિપાઠી,
મોરારજી બિ.ડી.ગ નં. ૨, ગિન્ગામ, મુબાઈ.

સમાજીય

મુખ્ય લેખો

ગાંધીજીની એ- મિદિ
લાડ ગ્રેનુ એક વસાહત
નુ નિષેધ અદનાયો છે ?
આદિનુ મહાર જીવન
ભારતમાં એકગ્રામીયતા

દુધી સારંગિ

વૈજ્ઞે અદનો
પરબાહુત જ્ઞાન

* ઉપરાંત અ થાવનોન, કમિતાઓ વિગેરે

નવીઓ

ગ અમાલાય બુદ્ધાબીગમ જાની બી એ
રા અ દેશન નર્મદાગક પદ્યા, બી એ એનએન મી

અ. ૧૩

રા અબ્જીયગમ ગોવર્ધનગમ ત્રિપાળી

લખમે

દરિયાન તા
અ શકર પગા
કાલિતાન પગા
અબ્જીયગમ ત્રિપાળી
વાસુદેવ શેરન
અદુનાન બરરીવાળા
દગિસમર ત્રિવેદી
આનશુભ
કવિ મિદ્ધાનાત
મિત્રે

તીજેરીવાળાઓની નવી રીતની હરીફાઇ.

હવે પહેલાં ઓરડીયાથી ગામ જેવા પાતળા પતંગની તીજેરીઓ અને આસપાસ હતી અને પ્રજાને માનની કંટાર નહીં હોવાથી સિ-સખામાં વેચાતી પલ્લુ હતી હાનમાં તે તીજેરીઓ નહીં આસપાસ દોડતી તેની જગ્યા તેની જ બનાવટની અમેરીકન અને બીજી તીજેરીઓએ લીધી છે એ તીજેરીઓ વેચનારા એક દહે છે ' ગો રેજની તીજેરીઓ અને એની સારી હોય પલ્લુ અમેરીકન અને બીજા દેશમાં બનતી તીજેરીઓને બીજી પુગી શકે નહીં એઓ મીલુ એમ પલ્લુ કહે છે કે અમારી તીજેરીની બનામજ અમારો કોન્સન કર કોન્સનનું મુખ્ય ગામ પોતાના દેશના માનમાં પણ વધારા રાખે છે એટલે તે બનામજુ રહે તેની નાજ એક રે હી છે માન ભરોસાનાયક જ હોય

કોન્સનની બનામજુ રાખી એની એક નવાની તીજેરી ગોની રીમન આપીને ગોદરેજો ખરીદી છે અને રૂકા પાચ મીનીટમાં તોડી છે એ જ એઓ ખાતરી કરી દોય તેઓને તારાસ કાગળો રાખી છે

આગળાડી અને આગળોટનું નુર, જગાત, ગોલડિન ભાડા અને એટલે તેમ જ છુટક વેચનારો નહીં એક એક અનેક અન્ય આસપાસ થતી તીજેરીઓ ઉપર પડે એટલે પરદેશી તીજેરીઓ હવેથી બનાવટની હોવા તો જ અહીં સારી તીજેરીઓ માથે દગીરાઈ કરી શકે એ સમજનું મુશ્કેલ નથી ગોદરેજો પાચ મીનીટમાં જે તીજેરી તોડી તેની બનાવટ તે છે તે માથુવા ગોદરેજને ખરી કરી પડી એ ઉપરથી માનવારે માનમાં તે તોછોટા જે તીજેરી નમતી છે પા મજબુત તેની રૂકા બેસાથી માથે માથુ સમજ પડી શકે નહીં તેપર થઈ રહેલા પ્રશ્ન માથે મીનીટમાં તોડી શકાય તે તીજેરી તેમ જ તોડતા પાચ કેનાડ સામે તેની એકર રાખી જ રાખા.

ગોદરેજનું કારખાનું—

ગેસ કંપની પાસે, પરેસ, મુબાઈ.

તમારે ત્યાં શુભ પ્રસંગો પર

દી-પાઠી—

નાચ-પાઠી—

એટ-હોમ—

ધવનીંગ એન્ટગેનગેન્ટ—

ઈત્યાદિ મેળાવડાઓમાં—

રીફ્રેશમેન્ટસ માટેની ગોઠવણ કરવાનું આમને સોંપો—
ફાંકડુ કામ—

વાજબી દામથી—

ટુક વખતમાં—

અને તમને ૧૦૧ ટકા સતોષ મળે તેવું કરી આપીશું—

એસ્ટીમેટમ મુલાવો—

ભાવ તાલ જરૂર મુલાવો—

ગોવિંદજી વસનજી

મુખ્ય ઓફીસ-ચીગણઝાર.

આય નં. ૧-કોટગદાર

આય નં. ૨-ગ્રામગણ

Feb, 19

મુખાઈ.

૨લીફિન ૧૫૫૬,

૨લીફાઈસ—

"Sweetmart"

તમારે ત્યાં શુભ પ્રસંગો પર

દી-પાન્દી—

નાચ-પારદી—

એટ-હોમ—

ધર્મીંગ એન્ટરટેનમેન્ટ—

ધર્મીય મેળાવડાઓમાં—

રીફ્રેશમેન્ટસ માટેની ગોઠવણ કરવાનું અમને સોંપો—

ફાકું કામ—

વાજબી દામથી—

દુક વખતમાં—

અને તમને ૧૦૧ ટકા સતોષ મળે તેડુ કરી આપીશું—

એસ્ટીમેટસ મળાનો—

લાવ તાલ જરૂર પુછાવો—

ગોવિંદજી વસનજી

સુખ્ય ઓફીસ-ચીંગખાના,

આય નં. ૧-હાઈવેડા,

આય નં. ૨-ગ્રાન્ડરોડ.

જુઆઈ.

ટલીફોન ૧૫૫૬,

ટલીગ્રામ—

Sweetmart

Feb, 19

તીજેરીવાળાઓની નવી રીતની હરીફાઈ.

નવું પાનના ઝોરગીરાથી કાગળ જેવા પાનળા પતરા પી તીજેરીઓ
અને આપતી હતી અને પ્રત્યે માનની કલે નવી હોવાની ની- રખામાં
વેચાતી પણ હતી તાનમાં તે તીજેરીઓ નહીં આપતી હોવાથી તેની
જગ્યા તેની જગ્યામાંની અમેરીકન અને ગ્રીક તીજેરીઓએ લીધી છે
એ તીજેરીઓ વેચતા. એવું કહે છે કે આ રજની તીજેરીઓ ગમે એવી
સારી દોષ પણ અમેરીકા અને બ્રિટન દેશમાં માત્રી તીજેરીઓને કરી
પુગી રાકે નહીં એઓ મીનુ એમ પશ્ચ કહે છે કે અમારી તીજેરી પીતામાં
અમારા મનસન કર મનસનનું મુખ કામ પોતા દેશના માનમાં
અપ વાનતાનું દોષ કે એટલે તે લનામણ કરે તેવી રાંડ એવું રે નહીં
કે માન ભરોસાનાયક જ દોષ

કાનસનની લનામણમાં એવી એ- ન્દાની તીજેરી મોગી રીમન
આપીને ગોઠવેને ખરીદી છે અને કલ પાચ મીનટમાં તોડી છે માટે એઓ
ખાતરી કરી દોષ તેઓને જતાનરા. આ રાખી કે

આમગાડી અને આગળોટનું દુર, જગાત ગોઠવેન ભાડા અને એટલે
તેમ જ છુટક વેચનારોના દ્વારા એવા એવા એક અન્ય આરામ થતી તીજે
રીઓ ઉપર પડે એટલે પરદેશી તીજેરીઓ દુનખી મનાવટની દોષ તો જ
અહીંની નારી તીજેરીઓ માથે હરીફાઈ કરી શકે એ સમજતું મગકે નથી
ગોઠવેને પાચ મીનટમાં જે તીજેરી તોડી તેની મનાવટ કરી કે તે
મનજુવા ગોઠવેને ખરીદ કરી પડી એ ઉપરથી વાચનારે ધ્યાનમાં લે
જોઈએ કે તીજેરી નવની છે યા મજબુત તેની ફક્ત બેચાથી પાંડો
મજુ સમજ પડી રાકે નહીં તૈયાર થઈ ગઈ પૂરી ગય મીનટમાં તોડી
શકા તે તીજેરી તેમ જ તો તા પાચ કનાક લાગે તેની એ રૂબી જ ખા

ગોઠવેજનું કારખાનું—

ગેસ કપની પાસે, પૂરેલ, મુખાઈ.

પંકાયણા, પુરાણા અને પ્રજાપ્રિય મંત્રોન

પોલીશની શરૂઆત કરનાર

અને આ ધધાને એક દેશનંબલ ધધાની સપાટીપર લાવનાર

ઝવેરી કાનજી માલજી

આ નામ કોણ નથી જાણતું ?

પહેલા પાયોનીયર

જ પણ કંઈ નવી કૃતિઓ,

નવા ઘાટ, નવા રાણગાર, અને નવા અલકારો

તૈયાર કર્યા જ બધા છે !

કુકાને પધારી તરફી લઈ બેસો તો

જરૂર જ મોહશો !

પરિણામે અમને ખટાવ્યા વિના

છુટકો જ નથી !

પછી આવો આવો કે કાલે !

અખટુલ રહેમાન સ્ટ્રીટ, મુંબઈ

ભીખા કલ્યાણજીની કુંઠની અમૃત તુલ્ય દવાઓ.

મજાન મિશ્વર.

કોલેરા વિચ્છીકા માટે-

જોરો અપો અઝમ અનિસાર વિજો
બાકર રોગોને દુક વખતમા ખાચિપૂવ,
નાચુ મરના આ મેગનમાલુ ઉપાન
છે જેનાથી મેરો અદર છદી
બની છે

કિમત બાટલી એકના આના દશ

બાલ ઓપ ટમેન

ખાન દરામ માટે-

ગમે તેવી દુવીની મળી કે નવ દરામ
અચર ખુલ્લી આ મનમ એથી બાલ
વખત સગાડવાથી જુ મુ રી નાચુ
થાય છે અને ચામરી જા રા મળી
નથી કે ખરાબ વાસ આદુતી નથી
કિમત બાટલી એકના આના આર

તાવનુ અકસીર મિશ્વર.

આ મિશ્વર મળીયા આનરીયા મેરેરીયર અને ખગલ રુમમા ફાળી ની જોતુ રવે જલના
કરી તાવ ઉપર રામમાલ અચર મે છે કારણ કે તે તમામ જલના તાવના જુલોને નાબુદ
કરવામા આયા છે આ મિશ્વરના ત્રણ બાજ લેવાથી એક જ દીવસમા અમે નવો જાવ નાબુદ
થઈ જાય છે બીજી દવાઓથી તાવ ઉતર્યા પછી પણ જ અશક્તિ આને છે તેન મા લવાથી
એક કમુ પલ ખરામ પરીણામ આપતુ નથી એ તેની ખામ જુબી છે

કિમત બાટલી એકના આના બાર

ગાંડીવ એન્ટી-ફમેટીક બામ.

એક મહાન વિદ્વાન ડોક્ટરની રોષ ઉપરથી બતાવેલો આ મધમ રોગવાથી માથાનો તેમ જ
સંધીવા સરખો દુખરાપક રોગ દુક વખતમા નાચુદ થાય છે વાલ દાષપાતુ રહી જુ
સોને ચડી આવેલો શરીરના મર પલ બાજનો દુખાવો કોઈપણ સા નુ અકાઈ જુ
સીઓના પગ તથા કમર અઠાઈ જવા રાત્રીથી કોઈપણ બા રહી જવો વિગરે સર્વ રોગોને
નાશ કરતાગ આ રામમાલ ઉપરથી એક બાટલી દરેક કુટુમ્બમા અવશ્ય રાખવી જોઈએ

કિમત બાટલી એકના આના આઠ

અમારા મહરમાન માફકના ખાસ આમદને માન આપી-

અમોએ દ્વારમા રીસપેનસીંગ ખાતુ બોલુ છે

જેમા અનુભવી માણેને દાવે દેક જલના પ્રિકીપાન મુજબ દવા બનાવી આપવામ આપરો
એક વખત કામ પાળી ખાતી કરો

ભીખા કલ્યાણજીની કુંઠ દવાવાળા,

Feb 19

મજેશાહાડીને નાકે, બહારમેટ, મુબાઈ, ન ર

સહકાર

લાખી છ ગી, સારી રત્ન સુખ રંગીના દરે- ગવથવની પૂ તી તામત હમેશ દની
રહે બેની સાગી પાચનરામિ, અ સાર્ગના સ માર આતુ નાખવા માટે તમે-અમ ગી
અનુનુતુર

આતંક નિગ્રહ ગોળીઓ,

પથે એ ગોળીઓ તમારા સારી ગી નળણાઈના તમામ મળીને દૂર કરી તમેને
નકુ રત, બળવાન અને હિમ્મતવાન તમારા ગી અજબ રામિ ૧ વિ છે તનાગ
સારી ક અને માનસિ દરેનો સાથે અસહ્યાર મને ને તમારે ફરેહમ થતુ હાવ
કમે તેને માટે આ જ્ઞાનકાશિક ગોળીઓ એક અમલદારિ મતમાગા છે વધારે
રિગત બળવાને પ્રાધન્યનિષ્ઠ મગાવે

મિત-ગોળી ૩૨ ની ગી ૧ નો રપિયો ૧ એ
ધાન આરીસ } વૈવશાસ્ત્રી મલિકાક ગોવિંદજી
કાનખો નીરાડ-મુખર્ષી } ગમનગર કામનાવાડ

હિન્દુ યનાથાશ્રમ, નડિઆદ, (ગુજરાત).

આવા ૩૪ પુષ્ટ અને નિરોગી
સંતાન દેગની સમૃદ્ધિ છે

પણ

દેગ ભૂખે મરે છે કમલ અને આધા
પીધા વિનાના ભૂખે મરતા મુકાર જતા
દેરલાયે બાળકો દેગના સખડે છે તેમને
જોના હોય તે ઉપવી સરથા તરફ
નજર કેળો નિગાર, ભૂખ અને તર
મંથી મરી જતા, અપગ બાલકો જોઈ
તહે રૂપી ઉઠગો એમના કયાણુ માટે
હમારી શકેત અતુસાર દ્રવ્યના દાન
આજેજ મોકલીવોને પુણ્યતુ ભાથુ બાધા
એજગોખનો ધોડે ભાગ ત્યા મો-વો
દયામાગી ગરીબોની આંતડી કાગ

પ્રાકાશના કેન્સી છાયસો મળવાનું ગંભીર ખાતું

અમારે ત્યાં દરેક જાતનું મેગમી

તથા મુલગદું મારીઓ છાપ-

વાનું તથા ગ્રંથાનું કામ

ઘણી જ મલાળથી

કરી આપનામા

આપે છે.

ફક્ત નોધી

મળજો.

શાં કુલ્યાસ કોશીયાસ

૩૫૦ કાવળા

દેનીરોડ-મુખાલ્

૩ તામા જેની

રેલની મુદ્દર મળદી

નાં વૈધી વાના

ખાત પ્રસિદ્ધ છે

એક રખત પધારી જરૂર લે

જગોશ.

કેશન જત—પહેના પ્રકાશનું મળજ માટેનું તેન છે

કેશન જત—મળજના નાનનતુએને હુદિ આપે છે

કેશન જત—માર્ગે ખરી પાના અપાને છે ને વાળનેજથા બધ ઉગાડે છે

કેશન જત—આખો નિસ મળજ મારી કનગાએને ખામ સાન્તિ આપે છે,

કેશન જત—ચુના નથા મોડાઇ માટે સારી રીતે તપાસ કે કિમત એક વીશીનો ૨ ૧ પોરો ૧ છુદ

મહેલખિન્દુ ગું છે ?

મહેલખિન્દુ—જુલાનીનની બુરોથી થયેના રજો મટાડે છે

મહેલખિન્દુ—ચાની પિગેરે બનકર રોગો ઉપર અહત રીતે કાપરો આપે છે

મહેલખિન્દુ—આ દરોના નાસથી થોડા જ વખતમા મુક્તિ આપાવે છે, તાર, અમરિન અમરિનરે ચારી રીતે દુર કરે છે

મહેલખિન્દુ—આ દરોથી પીતા હરેક જગે સામગ્રી દરેક વીશીનો રૂપોએ દો, પેચિગ નરેરેના આના નવ છુદ

વરિરોજ નોત્રદ્રવ્ય મેન, ગનમેન્ટ કીપોમા લાલર,

Feb 18 ને ૧૮/૧ અને ૧૮ લોઅર ચિતાપુર નાડ, કસમતા.

૨૦ વરસની જુની દુકાન,

હીરા તથા ઝવેરાતના વેપારીઓ

સુરજમલ લલુભાઈની કું.

હમારે ત્યાં કોઈપણ જાતના મોટી તથા નાની માફકના
હીરાઓ તથા મોટી માફક પાના વિગેરે ઝવેરાત છુટક
તથા સ્વાખર્ષ મળશે

હાલની આયુ દેશનુ કોઈપણ જાતનું ઝવેરાત તથા મોના
ચાંદીના દાગીનાઓ તથા તેમ જ ચોરસઁથી બનાવી
આપવામાં આવશે

હમારે માલની આકળી કંડી આપીશું તેમ જ ઝવેરાતના
દાગીનાને ગ્રીપર કંડી આપીશું

૮૦-૨૨૫-૨૨૭ કાલબાદેવી ગેડ, પોસ્ટ એકીસની
સામે. મુમ્બઈ.

ટેલિફોન નં ૨૦૩૬

ટેલીગ્રાફ 'અડરેસ, Calmness, Bombay

દ્રાક્ષાસવ

ગત્ય દોહના રૂપીયા બે.

અકમી દના !

ગાંધી મટાડતર,
ભૂખ લગાગના,
દરત સાથે લાવના,
કિંધ વાવનાર,
તાડત આપનાર,
તાડ ની મક્કનાર,

હિંજતદાર પીતુ !

હું હવન સાથે વાપરી જૂઓ

અવનપ્રારાવલેદ

હવન

ગત્ય એકના રૂપીયા અઢી.

પુટિકાક ખોરા = !

ગાંધી નીરંગી,
નમળા સળગી,
નાના મોટાં
સૂત્રી પુગ્ગ,
મોને માટે

હવનવર્ધક દના !

હું દ્રાક્ષામત સાથે વાપરી જૂઓ

ખડુ નામસ્તુટિકલ વકસે, લિખિટેલ.

એ'શીન્સ્ટેન ગેસ, મુ'મર્ડ ૧૩.

—ફાન—

જૂની મહાજનનારી, કાયમાટેવી.

પ્રસિદ્ધ આયુર્વેદિક દવાઓનું
પ્રાપ્તિ લીસ્ટ મળાવો

અનુલેખકરં વાત્યં સત્ય પ્રિયહિત ચ યત્ ।

સ્વાધ્યાયાભ્યસર્ગં ચૈવ વાદ્ધાય તપ ઉચ્યતે ॥ મ ગી ૧૫-૧૫

શુસ્તક ૨૬ મુ.]

બુલાઈ, ઈ. મ. ૧૮૨૧.

[અંક ૭ મો.

તત્રી—રા. અબાલાલ બુલાખીરામ જાની, બી. એ.

રા. ચન્દ્રગકર નર્મદાગકર પડ્યા, બી. એ., એલએવ. બી.

પ્રકાશક—રા. અમણીયગમ ગોવર્ધનરામ ત્રિપાઠી.

વિષય.	વિષયાનુક્રમણિકા.	પૃષ્ઠ
૧. પ્રજાનો મમલાન	"	૨૬૧
૨. ગાંધીજીની એક સિદ્ધિ		
રા. ચન્દ્રગકર નર્મદાગકર પડ્યા, બી. એ., એલએવ. બી		૨૬૧
૩. અનુભવ અને જ્ઞાન કાવ્ય		
રા. ચન્દ્રગકર નર્મદાગકર પડ્યા, બી. એ., એલએવ. બી		૨૬૨
૪. લોકો મેનું એક વ્યાખ્યાન		
પ્રો. હરિલાલ માધવજી ભટ્ટ, મી. એ.		૨૬૮
૫. ગુજરાત મોહિની કાવ્ય		
રાજકપિ બિહારીલાલ		૨૭૬
૬. શુ દૃષ્ટિકોણ બદલાયો છે ?		
રા. અમણીયગમ ગોવર્ધનરામ ત્રિપાઠી		૨૭૭
૭. અહીંનું મહાર જીવન		
પ્રો. કાન્તિલાલ જગનલાલ પડ્યા, એમ. એ		૨૮૦
૮. હવે ના અને ઘરવાલી કાવ્ય		
રા. બાલગુજરાલ		૨૮૫
૯. વૈજ્ઞાનિક બદલો વાર્તા		
રા. હરિલાલ કુન્દરજી ત્રિવેદી		૨૮૬
૧૦. ભારતમાં એકગાંધીયતા		
રા. વામુદેવ રામચંદ્ર ચૈતત		૨૮૯
૧૧. પરજાપાલ જ્ઞાન		
રા. ગદુલાલ દામોદરદાસ બરરીલાલ		૨૯૬
૧૨. અન્થાવલોકન		
૧ મોગલ સાધ્યા [૨ મો ત્રિપાઠી]		૩૦૨

વાર્ષિક લનાજમ રૂપીઆ છ,

શુસ્તક અહાર શીલીંગ ચૌક ૩. સહાસાત છુટક અંકની કિંમત દસ આના
આ લવાજમ અરજાનમાં જ લેવામાં આવે છે

પોતાની અદ્યતન મોડાતા એ કાંઈ સમસ્ત પ્રજાની યોગતા કહેવાય ? મજાએને એ આગળે ઉતારી પાડ્યાં એ રહેલું છે એ સત્યદર્શીએ જોઈ લે કે “કામ કરના” એ અણ મલાએ બરડી પડે છે તે બાપએ આપસ પડે છે ગાંધીજી સભાએ વિના તે બાપએ વિના કેવું કરી લાકડા દોન ? દૂધમાં, ગાંધીજીની અદ્યતન પ્રેરણાને ખતમર નીતી દાખ તો દેશે તદ્દમના જ ઉપર બની મોઝે ન નાખી દેના સુચારિયન સંયોજનમાં સતતનાથી તે મેગનેર કરણ જોઈએ પ્રત્યક્ષ તો જ મજાને જીરવારો જો પ્રજાની થાગી રાખી જ માન નહિ, પરંતુ પ્રત્યક્ષમત તૈયાર અને આપક તમે બાકી તો ગાંધીજી કહે છે તે “સ્વરાજ્ય” નહિ, પરંતુ “ગાંધીરાજ્ય” થશે, તે “સ્વરાજ્ય” નહિ તે શુભાશીર્વાદ ગાંધી તે સત્ય ગમે તેલું હો સત્ય ત્યજું સપાલન આરો સ્વતંત્ર્યનો ઉત્ક્રાંત પ્રજાની મોનાની સનદના ઉપર જ છે

રહ્યું મિત્રે કરોય થયા અને ગાંધીજીનો તથા દિન નો ગમ રજા એ મોડી વાન કે, બરંતુ એથી અનેકાએ મોડી એનો ઉપદેશ છે એ ઉપદેશ તો છે? એ ઉપદેશ એ છે કે અધિકારી તત્કાલી પ્રજાને વિશ્વાસ ઉપી ગયો કે પત્તન અને ખિતાફતના પ્રત્યેએ દિનની પ્રજાનું દિલ ખાડું કરી નાખ્યું છે, અને જે આગળે આપમતિની અમનગીના સંયોજનાદમાંથી એ કાંઈ પ્રજાને મુક્ત કરી તદ્દો સ્વતંત્ર્યને નાવ મજાને તદ્દેને તે પોતાનો ઉદારક માને છે અંગ્રેજોએ તેમ જ દિનદીએએ માંબ ઉદારના જેવી કે તે અન્ય મયોગમાં રંગેના અસિમિતોને મમમાનુસારી બનાવના જેવા છે નહિ તો ગાંધીજી નતે જપકાના નથી તે બીજાને જપકા દેનાના નથી — “કરાય કરો” એવું બસ નથી, હજી તો ગાંધીજી થશે

અનુભવ અને જ્ઞાન.

લેખક — રા અડદશકું નમદાશકું પડ્યા બી એ, એવએવ બી
(મરાઠી સાખી)

અનુભવકેરી વાત અનેરી—જાન ન આવે તોને,
અનુભવકેરા નિધવ મોખખા—જ્ઞાન અનિશ્ચિત થોને,
સાચી અનુભવની વાપ્સી—માત્ર બીજી બધી ધૂનધાખી
અનુભવના ધન આપકમાણી—વેલ નહિ પરં—આચા,
વડિતોપાજિત જ્ઞાન વારસો—સ્વોપાજનના સાસા
અનુભવ આપવડે મેલાવે—જ્ઞાન તો પ્રાર્થ ધને નમાવે
અનુભવકેરા સાદસ મોદા—કેડ પ્રયોગ લૂકાવે,
મદમ, સનામત મજુનાઓથી જ્ઞાન બધુ ય બચાવે,
અનુભવ તારી વાપારી—જ્ઞાનની સાવધ માનદંડની
‘અચાં સાચા’ અનુભવ માને—માત્ર “પોચા થોયાં,”
અનન્ત સાગર આધારોનો—જ્ઞાન જ આયે નોધા,
અનુભવ શુદ્ધ સારવારી—જ્ઞાન તો સરોવારવાલી

આરેખનો બચલો,
નહિઆદ,
તા ૧૮-૭-૨૦

લૉર્ડ એનું એક વ્યાખ્યાન.

લેખક — પ્રો હરિલાલ માધનજી ભટ્ટ, બી. એ

[આપણા દેશની વર્તમાનપત્ર વાચનારી આવડત લો.] એના નામથી અજાણી નથી, એ અવારનવાર પ્રધાનમંડળમાં યાજના વરસ સુધી પરદેશ ખાતાના પ્રવાનપદ પર રહી જતાં પાશ્વરી પરદેશસાથેના સંબંધોની રક્ષક દળા તેમના વખતમાં જ ઉઠાડે શુરોપીર વિમલદામ બેલચિંથમ અને કાન્સની વચ્ચેના આ નેવો એન ક્યુ હવે તે પછી થોડો વખત તેઓ અમેરિકા ખાતેના એલ રીના પદ પર હતા. અત્યારે હતાના પહેલી પગિતના રાજાની પુષ્કળતા તથા રથાન ધરાવે છે તેમને અથા જાન્યુઆરી માસમાં નાસગોમો આપેલ એ વાતમાંનો સાચા નીચે આપવામાં આવે છે

રાષ્ટ્રીય વિષયોમાં પ્રવૃત્તિના ચિત્તને દોરનાર પ્રવૃત્તિ નેતાઓ છે આપણા દેશમાં જવાબદાર રાષ્ટ્રપતિની સાથે સાથે પ્રત્યક્ષ ચિત્તની ખુલ્લું હવે જરૂર જણાવા માડી છે એ ચિંતન નીતિના ઉચ્ચ પાયા ઉપર વચાવ તેને માટે જરૂર છે કે જુદા જુદા દેશના મમર્થ નેતાઓની વિચારમંથિતો આપણે પરિચય નેજવો

આજ કદી ને સરકારને 'રોજાનીયત બેવી', 'રાજ્ય રાજ્ય' વગેરે ઉપનામ દાખલા વાચતાં આપણે એ અત્યારે સધારણ થઈ પડ્યું છે તે સરકારના પ્રતિનિધિશ્વર ઉપનામ પ્રમુખ રાષ્ટ્રપતિની વિચારત્રેણી આપણા રાષ્ટ્રીય-વર્ચા-પ્રિય પ્રવૃત્તિને ધલી એકદમ અને રક્ષક લાવશે એમ આશ્ચર્ય રાખવામાં આવે છે આ વ્યાખ્યાન પબ્લિક ઓપીનીયન નામના પત્રમાં પ્રસિદ્ધ થયું છે — હ આ બદલે આ સાધના જાતેવારી માસના પહેલા અકાદમીયામાં નાસગો સહેરમાં ૨૪૩૮ ક્લિફ્થન મુવમેન્ટ કોન્ફેસની બેઠક મળી હતી એ બેઠકમાં ઉપ દેશોના પ્રતિનિધિઓએ ભાગ લીધો હતો. તે બેઠક ૩૫૩ વાઇકાઉન્ટ એએ એક ગમીર ખીતિલાવનાયુક્ત વ્યાખ્યાન આપ્યું હતું તેનો સારો નીચે આપવામાં આવે છે —

“ નવી દુનિયા શકર છે અથવા ઇચ્છના યોગ છે કે નહીં ” એ સવાલ તમારી પાસે ચર્ચનાનું મને કહેવામાં આવ્યું છે

હવે આ સવાલને તમે ઇચ્છો છો તેની સ્પષ્ટતાથી હું ચર્ચના માગેના નથી, પરંતુ એ એવો સવાલ છે કે જે આપણે દરેકે આપણા પડને પૂછવો જોઈએ, કાગળ આપણે દરેક આપણા દેશના જીવનમાં જે લાગ લાગે તેમાં મદદનાર થાય એવા વિચારોને તે જ નમ આપે તે એક અર્થમાં નવી દુનિયા શકર નથી, નવી એટલે અત્યારની દુનિયાથી તદ્દન ભિન્ન અને ભૂતકાળ સાથેના સમ્બંધ તોડી નાખેના, એવી દુનિયા તો મનુષ્ય જાતને રાક્ષ નથી પણ અત્યારના કરતા વધારે સારી દુનિયા બેસક શક્ય છે અને ઇચ્છના યોગ પણ છે આથી દુનિયા બનાવવી એ આપણા પોતાના પર આધાર રાખે છે પણ એ વધારે ને વધારે સ્પષ્ટ રીતે સમજવા લાગ્યું છે કે એ નવી દુનિયા બનાવવી એ એક દેશ ઉપર નહીં પણ બધા દેશોના સામટા પ્રયત્નના ઉપર આધાર રાખે છે અને તેના સારે આ જાતની દિલચાલની જરૂર છે કે જે એક જ દેશમાં નહીં પણ ઘણા દેશોમાં એકસરખા ઉત્સાહથી કામ કરતી હોય

અને એ નથી દુનિયા બનાવના માટે તમારે એ પણ જ્ઞાનમાં રાખવાનું છે કે માન આપ્યું રિશિતિના ફરાર આ નથી દુનિયાને જન્મ નહીં આપી શકે જાણ્યિનિમા દેરજા, ડાપની અધારે સારી વહેંચણી, અર્થ રાંના મોઢા માટે ઉત્તિ મેજરવાના પ્રમોગી સમાનતા, એ અવાની અભારે ધણી જરૂર છે અને આ ફેરફારો માટે રજા જણા પ્રવન કરી રજા છે

આજરિયતિમા સુવારો કરના મથનારને નિરુત્સાદ કરે એવો એક પણ શબ્દ હું હીં ઉચ્ચારું, પણ તે જ વખતે એટલું યાદ રાખવાનું છે કે માન આપ્યિશિનિમા સુધારાથી વધારે સારી દુનિયા બની શકે નહીં તેની સાથે સાથે લોકોની નીતિની જાવના વધારે દા અને વધારે ઉડી મેસાડનાના પ્રવતો પણ કરના જ પડશે

આ અઠાડીયે રાજકીય પ્રતોની ચર્ચા તમે ક્રિશ્ચિન રમના દરિયિ દલી કરવા માગો છો એ વારતરિક છે અને આપણે ના જિરતી ધર્મ પાળનારાએ જાહેર મનાતોને એ દરિયિ-દુધી તપાસવા જોઈએ પરતુ જાહેર સવાનોને ચચામા એ સહેલું દરિયિ-દુધુ તો નથી જ આપણુ પહેલું કામ તે વસ્તુરિયતિમા આપણે કામ કરવા છે તે મમજનાનું છે અને એ વસ્તુરિયતિ એ છે કે ક્રિશ્ચિન દેશોની રાજકીય રાજ્યનીતિ-નુ બદલવન જાણી જોઈને વાપર હુ-મા ક્રિશ્ચિન ધર્મજાવના-spirit-હજ વગુ આગ પ્રમાણમાં દોષ છે

એ પ્રથમ હકીકત છે ખીજી હકીકત એ છે કે આ રાજકીય રાજ્યનીતિમા મુધારો કરવાનો એકલો માગ તેમા ક્રિશ્ચિન ધર્મ જાવના બાવવાનો છે અત્યારે તો રાજકીય રાજ્યનીતિને ધર્મજાવના સાથે બધમેસની કરનામા મોગી મુરુચીઓ નડે છે

૨. પ્રજાઓ વચ્ચે સ્પર્ધા

ધર્મજાવના સામાન્ય બધુ અને નિર્માર્યના શોરો છે પ્રજાઓની રિયતિ પરસ્પરમા સ્પર્ધાની છે કોઈપણ સરકારમા મોકરી લેનારને તે સ્પર્ધામા ભાગ લેવો પડે છે તે તોમ્મી રજીકારે છે તેની પહેલી ફરજ એ છે કે તેણે પોતાના દેશના હિતને પ્રથમ દ જો ઉત્તેજન આપવું અલગત, તેને અયોગ્ય કે હનકા કે કનિઝ માર્ગોમાં જવાની જરૂર નહીં પડે સરા જાગે એ જરૂરનું નથી પણ પ્રજાઓની સ્પર્ધામાં તેણે પોતાના દેશના નામ જાગવવાના દરિયિ-દુધી ભાગ લેવો પડવાનો અને એ તો નિર્વિવાદ છે કે દરેક પ્રજા પોતાના અમન રવાઈ મેજરવા જતા સામાન્ય લાભ તરફ દુલગ કરશે હવે આ સામાન્ય લાભ અને નિ રવાયતા મેજરવાની ધાર્મિક ધર્મજાવના સાથે આ બધમેસનું નથી અને એ જા મેમે જ નહીં એટલે આપણે આપણા પડને આ સવાન પૂઠવાનો રલો, આપણે રાજકીય રાજ્યનીતિમા ખરી ધર્મ જાવનાને વધારે ને વધારે પ્રમાણમા દાખન કરીએ છીએ કે નહીં ? અને ને નહિ તો પડી એ વધારે પ્રમાણમા દાખન કેવી રીતે થઈ શકે ?

૩. પૂર્વ અને પશ્ચિમ વચ્ચે સમવા

હું મમલુ છું કે આ ઈંગ્લાડીયે તમે પૂર્વ અને પશ્ચિમ વચ્ચેના સવાન ઉપર ખામ ચર્ચા મનાવના માગો છો મુદના પરિણામ ધિમે હું હવે પડી કષ્ટક કહેવા માગુ છું પણ

હું, સરનામને મિત્રમદ્ર ૩ ૨-૦-૦ એન. એમ ત્રિપાઠી એન્ડ કંપની, મુબાઈ

એ તો એકસ છે કે યુદ્ધ એક અચુક પરિણામ તો 'મે-ડેટ'ના સિદ્ધાંત સાથેના પ્રત્યક્ષ સાધ (League of nations)ની સ્થાપનાથી આફ્રિકા જેવા તદ્દન પછાત જે જે દેશોમાં યુરોપીયન વસનાટ થયો છે ત્યાંની સરકારમાં સુધારા દાખલ કરવામાં વ્યૂત્પન્ન મંદ મૂળરો

આ ક્ષણથી જ આપણે આ 'મે-ડેટ'ના સિદ્ધાંતને સ્વીકારવો જોઈએ અને તે એ અર્થમાં કે જે સરકાર પછાત પડેલા દેશોની હકૂમત સ્વીકારે છે તેણે અમુક શરતોથી એટલી જ રાજદારી પોતાને માથે લેવી કે પ્રતિસંધના મનિમંડળ આગળ તેઓ સામીત છોડાને મધ્યસ્થતા છે કે તેઓ દરનરસ પોતાની ફરજ અદા કરવામાં પછાત પડે નથી

૪. બે મહાન દુષ્ટતા

આ ફરજોને બે મોટાં મથાળા નીચે વહેંચી લઈ શકાય. પ્રથમ તો તમારે એ બતાવવું જોઈએ કે દેશમાંથી ઉત્તરાવેલી બધી વસ્તુનાત તમે દેશના બના માટે નાપરો છો અને બીજું, તમારે બતાવવાનું છે કે આફ્રિકાના પછાત પડેલા દેશોમાં આર્થિક સ્થિતિ સુધારવા જતા તમે એની નીતિ નથી અપભ્રંશ કરતા કે જે તે દેશની પ્રજા ઉપર સખતાઈ મુજબે અથવા જેથી તમારા નારિયને હાનિ થાય દેશની આર્થિક સ્થિતિ જનદી સુધારવા માટે તમારે જે જે પદ્ધતિઓ ઉપયોગ કરવો પડે તે કરતા એ પ્રગતિનો ક્રમ જરા ધીમે ધીમે થાય એ હું તો વધારે વસતુ કરું અને 'મે-ડેટ'ના આ સિદ્ધાંતને જુલુન દેશના પ્રજા મતના ટેકાથી વાસ્તવિક સ્વરૂપ પ્રાપ્ત થશે તો અગાઉના જમાનાઓમાં થયેલા આના વિપરીત માર્ગોની નિરૂદ્ધ આ લોકમત એક સખળ હથીયાર બની રહેશે

૫ હિંદ અને મિસર

પૂર્વ અને પશ્ચિમના સમઘનો વધારે મુશ્કેલ સવાલ હિન્દ અને મિસર જેવા દેશના સમઘનોમાં ઉઠે છે આ દેશોમાં હિન્દુ ખેડાણ થયું છે, તેઓ પોતાની ખાસ પુગતન સરકારી તરારે છે હું મિસર દેશની મુશ્કેલીને દાખલા તરીકે લઈશ જે કે મારે તે દેશ સમગ્રે જે કહેવાનું છે તે બીજાને પણ સરખા રીતે લાગુ પડે છે પૂર્વ અને પશ્ચિમના મેનાપની મુશ્કેલીને અત્યાત આપણને પહેલાં હવે તે કરતા ધણો વધારે સારો આ યુદ્ધ પછી થયો છે

મિસર દેશના સમઘનો મને લાગે છે કે આપણે એ દેશ હાથમાં લીધે ત્યારપહેલાનાં કરતા બ્રિટિશ સત્તા નીચે ત્યાંની આર્થિક સ્થિતિ ઘણી દુર્વરી છે, દેશની નાણા સખધી સ્થિતિ પાકા પાયાપર મુકવામાં આવી છે, અને ન્યાયની પદ્ધતિમાં ઘણો સુધારો થયો છે તથા ગરીબ લોકોપર પહેલા જે જુનમ થયો તેમાંથી આપણે તેમને બચાવ્યા છે આખી આખતો તો મને લાગે છે કે સાચી છે

જતા મુશ્કેલી કેમ આવે છે ? એ સવાલ થાય છે અને મુશ્કેલી છે તેનું કારણ એ છે કે જે કે આ બધું સાચું છે જના તેને પરિણામે 'પ્રજાનો સર્વોચ્ચ અથવા બ્રિટિશ સત્તા તરફ પ્રત્યક્ષ આદરભાવ' નથી થયો અને ત્યારે આપણે આપણા મનને પૂછવા 'મારીએ છીએ કે' જે કોઈ દેશમાં તમે ગમે તેટલું સાફ કામ કરો છતાં તે દેશમાં લોકોને જે જાતનો લાભ જોઈએ

એવ અથવા જે નાભ તે સમજી રહે તેવો તે ન હોય તો પછી તમારે એ કામમાં મથ્ય રહેવામાં શું નાભ છે ?

હવે તમે એમ કહી શકો કે જાનો જવાબ છે જે તમારી ખાતા હોય કે તમે જે કામ કરો છો તે સાર છે તો પછી તમને લાગે કે તેને માટે તમને પુરતો જરા મળતો નથી છતાં તમારે તેમાં મથ્યા રહેવાની દરજ છે પરંતુ આ કાઈ જવાબ કહી રાખાય નહીં મુખ્ય નાન આ છે કે તમે કાષ્ટપણ દેશની હકુમત ચનાવનાની શરૂઆત ગમે તેવી સારી કરો છતાં નિરંતર તમે માન મત્તાની હકુમત ચવાની શકો નહીં. તમે સના ધગવના હો પણ તે સત્તા અમુક નડ હો તો તે ત્વી દેશને માટે, અને ચર રના કરાવોને પ્રગ માન આપે એટલી સત્તા હોવી જોઈએ અને જે પ્રગની સારી જિત તમે મેળવી રાખ્યા ના હો તો તમારા હેતુઓ ગમે તેવા સારા હોય જતાં એ દેશની હકુમત સારી કહી શકાય નહીં અને તેટલા માટે તમારે બેમાંથી એક વાત કમુચ દરવી પડે કાં તો તમે અશક્ત જાગવનો પ્રયત્ન કરો છો અથવા તમારી પદ્ધતિમાં કાષ્ટ જુન છે જે સુચારનાની અગત્ય છે આ પ્રમરના સનાનો અચના માટે તમારે આ આખું અધવાડીયું છે

આ મ્હાગ પ્રાથમિક વ્યાખ્યાનમાં આ બધી માનતોને હું ગર્ભ સપૂર્ણ રીતે અચના સાગનો નથી પણ હું તમને આ સવાન પૂછુ છું—આ યુદ્ધ યુરોપમાં થયું તે જિતાં મે દિલ અને મિસર જેવા દેશમાં પશ્ચિમના સુધારતો મવાન વધારે મુરકેન નથી મના થો ? યુદ્ધ પહેલાં ઘણીવાર આપણને કહેતામાં આવતું કે આ દેશોમાં માર કામ કરવાની આખાી રામિત અને આખાી રિથિત ધણે અને આખાી પ્રતિગ (Prestige) ઉપર આધાર રાજ છે હવે આ દેશો પોતાની ખાસ સરકુતિ ધગવે છે અને તે સરકુતિ મુખ્યત્વે મિગલી ધર્મને અવનમવી નથી, આપણે યુરોપમાં તો જુલુદ દેશોએ વિગ્રહમાં ભાગ લીધો હતો તેમાંથી કાણ કેમને દગલજે જોખમદાર છે અને કોનો કેટલો વાંક કાળો એ સવાન ચર્ચા સાગીએ, અને તેમાં અમુક દેગ વિગ્રહનો દોર પોતાને માથે આવતો અટકાવવા માટે પોતાના અરિગ્યને બચાવવા દનીનો રજુ કરે પણ એક ક્રિચિયન ધર્મ ન પાળનાર પૂરના દેશમાં દરિમિન્દુથી આ વિગ્રહ કેવો લાગશે ? એક તરફથી એ દેશને લાગા નખનથી કહેવામાં આવતું હોય કે ક્રિચિયન સુચારો ધણો આગમ વધેનો છે અને નારી અસર પેલા કરે છે અને નનકચ ખુધાના નાના ભાગમિનાય બને યુગપ ખડમાં એ સુધારો ફેનાઈ ગયો છે અને બીજી તરફથી એ દેશને જણાય કે આ બધા સુધારના પર્ગિલામમાં તો આ આખા યુરોપનો વિગ્રહ અને તેને અતે દિનિહાસમાં કાં ન જણાયેલી એટલી ખુનામરકી અને ત્રાસ અને બચ-એ આની પથા છે

એ યોક્કમ નથી કે આ દરિમિન્દુથી બીજા દેશોમાં યુરોપીયન સુધારાની પ્રતિગ એાડી ચર્ચા જ જોઈએ અને જે તમારે પૂર્વ અને પશ્ચિમનો સમધ સુધારવો હોય તો પ્રથમ તો યુરોપની યુમાવેલી પ્રતિગ (Prestige) પાછી મેળવની પડશે અને એમ તો ત્યારે સુધામિગીનો અગમ (સચિવ વાર્તા) ૩૨-૦-૦ એન એમ. ત્રિપાળી એન્ડ કપની, મુબાઇ.

૧૬ જે એમ થાય તો પ્રજાઓની સમજાને જ ને સહકારની તરફથી
 ૧૭ મળે વધારા છીએ એમ ન કહેવાય ? એટલું તો આપણે મેળુ થી
 ૧૮ લખાવતો જ વિચાર કરે છે તેઓની દૃષ્ટિએથી પણ પ્રજાઓએ સુનેક
 ૧૯ થોડાં જોઈએ એ જરૂર છે.
 ૨૦ અને નૈતિક નામ કમ્મે વિરોધ નથી પણ તે એક બીજા સાથે
 ૨૧ ગણી પણ પ્રજાઓ વચ્ચે સહકારનો માર્ગ વધારે સરન મતાવશે અને
 ૨૨ નાત નજરે ચડે છે મેં અગાઉ પણ કહ્યું છે તે પ્રમાણે આપણે યુદ્ધ
 ૨૩ ના આગે વધારે ગરીબ થઈ ગયા છીએ અને યુગેપણનો અમુક ભાગ તો
 ૨૪ વધારે ગરીબાઈમાં આવી પ થો છે અત્યારે આપણે આપણા વેપાર વિષે
 ૨૫ વિચારીએ અને એની સામે આવતા અતગણે દુર થાય એમ જોવાને આતુર બીજે
 ૨૬ જોવા હોય તો આપણી નજર આગળ આવીને ઉભી છે અને તે એ છે કે
 ૨૭ નાથી એક વાત કે મુખ્ય કારણ એ છે કે બીજા દેશો પામે આપણો માન ખરીદવાને
 ૨૮ મારી પકડીમાં કોરી મડોને જોઈએ આ સરાવને માત્ર આર્થિક દૃષ્ટિમિત્તથી જ
 ૨૯ તે તમારે આ આગે સરાવ ચલાવવા છે કે સુરોપના બીજા દેશોને આપણે
 ૩૦ મારા પ્રાથમિક આપણો માન ખરીદ કરી રાકવા પૂરતી તેઓની સાથ જામે
 ૩૧ થી પણ નું તમને જાગ નથી કે પ્રજાઓને સમજામાં માણુ કે કે વ્યાપારીદૃષ્ટિથી
 ૩૨ મિત્ર જેવા દેશમાં નામવરાવું નામ પ્રજાઓના સામાન્ય તાલ જાગરવા શિવાય
 ૩૩ ધન્યવાદ આપવું હોય છે કે આર્થિક નામ અને નૈતિક લાભ એક બીજા સામે
 ૩૪ આપણી રિયલિ કહ્યું તેમ તેઓ માગને વધારે સરન કરી આપે છે
 ૩૫ ૨૭૦ થોડાની રાખએ કે રાષ્ટ્રિક દૃષ્ટિએ કે નીનિતી દૃષ્ટિએ માણુમે એક જ
 ૩૬ નમતી નથી, તમે કયા દૃષ્ટિમિત્તથી ચાનોડો એના ઉપર થતો આધાર રાહ છે
 ૩૭ કેટલે દુર સારી છે એ આશયથી કરો અને તે જ નરતુ તે કરવું એ ફરજ છે
 ૩૮ તેમાં જો તેમાં પશ્ચિમ એક જ નહીં આવે' ને તમારે વધારે સારી દુનિયા
 ૩૯ તમારા કાવતી પાગળો હંતુ એ મુખ્ય બાબત છે અને તે હેતુ એ સત્ય
 ૪૦ રચાયેલ નિમિત્ત હેતુ હોયો જોઈએ ને તમારા દેશના આર્થિક નામ પણ
 ૪૧ મધ્યસ્થતા થતા હોય તો તે વધારે સારું છે એથી તમારો માર્ગ વધારે
 ૪૨ નમે એ મિત્ર તો પાવ મદાર ધાના જ નહીં કે તમારા કાવતી તમે
 ૪૩ છે કે પાળજ દરો છે તેનો આધાર તમે જ હેતુથી કામ કરો છો
 ૪૪ તેને હે છે
 ૪૫ આટલું કહ્યું હું તમારામાંના જોઈને જાહેર જગ્યામાં લાગ લેવાની છૂટ
 ૪૬ તમે જાનમાં ગમે તે કામ કરવાના હો તો પણ તમારી જુવાનીમાં
 ૪૭ તમારા સમયમાં પ્રમાણિક થતા બીજા બીજા માણુસોના સમયમાં
 ૪૮ ૨૦૨૨-૨૦૨૦ એન એમ ત્રિપાઠી એમ કવતી મુબાઈ

કે વધારે આપણે જાનાની શક્તિએ કે જોકે વિચાર એ એક મહાન આદર્શ છે
વિશ્વાસ તરીકે અગાઉ કરતાં વસ્તુચિંતિ, વધારે નીતિમય વધારે સ્વીકૃતિ, અને વધારે
જો વધારી છે

કે વધારે તો તમે વિચારની નીતિની વૃદ્ધિની જરૂર પડી છે
જુને હોય તમે જો નહોતો? આમ થવાનું હું એની કદ નિર્ણયી

જુવાનો આપણા છે પરિવર્તનમાં આવ્યા છીએ તેમણે તેના કેવાં છે
એ કરનારા શાળાસિદ્ધિ જળે છે લઈ શકેલાં ઉત્તેજન કે જે વધારે છે આપણને

જાખનો આપેનો કે જેનો પાલે આપણને લાગે છે તેને આપણે જાણીએ છીએ

આપણને આમગણાત ઉત્તેજન કરને અને જાનના દેશોમાં આપણે જાણીએ છીએ
લાલ મેળવ્યો છે પણ અસાર જે છે તમારી આપણને તે દેશની પ્રજા ઉપર સખનાઈ

બુદ્ધિ પડી સમગ્ર યુગ એકદર રીતે વધારે સાઈ થયું છે આર્થિક સ્થિતિ જલદી સુધારવા

દૃષ્ટિએ વિચારતા, કેવીક આપણે એની નિરૂદ્ધિ અર્થ કરતા એ પ્રગતિના કમ જરા ધીમે

દેશમાં પ્રગતિ મોટા ભાગથી જુદી પડતી જાતિનો છે સિદ્ધાંતને જુદા જુદા દેશના પ્રજા

અર્થધર્મા છે પરંતુ એક રીતે, અને ખાસ કરી છે જામાનાઓમાં થયેલા આસા વિપરીત

આગવતા હતા તેમાં આપણા પોતાના દેશમાં પણ-બુદ્ધિ રહેશે

અને વધારે જુનમ અસારે જોનામાં આવે છે

હવે સુધારાની એક નિશાનીએ સ્વતંત્રતા અને નિયમનતા વિનંદ અને મિસર જેવા દેશોના

અને વધારે ગેરવ્યવસ્થા હોય ત્યાં તેટલો સુધારાને ધક્કો પોતાની ખાસ યુગતન સમૃદ્ધિ

વે આપણને ચિંતા કરાવવાને અને વિચારમાં નાખવાને પૂરતી મારે તે દેશ સગરે જે વહે-

એ માન યુદ્ધનું આગવુંક અંગ છે અને થોડા વખતમાં ચાલી જશે મિશનના મેનાપ રી મુરોતીનો

પણ બીજી કેટલીક નિશાનીઓ વધારે લાભદાયક છે આ વિચારે એ પડી થયો છે

મહ એટલે જુ એ માન નહીં પણ ભવિષ્યમાં પણ વિચાર એટલે જુ થયો નીધિ ત્યારપહેલાનાં

ખાખ ખુની કરી છે તેણે જાતાની આપણે છે કે ભવિષ્યમાં વિચારનું એક પરિણામી નાણા સખધી

જાતાના મોટા સમૂહ રહેતા હોય ત્યાં ભૂખમરો, આકાલમાર્ગી મોટા રૂંકવા, ઉધારો થયો છે

જેલાવણ વગેરે થયો અને આ બધાની નૈતિક અમર એ થયો કે પ્રજાઓએ એ આટલી

જાને ભવિષ્યમાં વિચાર થતા અટકાવવા

એ વિચારની નૈતિક અસર વિશે કહ્યું ખરેખર એ તો જલો વિશ્વવન સુધારાને એ છે

વસાયિદ્ધી આપી હોય એવું કે કે હો તો તમે વિચારને અટકાવો અને નહીં તો એ સુધારાનું

જુ થવાનો અને મને તો ખરેખર લાગે છે કે આ વિચારને પરિણામે જ રી પ્રગતિમાં એ રી

જામળી જન્મ પામશે કે પ્રજાઓએ એક બીજા સાથે મળી ભવિષ્યનાં વિચાર અટકાવવા.

માટે મધ્ય એ એક ફરજ છે જે એમ થાય તો પ્રજાઓની ન્યાયનિષ્ઠતાને સદકાની તરફથી એક પગથી આપણે આપણ વધા ગ્રીએ એમ ન કરેવાનું એટલું તો આપણે મેળ કુ છે કે જેઓ માત્ર આર્થિક ન્યાયનિષ્ઠતા જ વિચાર કરે છે તેઓની દૃષ્ટિએથી પણ પ્રજાઓએ મુને-
જાળવવા ખાતર સહકાર પોતાનો એ જરૂર છે.

પ્રજાઓના આર્થિક અને નૈનિક લાભ રચે વિગત નવી પણ તે એક બીજા સાથે મેળ ખાય છે એ લાગણી પણ પ્રજાઓ રચે સદકાનો માર્ગ વધારે મ ન મનાવે અને વ્યાપારમાં પણ એ જ રાત નજરે ચડે છે મે અમારું પણ કહ્યું છે તે પ્રમાણે આપણે બુદ્ધ મહેલા દત્તા તે કરતા આજે વધારે ગરીબ થઈ ગયા છીએ અને યુરોપ મ નો અમુક ભાગ તો આપણા કરતા પણ વધારે ગરીબાઈમાં આવી પાડે છે અત્યારે આપણે આપણા વેપાર વિશે સત્તા હો. (એ અને એની સામે વ્યવસ્થા અત યોગ્ય થાય એમ નેવાં આપણે ગ્રીએ ગમે તેટલા સારા હોઈ જો આપણી નજર આજે આવીને ઉતી છે અને તે એ છે કે તમારે બેમાથી એક નામ મુખ્ય જાતનું એ છે કે બીજા મેળ પાસે આપણો માત્ર ગરીબાને અથવા તમારી પદ્ધતિમાં કોરી મળે એવો આ સનાને માત્ર આપણે દૃષ્ટિનિષ્ઠથી જ અથવા માટે તમારે આ આ વિશે સનાને અથવા વાગ્યા છે કે યુરોપના બીજા દેશોને આપણે

આ મદારા પ્રાથમિક વ્યાપારોમાં માત્ર ખરીદ કરી સકવા પૂરતી તેઓની સાથે જામને આપણે નથી પણ હું તમને જાણ નથી કે પ્રજાઓને મમળના મા યુ છે કે બાપારીદૃષ્ટિથી દેશ અને મિસર જેવા દેશમાં જામ વવાનું કામ પ્રજાઓના સામાન્ય લાભ જાળવવા શિયાય બુદ્ધ પદેના બંધીનાર આપણે જુવે છે કે આર્થિક લાભ અને નૈનિક લાભ એક બીજા સાથે જમિત અને આપણી સ્થિતિ કહ્યું તેમ તેઓ માગને વધારે સગન કરી આપે છે એ હવે આ દેશ પોતાની સાથે જો સ્વાર્થિક દૃષ્ટિએ કે નીતિની દૃષ્ટિએ માણુએ એક જ ધર્મને અવનમની નથી, તમે કયા દૃષ્ટિનિષ્ઠથી ચાતોહો એના ઉપર ઘણો આધાર રહે છે નેમાથી કોણ કેટલે દર સારી છે એ આશયથી કરો અને તે જ વસ્તુ તે કરતું એ ફરજ છે સજીએ અને તેમાંથી તમા પરિણામ એક જ નહીં આવે જે તમારે વધારે સારી દુનિયા આશિયને બચાવ તમારા કાર્યની પાછળનો દંતુ એ મુખ્ય બાબત છે અને તે દંતુ એ સમ દૃષ્ટિનિષ્ઠથી જ નિષ્ઠાએવ નીતિમય હેતુ હોવો જોઈએ જે તમારા દેશના આર્થિક લાભ પણ આપણું હો. સાથે બધેમેટતા થતા હોય તો તે વધારે સાક છે એથી તમારો માર્ગ વધારે અને ન નરો પણ તમે એ વિના તો ધ્યાન બહાર કાઢ્યા જ નહીં કે તમારા કાયથી તમે બીજા આજે વધો છે કે પાછળ હટો છે તેનો આધાર તમે જો હેતુથી કામ કરો છો વિમા ઉપર મોટા ભાગે ને છે

એ અને હું તમને આટલું કહું છું તમારામાંના જેઓને જાહેર જાગીમાં ભાગ લેવાની ઇચ્છા હોય તેઓ અમ ખરેખર તમે જીવનમાં ગમે તે કામ કરવાના હો તો પણ તમારી જુવાનીમાંથી તમે તમારા પોતાના હેતુઓના સમર્થમાં પ્રમાણિક થતા નીજો બીજા માણુઓના સમર્થમાં

એમાણું થયું એ પ્રમાણમાં સહેલું છે, અને ખીજા માણસને છેતરવા એ પણ પ્રમાણમાં સહેલું છે તાજા ખીજા માણસો એ છેતરખંડી તરત પકડી કાઢે છે અને ખીજા લોકો તમને ધામી મથા છે એવી પ્રથમ નિશાની એ છે, કે તેઓ તમારી હુશીયારીના વખાણ કરના માટે જે

હેવે મારો એવો વ્યાવય નથી કે હુશીયાર માણસો હમેશા છેતરપિંડી કરે છે પણ ઘણી ખરી વાર તો તેમ થાય છે ખરૂં ખીજા લોકો સાથે પ્રમાણિક રહેવું એ પ્રમાણમાં સહેલું છે કારણ ખીજાઓને લાખો વખત સુધી છેતરવા જતાં આપણે પકડાઈ જઈએ તો પછી તમારી નિપાણી સાથે પ્રમાણિક થયું એ મુશ્કેલ છે, કારણ તમે પોતાને છેતરી શકો છો અને એ છેતરપિંડીમાંથી બચાવનાર કોઈ અદિત હોતો, નથી તમારા કામોના હેતુ માટે તમને પોતાને છેતરના જેવું સહેલું કામ ખીજા કોઈ નથી એનું હું એક દુક ઉદાહરણ આપું

એક તંદન નીતિમય અને આવકારદાયક દિલ્લિયાને માટે ભરનામાં આવનાર સલામી દાખી આપવાનું અને તો વ્યાખ્યાન આપવાનું તમને આમનજી અપવામાં આવે હવે તમે તે વ્યાખ્યાન માટે જ્યારે ઉભા થાઓ ત્યારે તમારા લાખણમાં અમુક જામતો તમે મક્કશો તે તે તમને સત્ય છે માટે નહીં પણ તે જામતોથી તમારા વ્યાખ્યાનની અમર નધારે ઉડી અને એમ તમારું માનવું હોય છે તે માટે આ એક નાનું જ ઉદાહરણ છે પણ તેવા જ દાખલાઓથી આપણા જીવન ભરપૂર છે

માટે નીતિમય અને ધાર્મિક હેતુ શિવાય તમારી માન્યતામાં માત્ર દુઃ થયું એ પુરતું નથી અને જો તમે તે ટેર કેળવી ન હોય, અને તે નાનપણમાંથી કેળવવી જરૂરી છે, તમારું હેતુઓ માટે સ્પષ્ટ ખ્યાલ રાખવો અને સારા હેતુઓ માટે જ કાર્ય કરનાની ટેર જો ન કેળવી હોય તો ખાત્રી ગણવો કે જેમ જેમ તમે જીવનમાં આગળ નધતા જશો તેમ તેમ તમારા હેતુઓના સખ ધમાં તમે પ્રમાણિક ડરહેનાની ટેવ બોશો, અને તમને માત્ર પાશંકે વારે નહીં એ તમે એના હેતુની કાર્ય ડરો છો કે જે સખ ધી તમે સ્પષ્ટપણે વિચાર કરો તો તમારું જીવન સ્વચ્છ પવન ન જ કડે અને જેવારે તમે સુધારાના સવાન ઉપર આવશો ત્યારે એટલી ખાત્રી રાખવો માત્ર તિરસ્કારથી જગતમાં કાંઈ કામ થઈ શકતું નથી મારો આગમ એવો નથી કે તમારે અન્યાયને તિરસ્કારના નહીં અથવા અન્યાય થતો જોતા તમારો જીવ ઉડગવો ન જોઈએ પણ જ્યારે સર્વોપરિ હેતુ માત્ર તિરસ્કાર થાય છે ત્યારે તમારું કાર્ય વિનાશાત્મક હોય છે અને મનનાત્મક હોતું નથી

હવે આ દિલ્લિયન વિશ્વવિદ્યાલયની દિલ્લિયાન જાહેરજીવનમાં સુ કરી શકે ! અત્યારના સમયમાં, વિશ્વવિદ્યાલય એક પરિણામ તરીકે આદર અને પાર્થિવ લાભ વચ્ચે અગ્રહો આવી રહ્યો છે એવો એક દાખલો તમે અમેરિકાના યુનાઇટેડ સ્ટેટસમાં જોશો અમેરિકામાં અત્યારે એક વિષય ચર્ચા છે અને તે વિષય શાંતિના સમયમાં તૈયાર રાખવાની સુદ્ધ સામગ્રીનો છે, હવે એ સમય મલો મહત્વનો છે કારણ એ વિષયમાં ખીજા ગમે તે એક દેશ કરતા અમેરિકા વિશ્વ સુ કરે છે કે તે જ સમયી વધારે મહત્વનો વિષય છે એક મત એવો છે કે અમેરિકા

જેના સમયે નહાન જે તો પોતાની યુદ્ધત મઘી બીજા કોણેય નાનના વિચાર વગર નરેથી વધારે લગ્ન કરી જોઈએ, પણ તેની સામે એવો પણ અનિવાર્ય સ્થાવાય છે કે યુદ્ધ-સામગ્રીના વજનની નપદા ૨૦ મગવાતા હુનુથી બધા ગેરોને એ-મન કરવાના મમમાં અર્થે મઘે આગેવાની નવી જોઈએ. અને જેને હું આજે અનિવાર્ય હું તેના ઉદ્ધરણ તરીકે હું તીયેનો ઉતારો છું. હું — 'એવી મઘી યોજના—યુદ્ધસામગ્રીની નપદા ઓઠી કરવાના હુનુથી પ્રગ્નએને એકલિન કરવાની યોજના—ન ક વામા આવે ત્યાં સુધી આપણે આપણા મનને પૂરીએ કે "શુ સુધાતું અતિમ વિષય તે વિષયમાં આવેને કે ત્યાં તે પોતાનો જ નસ કે વાની રૂઝાન કરે અને આ પ્રમાણે આપણે તારાજ કરનારા વિદ્યદ્ધમા થઈને બધા જ જનીપણના આ આ પડાને જ નિમોણ થયા ડીએ ર'.

હવે આ રમ્મોમા એ દિટ્ટિનું હુનુમાં પણ સમગ્ર રમ્મોમા નીવવામા આ હુ જે એ રમ્મો સુરોપીયન વિદ્યદ્ધ મિયાન અમેરિન સંન્યાધિપતિ નરન પાંગે યુનાઈડેડ રેડસમા કરેલા બાબતમાથી ગરવામા અમા છે.

હવે નારો હેવાનો આશય પણ એ જ છે અમારે પાયાન જ્ઞાન અને આત્મ વન્ને વિરોધ યને જે અને તે તમે આ હજી અમેરિનના લમનામા જુએ છો. યુનાઈડેડ રેડસ કેવી નાજીની અખનિયા જે તે આપણે જાણતા નથી પણ ત્યાંએ અમજ પત વિરા અનાવી ન્યા છે એ આપણે જોઈ સગીએ ડીએ અમુક રમ્મોમા આ રાની ડન ધાવ છે કે પાશ્વિય નાનનો પક્ષ ડને છે તેનો આવા આ સવાનો જવાબ બીજા દેશોમાથી હુ મને છે નેના ઉપર વજો મોટે બાને ને છે.

અનમા હુ આશા રાખુ છું કે આ દેશનું ક્ષિતિયન વિદ્યાર્થી ન વ અને બીજા જે જે દેશના પ્રતિનિધિ અર્થે હાજર છે તેનું વિદ્યાર્થીન ન હુ. હુના ગેરોમા આ પાયાન નબ અને આશય વન્ને રાવના વિરોધની નિશાનીઓ ત હ પોતાનું નિગર રાજ સખો.

યાદ રાખે કે તમારા દેશની અદર તમારૂં રામ એ છે કે તમારી બધી પ્રગતિ આર્થ મનને લગત હ વા ત હ યોજાય કે જેને પ્રગિણાને બીજા દેશોમા પણ એ મનને પુરિ મઘે, અને જે તે તમે કરી છો તો મારા વ્યાખ્યાનની રાઆતમા મે નુ તેમ આ દુનિયાને વધારે સારી બનાવવાના કામને માટે જે અ ન જરૂર જે તેમાં મે કરવા જેનુ થયે અને તે હુ. હુ. ગેરોનો સહયોગ વનાવવુ મામ છે.

ગુજરાત મોહિની.

લેખક — રાજકૃષ્ણ બિહારીલાલ.

[માહ]

તુમારી મદિમા અગમ અપાર ધનધન હો કિરના,
—તુમારી.

ભાગ્યવતિ ધન લાગત શ્રુતિ, રીચીરતનાગાર
તામટી શુષ્ક ગુજરાતમોહિની, સુખમા સુખ દાતાર

—તુમારી. ॥ ૧

યૂવતિ યૂવક પાહરાનાનમદ પન નિઘાસનિચાર
નરનારીનુ હર બોધ કરાનત, કરે દેશ ઉપકાર

—તુમારી. ॥ ૨

વારિજ વસ્ત કૃજોદરો કામિની, કરેડો વિવિધ શ્રુ ગાર,
મિલમિન દન્દ મદગતિ નાયહિ, આવત મગનચાર

—તુમારી. ॥ ૩

હે જગદીશ રમાપતિ રાયરી, રચનાશચિર નિહાર
વારવાર બન જય બિહારી, જોનત જયજયકાર

—તુમારી. ॥ ૪

શું દષ્ટિકોણ બદલાયા છે ?

ચેખાન્દરા રમણીયરામ ગોવર્ધનરામ ત્રિપાઠી.

જગજ્ઞા આ મહાન દેશની રાજ્યમંત્રી સત્તાનો દષ્ટિકોણ ન તાપો છે અને આ દેશની મહા પ્રજા તરફ ન્યાય અને પ્રેમથી નહવે વધારે પ્રમાણમાં વધારે વિશ્વાસપાત્રી પત્રવામાં આપશે એવું આપણે કેટલેક સ્થળેથી સામગ્રીએ છીએ એ અભિપ્રાય તો પુરતી માટે નહીં 'રાજકીય સુધારા' ના નામે આ દેશ ઉપર જે નવું નવું આરોપમાં આપ્યું છે તે ગુણ કરાય છે દેશજીવનના પાયેક કાઢે જે જે પ્રસંગો આપણે અને છે તે જ વધારેમાં વધારે સચોટ ઉત્તર એ અભિપ્રાયને આપે છે નવા સુધારાઓ નહીં ધારાસભાઓ સાથે પુરેપુરા અમનમાં સુધારા છે કેટલીક દિશા નરકથી એવું કહેવામાં આવે છે કે આ ધારાસભાઓએ નર્મમાન પરિસ્થિતિઓની ભાવના મુકેલીઓ વચ્ચે ય રહીને જે કાર્ય કર્યા છે તે મોટાં જ છે અને નથી થતાં તે માટે અસહકારી બંધુઓ જ જવાનહાર છે ધારાસભાઓમાં જઈને મોટા કામ આપણે કરી શકીશું, એથી આપણે દેશને આપણે યથાર્થ રીતે કરી શકીશું અને, સહકારના એ એક મોટા આરસપક અમ તરીકે દેશના જીવનને ઉત્તર એથી જ કરી શકીશું એવી એવી માન્યતાઓથી પ્રેરાઈને કેટલાક જનોએ ધારાસભાઓને સ્વીકાર મ્યો છે એ સ્વીકાર કેટલો દુનંદૂપ નીવડ્યો છે, ધારાસભાઓના સભ્યો અમનદારી સત્તાઉપર કેટલે અંશે અટક તરીકે પર્તી શક્યા છે, ધારાસભાઓના સભ્યો અને મંત્રીઓ પોતાના કાર્યોમાં કેટલા સ્વતંત્ર રહી શક્યા છે અને પોતાનું અને આ મહાન દેશનું મોરદ કેટલું સાચી શક્યા છે, અને એ રીતના આ સહકારથી આ જ વર્ગોથી આપણે આવેલો દષ્ટિકોણ કેટલો બદલાયી શક્યા છે એવા કેટલાક મુદ્દાઓ ઉપર જે શામે નખરાનું આદિ, મહત્તે જરૂરનું લાગે છે અસહકારીભાવનો શિવાય બીજો એવો પણ એક વર્ગ છે-અસહકારી ધર્મો નહોતો હશે, કે જે અસહકારીભાવનો જોડે એક પદ તરીકે જોડાવાને દાવ્ય રીતે માન્ય નહિ પણ હોય, પણ તે કરતાં જે વિશેષ તો સહકારી સાથે ઉભા રહે પણ રહી શકે નહિ-તેમના વિચાર આવેલી વિશ્વાસનિશ્ચિનતા અને કાર્ય કરવાની તેમની અનિ શિયિન મૂલ્ય પ્રકૃતિને લીધે મુખ્યત્વે કરીને-તેટલા જ માટે અસહકારના સિદ્ધાન્તો બહુ લાગણી એણે સ્વીકાર્યા હોય. અસહકારી બંધુઓએ તો આ ધારાસભાઓમાં એવો પ્રયાસ અણવિશ્વાસ, અપ્રદા અને અબલુગમે બતાવ્યો છે કે આ બાનતમા એમના તરફથી સહકારની આજી રાખવામાં જૂઠું જ કહેવાય. પણ જેમણે સહકારમાં પરિવ્રતન જોઈ છે, તે દેશની ઉન્નતિ વિચારી છે તેમણે શું કાર્યો કર્યા છે, અને એ હાલ ક્યાં કેવી સ્થિતિમાં ઉભા છે તે આપણે જોઈશું.

— ધારાસભાઓ-પ્રાન્તિક કે વડી-માં એવું કહેવાય છે કે સભ્યોને પ્રથમ કળા પછી સ્વાતંત્ર્ય અપાય છે છેલ્લું જાહેર એ વાતની કેટલી સમય ને સચોટ માહિતી આપે છે । સ્વતંત્રતા પ્રશ્નથી અમનદારી દોરવામાં ને નાદીરકાલી કેટલાં નમુના પડ્યા છે એ જણાવું નથી શું કે

ગુજરાત મોહિની.

લેખક — રાજકવિ બિહારીલાલ.

[આટ]

તુમારી મહિમા અગમ અપાર, ધનધન હો કિરતાર,

—તુમારી ૦ ૨૬

લાગ્યરતિ ધન લાગ્યરતિ ભૂમિ, નીરમીરતનાગર,
તામહીં ગુણ ગુજરાતમોહિની, ગુણમાં ગુણ દાતાર

—તુમારી ૦ ૧ ॥

યુરતિ યુરક પાંડતાલાભદ, પાં નિઘામુરિયા,
નરનારીનુ ઠર મોખ કરાનત, કરૂં દેશ ઉપગર

—તુમારી ૦ ૨ ॥

વારિજ વલન ફૂરો રીં કામિની, કરકર વિમિષ જુગાર
ગિવમિષ રુદ્ધ મલગતિ નાચહિ, ગાનન મગનચાર

—તુમારી ૦ ૩ ॥

હે જગતીલ માપતિ રાનરી રચનારચિર નિદાર,
વારવાર જાન જાપ બિહારી, જોનત જાપજાપ

—તુમારી ૦ ૪ ॥

શું દષ્ટિકોણ બદલાયા છે ?

વેળાના અમલીયરમ ગોવર્ધનરામ ત્રિપાઠી.

જગજૂના આ મહાન દેશની રાજ્યવસ્તી મતાંતો દષ્ટિકોણ ન ગયો છે અને આ દેશની મહા પ્રજા તરફ ન્યાય અને પ્રેમથી હવે વધારે પ્રમાણમાં વધારે વિભાવતાથી વર્તવામાં આવશે એવું આપણે કેટલેક સ્થળેથી સાબળીએ છીએ એ અભિપ્રાયની પુરતી માટે ના 'રાજકીય સુધારા' ના નામે આ દેશઉપર જે નવું નવન આરોપવામાં આવ્યું છે તે રલુ કરાય છે દેશજીવનના પત્યેક ક્ષણે જે જે પ્રસંગો અચાને ખેંચે છે તે જ વધારેમાં વધારે સ્પષ્ટ ઉત્તર એ અભિપ્રાયને આપે છે નવા સુધારાઓ નવી ધારાસભાઓ સાથે પુરેપુરા અમનમાં મુકાયા છે કેટલીક દિશા તરફથી એવું કહેવામાં આવે છે કે આ ધારાસભાઓએ નર્મમાન પરિસ્થિતિઓની ભપકર મુરકેનીઓ વચ્ચે પ રહીને જે કાર્ય કર્યા છે તે મોટા જ છે અને નથી થયા તે માટે અસહકારી બંધુઓ જ જવાબદાર છે ધારા સભાઓમાં જઈને મોટા કામ આપણે કરી શકીશું, એથી આપણે દેશસેવા યથાર્થ રીતે કરી શકીશું અને, સહકારના એ એક મોટા આરમ્બક અગ તરીકે દેશના જીવનને ઉત્તર એથી જ કરી શકીશું એવી એવી માન્યતાઓથી પ્રેરાઈને કેટલાક જનોએ ધારાસભાઓને સ્વીકાર ખોઈ છે એ સ્વીકાર કેળો ફત્તૂપ નીવડે છે, ધારાસભાઓના સભ્યો અમલદારી સત્તાઉપર કેટલેક અરો અકુશ તરીકે વર્તી શક્યા છે, ધારાસભાઓના સભ્યો અને મંત્રીઓ પોતાના કાર્યોમાં કેટલા સ્વતંત્ર ગઈ શક્યા છે અને પોતાનું અને આ મહાન દેશનું ઔરવ કેટલું સાચી શક્યા છે, અને એ રીતના આ સહકારથી આ જ વર્ષોથી ચાલતો આવેલો દષ્ટિકોણ કેટલો બદલાતો શક્યા છે એવા કેટલાક મુદ્દાઓ ઉપર એ શબ્દો વખવાનું અર્થ મૂકેને જરૂરનું લાગે છે અસહકારીભાવેથી શિવાય ખીજે એવો પણ એક વર્ગ છે-અત્યંત ધણો નદાનો હશે, કે જે અમલદારીભાવેથી જોડે એક પક્ષ તરીકે જોડાવાને કાંચ વિક માન્યો નહિ પણ હોય, પણ તે કર્તા યે રિજેક તો સહકારી સાથે ઉભા રહે પણ રૂઢી શકે નહિ- તેમના વિચાર સાથેની વિશ્વાસનિન્નતા અને કાર્ય કરવાની તેમની અતિ સિધિર મન્ પ્રકૃતિને લીધે મુખ્યત્વે કરીને-તેટલા જ માટે અસહકારના સિદ્ધાન્તો બહુ લાભથી એણે સ્વીકાર્યા હોય. અસહકારીબંધુઓએ તો, આ ધારાસભાઓમાં એવો પ્રવચ અણુવિશ્વાસ, અપ્રદા અને અખુશ્મો ખનાયો છે કે આ બાબતમાં એમના તરફથી સહકારની આશા ગરબામાં બૂલ જ કહેવાય પણ જેમણે સહકારમાં પરિવર્તન જોઈ છે, તે દેશની ઉન્નતિ વિચારી છે તેમણે શું કર્યો કર્યો છે, અને એ હાલ ક્યા કેવી સ્થિતિમાં ઉભા છે તે આપણે જોઈશું.

ધારાસભાઓ-પ્રાતિક કે વડી-માં એવું કહેવાય છે કે સભ્યોને પ્રથમ કગતા પછું સ્વાગત્ય અપાય છે છેલ્લું જોડે એ વાતની કેટલી સમસ ને સ્પષ્ટ સાક્ષી આપે છે । પૂર્વ-જના પ્રમથી અમનદારી દોરદમામ ને નાદોરશાહી કેટલાં નખગા પડ્યાં છે એ જણાવું નથી શક

નથી નથી કમિગિઓના ઘેરણા અને તેમની કામ કરનાની પદ્ધતિઓ પણ શુ યોગ્ય છે? ખરે જ
 સહકારના સિદ્ધાન્તથી જ દેહને નાથે જગદ્ગુપ્ત લક્ષ્મી અને જોડો નામના આત્મા
 સહકારના સિદ્ધાન્તથી જ ભાર્ગવજીનાં જોડા એક નખતના અનુસ્વારનાં અનુ
 સારામત્રી તે એટલે નાનગ્યસાદીને પગ તમા દાઢણુ ફૂલ માટે નહાના આનંદને રમાડામાં
 આવે એવા ઉદાનનારા જનામોની મનો માતી નેરો પડે સહકારના સિદ્ધાન્તથી જ સત
 સત્યેન્દ્ર પ્રસન્ન સિન્ધ જેવા પ્રાન્નિક મનને જોડ અચેત્ત અમનનારને પણ શમિન્દો મનાવે
 એની ધાત- જાનનીતિ ધાગણુ રી પડી સહકારના સિદ્ધાન્તથી જ વડી સરકારની
 એની યુગીન કમિગિમા સરકારે નિયુક્ત નેના સમથ શુદ્ધિગાની અને સ્વનત્ર નિચારના ક્રિડી-
 સમ્યોગે પોતાની શુદ્ધિ અને સ્વનતતાને વેની દેરી પડી, અને કારદેવર જ ગણી સકાય
 જોડી લોકપ્રવૃત્તિમા રાગમાને ખેનતા કાર્યાલોકને પીન-કોડની વનમો લગા રામા મુની પણ હા
 ઘાંસની પડી માનેગમ અને ધારવાર ચ પુર અને અનીગ જેવા ત્રણુચાગ મીત જ તીપારાગ આગ
 ફરી આગે વેળા ૭ માસ પહેના હિન્દી સરકાર જેમ કમિગિઓ નીમતીદહતી, અને કમિગિઓમા
 પોતાને પીક નાગતા સમ્યો સુકાત તેમા ઘેરણા પોતાની સ્વેચ્છાનુસાર રચાત, તે જ પ્રમાણે
 હજુ પણ કમિગિઓ જ નીમાય છે, સમ્યો પચદ પ્રાય છે, ઘેરણા રીનારાય છે અંજો જન-
 આરણે જ સૌ વચ્ચાઓ વાંચે લોકમત જગવાની કે સોમત જગવાની જરૂર રહેજ
 પણ જોવાતી નથી નોકરશાહી મારમા અનને તે એની પરદેલીય ઠામોને ઉંચા પમારો છુપી
 અપાદને તમારે ગ્યાય છે મિનીરસ આદ્ય એજ્યુકેશન જેવા જે મરોસો નીમાયા કે તેમજ
 હજુ પોતાના કાયે-પ્રજને નિલાળ નાલતાયી-સર કર્યા નથી ખેતીવાડી ઉપર જ જન જનતી
 આ પ્રજને ખેતી કે ઉદ્યોગ ૭ રની ઉપયોગી શાખાઓ આપવાની જરૂર જોવાઈ નથી હજુ તે
 એ જાગેતોના નિચાર પણ જલામ નથી હિન્દમા નોકાખાતાની અને લશ્કરી કાનગી માટે
 જે વિસ્તૃત રચનાઓ થઈ જોડે તેના સ્વના પણ રચાય નથી થોડા જ દિવસ ઉપ-
 આપણે જે આરી એક કમિગિની વાત સાલ્યા કે એવો કરો જ અથ નથી જ્યા સુધી
 દલિયા મધીનો કાયદો એક કામને જોડે સમૂળગો રદ થાય નહિ જ્યા સુધી એસાને અને
 સમચરીનો જેવા ઉદની જાતના વજાયક જાણુ અને વિમાનો વિગેર આ દેશમા જ તેવાર
 કરવા માટે જોજનાઓ આચારમા મુકાય નહિ, જ્યા સુધી આ દેશમા લશ્કરી જળ પ્રતમા
 જાણત કરનામા આવે નહિ કે જ્યા સુધી પ્રજની પુરુષાતત્વીનતાને સત્તર નિર્મન કરવા
 માટે જનવર પ્રગતીય સિક્કણ આપનાનુ રા જ કરનામા આવે નહિ અને દામિક રાજનીતિ
 ઉપર છેદ મુકાય નહિ, ત્યા સુધી ઉપર કહી કે તેની કમિગિઓનો ક્યો જ અર્થ નથી સુનેક
 ને શાંતિના રાકોના નામે હજુ પણ અનેક અમનદારો મોટા અત્યાચારો આદરી રહ્યા છે જુનક
 કાઉન્સિલોના જાળમા જે વસ્તુસ્થિતિ હાતી તે જ હજુ પણ છે અને ધારામલના સહકારી સમ્યો હજુ
 કાઉન્સિલ રીતે નોકરશાહીનો હકિકોણુ બદલાવી રાખ્યા નથી તેના જગદસ્ત પુરાવા આ ઉપરાત
 ધણા ધણા છે સર્વ જો સહકારી અનુઓના સિદ્ધાન્તો રીતીની જગીન ઉપર ઉભા કરવામાં
 હોમસનું નેતુ પરાક્રમ, ૩-૧૨-૦ એન એમ ત્રિપાઠી એન કપની, મુંબઈ

આ તો છે એ વાત વધારે પ્રજા યત્ન છે સહારન કહેલું ક્યુ-સાદેમ આપી ગયા એ સાદેમે
 બહી બહી વાતો કરી પણ પિણીમ વૃક્ષમાં આથમી ગયું અને હિન્દને અને દિન્દીપ્રમો
 માટે મહેને પ્રેમ કે એથી વધારે કશું જ કહી ગયા નહિ કે કરી ગયા નહિ નામદાર નામ પ્રમ
 હોઈ રેડિંગે બમાર આ દેશનું રાજ્યનું હાથમાં નીકળે ત્યારે એના જ મહાગમ્યનો ઉપાયો હતા
 ન્યાય અને વિશ્વાસની નીતિ ધા પુ કરી આ દેશના કનડો અને કમામ કરના માટે અમલ
 નિયમો પ્રજાપત્રે જણાયા હતા અને દેશની ચોપાતની પરિસ્થિતિ અને જોઈ વિચારી પડી
 કામ કરનાની ખાડેલ દેખાડી હતી પણ વગુ જ એ સાથે પ્રેરુ પડે છે કે એ સામન
 કથુ જ કરી રાજ્ય નથી ચિનાય કે દેશના પીકોલ મળી રીતો સાથે એકાન આવી હોય
 અધીજ સામે અજુકાર્યા વાયા કનાકો સુધી વિચાર કાઢે ચર્ચાઓ અગી અને નાને રો-
 મેકો કલ-ગોળખી રામના આ ઉપગાન કમ જ થયું નહિ થતું નથી 'પ્રેરુ
 તકે આપો, ' કહેનાર નામદાર વાલસરખેને પ્રમ્મએ તમ આવી જોડુ પણ એમાં એ
 નામદાર કથુ જ કરી રાખી નવી પ્રમ્મને એમના એના એના મહોળા વચનોમાં અને
 બહી બહી વાતોમાં હવે કેટલા વિશ્વાસ રહી રા ? પાનન ને ખિતાવતા પ્રમો
 હજુએ આપણી સામે જ એના ને એના જ મહાપ્રમા-એની જ કલમરતાથી ઉભા
 છે, અમનદારી જોડુમ્મી હજુએ દેશમાં જ્યાં જ્યાં ત્યાં જુલમ વર્તાતી રહી છે ગાની-
 પ્રદેશતા સફ્ટ પેપી પટે નાગો રાજાગોળી ગણવામાં આવે છે રર-ડીના ભાસને રે રાજાએ
 કે અલાનિ દેશનતાર બાંધુ ગણવામાં આવે છે માનેશમ આ ધારનાર જેવા પ્રસંગે
 કૃત્તવ્યે હજુ પણ અમન ને મોગથી ઉજવે છે ! ! સાસર-બાઈઓ જેના દુષ્કૃત્ય
 નિકાનની સત ભોગવી જ્યાં છે જન્મભેનિમન, એને પીનરોકા કહ છે તેમ કમન ચાંદ
 વપનો દેશનિકાન, પણ ગણેલ સાવરમર માટે તો એ મુત ક્યાગનીર નટાઈ જતાત કે હોઈ
 રેડિંગ સાહબ જેના ન્યાયાધિત અને સહકારથી જ ન્યાય અને સ્વાનમ્ય મેળવવાની માનવતા
 રાખતા રા જમનાવાસ જેવા એનેક સ્વરાજ્યનાદીઓ આનો રો ઉત્તર આપે છે 'હજુ પણ
 સગકારી અગ્રેજ સિપાઈ કે ટાઈ સાધાગણુ અગ્રેજ મિગલર હિન્દની સ્ત્રીઓ ઉપર અત્યાચાર
 આ રીતે કે એ અત્યાચારથી કાચ મૃત્યુ પામે તો પણ નહીં શિક્ષાઓથી મોગથી છુટી જઈ રાઈ
 છે હજુ પણ આસામના ચાનાગા 'રીડ' જેવા મજુરોને 'શુ' કરી કેતકતાની હાથકામમાં
 નિર્દોષ કરી છુટી રાઈ છે હજુ મિ રોડિમેન જેવાને હિન્દમાં પાઠ આપવાની રજા મળી
 ચાકતી નથી હજુ પીનરોકા અને કીમીનવ કોડની કેટલી કનમેનો સત્તાવારીઓ દુરપયોગ
 કરી રહ્યા છે ? સીડીશન મિર્ગીસ એક્ટ અને પ્રેસ એક્ટ જેના પ્રેરનારે વિવાલક કાયદાએ
 કાયદાની પોથીઓમાં કાગા અત્યારેએ ઉભા છે ? આવા અવા પ્રેરનારે પ્રમ્મો અને
 કેવલામે કાગા કાયદાઓ ને બચકર પ્રનિમધે કહેવાના સ્વરાજ્યનો પહેલો હપતો મળી ગયા
 પડી મે આજ સાત સાત મહિનાઓ સુધી આપણી દષ્ટિ સમક્ષ બચકર રીતે આ ને ખમ્મ જ છે ?
 દેશમાં અશાન્તિ અનેક પ્રસંગોમે લખને મૂક ઉગે વધારે વિસ્તાર પામતી જાન છે પ્રમ્મએ

એકે નાદે જાણી રીત છે કે દૃષ્ટિકાણ બનાવે છે, પાગુ નધારે ખગમ થતો જાય છે કે પ્રજા સોદો નધારે પ્રગતનાથી સચેત, જાગૃત, આમરિકમવાન, આત્મચિન્તાન અને દલ જાય છે અને યજે જે હિમતરાન પગના પ્રગમે માણ્યા છે તે અચર અને તેજસ્વી છે. પ્રજાનો આત્મા તિન ઉમે વધારે ગૌરવરાજો, પ્રભાવશાલી, પ્રતિષ્ઠાવાન અને ઉન્નત થતો જાય છે જગતજુતી આર્થ પ્રજા ચિરંજીવ જીવે. ૨૨જે એ જીવન જગતને ઉપયોગી નીકરીને પશુ પ્રજાએ હજી ધણ કરવાનું છે જનકાશમા કહ્યું છે તે કરતા વધુ વધારે વધુ છે, પણ સામાન્યગતની સાચી સિદ્ધિ માટે હજી લગ વા. વધારે કરવાનું જાણી છે પ્રજા, એ પ્રગત જીવન આપી વન્દેમાતરમ્ ।

અહીંનું મહારું જીવન.

લેખક—શ્રી. કાન્તિલાલ જગનલાલ પડ્યા, એમ એ

તમારી સૌથી વિશેષ જાણાસા કદાચિત મહારે અહીંનું જીવન જાણવાની હશે. તેથી તેથી થતું એવી હાલતમા છું.

(૧) આજકાલ મળેલું ૬-૬૫ વાગે થાય છે, જે કે વારંવાર એવું હોય છે કે, નવ વાગ્યા સુધી સંપૂર્ણ રહેનારને પણ હજી પ્રાત કાળ છે એમ જ લાગે પણ મહારી કેટલીક "કેટલા" છે, એટલે ખારી ઉધાસી રાખીને તથા પછા નાખ્યા વિના સૂઈ જાઉં છું, તેથી પ્રકારાનું પહેલું આગમન મળે જગાડે છે તેમ મોઢા સુધી પધારીમા ચાલુ રહેલું છે, મળે બહુ વસથુ પડે છે તે જના રાજના કાર્યને માટે ખરેખર પહોંચી જના સાત વાગે તો મહારે ઉઠવું જ જોઈએ કોઈ વાર તેથીય જોડે જીડુ છું, ને કોઈ વાર તે જીવન પધારીની દુઃખાથી બહારની ટાકમાં નીકળી આવવાનું જગમ ગમતું નથી.

(૨) મહારે નિત્યકર્મ, બહુ ઉતાવળ કરે તોયે, જા કલાક તો લેવાનું જ પશુએ કેસકમા ખતાવી દે છે, કે તેથીય જોડે વખત વેતા હશે તેઓને મહાનથી વધારે મોઢા જીડુ પોસાય પણ મહારે તો "જીવના અધારે ૫ વાગેના જેવું દાતલું = વાગ્યા લાતને ખરેખર સાફ કરના જોઈએ, નહિ તો હેરાન થાઉં તે પછી હમમત રોજ કાપી પડે, નહિ તો ખપેર પછી તો મોઢા એવા જેવું પણ ન રહે તે પછી કસરતમા પદરેક મિનિટ તો ગાળવી જ જોઈએ, કારણ કે મહારી આમતમા તો આરોગ્ય ને શક્તિની ખાણ એ જ છે. પછી રાજની સભાજ રાખના હેર-કુમ નાખી ખરેખર સાફ કરવા, તે પછી-દાવાની જગ્યાએ "વૉશ" લેવા, એટલે હાથ મોઢા ડોક વગેરે સાધુથી ધોઈ સાફ કરના, તે પછી કપડાં પહેરનાં આમામા પણ આજ પ્રમાણે ૧-૨૫ કલાક મહારે રાજનો મુખ્ય જ રાખવાનો હોય એમા કાપાકૂપી કરના, કાપ કરવા બહુ થે યત્ન કર્યા છે, પણ તે અચરક વાગ્યું છે.

મારી પીસ વાર્તાઓ (સમિત વાર્તાસ મહ.) ૨-૦-૦ એન એમ ગિરિશી એન કુંપની, મુબાઈ.

(૩) ૮૧ વાગે કપા પહેરીને “એક-સાઈ” ઉપર જતાં એક-સાઈમાં સૌથી પહેલું કા તો ખેંચી દેવ કે ધઉની બીજી માં “એક-સાઈ” બનાવટ હોય “ખેંચી” એવો અર્થ જેને “બા” કહે છે તેનું “બા” તેમાં, સીરખ-ખાંડની જાડી માથાગી જેવા-તથા દૂધ બે નાખી, ચમચા વડે ખાંડ-ખી જવાનું કહે છે, કે બહુ પૌષ્ટિક છે એ કે જો જો-સને એને માટે કહ્યું છે કે એને રક્ત-પ્રવાહમાં માથામાં ખાંડ છે તે જોવામાં થોડાં ખાંડ છે મહેને તે ભાવે છે અકાંડીઆમાં ચાર-ચાર એ લઈએ છીએ, બેચાર બીજી ધૂંની બનાવવાની સ કાં બીજી, પતરીઓ જેવી, જેના બુ। બુલા નામ હોય છે તે જે પછુ દૂધ ને સીરખ સાથે ખાવાની હોય છે તે, ને રસિદારે સાચુ જાણી કાંઈ (કેમ, એ પછુ મહારા નગીમમાં આવીને : હિન્દમાં આપનાં નાં જેને ઠાંગેરી તે) પણ અહીં આવીને જેમ પહેરવેશ, રીત ભાલ વગેરે નવાં લેવાં પડે છે, તેમ સ્વાદ પછુ નવો રીકારવો પડે છે પણ એની બનાવટ પછુ મહેને સ્ત્રી ખરી તે પ્રતી ‘એક’ માથાનું ને મોરખો, નહા અને કોઈ વિસ બગાડ કે દાગની કમોરી, કે બગાડ અથવા દાગની એવી કોઈ બીજી બનાવટ

(૪) મતલબ એટલી સમજવાની કે પેટ ભરી શકાય છે, અને ખોરાક પૌષ્ટિક છે માથાનું જોર જરા વધારે રાખુ છું, જે કે મેલુ તો છે (ગા-૪ શિવિંગનું એક રતન એમને બગમમ રા-૩ રૂપિયે રતન-નડિઆરનું ગેરભાર) ૬ વાગાને શુભાગે-ઝદી વહેનો તો કદી મોડા-ધેરથી નીકળુ છું ટાઈમ્સ તેમ જ ટપાલ પ્રાપ્ત કાગે જા વાગે આવે છે તેર તો ટાઈમ્સ વાચવાનો વખત કાઢી મોઢે પછુ ટાઈમ્સમાં રોજની પ્રહતિઓની નોંધ આપી હોય છે તે પહેલી નેબ્રજીયુ છું, જેથી ભારણુ વગેરેની માહિતી રહે અંતે મરી જવા સમાચારોની દુખી નોંધ છે તે નેબ્રજીયુ ધેરથી પગની બિગ રોશને પહોંચતા એક મિનિટ હમણા તો મહિનાનો પાસ થીધો છે, એટલે દીકરી લેવાનો વખત, મહેનત થયે છે કોઈક જ રાર રોશને રોકાવું પડે, કારણ કે તે અખતે તો અમ્મે ચારચાર મિનિટ દેન જતી હોય છે કોઈના રસ્તે બદલી પછુ પડે ધણી વાર ભીંડ એટની હોય છે કે ઉભા જ રહેવું પડે સાઉથ કેન્સિંગનું રોશને ઉતર ત્યા સાતેક મિનિટ આમવાનું કોઈ વાર ખરીદીનું કે એનું કામ હોય તો અનુગતતાએ તે કરીને ધણી નેમ મા બાઈ : કારણ કે આંખે અધાર એટલું મેલું થાય-જા વાગે ‘lighting time’ રસ્તાનો દીવા કરનાનો વખત છે, અને તે પછુ ૪૦૦ ન હાય ત્યારે સામાન્ય રીતે ૮૫ વાગે ૧। માં પહોંચના વખત કડ જે કે અહીં આપના જવું નથાં કે મિનિટ મિનિટ હાજર થવું પડે, તેથી મનને શાંતિ રહે છે

(૫) એક વાળા સુધી લેવા મા કામ કરનાવું તે પ્રતી ‘જય’ લેવાનો બધા તો બહાર કોઈ “રેગાર” મા જઈ આવે કોઈક જ પાને ઘર હોય તો ઘેર ન્તય અમે નવો રંગેનો રાખ્યો છે ૬ નાનકે ને દેનેપાડે (ઇન્દારનો કેમિગિટ્ર પ્રેસર, ૧ મેજનોરનો તથા “બોન દી”નો સાધી)-તેની ‘ક્રમ’ મરી છે વારાખતી રાધનાનું, ન રાધનામાં શુ ૧ એક શગી ઉર દાળ (મસુરની, હો કે) ચઢાવી દેવાની, બીજી ઉપર બગાડ ખરી દેવાના પ્રતી બટાગ

તૈયાર થતા કાલી કે છોતી-દાળમાં પધરાવવાના એટલામાં ભાત તૈયાર કરવાનો, તે તૈયાર થયે અંદર પધરાવવાનો, તે ઉપર મીઠું, મગ, મરચું ને માઈરિન (માખણનો કાઠ) એ બધું વાગે કલાકમાં તૈયાર થઈ જાય મહારી વારે હાલ તો સોમ ને શુક્રનો છે તે દરમ્યાન કામ ચાલતું હોય, ને વધારે દુરસદ હાય તો બધું વચાપ-ગમ્મિસ મોટે ભાગે

(૬) ત્ય પછી પાણી કામ ચાલે તે ચાર વાગે ચ્હાલી તૈયારી કરીએ તે પછી વારા ફરતી દુધ રોજ એક ચીલીમાં આવે છે ચ્હા ને મિશ્રિત લાવીએ છીએ કોઈ વાર કોઈ મળવાં આવનારની મહેમાનગીરી ચ્હાવી કરીએ, ૩ રાત્રે તો જમાવ્યા હતા લયમાં આ દિ-દુસ્થાની લંચ ને ચ્હા એક તો અમારે હાથે પતે છે એટલે ચોખ્ખા હોય છે (હોટેલના જેવા નહિ), ખીજી અમારી અનુકૂળતાએ લઈ સફાઈ કરીએ, ત્રીજી જવા આવવાનો વખત આવે છે ને કામ બગડતું કે નિલગાતું નથી, ને ચોથું સેતુ પડે છે નહિ તો રોજના બે સિયાંગ લેખે અઠવાડીયાના એટલે ૭ દિવસના ઓળખા ઓળખા માર સિનીંગ થાય ને અહીં મહેને પાંચ કે ૭ સિનીંગ જ થાય છે બહાર વિવિધતા મળે એ ખરૂં, અને અમારી વિવિધતા તો કોઈ વાર કુખી કે કૌનિ-ફવારની, કે કોઈવાર મેહનત નહિ જુદું જુદું બનાવીએ તેટલી પછી હજી લગી એનો કમોગો આ થો નથી તેમ રેરેટોમાં જરાય સાર લય નેતુ હોય તો ત્રણથી-૭ સિનીંગ સુધી પછી થઈ જાય એમ પાગે છે

(૭) તે પછી કામ લેવા તા કામ ઉપરાંત કોઈવાર વ્યાખ્યાનો કે સમાચારો હોય છે જુનવારે જર્મનના કનાસ ૩ થી ૫ સુધી હોય છે શુક્રવારે ના થી અમારી *organic chemistry* નું *Colloquium* થાય છે વગેરે સામે સાધારણ રીતે ૧-૨ થી ૧૫ કલાક સુધી થતું જાય ને સનિએ સામે ઉદારે ન્હાનાં એટલે તે દિવસોએ ૧૧ કલાક જોનો, બરોબર પાંચ વાગે નીકળી પછી રજાનું બહાર દીવા હોય જ રહવારે આવના તોડમાંથી જાયવા ને બેસવાનું મન, પછી સામે કરચિત જ એમ અને ઘણીવાર સ્વીપરોની વચ્ચે એના સપડાયા હોઈએ કે હાથમાં જાણી વાગ્યાને માઈ હાથ ઉઘો કરી શકાય નહિ

(૮) મજા તો ખરેખરી ન્હાનામાં પડે છે ગરમ પાણી બરાબર હોય છે લારે નીકળીને જિને દલક ને રમત મનાવનામાં મન તથા દેહો કાંઈક ચોર સુખ બગડતું લાગે છે જો કે ઘણીવાર ન્હાનાના પાણીની ગરમી તથા શ્રમથી, ન્હાયા પછી રહ જવાનું મન ઠંડેલું થાય છે આપણા બાળકોની પેરે

(૯) રાત્રે કાલ વાગે જમવાનું જો કે કોઈવાર જમ મોડું થઈ જાય જમવામાં કોઈ વાર પૂરી તો કોઈ વાર “પરો” — ખાણ્યા બાદ ચોપડા બે શામ, દાગ અથવા કુચી ને સ્વકોષાળ, દાળમાં એક વાર આગી, લજીઆ, — વેતણ મળે નહિ એટલે વડાણનો લોઈ ચાલે છે બટાટા, કેળા ને ખીટ-રૂટના હજી લગી ખાધા છે ભાત, કોઈ વાર દહીં એક માર દૂધપાન એક અગ્રેજ પાઈ છે તે જોતાં બા બધી ચીજો ઘણી સારી બનાવે છે એનો જસ એને ખોવાને તેમ જ નાપકને છે

(૧૦) જમ્યા પછી કોઈક દિવસ કોઈ સભાના વ્યાખ્યાનમાં જવાનું હોય કે ઘેર રહેવાનું હોય, સભામાં જવું એમલે જના આવવાના જ એ કનાડ-લગભગ-ખરા, તે પાઠ કરતાં ૧૦-૧૧-૧૨ થયેના હોય છે કોઈવાર, ખચુને ત્યાં જઈ છું, એ કે હવે મહેલો ભાગે, અમામાં ન જવું હોય તો તે રહું છું કારણ કે મહારો પોતાનો વખત તે આ જ ધોગે વખત ના—૧ કનાક “ દાધમસ ” કે વીડર કે એ મેં જોયું ત્યારે પછી ના—૧ કનાક જર્મન વાચુ તે પછી કેમિસ્ટ કનાક રાત્રે લા-લ વાગે એક નહાતું ટમ્બર મરમ દૂધ પીવાનું સાથે જ રાત્રે જમી લઈએ તે કાર્લ વાગે ૧૧-૧૨ વાગે મધ્યએ ત્યારે “ ખારી ” મેરે ચુનું ફીક નહિ કુધવાગી રાત્રે ટપાન લખવાની-હિન્દુસ્થાનની, એમલે તે રાત્રે જમીને કોળના નખવાના કોળના રહવાર સુધી પણ ન્યાય ત્યારે મેં જોયું જગ મોહુ થાય આમાં પણ મહારી “ કટેવ ” નહે છે નાયકને દર વખતે ફક્ત એ જ કોળના લખવાના હોય છે—અમૃતનાતમાષ મેં કનાક જ લખવાના મળે છે—દસ વાગે રાત્રે વર કરે તે ઉધ આનતા નુધી મહારે એ કે મહારી પોતાની તેમ જ તદ્દમારી બધાની ઇચ્છાના પ્રમાણમાં સયમ રાખવો પડે છે, તો પણ વધારે વખત માગવો પડે છે, ખાસ કરીને યજ્ઞાતમા રાત્રે ઉંચ આવે ત્યારે—૧૧-૧૨-૧૩ પણ થઈ જાય (ત્યારે જીને રિસે ઉડવાનું રહેજ મોહુ થાય) કાર્લ રાત્રે ૬-૬૧૧ પણ થાય, પણ તે કોઈના રાત્રે થોડો વખત પણ ગીતા કે મગસંત વાચવા યત્ન કરે છું

(૧૧) આ Week—daysની હપીખત થઈ રવિવારનું કામ અહીં ન્યાઈ જ હોય છે લડન રવિવાર પાગે છે તેમ દુનિયાનું કોઈ શહેર નહિ પાગતું હોય ધણે ઠેકાણે તો શનિ—રવિ મેં વિમો રજાના હોય છે, અને કેટલાં માણસો જન્મે દિવસો વિનોતમા ને મહેનતનો બદલો વાળામાં ગાળે છે રહવારમાં રોજ, ટપાનનાગો, દૂધવાગો, જાપાવાગો બારણાં ખખટાવે, રંતામાં છુમો પડે, અવાજ થાય પણ આજે—રવિવારે તો ચુનું—રમશાન જેવું સો મોઈ ઉંવાનું મમે તેટલા વાગ્યા લગી પધારીમાં પગી મહેવાન એકફાર્ટ પણ બેલામાં બેને નવ વાગે વેવાય પહેલા મિમિસ નાષ્ટ મહારે માટે રોજ મરમ પાણી-દાઘ મેલો ધાવાગો—રહવારમાં આખી જતી પછી શનિએ રાત્રે પૂજુ કે કાને ક્યારે જોધરો મહે કહ્યું કેમ રોજને વખતે રેલો ત્યારે કહે છે, બધા મોઝા ઉઠે છે તેની એ મિચારી પોતે પણ લા-લા વાગે નીચે ઉંતરે જે આપણે તે રોજ રમ ઉપર મરમ કરી લઈએ છીએ એ મરે તૈવાર મળી જાય છે, રહવારના રવની આરી ફેર્યા, દીરાસળી આરી ફેવાની મગસમાંથી પાઠ આરીએ ત્યારે પાણી ઉકળી જતું હોય છે

પણ ધણી વાર એવું બને છે કે શનિએ રાત્રે મોટો સૂઈ જી એટલે મહારે પણ રહવારમાં ૮-૯, રહેજ થઈ જાય છે એકફાર્ટ પછી, એક વાગ્યા સુધી-૧૦ થી ૧ સુધી લગભગ વખત મને તે ફરયાન કોઈ વાર અફસારીઓનાં ચી ગેરતાં જાપાં, કોઈનાર પત્ર લેખન, કોઈના જમન, કોઈનાર કેમિસ્ટ્રી, તો કોઈનાર કોઈની સાથે વખત માગવાનું થાય

સ્નેહમુદ્રા ૧-૦-૦ એન એમ ત્રિપાઠી એન્ડ કંપની, મુબાઈ

રવિએ બપોરે "ડિનર" હોય છે, રાત્રે નહિ. એટલે જમનાનું સાઈ હોય છે, ને જમણું પછી ફોજા મિગરે હોય છે તાત્કાલિક હવે બહુ સારા નથી મળતા આ ઘેર તેવામાં મળતા હતાં પણ ખાડગા સાચવી રાખેલા ફોજા મનાઈની સાથે સરસ લાગે છે જમ્યા પછી રાતના દસ સુધી કામ-કાં તો બહાર જવાનું કે કોઈને મળવાનું દુર્ભાગ્યે લન્ડનની કેટલીક જોડા જેવી વસ્તુઓ રવિવારે બંધ હોય છે તે પછી મ્યુઝિયમ ઉઘાડાં હોય છે પરંતુ તે દિનસ વસ્તુત મળવા કરનામાં વધારે બંધ છે, ને જોડાનું થોડું બને છે એટલે રાત્રે સિનેમાને જોવાએ છીએ મિનેમામાં ફિલ્મ એટલે સારા હોય છે ને થિએટરની વ્યવસ્થા સારી હોય છે રાત્રે ૮ થી ૮.૩૦ સુધીમાં ઘેર પાછા ફરીએ, ને મ્હા ખીરડીટ, અથવા બૂબ્બ હોય તો ખીચતુ વિશેષ ખાધએ રવિએ તો લોકો ૧૧-૧૨-૨ વાગ્યા સુધી પણ ઘેર આનતા નથી ને આવા પગી ઘેર *cold supper*-બપોરનું ટાકું ટીમણ કરી લે છે

(૧૨) આ મહારાજાનું સામાન્ય ઘટમાળ કેટલીક વિશેષ વિગતથી આ વર્ણન પ્રકારે કરીએ સોમવારે રહેનારે મોળીને કપડા આપવાના ધૂમ્ છે સારૂ ને મ્હને તો બહુ મોધુ નથી જાગતું દાખના તરીકે શરૂ, સૂતી વખતના સુ વિગરેની ચાર પેની, એટલે કેલમગ ત્રાજા આના નરમ કોવર-એક પેની, સખત કોવર બે પેની-એટલે આને ૧૧ આગ્રી સુમાઈથી સેધુ ઘોલીઆની ૬ પેની = ૪ આના જરૂર વધારે દુરાય, ચાંદર, મેતેક, તો ધરના હોય, ને એમની ધોનરામણી બુદ્ધી આપવાની નહિ શરૂ-શરૂ પાત્ર પોનાઈને આવી જાય છેતા એક ૨ મોધુ એવી રીતે પડે કે દરેક આવારીએ હું પાચ છ કપાં જ આપુ તો પણ મેહિને ત્રિવસે રહેજ ૭-૮ શિર્સીંગ ૪-૫ રૂપિયા થાય જ્યારે મરમ મૂટ કે એવું કાંઈ આપવાનું હોય ત્યારે ખરેખર મોધુ પડે

રવિવારે રવિનારે કોઈને જમના તેડવા ધાર હું : અત્યાર લગીમા બાણ, જીવરાજભાઈ ને જમનાદાસભાઈ આવી ગયા સન્મુખભાઈ મોડા આનતા માગે છે આ રવિએ નાગસાહેબને તોતક આપે છે

અહીંની સલાઓમા રાત્રે જમીને જમણે છીએ જો કે ત્રિવસના પ્રકાશમા રહેતું ને શરૂ એને તો હવે ટેનાડ પડે છે જ, મંગ મા તો નો વખત નિવાધી કામ લેતું પડે છે *

* ધન્ય રાગી રૂપાખરો આ પત્ર મૂકી પ્રકાર મરવાત, મુગ હેલુથી લખામોતો તપી

—મનુષ્ય મરનમંદાગ ૨૨ ૪ ૯૫

કવિતામંદેશ ૨. ૧-૦-૦ એન એમ ત્રિપાઠી એન્ડ કંપની, કુઆમ

હવે ના અને ઘરવાલી !

વેખ — રા ખાલબુજંગ.

[રાહ — ના ના અને ગિરિવાલી હમારી તોત]

હવે ના અને ઘરવાલી !

હમારી ત્હારી હવે ના અને ઘરવાલી ! — કુ.૧૦

મોહન બસી બાળે, ચેતનના સર્વ સાળે;

ત્યાં તું ન રાળે ? મતવાલી !

ઘરવાલી !

ફેસનવાલી !

— હમારી.

મૈં છુત્ત તાનાબાના; સાસુછ રામનામા !

કોળ્યા તું હોડેગી તો જા ઘર-વાલી

— હમારી.

વસ્ત્ર ખાદીકે પ્યારે, ખાદીકા ડાણુ ગારે,

રિશ્તી વાણુ હુમે, હમ્મે પડે માનિ;

— હમારી.

પનિતણા માંસ કાપી, ત્રિગુણા દામ બાપી,

' વાચત'ની હોંસ રાખે તું લગ્નવાની ?

— હમારી.

અરિષ્ઠ ને ચર્મ મગીઆ, સહુ અર્થે બેળાં કળીઆ,

ઝીલું કાળીને પ્હેર કાની !

— હમારી.

મને પોસકાની પીડા, મરનકમાના એ બીડા

વિદેશી હોતીની એ તિવાની !

— હમારી.

ગાંધી ટોપી નહિ આ, ગાંધી ટોપી ખરી આ !

પ્રેમને પથે ગાડાઈ વ્હાતી !

— હમારી.

પૂર્વજો જોઈ કપે, પતે પૂત તે નિર્દોષ,

પરદેશી સર્પ પેસે રે ઘરવાલી

— હમારી.

હિન્દની આખ કાળે દેહની આખે ચાલે;

ખાલીશુ પ્રેમ કર તો, તું મુગ વ્હાતી

— હમારી.

વૈરનો બદલો.

લેખક — રાં હરિશંકર હર્લભટ્ટ ત્રિવેદી

“આખો આપણો નાશી બ્રહ્મ કોશન દેશના રાજ્યએ પોતાની રાણીને કહ્યું, ‘હુશન નગરના દરનાજ સુધી આવી પહોંચ્યો છે’

કાશીના રાજાના નરે કાશ્ય નગરમા જોતજોતામાં પ્રવેશ કર્યો અને આખું નગર પોતાને દરતક કર્યું

નંસાડી મૂકેના રાજરાણીએ એક દુભાગના ધરમા આશ્રય લીધો પોતાનું જીવન તેઓએ આ બદલી નાખ્યું હવે તો તેઓ સામાન્ય માણસની જેમ સાદું જીવન ગાળવા લાગ્યા

કથાવત કરતા બરકરી સિપાહીએને જોરાની એક વખત રાણીને ઇંજા થઇ આવી

તેણે રાજાને કહ્યું, ‘રે ! પ્રભાતના બાનમૂર્ચના ફિરણોમા લશ્કરના વાવટા ફરકતા જોરામાં ફેટથી બધી મગ ! શૂરવીર લડવાઓની તનવારો જોળેનું પાણી પીવામા ઇંજો આન દ !’

રાજ્યએ વિચાર્યું કે રાણીને સતોષવી તો જોઇએ જ આથી તે કાશી રાજાના યુગપાસે ગયો અને તે ા પામે રાણીની ઇંજા પ્રકટ કરી તે પરિન પુરે એ સાબળતાની સાંધે જ રાજાને કહ્યું “મને રાણીના દર્શન કરાવો” અને રાણીને જોતા વેત જ તે બોલ્યો, ‘આપને એક એવા પુત્રની પ્રાપ્તિ થશે કે જે ગયેનું રાજ્ય પાછું ગેળાશે’

પછી તે રાજાપુર કાશીરાજ પાસે ગયો અને કહ્યું ‘પૃથ્વીપતિ, મહારાજાઓનો એ ધર્મ છે કે તેમણે શૂરવીર લડવાઓની લશ્કરી કથાવત અનાસતનાર જોવી અને બરકર ગમે તારે પણ લડનાની તૈયારીમા જ રહે છે કે નહિ તે નપાસતુ’

કાશીરાજાએ આચાર્યની આજ્ઞાને માન આપ્યું અને આખા નરકર પાસે કરાવત કરાવી કોશ્ય દેશના પદબ્રજ રાણી આ રથએ આ યાં અને પોતાની ઇંજા તૃપ્ત કરી

સમય જતાં તેમને એક પુત્રની પ્રાપ્તિ થઇ આ પુત્રને તેમણે બહુ જ સાબાળધી ઉછેર્યો તથા કેળવ્યો લાનૈવાને લાવતી તાનીમ પણ તેને આપરામા આવી

એ વખત કાશીરાજાને અચાનક પામર મળી ગયા કે પદબ્રજ થયેવ કોશ્યના રાજરાણી હવે છે આથી આ કૂર રાજાએ તેમને પકડાવી મગાના અને મુરકેગટ બાધી આખા રાહરમા માર મારતા મારતા મર્યા

આ નિર્દોષ રાજરાણી ઉપર ચાલી રહેલ આ જુદમની વાત તેના પુત્રને કાને પડી તે મહેરમા આ થો અને આ કરીણ કૃત્ય જોયું એ કૂર દેખાતથી તેના હૃદયમા કાશીરાજ તરફ અત્યંત ક્રોધ અને તિરસ્કાર આ પા. પરંતુ તેણે શાન્તિ જાળી અને વૈર લેવાના ઉરાસો ઉપર તિર કરતો કરતો ધીમે ધીમે પોતાના માતાપિતા પાસે ગયો

ત્યારે તે પોતાના પિતા પાસે પહોંચ્યા ત્યારે કોણ રાજાએ અતિ નમ્રરસે કહ્યું, ' બેટા, પૈર લીધાથી દુઃખના નરનો કદિ રોધ કંઈ ગડાતો જ નથી, તિરમકાર અને દુઃખના વડ તો માન પ્રેમથી જ દૂર કરી શકાય છે '

રાજા અને રાણીના વાસા ઉપર આજ્ઞાના માર પડે જતા હતા આજ્ઞા નમ્રમાય ને તેમને રમશાન ભૂમિએ વડ જવામાં આ-આ અને ત્યાં તેમના દેહના કટકે કટકા કરી નાખવામાં આ-આ

રમશાનરક્ષકોને રાત્રે નીલામાં નાખી કુમારે પોતાના માતાપિતાના દેહના કટકા એકઠા કર્યા અને ચિત્તા ઉપર ખજા અગ્નિનાર દીધો પછી તે જગનમાં ગયો અને માતાપિતાના મૃત્યુના દુઃખથી યુક્ત રહ્યો

કાળીરાજાના કૃત્યનો યોગ ગદનો વાજના માટે તેણે એક યુક્તિ રચી રાજાના હાથી એના મુખ્ય રખેવાન પાગે ને ગયો અને રખેવાનોના ગાયક તરીકે રહેવાની માગણી કરી જે તેને આપવામાં આવી સીતાર ઉપર અનુ જ સુદર ગાન તે છોડી શકતો હતો અને તેથી તેના મ પિત તરફ સરળ રખેવાનો આકર્ષણ

એક દિવસ રાજા એક ગાન સાંભળી ગયો અને તે યુવકને રાજમહેલમાં તેડી મંગાવ્યો એના માનથી અત્યંત પ્રસન્ન થઈ તેણે પોતાના ખાસ ગરબા તરીકે તેને નિયુક્ત કર્યો રાજાની યોગ્ય વખતમાં જ તેના તરફ પ્રીતિ જાગી

તે કુમારે મનમાં વિચાર્યું, ' માતાપિતાનું વેર જેવાની હવે સમય આવી લાગ્યો છે '

એક વખત રાજા તેને જાહેર સીકારે નીકળ્યો રાજા તથા તે ગઈયો બીજા સાથીઓથા ધણા દૂર નીકળી ગયા ગાજ જગન આજ્ઞા છતાં કરો સીકાર હાથ લાગ્યો નહિ તેથી રાજાને અત્યંત આક લાગ્યો અને થોડાએક આરામ લેવાની ઇચ્છા થઈ તે યુવાન ગૈયાએ યોગ્ય રોડમાં, અને એક વિશાળ વૃક્ષની છાયામાં તે સુકુમાર ગાન કરના બોગામાં માથું ટેકવી રાજા આગમ લેના સુતો અત્યંત વાકને નીધિ તુરત જ તે નિદ્રાવશ થયો

કુમાર પોતાની તનવાર ખેચી અને માથાપનું વૈગ જેવાના ઇરાદાથી રાજા તરફ હિંગમી

કુમારના અત યમ આગળ તેના મત પિતાની મૂર્તિ દેખાઈ તેની કાનમાં ગેમી અસાજ આ થો, ' વેડીને પ્રેમથી જ વગ કરી શકાય છે '

પણ વખત તેણે પોતાની તનવાર ઉગામી અને નહો વખત તેને એ જ અગોચર અનાજ રોક્યો પોતાની તનવાર તેણે નીચે નાખી દીધી એ વખતે રાજા જાગી ગયો અને બોલી ઉઠ્યો ' રે, મિત્ર ! મને હમણા જ એક સપ્ન આ ડું, જાણે કે કોણ રાજાનો પુત્ર માત્ર ખુન કરવા તૈયાર થયો હાથ નહિ ! '

' હું જ તે રાજાનો પુત્ર છું ' યુવાને ધામેથી પણ દડતાપૂર્વક જવાબ વાળ્યો ' અને હજુ પણ તને મારી નાખવાની મારામાં શકિત છે '

‘મને ખ્યાલ’ મુજબે ‘અનાને ગમ જોડ્યો’

‘જો હું તને ખ્યાલુ તો હવે જરૂર તું મને જ માની ન ખાવે’

‘કુમાર’ રાજાએ આજીજી કરતાં, કહ્યું ‘હું તને વચન આપું છું કે તારો વાગ પછી વાકો નહિ થાય’

કુમાર તનવારને ખ્યાલ કરી અને જો જખુ રાજામહેન તરફ પાઠા કર્યા

બીજે દર રિયમે રાજાએ દરજાર લયો અને કુમાર તરફ આંગળી ચીંધીને જોડ્યો

‘આ માથક કોશન રાજાનો કુમાર છે માગ રાજાનો પુત્ર છે જોનો મારે થુ કરવું’

સંકે દરગાહીઓ જોની હિયા, ‘એને મારી નાખી, કાપી નાખો’

‘નહિ, જરૂર નહિ’ રાજાએ દહનાપૂર્વક શબ્દો ઉચ્ચાર્યા ‘તેજે મને ઉદાર લાવે’

અનિતદાન આપું છે, હું તેને માની શકુ જ નહિ’

‘કુમાર ખનાસ થયા પછી રાજાએ કુમારને એકાતમા જોયા તો અને પૂછ્યું, ‘કુમાર, તમારા પિતાજી વેર વાળવા માટે આવેલી સુંદર તારને જવા દેવાનું શું કારણ હતું’ ત્યાં માટે તમને શ્રવણ રહેના દીધો’

‘સાં અને મમીર મુઠાથી કુમાર જવાગ આપ્યો’ ‘મરતી વખતના મારા પિતાના આ અમર શબ્દોએ મને તમારું ખુન કરતાં અટકાવે—‘વૈરીને પ્રેમથી જ વશ કરી શકાય છે.’ જો મેં તમારું ખુન કર્યું હોત તો મનામા તમારા માથાનો કાંઈ કાંઈ મારે પછી ખુન કરત, અને મારા ખુનનો ખદ્યો પાઠા મારા માથાનો લેત એમ વેર માટેની ખુના મરખીની પરપરા ચાલત પરણ મારા આ કૃત્યથી તો બૂના વૈરનો હવે અત આ થો છે વૈરને પ્રેમથી જ મેં શતી લીધું છે’

કાઠીરાજાએ પોતાની ખુનાને તે કુમાર સાથે પરણાવી અને તેને પોતાની માદીનો વાગસ બનાવ્યો

ભારતમાં એકરાષ્ટ્રીયતા.

લેખક — ૧ વામુદેવ મમયન્ડ નેવત.

(૧૯૨૧, મેના અન્કથી અનુમ્તાન)

ભારતવર્ષના શ્રુત જ્ઞાના સય ઇતિહાસના સરોધનાર્યે જે સદ્વાચ સામગ્રી આ મનરે ઉપન્યસે તેના બે વિભાગો આપણે કરી જાએ (ક) અનિષ્ઠિત સામગ્રી (ખ) અનિષ્ઠિત સામગ્રી

(ક) ઉપર કહેવામા જ આ પુ છે કે ઈંદુરથાના ઇતિહાસ સબથી સય વાતુઓ અવરન લખ્ય જ છે, પરંતુ કેનાંડ અવિષ્કસીય અને કા પનિક તત્ત્વોના મિત્રલુને ગીરે જ તેના સંગે ધના માગમા કેટલીક મિત્ર મુરેલીઓનો પરિચય થાય છે એ અચામય મિત્રિત સામગ્રી નિઃ સી એ પુનતન ઇતિહાસ મનોરોકાનુ મન્ય છે અનિષ્ઠિત સામગ્રીના વિભાગમા ભમિનાય મદિરે જ્ઞાનાપુગાજા નદ્યત્ત જગ્ગીમન જૂરનો અને દુર્ગો મહા-વિજ્ઞાન તનારો ૥ અવશિ ટો આગિો સમાવેશ મી ના ૧ જેનાથી કેનાંડ ઇતિહાસ— ઈરાન અગસની વનામોના હમ્યનો રેડા યાન છે નિત મિત પુગનન મદિરા દના પાળવામા આવતા છુત્ત નુ ૧ તદેસારોના પ્રવાર કેમથી અને તાની જ્ઞાત્યો નાત નાઓ આદિ ઉપરથી, જેની અનિષ્ઠામિ ધમનાઓ ઉપર એકે આરનક મ્યનાઓ મળે છે મદિરાના ખડિ ચેરાના બદેગાન જડનર કમ એ ત્યાની મિતિઓ અિ ઉપ થી તે મા સમયમા અનિ ન વાવની હતી તેના મરથાપકો અને મનિતાઓ કેણુ હતા, અને ક્યા નિસામ નગના હતા નિગેરે જતનો સારા પ્રમાણમા અપટ ધાય છે મેગાં મોગ અરો અને મક થો ઉપરથી—જેના નિકપર્તા પ્રામા બનકાગમા એ સમયે કોઈ નહા સમય નમિસપન્ન જો ન વતારાની ભપનિઓ રાત્ય મા હતા— ૧૧૧૦ના કુ જૂયોતી કેનીડ ન મિત્રિ મિ નદ્તીઓ ઉપરથી અને કોઈ પ્રત રમરનીર નરેને ચિરમનિ મા જારે પ્રગાપિત રની પ ત હવે તો સરકા નદ્યમાન એ બ ન એરી કેટલીક પાતાળ પ્રનિમાઓ ઉપ થી સચિત કોઈ ન રામના આક્રમજોના કુદ્દોતોના મતાત મુનિન થાય છે આપણા દેશમા અન્યારે પહુ ભાગ ચારલોતી સ્તે પૂર્વ મિથુના છે એ નાકો પુ નન સમયમા પોતરોતા ૥ પાન નરપતિએ તા મીત આન ક્યાં મના હતા આસા ભાદ આ હોને વરાપર પરાથી વારમામા મોનાં અને મોનાં ને દોના કેડસાતમ ગાયનો ઉપરથી પખ ૧ મુ ઐતિહાસિત તત્ત્વો ઉર પ્રમથ પાયો અસમ કે અમમવની નથી દેશના કેટલાક રથગો ઉપર મળી આરના દિલાનેળો અને વેવાન, લયોમા ધરી જ સાવધાતાથી સમઢી રામેના તામપરો બુધા કોછો ૧૧૧૧ માના નિજ્ય મિવા પસજ્ય સમથી આવશ્યકે માહિતી સચક દોર છે પરમ અનદનો નિભ છે કે, હાનમાં માટીપુત અને તક્ષગિનાના બૃગમમાંથી એવી કેનીક માળઓ અને શિનાનળો આનિે સારો મારાશ્ચિ સચય દરતગત થયો છે કે જેના ઉપરથી થજા સચિત ઐનિ મિત્ર મારી વીસ વાર્તાઓ (સચિત વાર્તા સમઢ) ૩ ૨-૦-૦ એન એમ. ત્રિપાકી એન્ડ કંપની, મુબંઈ

ગદ્યો રૂપે યઈ ગયાં છે સારા કે, ભિન્નભિન્ન પ્રાચીની અનાદિકાનથી પ્રચલિત લોકા-
મિત્યો અને કિર-તીઓથી લોકાની હીતિ, રીતિ અને ધિનિધી, જુની જાનના વર્ણમાં
અર્થાત નાનાનિધિ તરેવારોથી તથા હિન્દુચાનના કિતર ભિન્ન ભિન્ન પૂર્વેવના અને દિનિદાસ
મારક રૂપ ધરિ રહે છે

(ખ) આનિખિત સાધો પ્રાચિન આર્યો અનેક વિષયોમાં પ્રવીણ હતા ગમભણ
અને મહાભારતથી પણ કેટલાક મહત્વવાળા વિષયો અભિજ્ઞ થાય છે વેદ, ધર્મશાસ્ત્ર, અર્થશાસ્ત્ર,
સુદરિયા આદિના મનોથી પણ ઇતિહાસની જ્ઞાનરશ્મિમાં અમૂલ્ય સદાયતા મળે એમ છે.

પરંતુ એ માર્ગમાં અનેક વિવેક મુશ્કેલીઓ પુચ્છી નથી એમ નથી આ બધી મુશ્કેલીઓ
સામગ્રી પ્રાપ્ત કરનામાં અને ઉપવબ્ધ થયા પછી તેના વાચન અને જ્ઞાનવિષયક છે પ્રથમના
અભિખન સામગ્રીના સુનધર્માં જે અગવડતા પડે છે તત્સમયે કંઈક વજાજ્ય પ્રાપ્ત થાય છે.
ભારતવર્ષની ઇતિહાસસામગ્રી એકત્ર કરનાર અને સ્વપાસત્ય કોટિતુ સતુતનામક સરોધન
અને પંચીયન કરનાર વ્યક્તિમાં પ્રથમ અને કટ્ટાદિ સહન કરવાની તકિત વિગેરે શુભોની
અત્યંત આવશ્યકતા છે ધણીયે વાર તેમને હતાસ થવું પડશે, ધણીયે વાર તેમને અત્યંત પરિ-
શ્રમ સહન કરવો પડશે પરંતુ તેઓ આ સર્વ પ્રકારની અગવડો તરફ ડિચિત પણ લક્ષ-
ન આપના ચોનાના અતિમ ધ્યેયના હિવા લક્ષ્યમિહુના 'માર્ગમંથન'ના જ અન્યાહર્ન મરજિ
કરશે તેઓ જ ઇતિહાસના સાચા ભક્ત અને સરોધનો ચવાના માનને પ્રાપ્ત કરી શકશે એમને
કોઈ શિગિયાનુઓ ઉપર બહુ પડશે, કેટલીક નદીઓ પસાર કરવી પડશે અને ઇતિહાસ પ્રસિદ્ધ
સ્થાનોમાં ભ્રમણ કરવું પડશે તથા લૌકિક અને સામાજિક અનુદારોને સમયે ઉપરિચિત થવું
પડશે એમને ચોતાને જ્ઞાત પ્રાપ્ત કરવા પુછપરછ કરવી પડશે અને કેટલાક સંપત્તિ પરિ-
માણનો અને આમરપરિરો પામેથી વાર્તાઓ સાંભળવી પડશે અને એ બધું સાંભળેથી જાણતો
યોગ્ય ક્રમાનુસાર શાનિદક ચિત્ર આલેખવું પડશે નો આટલું કરાય તો ભારતવર્ષનો ઇતિહાસ
અલબત્ત, સત્ય ઇતિહાસ—તપ્ત થિ જ છે

ભારતવર્ષ વિસ્તારમાં રહિયા સિવાયના સમસ્ત યુરોપની સાથે પ્રતિસ્પર્ધા કરવા સમર્થ
છે. આટલા મહા વિસ્તારીય મહેલનો ઇતિહાસ લખવો એ કંઈ સરન કાર્ય કે બાલકોની રમત નથી
આ દેશમાં કેવળ સંવત એક જ બાબતો બનેલો નથી લોકોની રચિતિઓમાં પણ વિવિધ-
તાના છે આ ઉબધ કારણોને યોગે ઇતિહાસ સમગ્રી જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરનામાં ધણી જ અગવડ-
તાનો સાક્ષાત્કાર થાય છે વળી તે ઉપરાત હિન્દુશાસ્ત્ર પોતાની પુરાશ્રુતિયતા અને સકુચિત બાવન
માટે પ્રસિદ્ધ છે આ કારણથી જ લોકોને ઇતિહાસ વિષયક કેટલીક વાર્તાઓ અવગન હોય
છે. અથવા જેમની પાસે શિક્ષાલેખ કિંવા તામ્રપટ ઉપરિચિત હોય છે, તેઓ તેને પાવટ જ
કરતા નથી એથી જેની સહાયતાથી અન્ય બાવતો ઉપર સરા પ્રમાણમાં પ્રકાશ પડનાર
બહો જ સમય હોય છે તેવા કેટલાક વિષાદગ્રસ્ત સદિગ્ય કોટિના વિષયોનો અન્ય પણ સ્ફોટ
થતો જી

મેરેજ ફોર્મ અન્ડર એન્ડીવન્ટ હિન્દુ લા ૨ ૦-૧૨-૦ એન એસ ત્રિપાઠી એન્ડ કંપની, મુબાઈ.

આ પ્રમાણે અનેક સગરકાનો આતિથિત સામગ્રીના મમથમા પણ આપાદમગ થાય છે પ્રાચીન સમયમા લખાપમા ગ્રંથોનુ અધ્યયન અને વાચન દર મુનમ નથી આ પુરાતન ભાષાઓમા પરમ વ્યુત્પત થયાનુ કાર મદાકષ્ટ સાધ્ય છે તે કે પ્રયત્ન કરવાથી આ સર્વ કળીનનાઓ જૂદર થઇ શકે એમ છે, તે હતા પણ પ્રાચીન સમયના બદલ ઓ મહા મૂલ્યવાન ગ્રંથો પ્રાપ્ત કરી તેનુ મથન ત તર વર્તી સત્ય તત્ત્વોનુ ચરણ કરવાનુ કાર્ય એકદમ જ મિમ્લુના એથી વિશેષ દુઃકર છે કાચુ કે એ ભાષાઓ સમ સી કળીનના સ ધ વિવિધ નીકામથો ઉપરથી સત્યાયનુ જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરવાનુ કાર્ય અત્યંત દુરટ છે ક્રાન્તિસ, ક્રાન્તિશક્તિ, ઇતિહાસ, અને અનકૃત ભાષાવિગેરેના કોઇ કોઇ સ્થાનમા એમ અમગન અને અસ્વાભાવિક સમિશ્રણોના પરિચય થાય છે કે જ્યા બ ધા નીર-થી વિવેકનુ અવતપન અસભરિત થઇ પડે છે

વર્તમાન મમથમા, બ્રિટિશ રાજ્યના આખા પટ્ટી અનેક સાવનો યોગે ઉપર વાવેતી કેટલીક અમરનાઓ ક્રમશઃ હુમખાય અને ક્ષીણ થતી જાય છે રેસ્વેગાડી, દ્રામકાર્સ, અને મોઝાર વિગેરેની નવનની અનુક્રંજતાઓથી એક સ્થાનમાથી અન્ય સ્થાનમા પ્રવાસ કરવાનુ કાર્ય અત્યંત અઘર સમયમા જ અને સરળતાથી પૂર્ કરી શકાન છે યાત્રાનુ કાર્ય જે પૂર્ અત્યંત કળીન અને આપત્તિના ગુ દોષ સાહસિક લેખવામાં આવતુ હતુ તે હવે નો અત્યંત સહેન અને સદૃજ થઇ ગયું છે પ્રત્યેક મનુષ્યનુ જીવન સુરક્ષિત છે, આખા દેશમાં સવન શાંતિનુ સામ્રાજ્ય પથરાયું છે એથી ધણાં નવાં નવા સાર્વજનિક વિદ્યાનયો, વિવિધ સસ્થાઓ તથા સર્વો પયોગી પ્રયાઓ પ્રચલિત થઇ રહી છે વિદ્યાપીઠો, ક્ષણભર આશ્ચર્યચકિત કરી નાખે એમ અશક્ય બનાવોની શક્યતા, નાના પ્રદેશોમા પ્રવાસે નીકળેતા ધાર્મિક સયો, સામાજિક અને રાષ્ટ્રીય અનેક સભેયનો તથા નાના મોટા સર્વ પ્રકારના ગ્રંથોના સુતબ પ્રકાશન વિગેરેથી ધણા ઐતિહાસિક તત્ત્વો સરંજતાથી અભિજ્ઞાન થાય છે પૂર્વ અને પશ્ચિમના અપૂર્વ અયોગથી પણ અનેક લાભ થાય છે વર્તમાન સમયમા પાશ્ચાત્ય એવા ધણાંય સજ્જનો છે કે જેઓ નિષ્પક્ષપાનપણે ભારતના પુરાતન ઇતિહાસને પરમ પૂજ્ય દષ્ટિથી નેઇ રહ્યા છે, અમેરીકામાં થીમતી સત્યનાના દેવીના મધુર ગાયનોથી ભારતવર્ષમા ભૂત સમયમા વનમાન સા-વક્ષની સગીતઘાજની શાળાની અપૂર્વ વૃદ્ધિ અને વિકાસ વિષયક આદરજુદિ જાગૃત થઇ છે. સ્વામી થી વિવેકાનંદજીની વક્ષુધાના વર્ષજુદી તત્ત્વજ્ઞાન વિષયક વ્યાખ્યાનોથી અમેરીકાની સુશિક્ષિત પ્રજાઉપર કેટલો અપ્રતિમ પ્રભાવ પડ્યો હોય એ મવ વાચકોનો સુવિદિત હોય જ આના નયોજનોથી જ ભારતભૂમને "Birth place of religions" એવુ મુદમાન સૂચક વિશેષ આપવામાં આયુ છે. વર્તમાન જર્મની અને ઇંગ્લાન્ડના કેટલાક વિશ્વવિદ્યાલયોમાં ભારતની પ્રાચીન ભાષાઓનું શિક્ષણ આપવામા આવે છે આ સન જગત ઉપરથી એ સદુષ જ પ્રતિપાલન ધાર છે કે ભારતવર્ષ સમગ્ર સંપ્રિના ઇતિહાસમાં એક મનાવર્ધી સ્થાન ઉપર વિતજમાય છે આ વિધાનને ભારતના નવન-ગર્વાચીન-

વિદ્યાનો તરફથી પણ અત્યુમોહન હિંદના પુષ્ટિ મળે છે. ભારતના કેટલાય ધુરંધર પડિત મહા-
શયો અને વિદ્વાનો અમેરીકાના વિશ્વવિદ્યાલયોમાં ઉચ્ચ પદની ઉપર અધિનિવેશિત થઈ ગયા છે.
આધુનિક અખિન મૂલિના વૈજ્ઞાનિક સંગોષ્ઠક સમૂહમાં અદિતીય નવન રૂપે વિરાજતા જગદિષ્યાત
૧૯૨૨ જગદીશચંદ્ર બોસના આપિદ્યારીએ પશ્ચિમમાં એક નવા નાનનો પ્રનાર કરી દીધો છે.
જે દેનો કેવળ લૌનિક સુખપ્રાપ્તિ અને વિપયોપભોગ લાલસામાં આડું નિમગ્ન રહેવામાં જ
પોતાના જીવનભ્યેયની સફળતા અને સુખની પરિસીમાં માનતા હતા, જેઓ આધ્યાત્મિક
જ્ઞાનના મૂળતત્ત્વોથી (*Elementary principles*) પણ અજાણ હતા અને જેઓ ભૂરી
પ્રમાણમાં દ્રવ્ય સચ્ચ કરી વિત્તપતિ વધ કુખેરની પ્રતિસ્પર્ધા કરવાની, ગત પુખ્તને અશ્વિનુ
જનનન કરી તત્ દ્વારા સીત-નિવારણો અપલ્લ કરવા સમાને મિથ્યા હાથ હાથમાં જ
પોતાના જીવનના સવત્ સત્યાનાત-ની જા હતા તેમને સર્વને પ્રાચીન ભારતે ઉચ્ચ
અને તારકર નાં કરી જેણી મુક્ય છે કે માન દ્રયોપાર્જન અને વિપયોપભોગ
એ જ મુખ્યત્વે અંતિમ ધ્યેય નથી. મોટામોટા લૌનિક આપિદ્યારોમાં મોટી મોટી મોટોરો,
અને હવાઈ વિમાનો જ મલિક અને નાશનત સંસ્થિતા સસર્જનમાં પોતાના ધર્મ દત્ત સમસ્ત
મુક્તિભનનો બ્ય કરી નાખવો અને એને જ પોતાના પરમ કષ્ટ સાધ્ય અને દુનમ, લવ-
જો-દીપ્તિમાં અર્થ શ્રેષ્ઠ માનવામાં આવેલા માનવજીવનું અતિમ લક્ષ્યમિદુ સમજવું એ
સર્વથા અનુચિત છે. મન આચ-ણ, અને આત્મોન્નતિ કરી અને સમગ્ર વિશ્વમાં બ્રાહ્મણની
એ કે સાચી જગતની એ મુખ્યત્વે મુખ્ય વર્મનો દત્તમ કે તાત્પર્ય, બાતનુ વખતોત
આધ્યાત્મિક વિચારો, અને તત્ત્વવિવે-વિધયક ઉપગો દ્વિત-અતિ યાત્રાય સમૃદ્ધ દેવોને
સમૃદ્ધ પરસ્પર, હનતર થતો ગયો છે. એનાથી અખિન જ્ઞાનને વાન ધનાનો સમૂહ સખા
છે, પનુ આકારી માટે અમારા વિદ્વાનોના વિચારો કિચિત્ નિર્ગત વાપડ અને ઉદાર
હોતો આનુચક છે.

આ પ્રકારે ઉપવંધ સામગ્રીની સહાયતાથી અને પરસ્પર આ નાનની જાનિયો-
ભારતમૂલિના રાષ્ટ્રોનો કમાગત ઇતિહાસ લખવો એ વર્તમાનુ દીન કામ નથી ઉપર
દર્શાવના મુજબ હિન્દુસ્થાનમાં ઐનિહાસિક મૂલનાગરવ આનમક જગુમાગમોની રા પપુ
જૂનતા થા સૂનતા તો માનુ સંજ્ઞાન પ્રેરિત ચારત્ શક્તિ પરિશ્રમ કરના ત પર વિદ્વાન
જનોતી છે, જેઓ આ ઉપવંધ સમૂહના તુનતામઃ અખ્યાસની સહાયતાથી સામ્પ્રતિક
ઇતિહાસનેખનમાં પ્રગતનાનુ જ્ઞાન પરી "ભારતનામીઓનો નથી કર્ત દનિહાસ કે નથી
અપી શકતી તેમને 'રાષ્ટ્ર' મચા" એ વિધાનમાં "દના નથાશનુ અને કેટલા ઔચિત્યનુ
અસ્તિત્વ છે. એ સહય વ્યત એવ રમટ થઈ જશે.

કેમ હોય "હિન્દુરાષ્ટ્ર" "રાષ્ટ્રીયશુદ્ધિ" "હિન્દુસ્થાનની રાષ્ટ્રીય ઉન્નતિ" ઇવાદિ
આવેખમાં મેલ્લત લખેલોતી થો વાયોગતા પરત્વે આશ્ચર્ય કરે છે હારણ કે એના મહાગયોના
મન પ્રમાણે-હિન્દુસ્થાનના સંબંધમાં એ શબ્દોનો પ્રયોગ સર્વથા ભ્રમ, મહરન રહિત, અને

સૂચિત ગોવર્ધનરામ કે ૧-૦-૦ એન એમ. ત્રિપાઠી એ ક કની મુગલ ન

કેવળે નિર્ધર છે સ્થાન સ્થાનમા પ્રચલિત પ્રથક પ્રથક લાભાઓ અને આચારવિચારોની વિભિન્નતાના આધાર ઉપર તેઓ હશે છે કે હિન્દુઓને 'રાષ્ટ્ર' મતા આપી શકનાર નથી વળી પોતાની સ્વમતોધિનતા સ્વીકૃત આસેપોની પુષ્ટિ માટે અતિબેદ તથા અન્યોન્યની ઈર્ષ્ય હુમ્મટ આદિ મુદ્દાઓ ઉપરિધન કરે છે એક પ્રાન્તનો નિવાસી મનુષ્ય અન્ય પ્રાન્તની અમિતને ધેર બોજન કરી તો નથી શકે અને સંસ્કૃત ધર્મ પરસ્પર એક દેવતાઓના જ પૂજક નથી પુરાતન પ્રજાની અને મધ્યમ પ્રમાણે નીચ મતાઓની જાનિઓમા જન્મેના મનુષ્યો આ ઉભય પ્રાન્તના મતોમા પાદનિવેપલુથી પણ વચિત રહે છે જ્ઞાનિ કેટલાક તુલ્ય પિ મુદ્દ આસપોતે મહાનુભવ આપી તેના સામર્થ્ય ઉપર દેવતા પોતાના પક્ષનુ માન કરી જતા હોય છે ઉક્ત વિચારે પા પગમા મિથિત સત્યાચન અસ્તિત્વ દ્વરે મેમ ના ન સ્વીકારીએ તો પણ એના પ્રતિપાત્ર મહાત્મ્યોને ધટનાનુ વિમગ્ન થઈ જાય છે કે પ્રત્યેક પ્રાન્તનો વિચાર એ મિ. ૧ જિન્ન દૃષ્ટિઓથી કરી શકાય છે, — એક વિનાયક અને અન્ય સદાયક, *Destructive & Constructive* પ્રવૃત્તિ વિચાર ધેરીમા અન્ય પથનો મન પ પણ વિચાર કરવાના આવતો નથી એ સ્વિટમારનોક્ત (*Cursory glance*) ની દૃષ્ટિથી મિત્રીયણુ કનાગે આ દેશમા જાત જિન્નતાઓનુ સામ્રાજ્ય જાણ નથી આ પરસ્પર વિદ્વતનાઓમા જ જાનવિદ એકના પુત્ર નિવાસ કરી ગહેની છે અને એનુ દગન કરનાનુ કાર્ય એ શુદ્ધિ અને વિચાર અમુનુ છે કોલ એ નેજક સત્ત જ હોય છે , *There is unity in diversity* " અથાત્ વિભિન્નતામા પણ એકતા અસ્તિત્વ ધરાવે છે ઉત્તરગણ્ય, પ્રાચીન હિન્દુના વિચારો, પરમેશ્વર આત્મા, યજ્ઞ, યોગી સારીરના સમન્ધમા સમાજ જ છે હુનજન્મ અને પૂર્વજ મના મિત્રાતો ઉપર મનજનો મપૂર્ણ નિવાસ છે પ્રત્યેક હિન્દુની પુત્ર કરવાની વિધિ, મિત્રો તરફ સદનન, અતિથિના આ રમતકાર, અન્નમાગન ૧૫૨૧૫જૂના, સ્વચ્છાગત મેનન, મંદરા વતન, મિત્રો અનેક રિધિમા સાદશતા દરમમાન નથી થતી ૧૨ પ્રત્યેક હિન્દુના વ્યવહારિક, ધાર્મિક, તથા આનન્દિય ગરજો પ્રાય એક જ પદ્ધતિ અનુસાર જ કરવામા આવે છે ઉત્તર હિન્દુસ્થાનનો નિવાસિ દેવતામાં જેટલા પ્રમાણમા રિધિય રાખે છે, તીર્થ સ્થાનમા પયટન કરી પવિત્ર થવાની એની જેટલી ઉત્કટ અગ્નિનારા દેખ છે, ઉત્તરના સ્તિતો પુણ્ય તે જેટલા પ્રમાણમા મ માનની દૃષ્ટિથી ઉજવે છે, તેટલા જ પ્રમાણમા દુર્ગા મુનો એક નિરામીગત પળ અર સર્વમા રિધિય મૂકે છે અને તેના જ પ્રમાણમાં તેને પા આ સૌ વગુઓ માગ છે પ્રત્યેક હિન્દુના વિચારમા, રામદમા, અને કમમા, સાસાગિક નિપયો માટે રનામાનિક વૃણા અસ્તિત્વ ધરાવે છે, મનની વિચારપ્રજ્વાલીમા આ સામિકનાનો અથ અનરપ દરમમાન થાય છે પ્રત્યેક હિન્દુનુ જીવન, ગહેવાની રીતિ મિત્રોમા પ્રસક્ત કિંવા પરાક્ત ગતિ એકના અને સાદશ્યના વિશ્વમાન દોષ છે જ આ પ્રમાણે સામાજિક નૈતિક અને ધાર્મિક જનનોથી સર્વ હિન્દુઓ એકનાના સનથી જ ધાવના છે અને તેમની ઔદિક તથા પરૈત્તીક સ્થાપનામા અભિન જ છે આ બધને ઔપચારિક કિંવા આત્મ નથી પરતુ

તેમનો ઉદ્ભવ અતરંગી, હૃદયમાંથી, આત્મામાંથી, મનમાંથી આરિભૂત થાય છે કેવળ આત્મ-
બંધનો ઉપર જ દિલ્લો જાણે નિવાસ ગામના નથી અને તેની દરકાર પણ થોડી જ મળે
છે, અને આથી જ મુક્તકે પ્રવેશ કરી શકાય એમ છે કે પ્રવેશ દિલ્લો સમ્પત્તી,
આચારની તથા અન્ય સર્વ દૃષ્ટિથી સમાપ્ત છે અને દિલ્લો એવું અત્યંત અપરંપર તો જોતિ-
મય રાજ્યનું શુભનામાલિપિ છે શરીર! એક પણ અવયવના અવરતથના દિવા વિકારોનો
આગમ થનાથી તેમ સમગ્ર દેહમાં પી। કિંવા રૂબનો સાક્ષાત્કાર થાય છે તેની જ રીતે
આપણા દિલ્લો નાના અત્યંત પ્રયત્ન અને બૃહત્ શરીરમાં જ્યાં નિત ચિત્ત પ્રાપ્ત, સરચાતોના
નિર્માત્રીઓ અવયવોને રચાને નિરાકર છે તેની પણ મિતિ સમગ્રી એવાત સિદ્ધિ
છે કે એવું જ દેહના ચિત્ત બિન અવયવોમાં કઈ કઈ ગિણેતા દિવા ચિત્તતા તો અવશ્ય
દેખ છે જ, પરંતુ જેમ સર્વના મમવાવધી એ પચતતની પ્રતિનિધિ 'સરી' એવી સદા
આપી શકાય છે એ જ પ્રમાણે ચિ। પ્રાપ્તના દિલ્લો દિલ્લો દૂરથી સરીના અવયવો છે અને
એ સર્વના એવા સમનાયથી જ દિલ્લો દે અસ્તિત્વ ધરાવે છે નુ આ આદ્ય કરતાં માનવ
કાર્મિક પણ વિદ્યાન મહાગાય આ સર્વ આનરિક ઐશ્વર્યમયક દત્તાતથી પરિચિત થના પછી પણ
કટેણુ સાદમ સરી શકને કે દિલ્લોમાં એવાનો અગાન છે, અને એ 'ગળ્લ' સમારે
પા। નથી?

આલેપકાર મહાવધી પુન પણ વધી રહે છે કે, જો કે દિલ્લોની એકના-સાદ્ગી
એવાના આ પ્રકારે સિદ્ધ થઈ, પરંતુ સુલકમાંની, પાત્રની આ વિનિ નિત વર્ણો અને
એમના કિલ ચિત્ત ધર્મો અસ્તિત્વમાં હોના છતા પણ ભારતની એક રાષ્ટ્રીયતા ધમ માની શકાય
વારૂં આ શગા નિરસા અથ અધિક નિરસાર અનાવરક થઈ પાગે માન એટલું જ
દેહનું ગત છે કે, ચિત્તિત ધર્મમતો અને વર્ણમેદો કાષ્ઠપણુ-અગિય સંજિના કાંઈ પણ ખડમા-
સાંજેની એકતામાં જાવા કિંવા પ્રવાસ રૂપ થઈ પડતા નથી સંજિના અન્ય દેશોના ઇતિહાસ-
માંથી આ વિષય નિર્ણય મારે ધણી જ સદાયતા મળી શકે છે તેની વસ્તુમિતિ
છે નમા એ શનકા પૂર્વ દ્રશ્યમાન ભતી હતી તેની જ આગે આદિ પણ જણાય છે
એ વાત સર્વ વિદિત છે કે તે સમયે કિશિયન વમનાં વિલિત સાખાવનીઓમાં-
થુરીટન, ગ્રેટરટટ, પ્રેસબીટેરીયન, વિજેરે મા-પરસ્પર શયુતા, મતએદ અને ક્યદ અસ્તિ ન
ધરાવતા હતા એક ધર્મમનના અનુયાયીઓ અન્ય ધર્માનુયાયીને અત્યંત બૂણાની
દૃષ્ટિથી નીરખતા હતા ઉન્ય વર્ણના જમીનદાર લોકોપણુ નિકટ વર્ણના દીન અને દ્રવ્યહીન
અમિતો ઉપર પ્રત્યેક પ્રકારનો અત્યાચાર કરતા હતા એસ અને રોમના ઇતિહાસમાં
પણુ ત્યાના કિતમિત વર્ગો અને જાતિઓની નિવાસીઓના વિનાશક અને નિરોધવાળા
કેલહો વિપવક અનેક વૃત્તિતા મળી આવે છે કાસમા તો વળી આ પ્રયોજનોના સમવાય
પરિણામકે એક મહાવિપવક રાજ્યકાન્ત થઈ અને એક નવનું પ્રમણીય રાજ્યની સરચાપના
કરવામાં આની ધર્મ અને નીતિની અને નિમિત્તાઓનું અસ્તિત્વ હોવા છતા પણ પાશ્વલ

સર્વ દેશની રાષ્ટ્રીય એનામાં સહપારોપણ નિષ્ફળતા ડિવા દ્વિતિ પ્રાપ્ત થઈ નથી રાષ્ટ્રીય એકતાની ભાગ્યને જનજન ઉત્તર અને સુદૃઢ થવા માટે કેનાય દેશભક્તોએ પ્રાગણ્ય કર્યા છે રાષ્ટ્રીય માન અને સિદ્ધાંતો ઉચિત પ્રચાર અને જલ્દિ થતાના પરિણામ એ થાય છે કે પાશ્ચાત્ય દેશના પેકો અત્યારે ગાંધીય દૃષ્ટિથી દુનિયામાં સર્વથી અગ્રિક સમૂહ મનાયા છાગ્યા છે યદિ મનુષ્યની શક્તિ અને સ્વભાવમાં ક્ષમતા કોઈ પણ ભાગમાં અમિતતા ન હોય તો ભારતરાષ્ટ્રીયોને પણ પોતાના પાશ્ચાત્ય બધુઓની માફક ગાંધીય ઉત્તરિ કરી શક્ય જ છે આપણી ઉત્તરિ માટે આ વાત અત્યંત આવશ્ય છે કે હવે વા. અથવા ધર્મની વિશિષ્ટતા ઉપર અનાવશ્ય ભાર ન મૂકના સમસ્ત ભારતદેશમાં કેવળ એક રાષ્ટ્રીયતાનો ભાવ સર્વેના જનજન પ્રવેશ જોઈએ

ઉપર જણાવ્યા મુજબ સર્વ હિંદુઓ એક અમિત રાષ્ટ્રતા જ અવરો છે પ્રત્યેક હિંદુમાં આંતરિક એ તા અને સહાનુભૂતિ જનજન છે જે કોઈ જાત ભેદ દગોચર થાય છે એને રાષ્ટ્રીય અનેક સૂચક પ્રમાણ મળી તેનું એ એક ભવદર અને અત્યંત પ્રમાદ છે જો આપણી એ સભ્યતાની ચતા આધરમૂલ સિદ્ધાંતોમાં કોઈ પણ ન હોય, જો આપણી પશ્ચાત્યવરણમાં અને ધર્મની મલ ઉપાધિઓના યોગે વસ્તુતઃ હિંદુ રાષ્ટ્રમાં આંતરિક અનેકમનુ અગિત્ય હોય તો સર્વેના પણ એમ સભરિત જ હતુ ખરૂં કે આજ આ રાષ્ટ્રીયોથી જન દશામાં રહીને પણ પોતાની એક સમયની સહ ગામિની ગ્રીસ અને ગેમ સમાન મદામનરની, પ્રત્યક અને સંજ્ઞા દનિદાસમાં અમર નામને પામેની ભગિની રાજસતાઓનું સર્વ હિંદુ જનજન કિવા નિકદન થયા છતા પણ આ સમરે હિંદુ રાષ્ટ્રમાં સજનતાના સર્વિતો દેખાવર કારણે કરીને આજ એક જ સામ્રાજ્યના વ્યાપક જનની નીચે વાસ કરનાર સર્વ હિંદુ, મુસલમાન, પારસી વિગેરે આ યોગ જાતુભાવની લાગણીમાં જલ્દિ કર આદે તેમની જનમનુષિ ઉપર પ્રત્યક્ જનની કરના પણ વિશેષ રોહ દર્શાવે અને સર્વ આનસ્યનાઓ પુરી પાડના માટે રાષ્ટ્રીય ભાવોથી પ્રેરિત થઈને એકન રીતે સમવાયમાં પ્રવલ્ન કરે તો નિરાશ અને નિર્વિવા અર એક અત્યંત પ્રાચીનતમ ઉત્તર રાષ્ટ્રની રાષ્ટ્રીયતામાં અખિન જનજન કોઈપણ વિગેરેની શક્તિ પ્રત્યવાય ના વાવા કરના સામર્થ્ય ધરાવતી જ નથી અમને ચાહા છે કે વિગેરે જ્યોતિ ભરતની એક રાષ્ટ્રીયતાને કાર્યક્ષમ રીતિથી સજનતા પૂર્વ સિદ્ધ થતામાં મદાયક થઈ સર્વ પોતાના અને સમમ સંજ્ઞા કયણમાં પ્રગતિ કરી આવશ્ય થતા પરાકાષ્ટો પામશે

* હિંદી ઉપરથી દુષ્કર સારે

એકીકર એસ્ટ્રોનોમી ૩. ૮-૦-૦ એન. એમ ત્રિપાઠી એન્ડ કંપની, મુમ્બઈ

પરભાષાનું જ્ઞાન.

લેખક—રા ગદુબાસ દામોદરદામ ખરશીનાળા.

મહારા શ્રીમત શચીન્દ્ર 'ગંધ કામનો.' તો ન્હોતો. પણ કાઠ કાંઈ જુન ઉઠાવતો મહારા વિનાયક જવાનું થતું તે ખેલા એક દિવસ સમાચારપત્ર વાંચીને મહારા પામે આ યો આનંદ સાથે જ હસીને વહેના લાગ્યો—'સાલગો, જેની શોધ કરતો હતો તે મળી આવ્યું.'

શચીન્દ્ર જીવનભર ગુનામના કૂચ જેની સુંદરીથી માડી ગંધકાના બચ્ચાસૂધી કાણ જાણે કેટલીએ દુનિયા વસ્તુ ગોવતો ફરતો હતો એથી કરીને જ વગતુ હાથ લાગી 'તેનો હું નિર્ણય કરી શક્યો નહિ તેથી મહારા કુતૂહલને સતોષવા એજે કહેતું પડ્યું કે ધવો માડા માટે એક સરસ મોખરાની જગ્યા એને મળી આવી હતી.

મહે કહ્યું—'એ તો બહુ જ સારું થયું હવે ધવો સારી દો હા, પણ એ જગ્યા છે ક્યા ?'

શચીન્દ્ર ખૂબ ગર્વથી બોલ્યો—'બહુ જ સરસ જગ્યા છે કનકપાની સૌથી સારી જગ્યા છે એ જગ્યાએ મીડટની દુકાન ખોલી દીધાથી—ગમ, ગત ને દિવન મોઢા લોકો—'

મહે કહ્યું—'એમાં શું સારું ? એની જગ્યા તો લોકોને માથાફાડ થયે પછા થી જગ્યા થાળી જ સારી જગ્યા છે.'

શચીન્દ્ર વિચિત્ર થઈ પૂછ્યું 'તો શું, ત્હમને એ જગ્યા ખબર છે ?'

મહે અટકળે જ ધારી વીધુ હતું કે મોટા લોખની આગળની જગ્યા ત્યાંક ચાર મરના મળે ત્યાં હશે તેથી સમનસૂચકતાથી કહી દીધું—'હા, બહુતું કાંઈ મુશ્કેલ છે.'

શચીન્દ્ર હાળી બોલ્યો—'શું મનક કરો છો ? કીડ થયો છો ?'

એમ કહી, એક અગ્રેજ સમાચારપત્રમાં એણે લખી મીથી આંકેની એક લીગ દેખાડી—

'The office of the Lieutenant-Governor of Bengal will shortly be vacant.'

એ વાળીને હું એના મોઢા સામે જોવા લાગ્યો. એ તો નિજ્યગર્વથી જનતા સૈનિક કે ઉત્તર-

ગુપ્તી પાછા ફરના નવન ભૂખવડના 'આવિષ્કાર'ની જેમ હાનકું મોઢા કરી મોલ્યો—'જાણો છો ?'

'Writer's Building' કેવી જગ્યા છે ? લાલ હવેલીની બરાબર સામે જ પણ રસ્તા મળે

છે ત્યાં.

પરના તો મહે ધાર્યું કે શચીન્દ્ર મગક કરે છે પંચી સમજ્યો કે શચીન્દ્ર પોતાની બચકર્મ અપ નિહાના અનાયે ધારતો હતો કે *'Writer's Building'* નામના નિસાણ મોલમાં એની મીડટની દુકાન—જેમાં મોટા લોક સનદડાડા આ રા જ કરવાના ને પોતે જલ્દી માનતર બની જવાનો—મરર ઉઘડશે.

મહે પૂછ્યું 'જગ્યા ક્યા છે ?'

જનાય મળ્યો—'ત્હમે નહિ સમજ્યા—નેફ્ટેનન્ટ વર્ગર્તર સાહેબની ઓફિસ ક્યા છે તે જાણો છો ?'

પરભાષિનો કેકારવ ર ૪-૦-૦ એન એમ ત્રિપાઠી એન્ડ કંપની, સુવાધ.

‘તે તો રાઈસ’ મિલીંગમા છે

‘હા તે જ તે જ, થોડા જ વખતમા એ ખાતી થવાનું છે ખાતી પડ્યે સગર એ જો ત્યાં નદિ આવશે તો તું ભૂતનામો બનાવશે’

હું તો ખૂબ જોગી હતી પડ્યો આખરે એને સમજ પડે અહીં ઑફિસનો અર્થ સકાન નદિ પણ પત્ની ક્લિફ્ટેનન્ટ ગર્નર સાહેબની ‘ઑફિસ’ ખાતી પડ્યો એટલે બીજા સાહેબ એ પત્નીને શોલાવરો અંગ્રેજીમા ઑફિસનો બીજો અર્થ કાર્ય પણ થાય છે એકનાર કાર્ક મેના એ વિદ્યાર્થીને પૂછ્યું—*‘What is the office of the liver?’* અર્થાત્ પિતાશયનુ જામ શું છે? વિદ્યાર્થીએ રાચીન્દ્રની માફક ઑફિસનો અર્થ જગ્યા કહી ઉઠે સ્વરે જરાજ આપ્યો—‘પે, સટેમ, પે’

આપડો રાચીન્દ્ર મહારી નાત સાબળીને બહુ વગવાઈ ગયો

૨.

અંગ્રેજી રામદોના ખડા અર્થથી અમલજી હોનાને લીધે આપણને અનેક વાર રાજવાડુ પડે છે આપણે ત્યાં અર્થશિક્ષિત દેશધુઓ અંગ્રેજીમા અનેક ભૂલો કરી જ કરે છે હું નિર્ણયત હતો ત્યારે એક રિસ એક પગની મિનતી સાથે ટિકિટ લેવા રોડટ્રાફિસમા ગયો હતો ત્યાં આના કામ નાનું પર સ્ત્રીઓ જ કરે છે પોસ્ટઑફિસની મારી આગળ હોયતા એક સુન્દરીએ અનન્ય રીતીત ત્યારે પૂછ્યું—‘શી આસા છે?’

મારા મિત્રે કહ્યું—‘આ તારાની પાચ ટિકિટ—’

‘પેનિ-ટિકિટ’ મુઠરીએ મનુઢ હાસ્યથી પૂછ્યું—‘આપની જૂન ધાર છે, આ તો ટપાન ઑફિસ છે’

સ્વાધીનતાગર્વિન આગમ્ભૂમિ ઉપર પણ શ્વેતાગી મુઠરી માળા લોડની તણા રે તેને ઉપહાસ કરે એ મહાન મિત્રો અસલ જ્ઞાન્યુ એજે જગત મતાથી કહ્યું—‘હું સાગી ગીતે જાણુ છું કે આ ટપાન ઑફિસ છે ને આપ ટપાન ઑફિસના એક કરનાર છો’

ખુશીએ માનભગ દિગ્ગંજી અમાગી સામે જોયું એના ગાન નાન નાન થઈ ગયા પણ ફરીને પોતાનો મનોભાવ દર્શાવીને બોલી ‘આપની ખરેખર જૂન ધાય છે અહીં ટિકિટ નથી લેવાની ત્યુમ રેન્ડેની ટિકિટ તેના સ્ટેશનપર ને ટ્રામની ટિકિટ કન્ટેન્ટની પામે મળે છે અને નાટ્યતાગાની ટિકિટ—’

વચમાં જ મહારા પગની મિત્ર બોલી ઉઠ્યો—‘હા, એ તો પપ્પ જાણુ છું—અને વહાણુ ટિકિટ ગ્રોમસક્રમ્ની ઑફિસમા મળે છે પણ હમારે તો ટપાનની ટિકિટ લેવા છે’

ખુશી વિસ્મિત થઈ હમારી સામે જોવા લાગીને બોલી—‘ક્ષમા કરો, અહીં ટિકિટ નથી મળતી નિનાસતેમા ટપાનની સુસાફર-ગાડીનો રીસાજ નથી’

રોપમેઢ સુન્દરી પોતાના ટેમન તરફ આવી નહ મહે એક વાર ખારીપગના લખાણુ તરફ જોયું ખારીપ લખ્યું હતું—‘આહીં સ્ટામ્પ લેવાય છે’ મહે મિત્રને કહ્યું—‘મહે લાગે છે કે જરૂર ખુન રહ્યું છે લાગત સ્થાન ટિકિટને નામે સ્ટામ્પ લેવો છે સ્ટામ્પ તો માગી જુલો’

કુખ્યચરિત્ર ૨: ૧-૮-૦ એનુ એમ નિપાહી, એન્ડ કંપની, મુગાઈ

મહાન મિત્ર ફરીથી બાગીમાં મોઢા ધારી રહીયો. બખાબચો સુન્દરી હમની હસની પાછી આવી મિત્રે કહ્યું- 'પાગ પેનિ-રદામ્'.

યુનતીએ બસા ચનારી 'ઓ' 'હું' ને રમણીગનસુલભ વચ્ચે તેમ જ ગંધમેરા સુનહ સૌન્દર્યને બુની હમરા લાગી હમે પણ લાગ્યથી અધેભુખ બની ત્યાંથી પનાયન ફરી ગયા હો.

એકવાર નાનમમાં મોઝ બગીચા હમારી એવી જ હતી. થઈ હતી દુકાનમાં ખોલતા ત્યારે એક માણસે આવી પૂછ્યું.

"મહે ગાંધી, આપને હું નેટએ છે?"

મહે ગુનુ-ગાંધીસ.

સાહેબે આનર્થથી સ્થાના સામુ નેત્રું ખડ પણ મોઢેથી કાઢી કહ્યું નહિ એણે મહેને ગોસ દુર તામના એક સુન્દરીને મોખીને કહ્યું કે એમને રટોડિંગ નેટએ છે સુન્દરી મોઢાટા મોટા ઓગાઓમાંથી દોઢવની એક મોગ હોંના તર્ક મઠ એના દરવાખ પર લખ્યુ હતું- "મદિયા-વિભાગ" મહેને પણ કંઈ કંઈ સન્દેહ પડ્યા લાગ્યો હોં આંધેથી ભરેયો હતો. હુ ત્યા "તસમધે બ" ની સ્થિતિને પામ્યો બની જ આંધો મહારો સામે વિરમવથી નેઈ રની હતી મહે અખ્યુ કે જરૂર કાંઈ બૂન થઈ હિમનથી આગળ નવો જતો હતો- મનમાં ને મનમાં દટખનિયા જતો હતો કે પુઢ હોડી નાસુ નહિ.

મહેને એ દેવત આગળ લાગી ગોસ દુકે એક ખીચ સુન્દરીને કહ્યું- 'એમને રટોડિંગ નેટએ છે' તે યુનતીએ પણ મહાર તરફ એટલા જ વિરમવથી કટામ નાખી પૂછ્યું- 'આપને કયા માપ ને રમતા રટોડિંગ નેટએ છે? હુ-આપને પોનાને માટે સરસ નેટએ છે?'

નિવળીની માફક બૂન દેખાત આવી તમે સહમત્યુ કે સ્ત્રીના મોઝને રટોડિંગ કહે છે તે પડપના મોઝને, સકસ કેને ખવર હતી કે કનકતાના અગ્રેજ તે વિનાયતના અગ્રેજમાં આટલો ફરક હશે પણા દિન્યો સૂધી 'વડે ચુક'માં વાંચ્યુ હતુ કે Stocking એટને મોઝ મહે તેમ પણ તે દિવસે બુનના દબ્દરે ચાર શિવિંગ આખી રેખી રટોડિંગ (સ્ત્રીને રહેરાના મોઝ)ની એક નેઈ રટોડિંગ, સુન્દરીઓના મધુર હાસ્યથી છુતારે મેગવ્યો.

અચાઉ સુ શીઝપામે હર્ડ શિખના પણ એક એરી બૂન ઝરી હતી ઉદ્ધુ પુનતકના પ્રથમ ભાગમાં જ લખ્યુ હતું- "માકડી જના તન રહીદે" સુન્દરીએ અર્થ કહ્યો. આપણે જવાબ આપ્યો- "વાદગ્યો તોશન કર છે" માકડ એટને વાતો ને જાવાતન એટને તોશન કરવું- એકધા મેગાની છોકાથી અગત્યસુ હો મુન્શીય ખુમ અગત્યથીયો દાઢીપર હાથ ફરતી બોથી 'હથા' ખાખા તોખા! પછી સહમત્યુ કે એનો અર્થ તો 'કરોળીએ જાણુ શયે છે' એવો થાય છે.

૪.

મહે સતની ગાડીએ પેરીસ છોડી દક્ષિણ તરફ જતા હતા મહારો પાથે મહારો એક પગમળી મિન હતો મહે રમતમાં ઈંગ્લેન્ડથી ફાન્સ રહેવ કરના આગળ હતા ગાડી છોડતા

દેશનાં ઇલાહાસ. રૂ. ૧-૮-૦ એન. એમ. ત્રિપાઠી એન્ડ કંપની, કુમ્પામ

માટે રોજનપર દનન-દનન થતાં જ એક દેવ હમારી માગીમા ચયો એવું તાઃ જેવું શરીર
ને એનો પોશાક જેઠ હમને એની ભત્તા વિષે શ-પડ્યો એની સાથે સામાન પણ વાઈ જ-રોતો
રોજનથી ગાડી છુટના જ એ માણસ હમારી પામે રંગીને બેઠો ને દેવ ભાપામા પાસ જાયે
શુ ડુ બ-યો હમે એની સાથે અત્રેનુમા વાતચીત કરાને ધન્ડા બનાવી પાણુ અ અચેત્રથી
અનલ હતો ને દેવ ભાપામા અનર્ગન ભાણુ ક્યોજ રહ્યો એની માગી માગી વાતમા હમે
એક વાર હિન્દુ સમુદાય સામયો ને રહમનના

મહે દ્વારા મિત્ર માણિકરામને કહ્યું-ભાગ, આ શુ ગહે છે ? તો છે ૩ આખી ૧૧ મઠ
બધ કયા જ દરેને

માણિકરામે હમને જવાબ આપ્યો- દેવ લો ને મગાશો પાણુ બના મા નહિ હતી
ચક્ર એ મો નહિ આપે, મોપડી ઉગામને વાચના મળે તો જ એ મુગો દેને

માણિકરામના હવા ખમાલે દરવા ડગા પણ એણે હમારો પીઠો નહિ મૂક્યો એણે તો
ચીરમતી એક પેગી હાથ મા લગે રંગી એ. આખાન આરબુ મહે વિચાર કર્યો-
* આ બના બારે છુમે ૧૨ મુને કાઠ એવું યાદ હતું કે દેવ ભાપામા કોનો
(Cochon) એટલે સૂઈ રહ્યો એટલે એનો હાથ પમડી મે નાખુ ૧૨ દેવમા કહ્યું કારો,
કોનો, ના

મો દેવ સાબળીને દારૂથી ભરેલી પેગીને આ ૧ હાથના જેવી એની ગિયન થય
એવું મો લાન મોગા થય ગયું એની નાના નાની આખમાંથી માલે આગના તનખ
નીકળવા લાગ્યા કાન્સની રાજ્યનાતના સમયમા મેગ, ટાન્ડન મિરે સ્વદેશમકનોએ
જેની રીતે જનુતી ભાણે ડીના હો તેની જ રીતે આ કામવાળી દેવ શમ્હો કાના લાગે
અરથાને મોતી વિખરાના જેઠ મહે હાથના વગારાથી એને ફરી કહ્યું-કોનો આગ એણે
કોટ કાગેને ફડી દીધો, ને અમારી સામે મુક્યો ઉગામી લનાને આપી હમો મહેને પુરી
ખાની થય કે એ ગાડો છે

મે માણિકરામને કહ્યું-શુ આ ગાડો છે ?

માણિકરામ-એમા હતું કાંઈ સંદેહ રહ્યો છે ?

કેતનના ઉડી લાગીથી એખાર ફરીથી મહે એને દેવભાપામા રાખન કરના અનુ
રાધ ક્યાં મહેને ખચર હતી કે વાસુદેવમા ચાનતી અનિન્જ રહે છે

મે આના Monomania-એકાદ ડાંગળી ચસકાની ઘણી વાતો વાચી હતી
દાવરાન આગમથી વીતે એટલા માટે હમે બનેએ મળીને ખુમ જોરથી એને બાધ્યો, ત્યાર-
બાદ વિરામવિની નિઠાદીની તોડમા આસરો લીધો

સુસુપ્તિ તથા જાગૃતિ વચ્ચે જે અવસ્થા છે તેનો આપણને કાંઈ કાંઈ વાર અનુભવ
આય છે તે વેળા આપણને બેદારનો અનાજ સમજાય છે પરંતુ આપણે નિર્ધન નધો-
કેરી શક્તા કે એ અનાજ અનિચ્છિત છે કે વાસ્તવિક જગતનો કારણ એ છે કે એ
કામચે આપણી ધર્મિયો અર્ધસુપ્ત અવસ્થા મા નિચેઈ જેની થય જાય છે

મહેને જાનુ કે આગાડી કોઈ રોસન આગળ ઉભો છે વળી જાનુ કે મણાક માણો રેઅલાપામા વાતચીત કરી રહ્યા છે તેમા ન્દે હમારા ઉન્માત્ચરત કેચ માધીનો ફેર પછુ સર્વસાચો એક જલુ મહારી શરીરને અકચો મહારી ઉત્તરી ગઈ ને આખ ઉત્તરી ગઈ

આખ ઉત્તરી ને જોયુ તેથી કાઈ શાનિ નહિ મળી મહે શુ નેયુ મહે જોયુ કે હમારે પેવો હિન્મા પ્રત જન્દી મુકત થઈ હમારો પાસે ઉભો ઉભો પોતાના પ્રાક્યાત્વનો પરિચય આપી રહ્યો છે ને સાત સાત રીટ લાન્મા બે પોલિસ કોન્સ્ટેબલ મહારી સામે ધુરણ રહ્યા છે માણિજનામ હજુ સુતો ઉત્તો હતો

જ્યેષ્ઠ માસનો સર્વપ્રકાશ જારીમા પ્રવેશ કરી ચૂંચો હતો મહેને આખ જોળનો જોળને એક પોલિસ અમલદાર રેઅમા કાઈ જોલ્યો ને બી નચે માણિકરામને જાગાઓ

માણિકરામ પણ મહારી માઈક વિરિમત થઈ ગયો, એલો મહેને પૂછ્યુ જો મામનો છે કે

મહે કહ્યું 'મામનો કાઈક જાઈક સ્થમનના લાગો છે આન્ય, મૈત્રીને સ્વાધીનતાનું અભિમાન રાખનાર કાસવાળીને આપનાના અપરાધ માં કેચ પ્રગતનના ચોગલ દિનસ અનિધિ થયુ પડો-તની નેકરી આવી નહી છે'

માણિકરામે કા નુ મહો રાખી કહ્યું 'નોનસેન્સ, આપલો મિટિશ પ્રત છીએ આપણને અહીં કોણુ દુ ખે દઈ રોકે!'

મહે કહ્યું—'હું પણ જાણુ હું કે મિટિશ પ્રતના અનેક અવિજાર છે પણ પારકા દેશમા આની તે દેશની પ્રતને હાથપગ આધી કે' જરાનો અધિજાર મિટિશ પ્રતને છે કે નહિ તે હું જાણુતો નથી'

માણિકરામ—'આત્મરક્ષા ખાતર એમ કરુ પડે તો શુ નાધો હોઈ શકે' ર વાલો હોઈ શકે એ ખતાઈ તે મહેના તો પોલિસ હમને ઠારીમાથી ઉત્તરી ચોક્કી તરફ લઈ ચાલી

* *

હમે ઉઠી આત્મરક્ષાનિ અનુભવના હતા દેવાણિક ન મળસાથી પોલિસ હમારી જાનુ નામા જો-પિચય કરી રાકી નહિ પારકા દેશમા આરી આ રીને કેદ થતા મહેના મોત આપે તે સાર

સાંજના એક અંગેશ શિખેનો આદમી આંચો જોતે હમે સરગુ વતાન્ત વહી સળ-માનુ ખડુ માલખી રહ્યા પછી એલો પૂછ્યું—'આપો એને કઈ લાખામાં રાખન કરના કહ્યું હતુ'

"કુચ લાખામા"

"શુ કહ્યુ હતું?"

"કોરો"

દેવાણિકે આખ કાકી હમારી સામે જોયુ વાપર મીધનુ પાંખી હાંક્યા જોયુ હમને થયું—'હમને ખેંદુ જ ખોડું લાગ્યુ કોણુ કહી રાકતે કે કેચ જાતિ આદવી અસુખ છે!'

સહિત્યવિલાસ ૨ ૧-૮-૦ એન એમ ત્રિપાઠી એન્ડ કંપની, મુબાઈ

હમારો દીધમય ઉન્માદ્યસ્ત સાથો "કોનો" સામળીનો સ્વપ્ન તો કે હમે કોઈ સીકારીએ
કરીએ હમારી મામુ આમળી બનાવો એવો ફરીને જ્ય ભાગો હમારો હોયો એના
ભાવણમા હમે તો મા. 'કોનો' તમ જ સ્વપ્ન તકવા

હુમાનિતાએ હમારી જુદા પોતાની ભાષામા પ્રીતારી તેમ જ પોનિમ અમન રસ્તે
કરી સભાગરા

કહાળી પૂરી થઈ ન થઈ એટલામાં તો આરે ત્રાસવારીઓ ખિન ખિન રતાતમી પડતા
કેટલાનાનું અપમાન, તે ઉપર ભૂખો ભાગે, ને તમી આ તિથાત્થાનું અહાન્ય—એમ્નો ને
હમે ગાથ જેવા થઈ ગયા

મ્હે દેહાનિધને કલ્પુ—મજાતપ, આપના સમ્યક્તમા પ્રતિવાળીએનો આ પ્રમદર ઉપહાસ
કરતામા આને કે ?

ક્ષમા—પ્રાર્થના કરા દેવાલિકે તજુ પુ 'આરે અથ ત્ત્વસા વગર એક નમ્ર નાપયોં
હજો એટલી નહાની આવત માટે આપને બાટની તકલીદમા પડતુ પડતુ 'તો'નો અર્થ
સ્વ જીવ નહિ પળુ—સુત

મ્હો ચમ્પર આવી ગયા અરે ? મ્હે અત્તળુના લ પુત્રનું અપમાન હું એટલું
એટ અપમાન કે એ મ્હો મા તપ્ત ગાતી ગયો મ્હે તરત જ એનો તમા માતી

દેહાલિકે તજુ પુ—એ આપનાર તમ નહિ ચનારે "કોનો" તો અથ મ્હો ને
"કોનો" તો અર્થ સુત

ગાપરે ! મ્હેના કોને ત્વગર હતી કે કાસની ભાષામા સુતને તપન સાથે આવો
અનુગમનો સખવ હમે !

પરદેની કાગશરમી તીજી મ્હે કાન પડ્યા ને અમ ખાવા કે નહોત અથ કાળ્ય
વગર ભવિષ્યમા કોઈ પણ સમ્પદનો વ્યવહાર નહિ હોવા

મે માસના અકના ગુદિ

વિપાલુદમજિહાને મથામે

'એપ્રીય' ને રેકાને 'મે' વાયતુ

* શ્રીગુરુ કૈાવ ગદ્યગુપ્ત એમ એ જી એવ ની એ કથાનો દિ દ્વિત અલુવા

'સ્નેહમુદા ર ૧-૦-૦ એન એમ વિપામી એન્ડ કંપની, મુબાઈ

અન્યાવલોકન.

૨. મોગલમધ્યા એક ઐતિહાસિક નવલકથા

[પેખા — તા રાજેન્દ્રગવ મોઝનારામજી દર્શાવે, ત્રી જે મુબારક પુ ૧૮, નવમી પાના જે મજબૂત હેઠાળ — મેસરે ઐન એમ ત્રિપાડી ને ૮ કપની મુબારક તથા પ્રસિદ્ધ જુમરેનો]

ગુજરાતીભાષામાં આગળીને વેદે ગણ્યા એની કેટલીક સુંદર ઐતિહાસિક નવલકથાઓ સારા, ગરકારી અને શિદ્ધિન પુરા. લેખકોએ ગુજરાતપામે રજૂ કરી છે તેમાં 'વિપિન' ની નવલકથાઓ સાફ ધ્યાન ખેંચુ હતું એ જ સુંદર નવલકથાના લેખક રા રાજેન્દ્રગવ મોગલમધ્યાન આ પોતાનું બીજું પુસ્તક પ્રગટ કર્યું છે તે માટે તેમને અભિનંદન થો છે, આસ કરી પોતાના વ્યાપારી જનનમાંથી સમય કાઢીને પણ આટલી સાહિત્યનેરા કરવા માટે.

ઇતિહાસપ્રસિદ્ધ મોગલવસના મહાન બાદશાહ ઔરંગઝેબનો સમય એ આ વાર્તાના સમય છે ઔરંગઝેબ એ બાબરે રથાપેલી સત્તાવાન મોગલ બાદશાહતનો છેલ્લો મહાન બાદશાહ હતો બાબરે બાદશાહત આપના જેટલો શ્રમ, જેટલી કાર્યક્ષમતા દર્શાવી અને આચારમાં ઉતારી બતાવી તેટલા જ ગંભીર દેખો ઔરંગઝેબે બાદશાહત તોડના માટે કર્યા વડવાઓએ ધણી જ ગળ્યદક્ષનાથી મહાન સત્તા ઉભી કરી હતી અને ઉવટના સમયે એટલે ઔરંગઝેબના અમલમાં તો તે સત્તાના જોમ ધણું ઉઠા હતાં એ સત્તા રક્ષામે થતુ એ સ્તુતિને અણી જેમને આમનણ આપના જેવું હતું હિન્દુ-મુસલમાનના બેદલાવ અને વિરોધ જમરદસ્ત ત્રીતે જામી ગયા હતાં બને જાતિઓ એક એકને દુશ્મન ગણતી હતી બાદશાહ હિન્દુધર્મનો, હિન્દુસમાજનો અને દૂકમા હિન્દુત્વ માનના દુશ્મન હતો રાજામાંથી રાજત્વ તુલ થયું હતું, ધર્મે અને ન્યાયનાં તોલ કરવાની જરૂર કદી જ જોવાની ન હતી તેના પરિણામે બાદશાહતમા વિરોધ અટપટ, પ્રપચ, મારામારી અને યુદ્ધ ઉભા થતાં હતાં હિન્દુત્વનો, હિન્દુધર્મનો, ને હિન્દુસમાજનો આ વખતે રાણા દુર્ગાદાસ એક મહાન શૂરવીર, ટેકિનો અને પગમ આતમશ્રદ્ધાવાન પ્રતિનિધિ હતો બાદશાહ દુર્ગાદાસથી કપલો હતો, એના નામથી ધૂમતો હતો, અને એના કાલમા સંસ્કૃત નતનો હતો અવય જેતો હતો એટલે રણસમામનાં યુદ્ધો ન હતાના ખટપટ, પ્રપચ ને કાલ નાવાઓ રચતો, પણ રાખતો નહિ પરિણામે દુર્ગાદાસના અવય જેતનીયે ગળપુતોએ મોખા સહેનશાહતને મૂળમાંથી હથમયાની મુખી સામ્રાજ્યને લીધું, અને પછી પછી કરી મુકમુલ.

દુર્ગાદાસના ઇતિહાસથી હિન્દના અનેક પનોના શૂરવીર મહાજનોના ઇતિહાસની માફક આપણી પ્રજાનો ધણો મોટો ભાગ અસાત જ છે એમ કહીએ તો ખોટું નથી આપણી શાળાઓ ને કોનલોમાં આપણો શુદ્ધ અને સાચો ઇતિહાસ શીખવતો નથી એ મોટા દુર્ભાગને અને પછી આપણુ ખરે પ્રજાન નષ્ટ થયું છે પ્રજાના આત્મચિકાસ માટે દેશનો એ સાચો અને શુદ્ધ ઇતિહાસ એટલો આગરક છે કે જેણે પોતાના દેશનો ઇતિહાસ જાણ્યો નથી તે ગમે તેવો મહાન હોય જતા પણ અંધુરો જ છે આ કલ્પેઆમથી દેશ અદોષતિમા નીચે ઉતરતો.

જ નય છે એ સ્થિતિ અટકાવના આપણા નિદાન અને શુદ્ધિશાળી નેતાઓ મનનર પાયા ઉપર ન્યાય સુધી પ્રયત્નો સી પ્રગટે કેળવે નહિ અને અત્મજ્ઞાન વિકસાવે નહિ ત્યાં મુખીના આત્મોદ્ધાર સત્યે અધુન દે રહેશે અમ્હે આશા ગાખીએ છીએ કે આ વસ્તુસ્થિતિ તરફ આપણા દેશજનોના વફા યોગ્ય રીતે જરૂર દોરાશે. આત્મવિક્રમની અતિવ્યોક્તિથી જ ભરપુર અને જુગ ધનિદાસનાં વર્તમાન શિલ્પ આપણી સાગાઓમાથી સ તર દૂર કાઢવા નોંધ્યો.

રા રાજેન્દ્ર જે આ પુસ્તકની શરૂઆતમાં લખેલી પ્રસ્તાવના આપણ ખાસુ ધ્યાન ખેંચે છે ધનિદાસકાર જહુનાથ સરખર જેવા નિદાન દેશજનો પણ જોએ તેવી માગી અને શુદ્ધ આગવણી નથી કરી શક્યા એ એક પ્રસંગ ટાળી રા. રાજેન્દ્રરાવે બતાવ્યું છે તિરાણ મદદ-રાજાનું જીવનજીવનનાં જ જહુનાથ સરકારે અત્રેજીમાં એક વિશિષ્ટ નેખરપે પ્રગળ્યું છે તેખકે એમાં સિવાજી મદદારાજને ધણો ગેરઈ-સાફ કર્યો છે ઔરગમેગના બુલુ ઉપર જીવતા એક સર્વસાધારણ મનુષ્યના અભિપ્રાય ઉપર પ્રો. સરકારે વજન મુકી સિવાજી મદદારાજની કિંમત ઘટાડી છે આ વાત તરફ આપણા નવનકથાકારે યોગ્ય રીતે જ ધ્યાન ખેંચ્યું છે અમ્હે અને લેખકને ખાસ સૂચવીશું કે એ પ્રસ્તાવનાનો અગ્રેજી અનુવાદ પ્રો. સરખરને મોકલી આપવામાં આવે આ ચર્ચાના વિવેચ આગેથી જ શા માટે અટકવો નોંધ્યો ?

હવે આપણે નવલકથા તરફ નજર નાખીએ

મોટી અને સરલ ભાષામાં સરકારી રીતે લખાયેલી આ નવલકથા આપણા એ સાહિત્ય-વિભાગમાં એક ઉપયોગી ઉમેરો છે ખરૂં છે કે એ કોઈ જાણીતા નિદાન નરસને નથી નખા, કે કોઈ અને સત્તાની પાછળ દોડતા કોઈ મુવાને નથી લખી એક નથ સાહિત્યમેવક નરીકે લેખક જહાર આન્યા છે, અંતે એમની પ્રવૃત્તિ જરૂર આવકારદાયક છે સુન્દર કળા આ પુસ્તકમાં નથી એ ખરૂં છે પણ દેશના સાચા વીરપુત્રનાં સાચાં વશોગાન અને અમર યોધા સાહિત્યમાં છે નથી તેમાં ખોટી વિદ્વત્તાનો આડબર કે નથી તેમાં પ્રગળ વિચારશક્તિ જના એક સુન્દર અને સરકારી નવલકથા છે કર્ન વપરાયલુ શરવીર અને ટેખીના પાત્રો એમાં રમે છે વાંચકને પુસ્તક છોડવું ગમતું નથી.

ઉપર કહ્યું તેમ કથાના પ્રસંગમાં દુર્ગાજીવના પરાક્રમોના નહુંન મુખ્ય ભાગ લખવે છે એક અત્યંત સ્વામિનિદ અને નિમિષકદવાત શુદ્ધ ક્ષત્રિય જે રાણા દુર્ગાદાસ એમાં સૌપથી ધૂમે છે જસવત્સિંહથી આપણે અજાણ્યા નથી જસવત્સિંહના એક દમોખોર અને ખત્રી મિત્ર તરિકે જ આપણે બા શાહને કર્યા જાણ્યો નથી ? એમના બાગ પુત્ર અજીતમિહના રક્ષાની જરૂર બા.શાહને લાગતા એની માગણી કરી શરીર રાજપુતો ફરી જાગૃત મપા ને બા.શાહ રહામે મુદ્દનાં રજુમિર્ગો પુકમાં આ નવલકથાની તરઆવ છે બા.શાહ આ મુદ્દમાં ખો ને પમતે નિર્દોષ નીચે છે ખુદ એનો સાદાદા અકબર આપની નાગીનો દુર્ગાસને મને છે બા.શાહનો સટો કેટલો ઉડા છે તેના વર્ણન દેશાંતથી અદિ આનેખાયા છે બા.શાહ અજીતમિહને માર માર વા સુધી ગ્રામ સ્થાનમાં રાખતામાં આન્યા પત્રી એમને

દુ. સરસા અને મિત્રાજી ૩ ૨-૦-૦૦ એન એમ તિપાની એ. કપની, મુંબાઈ

સાચાં જાણીને થાય છે, ને સાચો સત્તનન રહાગે એ યુદ્ધ માટે છે અહિ પુરતગ્નેા અન જાન આને-એ અગ્નિસિંહના જાગ્યારોહણ પછી જાગરાજ એકતરફથી પોતાની ત્યાજ વર્તવિશે જણ્ય છે ના સહનના થાભના નીના પતા જના ખરતા જાય છે બીજા પાસ મહાન ગાણુતે જાગરોન મલ્લ પામે છે એના મૃત્યુ સાથે મોખન શહેનશાહત પી સવા પુરવેગ્યા નોરે થઈ જાય ની થાપતી બાતલાહત, અત્મરે જાતેજહાનીમા મોખેની જાદગાહન, ઓરુગ એમે નમળી કડી, નેના મળને દીના કડી, જમીનતોગત કરનાની રિયતિમા મુડી સામા જ્યોના અધિજાતાગે, મહાત્મજ્યોના મેરડા-અધિઃકરીએ । તદ્વાગ પ્રયેક કાષેમાં ઈનિદાન, સોને લૂલ્યો નહિ માગ કે નરસા કાગો કરવા પહેલા ઈતિહાસને સુદમતાથી જરૂર તપાસતો. સામાજ્ય રથપૂતા વર્ષો જોઇએ છીએ સામાજ્યને ઉખડતા-સામાજ્ય પુત્ર થના વર્ષો ને મહિતાઓ નથી જોઇના ઓર ગરોમ જના મોગવાત્તાહત નષ્ટપ્રાય થઇ ગઇ એ જ એ મહાન શક્તિની શક્તિ !

ગણા દુર્ગતમળી અવિચલ રાજભક્તિ અને શુદ્ધ હાતનેજની અમરતાથી આકર્ષિત લેખક યોગ્ય રીતે જ દુર્ગાતમનુ નીગૂળન કરે છે " દુર્ગાદામ ! અને અગ્નિજોતે દૂર કરી આ રાહની યુક્તિ સામે પ્રયુક્તિન અજમારી તારી વીરતા, પરમાર્થયુક્તિ, રાજભક્તિનો ઉચ્ચ દૃષ્ટાન્ત આપી તારી ઈતિ ત ઉત્તન કરી, તારા નામ તે અમ કલ્પ જાતની વાત એ જ છે કે એ ધીર્મિના ગાન મળજાનનાર હાટચોરજ કાઢ અમને મળતા નથી, એના ઇતિહાસો અમને રીખનસામા આવના નથી અને તારા નામ અમે કાગ રીતે અમર રહતા નથી " દુર્ગા ! સતી પત્ની રાણી વિજયાના પરકર્મ, અટલ ધેર, અને દિગ્મત પશુ એટલી જ સતિને યોગ્ય છે ઓર મજેમ અને આમદખાન જેના રાસાધારીઓ રવાને જગતપૂર્ણ એના ફી જો અગ્રતાથી તેજે વાતવાગ જોઈ છે તે એ નૂનીર પુરુષને પણ લજવાયે એના કે દુર્ગાસતી પુન રીર તેજમિદને જત્તસિદ્ધતો પિત્રાઇ ઇન્દ્રસિદ્ધ પણ થાપાણુ ધ્યાતે એમે છે નનન-વાના પાગેમા આ મુખ્ય-પાગે છે ઇન્દ્રસિદ્ધના પિતા રાતમિદને પોતાના પ્રેમ-મેના જાગ હન પ્રયત્નો ઇન્દ્રસિદ્ધના હુક દાનિપત્નને લીધે જ નિષ્ફન નીનયા મોસારેખીના નિપુતોના ઉત્તર પસંગેથી નંવનકયામા રમ આવે છે અને એ નનનકયાનુ એક સુદર અવધ છે

વરાગે વીજનમા ઉતરનાનુ અને ગને જ નહિ, પરન્તુ ઉપર કલ્પ તેમ પુરનક ખરે દર આવી જવા જેવું છે સરળ અને મીઠી જતા પણ અનેક રથજોધો સુન્દર લાપામાં ષ્ટલાક ચિત્રો એના તો મારી રીતે આનેખાયા છે કે વાચક મુગ્ધ જ મને અમહે આટલું કલ્પ પછી એટલું કરોતી જરૂર જોઇએ છીએ કે નનનકયાને વધારે નિશિષ્ટ બનાવનાની જરૂર છે, એને તે સાચું છપામણી અને બધામણી ત ર પાસ લક્ષ્ય રાખના જેવું છે

" જુલોન-મો હવે નનનકયાઓનો શોખ તાગો છે અને સારા પુરતોતની માગણી વધતી જતી છે તે વખતે આપુરતક જરૂર આવકારનાયક છે લેખકને અમહે અભિનંદન આપતાં ચંદ્ર ઇ-ગીને છીએ

—૨ ગા. નિ

ઉપાસનાત (નિર્ગિત નવનકયા) ૨૨-૦-૦ એન એમ ત્રિપાઠી એન્ડ ક પતી, મુબાઈ

રાજ રજવાડાઓમાં પ્રસિદ્ધ થયેલું પાકા રંગોથી
કેમી છાયલો તથા રંગમી સાડીઓ છાપવાનું તેમ જ
જરીનું કેન્સી આગીકામ અને ભગ્નકામ કરવાનું જાનું
અને જાણીતું ખાતું.

જર્મનીઆ ડાઈંગ અને પ્રીન્ટીંગ વર્કસ.

લેટ ઓફીસ,
સી. પી. રોડ
પોસ્ટ નં. ૪.

ટેલીફોન નં. ૪૪૮૪.

બ્રાચ,
શ્રીરામ મેન્શન,
સેન્ટ્રલ ગેડ,

ટેલીગ્રામ ' જર્મનીઆ. '

[May 1921]

રાજ મહારાજાઓ,

નવામ સાહેબો, નામદાર સરકારના ધારાસભાના ઓનરેબલ મેમ્બરો, મેજસ્ટ્રેટ
જનરલ, કન્ટો, મેજરો, કપટનો, નામદાર લેટ વાઇસરાયના લેટ ઓનરરી એ ડી ગી
પોલીટીકલ એજન્ટ, સરકારી સીવીલીયન ઓફીસરો, યુરોપીયન સીવીલ સર્જન્ટનો, એમ
ડી. ની ડીમી ધરાવનારા મોટા કાપટરો તથા દેલી અને યુરોપીયન અમન રો અને ગૃહ
સ્થોભા બાદશાહી યાકુતી નામની જગલહેર દવાખાનું વપરાય છે એ જ તેની ઉપરોગી-
તાની નીશાની છે-અવનેમેન્ટ પેમેન્ટરીમા આ રજનાડી દવા એનાનાઇઝ થએલ છે

બાદશાહી યાકુતી.

ગમે તે કારણથી ગુમાવેલી બાકાત પાછી લાવે છે પુષ્પાતન કામમ રાખે છે
આ રજનાડી યાકુતી ચીર્વ વીકારના તમામ વ્યારી મટાડે છે અને વીર્વ ઘટ મનાવી ખડું
પુરનાતન આપે છે ખરી મરદાષ આપનાર અને નજના માણસને પણ જુવાનની માફક
જોરાવર બનાવનાર આ દવાનો સાબ લેવા એમારી ખાસ ભલામણ છે આ દવા વાપર
વામાં કોઇ પણ જાતની પરેહની જરૂર નથી ૪૦ ગોળીની ડબી એકના રૂપીના દસ

બાદશાહી યુનાની લેપ

ઉમતા દવાઓમાથી આ લેપ બનાવેલ છે ખડું પુરપાન લાવવા માટે આ લેપ
દુલ્લમદ દવાજ છે આઉસ એકની ડબીના રૂપીઆ આ

[May, 1921] ડાક્ટર કાલીદાસ મોતીગમ, અજકોટ, કાઠીયાવાડ

જાન્યુઆરી ૧૯૬૬

જનતાન—ઉલટીને તરત જ ખત કરે છે.

જનતાન—પાવનગાજી મારે અક્ષીયે છે

જનતાન—શક્તિ મારે એના જેવી એક પણ
ચીજ નથી.

આખો વખત એં ખો કરનારાઓએ જનતાનનો તરત જ ઉપ
યોગ કર્યો.

દક્ષિણની મુઆફરી જનતાન દરેક માણસો ત હુસ્તી મારે
જનતાન પામે રાખે છે.

જનતાન—ગાનારાઓ અને લાપમ કરનારાઓ ખોતાના કંઠે મારે
જનતાનનો જ ઉપયોગ કરે છે

જનતાનની એક જોડે 'જોળાઓ પાનમા ખારાથી પાનનો અજબ
જોડે મારે જનતાન વાપરવાની

જનતાનનું એક પરીકુ આજે જ ખરીદો

એક પરીકુ બોળા દે-સીયણી સાથે ૧ ૫

મધ્યમ પરીકુ દીનનીયણી સાથે ૦-૪-૦

નાનું પરીકુ ૦-૧-૦

સોલ્ડ ઓન-સ-જનતાન ઓન-સી,

(જ આર ચોન)

બુઝામસલક, મુંબઈ,

દરેક બોળરદાર વેપારીઓ જનતાન વેચે છે

આપણી આંદોલન સમાજવાદની નીચ લેણ.

સો વરસનું પુરાણું ખાતું

હુંના . ગોપાલદાસ બરફીવાલા અને

મીઠાઈવાલા

મુખાઈ

મોઘા મગાવા અને રસ્મ ધીની ઉત્તમ મીઠાઈઓ માટે

એક ફરો મારનાની સલામત કરવામા આવેછે

બામની બરશી

પીસ્તાની બ શી

માવાના પેંડા

માનાના ધુધસ

કોપરા પાક

ખામુદી

શંખડ

ગગન વગેરે

ધમ્પી ભૈતની

સુતરફેની

હલવા

વેનીના ચુનામ

ગોરે જી વીગેરે

મુઝા હલવા

દરેક ભતના

અધરણીના લાડુ

શુદીના લાડુ

જાનેમી મેસુર

સુરતી મીઠાઈએ - મગજ ધારી

ટેલીગ્રાફ એન્ડ, Burfee Shop "

સી ગ્રી ટેન્ક ટેલીફોન નં ૧૧૦૭.

[જાહેર મન મંત્રિ આ પાત્ર આપનાનું]

[જાહેરખબરો માટે ઉત્સાહી ને અનુભવીકેનવામગે જોડે છે છીએ]

એકે અવાળે વખણાયલા પુસ્તકો ।

જરૂર જ પાચે

ગુજરાતી પુસ્તકાલયોમાં સંગ્રહવા યોગ્ય પુસ્તકો:

કપાડી પાળી નાઈડીંગમા

લેખકોની જગીઓ સાથે

૧. ગુલામગિરીનો ગજબ સચિત્ર વાર્તા અ સૌ વિમળા સેતનવાડ

કૃત

રૂ ૨-૦

૨. લલિતના કાવ્યો ગ લલિતના મ યોના સર્પદ

રૂ ૧-૦

૩ ભારી વીસ વાર્તાઓ સચિત્ર વાર્તા સંગ્રહ રા કેશવપ્રસાદ

જો દેસાઈ, બી એ એલએન બી કૃત

રૂ ૨-૦

૪ સાક્ષરજીવન અ ગોવધનરામ ત્રિપાઠી કૃત

રૂ ૨-૦

૫. ઉપાકાન્ત સચિત્ર વાર્તા રા ભોળીન્દરા દીવેગિઆ બી એ કૃત

રૂ ૨-૦

૬. કમલાના પત્રો રા શિવનાથ ઉત્તમરામ વાશિક કૃત

રૂ ૨-૦

૭. અરુન્ધ વોયલુ તરવરાન રા મોતીનાન જોડાનદ મહેતા કૃત

રૂ ૨-૮

૮. હુ, સરલા ને મિત્રમવ રા ધનસુખનાથ કૃ મહેતા કૃત

રૂ ૨-૦

નોંધ સમાલોચકના જે ગ્રાહકોએ ૧૯૨૧ ને ૧૯૨૨ ના લગભગ ભર્યા હશે તેમને આ વ્યાખ્યા સંદે ૩૧ ૧૪ ની કિમતે આપવામાં આવશે. પોસ્ટેજ તથા વી થી અર્થ લેવાશે.

લખો — રમણીયરામ ગોવર્ધનરામ ત્રિપાઠી,
મોરારજી બિટડીંગ નં. ૨, ગિરગામ, મુઆઈ.

સમીક્ષા

મુખ્ય લેખો

અમલમાં ને આત્મગુદિ.
પૃથ્વીની નલ કેદના સમ્બાર.
સખળદખળ સામ્રાજ્ય
પાતલોદાર મીઠાસા
* શિક્ષણ પદ્ધતિ.
નિજ્ઞાનમન
સન્ધ્યા દૂરી સર્તા

લેખનો

કદવાણુગા. રક્ષી
ચ. કદર રાગા
નમણીયરામ ત્રિપાઠી
તનિત
ગોપુનદાસ રાવચુ.
મળુનાન મજમુદાર
મારછ દામછ
અગલાત શાહ
પ્રા. રૂ. નેત્રી
આગેટરાન
વિગેર

ઉદાસ, તા નાયચુરાનુ 'લુ' ર નાયરી નત રા નિતનુ
'લુ' ર તુ ચિત્રિ વિગેર મ મો મ પાતલોદાર

તનોઓ

રા અખાવાય જુવાળીનામ જુની પી એ
મ અ દગમ નર્મદારામ પજ્યા, પી એ, એતમેન પી
પ્રકાશ

રા. નમણીયરામ ગોવર્ધનરામ ત્રિપાઠી.

તીજેરીવાળાઓની નવી રીતની હરીફાઇ.

લાગત પહેલાં એરડીયાથી કાગળ જેવા માનમાં પતંગની તીજેરીઓ અને આવતી હતી અને પ્રગતિ માનની દર નહીં હોવાથી હીક સખ્યામાં વેચાતી પણ હતી હાલમાં તે તીજેરીઓ નહીં આવતી હોવાથી તેની જગ્યા તેની જ બનાવટની અમેરીકન અને બીજી તીજેરીઓએ લીધી છે એ તીજેરીઓ વેચનારા એવું કહે છે કે ગોદરેજની તીજેરીઓ ગમે એવી સારી હોય પણ અમેરીકન અને બીજા દેશોમાં બનતી તીજેરીઓની પુણી તર નહીં એઓ બીજી એમ પણ કહે છે કે અમારી તીજેરીની બનામણ અમારો કોન્સન કર જે કો મનનુ મુખ્ય કામ પોતાના દેશના માનના અપ વધારવાનું હોય છે એટલે તે બનામણ કરે તેથી કાર્ડ એવું રે નહીં કે માત્ર લાયકાતનાયક જ હોય

કોન્સનની બનામણવાળી એવી એ ન્દાની તીજેરી મોની ડીમ્લ આપીને ગો રેજે ખરીદી છે અને શક્તિ પાંચ મીનીટમાં તોડી છે અને જેઓને ખાતરી કરી હોય તેઓને બતાવના કારખાને રાખી છે

આગગાદી અને આગમોટનું તુર, જગાન, ગોડાઉન બાહ્ય અને એન્ટ તેમજ છુટક વેચાણનો નફો એવા એવા અનેક ખર્ચ આપત થતી તીજેરીઓ ઉપર પડે એટલે પરદેશી તીજેરીઓ હવડી બનાવટની હોય તો જ અહીંની સારી તીજેરીઓ સાથે હરીફાઈ કરી શકે એ સમજનું મુશ્કેલ નથી

ગોદરેજ પાંચ મીનીટમાં જે તીજેરી તોડી તેની બનાવટ કેરી છે તે બતાવના ગોદરેજને ખરી કરવી પડી એ ઉપરથી વાચનારે ધ્યાનમાં લેવું જોઈએ કે તીજેરીનું નામની છે પણ મજબૂત લેવી ફક્ત જોરાથી પાછી નથી પણ સમજ પડી શકે નહીં તૈયાર થઈ રહેલા પ્રતી પાંચ મીનીટમાં તોડી શકાય તે તીજેરી તેમજ તોડતા પાંચ કે ત્રણ લાગે તેની એકર ખી જરૂરબા

ગોદરેજનું કારખાનું—

ગેસ કંપની પાસે, પરેલ, મુંબઈ

તમારે ત્યાં શુભ પ્રસંગો પર

દી-પાટ્ટી—

નાચ-પાટ્ટી—

એટ-હામ—

ધર્મીંગ એન્ટરેનમેન્ટ—

ઈત્યાદિ મેળાવડાઓમા—

ગ્રેજમેન્ટમ માટેની ગોઠવણ કરવાનું અમને મોપો-
કાકરુ કામ—

નાનખી દામથી—

દુઃ વખતમાં—

અને તમને ૧૦૨ ટકા મતોપ મળે તેણે કદી આપીશું—

એટ્ટીમેન્ટમ મંગાવો—

ભાવ તાંબ જરૂર પુછવો—

ગોવિંદજી વસનજી

મુખ્ય ઓફીસ-મીનમકાન

આવ નં. ૧-લોન્ડાન

આવ નં. ૨-આવ નં.

}

મમાઈ.

ટેલીફોન નં. ૫૫૬,

ટેલીગ્રામ—

ગા. ૧૦૨૧

Feb 19

પંકાગણ, પુગણ અને મન્દપ્રિય મશીન

પૌલીયાની શરૂઆત કરનાર

અને આ ધરાને એક કેન્ટોન ધમાની મપાટીપર લાવનાર

ઝવેરી કાનજી ચાલજી

આ નામ કોણ નથી જાણતું ?

પહેલા પાચોનીયર

દુલ પાણ કઈ નથી કૃતિઓ,

નવા ઘાટ, નવા શણગાર, અને નવા અનકારો

તૈયાર થયાં જ જાય છે !

હાલે લગતી તરદી લઈ લેજો તો

જરૂર જ મોહજો !

પરિણામે અમને ખરાબા વિન

છુટકો જ નથી !

પછી આવે આવે કે કાલે !

અબદુલ રહેમાન સ્ટ્રીટ, મુંબઈ

ટેલીફોન નં. ૭૮૨

ભીખા કલ્યાણજીની કુંઠની અમૃત તુલ્ય દવાઓ.

મહાન મિસ્ત્રી.

કોનેય વિચારીએ માટે-

મોરો અપમે આ મ અનિનાર નિ-
ભય કરે રો ને ર વખતના અ વિદુર્-
નામુ કરનારો આ નકરન નામુ કપામ
છે એનાથી સે ર અમુ ર જીવી
જીવી છે

કિમત ખાટલી એકના આના દશ

ખામવ એ. ૧૨૦

ખાનુ દવા માટે

આ તેની બીડી માર કે લાન દરમ
અમર ખજની ના મુખ મેરો અમ
વખત વા નાથી ક મારી નમ
યાદ રખે રામની જમ ના ખજની
નથી ૨ ખામ વાસ નાથી નથી

કિમત ખાટલી એકના આના થા

તાવનુ અકસીર મિક્ચર

આ મિસ્ત્રી દાનીયા આલીયા મેનેયન અને ખરાબ કુમા કામી ની ગતા સવ ભવના
જેમી તાવ ઉપર રામના મ અનક મે છે કાળ ને તે તનામ ભવના તાવના જીવોને નામુ
મવામા આખા છે આ મિસ્ત્રીના તમા આજ સેવારી એક નીવસમા મે તેરો તાવ નામુ
થા ના છે બી દવાઓથી નામ ઉતર્યા પડી થ ની ન અરમિ ના છે તેમ અ દવાથી
અંત મુ પછ ખરાબ પરી કામ આપત નથી એ તેની ખામ ખુબી છે

કિમત ખાટલી એકના આના ખા

ગાંડીવ એન્ટી-ફેટીક ખામ

એક મહાન વિદ્વાન ગાંડીવ રોષ ઉપથી ખલ વેદા આ નવમ મોજવાની માયમે તેમ જ
સુધીના સરખો કુખદારક ગેમ કુમ વખતમા નામુદ થાર છે વળી હાર કામુ રતી જી
મેને થઈ આવે રાત્રીના નામ પા નો કુખાવો ગાંડીવ લામુ અ ના
સીચોના પા તથા કમુ પ્રવાઈ જવા ગાંડીવી મારી નામ રતી જોવો વિ સર ગેરોને
નામ કરનારા આ રામનામ હપાઈની એ ખાટલી નેર કુખોમા અવર નામની લેક એ

કિમત ખાટલી એકના આના આ

અમારા નહેરખાન આટકોના ખાસ આમદને મ ન આપી-

અમારો હાવમા રીમખેનસીંગ ખાતુ ખોયુ છે

જેમા અમુખી માખુસેને હાય દરેક ભવના પ્રિદીપાન મુખ્ય દવા બનાવી આપ ના નામ

એક વખત મામ પાડી ખાડી કરો

ભીખા કલ્યાણજીની કુંઠ દવાવાળા,

Feb 19

મહેશ્વરીને નાકે, ખહારેનક, મુજાઈ, ન ર

સહકાર

નામી ડી, સંગીત નુર્ખ સરીરના દરેક અવયવની પૂરતી તા. ૧૫, હમેશા ટકી
- છે. તે નવી પાચન ક્રિયા, એ મદ્યમાનો સહજાર સાન સખરા માટે તમે-અમારી
અમૃતતુલ્ય.

આતંક નિગ્રહ ગોળીઓ,

વૈદ્ય એ ગોળીઓ તમારા સંગીતની નવજાઈની તનામ કાલેજાને દૂર કરી તમોને
તદ્વન્દત, બળવાન અને હિમ્મતવાળા બનાવવાની અજાયબ શક્તિ ધરાવે છે તમારા
શારીરિક અને માનસિક રોગોનો સાથે અસહકાર કરી ને તમારે ફેલેબદ થયું હોય
તો તેને માટે આ આતંકનિગ્રહ ગોળીઓ એક અમત્કારિક મનમાળા છે ક્યારે
ખિન બળવાને પ્રાકસનિરદ મગાવો.

દિમ્બ-ગોળી ૩૨ ની બી ૧ નો રૂપિયો ૧ એક

બાવ ઓશામ

કોવવાદેનીરા-મુળર્ધ

વૈદ્યશાસ્ત્રી મહિશ્વર ગોપિંદજી
અમિનગર, સાહ્યારાડ

હિન્દુઅનાથાશ્રમ, નડિઆદ, (ગુજરાત).

આવા કષ્ટપુટ અને નિરોગી
સતાન દેશની મમૃદ્ધિ છે

પણ

દેશ સમૃધ્ધ મને - નાથ અને મારા
પીવા રિતાના ભખ મનતા મુમર્ધ જતાં
કેટલાય ભાગકા - ગમા નબરે છે તેમને
જોરા હોય તો ઉપવા મગવા તરફ
નજર ફેરવો નિગરાન ભખ અને તર-
સધી મરી જતા અરગ માલોને જોઈ
તુમે કપી ઉઠેગો એમના કયાણ માટે
જુભાગી શક્તિ અનુસાર દવ્યના દાન
આપે જ મામતાવાને પુણ્ય ભાવુ આપે
માજજોખનો વાગેક ભાગ ચા મોકલો
દયામાગજો ગરીબોની આતરફી હારો

જે-માપનો માન મા સંમિલિતકર્તી નાથ ને પ્રાપ્ત

પાકા રંગના ફેન્સી છાયલો મળવાનું ગતવર ખાનુ

અમારે ત્યાં ફેન્સી જાતનું ડેશમી

તથા સુતગડ મારીઓ ગપ

વાનુ તમા અંનાનુ કામ

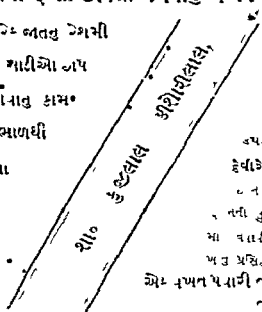
ઘણી જ અભાજધી

ની આપનામા

અરે છે

રેકાનુ મોઢી

નખતો.

અપર માલમા
ફેવીગેડ મુબાહ
ન ના છેવી
ન તની મુદર પેકાન
મા વાલી અમ
ખડ પ્રશ્ન
એ નખન પસારી જો ને
જગો.

ફેન્સી જન—પહેલા પ્રમગનુ મગર માટેનુ તન છે
ફેન્સી જન—મ. તના જ્ઞાનનુ ખોતે પુટિ આપ છે
ફેન્સી જન—રાગને ખરી પ તા અ. તે છે ને નાગરે ત્યા
અ. ન ઉગાડે છે
ફેન્સી જન—આખો વિસ મન / મારી ના અંતે ખામ
સાતિ આપે છે
ફેન્સી જન—નુગતા / તથા ના સાગી રીને વપરય
છે અમન એક ના ના પોર્ડ / જુડ

પ્રમેહખિન્દુ શું છે ?

પ્રમેહખિન્દુ—લુધાપીવનની બીચી થો ના સો ના ડે

પ્રમેહખિન્દુ—તરી વિરે ભામ ગો ઉગ મહત ના કાપો આપે છે

પ્રમેહખિન્દુ—આ ઘોના નાસયી થો ના વ મનમ નિન અપાને છે તાવ

અસાનિ ગ્રમ વિરે સાગી રીને હો

પ્રમેહખિન્દુ—આ તોયી થો તા હરે જલો રાપ ન

હરે ચીલીંગે રીઓ દો પેટિંગ રાગ ના ના ના નુ

ફરિંગાઈ મોરેન્ડનાથ મેન, ગરન મેન ગીપોમા હા ર,

ફેબ ૧૮ ન ૧૮/૧ અતે ૧૮ લોઅન ચિત્રપુર ગેર, કલકત્તા.

પ આપના આરમ્ભ સમા નીમકની તોષ લશે.

૨૦ વગ્ગની જુની દુકાન,

હીરા તથા ઝવેરાતના વેપારીઓ

સુરજમલ લલ્લુભાઈની દુ.

હુમાન ત્યા કોઈપણ જાતના મોટી તથા નાની સાકરના
હીરાઓ તથા માતી માણેક પાના વિગેરે ઝવેરાત છુટક
તથા અથામદ મળશે

હાલની ચાતુ દેગાનનું કોઈપણ જાતનું ઝવેરાત તથા ગેના
ચાનીના દાગીનાઓ તથા તેમ જ ઓરડાંથી બનાવી
આપિરામા આવશે

હુમા માલની આમળી નરી આપીશુ તેમ જ ઝવેરાતના
દાગીનાને ગ્રીષ્મ ની આપીશુ

૬૦-૨૨૫-૨૨૭ કાલબાદેવી રોડ, પોસ્ટ ઓફીસની
મામે સુબાઈ

રેનાઈન નં ૨૨૩૬

ગ્રીયા, એ.સ, Calmness, Bombay

દ્રાક્ષાસવ

અવ એકના રૂપીયા બે.

અસી દના.

ગ વી મટા તણ,
જમૂખ લગાનાર,
ફત્ત જાફી તાવનાર,
ઉધ લાવનાર,
તાવ આપનાર,
વાજ પી મનાર,

હુજતનાર પીડ

અવન સાથે વાપરી નહો

અવન પ્રાપ્તિ લે

અવન

અવન એકના રૂપીયા અડી.

પુષ્ટિનારક ખોરાક.

મે પી નીરો પી,
તમંગા મમંગા,
તાના મોંગા,
જી પુરંગ,
મોને માર,

અવનનરક દના

દ્રાક્ષાસવ સાથે વાપરી નહો

અંકુ કાર્મીશ્વરિન્દ્ર નકર્મ, વિમિટક.

એકી-અવન બે, મુ મર્ક ૧૩.

—દુમ્મ—

જૂની મહાજનરાણી, કાવમાદવી.

અમિદ્ધ માયુર્વેદિક દવાઓનું

પ્રાચીન રીપ્ટ મગાવો

હુના અને જાણીતા અવેરીઓ

રામજી ભગવાન એન્ડ બ્રધર્સ.

૨૦૯, રોજ મેમ્બર્સ સ્ટ્રીટ મુંબઈ.

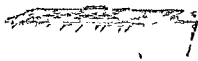
તા. સિરનામુ " Muffchain-Bombay " ટેલીફોન નં ૬૭૮

સમાસોચકની જાહેરખબરના ભાવ

- એક વખત માટે એક આપુ પાતુ, ૨ ૧૫ આપુ પાતુ ૩ ૮ ૫૫ પાતુ ૭ ૬.
- આ ભાવ બાર માસની બાવી મુદતને જ માટે છે એના વખત માટે કે ખાસ વગ માટે સાચુ ભાવ ઉપર પચીસ ટકા વધારે લેવામા આવશે.
- વગ ઉપરના ખાસ ભાવ માટે રજમા મળતુ યા તો વર્ષાને પુખ્તનતુ.
- આ ભાવ છે નામા કે ના છે તેમા ગટારો વર્ડ રાગે નહિ પવની વતી મોંઘવારી, લીધે આ ભાવ ગમે તે વખતે ફો રોકશે નહિ માટે લખાયા ૩૫૩ મળે.
- રમાણીયગમ ગોવર્ધનરામ ત્રિપાઠી, પ્રમુખ
- સંમતિયક એક્સિસ, મોગા ૭ ગોડુણદાસ ચાન, નંબર ૧૬, મેન્ડેલ્સ્ટ્રોફ, ગિરગામ, મુંબઈ

કમદામ ! કમદામ.

એક જ નહીના માટે

આમાર 'ન્યુ મોહિતા ફાઉન્ડેશન' માસિકની લાકડીનુ બનેલું ધાતુ જ ૩ ૨ અને અત્યુત્તમ દોનાથી સર્વ દેગોની આખોડવાને અનુજ્ઞા અને રાગીલી માટે ઉત્તમ 'ગે' એક્ટી ૩ ના, સિનન રીડ ૩ ૫૭ ૬૭ હવે ૨૫ ૭૭ હમન નીડ ૩ ૮૭ ૬૭ હવે ૪૭ ૪૫ હાથ ને ૫૩ ૧૧ કોર્ડીંગ વાળક માતી દાર ૩ ૧૫ ૬૭ ૧૨૫. આઈસ સાથે સ્વાપાટી દામપેશની મોકનનુ અને રહેનતનુ દામ વખતુ ને જિ, પતો —પરગિયન, હે, પોસ્ટ બોક્સ નં ૪૧૮ (S) હલગતા

[May 1921]

આપના ઓર્ડરમાં સમાવેશની નોંધ લેતો

Before You Select Your Musical Instruments Please Try

દેવના દાર મને ધાના વાત નિનાર
કરનાર આ ન શુભા, પિટાના આ વાત
ખી ન રના સમા રના ના અના પ્રાકસવી
મ હાની રના પનો-નેશનલ હા-મોનિયમ ૫,
(૨૦૬) ૧૦-૩ કોચર વીનુરુ રેખ(૨) ૫૫૫
Telegram ૬—Musician

૧૫ મે માસ નાજી
અમા ! સિદ્ધિ
જોવામા મુલ, નજી
અનેટ-હિ છે આ ની
નયુ ૧૧ નિન સિ વર
માયર ૧૧૧૧ નિકન
લીર ૩ ૧૨૩ સિ વર
નીવર ૩ ૧૫ મહારાજ
વોચ ૧૦૧ નિન

રિ ૧૩૨ ગિરટ વોચ ૩ જીમિ વર લોન ૧૦૧
માય ૨૦૧ નિન રેડીયમ ગિરટ વાચ ૩ ૧૨૩
સિ ૧ રેડીયમ લીર ગિરટ વાચ ૩ ૨૫
આરોહ વોચ ૩ ૧૫ નિકન ૨૦૧ ગિરટ વોચ
૩ ૧૨૩ નિકન આરોહ ૩ ૧૫ ૧૧ ગિરટ
આપન ૨૫ ૧૦૧ ગિરટ ૩ ૧૫ આદી ની નાના
સા ગ્રના વોચ ૩ હુરિટ વાચ સાથે હુરે જાધ
વાતો પના આમ નુ અને જે ન વડી સાથે નિન
મમ્ત આપીયે જીયે, આ ૧૫ ની નાજ સગે નાપો
૧૫ ની નાજ મકન પનો-મયુરી વોચ એજી
૧ ૨૫ મ ના મિત્ર વેન (S) કલકત્તા

[July 1931]

હસિતા

વાનિતાશ્રમઃ તડિઆદ.

નૂનાની કુમારીકાઓ, યજ્ઞેલી કન્યાઓ, ૧૧૨નાઓને આ
મનામા મરફત, શુજનતીનુ જ્ઞાન આપનામા આવે છે, મીરાડ
લનત શીખનાર આ આવે છે પીઆનો ઉપયોગ કરનાનામા
આવે છે

દાનેશ્વરીઓ ! ધનિકો !

તદુમારા દાન આ મરફામા થિ વેળા સનાઓ કરતાયે નના
પ્રી-કન્યાઓ એનો ઉપયોગ કરે છે, નામિક જ્ઞાન પણ આપનામા
આવે છે.

મુંબાઈના મુખસિદ્ધ ઝવેરીઓ.
ઉત્તમ કારીગરીના અનેક નમુનાઓનું પ્રદર્શન !

મોહનલાલ એન્ડ કંપની,
દરેક પ્રકારના સોના, ચાંદી અને ઝવે-
રાતના મનપસંદ ઉત્તમ દાગીના

બનાવનાર ને વેચનાર.

નં ૧૬૭-૨૦૧ શેળ મેમણ સ્ટ્રીટ,
ગણેશવાડીની સામે, મુંબાઈ.

છાપખાનાઓના માલિકો, પુસ્તકો પ્રગટ કરનારાઓ,
અને

લેખકો માટે ખાસ !

હિંમતી જાતના અગ્રેષ્ઠ અમેરીકન અને એવા બીજા બનાવરતા દરેક
આઈજના ને વજતના છાપખાના નાગજો બેકપ્રેસ પ્રેસ, પ્રાઉન
પ્રેસ, આલ્પ્રેસ આપ્ટીંગ ક્લોથ અને છાપખાનાઓને સગતી હરેક
પ્રકારની અપ—ટુ—ટુ ઉથા 'મેકેશ'ની પ્રિટીંગ મશીનની વિગેરે
મળી નવરો જ્ઞાન તાવ તથા વિગત મગાવજો. એક નખત પુગવ્યાધી
ખાત્રી થશે.

મીલોમા નખગતા

દેસીય પ્રેસ, ઓપોર્ટસ વિગેરે પણ મળી રાહે.

આઈસોને સગતી સર્વ પ્રકારની સ્ટેનલની માટે પૂઠાવો.
સજો અમલીયગમ ગોવર્ધનનામ ત્રિપાઠી,

મોરારજી નિર્માન ૨, મિંગામ, મુંબાઈ

તામુ મુંબાઈ 'સંગ્રહ' મુંબાઈ

૧૯૩૫

સ્વ. ગોવર્ધનરામ માધવરામ ત્રિપાઠીકૃત

મન્મર્તીયક્રમ ભાગ ૧ લે (સાતમી આવૃત્તિ) ૩ ગા } આગે ભાગની કિંમત
 , ભાગ ૨ લે (૭મી આવૃત્તિ) ૩ રા } મનાવ્યા
 , ભાગ ૩ લે (ચોથી આવૃત્તિ) ૩ રા } રૂબીઆ.
 , ભાગ ૪ લે (પ્રથમી આવૃત્તિ) ૩ પા

મળવાનું કેમ્પ : ૧. એન એમ ત્રિપાઠી એન્ડ સપ્લી, પ્રિન્સેસ સ્ટ્રીટ, મુમ્બઈ

૨. અમીયગમ ગોવર્ધનરામ ત્રિપાઠી

માણીયગમ ગી ગામ, મુમ્બઈ ૧ ૪

૩ અને મર્મ પ્રમિદ બુન્નેવગે

ધી બેંગાલ સ્વીટમીટ એમ્પોરિયમ

પાશ્ચિમ હિન્દીયન માએ, નં ૧૩ એ હાઉસ રોડ

ગીન્ગામ, મુમ્બઈ

ખેરખરી શુદ્ધ સ્વેદશી મિઠાઈ.

ચોખ્ખો અને પાકો માવે

બંગાળની જનભાવનાની અને જનતાની મીઠાઈ સુખાલના ગો રીન પ્રજાને માટે અમારે તરીકે ગતિરૂપ તૈયાર ન છે કનકતાના વખતેથી રમણુ દા ગજા મોગ, મીતાભોજ, મલીકાના દીવકશ મગ, પાનુઆ વિગેરે આજે જનની મીઠાઈ કનકતાના કુટુંબ ગૃહોમાં તૈયાર ન છે

અમારી મીઠાઈના ભાવ ઘણા જ મધ્યમ છે ઉપરાંત ખુબાઈની પ્રતી અનુદા એવી વાન મિઠાઈ પણ તૈયાર નથીએ કરીએ

લગભગના આજે જનના પાર્શ્વે માટે ખાસ એક શે લેવામા આવી છે જે મધ્યમ ભાવે જનદીથી જોઈતો બધા માત્ર પુરો પાડામા આપે છે એમ વખત આ નક્કીઆ તરીકે રાજીર મીઠાઈનો પ્રાચીન વાદ્યનાં મન લક્ષ્યો સનેત પામે એવી આ મધી લેવા તૈયાર છે

[August 1925]

૧૧ આપણા ઔદ્યોગી સમાજોયની નધિ લેશે

અનુદેશક વાક્ય સત્ય પ્રિયેહિત ચ યત્ ।
 સ્વાધ્યાયાન્યસને ચેષ યાદય તપ ઉચ્યતે ॥ મ ગી ૧૫-૧૫
 પુસ્તક - ૬ મ.] અંગગ્રંથ. સ. ૧૬-૧૬ [અક ૮ મો.
 તત્રી-રા. અમાલાય યુવાબીનમ જાતી, બી. એ.
 ગ. ચન્દ્રગેહ નર્મદાગર પડ્યા, બી. એ, એનએન બી.
 પ્રકાશક-ગ. અણીયરામ ગોવર્ધનગમ ત્રિપાઠી.

વિષય:	વિષયાનુક્રમણિકા.	પૃષ્ઠ
૧ લોકમાન્યને લોકની સમગ્રજાણિ	ગ. ચન્દ્રગેહ નર્મદાગર પડ્યા, બી. એ, એનએન બી.	૩૦૪
૨. ચન્દ્ર કે તું ચન્દ્રિકા ? કા. ૫	ગ. લલિત	૩૦૫
૩. અસહકાર અને આત્મચુદ્ધિ	ગ. ચન્દ્રગેહ નર્મદાગર પડ્યા, બી. એ, એનએન બી.	૩૦૬
૪. સખળકમળ સામ્રાજ્ય	ગ. સમણીયગમ ગોવર્ધનગમ ત્રિપાઠી	૩૧૦
૫. પૃથિવીનું વલ્લ કેટલાક સરેલા	ગ. ચન્દ્રગેહ નર્મદાગર પડ્યા, બી. એ, એનએન બી.	૩૧૬
૬. અનુદેશી	ગ. આમેદવાદ	૩૨૦
૭. સુન્દર નાગરી જાત. કા. ૫	ગ. ગોવર્ધનગમ ત્રિપાઠી	૩૨૧
૮. હિન્દ અને જાપાન	ગ. પ્રાણશંકર સોમેશ્વર જોશી	૩૨૨
૯. પતિતોદ્ધાર મીમાંસા	ગ. ક. યાજ્ઞવલ્ક્ય જોશી બહી	૩૨૩
૧૦. પ્રાચીન તથા અર્વાચીન શિક્ષણ પદ્ધતિ	ગ. અબાન નર્મદાગર પડ્યા	૩૨૬
૧૧. નિજાનમૂન	ગ. માનજી દામજી ગાદ	૩૨૭
૧૨. મન્દા રતી વર્તા	ગ. મણુભાઈ રજુગોડાન મળમળ	૩૩૫
૧૩. અન્ધાપલોન	ગ. વી. અને વી. ગુપ્તા	૩૪૬
	[ન ગો ત્રિપાઠી]	

વાર્ષિક લગ્નગ્રંથ રૂપીયા ૬,
 હિન્દુસ્તાન બહાર શીર્ષાંગ એક રૂ. રહાડીમાત્ર હુદ્દ અકની કિમત દસ આના
 અલગગ્રંથ અગ્રાનમા જ લેવામાં આવે છે.

લોકમાન્યને લોકની સ્મરણાંજલિ.

લેખક નેરા ચન્દ્રશેકર ત્રિભુવનશેકર પડ્યા, બી એ, એનએલ બી .

૧ લી આગસ્ટ । દિનના ઇનિહાસની એક સ્મરણીય તિથિ । લોકમાન્ય
તિલકની મૃત્યુતિથિ અસહકારના સમારંભની જન્મતિથિ । લોકમાન્યનું જીવન
એટલે અધિકારીત ત્ર સાથે પોતાનો અસહકાર લોકમાન્યનું મરણ એટલે અધિ
કારી તન્ન સાથે પ્રગ્ભનો અસહકાર । કેવો યોગ ।

ઈ સ ૧૯૧૮ ના અન્તભાગમા સમાટે દિ. ૮ને સન્દેશ પાઠ પો. 'સહકાર' સન્દેશ સંપંને હતો-દિ-૮ના રાજ્યપ્રતિબંધને તેમ જ દિ-૮ની પ્રજાને દિ. ૧ની પ્રજાના એક નાયક તરીકે લોકમાન્યે ઉત્તર વાળ્યો. 'ઉત્તરરૂપ સહકાર' 'Responsive Co-operation' જેવો સહકાર રાજ્યપ્રતિબંધને તેવો સહકાર પ્રજાનો સહકારથી રાજ્યપ્રતિબંધ આરંભ કરશે એટલે સહકારથી પ્રજા ઉત્તર દેશે લોકમાન્ય પાકા રાજપુરુષ ગાંધીજી સીધા કમૈતીર ગાંધીજીને લોકમાન્યનો ઉત્તર ન ડાલ્યો-પુડ્યો. લોકમાન્યને સહકારનો ઉત્તર સહકાર' થી દેના અમૃતસગમા સૂચનાતર ગાંધીજી ઈ સ ૧૯૨૦ મા હૃદયના ઉ. ૧૩માથી ઉચ્ચ ઉદ્દગાર મળે છે 'અસહકાર' 'Non-Co operation' કવો યોગ !

ઈ સ ૧૮૨૦ ના આગસ્ટની ૧ લીએ મુગાઈનાં ચોપાની ઉપર લોક માન્યતા શનુ દહન થયું તે તિથિએ તે સ્થળે મહાત્મા ગાંધીજીએ દિવસ પામે અદિસાત્મક અસહકારથી સ્વારાજ્ય સાધનાનું ના નેનકા ય ' ચોકમા ન નિનકનું આરક સ્વારાજ્યથી એાહુ ન હેવું જોઈએ '.

ઈ સ ૧૯૨૧ ની તે જ નિયિએ તે જ મ્યે તે જ ગાંધીએ ત જ
હિન્દ પાસે સરદારી સ્વચ્છાર અને પરદારી સ્વચ્છારનું નત લેરાં યુ
" સરદારી સિવાય સ્વરાજ્ય સિદ્ધિ અમકનિત છે "

લોકમાન્ય એકને સ્વરાજ્ય-સાધના નેમ્માં ય એકને મદદરી લોકમાન્ય યનુ
સ્મરણ એકને હેમના પ્રિય સિદ્ધાન્તોનુ અનુસરણ એ જ હેમના ન્યામાના
તપણ માટે સની અગ્નિ !

समानोयः] • लोभान्य तिस्रः [अगस्त, ए स १८२१

पुस्तक २८ अ,]

आंगर, ध. म. १८२२

[अ= ८

यन्त्र के तुं यन्त्रिका ?

नेम — ग सलित.

१

सु २ सुमनु कोण ?

यन् २ तु यन्त्रिका ?

अन् २ ने अंगुष्ठ कोण ?

यन् २ के तु यन्त्रिका ?

२

नीत अन् २ अंगुष्ठ कोण ?

यन् २ के तु यन्त्रिका ?

अन् २ नीत अंगुष्ठ कोण ?

यन् २ के तु यन्त्रिका ?

३

४ ३ — अन् २ अंगुष्ठ कोण ?

यन् २ के तु यन्त्रिका ?

अन् २ अन्तःस्थ कोण ?

यन् २ के तु यन्त्रिका ?

४

५ ४ १ अन् २ अंगुष्ठ कोण ?

यन् २ के तु यन्त्रिका ?

अन् २ अन्तःस्थ कोण ?

यन् २ के तु यन्त्रिका ?

५

६ ५ २ अन् २ अंगुष्ठ कोण ?

यन् २ के तु यन्त्रिका ?

अन् २ अन्तःस्थ कोण ?

यन् २ के तु यन्त्रिका ?

અસહકાર અને આત્મશુદ્ધિ.

લેખક - રા. ચન્દ્રશેખર વામદાશકર પટ્ટનાયક, બી. એ., એલ.એલ.બી.

૧.

પ્રામાન્ય.

“અસહકાર કે આ મોહા? ” અને “અસહકાર કેટલાક મુદ્દા” એ, જે સમાજોગતનાં આપના અભામા બાપના જેવા જેમણે ધ્યાનપૂર્વક વાંચ્યા હશે તેમને “અસહકાર” વિશેની આ બખમા સાંપે ધોરને લખાય છે તે સ્પષ્ટ થયું હશે તે ધોરણે એ છે કે “અસહકાર”ની પ્રગતિ વિશે તત્ત્વજ્ઞતાથી વિચાર કરના મહત્ત્વ એમ વાગે છે કે તે પ્રગતિના પક્ષનાથીએ જેટલું કરવાનું હશે તેટલું તેઓ ન કરી મનાવી તો તો પણ તે પ્રગતિથી તે સાથે હિન્દના લોકોએ લાભ છે એમ, જેઓને એમ જ લાગતું હોય કે અસહકારની પ્રગતિ દેશને સારી થાનિના કે તેઓને એ પ્રગતિની રહામે થતો ધર્મ અને હવે પ્રાપ્ત થાય છે જેઓને એ પ્રગતિ મર્ચા દેશને હિન્દકાર જ દેખાતી હોય તેમને તે પ્રગતિના પ્રનાદમા પડાનો ધમ અને હવે પ્રાપ્ત થાય છે જેઓને એમ લાગતું હોય કે એ પ્રગતિની રહામે તો અમદ નથી જ, પરંતુ પૂરેપૂરું એની માલે પણ નથી, અને જેમના દિલ એ પ્રગતિમા અનિર્વાય રીતે રૂકતા ન હોય તેમને જેટલે અંશે તેઓ સાથે હોય તેટલે અંશે અસહકાર દર્શાવનારો ધર્મ અને હવે પ્રાપ્ત થાય છે મહાર્ પોતાનું વતણ હવે સુધી એ ગોળ પ્રકાર છે, અને આ લેખમામા મુખ્યારો એ વળતું ધોરણે લખાય છે

“અસહકાર” ની પ્રગતિ તરફના કડિન સમજની સાથે બવહાર મોટું ગંભીરની પ્રગતિ છે, અને તંતુ મુખ્ય સાધ્ય પદ્ધતના અને ખિલાફતના પ્રગતોનું હિન્દની પ્રગતને ન્યાય અને સતેના મને તેનું નિરાકરણ મહકારની ખામે કરાવનાનું છે પરંતુ તે પ્રગતિનું એક મોલુ સ્વરૂપ આત્મશુદ્ધિનું પણ રાખમામા આપું છે એ આત્મશુદ્ધિનું સ્વરૂપ જે ત્રણ પ્રગતિઓમાં પ્રકટ કરનામાં આવ્યું છે તે વિશેઆ લેખમા વિચાર કરીય

અસહકારી.

આત્મશુદ્ધિનું પ્રથમ અંગ “અસહકાર” છે એ તો મનું કોઇ મતત્ર વિચાર કરનારો દાત સિદ્ધાને એવું છે કે દરેક પ્રગ પોતાની જરૂરિયાતો પોતાની મેળે પૂરી પાડે એ કુદરતી સ્થિતિ છે, જાન તે કે તરી સ્થિતિ જેટલે અંશે શક્ય ન હોય તેટલે જ અંશે તેહમા ફરકે અંશે ને સ્વતંત્રતા એ કુદરતી સ્થિતિ છે, પરતતતા એ કૃત્રિમ અને વિકૃત સ્થિતિ છે ‘રાજકીય’ નિતામા અનન્ય, સિદ્ધાનુનિષ્ઠક નિતામા અવગિજ્ઞણ, અને આધિક દિશામા અસહકારી એ સ્વતંત્રતાની કુદરતી સ્થિતિના કુદરતી પ્રયોગ છે આ મૌનિક અને સ્વાભાવિક વધુનિર્ધારિત સ્થાપિત કરનારો જે ગમર પ્રયાસ મહામા ગાધીજીએ આપ્યો છે તેમાં દષ્ટિની

જોડવી શુદ્ધિ અને વિગાનના છે તેટલી જ આચાર્યની કિંમત અને પ્રથમતા છે હિન્દી નિવર્તમાન પરાનીનતામા ઉકત પ્રકારનો સતત વિચાર સરખો પણ અનન્ય હિમ્મત વગર થઈ શકે તેમ નથી, તો ગુજનર વોરણુર આખા દેશ પામે એ વિચારનો આચાર કરાનનામા કેમની બધી સાહસિકના જોઈએ ? એ તો ગાનીજના જ મગ

ગાનીજ એટલે એક માનુષી જેમ વિચારની નિશાનતા તેમ બીજી માનુષી આચારની એકાગ્રતા અત્યારે "પરદેશી" એટલે આંગ્રજની રાલી થી પરદેશી કાપડોના પ્રચાર અને પરદેશી કાપડોના બહિષ્કાર. એ વસ્તુઓનો વિચાર કરતીની જગર છે અલ્પારે હિન્દી વિનાના બીજા મધ્ય જે પરદેશીની બધી જે વસ્તુઓનો બહિષ્કાર કરવાનું ગાનીજ નથી કહતા માત્ર બધા જે પરદેશીના કાપડોના જ બહિષ્કાર કરવાનું છે એ બીજી, ગાનીજ ચિટ્લિશ વસ્તુઓનો જ બહિષ્કાર તાત્કાલિક રાજકીય સત્ત્વ તરીકે કરવાનું નથી કહેતા કાયમો માટે પોતાનું કાપડ પોતે મનાવી તેના હિન્દીને જે છે દુકામા, ગાનીજની સ્વદેશીની પ્રવૃત્તિ પ્રેરણિત તરફ કે બીજા બધા પરદેશી તરફ દેખથી પ્રેરાયેલી પ્રવૃત્તિ મળી પર તુ જના સુધી બની શકે લા સુધી પ્રત્યેક જગે સ્વાધીયતુ જોઈએ એ સનાના નિર્વાસિદાન્તથી પ્રેરાયેલી પ્રવૃત્તિ છે, અને તેથી એ આત્મશુદ્ધિની પ્રવૃત્તિ છે જના સુધી હિન્દીને પરદેશી વસ્તુઓનો મોહ એટલો બધો દુરો કે આર્થિક આત્મધાન કરીને પણ તે વાપરવી, લા સુધી સ્વનનતાના પ્રવાસો બધા છે માટે ગાનીજ વાસ્તવિક કદી સ્થા છે કે અને તમ્હે આર્થિક સ્વતંત્રતા આહતા હો તો પરદેશી વસ્તુઓનો મોહ મૂખ્ય હો અને તમ્હારા દેશમા થતી વસ્તુઓ વાપરી સનાદનગી બનો પરદેશી માનનો મોહ અશુદ્ધિ છે, કાગલુ તે સેરાધીન બનાવ છે, તે મોહમાથી મુક્તિ નહિ મેળવો તો તમ્હે પરાધીનતામાથી કેમ કૂટતો ?—સ્વતંત્ર કેમ થશે ? પરદેશીના મોહપાશમાથી રૂટવું એટલે સતત તતા-પગી તે જાજકીય પ્રદેશમા હો કે શિક્ષણવિષયક પ્રદેશમા હો, કે આર્થિક પ્રદેશમા હો. પરદેશી એટલે, પરત તતા-અશુદ્ધિ સ્વદેશી એટલું સ્વતંત્રતા-શુદ્ધિ આ સ્વદેશીનું સાદુ સ્વરૂપ

સ્વાભાવિક રીતે કહેવામા આવશે કે સાત સ્વરૂપના સામાન્ય સિદાન્તો એ એક વસ્તુ છે અને સકુલ સ્વરૂપના વિશેષ વ્યાવહારિક પ્રમેયો એ બીજી વસ્તુ છે પ્રથમ પ્રશ્ન તો એ જ છે કે પરદેશી એ અથશાસ્ત્રની દૃષ્ટિથી દૃષ્ટિ અને લાભકારક છે કે કેમ ? બીજો અને ત્રીજો પ્રશ્ન એ તાત્કાલિક અગત્યનો પ્રશ્ન એ છે કે સ્વદેશી ઉપર હોય તથાપિ તે જાજકીય છે કે કેમ ? ગાનીજની પ્રવૃત્તિઓની અદર જે ઉત્તમ નૈતિક તત્ત્વ રહ્યું છે, હેમા પ્રજા કોષ ઉદારનો જે આગમ રહેનો છે, હેમા સિદાન્તોની જે સ્વાભાવિકતા રહેતી છે, તે સર્વની ના પાખા સિનાય ગાનીજની ચેજનાઓમા નિગતોની સકુનતા અને નિયમતાના પૂરેપૂરા અમાનનો અગામ જોવામા આવે છે એમ કહેવું એ શુ ખોટું છે ? આવા પ્રશ્નોનો હિન્દ અભ્યારે તો એ જ લાગે છે કે પોતાની પ્રવૃત્તિઓના વ્યાવહારિક વિજય માટે ગાનીજ બનવું કરી રહ્યા છે પરિણામ જોવાનું છે

અસ્પૃશ્યતા

આત્મશુદ્ધિનું પ્રથમ અંગ જેમ સિદ્ધેલી વસ્તુઓના મોહપાયામાંથી મુક્ત થઈ રહેલી નરજીવોનો ઉપયોગ છે, તેમ હિંદુ ખીન્નું અમ અસ્પૃશ્યતામાં રહેલા અશુદ્ધ નિરસારવાન માંથી મુક્ત થઈ અસ્પૃશ્ય ગણના નવુંઓ તરફ શુદ્ધ મહામાનથી જુગત વર્તન છે આ પ્રથમમાં થયેલી અસ્પૃશ્યતા ગામતો મર્યાદાગતો દાખલ કરી દે છે દાખલા તરીકે સ્ત્રી સ્વરૂપના યાત્રી-પ્રસંગની અસ્પૃશ્યતા, કોઈ બ્યક્તિથી અસ્પૃશ્ય ગાતિની પ્રાપ્તિ અકિર્ણને અર્પણ થયેલા લેખો તે સમયની અસ્પૃશ્યતા, રૂપૂત્ત પ્રસંગે કે બોજન પ્રસંગે ન્યાયેલા માણસની નજર ન હાથેના માણસની અસ્પૃશ્યતા આવી આવી માન નૈમિત્તિક અને પ્રાસંગિક અસ્પૃશ્યતાનાં દૃષ્ટાન્તો તથા એમ પ્રતિપાદન કરાવેલા પ્રવાસ કરવામાં આવે છે કે અસ્પૃશ્યતા એ તિરસ્કારસૂચક નથી એટલું જ નહિ, પરંતુ ઉત્તમ એ તો સ્વસ્વચ્છતાપોષક હોય છે એટલું કરવાની જરૂર છે કે ગાંધીજી અને અન્ય સુધારકો અસ્પૃશ્યતાનું અનિષ્ઠ હિન્દુ સમાજમાંથી દૂર કરવાનું કહે છે તે આવી પ્રાસંગિક અસ્પૃશ્યતા માટે નથી કહેતા, પરંતુ એ અસ્પૃશ્યતા માટે કહે છે કે જેથી હિન્દુ સમાજની અમુક કોમો જન્મથી કાયમને માટે અસ્પૃશ્ય ગણાઈ નીચી મનાય છે અને સાંસ્કૃતિક વ્યવહારમાંથી બાહ્ય થાય છે તે સુ એ સ્પષ્ટ કરવાની જરૂર છે કે ગાંધીજી અને સુધારકો અસ્વચ્છતાનો ખ્યાલ સુધારો કરવા નથી માગતા, પરંતુ અસ્પૃશ્યતાનો અસ્વચ્છતાને નામે જે ખોટો ખ્યાલ ફેલાવેલો પ્રવાસ થાય છે તેનું પાખડ ખુદનું પાખડું તારો છે તે જે પોરણે ઓ જે કાચો હોય તેમાંથી કોઈ બ્યક્તિ અસ્પૃશ્ય ગણાય છે તે જ પોરણે અને તે જ કાચો અસંગ કોમની કોઈ બ્યક્તિ અસ્પૃશ્ય ગણાય છે એક વસ્તુ છે, જે પોરણે અને જે કારણે હિન્દુ સમાજની અમુક કોમો કાયમને માટે અસ્પૃશ્ય અને બહિષ્કૃત મનાય છે તે બીજી વસ્તુ છે ગાંધીજી અને સુધારકો કહે છે કે સામાન્ય નીતિ અને ન્યાયની ગુદ અને વિતાવ દૃષ્ટિથી જોતા તેમ જ સંસ્કૃતિ કીડના અને ગૌરવની દૃષ્ટિથી જોતાં હિન્દુ સમાજની અમુક કોમો જન્મથી જ અસ્પૃશ્ય ઓ નીચ ગણાય એ જગતર નથી જ્યાં સુરી હિન્દુસમાજ અસ્પૃશ્યતાની અશુદ્ધિમાંથી મુક્ત થઈ પોતાની અગમ્ય સર કોમોને સદ્ભાવની નજરથી નહિ જુએ અને માર્ગ્ય નહિ ચલે ત્યાં સુધી હિન્દુઓ બીજી સુધારેલી ગણાવી કોમો સર્વો સંમત ગણવાની સમાજની સુ મહેલ સધને કરે છે તે જોયો પોતાના મનને ન્યાય કરવા તથા નથી તેઓ બીજા પાસેથી જ જોઈને ન્યાય સામે છે તે અત્યંત નાનુઓની અસ્પૃશ્યતાની અનિષ્ઠ રૂિ નિર્મૂલ થયા વિના હિન્દની આત્મશુદ્ધિ સંભવતી નથી, અને આત્મશુદ્ધિ વિના સ્વરાજ્ય કયા ?

અને જો અસ્પૃશ્યતાના પ્રશ્ને બીજી બાજુ નથી એમ નથી, ઉત્તમ એ બાજુ એટલી માધી પ્રેમ છે કે અસ્પૃશ્યતાનું અનિષ્ઠ નિર્ણ કરવામાં ગાંધીજી કાય ૧ કે કેમ એ જેની તેથી આભાસી શુદ્ધતા (સ્વ સ્વેચ્છતા નહીં) ૩-૨-૦-૦ જોન એમ, ત્રિપાઠી એમ કે પત્રી, મુલક

ચકાનો નિપય નથી પ્રથમ તો એ પ્રશ્ન પૂછવામા આવે છે કે જે ભેદ સંક્રાંતિથી ઉતરી આવેતો છે અને જે ભેદ ઉડા આમાર્ગિક અને ધાર્મિક કારણોના પશ્ચાત્તર માનવામા આવે છે તે ભેદો માત્ર વ્યક્તિગતગતની કે સાદીર અસ્તોતની સાદી ભાવનાઓની દૃષ્ટિથી જ ભેદો એ શુ જગમર છે? સમાજગતનામા અને ની ભાવનાત્મક વ્યવસ્થાઓ ક્રમતા અધિકાર ભેદના વ્યાવહારિક સત્યો, શુ વધારે અસરકારક નથી નીવ તા? ખીજે પ્રશ્ન એ પૂછાય એવો છે કે ધાર્મિક સમાજગતના અધિારભેદના પોરણે નરિ પગનુ અને ના પોરણે જગી દૃષ્ટિ હોય તો પણ નષોથી હા જગ નાખીને ભભેલા બ નાવ એકલ અદમ્ય થઈ અન ભેરી અધીરી આશા શુ વ્યાવહારિક કે આ પ્રશ્નોનો ઉત્તર પણ એ જ હોઈ શકે ગારીછ કેટલા કાલે છે તે જોવાનુ કે

૪

મઘપાનનિષેધ

આત્મશુદ્ધિનુ નીચુ અંગ તે મઘપાનનો પ્રચાર ન કરવાનું છે મઘપાન એ અનિષ્ટ છે અને તે દુરુ નેદ્યે એ નો લગભગ સર્વે પોતે રી રે છે, પ તુ વસ્તુચિતિ જોનાં દિન પ્રતિદિન નરનો ઉપયોગ નરતો જગ કે એમ આપ્તઓ મનારે છે સિદ્ધિ મોકા વિન્દ્યા આયા તે પૂરે દિન્દ્યા રાજનો ઉપયોગ હાનના નેદના અગતર વિસ્તારાયેત ન હોતો, અને એમ મેહુ મોટુ નથી કે રાજનો ઉપયોગ વધવામા પ્રિદિત રાત્ર નેદ કરના વધારે રીતે જગમર છે સિદ્ધિ અરકાર દાડના વેચાપુમાંની મોગી આનંદ કરતી હોનાથી તુભાજે દરો ઉપયોગ વગર દેમા એનો રના છે, અને તેથી રાજની બદી દુ જગમા અરકાર મેહુ કે એ આશા ગમ્મી, પથ છે ગારીછ કેડી વધા કે દાર પીવાની આપણી પ્રજાની નીતિ જગડે છે એટલુ જ નહિ, પરનુ તેથી રેશને મોટી આર્થિક હાનિ થાય છે અને તેથી એ સામાર્ગિક અશુદ્ધિમાંથી પ્રજા મુખ થયી જ ભેદ્યે દારતી બદી નાનુ કરતી એ ગંદીય આત્મશુદ્ધિનુ ત્રીજુ અંગ છે

આ મઘપાનનિષેધનું કાય ખમાય છે એટલુ રહેલ નથી પીમ આગમ પહેલા નામ વાની મોજના મોમ કાવ મા જ હોઈ શ અને તેમા માગમારી થવાનો ભગ રહે છે જે મુલ રીતે રાજનાં પીકા મન્ધ કગરી રખાય અને રાજના આપારીઓ સમગ્રની દા વેચ નાનુ કામ જ બધ કારાની રકાય નો તો કાલ આતા રહે ખગી એ વિનામા ગારીછ્યે પ્રથમો આર્થ છે અને રહેમા તેઓ ઘોડા વણા ફાયા છે આનાં સામાર્ગિક મુધાનુપુ કાર્યોમા તો સહકારવાદીઓ પણ આદાય કરી શકે ગારીછ તો એમની રીત પ્રમતે અનં રીક લાગ્યુ છે તે સિદ્ધ કરવા મનનો વલ્લ કરી રલા છે તેઓ કેટલા કાલે કેતે ન નનક સમિત કે

સખળકળ સામાજીય.

લેખક—ડૉ. રમણીયરામ ગોવર્ધનરામ ત્રિપાઠી.

હનિદામના વાચકો પણ હાલુપર હોમઉપર આગળ આડાની વિચારદશામાં સ્તબ્ધ થઈ રહે તો યે તેમાં આવર્ધના લાગે એવા વિચિત્ર અંગેગ્રામાથી આજ જગતનો વર્તમાન હનિદામ દોરાઈ ગયો છે જુદી-જુદી વિભિન્ન અને વિઠિન્ન પરિસ્થિતિઓમાંથી જગતના સર્વ રંગો આજ પંચાર યતા ગયા છે. આજ ચિત્રવિચિત્ર અને ભયંકર રાગે એવી મનોદશા એ દેશોની પ્રજા, અનુસરી રહી છે. મહાત્મ ગાંધીના સાક્ષાત્ક્રોની કડક મુઠા પણ આજ હીની બની નિષ્વરાઈ રહી છે, અને દરી નગ મ્હડાવી જગત ગ્રહાએ લેલા મટેવાની અધારે તો દામ પીતી નથી એસિવા ખડી પ્રજાઓનો એક વખત મ્હડતો દિવસ હતો, જ્યારે યુરોપની પ્રજાઓ અને અવસ્થામાં જગતી છવન ગાળતી હતી. પણ કાલ ખડ સાતા આજ યુરોપ આદર્શ સરૂતિ, આજના પ્રજાઓ તે પ્રજાના મુકાદરોના અનેકા એક ખડ તરિકે સત્તા ભોગવે છે એશિયાનો સર્વ, અંખે પડે છે જંપાન જેવો એસિવાઈ દેશ ખરતીની સાથે નખે અને પ્રતિબાથી યુરોપની પ્રજાઓ સમક્ષ સમાતાની કલામાં હકબર રિય થઈ ગેઠો. પણ તે એક અંખે હાલેને એશિયાની પ્રજાનું અભિમાન ગુનું નહિ, પણ યુરોપીયન પ્રજાઓ માફક સ્વાર્થ મુકાદરોને એ સદાયે તપર ગુનું મીન માથે સ્વચાર પડના એ અંખે મ્હડાના કાલી નયને મ્હડા આંદરી રહે છે હિન્દ ઉપર તેનો ઝંગો ન્હાનો નથી પણ પાણી પીના આવેના કાણુના મહેમાન જેમ ઘરના માનિક થઈ એમે તેમ આપણા અંગ્રેજ મિસદરો હિન્દનું સ્વામિત્વ ભેગ છે એ મિસદરો એનો હાથ ખૂંટા દે એમ નથી.

યુરોપના છેના વિનવ પછી જગતની બધી પ્રજાઓના દર્શિમિત્વો ભરતર રીતે બદલાયા છે જે મહારાજો જમીન રાજ્યસત્તા સ્વામે જે જે દારણો દર્શી યુદ્ધમાં બેઠાવા હતા, તેમનાં પાખડ ઉઘાડ પડી ગયા છે. ન્હાની પ્રજાના મ્હાણુ મથે, અન્યાય ને જીનમની નિન્દા અગ્રે યુદ્ધ માંડ્યા છે એ દ્વેષના આગળના કહેણાં હન્દ તા જીનમ અને ભરતર પાખડ હતાં એ હવે ઘણા રપણ થઈ ગયા છે. પોતાના જ રાજ્યીય અને આર્થિક સ્વાર્થ માટે જ આ મહાત્મ વિચિત્રિયી યુદ્ધ મગણુ ટણુ એ ઉપર હવે ગડપિએડા પરી રાડ્યે નથી આ રિયતિમાં મિટિલ મામાન્યમાં શુ અતર ગેરવ્યવસ્થા ચાની રી છે તે ઉપર આપણે મ્હજ તબર નાખી જઈશુ ઘણાને એવો પ્રશ્ન રહેજે ઉઠે છે કે 'ભાઈ, આ તે શુ થવા બેકુ છે?' આ ન્હાના સગળા લેખમાં એ જ પ્રશ્ન ઉપર તથક ચર્ચા કરવાની પ્રજતા કરનામાં આરી છે. વાચકોને પ્રથમ જુદું એ કહી દેવા માગુ છું કે ટાલ રાજદારી પુરવનો આ લેખ નથી, રાજ્યીય રિયો ૥ કાંઈ પાકટ વિચારકનો આ લેખ નથી કાંઈ હનિદાસવેતા-લેખકનો આ લેખ નથી સાવાતળુ શુદ્ધિ રહમજી રાકાય એટલું રહમજી રાખી આ ચર્ચા કરી કે કાંઈ પાકટ વિચારકે અનુભવી દિવદર્શી લેખક આ ચર્ચા વધારે શુદ્ધિ કરશે તે તેનો હું બહુ ઉપકાર માનીશ.

શરલોહ હોમસુ તંતુ પરાક્રમ ૬-૧૨-૦૦ એન એમ ત્રિપાઠી એન્ડ કંપની, મુંબઈ

અસાધ્ય બ્રિટિશ સામ્રાજ્યમાં શુ શુ ચાની રહ્યું છે? એનો વિચાર કરવાની-એવું પાટું નહિ તો કાચુ પણ સગવડ-હાથની જરૂર તો કાઢી પણ રમીકારશે જ મુદ્દ પડી સામાન્યની મત્તા વધી કે નમી પડી? સામ્રાજ્યની પ્રજાઓની આર્થિક સ્થિતિ વધારે સગીન બની કે નમી? એની ગરબી પરિસ્થિતિમાં શુ સ્વર્ધ ફેર પડ્યો કે નહિ? અને સામ્રાજ્યની અધિવાસી બ્રિટન શુ મનોરંજના મોગથી પડી છે? આટલા જ પ્રશ્નોના ઉત્તર સ્પર્શપણે દેશ માટે સર્વાંગી ઠી હોય તો પુરતો બરાબ પણ એ બનતું અગત્ય છે. બીજા આપણે હવેમાં વિચારી જોઈશું.

આધારપુ અમ્યાસકને એટલું તો નાગરુ જ નોંધે એ કે અનમત સામ્રાજ્યની સગીનતા એટલી નથી પ્રગટ છે કે એને રહેજ પા આપ કાઢી આપી શકે નહિ, એ ખરું જ છે. પણ સામ્રાજ્યની એટલા મુદ્દ પહેલાં હતી તે હવે નથી રહી તેનું શુ? એ એકતાનો ભગ જિન પ્રતિદિન વધતો ચાને જૂની-જૂની પ્રજાઓ અને એના રોહલાન નુકસાન જ ચાને, અને પાસપાસ મિત્રતાને સ્થાને યતુમાન જ રોષાનો ચાને આફ્રિકાના અને ઈન્ડિયા પ્રજાઓ નસતદ દિ દોષો તરફ નમુઆન જ દે માનમાં આવે, ને દિન-રાતે દિનમાં અગ્રેએ તરફ યતુ-નાવ નાવે, કે અગ્રેએ ન્યાય ને અસ્ફૂનિને ભુતી જઈ અહિં મિત્રતાવે રહી શકે નહિ તો પડી ઈજિપ્તમાં સામાન્ય મનીન બને કે નિમન? અગ્રેએ કે ઈજિપ્ત મોગઓ દિન-માં આવી અવન રીતે ફરી શકે, અને દિન-દીઓ એ દેશોમાં હાકારા કુતરા ગળા પણ વિશેષ દુ સદ્ ગિયનિમાં સમડ્યા ફેરે તો એકમત ક્યા ગરી શકે? સામ્રાજ્યની અખળાખળતા ક્યા અટકી ગઈ?

ઈંગ્લેન્ડ આજ વોઈથી મહા રાજસત્તા મોગવતુ આ પુ છે એ સત્તામાટે સામાન્યની જૂની-જૂની પ્રજાઓને અન પ્રેમ હોનો, એના ન્યાયનમાં નિષ્વાસ હતો એ ગિયનિ આજ સત્તર ખતરાઈ ગયું છે મહાનુદામાંથી કહેવાની છત મેળવીને બહાર નીકળ્યા પડી ગઈ. ખાનેખગમ મની રહ્યું છે એને તાગવા સ્વાર્થસાદુ ગજારી પુગો ૥ નોંધે દબના મુતગઓને નડિનિંગ મીટમાંથી-ઈંગ્લેન્ડની રાજદ્વારી હરામાંથી હામેરી પાડવા જોઈએ.

ઈંગ્લેન્ડ એક પણ જુનું પુરાતન અગ આપરને-ઈંગ્લેન્ડ મહામે ગાતર્ય માટે મુદ્દ માડી રહ્યું છે એ પુદ લાખા વોઈથી ચાની રહ્યું છે સરકારી અમનતારોનાં ખૂન યદ્દ ગલા છે પ્રજાઓના નોંધે પણ રેગાઈ નુકસા છે પ્રજા અને મત્તાધિવાસીઓ એકેકેના ખૂનના નેરવા બની ગયા છે અજ વોઈ પડી કષ્ટકે સમાવાસીનાં ચિદ્દ જાગ્યા છે સીનકરના આનેરાન ડી રોગ આપરનેની એક જગ સ વ્યક્તિ છે અમન રોના પક્ષઓથીએ મારમાર ખાઈ રહ્યો છે આજ ઈંગ્લેન્ડ પ્રવાન ડી વેનરને રો નોતરી રહ્યો છે વોઈના ખૂની તાટક ઉપર પડે નાખવા ફરી ગ્યો છે નરમ ને દનમે મુધી અમાધાન મારી રહ્યો છે આપણે આશા મળીશું જ કે એ સમાધાન આપરનેની મુક્તિ સીવાય અંધ કોઈ પગિખામ પામશે નહિ આપરને ની લડતમાં ખુન રેગાપ ને હજારો પ્રજાઓના બન ગયા ઈંગ્લેન્ડ પ્રવાન મેળી રમતો ગમી રહ્યો છે સાપ સાડસામા આબ્યાવિના નમે નુદિ.

જુનવાની કહેવન ઈંગ્લેન્ડ ૨૦ • • એન એમ ત્રિપાઠી એન્ડ કંપની, મુબમ્બઈ

આમાન્ય જીનું અગ્ર દેહ છે હજીને સ્વરાત્ર આપવામા આનુ છે એવું
આપણે દેહધારે મહિન એ ઉપર જાણી શક્યા હતા પણ તે વાન જે એક ક્ષમ છે હજીને
સ્વરાત્ર દેહ જે આનવાનુ છે ત્યા પણ એવી જ ભવર સ્થિતિ, જે અચેતનાનીઓ ત્યા
જે પોતાની વિદ્ય અજમાવી રહો છે ત્યા પણ પ્રગતમા પ્રથ. અસ્તોત, અમતતરી નવ
અને સત્તા રહાને ભવર રિરોધ જાગી ગયા છે હજીને પુરેપુરી સ્વનયના જોઈએ
હજીને પણ સ્વનય પ્રગત તરિદના બધાયે દેહ માગવા જોઈએ જીએ

હિન્દ, આયરલેન્ડ અને હજીને કરના જે હિન્દનાં બધા સમ્યાનો પણ પાતાના અધિ-
દારે વધારે માંગી ગયા છે, એ સમ્યાનો ઉપર પણ દેશો કરતાં વધારે સ્વનય છે જ્યા
એમને વધારે સ્વનયના જોઈએ, જીએ છેના પુરે એમને એ માટે પ્રિય છે સમ્યાનો
દેહે છે કે દેહે તો આમા ત્યાના દિતાદિતને તનના પ્રયેક ન્દાના નોગ પ્રતોમા અન્દારે
અભિપ્રાય-અમનિ લેવાની જ જોઈએ પરદેશો રહાથે આયરલેન્ડ જગત પ્રતો અન્દે અન્દારી
અનુભૂતનાઓ પ્રમાણે જોઈની જાઈએ અને અન્દારા વધારે રહાથે રીને એ દેશમા ગળી
જાઈએ વિગેરે આનો અથ એ જ યુદ્ધ છે કે આ સમ્યાનો પોતાના ઉપર હિન્દનો કોઈ
પણ અધિકાર દેવે વધારે વાર માન જ્યા દેશ પ્રાંતિતા નથી, અનયત હિન્દનુ અધિન
આ એવી રીતે કોઈ પણ દેશ સાથે એ નહિ વનવાને બધાર છે હિન્દને જો એ દેશ ના
અથે તો સમ્યાનો હિન્દની જુદા પડવાની મમતી પણ આ તરી રીને આપી ગયા છે
છેના યુદ્ધમાં અન્દે સમ્યાનોએ હિન્દને દ્રવ્ય અને માલમોથી જે મદ આપી છે તેનો
અન્દો આ જ રીતે અન્દો મળવો જ જોઈએ હિન્દના હુડીમાર પ્રવાનજાની રમન આ
સમ્યાનો સાથે નની રાખી નહિ જો સમ્યાનો દુહીકવડીને કે અસહન આટીને હિન્દની
નુમાં મટે તો હિન્દની સના નમણી જ પડી જાય અને નામાન આધમી નાવ આ પતિ-
હિન્દને ઉની ના થવા જેવા માટે હિન્દે સા ત્યાની પતિ-અમીરીયન કો દર-સ રથાપી છે
સમ્યાનોના પ્રધાનો-પ્રતિનિધિઓ હિન્દના પ્રધાનમ ન ક ત્યા વધારે હુડીમાર છે અને એને
પુરોની શકે એમ છે એવું આપણે જોઈ શક્યા જીએ હિન્દની સત્તા સમ્યાના ઉપર દેવે
ઉતરીને જોઈએ તો ધમ્મી એવી થઈ છે સમ્યાનોમા પણ જોઈ ચામડી છે અંજો એના
પ્રધાનો હિન્દસાથે, પોતાની સ્વનયતા પુરપુરી સયવાય નથી બધીયે સાચીની
અન્દે તો ગળ્યા મળે છે હરજી હિન્દનો આ પરિદા ભરાઈ છે એમાં
સામાજ્યને વનના અનેકવિધ પ્રતો અર્થાથ છે આમાન્ય સગીન અને અંજો એકતાનો
પુર વધારે જામનો રહે એ લક્ષ્ય છે પરંતુ રવાયસાધુઓની આ પરિદા એ નદન કેટલું
સાધી વકરો એ મહા યજ્ઞનું કારણ છે દરેક દેશના પ્રધાનો ખઈ જોના પોતાના જ હિત
માટે આવ્યા છે તેટલા સામાન્યના હિતમાટે થઈ જ આવ્યા એ મ્પજ જણાઈ જાય છે
હજીએ પરિદા, આ લેખ વખાણ છે હારે, હમણા જ વાર થઈ છે પણ જે થોડી વીગનો આની
છે તે ઉપરથી અલારે તો આ જ નિર્ણય બાધી લકાઈ છે હિન્દ-સ્વરશ્વો સરદારે નિયુક્ત કરેના

દ્વારામનો અશરદેહ ૨ ૧-૪-૭ એન. એમ ત્રિપાઠી સેન્ડ કપની, મુંબઈ.

એ જાણ મિ શાસ્ત્રીવાળા અને સ્વચ્છતા નરેશ એ પરિવર્તમાનિરાજે છે આ બન્ને યક્તિઓ પ્રગતી પસંદગીની નથી અને પ્રગતિ એમના ઉપર વિશ્વાસ નથી એ વાત પ્રગતિએ ગાંધીજીની સલાહગારી છે એ નાન આપણે બાળ્યે મુખ્યે તો પણ એમનું નો મહેતુ જ પડે કે દિવસની વર્તમાન પરિસ્થિતિ અમધમા પરિવર્ત સમય એમને જે નાનો રજુ કરી કે તે સત્યથી વેગળા છે, અને એમાં દિવસે દૃષ્ટિમિત્તુ મુખ્યે નથી શાસ્ત્રીઆર જેના દેશના એક વિચર આજ દિવસે દિવસે નીચે ઉતરતા જાય છે લો શાસનમા અને લો પ્રતિનિધિત્વમા માનનાર શાસ્ત્રીઆર આજ જૂદી રિથિતિમા પરિવર્તમા ગયા પછી પણ એમ દિવસના તરીકે રજુ નેત્રે તેમને તેમનું નથી વર્તા શકના એ મદા એવી કથા છે

આમ સામ્રાજ્યના જુ યુવાન-મુખ્ય-અગ્રણી રિથિ છે, અગ્રણી અને ત્રણ મુખ્ય અગ્રણી મોતપોતાના દેશની મિથિ અનુસાર સામ્રાજ્યથી અલગમે મતાની રવા છે અગ્રણીમા જે પ્રાર્થનો વિચારપ્રવાહ રાજ્ય કરી ગેલા છે તે જેટલો મુદ્દમ છે તેમનો જ રિષ પ્રશ્ન દિવસ અને આપણેને અને હટમનો કે મિત્રના નાયમા આ નજે દેશમાથી કાઢને મિથામનો અસ માત્ર રહો નથી તેના નયનમા અમય જ નોંધ રહેવાનું છે અને રિથાસ કે અમ ના જાણના દોષ ત્યા માન પણ તેમ દોષ શકે કે અમ મિથિસામ્રાજ્ય અમગ્રણ્ય મતી જાય છે એ રાજવાનો ઉપાર છે, પણ જહિનિરુદ્ધીના પ્રધાનમડળને અનિમાનનો દુમનિનો નીશો મેટનો જો મેટની ગયો છે કે અત્યારે એને કશું જ જડશે નહિ અને જેન દિવસમા આપણે અનુભવી રહ્યા છીએ તેમ આપણેને અને છટખમા પણ અમિત્રીમા એવા તો થઈ છે પોતાની જોખમતારીઓ જૂની જ, ગાજ્યનું અનિષ્ટ સાધી રવા છે અગ્રિનો ૧૬ નળીએથી રાં થાય ત્યારે શમાવવો એ તન જ અસમ બને છે સામ્રાજ્યનો આ દાદ પણ તેવો જ બનતો અને દારણ કે આ આનરિક ગેરવ્યવસ્થા અને નહનો નામ પે દી પ્રત્યેએ નવા માડો છે અમેરીકાએ હમણા એકે પરિદ બોતાની છે એ પરિદમા અમેરીકા, ઈ ૧૬ અને જૅપેનનાં લગ્નકરી બાળ એણા પ્રવાનો સવાન ચર્ચાના છે છગડ પોતાના સમ્પ્રદાયો અને દિવસ વિગેરેને જે આચરી લેશે નહિ તો પગલામે વધારે નેમનું પડશે પસંદિ મદાસાયરમા આ નજે ગળ્યોના સાર્ય છે એ સાર્યો માહોમાહે ઝડી પડે નહિ મેનોથે વિચાર આ પરિદ મા થશે જૅપેનનું લગ્ન હજી દિધા છે સ્પષ્ટ સ્પષ્ટ થાતું નથી ને એ જુ થાતું છે આમ આપણે જોયું છે કે મિથિ સામ્રાજ્યની અતર વ્યવસ્થા જેવી જિતમિત થયેલી અને વિરોધમાં સમગ્રી રેલી છે તેથી જ રીતે સામ્રાજ્ય બહાર પણ નિમ મિથિ છે જર્મની સાથે વિરોધ કરી મિત્ર નાગર મન્યા જેનું થયું છે ગ્રીસ અને ટર્કીનો દેશના હજી અગ્રણો જ છે ક્રાન્સ અને ઇંગ્લી કે રૂશિયા હજી રકત રેડવા અધીગ જ જણાય છે આ સામગ્રીય જાતાનો પાર કાણ પાની શકે કે અનબના ઇતિહાસનારે અને ગજારીરિપોમા જ કુદ રહેતા અબ્યાસો પણ મુઝાણમા પડી ગે તેવો આ આખો પ્રશ્ન છે વદ માતમ.

ગીરગામ પુમાઈ

તા ૨૦-૭ ૧૯૨૧

પૃથિવીપદ્મલલ - કેટલાક સરકાર.

લેખક - ૨૧ ચન્દ્રગઢરે નર્મદાગક પડ્યા, બી એ, એલએન બી

ભાઈ મુનલીનુ છેલ્લુ પુસ્તક "પૃથ્વીના જન્મ" આ વર્તમાન માન્ય માસમાં પ્રગટ થયું. ગુજરાતમાં છે તેના કગત નધારે ચેતન હોત, વધારે સાહિત્યપ્રેમ હોત, વધારે સક્રિય ગુણ પરીક્ષા દોત તો ભાઈ મુનલીની આ ન્હાની ઐતિહાસિક નવનકયાના અનેક અનોકાનો પ્રકટ થઈ, સકયા હોવા હશે ગુજરાત છે તે છે.

આ લેખ સાંભળ્યા સમાચારના નથી માત્ર પૂરત સંસ્કારોની નોંધ અને ને પણ ગુજારા માસ પડેના કાંઈક વિગતરણની ન મગજ ઉપર પડેના સંસ્કારોની.

પ્રથમ પ્રારભમાં જ સન સરકારોનો સારસ્વ સામાન્ય સરકાર જણાવી દેવા ને પછી ગાંધીજી પિંગતોમાં ને દૃષ્ટકરણમાં ઉતરી. સામાન્ય સરકાર જે મારા મગજ ઉપર પડ્યો તેનાં મુનલીની સમર્થ તેજસ્વી, પ્રભાવશાળી, પ્રતાપી શક્તિનો ભાઈ મુનલી એટલે પ્રતાપ હોમની ક પતામાં પ્રતાપ, હોમના આનેખનમાં પ્રતાપ, હોમની ભાષામાં પ્રતાપ ભાઈ મુનલીનુ મનોગાળ્ય કે ભાઈ મુનલીનુ કાઠાંત્ર એવું એટલેવીય કે સક્રિય નથી કે હોમની બીજા તરફને સ્થાન જ ન હોય, પરંતુ તે બંનેમાં અપ્રિયતા પ્રતાપ-બીનુ બહુ પછી નગલન વચ્ચેની તોર, લગ્નરી રૂઆમ, લગ્નરી અક્ષયપણ, લગ્નરી દમામ એ તમ સાતામણ જ્યાં ને ત્યાં માત્ર ખ્યાન બે ચને એટલું જ નહિ, પરંતુ પ્રાધાન્ય ભોગનું લાગણે-કાર્યિત વ્યક્તિ માનવ-તાના વધારે, ઉચ્ચ નધારે સારિતક, નધારે ઉદાર અગોને ભોગે. ભાઈ મુનલીનો આલ્પ એટલે વ્યક્તિ નહિ, પરંતુ આ એ ઉપરથી ખ્યાલ જી લેવો કે એમનો ક્ષત્રિય કેવો હોઈ શકે ગાંધીજીના રામચંદ્ર અને મતાસાતના સુદક્ષિ ભાઈ મુનલીની નજરે 'પુણ્ય' પણ ને લાગે તો "ક્ષત્રિય" લાગનાની તો વાત જ રી રૂ, ભારે, ભાઈ મુનલી એટલે પ્રતાપ, ભાઈ મુશી એટલે ક્ષાત્રેજ, ભાઈ મુનલી એટલે રંગેશુલ આ રદગ્ય સમજવું એટલે ભાઈ મુશીને સમજવા, એમના મુખ્ય ધ્યનઝોકને સમજવો, એમની જિંદગીને સમજવી, આ રદગ્ય સૂઝવું એટલે ભાઈ મુનલીના સગનમાં બહુ યે વૃક્ષવું તમ્હ વખાણો કે વખોડા, ભાઈ મુનલી એટલે રૂઆમ અને રોષ.

અને સને સરકારોનો સારસ્વ એ ગાંધીજી સરકાર સમજવો એટલે મારા જે બીજાં સરકારો છે તે હોમની આભાનિક રીતે કનિત થતા જણાવો એક એકે લખ્યો પ્રથમ તો "પૃથ્વીના જન્મ" એ નવન-ધાના પ્રયોજન નિષે-ગુપ્ત વકતવ્ય નિષે પ્રસ્તાવનામાં ભાઈ મુનલી લખે છે "અનેક લખ્યા મુનલી કીર્તિ તરફ ખેંચા તેને વિષે લખવા પ્રેરાયા છે અને સરકારી ભોળાને નામે મધનકારીન માળસા કનિતામાં અમર થયું છે છતાં તે પ્રતાપી દેશનો પ્રતિનિધિ મુજ પડુ હતો એમ માનવાને કારણ મળે છે." "મુજ તરફ અનેક નવકથાકારો આકર્ષાયા છે તેમ હું પણ આકર્ષાયા" બે ખરી વાતો વહી હઈ પડેવી તો

એ કે મુજનો મહિમા ગમે તેવો માગવામાં આવે. જનિદ્વારે તો રમિક અને વિદ્વાનોના આશ્રયરૂપ બોજને જ મધ્યમનીન માગવાની મહત્તાનું કેન્દ્રસ્થાન સમર્થ છે. મુજ વિચારિતાની દૃષ્ટે, મુજ પરાક્રમી હશે મુજ. 'પૃથ્વીવૃક્ષ' હો મધ્યમનીન માગસ તો બોજથી જ બોજ આતુ આતુ છે ને ત્યાં સુધી મનુષ્યો ક્ષારતેજ્યના કલ્પનેજને પહેનું મથલ આપશે ત્યાં સુધી બોજથી જ બોજબોજે હવે જીજ્ઞાસન બાર્ડ મુનની મુજથી કેમ આગામી ? પહે ઉપર જણાવેલા નિર્ગૂણ સરાર એ પ્રકારનો જગ્યાન આપશે બાર મુનનીને મુજમા કે તરવે આ પ્યા ત ત ત ત મુજનો પ્રનાપ-મુજની 'પૃથ્વીવૃક્ષ' બાર મને પીની નરન ત્યા એ બેશ -૧૩૫૦ ઐતિહાસિક નવવક્રયા દેખાત છે, પરંતુ સમજન તે એક ઐતિહાસિક નવવક્રયા જગ્યા માનવસંભાવની નવવક્રયા વિશે છે. બાર મુન પિતુ પ્રયોજન અમુ-૧ ની માનવ મૂર્તિઓ અત્યંત પ્રાચીન જેમનું વાગે કે તેમનું ઐતિહાસિક માહિતી આપવાનું નથી નામત નક્ષત્રમા 'પૃથ્વીવૃક્ષ' તુ મ ૧ ઐતિહાસિક અ પુનઃપ્રયોગે જેમનું અકાર રહેતા જગ્યા માનવ સ્વરૂપના અભ્યાસના એક પુત્ર પે વધારે અમય અને માનવ સ્વભાવના પ્રારંભ મુનનીની નજરે મુજને આકર્ષક વળા મે જેની તને પેતાની નવવક્રયાનો નામત જગ્યા ? નવવક્રયાનું સ્વયં નામ તે જાઉં તર પે કે છે મુજની પૃથ્વીવૃક્ષનાએ. મુજ 'પૃથ્વીવૃક્ષ' કેમ ? "પૃથ્વીવૃક્ષ" જેને માન પિતુ જતોનો પતિ નદિ પૃથ્વીજનોનો બહાનો માત્ર તેમના સુખ તુ જા ધર્માર્પણનો વિદ્ય નદિ, તેમના ઉમંગમયની પ્રેમાપણોનો પાત્ર ડોગાર ગિ-સામી દિ, દુક્રમો સ્વયંવૃદ્ધ રનેની બોખીઓના પતિ કે હા તે હો, કુમનો વચ્ચે તો કુલ્લુનયો પૃથ્વીનો પતિ જે હો તે હો તેનો વચ્ચે તો મુજ જ અને હોરવેનાના વાડ ખો ગયા તો નથી ? "બોખી વચ્ચે કુલ્લુ" એને 'નરો મેનાન-મેની આખમા તોળન, એની બોનીમા તોળન, એના અગેઅગમા તોળન. પ્રિયવચ્ચ મુજ' એને 'નરો બ. માસ'—એનાં પરાક્રમ એને જ મુજાતક જેમ કેમ મીઠા મુજાય તેમ તેમ એ ને "બોખીવૃક્ષની લીસા" એટલે શુદ્ધિતોષકોના નાપા ઇના-મના જ મો જના લાઓ સુધી મનુ પોના મન હગારી કયા પ્રિયવચ્ચની નીતા એને વેગવચ્ચ મુજાતક આગ જગ્યા-તેવપના દુક્રમો જના-પ્રવગજનોનાં કયોનો પોતાના જગાર નગાથી મુજની જાનાં અણપમા, પ્રિયવચ્ચ મુજની પીવાની ખ્યા વારા બાર મુન પિતુ મુજ સમારનો જે પ્રકાર આનેખવા માગે છે તે એ છે કે જે જતને જતના માથે જતને પાડા જતે છે જે ન સમજી શકાય એવું અદ્ભુત સામાન્ય સર કામ ઉપર બોજવે છે જે હમને ગમને પોતાની અમુતા પ્રતિષ્ઠાન કરી કે છે.

મુજની પ્રિયવચ્ચતા એ બાર્ડ મુન પિતુ મુજાય વચ્ચે એવું જણાવતા એ માનવી સ્વયં કરવાની જગ્યા પહે છે. બાર મુનનીએ મુજને જેનો-માર્ડ જર્મન સિમુક પિતુ જ Superwoman ના પોજી—૦ પો છે અને આનેજો છે તેવો તે હમનેમા હનો નમ

તે તો ઇતિહાસવેત્તાઓ જાણે, મહારા જ્યાં પ્રાકૃત જન નો એટલું કંડી રાકે કે ભાઈ મુન-
હીનો મુજ જરૂર “પ્રિયવલ્લભ” નામને યોગ્ય છે ખીજ બાબત મહારી સમજ એની
જે કે ભાઈ મુનની મુજ દ્વારા એક સમર્થ માનવપ્રકાર રજુ કરે છે તેઓ તહેને કાંઈ
આવશ્યક ગણાવતા ઇચ્છે છે એમ નથી. ‘નાયક આદર્શ જ હોવો જોઈએ’ એવો
આશય અરથાને છે, નવનકશા ને પાત્રો આનેમે છે તે સૃષ્ટિની ગમગીમ ઉપર પોતા-
પોતાના ભાગ ભજનતા પાત્રો તરીકે આવેળે, કે

“મુજની પ્રિયિવલ્લભતા એ ભાઈ મુનની મુખ્ય વસ્તુ” એ મહારા મગજનો
સંકલ્પ મેં જણાવ્યો, હવે એ મુખ્ય વસ્તુ પતે ભાઈ મુનની કેવી કનાથી ધ્યાના આકારમાં
રજુ કરે છે તે વિશે મહારો સરખાર જણાવીતો ઇતિહાસિક નવનકશાકાર વસ્તુની પસંદ-
ગીમાં તેમ જ સજ્જનામાં એટલો સતત ન હોઈ શકે જોઈતો કા પનિદ નવનકશાકાર હાથ
શકે “પ્રિયિવલ્લભ” માટે ભાઈ મુનનીએ બહુ ઝડ, સાહુ અને આહુ વગરુ પમ્મ કયુ છે, અને
તેમાં એમણે આંચિલબુદ્ધિ અને પ્રમાણબુદ્ધિ બે બતા રા છે એટલું જ નહિ, પરંતુ પ્રતિપાલ-
નિદા દર્શાવી છે એમનું સાધ્ય શું છે તે પોતે સ્પષ્ટતાથી જોવું છે અને તે માટે આ અને આટની
સર્ગમંત્રી આવશ્યક છે એની અનૂદ સમજણ વાપરી છે કથાના મુખ્ય તત્ત્વ સાથે રસનિધિ
અને વિનાસના પ્રેમવિદાસની ઉપકથાનો ગૌણ તત્ત્વ ગૂંથનામાં ભાઈ મુનનીએ ઉંચા પ્રકારની
જ્ઞા પૂતાવી છે એમણે વસ્તુવિકાસ એવી ખુબીથી કર્યો છે કે જેમ જેમ કથાપ્રનાહ આગળ
વૃદ્ધતો જાય છે તેમ તેમ વધારે ને વધારે રસ પડતો જાય છે એવું જ નહિ, પરંતુ મુજની
પ્રિયિવલ્લભતાનું મુખ્ય વસ્તુ કોઈએ આપોઆપ વધારે ને વધારે પ્રતિપાદિત થતું
જાય છે એકદરે ભાઈ મુનની એક સાધ્યસાધ્ય, સુનિષ્ઠ અને વાયમને અવિચ્છિન્ન રસ પડે
એવા અરુણિત આપ્રનાહવાળી નાર્તા પ્રમાણશાની નાથી રજુ કરે છે વસ્તુ પરત્વે એ
મહારો સરકાર

પાત્રો પરત્વે મહારો સંકલ્પ નીચે મુજમ છે પ્રથમ તો પાત્રોની પસંદગી વિષે એક
તો પાત્રો ચોથા જ પત્ર કર્યા છે, પરંતુ તેમ કરવામાં તેમણે કનાલી ઉંચી સમજણ બતાવી
છે પાત્રો ચોથા હાનારી મુજ અને ગણાવના મુખ્ય પાત્રો માત્ર નહિ, પરંતુ રસનિધિ
અને વિનાસના ગાણ પાત્રો પણ તેઓ કૂચી વિનસાની રાક્યા છે પોતાના પ્રભાવના સંપૂર્ણ
ભાવનાની સ્પષ્ટ સ્મિત કરતી મુજની મુક્તિ તાવડની આખ આગળ વારવાર તરી આવે છે
મુજનો દેખાનમાં પ્રિયિવલ્લભતા છે, એની બોલીમાં પ્રિયિવલ્લભતા છે, એના પ્રત્યેક
નસમના વર્તણૂકમાં પ્રિયિવલ્લભતા છે માત્ર એ જ બાબત મહેને ખરેખર ખૂબ કરી છે
અંતેક સ્ત્રીઓના મન હરી લેવા ને તહેમની મુક્તિએને અચન બતાવી દેતી એ કોણ
જાણે કેમ પુરુષવત્ત્વ એક લક્ષણ મનાયું છે કદાં એ માન્યતા અને આ એકવત્તીવત્તી
ઉન્નત લગ્નમાનના પણ એ ઉન્નત બાવનાની વાત દર રહી, ખમતલી સામાન્ય માન્ય-
તાની શિથિ નગરથી જોઈએ તો પણ મુજની મુજાવ સાથેની બોલીચાનીમાં એક સરકારી

કામીજનો ગામે તે કરતા એક વિષયપટ અને નફ્ટ બ માગને જાગે એવી અચિરતા—
Vulgarity—થુ નથી જાણતી ? સરકારી જનની સ્વચ્છતા અને નફ્ટની નિતજ્જતા એ
 એમા તુ બે ન હોવા વેદેએ ? ગાનધીનગમો જમાત અને મનનીનો મુજ એમા તફાવત
 હોવા જેએ કે નહિ ? જીગ્યમૂર્તિ મૂલ્યાનને મમતા મુજ વશ કરે છે તેમા એક . બામિ
 ખીજ વ્યક્તિને વશ કરે છે એટલુ જ જણાવનારો ભાઈ મુનનીનો આશય નથી ભાઈમુન
 શીનો આશય એવો જણાય છે ? આત્મા ૧૬ ઠી મરતીવાળી સાચી સમિતતા અને આચી મગા-
 ગિતા પામે સમ, વિરાગ, તપ અધુરા નામે છે ને હારે છે ભાઈ મુનનીએ મુજ અને મૂલ્યા-
 લના પાત્રો જ કરવામા અને આનેખવામા માન નહિ પરન્તુ તે મનનેનો મનન્ય નિકસા
 વસામા પણ ઉચા પ્રકારની કના જતારી છે મૂલ્યાનનું પાત્ર પણ સમય અને પ્રતાપી પાત્ર કે અને
 તેનો દોરમામ મુનશીએ આમા આનેખ્યો છે રસનિવિ અને વિનામના પાત્રો વધારે
 મુકમાર, વધારે માનવ અને વધારે નિર્ગમ ચીનયા છે મુજ-મૂલ્યાનનો પ્રતાપ આ નાખે
 કે રસનિધિ-વિનાસની સંક્રમરતા હૃદયને છતી ને છે ભાઈ મુનનીની કનાની વિવિધતા
 આમાં પ્રતીત થાય છે બીનમ-નફ્ટદિવીના પાત્રો સમય હોના છતા મુજ-મૂલ્યાની જુદો
 પ્રારના છે બીનમ યાદવ એ ક્ષત્રિયનો સૂચક પ્રાગ છે-બહાદુર નીવો અને વટનાજો,
 હૃદયની અચરથી મંદ બળતી-માનભગ ગેજે ન સહી શકનારી-ફોકિનઓ અને મહેલુની
 રંગમિની-સજીવ વૈભૂતિ છે તૈનપનુ પાત્ર વળી સૌથી મે નિરાશુ પડી જાય છે પ્રારભગ
 પોતાની બેદરના પ્રભાવશાની તેજમાં અજાણ ગયેના અને હેની જ હજાનો તથા આસાને
 અમન કરનાર હથિયારરૂપ નિર્જન ભાઈ તરીકે તે રણુ થાય છે, પરન્તુ પાછળથી
 તે એકલ પનટો ખાઈ છે અને વિરમયજન સ્વતંત્રતાથી તથા દનતાથી વન છે બેશક,
 હેનામા મુજ-મૂલ્યાનને સમજના જેટની શુદ્ધિ નથી બહેને લગાવેની લગની ના છે
 બસ, હું 'ચિત્તિવત્તભ,' જ્યારે પ્રસંગે પ્રસંગ મુજની પૃથિરી નમના પ્રતિષાલન કરી
 રહેત કેવળે પણ દેખાઈ આવે એમ છે સક્ષેપમા, પાત્રો પસદ કરવામા નવા પાત્રો કરવા
 મા અને ઐતિહાસિક તેમ જ કાવ્યનિક પાત્રોને આનેખવામા ભાઈ મુનનીની કના જેવી
 તેની નથી માનવ સ્વભાવનું તેમનું જ્ઞાન વિવિધ અને મમતાદી છે, આ હેમના પાત્રો
 એ અમુક પ્રકારના દૃષ્ટાન્તર ચિત્રો જ નથી પરન્તુ જીવના જગતા મનુષ્યો છે

હવે પ્રસંગો નિર્મલે પાત્રોની પસંદગીમાં નેમ જ પ્રમગોની પસંદગીમા ભાઈ મુનશી
 પ્રસાપાત્ર સાધ્યસાધના જતાવે છે નિર્ધેકના અપ્રસ્તુતતાના અપારી તેઓ નથી
 ચના આનેખનની બામતમા, પાત્રો આનેખવામા તેઓ જેટલી જ્ઞાનસમૃદ્ધિ અને કના
 જતાવે છે તેટલી પ્રસંગોના આનેખનોમા નથી જતારી શકતા કદાચિત્ એમ દોષ કે હેમને
 વિગતવાર વર્ણનો ન ગમતાં હોય, કદાચિત્ હેમને આસપાસની પરિસ્થિતિ વગતા માનવ
 પાત્રો વધારે આગળના હોય કારણુ ગમે તે ને ભાઈ મુનશીની કૃતિઓમા જેમ વિચારમય
 વાક્યો તથા દરેકવર્ણનો નહિ જેવા હોય છે તેમ પ્રસંગવર્ણનો પણ પાત્ર એવે એવા
 મુલામગિરીનો ગર્જન (સફિત વાર્તા) ૨ ૨-૦-૦ એન એમ નિર્માણ એન્ડ કંપની, મુબાઈ.

સવિરતર, સચોટ કે અગ્ર ભાગે હોય છે સિન્ધુમગ્ગલ, કાષ્ટપિન્ગ, પ્રાપ્તજાનન સિન્ધુ, અને આખરે દાથીના પથ તો કચ્છા-વડનો દુનને પ્રાણુભાગ મળે એ મોં પ્રમગો મુગની પ્રથિલીવ નરતાનુ પ્રનિપાલન જરામા આપનમ્ન હોઇ મુગની પિત્રી યૌચિચશુદ્ધિ બનાવે છે અને ભાર્ગ મુનની પિ ભાસા હા, હિમા રા પ્રોચોના ગેક, વાક્યરચનાના ગો, લોખીના દોરો એવા એવા અનેક દોરો દષ્ટિગોચર થાતાં છે પરન્તુ, એ નયુ તે) સમય નેચ છે કે ભાઈ મુનનીની બા સમયે છે હિમા વિનભાજ અક્ષિતના, મગોમતા અને અર્ધ મોધમા છે અર્ધગતી અમર રૂપ છે અને ગા ભાઈ મુનનીની ભાસાના રૂપની નિશિ જુના પે રૂપ છે

દશે પાત અર મારા કેદનાક મગ્ગરો નસપમા રજુ મ્યા છે ક્રિષ્ણુ કુ કે ભાગ મુનનીને ન્યાની ખાતર-સાયમને ન્યાની ખાતર-ફદારી જનને ન્યાની ખાતર મુનની રદજની નાનકથા હું વાળી રજો કે તગ ન તેડું મવિગતર અતો ૧ નમી શકેમો હોત મલુ તેમ ન થયુ હમે મોડો મોડા પે ભાગ મુનનીને કિસાદપૂર્વક, અનિત ન આપી વડુ છુ એ મોડા મુભાગ્ય મેગીની સફનનાતો આન મોડો મોડો માનર અને ગરાખાવિત કે

સ્વદેશી.

પેખક-રા આખેલુયાત

અમે તો વગુવિદેની વિસારી,

ગળી છે સર્વ રંગી પ્યારી—અમે.

ગોપેગ અમ મુલકલ્પી ધગી ગસ-સ ઉભગતી,

જાતભાઈની હિમતથી ઉપજેય વીજ મીમરી—અમે.

અમ દામુ મિશી રજે મરગો સામે નમ,

વાગી પાતગી જન્મમુમિતી ખુની નગીર મારી—અમે.

રદિનાગા સન દેશુરો પીપનશુ હાવિલાત,

રખાગા એ વલનનાના મોહનનર પુ-રી—અમે.

समाधायक,]

ग्रितकार ए रविशंकर पंडित

कौपीराष्ट्र

०

छटकु युक्त

[अंगरद, ए स १८२५

સુન્દર નાગરી જાત.

લેખ - રા ગોકુલદાસ દ્વારકાસ ગયચુરા.

જન જન જેતા ગુજરાતે,

સુન્દર નાગરી જાત,

જેઠ મહે સુન્દર નાગરી જાત

ગૌર વણ્ણભરી ભય જાત,

શુદ્ધિ કરી ને રનેહ ત્રિપુરી

નરવગી આવે સદુ જાનોમા,

રસનીની એ જાન,

જેઠ મહે સુન્દર નાગરી જાત

સારદૂપનમો શક્તિ જોખતો,

નખમળ તે નેમય કરો

ગોની રહે ત્યમ જનમડગમા,

નાગર રશિ આજ્ઞાત,

જેઠ મહે સુન્દર નાગરી જાત

મતાજીએ મનુષ્ય ધરીયા,

ઉત્તમ કૃતિમા નાગર જાગીયા,

જાગે અવનયો સર્ગભૂમિથી,

દેવ-રીનો સાથ,

જેઠ મહે સુન્દર નાગરી જાત

જન જન જેતા ગુજરાતે,

સુન્દર નાગરી જાત,

જેઠ મહે સુન્દર નાગરી જાત

સમાયોગ્યક,]

ચિત્રકાર રા. રવિશંકર પંડિત

કોંપીરાણદ

છેલ્લું ચુલ્લન

[ઓગસ્ટ, ૪ સ ૧૯૨૧

સુન્દર નાગરી જાત.

નેમુ, - રા ગોકુલનાસ દ્વારકાના ગયથુરા.

જન જન જોના શુભરતે

સુન્દર નાગરી જાત,

જેમ મહે સુન્દર નાગરી જાત

ગૌર નરસિંહરી ભવ્ય મટ્ટી,

શુદ્ધિ કલા ને સ્તેદ ત્રિપુની,

તારવગી આવે સાધુ જનોમાં,

ગસતીની એ ભાન,

જેમ મહે સુન્દર નાગરી જાત

સન્દ્રપૂનમનો શશિ ગોખનો,

નખમડળ તેજેમય કંગો,

શોભી રહે ત્યમ જનમ-ગમાં,

નાગર શશિ માસાત,

જેમ મહે સુન્દર નાગરી જાત

મલાલએ મનુ-ય ધડીયા

ઉત્તમ કૃતિમા નાગર જગીયા

જાલો અવનર્યો સ્વગમૂર્ધિ,

દેન-દેરીનો સાથ,

જેમ મહે સુન્દર નાગરી જાત

જન જન જોના શુભરતે,

સુન્દર નાગરી જાત,

જેમ મહે સુન્દર નાગરી જાત

સમાલોચક,
ચિનકાર તા ત્રિશકર પંડિત
કોપીરાષ્ટ

છેલ્લુ ચુખત

[ઓગસ્ટ, ૪ સ ૧૯૨૧]

સુન્દર નાગરી જાત.

નેપથ્ય - રા ગોકુલદાસ દારકાસ ગયચુરા.

જન જન જોતા ગુજરાતે,

સુન્દર નાગરી જાત,

જેઠ મહે સુન્દર નાગરી જાત

ગોર વાંછુંબરી લવ્ય બ્રહ્મી,

શ્રુદ્ધિ કતા ને રમેદ ત્રિપુરી

તરવરી આવે સહુ જાનોમા,

રસબીની એ લાન,

જેઠ મહે સુન્દર નાગરી જાત

શરદ્દૂપનમતો શશિ ગોખતો,

નવમળ તેજેમય કરતો

ગોની રહે ત્યમ જનમડગમા,

નાગર શશિ આશ્રાત,

જેઠ મહે સુન્દર નાગરી જાત

ધક્કાજીએ મનુષ્ય ધડીયા,

હિતમ કૃતિમા નાગર જડીયા,

જાણે અવનર્યો રંગભૂમિથી,

દેન-દેવીનો સાથ,

જેઠ મહે સુન્દર નાગરી જાત

જન જન જોતા ગુજરાતે,

સુન્દર નાગરી જાત,

જેઠ મહે સુન્દર નાગરી જાત

[ऑगस्ट ४ स १८२३]

छंदकु सुवन

समाधायक]
मित्रकार रा. रमिकर पट्टि

कोपीराष्ट्र

२

સુન્દર નાગરી જાત.

તેજ - સ ગોકુલદાસ દ્વારે ૧૩ ગાયચુરા.

જન જન જેતાં ગુજરાતે,

સુન્દર નાગરી જાત,

જેઠ મહે સુન્દર નાગરી જાત

ગૌર ચંદ્રબગી ભવ્ય બ્રહ્મી,

શુદ્ધિ કા ને સ્નેહ ત્રિપુરી,

તરવરી આવે સુ જાનોમા,

રસનીતી એ ભાન,

જેઠ મહે સુન્દર નાગરી જાત

સરદૂપનમનો શશિ ગોખનો,

નખમળ તેજેમય કરતો

સોની મહે ત્યમ જનમ ધર્મા,

નાગર શસ્ત્રિ આશ્વાત,

જેઠ મહે સુન્દર નાગરી જાત

વત્તાછએ મનુષ્ય ધરીયાં,

ઉત્તમ કૃતિમા નાગર જડીયા,

ભાવે આયનયો સ્વર્ગભૂમિયાં,

ફેવ-ફેવીતો આય,

જેઠ મહે સુ ૨ નાગરી જાત

જન જન જેતાં ગુજરાતે,

સુન્દર નાગરી જાત,

જેઠ મહે સુન્દર નાગરી જાત

—

गिनकार २। गविशकर पडिन

તરફ રસ જાગત ક વા-રૂઢિ વધારના તન મન ધનથી મંત્રા દત્તા વ્યારે વિજય તંઓની-
દ્વિસમક્ષ તર ના નાગ્યો ત્યારે તુ ન જ તેઓએ અમુક રાજ્યની જરૂરીઆનો પુરી પાડનારી
પ્રગતિઓ સિવાય સર્વ પ્રગતિઓ અમુકમે ઉત્સાહી લેહાલો મોખી દીધી

આ પ્રવાસનું પરિણામ એ આ યુ કે ૧૯૧૭ની સાતમા કે વ્યારે જાપાનપાડો નારન
વિન રીતે કોઈ પણ નામી ઉઘોની બં દતા વ્યારે માન રહ વાના અતઃ પછી જાપાનમાં
ઓળમાં ઓડી ૪૫-૫ ઓલોમિદ વ્યાપારી કપનીઓ લગભગ પોગુ કરોડ રૂપીઆની મુડી-
ન દ્વિએ પગી આજે જાપાન એશીઆમાં સક્રી થે, સમૃદ્ધિશાન અને જીવોગી દેશ છે
યં પમાડે એવું છે ? ને દિલ્લી પામે જાપાનની જેવું જ રાષ્ટ્રીય રનાત્ર્ય હાત તો
સુધ્ધિગત ધનનાઓથી—નિ ગીમ મજુરી ન મગરડ જાપાન કરતા વિશેષ
-૫ યુ હાત એમાં હુ રાકાં કે ? *

જોઈ મહે સુવ—

શરદ્ધતમનો ચરિ
નભમ જ તેનેમજ

મીમાંસા.

જોની રહે ત્યમ જનમજુનાય જેહાસાઈ બટ્ટી

નાગ	૧૪	મેન્ડ કરાવેવાન્ને-ઠોએ બનાકાગથી
જોઈ મહે		શુતામ બનાવેના અથરા અટકાયતમાં
વજાણએ રિવિહિત		રામેવા (વટનાવેના)
ઉત્તમ ફ	૧૫	કિયાના લોપથી દળવે દળવે પાતિલ
જાએ અવનનેન, અને		આવે
	૧૬	અને તે બ્રાહ્મજોના ઉપદેશને અમાવે
	૧૭	અરિહિત રૂતિ (ધરા)ના મેનથી
		પાસથી પેહેડીએ જાતિ બ લી જાય.
જન જ	૧૮	અથરા માતમી પેહેડીએ
૧૫૫	૧૯	અસાનથી અને આપન્નિને લીધે દોષ તો,
નપાદ)માં અમાવેશ		તે પૂર્વે નહીં
૫	૨૦	પણ શુદ્ધિપૂર્વક દોષ તો ઘુરન,
વતના આચાર, ધર્મ અને	૨૧	સમર્થથી પણ (પાનિલ આવે)
નિઓ	૨૨	તે (સસર્ગ)ના પ્રકાર નર
તો લોટે વ્યવહાર રાખનારા	૨૩	નિપાદ મીધાયમા વધુત્વનો પ્રકાર અંગી
નમને લગનારા અને અધર્મને	૨૪	પરતુ અટપટ
નારા	૨૫	સુદ્ધ અવનોમનથી તેનું જાન શવ

પના વિચ્ચાત દેર મહ ડો સુધીન્દ્ર મોક ના જિદ અગ્રાજ્ય • નાનના લેખન
અરુવાદ.

મારી વીસ વાનાઓ (અચિવ વાનાં) ••••• એન. એમ. ત્રિપાઠીએ ક વની, મુ બાઈ

જે વિદ્યાર્થીઓ પોતાનું ક્ષાપિ ઉચ્ચગણ જનાવવાની આશાથી વિદ્યાભિરતોના માર્ગથી આશ્રય હરહમેશ લે છે તેઓ ખીયારા એક ચીઢનાપર હરહમેશ આધ્યા જાય છે તેઓ અભ્યાસક્રમના આવારે વાકી ચૂખી "Courses" ગનીઓના માર્ગ દ્વારા જ એક દરવાજાથી ખીજા દરવાજાપર જઈ શકે છે, પોતાને યોગ્ય સીધા નાઈ સ્વય તેઓ રોધી શકતા નથી, તેઓને ફરમાન સામા આવે છે કે તમે ખીચીડી જનાવવા છૂટા છો તો સેનાની તખેલી લાવો, તેમા જ રાધનાનુ શીખવવામા આવશે અથવા અમે માન આપણુ મુકવાનું જ શીખવીશુ, ખીચીડી તો તમારે અદિધી ગયા પછી પગની ઝેની !

ધણા લોકોએ નિશ્ચય કર્યો કે અમે વધારે સીધો ને વધારે સુગમ તેમ જ લાભદાયક માર્ગ કાઢીએ તેવો માર્ગ કાઢ્યો ખરો ને પોરો એ હાં ક્યાં, તન મન અને ધન અર્પણ ચર્ચા નવા રસ્તાઓ રોધવામા આગ્યા, પરંતુ દગા તેનીને તેની જ રહી ધા તેમ જ શક્તિનો વિપુલ રીતે વ્યય થના છતાં અમે તો ત્યાને ત્યા જ રહી જવા પામ્યા, એટલું જ નહિ પરંતુ એક પગલુ પાછા હઠ્યા, આગળ વધનાના અમાચાર ન આગ્યા અમારા પ્રયત્નોનું ફળ જોવામા તો બહુ સરસ જણાયું પરંતુ ની ન્યુ આખને જ ફક્ત સુદર જણાય તેવું ધનાયકુ ફળ જગત પરંતુ સાધારણુ તેમ જ કાર્યદક્ષ નિરીક્ષકનું ધ્યાન હમેશા મુખ્ય મુદ્દાપર જ રહે છે અત્યુમાન કરનારો વર્ગ કારણુ ગમે તેવું સમજે, તેઓનું અત્યુમાન વિરિવાદ હોતુ મુકે ન છે પરંતુ જે ભૌતિક પદાર્થોના વિમલ મહોટા પ્રમાણમા દ્રષ્ટિએ પડે છે તેનાથી આખો મીચીને, પરિણામ પ્રતિનક્ષ્ય આપ્યા વગર ગાડરીયાપ્રનાહની માફક આગળ ને આગળ ધપે જવામા કયુ ફન હોતુ નથી એમાથી ખચનાતો ઉપાય એ કે અપિદ્વારથી શયુતો મદ તોડવો, અમનો કી નો તોડવો, કુદરત દેવીની સહાયતા માટે તેના નરતોમાં પોતાની મેચાનું અવિદાન કરવું, એને દક્ષિતનું નાહન સિદ્ધ જનીને પ્રાન્નિરપ રાક્ષસનું મન પ્રવું

ભ્રમ અનેક પ્રકાર છે, જેનો વિસ્તાર પી ઉ નેખ ડાઈ અન્ય સ્થળે કરામા આવશે પણ તો પ્રથમે જ આપણો રામ તો કર્તે યપગયણુ જનોની સમક્ષ કામ મૂકી નેનારાઓમતિા એક છે વીર સમજાય તો સિદ્ધિદાતા શંખેશનું નામ લો, ખિસ્મના કરો, નહિતર આ હગનને પછુ એ સાધારણુ સૂત્રના જગત રપ સમજ સતો માની લો

શિક્ષાની આડુનિ પદ્ધતિ સુધારવા યોગ્ય છે પરંતુ તેની સુધારણા દેશ મળતી આવસ્ય જતાના અનુસારે થની જોઈએ દેશની લાપામાં મિડવ કતાસના ધારણા પવત મુદ્દ સિદ્ધા એવા પ્રવારની મળતી જોઈએ કે, માન્ય છવે તે માન સૈદ્ધાંતિક (Theoretical) વિદ્યામાટે આગળ અભ્યાસ કરે, અથવા, યારદારિક (Practical) વિદ્યાનો પ્રવન કરે,

લેખકના અભિપ્રાય મુજબ આનાગિ તે બધુ જ્ઞાન છે કે જેમાં સાધારણુ અથવા તેમજ સાધારણુ જ્ઞાનપૂર્વક હાય તી સફાલ તેમ જ વારીગરીની જરૂર હોય સીખનાર કિવાકુશળ બને, અવિધ્યમાં એનુપર, યા વિજ્ઞાનવેત્તા કિવા દરજી, ભુંકાર, મોચી, કુશાર વગેરેને જ્ઞાનુ ફાયે જીવિકાને માટે અગ્રગ તો રોધખોળમાટે કરી શકે સૈધાંતિક જ્ઞાન તે ગણાય કે જ્ઞાતા સતીઓ (અચિત) કે ૩-૦-૦-૦ એન એમ નિપાઈ એન્ડ કંપની, મુબાઇ.

જેથી મનુષ્ય, કાવ્ય, ઇતિહાસ, અર્થશાસ્ત્ર રાજનીતિ, નાપદા વગેરે વિષયોનું જ્ઞાન સપાદન કરીને સિદ્ધાન્તશિક્ષક, લેખક વા વકીલ વગેરે થઈ શકે અથવા વિચારક વા તર્કદારા દર્શનોત્તરિદર્શન કરતા કગનતા રહે. આ પ્રતિભા આત્મા દરજ્જાને જ પ્રવેશક માનવે. જોઈએ અને અગ્રેજી શિક્ષણની શરૂઆત અહીં સુધી પહોંચ્યા પછીથી થતી જોઈએ, જેઓને ધણુ ઉચ્ચ જ્ઞાન વિજ્ઞાનનો સમીક્ષાત્મક ક્રિયા ગૌધિભોજ કરવારૂપ અભ્યાસ કરવાનો ધરતો દેખ તેઓએ તે તે વિષયના પ્રેરણાની જ નાની નાની રીટરોદ્ધાર યોગ્ય શબ્દો પડે પૂરે પરિચય કરી લેવો જોઈએ, અને એટલે સુધી અગ્રેજી અભ્યાસ પહોંચવો જોઈએ કે પુસ્તક વર્ગીકરણે તેમ જ ક્યારેક ક્યારેક તો કાપની મદદ લઈને પોતાના ખાસ વિષયનાં પુસ્તકો અગ્રેજીમાં સમજી શકે. ધારાન્યાય અગ્રેજી જોનારનો કે લખવાનો ધરતો જેઓનો હજો તેવાઓની સમ્યા તો જુજ નીકળશે, તેઓ પોતાનો પ્રવચ સ્વય કરી લેશે, તેઓને માટે સમગ્ર જનતાને ચામાટે સતાવવામા આવે ? કોન્ગ્રીસની, દરમારની, કોર્ટોની, કે સલાઓની ભાષા આપણી દેશભાષા થતી જોઈએ તેમ જ અગ્રેજી ભાષાની ઉચ્ચ વિદ્વાતા આવશ્યક ન હોતી જોઈએ સિવિલસર્વિસ અને એજ્યુકેશનન સર્વિસમા જે અગ્રેજી આવે છે તેઓને આપણા દેશી ભાષા સીખતી પડે છે પરંતુ તેનામ માત્ર તેમ તેઓની સમ્યા પહોંચી છે, તેઓને આગ્રહ કરવો જોઈએ કે તેઓએ અમારી ભાષા સારીરીતે શીખી લેતી ત્યારે જ તેઓ ભારતનામા આશ્ચરિક સપાદન કરવાને યોગ્ય ગણાય જે અમારા જ દેશીભાષાઓ અગ્રેજીનો પક્ષ લઈને અગ્રહારા દેશના કરોડો મનુષ્યોની સગવડનો નાશ કરે છે તેમને બુદ્ધિ વિપર્યય અમને પ્રત્યક્ષ દેખાઈ આવે છે પરંતુ દુર્ભાગ્યવગે એવા રોડો આગતીને ટેરવે ગપ્પી ગડાય તેટલા જ માત્ર નથી અગ્રેજીની માયાએ અમારા દેશને એટલો આટલ કરી દીધો છે કે જેથી માનુભાષાના મહત્વને તેમ જ મહાન દેશ વિષયક પ્રયત્નોને અમે ભુતી જઈએ છીએ.

આપણે એ બહુ જલુ જોઈતું નથી કે દારીગરીની ઉન્નતિ વિના આપણુ ભાવિ જીવન ઉજ્જવળ થનાર નથી કારકુનપણુ વકીલાત વગેરેમા હવે દમ રહ્યો નથી, માટે શિક્ષા વિભાગમાં મદ્દાવિધાનયો તેમ જ વિશ્વવિદ્યાલયોમાં પાઠ્ય પોષ્ટનો નવ્ય માર્થ શિક્ષક પાછાં ચલે જોઈએ, આને માટે લોકમનની શિક્ષાની જરૂરીયાત છે.

મિત્ર પર્યનતું શિક્ષણ દરેકનુ એકસરખુ હોતુ જોઈએ, આહે તો શાસ્ત્રી મિત્રા પદિત જનતુ હોય, આહે તો લુહર, સુતાર કે કનિયા જનતુ હોય, અને આહે તો હાઈકોર્ટની વકીલાત કે નર્સપણુ કરતુ હોય. શાસ્ત્રી જનવામાટે હાનતું સમગ્ર વિદ્યાન તેમ જ દર્શન સરકૃતની પ્રાચીન પ્રધાને અનુકૂલ રીતે બહુવામાં આવે કે જેથી દરેક નિદાન ઉડા અભ્યાસી જનવા પામે, તેમ જ તેના વિષયમાં કૃપમરૂકની કહેવત ચરિતાર્ય ન થત્રા પામે સાયન્સ, આર્ટ, તેમ જ ઝોરી મન્ટલ, વા વ્યવહાર, સિદ્ધાન્ત, તેમ જ માન્યવિદ્યા-આ નિશાગો દાયમ રહે પરંતુ વિશેષતા (Specialisation) નવા ક્રી. જોથી જ શરૂ થવા પામે, નિવાર્થાઓનો નિબા. આ વારજોથી જ થઈ જવો જોઈએ.

જેથી મનુષ્ય, કાવ્ય, ઇનિદાસ, અથરાજી, રાજનીતિ, કાવદા વગેરે વિષયોનું જ્ઞાન સપાદન કરીને સિદ્ધાન્તશિક્ષક લેખન વા વકીલ વગેરે થઈ શકે અથવા વિચાર મા તર્કદ્વારા પ્રશ્નોનું દિગ્દર્શન કરતા કરાવતા રહે. આ પ્રાતોના આરંભ દરમિયાન જ પ્રવેશક માનવો જોઈએ અને અગ્રેજી શિક્ષણની શરૂઆત અહીં સુધી પહોંચ્યા પછીથી થવી જોઈએ, જેઓને ધણુ ઉચ્ચ જ્ઞાન વિજ્ઞાનનો સમીક્ષાત્મક ધિવા શૈધિષોળ કરવારૂપ અભ્યાસ કરવાનો ધરદો તેમ તેઓએ તે તે વિષયના પ્રશ્નોની જ નાની નાની રીઠરાસારો યોગ્ય શબ્દો પડે પૂરે પરિચય કરી લેવો જોઈએ, આ એમને સુધી અગ્રેજી અભ્યાસ પહોંચવો જોઈએ કે પુસ્તક વાંચીને તેમ જ ક્યારેક ક્યારેક તે કોઈની મદદ લઈને પોતાના ખાસ વિષયના પુસ્તકો અગ્રેજીમાં સમજી શકે. ધારાત્મક અગ્રેજી ભાવનાનો કે લખવાનો ધરદો જેઓનો હશે તેવાઓની સખ્યા તો જુગ્મનીકળશે, તેઓ પોતાનો પ્રમથ સ્વય કરી લેશે, તેઓને માટે સમગ્ર જનતાને શામાટે સતાવવામાં આવે ? કૌન્મીત્વની, દગ્ધારની, કોર્ટોની, કે સલાઓની ભાષ આપણી દેશભાષા થી જોઈએ તેમ જ અગ્રેજી ભાષાની ઉચ્ચ વિદ્વાતા આવશ્યક ન હોવી જોઈએ સિરિનસર્વિસ અને એન્જીનેયરન સર્વિસમાં જે અગ્રેજી આવે છે તેઓને આપણા દેશમાં જાણીતી પડે છે, પરંતુ તેનામ માત્ર તેમ તેઓની સખ્યા પશુ ઘટી છે, તેઓને આમદ કરવો જોઈએ કે તેઓએ અમારી ભાષા સારીરીતે શીખી લેવી ત્યારે જ તેઓ ભાગતરમાં આજીવિકા સપાદન કરવાને યોગ્ય ગણાય જે અમારા જ દેશીભાષીઓ અગ્રેજીનો પક્ષ લઈને અમદારા દેસના કરોડો મનુષ્યોની સગવડોના નાશ કરે છે તેમને જુદી વિષય અમને પ્રત્યક્ષ દેખાઈ આવે છે પરંતુ દુર્ભાગ્યવશે એવા નોકો આજીને ટેરવે જાવી શકાય તેટલા જ માન નથી અગ્રેજીની માયાએ અમારા દેશને એટલો આદર કરી દીધો છે કે જેથી માતૃભાષાના મહત્વને તેમ જ મહાન દેશ વિષયક પ્રશ્નોના અમે જુની જમએ છીએ.

આપણે એ જુવી જવું જોઈએ નથી કે કારીગરીની ઉન્નતિ વિના આપણુ ભાવિ જીવન ઉજ્જવળ થનાર નથી કા કૃતપણુ વકીલાત વગેરેમાં હવે દમ રવો નથી, માટે શિક્ષા વિભાગમાં મદાવિદ્યાનયો તેમ જ વિશ્વવિદ્યાનયોમાં પાઠ્ય પોઈનો જા માધક શિક્ષણ પાઠ્ય થવો જોઈએ, અને માટે નોકમતની શિક્ષાની જરૂરીયાત છે.

• મિત્ર પરિનતું શિક્ષણ દરેકનું એકસરખું હોવું જોઈએ, આહે તો શાસ્ત્રી કિંના પડિત જન્મું હોય, આહે તો તુલસી, સત્તાર કે કડીયા જન્મું હોય, અને આહે તો હાઈસ્કૂલની વકીલાત કે જન્મણું કરવું હોય. શાસ્ત્રી બનવામાટે હાતનું સમગ્ર વિજ્ઞાન તેમ જ હશન સમ્પૂર્તની પ્રત્વીન પ્રધાને જનુક્રમ રીતે બહુવામાં આવે કે જેથી દરેક વિદ્વાન ઉડા અભ્યાસી જનના પામે, તેમ જ તેના વિષયમાં કૃપમકવી કહેવત ચરિતાર્થ ન થવા પામે સાયન્સ, આર્ટ તેમ જ ચોરી-યન્ટવ, ના નવદાર, સિદ્ધાન્ત, તેમ જ પ્રાચ્યવિદ્યા-આ વિભાગો કાંપમ રહે પરંતુ વિશેષતા (Specialization) નવા ધૈરણોથી જ શરૂ થવા પામે, વિદ્યાર્થીઓનો વિભાગ આ ધોરણોથી શરૂ થઈ જવો જોઈએ.

નિશાથી એક સુખ્ય વિષયના અભ્યાસમાટે એક પ્રમરના વિદ્યાલયમા દાખલ થાય, પરંતુ તે વિદ્યાલયમા તે ખાસ વિષય સમઘ રસનનાર વિષયો તો અવશ્ય જીખવાવા જ લેખ્યો છે. એના વિના એવ્ય અભ્યાસ ગણુય જ નહિ જેમજે વ્યાવહારિક રસાયણ શીખનારાઓને કોટલું ભૌતિક તેમ જ ગણિત વિષયક જ્ઞાન સપાદન કરતુ આનન્ધક છે તેટલું ભણાવવાનો અર્થ રસાયન વિદ્યાલયમા અન્ય હોવા જરૂરનો છે રસાયન ભૌતિક વિગેરે માત્ર બનાવેલ શિક્ષાતરફથી શીખવવામા આનના હોય ત્યા તેની સાથે સમઘ ધરાનાર વિષયોનો એટલા જ સમાવેશ રહે કોટલો બહુતર માત્ર માટે જરૂરનો છે શુદ્ધ સૈદ્ધાંતિક અભ્યાસમા ક્રિયાત્મક જ્ઞાનની તવમાન જરૂર નથી માન સિક્ષાતિના અભ્યાસમા એટલો સમય પણ જ્ઞાતીત ધરે નહિ, કોટલો હાવમા લાગે છે

એમ કહેવામા અતિવ્યંજિત નહિ જણાય કે અર્થ અત્યંત સદમરીતે ધણા મહત્વના પરિવર્તનોનું દિગ્દર્શન કરાવવામા આ વૃત્તે, તેમ જ આટલા ટુક દિગ્દર્શનથી કામ ચાલી શકે નહિ પરંતુ એટલું લક્ષ્યમા રહેતું જોઈએ કે આ ફેરફારોનું વિરૂદ્ધ રીતે વર્ણન કરવાનો સુખ્ય વિષય નથી.

ગાત્રીપરીક્ષા તૈયારી કરનારોએને વિજ્ઞાન શીખવામા લેખકને એવો અનુભવ થયો છે કે, જેઓ વિજ્ઞાન વિષયક અભ્યાસ માન સિક્ષાત ભણવા સાર કરે છે તેઓને ક્રિયાત્મક વિજ્ઞાનમા પરિચય કરવો ખીનજરૂરી છે—શાન્તિની વ્યર્થ વ્યય કરવા બરાબર છે, સાથે એ વાત પણ નથી કે ક્રિયાત્મક શિક્ષણ વગર તેઓને સિક્ષાત જ્ઞાન પણ ન થવા પામે મુશ્કેલી માત્ર એટલી જ છે કે જે શિક્ષકે પાશ્વિમાય પદ્ધતિએ જ્ઞાન સપાદન કરેતુ છે તેને એ સમજતુ નથી કે સિક્ષાતો ક્રિયાત્મક શિક્ષણ વગર શી રીતે સમજવાય પરંતુ પ્રાચીન દેશોમા વૈજ્ઞાનિક અને વ્યાય તેમ જ થોડા સામ્યભૌતિક વિજ્ઞાન જ સમજુ છે, પરંતુ તેની શિક્ષામાં ક્રિયાત્મક કમ્પોઝિશન જ નથી તેથી આને મધ્ય દેશ ભવે ગણુ પરંતુ, જે વિષય દાનાત્રીઓ પોતાની પ્રાચીન પદ્ધતિથી ભણાવે છે, તેમા કેટલું પણ પ્રકારે ખાતો આવતી નથી બાકી રહી માન પરીક્ષાઓ તેમ જ પ્રશ્નોત્તરી વાત, તે સૂતાર, લુહાર વગેરે કારીગરો, આયુર્વેદ, ધતુર, ગાંધર્વેદ, વગેરે જ્ઞાનવિજ્ઞાનવેત્તાઓ આ સિક્ષાતિનો પ્રયોગ બરાબર રીતે કરતા હતા, તેમ જ અજ્ઞાનની કસોટીપર ને કસતા હતા આ પ્રાચીન પ્રથાનુ પુનરુત્થાપન કરવાથી સહજ જ એ ખાતરી છે દરેક જગ્યા પામશે લેખકે સ્વય અનુભવ કર્યો છે કે, સૂત્રો વડે વિજ્ઞાનનો અધરામા અધરે સિક્ષાત જીખવેલો મુશ્કેલ નથી કેટલાક વિગેરે આ પ્રાચીન પ્રથાપર શીખવવાના અર્થનેમો વિજ્ઞાનસંઘી અનેક સુત્ર રચનામા આવ્યા, અથવા કહો કે સૂત્રો રચવાનું સાદસ કરવામાં આંધુ, પરિણામે બેવાસુ કે આ પદ્ધતિથી વિજ્ઞાન શિક્ષણ વિષયક સરવાતામાં વધારો થયો

અમારા એક પરમ મિત્રે જ્યારે સમ્મત લાભનું એક પત્ર કાઢવાનો વિચાર કેટલાએક વર્ષ પૂર્વે રચના એક મહાન નેતા સમક્ષ રજુ કર્યો હતો ત્યારે એ મહાન નેતાએ, ઉપર આપ્યો હતો કે "ધરડી ડોળીને શણગારીને ફરશો શુદ્ધ હિંદી ગુજરાતી વગેરે નથી વડુઓ"

સંસારકર્ણુ (નાટક) ૩ ૦-૧૨-૦ એન એમ-ગિપાડી એન કપની, મુબાઈ

વિદ્યાર્થી એક મુખ્ય વિષયના અભ્યાસમાટે એક પ્રકારના વિદ્યાલયમાં દાખલ થાય, પરંતુ તે વિદ્યાલયમાં તે ખાસ વિષય નમુના ધરાવનાર વિષયો તો અસ્પષ્ટ રીતે જાણવાના જ નોંધાયેલા છે જેના વિના મે. એ. અભ્યાસ ગણાવે જ નહિ જેમને વ્યાવહારિક રસાયણ રીખનાનાં એને જેટલું ભૌતિક તેમ જ શબ્દો નિષ્ક્રિય જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરવું આવશ્યક છે તેટલું લાભાવનારો મુખ્ય રસાયણ વિદ્યાલયમાં અસ્પષ્ટ હોયો જરૂરનો છે રસાયણ ભૌતિક વિગેરે માં જ નહીં બિદ્વાતકથી રીખનાનામાં આવતા હતા ત્યાં તેની સાથે સમય ધરાવનાર વિષયોનો એટલો જ સંતોષ રહે જેટલો લાભના માત્ર માટે જરૂરનો છે તુલ્ય સૈદ્ધાંતિક અભ્યાસમાં દ્વિયાત્મક જ્ઞાનની તતમાત્ર જરૂર નથી માત્ર સિદ્ધાંતોના અભ્યાસમાં એટલો સમય પણ વ્યતીત થતો નહિ, જેટલો હાલમાં લાગે છે.

એમ કહેવામાં આનિયોગિન નહિ ગણાય કે બાદિ અત્યંત સુદમરીતે ઘણા મહત્વના ધર્મોત્તરોનું નિર્દેશન કરાવવામાં આવ્યું છે, તેમ જ આદર્શ દુક દિવસની કામ ચાલી શકે નહિ પરંતુ એટલું લાભમાં એટલું નોંધાયેલું કે આ દેશવાસીનું વિગ્રહ રીતે વર્ણન કરવાનો મુખ્ય વિષય નથી.

માત્રીપરીક્ષા તૈયારી કરનારાઓને વિજ્ઞાન શીખવામાં લેખકને એવો અનુભવ થયો છે કે, જેઓ વિજ્ઞાન વિષયક અભ્યાસ માત્ર સિદ્ધાંત જાણવા સાથે કરે છે તેઓને દ્વિયાત્મક વિજ્ઞાનમાં પરિશ્રમ કરવો બીજાજરૂરી છે—જાનિની વ્યર્થ વ્યય કરવા બદલાર છે. સાથે એ વાત પણ નથી કે દ્વિયાત્મક શિક્ષણ વગર તેઓને સિદ્ધાંતનું જ્ઞાન પણ ન થયે. પામે મુશ્કેલી માત્ર એટલી જ છે કે જે શિક્ષક પાઠ્યપુસ્તકો પદ્ધતિએ જ્ઞાન, સંપાદન કરેલું છે તે જો અમલનું નથી કે સિદ્ધાંતો દ્વિયાત્મક જ્ઞાનથી વગર રી રીતે સમજાવવા ? પરંતુ પ્રાચીન દેશનામાં પ્રૌણિક અને ન્યાય તેમ જ ચો સામ્યભૌતિક વિજ્ઞાન જ સરખું છે, પરંતુ તેની શિક્ષામાં દ્વિયાત્મક કર્મ થઈ અગ નથી તેથી આને કાળદોષ લેવે શકે પરંતુ, જે વિષય દર્શનાત્મકો પોતાની પ્રાચીન પદ્ધતિથી લાભાવે છે, તેમાં કાલ પણ પ્રકારે ખાતરી આવતી નથી બાકી રહી માત્ર પરીક્ષાઓ તેમ જ પ્રયોગોની વાત, તે સંતોષ, તુલ્ય વગેરે કાગિરો, આયુર્વેદ, ધનુર્વેદ, ગૌધર્વેદ, વગેરે જ્ઞાનવિદ્યા વિજ્ઞાનો આ સિદ્ધાંતોનો પ્રયોગ બરાબર રીતે કરતા હતા તેમ જ અનુભવની એકાદીપર વસતા હતા આ પ્રાચીન પ્રધાન પુનરુજ્જીવન કરવાથી સહજ જ એ ખાતરી છે. હરેથઈ જૂના પામશે લેખકે સ્વયં અનુભવ કર્યો છે કે, સંજો વડે વિજ્ઞાનનો અધારમાં અધરો સિદ્ધાંત રીખવો મુશ્કેલી નથી કેટલાક વિવેકો આ પ્રાચીન પ્રધાન પરીખવાના અર્થમાં વિજ્ઞાનસમ્પત્તિ અનેક સૂત્ર રચનામાં આવ્યા, અથવા કહો કે સૂત્રો રચવાનું સાહસ કરનારો સ્વામ્ય, પરિણામે જોવાયું કે આ પદ્ધતિથી વિજ્ઞાન શિક્ષણ વિષયક સરનાતામાં વધારો થયો.

અમારા એક પરમ મિત્રે જ્યારે સમૃદ્ધ લાભાનું એક પત્ર કાઢવાનો વિચાર કેટલાએક વર્ષ પૂર્વે દેખાતા એક મેહાન નેતા સમક્ષ ગયું ક્યો હતો ત્યારે એ મેહાન નેતાએ ઉત્તરે આપ્યો હતો કે “પરદી ડોશીને શણગારીને કરતો શ્રી રૂંદી મુશ્કેલી વગેરે નથી વહુઓ.”

તેમ જ પુત્રીઓને સુરોક્ષિત કરે કે જેની શોભા જોનાયે ન થયે ' પરંતુ અમારા મિત્રે માન્ય નહિ પણ કાન્યામાં આ પુત્રી આલ્પ પણ ખરે જ્યાં પણ યજ્ઞ ગયું તેને ઉદ્દેશ હતો કે વિદ્યાન સૂત્રો એમાં કરીને ઠપાવવામાં આવે, પરંતુ આ ઉદ્દેશ મનમાં ને મનમાં જ રહી ગયો નેતામહાત્મ્યની વાત અમો હજી સુધી પાદ છે કારણ કે નેતા મહાત્મ્ય વધોતદ્દ તેમ જ અનુભવી કે એવી રીતે અમે ઘણો વિચાર કરીને એવો આર કયો કે સરકૃત રૂપરૂપી ડોશીના મુખમાથી નીખેલા સૂર્ય ' ઉદેશ ને જ્યાંઓ અધિ ગાંધી, અધિક આત્મમાન તેમ જ મહત્ત્વ દેને કદાચ તેમ જ હુન્નમ કરમ એ ઉપરેલ ડોશીનું આત્મચરણ થવા અહિ પામે પરંતુ તે સ્વરૂપ થયે

જે વધોતદ્દ અનુભવી ગુરુનોદ્ધા । બન્યાઓને પ્રસાદીને મળે છે .

સરલા.

લેખન—રા મહુવાય રણછોડવાય મજમુદ્દાર, ખી એ

૧

" ગિરીશ ગિરીશ, હજુ દેને આવવાને બે નજી ક્યાની વા છે તો આવ આ પાસેના મે નોમા ફરી આવીએ."

મ્હું હા કહી હું અને સરસ્વદ નિમ્યા મ્હારો આત્મા પ્રગુલ્હ હતો લીના કુમ્ભગાર એનરો અને પામે જણાતા હોરે દૂર રહેલા કુમ્ભગાર રમીયાપણા નામના હતા મનુષ્યની જાત-તાને જાણે હસતા હોય એમ જ અગ્રેય એ ઉભા હતા હમે આ-વા

નોપાસ નગર દેખતા હવ્ય જાણે હવતુ થયું, અને મ્હો ઉપ ધીમુ નીરુ હાત્ય જૂનના મધ્ય મ્હો ઉચે નેચુ ઉપરનું ભૂરું આકાશ અને તેથી થે પર, કદ્ય કે પનાં આગી આગી ધર્મભાવના રજુરી મ્હારામા રહેતો "હું" એમજાતો ગયો

ધરા આખ કારની હતી લીનુ લીનમ જેવું ઘાસ રેનાની પગથી ઉપર પણ પથરાયું હતું કને આનાવુડીયા હતા ત્યાંથી કોયનો કદનો નાણી બોની રહી હતી એક ટુકડા થયો. સરેઈ થયો મ્હારે વામે હાય મુક્યો. તેની આખમા એક અનૌચિક તેજ અમળી રજુ હતું કે લાજુ લાજુ જોધ રહી, એ બોલ્યો— "જે સાંભળ ગિરીશ, પક્ષીઓના કલવવર્મો ધજાડતુ અનામી ધાતિગીત મ્હો દિ ય સ્વર ગીતવા સદિ જાણે થની. હોય એમ ત્વં જોયુ કે મિત્ર"

હું શાન્ત રહો સર્વ શાન્તિની અસર અજગ હતી મ્હુકા થે વિનાયો માત્ર અમારા હવ્યના ધમકારા સમજાતા હતા જાગૃત સ્વપ્ન જેવો હોય એમ તરફ બોલ્યો— "આ વિશ્વ કેવું સુંદર છે ! પણ મનુષ્ય જ્યાં ન વસે ત્યાં જ હો !"

• વિદ્યાન ધરથી અનુવાદ.

૧ સરલા અને મિત્રમંડળ ૩ ૨-૦-૦ એન એન ત્રિપ્તી એન્ડ કંપની, મુમ્બઈ

હું હસ્યો — “ત્યારે સારદલાઇ, તું ત્હમે એમ કહો છો કે મનુષ્યનું સર્જન જ સહેલું નથી ?”

“ જો લાઇ, સાલજી જ્યારે સાગર કુધવે છે, પરન સૂસવે છે, મોજા પરત જેવડા જેવડો ઉજો છે ત્યારે કેવું લાગે છે ? જાણે હમણા જ પ્રનય થઇ જશે ! પણ આ સર્વ પ્રભુની છાંયથી જ અસાડની શાન્તિને પસ કરનાર સકલ જન આમાં સંસારી નવ છે જ્યાં ત્યાં જાણા કાળા મોજા, અને દષ્ટિ પહોંચે ત્યા સુધી એની એ કાળા તોફાની ઉથલપાથલ મેઘથી રાત જેવું જેવું બધું કાણુ કાણુ ત્યા કાકા થાય છે, અને મેઘની ઘેરી ગર્જના દાયો જેવી ફર ગ્ઝી રતી મગડે છે પણ, ગિરીશ, આના તોફાનોમા જે વાળાંમા મિજા અળકે છે, અને રાતમા મોજા દિવસે થઈ જાય છે કાળની દાઢ જેવી બખડોડિપર પ્રભુની એ દીર્ઘદાડી જે જુવે ત્હને એ સુટે છે, અને એ બેખડોની પેની પાસ એવિને નિકળી આવતો સૂર્ય કેવો સોરો મળકાટ રેડી રહે છે ? આ બધા ધમસાણો પ્રભુની એક બન મ્હામે જ આપણું સર્જન ”

“ ગિરીશ, હું અને તું અહીંની શાન્તિમા પ્રતિકૂળ છાંયે આપણને દેખીને પળા કેમ ઉડી જતાં હશે ? કુળી કુળી દુર્વા અગું હરણ રહેજ ઘસારો થતાં કેમ હળખો એનાતુ હશે ? — નહીં તો, ઘડીભર જો, આ કુન્ન કેરી મીસી છે ! ”

“ પ્રભુની એ મહાન યોજનાના મેળમા ત્હારો સિતાર મેળવી દે ત્હેનાથી નજીક તે બધું જાણુજ છે ગિરીશ, આપણને આપણા જન્મ માટે ઉપકાર નથા, જગીયે બેતાપ નથી — આ પક્ષી કે પેવા કુન જેના આપણે સરલ નથી, નિર્દોષ નથી પુણ્યમા ઉણા ગીયે ! ”

હું સાક્ષી રહ્યો સરદ લાગણીના પૂરમા તણાતો, જાગ્યો હોય એમ અગાડી આ યો હું જે પાછળ આયો

૨

ધીમે ધીમે ઝાડને જોયે સન્તાકુકડી રમતા અમે એક પગથી વટારી ચાલ્યા રહ્યો એક પર્ણકુકડી દેખાઇ કુળા ઝોડ અને વેલાઓથી વાપ્યો એ લીનીજમ લાગતી ફરતી મેહીની વાડ હતી આસપાસ તડવકયારીઓ હતી રહ્યો એક દુનમાંડવો હતો

શનદે પામે જઇ વટા વગાડી કોઈ આપું “ કુમારી સરલા ઘેર છે ? ” નરદે પ્રશ્ન કર્યો “ હા, પંચુ મ્હને લાગે છે કેની હમણા નિષ્ઠ નથી બેતો, હું જોઈ આવું ” — મેનિકાએ કહ્યું, તે અદર મંદ આની અમને અદર આવના કહ્યું સરદ અને એના સરમાં પસેવાયલો હું ત્હેની પાછળ ગેરાયો

મ્હોટા મોકમા એક માથવી મડપ આવ્યો, પાસે નવરમ પુન કોઇ ખીંચી, કોઇ અધક્રિયા, સંજિની થીની સાડીમા ભુટા પાડતા હતા વિરાટ સંજિ જાણે વામન રૂપમા મમારી જ ના હોય એમ આ પર્ણકુકડીમા (કોઈ એને રમકુજ કહેવું) સંજિસોનવ સમનેહ લાગતું

એમ સંજિને જોલે ઉડેરી, પગમ પાથની સાધવી

“ કુદગતનો અધિદેવી શી અવમેનડી ”

દ્યારામનો અપર ૬૬ (૧-૪-૦ એન એમ નિપાંડી એન કપતી, મુંબઈ)

સરન હવેની, પરંતુ અનેરા રસની ગ્રસીયણ સરના રહેતી 'હેલો કોમારવત લીધેનું હું ગજનના તારામડતમાં ધૂમકેતુ જેવી એ એકવી રહેતી. એનું સરકારી હૃદય પ્રવૃત્ત સ્તોત્રોમાં રસ લેતું લોકસરથાના પ્રાણો, જનસમાજના આશ—અભિનાય તહેને દેડે જડાઈ રહેતા યથાશક્તિ યથામતિ તે તહેમની સેવા આરતી

તે પુસ્તકો લખતી જે લખતી તે ખરી લોગણીથી લખતી “ જગતની કુળે નિર્જન નથી, કે કુજવાસી સમજન સમજનીઓ એટલા ખેરા કે અરસિક નથી કોયન ખુલ્લે શમ્દે બોલો તો સૌ સાભળશે અને સત્કારશે—” એમા એની દૃઢ અદ્વાદતી કેકે જીવનનાં એર એની વાકસુધાએ ઉતાર્યાં હતાં. કકે જીવને વેશાખના લૂ વરસતા તાપમા શીખી જાય જેવાં તહેના બોધવચનો છત્ર ખની રહેતા. આમ તહેનું સમરત જીવન પરાર્થે પરાયણ હતું

જુપડી અદરથી મોઢી હતી જે ખડમા અમે ગયા તે સુદ પછ સાદી રીતે શણગારેના હતાં ન્યા ત્યા પુત્રનાં લૂમખાં, ચોપડીઓ, પ્રસિદ્ધ જનોના સમારક અને એનું ખીજું નોતાં સરલાની રસમતા માટે ઉચ્ચો મત બધાતો પાસે ટેમનઉપર દિનની પ્રખ્યાત વ્યક્તિઓ જીગીરૂપે ગોઠવી હતી પ્રત્યેક નીને તહેમની સહી હતી સરદે જલો ઓળખતો હોય એમ ખડમાં ફરવા માંડ્યું —

“ ગિરીશ, જે આ મહોરિ રીનકે, એ ન્યાયમૂર્તિના હસ્તાક્ષર સમેત આ હિન્દના દાદા જીર્ગ દાદાબોઈ આ રામકૃષ્ણ પરમહસ-વિવેકાન દના પૂજ્યપાદ ગુરુ આ ગોવર્ધનરામ— કદ્યાણુપ્રામના આનેખક આ કથાપી—રમેલી કે કવિ આ વિપમ અસિધારામતી ગુજરાતના તપસ્વી મોહનતાસ ગાંધી-વળી જે, આ મહારાણા તતાપનું આગવિધ્યુ બખ્તર આ શિવાજીનો વાધનખ અને તેજીની જવાની તનવાર—પદો જે પેના ઉજ્જા મોગરાનાં પુત્ર, આપણાથી યે રૂપાળા ને મુવાળા મુર્ગા તહેયે જલો વિશુદ્ધિના પાદ ન ખોરી રથા હોય! તેથી જ એ દેવને વ્હાના હો!”

એટલામા અરનું દાર ઉવડ્યુ જલો આપાની મેધધેરી રાત્રિમા વિદ્યુત્તો લીસોટો! સામ, સ્વેત વસ્ત્ર એજો સજોલાં હતા તહેને જોધને અમે આ રથી ઉભા શરદ્ બોલ્યો — “ દેવિ! નાપની દિનચર્યામા વિધન નાખ્યુ હોય તો અમે ક્ષમા યાચીયે છીયે અહીથી જતાં, અપનાં દંશન લેવાની અભિનાયા યઈ તહેનો મોહ અટકાવાયો નહીં—”

સરલા (તે સરથા જ હતી) બોલી ઉઠી — “ સન્તોના દારો સાંને કાજે ખુલ્લા છે બાધ અહી ખટુ આગનુકો આવી ગયા છે અને આવે છે ખેસો ” “ બિન્દુ, મેટા, ફન લાવ ” — આશ્રમની એક ખાનિકાને કહ્યું

પત્ની રદાંગી એક આમન ઉપર એ બેડી અમે યે પાસે બેઠા થોડી થોડી પુસ્તકોની, જનમેવાની, અને એવી એવી વાવો કરવા માંડી રીખકારોની ટીકાઓ પણ તપાસાઈ બિન્દુ આવી કૂવપાત્ર અને જલપાત્ર જ્ઞાની એજો મૂક્યા અમે એ આશ્રમનું જ્ઞાનભર્યું આતિથ્ય સ્વીકાર્યું પામેના અરણ્યનું બરી આજીવ કાચ જેવું ચોખ્ખું અને અમૃતથી યે મીઠું પાતી પીધું

આ વખતે સરલાને ધારી ધારીને જોવાની તક અમને મળી એનામા સૌદર્ય નહોતું પણ અતરંગમા પ્રકુલ હોવાથી મુખ ઉપર એક અગમ તેજ અગુહગત રહેનામા કંઈક અણુ બોદુ મોહ પમાડે એવું હતું વેના નીચે સતાવવા કુલ જોવા તહેના કુષ્પ પમરતાં—ને સુવાસ ફારતાં

સરલાની લેખિકા તરીકેની ખ્યાતિ કેટલાક ખમી શકતા નહીં ક્રૌંચથી ટીકાકારો પાસે તહેના પુસ્તકોની કેટલાક ટીકા-નિન્દા કરાવતા કિન્તુ સરલાના હૃદયપર તે બાધ કરતું નહીં તહેને હેમાં ઇખ્યાતિ આવિર્ભાવ પ્રત્યક્ષ થતો તહેમની તહેને દયા આવતી પોતે આત્માનુ સાત્તાજ્ય બોગવતી નિશ્ચમા સકન વસ્તુ તહેને અતુકૂય લાગતી

કોઈ નવી ટીકા એને બતાવતું ત્યારે તે નીચેનું શેષીનું અવતરણ વચાવતી " *The Revolt of Islam* " ની પ્રસ્તાવનામાં એ કવિ લખે છે —

" નિવિધ વ્યક્તિઓની ટીકાઓ ન ગણકારતા હોમર, શેક્સપીયર, મિલ્ટન જેમ લખતા તેમ હું લખુ છું મહેને શ્રદ્ધા છે કે મહારી નિન્દાથી મહેને તહેમ ઉપર અતુકૂપા જ થવાની અને મહારી સાન્નિ અખડ રહેશે એ ટીકામા મહારા ખગ દોષો જે કોઈ આગળ ધરશે તે હું ઉપકારથી ઓળી લઈશ તે માથે ધરીશ—જે ટીકાકારો, જહેવા એકપક્ષી છે તહેવા જ સ્પષ્ટ વક્તા થાય તો લેખકોને તે કેટલા બધા મર્ડરૂચક થઈ પડે ! પણ હમણાની પરિસ્થિતિ જોતા તો મહારાથી એમના માર્કિકનિવેચનમાથી વિનોદ જ લેનાનો અવિનય થવાનો—અને જે જનસમાજને જ મહારા જાળ્યો નમાલા લાગશે તો જે હાથે મિલ્ટન જેવાને અમરતવનો સુકુટ અપાયો છે તે હાથ હું માથે ચડાવીશ, અને જે હું છરીશ તો નવું જ બન એકડું કરી કંઈક ઓર જ તહેને ચરણે ધરીશ તે નમાનું નહીં જ હોય ! "

સાથે લખવૃત્તિના ' માલતી માધવનો શ્લોક " મે સન્નિત કેન્નિદિદિ " ને નીચે આપેલી એની ગુજરાતી છાયા સાથે વખાળ્યો હતો—

" છે મુલ આ નહીં કદી મમ નિ ક કાર્પ

તેઓ બધા કંઈ કંઈ મનમાહી જાણે

છે કે સમાન મમ કે પત્રી કોઈ ધારી,

પૂરની વિશાળ વળી કાળ નિરત બાસે "

—મણિલાલ

આ અવતરણ એણે પોતાના કાર્યખડમા લખાવેલું હતું સખ્ત ટીકાઓના પ્રસંગોમાં, પ્રસિદ્ધ વ્યક્તિઓની ટીકા તરફની દરકાર તહેને અપૂર્વ એતન આપતી અમને પણ તહેણે એ મીઠા સ્વરથી બોલી બનાવ્યા

" બાઈ, મહારાથી પ્રેસ નિરૂદ્ધ જ હોય છે પણ મહારા ટીકાકારોને માટે મહેને બહુ વહાવ છે હો ! ધડીકાર પણ હું એમને સૂના મૂકતી નથી—તહેને જોશો તહેમને ? આ વખતે જ એ મહારી વાટ જોતા હશે "

સરલા અમારા સ્હામ્પ્સકવાર જોઈ રહી હશે હિમા શ્યા

૩

પણકુટીલા પાછલા ભાગમા ન્હાનો સરખો બાગ ફૂર્ચો હતો વાકી ચૂકી વાડથી બૂન બૂવામણી રચી હતી-જલો વર્ષામાં રસળતી જનભર નદી ત્યાં અનેક આકૃતિઓના કપારા કર્યા હતા આમા થઈને જો અમને દોરી ગઈ

જરા આગળ જતા એક વર્તુનાકાર મંડપ આવ્યો તહેમા દહેરા જેવું એક કથુતરખાતું હતું અહીં અટકતા સરલાએ તાળી પાડી રવેત, ભૂરા પચરગી કથુતરનું વાદળ ઉતર્યું સરનાને પગે ઢળી પડ્યું

“આ મ્હારા ગુણુદોષ પરીક્ષકો,” હસતા હસતા સરના બોલી, “આમાથી જેમને તું સારી પેટે ઓળખુ છું તહેમનાં નામ તહેમના ‘પત્ર’ ઉપરથી મ્હેં પાઝા છે એમનાં નનામા સહાયકો એ ધણા છે આ જૂવો-એક પરનાળાના પગવાળું કંમકતું કથુતર ઉંચકી સરલાએ બતાવ્યું, આ હિન્દુસ્થાન, જ્યાં હોય ત્યાં જાની ફહાડી એ ધૂમતું ફરે છે આ લીલી ડોકવાડું સોજળું દેખાય છે તે ‘રહાજ’ જૂવો જૂવો, પગમા ઝાઝરવાળું પહેલું એકલું ચલે છે તે ‘ગુજરાતી’ ધડીમા રીમે તો રમખુમ કરતું બધામા એ હળેમળે છે, તે જો રીસાયુ તો મનાવતું જ અધકે જોરો છે એનો કાઠ દિવાળીમા”

“જેલું અસ્તવ્યસ્ત પાંખ થયેલું ‘હિન્દીપત્ર’-જે મરકફે, ટીબલી અને હોલીયું છે હોં! આપણા સામુ જોઈ રહ્યું છે તે બધામા હળી ગયેલું અને ડાલ્યું ‘અમનનું’ આ હમણાં નવું પાળેલું પણ બંધતો મોહિની લગાડતું ‘નવજીવન,’ સરલ છે તોયે અજળ છે એની ચમક, ભભક ને ખુમારી”

“કથુતરખાના ઉપર બેઠું છે ‘તે વસન્ત’ કેવું છે ધીર ગભીર ને કાવકુ એ પોતાનું નામ બરાબર જાણે છે જૂવો વસન્ત, વસન્ત અહીં આવ” એકદમ કથુતર ઉડી આવ્યું સરલાને ખજે બેઠું

એ ફરી બોલી-“પેલું ભીંત ઉપર વિચારમાં પડ્યું હોય એમ બેઠું છે તે ‘સમા-લોચક’ એની આંખ આગળ ચરમાં પહેલાં ન હોય એમ ગોળ મુઠાણું છે-પહેલું કલના કુડા ઉપર રૂતે છે તે ‘સાહિત્ય’-જૂતું જૂતું વાણી ખાઈ એ કલ્પોન કરે છે બિચાઈ છે સીધું એ કેવું રમે છે એની મેળે”

એક સર્વવે હોડતું મનુ કથુતર બતાવી કહ્યું “જેવું પેલું રગબેરગી ને રસીકું” એ ‘વીસમીસદી’ જૂવો ભાઈ, સરલાએ આગળી કરી અમને બતાવ્યું “પેલું ખુણે સતાવડું, પાડુ અમને બહાનુ લાગતું ‘સુન્દરીસુખોધ’ કોક કોકવાર જ એ બહાર દેખા દે છે”

“પચરગી પીઝનાળું છે તે ‘ચિત્રમય જગત’ એ દક્ષિણતું છે સકાયતું તોય હસમુખ લાગે છે તે ‘પ્રાનસુધા’ એનાથી થે મારે ત્યાં પહેતું પાળેતું આ જુઝમે ‘સુદ્ધિપ્રકાશ.’

“બીજા એવા મ્હે બહુયે નના પાળ્યા છે હજી કોકને પગ નથી આવ્યા, તો કોક તો સેવાના પહેના જ વિચારાં મગી જાય છે ઉછરેતાં જ કેટલાક તો મોઢાં થઈ પડી રહે છે”

“જ્યાં મહાર્-મહારા પુરતકોનું નિન્દાપુત્ર અવલોકન હું જાણુ છું કે તરત જ હું અહીં આવી એક કણુતરનું નામ પાડુ છું જેમાથી મહેને અવનવો આનન્દ મળે છે ”

“પેલા દરદર ભેગ છે તે ‘કેનવર્ગી’ ‘બાળશિક્ષક,’ ‘જ્ઞાનપ્રચાર’ને ‘વનિતા વિજ્ઞાન’ હવે બધાને સામટા જો જો હો,-” એક જૂણામાથી ટોપથી લઇ રહેલું ‘અનાજ, વટાણા, વિગેરે’ વેચવા માણુ થોડીનારમા આકાશ જ્વાલ ગયું દિશાઓમાં પાગોનો ફફડાટ, ને કબર ફેલાયો બધા ઉડીને આન્યા પાછા ગોતાને ગમતે ઠેકાણે જોડવાઈ ગયા દાણા વીણવા મઝા

શરદ્ બોલ્યો—“ખરેખર, સરલા મહેન, ત્હમે તો પરમ માની, તાલ્લિક છો શીવસુદ્ધ છે ત્હમારા ટીકાકારોને તો ત્હમે કણુતર જનાવ્યા ”

સરલા દલી “ મહારાથી જે અવૃત્ત લેખકોને સારા અભિગ્રામ મળેલા જોઈ મહેને એક આપતું પણ પછીથી જનસમાજને ટીકાઓની રજ પલ્લુ દરકાર કે પગલા નથી એમ જણાવાથી મહારા મનને સહજ રમાડી વિનોદ લેવા આ પછી પાળવાતુ સુઝાવું ”

“ ત્યારે કણુતરની પેઠે જ ત્હમે ટીકાકારોને ખસાવો છે ખરું ને ? ” મહે પૂછ્યું

“ ખરાબ હું ધાઈ છું મહારા નિમિત્તે ત્હમને કષ્ટ ને કષ્ટ મળે છે ત નીચે તરફથી મહારા પુસ્તકોનાં અવનોકનો માટે ત્હમની કોઈપણ રીતે સલામત થતી રહે છે ત્હેવું સરખાપણ આ પારેના પાળામાં ફેટવું બધું છે ” આમ બોલતી બોલતી એ આજ આની ન્હાની પગથી વટારી અહીં અટકતા રહેલું કહ્યું—“ મહારો કાર્યબંધ નેશો, બાધ ? ”

અમે તો જોવા જ આવ્યા હતા, તેથી સચના હમને બહુ ગમી

૪

એક ન્હાની તોરણ બાધિલી ખારીમાથી તે અદર ગઈ તોરણ ઉપર છટાચીવન રોકાવતું વાક્ય લખ્યું હતું—“Whoever carries here must join in my labour” ત્હના દોર્લા અમે એક ખડમાં પ્રવેશ કર્યો

તેમા જે સર્તા જ વીણાધારિણ સરસવતીની કિન્નર્યા દૂધ જેવી આરસની મૂર્તિ હતી, તે તરફ નજર મર્ધ—જાણે પ્રલતી લટકતી મેર જમણી બારુની ન્હારી આગળ એક મેજ જોડાયું હતું તે ઉપર કાગળોના પથરાયના હતા એક બાણુ ધીર સમીરે યમુનાતીરે વસતિ જને જનમાલી’ એ પ્રસંગતુ સુર ખીછીથી લાન આનેખન હતું બાકે બિહારીનાલતી અણીયણી આંખ અને મધુર મુખ મોહક હતા ‘ મોરલી અધર ધરી ’ હતી, જાણે હમણા જ મીઠી પાંસવડીમાં ડૂકથી સ્વિચ સુરારવ જગમશે એમ લાગતું કષ્ટ કષ્ટ ખીછીના નમના લા સધયા હતા

પુષ્કળ પુરતકો ત્યા પડેના હતા કોઈ ઉવાડા, કોઈ અડધા બધ, તો કોઈમાં નિસાની મૂકેથી એવા-હાના રટુલ કે ફરતા મદ્દ ઉપર તે પડી રહેતા આથી ત્હેમાથી અપતુ પુરતક તરત ઉપારી શકાઈ અને વચાઈ

જાતોની વ્યવસ્થા જોઇને અમને સાનન્દાશ્વર્થ થયું શરતી ભવિ પગીઓમા કોઈ સન્ત કે શીવસુદ્ધ જોધવાકય અથવા કોઈ કવિનું કાવ્ય સોનેરી અક્ષરે કોતરેલું હતું—એક તરફ સેવીતુ અવતરણ હતું તે નીચે તે કવિની છબી હતી વચ્ચે ભવભૂતિનો શ્લોક હતો

મિત્ર એક કવિની સુખા

એની જોડે શેકસપીયરની છત્રી સાથે નીચેનું અંગ્રેજીમાં લખેલું હતું —

To thine own self be true,

And it must follow as the night the day

Thou canst not then be false to any man "

વેદશ્રુતિ જેવું *Deny yourself daily* તું મનોનિઘ્રહ શિખવતું સૂત્રવાક્ય ત્હેની તળે હતું સાથે પ્રભુના પ્રેમલક્ષ્મી પ્રીતમદાસના ધાળમાથી લખ્યું હતું —

"દયા, દાન ને દીનતા એ ત્રણ તરવાના ઉપાય

કરીયે શ્રીકૃષ્ણ ઉપાસના—"

મહા પ્રતાપી યુરુ સમોનડી, પોતાની ફરજો સભારી આત્મનાર નેપાળી જોગણ પણ ઇન્દુ-કુમારને ઉપદેશની ત્યા ઉની હતી —

"જોગણ — આત્માએ કોને કોને કોન દીધા છે

યુવરાજ ! એ યાદ છે ?

લગિનીને, દેશલગિનીઓને,

બાન્ધવને, મનુબાન્ધવને,

પ્રાણદાના માતામાને,

પ્રાણ સખા મિત્રસમાજને,

પિતાને પિતાઓના પરમ પિતાને,

સ્નેહી, સસારને, દેશને, માનવ જાતિને—

કોનું કોનું મહાનણ

કાલને ચોપડે ખડું છે ? યુવરાજ !

ડગને ડગને કાલ દીધા છે—"

નીચે જ, દેશહિત સાધનાના સકલ્પ મનની પ્રતિજ્ઞાસુધુ

"ભારત હમારા દેશ હય, તણ ઉસકા હમપર હે બનુત !

ઉસકો ઉધાને કે નીચે, હમ કુજ ન કુજ કર જરોગે—"

લખાયું હતું

બધું જોઈ રહેતાં આખો દિવસ જળ્ય એમ હતું અમે ઉપનક જોવા માગ્યું સ્ત્રીઓને વહાલા સજીનાર સરનાને પલ્લ નિરખકા, પહેરવા ગમતા મીઠાના પ્રણુ ગિરધર નાગરનાં ધરોમાંથી જ એ સખતી અને રાચતી 'મુજ અબવાને મ્હોળી નીરાંત બાઈ, શામળો ધરેણુ મ્હોઈ સાયુરે' એ આખુ યે પદ સરનાની શૃંગારસમૃદ્ધિ બતાવતું

નાગરભક્ત નરસિંખાંતુ ભક્તિની મરતી બતાવતું પદ

"એવા રે અમો એવા એવા રે, તમે કહેછો વળી તેવા રે -

ભક્તિ કરતા બધ કહેગો તો કરેશુ હામોદરની સેવા રે—"

હું, સરવા અને મિત્રમંડળ રે ૨-૦-૦૦ એન એમ ત્રિપાઠી એન્ડ કંપની, મુંબાઈ.

ટેકીના રામભક્તની સાખીઓ લખી દીધી હતી નીચેની એ સાખીઓ અમારી આંખે ચડતાં
યાદ રાખી લેનાર —

“જમ તુમ આયે જગતમાં, લોક હસે તુમ રાય !

• એસી કરની કરે ચયો, તુમ હસો જમ રાય,

સુરતમે કીરત બડી, મિન પખ ઉઝ જાય

સુરત તો જાતી રહી, કીરત કબી ન જાય—”

એક ખૂબે લખાવેલુ, આત્મસમર્પણ અને માનસ નિવેદનની દીક્ષા આપતુ, ‘લલિત
વિભગી નરવર ધનના રસગસિયા દયારામતુ ૫૬,

“ચિત્ત તુ શીદને ચિન્તા ધરે, કૃષ્ણને કરુ હોય તે કરે

રાખ બરોસો રાધાનરનો, દયા શીદને કરે—ચિત્ત તુ—”

સરલાને પ્રાણસમુ મિત્ર લાગતું હતું એની કાર્તનગંગામાં ન્હાઈ એ કૃતકૃત્ય થતી.

ખીન્ન કવિઓની રસમરી વાનગી રાખવા સરલા ચૂકી ન્હોતી પરંતુ એ ‘રસ’ના
વીરલા ભોળીને જ એની રહે લાગે તેથી જે મીઠાં ગીતોં ચાખી અમે ધરાયા નહીં ત્હેની
જ ફક્ત અહીં નોંધ લઈ સન્તોષ માનવો પડ્યો છે “અવત્તો મા સદ્ ગમય । તમસો મા
જ્યોતિર્ગમય । મૃતો માંડમૃત ગમય ।”

એમાં સર્વતોઅ પ્રાર્થનાની અનધિ ગતાની હતી

આખો એ કાર્યખંડ (સગ્યા ત્હેને Workshop કહેતી) ત્હેની આધ્યાત્મીની મેનો
દશાનુ સાક્ષાત્ ચિત્ર હતું ત્હેમાં સરનાનું ઉદાર, ઉદ્ધોગત્વીન મન રસિકતાની ઉચ્ચ કોગેએ
પહોંચ્યું હતું એમ નયન થતું

અમે અત કશ્ચુથી, સરલાની સરલતા પ્રભુ કાયમ રાખે, સસારીનાં લૂખાં સૂખાં હૃદયને
રસજીવનમાં તરબોળ કરે અને પામર જીવને પોતાના બીતરની શાન્તિમાં ન્હવરાવે એવું
છત્જવા લાગ્યા. અમે એનો ઉપકાર માન્યો

પણ સમય અમને વધારે થોભવા દે એમ ન્હોતું શરદે ધડીવાળ કદાચું ગાડીનો વખત
થયો હતો

તે બોલ્યો—“અમે જાણે અહીંથી જઇએ જ નહીં એમ યાચ છે, હો ખ્હેન વિશ્વના
થાકલા હૃદયનુ આશ્રમસ્થાન આપનો રસકુળ—અધ્યાત્મસિદ્ધિ ઇચ્છનારનિ તપોવન આપતો
આશ્રમ—અને તમ સરખાં દેવિનુ આ નન્નવન, જગતમાં બોલા જ હો—પણ ગાડી કોઇને
મને થોભતી નથી, તેથી અમે જઇયું, ખ્હેન ” અમે રજા લીધી

સર્વત્ર શાંતિ રેતી રહી એક પ્રશ્નનો મીઠો સ્વર આરણે સળળાયો. આધાઝરા ઉપરથી
શીતળ અનિદ્ર પુલમાં રમતો રમતો વાયો

અમે નિકળ્યા સગલાએ ધીમે મોઢે રનરે, “આવજો ભાણ્યો !” કહ્યું એમાં રસિકતા
જ્યવાળી હતી. એમાં ખ્હેનનું ભાણ્યેનું હૃદય બોનતું હતું એ શબ્દો હૃદયમાં અચળાયા—
રમરણમાં જડાઈ ગયા.

હજી ગાડીને વાર હતી અમે સ્ટેશનઉપર ફરવા માંડ્યું પ્રીથી ઠાકવાર અતુલ નિશ્ચિત્તે
રસકુળની યાત્રાએ જવા સકદય કરી હમણાં તો અમારે મન વાળવું રહ્યું *

અન્યાવલોકન.

[ભુવાઇ માસના ૫૪ ૭૪ થી અનુસંધાન ૬]

૨ વીર અને વીરપૂજન.

[૧૮૯૧ રા મહિયકર દલપતરામ જોશી, બી એ, સુરત ૫૪૨૦૦, મુલ્ય ૩૫૦ આ સરા બે]

રા મહિયકરે આ પુસ્તક ગુજરાતી ભાષામાં કદાચ નવી લીટી મેરે છે ચારિત્ર્યવાન અને સદ્ગુણી દેશજનો અને ધર્મ મહાપુરો અને સ્ત્રીઓનાં જીવનની ચિત્રરેખાઓથી અંકિત પુસ્તકો આપણે ત્યાં ધણાં છે પણ એ પુસ્તકોમાં મોટે ભાગે લેખનાં જીવનના જ પ્રસંગો દ્વારાયલાં હોય છે રા મહિયકરના આ પુસ્તકમાં એ એવું તો છે જ, પણ અગ્રેષ્ઠ સાહિત્યમાં નિશિષ્ટ ગણાતા અગ્રેષ્ઠ પુસ્તક 'હીરો અને હીરો વર્ણન'—'વીર અને વીરપૂજન' આ એક આજુ પણ સાદું અનુકરણ છે ગુજરાતના ચિરમરણીય વિચારક સ્વ ગોવર્ધનરામ, અમર જ્ઞાનવર્ધના વર્તમાન દરિવર રમિન્દ્રનાથ ટાગોર, જગ-હિદારક કર્મવીર આપણા પ્રાત સ્મરણીય ગાંધીજી, જ્ઞાનકુલાવન સ પ્રતાપી રાણા પ્રતાપસિંહ, મહાત્માજીવી ઇતિહાસના નરસન નાના કુશલવિસ અને થીકુણ પરમાત્મા આદિના જીવનપ્રગલ્ભી અને ચારિત્ર્યોનાં અન્વેષણ આ પુસ્તકમાં કરાયાં છે ઉપરાંત, સર જગદીશચંદ્ર, ને સ્વ લોકમાન્ય ટીલક વિગેરેનાં પણ ઉદ્દેશો છે હિન્દુસ્તાનના વર્તમાન ઇતિહાસમાં આ વ્યક્તિઓ અમર પકિતથી કેતરાઈ રહી છે અને આપણા સંક્રાન્તિકાળમાં આ મહાજનોનાં ચારિત્ર્યો અને જીવનક્રમો આપણને અનેક રીતે સખ્યતાથી કર્મપ્રેરક બની રહ્યા છે રા મહિયકરે એમના જીવનના અનેકવિધ મુદ્દાઓ યથાવકિત સ્પષ્ટરીતે ચર્ચ્યાં છે અને આપણને વિચાર કરવાને એ સારો ખેતર આપે છે રા મહિયકર ખરે જ કહે છે કે, "વીર અને વીરપૂજનાં વાચનની સાર્થકતા ત્યારે જ થઈ સમજવી કે જ્યારે જીવન વીર પકિતમાં મુખ્ય લક્ષ્ય, અહમતા નહ થાય, અને 'આનન્દ અને ઝોજસ' પ્રકટે આમાં જ આપણું આર્થત્વ રહેલું છે ભાગ્યવર્ષ ત્યારે જ ઝોપરી કે જ્યારે ઉપર પ્રમાણેના વીરો 'આનન્દ અને ઉત્સાહ' સાથે કેસરીયા કરી પોતાના જીવન ચરિત્રોથી તે દીપારણે" આમ આ પુસ્તક સાહિત્યના વિનાશીજનોએ વાંચવા જેવું અને મનન કરવા જેવું છે પુસ્તકની ભાષા કાંઈક કાંઈક ટેકાણે સરકત, ગુજરાતી અને અગ્રેષ્ઠ શબ્દોના એક સાથે ઉપયોગને લીધે ભારે ને કિન્દ પછુ લાગી જાય છે રા મહિયકર જેવા સરકુત અને ગુજરાતીના અભ્યાસક્રમે નિરર્થક રીતે પુસ્તકમાં અગ્રેષ્ઠ શબ્દોનો ઉપયોગ કરતા જોઈને આજુને એક થાય છે પુસ્તકની આઘણી પુસ્તક પૂર્વે કરતા પહેલા જ દીલી થઈ જાય છે જાણીતી બહુ સાધારણ છે ને તેના પ્રમાણમાં કિંમત વધારે લાગે છે

રા મહિયકરે આ પુસ્તક પ્રસિદ્ધ કરવામાટે આખું અભિનંદન આપીએ છીએ અને ગુજરાતી સાહિત્યમાં પોતાની ફાળો વધારે તીવ્રતાથી ઉદ્ધર મને એ આપતાં રહેશે એવું અમે ઇચ્છીએ છીએ

સુબાઇ તા ૮ ૭ ૨૧

—૨ ગા ત્રિપાઠી

ગાંધી રજવાડાઓમાં પ્રસિદ્ધ થયેલું પાકા ગોલી
કેમી છાયલો, તથા રંગમી માડીઓ છાપવાનું તેમ જ
જરીતું કેમી આગેદામ અને ભગતકામ કાપવાનું તુલુ
અને જાણીતું ખાતુ

જર્મનીઆ હાઈગ અને પ્રીન્ટીંગ વર્કસ

હેડ ઓફીસ
સી. પી. ૨૦૨

પોસ્ટ નં. ૪.

ટેલીફોન નં. ૪૪૮૪

[૧૪/૭/૧૯૭૧]

આય,
શ્રીનંદ મેનન,
મેનલુસ ગેટ.

ટેલીગ્રામ ' જર્મનીઆ. '

રાજા મહાનંદઓ,

નવા નાણેશો નામ ૧૦ સરકારના ધારાસભાના ઓનરેયન મેમ્બરો, મેલનમ
જાણે કર્ને, મેલરો, કેપરો, નામદાર લેખ વાપસ પાત્રા વેળા ઓનરેયી એ પી ની
પોલીસિકન એજન્ટ સર રી સીડીનીન ઓગીમરો, યુરોપીયન મીડીન સજ્જનો, એમ
ડી પી ડીમી ધરાનનારા મોગ કામગીરી તથા દેવી અને યુરોપીયન અમન રો ઓ ગદ્ય
એમાં વ્યાજ્ઞાહી યાકુતી નામની જગલહેર વાગલુ વપુગાન છે એ જ તેની ઉપરો પી
તાની નીચાની કે-ગનમેન મેમ્બરોગીમા આ ગજવાડી સા અનાનાન થયેન

વ્યાજ્ઞાહી યાકુતી.

ગમે તે કારણથી પુમાવેરી તોડાત પાળી નાવે છે પુરુષાતન નામ રાખે છે
આ ગજન પી યાકુતી નીચે રી રત્ના તમામ વ્યાધી મગટે છે અને ચીર્ષ ન બનાવી અર
પુરુષાતન આપે છે ખરી મરદાવ આપનાર ઓ પાના માણસો પણ તુલાની માફક
જોનાવર ખનાનાર આ વાનો વાળ લેના અમ ગી ખાસ ભવામણ છે આ દના વાપર
વામાં કોઈ પણ જાતની પડેછી જ નથી ૪૦ ગોળીની કળી એવના કળીના દસ
ખાત્રાહી યુનાની લેખ

ઉમતા નાઓમાથી આ લેખ બનાવેન છે ખરે પુરુષાતન લાવના માટે આ લેખ
ફોટોગ્રાફ કરવા છે આઉસ એમની જીના રૂમિયા આ

[May 1971] ગડદર કાલીકાસ મોતીરામ, રાજેન્દ્ર કાલીયાનાડ.

જનતાન.

જનતાન—ઉલટીને તરત જ ખર કરે છે.

જનતાન—સાચનગતિ માટે અડસી છે.

જનતાન—ગતિ માટે એના જેવી એ- પણ

ચીજ નથી.

આખો નખત ઓં ખો કન્નાગઓએ જનતાનનો તરત જ ઉપ-
યોગ કર્યો.

દિગ્ગ્યાની મુગાફરી કન્નારા દરેક માણસો ત દુરમ્તી માટે
જનતાન પાને નખે છે.

જનતાન—ગાનાંગઓ અને ભાણુ કન્નારાઓ પોતાના કરને માટે
જનતાનનો જ ઉપયોગ કરે છે

જનતાનની એક બે ગોળીઓ પાનમાં આવથી પાનનો અજબ
સ્વાદ આવે છે ને મ્હોમાંથી દુર્ગંધ દૂર થવા માટે જનતાન વાપરવાની
ખાસ કાયામણ કન્નામાં આવે છે

જનતાનનું એક પરીકુ આજે જ ખરીદો.

• મોટ પરીકુ ઝોળી ૬ સી ઝળી સાથે રૂ ૫
મધ્યમ પરીકુ ગીનલી ઝળી સાથે ૦-૪-૦
નાનું પરીકુ ૦-૧-૦

સોલ્ડ ઝોજન્ટરે—જનતાન ઝોજન્ટરી,

(૭ આંગ ઝોખા)

જુમામસજીદ, મુખર્ક.

દરેક આ રશ્દાર વેપારીઓ જનતાન વેચે છે.

સો વંરસનુ પુરાણું ખાતું

જુના ગોપાલદાસ બરફીવાલા

અને

મીઠાઈવાલા

મુબાઈ.

મોઘા મશાયા અને સ્વચ્છ ધીની ઉત્તમ મીઠાઈઓ માટે

એક ફેરો મારવાની લવામણ કરનારો આવેછે.

ખામની ખારી

પીરતાની બરફી

માવાના પેંડા

માવાના મુઘરા

કોપરા પાક

ખાસુંદી

શીખડ

ગગન વોરે

ધળી જાતની

સુતરફેની

હલવા

વેનીના ગુનાન

ઝોરેજ વીંગેર

સુકા હલવા

દરેક જાતના

અધરણીના લાડુ

જુદીન લાડુ

જલેબી મેસુર

સુરતી મીઠાઈએ—મગજ ધારી

ટેલીગ્રાફિક એજેન્સ, " Burfee Shop "

સી. ડી. ટેન્ક ટેલીફોન નં ૧૧૦૭.

[જાહે-જમરે મારે આ પાત્ર આપનાનું છે] .
[જાહેરખબરો મારે લગાડી તે અનુભવી કેનનારોને જોડીએ]

ચોક અવાજે વખણાયલાં પુસ્તકો !!

જમર ૪ વાચો

ગુજરાતી પુસ્તકાલયોમાં સંગ્રહવા યોગ્ય પુસ્તકો:

કપળી પાળ બાઈ-ડીંગમા

લેખકાની જગીઓ સાથે

૧. શુભામગિરીના ગજબ સચિત્ર વાર્તા અ સૌ વિમળા મેતનના
કૃત ૩ ૨-૦
૨. લલિતના કાવ્યો રા લલિતના કા પોના સંગ્રહ ૩ ૧-૦
૩. મારી વીમ વાર્તાઓ સચિત્ર વાર્તા સંગ્રહ રા કેશનપ્રસાદ,
છા દેસાઈ, બી એ, એલએન બી કૃત ૩ ૨-૦
૪. માદારજીવન ૨૧ જોનધનતમ નિપારી કૃત ૩ ૨-૦
૫. ઉપાકાન્ત સચિત્ર વાર્તા ૨૧ ભોગીન્દ્રસર દીવેટિઆ બી એ કૃત ૩ ૨-૦
૬. કમલાના પત્રો રા મિત્રના ઉત્તમરામ યાસિક કૃત ૩ ૨-૦
૭. અન્નિન્દ ધોપત્ર તરનજ્ઞાન રા મેતીનાન જોહાનાલ મહેતા કૃત ૩ ૨-૮
૮. હુ મલા ને મિત્રમહલ ગ ધાણખનાન કૃ મહેતા કૃત ૩ ૨-૦

નોન મમાલોચકના જે આહુકોએ ૧૯૨૨ ને ૧૯૨૨ ના લનાજમ
લયાં હશે તેમને આ આજો ગેટ ર. ૧૪ ની કિમતે આપનામા
આપજો. પોસ્ટજ તથા વી. પી. ખર્ચ વધાવેનું.

લખો—

રમણીયગમ ગોવર્નિંગમ ત્રિપાઠી,

મોરારજી બિહારી નં. ૨, ગિરગામ, મુબાઈ.

મુખ્ય લેખો.

અમદાવાદ અને અહિંસા

ન્યાની ન્યાની પ્રાતો

અર્ગીય મંગલ.

અમદાવાદ અને નાગીય દેવળી

ઓ.મ. હોલની જગી જાહેર મહા.

જાહાન હોનર અને તુ. જાના મુધાગ

મહાજી દક્ષિણનાં યાત્રા

તે, હુ, અને પ્રભાત

લેખકો.

૧. ગમર પથા
૨. જાનો વિભાકર
૩. રશ્મિનિચિન્તક
૪. અનિતાન પાતા
૫. હાફ ચ. રોષ્ટર
૬. મળીનરામ ત્રિપાઠી
૭. રોષ્ટર પાથા
૮. રાજકર વે
૯. માણુનાન દેમાર
૧૦. અનાનના મામ્ડ.
૧૧. મુખાર ઉમરવાડીયા
૧૨. રેને મન્ત
૧૩. ગેરે.

ઉપગત, નૃણપણની નસા' અમદાવાદ અમદાવાદ ઉત્તરામ 'વિન
શોભ, 'એક જગુ કયા વિરોધે ભાવવાળી સુન્દર કા થો અથા
ગોગન વિરોધે

ત રીઓ

ગ અગાધાય યુવાળીગમ નાની, બી એ

ના. અન્ડગાન્ નર્મહાગાન્ નપથ્યા, બી એ, એન્ડગાન્ બી

પ્રમશા

શાં રમા પીયગમ ગોન રાનગમ નિ

તીજેરીવાળાઓની નવી રીતની હરીફાઈ.

હાલ પહેલા ઓરડીયાથી કાચળ જેવા પાતળા પતરાની તીજેરીઓ અને આનતી હતી અને પ્રજાને માનની કદર નહીં હોવાથી હીક સખ્યામાં વેચાતી પણ હતી હાલમાં તે તીજેરીઓ નહીં આવતી હોવાથી તેની જગ્યા તેની જ બનાવટની અમેરીકન અને બીજી તીજેરીઓએ લીધી છે એ તીજેરીઓ વેચનારા એવું કહે છે કે ગોદરેજની તીજેરીઓ ગમે એની સારી હોય પણ અમેરીકા અને બીજા દેશોમાં બનતી તીજેરીઓને કદી પુગી શકે નહીં એઓ બીજી એમ પણ કહે છે કે અમારી તીજેરીની બનામણ અગારો કાન્સન કરે કે કાન્સનનું મુખ્ય કામ પોતાના દેશના માનની અપ વધારવાનું હોય છે એટલે તે બનામણ કરે તેથી કાર્ક એવું 'રે નહીં કે માન ભરોસાવાયક જ હોય

કાન્સનની લલામણનાળા એરી એન્ડાની તીજેરી મોની પ્રેમત આપીને ગોદરેજે ખરીદી છે અને પ્રજા પાસે મીનીટમાં તોડી છે અને જેઓ પાતરી કે ની હોય તેઓને બતાવના કારખાને રાખી કે

આગગાડી અને આગબોટનું તુર, જગાત, ગોડાઉન ભાગ અને એન્ડ તેમજ છુટક વેચનારનો નફો એવા એવા અનેક અગ્ય આયાત થતી તીજેરીઓ ઉપર પડે એટલે પરદેશી તીજેરીઓ હવેથી બનાવવાની હોય તો જ અહીંની સારી તીજેરીઓ સાથે હરીફાઈ કરી શકે એ સમજવું મુશ્કેલ નથી ગોદરેજે પાસે મીનીટમાં જે તીજેરી તોડી તેની બનાવટ કેવી છે તે જાણવા ગોદરેજને ખરીદ કરીપડી એ ઉપરથી રાચનારે ધ્યાનમાં લેવું જોઈએ કે તીજેરી નમની છે આ મજબુત તેની કક્કત જેવાથી પ્રાણે પાણુ સમજ પડી શકે નહીં તેનાર મર્ક રહેવા પડી પાસે મીનીટમાં તોડી શકાય તે તીજેરી તેમજ તોડનાર પાસે પાસે લાગે તેરી એ અરખી જ રહેવા

ગોદરેજનું કારખાનું—

ગેસ કંપની પાસે, પરેલ, મુંબઈ.

તમારે ત્યાં શુભ પ્રસંગો પર

દી-પાઠી—

નાચ-પારદી—

એટ-હોમ—

હવિનીગ એન્ટગેનમેન્ટ—

ઈત્યાદિ મેળાવડાઓમાં—

રીફ્રેશમેન્ટસ માટેની ગોઠવણ કરવાનું અમને સોંપા-
શકેલું કામ—

વાજણી દામથી—

ટુંક વખતમાં—

અને તમને ૧૦૧ ટકા સતોપ મળે તેટલું કરી આપીશું—

એન્ટીમેટસ મળાવો—

ભાવ તાલ બરૂદ પુછાવો—

ગોવિંદજી વસનજી

મુખ્ય ઓફીસ—ચીંગમડા

બાચ નં. ૧ - જોગજા

બાચ નં. ૨ - મહેસાણા

મુખાલ્ફ

રેલીફાલ રૂપપદ

રેલીફાલ—

"Sweetmart"

Feb 19

પંકાચલા, પુરાણા અને પ્રજાપ્રિય મશીન

પોલીશની શરૂઆત કરનાર

અને આ ધધાને એક દેશનેબલ ધધાની સપાટી પર લાવનાર

ઝવેરી કાનજી માલજી

આ નામ કોણ નથી જાણતું ?

પહેલા પાચોનીયર

હજી, પણ હજી નવી કૃતિઓ,

નવા ઘાટ, નવા ચણગાર, અને નવા અનજારો

તૈયાર કર્યા જ જાય છે !

દુકાને પધારી તરફ લઈ જશે તો

જરૂર જ મોહશે !

ચરિત્રોએ અમને ખટાવા પિના

છુટકો જ નથી !

પછી આને આવો કે કાલે !

આખંદુલ રહેમાન સ્ટીટ, સુંબાઈ

રેલીફેન નં. ૭૮૨

ભીખા કલ્યાણજીની કુંઠની અમૃત તુલ્ય દવાઓ.

સજનન મિશ્વર.

કેલેરા વિગ્રવીકા મારે-

માથેરા અપચો અછળું અતિમાર વિગેરે
બય કર રોગોને દુક વખતમા ખાત્રિપૂર્વક
નાચુદ કરનાર આ એક સમજાણ હવાય
છે એનાથી સો કડો અમૃત્ય છુટી
બચી છે

કિમત ખાટલી એકના આના દસ

બાકાલ ઓઘનમેલે

-ખાસ ફરામ મારે-

અને તેવી હડીરી કાળી કે લાલ દરાજ
અથર યુજલી આ મનમ જેથી પ્રજા
વખત લગાડવાથી જડ મુજથી નાચુદ
થાય છે અને ચામગી જરા પલ બગી
નથી કે ખરાબ વાસ આટલી નથી.

કિમત ખાટલી એકના આના ચાર

તાવનું અકસીર મિશ્વર.

આ મિશ્વર રાગીયા આતરીકા મેડેરીયલ અને ખરાબ રુમા ફાગી નીકળતા સર્વે જલના
ડેરી તાવ ઉપર રામખાણ અસર કરે છે કારણ કે તે તમામ જલના તાવના જલુએને નાચુદ
કરવામા આખાદ છે આ મિશ્વરના ત્રણ બાજ લેવાથી એક જ દીવસમા અગે તેવો તાવ નાચુદ
થઇ જાય છે ખીજ દવાઓથી તાવ ઉતર્યા પછી થયો જ અસાધિત આવે છે તેમ આ દવાથી
એવું કહું પણ ખરાબ પરીલામ આવતુ નથી એ તેની ખાસ યુખી છે

કિમત ખાટલી એકના આના બાર

ગાંડીવ એન્ટી-રૂમેટીક બામ.

એક મહાન વિદ્વાન ડોક્ટરની શોધ ઉપરથી બનારેલો આ મવમ રોગવાથી માથાનો તેમ જ
સધીવા સરખો દુખદાયક રોગ દુક વખતમા નાચુદ થાય છે વળી હાથપગનું. રટી જુ
મોને ચગ આવેલો સડીગના મેઈ પાળે ભ ગમેલો દુખાવો દોષાખમ ભાગતુ બકાઈ જુ
સીઓના પમ તમા કમર અલાઈ જવો. સારીથી કોઈપલ ભાગ રટી જવો વિગેરે સર્વે રોગોને
નામ કરનારા આ સમજાણ હવાયની એક ખાટલી દરેક કુટુમોમા અવશ્ય રાખવી જોઈએ.

કિમત ખાટલી એકના આના આઠ

અમારા મહેરબાન માડકોટ્ટા ખાસ આમકને માન આપી-

અમેએ હાવમા હીસપેનસીગ ખાતુ જોડ્યુ છે

એમા અનુભવી માણસોને હાથે દરેક જલના પ્રિરીપીઅન મુજબ દવા બનાવી આપવામા આવશે
એક વખત કામ પાડી ખાવી કરા.

ભીખા કલ્યાણજીની કુંઠ દવાવાળા,

Feb 19

અણેશવાડીને નાકે, બહાજેટ, મુખાર્જ, ન ૨

સહકાર

લાંબી છ દર્મી, શરીર સુખ, શરીરના દરેક અવયવની પૂરતી તાકાત, હમેશ દર્મી
રહે, તેની સાગી પાવનશક્તિ, એ સઘળાનો સહકાર આડુ રાખવા માટે તમો-અમારી
અમૃતતુલ્ય

આતંક નિગ્રહ ગોળીઓ,

વાપરે એ ગોળીઓ તમારા શરીરની નબળાઈનાં તમોમ કારણોને ફર કરી તમોને
તદુરસ્ત, બળવાન અને હિંમતવાન બનાવવાની અબજ શક્તિ ધરાવે છે તમારા
શારીરિક અને માનસિક દરેકની સાથે અસહકાર કરીને બે તમારે ફતેહમાં થયુ હોય
તો તેને માટે આ આતંક નિગ્રહ ગોળીઓ એક ચમકારિક મનમાળા છે વધારે
નિગત જાણનાં પ્રાપ્તિરૂપ મળાવે

દિમત-ગોળી ૨૦ ની ડબી ૧ નો રૂપિયો ૧ એક

ધ્રાવ્ય ઑશીસ

ગાયત્રીરોગ-મુખર્ષ

વૈદ્યગાંધી મહિજાકર ગાયિકલ

ભાનુગર, સાધ્યાવાડ

હિન્દુઅનાથાશ્રમ, નડિઆદ, (ગુજરાત).

આવાં રૂઝપુટ અને નિરોગી
સંતાન દેશની સમૃદ્ધિ છે

પણ

દેશ લાખે મરે છે કળાવ અને આવાં
ગીવાં પિતાના લાખે મરતાં મુકાઈ જતાં
કેલાસો બાળકો દેશમાં અણદે છે તેમને
જોવા હોય તો ઉપલી મસ્જી તરફ
નજર દેવાં નિરાધાર, જૂથાંને તર-
અડી મળી જતા, આપણ બાલકોને
લક્ષ્મી કૃપી દેશમાં જોમના કલ્યાણ માટે
આપણી શક્તિ અનુસાર કલ્યાણ દાન
આપે જ માકલોવા ને પુણ્ય લાધુ બાલકો
શ્રીગોપનો થાટે કે લાગ ત્યાં માકલો
ધ્યામોંગે / ગુરીબોની આંતરડી માંગે.

આપણા નોંધમાં સમાવેશકર્તા નોંધ મેળે

પાકા રંગના ફેન્સી છાયલો મળવાનું ગંભીર ખાતું.

અમારે ત્યાં હેકે જાતનું રેશમી

તથા સુતરાઉ સાડીઓ છાપ-

વાનું તથા રંગવાનું નામ

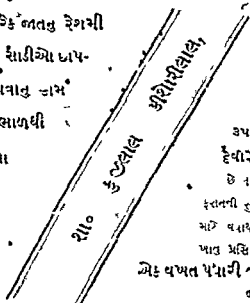
ઘણી જ સલાહથી

કરી આપનામા

આપે છે.

ટેકાણ નોધી

ગખલો.

ઉપર કાઢીઆ

ફેવીરેડ-મુખાઇ

છે તામા છે ની

ફતનની સુદર નિશાઈન

મઠે વાથી અમાર

ખાતું પ્રસિદ્ધ છે

એક વખત પંચાગી ૪૩૦ બોર્ડ

જરોર.

કેશરજન—પહેવા પ્રકારનું મગજ માટેનું તેનું છે

કેશરજન—મગજના માનતતુઓને પુષ્ટિ આપે છે

કેશરજન—વાળને ખરી પડતા અટકાવે છે ને વાળને જ્યાં

ખધે છેવાડે છે

કેશરજન—આખો દિવસ મગજ મારી કરનારાઓને ખાસ

શાન્તિ આપે છે

કેશરજન—સુરનાઇ તથા ગાંડાઇ માટે સારી રીતે વપરાય

છે. કિમત એક શીનીનો રૂ ૧, પોસ્ટેજ બુક

પ્રમેહબિન્દુ શું છે ?

પ્રમેહબિન્દુ—જીવાલીયતની બુયોથી થયેલા રોગો મટાડે છે

પ્રમેહબિન્દુ—આદી રિતેરે ભયકર રોગો ઉપર અદ્ભુત રીતે કાયદો આપે છે

પ્રમેહબિન્દુ—આ દર્દોના યાસથી થોડા જ વખતમાં મુક્તિ આપાવે છે, તાવ,

અતમ્નિ અમ નિરે સારી રીતે દૂર કરે છે

પ્રમેહબિન્દુ—આ દર્દોથી પીડાતા હરેક જગે વાપરેનું

હરેક શીશોનો ફર્ષોએ દોન, પેડિંગ નિગેરેના આના નન જીવન

કરિશજ નોન્દ્રનાથ મેન, ગવનમેન્ટ ડીપેર્ટમેન્ટ હોસ્પિટલ,

Feb 18,

ન ૧૮/૧ અને ૧૬ લોન્ડન ચિતપુર રોડ,

કલકત્તા.

મ. આપના ઓર્ડરમાં સમાનોયકની નોંધ લેશો

એક જ | સ્થાપી
દામ. | ૧૮૬૫.

સુરજમલ લલ્લુભાઈની કું.

હીરા તથા ઝવેરાતના વેપારીઓ યુરોપથી સીધા
હીરા આયાત કરનારાઓ

અગા
જાત જાતના
ચાલુ ઝમાતાની
ફેશનના હીરા પાના
માણિક મોતી ગની વીગરેના
દોળીના તૈયાર ગળીએ છીએ તેમ જ
ચોરકરથી અમારી પોતાની વર્કશાપમા
જડેલી બનાવી આપીએ છીએ.

૪૦-૪૨૫-૨૨૭ કાલણાદેવી રોડ, અંબાઈ.

ફેબ્રુઆરી મહત્ત મોકનનામાં આવે છે

દ્રાક્ષાસવ

રતવ દોડના રૂપીયા બે.

અસીરૂદના

શરની મટાડનાર,
ભૂખ ત્યાડનાર,
દગ્ત સાથે લાવનાર,
હિંધ લાવનાર,
તાકેત આપનાર,
તાઝગી બક્ષનાર,

દહેજતદાર પીણ

હીં હવન સાથે વાપરી બૂઓ.

જ્યવનપ્રાસાવરેદ

હવન

રતવ એકના રૂપીયા બી.

પુષ્ટિકાન્ક બોરાક

રોગી નીરોગી,
નમળા મમળા,
નાના મોટા,
સી પુરુષ,
સોને માટે,

હવનનથક દના

હીં દ્રાક્ષાસવ સાથે વાપરી બૂઓ

જકું દાર્મરેપુટિકં વર્મ, લિખિટલ

એલ્બીન્સ્ટેન રોડ, મુબઈ ૧૩.

—કુશન—

જાની મહાજનનાડી; કાલબાઢવી.

પ્રસિદ્ધ આયુર્વેદિક દવાઓનું
પ્રાઇસ લીસ્ટ મેળાવે

હીં આપના ઓઈમાં સમાવીયુક્તી નોંધ લેમો

જુના અને જાણીતા

ઝવેરીઓ

રામજી લગવાન એન્ડ બ્રધર્સ.

૨૦૯, ગેખ મેમણ સ્ટ્રીટ, મુંબઈ.

તાલુ. સિરનામું " Muffchaïn-Bombay " ટે-શિન નં ૬૭૪

સમાલોચકની જાહેરખબરના લાવ

એક વખત માટે એક આપ્ત પાત્ર, ૩ ૧૫ આપ્ત પાત્ર ૩ ૮ ૫૫ પાત્ર ૩ ૬

—આ લાવ ગાર મામની બાધી મુદતને જ માટે છે જોછા વખત માટે કે ખાસ જગ્યા માટે ચાલુ લાવ ઉપર પચીસ ટકા નધારે લેવામા આવશે

—કર ઉપરના ખાસ લાવ માટે રૂબરૂમાં મળતુ યા તો લખીને પુઝાવતુ.

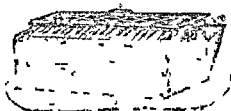
—આ લાવ છેલ્લામાં છેલ્લા છે તેમા વટાડો થઈ શકતો નહિ વધતી જતી મોલવારીને કીધે આ લાવ ગમે તે વખતે ફરી લોકરો વધુ માટે લખો યા રૂબરૂ મળે

રમણીચગમ ગોવર્ધનરામ ત્રિપાઠી, પ્રમુખ

સમાલોચક એક્સિસ, મેરિસ્ટન્ટ ગોવુળાસ ચાન, નંબર ૭/૭૬, મેન્ડરસ્ટેટ ગેઝ, ગિરગામ, મુંબઈ

કમદામ ! કમદામ.

એક જ મહીના માટે

અમારું 'ન્યુ મોદિની ફુડ' સાયુતની લાકડીવું બનેલું ધણું જ સુદર અને અત્યુત્તમ હોવાથી સર્વ દેશોની આગેદવાને અનુદૂળ અને રાગીણી મારે ઉત્તમ છે ગેરંટી ૩ વર્ષ, સિંગલ રીડ ૩ ૫૦ ૬૦ હવે ૨૫ ૩૦ ૬૫ ૧૨૫ રીડ ૩ ૮૦ ૯૦ હવે ૪૦ ૪૫ હાથ ને પગત શિલ્કીય વાળાં ચૈયાતી દામ ૩ ૬૫ ૯૦ ૧૨૫ આઈ અથે ચીપાડી દામપેગી મોકલવું આ રટેલનું વામ લખવું જોઈએ, પત્તો—પરગિયન કું, પોસ્ટ બોક્ષ નં ૮૧૪ (S) દલકતા

અમારી ધરિયાળ
જોનામા સુદર, મગજુત
ઓટકાકે છે આરંબી
નશુ વર્ષ નિકન સિન્દર
વૉયર ૪૫૦૦ નિકન
લીવર ૩ ૧૨૭ સિન્દર
લીવર ૩ ૧૫૫ મહારાજ
વૉયર ૨ ૧૭ મિલ

સિન્દર રિસ્ટ વૉયર ૩ ૧૭ સિન્દર લીવર રિસ્ટ
વાયર ૨૭ નિકન રીડીયમ રિસ્ટ વૉયર ૩ ૧૨૭
સિન્દર રીડીયમ લીવર રિસ્ટ વૉયર ૩ ૨૫૫
આઈરોન વૉયર ૩ ૧૫૫ નિકલ ક્રાવર રિસ્ટ વૉયર
૩ ૧૨૭ નિકન પ્યારેન ૩ ૧૫૫ ગ્રો ક્રીસ્ટ
ઓપન ડેમ ૩ ૧૨૭ હાર્ટિંગ ૩ ૧૫૫ આઈની ન્યૂના

રેક જાવના હાથ અને પાતા વાળ, સિંગાર,
ધરતી, દિવાળી, તારા ચિટોલા આદિ વાત
ખીન કરતા સગા જેના સારે અમારે પ્રાદસ-રીસ્ટ
મ આવી જુઓ, પતો-નેશનલ હારમોનિયમ કે,
(૩૦૬) ૧૬-૩ લો-અર વીલફર રોડ (૬) મધકા

Telegrams—Musicians

૧૨૫ મલ્લમન જન (૭) કલકત્તા
[July 1921]

લલિતા

વનિતાશ્રમઃ નડિઆદ.

નહાની કુમારીઓ, પરંજીલી કન્યાઓ, નવનાઓને આ
મસ્થામા સમ્પૂર્ણ ગુજરાતીનું જ્ઞાન આપનામા, અવિ છે, સીનજી
કારત શીખનાનામા આવે છે રીડીઆનો ઉપયોગ કરાવનામા
આવે છે

દાનેશ્વરીઓ! ધનિકો!

તુમારો દાન આ સંસ્થામાં થે વેરશો સનાઓ કરતાંયે પ્રધારે
શ્રી-કન્યાઓ એનો ઉપયોગ કને છે, ધાર્મિક જ્ઞાન પણ આપવામા
આવે છે

દરે આપના ઓરમા સંમાનોવકની નોખ લેશો

મુંબાઈના સુખેશિદ્ધ ઝવેરીઓ.
ઉત્તમ કારીગરીના અનેક નમુનાઓનું પ્રદર્શન !

મોહનલાલ એન્ડ કંપની,
દરેક પ્રકારના સોના, ચાંદી અને ઝવે-
રાતના મનપસંદ ઉત્તમ દાગીના
બનાવનાર ને વેચનાર.

નં. ૧૯૭-૨૦૧ શેખ મેમણ સ્ટ્રીટ,
ગણેશવાડીની સામે, મુંબાઈ.

છાપખાનાઓના માલીકો, પુસ્તકો પ્રગટ કરનારાઓ,
અને
લેખકો માટે ખાસ !

ઉચ્ચ જાતના અગ્રેજી, અમેરીકન અને એવા બીજા બનાવના દરેક ના
માઈનના ને વજનના છાપવાના કાગળો બેટપોસ્ટ પેપરો, આઉન-
પેપર, આર્ટપેપર, બાઇન્ડીંગ ક્લોથ અને છાપખાનાઓને લગતી દરેક
પ્રકારની અપ—ટુ—ડેટ ઉચ્ચ 'મેકરો'ની પ્રિટીંગ મશીનરી વિગેરે
મળી શકશે લાવ તાલ તથા નિગત મગાવરો. એક વખત પુછોવ્યાથી
ખાતરી થશે.

મીલોમા વપરાતા

ટ્રેમીંગ પેપરો, સ્ટ્રોબોઇડસ વિગેરે પણ મળી શકશે.
ઓફિસોને લગતી સર્વ પ્રકારની સ્ટેશનરી માટે પુછાવો.
લખો રમણીયરામ ગોવર્ધનગમ ત્રિપાઠી,
મોરારજી પિર્ણીસન, ૨, ગિરગમ, કુશાબ
તારુ સરનામું 'સમાચયક' મુંબાઈ.

સ્વ. ગોવર્ધનરામ માધવરામ ત્રિપાઠીકૃત

સરસ્વતીચંદ્ર ભાગ ૧ લો (સાતમી આવૃત્તિ) ૩ રા } ચારે ભાગની કિંમત
 " ભાગ ૨ લો (છઠી આવૃત્તિ) ૩ રા } મવાખાતર
 " ભાગ ૩ લો (ચોથી આવૃત્તિ) ૩ રા } રૂપીઆ,
 " ભાગ ૪ લો (ચોથી આવૃત્તિ) ૩ પા

મળવાનું ટેકાણું ૧. એન એમ ત્રિપાઠી એન્ડ કંપની, પ્રિન્સેસ સ્ટ્રીટ, મુંબાઈ

૨. રમણીયરામ ગોવર્ધનરામ ત્રિપાઠી,

મોરારજી બી ગિસ, ગીરગામ, મુબાઈ ન ૪

૩ અને સર્વે પ્રમિદ્ધ છુટકેસરો

ધી બેંગાલ સ્વીટમીટ એસ્પોરીયમ.

પારેખ હોસ્પીટલ સામે, ન ૬૩ મેન્ડલર્સ્ટ રોડ,
 ગીરગામ, મુબાઈ

ખેરખરી શુદ્ધ સ્વદેશી મિઠાઈ.

ચોખ્ખો અને પાકો માવ

બંગાળની ભાતભાતની અનેક જાતની મીઠાઈ મુબાઈની શોખીન પ્રજાને માટે અમારે ત્યાં રાતરિવસ તૈયાર રહે છે કનકનાના વખણાયના રમચુલ્લા, રાજ ભોગ, સીતાભોગ મહીફાના, દીવકુશ-સદેશ, પાતુઆ રિગેર અનેક જાતની મીઠાઈ કનકનાના કુશલ કહેણએ તૈયાર કરે છે

અમારી મીઠાઈના ભાવ ઘણા જ મધ્યમ છે ઉપરાંત મુબાઈની પ્રજાને અતુલ્ય એવી વાનગીઓ પણ તૈયાર ગળીએ છીએ

સત્તમરામા અને જાહેર પાર્ટીઓ માટે ખાસ ઓરડે લેવામાં આવે છે ને મધ્યમ ભાવે જનહીષી નેહતો બધો માવ પુરો પાડવામાં આવે છે એક નમૂના આ નહિ ચાખેતી રસદાર મીઠાઈનો સ્વાદ હવે આઢકોના મન હમેશાં સ્તોત્ર પામે એવી અમે બધી જોતવણુ રાખી છે

[August 1921]

૧૧ જાપના એડિટમાં સમાવેશકની નોંધ લેશે

જાની, મહોટી, જાહેર કે ખાનગી લાયબ્રેરીનાં

પુસ્તકોનાં ઉત્તમ સંગ્રહ.

૧.

૨૧. જોનર્ડનરામ ત્રિપાઠી.—

૨૧ જીનલાલ હરિલાલ પડ્યા.—

	૨ આ		૨ આ
સરસ્વતીચન્દ્ર ૧ થી ૪	૧૦-૮	કાદમરી (સમિત) આદિતિ પાચમી	૩-૦
લીલાવતી જનક ૧	૦-૧૨	એક અપૂર્ણ લમ (બીજી આવૃત્તિ છપાય છે)	૦-૮
દધારામનો અક્ષરદેહ	૧-૪	કોઈકેટલું અનુકરણ ભાગ પહેલો	૦-૮
દેવેદ્યુદા (કાવ્ય)	૧-૦	સમિત મુદ્રાક્ષરના પત્તા	૦-૮
Marriage Forms under		મનોરંજક વાર્તાવલિ	૦-૧૨
Ancient Hindu Law	0-12	નિરુદ્ધરદેહ	૦-૮
Classical Poets of Guja-		હાસ્યજનક વાર્તાનાપ	૦-૬
rat (1916 Edn)	0-6	૨૧. ગણપતરામ અનુપરામ ત્રિપાઠી.—	

૨૨. પ્રો. કાન્તિલાલ પડ્યા —

૨૨. જોનર્ડનરામ જનકચરિત્ર	૧-૦	જાતમહેનત (સેન્ટ્રલ પુસ્તક ગુજરાતી ભાષાન્તર)	૪-૦
		દરિઆપરના દેગોળી વાતો	૨-૦
		૨૧. હિમતલાલ અબ્દુલ્લા —	
		કવિતા પ્રવેશ	૧-૦

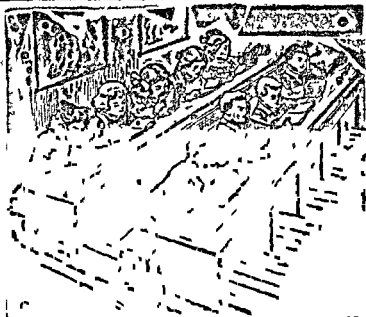
૨૩. પ્રો. મણિલાલ નણભાઈ —

ખાળવિવાસ	૧-૪	કાવ્યમાધુર્ય	૧-૨
સુનાયસિદ્ધ	૨-૪	મેધુમિન્દુ	૦-૨
આરિન	૧-૪	કિન્ડરગાર્ટન સખન્ધી છ લેખો	૦-૬
સંસ્કૃત ગદ્યાવલિ	૫-૦	૨૩. ભગુભાઈ કૃતેદુષ્ટ દ કારભારી —	
૨૩. મણિલાલ જીઆરામ લઠા —		અગ્રેજ-ગુજરાતી પૌકેટ ડીક્ષનેરી	૧-૧૨
અંશીનીરાણી (સાન સુંદર ચિત્રો સાથે)	૨-૦	ગુજરાતી-અગ્રેજ " "	૧-૧૨
સુંદર બહેન	૦-૧૦	સ્ટાર અગ્રેજ ગુજરાતી ડીક્ષનેરી	૦-૧૨
ગુજરાતની જુની વાનાઓ (ચિત્રોસાથે)	૨-૦	સ્ટાર્ટ રાજસ્થાન (બે ભાગમાં)	૫-૦
પ્રચુર ગ્રંથોદ્ધાર અને અદ્યક્ષાપી.		૨૩. જોગીન્દ્રરામ દીવેટીઆ.—	
(નવી આવૃત્તિ ૭ ચિત્રો સાથે)	૦-૦	આસીઝ ટ કવેક્ટર (મળતી નથી)	
રતિસુ દરી	૧-૮	નવરંગી આનંદ	૦-૪
ચિત્રિતા સતિઓ (૨૪ ચિત્રો સાથે)	૩-૦	કાઉન્સિલ ટૉન્સ્ટ્રોપની વાતો	૦-૪
મતિમાં નાટક	૧-૦	ઉપાશન્ત [સમિત, બીજી આવૃત્તિ]	૨-૦
ગુજરી, મુમાઈની ગોમ્બી	૧-૪	મેહિની	૧-૦
		મોદીમીટર	૦-૧૨

એન. એમ. ત્રિપાઠી એન્ડ કંપની, પુસ્તકોનાં એન્ડ પબ્લીશર્સ,

પ્રિન્સિપલ ઓફિસ, મુબાઈ, નં. ૨૦

૧૨. આપના ઓફિસ સમાવેશથી નોંધ લેજો

તમારૂં બાલક નિશાળમાં કેમ ચાલે છે ?

આ પ્રશ્ન આજકાલ બહુ વિવાદનો થઈ પડ્યો છે અને એથી જણાય છે કે પેતાની સતતિના માનસિક વિકાસ માટે માળાપ કેટલી બધી આવશ્યક રહે છે. પણ તેમજ તેમની શારીરિક સમૃદ્ધતા. જે કેટલી જરૂરી છે એ કેટલા ઘોડા માળાપ વિચારે છે? તનદુસ્ત અને મુઠ્ઠા સુદર અન્યથા એ જાણીના બહુ જરૂરી તત્ત્વો છે અને જીવનના મોજગામ કરતાં જે એ વધારે અગત્યનાં છે એ કરવાની થી જરૂર રહી છે. માટે જ શરીરના અન્યથા બગાળ રહી તુનાપાંગના ના અને એવું જોઈ થાય તે વાત દેશના દરેક બાલકે રૂઢમજબી જોઈએ.

તમારૂં બાલક કોઈ પણ જાતની શારીરિક ખોડખાપચુવાણુ દોષ તો તમારો ડાક્ટરને મળીને એની એ નિર્ણયતા વધે નહિ તે મજા તરત અમારે લાં જરૂરી હોયો તેના માટે લેના આચરણ.

અમારે લાં દરરોજ અવાલામ લેના કેટલા બધા સખ્યાનધ માણસો આવે છે તે જોડુ હોય તો એક નખેન અમારી બોલિસમા પધા ગો તો છે. તમારો જે ની શોધ પ્રમાણે તેવાર કરવામાં આવેના નીજળીના આ કાગીચરીના સાધનોની મનુષ્યોની સેવા અમ કેવી જાણે કાળે તેનો નખેન પુરેપુરો ખ્યાલ આવે તેની જાતની બધી અન્યથા વધારે તેમજ જે જે જોઈ મનાઈ.

એકબાંધુત્વાના નેક કે જે તેને નખેન જે જે જરૂરી નખેન સતત આપના માટે એમ આમ નખેનની નોંધ નોંધ રાખવા જે જે જરૂર રહે છે એમ એક જાણી નોંધી ની નોંધ નોંધ રાખવા જે જે જરૂર રહે તેના નખેન ન ત પારખી વાળ વધારે નોંધ માળ મળે જે જે જરૂર.

સુપરીન્ટેન્ડન્ટ, ધીરેન્દ્ર આચાર્ય પેટીઃ એન્ડ મેડીટાન્ડેક્ટરીઃ ઈન્ડીઅરગુપ્ત, (એન પંચેલી કે પતી) લેમિઅન ગે, મુબાઈ.

અમ્હારો અસહકાર ઉદ્ધાસ.

લેખક - રા. ચન્દ્રશંકર તર્મદાસકર પંડ્યા, બી. એ., એલ. એલ. બી.

(આશાની લૂતમા)

અમ્હારો અસહકાર ઉદ્ધાસ ।

દિ-ય આત્મ-વિનાસ ।

અમ્હારો—

મથાપારો ફસાયા હોંમે બની અમ્હે મોહાન્ધ

પ્રાણુ અમ્હે શોષાવા દીધા—દીડો નહિ કૃતાન્ત

અમ્હારો—

પરાધીનતા પ્યારી લાગી, લાગ્યો એ જ ઉદ્ધાર,

“ પરની આશા સત નિગાશા ” થઈ ગયા લીયાર

અમ્હારો—

સ્વતંત્રતા વિશુ અન્ય નહિ છે દિન્દત્તો ઉદ્ધાર

સ્વતંત્રતાનું સાધન સાચુ શાન્ત જ અસહકાર

અમ્હારો—

દેષ લેલના છે કાષ્ઠો—આત્મત્રેપ અમ સાધ્ય,

અહિંસાત્મક અસહકારે સાધશુ સુદ્ધ સ્વરાજ્ય

અમ્હારો—

આઈનામાગ, ગિરઆમ,

મુબાદ.

તા ૨૮ ૭ ૧૯૨૧

સિપ હોડી, અસહકારી બની, બારસદના ભવનમાં બેઠા આપાવના પેદાશ દુરાચાર તે નસા
ઉદ્ધાસ વિષે લેખકે પત્ર લખેલો તે ઉપરથી સ્પષ્ટ

ફારામનો આશરે ૧-૪-૨૦ એત એમ ત્રિપાઠી એન્ડ કંપની, મુબાઈ

ન્હાની ન્હાની બાતો !

લેખક — ન્હાનો વિલાકર.

૧

અહો ! ન્હાની ન્હાની બાતોનો આ સસાર બનેલો છે !

૨

ન્હાની ન્હાની ૨૭નીમાઘી પ્રભાતની પ્રજ્વલતા સરેછે
ન્હાના ન્હાના પ્રભાતકિરણો બાદરને ધનુરોર ઘસાઓઘી ભરે છે
ન્હાના ન્હાનાં મેઘબિન્દુઓપડે ગિરિકરણો ત્રેરે છે
ન્હાના ન્હાના ઝરણાઓ સરિતાઓના પોષ વહાવે છે
ન્હાની ન્હાની સરિતાઓ સાગરો જનકાવે છે
ન્હાના ન્હાના સાગર-તરંગો સારા મસારને દિવાવે છે

૩

ન્હાની ન્હાની મસાર-લહરીઓ સકલ બુદ્ધાબન યુનાવે છે
ન્હાના ન્હાનાં બુદ્ધાબન-વૃક્ષો કુજ-કેવિઓ બનાવે છે
ન્હાના ન્હાના કુઓ “ સવિકે પ્યારે ” ને મિહાવે છે
ન્હાના ન્હાના ગધિકા બાનમુકુન્ની બમુરી ડોત્તાવે છે
ન્હાની ન્હાની બમુરી ગોપગોપીઓને નવાવે છે
ન્હાના ન્હાના ગોપ-ગોપીઓ સારા સસારને મોહાવે છે

૪

ન્હાના ન્હાના સસારમથના પાનાઓ માનવપુરાણ સુધાવે છે
ન્હાના ન્હાના પુનરો પાક પયગમ્મરોની વાદ અપાવે છે
ન્હાના ન્હાના પયગમ્મરો યુગના યુગના અગ્નિ પ્રકટાવે છે
ન્હાના ન્હાના અગ્નિ પાપ-પાપડના પહોડોને પ્રભાવે છે
ન્હાના ન્હાના પાપડ મહાત્મા મોહનને જવાવે છે
ન્હાના ન્હાના મહાત્મા સારી સદ્ગતતને યરથરાવે છે

૫

અહો ! વિરાટશ્રદ્ધા સૌ સત્તનતને ન્હાની ન્હાની બનાવે છે !

શ્રી લાખની ન્હાની નગરી,
નાગિધેરી પુષ્પિમા,
વિક્રમાર્ક ૧૯૭૭

}

સ્વર્ગીય સંદેશ.*

લેખક રા સ્વદેશહિતચિન્તક.

સ્વર્ગના એક સુંદર સ્થળમા ગભીર અને તેજસ્વી મુખમુદ્રાવાળા ચાર પુરો સાથે આવતા જણાય છે. તેમના પહેલો પુરુષ ગાર વર્ણનો, કાન્તિમાન મુખાકૃતિવાળો અને શરીરે દુકા કદનો હતો. તેના સંદેશવાળની રેપેરી દાદી તેના દેખાવમા ભવતા ઉમેરતી હતી. બીજો પુરુષ શરીરે ન મો પહેલો તથા કદાવર આધાનો હતો તેના વિશાળ મોઢો ઉપરના વાળના થોળીયાને વીધ તેની આકૃતિ મિહના જેવી લાગતી હતી માથા ઉપરના વાળ બહુ સમૂગથી હોળના હતા અને શરીર ઉપરનાં વસ્ત્રો બહુ ઊંચા પ્રકારના તથા સોળીના હતાં ત્રીજો પુરુષ એથી ઉંચી રીતે બહુ નમ્ર મુખાકૃતિવાળો હતો અને તેનાં વસ્ત્રો પણ બહુ માદા હતા પરંતુ તેના મોઢો ઉપર હુદ્દિનું અલન્ત તેજ હતું ચોથો પુરુષ આ ત્રણેથી ભુલ જ પ્રકારનો હતો એના મોઢો ઉપર માનસિક દર્તા અતે અદ્ભૂત હુદ્દિપ્રવાહને લીધે ચચળતા જણાઈ આવતી હતી તેણે સાદામા સાદો પોશાક પહેર્યો હતો અને માથા ઉપર માત્ર ચોરના નાળો દવામા ઉડતા હતા ભરાવદાર મુઠો એની મુખાકૃતિની વિશિષ્ટતામા વધારો કરતી હતી આ ચાર પુરુષો ચોક્કસ સ્વાહીને એક સાત જગ્યાએ વિશ્રાન્તિ માટે જોમ થોડી વારે કદાવર આધાવાળો પુરુષ સહે દાદીવાળા પુરુષને સંબોધીને બોલ્યો “દાદા! મહેને તો આ ત્હમારા સ્વર્ગમા કંઈ ગમતું નથી અહીં આવે મહેને પાચ-છ વપ થયા પણ હું તો કટાણી ગયો છું અને મ્હારી પ્રિય મોહમયી નગરીમા પાછો જવાને હું તત્પરી રહ્યો છું સ્વર્ગની ભવતા મ્હારે નથી ભેજતી.” દાદાએ કહ્યું “શુ બાદશાહ! સ્વર્ગ કરતા પણ ત્હમારી મોહમયી નગરી ત્હમને વધારે પ્રિય લાગે છે.” બાદશાહે જવાબ આપ્યો “ખરેખર દાદા! તેમ જ છે તે નગરીની રોબા તથા તેનું જાહેર જીવન ઉત્પન્ન કરવામાં મહે મ્હાઠ આજી જીવને ગાળ્યું છે તેની ધારાસભાની, વિદ્યાપીઠની અને સહેરસુધારણાની સરચાની સભ્ય-ઓમા મ્હારો સિદ્ધનાદ હંમેશા સ્થળાતો હતો હું શુ મોતીય તે સાલજવાને હરકોઈ કાન માડીને તૈયાર રહેતું હતું મ્હારી ગર્જનાઓથી મ્હારા વિરોધીઓ અને ખાત્ર કરીને રાજ્યવા અમલદારો કુચતા હતા લોકો મહેને મ્હારી નગરીનો તાજ વિનાનો રાજા મહેતા હતા. બસ, મહેને તો એ જ જીવન ફરીથી ભેજ્યે છીએ મહે” શા પાપ કર્યો હશે કે જેથી આવી છુદ્દગી છોડીને મ્હારે અહીં આવવું પડ્યું.” આ સાલજી મોટવીવાળો પુરુષ બોલ્યો “બાદશાહ! મ્હારે અને ત્હમારે ઘણા વિચારોમા મતભેદ છે અને આપણે આપણી સ્વર્ગીનાં છેલ્લા દશેક વર્ષોથી તો દુરમન જેવા હતા. પણ આ બાબતમાં તમે હું ત્હમારી સાથે સમત થાઉં છું સ્વર્ગનું જીવન તો મહેને પણ મુઠક લાગે છે જેમ ત્હમે ત્હમારી

* સ્વર્ગીય સંદેશ ’ એ વિશ્રાન્ત રાજકીય કિયતિ વિશેના પ્રજનાત્મક લેખના લેખક આપણા જાણીતા પ્રવેશનાં અવધારો છે-તમી

૧. તોડવ ને સ્વામ્ય. ૨. ૧૮૮૦ એન એમ ત્રિપાઠી એન્ડ કંપની, મુંબઈ

નગરીમા બાદશાહ જેવા હતા તેમ હું પણ મહાગ પુણ્યપુરમા તેમ જ રહેતી આસપાસના
 રાષ્ટ્રમાં તેવી જ પત્ની બોગવતો હતો તે ત્હમે સારી પેઢે ગણો છો છે ના ચારપાંચ
 વર્ષમાં અને ખાસ કરીને જમાત્થી આપણા દેશની મહામત્તામા મહ ફરીથી લાગ જેના
 માણ્યો ત્યારથી દેશની રાજકીય જગતિ વવાસ્તમા હું દિનમે દિનમે અદ્દા થતો હતો
 પરન્તુ અચાક રીતે આજથી બરેબર એ ની રેના મ્હારે પુત્રિનો લાગ કરો પડ્યો
 હું તો માન મ્હારી તળીયન મુધારવા ચોઈ દિનસ માટે ત્હમારી મોડમથી નગરીમા
 આવ્યો હતો ત્હનામા એક સ્થાને મોટરમા ફરવા જતા મ્હને સારી લાગસાથી હું
 એકાએક ગભીર માગીતો બોગ થા પડ્યો અને અનેક ઉપાયો કરી ના
 પણ તે ખીમારીએ મ્હાત્ત સારીર તથા દેહને છુટા કર્યા મ્હે દાકતરોને તે કુત્રી કલ્પે હતુ
 કે હું મરવાતો નથી પરન્તુ યમરાજાના હુકમને વશ થઈ એવે મ્હારે ઇન્જા વિરુદ્ધ અહીં
 આવતુ પડ્યુ છે ત્હમારી પેઢે મ્હને પણ એમ થાય છે કે પાડો આપણા દેશમા જઈ મ્હારા
 ચક્ષની મર ગી લઉં પણ અંધારે તો પરવશપણે મ્હારે ને ત્હમારે બનેને અડી રહી આપણા
 દેશમા શુ થાય છે તે અમ દૂરથી જ નેનાનુ છે ' બાદશાહે કહ્યુ ' મરી ! ત્હમે તો અહીં
 છો તે જ સાચ છે દેશને માટે ત્હમે બહુ સહન કર્યું છે તે હું સ્વીકાર છુ અને ત્હમાગી
 દહતા તથા સહનશક્તિ માટે હું ત્હમારા પ્રયે માન ધરાવુ છુ પણ મ્હારે કહેવુ નેહ્યે કે
 ત્હમારી અદ્દુલત છુદ્ધિ ત્હમે ધણી વખત ઉરે રસતે વાગી છે આ રાજાનાઓ સામે
 આપણી કાનદેસ પદ્ધતિની દ્વ તમા ત્હમે અન્તરાય થયા છો સથે મળીને કામ કરવાને
 બદલે જમા ત્હમે વિરોધ પાનાને તૈયાર હતા ત્હમે મોટો અનુયારિ વગ ઉભો કર્યો છે તે
 ખર છે પણ ત્હમાગમા મ્હોટો દોષ એ હતો કે ધણી વખત ત્હમે ત્હમા પક્ષને દોષવા કરતા
 ત્હમારા પક્ષના હવકા માણસોથી વચારે દોગલ જતા એ નેતાનુ નશલુ ન કહેવાય
 આપણી રાજકીય દ્વહતની એજેતોમા વિરોધ પાનાર ત્હમે જ હતા સ્વાયુન્ના જતાવો
 સભારો લાગો દલીલો બોડો હું હજી સુતી ગયો નથી આને લીધે જ હમારે ત્હમારાથી
 જુદુ થવુ પડ્યુ હતું-” મરી વચમા બોની ઉઠ્યા “ ભુઓ બાદશાહ ! અત્યાર સુધી આ
 વાત મ્હ ત્હમારી પામે કહાડી નથી પણ હવે ત્હમે પોતે જ જમારે કહાડી છે ત્યારે સાબલો
 રાજકીય ચળવળની મ્હારી તથા ત્હમારી પદ્ધતિ પ્રથમથી જ જુદી હતી ત્હમે અમન નર
 મ્હે સ્થામે ત્હેમની સરચાઓમા લખન થએ દિમ્મતથી દ્વહતમા વચારે ખાત આપ્યુ હતું
 અને તે માટે નેકિને ત્હમારા તરફ અપૂર્વ માન હતું પરન્તુ ત્હમે ત્હમારી પદ્ધતિથી સામાન્ય
 મનુષ્યનું હૃદય ખેંચી શકા નહોતા અર્થાત રાજકીય ચળવળને ત્હમે નેહ્યે તેવી પ્રજાકીય
 જનાની યજના નહોતા મ્હારી પદ્ધતિ પ્રથમથી જ રાજકીય ચળવળને પ્રજાકીય પાસા ઉપર
 સુકવાતી હતી અને તેથી અધિમરી વચની સ્થે કામ કરવાની દરકાર કર્યા નિના મ્હાગ
 પ્રવતો પ્રવમા અવેશાભિમાન તથા અચ્છવના ગુણો ઉત્પન કરવા તરફ હતા આમ કર
 વામા મ્હારે અનેક નિપત્તિઓ સદન કરી ખી છે અને લામુ વખતની જોય-જાડા પણ

કંવાપિનો કેકારવ ફે. ૪-૦-૦૦ એન એમ ત્રિપાઠી એન કેપતી, મુબાઇ

કચ્છી પડી છે જ્યારે ત્હમે રીતજ ટેકરીઓ ઉપર સુન્દર ખગતાઓમાં દહેર મારી છે ત્હમારી
 - દહડોત સરકાર મ્હામે મચોટ હતી પરન્તુ પ્રજાનો આત્મા ત્હમે ઓળખી ગયા ને-
 મ્હારે સધળું કાર્ય આપણા દેશના અને તત્ત્વોમાંથી એક રાજકીય પ્રજા ઉત્પન્ન કરનારું
 હતું આ કાગળથી જ આશરે તેર-ચૌદ વર્ષા ઉપર મ્હારે ત્હમાગદી જુલુ થયું પણ હવે
 પરન્તુ આપણા બેમાં કાણ ખર હતું તે તે પડીતા બતાવેથી જણાશે લગભગ દમેક વર્ષ
 સુધી તો ત્હમારા પક્ષ મહાસભાને પોતાની કરી પરન્તુ ત્હમારા અહીં આગમન પડી હમારો
 પક્ષ છેવટે વિજયવન્ત નીવડ્યો છે અને છેનાં ત્રણ ચાર વર્ષોથી તો નદીમા પૂર આવે તેમ
 પ્રજામતનું જોર વધ્યું છે અને ત્હને પરિણામે ત્હમારા પક્ષને મહાસભા ત્હમારા પક્ષને મોખી
 દેવી પડી છે " બાદશાહ અત્યાચાર સુધી શાન્તપણે સાંભળતા હતા પરન્તુ હવે બોની ઉપા
 "શુ કેસરી! ત્હમે એમ ધારો છો કે હું અત્યારે જીવો છોત તો મ્હા! પક્ષની આ દશા યાત ?"
 " શુ યાત તે મેકકસ રીતે કહેવું અશક્ય છે," કેસરીએ જવાબ આપ્યો, " પરન્તુ એટલું તો
 નમ્મી છે કે રાજકીય ચળવળની જુની પદ્ધતિ વડે તો ત્હમે દેશમા ઉચ્ચ-સ્થાન ભોગવી શકો છો
 નહિ ત્હમે ત્હમારી વાત કરો છો પણ છેવટે ત્રણ-ચાર વર્ષમાં તો 'શુ' વાતાવરણ એટલું
 બદલાઈ ગયું છે કે મ્હારાથી આગળ જાય ત્હવે પણ સખજ પક્ષદેશમાં ઉત્પન્ન થયો છે અને ત્હની
 દુલનામા મ્હારા વિચારો પણ નિનીત કહી શકાય ત્હમારા જખનમા સ્વરાજ્યની અભિલાષા પણ
 ગાંધીજી જેવી ગણાતી હતી પરન્તુ હાત તો ' પ્રજામતના રાજ્ય ' ની વાતો મહાસભાની
 બેઠકોના બાણોમા ચાલે છે એ ત્હમને ખબર છે ?" અત્યાર મુનીની વાતોમા નમ્ર મુખાકૃતિ
 વાળો પુરુષ શાન્તપણે સાંભળ્યા કરતો હતો પણ હવે ત્હનાથી રહેનારું નહિ "શુ એને સુધી
 વાત વધી છે ?" ત્હને પુછ્યું. કેસરીએ જવાબ આપ્યો, " હા, સેનકરામ! ત્હમાર
 રાજકીય વીન તો પાછળ પડી ગયું ત્હમારે અહીં આવે તો પાંચ છ વર્ષ થઈ ગયા તે
 દરમિયાનમાં તો દેશમા અદ્ભુત ફેરફાર થયા છે પ્રજા-મત એટલો એકત્રિત અને
 બળવાન થયો છે કે અધિકારી વર્ગની દમની રાજનીતિ પણ નિષ્ફળ નીવડી છે અને ત્હમે
 રાજ્યતંત્રમા જે જે સુધારાઓ તથા હમે માગતા હતા ત્હમાના વડાઓ રાજ્યકર્તાઓએ
 ખમ્બેને આપ્યા છે અને તે ત્હમારા વચનમા સતોષપરસ્ક ગણાવે છતાં હાત તો રોડલાના હુકમ
 સમાન પાલન છે ધારાસભ્યોમા પ્રજા નિયુક્ત સ્વરાજ્યની દને બહુમતિ થઈ છે,
 પ્રાન્તિક સંસ્થાના કેટલાંકે આતાઓ ત્હના લોકનિયુક્ત નામોમાંથી પસંદ કરેલા
 પ્રધાનોના હાથ તળે ચુકરામા આવ્યા છે સ્થાનિક કાયવાહક સભામાં દેવી સભાસભોની
 સખ્યા અર્ધી રાજ્યમાં આવી છે તથા વડી કાયવાહક સભામાં એકને બંને ત્રણ નેશીઓ
 નીમાંપા છે અને એક પ્રાન્તમાં તો સુખા તરિકે પણ દેવીની નીમણક કરી છે છતાં—" ગાદ
 ચાહ બોની ઉપા " શુ કહો છો ? એકલે સુધી સુધારાઓ થયા છે ? ચારે દમારી વર્ષો
 સુધીની લડત છેવટે સફળ થઈ ખરી અહા ! મ્હારે કેવું હિમ્મતમાન કે આ સુધારાઓનો
 સાલોલધને અમલદાર વર્ગના તોરને તોડી પાડતાને હું હા નથી ! મ્હારા અનુયાયિઓ શુ કરતા

હશે ? સારી સારી જગ્યાઓથી લેવામાં જતા હશે તથા રાજકીયોની યુક્તિઓથી ફાસનાઈ જતા હશે કે નીચર સ્વતંત્રતાથી સચોટ દહડત ચલાવતા હશે ? અહો ! આની તક મૂકે મળે તો હું છુ ન કરી શકું ?” મેવકરામે સવાન કર્યો “ મહારા ધારના કરતા આ સુધા રાઓ સારા છે ત્હેમાં કંઈ ચક નથી. પણ મહેને કહો કે નાણા સમધી બામતોમા આપણને કંઈ સગીન હક મળ્યો છે કે નહિ ? તે શિવાય મધુ નકામુ છે ” કેસરીએ જવાબ આપ્યો “ નેવકરામ ! એ બોલો એવા કાયા નથી કે એ બાબતમા આપણને એક મરવન ન્તતા આપી દે એને માટે તો હજી ઘણી દહડત ચમનની પરમે વારિક આજપત્રની રકમોની મજુરી માટે ધારાસભાના મતો લેવાની પદ્ધતિ દાખન કરી છે પણ ને મનની અવગણના કરી તેની વિરુદ્ધ વર્તવા માટે દરેક પ્રાન્તના મુખાને બહોળી સત્તા આપવામા આવી છે વડી ધાગસભામા વરકરના ખગ્યના આંકડાઓમા એ પાછ ઓછી જગ્યાની પણ નિરુપસ સત્તા હજી મળી નથી જકાતની રાજનીતિમા પણ કલ સ્પષ્ટ કનમ નહે સુધારો થયો નથી માત્ર એટલી સમજૂત રાખી છે કે કોઈ પણ જકાતની રાજનીતિ નહી ધારાસભા બહુમતિથી પમાર કરે અને સરકાર ત્હેમા અમત યાચ અને સામ્રાજ્યની ગજ નીનિધી તે વિ દ ન હોય તો ત્હેને અમલમાં મુકના જેી આ બહુ હજી અમ્પષ્ટ છે અને અવગણમા કેમ ચાલે છે તે જોવલુ છે ” સેવકરામે કહ્યું “ હા, તે ખર છે પણ અગમ કરતા વધારે સારું છે અને ધીમે ધીમે ત્હેમાં પણ આપણા અસ્થિત સુવાગઓ ચમે જ પણ આ અવ સુધારાઓ પ્રજાએ આવદારવાયમ મળ્યા નથી ? ” કેમરીએ કહ્યું “ આનન્દ-દાસકેની કયા વાન કરો છો ? હમણાં તો પ્રમતુ ચિન આ સુવારાઓ કરતાં દેશના પ્રેરનાએક ભાગોમા લશકરી તથા બીજા અમન રીએ કરેના અત્યાચાર તરફ તથા દેગની છ કરોડ મદમદીન પ્રજાની ધાર્મિક નાગી ને થયેના અપમાર્ન તર વધારે મધુ છે અને મહાર અહીં આગમન મધુ તેનામા જે ન અર્થા ધાનની હતી કે ન્યાં સુધી આ બે બામતોમા ગજ્યતઓ તરફથી પ્રમને નાય ના મને ત્યાં મુની આ ના રાજનીન સુધારાઓનો અદિકાર કરવો-” આ સત્તમીને બાબતના વ્રતે પુરો એક સામટા બેસી ઉઠ્યા “ સુ ? શુ ? ” રાજનીન સુધારાઓનો અદિકાર ? એ રાગી કંઈ વિચિર રીતિ ? ” કેસરીએ જવાબ આપ્યો “ રાજનીન સુધારાઓનો માન જ હો પગ્નુ સરકારી જાગાઓ, અદારોતો અને માનચાહના પણ અદિકાર કરનાની વાતો ચાનતી હતી અને આ સમધિ વિચાર કરવાને મહામતાની એક ખાસ બેઠા કારિતચરમા મજવાની હતી તે પ્હેના કચ્છાગે મહાર અહીં આકરિમક રીતે આગમન મધુ ” આ સામળી નણે પુરો સમધ યર્થ એક બીજના સ્વામું બેઠ રવા થોળી વારે બાદશહે પુછ્યું “ શુ સરકાર તરફ એટલો બધો અસનોય થયો હું અને આપણે દેશ પણ એટલો બગૃત થયો હું કે આપને સુધી માન આપી છે ? ” કેસરીએ ઉત્તર આપ્યો “ અનગત, ઉદના ચાર-માય વોંથી જે જે રાજનીતિ સરકાર તરફથી મહજ કરનાની આવી હતી તેનાથી દેશમાં સર્વ અમતો

ફેલાઈ ગયો છે બહુ લોકો એકબીજાં ગયા છે અને તે વસ્તુ આ જાગૃતિનું મૂળ કારણ છે.
 પાણી તેનું ખીલું અને વધારે સમગ્ર વારણ તો એ છે કે દેશને એક એવો નેના મળ્યો
 છે કે જેણે દેશમાં અપૂર્ણ એવતા ઉત્પન્ન કરી છે અને પોતાના અદ્યતન વ્યક્તિ-બળ વડે
 નવું જ ચેતન પ્રજાના સર્વભાગોમાં આપ્યું છે હમણા મૂઢ અસહકાર વિશે કહ્યું તે રીતિ તહેણે
 જ ગોપી જહાડી પ્રજાપાસે મુકી છે હું તહેની સાથે બધી બામતોમાં સમત થઈ શક્યો નહોતો અને
 ખામ કરીને આ સહકારનું પગલું મૂકે અને અવ્યવહારિય લાગતું હતું અને પત્તનેા મોટો ભાગ એટલે
 સુધીનો ભાગ કરેનાને અલારે તંબારા છે કે નહિ તે વિશે મૂકે તો ધણો જ શક હતો પરંતુ
 તે મહાત્માના—એ દેશની આરે દિનામાં મહાત્માના નામથી ઓળખાય છે—મનમાં તો કંઈ
 નહોતું જ નહિ અને પ્રજા અતે તે સ્વીકારી એમ તહેને તો દંડ બ્રહ્મા છે ” બાદશાહ
 બોલી ઉઠ્યા “ પણ આલો તે મહાત્મા કોણ જાણે છે ? ” કેસરીએ જવાબ આપ્યો
 “ તે આપણા પ્રાન્તમાંથી જ જાણે છે સામ્રાજ્યના એક સમુદાયના આપણા દેલીએના
 હડ માટે નીચે દહડત ચનાનનાર અને અનેક વખત સત્યાગ્રહ કરી કારાગૃહમાં જનાર
 પી પુરુષ તે જ આ મહાત્મા છે ” બાદશાહ બોલ્યા “ મેવકુરામ ! એ તો ત્હમારો મિત્ર
 મહારા મજાના એક વર્ષ પહેલાં તે આપણા દેશમાં પાડે ફર્યો હતો એની બહાદુરી
 અને ક્રાન્તિના માટે મૂકે અત્યંત માન હતું પણ અવ્યવહારિક રાજ્યવાદી પુરુષ તરફે હું
 તહેને ગણતો નહિ એ ન્હાનો હતો ત્યારથી હું એને ઓળખતો હતો કોઈ કોઈ વખત
 મહારા સવાહ લેનાને પણ એ મહારા પાસે આલો તહેની લાગવગ શું ત્હમે જો છે
 એટલી બધી વધી પડી છે ? ” કેસરીએ જવાબ આપ્યો “ એની તો ત્હમે વાત જ કર્યો
 નહિ જેમ થીટુંબો બગીના મધુર નાદ વડે ગોપીએને વગ કરી હતી તેમ તહેણે તેના
 અનૈકિક ઉત્પન્ન વડે પ્રજાનું મન વશ કરી દીધું છે રાજાખીય ઉત્પતિ માટે તેના ઉપાયો
 જણા ઉચ્ચ પ્રકારના છે, પરંતુ મહારા મતપ્રમાણે સામાન્ય લોક માટે અશક્ય અને અવ્યવ-
 હારિક છે એની ગતિ લોકોના હૃદય ઉપર છાપ એસાં એની છે ખરી પરંતુ, તહેને સફળ
 કરેલા માટે લોકોમાં રક્ષિત છે કે નહિ તેના મને ધણો સંક છે ધાર્મિક તથા
 નૈતિક ક્ષેત્રમાં તે ધણું સાફ કામ કરી ચકે તેમ છે પરંતુ રાજાખીય પ્રદેશમાં તે
 અવ્યવહારિક છે એ પ્રદેશમાં એની સીધી રીતિ અસ્થાને છે—” બાદશાહ
 નમ્રમાં બોલી ઉઠ્યા “ હું જાણું છું પૂરું ઉપાયો કોઈ આપણી તરફ આવતું જણાય છે ”
 કેસરીની નજર નીચે ગઈ સફેદ પલ્લો ધારીને ગૌર વર્ણની એક આકૃતિ ઉપર આવતી જણાઈ
 થોડી વારમાં આ ચાર પુરો એકા હતા તે તરફ આવી પહોચતા તે વધારે સ્પષ્ટ રીતે જણાવા
 લાગી તહેના વાળ રૂપેરી બોળાશનામાં હતા અને જ્ઞાપરચને લીધે મોઢો ઉપર કરેલ
 નિશા જણાતી હતી કેસરીએ કહ્યું “ આ તો કોઈ સ્ત્રીની વ્યક્તિ જણાય છે ગૌર વર્ણ
 ઉપરથી પાશ્વિમાંત્ય દેશની જણાય છે પણ પલ્લો આપણા દેશના લાગે છે અને કંઈ ઉપર
 રૂપાંતની માળા પણ જણાય છે ” એટલામાં તે આકૃતિ તહેમની પાસે આવી નમસ્કાર

કરીને ઉભી રહી કેસરી બોલી ઉઘા “ અરો ! આ તો વચન્ટીમાઈ કેમ ! ત્હમે
 પણ અહાં આવી પોતેન્યા કે ? ” વસન્ટીમાઈએ જવાબ આપ્યો “ હું ઘોડીકે કાગો માંડ
 તમારી મુનામન પેલા આવી છું ” સૌના મોઢે ઉપર વિચ્છેદના ચિન્તે જણાયા ત્યાં વાલે
 પુછ્યું “ એટલે હમારી માંડ હમેશાં માટે નથી આવ્યા ? ” બાઈએ ઉત્તર આપ્યો “ નાં ઘોડી
 કાગો માટે જ હું હજી રૂંધીની જ રહેવાની છું ” ધામ જરૂરી કાર્ય માટે ઘોડી વખત
 તમારી પાસે મહારા સદમ રંગીર સાથે આવી છું મહારા સ્થળ દેહ તો હજી પૂરૂંની ઉપ જ છે
 ત્હમે જાણો છો કે મારા પથના મહા માઓની કૃપાની મેં આવી રાક્ષિ પ્રાપ્ત કરી છે અર્થે ત્હને
 લાભ વધ હું આજે તમારી પાસે આવી છું ” કેસરીએ જરા હસીને એના લાલગિરુ કટાસમાં
 કહ્યું “ કેસરી કૃપા ! હમારા પણ સંસ્લાગ્ય કે હમાગ અહીં આવ્યા પછી પણ ત્હમે હમને બૂલી
 ગયા નથી ” રમ તીનાઈએ કહ્યું “ લુઓ બનુઓ ! અત્યારે કાગોના રખત થી તમારો-
 રું કાંઈ જાનગ કે આપણો દેહ અત્યારે જ જ ગભીર રિચનિમા આવી પવો છે ત્હમે જાણો
 છો કે થોડા વોયો ધાર્મિક પ્રવૃત્તિઓ એકી કરીને હું રાજકીય પ્રદેશમાં પડી છું ” કેસરી
 વચ્ચમાં બોલી ઉઠ્યા “ તે જ તમારી મોગી બન થઈ છે જે સારથાએ ખીલ્યો નિવૃત્તિ
 નાન રહે કરે છે તે અવસ્થાએ ત્હમે હોમો રાનો લીધો છે ” બાઈએ ઉત્તર આપ્યો “ ત્હમને
 તેમ જાણું હમે પરન્તુ મહારી રક્ષિ ત્હમે વાગે છો ત્હેના કરતા વળી વિગેષ છે બી એક
 જાતના હનનપ્રદેશમાંથી બીજી જાનના હનનપ્રદેશમાં જવાની મ્હને કઈ નવાઈ નથી પણ
 મ્હાં ! કદેરાનું તાર્ત્વ્ય જુદું હતું ત્હમે જાણતા હતા કે જવારથી આ લગના પડી છું ત્યાં થી
 આપણા દેશમાં અવગતની લાપતા ઉત્પન્ન કરવાને મ્હ અત્યંત શ્રમ લીધો છે ત્હને માટે
 મ્હું દેશની આરે લિયાઓમાં અનેક મસ્થાઓ સ્થાપી અને એક બે વરમાં તો આખા દેશને
 હવાની મુક્યો હતો રાજ્યકર્તાઓ પણ હેરાટે મ્હાગથી મ્હીન્યા અને મ્હો તથા મ્હાગ બે
 શિષ્યોને એક સીતળ ટેકરી ઉપર નજરે કર્યા પણ તેથી તો દેશમાં નારે ખગખ માટે
 થયો અને હેરાટે ત્હમને જુગ વરવા પડ્યા આ પછી તે જ વરમમાં મ્હને મહામઆનુ પ્રમુખ
 સ્થાન મધુ દેશના જુના આગેવાનોને ‘ ગઈ કાનના ’ લોકો ગળી “ આંતરી કાનના ”
 હુવકોને મ્હું મ્હાગ પક્ષમાં લેવા પ્રવર્તો કર્યા અને મ્હારી સરવારી તમે દેશની સમગ્ર પ્રજાને
 લેવા મ્હું ‘ અવગત સેવો ની સ્થાપના કરી અને મ્હારા ધમ્મજો સદ્ગ ચર્ચ પણ પડીથી
 કોણ જાને તા કારણથી લોકોનું વનજી બદલાતા માન્યુ અને મ્હારી સત્તા રહામે આમેપો થવા
 માંધ્યા ” કેસરી વચ્ચમાં બોલ્યા “ બાઈસાહેબ ! ત્હેનું કારણ ત્હમને તો રહગમનું નહિ હોય, પણ
 હમને તો સ્વપ્ન હતું તમારી કીમેવીમે વધતી જતી આપણીનું જ તે પરિણામ હતું ત્હમે તમારા
 દેશની ઉન્નતિ માટે સગીન કાર્ય કર્યું છે તે હમે સ્વીકારીએ છીએ પણ તમારી મરજીને જ કાનગરે
 બધી બધાએ ત્હેને તામે થયું એ હમે સ્વીકારી શકતા નથી ” બાઈએ ઉત્તર આપ્યો “ કેસરી !
 ત્હમે રાજકીય ચળવળના સિદ્ધાંતો હજી સ્વમન્યા નથી નેના હમેશા એક જ હોઈ
 રહે સમકરના મેનાધિપતિની માફક ત્હેને સર્વે સિનિકાએ હમેશા વાંચે મ્હેનું જ નેપછે ત્હમે

પોતે શું આપણું નોતા અને હમારો મહાત્મા પણ તુ હજી આપણુદી' વરતો નથી? 'હતાં
 આંધારે' દેશની ચારે નિશામાં એની "જે" બોવાય છે અને લોક એની પાછળ ગાકુ થઈ
 ગયું છે "કેસરીએ તરત ઉતાર આપ્યો " તે તો દરેકે નેતાના ન્યમિત-ગુણ ઉપર 'આનાર
 રાખે છે' - "દાદાએ હુકુ વરતી કહ્યું " એ તો બહુ નીક પણ ગાઈ! હમારું આગમન
 સાં કારણથી થયું છે તે તો કહો " બાપએ જવાબ આપ્યો "દાદાજી! આપણો દેશ હમણા
 રાજકીય વિસ્તરમા પડ્યો છે હાલ એક પુરુષ દેશમા એવો ઉત્પત્ત થયો છે કે જે લોકોને
 પોતાની જાદુઈ શક્તિથી તરત કરી હોમને સરકારની સાથે અસહકારના પિકટ અને નિનાશ
 કારક માર્ગમાં ધમકી જાય છે અને દેશની મુખ્ય અને શાન્તિ એ બન્નેનો નાશ કરે જે હું
 રહેતી રહામે હાલ હદયન ચનારી રહી છું પરંતુ લોકો એનાથી એટલા મુગ્ધ બની ગયા છે
 કે મહારો અગાજ કોઈ સાંભળતુ નથી રહેના અસખ્ય અનુયાયિઓ મહેને તથા મોરાર
 શિખોને બોનવા દેતા નથી અને હમારી સલાઓ વિખેરી નાખે છે અનેક રીતે તેઓ
 હમને હેરાન કરે છે માટે નિરાશ થઈને છેવટે હું હમારી સર્વની પાસે આવી 'તુ' મહેને
 તો કોઈ સાંભળતુ નથી પરંતુ દેશને હલાવણી માર્ગે પાછા આનંદનો સંદેશ હમે આપ્યો
 તો તે ત્રણ દુ પ્રજા પાસે મુકુ " દાદાએ પુછ્યું "તુ હમારો નિગમીઓની સખ્ય
 દેશમાં એટની બધી જાગી ગઈ છે કે હમને પણ કોઈ નથી સાંભળતુ " બાપએ
 કહ્યું " દાદાજી! એમની સખ્યાનો હમારે ખ્યાન લાવેા હોય તો મહાત્મા સાથે
 જગ આગળ આપીને 'ગી ઉપર આપણા દેશ તરફ અસારે નજર કરો તો હમને
 'અનર પ ગે" સૌ થોડે દૂર ગયા અને દેશન પૃથ્વી ઉપર પોતાના દેશ તરફ નજર કરી
 બાદલાદ બોરી ઉડ્યા "અહો! દેશમાં ગામેગામ આ લોકોની એની કેમ જાગી છે? કેકો
 કેકો ધોળા ટોપીયો પહેરના દાનરો માણુઓની સલાઓ મનેની જણાય છે અને મહારી
 સુન્દર મોહમશીના દરીયા કીનારા ઉપર આ બધું મોગુ મોગુ થુ જણાય છે? જાણુ છીએ
 ઉલારાં દોય તેમ હજારો માણુઓ ધોળા ટોપીઓ પહેરતે ભેગા થયા હોય તેમ લાગે છે
 તેતુ હું જાણુ 'દેશ?' બાપએ કહ્યું " આજે આપણા કેસરીની મંરણનિયિતુ પહેલુ સત્સંગી
 છે અને તે નિમિત્તની જા ગામેગામ સલાઓ છે 'હમારી નમરીમાં જે રથએ હોમને
 અભિગદ કર્યો હતો ત્યા આ સલા બરાબ છે, પણ રહેતી' સાથે આ સલાની અગતતા એ જે
 કે આજથી લોકોએ વિદેશી કપડાનો બહિષ્કાર કરી સ્વદેશી કાપડ અને ખાસ કરીને હાથે
 બતેનો તથા વણેનો માન વાંપરવાનો નિશ્ચય કર્યો છે અને તેટલા માટે જ નો'એ સર્ફ
 ખાદીની ટોપીઓ પહેરી છે 'હમારો ત્રણનું સમારક તો થશે ત્યારે ખર્ચ, પણ કેસરીના સમારકમા
 તો હમણા જ એક કરોડ રૂપિયા ભરાયા છે અને તેનો ઉપયોગ રાજકીય ચળવળમાં કરવાનો
 છે હવે આ સલાની વચમા મોટો માયરો આપ્યો છે તે તરફ જુઓ, રહેના ઉપર ઉચી
 જગોએ પેનો સુન્દરી જેવો પુરુષ ઉભો છે તે જોયો? તે મરુખ્ય નથી પણ દેનાઈ જાદુ
 મરે છે હમારો પથના મહાત્માઓ તો હજી પર્વતમાં છે, પરંતુ આપણા દેશમાં તો આ પુરુષ

મહાત્માના નામથી ઝોળખાય છે તે માણસોના મન ઉપર જાદુ કરી હેમને પોતાના વિચારવાળા ઠરી દે છે અને જેમ તે ન્યાયે તેમ લોક નાચે છે ' મેવકરામે કહ્યું " તે જ મહારા મિત્ર હેમના વિષે હમે હમણા જ વાત કરતા હતા અહાં પણ ની આ સખા! આવી સખા તો દેશમા મ્હારા જન્મભાગમાં બેઠ નહોતી કેમ બાદશાહ! હમને હુ લાગે છે ?" આ સાહે જવાબ આપ્યો "હું તો અભ્યખીમાં મરકાવ થઇ ગયો છું શુ આપણા દેશમાં આટલી જાગૃતિ આવી છે ? પણ આ મહાત્માની સાથે પેનો જાડો અને દારીવાળો પુરુષ ઉભા છે તે કોણ છે ? મહારા કરતા પણ તારીરે વધારે કઠાવર છે એ પણ મહાત્મા જેવો છે ?" બાઈએ જવાબ આપ્યો "એ વળી મહાત્માનો મિત્ર મૌયાના છે એની મોગત થી જ એ મહાત્મા બગડે છે એ જાડો સરકારનો કટો હુમન છે અને પોતાનો સ્વાર્થ સાધના આ પાનળા મહાત્માને પોતાના હથીયાર નરિકે વાપરે છે ' કસરી બોલી ઉઘ્યા " બાઈસાહેબ ! તમારું ધારવું તદ્દન ખોટું છે પાતંગીનો લાલ જાડો નથી લેતો પણ જાડોનો લાલ પાનળો લે છે જાડોને તો કપારની તરવાર પપ્પ ખેંચી દોત, પણ એ પાનળાએ જાડોને મીઠામાં ઉતારીને રાખ્યો છે અને હજી સુધી દેશમા એકદર રીતે શાન્તિ રહી છે તે હેને ત્રીધે જ છે " બાદશાહે કહ્યું " વસન્તીયાઇ ! તમે હમારો સદેશો લેના આત્માડો ત્યારે મહારો પહેના લેતા જાઓ જે લોકો હાન પોતાને મહારા અનુચ્છવિઓ તરિકે ઝોળખાવે છે હેમને કહેજે કે નવા સુધારાઓથી ધારાસભાઓમા તથા હેની મ્હાર તદ્દમને કાંઈ કગાની જે સોનેરી તર મગા છે હેનો બેધકક હિમન તથા બાહેલીથી ઉપયોગ કરજે. અમલદાર વગમાં જનાથી બ્હી જગો નહિ તેમ જ હેમના હસવાથી ઉતરા ! જગો નહિ ગભ્યકર્તાઓની સુમિઓ નુ ઉડી છે તદ્દમને તેઓ અર અર હનવગે, તદ્દમારો જ્યા મતજે. નહિ હોય લાં ઉભા કરવાનો યત્ન કરો, પોતાનું કામ કહાડવું હરો ત્યારે નમ્ર જની તદ્દમને ફોસજાનવાનો પ્રયત્ન પણ કરજે, પરંતુ આ સવથી તદ્દમે સાનન્ય રહી નિ સ્વર્થ જુદિથી તેમ જ સગીન જ્ઞાનથી સન્ન થઇ ધારાસભાઓની ભૂમિ ઉપર સ્વરાજ મારેનું યુદ્ધ ચાલુ રાખજે " વસન્તીયાઇએ મેવકરામ તરફ ફરીને વચ્ચું " તમારી તરફથી જો સદેશ છે ? " મેવકરામે કહ્યું ' બાઇ ! મહારો પ્રથમ સદેશ તો મહારી સેવક સમાજને આપજે કે તદ્દમે સર્વ નિ સ્વાર્થ તથા ખતથી કામ કરી રહ્યા છો તેથી હું ખુબી થયો છું પણ સરકાર પક્ષની સાથે જ જોડાવે કામ કરવાનો મહારો ઉદ્દેશ નહોતો તદ્દમે બૂલી જગો નહિ કે તદ્દમે પ્રથમ પ્રજાને મેવકરો છો, સરકારન નથી પ્રજાની તરફથી તદ્દમે તદ્દમારી સામે ઉત્થન કરી નહિ. પ્રજાપીય સરકારોમાથી નીજા માત્ર એક પક્ષ સાથે જોડારામા તદ્દમે બૂન કરી છે તદ્દમારો મત જુદા હોય તો મહાસભામા રવીને તદ્દમે લડો અને પ્રજાનો મત તદ્દમારી તરફ લેના પ્રયત્ન કરો, પરંતુ તદ્દમારૂં યોગ્ય સ્થાન છોડી સકુચિત ક્ષેત્રમા ભરાઇ પેગ છો તે મહાત્માન પ્રમાણે આપણી સમાજના પાદર્શની વિરુદ્ધ છે ધારાસભાના સભાસદોને કહેજે કે આપણા દેશના આર્થિક પ્રજોનો અજ્ઞાસ ઉડી રીતે કરજે. બિવિધમંજીઆપણે સરકારની રહામે આર્થિક

રાજાની સુમધી જ લહડાતુ છે તહેને માટે ઉઠા યાનથી સજ્જ થયો અને આ વિષયમાં
 કુશળ નિહાનો લેતપ્પન થાય તહેની કેળવણીનો પ્રયાગ વધારતે અને મહારા ગિત્ર જે હોય
 દેશમાં મહાત્મા તરિકે ઓળખાય છે તહેમને કહેતે કે તહેને જે નવીન પદ્ધતિની ચળવળ
 ચાલી રહ્યા હો તહેમા રહેના નૈનિક નત્ત માટે કહેતે જાહુ ઉચ્ચ પ્રાસરી ગણુ કુ પરન્તુ
 તહેની સાથે અટલુ ખામ કહેતે કે પોતે મહારામાં માનવારો છુ અને મરકાર સાથે
 સહમર કરીને પણ નૈનિક ગળ વડ હડત ચતારી ગણાય તેમ હું માતુ છુ કારણ કે આપણે
 આદ્ય ખરો અને આજની છે એટલે અન્તે આપણને વિજય મળ્યા વિના રહેશે નહિ પરન્તુ
 એસહકારની રીતિ પ્રગળે પસદ કરી હોય અને તહેને અજમાયેશ આપરી હોય તો
 આગળ પચવાં જાહુ સલામીને પેનાની જરૂર છે કારણ કે અસહકારી તહેમણે જે કમ
 ચોજેતો છે તે ઘોઘ વખતમાં ફગિમૂન કરવાને આપણો દેડ હજી તૈયાર નથી.
 માટે જાહુ ઉતાવળ કરીને પ્રગળે આગળ ખેંચી જતો નહિ નહિ તો દેશમાં કુસપ
 અને અવ્યસ્થા થયા વિના રહેશે નહિ " તે પડી કેસરીતો વાગે આન્યો તહેમણે
 કહ્યું "નાનસાહુઈ ! મહારો પણ આટલો સરેગો મહારા અનુયાયીઓને લઈ જતે તહેમને
 કહેતે કે મહારા મરણુ પડી તહેને અન્દર અન્દર કનહ કરી રહ્યા હો તે આપણા કાયની
 નિદિ, માટે અત્યન્ત અનિષ્ટ છે અસારે આપણે સપ ને એકનાની ખાસ જરૂર છે ને જૂની
 જગો નહિ તથા દેશના આપણા વિભાગના શ્રેય ઉપર નહિ પરન્તુ આખા દેશના શ્રેય
 માટે ધ્યાન આપતે જે પુરૂષે આપણા દેશમાં અત્યારે અપૂર એકતા લિપ્ત નડી છે
 તે તેની સાથે થોડો મતભેદ હોય તો પણ સહકાર સખખે મહારે પણ તહેની નાથે ફરીએક
 આળોમાં મનમેદ હતો પરન્તુ આપણા વિજય માટે એકતાની જરૂર મહેને વિશેષ જણા-
 વાને લીવે મનખે છતા પણ હું તહેની સાથે જ રહ્યો હતો આપણામાં અન્દર અન્દર
 અસહકાર હોતો તો જ સગર મહામેનો અસહકાર સફળ થશે મહાત્માને મહારી તરફથી
 એટલુ ખાસ કહેતે કે અસહકારના કાર્યક્રમમાં જે વસ્તુઓ માટે આપણામાં ઓળખા-
 ઓળખા મતભેદ હોય તથા જેને માટે પ્રગળ તૈયાર હોય તે પ્રથમ હાથમાં લેતે તેમ જ
 નૈનિક પ્રજાન તથા માર્યસાગ ઉપર લહમાનુ હુદનો પાયો રચામાં મનુષ્ય રસલાવતાં મૂળ-
 તત્ત્વો વિસરી જતો નહિ " વસન્તીગાહએ દાદા તરફ ફરીને કહ્યું "દાદા ! તહેમારો
 સદેશ ગો લઈ જાઉં છુ ખાસ તે માટે આવી છુ " દાદાએ ગભીરપણે કહ્યું "હું જુના
 જમાનાનો માણસ છુ જે રિયતિમાં મહે આપણા દેશને પ્રથમ જોયો હતો તહેના કરતા
 હાલની રિયતિ બેશક ઘણી સુધરેલી કહી શકાય પરન્તુ રાજકીય પ્રગતિ માટેની ચળવળ
 હંમેશાં એવી હોય છે કે જેમ જેમ લોકોમાં પ્રભાવીતા વવળી જાય તેમ તેમ તે ચળવળ
 ધવરે વિશાળ તથા અવરાન થતી જાય છે આપણા દેશમાં પણ તેમ જ થવા પામ્યું છે હમે
 તહેમારો રખતમાં ઉદામ પક્ષના મણાના અને અધિમરી વર્ગો તિરમકાર તથા ઓળો
 ધણુ મદદ કરતા હવે એવો સમય આ ચો છે કે તે જ વર્ગે હમને આત્મક ગણી પ્રગળ

આગળ ધરે છે અને પ્રભ તે જોઈ સ્વાભાવિક રીતે હમે છે જેમ જેમ આપણી પ્રજામાં એકતા આવતી જાય છે તેમ તેમ તહેને પોતાનું આત્મતાન ધનુ જાય છે તથા તેમ તેમ આપણા વિરોધીઓ પણ આપણી સ્થાને વધારે જગવાનું વિદિતા મૂકના જાય છે અને તદો પદોથી વળવા માટે આપણી રીતિ પણ કાંઈ ખરે વધારે જગવાનું તથા અસરકારક થવા તરફ બદલાતી જવી જોઈએ આ સર્વ સ્વાભાવિક છે અને તેથી જ એક કાળે ઉદામ પણ તે ધર્મના કાળમાં વિનિન ગણાય છે અમે તે કાળનો આશ પોતાનામાં અભૂત કંઈ નવો જ નેતા હમેશા દરેક કાળે ઉત્પન્ન થાય છે આવો નીન અર્ને અપૂર્વ નેતા જે હાન વ્યાજબી રીતે મહાત્માના નામથી ઓળખાય છે તે આપણા દેશમાં સદામારે ઉત્પન્ન થયો છે તદમારા માનના પ્રમાણે તે પુરુષ જે પ્રજાને હૃદી દીતામાં ધસડી જતો દેખ તો તદમા તે પુરુષનો તેમ જ પ્રજાનો વાક નથી પરંતુ ખરો વાક સરકારનો છે કે જેના કૃત્યોથી આની પ્રચલ્લ લાગણી દેશમાં ઉત્પન્ન થઈ છે અને દેશનો મોટો ભાગ અન્તે અસહ કારના અતિમ તથા વિદેશ મળને પણ ગ્રહણ કરવા નેપાર થયો છે માટે બાહ્યસાહેબ ! આશિ સદેશ તો સરકારને છે અને તે એ જ છે કે જે વિવિધ કારણોથી હાનનો બચકર અસતોષ દેશમાં ઉત્પન્ન થયો છે તે સર્વ કાસ્ટો મૂળથી ઉમેડીને પ્રજાની સુખશાન્તિ માટે તેમ જ સરકારના પાતાના અસ્તિત્વ માટે જોડાની ઇચ્છાને અનુસરણ સ્વરાજ્ય સરકાર જેમ અને તેમ જ નહીં સ્થાયે ”

આ વાક્ય મુર ચતાની સાથે સ્વર્ગની ચારે દિશા “અસ્તુ”ના દિવ્ય અવાજથી માણ પ્રહી અને વસન્તીબાઈનું સુદમ સરીર તહેના સ્થૂળ સરીર તરફ ઉતરી ગયું

તે, હું અને પ્રભાત.

લેખક — શ્રી બટુભાઈ ઉમરનાડીયા, બી એ . . .

નિત્ય રોજ અરહે જગતને જગાડવા જતા—હું અને પ્રભાત પ્રભાત રોજ મહેને તેડા આવતો. કાને પણ વેળાસર તહેલે મહારા દાર ખખડાવ્યાં

“અહ્યા પ્રભાત ! અહિ આવ તો !” મેં તહેને કહ્યું પણ તે તો અધીરો થઇ રહ્યો હતો—અદર આવવા તેલે ના કહી જેમતેમ—મહામહેનતે તે અદર આવ્યો

“પ્રભાત !” કોઈ ન સાંભળે તેમ મેં તહેને કહ્યું “આજ આપણે મેલા જઈએ તો ?”

પ્રભાત તો બેચાકગો થઇ ગયો !

“કેમ ?” અધિરતાથી, તહેલે પૂછ્યું

મેં પણ કેંડ અજાણીથી ઉત્તર આપ્યો.

“જો પ્રભાત ! એમ ઉતાવળ ક્યેં નહિ ચાલે છુ જાણે છે, ત્હારી સાથે આવવા માટે મ્હારે મન લેવી પડે તે ?”

“રજા ! વળી રજા કેમની ?” તે બબડ્યો.

“ત્હારી ઉંઘા જેવી એક છે મ્હારે, ત્હેની” મેં કહ્યું.

પ્રભાતે ખારીમાથી દેખાતા આકાશ તરફ નજર કરી એની ઉંઘાની યાદમાં ત્હેના લગ્ન મ્હોપર એક દ્વિતિ હાસ્ય રમી રહ્યું વિચારમાંથી જાગતા ત્હેણે કહ્યું

“હીન્, ચાલ હું વચ્ચે જોડી થકશ પણ—”

“હા-હા-બહુ વાર નહિ થાય પછી કાર્ડ ?”

અમ્હે મ્હારી ઉંઘાના ધર તરફ ગયા

ધરપાછળની વાડીમાં તે કુલો નુટતી હતી વાડ દૂદી હું અદર ગયો એની ઉંઘાના સ્વપ્નો અનુભવતો પ્રભાત બહાર ઉભો હતો

મોગરાના ક્યારાઓ પામે તે હતી ત્હેણે મ્હને જ્ઞેયો, પણ તે કે જ ને જોતી તે તો એનાં પૂનો નિષ્ણે જતી હતી

હું ત્હેની પામે ગયો ત્હેણે મ્હને ના પણ ન કહી, ને મ્હને જોવાન્યો યે નહિ તે તો એના કૂનો નિષ્ણે જતી હતી, ને વાડની પાછળ પ્રભાત અધીરો થઈ રહ્યો હતો

હું સ્તંબ્ય ઉભો રહ્યો, મ્હને કે જ સમજ ન પડી, માન નિરકુશ એને હું જોઈ રહ્યો હતો, પણ એ તો એના કૂનો વિષયા કરતી, ને વાડી બહાર પ્રભાત બહાળ કરી રહ્યો હતો

કુલો વિણતી તે હોજ પાસે ગધ ને હોજનાં પથરપર કુલો ઉગાજતી બેડી

હું ત્હેની નજીક ગયો, ને ત્હેના પગ આગળ બેસી પડ્યો ને નીચાં નયને ધીરથી ત્હેના અંતરને મ્હે સ્પર્શ કર્યો, પણ તે તો કુલો ઉગાજતી કરતી ને વાડી બહાર પ્રભાત જુઓ માયે જતો

કેટલીક વારે મ્હે આજ્ઞો ઉચી કરી, ને એને જોતા મ્હને કેંક થક આગ્યુ અકરમાત ત્હેના પગે બાંડી પડ્યો પણ તે તો એના કુલો ઉગાજતી કરતી ને વાડી બહારનો પ્રભાત જુઓ માયે જતો

વાડીના ઘુલજુનો શાન્ત થયાં હતા, હોજનુ પાણી બધ પડ્યું હતું, પ્રભાત જતો રહ્યો હતો ને હું ત્હેના સર્જો ચૂમ્યા કરતો પણ તે તો એના કુલો ઉગાજતી કરતી હતી.

અસહકાર અને અહિંસા

લેખક — રા. ચન્દ્રશંકર નર્મદાશંકર પડયા, ખી એ, એનએન ખી

૧

"It is my conviction that we are in sight of the promised land, but the danger is the greatest when victory seems the nearest. No victory worth the name has ever been won without a final effort more serious than all the preceding ones. God's last test is ever the most difficult. Satan's last temptation is ever the most seductive. We must stand God's last test and resist Satan's last temptation if we would be free."

'Non violence is the most vital and integral part of non-co operation. We may fail in everything else and still continue our battle if we remain non-violent. But we capitulate miserably if we fail in adhering to non-violence.'

આ સુસના જુનાઈ માસની ૨૮મી તારીખના "યમ ઇન્ડિઆ"ના અકામા "Non-violence" એ શીર્ષક નીચે લખેલા લેખમા ગાંધીજીએ ઉપરના તમ્બો લખ્યા છે જેઓએ ગાંધીજીની પ્રતિજ્ઞાનું મૂકમ અવનોકન કરું હશે તેમને જણાવું હશે કે ગાંધીજીનામાં સાવધતાનું અને સાહસિકતાનું અદ્ભુત સમિત્રણ છે. ઇ.સ. ૧૯૨૦ ના એપ્રિલમા એમણે સત્યાગ્રહ મૂકાયો એ અસામાન્ય સાહસિકતા સિવાય અશક્ય હતું તેમણે જોયું કે પોતે "દિમાલય જેવડી ગળવર" બન કરી કે આત્મસયમને ન ટેવાયતી પ્રજા ઉપર વિશ્વાસ મૂક્યો. તેમના કડવા અનુભવે તેમને શીખ વુ કે જ્યાં સુધી પ્રજા આત્મસયમ માટે કેળવણીથી કેસાઈને તૈયાર થાય નહિ ત્યાં સુધી "અહિંસાત્મક અસહકાર" કે "સત્યાગ્રહ" સંપૂર્ણ સફળતા ન મેળવી શકે તે પછી તેમણે સ્વતંત્ર દિશામાંથી ને દુશ્મતાથી સત્યાગ્રહ મુનતવી રાખ્યો. લોકોને સ્પષ્ટતાથી તેમનો દોલ બનાવો, અને ક્રમે ક્રમે લોકોને કેળવવાનું અને કમવાનું કામ હાથમા લીધું તેમણે અત્યાર સુધી જે જે રાષ્ટ્રીય ક્રમો હાથમા લીધા છે તેમા લોકોની કેળવણીનું અને હમોગીનું તત્ત્વ પ્રમાણ ૧૫૦ બોલે છે એ જેઓ જેમ નથી શક્યા તેઓ ગાંધીજીને ન્યાય નથી કરી શક્યા એ સ્પષ્ટ છે સરકારી ખેતાઓ, શિક્ષણ સંસ્થાઓ, ન્યાય સરચાઓ ધારાસભાઓ આદિનો ત્યાગ જેટલે અગ્રે સરકારને પ્રજાનીય અકુશમા લાવવાના હેતુથી પ્રેરાયતી હતી તેટલે જ બન્ને તેથી વધારે અગ્રે લોકોને આત્મબોધથી આત્મસયમ શીખવવાના અને આત્મશુદ્ધિ કરાવવાના હેતુથી પ્રેરાયતી હતી ગાંધીજી જેમ શક્યા કે કેટલાક ધારતા હતા તેના કરતા લોકોએ હાંમેસના ક્રમનો વધારે અમલ કરી બનાવો, પણ તેઓ એ પણ જેમ શક્યા કે એ અમલ પૂરેપૂરે નેતિ એટલું જ નહિ, પણ જેમ જેમ તેટલો રત્યમ્ પણ નહોતો જેઓ ગાંધીજીના અશરોને વેગળી રહે છે તેઓ તેમના ક્રમોને "નિષ્ફળ" કહી કૂત-

શુભામિત્રીનો, મજામ (સચિત્ર) ૨ ૨-૦-૦ એન એન ત્રિપાઠી એન્ડ કંપની મુબાઈ.

કૃત્ય થયા માને છે જેઓ ગાંધીજીના પદપ્રવાહમાં તણાયે જાય છે તેઓ ત્હેમની પ્રજાતિઓ-
માથી સફળતાના અંગે તારની કાઠી, ત્હેમને વડીની ધોરીગરીથી ગોઠવી, કાગી હાકીનો
ઉપર પડેલો દાગી, “સકલ” એનામઆપે છે ખાસ હેતુપૂર્વક જન્ને પક્ષે આમ જતા
દુએ એવું વાતવ્ય નથી, એમ યાચ છે—અત્યે કે અગત્યે—એ કાગી હાકીન છે તરખ
ધરીશ્વ ગાંધીજીના મુખ્ય આશય ઉપર અને નાતપર્યાય ઉપર દૃષ્ટિ રાખીને સનામતીથી કહી
શકે એમ છે કે ગાંધીજી લોકોની કમોડીમાં એટલા ફાવ્યા છે કે તેઓ લોકોને કમે કમે મહેન
આગળ લઈ રહી શકે, પણ તેઓ એટલા નથી ફાવ્યા કે લોકોની પાને “સલામત” ના
ઉત્તર તપ માટે પૂરતી નૈયારીની આજ્ઞા રાખી શકે ગમે તેમ હોય, ગાંધીજીએ બેઝનાડના કમની
યોજનાથી એ જ સામીત કરી બતાવ્યું કે લોકો અમુક અંશે તૈયાર છે, અને અમુક અંશે
તૈયાર નથી, તે કમના અમને પણ એ જ દર્શાવ્યું “સલામત”ને મુનતરી ગમવાનો ફાર
પણ એ જ મૂલ્ય છે સંલેપમાં, ગાંધીજી બે કુદાની શકે છે તો ગાંધીજી જવાબદારી પણ
પૂતાની શકે છે, ગાંધીજી બે ગમવર સાદસો ખેડી શકે છે તો ગાંધીજી અતિશય સાવધના
પણ રાખી શકે છે, ગાંધીજી બે લોકોની રાકયતા ઉપર પોતાની પુષ્કળ શ્રદ્ધા બતાવે છે તો
ત્હેમની મર્યાદાઓની પણ સુક્ષ્મ સમજણ દર્શાવે છે જે “અહિંસા” નિયેતા બેખમાથી
આરબના રાષ્ટ્રો ઉતાપા છે તે એકીનખતે ગાંધીજીની સાહસિકતા અને સાવધતા સામીત કરે છે.

૨

ગાંધીજીએ પોતાની પ્રવૃત્તિને “અહિંસાત્મક અસહકાર” એવું સ્પષ્ટ નામ આપેલું છે.
તે ઉપેક્ષા, જ્યારે જ્યારે જરૂર જણાય છે ત્યારે ત્યારે ત્હેમના બાપણોમાં અને ત્હેમના લેખોમાં
ત્હેમણે અતિશય સ્પષ્ટતાથી અને વિસ્તારથી “અહિંસા”નો બોધ કરેલો છે તેઓ વારંવાર
કહે જાય છે કે તેઓ પશુમન કરતાં આત્મબલને વધારે સફલ અને સગલ માને છે એટલે
હિન્દને તેઓએ “અહિંસાત્મક અસહકાર” નો ઉપાય બતાવે છે તે માત્ર હિન્દનિ શસ્ત્ર
છે ને લશ્કરી દૃષ્ટિથી લડવા તૈયાર નથી માટે જ નહિ, પરંતુ શસ્ત્રાત્મક લડતુ એને તેઓ
જગતીપણની નીતાની માને છે માટે સંલેપમાં, ગાંધીજીને તો અચલ શ્રદ્ધા છે કે જે હિન્દન-
લોકો “અહિંસાત્મક અસહકાર” નું મત યથાવિધિ પાળે તો પગલ અને ખિનાઈતના સવાયોનું
નિરાકરણ સરકાર પાસે કરાવી શકે એટલું જ નહિ, પરંતુ સ્વરાજ્યનું પાથ પણ સાધી
શકે તેઓ તો એટલે સુધી આમળ જતા વાગે છે કે હિન્દ બે ત્હેમણે સૂચવેલા ઉપાયનો
યથાવિધિ અમલ કરશે તો તેથી માત્ર પોતાનો જ ઉદ્ધાર કરશે એટલું જ નહિ, પરંતુ આત્મો
દ્ધાર કરનારો એક ઉત્તમ માર્ગ જગત સમક્ષ રજુ કરી જગતનો ઉદ્ધાર સાધવામાં નિમિત્તરૂપ
ચરો નામદાર વ્યક્તિ આદિ કાનાટને ગાંધીજીએ લખેલા પુત્રના પત્રમાં ઉપરનો જાત સ્પષ્ટ રીતે
આપી રહેલો હતો “બાધિગ્રસ્ત હિન્દ અને બાધિગ્રસ્ત જગત ત્હેમનો ઉપચાર કેટલે અંશે
અજમાવશે તે જોવાનું છે, અને તે અજમાવશનું પરિણામ શું બાવે છે તે એથી જે વધારે
જોવાનું છે.

અને “ અહિંસા ” નો આદર્શો અસહ ઉપદેશ ગાંધીજી કરે છે છતાં એમની “ અહિંસા-મંત્રક અસહકાર ” ની મહાપ્રતિષ્ઠિત રહાએ જે ગંભીરમાં ગંભીર બાધ રજુ કરવામાં આયે જ્યાં છે તે એ છે કે તહેને પરિણામે અસાન્નિત થયો, અન્યવસ્થા પ્રસરશે અને લોહીની નદીઓ નહેરો આ બાધ માત્ર અમેજ અમનદારો તરફથી જ રજુ કરનામાં આવે છે એમ નથી, આ બાધ આપણા અનુભવી દેશભક્તો તરફથી પણ રજુ થાય છે જે અત્યુન્નિયતરી કલ્પનાઓથી આ બાધ રજુ કરવામાં આવે છે તહેમની આપણે ઉલ્લેખ કરીશું, જે હેતુઓથી આ બાધ રજુ કરવામાં આવી શકે તહેમના પૃથકકરણમાં પણ આપણે પ્રવેશ નહિં કરીએ, જે છૂટા ઝાંચા અપરાધોને અથવા શકારપદ મનાવોને જરામગ ગોડરી તહેમની પાઠજી રહેલા “ મહાભય ” નો “ દાઉદ ” ખડે કરવામાં આવે છે તહેનાથી આપણા યાનત ઘુઓના તરને આપણે આપાત થવા નહિ દહએ આપણે તો સ્વસ્થતાથી તરાસીશું કે ‘ ગાંધીજી શું કહે છે ? ’ ને ગાંધીજી કહે છે તેમ થવાનો સમય છે કે નહિ ? જે બીતિ ગાંધીજીના ટીકાકારો બનાવે છે તે સાધાર છે કે નિરાધાર ? એને એ તે બીતિ સાધાર હોય તો તહેના સમયનું પ્રમાણ કલ્પનામાં ટીકાકારો ખગ છે કે ખોટા ? ” -

ગાંધીજી શું કહે છે તે તો આપણે જોયું ગાંધીજી એમ કહે છે કે જે લોકો પૂરતો આત્મસમય બતાવે, અને સમય મમે તેટલી હિંસા કરે છતાં લોકો “ અહિંસા ” ના મનનું મરમ પર પાનનું કરે તો આખરે જરૂર સરકાર દારે અને લોકો છતે-અથાત્ સરકારને બેઠાની ઇચ્છાને માન આપવું પડે ગાંધીજીના ટીકાકારો એમ કહી રહ્યા છે કે સરકાર પોતાની પ્રતિજ્ઞા જાળવવા દમનની *Repression* ની-કાર્યનીતિ જરૂર અપવાગ કરવાની, લોકોમાં તેથી ઉલ્ટે સ્થિતિ અને અસાન્નિત થવાની, તહેને પરિણામે સુનેહના અને સુવ્યવસ્થાના ભગ્ન થવાના અને તે થશે એટલે સરકાર ઉવટનાં સખત પગલાં ચેવાની, ને પરિણામે જાનમાનની ખુશ્હાલી થવાની સંસેપમાં, ગાંધીજીના ટીકાકારોનો મુદ્દો એ છે કે ગાંધીજીનો પોતાનો આશય મમે તેટલો સારો હોય, પરંતુ મનુષ્ય સ્વભાવ એવો છે કે સરકાર અને લોકો વચ્ચે મારામારી થવા વિના રહેવાની નથી, અને તે મારામારીને પરિણામે આખરે લોકોને જ સહન કરવું પ્રયત્ન

હવે, તટસ્થ પરીક્ષા જેઈ શકે, એમ છે કે ગાંધીજીના કહેવામાં પણ સંપાદિ છે, અને તહેમના ટીકાકારોના કહેવામાં પણ સત્યાર છે ગાંધીજીની જેમ લોકો ઉચરતી મદ્દા વધારે પડતી દેખાય છે તેમ ટીકાકારોની અશ્રદ્ધા પણ વધારે પડતી જણાય છે આજેના, અગત્ય વગેરે અપમાનો બનાવે મનારી આવે છે કે ગાંધીજી આશા રાખે છે ને માગે છે તેટલા તૈયાર લોકો નથી, ટીકાકારો માનના હના અને કહેના હના તેમ “ લોહીની નદીઓ ” દહ નથી વહી એટલું જ નહિ પરંતુ સરકારી ઉલ્ટેરણી પુકડા હોવા છતાં વ્યક્તિઓએ તેમ જ લોકસમૂહોએ વિરમયજનક આત્મસમયથી શાન્તિ બળગ્યાનાં પણ અનેક દહાનો રજુ થતા જ આવે છે સંસેપમાં વ્યક્તિગત કે રાષ્ટ્રીય સત્યાગ્રહ માટે અપીરાઈ બતાવનાર અલ્પ સંખ્યાને, “ સાવધાન ” થનાનું ઉદ્દેશ્ય નેના પ્રયત્નો

જેમ બન્ને જાય છે, તેમ અમહકારના ટીકાકારોને પણ આસાપુરો અનુભવાવે એવી સાંખી-
તીઓ ગાંધીજી અને લોકો આપી રહ્યા છે. “હાનને બંને બાજુએ છે,” તેને એકઠંગી કહેવું
એ આપુ સત્ય નથી, સત્યારા છે.

૩

છેરતે એક વિશેષ જ્ઞાનત ગાંધીજીની વ્યક્તિને અને ગાંધીજીની મહાપ્રજ્ઞિતને અનેક
દૃષ્ટિઓથી જોઈ શકાય એમ છે. જડવાદથી વ્યાધિગ્રસ્ત થયેલા જગતને “આત્મ-રાહ”ને
ઉપચાર કરનાર જગદુદ્ધારક ધનંતરી રૂપે તેમને કેટલાક જોતા હશે, પાશ્વર્ય સરકૃતિના
નિપમય મોહપ્રાતામાંથી એવિયાને મુક્ત કરી પોતાની પોર્સાત્વ સરકૃતિની ઉપાસનાનો ઉપદેશ કર-
નાર “એવિઆધ આગ્રાદીના પશ્ચાત્તર” તરીકે તેમને બીજાઓ જોતા હશે, અનેક દિ-દી-
વાનો તેમને ક્રિષ્ટિય સત્તતનત જેવી સમર્થ સરકાર પામે દિ-દીની દીન પ્રગતે ટૂંકા ઉભા
રહીને સ્વમાનપૂર્વક પોતાના હકનો અમન માગતા સીખનાર રાજકીય લોકનેતા તરીકે જોતા
હશે તેમની મહાવ્યક્તિને અને તેમની મહાપ્રજ્ઞિતને ગમે તે દૃષ્ટિથી જોતામા આવે, એક
મોહી જ્ઞાનત લક્ષમા રાખવા જેવી છે ગાંધીજીની પ્રજ્ઞિત-અહિંસાત્મક અમહકાર-એક અપૂર્વ
પ્રયોગ છે, એક નવો અખતરો છે થોડી પસંદ કરેલી વ્યક્તિઓ ઉપર જ નહિ, મનુ-
આખા દેશની વસતી ઉપર એ અખતરો અજમાવવામા આવે છે એ અખતરોની સફળતા-
નિષ્ફળતા વિશે જુદા જુદા પ્રમાણોમાં શ્રદ્ધા રાખનાર મનુષ્યો ઉપર એકીવખતે એ અખતરો
અજમાવાય છે ગાંધીજી તો પોતાનાથી બનતું શાન્તિ માટે કરી રહ્યા છે અને ક્યે જરો જ-
તેમ તા કસાયેતા સહકારીઓ અને અનુયાયીઓ પણ પોતાનાથી બનતું કરવા નહિ ચૂકે સક્ષે-
પમા, જેઓ શાન્તિના અને સુવેદના સાચા પ્રેમીઓ છે તેઓ તો વાતાવરણ શાન્ત રહે તે માટે
વિદ્યાર્જિત પ્રયોગો કરશે જ અને છતાં આ અપૂર્વ પ્રયોગનું શ્રેય એનું તો ગમનાર છે અને
તે શ્રેયની જુદી જુદી ભૂમિકાઓ એવી તો અસમાન છે કે ક્યારે ને ક્યા તુ થો તે કહી
સકતું મુશ્કેલ છે સરકારી દુરામદ રહેને પ્રજાએ કોઈ પણ પ્રકારની ઉચ પ્રજ્ઞિત સેવા વિના
પૂરે પૂરું નહોતો, આ “અહિંસાત્મક અમહકાર”ની પ્રજ્ઞિત ગાંધીજીએ રજૂ કરી છે અને
અત્યાર મધ્યે તો તેમણે તેને કાલુમા વસ્તુનું રૂપી છે જો સરકાર ગાંધીજીએ આરભેલા
જનનવ “શાન્તિ-યજ્ઞ”માં હેતુપૂર્વક ભગ પાડવાની ભૂન નહિ કરે, અને જો લોકો ગાંધીજીની
હૃદયનુસાર અહિંસાત્મક વ્યથારિધિ પાલન કરશે તો તો તત્ત્ર શીર્ષિકો મૂલિ । પ્રભુ એ પુણ્ય
અને કૃષ્ણાણ્યમ પરિણામ આણે એટલું જ મંજીનાનું

ચાંદનાનાગ, ગિરગામ,
મુનાઇ, તા ૧૫ ૮ ૨૧

ચિત્તક્ષોભ.

લેખક — રા. ' વિનોદકાન્ત, ' બી. એ

" Oh yet we trust that somehow good
Will be the final goal of ill

So runs my dream but what am I?
An infant crying in the night
An infant crying for the night
And with no language but a cry

—In Memoriam L

સૌ સૌ અનિષ્ટ થઈ જન આ ભરું છે,
ને પ્રાણને જરૂરતા અભુસખ્ય પાશ,
તો યે કહે હૃદય " મા તું યજે નિરાશ
એ સૌ અશુભ પળતા શુભતા જ પન્થે "

" વ્યાધિ અને જાડી વ્યાધા મન-પ્રાણની જે,
જે વેના દમત આ તુજ આત્મ ક્ષેત્ર,
જે કાળી સચવ વ્યોવત જીવ સારો,
તે સૌ અનિષ્ટ પળતા નથી જિ પન્થે "

" ના સૃષ્ટિમા કંઈ જ લક્ષ્યવિહોળું જાણુ,
એકેકે ય વસ્તુ તથી છેક નિનષ્ટ થાતી
શન્યત્વગર્ભમહી એ તથી કે નખાતી,
અઘાંઘો જવ ધરન છ મહેલ પૂજુ "

" નિત્યે મરે અભુગવ્યા લગુચર જન્મ
તેનાં ય મૃત્યુ મહી છે કુર્ષ ભેદ મૂલ
દીવે પડી જળા મરે છ પનગ મૂલ,
સારે છ તે ય કષ્ટ હથ તણો સુદેવુ "

આતુ કહે હૃદય, હોય ન હું પિત્રાતુ,
શી વિધિ દુષ્ટ થયો તે વજ્રોત્પન્ન જાગે ?
સૌ સચઈ પતિત પુણ્યતોણા પરાગે ?
રે ! માન માનવીતણું કયમ છેક ગિણું ?

જાડીજાડી તલપિ આસ-મહેને રહે કે,

અન્તે-કહિક-કહિ એ પરમાન્તવેળ,

મોના ય દુખ મની શાન્તિ થશે જ રહેવ,

નતા સિશિર જન્યમ ધન્ય વસન્ત આવે

એ સ્વપ્ન મહાર્ક, પણ હું છઉં, કાણુ જોવા?—

અધારી રાતમઠી રાતું અનાથ બાળ,

અધારથી ઉગરવા ચહતું પ્રકાશ,

ના જેની રૂઢન વિના કંઈ વાણી,—એવે

આદમર્ટ હોલની જંગી જાહેર સભા.*

લેખક—પ્રો કાન્તિલાલ છગનલાલ પંડ્યા, એમ એ

આ રાત્રિવારે આદમર્ટ હોલમાં મહોટી જાહેરસભા થઈ હતી આયરલેન્ડની સાથે સુલેહ કરાવનાર (કરવા પત્ત કરનાર) કાઉન્સિલ—*Peace with Ireland Council*—ને ખોલાવી હતી એરિક્વથ એમાં સામેલ થયેલ હોવાથી મહારી આતુરતા વધી હતી. ખોલે તબુ વાળે સભા હતી હોલ મહારી કોલેજની. ખોલમાં જ છે, અને એ કે કામ છોડીને જતાં જીવ કપાઈ ગયે, છતાં એરિક્વથને સાંભળવાની તક ન ખોવી એ લાગણી છતાં ગંધ—ખાસ કરીને જમનાદાસલાલ દીકીટ લખીને લેખારેદરીમાં આવ્યા ત્યારે એ કે ઘણી દીકીટો મૂકત હતી, પણ અમે રાં શિન્ગની લીધી હતી, તેથી જલ્દ પામે ને રહામે જ બેસી રાખ્યા હતા.

આદમર્ટ હોલ—વિક્ટોરીઆના પતિ પ્રિન્સ આદમર્ટના નામ ઉપરથી એમના જ સ્મારક તરીકે બનાવેલો છે “રૉયલ આદમર્ટ હોલ”. આજથી લગભગ પચાસ વર્ષ ઉપર એ લાખ પાઉન્ડને ખર્ચ બધાવાળો હતો તે આખી દુનિયામાંના મહોટામાં મહોટા “હોલ” મોના એક ગણાય છે નવ દળર કરતાં વધારે માણસોને તે સમાવી શકે છે એમાં સબ-કીચ સભાઓ ઉપરાત, સંગીતના જલસાઓ, *boxing* ની કુસ્તીઓ વગેરેના પ્રખ્યાત તમાશા થાય છે, વગેરેવગેરે એવાનમાં જ એક દળર માણસો બેસી શકે; એની ઓર્ગન-પાસનો “એશીયીએટર”માં લગભગ દોઢ દળર, એથી ઉંચે “boxes” ની ત્રણ હરિ, એથી એ ઉંચે “balcony, picture-gallery and promenade.” (આપણે જેટલે એટલે ઉંચે ચઢ્યા નથી) મહોટુ બીમસેનીઆ “ઓર્ગન” છે પહેલી વાર હું જયે ત્યારે રશિયા ૥ પ્રગ્લસતાક રાજ્યની ત્રીજી જગતી હતી, તે વિજાએ એની લગભગ નવ દળર

* ઇન્ડિયની લખાણો આ પત્ર પ્રકટ કરવાના મૂળ હેતુથી લખાવેલા ન હતા, પરંતુ મુજબના સાંનાથ વાચકવર્ગને તેમાં રસ પડે તેવા લાગનાથી પ્રકટ કરવામાં આવી છે.

અન્દરો કર નર્મદાશ કર પંડ્યા

દ્વાસામનો અફરકે ૨ ૧-૪-૦ એન એમ ત્રિપાઠી એન્ડ કંપની મુબાઈ

વાસળીઓ ગાજી રહી હતી અચ્ચ ખનિ થતો હતો બેસવાની સગવડ ઉત્તમ, શ્રવણની વ્યવસ્થા પણ ખાખી વિનાની

પેટફોર્મ ઉપર યજ્ઞોત્ય પ્રમુખ લોર્ડ બેન્ટિન્ક ને એની બન્ને માલુએ ખીજ વક્તાઓ ઍરિકવથ આ થો લારે બહુ હવનાદ ન્યથો હતો પોઝાસોથી પણ વધારે ઉમરનો આ ડોસો જરાય ડોસા જેવો દેખતો નહોતો માથે સફેદ વાળ, પણ તો નહિ નહોતું મ્હો અને જાણો લાન પ્રતાપી બેઠો લારે પણ એવા અખીરી રૂઆમથી કે જલ્દી હજી મિટિલ સત્તનતનો નાયક પોતે જ દોષ વચ્ચે વચ્ચે નીચેનો ઍમ મરડાએ હતો, અને અમે જ્યારે અડખડ દસતા ત્યારે એની મુખમુદ્રા ઉપર રિમતથી વિશેષ કાઠ ફરકતું નહિ.

લોર્ડ બેન્ટિન્ક તરફાત બહુ સારી કરી અવાજ મ્હોટો ને દાં લાપા તપ્પ અને સીખી લોઈડ જ્યોર્જ પહેલી રાને આ સભામાં થનાર મામ ઉપર *undignified* દમનો કર્યો હતો, એતો સરસ જૂલાય આપ્યો તેમાં એક વાક્ય લોઈડ જ્યોર્જ એ કહેલું કે “ એ લોર્ડા (એટલે ઍરિકવથ વગેરે) નકથી ઍડરટન છે ” તેના જવાબમાં કયું કે “ અમે નમ્હી ઍડરટન હોઈએ તો પણ વજની મુગીથી સ્વાગત્યને ડાવનાર નકરી પ્રગિચન નથી એ અમારું સદ્બાગ્ય છે ” પોતે લોર્ડ-એક અખીર-છતા વક્તા સારો લાગ્યો-આવી સાવ જનિક સભાને માટે વચ્ચે સભામાં ગડગડ બહુ થઈ ત્યારે પણ એણે બહુ સારી અખીન કરી શાન્તિ જાગરી

પછી ઍરિકવથે દરાવ રજુ કર્યો એની વિગતો તો ત્હમને પ્હોચી હતો એતો મુખ્ય મુદ્દો આયર્લેન્ડમાં પોનિસ ને સરખાર જે ખુનો બંદા તરીકે કરે છે તેને અટકાવવાનો હતો પણ ઍરિકવથનું કામ બહુ મુશ્કેલ હતું એનાથી મજુરપક્ષની પેઠે ગાગો દઈ સકાય નહિ, પ્રકૃતિ તથા પદ જિત હોનાથી તેમ પોતે જ ૧૮૧૬ લગી પ્રધાન હોનાથી આધરિશ રાજ્ય નીતિને માટે એની જવાબદારી કાઢ જેવી તેની નહોતી પોતાને ગળ ન લાગે એમ લોઈડ જ્યોર્જના ઉપર દમનો કરવો એ મુશ્કેલ કામ કરતા કરતા ચોતાવગમાંથી ધણા જણાઓએ વચ્ચોવચ સવાનો પૂરી, ઉદ્દગારો કાળી તથા ટાણા ભારી એને કાપર કરી મૂક્યો સભામાં બહુ જ ઝવન-અત્થન એતલ હતું આપણે ત્યાં વારનાર વક્તાઓ જેવા નિર્ઝવ હોય છે તેવા જ સભાજનો મુઠ્ઠાત હોય છે ” (હવે અસહકાર પછી બંદાચુ હોય તો કાણુ જાણે) અહીં તો બન્ને આવેશશર્પા તેમાં કેટલીક સીઓ પણ શુ ગજવતી હતી ! પશ્ચીમ લગી તે ઍરિકવથ જ્યો નહિ તદ્દન દરે પે-કોઈને ગણુમર્થા વિના-ચતા-ચા કર્યું પણ એનો અવાજ કોઈકોઈ વાર આ ઉદ્દગારોમાં ડબાઈજતો એનામાં અત્રિ-યુવાતીતો અગિન-હોતો અને મ્હને લામ્બુ કે કાં તો વૃક્ષવચ્ચાને લીરે કે કાં તો ખીજ કોઈ કારણથી આની પરિચિતિને માટે તે પૂરેપૂરો યોગ્ય નહોતો વચ્ચે બે મિનિટ તો અટકી જવું જ પડ્યું પણ મજા જખઈ છેવટે અખીન સરસ કરી વક્તાન આમની સભાને લાયકતું વધારે ઉચ્ચાર, *Delivery*, ઝગ-બધુ સાઈ, પણ અત્પારે જઈ કરી આવે-ડ કે વગાડી આવે એનું મહિ

મિત્ર ઓવ પીટરબરો-લાનો, પોહોનો, સારા મેલોવાનો, મોટા અનાજવાનો સહ મેલોનો ધર્મને નામે બોલેલો એક સનાહ સરસ આપી કે “ *When politics fail, try Christianity* ” આવા બીજા અર્થ બેસાડી શકાય એવાં વાક્યો હતા, જતા એની દૃષ્ટિથી એ સાફ બોલ્યો વિચારવાળું, આવેશવાળું, ને સ્પષ્ટ

સૌથી વધારે અસરકારક મિસ મારગરેટ બ્રાઉનિંગ બેરી હતી એ હમણા સંધ્યા જઈ આવી છે કામદાર વગની કહેવાય છે એનો સ્ત્રીતત્ત્વો, ચંદુ છતાં તીક્ષ્ણ, શાન્ત દેખાવાં છતાં બહુ આવેશ જગનનારો અનાજ હજી પણ મહારા કાનમાં વાગી રહ્યો છે, આ લોકો બહુ સીધી, સાગી ભાષા વાપરે છે આપણી દૌર્લેભ વગેરેના દૌર્લેભ ઉપર જે અતિ રાજકીય લાખાં લાખાં ભાષણો-વૃથા આપી તથા ઉપરછળા ભાષ મોકલ કરનારા ટાલલા ધણીવાર સાંભળીએ છીએ, એવું હજી મહારા જોવામાં નથી આવ્યું કોઈવાર દલીલો ન થે હોય, કોઈ વાર બહુ સખ્ત હોય, પણ એકદરે સીધું સટ ખૂં મારગેરેના પહેલા જ નાણથી શ્રોતાનર્મમાં જે તોફાનીઓ હતા તે એકાદમ સુખ ધર્મ ગયા, ને મહારી આપમાં આંસુ આન્યા આપણે ત્યાં કાંઈક ગાંધીજીની સાથે સરખાવીએ એવું તે બોલી ને કે જોર એમનાથી વધારે જુદા મન આપી સભામાં એ સૌથી-સારી બોનનાર હતી એને વખત ટુકો આપ્યો હશે, વધારે બોનાવવા બધાએ બેઠું પોકારો કર્યાં છોડે એ ઉભી થઈ, બધાને નમન કર્યું, ને પાછી બેસી ગઈ

પછી લૉર્ડ બ્રાઉનિંગ બેરી પહેલું કીક ન લાગ્યું, પણ પગીથી અવાજ પીટ્યો, વાક્યો સાહિત્યના તથા વકતૃત્વના ઉંચા સરકારોથી અકિન થયેના એના કુબળા દાદીવાળા મુખમાંથી નીકળના લાગના, ને વિચારો તથા દૃષ્ટિ પણ નિરાળ લાગ્યા. એ બેઠો ત્યારે એણે મહારા મન ઉપર તો ઘણી સારી અસર કરેલી હતી એરિકવથને જરા છાપે ચડાવ્યો હતો, અને એધામ ને બર્કથી માર્કિને ગેઝટન ને કેમ્પમેન-બ્રેનરમેનની વૃક્ષસ્ત્રી પકિતમાં આજ એરિકવથ પહેલી ગયો છે એમ અમને એણે ખબર કરી ।

ડૉર્ડન પણ જોસથી ને સાફ બોલ્યો હતો બીજી સ્ત્રી વક્તા સાધારણ હતી, અને સભામાં કાવ્ય પસાર થયા પગીવૃક્ષા ઉધરાયા

આપણે ત્યાં કિલ્લા-રમૈરિક હોય તો અદર રહ્યો, પણ તિલક-હોલ તો કેટલેક કેકાણે તથા જ તે રચનારા અહીંના લોકો જોઈ કાંઈક સીધી જાય તો બહુ સાફ આદર્મ હોલ ઉપરાંત બીજા ન્હાના ન્હાના “ હોન ” પણ દીકા-માર્ગિમર, કિંગ્ડે, કેકસ્ટન વગેરે સાંભળ સગવડ બહુ વિચારપૂર્વક કરેલી લાગી

એક કથા.

નેખા - રુ. ગળેન્દ્રશકર લાવશકર પડ્યા, એમ એ
 ઘણા ખીતે પુષ્પો મદન મુખદારો શુ ખર્તા !
 મીઠા ખોતે પક્ષી મધુ મદન મનો શુ વદના !
 મુવાસો લાવે છે અનિલ હૃદયી મન્દ સગ્ની,
 વહે કામી મૂર્છો શુ મધુ-મુખ-ચાસે મદનના ?

ખગેનો વેર નેતો શુ ! રથવે રથન જઈ રહી

રહીને મિત્રની સગે બાળતો શુ મહામુખ !

ખનારી શુ નવી સજિ નવુ શવન પ્રેરતા ?

મિત્ર સાથે થયો સામ્રાટ પૂજનો તે રથને રથને,

સમયે રમ્ય ધ્યાના આ એકદા હું જતો હતો,

સ મુખે સજિ સૌન્દર્ય તદા તન્મય હું થનો

મુખ્યો મેં શબ્દ ત્યા ધીમો હા ! હા ! આકન્દતો કંઈ,

ધીમો છતા હૃદ્યે બેઠે કરે ચૈતન્યને જડ

‘સમો આનંદનો આવો દુ ખ શાં કંતો હમે ?

પ્રભુની રમ્ય આ લીના કોને ના ગમતી હમે ?’

ગમેા હુ ચિન્તનો આવુ બેઠી લાગી કુમારી કો,

કપોતે હરત મૂકીને ‘હા ! હા !’ તે રહી હતી

મુખી શ્રોના અવનવુ જઈ તર્ક ખોગ કરો મા

બાળા દુ ખી નિધિ દમનથી ના દુ ખી આપકર્મે

લાગે ખાશ, મન નવ રૂને બે વિરોધી નિધિ છે

ડો નાયુ અનન સમ છે તાપ બે દિવ આવે

ધારો કદા ના સુખી સન હોયે પામ્યા કદાયે સુખ આપ પોતે ?

આનન્દ પામ્યા દુ ખ અન્ય પામ્યા ઓછા ન થાયે સુખદુ ખ નીર્મ્યા

બાળા હતી તે રૂપજીતિ જાણે શબ્દોક્તિયે ઉપમા શુ દેવી !

ઉપમાન થાયે ઉપમેય તેનું સપૂર્ણ દીસે તન તેહ ચાર

જાણે ધડી તે સુવતિ પ્રભુએ સૌન્દર્ય અગો ગ્રંથી સર્વમાંથી

દંદો જ તેથી સડે ખોડવાળા ભૂલ્યા ભૂલ્યા, નવ આ ભુલ્યા

દર્શી રહી આનન, વેદના જે દામી રહી અન્તર ના દમારી

ખાળી શકે ઇન્દ્ર ન વિજળી બે કયાથી સમાવે સનતાપ બધા !

દુ ખ હોય ધણું ભારી રોથી મટનું કંઈ

દેશુ ખાલી બને ચાલું ધડી રથબી રથોર હું તો

કઈ વાગે વળી શાન્તિ, નાખ્યો નિશ્વાસ દીન, હા !

પડી દષ્ટિ મુખે મહારા સદાગી તે થઈ ઉભી

લોટી અશ્રુનીની આખો વસો તો ફીક ઠે ત્યાં,

ફૂગી નિશ્વાસ નાખ્યો ત્યાં બોલી ના મુખથી રાખી

“ રસાળે દો આવે ! જલનિધિ વસે કાં નયન આ !

અમે તારને તારે ! વદન મિથુ, રાહુ કું ખરૂં પી !

અવેલી અસારે, નૂન તુજ દિમે મૂર્તિ રમણી

જતાં લાંબો શાને નિરમળ મુખે કાઢ કું ખરો ?

સુણીને પ્રથ આ મારો વનુ જ્ઞાન મુખી બની,

ખાળ્યો, વલો વધુ ઝોસે ધોધ અશ્રુ તલો મુખે

હતો ના પ્રથ આ કારી જતાં તે દિવ દુહીધુ

જવાડે જન જે વારિ રાગી સનમ તે કરે

કું ખીના કું ખથી કું ખી થતુ આ મન જ્યા હવું

પાખી સાતિ ખરી જ્યારે યોગ હું નમ્ર શંકા કે

“ લાને કું ખી બાને, નન હલ્યના કું ખ વદ્યો

સ્મરીને વીતેની નવ વદન આઝ મુકધરો

રડી બોલો પોતે અનુપમ મળી આકૃતિ તમે ”

પ્રમાદ મે પૂછ્યું “ તરૂણી વિવધી માફ કરશે ! ”

“ નહિ નહિ દિન બન્ધુ ! પ્રથ તારો ખુચે નો

પિયુ મન્થુસમે હા ! પ્રાણ જે આ ગયાતા !

અધમ તારીર પાખી છોડને તે હવે શું ?

જનનપર પડી તે જોગવે જૂનારી

“ જન્મી ત્યારે જનનતત્ત્વમા મોગ સારો હશે ના,

કર્મો મારા સુકૃત ન હશે પૂર્વજન્મે કરેલાં

ક્યાંથી જુકે ત્રિપદ્મજલો હોય ના જીવ પાખી ?

અર્ચું શુવે સરપ ત્રિપિચો, મીઠકર્મો લહે શું ?

“ સર્વે મુને અધિક અધિકા વહાવયી તો હુવાની,

રાખી મુને કાણ ન અલગી દેહથી રનેદથી વા

જાગ્યો મારાં ! સરપ તનુ ! રનેદ સાચો હશે શું ?

માણ્યો વર્ષો, લાણુસમ ગયા, સ્વર્ગને વહાવ લેતા

“ જન્મી એવી જુલીન ગૃહમા માતને લાખી હું,

પ્રહોટી ચાતી પિતૃમન ગર્ભ પ્રાણુપે પ્રિય ચાતી,

પુત્રાભાવે મન નર થતો શોભ તે હુ ખદાથી
 ગાંડ થાતા વદન નિરખી ના મુને દૂર રાખી
 “ પિતઃ માતા પ્રે હૃદય નિવમી હું પંનકમા,
 કર્યો જેને વામો નયન પડતા લોઝનના,
 અદેખી સાહેલી-હૃદય નિવમી ડટકસમી,
 જતા કામી નૃદે, અનન સમ યે કામન જતા
 “ વિદ્યા લેતી મુજ મનગમી જે પિતૃચિત્ત ભાતી,
 શાળા સારી મુદિન નિગમી હર્ષથી મેં પ્રવેતી
 રાળા જાતી તન હૃદય, હા ! માનનું સામ રૂપાવે
 દીરુ કો દિ અનગ નવ તે રેણુથી જે જાણુ
 “ જતા નિશાળે સખીનૃદ સાથે ત્રીખી ધર્મું હું નર વાગ લાગી
 થયા પૂરાં દ્વિન્દ્ર વય તેવે અગો ખીત્યાં યૌવન કાર્ય સાધુ
 “ હવે ચાચ ય પાદે જે અગે-અગે વસી ગયુ
 હાગ્યની પુનરાવૃત્તિ દષ્ટિએ વગી રહી
 “ પડતા ગેરજ માવે બહુધા લગજીત હુ મતી
 કર્યો શુ યૌવને માગ મિતને સ્થાન આપવા !
 “ દેખી પિતાએ મુજ અગદદિ મુનાન ગ્રાધ્યે ૩૫ શુભવાળો
 વિનાહ કાધો શુભ દિન જાણી ઉત્થામ પામી પતિને હુ દેખી
 “ વહી ગયા કેક દિનો ય સારા અબ્યાસમા ને પિતૃમુખ જોતા
 સસાર તે શુ સમજી ન દોતી, સનન્ધ જાણું નવ દપતિને
 “ યૌવન આર્થ્યુ નવ કામ આગ્યે, નૃગાર જાણ્યે નવ મેં કદાપિ
 દેખુ પતિને, નવ જાણુ તે શુ ? અતાનમા કે દિન મં ગુજર્થો
 * * * * *
 “ આવો વસ્ત ખીત્યો તો ચતુરાચિત્ત ચોગતો,
 હતી હુ આગમા બેડી, પક્ષીના ગાન મુણતી
 “ મુણ્યુ તહાં કોવન ગાન મીહુ, પ્રેયો મહામન જ કામગેવે,
 તેમા સુવાસી તદગીય આવી, પુખ્તો ખર્ચા વૃક્ષ સપ્ત રૂપાળા
 “ એવે અહા ! દૂર પતિ દીપમે પ્રેમે રહ્યા જોઈ મુને નિહાળી,
 દષ્ટિ વડે કામતુ કાન સાધ્યુ લાગ્યા વધુ મોહક તે હડેમા
 “ વસ્યા ન હોતા મનમા વિકારો, નર્ચા નવે તે સહસા હુ આ,
 આન વાધ્યો મુજ અગ સર્વ દષ્ટિવસ્યો સનેહ જ સ્થાન છોડી
 ‘ મગી રહી દષ્ટિ જ દષ્ટિ સાથે બૂલી ગઈ લાનુ પતિ નિહાળી

આવ્યા સમીપે મુગ સાથ મેળ, આ હરત સાલો તન સરે મુગ્યુ

“દષ્ટિ નીચી પડી મારી પિનારો શૂન્ય થૈ ગયા,
સંકેત્યાઇ શરીરે હું રપસં તે અગ્નો છતાં

“મનસા ના થઇ પૂરી સાદ માને મુને કયો
પતિ છોડી, ગઇ દોડી, કુખી ના મનથી થઇ

*

“કરીથી ના આગ્યો, અવસર ગયો જે મનગમ્યો,
થયેતા રપસોની, રમીને મન થેતાં ઉદનસની હું

“ઘણ જોતી, આવે પતિ તવ વદુ પ્રેમનયનો

દિનો આત્યા બેટો, રથળ નવ મો વાત કરવા

“પછી મેં જાણ્યું જે પતિમિતન છૂટે ન જનની,

અછ દુખી હું ત્યાં મન નવ ગમી વાત સુણી જે,

“શરીરે વ્યાધો જે અતતુ મુજને તે દિનપકી

થયો વેરી મારો પક્ષપન મુને દખ કરતો

“ન જોઇું નો આશું નવ વદવુ કે માને કરતુ,

નિશાએ જવુ ના કરતુ હરતુ કે મન રમે,

“ન ખાતુ ના પીતુ રમત ન સખી સાથ રચતી,

મુજે મ્હોએ રેતી બળબળ થતી હું મનવિષે

“વળી જોતી જ્યારે નવ યુગલ પ્રેમી નિહરતા,

બગી જાતી હું ખે દિગ્વિજિત મને કામ દહતો,

“અરે માતા મારી ! ક્યમ લગન મારાં નવ કયો ?

હજી હું શું નીતી ! રમણ પિયુની સાથ કરના ?

“અહા ! માતા છૂટે નિરહ કુદિનાનો નવ કદિ

રહે મુની મારી, નવ મુજ સમીપે રજુના

“રમે પુત્રી જોવે, પનિબન હરે ત્યાં તકમાં,

પછીથી શું થાયે ક્યમ નિજકુદિતા ગૃહ રહે ?

“નિચારી એવુ તે મદનહત પુત્રી નવ લુએ

ભને એવુ હોયે લઘુવય કદાંતેહ તણું જે

“થયા વર્ષો મુને અધીર કરતાં પેઠણ ખગ,

મળાયે ના રનામી, તન કૃષ થયું માઈ હું ખચી

“હહી ના શખી મોને ખઈ જે મનમા વસ્યું,

હજી ના દુખ કેને મેં બળીહું મનમાં રહી

“ ચિનાયી ચિત્ત આ ડોડ્યુ આધિ-આધિ ઉભી યઈ
કરેનું બહાર મે ડોડ્યુ લોકે વાત સુઝી યઈ

• “ ગભૈરતી કહી કોકે, કોકે આન યુરી ગણી,
વિધિનું રૂપ આપ્યું આ મંનાવે વાત સર્વને.

“ અસાગ આધિનો આ છે સત્ય શુ નવ જ્યેય કો,
એક બોલ્યો—બીજો દોડ્યો વધારી વાત તે વધો

“ લોકાપવાદે જન તે કરે છે, કરે ન પોતે મન લોક ગણી
ક્યો પિતાએ દિન એક નાકરી વિવાદ કાળે કઈ લોભ પામી

“ જાણ્યું લોકાપવાદે મેં પતિ ના પરણે સુને,
દેવયોગે ન બેઠ્યા કે આર્યા કે મુજમાં હસે.

“ દેખી શકે ના વિધિ સુખ કેળું, મૂકે કહો, કેમ જ હાય લીધું ?
ઉત્સાહ લાગ્યો રંગમગ કીધો આની ધરી નિષ્ફળ તર્ક બીધી

“ કાને થરો લમ, સુખી હવે હું, નિચારતી હું મન આથ રાખી
તેવે અહા ! મેં દિલ બેઠનારો, સુણ્યો મહાનાદ, હું તતં દોડી

“ પડેલી મા મિઠાને હા ! વિટાઈ સૌ વધ્યાં હતાં
મૂકી હાય પિતા રીતે, ચમુધી અશ્રુ સારના

“ રતમ્બ હું તો ચર્ચ ત્યા તો, ઉભી હું શૂન્યમૂન્ય થે,
આવી યુને પિતાએ ત્યા દાખી હૃદય થ દીધી

“ માસ ત્રણ વહી આબો માના સર્ગે જતાં અરે !
દિન એક થયો પૂરો લાગનું મનમાં દુને

“ માના મઠ ધણું લાગ્યું કેને તે મનની કહું ?
રાખે પાને પિતા મારા દુ ખથી દિન દબડતા

“ આની સ્થિતિ હતી તોએ ચિતા મારી કરી બહુ
પરણારી મુને દીધી યથું ના વરે જો પુરું

“ માન્યુ પિતાનું પતિએ કહેવું સાથે રહ્યા તે, નવ કોઈ તેનું
ગયા દિને કે સુખમાં અમારા, ગમ્યું નહિ તે, વિધિ ચિત્ત વાંકું

“ પિતાને ખોટ તો આવી શુમાવું સર્વ જે હેતું,
આપવાન કરી રૂઢવા, દુ ખી કપતિ હા ! અર્થ

“ પિતાની તો ક્રિયા કીધી પતિમુદે જઈ રહ્યાં,
લાગી સસારની માયા વિસરી દુખ હું ગઈ

“ દત્તા રસીના પતિ, લાગ્યદાળી, હતી રમીયી મન તેહ બારી
હતાં ભળેના, હતી દું ભળેલી સસારદીપ્યો જન દું ખકારી

અસહકાર અને રાષ્ટ્રીય કેલવણી.

લેખક — રા મુળશંકર સુન્દરજી દવે, એમ એ

[નોંધ — આ લેખના લેખક યોદા મહિનાઓ ઉપર જરેવીની એક મિત્રજમા કરીયા ૨૫૦ ના દરમાયાર્થે પ્રેક્ષક હતા. આવી જ જરેવી ગયા ત્યારે લાની ગુજરાતી પ્રતલક્ષી રા મુળશંકર એમનું સમાન કર્યું. એથી આગ્રેજ સત્તાધિકારીઓએ એમને કષ્ટ દીરો. પરિણામે આ રચનાની અંધા ખંડે એ સેવાપદનો ત્યાગ કર્યો અને રાષ્ટ્રીયમંડળનો સ્વીકાર કરી ખેડા જીલ્લાના બેવસદના 'વિપવમદિર' — રાષ્ટ્રીયશિક્ષણસંસ્થાના આચાર્યના પદ ઉપર એ નીમાયા છે — તમી]

રાષ્ટ્રીય કેલવણીનો સ્નાય કાઈ નવો નથી. લોકનાયકો અને વિદ્વાનોએ આ સત્તા ધણી વખત મેળ સમક્ષ રજુ કરેલ છે. રાષ્ટ્રીય કેલવણી વિરોધ પુસ્તકો પેણ લખાયા છે. કેલવણી એમ પણ કહે છે કે કેલવણી વળી રાષ્ટ્રીય શુદ્ધ જ્ઞાનને વગી રગ કેવો ? કેલવણી એટલે કેલવણી જે સાઈ હોય તે લેવું તેના વળી પૂર ને પશ્ચિમનો બેદ સાંતેની દિવાઓ નકકી કરવાનું કયા રહ્યું ? આમ કહીને "રાષ્ટ્રીય" શબ્દ અર્થ વિનાનો છે એમ ધણીઓ કહે છે પણ આપણા લેખમા તો આપણે રાષ્ટ્રીય ઉપરાત અસહકાર-આવી રીતે બે રજોથી કેલવણીને રગતા માગીએ છીએ તો તે કેવી રીતે તે આપણું બેદએ

કેલવણી એટલે મનુષ્યની શુદ્ધિનો અને મનનો શુદ્ધિકાર કરવો, સારાનરમાનો બેદ શ્રેષ્ઠનવો, પોતાના અને પોતાનાઓના શુભરાનના સાધનની ચરલતા કરી આપે એવું કંઈક રીખનવું, એક શહેરી તરીકે પોતાનું જીવન સારી રીતે શુભરી શકે એમ કરી આપવું અને તેને આરિચખળ આપી, અશરને જોળખતો કરી દેવો. આમ કરવામા અવળત પૂર્વે ને પશ્ચિમનો બેદ ન રાખવો બેદએ, ગમે ત્યાંથી સાઈ જ્ઞાન મળી શકતું હોય ત્યાંથી મેળવવું, તેઓનાં પુસ્તકો વાચવા, જરૂર પડે તેઓના હુશીયાર માણસોને મોટા પગારો આપીને તેઓ પાસેથી જ્ઞાન મેળવવું, જેમ કાદવમાં રતા હોય તો પણ આપણે સાદ કરી નઈ શકીએ છીએ તેવી રીતે જ્ઞાનશી રતને માટે પણ સમજવાનું છે. આટલી બાબતમા તો આપણને રગ મેળવવાનું કાંઈ ન આન્યુ તો હવે રાષ્ટ્રીય રગ મેળવવાની જરૂરીયાત કયા ઉપરિચિત થાય છે તે બેવાનું રહ્યું

ધણીનાર એમ બને છે, કે રાષ્ટ્રીય સત્તાવાળા માણસો અમુક રાષ્ટ્રીય હેતુ પાર પાડના માટે અમુક જાતની કેલવણી દેશને આપે છે, કે જે દેશને શ્ચિકર હોતી નથી અને આમા જે તેના સત્તાવાળા માણસોને પોતાના દેશનો સ્વાર્થ બેવાનો હોય છે તો તે પ્રથમ જુએ એ પણ સ્વાભાવિક

* 1 A System of National Education by Arabindo Ghose,

ii National Education by P N Bose

iii National Education by B Pattashtutaramayya & K Hanu-
mantha Rao

iv The centre of Indian culture by R Tagore

અરવિંદ ઘોષનું તત્ત્વજ્ઞાન ર ૨-૮-૦ એન એમ વિપાકી એન્ડ, કપાની મુદ્રાઈ

છે-કારણકે તેઓ પણ સ્વર્ગથી ઉતરી આવેલા શીરગતાઓ નથી હોતા. દેશની લાવનાઓને પોતા
 ન મળતું હોય, દેશના સાહિત્યને ઉપજને સ્વાધીન કરી દેવામાં આવ્યું હોય, સ્વદેશાભિમાનની
 વાતો પણ જ્યારે રાજ્યોદ્ધ, ગણતો હોય, રાજસત્તાના મંદથી થતાં અન્યાયી અને ભુતથી કાપો
 પણ ઉધારાં ન પાડી શકતાં હોય, સત્યને મેરદે ફૂચી મરંસમાં આવતો હોય, આપણી નૈતિક અને
 માર્મિક બળતોને નિહાળતી આપવામાં આવતી હોય, સરકારનો ધોરપરોળો નારવાર થતો
 હોય જેથી કરીને એક વત્રની માફક અધ્યાપકો અને વિદ્યાર્થીઓને કેતવણીનું યત્ન ફેરવવાનું
 હોય, કેટલીક વખતે તો આપણા આશયો અને ધ્યેયમાં અને જેઓના હાથમાં કેતવણીની
 લગામ હોય છે તે લોકોના આશયો અને ધ્યેયમાં આસમાન જમીનનો ફરક માન્ય પડતો
 હોય, આપણા વડીલો, દેશનાયકો અને વિદ્વાનનો આવું બહુ ઉપ્ર વળી જતું જોઈને મોટે
 અવાજે ઉઠા રહેવાનું પ્રકારતા હોય, પણ ભુવાનીયા તો એક વત્રના માયાં આવતીયા કરી
 અથવા નિરૂપાયે દોડ્યા જ જતા હોય-આવે આવે અનેક પ્રસંગે કેતવણીને રાષ્ટ્રીય પાસ
 અથવા રમ આપવાની આમણને તીન જરૂર જણાય છે

હવે આપણા આશયોમાં, ધ્યેયમાં, આદર્શોમાં, આપણા વાતાવરણમાં અને પતિમની
 સંસ્કૃતિમાં ખાસ કાંઈ એવો બે હોય કે જે આપણને દેખીતો જ અશ્વિકર હોય, આપણા
 બાધાને, આપણા સ્વભાવને, આપણી પ્રકૃતિને વિષ સમાન થઈ પડતો હોય, જોઈને જ અમાન
 ઉત્પન્ન થાય એવી અસર થતી હોય તો આપણે તપાસીએ અત્યંત આમ કહીને હું પશ્ચિ-
 મની સંસ્કૃતિને અન્યાય કરતા તો નથી જ માગતો તેઓના અમુક ગુણો જેવા કે સ્વતંત્રતા,
 તેઓનું વિજ્ઞાનનું વિશાળ જ્ઞાન, તેઓની યોજનાશક્તિ, તેઓની સ્વશક્તિ, તેઓનું સાદસ્ત
 વગેરે અનુકરણીય ગુણો તેઓની સંસ્કૃતિમાં રહેલા છે પણ આ બાદ કરતા તેઓની સંસ્કૃતિ
 અને આપણી સંસ્કૃતિમાં એટલો બે એ છે કે "લેને ગઈ પૂત, એર બો આઈ ખસમ",
 એના જેવી આપણી દશા થઈ જાય છે અર્થ ન થઈ જાય તેની સાવચેતી રાખી, આપણે
 જે તેઓમાં સાફ છે તે લેવાનો હક્ક મેળવવો અને ખરાબ ખરાબ ફેફા દેવાનો દાવો
 કરવો એ વાત જ્યારે આપણે અમયમાં મૂકવા માગીએ છીએ ત્યારે જ આપણને જ્ઞાન થાય
 છે કે "કેટલી વીસે સો થાય છે"

તો હવે પૂર્વ અને પશ્ચિમની સંસ્કૃતિમાં શે બે છે તે આપણે જોઈએ આપણી સંસ્કૃતિ
 તપોવનોમાં જન્મ પામી છે, અને તેથી કરીને આસપાસના અનૈતિક નૈસર્ગિક સંજોગોની
 તેના ઉપર અસર થઈ છે તપોવનની શાન્તિ, સાદર્થ્ય અને લઘ્યતા નદીનાળાની પવિત્રતા
 અને રમણીયતા, પહોડોના સુંદર મનોહર લગ્ન દર્યો, પશુપક્ષીઓના નિર્દોષ સહવાસી
 ઋષિઓના આદર્શ જીવનો આ બુધાની અસર શિષ્યો ઉપર થાય એ સ્વાભાવિક છે, ત્યારે
 પશ્ચિમની સંસ્કૃતિને જન્મ મેટા મોટા શહેરોમાં થયેનો છે, કે જ્યાં લાખો ઓપુરો પોતાના
 ઉદ્દેશિવાદ માટે આમ તેમ તનતોડ મહેનત કરી રહ્યા છે, જ્યાં મોટા રેલ
 રીમરો વગેરેના દેખાવો મનુષ્યને મોહિત કરી રહ્યા છે - જ્યાં વિજ્ઞાનની સોધોને

આભારી યાત્રિક બળે મનુષ્યને 'આમ તેમ' દોડાતી રવા છે, કે જે વરો મનુષ્યના એકઆરામ પૂરા પાડવા ઉપગત તેઓને કચડ ધાણુ વાળવામાં પણ દૂટથી ફર-
પણે નપરાતા બેવામાં આવે છે, જ્યારે આપણી સરકૃતિના આદર્શો સાદા, સચ્ચા, પવિત્રતા, અને સ્વાયત્તાગ હોય છે, ત્યારે પશ્ચિમની સરકૃતિની અંદર આડંબર, મોજમજા, સંતોમદ, અહતા નગેરે ગુણોનુ પોષણ કરવા તરફ હોય છે, નૈસર્ગિક સયોગથી આપણામાં જ્યારે કુદરતના બળોની પાછળ રહેલી ઇશ્વરની શક્તિ અને અસ્તિત્વનો આભાસ થાય છે, કારણકે આપણે કે રતમા પણ વ્યવસ્થિતપણે ઔદ્યોગિક સૌંદર્ય, લયના, યોગના અને કર્તાની અખી કરેલી હોય છે અને તેથી એક દિવ્ય અશ તરીકે તેને નમનાનુ મન આપ આવે છે, ત્યારે પશ્ચિમની સરકૃતિ કુદરતના બળોને પોતાના મોજમજાના અને લોભના સાધન તરીકે જ માત્ર ઉપયોગ કરનાથી તેને એક આકરડી તરીકે ઓળખાવે છે એવુ જ કાંઈક આપણને તેનુ સ્પષ્ટ નિરીક્ષણ કરતા જણાય છે, આવી રીતે જ્યારે એક આત્માના અસ્તિત્વ ઉપર વધારે ભાર મૂકે છે ત્યારે બીજી મોજમજા, હૃદયસુખ, એકઆરામ ઉપર વધારે ધ્યાન આપે છે, એક જ્યારે કુદરતમાં અગસપગસ સદાપ્યતાનાં તરંગોનુ વિશેષ નિરીક્ષણ કરે છે, ત્યારે બીજી જીવનકલહ તરફ વધારે લક્ષ આપી દુનિયામાં પણ જીવન મંથામથા બુદ્ધિઓ કુટ્ટી મનુષ્યને વધારે સ્વાર્થી બનાવી મૂકે છે, જ્યારે એક પોતાના આત્મમર્મ વસતા તથા સર્વે પશુપક્ષીઓને પ્રેમથી અભયદાન આપે છે ત્યારે બીજી તાનપણથી જ માણસને આ બધા આપણા શિકારા છે એવુ જ ભૂત સરાવી મૂકે છે જ્યારે એક અહિં-
સાના તરવને પોષણ આપે છે, ત્યારે બીજી પોતાની સ્વતંત્રતા માટે-પારકાનુ મારે શુ લોગે વળગે પોતાના જમીન લોભ માટે, પોતાના સત્તાધંદ માટે-જે આડા આવે તેને આશિર્વાદ દેવાનુ શીખવે છે, જ્યારે એકના સાચો કર્મના ફળની આશા રાખ્યા સિવાય કમો કરવા એવો દૈવી પાઠ શીખવે છે—એટલે કે આત્મભોગ સ્વાર્થતાગ, બગિદાન, વગેરે ગુણોનુ પોષણ કરે છે ત્યારે બીજી કાષ્ટ પણ કમ કરતાં પહેલાં તેમાં માંડે શુ પાકશે અને કેટલા પૈસા મળશે? એ કામ પહેલાં પૂછીને જ પછી કાંઈ કામને હાથ અડકાવણુ શીખવી મૂકે છે—પૈસા એ જ તેઓના કાર્યની કમાન છે

આવી રીતે પૂરે અને પશ્ચિમની આદર્શોમાં, આશયોમાં, ધ્યેયમાં, કાર્યપદ્ધતિમાં મૂળથી જ આસમાન-જમીનનો ફરક છે અને તેથી તે પ્રમાણિકપણે પણ-સાની સ્થો કે-પૂર્વેને કહી આજ્ઞા-માટે-કે જેમ કરવુ તેઓને માટે ધણુ મુશ્કેલ છે—ના પણ પોતાનામાં જે હોય તે જ આપે તે જ અને જ્યારે જેમ પેલા “ ગુવીવર્સ ડ્રાનેસ ” માં રાક્ષસોના ગામમાં આવી પડેલા મોંઘસ, કે જેને રાક્ષસોના મોઢા મોઢા કદના પાદરા ઉપાડી જઈ તેઓના પ્રમાણુ એક એકા કદનુ ફળ તેના મોઢામાં ખોમે છે અને તે પિયારા માણસની મરણુતોલ જે રિથિની સાથે છે તેવી રિથિમાં આપણે સ્થી આવી પડતા? અરે, તે કરતાં પણ હાથાર ગિથિત આપણી યથુ

પડ્યા છીએ રખીન્દનાયે

એન્ડ કંપની, મુબાઇ

દાગોર તેના "મેન્ડર ઓફ ઇન્ડિયા કન્ટ્રી" ના પુસ્તકમાં લખે છે કે 'જે પ્રગતી પાસે પોતાની સરકૃતિ રૂપી દીવો તથી તે કમનસી ન જાણુવી, પણ જેની પાસે અવો દીવો હોવા છતાં ખોઈ બેને છે તેની અધમતા અને યાગ્યતા સ્થિતિ વિશે તો શુ કહવું ?

આ બહુ જનારે આપણે વિચારીએ ડીએ—આપણી માનુષાવાનો, આપણા સાહિત્યનો, આપણા આદર્શોનો આપણુ લક્ષ્યનો, આપણા ઇતિહાસનો આપણી સ્વતંત્રતાનો, આપણા સ્વમાનનો—આપણી મૂલ્યોનો, આપણા પોશાકનો, આપણા વેશવનો, આપણી સપત્તિનો, આપણા મૈટ્રિકલ જીવનનો, આપણા શારીરિક, માનસિક, આધ્યાત્મિક તેજનો આ મધી વસ્તુઓનો નાત આપણી નગર આગળ આપણે જ તેના આધાર, નિર્માણ, નિર્માણ જાળીદન થઈને—થતા દષ્ટએ છીએ, અરે, થતાગા સહાયતા આપીએ ડીએ, અને ઉંચા લાભ રીયામાં પડતા બુદ્ધિ આધારી દો. કય જાઈએ ડીએ—ત્યારે હવે તો આપણે કેનસીને રા દ્વિય પદ ચાલીએ, આપણી મૂળને તાર દષ્ટએ એ આપણે યોગ્ય નથી ? આપણો હમી ગયેલો, અરે, હમી નાખેનો દીવો હમી પ્રગતીએ અને આપણી સરકૃતિના અતીતિક તત્વો—શાન્તિ, અહિંસા, ૫ સ્પર સહાયતા, સાદાઈ, સમ્યાઈ, પરિવ્રતા, સર્વાર્થત્યાગ આત્મમાન, વગેરેનું ઉજ્જવળ તેજ આપણા દેશમાં તો શુ પણ દુનિયાને ખુલે ખુલે જના સુધી ફરી ન વગે ત્યાં સુધી આપણે જ પડુ ન જોઈએ

હવે રહ્યો અસહકારનો પદ જો મૂ. સિદ્ધાંત માન્ય થઈ શકે, અને ઉપર મ જે કાંઈ લખ્યું છે તેમા મધ સત્ય દેખાય તો પડી સત્તાન ગ્લો ફક્ત કાર્ પદતિનો કેટલાએક કહે છે કે જે કેનવર્ણની સુસ્થાઓ જ હતાન છે તેમા સુધારો વધારો કરવે, ધીરે ધીરે સત્તા આપણા હાથમાં લેવી વગેરે આ બામન નગાણુથી લખી શકાય એમ છે પણ હવે ટુંકામાં જ અહિં પતાવતુ પડે ધોમ યાગ ધક્કો વખત ચનાયુ દી મીનોમા, યુનીવર્સલિઓમાં બરાડા પાડી પાડી ચાડી ચતા છતાં મધ સગીન ફરાર કરી સમ્યા નહાં કેટનીક કોંગ્રેસમાં તો ગણદ્વીય શિક્ષણ વિશે ચર્ચા પણ થઈ શમ્તી નથી અને મને તો જાતે આવો મડવો અનુ ભવ થયો છે આપણા આદર્શોનો છુટો થવા ઉપગત હાવમા તો આપણા સ્વમાનનો, આપણા દેશના ગૌરવનો, આપણી સત્તાનનો આપણા મનુષ્યત્વનો આ બવાના ખુરદાનો ઇતિહાસ જાગતો જાગતો આપણી નુગ્ગ આગળ ખડો છે જુઓ પગમ તર અને હિંદનાં અ ૫ સ્થગો તરફ કયા જાગતાની નીતિ ચાનુ છે ધા રજાવવા મણાં પાગપુત્રી કંઈ પણ આખરે ધનનરી વેલ મહા મા ગાંધીજીને એક મેળી કાપડપ કરી સડના ભાગને કાપી નાખતાની જ જરૂ જણાઈ છે બધા ઉપાયો તેણે અજમારી જોયા અને છેવટે એ આ મહુદિરૂપી અસહકાર—હડીયાર અજમારી રહ્યા છે બીજાઓને જેને અસહકાર માન્ય ન હોય તેને સાધ્ય પાર પાડતા મારે—જે આખરો રાષ્ટ્રીય કેલરણી એક અગ છે—પોત પોતાના ગ્લો મહુદુ મરી દેશના દૂગતા નાનને તાય આપતાની નેજે રૂટ આપી છે, પણ તે ન કરતા ફક્ત હાથનો નામનો જ માત્ર ટેકો નહાં આપતા નાન કાઢ ઉચુ ચડે છે કે કેમ તે સામિત કરવાનો અને તેની આની હરી લેવાનો બોલો તેઓના શિર ઉપર જ નાખવામાં આવે છે

આશા છે કે કેલવડીને રાષ્ટ્રીય તથા અસહકારથી ગોઠી શા માટે રમવામાં આવે છે તે મેં મારી સમજ પ્રમાણે બતાવ્યું છે એટલે અસહકાર પટવાળી રાષ્ટ્રીય દેશવલ્લીની વ્યાખ્યા એની મેં બધાં જાણ છે, હવે અંગ્રેજીમાં વ્યાખ્યાની જરૂર હોય તેનીએ પ્રમાણે આપું છું

'National Education is that education, which is imparted by our own men or also by men of foreign countries appointed by us, in the true interests of our country, without Government interference or control, and which fosters the ideas and ideals of our civilisation mainly as a basis with a free and open mind to acquire and assimilate truth and knowledge from whatever sources they come' or in other words according to Dr Tagore, our education should be in full touch with our complete life—economic, intellectual, æsthetic, social and spiritual'

જહોન હોવર્ડ અને તુરંગોના સુધારા.

લેખક—રા. રા. બાલુલાલ ઈશ્વારામ દેસાઈ, બી. એ

"શુદ્ધાઓ માટે સખ્ત મનુરીની કેદની સિદ્ધા કરાતી પદ્ધતિ નાશ કરાવવી, અને ગ્રામ્યિતની પદ્ધતિને અપુસરીને સધળી જાતના શુદ્ધગારો સામે ત્યાના જેવો નર્તન તુરંગોમાં અભાષાય એવા સુધારાઓ કરાવના"

—કોંગ્રેસના લોકશાહી પક્ષ પુરોધા

John Howard "visited all Europe to dive into the depths of dungeons, to plunge into the infection of Hospitals, to survey the mansions of sorrow and pain, to take the gauge and dimensions of misery, depression and contempt, to remember the forgotten, to attend the neglected, to visit the forsaken, to compare and collect the distresses of all men in all countries. His plan is original, and it is as full of genius as it is of humanity. It is a voyage of discovery and circumnavigation of charity, and already the benefit of his labour is felt more or less in every country."

—Edmund Burke

અંકસ્માત

દેખીતા અણુવારેલા જાતીય સાહસથી જહોન હોવર્ડનો પરમજીવ જુરસો તુરંગોમાં અનુભવો કરીને તરફ પહેલ વહેલા આગળથી તે ઇંગ્લાન્ડથી જ્યારે પોતુગુલ અંદર કરના નીકળીને તોરે પોતુગલની રાજધાની વિરમન એક દુષ્પ્રવાહ સર્જોતમાંથી પસાર થતી હતી તે સમયે ત્યાં સ્મરણપટપર ગદી જાય એવા એક ધરતીકંપ થયો હતો તે સંદેશમાં તેને અંગે નાસ

કારક ધુમાડા પ્રમતી રહ્યા હતા જે નાના મગખા જલ્લામાં ને પોમ્બન જલ્લામાં તારી કરના હતા તે ક્ષિતિયથી રજુ તો બહુ દૂર ગયું ન હતું તેનામાં તો તે કૈય ચાલિઆગેના હાથમાં કે. પકડાયું તે ચાલિઆગે તેની અંગે તેના સાથીઓની સાથે ધણી કૂતરાથી વનના લાગ્યા ૪૮ દલાક સુધી ભેગને કાઢપણુ દાગો પાળી આપનામાં આ ગો નહિ ઘેરને કીનારે તેઓને જોવા ઉતાર્યા કે તુરત જ તેમને બીજા પકડાયા કેદીઓ સાથે એક બીકામાં પુરી દેવા. બોલ્યા હતા તે સર મદીરાને એક બીનાદવાંગા કારાગૃહમાં નાખવામાં આવ્યા ને તેમને ધણા વાખા સમય સુધી કાંઈ પણ ખાવાનું આપનામાં આ પુરું ન હતું. આખરે માંસનો એક લથોડ તેઓના બોયરામાં નાખનામાં આવ્યો ત્યારે તે કમનગીય મતુ પોએ, મિશ્રા પશુની માટક બૂમે પાગી તે માંસના લોચાનાં ધણા નાના મગક કરી નાખ્યાં એક અંકેરાગીનાં પર્વત કેદીઓપ્રતિ આવો કૂર વર્તાન ચાન રાખનામાં આ ગો તેઓ સરને તે રોગીષ્ટ અંગે બધમારતી બીનાદવાળી જમીનપર માન ધાસી જ ચટાઇપર તે ભરકર બોલ્યા ત્યાં ત્યાં કરવાની જરૂર પડી

પ્રથમ પ્રયાસ

અતે કેટલાક સમય પછી હોર્ડસ અધિથી મુક્તિ મળી અને તે ઈંગ્લાંડ પાડો ક્યો પરવતુ જ્યાં સુધી તે પોતાના કેદી માધવેને મુક્તિ મેળવી આપનાને કૃતેદમ થયો નહિ ત્યાં સુધી તે જગુકે નિશંતે સ્વસ્થ બેસી રહી શક્યો નહિ તેણે ધણા ધણા અરનો કરી તેમને આખરે ડાયા ત્યાર પછી તેણે યુરોપખડમાના કીલાઓમાં અંગે બીજી તુરગોમાં કેદ પડેલા અંગે કેદીઓ સાથે પત્ર સ્વદાર કરવો શરૂ કર્યો પોતે જે સમયે અને દુ મો કારાગૃહમાં અનુનચ્ચા હતા તેના કૃતા પણ વિશે દુ મો કેદીઓને તો દરદરેશ ખમના પડે છે એવ તેણે આદરેના પ્રથમ પ્રયાસપરથી તેને માનમ પડ્યું

હોર્ડસ રોરીક તરીકે

થોળ સમય પછી જ્યારે બેડફોર્ડ પરમણાનાં મુખ્ય ગેરીફના ઓદાપર હોર્ડસ નીમાયો ત્યારે કેટલાક કામોના પ્રસાર તેનું ધ્યાન કેદીઓની સ્થિતિ તરફ ખેંચાયું આ શેરીફના ઓદાપર જોઓ તેની પહેલાં નીમાયા હતા તેમને મક્ક કામ કરવાનું હતું, પણ સાથે નેઓ ખરી રીતે મોટાર્વ લેવાને અને રૂઆય બનાવવાને જ તે (Honorary) ગોલ્ડો પસંદ કરતા હતા હોર્ડસ જ્ઞાતી પ્રતિતિનાં માણુમેથી કાઠક ભુલ જ પ્રમારનો મતુખ્ય હતો તેને તો આના પરાપકાગ કરવાના ઓદા મળ્યાથી એમ જ લાગતું હતું કે તેણે પોતાનાં સર્વ કામો ધણી ખતથી અને ફરજ તરીકે અદા કરના તે પોતે ન્યાયાસનપર બીરાજતો અને ન્યાય ધણી રાતો પ્રત્યેક મુદ્દો ધ્યાનપ્રત્ય સાંભળતો જ્યારે નુકાદાઓનું કામ પુર્ણ થતું ત્યારે તે જાતે જ્યાં કેદીઓને બધનમાં નાખવામાં આવતા હતા તે તે કે ખાનાઓની મુનામતો લેતો ત્યાં તેને યુ-હેગારો પ્રતિ ચનામુધામાં આવતી ધાનખી અને તરમભરેરી વનલુકતો ખરો ખ્યાલ આ યો કેદખાનામાં તેની આખ સમક્ષ જે જે દરકો આ યા તે સર્વેએ નેના ભવિષ્યના કાર્યક્રમને તેની આખ સમક્ષ ખડો થયો

પુરોપમાં સ્થિતિ.

ઉનાની તેમ જ બીજા દેશની ગુણોની સ્થિતિ તે સમયે થયેા હાય ઉભા કવે તેવી હતી, કેદીઓના કોઇ પણ પ્રકારના વીંછી પાડવામાં આવ્યા ન હતા તેમ જ તેઓને છૂટા છૂટા પણ રાખવામાં આવતા ન હતા તદ્દન નિર્દોષ તેમ જ લયકર ગ્રન્થા કરનારાઓ સર્વેને જોગા જ રાખવામાં આવતા હતા, તેથી કરીને કાચી પુરગો ગુન્હાઓતુ એક સાધારણ સંપ્રદરથાન બની જતી એક બૂખ્યો મનુષ્ય કે જેને એક દોઢલાનો કટકા ચોરવા માટે પકડવામાં આવ્યો હોય તેને અને એક પક્ષા ઉગાઉગીર બધવા તો એક ખુનીને સાથે સાથે જ એક કેદખાનામાં બધનમા રાખેલા જોરામાં આવતા દેવાગર અને જોગી સહી કરનાર એક નાનો ચોર અને ગંગા રે સનાર, એક અપ્રમાણિક છોકરી અને વેશ્યા, એ સર્વેને એક જ સ્થાને રાખવામાં આવતા હતાં જુદા મોગર, શાપ અને ઇશરતિદા એ સર્વે એક જ સ્થાને એક જ કેદખાનામાં ઉમરાઈ જતાં માનમ પડતાં હતાં ધાર્મિક પૂજા તો ત્યાં તદ્દન અજાણી જ હતી સમીતુ તે એક સંપ્રદરથાન હતું સેતાન તેઓનો રાગ હતો

હૉર્ડની નોંધ

હૉર્ડ કેદીઓ પ્રતિ ચલાવવામાં આવતી રીતભાત વિશે પોતાના રિચારોની હંપરેખા નીચે પ્રમાણે આપેલ છે—

“ કેટલાકે કે જેઓને જપુરીમે નિર્દોષ જાહેર કર્યાં હતા, કેટલાકે કે જે પોતાના પર જોવાં તોહમતો પુરવાર કરી સમાયાં ન હતા કે જેથી કરીને તેઓને કાયદાની અદાવતમાં ઉભા કરી શકાય અને કેટલાકે જેમની મામે ધમ ચલાવવાને પ્રતિપક્ષના કોઇ હાજર ન હતા, તેવા સર્વેને કેટલાક મહિનાઓ સુધી મગી જેનોમાં ચૂમડા દીધા પછી પાછા ઘસડી લઇ જવામાં આવતા હતા, અને ત્યાં મુઘી અદાવતના કારકુનોને અને પુરગના ઉપરીને, સિપાઇ સપરાને અને તેવા જ બીજા કુતાઓને અમુક પૈસા આપવાનું તેઓની પાસેથી કબૂલ કરાવી લેાભા આવે નહિ ત્યાં સુધી તેઓને પાંગરામાં પુરી બધનમા રાખવામાં આવતા હતા ”

તેવે એની પણ એક નોંધ કરી છે કે તદ્દન મારમાંડી જેવા અને પાયાણુ હુલ્લના લેણુદારો પોતાના દેવાદારને કેટલીકાર એરી પણ ધમકી આપતા હતા કે તેઓને તો પુરગમાં ‘ સમડા જ ’ દેના જોઇએ અને ખરેખર તેઓ પુરગમાં સમડના અને સડતા જ નજરે જોરામાં આવતા હતા મારણ કે તે કાસગહેમા બીનાચર્વાળી અને મેજ વાળા જાળીનને શીધે તેઓ મુખત્તવે કરીને મેવેરીયાના બેગ ઘસ જતા હતા, અને કેટલાક મરણુ ધરણુ પણ થતા હતા હૉર્ડ એરી મળતરી ઈંગી હતી કે જેટલા અસમ્પ મનુષ્યોનો ફાંગીને લાકડે ભેગ અપાય છે તેટલા જ બધકે તેથી પણ વધારે સખ્યામાં મનુષ્યો કેદખાનામાં બૂખ, રોગ, બી ાય અને કરીના ભોગ ધર્ષ પડે છે

જેલનો પગાર

તુરંગના ઉપરી અધિકારીઓના પગાર જાહેરમાથી ન હોતો અપાતો પણ ઊંડી મૂંઝામાં આવતા નિરીક્ષકો તેઓ પોતાના હતા તુરંગના ઉપરીને જથ્થક પગાર કરી અપાવતા માટે દોષને યાદના ન્યાયપિકારીઓ સાથે જડત ચલાવી ત્યારે એના પ્રકારનો કાંઈ દૃષ્ટાન્ત દેવાનું દોષને પૂછવામાં આવ્યું તેણે કહ્યું કે હું તેવો દાખલો રોધી તમને જતાનીય તે તરત જ પોતાના અશ્વપર સ્વાર થયો અને તેવો દૃષ્ટાન્ત આપા દેશમાંથી મોઢી જાનાને નીકળી પડ્યો તેણે પોતાના પરમજામાં આવેલી દૂર અને નજીકની અરે તુરંગોની મુનાકાન લીધી તેને તુરંગના ઉપરી અધિકારીને પગાર જાહેરમાથી અપાતો હોય તેવો કાર્ડ પણ દાખલો મળી આવ્યો નહિ પણ તે તપાસ દરમ્યાન કેદીઓની ધણી ક્યાં દયા તેને માત્રમ પડી આ ઉપરથી તેણે ઇ નાડની અને દુનિયાની તુરંગોની મુધારણા માટે પોતાના મન સાથે દુ નિશ્ચય કર્યો અંતરેસ્ટરની તુરંગ.

અંતરેસ્ટરના તેને ત્યાંના કીદનાની તુરંગ ઘણી બધી માત્રમ પડી તે બધા કીદનો એક તુરંગ અથવા કેંખાનામાં ફેરવાઈ ગયો હતો એ અને પુરુષ-સન-કેદીને માટે ત્યાં ફક્ત એક જ સાધારણ અભવન હતી દેનાતર કેદીના રહેઠાણમાં તો બારીઓ જ હતા અજવાળા માટે મુદ્દન ન હતી નર શુ હેગાર માટેના રાતના ગેટમાં માટેની એરડીઓ અન્ધારી અને નાની હતી ત્યાંની તુરંગશાળામાં એક જતનો ઝેરી તાર ફાંટી નીકળ્યો હતો તેણે ધણી કેદીના પ્રાણ દરબુ કર્યા હતા તુરંગની દેખરેખ રાખનારને કાંઈ પણ પગાર મળતો ન હતો દેનાદાર પુન્હેગારેને પોતાના ખાદ્ય પવાચના પૈસા આપના પડતા હતા

ધિવાયની તુરંગ.

ધિવાયના ધાર્મિક રહેરમર પણ આવના કરતા કાંઈક સારી વ્યવસ્થા ન હતી કેદી નાલી છૂટી ન ગય તેના માટે બોય સાથે તેઓ ૧૧ ફીટ સાકળથી જકડી લેવામાં આવતી લોખંડા કે નાક શળીઆ તેઓની ઉપર તાખરામાં આવતા હતા અખીઆલો લોખંડાનો ગળપડો તેઓના ગળાની આજુબાજુ માધરામાં આવતો હતો

નોંરિયની તુરંગ

નોંરિયમાં તો જમીનની અંદર તુરંગો બાધરામાં આવતી હતી કેદીને માત્ર થોડોક જ ખોરાક અપાતો અને તેનો ખર્ચ પ્રત્યેક કેદી દીક વર માત્ર ૧૫ રૂપીઆ થતો તુરંગના ઉપરીને પગાર મળતો નહિ એટલું જ નહિ પણ ઉપરીશીફને પોતાના થોડાને માટે દર વર્ષે ૪૦ પૈસા આપવા પડતા ! તે પોતાની આવક જુનમ ગુનરી મેળવતો હતો

‘ હાઉસ ઓફ કોમન્સ ’ ગમદ્સ આપેલી લુખાની.

પોતાના ઉમ ૧ કાચથી હિનેગન પામીને હોન દરેક સ્થળે સ્થળે રી વત્યો કેદીની સ્થિતિ સુધારવાના વિચારે તેની સમગ્ર વિચારમણીમાં પ્રથમ સ્થાન મેળે યુ અને તે કાચ કરવામાં તે તલીન યથ જતો તેના જીવનનાં તે ઉચ્ચ ખર્ચ ત રવી તેને ન તો શ્રમ, ભા અથવા તો

કારીરિક નુબંધુત કરાને સક્તિમાન થતુ સિદ્ધિશ મદીયુદ્ધોની કટાંગ ઉત્પન્ન કરે એની મુક્તિ રિયતિ પ્રમાણમા લાવવાને તેને હિંદુવાડના એક નાકાની તે બીજા નાકા નુમી તપાસ કરેથી પછી કેટલાક દૃષ્ટિતોમા તે આપ દેના માટે કે. કરનામા આવેના મનુષ્યોને અને બીજા ધણા બોને કે જેઓ તાદ્દન નિર્દોષ હતા તેઓને તેણે સ્વવનતા અપાવી હતી તેમની તપાસને અતે દીરાને આમની સલાએ આ વિષયની વસ્તુરિયતિનુ ચોક્કસ પૃથકકરણ કરનાને એક અમિટી નિમી. હોવડ પેતે કરેથી સવગી તોષ સહિત તેમની સમક્ષ જુબાની આપવાને ખાસ હાજર થયો તપાસ થતુ હતી તે દરમ્યાન એક સલાસે તે વિષયના તેના ખારીક નાન અને કાળી તપાસથી અચ્ચો પાગી પૂંપરચ કરી કે તેણે કેના ખય આ સર્વે સ્થગે મુસાફરી કરી આવી- ઉત્તમ માહિતી મેળવી હતી આ અચ્ચતો ઉત્તર તે આપે તે પહેલા તો હોવડનુ દેયુ બરાબ આ ધુ તુરંગ સુધારવાનો કાયદો. ઈ. સ. ૧૭૭૪

તેની સાક્ષી પૂલ થતા કાયદા ધગારી સમાજે તેણે લીધેના મુમ માટે ઉપકાર માન્યો અને આભારની લાગણી પ્રદર્શિત કરી તેણે જે માંગે દર્શાવ્યો હતો તેજ પ્રથાને અનુસરીને તે સમગ્રી પ્રગતિ કરવાનુ તેઓએ વાજળી ધારુ તેમણે તેનુ કાર્ય શરૂ કરુ તે પછીના વર્ષમાં એટલે ઈ સ ૧૭૭૪ માં એક બિન પાર્લિમેન્ટમાથી પસાર કરનામાં આપુ તેની ક્રમે જે બધી જાતની રીતો લેવામા આવતી હતી તે સવ જન કરનામાં આવી, અને તેજ બ નામા તુરગોના ઉપરીઓને પગાર બાધી આપનામા આવ્યા, તેમ પ્રત્યેક કેદોને તેના છુટકારા પછી તરત જ મુક્ત કરવા એવા હુકમો કાઢવામા આવ્યા ઉપરાંત સર્વ તુરગો નિયમિત ચોક્કસ સમયે મેવગારી, તેને યુનો દેવગારવા અને તેમા હવા અગળવાનુ આવી શકે, એવો જોગણસ્ત રાખવો, કેદીના નિલાય અને દસાદાર અર્થ દસાણાઓ અને આરોગ્યલયો બંધારનાં, અને મુનવરસિયત તુરગશાખા બંધારની, ડિજેરે નિયમો વગવા અને તે નિચારથી પાગરાનાં દરમાને નીકળ્યક જ્યારે આ કેલદા પસાર થતા હતા ત્યારે હોન પચારીત હોને પશુ મેતે જ ઉપરિચાત કરેથી મહેનત એતે સદય ચનાનો સમય આવતા તેના ઉત્સાહથી ધોક અને જરમાથી તે મુક્ત થયો અને પુન તેની પ્રકૃતિ સુધરવા માડી તેનામાં નવુ જ્તેમ અને રક્તિ આવ્યા કમ્પાઓ અને નિયમો જેના પસાર થયા અને અમનમા મુકવાના દરમાનો બંધાર પ્રભા કે તરત જ પસાર થયવા કામદાઓ સર્વે બનહારમા કેવુ રૂપ પકડ છે, બ્યવહારમાં મુરેબર મેસા છે, કે નહિ, તેમાં શી ની બ્યવહાર આગીઓ છે, કાસ વધુ સુધારાઓને અવકાશ છે, તે નક્કી કરવા પુન કામગમની તુરગોની મુનાકાત લેવાનુ, કેદીઓના સમાગમમા આવવાનુ અને તેમની તપાસ તથા હાજતોથી માહિત થવાનુ તેણે શરૂ કર્યું

આયર્લીશ અને સ્કોટલાંડની તુરંગો આ પ્રમાણેના ઈનાડમાં પરિપૂર્ણ તપાસ કર્યા પછી હોન આપવાંડ અને રકોટનાંમાં કેપો, અને તે તે દેરોના તુરગોની રિયતિનુ સક્ષમ નિરીક્ષણ કરવુ શરૂ કર્યું તે સર્વ તુરંગો તેને તેટલી જ અગતિમા હોવાનુ માલમ પડ્યું એટલે તેની તપાસનુ પરિણામ તેણે બહોરુ કહ્યું અને તેથી ધટતા મુધારાઓ કેસવામા તેને રોક મળી

૧૮૨૨ના અને મિંગાળો(સચિવ) ૩ ૨-૦-૦ એન. એમ વિપાકી એક કપની, મુકાદ્દા

હોનક કામગીરી.

ત્યારપછી પુરોપજના વિવિધ ગોના કેળાનાંઓમા કેવી વ્યવસ્થા ગણનામા આવે છે તેનું ખારીક નિગીક્ષણ કરવા તે પ્રવાસે ઉપડી ગયો. પહેલા તે પેરિસ ગયો ત્યાની સભાર ત્યા ૧૧ કેદખાના બેઠાઈવાના કિધાના, દરમ્યાનનાં બાગ્યાં તેને માટે મધ કાન્યા તેથી તે ના અમુકયો તે આખર મુખી તેમા મળો રહો ને આખરે પ્રવાસમાં પાગ પડો તેણે બીજા કમ કેળાનાની મુલામત લીધી તેને જણાયુ કે જો બીજા કમ કેદખાના ખગામ વિનિમા હતા ખરા હતા પણ હિન્દનાં કારાગરોના કરતા મારી વિનિમા હતા. જ્યાર કમ સરકારને એક ચોક્કસ માન્ય પાચુ કે હોઈ બેઠાઈના કેદખાના વિશે તપાસ ઓ પુખ્તરજ કરે છે ત્યારે તેો કેદ કરવાને એક દુકમ કાવમા આ પો પણ રખનમ તે સદ્ભાગે હમી નારી હુમ્મો થોડા મમન પૂર્વ જ પ્રસિદ્ધ પામેતા એક મુતકનું ભાગનાર કરીને ત્યાના રાજકેદખાનાને દતા ન પ્રસિદ્ધ કરી તેણે પોતાનું વેર લીધુ આ મળ પુરત મેળવવાને તેને પુકા મહેનત પડી અને ધણા વિનો નડમા, પણ કશાથી પાગ ન છે વટે તે મેળવી તેનું ભાગાંતર કરી પ્રકટ કરું ત્યારે જ જમ્યો

હોનક ત્યાથી બેરજમ, લોન્ડ અને જર્મની તરફ પ્રવાસ કરું તેને પ્રત્યે રથ ૧ કેળાનાની ખારી તપાસ કરી અને તેની નોંધમાં અત્યન્ત મમને પરિ ર ક જરૂરી મિનાઓ ઓ માદિનિઓથી ભરપૂર નિગતો પ્રાપ્ત કરી આમ આખા વૃત્તમા પ્રવાસ કરીને તે સિટની તુ ગોળી સુધાગણના કાર્યો યાદ પડ્યા છે કે નહિ અને તેમા કેવા સુધારાઓને દુગ્ધે અવગમ યાંય તેમ છે તે જ્ઞેવાને તે ફરી છનાડ પાછો ફર્યો અને નાસ્તરિક તપાસ કરી પાછો ત્યાથી પોતાના જ પ્રેમથી ઉદ્ભવેના ધ્યે અને ઉદ્દેશ સફળ કરવાને તે સિટરવડ જવા ઉપડી ગયો કારાગરોનું સાત્તીય સિક્ષણ તે તેો ત્યા જ ખર મધુ કેદીઓના મોના ૧૧ જ ફાનલ માટે નહિ પણ કેળાનાના નિજાત અર્થે પણ જે કરો પ્રગ ઉાર નાખવામા આ પા હતા તેમા ધગડો કરવા માટે કેદીઓ પાંસેથી ત્યા કામ લેવામા આવતુ હતું, ઓ તેમને ઉદ્યોગ શીખનાના હતા

આ સર્વેનો અભ્યાસ કરવાને સીટરવડમા આગિ દેશોમા મનન નજ ન ર પર્વત અમિન તપાસ તેણે કરી પડી, તેના પગિણામે દોન 'કારાગરની ગિર્વાન' નામ પોતાનું ઉત્તમ પુસ્તક પ્રસિદ્ધ કયુ આ ત્રણ વર દરમ્યાન તેણે ૧૩,૦૦૦ માર્ડ કરના પણ અધિક મુસાફરી કરી હતી જનસમાજે તેના એ અનિવૃત્તમ પુસ્તકને ધણા ઉ સાહયી વધારી લીધુ કેદીઓને સુધારવા માટે ભવિષ્યમા શા શા પગનાં ભરના જરૂરના છે તે જણા ૧૧ માટે સિટની આમની સભાએ તેની પુન સાગી લીડી તેણે પુકા સુધારાઓ સૂચન્યા અને ધણા વ્યવહાર કામે કેદીઓને નીખવવાની અને મુન શાન્તિયાદ મહેરીઓ બનાવવાની ખમ ભજામયુ કરી અને આગળ મિમા તેણે જે વ્યવસ્થા બેઈ હતી તે નમુનાનુ અનુકરણ કરીને તેણે ખાસ આયદ કર્યો ત્યારે પા નિમિટ તરફથી તેો પાછો ત્યા કેદીઓ ઉદ્યોગ શીખવવાને ની રા ગાવરુ

છે, તેનું સૂક્ષ્મ અવલોકન કરવાને મોકલવામાં આવે તો તોડથી તે પ્રશિયા, ગયો, આરિયા અને પ્રશિયાના લગ્નરત્ની સાથે દારોમાંથી યજ્ઞને તેણે સાધ્યેશિવાનો પ્રદેશ ઐળગ્યો તેણે કેટલોક સમય વિચેનામાં ગાળ્યો અને ત્યાંથી છટકી ગયો રોમમાં તેણે અદ્વાનતોના કારાગૃહોમાં તપાસ કરવાને માટે દાખલ થવાને અરજી કરી જેમ કાનસમાં જેટલાઈના માટે થયું હતું તેમ આ સ્થળે પણ આનતના કારાગૃહોના દરવાજા તેને માટે મધ્ય કરવામાં આવ્યા હતા, જ્યારે બીજી તુરગો તેઓની તપાસને માટે ખુરી રાખી હતી આ સમયની સફરમાં તેણે ૪૬૦૦ માઇનની મુસાદરી કરી અને ઇંગ્લાડ પાડો કર્યો જે જે સ્થળે તે ગયો તે તે સ્થળે તેને આનદથી વધારી લેવામાં આવતો હતો કેદ થયેલાઓના આશિર્વાદો તેની ઉપર વરસતા હતા તેણે ખુલ્લે હસ્તે દાનમાં પુષ્કળ પૈસા વાપર્યો હતો ના, તેણે તેથી પણ વધુ કર્યું હતું તુરગની સુધારણાનાં મહત્વનાં અગ્ર તરફ તેણે જગતના વિચારતીન અને દાનવીર પુરુષોની આખો ઉનાડો તેમનું ધ્યાન ખેંચ્યું હતું.

રશિયાની તુરગો

તે આટલેથી જ અટક્યો નહિ તેણે લગભગ ૭,૦૦૦ માઇનની મુસાદરી કરી, જેટ સિટ્ટનના કેદખાનાંની પુનઃ પુનઃ મુલાકાતો લીધી તેને માલમ પડ્યું કે પોતાના પૂવના મેંવાસો કાષ્ઠક અતો સફળ થયા છે તેણે તે માટે સતોષ જાહેર કર્યો જે કેટલાક દુષ્ટ રીવાજો તેણે કેદખાનાઓમાં પહેલાં જોયા હતા તે તેણે નાશુઃ થયેલા હાલમાં જોયા, અને કેદખાનાઓ પૂર્વે કરતા વધારે સાચ, સુખકારક અને નિયમિત હાલતમાં માનમ પડ્યા પાછો પોતાના જાનમાં વધારો કરવા માટે તેણે પુનઃ એક વખત પરદેશમાં મુસાદરી કરી તેણે અત્યાર સુધી યુરોપ ખંડના દક્ષિણ દેશોમાંની તુરગોની મુલાકાત લીધી હતી તેણે હવે રશિયાની તુરગોની મુલાકાત લેવાને દૃઢ કરાર કર્યો તે પેતિ એમ્પ્રો અને પાઉંખાદો પિટર્સબર્ગમાં દાખલ થયો ત્યાંની ચપળ અને ચચળ પોલિસે તેને પારખી કાપ્યો અને તેને દરવારમાં મહારાણી કેસેરાઈની મુલાકાત લેવાને આમનજી કરવામાં આવ્યું તેણે સાત મહાગાણી સાલીવાને વિનંતિ કરી કે રાજા અને રાણીના દરવાર અને મહાનર મારે જોવાથી પણ દુખીઓના રહેઠાણો અને કેદીઓના ભોંયરા અને તુરગોની મુલાકાત મારે લેવી છે, રશિયામાં એવા જે અંગો આવેલા છે તે મારે જોવા અને તપાસના છે મહારાણી કેસેરાઈને તેને તે માટે ઘટતી અનુકૂળતા કરી આપી તેને એમ તાજન તરફથી સમજ કરી આપવામાં આવતા તે અત્યંત ખાળા જાળખાના ફટકાથી કેદીઓને કેરી ગત પગાડાય છે તે જોયો, તેના કેદખાનાની મુલાકાતે ગયો તે વેળા એક ગુંદેગામ એક જી અને એક પુરખો કેદખાનાની બહાર લાવવામાં આવ્યા તે પુરખને ૦ અને તે સીને ૨૫ એમ અનુક્રમે કટકા મારવામાં આવ્યા હોવા કહે છે, કે “મેં તે સીને કેટલાક દિવસો પછી ઘણી નમળી દશામાં જોઈ પણ તે પુરખને મેં ફરી પાછો જોયો નહિ” તે પુરખને મુ થયું હશે તે જાણવાનું એનાથી કંઈ હોવડે ફાળી દેવાર એનું મુલાકાત લીધી, અને તેને પૂછ્યું “શું તમે ઘણા ઓપ અમલમાં ફરમાના મારવી છે

“ હા ”

“ કેમલા અત્ય સમયમાં ? ”

“ એક બે દિવસમાં ”

“ શુ તમે તેવી રીતે ઘણા અત્ય સમયમાં, તેનું પરિણામ લાવી શક્યા છે ? ”

“ હા ”

“ હમણા થોડા દિવસ પહેલાં ? ”

“ હા, છેલ્લો મનુષ્ય કે જે આગખાના છેડાપર બારેતા અણીયાના ગાંડાના દટકાથી મારા હાથથી શિક્ષા પામ્યો હતો તે તે શિક્ષાથી જ મરણશયરણ થયો છે ’

“ તમે કથી રીતે આનુ પ્રાણુવાતક પરિણામ લાવી શક્યા છે ? ”

“ પાંચમીમાં એકાદ બે ફૂટના મારથી માંમલા મોટા લોમ્યાઓ નીમી આવે છે-’

“ શુ, આવી દૂર રીતિએ શિક્ષા અમતમાં લાનવાની તમને આઠા ફરમાવવામાં આવે છે ? ”

“ હા ”

આવી તપાસ કર્યા પછી જ્યારે જે મરણુતોન શિક્ષાનો અખિત પ્રિય સામાન્ય-માંથી તેમ જ મુરોપના કેટલાક દેશોમાંથી બહિષ્કાર કરવામાં આવેો હતો ત્યારે તે શિક્ષા રૂશિયાનું લોકોએ એક મગરથીલયું કૃત્ય ગણાવુ હોવાનું જ્ઞાવડે ખુલ્લું પાડ્યું, ત્યારે જ્યાંની દુનિયામાં મોટા ખગબજાટ યથ રહ્યો.

મોરેકાથી જ્ઞાવડે એક પત્રમાં લખે છે કે “ એક વર્ષમાં રૂશિયાની દોરિખલોમાં સૈનિક અને નાનિક લાસતીનાં ઓળમાં ઓછા ૭૦,૦૦૦ મનુષ્યો મરણ પામ્યાં છે હવે ઘણા લોકોની આત્રી યથ કે જ્ઞાવડે એક ઘણેજ પ્રેક્ષકસ માણુસ છે અને તે સત્ય દુષ્ક્રિત, અતિશયેકિત કર્યાં વિના જણાવે છે અને તેથી આ લખકર વસ્તુરિયતિ જુદમ અને લગાઇ પ્રતિ આપણો અલગમે વધાર્યા વિના રહી શકતો નથી રૂશિયાથી પાછા સ્વદેશ પ્રત્યાહ ફરતાં તેણે પોલાંડ, પ્રશિયા, હેન્ડાવર અને ઑસ્ટ્રિયન નેધરલેન્ડસની મુસાફરી કરી ૪ સ ૧૭૮૩ માં તે જ ઉદ્દેગથી તેણે પોર્ટુગલ અને સ્પેનમાં મુસાફરી કરી તેણે પોતાના ઉપરે દર્શાવેલા ઉમદા પુસ્તક “ કારા-ગૃહની રિયતિ ” ના દ્વિતીય વધારામાં પોતાની છેલ્લી મુસાફરીનાં પરિણામો જાહેર કર્યા

હોવાડ પોતાના જીવનના બોધને સિદ્ધ કરવા માટે આમ સતત મટેનત ઉઘટી તે ફ્રાંસની પાઞ જાર વય સમયણુ કર્યા હતા હુનોપખાનાં શહેર અને મુખ્ય શહેરની તુર જોની મુનાકત કરતાં તેણે ૪૨,૦૦૦ માઇનથી પણ અધિક મુસાફરી કરી હતી અનાય, રોશિય અને ફેનીના જુમ્મરા અર્થે ૩૦,૦૦૦ પૌંડ કરતાં પણ અધિક ખર્ચ તેણે કર્યો હતો તેમ જતાં પણ હજુ તેણે પોતાનું કાર્ય સમાપ્ત કર્યું ન હતું તેણે બની શકે તો પ્રાણુવાતક રોગના નિવારણનાં ઇલાજ માધવાને જે જે પ્રદેશોમાં પ્તેગ ફાળી નીકળે છે તેની મુનાકાત લેવાનો ઇરાવ કર્યો તેના વિચાર પ્રાંતમાં યદને પહેલ પહેલાં માસેન્સ જવાનો હતો

૪ સ ૧૭૮૫ ના નવેમ્બર મહિનામાં પેરિસ જવાને તેણે પ્રયાણ કર્યું, ફ્રેન્ચની સગકારે “ જોરદાઈવિ ” વિરે તેનું જે ચોપાનિય બહાર, પડ્યું હતું તે ખાનમાં લખને ફ્રાન્સની જમિપર

પગ મૂકવાની તેને મના કરી તેથી ન ગભરાતા તે પોતે વેપ બદલી પેન્સિમા દાખન થયો. જે રાત્રે તે તે રહેઠરામાં દાખન થયો તે જ રાત્રે તેને લાંબી ટોશિયાર પોલીસે તેની પથારીમાંથી ઉઠાડ્યો તરત જ એક લાગ્યશાળી વિચાર, તેમના મગજમાં સ્ફુરી આવ્યો અને ફેલીટ ક્ષણેમાં પોલિસની નજર ચૂકવી તે પથારીમાંથી ઉઠ્યો, કપડાં પરિધાન કર્યા અને શઢમાંથી નાખી ગયો. તેણે હવે માસેંતમના માર્ગ પ્રતિ પ્રયાણ કર્યું.

સ્મર્તા કે, જ્યાં પ્લેગ કાળે કેર વર્તતી રહ્યો હતો ત્યાં જવાને આગમોટમાં તેણે મુસાફરી કરી ત્યાંથી તે, દૃઢ નિશ્ચયી પરોપકારી મનુષ્યે “કવેરન્ટાઇન” માં સખ્તમાં સખ્ત નિયંત્રે દેમ પળાય છે તેના સ્મત અનુભવ મેળવવાને એક રોગવાળા વહાણમાં એફીવાટિકથી જવાને તૈયાર થયો. તેને એથી જવર લાગુ પડ્યો અને તે અવસ્થામાં એકલા, સહાય વિના, દુઃખગરક આતો અમી, ૪૦ દિવસ પર્યન્ત તે “કવેરન્ટાઇન”માં રહ્યો અને તે પાછો સારો થયો ત્યારે ઈંગ્લાંડ પાછો ફર્યો તેણે પોતાના પરમણામાં આવેલી સઘળી સ્થાવર જગમ મીતકતની વ્યવસ્થા કરી, પાડોશના મરીમ ગુર્ગાના નિભાવ વ્યયે નાણાની વ્યવસ્થા કરી તેણે એક પિતા પોતાના પુત્રો અને બાળ અવ્યાથી જેમ છુટો પડે તેમ પોતાના મિત્ર સમૂહમાંથી નિદાયગીરી લીધી.

જેને હવે ફક્ત એક જ વધારે મુસાફરી કરવાની હતી. અને તેની તે છેલ્લી હતી તેનો વિચાર પ્લેગના સળધમાં પોતાની તપાસ લગાવવાનો હતો. ૪ સ ૧૭૮૯ માં તુર્કી, મીસ્તર અને આરબરોનાં રાજ્યોની મુલાકાત લેવાની ઈચ્છાથી તેણે હોંડે, જર્મની અને રાશયામાંથી પસાર થવા માંડ્યું પણ તે ફક્ત રશિયાના તાર્તરીમાં ખેસત સુધી જ મુસાફરી કરવાને શક્તિમાન થયો. લાં દરેકના રીયાજ સુખ્ય કેદીએની મુલાકાત લેવી-દારી ત્યાં તેને તુરખ જવર લાગુ પડ્યો. પરદેશમાં અને એકત અવસ્થામાં વિચારો પથારીમાં થયો અને તેને ૬૪ મે વર્ષ દેહવિલય થયો તેની પથારી નજીક જે એક વ્યક્તિ હતી તેને ડોશીનીમાંની કેથગ્તોનમાંની એક જગ્યા અતાવી અને લાં પોતાને દાટવાની ઈચ્છા દર્શાવી હતી કે “નૂરીમાં અને ત્યાં તાલિયે સૂરા દેને. મારી કબરપર એક ઘટિકામાપક વગતી જાતે થાળી મૂકજે અને મને વિસરાઈ જવા દેને.”

પણ જ્યાં સુધી મનુષ્યની યાદાસ્ત ગરેહોતી સુધી તે ઉત્તમ નરની તોડે જૂતાં નહિ-કગાસમાં કગાસ મનુષ્યનો તે ઉદ્ધારક હતો તે પોતે નિ રનાયો હોઇ પોતાના વિષે કંઈ પણ વિચાર કેવો નહિ” પણ તે હમેશ પરને માટે વિચારગ્રસ્ત રહેતો કે જે તેની સહાય વિના અશક્ય, અમિ તેમ લલકર્તા જ રહ્યા હોત તેણે પોતાના સમયમાં ધણે અંશે પ્રસન્નીય ફતેહ મેળવી હતી તેના સદ્કૃપોની અસર તેની જોડે જ નાત પામી ન હતી, કારણ કે ઇંગ્લાંડના જ કાયદા કાનુન ધાનવામાં નહિ પણ સર્વ સંસ્કૃતિ પામેરી પ્રજાઓના પણ ફેક સામ્રત સમયના ગામ ધાનવામાં તેના શ્રમના પરિણામો પ્રતિક્રિત થવાનું માન્ય પડે છે.

મારી દક્ષિણની યાત્રા.

લેખક — શ્રી પ્રદહાન ચંદ્રશેખર દીનાનંદ, એમ એ, એનએન એમ

ગયા વરસનો ઉઠ્ઠાલો પૂરા થતા વગી હું તાસગાવમાં હતો તેવામાં મને એક એવો વિચાર આવ્યો કે જ્યારે પેટને માટે ગુજરાતથી આટલે દૂર આતીને રહેવાનું મેં કમન હતું છે ત્યારે મનને માટે રહેજ કદ સહન કરીને એક વાર રામેશ્વર પણ જઈ આવવું ત્યાં જનુએટને કાંઈ તાસગાવથી બેગ તો રામેશ્વર ઉત્તરમાં અને તેમ જ પાછા ફર્યા એમ કરવામાં કાંઈ માત્ર નહીં માટે કેટલે વાળી રમતો વામ મોઢ્યા કરતો હતો પરંતુ તે કાંઈ રહેજમાં આવે એમ લાગતું ન હોતું થોડી થોડી ગતઓમાં, ગોકાક ઝોલસ, સાગરી, મિરજ, કોટાપુર, મોટા પાળાળ, કાંચી, મનાસ, પીળપુર મલામી, હુમની, ગદગ, હમ્પી વગેરે દેશોએ જે રહેવાનું થયું પણ મોટા પ્રવાસનો હાથ કાંઈ આવ્યો નહીં અતઃ એટલામાં મારી અમનનેર બદલી થઈ જતા તે વખતનો કરેનો એક પ કાયમ રાખ્યો અને આખરે ગયા માર્ગ માસમાં સધી આવી રહે જુનના પડેલા અન્વાડીઆ વગી મ હમા આવે ત્યા ફરી સમય એ પ્રમાણે રંગ લઈને હું પ્રવાસ નિષ્ક્રમ્યો.

પ્રવાસક્રમ એવો ગોઠવો હતો કે પ્રથમ નાશક ત્ર્યંબક જવું અને ત્યાંથી મનમાં લગી પાછા જરૂરિને એવોરો કેવ ઔરગાવાદ, હૈરાબાદ બેજવાડા મનાસ, ચિગનપર, ચિગરમ, હુબકોલુમ, તાનનર, ત્રિચિનોપ રી, મદુગા, એટલી જગાઓએ ઉતરીને સગરડ હોય તે પ્રમાણે જીતે છેવટે રામેશ્વર જવું, અને પાછા ફરતી વખતે, કોનર ગોલડ શીલક, કુનુર, ઉટાકામડ, બેંગોલ, મેમૂર, ગેગસપ્પા ઝોલસ, તથા ગોકાલું મહામશેશ્વર એટલી જગાએ યત્ને મુગાઇ જનુદ્યક્ષે અમે તે ક્રમ પ્રમાણે જ એ પ્રવાસ કર્યો પરંતુ કાલક કેદાર પણ કરવાનું સામે છટાવડું પશ્ચિમે અમે રામેશ્વરથી તરત પાછા ન ફરતાં મીલોનમાં કોનરો, કુંડી તથા અનુર રાધાપુર જેમાં, બેંગોલથી મેમૂર એકદમ ન જતા વચ્ચે શિવસમુદ્ર ફોલ્સ જેવા અને પાછા ફરતાં શીરમપલ્લુ જેવું અને ત્યાંથી ગેગસપ્પા ફોલ્સ તથા, ગોકાલું ન જતાં એકદમ મુગાઇ પાછા ફર્યા.

જે જે જગાઓએ હું જઈ આવ્યો તેના સ્વાભાવિક રીતે જ વિભાગ તો પાંચ સમય જ એને કે (૧) નાશક ત્ર્યંબક, (૨) નિઝામનો મુનક, (૩) મનાસ ધર્મકો, (૪) મીનેલ (૫) નીનગિરિ તથા (૬) મેમૂર પ્રાંત માટે આ લેખના પણ આપણે તેટલા જ વિભાગ પાડીશું.

૧ નાશક ત્ર્યંબક

પ્રવાસની શરૂઆત તા. ૧૮ મી માર્ચની સાંજથી થઈ કમચમાણે પ્રથમ નાશક જવા અમે નિકળ્યાં તા. ૧૯ મીની સવારે મુમારે જ વાગે ત્યા પહોંચ્યાં રોશન ગામથી નજમગ પાંચ માલક દૂર છે ત્યાં જના માટે, પ્રથેક સાવ તૈયાર હતા તેમાંથી જનની પહોંચવાની હાજને લીધે અમે “બસ” પસદ બીથી સડક થઈ સારી હતી અને ધંધરકૃપાથી “બસ” પણ મારી રિયનિમાં હતી તેથી લગભગ અ પા પકાકમાં અમે નજીક ગામ ચીરીને ચિટોરીઆ

ધિને ઉપર યદને પચવટીમાં ગયા સાક ઉપર, જેમાં ૧૦-૧૨ વરસમાં થયું બર્ગમાંથી
 બધાં ગયા છે તેમની બાંધણી સાધારણ છે અને બગવાઓને ગોલા આપનાર ને બાગે હોય
 તે તો કવચિત જ નજરે પડે. ગામના મુખ્ય લતામાં એક ધુવારી છે તેમાં ગયાવટરણને
 દેખાવ કાઢે. તેને લીધે તે જગા થણી શોભા આપી રહે છે ખુ નાસક ગોદાવરીને
 એક તીરે તથા પચવટી બીજી તીરે છે, અને એક ઠેકાણેથી બીજી ઠેકાણે જવા માટે એક
 પથ્થરનો પુલ બાંધેલો છે તે વિકટોરીયા બ્રિજને નામે ઓળખાય છે આ પૂન ઉપરથી ગામ
 તથા પચવટીનો દેખાવ બહુ રમણીય લાગે છે તેનું મુખ્ય કારણ ગોદાવરીના ઘાટો તથા તેના
 ઉપર આવી રહેલાં અનેક દેવાળયો, ભાડીયા વગેરે ગુજરાતી લોકોએ બાંધેલી ધર્મશાળાઓ વગેરે
 છે આ પૂલ મુકીને રહેજ આગળ ગયા એટલે પચવટી ચારી અને સા એક ઓળખાણવાળા
 મુદ્દરથતે ત્યાં અમે મુકામ કરીયા ત્યાં ચારપાથ દિવક કાઢ્યા અને તેટલામાં નાસક તથા પચવટી
 બંને તેમની આસપાસની નેવા જેવી જગાઓ જેમ નાખી ખાસ નેવા જેવું ત્યાં બગર
 છે એ ગોદાવરીના બંને કિનારા ઉપર આવેલું છે બંનેને નોકનારી એક પથ્થરની પટ્ટી
 પૂરતી છે તે નાસકરની ઘટાવાળા રમેશ્વરના મંદિરથી રહેજ આવી છે સાજના પહોરના
 અહીં થયું લોકો હવા ખાવા ફરવા તથા કામકાજ માટે આવે છે તે વખતે ત્યાં એક મેળો જ
 લાસણ જે ગામના સારા માણ બતાવેલી આતમી પણ અહીંથી જ લેકેતે મગ છે અહીંથી
 જે ઉત્તી ઘાત સાબળેની હોય તેને મગાએગીટમાંથી બપુ એમ કહેવાનો લોકોમાં વિશ્વાસ છે.
 ભારિક લોકો દર્શન અથવા સ્નાન સંસ્થા માટે ને બદમાનો લાગ સાધવા માટે પણ આ જ વખતે
 અહીં એકઠા થાય છે સર્વાવહાલાઓ, મિત્રા અને મેમીજનો વગેરેને મળવામાટે પણ આ સમય
 બહુ સ્થાન લેખનામાં આવે છે ત્યાં રમેશ્વરની અગાંતી જેવી કાંઈ ઉંચી જગાએ બેસીને અવલોકન
 કરનારને ચિએટરમાં ગયા શિવાય અને ખાલી મુગા પુતળાઓને બદલે ખરેખર સ્ત્રીપુરોવાળો સિને-
 માનો દેખાવ નજરે પડે છે અહીંના બગરમાં ખાસ ધ્યાન ખેંચે એની પિતળનાં વાસણોની દુકાનો છે.
 એ દુકાનો ગોદાવરીને બંને તીરે છે, તેમાં નાંકડાની આનુના તીર ઉપર તેની સખ્યા વિશેષ છે.
 ત્યાં તરેહ તરેહનાં ઘાટના પાણી ભરનાના, સંધવાના, દેવપૂજનાં વિગેરે અનેક ઉપયોગ માટેનાં
 ચકચકિત થતાં પિતળનાં નાસણો હોત્યંધ ગોળી રખેલા હાંચ છે ધાન્ય, મરીમસાનો,
 ગિદાઇ વગેરે અનેક ચીજોની દુકાનો પણ ત્યાં જ છે તે રિવાજ ઉદ્ઘાતાના ઠેકઠેકાણે થેરડીનો
 રસ કાઢવાના કોહોલાઓ ફરતાં જ રહે છે તેનો ચડડ-ચડડ થતો અવાજ તે જગાએ ઘટી
 રમુકમાં કાંઈક વધારો કરે છે આ બગરના વચકા ભાગમાં જ ગોદાવરીને પૂર્વકિનારે ચાનુચ
 પદ્ધતિથી પથ્થરનું આવેલું એક મહાદેવનું ડહેડું છે જે કે તેમાં પેસવાના પશ્ચિમ તરફના દરવાજા
 આગળ હલવાઇ વગેરની દુકાનોને લીધે બહુ ગદવાડ રહે છે તો પણ અદર પેકાપળી તેની
 આસપાસ મોટા ખુનો ચોક અને તેને ફરતી પહોળી દિવાન બંદે તે ઉપર અગાંતી હોનાને લીધે
 કટલાક લોકો હવા ખાવા માટે ઉપર ચડીને બેસે છે લાંબી આસપાસના ગામના દેખાવ
 બહુ રમણીય લાગે છે, ડહેડું-કાંઈ બહુ મોટું નથી પરંતુ તેમાં મુખ્ય નેવા જેવું એ છે કે

તે બાંધવામાં ચુનાસિંચીટોના મુદ્દવ ઉપયોગ કરનામાં આવેલો નથી માત્ર પથ્થરોને જ એના ઘડીને બેમાડેલા છે કે જેમ લાકડામાં સાળ કાઢીને બેસાડવાથી તે એક ખીજની સાથે જોડાઈ જાય છે તેમ અહીં પથ્થરોને જોડેલા છે વળી બધી તંદુરની દિવાલોમાં ઉત્તમ નકશી કામ છે તે કામ મણે અશી કદવાણુપામેના અમરનાથના દેવળના કામને મળતું આવે છે પણ તેના કરતાં હવડા પ્રતિનું છે નકશીમાં ખાસ કરીને મહાદેવ, માતા, ભૈરવ, બટુભૈરવ, વગેરે શિવપુરાણમાં વર્ણવેલા દેવો અને સિવજી તાંડવનૃત્ય કરી દેખાડેના છે વિશેષ અગ્રવર્તી પમાડે એવું ઉત્તર તરફની ભીતમાંથી નિર્માણજી પાણી બહાર નિકળવામાટે કરેલ પથ્થરની નીકની સામે બેમાડેલું મોળવના જેવી પાથરીવાળું એક દિલ્લુ પુતળું છે આ દહેગના મુખ્ય દરવાજા ઉપર કમાનમાં એક મોટો કસાનો ઘટ છે તે નાશકરના ઘટ તરીકે જાણખાય છે આ ઘટ ઉપર પોર્ટુગીઝ લાપામાં લખેલો એક લેખ છે અને તેને નાશકર નામનો એક મરાઠા સરદાર થાણા છાત્રામાંના એક ગામમાંના દેવળમાંથી પોર્ટુગીઝ લશ્કરને હરાવીને લઈ આવેલો એમ કહેવામાં આવે છે એમાંની લાગીમાં હવે ફાટો પડી છે તથા જે કાંઈ મફતમાં પડીને તેને વગાડના જાય છે તો તેના હાથે ઇજા થાય એવું છે ખીજું જોવા વાનક મંદિર સુદરનારાયણજી છે તે ત્રિકોટીની આ બિજની ઉત્તરે ઉંચાણ ઉપર છે આની બાધણી પણ આનુકૂળ પદ્ધતિની છે છતાં રામેશ્વર કરતાં પણ અહીં હવડું નકશી કામ છે આ મંદિરમાં એક એવી ચુમી છે કે તો ૨૧ માર્ચેને દિવસે સવારના પહોરમાં સૂવેળા પ્રકાશ બરોમર નારાયણજીની મૂર્તિનાં સ્થોળ પર પડે છે આનું કારણ ખીજું કંઈ જ નહીં પણ સૂર્યની ગતિ ધ્યાનમાં રાખીને મંદિરની બાધણી કરવામાં આવેલી હશે તથા મૂર્તિને બેસાડવામાં આવેલી હશે અહીંની મૂર્તિ ધણી પ્રુમ-સુરત છે તે આરસપહાણની બનાવેલી છે રામેશ્વરના મંદિરથી સુદરનારાયણજીના મંદિરે જતાં વચમાં કપાળેશ્વર ગોળવરી વગેરેના મંદિરો આવે છે કપાળેશ્વરનું દહેડું ઉંચાણ ઉપર છે તે હાલમાં જ થોડા વરસ ઉપર બધાવેલું હોય એમ તાજે છે તેમાં કાંઈ ખાસ જોવા જેવું નથી ગોલાવરીનું મંદિર નીચે ઘાટની જોડાણ છે આ મંદિર પ્રયેક સિદ્ધસ્થના વર્ષમાં જ માત્ર બોદવામાં આવે છે એ ધણું જ નાનું છે અને તેમાં નેચી કામ પણ કુદર્જ નથી-માત્ર ગોલાવરી માતાની મૂર્તિ ધણી સુદર છે આ શિવાય એક ખીજું ગોલાવરીનું મંદિર વચવળીના ઘાટ ઉપર જ છે પણ તે સ્થેજ ઉંચાણ ઉપર છે ત્યાંની મૂર્તિ પણ થોડી મોની છે તે મંદિર બારે માસ ખુલ્લું રહે છે આ શિવાય ખીજા પણ કેટલાક દહેગઓ તે ઘાટ ઉપર છે પરંતુ તિપ્પશાસ્ત્ર અથવા ધર્મશાસ્ત્રની દૃષ્ટિએ તેનું મહત્ત્વ નથી અહીંના ઘાટ ઘણો દેખાવડો છે તેની ઉંચાઈ કાંઈ વિશેષ નથી ગગા અને નર્મદા ઉપરના ઘાટોની સરખામણીમાં તો તે ધણું જ નીચા છે પરંતુ નીચાણમાં પણ પહોળાં પહોળા પથ્થરીયા તથા પથ્થરોના બાંધેલી હોવાને લીધે તથા તે ઉપર લુદા લુદા વાટના અનેક દેરાઓ, તથા વિશાળિયાનો આરી રહેનાં હોવાને લીધે તે ઘણો રમણીય લાગે છે તેમાં વળી નાના નાના કુડા કાંપેનાં છે તથા બાંધણ અને બાંધણોત્તર બનિઓને સ્નાન કરવામાટે લુદા પાણી ભરના માટે લુદો, કપાળ થોવા માટે લુદો,

પ્રકારનું છે તે બદામીની શુદ્ધામના કામને ધણે અગ્રે મળતું આવે છે. ચાલનાઓ કેટલાકે પડી જવા આવેલા તેને લોડ કરેલીની કારકીર્દિમાં ટેકાઓ આપવામાં આ-યા છે આ-ગુરુ-ઓની ઉપર એક ધિક્કસભાના નામથી જોવાઆતી શુદ્ધ છે ત્યાં પુતળાઓ તો જનનેધર્મન માણસો દેવાના જ છે ત્યાં ચઢવા માટે અગાઉ સીડી હરો એમ લાગે છે પણ તે નાદુરસ્ત થઇ ગયેલી દેવાને લીધે તેને બદલે લોખંડનો દાદર મુકવામાં આવેલો છે ત્યાંથી આમપાસ-સંદિસી-નર્થ નેઈ ધણો આનંદ થાય છે હવે પદાડ ઉપર મુદ્દન પાણી નથી.

૪. અંગનીપર્વત

નાશકમાં ચારધાંચ દિવસ આમ ફરવામાં કાઢીને અમે ગ્યબક જવા નિકળ્યા-ત્યા ગ્ય માટે એવણુ કેપનીઓની મોટોરો, માણસ દોઢ રથી ૩ રૂપીઆને ભાડે મળી શકે છે પણ ગરતામાં અંગનીપર્વત ઉપર જવું હતું તેથી અમે એક સ્વનત્ર ટાગે જ ભાડે કરીએ તેના અગીઆર રૂપીઆ આપવા પડ્યા જે ત્યાં ન જવું હોય તો એટલામાં ગ્યબક જમને પાગ આર્થ શકાય છે અંગનીનો પદાડ એક હુવા ખાવાના ટેકાણા તરીકે ગણાય છે તેમ લાં નૈન લોખંડી શુદ્ધાઓ તથા એક દેવળ પણ છે-ગ્યમકને રસ્તે લગભગ ૧૨૧ માઇન જમએ છીએ એટલે દક્ષિણ તરફ એક રસ્તો પુટતો દેખાય છે તે રસ્તે લગભગ એક માઇલ જમએ છીએ, એટલે અંગની ગામ આવે છે અહીં લગભગ ૧૦૦૦ માણુઓની વસ્તિ છે દેવીની પૂજા માટે એક પુખરી ત્યાં રહે છે અને રાજ ઉપર જમને પુજા કરી આવે છે ચાનાળુઓ તથા પ્રેક્ષકોને પણ તે સારી મદદ કરે છે ઉપર જવામાટે ગામમાંથી ડોળાઓ મળી શકે છે અને લોકો કહે છે કે કુરેપીઅર્ન લોકો તેમ તેમાં જ બેસીને ઉપર ચઢે છે પણ અમે તો માત્ર એક બોમીઓ લઇને જ ઉપર ચઢવા આગળ લગભગ અઢધા માઇન લગી તો હીક હીક ચાલ્યા જવાયુ પણ પછી તો કવચિત પથરમાં ચઢને અને કવચિત માટીમાં ચઢને આમ વળતાં અને તેમ વળતાં લગભગ બીજે અઢધા માઇલ ચાલ્યા અને આગળ નેઇએ તો જેમ જોરમાં પવન દુકાતો હોય તે વખતે કનકવો જેમ ચડે તેમ પથરના ટગનાઓમાં ચઢને લગભગ પાંચેક માઇલ ચઢવાનું આવ્યું એટલું હીક હતું કે બન્ને બાજુએ ઉંચી ઉંચી કદાઓ હતી એટલે પગ નીચે એકાદ પથર ખમી ગયો તોયે પડવાની ધારિત ન હોતી. નારાયણનું નામ લઇને તે ઉપર પણ ચડી ગયા એટલે આવી એક શુદ્ધા. તેમાં પેસના જે એક બારણુને મળે બારણાખ જેવી આકૃતિ ધીણેલી હતી. અદરના ભાગમાં બારણુની સાંભે એક ઉચા ઓટલા ઉપર ત્રણ જૈન તીર્થંકરોની મૂર્તિ હતી અને પશ્ચિમ તરફ એક બીજો ચોરડો હતો તેમાં પણ કેટલીક એવી જ નાની મૂર્તિઓ હતી અહીંનું કામ એટલું હલકા પ્રકારનું હતું કે પાડવ શુદ્ધાનાં પ્રમાણમાં તે બહુ જ હુપક લાગ્યું તેની દેખરેખ પણ કોઈરાખતું હોય એમ જણાતું ન-હોતું કારણકે અદરથી નણી દુર્ગંધ નિકળતી હતી આ શુદ્ધાની પાસે એક ટાકી હતી તેમાંનું પાણી સ્વચ્છ હતું આ શુદ્ધાને વળી થોડુંક ઉચે નાવણ હતું અને પછી લગભગ અઢધા માઇલ રહેજેસાજ ઉંચી નીચી જગીનામું ચઢને જવાનું હતું તેટલો રસ્તો કાપતાં એક તળાવ તથા એક બગીચા આવ્યાં એ તળાવનું પાણી સ્વચ્છ અને રહ્યું

છે ઉત્તર તરફના બારણામાથી પેચતા એક મોટા રંગમડપ આવે છે ત્યાં બ્રાહ્મણો એમીને પાંડેપૂજા વગેરે કરે છે તેની ઉપરનો લુમટ થલો મોટો છે અને અદરના લાગમા કમવાઈ કૃતિ ઉપરથી આવી હોય એવી રીતે કાઢેલી છે જમીન ઉપર વચ્ચે લાગમાં એક કાળા પથ્થર મોઠા ધારીલો નહીં છે અને તેની પાસે એક મોટો કાચો છે ત્યાંથી જમણી બીજીએ વળીએ એટલે મુખ્ય દેવાવય આવે છે તેના બારણા ઉપર ચાદીના પતરા મટેના છે. પથ્થરની બાર-સાથ ઉપર ગણપતિ અને સિદ્ધિલુદ્ધિની મૂર્તિ ખોદેલી છે સિનતુ નિંગ ઉગ્રલુમાં છે તેવી ૭-૮ ગમથીઆ ઉતરીને અન્દર જવું પડે છે બ્રાહ્મણસિવાય ધનર જાતિના માણસોને તથા બ્રાહ્મણને પણ ધોતીઆ અને અગવસ્ત્ર શિવાય બીજા કપડા સાથે અન્દર જવાની બધી છે. અન્દરના લાગમા અન્ધાર છે તેથી બહારથી આવેલા માણસને એકદમ તો કાંઈ બરાબર નહીં જ નથી મિનિટ બે મિનિટ આખ દેરવતા એક જળાધારી દેખાય છે. અખળ્યા માણસને તો એમ જ લાગે કે અહીં નિંગ છે જ નહીં કે સુઃ પરતુ જતાવારના પણી ભરેલું રહે છે તેમા હાથ વાળી જોતા માવય પડે છે તેમાં એક ખડક જેલું કપક છે તેની આસપાસ ત્રણ નાનાં નાનાં નિંગ છે અને તેની ઉપરના લાગમાથી ગંગા સતત વહા કરે છે તેને લીધે જળાધારી હમેશા જળથી ભરેલી રહે છે અહીં અખડક દિવાલો બાળવામાં આવે છે પાછળની ભીતમા પાર્વતિની એક મૂર્તિ છે તે પણ નાની જ છે દેવાવયની પૂવ લગલગ પચીમેક પુટ ઉચી પથ્થરની એક દીપમાળ છે અને તે તરફની દિવાલમા સિપાઇઓને રહેવાની ખોલીઓ છે અહીંનું સિનયિંગ બાર જ્યોતિલિંગ પેટા એક છે તેથી તે ક્યારે ઉદભવ્યું તે કાંઈ કહી શકતું નથી પરતુ દેવાવય તો માધવરાવ પેશ્વાના વખતમા બધાયેલું કહેવામાં આવે છે તેનો વહિવટ ત્યાના એક જગીરદારના હાથમા છે દેવના વાગા તથા અનકારે એવી જ પાસે રહે છે. અને કહેવાય છે કે અહીંનો મુકુટ ધણો કિમતી અને જુનો છે અબકેશ્વરના દેવાવયથી અજમાસે માધન લગી પશ્ચિમ તરફ જઈએ એટલે પ્રથમ કનખય અને કુશાવર્તના કુટો આવે છે પહેલો નાનો છે અને ત્યાં લેફ્ટા બ્રાહ્મ વગેરે કરે છે તેને લીધે તેલું પાણી વધુ જ ગંધારું રહે છે કુશાવર્તનો કુ. મોટો છે તેમા ઉતરવા માટે ચોમર લામા તથા પહોળા પગથીયા બાધેના છે. તેની ત્રણ તરફ ઉપરના લાગમા કેટલાક દેવાવયો તથા એસનાની આસરીઓ છે અને તેમા નક્સીદાર કમાનો વગેરે હોવાને લીધે તે બધું દેખાડે લાગે છે. અહીં નહાનાડ ધણુ મુખ્ય છે એમ મનાય છે. પરતુ મ્યુનિસિપાલીટી તરફથી સિપાઇ ત્યાં રહે છે ને લોકોને અન્દર નહાવા દેતો નથી તેથી લોકો વાસણમાં પાણી લઈને પગથાળ ઉપર આવે છે અને ત્યાં નહાય છે તે પાણી પરભાર બહાર ચાલ્યુ બય એવી મોરીઓ કરેલી છે કપેડા ધોવાં કોય તો તે પણ અહીં જ ધોવા પડે છે આ કુડાં ઉત્તરે ગંગાદેવીનું મંદીર છે તેની બાધપુરી સાધારણ છે પણ મૂર્તિ ધણી મનોહર છે

૬. અક્ષગિરિ.

આ કુડાંથી થોડકે દૂર ત્રણ મોટા તળાવો છે તેમાંનું એક ગંગાતળાવ છે તેમાથી નજો નીચે પાણી ગામને પુર-પાડવામા આવે છે બીજું તળાવ, ગૌતમગંધવ તરફ, બોળખાંબ છે.

વાસ્તવસરતીય લાવલો, ૧૨-૨-૮૦ એન એમ. ત્રિપાથી એન્ડ કંપની, મુબાઇ

આ બન્ને તંજાવો મોટા છે ત્રીજી તજાવ ઇન્દ્રાતથ તરીકે ઓળખાય છે તે રહેજ નાનું છે. આની દક્ષિણ તથા પશ્ચિમની પાગોની જોડાનેક ધરોની હારો છે અને તેની પૂર્વ તરફ દહેરાને લગતો માગ છે આ બધાને લીધે આ તજાવ સુશોભિત દેખાય છે ગગાયય આગળથી અક્ષગિરીપર ચઢવાનો રસ્તો શ્રદ્ધ યાત્ર છે તે પહાડ ધણો ઊંચો છે તેથી એક ડોળા સાથે લેવાનો વિચાર ક્યો પરંતુ જે દિવસે ત્યાં જવાનો વિચાર હતો તે દિવસે ઘુળીપડવો હોવાને હોવાને લીધે જે ડોળાના રોજ દોઢ બે રૂપીઆ માંગતા હતા અને ના દેહતા છતાં પછવાડે દોડતા આવતા તેના જ તે દિવસે હસ રૂપીઆ માગવા માગ્યાં તેથી તે લીધા વગર જ ચવાનું સર કાપું લગભગ એક માંડિ સુધી તો નીચી ઉઠી જમીન ઉપર થઈને જ જવાનું હતું તે પૂરી થઈ એટલે એક મનમના તથા એક સંધિના ગૃહરથે થોડા વખત ઉપર બધાવેના પથ્થરનાં પગથીયાં આવ્યા ચોડાક ચઢ્યા એટલે એક બાવાની ઘુપડી આવી ત્યાં આગળ એક ૬૦-૬૫ વર્ગનો પ્રાદેશી શિક્ષા માગતો દેખાયો તેને જોડે આવવાનું પુખ્તતા તેણે કશું નહું અને તેને સાથે લઈને અમે આગળ ચાલવા માંડ્યું અહીંથી પથ્થરના બાવેના પગથીયા આવવા માગ્યા તે પગથીયાં બહુ મજાસુત પથ્થરના, તથા પહોળા છે તથા વચ્ચે વચ્ચે પગથાળ બાવેલી છે તેની બન્ને તરફ ૨-૨૫ ફુટની પાળો બાધેલી છે તેથી પાવાની ધારતી મિન્ટન રહેતી નથી અહીંનો પગથીયાની સખ્યા ૫૦૦ ની છે પણ ચઢાવ ધણો હોવાને લીધે ચઢના ચરતા સાસ લરાઇ જાય છે પણ પેના અમારા છુટા ભોખીઆની “ચકર” “હરહર મહાદેવ”ની હાડાથી હિંમત રહેતી હતી ત્યાં ૧૦૦-૧૦૦ પગથીયાનો એક એક દાર બનાવેલો છે ત્રીજી તથા ચોથા દારના થોડા ભાગમાં તો ચવાનું ઘણું જ આવડું છે તેથી જાતીને ચઢવા માટે લોખંડના કંડેરાઓ જેડેના છે પાંચમે દાર પુરો થાય છે એટલે એક શુદ્ધ આવે છે તેને બહાગથી ચુનો લગાડેલો દેખીને માદ આડું કે ગમક ગમમાથી જે સફેદ વહેરા જેવું દેખાતું હતું તે આ જ તેના દરવાજાની આસપાસ વસિષ્ઠ અને શુક્રાચાર્યની મુલતઓ ખેદિતી છે અને અરના ભાગમાં મહાદેવનું ચિત્ર છે, ત્યાં થોડાક ચાક આખને વળી આગળ ચાલવા માંડ્યું અડધાએક માઈન ચાલે ગયા એટલે અક્ષગિરીને ટાવે પહોંચ્યા અહીંથી ચોમેર ધણા માઇલ દૂર નજર જાય છે ત્યજક ગામ, ત્યાંનું દહેરું, પેનાં ત્રણ તજાવો, કુવનો બાગ, નીલ પર્વત, તેની પામેનો અખાડો તથા વચ્ચે વચ્ચે ઝાડા તથા ઝાડી વગેરે - એવાં ઝીણાં તથા રપટ દેખાતા હતા કે કોઈ ઉત્તમ ચિત્રકારે એક સુંદર ચિત્ર કાઢીને જેવા માટે ન મુક્યું હોય એમ લાગ્યું હતું તો એમ જ માનેલો હતો કે ચકરે જટા પગડીને ગગાને રહેતી કરી હતી તે અહીં જ હરો પણ ત્યાં ગયા એટલે નિરાકરણ થયું કે તેણે માટે તો પહાડની બીજી બીજી તરફ જવું પડે છે તેથી ટોચ ઉપરથી અમે પશ્ચિમ બાજુએ નીચે ઉતર્યા ઉતરતા ઉતરતા એક શકરનું, દેરાયય અને એક કુક, એક પિપ્પળુ જા. તથા તેની આસપાસ ચોતરો એટલું દી. આ ઝાડની નીચે ગાનમ તરીકેના આગ્રમ હતો એમ લોકોની માન્યતા છે મહાદેવનું હેર નાનું મરખુ બાધેલું છે

ત્યાં સિંગ બળકેધરની નકલ છે-સાંના લોકો દહે છે કે રાધોના પેથા અહીંના કિલ્લામાં રહેતો હતો તે વખતે તેણે આ દહેજ બધાંયું હતું પિપળાની આસપાસના મોતરામાં એક મોપર છે તે જ ગૌતમ રૂપીની ગુફા એમ લોકો કહે છે પણ તે ખરૂં લાગતું નથી કારણ કે મોતરા કાઢ છે નહીં હજાર વર્ષનો જુનો હોય એમ દેખાતું નથી ત્યાંથી પાણી ઉત્તર તરફ આશરે અડધો માઈલ જવું પડે છે તેટલું ચાંચીને જઈએ છીએ એટલે ચકરે જ્યાં જતા પછાડીને ગંગાને વહેલી કરી હતી તે જગા આવે છે મનમાં તો કંઈ કંઈ લઈ હતા કે ત્યાં કાણુ જાયે શું જોઈશું સ્વિકર્માના ચિત્તનો દેખાવ કાઢક નજર આગળ આવતો એમ લાગતું હતું પરંતુ જઈને જોઈએ તો એક પ-૭૫૫૮ લાખી તથા ૨-૨૨૧૫૮ પડોળી શિલા દેખાઈ તે ઉપર જટાની વીંટા વળી જાય છે તેવી દસ બાર વીંટા ઉપરથી આવેલી અથવા ખોદેની દેખાઈ ચાખીતું તો ત્યાં નામ પણ નહોતું જો અહીંથી જ પ્રસાદ તરફ ચલે હોય તો આ શિના આવી સુધી સડગ શી રીતે હોઈ શકે એમ વિચાર પણ આવ્યો પરંતુ કાંઈક અરો હત્યમા સરકારનું બીજું હોવાને લીધે, થોડે અંશે આટલું કંઈ વેડીને ત્યાં લાગી ગયલા હોવાને લીધે, તથા થોડે અંશે સ્થાના એકાતપણા તથા આસપાસના બધા દેખાવાને લીધે જે રાકુળના નામથી એ જગા પરિન ગણાતી હતી તેનું સ્મરણ થયું અને હત્યમા તેને માટે પ્રેમ અને આદરભાવનું ઝરણું પડ્યું અરેખર જેને આત્મસાધન કરવું હોય તેને માટે આવી જ જગ્યાની જરૂર છે એમ લાગ્યું તથા અહીં થોડા દિવસ રહેરાય તો કેવું સારું એમ પણ વિચાર આવ્યો, પરંતુ માયાથી બધાંયના મને અનેક કુતર્ક કાઢ્યા અને પગને પાછા ફરવા પાછા ફરતી વખતે પાસેનો એક બીજો રસ્તો લીધો ત્યાંથી જે થોડાક લાગ ચાંચીને પહાડની ટોચ ઉપર જવાનું હતું તેણે તો દમ આપ્યું કરી ત્યાંથી એક જગ્યાએ તો એમ જ લાગ્યું કે એ જગ્યા સરકારને મેં ગયા પણ જેમતેમ કશીને ભવતું સ્થાન વટાવીને ઉપર ચડ્યા ત્યાંથી પાછા ઉતરતું એ તો સતતની વાત હતી જે પહાડ અંતર સુધારે બે-અડી કનાક થયા હશે તે ઉતરતાં પૂરે એક કનાક પણ લાગ્યે ચલે હશે

૧૭. ગંગાદ્વાર.

બીજે દિવસે સવારે ગંગાદ્વાર આગળ જવા નિકળ્યાં ત્યાં જવાનો રસ્તો ગૌતમાનધની પાસે ચડતો છે ગામની હદ છોડીએ કે થોડા જ અંતરમાં પગથીઆઓ આવે છે આ પગથીઆ પ્રાચીન ગિરિ કના વાખા તથા પેહોળા અને ઝોળા ચડાણના છે તેથી તે અગ્નિને જવું એ કાંઈ અપરંક લાગ્યું તહીં પગથીઆની બાજુમાં ઠેકઠેકણે ગણપતિ, ત્રિસિદ્ધાનતાર, સમલક્ષ્મણ વગેરેના દેવતાઓ, તથા રામકૃષ્ણ, લક્ષ્મણકૃષ્ણ વગેરે આવ્યા તે જોતા જોતા સાડીસાતસો પગથીઆ ચાંચીને પહાડની લગભગ કુ જેટલી ઉંચાઈ ઉપર ચાંચી ત્યાં એક ગોખવામાં ગંગાની મૂર્તિ નજરે પડી તેની નીચેની એક મોરીમાંથી પાણી પડતું હતું તે જ ગંગાદ્વાર એમ અંતરે કહેવામાં આવેલું અહીંથી પણ નીચેનો દેખાવ ઠીક દેખાતો હતો પણ સહગિરિની વાત તો ઓર જ ગંગાની મૂર્તિની બાજુમાં એક ટાકું હતું તેમાં પણ પાણીનું તો એક સમ ખાતો જેટલું પણ ટીપું નહીં આવતા કારણ મેંથા વરસની વરસાબની અણત અને ઉનાળાની મોસમ હતા જે ગંગાદ્વાર તરફ

સીલાવતી છવનકતા રે ૦-૧૨-૦ એન. એમ. ત્રિપાઠી એન્ડ કંપની, મુંબઈ

ઓળખાવવામાં આવતું હતું ત્યાંથી ગંગાનો પ્રવાહકમાં યદને નીચે ઉતરતો હતો તેનું તો અચાનક જ રથ અહીંથી થોડાક સાકડા રસ્તા ઉપર યદને એક મહાદેવનું દહેર હતું ત્યાં ગયા અંદરે ગંગાદારથી એકાદ ફરલોગ દૂર હશે ત્યાં જવાનો રસ્તો જરાક વિકટ છે તેથી ધણી લોકો ત્યાં જતા નથી પણ અમે તો હિંમત ભૂંડી તે દહેરામાં સફરના ૧૦૮ લિંગ છે તથા એક માતાની મૂર્તિ છે અહીં કાંઈ મહાત્મા અગાઉ રહેતા હશે એમ લાગ્યું ત્યાંથી વળી આગળ ૧-૧૧ ફરલોગ ઉપર મત્સ્યેન્દ્રનાથની ગુફા છે ત્યાં ગયા રસ્તો આગળના જેવો જ હતો પગથીઆં હતાં પણ તે આરા પથંગના બાપેના નહીં આ ગુફા રહેજ ઉંચાણ ઉપર છે તથા ત્યાં ચટવાનું જરા સધર છે તેમાં એક બાવાજી રહીને આત્મસાધન કરે છે તેના દર્શન કર્યા તે સિવાય ગુફાના છેક અંદરના ભાગમાં એક શિવલિંગ તથા નાથના પગ્યા છે તેના દર્શન કર્યા—અહીં એક સિવા છે તેને વિષે એવી આખ્યાયિકા છે કે કાંઈ પણ માણસ નાથની દિક્ષા લાંબને અહીં એક વર્ષભર રહીને સિના ઉપર ખેસીને આ મસાધન કરે છે કે તે તદ્દન વીતરાગી થાય છે તે જોઈને અમે પાછા ફર્યા.

૮. નીલપર્વત.

ગંગાદ્વાર ઉપરથી નીચે ઉતરીને અમે મુકામ ઉપર પાછા જવાને બંને ત્યાંથી રહેજ દૂર નીલપર્વત છે તે ઉપર ચઢ્યા જો કે આ નામ ઉપરથી એમ લાગે છે કે તે ઉપરના ખેતો જેવો જ મોટો પહાડ હશે પુરનું વાસ્તવિક રીતે તે એક ટેકરી જ છે તેની ઉપર જવા માટે ગંગાદારનાં જેવાં પગથીઆં બાપેનાં છે તેની સખ્યા ૨૫૦ ની છે ચડીને જતા પ્રથમ સાધુઓનો એક અખાડો આવે છે આ જ જગ્યાએ સદૃશ્યનું વાં શરૂ થતાં આખા દિલ્હસ્થાનના બુદ્ધ બુદ્ધો પથના સાધુઓ એકઠા થાય છે જે સાધુઓ ત્યાં કાચમના રહે છે તેમનાં મુખ્ય ધર્મી પવિત્ર જુદિનો અને પવિત્ર જીવન ગાંગારો હોય એમ એની મુખાકૃતિ ઉપરથી લાગ્યું તેની પાસે જ નીલદેવીનું મંદીર છે અહીં જે મૂર્તિ છે તે ખરેખર કાર્તિકેયીની નહીં પણ રાક્ષસીની હોય અમે લાંબે છે તે મૂર્તિ આખી નહીં પરંતુ છાતી, લગીની છે તે આખેનું એક નીલદેવીની મુખાકૃતિને મળતી છે સાધારણ સ્ત્રીના કરતા બમણું એનું ગોળું છે અને તેનું સ્વરૂપ, ચીત્ર નાક, આગળ પગા ડોળા, ઉપરથી આવેના ગાવ, પહોળા મોઢાં વગેરેને લીધે વિકરાળ લાગે છે એ દહેરાની જમણી બાજુએ ૫-૭ પગથીઆં છે તે ચડીને જતાં દત્તાત્રેયનું મંદીર આવે છે અહીંની મૂર્તિ ધણી સૌમ્ય છે તેની આગળ એક આરસપહાણના કડકા ઉપર દત્તાત્રેયની પાદુકા છે તે ઉપરથી એમ લાગે છે કે ત્યાં કાંઈ મહાપુરુષની સમાધિ હશે ત્યાં એક અલ્પચારી રહે છે તે વેદાન્તનો અભ્યાસી તથા ઉપાસના માર્ગનો સેવક હોય એમ તેની વાનગિત ઉપરથી લાગ્યું આ ટેકરી ઉપરની હવા ધણી ઠંડી તથા સુખાવદ છે ઉંઢાગામાં થોડા દિવસ ત્યાં જઈને રવા હોઈએ તો દિવસ આનંદમાં જીવ એમાં શકા નહીં.

આપણી જગ્યાએ જોઈને અમે નાસક પાછા ફર્યા પાંચ જવાને માટે ત્યાં મોટારો, ઘોડાના ટાંગાઓ તથા બગાની ગાડીઓ હોય છે તો પુરુષ પણ ધણીખરા વાહનો લોકોએ

આવવા જવાની મોટી કરીને રોકી રાખેલા હોય જે તેને ત્રીધે જ્યારે જ્યેષ્ઠએ ત્યારે મહત્તો
મળી રહ્યા નથી મોટાર એન્ટ સાથે આગલા દિવસનો બદોબસત કાપો હોય તો તે વધુ
ભાગે રીટની ગોમનું કરી આપે છે નાદકથી ત્રીધે માર્કિટ દ્વારા સમયગી દેવીનું દેવનય એક
પદાક ઉપર છે ત્યાના હવાપાણી બુ કારા છે પણ ત્યાં જતા ધણો વખતે ભાગતો દોવાને
હીધે ત્યાં જતા અને એનાર કુચ જેને નરાગીમા વૈષ્ણવી છેળી કહુ છે તે જોના જવા માટે
તા ૨૭ મી માર્ચને દિવસે અને પાનાવાદની ટીપટ લઇને નિઃશ્વા

—આનુ.

અન્યાવલોકન.

[ઑગસ્ટમાસના ૫૨ ૩૪૪ થી અનુસંધાન]

૩ દક્ષિણનો વાઘ અથવા આદિલગાહીની પડતીનો પ્રારણ સચિત્ર એનિ
ત્વાસિકે નવનકથા

[માર્ચ ૨૦ ગોવર્ધનદાસ કદાનવસ અમીન સિનેપ્ર પ્રકાશ મુદ્રકાલ લાગવાન પારેખ, વગાણુ
મુદ્રક ૩૮૨ કિમત રૂપીઆ ૫૫]

૨૦ ગોવર્ધનદાસ ઉપનામથી ૨૦ ગોવર્ધનદાસ ગુજરાતના નાયકો સમક્ષ એવાયે સમયથી
જાણીતા ધવા કે ૨૦ ગોવર્ધનદાસ રહેવાઈથી રહમંજી શાહય તેવી સારી ગુજરાતી ભાષામાં
સારા અનુનારો કરી રહે છે અમારા અનુભવ ઉપરથી અમ્હે કહી રહ્યાએ છીએ કે તરમંજી
વેળે સમાજને અનુભવ યથા પડ્યા છે હયા પ્રમાણની સરકારિતાનો ખડુ લાન એમના લેખોમાં
નથી હોતો એ ખરૂં પરંતુ, એ સયે કેટલાક નવલકથાકારોના આડંબર વિના તરમંજી લેખો
અહજ અને સરન ભાષામાં લખાયલા હોય છે વાયકોને આવા લેખો પસંદ પડી શકે છે

૨૦ દક્ષિણનો વાઘ એ આ મુદ્રકનું નામ મુન્દર અને આકર્ષક અમ્હેને નથી લાગતું.
મુદ્રકના અદ્યના યુલ સાથે મુદ્રકના બાજુ આકર્ષક-નામ, બધામણી, હયાઈ વિગેરે પણ
મુન્દર અને આખને જોતાં જ નામી જાય એવી હોવાની જરૂર છે શિવાજી મહારાજના
દક્ષિણના પ્રારંભ વર્ણવતી આ નવનકથા છે વસ્તુ ઐતિહાસિક છે વસ્તુનો નાયક દિન્દનું
અંતિમાન છે પ્રજાપતે રહુ કરાયેના અસત્ય અને અપમાનિત ઇતિહાસના શિથલકાળમાં
દિન્દના મન્તાતોએ નવલકથાઓના આના આયેખનોગાથી જ પોતાના દેશના ગોરવની
મની શકે તેટલી આખી મેળવવાની છે શિવાજી મહારાજને ઇતિહાસકારોએ લગાડે તુરકે ચિતર-
વામાં મહોપાધ રમદહ છે. દેશની સાચી રમ ના પાગળી રકનારને એ લગાડે લાગે એના
આશય નથી આ અવલોકન લખનાર કોઈ ઇતિહાસવેત્તા નથી કે ઇતિહાસકાર નથી, અને
એક હોવાની ધૂણતા કરી શકે એમ નથી પરંતુ એક નર અવ્યાસક તે છે જ અને શિવાજી
મહારાજને જગતના મહાદા વિજેતાઓ, મહાન દેશપ્રેમી વીર સુભદોની કક્ષામાં મહેજ પણ
ચકોચ વિના મુદ્ર છે એ શિવાજી મહારાજને દક્ષિણની પ્રજાસમરને, દક્ષિણના મુદાનામહાદા

૨૦ સિદ્ધમંતુ મુદ્ર ૨ ૧-૦-૦ એન એમ ત્રિપાઠી એનક પની, મુખાધ

રાજાઓ અને રાજપુત્રોએ ઉદાર રીતથી અને એકનિશ્ચયી હિંમતભરે સૌદામ્ય આપ્યું હોય તો હિન્દવી સ્વરાજ્ય જરૂર સ્થપાયું હોત, હિન્દો ઇતિહાસમાં જુદા જ સ્વરૂપમાં તપાસે હોત ને હિન્દની ભૂગોળ જુદા જ આકારમાં ચિતરાઈ હોત.

પ્રસ્તુત નવલકથામાં શિવાજી મહારાજના હિન્દની સ્વરાજ્ય સ્થાપનાને અંગે એમને આદરેતા અનેક સાહસો પૈકી કોઈકનાં ચિત્રો છે બીજાનું પુરની બાદશાહનું રહામે શિવાજીએ જે પ્રયત્ન કર્યો હોય તેવો તેનો અદિ પ્રસંગ છે શિવાજીના પિતા બાદશાહ બીજાનું પુરના બાદશાહ આલિશાહના દરબારમાં ઉચ્ચ માન ધરાવતા હતા પુત્રના કારસ્તાન અને પગઠમચી પિતાને કારાગૃહ સેવકો પડ્યા બાદશાહે પોતાની નિમનતાનો કોઈ સાદજી ઉપર ઉતાર્યો શાહજીને દગાથી કેદ કરાવી, કારાગૃહમાં પુગી હેન્ટે નિયંત્રણથી એવું ખૂન કરવા સુધીનો પ્રયાસ કર્યો હિન્દમાં ખુશામતીઆ અને બાદશાહ સેનકો આજ ન જન્મે છે એવું નથી પણ પુરાણ કાનથી એ બહસતતિ જન્મતી આવી છે આદિ-શાહના દરબારમાં આના એકે મરાઠા હતા, છતાં કોઈ વધારે સ્વતંત્ર અને વીરપુત્રો પણ હતા અને તેમાં પ્રધાન જગદેવ મુરાર ખાસ ધ્યાન ખેંચે છે જગદેવ રામીજીન અને રાજાના પુત્રો હોના છતાં દેશભક્ત પણ એટલો જ સાચો હતો શાહજીનો એ પરમ મિત્ર હતો અને શાહજીને મુક્તિ પ્રાપ્ત કરાવનાર પણ એ જ હતો નવલકથામાં મિત્રોની ગાજીબને બીજી તરફ વફાદાર જગદેવનાં પાત્રો મનુષ્યજનના બે વિરોધક ચિત્રો ચિત્રે છે.

શિવાજી હિન્દુ અળસાઓના રક્ષણ માટે કોઈ આશયકારક રીતે હમેશાં ખડો ગયો છે જનગીતો રાજ ચક્રાવ મેરે બાદશાહને વફાદાર હતો શિવાજીને લુટાર અને ઉચ્ચત ગણતો હતો એ ચંદ્રાવતી પુત્રી મોહના અને સુભાષ પટેલની પુત્રી અનસુયાને યવનના હાથમાંથી એણે એવી ફીરતાથી બચાવ્યાં છે કે એ ચિત્ર આપણને શિવાજીમાટે જરૂર જ મા. ઉપજાવે સુનાન પટેલ ત્યારથી શિવાજીનો મિત્ર યથ રહ્યો ચક્રાવે પોતાની બાનખીને શિવાજીના રક્ષણમાં સોંપનાનો વિચાર કર્યો, ને શિવાજી માટેનો પોતાનો વિચાર પણ ફેર ચો-શિવાજીનાં ચારિત્ર્યમાં દ્રવણતા ઓછી બેવા લાગ્યો પણ મિથિનાં કરવાં કોણ ફેરવી શકે હિન્દની સ્વરાજ્યનાં સ્વપ્ન પોષકતા શિવાજીના મનુષ્યમાં વધુ ને વધુ નિકસતાં ગર્વા-વધારે સ્પષ્ટ આકારે રચતાં ગયાં ને એની ખૂનમાં ના કરવાનાં કામો પણ યથ ગયાં સ્વરાજ્યની સ્થાપના માટે જન પી ઓન્તનો અધિકાર વધુ જરૂરનો લાગ્યો અને ચક્રાવતી સાદામ્ય માંગી, એણે મોહનાનો હાથ મા યો પણ મોહનાના પ્રેમી-શિવાજીના નિશ્વાસુ સદામ્યક મુરારે શિવાજીને સત્ય હમ્મિતોથી અગાન રાખ્યો, ને પરિણામે શિવાજીએ ચક્રાવતો ઘાત કર્યો-ખૂન કર્યું. ચક્રાવે શિવાજીને અનકાને કંપકા આપ્યો. મુરારે પોતાનો રોષ કણુન કર્યો અને શિવાજીના બોળામાં નગવે દેહ મુક્યો. ચક્રાવે મરતાં મરતાં શિવાજીને વિનય છનડ્યો. આસીવાં આપ્યા.

આ દુક વર્ણન વાચનાર! અનેક સુન્દર પ્રસંગોથી ગાથેલી આ નવલકથામાં વધારે વિસ્તારપૂર્વક તું વાંચી શકશે શિવાજીના પાત્ર કિપરાન ચક્રાવ મેરે, જગદેવ મુરાર, અહમદ

સલિતનાં કાવ્યો, ૧-૦-૦૦ એન એમ ત્રિપાઠી એન્ડ કંપની, મુબાઇ

મુલાના જેવા વીર પાત્રોના સુંદર ચિત્રો તું જોઈ શકશે અહમદ મુનાના ઉપર શિવાજીનો એક ઉપકાર અને મુનાના શિવાજીનો એક પરમ-સત્યનિષ્ઠ મિત્ર, આદિલશાહનો વફાદાર એ એવકે, પણ બાદશાહથી એક વખત અપમાનિત તે એનો, કટો શત્રુ ! આમ આ નવલકથામાં પેલા સુંદર મસગો સરલ ને મીઠી ભાષામાં આલેખાયા છે વાચકને એકજાર વાંચી જવાની માંગ જરૂર લાગે એમ છે આપણી નવનકથાઓમાં એવું સારું સ્થાન છે અશ્લીલ સવાદો કે એવી ભાષાથી આ પુસ્તક તદ્દન રહિત છે પુસ્તકની બધામણી વિગેરે સાધારણ સારાં છે આશા છે કે ગુજરાતી આદર્શ એનો સત્કાર કરશે પુસ્તકમાં શ રવિશંકર પંડિતની પીછીથી ચિતરાયેલાં ચિત્રો મુકવામાં આવ્યા છે તે સચિત્ર બનાવવામાં આનું છે

૪ શિક્ષાનો આદર્શ

[લેખક રવિન્દ્રનાથ ટાગોર, અનુવાદક શ દલપતરામ ભાષાકર રાવળ, અમદાવાદ-૩૬૬૩૬૬ શ. જીનવાન અમરસી મહેતા, અમદાવાદ ૫૪ ૧૫૨ કિમત રૂપીયો એક]

વિદ્યાર્થીઓ-યુવાનવર્ગને માનવજીવનના વિકાસ અર્થે રવિન્દ્રનાથ ટાગોર જૂદા જૂદા પ્રસંગોએ બાપણો આપ્યા હશે તેવાં ચાર ભાષણોનો એકત્ર સમૃદ્ધ મૂળ બગાવી ભાષામાં શિક્ષાનામથી પ્રસિદ્ધ કરાવે છે તેના હિન્દી અનુવાદ ઉપરથી શ દલપતરામ રાવળે આપણુ ગુજરાતીમાં અનુવાદ કર્યો છે પુસ્તકનો વિષય આપણા વિદ્યાર્થી વગ જ નહિ પરંતુ સર્વ દોષએ ધણા જ ધ્યાનપૂર્વક વાચવો, રહમજીવો ને વિચારવો જોઈએ આખા માનવજીવનને તેમાં આપણા દેશના જીવનને-અવશ્ય ઉપયોગી એવા આ વિચારો મનન માટે યોગ્ય જ છે રવિન્દ્રનાથના એ વિચારો છે એ માટે નહિ, પરંતુ દર્શાવવાલા વિચારો ઉપર, આપણે આપણુ પ્રભુજીવનને વધારે સમય ને તેજસ્વી કરવા ઇચ્છતા દોષએ તો અવશ્ય કરીને આપણે, વિચાર કરવો જોઈએ આપણા વર્તમાન જીવનની વર્ણસકરતા, શુભામીજીવનને સ્વનત્ર જીવન માનવાની ભ્રમજનક ભ્રાંમ્યતા રહામે આ પુસ્તકમાં ધણી વાતો, કહેવાઈ છે આપણી વર્તમાન શિક્ષણપ્રણાલિકા કેવી જૂનજૂતામણીમાં ભૂનીપડી આપણને અધઠની રહી છે તે ઉપર રવિન્દ્રનાથના વિચારો બાણુવા જરૂરના છે પશ્ચિમની પ્રગતે જ્યારથી એશીયામાં રાજ્યસત્તાનો નાદ લાગ્યો ત્યારથી એશીયાનું એશીયાદ્રિષ્ટ અને હિન્દુ હિન્દીપણુ નષ્ટ થઈ ગયા અગ્રેજ રાજ્ય હિન્દની અંતર જોર-મવસ્થા દૂર કરવાને મિથે ને હિન્દની પ્રગતે અઘાનના અન્ધકારમાંથી માનના પ્રકાશમાં લાવવાના બહાનાનિમિત્તે હિન્દની પ્રગતે નષ્ટપ્રાય કરી આજ દિસકવાદના નાદથી પ્રગતે મોરી રહ્યું છે માનસિક કે આધ્યાત્મિક કે આર્થિક વિષમતા અગ્રેજ ડેળવણીપદ્ધતિ વધારી રહી છે એવો પછી હિન્દની પ્રગતે પોતાની નિર્બળતાનું જાન આવતું જણાય છે રવિન્દ્રનાથે આ પુસ્તકમાં આ પ્રચલિત પદ્ધતિ રહામે ભયકર વિરોધ ઉઠાવ્યો છે અને જમને આ દેશનું દિલ હોડે દાડે છે તેમણે આ વિચારો ઉપર વિચાર કરવાની જરૂર છે વિદ્યાર્થીઓને ડેળવણી આપતો આપણા અનેક શિક્ષકો અને ડેળવણીમાં રસ લેતા ડેળવણીકારોએ આ પુસ્તક

જરૂર વાંચવું ધરે છે અવળત, કોઇક કોઇક રથક વાંચક અને નિચારક રિન્દનાથ સાથે સમન નહિ થઇ શકે એ ખરૂં છે પણ તે માટે એ નિચારને યોગ્ય નથી એવું નથી સમયને અનુકૂળ અને રથકને બધેએસતી પદ્ધતિનો સાચો સ્વીકાર કરવાથી ધણું સાધી શકાશે.

રા દનપંતરામે આ બાબાનંતર કરવામાં સારો પરિશ્રમ લીધો છે એ જાણી જ આવે છે પણ એક વાત આપણે જૂનવી જોતી નથી અને તે એ છે કે આ બાબાનંતર મૂળ વસ્તુના ત્રીજા સ્વરૂપમાં મુકાયું છે બગાલીમાંથી હિન્દી ને હિન્દીમાંથી ગુજરાતના કેટલાક અનુવાદના શોખીન સાહિત્યકારો બગાલીબાબાનો અભ્યાસ ના કરતા આવી ગીતે અનુવાદ કરે છે એ ઠીક નથી જ થવું-અનુવાદનું કામ મૂળે જ નુકસાન હોય છે અનુવાદમાં મૂળ લેખના જ્ઞાન બરાબર યથાર્થ ઉતારવા માટે ઘણી ઊંચી જ્ઞાનની શક્તિ જોઈએ અને આ તો ત્રીજા સ્વરૂપે દર્શન દેવાયા છે અમ્હે નમબાવે સચના કરીશું કે અનુવાદોએ અને ત્યાંસુધી મૂળ પુસ્તકના જ અનુવાદો કરવા ૨ દનપંતરામનો પરિશ્રમ સફળ થયો છે એમાં તકા જેવું કશું જ નથી, અનુવાદકને અમ્હે તે માટે અંબિનંત આપીએ છીએ.

—૨. ગો. ત્રિપાઠી.

૫. શ્રી સોરઠી-ઉદ્ય —ત્રિમાસિક, વાર્ષિક લવાજમ, રૂ ૨-૦-૦ તરીકે, રા જમનાદાસ ગો. શાહ અને રા. ગોપાનદાસ નૃ. શાહ, પ્રમુખક શ્રી દસા મેરડીયા યુવકમંડલ તથા વૉનટિઅર કોઝ તરફથી રા. નરનાનદાસ ગો. શાહ.

જ્ઞાતિઓનો પ્રશ્ન એ હિન્દુ કોમનો એક મ્હોટામાં મ્હોટો પ્રશ્ન છે ઉન્નતવાદી “સુધારકો” જ્ઞાતિસંસ્થાને કેવળ અનિષ્ટ જ માને છે અને ત્હેમનો અન્ત એ જ એમનું અન્તિમ અને સત્ય નિરાકરણ માને છે તે ‘નિરાકરણ’ જેટલું સાદુ વાતમાં દેખાય છે તેટલું જ ગુચ્છ વાગાભર્યું વ્યવહારમાં દેખાઇ આવે છે જેઓ નિઘમાન વસ્તુસ્થિતિને કાર્યની ભૂમિમાં તરીકે સ્વીકારી સુધારો કરવાના મતના “સુધારકો” છે તેઓ આ પ્રાચીન સંસ્થાને એકસપાટે નાનૂદ કરી જમીનદોરત કરવાની અશક્યતા જુએ છે એટલે જ્ઞાનની સંસ્થામાં વ્યવહારિકતાને ધોરણે જેટલા અનિષ્ટ હોય તેટલા દૂર કરવા અને જ્ઞાતિઓને વધારે ઉદાર અને વર્તમાન જ્ઞાનને ઉચિત બનાવવા મથે છે તે દિશામાં જે પ્રયાસો થાય છે ત્હેમાં જ્ઞાતિમંડળો અને જ્ઞાતિપરોધાન ખ્યાન ખોલે છે આ ત્રિમાસિક તેવો એક ગુણ્ય પ્રયાસ છે અમ્હે હેતી સફળતા આણીએ છીએ ભાઈ નૃસિંહ વિજાપુરનો “જ્ઞાતિઓનું ભવિષ્ય” એ લાક્ષણિક ચમકથી લેખાવેલો લેખ ખાસ વાંચત્રા યોગ્ય છે.

—૩. ન. પડયા.

હિન્દની કસોટી.

લેખક — રા. રમણીયરામ ગોવર્ધનરામ ત્રિપાઠી.

—છેવટે હિન્દ કસોટીએ મુકાયું ખરૂં ચક્રવર્તિની સત્તાની જેટલી વિગેષ સત્તાવધી તેટલી સ્વાતંત્ર્યપૂર્ણક પ્રગ્નની દરિદ્રી થતી જતી સ્વાતંત્ર્યલાવના પ્રગ્નની જેટલી ઉડી શાન્તિ તેટલી.

સાક્ષરજ્ઞાન રૂ ૨-૦-૦ એન એમ ત્રિપાઠી એન્ડ કંપની, મુબાઇ.

જનતાન.

જનતાન—ઉલટીને તરત જ બંધ કરે છે.

જનતાન—પાયનગમ્મિ માટે અકસીંગ છે.

જનતાન—ગમ્મિ માટે એના જેવી એક પણ ચીજ નથી.

આખો નખત ખોં ખો કનનાગઓએ જનતાનનો તરત જ ઉપયોગ કરવો.

દરિયાની મુસાફરી કરનારા દરેક માણસો ત દુગસ્તી ખોરે જનતાન પાસે રાખે છે.

જનતાન—ગાનાગઓ અને લાવણ કરનારાઓ પોતાના કંને ખોરે જનતાનનો જ ઉપયોગ કરે છે.

જનતાનની એક બે ગોળીઓ પાનમાં ખાવાથી પાનનો અજબ સ્વાદ આવે છે ને શ્લેષ્માંથી દુર્બલ્લ દૂર કરવા માટે જનતાન વાપરવાની ખાસ લનામણ કરવામાં આવે છે.

જનતાનનું એક પેકીટ આજે જ ખરીદો.

મોટું પેકીટ ગોળી ફેન્સી કબી સાથે રૂ ૫

મધ્યમ પેકીટ ટીલની કબી સાથે ૦-૪-૦

નાનું પેકીટ ડી ૦-૧-૦

ગોળી એજન્ટેમ—જનતાન એજન્ટી,

(૭ આર ચૌપલ)

લુભામમજદ, મુ બધ.

દરેક આગરદાર વેપારીઓ જનતાન વેચે છે.

સો વરસનું પુરાણું ખાતું

જુના

ગોપાલદાસ અગ્રીવાલા

અને

મીઠાઈવાલા

મુખાંઈ.

મોઘા મગાલા અને સ્વચ્છ ધીની ઉત્તમ મીઠાઈઓ માટે

એક ફેરો મારનાની લલામણ દુકાનમાં આવેછે

બામની ખારી

પીસ્તાની ખારી

માવાના પેડા

માવાના છુધરા.

કોપરા પાક

ખામુદી

શ્રીખડ

ગગન વગેરે

ધણી ભાતની

મુતરફેની

દલવા

વેનીના ચુનામ

ઓરે જ નીગેરે

મુકા દલવા

દરેક ભાતના

અધરણીના લાડુ

ભુદીનજ લાડુ

જાવેમી મેસુર

મુરતી મીઠાઈએ - મગજ ધારી

ટેલીગ્રાફિક્સ એજેમ, "Burfee Shop"

સી પી. ટેન્ક ટેલીફોન નં ૧૧૦૭.

[જાહેરખબર માટે આ પાનું આપનાનું છે.]

[જાહેરખબરો માટે ઉત્તમાદી ને અનુલનીકેનનાસરો જોએ છીએ.]

“ એક અવાજે વખણાયલા પુસ્તકો ! !

૧૩૨ જ વાંચો

ગુજરાતી પુસ્તકાલયોમા સંગ્રહવા યોગ્ય પુસ્તકો

કપાળી પાળી બાઇબીગમા

લેખકોની ખમીઓ સાથે

૧. ગુલામગિરીનો ગજબ સચિત વાર્તા અ સૌ વિમળા મેતવવા

કૃત

૩ ૨-૦

૨. લલિતના દાવ્યો ગ વનિતનાં ખમીઓના મધદ

૩ ૧-૦

૩. માગી વીસ વાર્તાઓ સચિત વાર્તા મધદ રા કેશવપ્રસાદ

છા દેસાઇ, ખી એ, એનએલ ખી કૃત

૩ ૨-૦

૪. સાક્ષગજવન રવ ગોવર્ધનરામ ત્રિપાઠી કૃત

૩ ૨-૦

૫. ઉપાકાન્ત સચિત વાર્તા રવ ભોગીન્દ્રગવદાવેદિઆ ખી એ કૃત

૩ ૨-૦

૬. કમલાના પત્રો રજી શિવનાન ઉત્તમરામ યાચિક કૃત

૩ ૨-૦

૭. અરવિન્દ ઘોષનુ તરવજાન ગ મોળીનાન જોદાવાલ મહેતા કૃત

૩ ૨-૮

૮. હુ, સરલા ને મિત્રમદલ રા ધનંત્રીખલાવ કૃ મહેતા કૃત

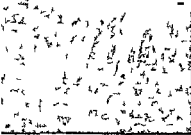
૩ ૨-૦

નોંધ સમાલોચકના જે બ્રાહ્મકોએ ૧૯૨૨ ને ૧૯૨૨ નાં લવાજમ ભર્યાં હુરો તેમને આ આખો સેટ રૂ. ૧૪ ની કિંમતે આપનામા આવસો. પોસ્ટેજ તથા વી. પી. ખર્ચ વધારેલું.

લખો—

રમણીયગમ ગોવર્ધનરામ ત્રિપાઠી,

ભારતીય બિહારીગ નં. ૨, ગિરગામ, મુબાઈ.

મુખ્ય લેખો.

‘મમુદ્રયાન’ અને નાગરો.
ભાગ્યના ઇતિહાસકથના સીમાચિન્હો.

ઈસ્ટરની તહેવાર

ચળખાતો સ્વનાજ્યમન

દીપ્તિ સાધના.

સરગીતો પરત્વે કડક

—દૂધી વાર્તા—

મહાગ પ્રિયતમ પળખા.

લેખકો.

ન કદરાણુ ય મલ્લી
ર કનેવાનાનુ મુન ળી
પ્રે કાન્નિનાન પ રા
રમણીયરામ ત્રિપાડી
રા વમિત
ત મળુનાન યાસિ
ગ મોકુન ય રાય-કુગ
ત ષય મેહ
પ નટુભાઇ જશુમરીઆ
રિગેર

ઉપાન, ‘દેવે દિનો દિગ્ગે,’ ગાંધીજી ‘રે યામી ગયા દિન’
‘ભૂમિ ભારત’ રિગેર ભાગવાલી સુન્દર કાન્નો, અને
એ ચિત્રો (૧) પતિહાસીનો પ્રિયામ, (૨) દુલાગી દુધન

તરીઓ

ગ. અખાવાલ બુવાળીગમ જાની, બી એ
રા. ચન્દ્રગાંધે નર્મદાશકતે પડ્યા, બી એ, એવએવ
પ્રકાશક

રા. અમીયરામ ગોન રાનરામ ત્રિપાડી.

તીજેરીવાળાઓની નવી રીતની હરીફાઈ.

લગભગ પહેલાં એરડીયાથી કાચળ જેવા પાનવા પતનની તીજેરીઓ અને આસની હતી અને પ્રખો માલતી કદ નહીં હોયથી હિન્દ સંખ્યામાં વેચાતી પણ હતી હાલમાં તે તીજેરીઓ ની આસની હોયથી તેની જગ્યા તેની જ ગતિવસ્થાની અમેરીકા અને બીજી તીજેરીઓએ લીધી છે એ તીજેરીઓ વેચનારા એવું કહે છે કે જો રેન્ડની તીજેરીઓ અમેરીકા સારી હોય પણ અમેરીકા અને બીજા દેશમાં ગાતી તીજેરીઓ ખરી પુગી શકે નહીં એઓ મીલુ એમ પણ કહે છે કે અમારી તીજેરીની બનામણ અમારે પ્રાન્સ કદ રે પ્રાન્સનું મુખ્ય કામ પોતાના દેશમાં માનવી પણ વધારવાનું હોય છે એટલે તે બનામણ કરે તેથી કાં એ રે નહીં કે માન બરોમાનાય જ હોય.

કોન્સનની બનામણ સાચી એરી એક ન્દાની તીજેરી મોટી, મીઠા આપીને જો રેન્ડ ખરીદી છે અને રમ્ત પાડી તીજેરીઓ તોડી છે અને જેઓને ખાતરી કે હિ હોય તેઓને પ્તાનમાં કાઢી મૂકી નાખી છે.

આગમાંથી અો આગપોતનું જીવન જોગવન બાગ અને એજટ તેમજ છુટક વેચાણનો નફો એ સહેલો અને અગ્ય આવાત થતી તીજેરીઓ ઉપર પડે એટલે પડેલી તીજેરીઓ દબાવી ગતિવસ્થાની હોય તો જ અહીંની સારી તીજેરીઓ સાથે દરિયાઈ મરી શકે એ સમજવું મુશ્કેલ થી જો રેન્ડે પાચ મીલીમાં જે તીજેરી તોડી તેની ગતિવસ્થાની તે જાણવા જોદરેજને પડી મરી પડી એ ઉપરથી વાચનારે પાનમાં ને રેન્ડે એ કે તીજેરીની ગતિવસ્થાની તે જા મજબુત તેની કદનારથી તે સમજ પડી શકે તો વેપાર ચર્ચા રહ્યા પડી ગય તીજેરીમાં ગતિવસ્થા તે તીજેરી તેમજ તો વા પાચનામ વાગે તરી અકસમથી જ રેખ્યા.

ગોદરેજનું કારખાનું—

જેસ કુપની પાસે, પરેલ, મુબાર્ક

તમારે ત્યાં શુભ પ્રસંગો પર.

દી-પારદી—

નાચ-પારદી—

એટ-હોમ—

ધર્મીગ એન્ટરટેનમેન્ટ—

ધ્યાતિ મેળાવડાઓમાં—

રીફ્રેશમેન્ટસ માટેની ગોઠવણ કરવાનું અમને સોપો.
ફાંકડુ કામ—

વાજબી દામથી—

ટુક વખતમાં—

અને તમને ૧૦૧ ટકા સતોષ મળે તેવું કરી આપીશું—

એસ્ટીમેટસ મળાવો—

ભાવ તાલ જરૂર પ્રજાવો—

ગોવિંદજી વસનજી

મુખ્ય ઓફીસ-ચીંગળજાર.
આચ નં. ૧ - કાકોરદ્વાર
આચ નં. ૨ - આદરોડ,

સુખાઈ.

ટેલીફોન ૧૫૫૬,
ટેલીગ્રામ્સ—
"Sweetmart"

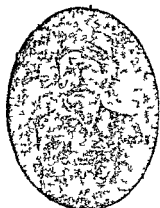
Feb 19

પંકાચેલા પુરાણા અને પ્રેમપ્રિય મશીન

પોલીશની શરૂઆત કરનાર

અને આ ધધાને એક દેશતેબલ ધધાની સપાટીપર લાવનાર

ઝવેરી કાનલ માલલ

આ નામ કોણ નથી જાણતું ?

પહેલા પાચોનીયર

હજી પણ કંઈ નવી કૃતિઓ,

નવા ધાટ, નવા-ચાલુગાર, અને નવા અપકાર,

તૈયાર કર્યા જ નાં જ છે !

કુકાને પધારી તારી યઈ જોગો તો

જરૂર જ મોકળો !

પરિણામે અમને ખરાબા મિત્ર

છુટકો જ નથી !

પ્રાણી આને આવે કે કાલે !

અખંડુલ રહેમાન સ્ટીટ, મુંબઈ

ટેલીફોન નં. ૪૮૨.

આપના આર્થિક સમસ્યાઓની નેધ લેશે

ભીખા કલ્યાણજીની કુંઠની અમૃત તુલ્ય દવાઓ.

સ જીવન મિશ્કર.

કોસેરા વિચુચીકા માટે-

કોસેરા અપચી, અઝણ અતિસાર વિગેરે
બાયકર રોગોને દુક વખતમા આત્રિપૂર્વક
નાખુદ કરનારે આ એક સમબાણુ ઉપાય
છે જેનુથી સોંકો અમૃત જ દબી
જાય છે

કિમત ખાટલી એકના આના દસ

ખકાસ ઓપન્ટમેન્ટ.

ખામ દરાગ ખાટે-

અમે, તેથી હડીતી કાળી કે લાલ દરાગ
અગર ખુચી આ મધમ મેથી ત્રણ
વખત લનાડવાથી જડ મુજથી નાખુદ
યાય છે અને ચામડી જરા પણ બળવી
નથી કે ખરાબ વાસ આહતી નથી.

કિમત ખાટલી એકના આના ચાર

તાવનું અકસીર મિશ્કર.

આ નિશ્ચર ટાંગે આતરીયા, મેડેરીય અને ખરાબ રુખા ફાગી નીકળતા સર્વે જનના
જેરી તાવ ઉપર સમબાણુ અસુર કરે છે કારણ કે તે તમામ જનના તાવના જુઓને નાખુદ
કરવામા આબાદ છે આ નિશ્ચરના ત્રણ ભાગ પેવાથી એકજ દીવસમાં ભે તેજો તાવ નાખુદ
પછ નર છે બીજી દવાઓથી તાવ ઉતર્યા પછી ફરી જ અસપ્તિ આવે છે તેમ આ દવાથી
એક કમ્પ ખાજ ખરાબ પરીવામ આવત નથી એ તેની ખાસ ખુબી છે

કિમત ખાટલી એકના આના ખાર

ગાંડીવ એન્ટી-રૂમેટીક ખામ.

એક મહાન વિદ્વાન ડોક્ટરની સોધ ઉપરથી બનાવેલો આ મધમ યોગવાથી માથાનો તેમ જ
અધીવા સરખો દુખદાયક રોગ દુક વખતમા નોખુદ થાય છે વળી હાથપગનું રહી જંબુ,
સોજો ચડી આપચો મરીરના કોઈ પણ ભાગનો દુખાવો કોઈપણ ભાગતુ અકડાઈ જવું
સોઓના પગ તથા કમર મરડાઈ જવા રાત્રીથી કોઈપણ ભાગ રહી જવો વિગેરે સર્વે રોગોને
ન ય કરનાર આ સમબાણુ ઉપાયથી એક ખાટલી દરેક કુટુંબમા અવરન રાખવી જોઈએ

કિમત ખાટલી એકના આના આઠ

અમારા મહેરમાન આડોના ખાસ આમકને માન આપી-

અમોએ હાલમાં ડીમપેનસીંગ ખાતુ ખોલ્યું છે

જેમા અનુસરી માણસોને હાથે દરેક જનના પ્રિરકીપાન મુજબ દવા બતાવી આપવામાં આવશે
એક વખત કામ પાડી ખાતરી કરો.

ભીખા કલ્યાણજીની કુંઠ દવાવાળા,

Feb 19

ગણેશવાડીને નાકે, ખાપરકોટ, મુખાર્જી, ન ૨

કે આપના ઑફિસમાં સમાવેશ મળી નોંધ લેજો

આતંક નિગ્રહ ગોળીઓ

માટે એ વાત દુનિયાને જાણાવવાની જરૂર છે કે-તે એક શક્તિની અસરકારક
અને અમલકારક દવા છે. પાચનશક્તિ, મન, મગજ, લોહી, વીર્ય, નમળાઈ વિગે
રેમાં જે કાંઈ દોષ કે વિકાર હોય તે તમામની નાશ કરી, શરીરને મજબૂત અને
અજાન બનાવે છે એ જાનમાં લાખો સર્ટિફિકેટો વગર માંએ મળ્યાં છે એ તેની
સચ્ચાઈના પ્રમાણ છે. કેમકે જરૂર ગોળીની કંપી ૧ નો રૂપિયો ૧

વધારે વિગત જાણવા માટે અમદાવાદ મળતું અમારું પ્રાઇમલિસ્ટ મળાવી વાચો,
નાકે યાઓ

વૈદ્યશાસ્ત્રી મણિનાથ ગોવિંદજી,
જામનગર-કાલિયાવાડ
મુખર્જી બ્રાંચ ઓરીસ,
કાલબાદેવીરોડ-મુખર્જી

Oct 21 1

એક વાર વાંચો ને વિચારો.

દૂર દેશાવરમાં ઘેર બેઠાં ત્હમે ત્હમી જરૂરીઆતો

મેળવી શકશો. વ્યાપારીઓને

જરૂરી ચીજો માટે વીગતો મંગાવો.

કમીશનથી અને આડતથી દરેક વસ્તુ કીફાસત ભાવે

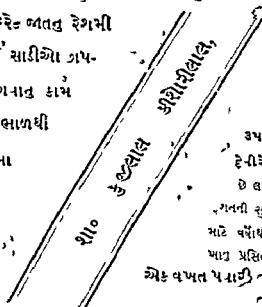
અમે પુરી પાડીશું

તપો — રમણીયરામ ગોવર્ધનરામ નિપાડી,

ગીચગામ, મુખર્જી.

પાકા રંગના ફેન્સી છાયલો મળવાનું ગંતવર ખાતું.

અમારે ત્યાં ફરે જતલુ રંગમી
તથા મુતગડું સાડીઓ ગપ-
વાત તથા ગંગાનુ કામ
ઘણી જ સલાખથી
કમી આપવામા
આવે છે.
ટેકાલુ નોધી
રાખજો.

ઉપર કાંવખા
ફેનીશોડ-મુખાઇ
છે લામા છે-પી
રંગનની સુદર ડીઝાઇન
માટે વર્ષોથી અમાર
ખાત પ્રસિદ્ધ છે
એક વખત પચાડી ૪૩૨ જોડ
જગોજ.

ફેશર જન—પહેલા પ્રકારનું મગજ મારેનું તેન છે
ફેશર જન—મગજના જ્ઞાનતલુઓને પુષ્ટિ આપે છે
ફેશર જન—વાળને ખરી પડના અટકાવે છે ને નાગને જ્યા-
બધ ઉગારે છે
ફેશર જન—આખો ફિવસ મગજ મારી કરનારાઓને ખાસ
રાખ્તિ આપે છે.

ફેશર જન—સુરતાઇ તથા ગાઝાઇ માટે સારી રીતે વપરાય
છે કિમત એક શીશીનો રૂ ૧, પોસ્ટેજ છુદ્ડ

મહેલખિન્દુ શું છે ?

મહેલખિન્દુ—ભુવાનીપતની જૂનોથી થયેલા રોગો મટાડે છે

મહેલખિન્દુ—આદી વિગેરે લપકર રોગો ઉપર અદ્દત રીતે ફાયદો આપે છે

મહેલખિન્દુ—આ દરોના ત્રાસથી ચોડાં જ વખતમાં ખુબિ અપાવે છે તાવ,
અશક્તિ એમ વિગેરે સારી રીતે દૂર કરે છે

મહેલખિન્દુ—આ દરોથી પીડાતા હરેક જણે વાપરવું

દરેક શીશીનો રૂ ૧.૦૦ છે, પોસ્ટેજ ૧૨ગેરના આના નવ લુદા

કમિંગન નોએન્દ્રનાથ સેન, મનફિન્ડ ડીપોમા હો કર,

Feb 18

ન ૧૮/૧ અને ૧૯ લોઅર થિતપુર રોડ, કલકત્તા.

આના ઓફિસમાં સમાવેશથી નોંધ લેજો.

એક જ સ્થાપી
દામ. ૧૮૯૫.

સુરજમલ સંસ્કૃતભાઈની કું.

હીરા તથા અવેરાતના વેપારીઓ યુરોપથી સીધા
હીરા આયાત કરનાગઓ

અગ્રે

જાત જાતના

ચાહુ ઇમાનાની

ફેશનના હીંગ પાના

માણેકે મોતી શની વીગેરેના

દાગીના તૈયાગ રાખીએ છીએ તેમ જ

ઓગરથી અમારી પોતાની વર્કરાપમા

જાદીથી બનાવી આપીએ છીએ.

૬૦-૨૨૫-૨૨૭ કાલબાદેવી રોડ, સુબાઈ.

કેટલાગ ગફત મોસ્લમાનનાં આવે છે

દ્રાક્ષાસવ

રસ દોહના ૩૫૫૫ બે.

અક્ષરી દના

શાદી મટાડનાર,
ભૂખ લગાડનાર,
હસ્ત સાફ લાવનાર,
ઉધ લાવનાર,
તોષ્ટ આપનાર,
તાઝી બજનાર,

દેહતદા પીણ

છવન સાથે વાપરી જુઓ

અવાગાગરેદ

છવન

ગત એકના ૩૫૫૫ બે.

પુષ્કારક ખોરા-

રોગી નીરાગી,
નયગા સયગા,
નાના મોઢાં,
ઝી પુરપ,
ગોં મોઢાં,

છવનવધક દના

દ્રાક્ષાસવ સાથે વાપરી જુઓ

ઝડુ કાર્મીશુદ્ધિસ વચ્ચે, વિમિદ્ધ.

એવળી-મન રોડ, મુબઈ ૧૩.

—કુદા—

ગુની મહાજન-સાદી, કાલમાવી,

પ્રસિદ્ધ આયુર્વેદિક દવાઓનું
પ્રાપ્ત સીસ્ટ મળાવે,

જુના અને જાણીતા **ઝવેરીઓ**

રામજી ભગવાન એન્ડ પ્રધર્સ.

૨૦૯ રોજ મેમા, સ્ટ્રીટ, મુબાઈ
 તારુ દિ નુ " Muffchain-Bombay " ટેલીફોન નં ૬૭૪

સમાલોચકની જાહેરખબરના ભાવ

એક વખત માટે એક આખુ પાતુ રૂ ૧૫ અડધુ પાતુ રૂ ૮ પા પાતુ રૂ ૬

—આ ભાવ નાર માસની બાધી મુદતને જ માટે છે આઠા વખત માટે કે ખાસ જગ્યા

માટે આનુ ભાવ ઉપર પચીસ ટકા વધારે લેવામા આવશે

—કવગ ઉપરના ખામ ભાવ માટે રૂ.૧૩માં મળવુ વા તો નખીને પુઠાવવુ

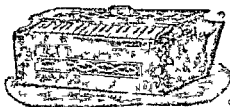
—આ ભાવ છેલ્લા ૧૧ છેલ્લા છે તેમાં થકારો થઈ રહ્યો નહિ વધતી જતી મોંઘવારીને સીધે આ ભાવ ગમે તે વખતે ફરી ચકાશે વધુ માટે લખો વા રૂ.૧૩ મળે

ઝમણીયરામ ગોવર્ધનરામ ત્રિપાઠી, મકાસક

સમાલોચક ઓફિસ, મોરારજી ગોકુળદાસ ચા.ન, નંબર ૨/૩૬, સેન્ટ્રલ સ્ટેશન, ગિરગામ, મુબાઈ

કમદામ ! કમદામ.

એક જ મહીના માટે

અમારુ 'ન્યુ યોહાની ફુડ' સાથનની લાકડીનુ જ્યનેલુ થલુ જ સુદર અને અત્યુત્તમ હોવાથી સર્વ દેશોની આગેહરોને અત્યુકુળ અને રાગીની મદિ ઉત્તમ છે ગેરટી ઉવરે, સિંગલ રીડ રૂ ૫૦ ૬૦ હવે રૂ ૫૦ ૭૦ ડબલ રીડ રૂ ૮૦ ૯૦ હવે રૂ ૮૦ ૪૫ હાય ને પગના ફાડીંગ વાળ રેયાતી દામ રૂ ૬૫ ૯૦ ૧૨૫ આઈર સાટે મોંપાટી દામપેસગી મોકલવુ અને સ્ટેનનલુ દામ લખવુ જોઈએ, પત્રો—પરશિય કુ, પોસ્ટ બોક્સ નં ૪૧૪ (S) ફલકતા

(July 1921)

આપના ઓર્ડરમાં સમાલોચકની નોંધ લેજો

Before You Select Your Musical Instruments Please Try

સમયમારો ધર્મવાળો
જોવામા સુદર, મજાજીવ
એનેટકાઉ છે આરની
ત્રણ વર્ષે નિકત મિ નર
વૉચર ૪૫૬૭ નિકત
લીનર ૩ ૧૨૩ નિનર
લીનર ૩ ૧૫ મહારામ
વૉચર ૩ ૧૭ નિનર
સિનેર રિટ વૉચર ૩ જીસિધર લીનર રીટ
વાચ ૨૭ નિકત રીટયમ રિટ વૉચર ૩ ૧૨૩
સિનર રીટયમ લીનર રિટ વૉચર ૩ ૨૫
આકરોજ વૉચર ૩ ૧૫ નિકત રીટયમ રિટ વૉચર
૩ ૧૩ નિ ૪ આરની ૩ ૧૫ જો ૩૭ ગિનર
ઓપન ફેસ ૩ ૧૭ હટિંગ ૩ ૧૫ આદીની ન્દાના
સામજના વૉચર ૩ હુરિટ વૉચર સાથે હાથે મધિ-
વાનો પત્રો આમગનુ અને, જેમ ધડી માથે મેઈન
મફત આપીયે છીયે, અને ૬ ધડીવાળ સાથે લેવાથી
૧૫ડીવાળ મફત પત્રો-એનુની વૉચર એનુસી
ન ૨૫ મન મિત લેન (S) કલકત્તા
[July 1921]

દરેક અતના હાથ અને પાના વળ, મિતાર,
કરનાર દિલરવા તથા મિદાવા આદિ વાજ
ખીલ કરના સરતા લેવા સાર અમાર પ્રાદસી
મ આની જુઆ પત્રો-નેશનલ હાર્મોનિયમ કુ,
(૩૦૧) ૧૦-૩ લેઅર ચીનપુ રાઉ, (S) પ્યકતો

Telegram—Musicians

સલિતા વનિતાશ્રમઃ નાડઆદ.

ન્દાની કુમારીકાઓ, પન્હેલી કન્યાઓ, નધનાઓને આ
મસ્થામા મરફત, ગુજરાતીનુ જ્ઞાન આપનામા, આવે છે, સીનપુ
હરત ગીખનાર આ આવે છે પંડીઆનો ઉપયોગ કરનામા
આને છે

દાનેશ્વરીઓ! ધનિકો!

હમારા દાન આ સંસ્થામા થે વેન્શો સનાસો કન્તાયે પ્રધાને
પ્રી-લ્યાઓ એનેટ ઉપયોગ કરે છે, ધાર્મિક જ્ઞાન પણ આપનામા
આવે છે.

દ આપના ઓફિસ સમાનોચકની નોંધ લેતો

મુંબાઈના સુપ્રસિદ્ધ અવેરીઓ.
ઉત્તમ કારીગરીના અનેક નમુનાઓનું પ્રદર્શન !

મોહનલાલ એન્ડ કંપની,
દરેક પ્રકારના સોના, ચાંદી અને અવે-
રાતના મંનપસંદ ઉત્તમ દાગીના
ખનાવનાર ને વેચનાર.

નં. ૧૯૭-૨૦૧ શેખ મેમણ સ્ટ્રીટ,
'ગણેશવાડીની સામે, મુંબાઈ.

છાપખાનાઓના માલીકો, પુસ્તકો પ્રગટ કરનારાઓ,
અને
લેખકો માટે ખાસ !

હિંદી જાતના અંગ્રેજી, અમેરીકન અને ચીરા બીજા ખનાવટના હરેક
માળિના ને વજનના ડાપનાના નાળો બેકપોસ્ટ પેપરો, ગ્રાઉન-
પેપર આ પેપર બા નીચ જોઈ અને છાપખાનાઓને લગતી દરેક
ખજારની અપ—ટુ—ડટ હિંદી 'એન્ડ'ની પ્રિટીંગ મશીનરી વિગેરે
મળી શકે એવા તાલ તથા વિગત મગાવજો. એક વખત પુછાવ્યાથી
ખાતરી થશે.

મીથોમા વપરાતા

કેમીંગ પેપરો, સ્ટેન્ડર્ડસ વિગેરે પણ મળી શકશે.
આંકિયોને લગતી સર્વ ખજારની એજન્ટરી માટે પુછવો.
લખો: રમણીયરામ ગોવર્ધનરામ ત્રિખાદી,
મોરારજી બિલીમ્સન ૨, ગિરગામ, મુંબાઈ
ફાર્મ મરનામું 'સંપાદક' મુંબાઈ

સ્વ. ગોવર્ધનરામ માધવરામ ત્રિપાઠીકૃત

સરસ્વતીચંદ્ર	ભાગ ૧ લો (સાતમી આવૃત્તિ) ૩ ૨૫	આગે ભાગની કિંમત
"	ભાગ ૨ લો (છઠી આવૃત્તિ) ૩ ૨૫	સાનાખાત
"	ભાગ ૩ લો (ચોથી આવૃત્તિ) ૩ ૨	રૂપિયા.
"	ભાગ ૪ લો (પાંચમી આવૃત્તિ) ૩ ૫૫	

મળનાલુ ઠેકાણુ ૧. એન એમ ત્રિપાઠી એન્ડ કંપની, પ્રિન્સેસ સ્ટ્રીટ, મુંબાઈ
 ૨. રમણીયરામ ગોવર્ધનરામ ત્રિપાઠી,
 મોરા ૭ બી.કી.સિ, ગીરગામ, મુંબાઈ નં. ૪.
 ૩ અને ગર્વે પ્રગિદ્ધ બુકમેકર

ધી બેંગાલ સ્વીટમીટ એમ્પોરીયમ.

પાંચેજ હોમ્પીટલ મામે, નં. ૬૩ એન્ડલુસ્ટ્રી ગેડ,
 ગીરગામ, મુંબાઈ

ખેરખરી શુદ્ધ સ્વદેશી મિઠાઈ.

ચોખ્ખો અને પાકો માવં

અમારી ભાતભાતની અનેક જાતની મીઠાઈ મુંબાઈનાં જોખીન પ્રગતે માટે
 અમારે ત્યાં રાતદિવસ તેવાજ ગરૂ છે કનકતાલા વખણાયતા અમરુદયા, રાજ
 ભોગ, સીતાભોગ, મરીદાના, દીવકુશ સદેશ, પાંતુઆ વિગેરે અનેક
 જાતની મીઠાઈ કતકતાના કુશલ કદોષએ તેવાજ કરે છે

અમારી મીઠાઈના લાખ ઘણા જ મધ્યમ છે ઉપરાંત મુંબાઈની પ્રગતે અતુક ન
 એની સાનનીઓ પણ નૈવાર રાખીએ છીએ

તમસંગમાં આજે જાહેર માર્ગોએ માટે આસ જોર રાં નેવામાં આવે છે ને
 મધ્યમ ભાવે જલદીધી જેડોતો બરો પાન પુરો પાવામાં આવે છે એકાં રખત
 આ નહિ આખેની રસદાર મીઠાઈનો સ્વાદ કો આહવાના મન હમેશાં સંગાથ પામે
 એની અને અધી જેડવણ રાખી છે

[August 1921]

અનુદેશકાર વાક્ય સત્ત્વ પ્રિયદિત સ્વયં ।

સ્વાધ્યાયામ્યસન ધૈર્ય ધાત્વર્ય તપ ઇચ્ચતે ॥ મં મી ૧૫-૧૫

પુસ્તક રેક મું.]

ઓક્ટોબર, ઈ. સ. ૧૯૨૨.

[અંક ૧૦ માં]

તંત્રી—રા. અખાલાલ જુલાળીરામ બની, બી. એ.

રા. અન્દગક નર્મદાગંધર પડ્યા, બી. એ., એલએલ. બી.

પ્રકાશક—રા. રમણીયગમ ગોવર્ધનરામ ત્રિપાઠી.

વિષય.

વિષયાનુક્રમશિક્ષા.

૧. હવે સિલન દરિયે કાવ્ય

રા. લલિત

૨. ગાધીય કાવ્ય

રા. ગોકુલદાસ દ્વારકાદાસ રાયચુગ

૩. અમુદ્ધાનનું પાતક અને નાગરો

રા. વલ્લાભુરામ જેઠાભાઈ બક્ષી

૪. પ્રાચીન ભારતના ઇતિહાસગ્રંથમના કેટલાક મીમાંસિકા

રા. કનૈયાલાલ માણેકલાલ મુનશી, એમ એ, એનએન બી

૫. રે થાકી ગયા હિન્દી જનો કાવ્ય

રા. રમણીયગમ ગોવર્ધનરામ ત્રિપાઠી

૬. રિશ્તો તુલેવાર

મિ. કાન્તિલાલ જ્ઞાનલાલ પક્ષા, એસ એ.

૭. ચરખાનો સ્વરાજ્ય

રા. મંજુલાલ ઇન્દિરાન યાશિન, બી એ

૮. ગુમિ ભારત નામ

મ. કેશવ કે. શેર

૯. ગ્રંથગીતા પગલે વધે

રા. નરભાઈ જીજ્ઞાસુરીયા, બી એ

૧૦. ગુલામ પ્રિયતમ પગલા નાતા

રા. ગોકુલદાસ દ્વારકાદાસ રાયચુગ

૧૧. રાજસાધના

રા. રમણીયગમ ગોવર્ધનરામ ત્રિપાઠી

વૈદિક-લનાજમ કપીઆ છ,

હિન્દુસ્તાન બહાર શીલી/ વૈદ ૩. રહાડાસાત છુટ્ટ અકની કિમત હમ આના.

આ લવાજમ વાઝઆનમા ન લેનામાં આવે છે.

અનુલેખકને વાક્ય સત્ય પ્રિયદિતે જ યત્ન.

સ્વાધ્યાયાભ્યસન એવં વાક્યયં તપ ઉચ્યતે ॥ મ તી. ૧૭-૧૫

પુસ્તક ૨૬ મું.]

ઓક્ટોબર, ઈ. સ. ૧૯૨૧.

[અંક ૧૦ માં.

તત્રી—રા. અમ્બાલાલ ખુલાખીરામ ભાની, બી. એ.

રા. ચન્દ્રશંકર નર્મદાશંકર પંડ્યા, બી. એ., એવએસ. બી.

પ્રકાશક—રા. રમણીયરામ ગોવર્ધનગમ ત્રિપાઠી.

વિષય.

નિષયાતુકમણિકા.

૧. હવે દિલને દરિયે કાચ.

રા. લલિત

રા. ગાંધીજી કાવ્ય

રા. ગોવિંદલાલ દ્વારકાલાલ ગણચુત

૩. અમુદ્રધાન'તુ પાતક અને નાગગે

રા. કલ્યાણરામ જોશીભાઈ બક્ષી.

સમાયોજક,]

પતિહારીના પિલામ.

[ઓક્ટોબર ઈ સ ૧૯૨૧

ચિત્રકાર રા જોશીનાન પટેલ]

—કોપીરાઈ

પ્રજ્ઞના સ્વ

૨.

જગત જોયું, જગત જન—

મોહિનીમા દિન જલ્દ મોહાવું

અને એ મોહ-અતે,

ત્રેમ-બકિતકું જીવન રહોયું !

૩.

જગતના જીવને રહોતા,

સ્વજન-ગાથાં ન થુ ગાયા ?

અને એ ગાનના તાને,

ન થુ રસમસ્તુ પીગ માવ્યા ?

૪.

જાનને જોગ્યું જરગ્યું

જગ્યું એ રસ-કના પામ્યાં

અનુભવ-ગાન કઈ ધીરી—

ત્વરાએ, જો, સેષિ ! જામ્યા !

૫.

દલે બસ પ્રાણ ! મમ રહોને

પ્રજ્ઞપત્ની મુહિમા આપી

પ્રજ્ઞજીને પ્રજ્ઞતાર્જવ,

સનિત દિન-ચ-ની રહાવી !

મુગાન્ની મોક્ષ દારિકા ૧૦

આવાજસ્ય પ્રથમ દિવસે

તાલિકા જામ્યાં એ ૧૬૭૭

સાક્ષરજીવન ૩, ૨-૦-૦ એન એમ નિપાઠી એ ૩ ૬૫ની, મુ માધ

ગાંધીજી.

લેખક — રા ગોકુળદાસ દ્વારકાદાસ રાયચુગ.

મનમોહન બનિદાર ગાંધીજી !

સર સૈન્ય સરદાર ગાંધીજી !

નતન યુગ ઘડનાર ગાંધીજી !

દેવી તેજ ચમકાર ગાંધીજી !

ગુર્જરી કુળે ગાળે ગાંધી !

નૃદનવન વન વાળે ગાંધી !

રાજ્ય અને વિશ્વ તાળે ગાંધી !

દિત દિસ સર્વ નવાંજે ગાંધી !

જગત માત્રનું નર ગાંધીજી !

જ્ઞાનમૃતનું પૂર ગાંધીજી !

ભારત-ખરડી સર ગાંધીજી !

દિત દરિએ બરપૂર ગાંધીજી !

ગાય ગોષ ગોષાતક ગાંધી !

સત્યાગ્રહ સમાનક ગાંધી !

હિંદીજનોના તારક ગાંધી !

જગત સર્વ ઉદ્ધારક ગાંધી !

આદી પ્રભુતા તોવ ગાંધીજી !

આબૂધણ અબુમોત ગાંધીજી !

કુળ કુળ ક'નોન ગાંધીજી !

રાષ્ટ્ર ચેતના બોન ગાંધીજી !

જ્ઞાનભાગેમા બ્રાહ્મણ ગાંધી !

રખુશૂરવીર રણાંજણ ગાંધી !

રસપ્રજનું ભણણ ગાંધી !

સોભાને સેવકગણ ગાંધી !

સાધુશરન મુરહાણ ગાંધીજી !

સત્ય રચનની આણ ગાંધીજી !

રાષ્ટ્ર પ્રભાગે ભાણ ગાંધીજી !

ભારત જીવન પ્રાણ ગાંધીજી !

‘સમુદયાન’નું પાતક અને નાગરો.

તેષ્ઠ — ૨૧ કલ્યાણુરાય જેઠાભાઈ બક્ષી

પ્રકાશન મંડળ

ચુરપાદિ જનારાની સામે, ધર્મશાસ્ત્રના નગરે જોનાર મુખ્ય એ દોષ મૂકે છે, (૧) સમુદયાન અને (૨) મેન્દાન્નભક્ષણ આ બેમાંથી ‘મેન્દાન્નભક્ષણ’ના દોષનું પ્રાયશ્ચિત્તથી સર્વથા નિવારણ થાય ને તે કૃત-પ્રાયશ્ચિત્ત વ્યવહાર્ય બને, અર્થાત્-શ્રાતિમા પુનઃ પ્રવેશ કરે, પરંતુ “સમુદયાન” માટે તો પ્રાયશ્ચિત્ત ક્યાં છતાં વ્યવહાર્યતા મળતી નથી, એવી માન્યતા નાગર શ્રાતિમા હજી ટકી નહીં છે “મરિાપાન” તથા “માસાદાર” વિના એ પગદેશોમા નથી રહી શકાતું, એવી આનિ હતી, તે તો હવે દૂર થઈ છે એટલે એ દોષો ત્યાં જનારને અનુસ્ય નામે તેવા રહ્યા નથી બાકી તો એ દોષો જ્યાં થાય ત્યાં સરખા અધર્મો ત્યાં છે તેમાં સ્વયંબેદર્શા કર્ષ કરક પડતો નથી

૨૨ જ્યાં ધર્માધર્મનો પ્રશ્ન ઊઠે ત્યાં તેનું નિરસન શાસ્ત્રથી જ થવું પડે ધર્માધર્મ આતોક કરતા પરનોકમા સદ્અસદ્ ગતિના હેતુ તેખાય છે, એટલે એવા પ્રશ્નોના નિર્ણયમા આપણને આ લોકમા થતી સગવડ વગરની નથી. શ્રદ્ધાળુ જનસમાજ એાડી વજનદાર ગણે તો તે અકારણ ન ગણાય; માટે જ એ આ સવાનનો મિચાર મારી શકે તથા સમજ પ્રમાણે શાસ્ત્રાધારેજ રણ કરવા ધારે છે મૂળમા તો દ્વિજ સત્તાથી એળખાતા ત્રિવર્ણને આ સવાત જોડે સરખો સગવડ હતો છતાં, ક્ષત્રિઓ તથા વૈશ્યોએ તો પોતાની વ્યવસ્થા ધણે કાળથી કરી લીધી છે, અને, થોડા સમયથી ધનર આકાશોએ પણ વિનાયક-અમેરિકા વગેરે દેશોમાં દરિયા માર્ગે જઈ આવેનારોને, પ્રાયશ્ચિત્ત આપીને, પાછા શ્રાતિમાં બેળવ્યા છે આથી આ સવાત કેવળ નાગરોના આગવો ન થો છે

સર્વોત્કૃષ્ટ શ્રુતિપ્રમાણ પ્રતિકૂળ નથી.

૩. ધર્મશાસ્ત્રને વાતા પ્રશ્નોના નિર્ણય માટે શ્રેષ્ઠ પ્રમાણ શ્રુતિ છે (જૈમિની ૧-૩-૩ મનુ ૨-૧૩) અને શ્રુતિના અભાવે જ અનુમાનથી સ્મૃતિ માન્ય થાય છે શ્રુતિઓમા તો “સમુદયાન”નો નિર્ણય ક્યાં જોવામા આવતો નથી, પણ તેથી ઉત્પન્ન તેમાંથી તો પસંદગી નીકળે છે આ માટેના થોડા આધાર રણ કરે છું—

(૧) “દેા અધિમેા ! જે આગ્રીયા તેની જ્યનને હેરાન કરના હતા તેમને શિક્ષા કરવાને પોતાનું ધન છોડી જવાને નાખુદ અતની બકીએ આવેતા માણસની જેમ, દુર્ધ અને આના કાનીથી, નુપારે તુષ્ટ પોતાના વહાવા પુન જુજ્યુ સમુદપાર ગોકરો, અને તે વખતે તેનું પદાણુ બાગી ગયું, ત્યારે તમે તેને ત્યાંની લીમો અને મજાણુ, અદર પાણી દાખલ ન થાય તેવાં, અને આકાશમાં ઊડાવના દોષ તેની રીને દતની જેમ જાળવેથી હકારતા નમારા પોતાના પદાણુમા તમે તેને સર્ષ ગય અન વળી જગ સમુદની પાર રેતીના વણમાં, દરેક છ યોડની એવી

ત્રણસો ગાડીમાં તમે તેને લઈ ગયા, ત્યારે તમે બહાદુરીનું કામ કર્યું છે હું અચિને! તમારું ત્રણસો હસેસાવાળા વહાણમાં બેસારીને કાઈ પણ આધમરથાન વ્યથવા કંઈ પણ આધાર સિવાય અગાધ સમુદ્રમાં તમે છુલ્લુને લઈ ગયા ” (૪૦-૧૦)

(૨) વશિષ્ઠ કહે છે — “ જ્યારે તું અને વરણ વહાણમાં બેસીને સમુદ્રની અધનય ગય ત્યારે, જાણે કે અમે આનંદથી હીંચ્યા ખાતા હોઈએ તેમ, એક બાલુએથી બીજી બાલુએ હેતા હતા, અને મોળવાળા સમુદ્રની સપાટી પર અડખાતા હતા (૧, ૧૧૬-૩)

(૩) “ જેવી રીતે વહાણો સમુદ્રપર જવાને મદદ કરે છે તેવી રીતે અગ્નિ પાપમાંથી મુક્ત થવાને આપણને મદદ કરે છે ” (અષ્ટક ૧ અધ્યાય ૭, વર્ગ ૭)

(૪) “ સમુદ્રમાં મુસાફરી કરતા વહાણોની વિદ્યા વરણ જાણે છે (અષ્ટક ૧-૨-૧૬)

(૫) “ જે માણસોને નફા મેળવવા હોય, તે માણસો સમુદ્રપર સાથે જાય છે, તેવી રીતે સ્તુતિપાત્ર ગાયકો પ્રદક્ષિણા કરતા કરતા તેને નમન કરે છે

(૬) “ (શેહિતે) પૃથ્વી અને સમુદ્રપર મુસાફરી કરી (૧-૫૧-૨) ”

(૭) “ સમુદ્રપર જે વહાણો છે તેને તે જાણે છે ” (૧-૧૫૭-૪)

(૮) “ દેવાયો પ્રેરિત, મુનિને, જાને સમુદ્રમાં પોતાના ઘર છે (૧-૨૫-૭)

(૯) જ્યારે વરણ અને તું (વસિષ્ઠ) વહાણપર બેમીએ છીએ અને અમાર્ગ વહાણને સમુદ્રમાં ઝુકાવીએ છીએ, અને જ્યારે બીજા સફર કરતાં વહાણોની સાથે અમે પ્રાણીમાં ફરીએ છીએ ત્યારે મોઝનને લીધે આમતેમ, ઉપર નીચે, ઉછળતા સુદર ઝુંનામાં અમે મુખરૂપ હીંચકા ખાઈએ છીએ ” (૭-૮૮-૩)

(૧૦) વરણે વશિષ્ઠને પોતાનાં વહાણમાં બેસાયાં અને પોતાની શક્તિથી તેને પવિત્ર ઋષિ બનાવ્યા ” (૭-૮૮-૪)

(૧૧) “ તેજસ્વી ઋષિઓ, સમુદ્રની ઊંડાણમાં, હમેશા નવું જ રહે એવું જાળ ચુએ છે ” (અર્ચક વેદ ૧૩, ૨-૪૦)

૪૦ આત્મ વેદમાં તો વ્યાપાર માટે, આનંદ માટે, અને છુદ્ધિવિકાસ માટે, સમુદ્રસફરને સાર્યક માનેલી જોવામાં આવે છે વળી ગિમાસાના નિયમ મુજબ “ વેદનાં દૃષ્ટાન્તો, શ્રોતાઓના કર્ણને ખુશી કરવાને વપરાયલા કવિતાના અનુકારો નથી, પણ તેમાં લેખિકાએ પાણવાના ધર્મના નિયમેથી સમાવેશ થાય છે ” અને એમાં દૃષ્ટાન્તોના સ્વરૂપમાં “ સમુદ્ર યાત્રા ”નો બોધ તો અનેક રચણે થયેલો છે

પ. શ્રીકાશી ॥ સમજાવવાની અદ્યતનતા ના ૮૮ સર્ગે ૧૯૧૦ ના મુકદ્દમામાં કુશળ માણસ તરીકે અભિપ્રાય આપતા, ત્યાંના પડિત મહામહોપાધ્યાય જી ગચ્છનાય જી કહે છે કે “ વેદના આ બિનારા, અચૂક રીતે સાબીત કરે છે કે, તે સમયમાં આર્યોમાં સમુદ્રગમનનો પ્રસિદ્ધ રીવાજ હતો હાલના સમયમાં એ શાંતની ના-કહેવી એ બહુ જ અપ્રાસંગિક છે ”

સ્મૃતિ પણ વિરૂદ્ધ નથી.

૬ જ્યાં આ મુદ્દાના પ્રશ્નો નિર્ણય આ પ્રમાણે શ્રુતિવચનોથી થઈ જાય છે ત્યાં, કોઈ વિરૂદ્ધ વચન સ્મૃતિ વા.પુત્રોદ્ધામથી નીકળે તો તે નિરર્થક છે, પરંતુ હપ્તકર્તા આ વાતમાં સ્મૃતિઓનો પણ વિરોધ જોવામાં આવતો નથી —

(૧) બૌદ્ધધર્મ (૧-૧૦-૧૩) — “ દરિયામાં આવતા માનવગતી જગત, તીરે પ્રમાણે છે, — સૌથી સાગમાં સારી વસ્તુ ધણીમાટે રાખ્યા પછી, બાકીના માનવર કર્મિત ઉપર સે ઠડે દશ ટકા ”

(૨) મનુ (૮, ૧૫૭) — “ સમુદ્રસરમાં જે પ્રતીજી હોય અને સ્વર્ગસમય તથા વ્યાપારની ચીજ જહામાં લઈને નફા મેળવવાને શક્તિવાન હોય, તંઓ જે લાવે હરાવે, તે બાવ (સમુદ્રગમનથી વ્યાપાર કરનારે આપવાના વ્યાજના દરનો) લેવાની કાયદાપૂર્વક સત્તા મેળવી ”

(૩) વ્યાજનો યોગ્ય દર જે મનુએ દર્શાવ્યો નથી તે માટે યાજ્ઞવલ્કય ૨૫૪ કહે છે (વ્યવહાર અધ્યાય શ્લોક ૩૮) — “ જે માણસો જગતમાં મુસાફરી કરતા હોય તેવા દેવાદારે સંપ્ટે દશ ટકા અને જેઓ સમુદ્રપાર જતા હોય તેમણે વીશ ટકા આપવાના પર્જાએ પોતે જે ક્યુન ક્યું હોય તે સર્વેએ આપવું ”

(૪) યાજ્ઞવલ્કયના ઉક્ત શ્લોકપગીકા કરતા વિરાનેશ્વર કહે છે — “ મુદ્દત રકમમાં ગુપ્તશાનનો સભવ છે તેથી જ વીશ ટકા જેવું મોટું વ્યાજ સ્વીકારવામાં આવ્યું છે ”

(૫) વાહાણુ દ્વારા ચાલતા વ્યાપારનાં નેતરની તજારો ઉઠતી તે વિશે મનુ (૮, ૪૦૬) “ લાખી મુસાફરી માટે મોર, જગ્યા અને સમયના પ્રમાણમાં નક્કી કરવો જોઈએ, જાણુ કે નદીના કીનારાપરના રસ્તા માટે આ નિયમ લાગુ પડે છે. દરિયામાં કોઈ પણ નક્કી દર નથી ”

(૬) વિષ્ણુસ્મૃતિ (૭૫-૩-૨૫) સમુદ્રસરમાં ફોતેહ મગે તે આશયથી કહે છે કે — “ અધ્યા નક્ષત્રમાં શ્રાદ્ધ કરવાથી સમુદ્રસરમાં ફોતેહ મળે છે ”

૭ મનુમાં (૩-૧૫) “ સમુદ્રપાથી ” શ્રાદ્ધજીને શ્રાદ્ધમાં આમત્રણ કરવું નહીં એવું દર્શાવેલું છે ખરું, પણ ત્યાં “ સમુદ્રપાથી ”નો અર્થ ખવાસીનો ધધો કરનાર, એવો થાય છે (પાણિની ૩, ૦૨, ૭૮ અથવા ૮૧) ડાળી મનુસ્મૃતિમંત્રિ પ્રસંગ પણ એ જ અર્થ થાય છે, કેમ કે (૩ ૧૫૦ થી ૧૬૭ સુધીમાં) વેધ, રાજ્યસેવક નાભ્યપાત્ર, ગાયક, દરોવાનાં મેહેનતાણાથી લેણીવનાર શિક્ષક, લાટ જ્યોતિર્ષી, ધર બાધવાની વિદ્યા જાણનાર અને એકાદ વગેરે ધધોવારી શ્રાદ્ધજીને માટે પણ એ જ આજ્ઞા આપેલી છે એ બધાને એક સરખા અપાંકતે દર્શાવેલ છે, તો પછી, “ સમુદ્રપાથી ”નો અર્થ માદી સફર કરનારનો લેવામાં આવે તો ખીજ સધળા પરતો સ્મૃતિનો અમન થતો નથી તેનું સુ સમજવું ? વર્તમાનમાં તો શ્રાદ્ધનાં આમત્રણ પૂરતો પણ આ નિયમ પૂજાતો નથી

પુગણો પ્રમાણે પણ સમુદ્રયાનમાં હોય નથી.

૮ જે ૧૮ પુરાણો મુખ્ય મનાય છે તેમાં પણ કયાં “સમુદ્રયાન”ને પાતક ગણેતું એવામાં નથી આવતું તેથી ઉલ્લેખ તેમાંથી સમુદ્રયાનની વર્ણવેલી નીકરે છે, જેમ કે,

(૧) નારોદ પુરાણમાં (પ્રકરણ ૧૭૦-૧૭૩) ગોકર્ણ નામના વૈશ્યનો એહેવાન છે એ કથાનો સાર એવો છે કે શકિત ઉપરાંત ધર્માદામાં પૂસા વાપરીને ગોકર્ણ ગરીબ ચણ ગયો હતો, તેથી તેણે બીજા વેપારીઓની સાથે સમુદ્રસફર કરી તે નાગીયો હતો અને તેટલા માટે ખારવાઓની દષ્ટિમાં અપશુકનીયો હતો જ્યારે ભરહરિ વાહાણને સાગો પવ નહોતો ત્યારે તેને એક દ્વીપમાં ઉતારી દેખે વાહાણને બચાવ્યું-વગેરે

(૨) “કલ્પી”-પુરાણમાં કલ્પી વકા કેવી રીતે ગયો અને ત્યાં તે દ્વીપના રાજાની દીકરીને પ્રણયો તેનું વર્ણન છે

(૩) વૈસ રાજાના પ્રધાન બાળ્ય તથા યૌગધરાયણ, રાજાની આત્માથી સમુદ્ર માં ગયા હતા

(૪) શ્રીમત્ નૌમનો વૈશ્ય પ્રતાસ અર્થે સિંહલદ્વીપ ગયો હતો

(૫) પાંજો પૈકી નકુલ સમુદ્રમાં દ્વીપાન્તર ગયો હતો

(મહાભારત, સંભાષન અધ્યાય ૨૨.)

પુરાણ પછીના પણ આધાર મળે છે

૯ તે પછીના ગ્રંથમાં જાણકરાચાર્ય “રામકપદ” ગયા હતા અને તેમણે “રામક સિદ્ધાંત” મથ રચ્યો છે તેમ જ વિક્રમાદિત્ય “ઉત્તમામ” દેશ ઉપર સ્વારી કરી ગયા હતા (જ્યોતિર્વિદ્યાજરણ, પ્રચલિત) મિહિરાકુપ જે ઈસ ૫૧૦ માં રાજ્ય કરતો હતો, તેણે લગાવેર ગાંધાર કરી હતી અને જ્યાપીક જે આઠમા મંડાના છેલ્લા બાગમાં રાજ્ય કરતો હતો, તેણે તે જ દાણ ઉપર પોતાના એલમીને દરિયામાં મોકલ્યો હતો (રાજ્યતરંગિણી, તરંગ ૧૦ સ્તોક ૨૬૬ અને તરંગ ૪ સ્તોક ૫૦૩-૫૦૬)

સમુદ્રની પવિત્રતા.

૧૦ આમ શ્રુતિ, સ્મૃતિ કે પુગણો વટિકમાં પણ “સમુદ્રયાન” પાપની ગણનામાં પણ નથી, ત્યાં તે માટે પ્રાયશ્ચિત્તનો નિધિ પણ જ્ઞાનો હોય જ ક્યાં આ ખરી સ્થિતિ અને ક્યાં અમારી અસારની ભાવિ, કે “સમુદ્રયાન” એક એવું પાપ છે કે જે માટે પ્રાયશ્ચિત્ત ક્યાં પાછી પણ પડતિ મળે શકે જ નહીં તેથી જ્યારે ધર્મશાસ્ત્રમાં તે સમુદ્રની ગણના પવિત્ર પરશુઓમાં છે, કે જેનું દર્શન માણસને દુઃખ કરે છે (પરાશર સ્મૃતિ ૧૨, ૪૧, તથા રૂમ પુરાણ ભાગ બીજો, અધ્યાય ૩૬, સ્તોક ૮૭) જે બ્રહ્મહત્યાના માહાપાતક માટે અમિત્રવે સમી, કિમાળે, ગળી, સમુદ્રમાં કુબીને કે બેરવળા ખાધને મરતું એ જ પ્રાયશ્ચિત્ત હતું તેને બદલે “કલિમા પ્રધાન ગણાતી પરાશર સ્મૃતિમાં (અધ્યાય ૧૨ સ્તોક ૬૪-૬૮-૬૯), અમુક પ્રકારે પાપ પ્રકટ કરતો કરતો જઈ, સેતુદર્શન કરવાથી એ મહાપાતક નિવૃત્ત થઈ શકે એમ દર્શાવ્યું છે —

જેન એમ નિવાડી એન્ડ કંપની, મુંબઈ

દશયોજનવિસ્તીર્ણ શતયોજનમાયતમ્

રામચન્દ્રમાદિષ્ટ નલસંચયસંચિતમ્

સેતુ દ્વા સમુદ્રસ્ય વદ્મદહસ્યા વ્યપોહતિ ॥

આ પ્રમાણે આ મેનુદેવને, જે વાદાણુમાં બેઠા વિના સિદ્ધ થઈ શકે નહીં તે તો ખરો હતો જોના અધેર પાપથી હોઝવનાઈ ગણાય છે એટલે ત્યાં જુધીમાં તો "સમુદયાન"ને કોઈએ પાપ કદચ્છુ હોય તે સહવર્તું નથી

બૌદ્ધાયને નોધ લીધેલા વાદઅરત શિષ્ટાચાર

૧૨ બૌદ્ધાયને (૧, ૧, ૧૬ તથા ૨૦) દક્ષિણ તથા ઉત્તર હિંદુસ્તાનના અમુક ખામ શિષ્ટાચાર વર્ણવ્યા છે જે એમણે વિવાદઅરત માન્યા છે "દક્ષિણ" એટલે કન્યા-કુમારી બ્રૂશરની ઉત્તરે ને નર્મદા નદીની દક્ષિણે "ઉત્તર" એટલે દ્વિમાનપની દક્ષિણે તે વિખ્યાની ઉત્તર સુધી ઉત્તરના શિષ્ટાચાર, (૧) જનનો વેપાર કરવો, (૨) સીધું નામે દાર પીવો, (૩) મન્ને મડખામાં દાત હોય તેવા પ્રાણીઓને વેચવો, (૪) લશ્કરી ધધો કરવો અને (૫) "સમુદ્રસયાન" કરવું દક્ષિણના શિષ્ટાચારમાં, (૧) ધર્મના સરકાર નહીં કરેતા માણસ સાથે જમવું (૨) સ્ત્રીની સાથે જમવું, (૩) વાસી ખોરાક ખાવો, (૪) અને (૫) મામાની દીકરી અથવા કુર્ષની દીકરી સાથે લગ્ન કરવું આ ઉપરથી કોઈ એવી દલીલ કરે છે કે, "સમુ. ૭૫૨ જુડુ" એ જો કે ઉત્તરમાં શિષ્ટાચારમાં દાખલ થઈ જવાથી ધર્મ લેખાયુ, પણ દક્ષિણના બ્રાહ્મણો માટે તો તે અધર્મ્ય છે આમ કહેનારા એક કરતાં વધુ પ્રકારે ચૂકે છે પ્રથમ તો બૌદ્ધાયન આ બધા પ્રસંગોને જાણે તે ધર્મશાસ્ત્ર વિરુદ્ધ હોય એમ માની લઇને જાણે છે, જે વસ્તુતઃ તેમ નથી દક્ષિણમાં જે માતૃતિ કન્યા પરણ્યાનો વ્યવહાર ચાલે છે તે વેદમુખ છે એમ કહેવું (૭, ૫૫-૮૮)ના નીચે લખેલા અગ્રથી સાબીત થાય છે --

ઘાયાહીન્દ્ર પપિમિરિલિતેમિર યજ્ઞમિમ નો ભાગપય જુવજ્ઞ.

તુસાં શુદુમાતુલ્લયેવ યોપા સાગસ્તે પેતૃપસેવી વપામિષ ॥

"હ હદા જે રસ્તા પ્રશસ્ત ગણાયો છે તે રસ્તે અમારા યજ્ઞમાં આવો અને બલિદાન તરીકે જે રી રીતે મન્મત્તી દીકરી અથવા રૂર્ષની દીકરી પરણવા અમારો હક્ક છે તે પ્રમાણે સરી રીતે પકારેલા મામને તું હક્કદાર છે, તે અમે બલિ તરીકે આપીએ છીએ "

બીજી, આ રીવાજ આપણી જાતિમાં નથી, એટલે આપણે સર્વથા દક્ષિણાત્મમાં આરીએ એમ પણ દેખાતું નથી જે દ્વ બાં રીતે જે રિવાજ પાડ્યા છે તે પ્રમાણે આપણો જાતિસમુદાય યજ્ઞરાત, કાશિયાત્મ તથા કન્ધમા વગેરે જે તે મધ્યગા પ્રદેશ ઉત્તર દિશમાં જ આવે છે અને આપણા બીજા જાતિમધુઓ પણ છેક કાશી સુધી ઉત્તરમાં જ છે દક્ષિણમાં આપણો રમવાટ થયો જ નથી અને સમુદ્રમાગ એટલી યાત્રા તથા જાપાન તથા આફ્રિકા જતો આપણો પ્રયત્નિત શિષ્ટાચાર છે તે પણ બૌદ્ધાયને નોધ લીધેલો

ઈન્દ્રનો ઇતિહાસ ૨ ૧-૮-૦ એન એમ ત્રિપાઠીએનું કપતી, મુબઈ,

ઉત્તર દિશે પ્રગણેનો ગણુવો જોઈએ ત્રીજું, “સમુદ્રસપાત”નો અર્થ સાદી મુસાફરી નહીં પણ સાથે મળીને ખલાસી તરીકે, વ્યાપાર અર્થે કે લડાઈમાં જવું એવો થાય છે. (અમરકોષ પાનું ૫૭; પૈયત્ર પાનું ૬૬, વર્ણિક ધર્મસૂત્ર ૧૮-૧૯) અને નાપસંદેશી તેવા ધર્મા પરત્વે જ ખતાયેલી, તેથી તેનો અવ્યાવ કરવાની જરૂર થઈ હશે એવું, ગૌતમ તો સ્પષ્ટપણે બીધાવનતા આ સૂત્રો સ્વીકારવાની ના પાડે છે —

કુત્રયતેષામ્ભીયેન શિષ્ટ સ્મૃતિવિરોધદર્શનાદિતિ

સમુદ્રસફર વિરુદ્ધ ખતાવવામાં આવતા આધારો

(૧) ખૃદન્નારદીય તથા તેનાં ટકરો

૧૨ હવે જો એ શ્લોકઉપર આધાર રાખીને, વર્તમાન સમયે “સમુદ્ર સફર”ને પાપ ગણવામાં આવે છે તથા તે-માટે પ્રાયશ્ચિત્ત કર્યા છતાં પણ “વ્યવહાર્યતા” મળતી નથી એવું મનાય છે, તે જ શ્લોક તપાસીએ સમુદ્રસફરને પાપ ગણવામાં આધારમાં “ખૃદન્નાર દીય” નામના એક ઉપપુરોણનો નીચેનો શ્લોક લેવાય છે —

સમુદ્રયાત્રાસ્વીકાર કમઘટલવિધારણમ્ |

દિજાનામશ્વર્ણાશ્ચ કન્યાસૂત્રં વયમસ્તથા ||

દેવરેણ મુતોત્પત્તિર્મણુપર્કે પશોર્વંધ |

માંસદાન તથા ધાત્વે વાનપ્રસ્થાશ્રમસ્તથા ||

વત્સક્ષતાયા કન્યાયા પુનરોત્તર પરત્ય ચ |

વીર્યકાલ મદ્રાચર્યં નરમેધાશ્રમેષકૌ ||

મહાપ્રસ્થાનવમન ગોમેધ ચ તથા મમચ્ચ |

દ્વાન્ન ધર્મોન્ન કલિયુગે વર્જ્યાનાહુર્મનીવીણિણ ||

પ્રથમ તો આ શ્લોક પોતે કોઈ ધર્માર્થના નિયમ બાધવા માટેનો અસહ્ય લેખ નથી, પરંતુ તે તો વાતવશક્યતા ત્રીજીના શ્લોકમાં સમાવેલા નિયમના ઉદાહરણો આપનારો માત્ર છે —

કર્મેણ મનસા વાચા મત્તાદિર્મં સમાચરેત્ |

જાત્ર્યમ્ શોકવિદિષ્ટ ધર્મમપ્યત્તરેભ વુ ||

(યાગવલ્ક્ય ૧ ૧૫૬)

“મનથી, વાણીથી અને શરીરથી ધાર્મિક ફરજો માણસ ખતપૂર્વક બાળવે, પણ જો ધાર્મિક ક્રિયા લોકોમાં તિરસ્કાર પામેલી હોય તે જો સ્વપ્રાપ્તિ માટે જરૂરની ન હોય તો, કરવી નહીં”

આ સિદ્ધાન્ત પ્રમાણે-અભ્યાસ, અનુભવ, ધર્મવૃદ્ધિ અથવા જ્ઞાન પ્રાપ્તિ માટે કરેલી સમુદ્ર-સફર સાંજ્ય કોટિમાં થી રીતે આવે તે સમજાતું સહી એવી સફર લોકોમાં તિરસ્કાર પામ્યાનું સંભવતું નથી, તેવું બન્યાનું કોઈએ બળ્યું નથી, એટલું જ નહીં પણ એવી સફર લોકો ખુશીથી કરના-રહ્યા છે એટલે યાગવલ્ક્યના બાધેનો નિયમ સ્વીકૃત કરતાં છતાં “સમુદ્ર સફર” નો તેમાં અગાસ થઈ શકતો નથી. આને તેટલા પુરતું ખૃદન્નારદીયે આપેલું દંષ્ટાન્ત અસંગત દેર છે

समानायक]

चिनकार रा जेमान पट्टे]

दुलाजी दुधनाणी.

[ऑक्ट २ सि १८२१

—दा गीताष्ट

બીજી જૂદનારદીયનું એ વચન પ્રક્ષિપ્ત મ હોય તો અને દૃશ્ય આપતાં એમણે જૂન ન આપી હોય તો "સમુદ્રયાત્રાગ્રીકાર" નો અર્થ સમુદ્રમંદર કરતા કંઈ જુદો જ હોવો જોઈએ નીજી જૂદનારદીયના કર્તા પોતે જ, ગણાવેના અપવાદોનો પ્રતિઅપવાદ આ પ્રમાણે લખે છે -

• દેશાધારા પૂરિપ્રાણાલ્લતરેતીયમંદર ।

અન્યથા પતિતો હ્યેય સર્વવર્મવહિન્નત ॥ ૩ ॥ (૧૩, ૧૭)

- "અમુક દેશમાં જન્મેલા માણસોએ દેશાચાર રીતીકારવાનો છે, નહીં તો તેઓ પતિત તથા સર્વ ધર્મથી બદ્ધિકાર પામેના ગણાય છે "

અને તે અનુસાર કતિવર્ણના લોકમાં જે માસાહારની મના છે તેની જગા ન અને મિથિતામાં દેશાચાર તરીકે છૂં રહી છે એવું પોતે રીતીકારે છે માટે "સમુદ્રયાત્રાગ્રીકાર"નો અર્થ સાદી સમુદ્રમંદરનો થવો હોય તો પણ, આપણા દેશમાં તો તેની સર્વ જગ્યા, આફ્રિકા, વગેરેને અબધે, એટલેજોહાદારમગેનીયાત્રામાટે, દરિયામાના દ્વિદનાં અનેક મંદરો વચ્ચેના નિષ્ક વ્યવહારમાં અને કમ્પ્યુગીઓના તો અનિર્ણય વ્યવહારમાં પ્રચલિત છે, માટે જૂદનારદીયના જ ૨૨, ૧૭ વાળા શ્લોકને આધારે તેનો યુરોપાદિ સમધે હવે અગ્રીકાર કરનાથી તો ઉત્તર પાનિત થવાય એમ કહે છે ચોથું, આ જૂદનારદીય કેવળ કતિયુગમાં જે ધર્મોત્થગનાના છે તે ગણાવે છે એટલે તે માત્ર દીકાનો છે તેવો શ્લોક ન હોઈને મૂળ મથ હોય તો પણ એક જાતનો "૨૬ કરનારો મુયદો ગણાય" કાણ તે નવા પ્રમથ રચનારો કાણે તો નથી જ જે ધર્મોત્થગનાના તે કહે છે તે બધાં ધર્મની ગણવામાં અસ્તિત્વ તે કણુ ન રાખીને પ્રવન છે "સમુદ્રયાત્રા"નો અર્થ "સમુદ્રસંદર" જ કરીએ તો, તેવી સંદર માટે પાર્શ્વમના ન હોતી, પણ તેની વર્તીમાં ગણના પણ કરા ન હોતી એટલે તેનો 'વર્તી' ધર્મોમાં સમાવેશ થઈ શકે નહીં જે ધર્મોની ગણવામાં ન હોતું તે વર્તી ધર્મમાં પણ કયાથી આવે? અને એ શ્લોકમાં લખેલી બીજી સર્વગી જાગનો એવી છે કે જે અગાઉ ધર્માચરણમાં લેખાતી હતી જેમ કે કંમલનુ મારણુ કણુ (ગોવાયન ૧, ૪-૭) નીયત્વા વણુની કન્યા મરણુ (મનુ ૩, ૧૨ થી ૧૪ સથા યાત્રવ કથ પછ) ; નિયોગ (મનુ ૬ પછ) મધુપર્વ માટે ગોહત્યા (પતવર ૧-૩-૨૭) આદ્યમાં માસાહારની આજ્ઞા યાત્રવ કથ અને મનુ બન્ને કરે છે પાંચમું, જૂદનારદીયના કર્તાએ ગણાવેના આ તેર વર્તીમાં માત્ર એક જનામણુ કરતા વધારે હોય એમ સમજવાનું નથી કારણ કે તે જ મંદરણુમાં તેઓ પોતે પાંચ વાનપ્રમથ અને કમડનુની છૂટ આપે છે (૧૨, ૨૦, ૨૪, ૨૧, ૨૨, ૩૩) વળી શ્રાદ્ધમાં માસાહારની પણ આપે છે (૨૬, ૬૬) આમ, ૧૩ વર્તીમાંથી ૩ ની છૂટ તેઓ જ બતાવે છે, અને આખું છાણુ તપાસ્ય તો કદાચ બધી જોડા નીકળે છઠું, તેના જ ૨૬ મા મંદરણુમાં ૧૦ થી ૧૬ શ્લોકમાં જેઓને શ્રાદ્ધમાં આર્મનનું ન કમથ તેવા શ્રાદ્ધરૂઢી યાદી આપેલી છે, છતાં તેમાં કદાચ "સમુદ્રયાત્રા" કરનારને ગણાવે નથી કનિમાં એમની માન્યતામાં જે "સમુદ્રયાત્રા" વર્જિત હોય તે જુદા તે દેશ કરનારને શ્રાદ્ધના નિમનણુમાંથી એમણે બાતવ કર્યા હતા

અથોમા-જતા નથી, અને એક બે દાખલામાં નહીં પણ એવા કેટલાક અનંતરભોમાં, આજે
વધુ સહનિત છે કે આદિય પુરાણનો કહેવાતો લોક ખરેખર હેમાદ્રિનો પોતાનો, જ બતાવે
શેષ. આ લોક માટે હવે આથી વધુ ખુલાસાની જરૂર પડી ન જોઈએ

આટલી થરથાનું પરિણામ.

૨૫ આમ છતાં ય બૃહન્નારદીય તથા આદિયપુરાણને નાગે હેમાદ્રિએ ચલાવેલ લોકોનો
અને અથ આપણા ભાષ્યોએ ભક્તિ બનીતી, આદ્રિકા-અધાન-નદનો દિનારો વગેરેમાં
મૃત્તી સમુદ્રમાં ચાલતુ હતુ તેને ચાલતુ રહેના દહને, જે દાકા બેસાડ્યો, છે, તે ખરા હોય
અને એ બિપુરાણોનું વર્ણન ધર્મનિર્ણયમાં, રમ્પતિની બરાબરનું હાથ તો પણ, તનવાતિકમાં
૧૩૬ મેં ૧મે રહ્યું છે કે,

‘એ બધાંનો અમે નીચે પ્રમાણે જવાબ આપીએ છીએ એ કે કાંઈ બામતમાં
જ્યાં આપણને કાંઈ રમ્પતિનો લોક માનુષ પડે, ત્યાં જો આપણને તેનાથી ઉચ્ચ
વેદનો મત માનુષ ન પડે તો, તેટલા વખત માટે, કાંઈ પણ અડચણથી મુક્ત
તે રમ્પતિના આધારમાં વેદનો મત છે એમ આપણે સલામતીથી અનુમાન કરી
શકીએ પણ જે ભવિષ્યમાં તેનાથી ઉચ્ચ વેદનો કાંઈ મત આપણને માનુષ પડે
તો, રમ્પતિનો આગેનો સ્તોક સત્તાપૂર્વક નથી, એમ ગળ્યા વિના ચાલશે નહીં અને
આ પ્રમાણે વેદમાં તેનું મૂળ હોવાનો બધો સહન દૂર ચલાયી, આપણને એવા
અનુમાનપર આનંદની ફરજ પડશે કે, તે સ્તોક કદ બૂનથી દાખન થયો છે અને
આ પ્રમાણે વિરાધી વેદનો મત માલુમ પડ્યા પછી, કુદરતી રીતે આપણને એવું
માનવું પડે છે કે રમ્પતિમાંથી જે વિચાર ત્યાપણુ લીધા હશે તે ખોટો છે, અને આ
ઉપરથી આપણને એનું કમન કરવાની ફરજ પડે છે કે પેહેલી વખત બધારે આપણને
રમ્પતિનો સ્તોક મળ્યો ત્યારે પણ આ વિચાર ખોટો હોવો જોઈએ સાધારણ
અનુભવથી પણ આપણે જોઈએ છીએ કે જે માણસ ખોટા અને ખરા રૂપે ચાલે
ફેર સમજી શકતો નથી, તે ખોટા રૂપે ચાલે ખરા તરીકે વાપરે છે પણ આ ઉપરથી
એમ અનુમાન થતું નથી કે ખોટા રૂપે ચાલે ખોટા જાણનાની શક્તિ આપ્યા પછી પણ
તે ખોટાને ખરા ગણીને લેવાનું અને વાપરવાનું હાયમ રાખે’

આ પ્રમાણે સમુદ્રસંદર્ભે માટે આપણને શુનિરમ્પતિના આધાર બધા રૂપમાં મળ્યા છે,
તથા આપણા વડિને જે આપણા કરતા ધમજીપરતી બ્રહ્મામાં વધુ દૃઢતા, તેમણે આદ્રિકા
અધાન વગેરે જોઈ તેમ જ આહીના દરિયાકિપર પણ સફર ધમગાધે ચાતુ સખેય છે તેથી
કુપાદિ પદ્ધતે જ સમુદ્રસંદર્ભે વિશ્વ, કનિવન્ય જેવી રમ્પતિઓના ખોટા અથ થઈને,
નહીં અને વિગિન બાધ ઉભો કરાયો છે, તેને અનુસરવાનું કદ દાગણુ નથી આ સ્તોક
તેના સત્તાવેર્ણ અથમાં તો ખોટા રૂપે ચાલે જ છે, એનું બળમાં પછી જે માણસ તે ચલાવે તે
શુદ્ધ કરે છે

મિશ્રીકન એસ્ત્રોલોજી ૩ ૨-૦-૦ એન. એમ. ત્રિપાઠી એન્ડ કંપની, મુંબઈ

૧૬ પરિણામે આપણુ ધર્મ્ય કર્ત વ્યક્તિ હરે છે કે મેન્ડાન(પદાર્થો આપણાં તે એવેએ પકાવેનારું)મળણના ગેય માટે પ્રાપ્તિત લખને શુદ્ધ થયેતાં ભાઈ બહેન હોય તેમને આપણે પકિત પ્રાપ્ત કરતાં જ લેખએ

ધર્માચાર્યોનાં નિર્ણય.

૧૭ સવત ૧૯૨૬ પેહેના સકેશ્વર પિકાધિકારી સ્વામીએ (મહાગજ હોનકરના સરમુખા) ગણેશ સીતારામ શાસ્ત્રીને પ્રાપ્તિત આપીને સાતિમાં લેવરાના દત્ત

સવત ૧૯૨૬ એવ વર્ષ ૮ મોમવારે મુકામ નગ્યા પ્રાંત "ગુજરાતથી જ્યોતિર્મ-ગંધીશ્વર સ્વામી કૈલાસ્થન પુરપોતમાનદ કરાવ આપેનો છે તેમા (૧) કૃષ્ણરાજ ગોપાલ દેશમુખ તથા (૨) નારાયણભટ્ટ આપણ વિનાયત જઈ આવેનાં હતા તેમને પ્રાપ્તિત આપીને સર્વથા વ્યવહાર્ય કરાયા હતા

શારદાપીઠ સકરાચાર્ય સ્વામી રાજરાજેશ્વરાશ્રમે પોતે " પરંતનમીમાસા " લી છે તેમા પણ એવો જ નિર્ણય છે

એમના પત્રીના શ્રીમન્માધનતીથ સ્વામીએ આદી ગજકોટ મુકામે વિનાયત જઈ આવેના આપણા પ્રતોરાભાઈ પારનિપ્રસાદ રિશ્નાય લટને પ્રાપ્તિતથી શુદ્ધ કર્યાં તથા ગુપ્ત જ થીયદ મૌનીશ્વર સહિત આચાર્ય મહારાજે પોતે એમને ત્યા પધારી ભિશા લીની હતી અને અન્ય પ્રસંગે પણ પ્રાપ્તિત આપીને તેના ભાઈઓનો સાતિમા પુન પ્રવેશ કરવો યોગ્ય છે એવા નિર્ણય તેઓશ્રીએ આપ્યા છે *

લેખકો માટે

કેવળ સ્વતંત્ર લેખોની માગણી.

૧ હિન્દના સ્વાતંત્ર્યચળનને પાપક એના ટુમિન્દુઓથી અભ્યાસને પરિણામે તૈયા કરેલા રાજકીય વિષય

૨ સાહિત્ય, વિજ્ઞાન અને ઇતિહાસવિષયક સ્વતંત્ર લેખો

૩ ઐતિહાસિક કે સામાજીક સ્વતંત્ર દ્રષ્ટીવાર્તાઓ

ઉપરોક્ત વિષયક લેખો અમારોચકના ઓળખા ઓળખા આપ પાના નેટના દોરા લેખએ સદર લેખો મૂક આપીને પગ પ્રકાશનની વિક્રમના સર્વે હુકમ માટે ખગીદી લેવ જો કેવળ અભ્યાસીઓ અને સમગ્ર લેખકોએ જ પત્ર યત્નદાર કરવો

લખો અમણીયગમ ગોપુર્ણરામ ત્રિપાઠી મોગરજી બીદ ગિસ ન ૨

ગૌરગામ, મુખાર્ધ ન ૪

* નાકોટ નાગરમિત્ર જ પાને તા ૭-૮ ૧૯૨૧ ત્રિવાદે આપેલુ વ્યાખ્યાન.

અભિયાન શામુન્તાલ (૨૨ ઝવેરીનોદકૃત) ૨ ૦-૦-૦ એન એમ ત્રિપાઠી એન્ડ કંપની, મુખાર્ધ.

અથવા જાણતા નથી, અને એક બે દાખલામાં નહીં પણ એક કેટલાકે "અવતરણોમાં" આથી વધુ સંબંધિત છે કે આદિત્ય પુરાણોના કહેવાતો લોક અરેખર હેમાદ્રિના પોતાનો જ બનાવેલો હોય. આ લોક માટે હવે આથી વધુ ખુલાસાની જરૂર પડતી ન હોઈએ.

આટલી ચરચાનું પરિણામ.

૨૫ આમ છતાં ય બૃહન્નારદીય તથા આદિ પુરાણોને નામે હેમાદ્રિએ ચલાવેલ લોકોને બારે અથ આપણા હાથમાંએ ભમિત બનીને, આદ્રિદા-અપાન-હૃદનો કિનારો વગેરેમાં ફટકો સમુદ્રમાં ચાલતુ હતુ તેને ચાલતુ રહેવા દઇને, જે દાટી બેસાડ્યો, છે, તે ખરે હોય અને એ હિપપુરાણોનું વૈજ્ઞાન ધર્મોત્તરિયમાં, સ્મૃતિની બરાબરનું હાથ તો પણ, તત્ત્વવાર્તિકમાં ૧૩૬ મેં ૧૧મે કહ્યું છે કે,

“એ બધાનો અને નીચે પ્રમાણે જવાન આપીએ બીએ એ કે કાંઈ બાબતમાં જ્યાં આપણને કાંઈ સ્મૃતિનો લોક માન્ય પડે, ત્યાં ને આપણને તેનાથી બીરે વેદનો મત માન્ય ન પડે તો, તેટલા વખત માટે, કંઈ પણ અગમ્યથી મુક્ત તે સ્મૃતિના આધારમાં વેદનો મત છે એમ આપણે સનામતીથી અનુમાન કરી શકીએ પણ જો બરિબ્યમાં તેનાથી બીરે વેદનો કાંઈ મત આપણને માન્ય પડે તો, સ્મૃતિનો આગેનો મોક સત્યાપૂર્વક નથી, એમ જાણ વિના ચાલશે નહીં અને આ પ્રમાણે વેદમાં તેનું મૂળ હોવાનો બવો સબલ દર થવાથી, આપણને એવા અનુમાનપર આવવાની ફરજ પડશે કે, તે સ્વેચ્છ કંઈ બૂલથી દાખન થયો છે અને આ પ્રમાણે વિગેથી વેદનો મત માન્ય પડ્યા પડી, કુદગતી રીતે આપણને એવું માનવું પડે છે કે સ્મૃતિમાંથી જે વિચાર આપણે જીરાફતો લે ખોટો છે, અને આ ઉપરથી આપણને એવું કદુન વરણી ફરજ પડે છે કે પેરેથી વખત જ્યારે આપણને સ્મૃતિનો મોક મળ્યો ત્યારે પણ આ ત્રિચા ખોટા હોવા બેઠકો સાધારણ અનુભવથી પણ આપણે જોઈએ જીએ કે જે માણસ ખોટા અને ખરા રૂપો વચ્ચે ફેર સુમળ શકતો નથી, તે ખોટા રૂપોને ખચ તરીકે વાપરે છે પણ આ ઉપરથી, એમ અનુમાન થતું નથી કે ખોટા રૂપોને ખોટા જાણવાની હકિત આપ્યા પડી પણ તે ખોટાને ખરા ગણીને લેવાનું અને વાપરવાનું મયમ રાખ્યું.”

આ પ્રમાણે સમુદ્રસરે માટે આપણને સુનિર્મિતિના આગાર બધા રૂપોમાં મળ્યા છે, તથા આપણા વડિને, જે આપણા કરતાં ધર્મવિપરીત શદ્દમાં વડુ દહાતા, તેમજ આદ્રિદા-અપાન વગેરે બધે તેમ જ આદ્રિના દરિયાકિનારે પણ સરે ધર્મોત્તરિય ચાલુ રાખે છે તેથી, સુન્માદિ પગને જ સમુદ્રસરે વિરુદ્ધ, કનિવજ્ઞાન જેવી અનિશ્ચિતા ખોટા અથ ધૂબને, જે નવીન અને વિચિત્ર બાંધ હોયો કરાવો છે, તેને અનુમરવાનું કંઈ કારણ નથી. આ સ્તોકો તેના ચાલેલી અથમા લો ખોટા રૂપો જ છે, એવું અભ્યાસ પડી જે માણસ તે ચાલે તે નહીં કરે છે.

મેડીકન બેરોનોઈ ૩ ૮-૦-૦ એન. એમ ત્રિપાળી એન. કપરી, મુબાઈ

૧૬ પરિણામે આપણાં પાતક કર્તૃત્વ ઠીક છે કે કેમ જાણ (પદાર્થો આપણી ને કેમકે પકાયેલાં) મળવાના રોગ માટે પ્રાપ્તિત લઇને શુદ્ધ થયેલાં બાઈ બ્લેન દોષ તેમન આપણે પકિત પ્રાપ્ત કરતાં જ બેઠાં.

‘ધર્માચાર્યોના નિર્ણય.

૧૭ સન ૧૯૨૬ પેહેના એક પિંડાધિકારી સ્વામીએ (મહારાજ દેવકરના સરસ્વા) ગણેશ મીનારામ શાસ્ત્રીને પ્રાપ્તિત આપીને ગાનિમાં તેવતાં હતા.

સન ૧૯૨૬ એવ વદ ૬ મોમવારે મુકામ નિર્વાહ પ્રાંત ‘જુજરાનથી બોમ્બે’ના શાધીશ્વર સ્વામી કેનાસ્ત્રનદ પુરોહિતમાનદ કરાવ આપેલો છે તેમાં (૧) કૃષ્ણરાજ ગોપાલ દેવમુખ તથા (૨) નારાયણજી ગાપુજી વિતાયન જઈ આવેલાં હતા તેમને પ્રાપ્તિત આપીને સર્વથા વ્યવહાર કરાવ્યા હતા.

શારદાશીઃ સકરાચાર્ય. ‘સ્વામી રાજરાજેશ્વરશાસ્ત્રીએ પોતે “ પવનમીમાસા ” લખી છે તેમાં પણ એવો જ નિર્ણય છે.

એમના પત્રીના મીમન્માધનતીથ સ્વામીએ આંદી રાજકોટ મુકામે વિર્યાપન જઈ આવેલા. આપણા પ્રવેશરોમાં પાનિપ્રસાદ વિશ્વનાથ લાને પ્રાપ્તિતથી શુદ્ધ કર્યાં તથા તુલન ન થીવદ મૌર્યશ્વર સદિત આચાર્ય મહારાજ પોતે એમને ત્યાં પધારી કિશ્મી તીથી હતી અને અન્ય પ્રસંગે પણ પ્રાપ્તિત આપીને તેવા બાઈઓનો ગાનિમા પુન પ્રવેશ કરવો યોગ્ય છે એના નિર્ણય તેઓમીએ આપ્યા છે *

લેખકો માટે

કેવળ સ્વતંત્ર લેખોની માગણી.

૧ હિન્દના સનાતન્યજનને પોતક એના દૃષ્ટિમિત્તે એથી અવ્યાસને પરિવારને તૈયાર કરેલા રાજકીય નિયમો

૨ સાહિત્ય, વિજ્ઞાન અને ઇતિહાસનિયતક સ્વતંત્ર લેખો

૩ ઐતિહાસિક કે મામાજીક સ્વતંત્ર દૃષ્ટીનાર્તાઓ

ઉપરોક્ત ચિનયક લેખો ‘ગમ્ભીર’ના બોલમા એજા વ્યાસ પાના નેટલા દોષ બેઠાં સદા લેખો મૂલ્ય આપીને પા. પ્રકાશન મે વિક્રમના સર્વ હુકમ માટે ખરીદી લેવાને કેવળ અવ્યાસીઓ અને સ્વપત્ર લેખકોએ જ પાન વવહાર કરવો.

લેખો ગમ્ભીરગમ ગોપાલરામ ત્રિપાઠી મેગરલ ખીલી સ ન ૨

૧૨ગામ, મુબાઈ ન ૪

* રાજકોટ “ નાગરનિવસ ” પામે તા ૭-૮ ૧૯૨૧ સવિવારે આપેલુ વ્યાખ્યાન.

અભિજ્ઞાન સાકુન્તલ (સ્વ. ગવેરીસાધક) ૩ ૨-૦-૦ એન એમ. વિપાળી એન્ડ ક પત્રી, મુબાઈ

બીજી ખોડ પૌરવ વસા છે પણ પાડવોની વિનયકયા રચના હેતુથી વખાણેલા ભારતમાં તેમના કુટુંબના સરભરણો વિશ્વાસપાત્ર અને તાબા હોય એ અવધાનિક નથી. એટલે તે સરભરણોના કાલ માટે આ ખોડ પૌરવ પદાવધિમાં ન જ હોવી જોઈએ.

મહાભારતના મુદ્દ પછીના રાજ્યોના રાજ્યકાનના વર્ષો પુરાણોમાં આપેલા છે, પણ તે તદ્દન ખોટા લાગે છે વખત છે ને તે રાજ્યકાલના વર્ષો ન હોય ને રાજ્યોની છદ્મીના વર્ષો પણ હોય પણ ઇતિહાસક્રમ તકની કરવા માટે એ તદ્દન નકાર્માં છે.

૨૫૦ વર્ષના ધ્રુવના રાજ્યોની વસાવસિમા રાજ દીર સગરેશ ૨૫૨ વર્ષની આવે છે અને આપણે લાં એથી વધારે નહિ આવવી જોઈએ છતાં પુરાણોમાં આપેલા રાજ્યક્રમમાં એથી વધી જ વધારે સરારેશ આવે છે દાખલા તરીકે અખતશત્રુથી અદ્યુત સુધીના રાજ્યકાલ આ પ્રમાણે આપેલા છે.

સૌશુનાગ વસા

અખતશત્રુ	૨૭ વર્ષ
વસાક	૨૪
ઉત્તમી	૩૩
તદ્વિવધન	૪૦
મહાનુદી	૪૩

નદ વસા

મહાવસ	} ૧૦૦
સુકપ	

મૌર્ય નસા

અદ્યુત

૨૬૭

આ પ્રમાણે જોતા દરેક રાજ્યની સગરેશ ૩૮ ૧૪ વર્ષની આવે બીજા ભરોસાનાર આધારપરથી અદ્યુત ને અખતશત્રુ વચ્ચે (૫૦૦-૩૨૨) ૧૭૮ વર્ષ અર્ધગર્વા તે આપણે જોઈએ અને તે જોતાં સરારેશ ૨૫-૪ ની આવવા ગમ છે.

આ ઉપરથી ૨૫ થી વધારે વખતી મરાદેશ આપે એવા રાજ્યનો ખોટા છે એમ સ્પષ્ટ લાગે છે અને અસનનાં દીર્ઘાયુ જોતા ૨૫ વર્ષની સરારેશ બરોમર છે એમ લાગે છે.

મીમાચિન્દુ ૪ યુ.

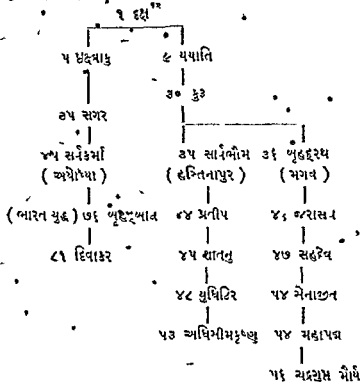
પુરાણો વિષે આદ્યુત પાલમાં રાખી તેમાં ઇતિહાસક્રમના સાધનો શા રહ્યા છે તે જોવા જઈએ તો પહેલો નિગાર મૂન લેખકના સમયનો દરેક જોઈએ ૫૫ નિમિષારણમાં ચોક્કસ સંદર્ભમાં બધાં પુરાણો વચાપા તેના સમયનો આધાર તેમાંથી જ મળે છે.

(૧૦) મત્સ્ય ૨૮૨

એરજ મેતેસે અનુગ એન્શીયન્ડ હિન્દુ લૉ ૩ ૦-૧૨-૦ એન એમ. ત્રિપાઠી એન્ડ કંપની, મુંબઈ.

તે વખતે અધિસીમ કૃષ્ણ ઇન્દ્રમુખ્યમાં, દિવાકર અયોધ્યામાં ને સેનાશત મગધમાં રાજ્યકર્તા હતા ૧૧

હવે આ ગણઓની વંશાવલિ જોઈએ —

આ પેઢીઓ જોતા અધિમીમકૃષ્ણના સમયમાં પ્રીપ સુધીની વાતો કુરુમાં જ હિનરી આવી હોતી જોઈએ અને તેમાં કુરુ સુધીની વાતોનાં સરમરજો કયા તો જવિઓ કે આરજોને મોરેથી કે કુનગેરનાં આખ્યાનોથી સંમાજમાં પ્રચલિત હોવા જોઈએ, અને તે પહેલાંની વાતો માત્ર મોટા બનાવોની તક્યાઓને ઉપે જ રહેતી હોવી જોઈએ દક્ષ, કે

(૧૧) સુત — “કવિઓ” આ અધિસીમ કૃષ્ણ હંમણ રાજા કરે છે અને તેના રાજ્યમાં તમે આ મહાન યજ્ઞના અધિવેશનમાં રાખ્યા છે આમાં ૪૫ પુ કર્યા ગયા અને બે મુકેત્ર ને દગડાનીમાં પાયા છે

કવિઓ — રાત ૧ આ તો ભૂતકાલનો ઇતિહાસ થયો હવે ભવિષ્યના નાનમળથી નેહા મત્રય ૫૦,

“મમ્મેશમાં રમ્ય અયોધ્યામાં હાન દિવાકર છે” મમ્મેશ ૨૭૧, વાતુ ૩૩ ૨૬૬-૨૭૬-૨૯૬

Pargiter Dynasties of the Kali Age

૧૨ આ લેખમાં ભારત યુદ્ધ પહેલાની વંશાવલિ અને તેના ક્રમના માત્ર ૧ મોટે Matsya Puran (Panini Office) ના Appendix VI આપેલા કોડપર આધાર રાખ્યો છે અને તેમ જ Pargiter's Geneology of the Purana J R. A S (1910) & Dynasties of the Kali Age માં આપેલી વંશાવલિની પણ નદદ લીધી છે

— સરસ્વતીચંદ્ર ભાગ ૪ થોડા ૩ ૫-૮-૦ એન એમ ત્રિપાઠી એન્ડ કંપની, મુબાઈ

રે ! થાકી ગયા હિન્દી જનો.

લેખક — રા રમણીયરામ ગોવર્ધનરામ ત્રિપાઠી

૧.

કોઈ કહે 'ઓહો યયું ! શિરાંશો ! સતોત લ્યો !
ધીરે ધીરે આગળ જશુ, ના ધૈર્ય કા ગુમાવજો !
નિશ્વાસ ને મદકારણી સિદ્ધિ બધી તમ પામશે '
પણ હાથ હા ! આગ્રુ મુણી થાકી ગયા હિન્દીજનો

૨

શુ દુ ખ કે શુ ત્રાસ કે શુ ધૈર્યને અરધિ નથી ?
વર્ષો યયા 'ધીરજ ધરો-ધીરા બનો ' પાકો બણી,
મુનો યયા સતોત ને નિશ્વાસનાં વચનો મુણી,
રે હાથ હા ! થાકી ગયા મુજ ભાડુ હિન્દીજનો

૩

નિરસ ઉગે ત્યા 'શુ ધમે ?' 'હા, શુ ધમે ?' 'શુ શુ ધમે ?'
'શા કાપદા આ દેશને ફાળુ બે પત્રી કે બાધશે ?'
કે 'હરને શા ત્રાસથી જકાદાને મરતુ ધમે ?'
ચિન્તા બધી એવી જથી કાઢ ગયા હિન્દીજનો

૪

અગિયારો નો જામ્યો હજુ મુજ દેશમા વ્યાપી રહ્યો ?
નિર્ભય કે એવા જનો મુજ દેશમા માર્યા ગયે,
કઠણા ઉમ્યા તો પશુ નહિ આત્મા જગી જેહતા
એ દોહીધી રે હાથ હા ! થાકી ગયા હિન્દીજનો

૫

આ દેશના ધર્મજનોનો ધર્મ રે અરજો થયો !
કે રનાથ કે દે લોભમા, કે મોહમા કે કીર્તિમા,
રસમસ બી ત્રાહી ગયા ને ધર્મને અજગો કયો—
કળજીગના અનતાન્ધી થાકી ગયા હિન્દીજનો

૧૬

ઈસ્ટરની તહેવાર.

લેખક — પ્રો. કાન્તિલાલ છગનલાલ પટ્ટા, એમ. એ

ઈસ્ટરની રમતી શરૂઆત મ્હે યુરોપથી છી એક અઠનાડીઉં નહુ સારી રીતે માન્ય-
નાતાતના કરતાં પણ કેટલેક અનુ વધારે સાઈ મ્હેને વિશ્રામની જરૂર વધારે હતી તેથી તેમ
લાગુ હોય કે આઠ દિવસનો વિવિધ પ્રોગ્રામ વધારે સારી રીતે અમનમાં મૂકી શકાય
તેથી હેલ

નુમ — ટપાન લખીને બેપોરે “કુક રીફોર્મ રેસ્ટોરા” માં જમ્યા વનરપતિ-આહારનું
આ જાળીલુ ઉપાહાર-ગૃહ હોમનમાં આવેલું છે પહેલા ત્યા જવાનો પ્રસંગ આપ્યો નહોતો
ખોસાં એકદને સારો કે કાર્ક સરતો મળ્યો એની પીસે “ગેમેજીઝ” (Gamages)
ની પ્રખ્યાત દુકાન છે, તેમાં બધી ચીજો મળે છે, ખાસ કરીને રમતનાં, વસ્ત્રો, રમતગમતનાં
સામાન વગેરે ત્યાંથી “એરોપેન” ના રમકકા ખરીદી મુલાકાત રસના કયા તે પછી “વોટર-
મેન ફાઉન્ટેનપેન” વાળાની દુકાને ગયા દુકાન સગસ, વ્યવસ્થા સરસ, બહાર બહારખમરની
જારીમાં નીન કરામતવાળી રીતિથી આર્કર્ષણ પદર મિનિટની બ્લોફ, એ પેનની નીચ
બદલી આપી, એકમાથી યાદી ચુલી હતી તેમાં ગમરનો ઘાટો બની આપ્યો, ને મ્હારી પેન
સાફ કરી આપી એ ઉપગત થપ્પી પેનો અમને બતાવી ! રમરના ઘાટાનો એક શિલિંગ
આપવો પળો બાકી બધું મફત ! !

પામે ન જનનું મ્હોટામાં મ્હોટું Picture-Theatre છે બહારથી જોટલુ લગ્ય છે તે
કરતાં અદર વધારે છે “શવય ઉપર ૩૦ લાખ રૂપિયાના ખન નાટક માટે બધાવેલું ૨૬૦૦
માથુસ બેઠી છે એનું મ્હોટું છે નાટક માટે નું મ્હોટું પચુ એને ત્વે મિનેમાં આવે છે,
London Opera House હવે સ્ટોન થિએટરને નામે વધારે પડાવતું છે, કાન્થુ કે
જોતો માલે Stoll (સર છે) આ ધધામાં બાહોલ ગણાય છે સારામાં સારા ફિલ્મો
મહલા એ મેળવે છે તે દિવસે મેરિ કોરેલીની “Innocent” નામની નવનકથાનું એક
ફિલ્મ હતું, ને બીજું સર જોસ બેરીની “The Will” (વસીઅતનામું) એ નવનકથાનું
ફિલ્મ એ સારા ફિલ્મ તનું પ્રેમ ગણાવું થિએટર જોવાની આકાંક્ષા, ફાઉન્ટેનપેનવાળાએ અચા-
નેશ પેતા ને રમ-સયોગો અનુકૂળ હતા ને અમે અદર ગયા અદરની રચના પણ બહુ
લગ્ય હતી ખાસપીવા માટે કેટલાય ઓરડાઓ હતા અદર બહુ ગમરર કામ નાચું
ફિલ્મના દેખાવો ધણી સરસ હતા, ખાસ કરીને કોરેલીની વાર્તાના કોરેલીની વાર્તા નચતું સાહું
હોય છે નામાધારેનું માનવબાળે તથા નસર્ગિક પ્રેમ તથા વનિતતાને પ્રકટ કરનાર હોય છે,
અનંત કરુણ હતો બેરીએ વ્યાપારી જીવનમાંથી ઉત્તુ અપ તારી સચોટ રૂપમાં મૂક્યું હતું

* ઉચ્ચકક્ષી લખાવલો આ પત્ર કાઢ પ્રગટ કરવાની મૂળ કમ્પાઈ બખોરો નથી જીજ્ઞાસના
સામાન્ય વાચક વાને તેમાં રસ પામે જતી આગાથી પ્રકટ કરવામાં આવે છે — સ્વ દ્રશ્ય નર્મદારા કર પચા

સપ્તારહાલ (નાટક) ૧ ૦-૧૨-૦૦ એન. એમ. ત્રિપાઠી એન્ડ કંપની, મુલાકા

શુક્રવાર—શુક્ર કાયડે-સહેગમાં ઉરિરની રૂબ આજવી શરૂ-મોમવાર લગી નર્તી
લાંબામાં લાખી રત્ન આ શરૂ ને શરૂ બને વિવેક હયા સગસ હતી તડકા મોનો હો
આજે અપોરે વેન્ટમિન્સટર એગિમા જુદા પ્રાર્થના સાબળી ખાસ મગીન સાંભળ્યું નહોતો
છાહ્યો બેગા મળી સ્તોત્રો ગાતા હતા-એને Choral songs કહે છે-આંગેનમો તથા એવ
મળુના મગમા હલ્યને પનાગી નાંખે એની મીઠાશને કામફૂતા હના મળે એન્ટ નિહાવમિદને
રોપ ગયા હસત હમામને ત્યા એમને રોકાવ રહેતુ પડ્યુ એટને બે કલાક મિસિસ મિલ સાથે
ત્રાંતો ટરી મિલનુ જનનની કેટલીક નાતો જણી પડ્યા પાછળ એ ને પોચક ધણુ કામ
કરે છે-લુદી લુદી રીતે નાસહ શિયાળામા હિન્દ જવાની તૈયારી કરે છે કયા વધારે
ઉપયોગી કામ થયે એ સનાન છે મહેને ને મિસિસ સિદને લાગે છે કે પાલી એવુ કામ
કરનાર બીજે કાંઈ નથી, તેથી પાછા આની અહીં મહેનુ સાર છે મહેને તો એમ પણ લાગે
છે કે હિન્દ મા પમાપળીના અગામી એ કરાળી જશે ને નિષ્ફળ પણ જાય , રૂને
ધણે વળતે-મુનુખલામ સાથે આપણા સાહિત્ય-આપણા દિવિઓ વગેરે ઉપર લાખી નાત ટરી

ગાનિ-પ્રખ્યાત મેકમ ટુસોડુ ("Tussaud") મીણુના પૂતળાનુ પ્રદર્શન જોધુ
આખો દિવસ એમાં ગૈર લોક ધણી હતી, પણ જોવાનુ બહુ હતુ મજા બહુ આવી એની
રૂં શિનિગની ડીમતની ચોપડી-વાચી ગયો હતો, ધણુ દુઃકાઓ વગેરે જાણતો હતો, જાના
એકવાર હુ ને સનુખખાઈ ઉતરાયા "કેટલોંગ" વેચનાવાળીનુ પૂતળુ એવુ આજેહુ હતું કે
હુ પેસા વાઈ એની પામે ગયો-પડી જ તે હાલી નહિ ત્યારે યાદ આવ્યુ કે આ પૂતળુ કે
પોમિસગેનના પૂતળા પાસે તો વણાઓ રસ્તો પુછવા જાય છે ને મહારા કરતાં ય વધારે
જાણે છે ચાર મોટા હોનમાં નામાકિત સ્ત્રીપુરુષોના પૂતળા ગોઠવ્યા છે ટરી ઉપરના ધણુ
અસર મોટા મોટા આવી જાય છે મેકમ ટુસોડ એ ટ્રાન્સના જળવાના જમાનાની યાદ એના
અંદરોનના મોમો નાર્થિક ઉત્સવ કેટલાક કાળ ઉપર ઉજવાઈ ગયેલો એની ચોથી પેઢીના પુત્ર
(પ્ર-પ્ર-પૌત્ર !!) એવુ જીવન વગેરેનુ પુરતક લખેલુ જે મહે વાચ્યુ હતું હજી આ કળા
એના વચમાં જ સારી રીતે જળાનુ રહી છે એ નિરલ લાગત આ ચાર હોલમાંના એકમા
જીવનના સવળા રાંજઓ-પહેલા William the Conqueror થી માડીને આજ લગી !
રાણીઓ પુણુ-પોતપોતાના જમાનાના પોતાકમાં કેટલીક ધણા સુન્દર પુતળા હતા રાણી
એરી ને કિટોરીઆની મૂર્તિ સુન્દર હતી આ એક હોનમાં જ વ્યવસ્થા હતી ખાકીના તલ્લેમા
ખાંચડો-કમ કે વ્યવસ્થા વિના કેટલેક રથને ઘીઓઘીય ભરેલા, પંજુ જોના લાકડા ખેંગ
ઈન્ડિયા, અમેરિકા ને ટ્રાન્સના રાજપુરુષો, છગડના ચોક્કા, કરિઓ, લુદા લુદા શેવમાં મશહુર
અથેલા મોટા માણુઓ ને સીએક The Sleeping Beauty-જાણે ખરેખર હતી હોય ને
જાની આસથી દાનની હોય એમ કેળાવુ હતું ટેનિસન, રાણી કિટોરીઆ ને બીજા બે જણા
પોતપોતાનો અગ્રયાસગ્રહમા કે કાર્યાલયમા ખેડેના બહુ આકર્ષકજેખાનાં હતાં સૌનુ કદ, મુખ
ઉપરનો લાવ, રંગ, પાંખ, કુચ્ચળી, કપડા-સારો તાદરસ હતા, ને તેથી આશ્ચર્ય થાય એમ હતું.

આ ચાર દૈનિકી માનુષ્યે પણ ન્હાના એર। હતા, તેના એમાં ગોપાતિઅનનાં માર-
કાનાં મ્હા હતા ચાંચરુમાં પમ્પાલતી ગાડી જેવા જેવી હતી પુષ્કળ ચિત્રો વગેરે હતા
ત્રીજા ખડમા કાનસના મુળવામાં પ્રખ્યાત થયેલ સિર કેદ કરવાનું યન 'ગિનોગીન' સાચવી
રાખેલું હતું, જેણે સેફમાં મહાદા માણુગોના ગળા પ્રાપ્ત્ય હતાં તેનો એક વસ્ત્રો-મુદ્રેન-પણ
હતો જેથી તેના કામની સમજ પડે એ સિવાય અસરમાં કેદીગોને રીયાસવાના જે જે
યતો વપગતા હતા તેમાના વશ ચિત્રો સજ્જિત ત્યાં હતા

ત્રીજા ખડમાથી નીચે ઉતરી "પચ" એ જેનું નામ 'Chamber of Horrors'
('ત્રાસગૃહ') આપ્યું છે તેમાં મેદા ઇન્ડિયાના 'નામાસ્મિત' ખૂનીઓ ત્યાં અમારી સમક્ષ
ખડ હતા દેખાવે કેટલાક કૂર, કોઈક જગતી તો કેટલાક 'ગૃહસ્થ' હતા એના દેખાવ
પણ માણુએને ગ્રતામાં આપણે મળીએ ગતા કાર્ડ વિચાર આવે નહિ પણ એમના પરા-
ક્રમે "કેટલોંગ" મા વાનીએ ત્યારે જ એમની "મહત્તા" સમગ્ર જરા ગતાનિદાગક દેખાવ
હતો, પણ અગ્રેએ એજનાથી પચિત્ત હતા ને રસથી નિહાળતા હતા કેટલાક ન્હાના 'ટેબો'
સારા ગોઠવ્યા હતા ત્રીજા ખડમાં એક વસ્તુ ચમત્કારિક હતી જે, તખ્તી તોષણે ફે-ચ
લોક-નાઈફો જ્યારે કોઈ મોટા માણુએને "ગિનોગીન" મરતાં કે તરત એના માથા પી
મીણુની આકૃતિ કરી લેવા મેમ ટૂસોએને દૂધ કરતા આ ત્રાસભય કામ એ આપડીને
કરતુ પડતું, કારણ કે આનાકાનીને અથ દ્રોહ, ને દ્રોહની શિક્ષા ગિનોગીન આ પ્રમાણે નિગળતા
લોહીવાળાં મસ્તકાની થોડીક આકૃતિઓ-તુષ, મેરિ એન્ટોષનેટ, રૉમ્સપીએરી, વગેરેનાં
કરુણાજ્જલક માથાઓ હતા સોથી વધારે ચમત્કારિક *Marat*-જેનું એક ફે-ચ વીર પ્રામ્મ
બાળાએ એના ન્હાવાના ટપમા ઝરીથી ખુન કર્યું હતું તેનું એ જ હાલતમાં-ટપ-માં પૂનઃ
બનાવ્યું છે, ને મુખ ઉપરનો લાવ-રિરમપ-દર્દ-નિરાશા મિશ્રત આ કળાના એક વિજય
સમાન લાગ્યો

પણ આ ખજી બહાર નીકળ્યા ત્યારે મનને કાંઈક નિરાંત થઈ બહાર એક ઘણે
મોટા ખડ હતો, તેમાં-આખા પ્રત્યક્ષની શ્રેષ્ઠ વસ્તુઓ હતી દશગારેક ટેબો-મોદર,
અસરકારક અને અનુષ્ઠ લાવને ઉત્તમ રૂપમાં પ્રકટ કરનાર. એના કેટલાક પોસ્ટકાર્ડ ચિત્રો
લીધા છે ને ગોઠવ્યા છે પણ એમાં મૂળની સોમા ભાગની ખુબી પણ નથી ખાસ કરીને
એરી *Queen of Scptt* નો વધ, ટાવરમાં બે નિર્દોષ નિદાધીન રાજકુમારોનો વધ, રાજ
બૈન પાસે *Magna Charta* ઉપર કરાવાયેલી સહી, નેપેનિઅનના ચમ પાસે વેનિગમન,
નેત્સનનું મરણ સિન્ડેરેલા, *Babes in the Wood*, અને વિક્ટોરિયાને ગાદી મળવાનું
નિવેદન-એ બધું ગમ્યાં એ ભાગ ફરીથી જેવા જવાનું મન છે

પ્રત્યક્ષમાંથી બહાર નીકળી પાસેના રીજન્ટસ પાર્કમાં ગયા, ફરવાની પગે ગરમી આવી,
આગ પી લીનોતરી ને સરેશ્વરનું સુંદર નાવકોશ જોઈને આત્મદ થયો. કોઈ રવિવાર ગાળવાનું
આ સુંદર સ્થળ છે એટલી નોંધ કરી આ પાર્કના આ ભાગમાં પહોંચા ગયો ન્હોતો

કેલાપનો કેકારવા રૂ. ૪-૦-૦ એન એમ. ત્રિપાઠી એન્ડ કંપની, મુંબાઈ.

રવિ — રહેવારે પટનિ ખીણમાં ફૂંચી, સન્મુખપ્રાચીને જાળી લીધી ખેપોરે ધરમાં વધુ જાળી લીધી રંજન ખપોરે આવ્યો શરીર ખૂણ સાઈ થયું છે આઠ દિવસ એ “રેવલિન્ક” ફેલી આવ્યો ઝડેતો હતો કે અર્ધા જૂખ્યા રહેવું પડતું હતું મહેં ક્યું કે એ ત્હો એટલું જાણ સંકે છે કે ત્હારે રોજ એમ જ રહેવું પડે એમ ત્હારા હિતને ખાતર ધન્યવાન મને થાય છે બે કલાક મિસિસ નાઈટના હારમેનિઅમ ઉપર ગાળ્યા રજત ને નાયકે પંજુ ગાયું રહાને “બ્લુ હૉલ”માં એક પ્રખ્યાત પુસ્તકની ફિલ્મ બેઠા જેરામ કે જેરામની “Three Men in a Boat” કરીને ચોપડી છે તથા લન્ડનવાસીઓ-હોસ્ટો-રાજના વૈતરાવી ફેલી રીતે કટાળે છે, પત્રી ઇસ્ટરની રજા બોગવવા એક હોડીમાં બેગી ટમ્સર્મી નામ છે, લૉ તૌશન, ગડબડ, મોરેનું પહેલથી છે ને સુધી બહુ હસાધનાર વર્ણન છે હસાધથી ફૂંકો થાય છે, ને હસનાનો-સાદ ને પેટ ભરીને હસનાનો લાગ મળે તો ચૂકવે નહિ, એ માન્યતા પ્રમાણે મળે બહુ ગમ્ય મિસિસ નાઈટ કહે છે કે ફિલ્મ ફરતા થ પુસ્તક વધારે સાદ છે વાચીક ત્યારે ખીજો શો ઉપાય થયા એકા રજા બોગવે એવે આ કાળ છે એટલે એ ફિલ્મ અત્યારે બહુ સમયોચિત છે

સોમ — લન્ડનની ખીજ એક પ્રખ્યાત જગ્યા બેઠા *Hampton Court* ટમ્સરે તીરે, બહુ સુંદર રથજા હજારો લોકો બેઠા થયા હતા જતી વખતે ટામમા બહુ વખત જોયો, “અસ”માં પાઠા આવતા ફક્ત એક કનાવ થયો ધરથી મેજ ૧૫ માઈલ હરે આફ્રિકા હેન્ડીના ખગવાન સમિય ડાઈનિય પુત્રીએ બધાવેલ આ મહેન આખરે રાજાને ફિલ્મ બેઠા આપવો પડેલો હજારે ઓરાઓ ને સુંદર ખાગ બગીચા, તળાવ, કુવારા, તહેજે, મોરે છે આગળોમા હાલ સરકારી પેન્શન ખાનાસ મોરે રહે છે, બાખીના થોડા બેના ગારે ખુદશા છે ખીજા બર્થોર્નની પછીથી કોઈ અગ્રેજ રાજાએ એતો ઉપયોગ કર્યો નથી મહોટા મહોટા ઓરાઓમા હાલ તો ચિત્રો જ બેનાના છે, તેમાના કેટલાક પાચ છ-સદી ખુસી જળવાઈ રહ્યા છે ચિત્રોની વચગ્યા સારી નહિ, સિપય મહોટે લાગે ધર્મ, પુરાણનો સુચાર, કે ગજસસગ અથવા રાજમનુષ્યો તેમા નેનરની “Hampton Court Beauties” અને એથી યજ્ઞના ખીજા ચાલસના દરબારની બેનીની “Windsor Court Beauties” ની ચિત્રમાળાઓ વિખ્યાત છે તે ઉપરાંત ફિવાલ ઉપર બે ખીજા ઉપર ઓકપુરાણના બેસ લાયક ચિત્રો પ્રચલ જગ્યા ઉપર દોરનાં હતા રેતમાં પડા ઉપરના ચિત્રો-Tapestries બહુ પ્રિમખકારક લાગી સૈકાઓ પહેલા આ મહાભારત કામ કેમ થયે તક્યુ હરો એ સમજવું મહેલું નથી ખરે ચિત્રકળામાં યુરોપના મધ્યકાળે જે આપ્યું છે તે કદાચિત જગતના કોઈ દેશે કોઈ કાળમા આપ્યું નહિ હોય છતાં એ જાગના ચિત્રો યુરોપમા બેનાની તક અહીં કરવા નધારે છે

બુધવાર — એક પુગતન, ૧૭૫૮ મા વાવેન દાસક્રતા છે-અંતરે તો આ મહોટા ઓક બેની છે સૂક્ષ્મ હતી બે કે કાર્ક કુપેજા કુટતી હોય એમ દેખાતું હતું “બુલ્લુનામરી” છે

જેની રચના બુનાગઢના મોલીબાગમા બુનબુનામરી હતી તેની જ છે-એના ઉપરથી એ લીધી હશે-તેથી તે બુન વિના અન્દર જઈ શકે એ લોકમા નુરેનિઆમા પણ એ જ રચના હતી સત્તુ બહુ અનુકૂળ-તાલી જરા વર્ષા, પુષ્કળ વાદળા, દડા પવનના અપાટા ને તડકોનો અભાવ-છતાં મજા બહુ આવી અન્દરનું જોવામાં વખત ગયો તેથી બાગોમાં યથેચ્છ ભરી રાક્યા નહિ-જે કે એ દનાકે તો માગ્યા હશે જ-ઉનાળો બેસને ત્યારે વધારે સુંદરતા થશે ને નદીની સેર પણ કરી શકાશે

મગળ —અયોરે વર્ષા પડ્યો એટલે પ્રોગ્રામ ફેરવી “નેક્સનવ ગેલેરી”માં પોટો. રા. કલાક માગ્યા-આન મા દુકાનર સ્વેરનુ, ને સતના જયસ્તભતી પીકેન્સુ દર મમન, નેક્સનનો રાખ રૂપ શીટ ઉમે છે, એની ઉપર નેક્સનનુ ૧૬ શીટ ઉત્તુ પુત્રુ છે સતભતી નીચે નેક્સનના વિજયસેરોના ત્રણ ઉપર ચિત્રો (relief) ઉપસાવેના છે એ મોટા ડુવારા ચાર પ્રયક સિંદો આસપાસ છે

આ ગૃહીય ચિત્રજાનુહનો આરબ ૧૮૨૪ થી-એક સતી પૂર્વે થયેનો બુદા બુદા ચિત્ર કારોના અને ખાનગી માનેકાના સમહો બક્ષીસથી અને પેસાથી મળ્યા છે હાલ લગભગ ૩૦૦૦ ચિત્રો છે, જેમાનો ત્રીજો ભાગ-અર્વાચીન બ્રિટિશ ચિત્રકારોનો “ટેટ ગેલેરી”માં છે, જે અર્ધથી જરા દૂર છે ઇટેનિઅન, ક્ય, વગેરે બુદી બુદી શાળાના મોટા ચિત્રકારોની કુનિઓ છે વ્યવસ્થા ઉત્તમ છે દરેક ચિત્ર એવી સારી રીતે, વણીવાર બહુ સુંદર ફ્રેમમાં, હમેશા જોના-ને બુદા ઉત્તુ નીચુ ન પડે એવી જગ્યાએ, અને વિષયનુ નામ, ચિત્રકારનુ નામ ને કાળ, તથા એતી શાળાનુ નામ-બેટ કરનારનુ નામ એ સૌ નિગતો સહિત જોાવેન છે કે એ ચિત્રો નિહાગવામા શ્રમ પડતો નથી કાચના નળીઆઓ ઉપરથી પ્રકાશ આપે છે હાપેન “ટેટ ગેલેરી” ચિત્રોના ફોટો બુદા બુદા કલા, ઉપરાંત અમુક અમુક કાળે અમુક અમુક સાંગા કિષર વ્યાખ્યાન આપનાર જાણેશ માલુસો-વગેરેથી, જેમ ચિત્રસમૂહથી આ રાષ્ટ્રીયધનનુ સરક્ષણ થાય છે, ને ચિત્રના અવ્યભીએને પ્રકાશ પ્રેરણા તથા ઉત્સાહ મળે છે

મોટા ભાગે ધમના ચિત્રો કાષ્ટ ને માતાના નિર્વિધના બહુ જ. કેટલાક ખરેખર અંદુલન કાષ્ટ મોટાધને લીધે કાષ્ટ અગણિત વિગતોથી, કાષ્ટ ભાવ ને ભાવનાથી, કાષ્ટ રંગ-તરેક તરેકનાં. જ આદ કાષ્ટ ઉપરના ચિત્રો હજી સુરક્ષિત કેમ રહી શક્યા હશે! મજા ગમ્યા તેમાંથી એકનો મોટો ફોટો-રા. સિનિંગે લીધો-કાષ્ટ સમન્ધી છે

પાયા ૬ ના ટેમ્પલ-તીરે ફર્યો એરિંગ કૉસથી વેસ્ટ મિનસ્ટર પૂલ ઓળગી પેને પારથી પાર્લમેન્ટ-હાઉસના ફોન કર્યા મહારી પડખે સેન્ટ ટોમસ હૉસ્પિટલનુ મોટુ મકાન ને પછી કેન્ટરબરીના આર્ચબિશપનો “લેમ્પ પેનેસ” દતાં

રાત્રે રજિત જમના આગે હતો જમીને Palace Theatre મા ગયા એવું ઉચ અગિને મેસવન હતું-નળે આરામાનમાં ચમ્યા “The Down of the World” કરીને (નિષ્વ પ્રખાત) બાહ્યમા પૂર્વાધનુ ફિલ્મ હતું છટનિમા બહુ પાંચ વર્ષે તૈયાર થયેલું

દવાસમનો અક્ષરો ૧-૪-૦ એન એમ ત્રિપાઠી એન્ડ કંપની, મુબાઈ

ને સામે રૂપિયાનું ખર્ચ ૩૭ હજાર રીટ લાંબુ તેમજી કાપીકૃષીને ૧૦ હજારનું ફળી બતાવ્યું તેથી સંશેષ તથા ત્વરા બહુ જણાયા દશ્યો મનોહર હતાં એકમ ધવ, એકમ ને મોતીઝા ઇત્યાન્ત ધણા સરસ દત્તા આગમમાં ત્રણ બાગીકા રમે છે ને માની, પાસે જઈ એને વાર્તા કહેવાનું કહે છે આ નિશ્ચની જૂનાયા જૂની વાત કહે છે જે પડકા ઉપર દેખાય છે આમ નાટક ને સિનેમા નવી રીતે બેળા થયાં બાગકાનું બોનર્લુ, રમત ને અભિનય હવરપર્સી હતા.

પ્રથમ — મહારા અકવાડીઆનો છેલ્લો દિવસ ખરેખરો બનાવ *Oxford* ને *Cambridge* ની *Boat-race* નો હતો. પટનિનો મહોટામા મહોટો વાર્ષિક બનાવ ૭૩ મી સગત હતી આઠેક દિવસ થયાં 'બન્ને યુનિવર્સિટિના યુવકો મહાવરો પાડ્યા આવ્યા હતા, ત્યારથી પટનિમા એ જ વાન ચાલતી હતી કોઈ કહે હું કેમિજન, કોઈ કહે હું ઓક્સફર્ડ કોઈ કહે આ છતરી ને કોઈ કહે આ છતરી ને કોઈ કહે એ હવા જોઈએ તેની સારી હતી તકેક હતો ને પવન નહોતો ટેમ્સ હરપૂર હતી, પાણી સાતા નહોતાં લેકો પશુ મનાકા પેલાં આસી ઉભેલા ડાહ્યા નાગે હમે ગયા, ત્યારે પટનિના પૂલ ઉપર ને બન્ને કંઠિ હજારો માણસે, નદીના પ્રવાહની રહામે નાવ જવાનાં જા માછન ઠેક લગી જાનને બાળુએ અસાધારણ મેદની હતી એમ અુજના છાયા કહે છે યાવ વાગ્યે પૂલની તરે બન્ને હોડીઓ હાજર થઈ બન્ને પક્ષના રમમા જરૂર ફેર હતો, તે દુવેસનિ તળીએ દેખાતો હતો ને બધા હનેમા એક વખતે એકસરખા હાલે ત્યારે રમ ચોખ્ખો દેખાતો હતો દેખાવ આઠર્ક હતો પા વાગ્યે બન્ને હોડીઓ તીરની પેટ પૂરી એમની પાછળ "એમ્પાયર" ની મોટોર-બોટ, બીજી બોટ, ને તેથી ય પાછળ પ્રેક્ષકોને લઈ જનારી ચાર ન્હાની સ્ટીમરો એક જ હાગમા હતી સર-આતમા કેમિજન આગળ થઈ, ને અમહારી આગળ એ હાસતમા બન્ને પસાર થઈ ફરજીનથી જ્યાં લગી દેખાય ત્યાં લગી જોયા કર્યું પછી અમે પાછા ફરવા માંડ્યુ રસ્તામાં ભીંડને કીધે વાગ લાગી, અને એક રથે અટકનું પડ્યું, એ રથે જ "બોટ-ક્રામ" હતી ને. એજે નહેર કર્યું કે કેમિજન છતી કેમિજનો વાવડો બધે ચડી ગયો કેમિજને માન-નારા નાચવા ફૂંવા લાગ્યા ટોળું વડ્યું, સૌ વાર ગયા નહિ હોલએ તેટલામાં છાયાનાજા એ પરિણામની જુમ પાડી ગયા વેચતા હતા ! શુ બીડ હતી સાધારણ રીતે અમે બધાં ઉભા હતા ત્યાં ઘેરથી પહોંચતા ૧૫-૨૦ મિનિટ થાય આજે ઘેર આનતા ૫૦-૫૫ મિનિટ થઈ ! લોકો ઉપરાંત, મોટોરો, બસ, ટ્રામ, સાઇકલ છતાં શાન્તિથી સૌ પોતપોતાને રસ્તે પડ્યુ ગુરુવારે ટાઇમસમાં વાંચ્યું કે ૧૯ મિનિટ ને ૪૫ સેકન્ડમા કેમિજને સગત પૂરી કરી : ચરમા કેમિજન રહેજ આગળ, પછી *Oxford* આગળ અસાધારણ બળથી નળી કેમિજન હારમાં આવી વળી *Oxford* આગળ બીજીથી છેલ્લા ગાર્નસના પૂન આગળ-૨૯ મિનિટ ૨૬ સેકન્ડે *Oxford* આગળ હતી પણ છેલ્લી ડાહ્યા મિનિટે કેમિજને લગીરથ પ્રયાસથી જય મેળવ્યો મુખમે પહોંચતી વખતે આખી હોડી રી વચાઈ જેટલે આગળ કેમિજન હતી તેઓનું કાલમા ને *Grace* વખણાયાં છે, ને છતને તાવક હતા એમ કહે છે. બન્નેની રીતિમા એક લણુ મ્હને પણ ફેર દેખાયો હતો કેમિજન વધારે કુતળી, સમર્થ ને *Grace* એકસરખા હલેસા નિયમસરે શાન્તિથી ચાલતા હતા *Oxford* નો થમ વધારે હતો, યાક્યા પણ તેઓ વધારે છતાં આખી સરત અસાધારણ સગતોમાની એક ગણાઈ છે.

ચરખાનો સ્વરાજ્યમંત્ર.

તેજુક —રા મંજુલાલ ઈચ્છરલાલ યાજ્ઞિક, બી એ

“સવ મૂર્ખ પ્રવ્રજિઓની મૂર્ખમાં મૂર્ખ” પ્રવ્રતિ”ના—“અસહકાર”ના—હિન્દુમાં ત્રસારનારે મહાત્મા ગાંધીજીએ પરદેશથી દેશનીરૂં પગ મૂક્યો સારથી ચરખા પુરાણનો મહિમા ગાયો હોય છે અને આજે તો “ચરખાનો” પ્રચાર” અને “સ્વદેશીનો વિસ્તાર” એ મે મુખિનમૂર્ખ એ તપસ્વીનો સચોટ બોધ છે કે જે નોકો શકા કરે છે કે દુનિયાની રહાંમે ટકત માટે ચરખો શક્તિમાન થઇ શકે નહિ, અને મિત્રો એ જ માન મોઘો અને મોટા પ્રમાણમાં કાંઈએ એટલે ચરખાની નિશાની સરખી રહેતો નહિ પરંતુ, આવી જાનના મધ્યે જે પ્રજાનો પ્રચાર કરવામાં અર્થશાસ્ત્રના નિયમો કામ લેવા જ જોઈએ એવું નથી મહાધર્મને પ્રભુએ અર્થશાસ્ત્રનો અવિચાર એક મહાધર્મ થાય છે કોઈ રાજકીય કે ધાર્મિક મહાપ્રવ્રત્તિના કાગળમાં અર્થશાસ્ત્રનો વિચાર અકાલીન અને છે જોમ યુદ્ધકાળે લોકો માત્ર જનનિર્નાદ કરી વિવાસોનો નિત્યાગ કરતા અને વિજયનો જ વિચાર કરતા તેમ જ દેશના માનગૌરવ જાળવવા માટે આ બેલા આ અસહકારના આધ્યાત્મિક મહાસમાધાન વખતે ન ઘટે વિનાસોના વહાત કે અર્થશાસ્ત્રના પ્રવિચાર અમ્હારી રહાંમે તો દેશ અને દેશાપમાન હવ્ય પનોવતા અદુભે છે ત્યાં ચરખાને પ્રચાર અને પ્રિદેશીનો વિનાશ જ ઘટે સ્વરાજ્યના મહાસમાધાન કોઈ જે સ્વાધ્યાયનુ મૂલ્ય નથી દેશમુક્તિના મહાધર્મમાં જ્યાં જે બોલ નિર્માલ્ય છે.

દેશનાં પુણ્ય ખુટના માથા, દુષ્કાળોના કેર વળી રહ્યા અને દેશનો આધાર મેકુત અશક્ત અગે, દુખજે દીસે શહેરો તરફ ચાલ્યો મિલોમાં તે દાખલ થવા શાગો અને દુદરતી દુષ્કા ખુટી હવાને ત્યાગી, ધરખાર સ્ત્રી સૂકી, અક્ષયપાત્ર જેવી પિતૃસુમિ ત્યજી, રાત્રે રોજ રોજમય વસવાટોમાં દુર્ગંધમય ઉલ્લમાનયોમાં ગયો પૈસા કમાયો પણ દીને ને દેહે કમાયો સુખી કેંક થયો તે તો ‘દેશને વળગી રહેનાર અને દુખે, સુખે પણ પૂર્વત વિસ શમળનાર આવા દેશત્યાગથી એકુત ખગડ્યો અને ખેતી કથળી

ચરખો તે ખેતના અને ખેતીનાં દેશનો એક ઉપાય છે એકની ખેતી ઉપર નિર્નાદ કરતો એક અનુભુમાં ચરખો અનાવે અને આજીવિકા મેળવે નતુએ ખેતી કરે અને બહારે ત્યારે ઉમરવાગો માણસ ચરખાથી માત્ર નજીવ કમાય તહોયે નિરાધારી કરતા ચરખાધારી સારી જોડો વધ્યા નહિ અને મનુષ્યો વધ્યા પરિણામે નોકરીની હાડમારી થાન ત્યારે માણસ ચરખો કેરવે અને પોતે જ પોતાનો શેર રહે અન્નજનોમાં અમે અનાયાત્રોમાં ચરખાની પુણ્યપ્રતિમા થાન, ગરીબોના ગૃહવાસોમાં અને ધનિકોના શૂન્યપ્રાસાદોમાં તહેની વિદ્યાગ્રપ્રતિમા થાય, અધર્મોની આનીઓમાં અને તહેમના મગાતાઓમાં ચરખાનો સ્વદેશપ્રવન કરે તો “સ્વરાજ્ય” આવીને ઉતુ રહે

શુભામિત્રીનો મગ્ગ (સચિત્ર વાર્તા.) ૩૨-૦૦૦ એન એમ ત્રિપાઠી એન્ડ કંપની, મુબાઈ.

પણ ચગખાતો સગસરવ દેશોદ્ધમ કરવો એ કહેતુ નથી એ તો ગૌજોદ્ધમ (Supplementary occupation) તરિકે ગરીબોને અને મધ્યમોને ધનદાથી અને શક્તિદાથી થશે અગ્રેજ સરકાર નાશ કરેલી જૂની કળા પાછી ગરીબોને હાથ થાય અને હેમના દુ ખમાં દો નામે થાય એ ચરખાતી જરૂર “વીનાયતી” એ કાલ ગરીબોતુ પાપ નથી અને હેમની અસખ્ય સખ્યા ખાદી જરૂર વાપરે જરો મિતોનો માથ વધશે તહોયે ટકશે નહિ દેશની નિનદાગી ગઈ તો સ્વચાલ્યનો જન્મ થયો જ

ભૂમિ ભારત.

લેખક — રા. કેશવ હ. શેઠ

તેજ તારકના વસુધા ન પૂજે સહે તાપ જ તહાય રવિ-ચરણે,
ભર્યા ગાગવથી અમ શિર શુકે જગમા ભૂમિ ભારતને ચરણે
—ભર્યા

પૂજ્ય એ પ્રતિમાને જડયા ઉરથી,
ચળે ચિત્ત ન પ્રતપના પૂરથી,
સુર એક જ અન્તર તમ્બુરથી, ભૂમિ ભારત ! તુહિ તુહિ ઝમણે-
—ભર્યા

એક આખી સદા મન-લોચનમા,
વાનુ નામ જ એ જ-ચેતનમા
રસના રસ પૂરતી છવનમા, નિશ-દિ ભૂમિ ભારતના રટણે
—ભર્યા

ધતિહાસે કયા જેતી જયે ભરી,
અભિવાય રહો એક ઉડે ફરી —
“હે પો ખાસ દૂટે જયધોય કરી ” અવનાર ટકયો સુખી એ રમરણે
—ભર્યા

‘રસગીતો’ પરત્વે કંઈક.

લેખક—રા નરહસાઈ જલુમરીઆ ખી એ

‘રસગીતો’નું બાબત નિરીક્ષણ કરતાં સામાન્ય પ્રશ્ન એમ થાય છે કે “અને ‘રસગીતો’ કદિ ચાકાય છે કેમ ? આ નાનકડી પોથીનું એ અભિધાન તેને યોગ્ય છે કે નહિ ? એમ બાગે છે કે, આને લેખકે ‘રસકા ય’ કહ્યા હોતે, તો કંઈક ઠીક લેખાત ! પરંતુ આનું કંઈક એવું નામ ન આપના ‘રસગીત’ એવું અભિધાન લેખકે આપ્યું ! લેખકે આ અભિધાન સૂર્ય આપેલું છે કે અમારું ? માત્ર ‘રસગીત’-એ શબ્દ મથજમા રૂઝરી આવતા ને તે મધુર ને સુંકુમાર નાગતાની વાગ જ કંઈ પણ ઉડા નિચાર કર્યા વગર જ એ નામ આપી દીધું ? લેખકમન અમુક શક્તિના અભાવે તથા પોતાની કૃતિને જનસમાજમા માત્ર આકર્ષક કરવાની પ્રમણ ઉત્ક્રાંએ લેખકે બહુધા આવા આવા નામ આધુનિક સાહિત્યક્ષેત્રમા આપે તો છે જ આવું તો કંઈક આ લેખમા નથી ?

૨૧ સરસિદહએ પોતાનું ઉપનામ ‘કલાપિ’ રાખ્યું હતું, અને તેમની કૃતિનું નામ તેમણે ‘કે. નર નાપિતો કે. નરવ’ રાખ્યું ! પુત્રતક વાચતાં શું આપણે એ કે. ન નથી સંમતાતો ? સારાથ કે-લેખકાથી રખાતા ઉપનામો તેમ જ તેમની તે તે કૃતિઓના અભિધાનો પણ સાર્થ ને રચનાત્મિક હોવા જ જોઈએ !

કાવ્ય રસોત્તમ કાવ્ય ૧ લેખકની પુસ્તકનર્તી, તેમા નજરે પડતી પ્રત્યેક ભાવનામાથી જ્ઞાનનાતા ઉદ્ધારમાથી પ્રત્યેક વાંચક કંઈક અનનવીન ને અવ્યક્ત રસપાન તો કરે છે જ ! તેમની પ્રત્યેક ભાવના, ભાવના ઉદ્ધારમાથી રસનાં ઝરણાં ઝરે છે ! આ રસઝરણાનું જ પુ એકઝરણી ગીતે, એક સગા પ્રવાહમા સંવંધા વલા જ કરે છે, એ રસઝરણા પ્રેમરસનું કંઈક પાર્થિવ નેમ જ દિ-૧ રસપાન કરાવે છે જ આ રસપાન કરનાર રસીક તે રસપાનથી નૃત્ય ચનો નથી, પરંતુ આ રસપાનની તહે તેને એવી લાગે છે કે તેને તે સિરાય અન્ય તે ક્ષણે ક્યવું નથી ! એટલે કે આ ‘રસગીતો’ને ‘રસકા યો’નું અભિધાન આપ્યું હોતે, તો તે કંઈક અર્થાથ નેખાત ! વિશેષમા આ ‘રસગીતો’નું અશ્વત્થુ ગદ્યવાણી-રૂઝરિત છે એટલે કે —

“રસગીતો એ એક ગદ્યકા ય છે”

આવા ગદ્ય કાવ્યને રસગીત-ગીત કહેવું, એ કેવી ગીતે શોભે ? યથાથ તે કેવી રીતે નેખાય ? આખી વનહારમા અમુક શબ્દો અનેકાનેક અર્થમા વપરાય છે ! સામાન્યતઃ ‘ગીત’ એ નામું એવશ્ય થતાં જ આપણને તેમા કંઈક અગીત છે, એમ ભાસ થાય છે ! અને તેને આપને પ્રાનનૂત થતું પણ જોઈએ છીએ ! આ તેનો સામા ય અર્થ ! પરંતુ આ સિવાય તેનો કંઈક અર્થ થાય છે કે કેમ ? તે અથ ઉપરોક્ત અર્થને અગીભૂત છે, કે ઉપરોક્ત અર્થ આને અગીભૂત છે, કે ઉભય અર્થ પરસ્પરથી નિરપેક્ષ છે-એ જાણવાની અરે જરૂર છે ! વિશેષમા આ ઉભય અર્થ અગી-અગી જેવા કંઈક સમઘર્ષા હોય, તો તેમા પ્રથમ ને ઉચ્ચનમ અર્થ કયો ?

આવું કદાચ પ્રતીત થાય તો ત્યારપછી પણ લેખકને ન્યાય આપવામાં ઉતાવળા થવાનું નથી ! લેખકે અન્ય સ્થળોએ એ શબ્દ વાપર્યો છે કે કેમ ? વાપર્યો હોય તો ત્યાં તે કેવા અર્થમાં ? આ અર્થ અને આપણો અર્થ એક થાય છે કે નહિ ? છતાં નો વિચાર કરવો વરે છે ! એમાં જ લેખકને ન્યાય મળ્યો કહેવાય

ત્યારે 'ગીત' એટલે શું ? વાણી-ન્યહાર રચૂન શરીરગત છે, સંસારાત છે ! પ્રભુને વાણી છે કે નહિ, હજો કે નહિ, હરો તો કેવી હરો, એનું સત્ય આલેખન આપણે કેવી રીતે કેવી શક્તિએ ? સંસારમાં રહેનાર માનવ તેમ હોવાનું તેમાં કાંયે ; પરંતુ તે સત્યાત્મક કેવી રીતે કહી શકાય ?

હવે ગીત એમાં આનંદ, આધુર્ય, સુકુમારતા, ગુણન-આદિ અનેક લાવેના સમાવેશ થાય છે પ્રભુ ભાનનાના ભોગી કહેવાય છે હવે એ જે આનંદધન, મારુર્ધભર, સુકુમારતા, ભ, ગુણરવ કરતું ભાવ-આલેખન, ભાવનાગીત, પ્રભુગીત (અવ્યક્ત ને અતિમનુર) તેના જાણસમારગત માનવીય વાણી-ઉદ્ગાર ગદ્યમાં હોય તો શું ને પદ્યમાં હોય તો ય શું ? પદ્યપદ્ધતિઓ પણ પ્રભુના ગીતગાન કરે છે, પ્રભુની આ પ્રભુનીવા, પ્રભુસંગત પણ એ પ્રેમી પ્રભુના ગીતગાન કરે છે ! સર્વત્ર માહિત્યક્ષેત્રમાં પણ એમ રહેવાય છે ! કહેજો કે-આવો ગીતગાન ગદ્યમાં છે કે પદ્યમાં છે ? ભાષા તેની કઈ છે ? એટલે કે આ ભાવનાનીતોમાં, પછી ભને પ્રભુને બદલે ત્યા પ્રિયતમ જન હોય પરંતુ, જ્યાં સુધી ઉપરોક્ત ગુણો, છે, ત્યાં સુધી તે ગીત તે 'ગીત' જ રહેવાનું, ગાન તે 'ગાન' જ રહેવાનું ! પછી ભને તે ભાવનામાં દશ્ય થાય વા ચેટામાં, વા હાવભાવમાં, વા અન્યકત જેથી ગુણનમાં, વા વ્યક્ત ભાષામાં, વા નયન-હૃદયની સરાવટમાં ! આ પ્રકારે સાથે તે આત્મોદનામી ગીત વા ગાનને શું સજવ ? " ગીત એ તો પ્રભુપ્રિય પ્રેમપ્રિય એક અકથ, અનર્હનીય, પ્રેમટણા છે પણ તેની કોણ પામશે ! "

'સુપ્રેમી અ પલાળી છે' *Pure Love is always dumb* આ પણ પ્રભુના પ્રેમગીતની પ્રેમભાવનાભર ગીતની એક કક્ષાનું આલેખન ઝરાવે છે, તેની દિવ્યતાને સ્થાપિત કરે છે ! એ આતર્ગીત કદાચ નાણીવ્યવહારમાં બહાર આવે તો તે માનવ્યકતા-વ્યક્ત તુટક તુટક શબ્દોમાં, ઉદ્ગારોમાં ! માનવગત વાણી-ન્યહારની ગદ્યતા વા પદ્યતા સાથે તેને નામે પણ સમઘ નથી સમઘ માનવેને છે ઉત્કૃષ્ટ ભાવનાની ઉત્કૃષ્ટતા સાથે ! (રસગીતો મને કહ્યું વધુ મમણીય લાગ્યા તેનું આ એક મુખ્ય કારણ છે)

કેટલીકનાર દારિદ્ર પીડિત જનપર પ્રભુ અચાનક અમીતા ગટા નાખે છે, આ ઉપકારના આભારમાં તેનું સાહાર હૃદય કદાચ જેથી ગુજન, અનાયન-અકથ, કરી ઉઠે છે ! વાયક આ ગુજન, આ ગીત, આ ગાન તે સાહારનું છે ? તેના હોડ કહડતા લાગે છે, વાણી બહાર આવતી નથી ! બચન નમે છે, નિર નમતું નથી ! આ જેવો દેખાય છે, આત્મા ઉ નસે છે ! વાયક, આનુ-ભાન તને હરે, તો ઉપરોક્ત રવેને તું બહીશ !

કયા આ ગીતનું આનંદન વિચાર્યું ને કયા એક માનવનું કષોતકવિષન મળીત
વ્યક્ત પાથિત રસપ ? વાચક, કયું ઉચ્ચતમ ?

[અને લખતું એ સ્થિતિ લાગે છે કે—મને પોતાને 'અગેવ પદ'ને પદમાં ખખવાતી
પ્રજ્ઞાવિ, તે વાંચિએ લખવાની ગીતિ અગચિદર છે? આવી કષ્ટક જુદાજદ આપવામાં આવે
તો તે સન્મા મોટાઓ લાવે ! નિયમોની કષ્ટક જરૂર છે ! સસ્તુનમા જે વિભાગો પાડેલા છે—ને જ
અને તો છુટ છે ઉપરેમત ગીતત્વ તેમાં હશે તો તે કાંય જ કહેવાશે ! પેતા હશે તો
પદ કહેવાને અને અગેવના હશે તો ગદ્ય કહેવાશે ! તે કૃતિની કાંચતાની આમા
ક્ષતિ નથી થવાની ! ગેવતામાં સુરાવટ—રસનાન આવશ્યક છે માટે તેવાં કાવ્યને તેને
ખાતર, તેમાં કદી ક્ષતિ ન થાય તેને ખાતર 'પદ' કહેવામાં આન્યા, તેમાં પદરચના આવશ્યક
લેખાઇ ! અગેવતામાં તે આવશ્યક નથી, તેથી તેમાં તેની ક્ષતિ થવાનો ભય નથી—તેથી
તેને ગદ્ય કહેવામાં આવ્યા ! અસ્તુ ! અરે તો આટલું જ કષ્ટક પ્રાસંગિક ! ટોનન—ટોવન તો
વક્તાના વક્તૃત્વમાં પણ આવે છે જ ! આનવા ઘો નર્થ વિવેચનો ને થવાં ઘો પુન પુન
ધ્રુવડના એ તે જ નિરીક્ષણો !]

વાચક, તુ મારે માથે દોષ મૂકીશ !—આતુ એક પ્ય કલ્પવાં મારે, પગતુ ધીરો થા !
આ આદ્ય ભાનનાના જનન, ગીત, ભણકાર આપણુ વાણી યવહારરૂપ સ્થૂન પાથિત રસપમાં
દરમ થાય છે અને તે ભણકારના સત્ય રસપને ન સમજતા આપણે તેના આ પાથિત
મૂર્તિમત રસપને જ તેના સત્ય રસપ તરીકે માની નદએ છીએ ! માનન, કેટલી તારી
અમણા, કહાપણ !

પ્રત એમ યશે કે—આવો આ વખિા મરડો 'હનશીના કાયા કાન' જેવો અથ સાહિત્ય
ક્ષેત્રમાં કના દીયો ? સાહિત્યક્ષેત્રમાં નજર ફેરો ! 'મનુના મારે ગીતગાન કરવા છે મનુના
ગુણુગીત મારે તારે જડ તેમ જ ચિતન્યને ગાવાના છે'—આવા આવા અનેક વાંચો આપણે
જોઇએ છીએ—જેવા છે ! આવે સમયે આ ગીત ગાન પણ ગદ્ય તેમ જ પદમાં, મોટામાં
તેમ જ હાવલાનમાં ગવાયાં છે ! પશુપક્ષિઓ પણ આ ગીતગાન ગાતા આવેખાવા છે !
જૂલી જન, માનવ, હવે આ તારી ધૂળના ને એ પાથિતવ મૂર્તિમત રસપ ! એજાળી જે તેના
તે સત્ય રસપને !

સત્ય છે ! આ ભાનનાગીત આત્માની, જનની, હૃદયની મનની, છુદિની અને વાણીની
જ્યારે તન્મયતા થાય છે, જ્યારે તેના દિવ્ય જતોના વાણી-ચતુહારમાં તે ભાવનાગીત અવ્ય-
લિત પ્રસાદે દિવ્ય સુરાવટમાં, િય રસનાનકાર ઉતરી આવે છે આ પછે તેમાં તે કલ્પનાદની
સુરાવટ ઉતરી આવી ગેવના અપૂર્વ જતાની અપૂર્વ ચમત્કાર જવે છે ! આથી જ કહેવાય છે
કે—*Poets are born and not made* પરંતુ આટલા ઉપરથી જ ગીતના જ રસપનું
આતુ આનંદન કરતુ એ અધર્મિત !

હવે સેષકે એ રામ્દ ઉપરોક્ત અર્થમાં વાપર્યો છે કે કેમ ?—એ બીજો પ્રશ્ન લેખકના
તે રામ્દમાં તે અર્થ પ્રતીત થાય છે કે કેમ તે આપણે જોતુ જોઇએ

“(૧) મ્હારે ત્હારું ગીત ગજવનાતુ છે (૨) ત્હારા ગાયક રૂપે જ હવે મ્હારે જીવન વ્યતીત કરવાનું છે ” (૩) આ વિધોમનો અધાર મ્હારું ગીત નહિ ઉઠવા દે (૪) મ્હારા અધન્ય જીવનનું એ સંગીત પ્રજ્ઞા પાદકમળે પહોંચશે (૫) મ્હારા શુદ્ધ હૃદયના ગીત—કમળને વિકસાવશે (૬) સારું મ્હારા દરિય અશ્રુને ખાણા ગીત ‘માની કાગ-ચઢહાર ત્હું થતી ભય છે (૭) ગીતમાધુરીનું ‘સર્વશુદ્ધિ’—જ્યાંથી વેળકમળ પદાવસિ

‘ગીત-કમળ’ તે કયું ? ગીત ગજવાય કેવી રીતે ? ગાયક એ ક્યા અથવા ? ગીત નહિ ઉઠવા દે—ક્યાથી, કેનું, શાથી ? વધુ વિવેચન હવે અરથાને છે ।

આ સર્વપરથી એટલું તો સદૃશ પ્રતીત થશે કે વેળકે પણ એ શબ્દ ઉપરોક્ત અર્થમાં જ વાપરેતો છે । આ સમયમાં જે કંઈ ઉદાપોહ યર્ષ તે મારા નમ્ર મત પ્રમાણે ‘માન એક જ કમણીએ કે “વેળક અગેય પદના એક અનુસર છે”

“ The Devotion that the heart lifts above,
And the Heavens reject not ”

ઉપરોક્ત વાક્ય પુસ્તકનું કેન્દ્ર છે અને ‘ગમ-ગીતો’ કહેવામાં હું કંઈ દરકન નથી જોતો અને તો તે નામ યથાર્થ યથારથાન લાગે છે

અન્તર-નિરીક્ષણ

અર્પણાજ્ઞિમા આત્માનિરાશાબર જીવનવ્યસાયમા પ્રાપ્ત થઇ ઉત્કૃષ્ટ યંત્ર રત્નેદરસત્રવતી રસભાવનાનું ગુજન કંઈક અનનવીન છે । જેનું અભેદ રસચેતન તેમાંથી પ્રાપ્ત થાય છે. પ્રવનાનનામાં વસ્તુમયન પણ યથાર્થ ને યથારથાન એ નાનકડા પુસ્તકને સમુચિત છે અને પોનાને પણ એ લામી સમાનોત્થના પરવે કંઈક લગ્નભર કરે છે । કંઈક વિચ, કંઈક નસાતી, કંઈક રીતનભર, કંઈક શ્રેણીભર પ્રેમની ઉત્કૃષ્ટતાનું માત્ર લાવના-આનેખન આ પુસ્તક આપે છે । કેટલેક સ્થળે માન્યપણન સમક્ષ દાખલ-રત્નેહતા આદર્શના અણુમારા કરે છે । દુકમા આ પરવે કહેવાનું એટલું જ કે-લાવના-આનેખનની આ એક આગ્રહનિ છે અને તે કંઈક ચમત્કારભર પણ છે ।

આધુનિક લીલા-સાહિત્યપર નજર ફેંકતા આપણને સદૃશ જણાઈ રહે છે કે ‘કરિ-કુલાવતસ શ્રીયુત રવી દ્રનાથ ટાગોર અને રા. રા. નંદાલાલાન કવિ—એ ઉલ્લેખ લાપાસાહિત્ય પર કંઈક સત્તા અત્રાત્રી રહ્યા છે । ઉલ્લેખની લાપા નૌનના આ શા શુણ્ણદોષ છે તે સર્વ જાણે છે અને કહેવાનું માત્ર એટલું જ કે-આ નાનકડું પુસ્તક ઉલ્લેખના સદૃશ્યો એકીકરણ કરતું લાગે છે । અગેયતાના અનુચર તરીકે ગ યતુ ઉમરવાડીઆએ આમા અગેયતા દાખલ નથી કરી-તેને માટે તેમને મારા તરફથી તો ધનનાદ વટે છે ।

સામાન્ય રીતે વખવા જતાં પણ કેટલીક વાર વિચારનું તેમ જ વિચાર સંકેતનાનું એક બીજાની સાથે એકીકરણ જાણેઅજાણે થઈ જાય છે । ગ રા નંદાલાલાની ‘ઉપા’ અને શુભામિત્રીનો ગજબ (સચિત્રવાર્તા) ૨ ૨-૦૦ અને એમ ત્રિપાઠી એન્ડ કંપની, મુંબાઈ.

‘સંગીત’ની ધારિત નાચિકા એક હોય એવો ભાસ થાય છે! કેટલાંક વાક્યોની પેઠે એનું હજીયાર થાય છે! આમ થનવાનું કારણ લેખક જાણે!

વાચક! ફરીથી એકવાર પણ આ પુસ્તક વાંચી જજે! તારા હૃદયની એ તને ગીતા લાગશે!

મહારા પ્રિયતમ પરણ્યા!

લેખક — રા ગોકુલદાસ દ્વારકાદાસ ગચ્ચુરા.

મહારી મહેનપણીને મહેન્દ્રદારે કહ્યું કે ‘મહારા પતિ ક્રપ્તયા!’ ત્હારે તે સાંભળીને એકઈ ખૂબ જ દસી લેશે પ્રથમ ક્યોં કે ‘પરલોલીનો વર તે પરપુતો હતો?’ લેના દાસ્યમા મહેને મહુ હસવા જેવું કે આશ્ચ પામવા જેવું લાગ્યું નહિ મહારી કથા મહે લેને કહી સમજાવી

સિદ્ધપુત્ર પાટણ મહેન્દ્ર જન્મભુમિ મહારા મામાપને હું એકની એક પુત્રી હોવાથી ન્હાનપણથી મહેને બહુ તાણમા ઉછેરી મહારા પિતાથી પતિન હોવાથી મહેને અણનામા માટે લેમણે બહુ કામગીરીની ન્હાનપણથી મહારે માટે સગપણની તૈયારીઓ કરીવાર થતી પણ મહારી માન મહેને આજ રા જોઈ આપવા ઇતેન્નર હતા અને મહારા પિતા બાનનમો ધિ ક્ષાગનાગ હતા

નિર્દોષ કુલમાં જેવું બાળપણ મહેને યાદ આવે છે ત્હારે મહેને ફરીથી ઇચ્છા થાય છે કે હું એક નિર્દોષ ન્હાની બાનિકા થઈ જઈ અમહારી મેરીમાંના અમહે ન્હાના બાનકડા છોકરા અને છોકરીઓ મહેન્દ્રે ચન્દ્રમા ખેને ત્હારે એટલે બેગી ચન્દ્રની ચન્દ્રિકાના તેજ સાથે રમતાં-હસતાં કોઈકોઈ વાગ નાચતાં અમહે અમહારામાંથી એક બીજાને વરનહું તરીકે જોઈને લઈ ન્હાના યોનનમો બનાવી મહેનસારની તાતીમ નેમા માટે નિર્દોષ વરવાળી રમતો રમતા વરવહું રિનાઈ જાય અને એક બીજાને મનાવે એ રિસામણા મનમણાના નિર્દોષ માતકેયેન હું વિનગી શકું તેમ નથી એ તડાઈ બહુ વધી, જતી ત્હારે વહુ બનેન ન્હાની બાનિકા મેષ બજાવ પણમથી કહેતી ‘કે મહારો વર પરણ્યો!’ અત્યારે એ યાચ્ય, તો ન્હારા હૃદયની આખી કદાઈ થઈ પડ્યું છે

હું સાન આઠ વર્ષની થઈ ત્હારે સરખી વધતી બાનિકાઓ સાથે સરસનીમાં હું ન્હાન્ય માટે જતી ન્હાની ન્હાની બાનિકાઓ અને બાનકડા મરસવતીના સાંત સનિનમાં સાથે મળી ન્હાના સરસવતીનો રમણીય કંકિડો-ધીમે વહને વહેતું પાણી-મદામે દરદર દેખાતી મુઝરી રસકુળે, બાલકોની નિર્દોષ જડકીણ, સરસવતિમા નાહિ પાનન થતાં માતૃશ્રાદ્ધ નિમિત્તે આવતા માતાગુએતો ભકિત બાવ-વજયાતો પાઠમ પિતાના મનતા મોરોની રમજમને સન દરમો આજ પણ મહારે મન તાળ છે એક દિવસ અમહે સહુ બાલકો સરસવતીને કાંડે આજ પાણીમા રમતા-હતાં એક બીજાને કુમારના-કુબીઓ અમરતાં-પાણીમાં અન્ન-પેન થને

લલિતનાં દાણો ૧-૧૨-૦-૦ એન એમ ત્રિપાઠી એન્ડ કંપની, મુબાઇ

એ ચતા-ધીકમા એક વર્તુળમાં રાસ લેતા-કદ કરના અમ્હે જલકીમાં કરનાત કરના
હતા ત્હા અમ્હારાથી થોડે દૂર જઈયા યાત્રાગુઓ નહાતા હતાં ત્યાં એક ખાલુપર બે સ્ત્રીઓ
મહે જોઈ એક સ્ત્રી એટની બધી ખુશમુરત હતી કે જલ્દે કોઇ દેવગના દુનિયાપર આવ-
તી છે હું સ્વભાવિક રીતે ત્હેના તરફ એ ચાહ પાણીમાં મેન કરતી હું તે તરફ ગઈ હું તેના દિમાં
જ હતી જમ્હારે તે બન્ને કાઠે બેસી રનાન કરતી હતી તે બન્ને અદર અદર કઈ વાત
કરતી હતી મહે તે સાંભળના પ્રયત્ન કર્યો તે ખુશમુરત સ્ત્રી બોલી " જહન ! સરસ્વતીમાં
નહાતી બખતે પ્રત્યુ નામ લ્યો "

બીજી સ્ત્રીએ જનામ આપ્યો કે " પેટમાં લાલ બગે છે ને પ્રયુ નામ તે ક્યાથી લેવાય ? "

" એવું તે શું કહ્યું છે ? "

" મ્હારો વર પરણ્યો " બીજીએ જવાબ આપ્યો

હજી મ્હારાથી એ વખતનું દરય જૂનાઈ નથી. મ્હારા કાનમાં એ રણુમાર હજી તાજ જ છે

૩

યુવાનીના તેજસ્વીય મનોહર ઉદાનમાં હું આમ કરતાં દાખન થઈ મ્હારી માતા મ્હારો
લય માટે હવે તો બહુ જ ઉતારગ કરવા લાગ્યા મ્હારા પિતાને પશુ હવે કંઈક મ્હારે
માટે દિના થતી લાગી હું પાટણની કુમારિકાઓમાં મુખી સુન્દર ગણાવા લાગી પાટણની
સર્વ કુમારિકાઓના તલની હું સરદાર હતી મ્હારી નેરીમાંથી હું મ્હારી બહેન પાણીએ સાથે
જમ્હારે પાણી ભરવા નિકળતી મ્હારે અનેક જનના લોક અમ્હારા તરફ આકર્ષાતા કંઈક
યુવાનોના નયનો મ્હને જોઈને ચાકતા-કંઈક મિથારા નિરાશ થતા ને કંઈક આશાને દિડોળે
જૂનતા મહે લેયાં જાતની સન કુમારિકાઓમાં યુવાની કુમારિકાનો આકર્ષક પોષાક હું સજતી.
હજી મ્હનેના યુગની વાતનો અણીઓ, સાગીનની તલતલસતી ચોળીને મહેદાના રમતી એકાણી
મ્હને બહુ પ્રિય હતી માથે ટાંડીયા મોતીની દિંદોણી ને પીનળના બેડનાની જોયી યુવાન
હાથો પી માફક ડોનતી મ્હને જોવાને માટે પાટણના નવરસિક યુવકો સરસ્વતીને પાણી શેરડે
ઉભરાઈ જતા હું જોતી

મ્હારી બહેન પાણીએ સરસ્વતીને કાઠે બેઠા માજતી માજતી ગાતી

" પાણીને શેરડે ઉભો યુવાન કંઈ આશા ધરીરે,

જેવા મીઠાડી બાવિની પત્નીને દોડે ફરીરે

લાબીને દેખાડે નણુમ પોતાનો વીરરે,

પનથટ યુવતી પ્રભાતમાં પાણી ભરે "

યુવાનીનો ઉત્સાહ આ નહિને કાઠે નાયતો-રમરમતો સર્વ કુમારિકાઓમાં દેખાતો
અમ્હે કુમારિકાઓ જ્યારે આમ આનન્દમાં પાણી શેરડે ગળતી ત્હારે પરણીઓની મિથિ
પશુ કંઈક જોયા જેવી હતી પનથટ એ વનિતાઓની વાતોનું ખજાર થઈ પડે છે જગતની
બધી સંભાઓના કરતા પનથટ પર જતમતી સભાઓમાં આખા ગામની સખડુ બની કથનીના

અંતિતના કાળો ૨ ૧-૦-૦૦ એન એમ ત્રિપાઠી એન્ડ કંપની, મુમ્બાઈ

ભાવણે બહુ સભળાય છે કોઇ વહુ સામુના દુ ખે રહતી તો કોઇ નણુદના કનેશ માટે નનીમને દોષ દેતી કોઇ પોતાની ગરીબ સ્થિતિ માટે નિ શ્વાસ નાખતી તો કોઇ ઊકરા માટે વજબા મારતી આવી આવી જૂદી જૂની સ્થિતિનું રોજ પ્રદશન દેખાતું એક દિવસ પોતાનું એક માંગતી માંગતી એક ત્રીસ વર્ષની સ્ત્રીએ મુરકા મૂક્યો. ખીજી સ્ત્રી ત્હેને શત કરતી હતી ન્યમ ન્યમ ત્હેને શાત કરવા પ્રયત્ન થતો તથા ત્યમ તેના મુરકાની ગણિ વધતા મઘ.

“અરે! પણુ! મહારો વર પરણો!”

“એમ જ આવે એ તો સસારના ઘાટ એવા જ છે” એવું કહેતા ખીજીએ ત્હેને રાંધ પાકી ન્હારી યુનાનીની મરતી આ દશ્ય જોઈ શિયિન થઇ મઘ કોણુ મળે મૂઢને એ વામ્મ સર્ભગાવવાનો કુદગતનો કઇ સકેત હશે!

૪

મ્હે મહારા પિતાનું ઇન્જાથી અગ્ન્યાસ તો બહુ મારો કર્યો મ્હેને નનનકથાઓ વાચવી બહુ ગમતી-તેમાંયે સરસ્વતીચંદ્રે મહારાપર બહુ કાણુ મેળ પે એ પુસ્તકને મ્હે મહારી સાથે ને સાથે ગાખતી ધાંતી વખત મ્હેને ‘કુસુમના પાવત્રા ગેઠની દર્ષ’ ‘સરસ્વતીચંદ્ર’ જેવો પતિ મ્હેને પ્રાપ્ત થાય એવી ઇન્જા મહારામા નાગન થતી આખરે મહારો ‘સરસ્વતીચંદ્ર’ મ્હેને મળ્યો, મહારો ‘સરસ્વતીચંદ્ર’ અને સ્વ ગોવધનભાઈનો સરસ્વતીચંદ્ર એ બે નનન મ્હેને બહુ તક્ષવન વાળો સ્વ ગોવર્ધનભાઈના સરસ્વતીચંદ્ર જેવો મહારે મ્હે. સરસ્વતીચંદ્રને ધાંત પ્રયત્ન કરવો પડે તેવું હતું

મહારા પિતાએ મહારા લગ્ન પાટણુના એક ગર્ભશ્રીમત યુવાન સાથે કર્યા લગ્નપ્રસંગની ધામધુમ હતું પણુ મહારી દલિસમક્ષ તરવરી રહી છે મહારી માતાનો મ્હેને સાસરે વગાવતી વખતનો પ્રેમનો ઉમળકો-મહારી બહેનપણીઓનો પ્રેમપૂર્ણ વિનોદ અને મહારા હૃદયમા તે વખતે થતી અનનવી ભાવના જેવા બે કોઇપણ સા હાગર દોષ તો તે જગ એક નનન-કથાનું સુ વ પ્રકરણ લખી શકે

હું સાસરે મઘ મ્હારા સસરા અને સાસુ બન્ને વર્ષ પહેલા સ્વગ સિધા-આ હતો મ્હારા મૂઠની હું એકની જ માલેકદ્દતી માત્ર મહારા પતિના ફાઇ કોઇકોઇ વાર અમ્હારી ખનર લેતા મહારા પતિ સાલ અને વાત સ્વભાવના હતા ગર્ભશ્રીમત દોવા છતા ત્હેમને કોઇ પ્રકારને શોખ હતો નહિ મ્હારા ક તા ઓણુ બળ્યા હતા એટલે હું ત્હેમનું કષ્ટક જ્ઞાન વધે એ બેના હમેશા ઇતેજગ રહેતી પોતે ગોળીન ન્દોતા છતા મહારા કોઇ પુરવા તેઓ હમેશ તૈયાર રહેતા મ્હારા પિતા અને માતા મહારી પરણેતર છદ્દની જોઇ પોતાને સુખી માનતા એ વા પછી એ એક નીને આંતરે એ કે સાસરાની થયાં મ્હેને ત્હેમના વિના આ સસા ખારે લાગ્યો પણુ એ સમશાનવસાન્ય આગ્રો વખત ટપી શક્યો નહિ દિવસો જતા એ વિયોગ ને રૂખ પણુ ઓછો મરો.

૫

મહારા પતિને હવે મુબાઈ જઈને પોતાનો વેપાર વધારવાની ઇચ્છા થઈ પાટણના ધનાઢ્યો સુમાઈથી વધારે ધન એવી લાવે છે એ માન્યતાનો એવો હેતુ મને પણ લાગ્યો.

અમ્મી મુબાઈ આન્યા સેન્ટરલ રોડ ઉપર એક મકાનમાં માર સુન્દર ઓરડા લાડે લીધા મહારા પતિએ ટીરાનો વેપાર શરૂ કર્યો વેપારમાં પૈસો વધતો ચાલ્યો પણ સરીર સુખાકારીનું માપ ઘટ્યું સરીરની કામતે શ્રી નંધી મુબાઈનાં વિવિધ આકર્ષણોએ પણ મહારા પતિને બહુ લુબ્ધ ન કર્યા પણ એક ભે મિત્રો સાથેની ગાઈમૈત્રીએ મહારા પતિપર ઘણા પ્રકારે અસર કરી.

મહેને પચ્ચવાને છ વર્ષ થઈ ગયા પણ હજુ સુધી કંઈ સન્તાન આપનાંની પ્રત્યે દુષ્કર ન હતી મહે આનંદીમાં ઘણી ચે બાધા લીધી ઘણી ચે દેવમૂર્તિઓ વડાવી તેનું સત-ત્વિસ પૂજન કર્યું ઘણાંયે નજૂમી પામે મહાર લખિય લખાનુ ઘણા ચે રમનશાસ્ત્રીઓ પેટાવા પણ હજુ પરિણામમાં શૂન્ય હતું.

મહારા ફોલ્લ મુમાઈ આન્યા કલક ચચાનો જન્મ થયો કે હજુ સુધી શેમને ત્યા સન્તાન નહિ તેનું શું કરવું ? સન્તાનની ચિન્તામાં મહારા પતિને સરસ્વતીય દ્ર મનાવવાની મહારા પતિના અભરાધએ ચકાવવી પડી આ ચચાનો જન્મ આપનાર મહારા પતિના મિત્રો હતા તે તેને ટેકા આપનાર મહારા ફોલ્લ હતા એક વાત રોજની રોજ ગોખાયા કરે તો પહેળે સ્થામે જ ઉઠી રહે તેમ એ જ ચિતન મહારા પતિને હમેશા થયા કરતું મહારે માટે વિચારવું ત્યા એક નવું મકરણ હતું ' મહારા પતિને હું જ મહારે હાથે પરણાવું તો ફ' આ પ્રેમ મહે મહેને પોતાને અનેકવાર પુછ્યો જો હું એમ કહું તો ખરેખર મહારી ખાનદાનીનો એ નમુનો જળનજર વખાણુએ જગત વખાણુ કે ન પેખાણુ પણ મહે મહારા પતિ તરફ મારી ફરજ બળવી ગણાશે, મહારા બહેણા વાચને મહેને આ વિચારોમાં પોપણુ આપ્યું.

મહારા પતિને તેના પેના એ મિત્રોએ બહુ જ સ્તમભાવા હતા તેથી તે સહેજ વિચા-ર્જમાં હતા તેવામાં એ એ વાત છેડી 'ઓ હેમને પરણના માટે મહે વિનતી કરી પતિના મુખે સુખી અને પતિના હુ એ દુખી એ પૈસાએ મહે પતિને સુખી થવાની તક આપી મહારા પતિએ કેટલીક આનાકાની પછી એ રાત રિવકારી

૬

મહારા પતિ એક ધરડી-ઝંકન મુમાઈના મોહમાં લપટાયવી ધીમત કુટુંબની કન્યા સાથે પરણ્યા આ લગ્નમાં હેમના પેલા એ મિત્રોનો મુખ્ય હાથ હતો નહિ વખતે મહે મહારા પતિ સુખી થશે અને હેમના નશની વૃદ્ધિ થશે એ વિચારે બહુ જ આનંદ માન્યો હાલમાં હવે મહે મહારી નવી આવનાર બહેનને વધાવી મહારા હ વમાહેતો ઉમંગો પણ આવ્યો.

આથી વખત તો બહુ કીકાક ચાલ્યું મહારા પતિ જેઓ સાદા હતા હેમને પણ હવે આ નવી શોભણી ગાટે ઠાપવી પડે ત્યા માંડી જહેમને બીનકુલ પ્રાપ્ત પણ જાતનો શોખ નહોતો હેમનામાં નવા નવા શોખ જાગૃત થયા સીનેમા-નાટક-મીઝીસ અને તમાસાએ હવે મહારા પતિનું પ્યાન એચ્યુ અંગે રીનરિનાજે પણ મહારા હિંદુશ્વરમાં સ્થાન લીકું.

વખત જતાં મહેને તો મહારા ગૃહમાં બ્રહ્મચારી પશુ મહારી કમનસીમી વચ્ચે દેખાયો. જે મિત્રોએ મહારા પતિને આ નવી વસ્તુ શોધી આપી હતી તેમના એક આ નવી સાથે મનુ અનિષ્ટ હુટ, લેનો દેખાયો મહેને લાગુ કે નહીં હવે અમહારો નાશ થવાનો વખત આપ્યો છે .

મહારા પતિના શયનગૃહનો મહે હવે બદલાઈ ગયો જે દિવાનો ઉપર સ્વામિ તામતીર્ય, વિવેકાનંદ, રામકૃષ્ણ પરમહંસ, નેપોલીઅન, ને કાઉન્ટ ડેનેરેટોય જેવા જગજ્ઞની છત્રીઓ બીરાજતી તે દિવાનો ઉપર અશ્વીન દેખાવો રજી કરતા નાગા યુરોપી યિગ્રા, દાખન યર્ધગયા જે શયનગૃહમાં પ્રતુ સમ-કૃષ્ણના, લાલાઈ, તીતક અને ગોખનેના પુતળાં રેખેકાણે ઉભા હતા તદ્દત્ત અંગ્રેજ સુન્દરીઓના નમ પુતળાં આવી ઉભા જ્યારે આખી ભાવના ફરી ગમ્મદોય તેજુ વાતાનરપુ મત્તાઈ ગયુ આ ફેરફાર કરવાનું સન માન મારા પતિના પેના મિત્ર અને નવી મનુના એ ખાનગી દોરતને હતુ

મહેને ધણા વોકેળો આ નવી વસ્તુ ને પેના લાઈ રચ્યેના સમઘની નાત કરી હતી પણ મહે તે માની નહિ મહેને વણા વખતે એમ પણ જણાયુ કે આ નવી વસ્તુને બહુ ગોઠવી દેના માટે એ વસ્તુ તન્દીથી એમના મિત્રને લગભગ હસહજાર રૂપિયા તો અત્યારસુની મળી ગયા છે

મહાગ ધરમા થયેતો આ ફેરફાર હું કેમ સાખી શકુ ? મહે મહારા પતિનુ આ વિષયમદે ખ્યાન ખેચવાની મહારી પવિત્ર ફરજ રહમજી તહેમને આ સન બામતથી વાકેફ કરવા માટે નિચાર કર્યો પંજુ હજી હું મહારો નિચાર અમલમાં મુકુ કે કેમ એ નિચાર કર તે પહેલા તો નર્વી વહુએ મહારા પતિને મહારે વિષે તૈયાર કરી દીના મહારી પહેના નવી વસ્તુ અને તહેના મિત્રે મહારા ડવનમનિરમા સુરગ ગોઠવી દીધી

(૭)

“કનમ રમણી ! તારા દિવસ બરાઈ ગયા છે કે ?” મહા । પતિએ મહારી અગમ્યપદે વચ્ચે આજે મહા નામ લઈ મહારા તરફ ઝુમ્મો મતાયો

આ નવ કયે મહારાપર તો પહાનુ પડ્યો હોય તેવી ભાવના થઈ .

“નાથ ! તહેમ શુ કહેા છે તે હું રહમજી શકતી નથી”

“નથી તહમજતી ? નથી જાણતી ? તું મહારી નવી વસ્તુની અદેખાઈ કરે છે તે હું ચેતે નથી જાણતી ?” જોધનુ માપ વધુ હોય તો આજે મહારા સ્વામિ બોદયા

મહેને ઈન્દ્રા પ્રલકે એ નવી વસ્તુ ને તહેના મિત્રનુ બધુ પોચાગ ફોડી દઉં પણ મહારા જમ્યા રસભાવે મહેને રાખી .

“એ તો મહારી સગી પહેન છે એમ હું માનુ છુ તહેમ બને સુખી થાઓ એ માટે હુ હમેશા બની સહે તેટલા પ્રયત્નો કરે છુ.” મહે સદ્ભાવથી હુકો જજ્ઞાન આપ્યો

“કુન્નત ! જુકુ બોલે છે । મહારી ભતાઈમો ગેરઉપયોગ કરે છે । ખમરદાર ! જે એને માટે એક શબ્દ પણ ઉચાર્યો તો”

હવે હું વધારે ખોલી શકું તેમ નહોતું મ્હારી જાતી ભરણી આવી હતી પછી જોઈને
અનુભવો વધ્યો.

દેશ આદર્શો કે ? બીજાનું અકસ્માત ઇચ્છુ—કોઈની નિંદા કરી-કોઈની અદેખાઈ
કરવી ને બંધી આવી. તેમ જ એ આવું થયું તો ક્ષાત મારીને કાઢી કુખીય, સહમંત્રી જેમ
આજે તેમ ગુરસામા ને ગુરસામા મ્હારા પતિએ મ્હારા તરફ ક્ષાત બતાવી

અમાસ થયું મ્હારા જીવનની રાત પડી જોઈને પરણાવવામાં હું મદદગાર બની
જોઈને નહોતો જોઈને બાળકનો વ્યસ થાય એ ઇચ્છાયે નહોતું મ્હારે હાથે જોઈને પચાવ્યા તે સાદા
અને સરળ રૂપો આજે મ્હારા ન રહ્યા.

મ્હો મ્હો દિવસ ખાતી કરવા મ્હારી જોઈને પચાવ્યા આગળ નીધો મ્હને મ્હારા જીવનમાં
પ્રસન્ને પ્રસન્ને અભિગમના નામનું મ્હરમ આજે સહમંત્રી મ્હો મ્હારી સખીને કહ્યું —

મ્હારા પ્રિયતમ આજે પરણ્યા.

આવા પ્રસંગોથી હિંદુ સસાર કંદારે બચશે ?

રાષ્ટ્રસાધના.

લેખક - રા. રમણીયરામ ગોવર્ધનરામ ત્રિપાઠી.

સ્વરાજ્ય સાધના એ હિન્દુ આજ એક પરમ ધર્મ લક્ષ્ય છે. એ દરેક સાચો હિન્દી-
વાતી અને કરજીથી માને જ છે એ આ-વતમાં એ આજ છે એ અને એ લક્ષ્યની સાધના
માટે પોતાનું સર્વસ્વ વધારકિત એ લાગી રહ્યો છે. સ્વરાજ્યસાધનાને આવશ્યક લિખ લિખ
અંગ આપણા દેશજનો જૂદા જૂદા દિલ્લિમિન્દુઓથી તપાસી રહ્યા છે. આજપર્યંત લોભને
અરિજામે ય આ દેશ જગતમાં ઉભો રહી શક્યો નથી જગતની જૂદી જૂદી અનેક પ્રજાઓએ
આ દેશને ન કુલ મિસાવમાં ગણી કાઢી તુચ્છકર્ષો છે જ આ દેશના મણાતા આવેલા
જોઈને પાકેનો સમ મ્હોરો હતો એ વધ પોતાના યદિચ્છના પ્રમાણમાં કષ્ટ મેળવી સચો
મર્દિ અને બીજી તરફથી આ દેશમાં વિશ્વવ જે હિતપાતના પ્રસંગો વિનિર્મિતિન જેમ જેમ
હવેથી વધતા ગયાં તેમ તેમ અણધાર્યાં મ્હોટા પ્રમાણમાં વધતા આસ્થા જ નય છે આ
રિયલિટી તત્ત્વ રનાસાધિક છે દેશનો કલ્યાણમાય આથી વધારે અણ થતો જાય છે. પરિણા-
મના લાવિષ્ય લાખરાની અત્યારે કરી જ મ્હોટી જરૂર જણાતી નથી, પણ પુરુષાચ અને
ત્યાગ અને વધાના પરિણામ અને શુભ જ નીવડે છે એ અનુભવસિદ્ધ વાક્ય તો છે જ.

આ સ્વરાજ્યસાધના માટે આપણે પ્રથમ આવશ્યક રાષ્ટ્રસાધના છે. આપણી ગણ-
સાધના એટલે હિન્દુસમરતની પ્રજાનો એક રાષ્ટ્રમત-એક લોકનાદ-એક લોચન-
આધીષ્ઠ કરી રહ્યો છે એના પ્રત્યા આજે હિન્દુ દરેક મુદ્દાજનમાં પેસી ચુક્યા છે. પણ એ

સચિત્ર મુદ્રાકરના પત્તા ર ૦-૮-૦ એન એમ ત્રિપાઠી એન્ડ કંપની, મુબાઇ.

પેંસી ગુપ્ત છે એથી આપણું કર્તવ્ય પુરૂં થઈ શકતું નથી એટલાથી જ હવે આપણ સદ્ય સધાય નહિ ગાંધીજી સાગ સમાજ પામે આજે ત્યાગ માંગી રહ્યા છે સ્વાસ્થ્ય માંગી રહ્યા છે આત્મસંયમ માંગી રહ્યા છે શ્રદ્ધા અને પુરૂષાર્થ માંગી રહ્યા છે જે દેશ આત્મનિરૂપમાનુ થઈ માંગતો હોય, જે દેશ દિગ્ગમનો રિજ્ય કરતા માંગતો હોય જે દેશ પ્રતિષ્ઠા ગૌરવ અને સ્વમાન માંગતો હોય તે દેશ ઉપતી સિદ્ધિઓ માટે સાધના કરવી જ જોઈએ જે દેશની પ્રજા આ સિદ્ધિઓ સાધવા પ્રયત્ન પણ મથી કરતી તે દેશની પ્રજા જેટલી બેટલી અસ્ત યાય તેટલું જ જગતને માટે અને એ દેશને માટે ઈજ્જત જ ગણાય દિવસગીઓએ આ પ્રશ્નને નિશાન હવે જેમ બો તેમ જમદીથી-દહતાપૂર્વક કરવો જ જોઈએ જે ઉપતી સાધનાની એમને તીવ્ર ધૃષ્ટિ હોય, અને એ અભિનાય એ રાખતા હોય તો ત્યાગ, સ્નાય, આત્મ સંયમ શ્રદ્ધા અને પુરૂષાર્થ એમણે જમે તે બોલે ય આદરવા જ જોઈએ ત્યાગ-એ પદે પદે આપણો સંપૂર્ણ બહિષ્કાર-આવશ્યક જ છે પરદેશી પ્રજાની મોહપાશમાં મેગલલા ઓફ દિ-દીગતો હજી આપણું ય કરી શકતા નથી, વિચારવાનું, અને શકિતવાન, એવા અનેક ધનિક અને પૌકનાયક હોવાનો ગુણ કરતા દિવસનો હજી એ પરદેશી કાપડનો લાગ કરી આપણે અંગીકાર કરી-પોતાના જ દેશના મનુષ્યોના ઉત્સાહ ને-ઉદ્બોધ ને છવનને હાથ આપી શકતા નથી એ દેશરોહ જ કહેવાય ને? આપણીઓ હવે અગ્રેજ કે અમેરિકન કે જાપાનીઝ કે કોઈ પણ ઈનર પરદેશી કાપડનો ઘેષો અમે નહિ કરીએ કે નહિ નવો મીત મગાનીએ એટલું વચા. એ પોતાના દેશના કલ્યાણને માટે આપી શકતા નથી એમાં ય દેશરોહ જ ગણાય ને? હા, આર્થિક દુસ્થિતિ અને આર્થિક વિપત્તિઓ ભમિન ભમણાઓથી ઘેરાયેલાં બાનકોની માફક આજ આપણી આગળ ધરવામાં આવે છે ખરી પણ, એ દલિલ પાયાવિનાની છે ખાદી પહેરવામાં પરદેશી કાપડ નહિ મગાવવામાં આર્થિક દુસ્થિતિઓ કેવી રીતે ઉભી થાય છે તે ખીતકુલ સદમજ શકાય તેજી નથી ખાદી દેશમાં નથી બનતી-દેશના સર્વ પોકને પુરી પડે તેટલી ખાદી નથી તૈયાર થઈ શકે એમ-એ દલિલ એટલા જ માટે એ લોકો કરે છે કે જેને ખાદી પહેરવી જ નથી: હવે હજી પોતાની માનુષ્યમિતે ય માટે એટલું એ શુદ્ધ કરી શક્યા નથી કે એલી નહાની સરખી ઉભી રહે એ બતાવી શકતા નથી એટલે બાળખેલની એ વિચિત્ર રમતો આદરી રહ્યા છે સ્વાસ્થ્ય એ રીતે છે ચરખા છે દેશનો વેળવ આ ડેંગી-આ ગેપે ગેપે જ છે એ તો આજ દીના જેવી સ્પષ્ટ વાત છે ભારતનો વર્તમાન ગુતાંગી કગાત છતિહાસ એ વાતની સખસ સાક્ષી પુરે છે અનેક ગરીબ જનોનો આ ગૃહઉદ્બોધ હતા ખીજ અનેક ઉદ્બોધો સાથે આ પણ એક પ્રધાનઉદ્બોધ હતો પણ પરદેશી વસ્ત્રોના મોહે આપણે પડ્યા એવી ગૃહિણીનો લાગ કરો! આ લીન પાતળા પ્રાયશ્ચિત્તે સારો દિ-દુસ્તાન કમાવ-લગી અને નિર્ભય બની રહો આજ ગાંધીજીના આત્મનિકમે દેશમાં એમેર ડેંગી આ પ્રકાશ આપી રહ્યા છે અનેક શુદ્ધિશાની દેશપ્રેમી અસહકારીભાઈઓ બૂદા બૂદા પ્રકારના નીતન ડેંગી આઓ બતાવી રહ્યા છે દેશનો ગરીબ પણ સાચા સરકૂત હિતન હવે આ સદેશને પ્રાદ્યોર અમતકૃતિથી નીતી રહ્યા છે દેશનુષ્ટાને દેશભગિનીઓને સ્વાસ્થ્યના પાઠ પઢાવી રહ્યા છે એ વના-તમાઓના ધન્યજનને જેટલો ધન્યવાદ આપણે આપીએ તેટલો એણે જ કે આત્મસંયમ પણ સૌથી અધિક આવશ્યક છે આ દેશમાં રાજ્યસત્તા પરદેશી પ્રજાના અમલ દોરતી કે નદન સ્વાભાવિક છે કે પારકાને કોઈ પોતાનું કરી શકે જ નહિ અગ્રેજ પ્રજાને મન દિ-દેશી

મગ જગન જીવશે ભી સુધી પારખે જ રહેવાની ને હિન્દની પ્રજાને મન અંગ્રીજી
 પ્રજા પશુ પાંચી જ રહેવાની વિધાતા એ આ મનુષ્યસ્વભાવ ફેરવી શકે એમ નથી ત્યારે
 આમ નહિ સ્નાન સૂતક જેવા સમન્ધનાળી પ્રજાઓ વચ્ચે મિત્રભાવના અમરપટ તે કેમ
 કરી રહી શકે ? એની ઇચ્છા રાખવી એ જ મનુષ્યસ્વભાવના રહમજવાની આપણી અને
 તેમની અંગકિત-અચાન બતાવે છે, તેમા જે જ્યારે પરદેની સજાતરફ જ એવું ધ્યાનકું છે
 કે હિન્દને લૂન ને પાંગળુ-પ્રદેશ અને મુગુ કરવામા જ પોતાનું ધન્યજન માને છે ત્યારે તે
 ખાસ કરીને મિત્રભાવ રતી શકે જ નહિ ગાંધીજીના નેતૃત્વ નીચે હિન્દની પ્રજાએ અસહકારનો
 અચ્છ નાદ કર્યો છે હિન્દનો રાજ્યસત્તા—અમલદારીસત્તા રહામે આ નાદ છે પ્રજાપાસે એ
 સત્તાને નમવવા કાણ પ્રત્ય સાધક નથી પ્રજાની લાગા કાળથી ધંડાતી આવેલી નિર્બલતાએ
 પ્રજાને એવી કાપર અને પુરસ્તવહીન કરી મૂકી છે કે દેવીશક્તિ સિવાય બીજી કાઈ જે
 શક્તિથી-સાધનથી એ સત્તાનો મદ ઉતારી શકાય એમ નથી પણ અસહકાર એ મદનું મદનું
 કરી જ શકશે અને અસહકાર એટલે રાજ્યની અમલદારી સત્તા સાથે સખ્તમા સખ્ત
 અસહકાર સ્વાભાવિક છે કે અમલદારો પોતાની સત્તા તે રહામે અજમાવે જ પરિણામે
 પરસ્પર વીરુધ્ધ થાય જ આ ધર્મલુકાણે પ્રજાનું કર્તવ્ય શાન્ત અવરોધા સહિષ્ણુતા એમા
 પરિણામે છે અમલદારો પામે સમુદ્ધ જેટલી વિશાલ સત્તા છે કાપળી, હરકરી બળની અને
 (હલે રોની નથી ?) બંધી જ છે પ્રજાએ એમની બંધી સત્તામણી શાન્તિથી મૂકે નહોયે
 સહી જની અને પોતાના કાર્યની સિદ્ધિમાટે પરમ અગ્ર શ્રદ્ધાથી પુરાર્થમા મગ્યા રહેવું
 અને આત્મસમય જીવથી જે વધારે સાચવવો એ જ એક સિદ્ધસ્વરૂપ પરમ મનવાન શક્ત
 છે અમલદારો પોતાની સત્તાનો દોર હવે બરામગના અજમાવી રહ્યા છે આ વિરમતાએ
 સરેવા હિન્દના તેરીસ કરોડ દેવો અને પાક પયગમ્બર હિન્દવાસીઓને શક્તિ આપો એ જ
 આપણે ઇચ્છીએ—આયુ નેપ્રએ

આપણા શુભ તહેવારો-ઉત્સવના દિનેાએ જ્યા દેશ આજે હુ ખર્માં રહી રહો છે ત્યારે
 આપણે દટનિશ્ચ કરવો જોઈએ કે હવે પરદેશી કાપડ ત્વજીશુ જ, ખાદી ખીકારીશુ જ અને
 અસહકારકના સૂતો પાળીશુ અને અમારા દેશના સ્વતંત્રજીવને પોષક બનીશુ જ જે
 હિન્દનાનને હિન્દને માટે જાણી લાગણી છે, જે હિન્દનાનને પોતાના કુલનું અર્થિમાન છે, જે
 હિન્દનાનને હિન્દની પ્રજામાટ શુદ્ધ પ્રેમ છે, તે ચારિત્ર્યવાન અને સાચો હિન્દજન અસહકારી
 જ હશે અને હોવા જોઈએ હિન્દના દંડ એટલા ગઢન, વિષમ અને એરી છે કે એ દંડમાંથી
 બચાનો એક જ ધોરી માર્ગ-અસહકાર અને તેમા સૂતો છે. અસહકાર રૂદ્રસાધનાનું અચ્છ
 શસ્ત્ર છે પ્રજાશુદ્ધ લાવથી અને સારિત્રથી એનો રીકાર કરી રહમજે તો રાષ્ટ્રસ ધના-સ્વરાજ્ય
 સ્વયમેન જ પ્રાપ્ત થશે દેમજનો ! દીપોત્સવની શુભ તહેવારો યાદ કરો, તે મગન વિવસોએ
 પ્રતિજ્ઞા દેવો કે સ્વરાજ્ય મળે નહિ ત્યાંસુધી અસહકાર અમારો જીવનમન રહેશે હિન્દની
 સ્વરાજ્ય એ સર્વ દેશજનોનું એક જ ધ્યેય બનો,

—બન્દેમાતરમ્

સુબર્ષ, ગીરગામ,
 તા ૨ ઓક્ટોબર ૧૯૨૧

રાજ રજવાડાઓમાં પ્રસિદ્ધ થયેલું પાકા રગોથી
કેન્સી છાયલો તથા રેશમી સાડીઓ છાપવાનું તેમ જ
જંગીનું કેન્સી આરીકામ અને ભગતકામ કરવાનું જૂનું
અને નવું જાતું.

જર્મનીઆ ડાઈંગ અને પ્રીન્ટીંગ વર્ક્સ.

હેડ ઓફીસ,

સી. પી. રોડ

પોસ્ટ નં ૪.

ટેલીફોન નં. ૪૪૮૪.

[May 1921]

બ્રાચ,

શ્રીગમ મે રાત,

સેન્ટ્રલ રોડ,

ટેલીગ્રાફ ' જર્મનીઆ. '

ગણ મહારાજાઓ,

નવાન સાહેબો, નામદાર સરકાર ૧૧ ધાગસભાના ઓનરેબલ મેમ્બરો, સેશન્સ
જજો, કનેબો, મેજસ્ટ્રેટ, કમિશનરો, નામદાર લેટ વાઇસરોયના લેટ ઓનરરી એ ડી સી
પોલીસમન એજન્ટ, મગમરી સીનીયીયન ઓફીસરો, યુરોપીયન સીનીયન મજબૂતો, એમ
મ ની ડીપી મગમરાજા એમ વાઇસરો તથા ટેલી અને યુરોપીયન અમનદારો અને ગૃહ
નવગય છે એ જ તેની ઉપયોગી-
ની દરા એનાનાઇઝ થએન છે

આદરશાહી ચાકુતી.

ગમે તે જાણ્યોથી શુભાવેલી તાકાત, પાછી નાવે છે પુરપાતન કાયમ રાખે છે
આ રાજ્યેલી ચાકુતી વીધ વીમરના તમામ ન્યાયી મગરો છે અને વીધ ધન અનાની ખર્ચ
પુરપાતન આપે છે ખરી મરદાઇ આપનાર અગીયના માણસને પણ જુનાનની માફક
નેતાનર મનાનનાર આ દવાનો લાભ લેવા અમારી ખાસ બનામજુ છે આ દવા વાપર
વામા કોઇ પણ જાતની પરેશની જરૂર નથી ૪૦ ગોળીની ડબ્બી એમના રૂપીયા દસ

આદરશાહી ચુનાની લેખ

ઉમદા દવાઓમાં આ નેપ બેનાવેત છે ખર્ચ પુરપાતન નાનવા મોટે આ લેખ
ફેનેદમદ દવાજ છે આદર એકની ડીના રૂપીયા આંક

[May 1921] ડાક્ટર કાલીદાસ મોતીરામ, રજકોટ, કાલીયાનાડ.

જિન્દગી સંઘર્ષ

આખો વખત એ એાં કન્નાડાઓએ જીવનના તરંગો જ ઉપ
યોગ કર્યો.

દરિયાની ચુંગાકેની કરનારા દરેક માણસો ત ફરસતી માટે
જીવન પાડે નામે છે.

જીવન—જાનારોએ અને જાણ કરનારોએ પોતાના કદને માટે
જીવનનો જ ઉપયોગ કરે છે.

જીવનની - એક બે ગોળાઓ, પાનમાં ખાવાથી પાનનો અજબ
રસાદ આવે છે, તે રસોમાંથી કુર્ચ દૂર કરવા માટે જીવન વાપરવાની
ખાસ વાતામણ કરવામાં આવે છે.

જીવનનો એક પરીક આજે જ ખરીદા.

મોટું પરીક ગોળા કે-સી કે-સી સાથે રૂ ૫

મધ્યમ પરીક દીનની કે-સી સાથે ૦-૪-૦.

નાનું પરીક રૂ ૦-૧-૦

સોવે એજન્ડા—જીવન એજન્ડા,

(જી. આર. એજન્ડા)

જી. આર. એજન્ડા, સુ. બાઈ.

એક આનંદદાયક વેપારીએ જીવન વેચે છે.

સો વરસનું પુરાણું ખાતું

જુના ગોપાલદાસ બન્દીવાલા અને

મીરાઈવાલા

મુખાઈ

મોઘા મશાયા અને રચના ધીની કિલ્લે મીરાઈઓ મારે

એક ફેરો મારવાની બવામજી કરવામા આવેછે.

બદામની બરી

પીરતાની બરી

માવાના પેડા

માવાના છુપત

કોપરા પાક

ભાંગુની

મીખડ

મગન વગેરે

ધણી જાતની

સુતરફેની

દસવા

વેનીલા મુખાજ

ઓરેજ વગેરે

સુકા દસવા

દરે જાતના

અપરણીના લાડ

સુદીના લાડ

જાનેમી મેસુર

સુરતી મીરાઈજી—મગન ધારી

ટેલીગ્રાફિક એડ્રેસ, 'Burfee Shop'

સી. પી. દેન્ડ ટેલીફોન નં ૧૧૦૭

[જાહેરખબર માટે આ પાનું આપવાનું છે]

[જાહેરખબરો માટે ઉત્સાહી ને અનુભવી કેલવાસદો નોંધ્યે છીએ]

એક અવાજે વખણાયલાં પુસ્તકો !!

જરૂર જ વાંચો

ગુજરાતી પુસ્તકાલયોમાં સંગ્રહવા યોગ્ય પુસ્તકો:

કપડાની વાજી નાઇડીંગમા

લેખકોની ૮મીઓ સાથે

૧. ગુલામગિરીનો ગજબ સચિત્ર વાર્તા અ સૌ નિમળા સેતજરા

કૃત

રૂ ૨-૦

૨. લલિતના કાવ્યો રા લલિતનાં કાવ્યોના સમૂહ

રૂ ૧-૦

૩. મારી વીસ વાર્તાઓ સચિત્ર વાર્તા સમૂહ રા કેશવપ્રસાદ

છો દેસાઇ, ખી એ, એલએન ખી કૃત

રૂ ૨-૦

૪. સાક્ષરશૂન્ય ૨૧ ગોવર્ધનરામ ત્રિપાઠી કૃત

રૂ ૨-૦

૫. ઉપાકાન્ત સચિત્ર વાર્તા ૨૧ ભોગીન્દ્રરાવ દીવેટિઆ ખી એ કૃત રૂ ૨-૦

૬. કમલાના પત્રો રા શિવલાલ ઉત્તમરામ માસિક કૃત

રૂ ૨-૦

૭. અરવિન્દ ઘોષણુ તત્ત્વજ્ઞાન રા મોતીનાન જોશલાલ મહેતા કૃત રૂ ૨-૮

૮. હુ, સરલા ને મિત્રમણ્ડલ રા ધર્મસુખવાલ કૃ મહેતા કૃત

રૂ ૨-૦

રૂ ૧૫-૮.

નોંધ સમાલોચકના જે ગ્રાહકોએ ૧૯૨૧ ને ૧૯૨૨ નાં લેવાજમ ભર્યા હશે તેમને આ આખો સેંટ રૂ. ૧૪ ની કિંમતે આપનામાં આવશે. પોસ્ટજ તથા વી. પી. ખર્ચ વધારેનું.

લખો—

રમણીયરામ ગોવર્ધનરામ ત્રિપાઠી,

ગોરારથ, બિહારીગંજ નં. ૨, ગિરગામ, મુબાઈ.

મુખ્ય લેખો.

સ્વનામ્ય ને સ્વદેશી.

ભાગ્યના ઇતિહાસકથના મીમાંસિનું

નાનાસાહેબની ન્યાયવિજ્ઞા.

આપણી શિલ્પકળાનો નાશ

ગામડી નિશાળમાં ફરી એક ડોકિયું.

• આ શું ?

—સાર્તાઓ—

યોગીનો ભે.

ગામડાગીતો વિચિત્ર સાહસ

ઉપરાત, 'મહાત્મા ગાંધીજીને' અને 'ગાંધીજીનું હાનરકુ ના બે કા મે,
ત્રણ સુદર ચિત્રો (૧) ત્યાગ અને સેના-(૨-૩) ગિનિસ ૨૫
વિદ્યવિજ્ઞાત પ્રચલ ધોષ

તત્ત્વો

ના અભ્યાસાય છુવાખીગમ જાની, બી એ

રા. ચન્દ્રશંકર નર્મદાશંકર પટ્ટા, બી એ એનએન બી

પ્રકાશક

રા. રમણીયરામ ગોવર્ધનરામ ત્રિપાઠી.

લેખકો

જગન્નાથ પટ્ટા

કન્યાતાન મુનશી

રમણીયરામ ત્રિપાઠી

મૂળકે વે

હરિનાથ ત્રિપાઠી

હોકાર

માનડ લામથ

હરગોવિંદ ભટ્ટ

નૃગણકર ભટ્ટ

સુનીનાથ નવમાન

વિગેરે

વિલાયતી તીજેરી, કૃષ્ણ તીજેરી, અમેરીકન તીજેરી

અને ગોદરેજની ગામડી તીજેરી

ગેઠ હરગોવિન્દનાસ જમનાદાસ રામજીએ તીજેરીઓ ખરીદ કરવા

પહેલા તપાસ કરી તેનું પરિણામ

મિસરસ ગોદરેજ અને બાંધન, મુખર્ષી.

જતા મારા તથા મારા સ્નેહી માટે ચારથી પાંચ ત્રીજેરી ખરીદ કરવાની હતી તેથી તમને મારે ઘેર જોનાવ્યા હતા તમે મને મળવા આવેલા પછી તમારો મારી સાથે મેળાપ થયો નહીં તે દરમિયાન મૂળજી જેઠા માગડીટમા આગ લાગી અને તે આગથી તમારી ત્રીજેરીમાનો કેટલોક માન બળી ગયો માનમ પડ્યો તેથી તમારી ત્રીજેરી લેવા વિચાર મારી ગયો જેથી હમેશાં વિચાર કરી અમારા સ્નેહીની ઓછીસ મારફત અમેરીકા, કાન્સ અને ઈન્ડિયાના તીજેરીવાળાના કેટલોક તથા કાયરમુક તથા બર્મરમુક ત્રીજેરી ઠી દફતરો મળાવી અને તે વાચ્યા બાદ તે તથા મારા સ્નેહી મિત્ર મેં તે નિર્ણય ઉપર આવ્યા કે તમારી ત્રીજેરી ખરીદ કરવી એ વધારે સાફ છે તે ઉપરથી મારે માટે એ તથા મારા સ્નેહી માટે એ મળી ચાર ત્રીજેરી બનાવવાનો તમને ઓર્ડર આપેલો છે જે તૈયાર થયે મારા બીજા સ્નેહીના વધુ ઓર્ડર આપવા વિચાર છે ત્રી હરગોવિન્દનાસ જમનાદાસ રામજી

મૂળજી જેઠા મારફતની આગમા ગોદરેજની ૧૦૧ તીજેરી હતી જ્યારે બીજા મેકરોની ટોપની એક કાઠની છે અને ટોપની ચાર એટલી જ હતી

ગોદરેજની ૧૦૧ માટેની સાત તીજેરીમા સધળું બળી ગયું હતું એ વાકામાં થોડાં નુકશાન થયું હતું જ્યારે ૮૬ માં સધળું સનામન રહ્યું હતું આ ૮૬ માટેથી ગમગીને બધું તાપ લાગ્યો હશે નહીં પણ ૨૫ તીજેરી એટલી તો ગરમ થઇ ગઇ હતી કે કેટલીક પુલી ગઇ હતી કેટલીક મરડાઇ ગઇ હતી એ કેટલીકના પીતલના દંડો પીચળી ગયા હતા આટલો સખત તાપ છતાં દરેક માટેના કાગગ દાગીના ડિગેરે સગું સનામન રહ્યું હતું વાંચનાર પુત્રે કે આટલો સખત તાપ છતાં ૮૬ તીજેરીમા જરાએ નુકશાન નહીં થયું જ્યારે આઠ તીજેરીમા થવાનું કારણ તુ તો તેનો જવાબ એ છે કે

જે તીજેરીઓમા નુકશાન થયું તે લઘઈ દરમિયાન બનેલો હતો અને જેમા બહુ મજબુત ગરમી છતાં કશું બાક્ય નહીં તે લઘઈ પડેલાની હતી

કાપડિયા બાઇઓએ જોયું હતું કે જુની તીજેરીઓમા નુકશાન કશું થયું હતું નહીં પણ નવીઓમા થયું હતું પણ તેનો ભેદ નહીં જાણવાથી તેઓ એવું જોનાતા હતા કે ગોદરેજ શરૂઆતમા સારી તીજેરીઓ બનાવી એ કામ ચાલવા પછી જો કરવા માંડ્યો

અરે ભેદ એ છે કે કાયરમુક કરવા માટે જે જે વસ્તુઓ ગોદરેજ માપે છે તેમાંની કેટલીક જે આ દેશમા થતી થી તે લઘઈ વખતે મુગ્ધી મળતી હતી નહીં અને તેથી લઘઈ દરમિયાન બનેલી તીજેરીઓને નુકશાન પુરું હતું

એ આગ વખતે જે દુકાનમા જે જે તીજેરી જોડાઈ હતી એક ગોદરેજ િ અને એક જાણીતા મોટા વિનાયતી મેકરોની અને બન્ને ઠેકાણુ જ્યારે ગોદરેજ િ તીજેરીમા સાર સનામન હતું જ્યારે વિનાયતીમા બળી ગયું હતું

આ પછી જે રાતે શેઠ હરગોવિન્દનાસ જમનાદાસ રામજીએ કાન્સ, વિનાયત અને અમેરિકા જમના સખી કેળવી તીજેરી સરોપાવાનક છે તેની તપાસ કરી ગોદરેજની ચાર તીજેરી ઠી થી તેનું કશું નહીં કરતા ગબરાટમા દોડાલો કરી મેળી જે દેખાડે નાપડિયા કોમિએ પરદેશી તીજેરીઓ મળાવી છે તેઓએ હવે વિચાર કરેલો જોઇએ

ગોદરેજનું કારખાનું—ગેસ કપની પાસે, પરેન—મુખર્ષી

તમારે ત્યાં શુભ પ્રસંગો પર

દી-પારદી—

નાચ-પારદી—

એટ-હામ—

ધવનીંગ એન્ટગેનમેન્ટ—

ધત્યાદિ મેળાવડાઓમાં—

રીફ્રેશમેન્ટસ માટેની ગોઠવણ કરવાનું અમને સોંપા-
શકેકુ કામ—

વાજળી દામથી—

ટુક વખતમાં—

અને તમને ૧૦૧ ટકા સંતોષ મળે તેવું કરી આપીશું—

એસ્ટીમેટસ મળાવો—

આવ તાલ જરૂર પુછાવો—

ગોવિંદજી વસનજી

મુખ્ય ઓફીસ-ચીમખાત્રા,

આંચ નં. ૧ - કાકોરદ્વાર,

આંચ નં. ૨ - ૩૧/૨૬૬,

Feb 19

મુખાઈ,

ટેલીફોન ૧૫૫૬

ટેલીગ્રામ્સ—

"Sweetmart."

પંકાયલા, પુરાણા અને મંજમિય મશીન

પોલીશની શરૂઆત કરનાર

અને આ ધધાને એક ફેરાનેબલ ધધાની સપાટીપર લાવનાર

ઝવેરી કાનજી માલજી

આ તામ કોણુ નથી બાણુતું ?

પહેલા પાચોનીયર

હજી પચ્છ કઈ નવી કૃતિઓ,

નવા ઘડ, નવા શણગાર, અને નવા અવકાશ

તૈયાર કર્યા જ બાંધ છે !

કુકાને વધારી તરફી લઈ બેસો તો

જરૂર જ મોહશો !

પરિણામે અમને અઢાળ્યા વિના

છુટકો જ નથી !

પછી આજે આનો કે કાલે !

અબદુલ રહેમાન સ્ટ્રીટ, મુંબઈ

ટેલીફોન નં. ૭૮૨.

ભીખા કલ્યાણજીની કુંઠની અમૃત તુલ્ય દવાઓ.

સ જીવન મિશ્વર.

કોલેરા ત્રિમુચીકા માટે-

કોલેરા, અપચો, અજીર્ણ અનિસાર વિગેરે
બધા રોગોને દૂર થવતમા આત્રિપૂર્વક
નામુદ કરનારો આ એક સમગ્રાણુ ઉપાય
છે જેનાથી સેડેઝ અમુલ્ય જીવની
બચી છે

કિમત ખાટલી એકના આના દસ

ગકાલિ ઓઘ ટમેન્ડ.

ખાસ દગાઝ માટે-

ગમે, તેની હડીની કાળી કે લાલ દશાજ
અગર ખુજહી આ મવમ જેવી પ્રભુ
વખત લગાડનાથી જડ મુખી નામુદ
થાય છે અને ચામડી જગ પાણુ બળની
નથી કે ખરાબ વાસ આહુતી નથી

કિમત ખાટલી એકના આના ચાર

તાવનું અકસીર મિશ્વર.

આ મિશ્વર શરીરમાં આવતી રોગોને અને ખરાબ શુભા ફાળી નીચેના સર્વે જાતના
જોડી તાવ ઉપર સમગ્રાણુ અમર છે મારણ કે તે તમામ જાતના તાવના જ તુચોને નામુદ
કરવામાં આવ્યા છે આ મિશ્વરના નહુ ભાગ લેવાથી એક જ દીવમમાં ગમે તેવો તાવ નામુદ
થઈ જાય છે મીઠા દવાઓથી તાવ ઉતર્યો પછી થયો જ અસાસ્તિ આવે છે તેમ આ દવાથી
એક કમું પછુ ખરાબ પરીણામ આવતુ નથી એ તેની ખાસ ખુશી છે

કિમત ખાટલી એકના આના બાર

ગાંડીવ એન્ટી-ડમેટીક ખામ.

એક મહાન વિદ્વાન ડૉક્ટરની શોધ ઉપરથી બતાવેલો આ મત્રમ યોગવાથી માથાના તેમ જ
અધીવા રાશીમાં ફુબદાયક રોગ દૂર થવતમા મજુદ થાય છે વળી હાથપાનનું રાગી જીવુ
સોજા નગ આવશે શરીરના કોઈ પણ ભાગને ફુબાવે, કોઈપણ ભાગનુ અકડાઈ જડુ,
ઓમોના પગ તથા કમરના આદિ ભાગ રાગીથી કોઈપણ ભાગ રહી જશે મિગેરે સર્વે રોગોને
નાશ કરનારો આ સમગ્રાણુ ઉપચારી એક ખાટલી દેક કુલોમાં અવલય રાખી રોકને

કિમત ખાટલી એકના આના આઠ

અમારા મહેરગાન મહાદેવના ખાસ આચરને માન આપી-

અમોએ હાલમાં ડીમપેનસીંગ ખાતુ ખોલ્યુ છે

જેમાં અનુભવી માણસોને હાથે દરેક જાતના પ્રિરદીપાન મુજબ દવા બનાવી આપવામાં આવશે

એક વખત કામ પાડી જાયી કરે

ભીખા, કલ્યાણજીની કુંઠ દવાવાળા,

Feb 19

ગણેશવાડીને નાકે, બદોરકોટ, મુખાર્જી, ન ૨

આપના ઔરિશમાં સમાલોચકની મોધ લેશા

આતંક નિગ્રહ ગોળીઓ

માટે એ ધાતુ દુનિયાને જાણનાપી જરૂર છે કે તે જોડ સમિતી અસરકારક
અને અમલકારિયા છે પાવનશક્તિ, મન, મગજ, નેહી, સીવ, નવજાઈ વિગે-
રેમા જે કાષ્ટ દોષ કે વિકાર હોય તે તમામનો નાશ કરી, સારીરો મજબુત અને
ગળવાન મનાવે છે એ ગાળનમા લાખો સર્વિશીક્ટો વગર માગે મળ્યાં છે એ તેની
મન્દ્યાલના પ્રમાણો છે વિમર્શ કર ગોળીની કમી ૧ નો રૂપિયો ૧

ધારે વિગત જાણના માટે મફત મગજ અમારૂં પ્રાગ્સલિસ્ટ મળતી નાંચો,
વાટેક થાઓ

વૈદ્યશાસ્ત્રી મહિરાકર ગોવિંદજી,

ભાનનગર-કાઠિયાવાડ

મુખર્ષી પ્રાંચ ઓરીમ,

કાલખાદેરીરા-મુખર્ષી

Oct 21]

એક વાર વાંચો ને વિચારો.

દૂર દેશાવરમાં ઘેર બેઠા ત્હમે ત્હમારી જરૂરીઆતો

મેળવી શકશો. વ્યાપારીઓને

જરૂરી થીજે માટે વીગતો મંગાવો.

કમીશનથી અને આડતથી દરેક વસ્તુ ધીકાયત ભાવે

અમે પુરી પાડીશું.

જાણો—રમણીયગમ ગોવર્ધનરામ ત્રિપાઠી,

ગીંગામ, મુંબઈ.

પાકા રંગના ફેન્સી છાયલો મળવાનું મંત્રવંર ખાતું.

અમારે ત્યાં દરેક જાતનું રેશમી

તથા સુતગટ આરીઓ છાપ-

વાડ તથા ગંગાનું કામ

દણી ૪ મલાખથી

કડી આપવામા

આને છે.

ઢેરાકુ નોધી

રાખજો.

શાં
કેલસાલ
કોશીસાલ

કપડાં કાવખા

દુધીરોડ-સુખાધ.

ઉપમા છે શી

દેશનની મુદર પાઈન

ના વાથી અમાર

ખાત પ્રસિદ્ધ છે

એક વખત પંચારી જરૂર લો

જગોશ.

ફેગર જન—પહેલા પ્રકારનું મગજ માટેનું તેવ છે

ફેશન જન—મગજના શાનતુઓને પુષ્ટિ આપે છે

ફેશન જન—વાળને ખરી પડના અટકાવે છે ને વાળને જ્યાં
અંધ ઉગારે છે

ફેશન જન—આખો દિવસ મગજ ભારી કરનારાઓને ખાસ
શાન્તિ આપે છે

ફેગર જન—મુરતાઇ તથા ગંદાઇ માટે સારી રીતે વપરાય
છે કિમત એક શીશીનો રૂ ૧, પોસ્ટેજ જુદું

પ્રમેહખિન્દુ શું છે ?

પ્રમેહખિન્દુ—જુનીનીયતની બૂનોથી થયેલા રાગો મટાડે છે

પ્રમેહખિન્દુ—ચાંદી વિગેરે લયકર રોગો ઉપર અદ્વિત રીતે ફાયદો આપે છે

પ્રમેહખિન્દુ—આ દોના ત્રાસથી થોડા જ વખતમાં મુકિત અપાવે છે તાન,
અશ્વિન ગ્રમ વિગેરે સારી રીતે દૂર કરે છે

પ્રમેહખિન્દુ—આ દોથી પ્રીણતા દરેક જગે વાપરતું
દરેક શીશીનો રૂપીઓ રો, પેકિંગ વિગેરેના આના તરુ જુદા

કવિરજ નોગેન્દ્રનાથ સેન, ગવર્નમેન્ટ મેડીકલ કોલેજ, કલકત્તા.

Feb 18

૧૯૧૧ અને ૧૯૨૦ લોઅર ચિતપુર રોડ,

કલકત્તા.

એક જ | સ્થાપી
દામ. | ૧૮૯૫.

સુરજમલ લલ્લુભાઈની કું.

હીરા ત્યા ઝવેરાતના વેપારીઓ યુરોપથી સીધા
હીરા આયાત કરનારાઓ

અમે

જાત જાતના

ચાહુ ઝમાનાની

કૃશનના હીરા પાના

માણેક માતી શની વીગરેના

દાગીના તેથા ગાખીએ છીએ તેમ જ

ઓરડગદી અમારી પોતાની વર્ડેશાપમા

જલદીથી બનાવી આપીએ છીએ.

૬૦-૨૨૫-૨૨૭ કાલબાદેવી રોડ, મુંબાઈ.

ટ્રેડવોગ મફત મોકલવામા આવે છે

દાક્ષાસન

રત્ન દાદના રૂપીયા બે.

અકસીર દના !

ગરદી મટાડનાર,
શૂખ લગાડનાર,
દમ્ન સાફ લાવનાર,
ઉધ લાવનાર,
તાલત આપનાર,
તાલગી બક્ષનાર,

દહેજતદા પીડ

જીવન સાથે વાપરી જુઓ.

જીવનપ્રાપ્તિ

જીવન

ગતન એકના રૂપીયા અઢી.

પુષ્ટિદાત્રી જોરા !

રોગી નીરોગી,
નમળા મળળા,
નાના મોટા,
મી પુરુષ,
મોતે મોટે,

જીવનપ્રાપ્તિ દના !

જી દાક્ષાસન સાથે વાપરી, જુઓ.

જેંટુ ગર્ભાસુરિત્ય વક્સે, વિભિરેડે.

એકરીન્સ્ટન રો. મુખર્ષ ૧૩.

—દુખ—

જૂની મહાજનપાટી, કાવભાસવી.

પ્રસિદ્ધ આયુર્વેદિક નાગોતુ

પ્રાપ્તિ લીટ મળાવે.

જી આપના ઓફિસમાં સમાવેશની તોષ લેજો.

જુના અને જાણીતા
અવેરીઓ

રામજી ભગવાન એન્ડ પ્રધર્સ.

૨૦૯, ગેબ મેમ્બર સ્ટ્રીટ, મુંબઈ.

તાલુકા સિ ન મ 'Muffichain-Bombay' રેલીફેશન નં ૧૭૪

સમાલોચકની જાહેરખબરના ભાવ

એક વખત માટે એક આખું પાત્ર, રૂ. ૧૫ અથવા પાત્ર રૂ. ૮. ૫૦ પાત્ર રૂ. ૬.
 —આ ભાવ ગાં માસની બાવી મુદતને જ માટે છે એટલે વખત માટે કે ખાસ જગ્યા માટે આપુ ભાષ ઉપર પચીસ ટકા વધારે લેવામાં આવશે.
 —કવર ઉપરના ખાસ ભાન માટે રજામાં મળવું. આ લખાણને પુલનવું.
 —આ ભાન છેલ્લામાં છે ના છે તેમાં ઘટાડો થઈ ચકશે વધી વધી જતી મોખરાગીત લીધે આ ભાવ ગમે તે વખતે ફરી ચકશે વધુ માટે લખો આ રજા મળે.
 રમણીયરામ ગોપધનગમ ત્રિપાઠી, પ્રકાશક
 સમાલોચક આદિમ, મોરારજી ગોપાળદાસ ચાન, નંબર ૨/૩૬, મેન્ડરવડી, મિન્નામ, મુંબઈ

તૈયાર છે ।

તૈયાર છે ।

રા. છગનલાલ હરિલાલ પંડ્યા, ખા. એ., રૂત

- ૧ એક અપૂર્વ લક્ષ નવલકથા આવૃત્તિ બીજી મથિન રૂપીઓ એક.
- ૨ કાર્મલનું અલકરણ પુસ્તક બીજી ચાર આના.
- ૩ મનોરંજક વાર્તાવલિ ભાગ બીજો રૂપીઓ એક

એન એમ ત્રિપાઠી એન્ડ કંપની,

કાલબાદેરી ગેટ, મુંબઈ

[Nov ૫] અને જાણીતા પુસ્તક વેચનારાઓને, હાથી, મળે સંગે

પેના ઓફિસ સં ચોખ્ખી મોઢ લેજો

દયા ધર્મનો મૂલ હવ

સાચો સનાતન ધર્મ

હયો જ છે.

એ દયા-એ દાન કયા નાપ-ગૌ ? ને ઈ
કયાથી મેળવશો ? નિ વસ્ત્ર-નાગા, નભાયાં
નિરત્વાર, જુએ મન્તા, અસાનતાના મર
અન્વકારમા મળતા બાળકોએ ઉદ્ધારે,
તેમને તુમારી જ મુર્તિ ગણો-તુમાજી
બાળકોગણો ને તેમના કલ્યાણમા ઉદ્ધારો
તો જ તુમે ધર્મોભિમાની-દાનેશ્વરી કહેવા
શો. આના દાન કરવાનું એક જ પ્રસિદ્ધ
સ્થળ નડિઆદ હિંદુ અનાથાશ્રમ છે.
સંકડા બીચારો બાળકો ત્યાં છે ત્યાંયથારકિત
દાન મોકલો-હિંદુ અનાથાશ્રમ નડિ-
આદ.

[Nov 8]

સહિતા

વનિતા-આશ્રમ: નડિઆદ.

હાની કુમારીકાઓ, પંજુલી કન્યાઓ, નિવરાઓને આ
સંસ્થામા મેરકુત શુજરોતીનું જ્ઞાન આપવામા, આવે છે, સીનજી
સરત ગીજનરોતમા આવે છે રૂંદીઆનો ઉપયોગ કરાવવામા
આવે છે

દાનેશ્વરીઓ ! ધનિકો !

તુમારો દાન આ સંસ્થામા યે વેરસો મરાસો કરતાયે વધારે
મી-ન્યાઓ એનો ઉપયોગ કહે છે, ધાર્મિક જ્ઞાન પણ આપવામા
આવે છે.

મુંબાઈના સુમનિલ અવેનીશી.
ઉત્તમ કારીગરીના અનેક નમુનાઓનું પ્રદર્શન !

મોહનલાલ એન્ડ કંપની,
દરેક પ્રકારના સોના, ચાંદી અને અવે-
રાતના મનપસંદ ઉત્તમ દાગીના
બનાવનાર ને વેચનાર.

નં. ૧૯૭-૨૦૧ શેખ મેમણ રટ્ટીટ,
'ગણેશવાડીની સામે, મુંબાઈ.

છાપખાનાઓના માલીકો, પુસ્તકો પ્રગટ કરનારાઓ,
અને
લેખકો માટે ખાસ !

ઉચ્ચ જાતના અક્ષર, અમેરીકન અને ઓરા ખીજ બનાવના હરેક
સાઈઝના ને વજનના છાપખાના ડાગળો એકપાસે થેપર, પ્રાઉન-
થેપર, આઉથેપર આન્ડીંગ કલોથ અને છાપખાનાઓને લગતી હરેક
પ્રકારની અપ-ટુ-ડે ઉંચા 'એકરો'ની પ્રિટીંગ મશીનની વિગેરે
મળી શકશે સાર તાલ તથા વિગત મગાસો. એક વખત પુછાવ્યાથી
ખાતરી થશે.

મીલોગા વપરાતા

કેસીંગ થેપરો, સ્ટ્રાંબોડસ વિગેરે પશુમળી શકશે.
ઓફિસોને લગતી સર્વ પ્રકારની સ્ટેશનરી માટે પુછાવો.
લખો. રમણીયરામ ગોવર્ધનરામ ત્રિપાઠી,
મોરારજી બિર્લાગ્રુપ નં. ૩, ગિરગામ, મુમ્બાઈ
તરફ મરનામું 'સમાચારક' મુખાબ

સ્વ. ગોવર્ધનરામ માધવરામ ત્રિપાઠીકૃત

સરખતીચદ્ર ભાગ ૧ લો (સાતમી આદિતિ) ૩ રા } ચારે ભાગની કિંમત
 " ભાગ ૨ લો (છઠી આદિતિ) ૩ રા } સનાખાર
 " ભાગ ૩ લો (ચોથી આદિતિ) ૩ રા } રૂપીઆ.
 " ભાગ ૪ લો (ચોથી આદિતિ) ૩ પા

મળવાનું ઠેકાણું ૧. એન એમ ત્રિપાઠી એન્ડ કંપની, પ્રિન્સેસ સ્ટ્રીટ, મુંબાઈ

૨. રમણીયરામ ગોવર્ધનરામ ત્રિપાઠી,

મોરારજી બીલીમ્સ, ગીરગામ, મુબાઈ નં ૪

૩ અને મર્ચે પ્રસિદ્ધ છુન્નલગે

ધી બેંગાલ સ્વીટમીટ એમ્પોગેયમ

પારેખ હોસ્પીટલ સામે, નં ૬૩ એન્ડ હર્સ્ટ ગેડ,
 ગીરગામ, મુંબાઈ

ખેરખરી શુદ્ધ સ્નેદેશી મિઠાઈ.

ચોખ્ખો અને પાકો માવ

જ્યેષ્ઠાની બાતબાતની અનેક જાતની મીઠાઈ મુંબાઈની ગ્રામીણ પ્રજાને માટે
 અત્યંત જોઈએ તેવી રીતે તૈયાર કરે છે કચ્છાનાં રખણાવારા રમચુદવા, રાજ
 ભોગ, સીતાભોગ મહાકાંતી, દીવકુશ સંદેશ, પાનુઆ વિગેરે અનેક
 જાતની મીઠાઈ કચ્છતા ૧૧ કુશન મોઢાંઓ તૈયાર કરે છે

અમારી મીઠાઈના ભાવ પછા જ મધ્યમ છે ઉપરાંત મુંબાઈની પ્રજાને અત્યંત
 એવી વાનગીઓ પણ તૈયાર રાખીએ છીએ

લમસરોમાં અને જાડું પાટીઓ માટે ખાસ ઓરડેશ નેમાં આવે છે તે
 મધ્યમ ભાવે જલદીથી વેપ્રતા થઈ માન પુરો પાડનામાં આવે છે એક વર્ષન
 આ રીતે આવેલી રમ ૧૬ મીઠાઈનો રવા દોઢા માહોનું મન દેખેશો સૈને પ પામે
 એવી અમે બધી ગોઠવણ રાખી છે

Aug 21 1921

૧૧. આપના ઓર્ડરમાં અમાનોયકની નોંધ લેશો

જાહનગી લાયબ્રેરીના

પુસ્તકોના ઉત્તમ સંગ્રહ.

૧.

સ્વ. ગોવર્દનરામ ત્રિપાઠી —

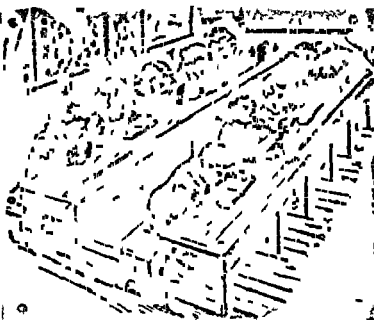
રા. હનનલાલ હુરિલાલ પરચા —

	૩ આ	૩ આ	૩ આ
સરસ્વતીચંદ્ર ભા ૧ થી ૪	૧૨-૮	કાન્નગરી (સચિત્ર) આગતિ પાચમી	૩-૦
દીવાવતી જીવનકલા	૦-૧૨	એન્ડ અપૂર્વ નમ (ખીજી આગતિ છપાવ છે)	૧-૦
દવારામનો ચણરહેલ	૧-૪	કાલ્કરિટુ અનુલકુ ભાગ પટેનો.	૦-૮
સ્નેહમુદ્રા (કાવ્ય)	૧-૦	સચિત્ર મુલાકારના પતા	૦-૮
Marriage Forms under		મનોરજકવાર્તાવિ	૦-૧૨
Ancient Hindu Law	0-12	વિશુકરનેહ	૦-૮
Classical Poets of Guja-		હાસ્યજનક વાર્તાવર્ષ	૦-૬
rat (1916 Edn.)	0-6	રા. ગણપતરામ અતુપરામ ત્રવાડી-	
પ્રો. કાન્તિલાલ પડ્યા —		અતમહેનત (મેન્ડેન્યુ જુગરાની	
સ્વ ગોવર્દનરામજી જીવનચરિત્ર	૧-૦	ભાષાન્તર)	૩-૬
		દગિઆપરનાં દેશોની યાતો	૨-૬
સ્વ. પ્રો. મણિલાલ નજુભાઈ —		ગ. હિમતલાલ અબ્દરિઆ.	
		કવિતા પ્રવેશ	૧-૦
બાળવિલાસ	૧-૪	કાવ્યનામુર્તિ	૧-૮
શુભાસિદ્ધ	૨-૪	મનુખિન્દુ	૦-૪
ચારિત્ર	૧-૪	કિન્દરમાર્ટન સમન્ધી હ લેખો	૦-૬
મુન્દેન ગણાવનિ.	૫-૦	સ્વ. ભજુભાઈ રતેહચંદ કારભારી —	
રા. મણિલાલ હજારામ ભટ્ટ —		અગ્રેજી-જુગરાની પોકેટ ડીક્ષેરી	૧-૧૨
અંશીની રાણી (સાત સુ ૭ ચિત્રો સાથે)	૨-૦	જુગરાની-અગ્રેજી	૧-૧૨
સુદર ખેલત	૦-૧૦	સ્કાર અગ્રેજી જુગરાની ડીક્ષેરી	૦-૧૨
જુગરાતની જુની વાર્તાઓ (ચિત્રો સાથે)	૨-૦	ટોન્કટ રાજકતાલ (બે ભાગમાં)	૫-૦
પૃથુરાજ ચૌહાણ અને ચ દમરદાસી		રા. ભોગીન્દ્રરાવ દીગેરીઆ. —	
(નવી આગતિ ૭ ચિત્રો સાથે)	૨-૦	આસીરટ ડ કેપ્ટન. (મળતી નથી.)	
રતિમુદ્રી	૧-૮	નવરંગી બાનકો	૦-૪
પતિવ્રતા સતિઓ (૨૪ ચિત્રો સાથે)	૩-૦	કાલિન્ટ ટૅલ્કટૅવની વાતો	૦-૪
પ્રતિભા નાટક	૧-૦	ઉપાકાન્ત [સચિત્ર, ખીજી આગતિ	૨-૦
ગુર્જરી, મુખાઈની રાણી	૧-૪	ગોદિની	૧-૦
		મોનીમીટર	૦-૧૨

એન. એમ. ત્રિપાઠી એન્ડ કંપની, બુકસેલર્સ એન્ડ પબ્લીશર્સ,

પ્રિન્સેસ સ્ટ્રીટ, મુમ્બાઈ, નં. ૨.

૧૨. આપના આંકડા સમાવેશની નોંધ લેજો

તમારું બાલક નિશાળમાં કેમ ચાલે છે ?

આ પ્રશ્ન આજકાલ બહુ વિવાદનો યથા પડ્યો છે અને એથી જાણાય છે કે પોતાની સતતિના માનસિક નિકાસ માટે માબાપ કેટલા બધાં આતુર રહે છે પણ તેસાથે તેમની શારીરિક સપૂર્ણતા એ કેટલી જરૂરી છે એ કેટલા ઘણા માબાપ વિચારે છે ? તનદુરસ્ત અને સુધૃત શુદ્ધ અવયવ એ શુદ્ધીનાં બહુ જરૂરી તત્ત્વો છે અને જીવનના મોજશોખ કરતાં એ વધારે અગત્યના છે એ કહેવાની થી જરૂર રહી છે ! માટે જ શરીરના અવયવો બરાબર રહી જીવાણનાં ના બને એવું જેથી થાય તે પાત દેશના દરેક બાલકે રહમજમી જોખમે

તમારું બાલક કોઈ પણ જાતની શારીરિક બોડઅપિજીવાળું હોય તો તમારા ડાકટરને મેળાને એની એ નિર્મલતા વધે તહિ તે માટે તરત અમારે ત્યાં જરૂરી ઉપાયો લેવા માટે લેના આવજો

અમારે ત્યાં દરરોજ અવાલાસ લેવા કેટલા બધા સખ્યાબધ માણસો આવે છે તે જોતું હોય તો એક વખત અમારી ઓફિસમાં પધારશો તો છેત્વામાં છેત્ની ગોષ્ઠ પ્રમાણે તૈયાર કરામાં આવેલા વીજળીના અને કાર્મીગીનાં સાધનોથી મનુષ્યોની એવા અરે કેટલી કરીએ છીએ તેનો તમને પુરેપુરો ખ્યાલ આવે એની જાતની બધી વ્યવસ્થા તમને સંતોષ આપે એ રીતે બતાવીશું

બોડઅપિજીવાળા દરેક વરદીને તેને બાલક અને જરૂરી પુરેપુરી સત્તાદ આપવા, માટે એના ખાખ અનુભવી અને આનાક ડાકટર દ્વેષા હાજર રહે છે એકસ-એકી છત્રી પાડીને રાત્રીના બદરના મુખે રોતો અને તેના મુખ તરત પાતળી શમય જે વધારે સીંગત માટે મજા નહોતી

મુપરીન્ટર, ડી. એન્ડ. એન્ડ. પેડી. એન્ડ. મીડીરા-ડ્રેસરીક
મીડીટયગાન, (એન પોવેતી ક પત્ની) લેમિન્ટન રોડ, મુખ્યાઈ

અનુદેશકર વાક્યં સત્યં પ્રિયહિત ચ યત્ ।

સ્વોપ્પાયાશ્ચસત્ત્વં ચૈવ વાક્યાર્યં તપ ઉચ્યતે ॥ મેં જી ૧૭-૧૫.

પુસ્તક રૂક મુ.]

નવેમ્બર, ઈ. સ. ૧૯૨૧.

[એકે-૧૧ મે.

તત્રી—૧. અખાલાલ યુલાખીરામ જાની, બી. એ.

૨. ચન્દ્રગાંધી નર્મદાગંધર પટ્ટા, બી. એ., એલએલ, બી.

પ્રકાશક—૨. રમણીયગમ ગોવર્ધનરામ ત્રિપાઠી.

વિષય.

વિષયાલુકમણિકા.

૧. સ્વર્ગાંજય તે સ્વદેશી

ગ. રમણીયરામ ગોવર્ધનગમ ત્રિપાઠી

૪૪૩

૨. મહાત્મા ગાંધીજીને નમ્ર

૨. સુનીતાન વર્ધમાન શાહ

૪૪૭

૩. પ્રાચીન ભારતના ઇતિહાસક્રમના કેટલાંક સીમાચિન્હો.

ગ. કનૈયાલાલ સાહેબના સુનતી, બી. એ., એલએલ બી.

૪૪૮

૪. ગાંધીજી હાલરુ કાવ્ય

ગ. મુળજી દુર્લભજી વેં

૪૪૨

૫. આંધ્રુ

ગ. કાકાર

૪૪૩

૬. નાનાસાહેબની ન્યાયભિમા

૨. મુળજી કાનજી બ

૪૪૫

૭. આપણી શિલ્પકલાનો નાગ

ગ. આવજીદામજી ગાદ

૪૪૬

૮. ગામઠી નિશાળમાં કરી એક હાકિયું

૨. હુગિનાય પ્રભુસેન ઇર્ષા, બી. એ., એલએલ બી

૪૪૬

૯. યાગીનો ભેદ વાર્તા

ગ. હરગોવિંદ કાનજી ભ

૪૪૭

૧૦. ચિત્રપરિચય

૧૧ એક રાજકુમારીનું ત્રિચિત્ર સાદસ વાર્તા

૨. જગનનાથ હુગિનાય પટ્ટા, બી. એ.

૪૪૮

વાર્ષિક લનાજમ રૂપીઆ છ;

હિન્દુસ્તાન બહાર શીલીસ એક રૂ. સહાયતાત છુટક અકની કિંમત દસ આના.

આ લવાજમ સરખોતમાં જ લેવામાં આવે છે

પ્રાચીન ભારતના ઇતિહાસક્રમનાં કેટલાંક સીમાચિહ્નો

તેજક — રા. કનૈયાલાલ બાણેકલાલ મુનશી, બી. એ., એલ.એલ. બી.

(અનુસંધાન ગ્રંથાલયના ૫૪૪૨૧ થી)

૨.

સીમાચિહ્ન ૫ મુ-મહાભારતનું યુદ્ધ

દિન્દિમા આખા પ્રાચીન ઇતિહાસમાં મોટામાં મોટો યુદ્ધ છે. પાંચ દોરનું યુદ્ધ છે. મહા ઇતિહાસનો પ્રવાહ ક્યાં તો તેમાં મળે છે કે ક્યાં તો તેમાંથી નીકળે છે એ બકિંગ્હામ દેશની મરફતિ સુદૃઢ કરવાનાં સાધનો થઈ પડી છે તે બધાંએ તે યુદ્ધમાં લાગી પડ્યાં હતાં તેથી, તેનો સમય નક્કી કરવો એ ઘણું જ જરૂર છે. પણ એ કામ જેટલું જરૂર છે તેટલું અસાધ્ય છે, કારણ કે એ વિદ્વાનો દળ એ વિષય પર એકમતના દાવા નથી, અને યશો કે કેમ એ પણ સંકાર્ષદ છે અનેક વિદ્વાનોના નિબંધો વાંચતા મુઠે એ સંતોષભરક લાંબો તે અર્થમાં આપ્યો છે. છતાં, એટલું તો કહેવું જ જોઈએ કે એ નિબંધ માટે પણ જેટલાં યોક્ષસ પુરાવા હોના જોઈએ એટલાં હાથ લાગતા નથી.

ભારત, પુરાણ તે બીજા પુસ્તકોની મદદ લેતાં સુદ્ધ ક્યાં સમયમાં થયું એમ ગણી શકાય એનો પ્રચાર કરવો જોઈએ તેને માટે આ પ્રમાણે સાધનો પુરાવામાં મળે એમ છે.

૧ પુરાણોએ આપેલી ગણતરી

૨ પુરાણોની વસાવટીથી કરનામાં આવેલી ગણતરી

૩ સમર્પિત સમસરપગથી ગણતરી

મત્સ્યપુરાણ પ્રમાણે પરીક્ષિતના જન્મથી તે મહાપદ્મના અભિષેક સુધી ૧૦૫૦ વર્ષ થયાં. વિષ્ણુપુરાણ પ્રમાણે ૧૦૧૫ વર્ષ થયાં. આ, જોતાં ૪૦૦+૧૦૫૦ એટલે કે પૂરે ૧૪૫૦ થી ૧૫૦૦ માં સુદ્ધ થયું ગણાય.

હવે જો બૃહદ્વેદથી વસાવટીમાં આવેલાં વાંચકોનાં સરવાળો લઈએ તો સીમાચિહ્ન ને મહાપદ્મ વચ્ચે ૧૫૩૮ વર્ષ થાય. પણ એ સરવાળો સમ્પત્તિ અતર સાપવાદ માટે ઉપયોગી નથી એ આ લેખના પહેલાં વિભાગમાં આપણે જોયું અને રાગ દીકરત્રય વર્ગની સારાંશ ગણતરી ઉપર વર્ગનો અંતર સીમાચિહ્ન ને મદ્યુષ્ઠ વચ્ચે થવા જાય. આ જોતાં પુરાણની ૧૦૫૦ની ગણતરી લગભગ ખરી છે એ સ્પષ્ટ લાગે છે.

એ ઉપરાંત પુરાણોમાં સમર્પિત સમસરની ગણતરી મુકેલી છે. આપણે તેમાં સમર્પિત સમસર અથવા લોકકાલ એ ઘણો જુનો સમસર છે, અને મધ્યકાલ સુધી એ ઉપયોગમાં હતો.

(૧) ૧૦૫૦ (૨) ૪૧૪ ૩૨

કલાપિનો દેહારવ ૩૦૦૦ એન અમ નિપાત્રી એન ક પત્રી, મુ ગાહ

તેની ગણતરી પ્રમાણે સમર્થિઓ દરેક સૈકે એકે નક્ષત્ર બદલે છે પણ વપરાશમાં માત્ર સૌકાના વર્ગી જ, એટલે ૧૦૨૫ થી વધુ હોય તો ૨૫ ના આકૃતિ તે ધણાખરે લખાય છે જગા પેઠીથી થયેલા ખગોળવેત્તા ને જ્યોતિષીઓએ, ખોતાના સિદ્ધાન્તો પુરવાર કરવા તેની શરૂઆત જુદે, જુદે વર્ગી મુજબ છે તેથી શરૂઆતથી ગણાતા વરસોપર ભરેલો મુકાબ એમ નથી પણ ક્યા બનાવો વખતે સમર્થિ ક્યા નક્ષત્રમાં હતા તે જો મળે તો જુદા જુદા બનાવે વચ્ચેનું અંતર આપી રાકાય

૧ પરીક્ષિત ગાદીપર હતા સારે સમર્થિ મધ્યમાં હતા,

૨ મહાપદ્મથી નદનાં સમયમાં પૂર્વાષાદામાં હતા,

૩ આદિરાજ્યના વિનાશ વખતે કૃતિકામાં,

૪ પ્રતીપના સમયમાં જે નક્ષત્રમાં સમર્થિ હતા તેમાં જ પાઠા આદિરાજ્યના વિનાશ વખતે

૬ આદિ રાજ્યના અંત વખતે સપ્તર્ષિ ૨૪ માં નક્ષત્રમાં હતા

અહીં પુરાણ પ્રમાણે જ્યારે આદિ રાજ્યની શરૂઆત વખતે ૨૪ માં નક્ષત્રમાં સમર્થિ હતા આ બેમાં છેલ્લું ખૂંદ લાગે છે

૭ મહાપદ્મ ને આદિરાજ્યના વિનાશ વખતે ૮૩૬ વર્ષ થયા

અધિનિધી નક્ષત્રમાં લઈએ તો નીચે પ્રમાણે આવે

૧ અધિનિ

૩ કૃતિકા આદિ રાજ્યનો અંત

૧૦ મધ્યા પરીક્ષિત

૨૦ પૂર્વાષાદા નંદ

૨૪ સપ્તર્ષિ આદિ રાજ્યની શરૂઆત

૨૭ રેવતી

પરીક્ષિતથી મહાપદ્મ વચ્ચે ૬૦૦ થી ૧૧૦૦ વર્ષનો અંતર પરીક્ષિત ને આદિ રાજ્યની શરૂઆત વચ્ચે ૧૩૦૦ થી ૧૫૦૦ વર્ષનો અંતર ને પરીક્ષિત ને આદિરાજ્યના વિનાશ વચ્ચે ૧૬૦૦ થી ૨૦૦૦ વર્ષનો અંતર.

(1) Cunningham's Indian Eras p 6

(૨) મત્સ્ય ૨૭૩ ૪૪ વિષ્ણુ ૪૨૪ બ્રહ્માંડ ૭૭૪ ૧૨૫ ભાગવત ૧૨૨ ૨૬ (૩) વિષ્ણુ ને જ્ઞાનવન (૪) મત્સ્ય (૫) મી પાંદરેટના ધાત્વા પ્રમાણે જે મત્સ્ય ૧૭૭ ૩૮ ૧૦૧૬ હોય તો આ અંક આવે (૬) મત્સ્ય ૨૭૩ ૪૫ (૭) ૩ ૭૪ ૨૦૫ (૮) મત્સ્ય ૨૭૩ ૭૭ બ્રહ્માંડ ૩, ૭૪, ૩૨૮

નીતગોપિન્દ ૩ ૩-૮-૦ એન એમ ત્રિપાઠી એન્ડ કંપની, મુ માધ્ય

આધારાન્યનો વિનાશનો સંદર્ભથી ૮૩૬ વર્ષ પુર્ણ થે તો ઉપરની ગણતરી ખરેખર આવે
મત્સ્ય પુરાણ આગ્ર વર્ષના ૩૧ રાગ્નઓ વચ્ચે ૪૩૦ વર્ષ મુકે છે. આ ગણતરી સ્વાભાવિક
લાગે છે અને મત્સ્ય પુરાણ આધારાન્યના વિનાશ પછી તરત હાનના સ્વરૂપમાં વર્ષામેસુ
હોવાથી તેમની માહિતી ખરી હોવાનું કાનૂનરૂકે છે.

આધાર ચેતા પણ સુદનો કાલ ૮૦૦+૧૦૦૦ એર્લે આશરે ૬ પૂર્વે ૧૪૦ આવે છે
આ ગણતરીને જ્યોતિર્વિદ્યાનો પણ ટેકો મળે છે. સુદની વખતે વસત સપ્તમ કૃતિકામાં
હતો, અને સપ્તમધનને (*Precession of equinoxes*) ને ક્ષીધ શકે ૮૬૬ મા લગભગ
રેખાંશમાં હોય. આ જોતાં સુદ અશરે ૬ પૂર્વે ૧૪૦૦ થી ૧૫૦૦ માં થયું હોય
અને પણ સુદની પણ ગણતરી આપી છે તેમાંથી એકને પરિણામે ૬ પૂર્વે ૧૪૩૮ આવે છે.
મહાભારતનો કાલ નક્કી કરવાના ઘણા પ્રયત્નો થયા છે. આ પ્રયત્નોમાંથી એ વિચાર
રવા જોના છે, પણ અને તે માન્ય ન થઈ પડ્યા.

એક મત એવો છે કે સુદ ૬ પૂર્વે ૩૦૦૦ પહેલાં થયું.

આને માટે પ્રમાણ તો એ જ છે કે કૃષ્ણનું નિર્વાણ થયું સારે કનિયુગ એટલે કે કનિયુગની
કાલ ૬ પૂર્વે ૩૧૦૨ માં થયું.

કનિયુગની આ ગણતરી કૃતિમ છે ને પાછળથી જ્યોતિર્વિદ્યાએ ને ગણિતશાસ્ત્રીઓએ
કરેલી છે. પુરાણ, જ્યોતિષ અને વેદાદિ માહિત્યનો કાવનિર્ણય અને ઐતિહાસિક સ્વાભા-
વિકના બધા આ નિર્ણયની વિરૂદ્ધ છે અને મી વેદના એ નિર્ણયને પુષ્ટિ આપવાના પ્રયત્નો
નિષ્ફળ ગયા છે એમ મને લાગે છે.

બીજા કેટલાક સુદને ૧૧૦૦ ને ૧૨૦૦ ની વચ્ચે મુકે છે. આયરના મત પ્રમાણે
સુદ ૧૧૭૨ ૬ પૂર્વે થયું પણ તે માટે આપેલા આધાર અને એ ચીતાશીને ઉભા કરેલા લાગે છે
એ મત પ્રમાણે પુરાણમાં આપેલા વર્ષો તેમ જ સમર્પિત નક્ષત્રોના પ્રમાણ જોગ કરે છે, વેદાંશ
જ્યોતિષને છેક ૬ પૂર્વે ૧૧૦૦ માં મુકવું પડે છે. દેવાપિ ને શાંતનુ જેના નામ વેદમાં આવે
છે તેમને ૧૪૦૦ માં ને વેદના તે નિજાગને ત્યાર પછી મુકવા પડે અને સતપથ આગ્રણ
જે જનમેજયની પછી લખાય તેને ૬ પૂર્વે ૧૦૦૦ પછી મુકવું પડે અને તે વખતે કૃતિકા

(૧) મત્સ્ય, ૨૭૩

(૨) સ્મૃતિ (૩) see Tilak's Orion વરાહમિહિર બૃહત્સંહિતા.

(૪) Prof. M Rangacharyas Yugas (૫) Dunker's History of A
IV p 74 75 જુઓ Wilson's Vishnu Puran by Hall Vol. IV P 230

(૬) Tilak's Arctic Home in the Vedas XIII
Ancient India Chap I Ranga Chariar's Yugas (૭) Mah
Aiyar's Chronogy of Ancient India

લલિતના કાવ્યો ૨ ૧-૦-૦ એન એમ વિપા

પૂર્વેના ઉગતું હતું એમ એ માલમુખરથી માનવું પડે. મી રિશિત^૧ તેમ જ મી નિવક^૨ અનેની ગણની પ્રમાણે કૃતિકા ૪ પૂર્વે ૧૫૦૦ પછી પૂર્વમાં ઉગે જ નહિ.

પણ આ બધી નિદાતાભરી ગણતરી કરતા એક વિચાર મને વધારે ઉપયોગી લાગે છે. અધિતીન રૂબુના વખતમાં પુરાણોની અસદ્ આટલિત થઇ સારે યુધિષ્ઠિર નખતે મમ-વિના નવતરું રમગ્યુ તો તાણુ જ ઊંચુ જોઇએ, અને નદના સમનનાં નદન અને પછી પિત ને નદ વચ્ચેનો અન્તર વિરોધ નેખ ક્યા તો ૧^૧ પૂર્વે ૨૦૦-૩૦૦ માં કે મોડામાં મોટા અધિરાજ્યના વિનાશ નખતે ૪ સ. ૪૦૦ માં ઉમેરાયો હોવો જોઇએ. પુરાણના રાજ્ય-કાલની ગણતરીથી ૧૫૩૮ વાનો અન્તર આવે છતાં ૧૦૦૦ અથવા ૧૦૧૫ નો અન્તર શા માટે મુક્યો? એ પ્રમાણે પૂર્વાબ્દપત્ર નક્કર આવે સારે પૂર્વાશાના શા માટે લખ્યું? અને આશા તનો સમય પુનર્વસુ કે પુષ્પમાં થવા જાય તો પણ કૃતિકામાં શા માટે મુખ્યો? તે જ પ્રમાણે જો પરીક્ષિત ને નન્દ વચ્ચે ૭૦૦ વા હોય તો આ પ્રમાણે ગણતરી શા માટે આવે?

આ બેના આપાઝ પાચમુ સીમાચિન્હ મહાભારતનું મુદ્દ અને યુધિષ્ઠિરનું રાજ્યારોહણ ને કવિયુગનો પ્રારંભ ૧૪૦૦, થી ૧૫૦૦ માં મુકી શકાય. તે ચિદ્ધપરના આકાશરૂપી રાગ્નચોનાં જગમહેર નામ નીચે પ્રમાણે હતા.

દ્વિપ્રરથ	યુધિષ્ઠિર	પૌરુષ વશ
મગધ	સહદેવ	ખલ્લદેવ વશ
અયોધ્યા	બૃહદનાભ	હલ્વાક વશ
હારકા	કૃષ્ણ	ચાલવ વશ

જો અધિતીન કૃષ્ણના સમયનું દષ્ટિબિન્દુ રાખીએ તો ભારતનું મુદ્દ અને તેના પહેલાં પણ બેચાર પેઠી મુકી કુટુમ્બના સરમરજોની મર્યાદા પહેાને

- ૪૪ પ્રતીપ
- ૪૫ શાંતનુ
- ૪૮ યુધિષ્ઠિર
- ૪૯ પરીક્ષિત
- ૫૩ અધિતીન કૃષ્ણ

પણ નગ્વેદ તેમ જ ખીજા આધારપરથી લાગે છે કે પ્રતીપ અને શાંતનુ વચ્ચે એક એ પેઠીઓ થઇ હશે. તે ગણીએ તો પ્રતીપ ને પરીક્ષિત વચ્ચે સાત પેઠી થાય તે વખતે સમાર્પિ કૃતિકામાં હલ્લ એન્ડે આશાતથી ૨૭૦૦ વર્ષ પહેલાં પ્રતીપ થયો એ ગણતરી મી પાછાંરના મુખારેલા મોકાકપરથી નીકળે છે, પણ સાન પેઠીમાં ૭૦૦ વર્ષ એ તદ્દન અસમ્ભવિત વાત છે તે બેતાં એ મુખારો ઉપયોગ વિનાનો લાગે છે.

છતાં શાંતનુથી માંડીને જો સરમરજો કુટુમ્બમાં ચાલી આવેનાં હોય તે ધણા ખરા આધાર-વાર્ગા મનાય અને તે માટે ભારત તેમ જ પુરાણો ભરોસાદાર સાધન લેખી શકાય.

—અપૂણ

(૧) ભારતીય જ્ઞાતિ રાસ્ટ્ર (૨) Orion & Arctic Home in the Vedas.

(૩) આ વિષે મી આધાર એમના Chronology of Ancient India ૨૦૫૩ ઉપર આરોહર ખુલાસો બતાવ્યો નથી લાગતો.

(૪) J P A S (1910) 52

ગાંધીજીનું હાલરહું.

લેખક — રા. મૂળજી દુર્લભજી વેદ.

ગાંધીજી આવે,
સ્વરાજ્ય લાવે

હાથેથી રંગીઓ ને

સાદી એ સાળ,

ધરની ગાયોના રે

ગોરાગોરા માથ.

ગાંધીજી આવે,

સ્વરાજ્ય લાવે

૨.

હિંદુ મુસનમાન !

સાચી સગાઇ

એક માના દીકરા,

માડી જાયા ભાઈ

ગાંધીજી આવે,

સ્વરાજ્ય લાવે

૩.

અમારી માડીએ

લાડવો કાઢો

આવી એ અમેજે

જુડપીને લાધા

આપે કણી કણી, એ

પોતે આપો, આપ.

માગીએ જો, આપો

તો મારવાને ધાય

ગાંધીજી આવે,

સ્વરાજ્ય લાવે

૪.

જાવ મારો લોક

અમે દેશુ ભાગ

નહિ તો જન ઘેર તારે

અમે કરશુ ગજ

ગાંધીજી આવે,

સ્વરાજ્ય લાવે

આ શું ?

લેખક—ડા. કમ્પ્ટોન.

આકાશ—અહા ! હુ ખૂબ ! દર્દ ! પીડા ! છદ્મી એટલે અમુજલુ, મોલામ નહીં બતાવ્યા નહીં એવી શબ્દમા નાં ગાંધાવ્ય એની પીડા-અમુજલુ-એટલે છદ્મી ગભીર પાતાલ તલાતવ પડમાંથી ઉતારાતી હાથ એટલે જી શવન (એમ કહી નિ શ્વાસ નાખે છે પાંછળથી ગ્રીભનો ગરમ પવન આવે છે)

ગ્રીભનો પવન—અરે ! આકાશ ! કેમ ? તારૂં મુખ ભરી કેમ ગયું છે ? તારી નીલ ગભીર કાયામાં બોળે દર્દ કેમ દેખાય છે ?

આકાશ—હા જુ ! સમીર ? ગ્રીભનો સમીર ? હા, જેને મારી મયા જાણે નિરાશાને સમુદ્ર એમાંથી કેતુ બવાનક સુમધુર ગીત વગા કરે છે સમિગ ! મને માન્ય નથી કે આવી સુદર પજુ દર્દભરી કાયા હું ક્યાંથી પામ્યો ? અને એ ગીત કોણ ગાડે છે તેની પજુ મને અખર નથી કેતુ મધુર અને હૃદયભેદક છે ! જો કોઈ શવન અને મૃત્યુને ત્રાજવે તોજે તો ભાગ્યે જ એકે પદ્મ નીચુ નમે જોડા ! કેતુ દર્દ

સમીર—મિય આકાશ, અમ જોડ ક્યા સુધી કરીશ ? ચાન મારી સાથે આપણે દોડાદોડ કરી સુધીએ તું ચાલ તો ખરો પેલા સમુદ્રરિચિઓને નચાનવાની, તરનરોને હતાનવાની, પેની રૂપાળા વેલીને ગભરાનાની ખુબ મજા પડશે ચાલ દોરત આમ શોકાતુર થઈ ઉભા રહે છદ્મી ખુદને ?

આકાશ—સમિગ ! તારા ઉપર તો કોઈના આરોપાં ઉતર્યા હોય એમ લાગે છે પાસની ગ્રીડીમાંથી ગાતાં ગાતાં નાસવું, ગમે ત્યાં ગમે ત્યારે સુંગીઓના કપડા અસ્ત યસ્ત કરી નાંખવા એમાં તેને મજા લાગે છે પજુ મને કોઈ એમા મજા નથી ધણા ધણા કાળ પહેલા કદાચ મારે એવું દર્દ એમ હું માનીશ સમીર ! જુડી માન્યતામાં પજુ જો સતોપ મળતો હોય, અહા ! અથ અદામા પજુ જો આશ્વાસન હોય તો તે સાને ન લેવું ! પજુ અત્યારે તો મને તેમાંનું કશું ગમતું નથી

સમીર—મારું, તું તો ધરડા સાધું જેની વાત, કરે છે પેની સસલા જેટલીએ તારામાં અક્ષય નથી, ત્યારે તિકારી કુતરા તેને પકડવાની તૈયારીમા હોય છે ત્યારે તે પોતાની આખ આત્મા પોતાના કોન કરે છે અને એમ માને છે કે હવે મને કોઈ જોડ સકતું નથી, કારણકે એ કોઈને જોતું નથી તું એમ નાંકરી થકે ? ચાન-માર-ચાન (એટલામા સુરજ આવે છે)

સુરજ—હા, તારી વાત સોચી છે પજુ જાન થયું તે તી રીતે ના થયું થાય ? એકાદ વખતે આપણે સૌનું અધરામંત પીંપું અને માંતમ પગ્યુ કે એમા અમૃત પજુ નથી અને રિય પજુ નથી, માન થુક જ છે એ વાત કેમ જુતાય ? જોડા ! છદ્મી એટલે ઘટમાળ-અખર માર્યા કરતું

એક્ટીવિટ એસ્ટ્રોનોમી ૩. ૮-૦-૦ એન. એપ ત્રિપાડી એન્ડ કંપની, મુમ્બાઈ

આસ ખાધા વગર-વિશ્રાંતિ લીધા વગરનું પર્વદન, જેનો અર્થ નથી, જેની શરૂઆત નથી એવું પ્રવાસ તે જ જીવન

સમિર—એ વળી આ એક ધીર્જ વેરાળી બાપા આન્યા ઉભો રહે જરી, ઉભો તો રહે, બાપુ તુ ક્યા જઈ? (મધ્યાહ્નનો ભાનુ થોડીધાર ધ્રુપધ્રુપ ઉભો રહે છે) બોલ તો ખરો સતા, જવાબ તો દે ?

સુરજ—ક્યા જઈ? ક્યા જવાનું છે? અનન પર્વદન

સમિર—અરે, પણ આ કોણ? બાપા હુમ વાળવાળી હુમકાના દેકાણા વગરની ગરમ આંજોઆસ વાંળી ?

મધ્યાહ્ન—હીક તો સમિર તે મને તા ઓળખી ? હું તો મધ્યાહ્ન

સમિર—મધ્યાહ્ન ! અહો ! મધ્યાહ્ન ! તારૂં રૂપ તો અવમેક્ષ લાગે છે હો ધીકતા અગારાની લાગી જેવી લાગી નારા ગાતર છે

આકાશ—સાચે જ પણ સમિર આ મધ્યાહ્નમાં તને સંધ્યાનું પ્રતિનિધિ નથી દેખાતું કે એના પ્રકાશિત અગમાથી અનંતનું મનહર લખાનક મીત તું નથી સાલળતો ? ઓહ !

સમિર—પણ મધ્યાહ્ન આ તારા રાતા હોઈ

સુરજ—પણ એ હોઈમા કશુંયે નથી સમિર હું તને સાચું કહું છું કે એમા કશુંયે નથી મેં એ હોઈ ચુક્યા છે

સમિર—કશું નથી છતાં એમાં કશુંક છે મધ્યાહ્ન તું શું કહે છે? તારા હોઈમા કશું છે કે નહીં ? હું કહું છું કે છે અને આ સાધું કહે છે કે નથી, પણ હવે તું કહે એમને એમા કશું છે કે નહીં ?

મધ્યાહ્ન—ભાપા ! મારા હોઈમા કશું છે કે નહીં એની મને શાંતી ખબર પડે ? તને તો ખબર છે કે મારા હોઈમા કશુંક છે, અને આ સુરજ મારા હોઈ નિતનિત ચુમે છે અને કહે છે કે એમા જુનું નથી જીવનમાં શું છે ? કશું નથી છતાં જીવનમાં શું છે ! તો જાણ છે.

સમિર—મધ્યાહ્ન તારા હોઈ હું ચુમું ?

મધ્યાહ્ન—જેવી ક્ષિતિ

(સમિર મધ્યાહ્નના હોઈ ચુમે છે તેના કપાળમાં કરચની પડે છે)

મધ્યાહ્ન—સમિર ! કપાળમાં કરચની કેમ પડી ?

સુરજ—સમિર, કેમ કરચની કેમ પડી ? જોયું મધ્યાહ્નના હોઈમા શું છે ? સમજ્યો, શું છે ?

આમશ—અહો ! સમિર સમજ્યો જીવનમાં શું છે

સમિર—નથી, સમજાવું છતાં સમજ્યો છું એમ લાગે છે જીવન છે અને નથી, નથી અને જે જીવનમાં સુરીનાં હોઈ છે અને નથી અરે, કેવી મળ

મધ્યાહ્ન—શેની મળ ?

સમિર—હે છે અને નથી નથી, તેની

આકાશ—સારે જીવન જોયે શું ? જીવન શું ?

સમિર—જે સમગ્રય નહીં તે જીવન, જે અનેન વિશ્રાંતિ એ જીવન, જે અવિશ્રાંતિ પર્યં-
જન તે જીવન (ખડખડ હમી પડે છે)

સુરજ—મધ્યાહ્ન ! સમિર ! હું તો જાણ્યો, આપણા ! રમ લઈશ

આકાશ—ક્યા જાણ્યો ? જાણે શું કરીશ ?

સુરજ—હિંમત રહીને કડ કરવાનું નથી માટે જાણ્યો

સમિર—આકાશ આવને આવી રહીને શું શું કરીશ ?

આપણ—મારે જાણે કશું જ કરવાનું નથી માટે હું તો આવી જ રહીશ (સમીર હસે છે)

મધ્યાહ્ન—સમિર, તને હસતું આવે છે ?

સુરજ—મને ય, હસતું આવે છે

આકાશ—મને પણ હસતું આવે છે

મધ્યાહ્ન—મારે હું પણ હમી લઉં, નહીં વાર ?

મધ્યાહ્ન	}	હા, હા, ચાલો હમી લઈએ કારણ કે રડવાનું કશું નથી જીવનમાં
સમિર		મૃત્યુ નથી, વિશ્રાંતિ નથી, કાલ નથી, ઉદ્દેશ નથી, આશ નથી, જીવન
સુરજ		—સત્ય નથી, અસત્ય નથી, અનન્ત નથી, અત નથી. ઓ મારા પ્રભુ !
આકાશ		કશું નથી, અરે ! કશું નથી ચાલો હમી લઈએ સુખ નથી દુઃખ નથી. સુદરીના હોઠમાં કડુ નથી, રૂદન નથી, આનન્દ નથી માટે આવો એ અજ્ઞાનના નરવો, આવો આપણે એ હાસ્ય કરી લઈએ

નાનાંસાહેબની ન્યાયલિક્ષા.

લેખક — રા. મુળજી કરકાનજી બટ

સને ૧૮૧૬ ના યુદ્ધમા પૂનાના છેલ્લા પેલના બાહુરાવે પોતે પોતાનું સર્વ અંગ્રેજોને સુપરત કરી દીધું અંગ્રેજોએ તેના રાજ્યને કબજે કરી લીધો અને તેને કદ કરીને કાનપૂર છોડનાના ગિરુરમા ગંગા સેવન કરવાને મોકલાવી દીધો તેને કપની સરકાર આઠ લાખ રૂપિયાનું વાર્ષિક પેન્શન દેતી રહી તેણે રાજ્ય તાટના ઝગડા છોડી દીધા અને ૧૮૫૪ સુધી અંગ્રેજના પેન્શન પર મુખતી સાથે પોતાનું જીવન ચીતા યુ બ્યારે તેનો આખર વખત આવ્યે અને તે આ રાંની સસાર ઠોડીને જીવતો થયો સારે તેની આખી અવદાઈ તથા તેના પરિવારના ભરણપોષણને ભાર તેના પોષ્ય પુત્ર ધાધુપત-ઉપનામ નાનાસાહેબ પર પડ્યો. પેશવાતે પરિવાર ભારે હતો એ સિવાય નોકરચાકર પણ બહુ હતા રાજ્યાધિકારને રદના ઉત્ક્રમણ મોરોની સંખ્યા સાત આઠ હજાર સુધી હમેશા રહેતી પેશવાતી જે સપતિ નાનાસાહેબને મળી હતી તેની પ્રિયત જુઓ — સો બાબત કબનીના કામો-દસ વાખનુ જવાહિરાન, ત્રણ નાખ મહોર-એ રી હજારની કીમતનું સોનાનું ઝવેર અને ચીમ હજાર ચાદીના વર્તુલ હતા ખરનું પેશવાના પરિવારનો અથ ચનાનનાનું આદના ધનથી નાનાસાહેબને અસમર્થિત થાગુ એ વખતે લોક સમજતા હતા કે પેશવાના પરિવારના ભરણપોષણને માટે થોડું થઈ જોગ્યન કપની સરકાર જરૂર આપતી રહેશે આ સમજણની ઝડપ પકડવાનું કારણ એ હતું કે બ્યારે બાહુરાવ જીવિત હતો-ત્યારે આ વાતનું આશ્વાસન ધિનાડથી મળી ગયું હતું કે મૃત્યુ પછી તેના પરિવારના યુગ્મજનને માટે પણ ઠંડક પ્રમથ અન્ય કરી દેનામા આરો આ વાતથી નાનાસાહેબ એનું સમજતો હતો કે અંગ્રેજ એને જરૂર નિચાર કરશે આથી અત્યંત નમનથી એ કશ્વણભરી ભાષામા એક પ્રાર્થનાપત્ર રાખ્યારાવે (જે તે વખતે પેશવાનો મુખ્ય કાર ભારી હતો) અંગ્રેજ સરકારની સેવામા નખ્યો, તે પ્રાર્થનાપત્રનો ડેવટનો ભાગ આપ્રમાણે હતો.

“નાનાસાહેબ પોતાના સ્વર્ગીય પિતાના સ્થાનમા કપની સરકારને પોતાના રક્ષક અને સહાયક સમજે છે આથી એને પૂજા આપ્યા છે તથા આ મામલોના સખનરમા તેને જરા પણ ચિંતા નથી તે પોતાના રક્ષકને હરકાડગથી અંગ્રેજ સરકારની રૂપા અને ઉતારતાપર નિમર અમજે છે એને માટે આ સગારનો શકિત અને સમૃદ્ધિની વૃદ્ધિને માટે તે ઉત્ક્રમણ અને સહા રહેશે નિદુગના અંગ્રેજ કમિશનરે પણ આ પ્રાર્થનાપત્રનું સમયન કર્યું હતું અને એ પત્રને ઝરટ દ્રષ્ટિમા કપનીના અધિકારિઓ તરફ મોકલારી આપ્યો હતો.

નાનાસાહેબના દુર્ભાગ્યથી તે વખતે ભાગ્યનો ગનગ જનરત લો કાઢીંગી હતો નિમિત્ત રેશા ગર્ભગોના ગળ્યને અંગ્રેજ અમલદારીમા સામેન ફેંગી લેવાતી તેની નિરકુશ નીતિને ફેરદમામ ચાલી રહ્યો હતો આથી તેની પાસેથી કોઈ સકારની આપ્તા કરવાનું

અર્થે. લેખનું તારવાન ૨, ૨-૮-૦૦ એન. એમ ત્રિપાઠીએને કપની મુબાઈ.

સવધા થયે હતું તેણે મિર્ઝાના અંગે કમિશનરને આ પ્રાર્થનાપત્રની સિદ્ધારથ કરવાનો માટે કૃપા આપ્યો અને તેને અપૂર્વ લખી દીધું કે “ પેશવાના પરિવારનો હક પેન્શનપર જરા પણ નથી અને કપતી સગમર તેને એક પાછું પણ આપવનિ તેણે નથી ” આ મિવાય તેણે એમ પણ લખી નાખ્યું કે “ પાનીસ વચ્ચે પેન્શનના લખમા જે મોટી રકમ પેશવાને પળતી હતી છે તેનાથી પેશવાએ ખુબ નાણાં એકત્ર કર્યાં હશે અને એનાથી એનો પરિવાર પોતાનું સુખરાય સારી તરફથી કરી રહે તેમ છે ” મનર જનરન એગલો હુકમ હતો એમ ન થઈ ગયો પણ તેણે મિર્ઝાની જગીર પણ જપ્ત કરી લીધી જે નાજરાને એટલા માટે આપવામાં આવી હતી કે તેના વા સો કપતી સરકારના શાસ્ત્રાધીન ન રહે એ મિવાય તેણે વાનું પેન્શન જે ૬૨૦૦૦ રૂપિયા જામી હતું તે પણ ન આપેનામાં આ કુ મિસ્તર આલ્ફ્રાડ હાલ મહેલે ” આ રૂપિયા ન આપવાથી પેશવાની વિધવાઓ અને તેના સમીપીઓ અડમા પડી ગયાં. એણે કે તેની આખી સપતિ જે ૧૫,૬૦,૦૦,૦૦૦ રૂ. ની મેમનતી હતી તે દાકકપુત્ર નાના પ્રાધીપતના જગમા આવી ગઈ હતી નિ સહે જગીર જપ્ત થઈ જવાથી પેશવાના પરિવારના મોકેલા માન મગતમાય ખાસી કેસ પહેલવી હતી એ જરા વિચારવા જેવી ચાલ છે કે જે વ્યક્તિ એક વખત આખા ભારતમાં મહારાજના પદપર અધિષ્ઠિત હતી તેની વિધવાઓ અને રાજપુત્રી કુળના લોક તેના મરતા જ નાની નાની થાનેના ન્યાયને માટે કપતી સ કારની અદાનતોના દરવાજા ખખડાયા જ કરે આ પ્રકારની અવમાનના સહન કરવાને જાને ભાગતના ખાનદાન લોક મરી જવાનું વધારે પસંદ કરે છે. હજીવાય છે કે સગમર પેશવાની વૃદ્ધ રાણીએને સુપ્રીમ માર્ગ કનકતામાં ખરી કરવાની જે વચ્ચે કરી હતી પરંતુ સરોએનવા તેને ત્યાં ન જવું પડ્યું અને સ કારે થાડી વખતી જગીર તેના અજરાનને માટે જલ્દીસ આખી કપતીના આ પ્રકારના મગભારથી સાધારણ માણસો તેને પેશવા સાથે કઈક મગતા રહે હવે અથવા તેની સાથે સહનમૂલિ રાખતા હતા તે પણ અસતુષ્ટ થઈ ગયા હિતાર ભાતના સિપાઓને નિતકમાં પ્રમગરપ ધારણ કરનામાટે નાં કન હોમીની ઉર્મીમાં કૃતિ સ્વાસ્થ્ય બની એમાં જરા પણ સહે નથી લાંબાં જીવનને આવાતની અમર જન દોતી કે આ પ્રકારનાં જા જાનું હા પરિણામ આપેને !!! તેઓએ તુરત એવા નુશ્શ આખી દીધો કે “ જે પેન્શન આગમને આપનામાં આપતું હતું તે કેમકે હોમીભરને માટે હતું આથી તેના મ જુનદ પેશન ચાખુ મખતુ મે સવધા અનામરક અને થઈ છે ” તેઓએ આ કામ પોતાની મરજી પ્રમાણે જ કર્યું હતું અને કોઈ ઓફ ડાઉરકરને પૂછાવતી તરફી લીધી ન હતી.

જ્યારે નાનાસાહેબે જેણે કે અહીંયા ભારતના અંગે કમચારી તેની વાત નથી સામગતા ત્યારે તેણે જગતમાં મુખ્ય કમચારીઓથી પોતાના હુકમકાં રાવાનો નિશ્ચય કર્યો. અહીં એ પ્રાથનાપત્ર પ્રાર્થના સરકારની મારફત છ વાંક મોખ્યા યુ તેમાં લખ્યું હતું કે —

અહીંયા ભારતમાં સનનાઓએ જે અનુદારભાગ ધારણ કરે છે તે સર્વથી અનુચિત છે

સ્વર્ગીય પેગંવાના હારે પરિવારનો એક માત્ર આશ્રય—જે પેન્શન પેગંવાને મળતું હતું તે—
 હટાડ દબાવવા કંપનીનું આશ્વાસન છે આથી કેવળ સધિઓની છુનિયાપર જ કામ ચાલે
 કરતા નથી પરંતુ આ વાતના પચ્ચલથી પણ કે કંપની સરકારને મરામત રાજ્યના પાલના
 પેગંવાથી એક લાભ થએન છે પરંતુ જો પેન્શનના સળધવાળા શક્તનો એક ડિગ્રી અથ
 કરવામાં આવે અને બીજાને કઈ જુદો અર્થ કરીને તેમાં અમલ કરાય તો આ વાત આજ
 સુધીની બધી સધિઓથી બીવકુલ વિપરીત થશે ”

વનાસાહેબે પોતાના પ્રાર્થનાપત્રમાં આ રાતને મગ્નૂત હતીનોથી પુછ કરેન છે કે “ ત
 ૧૮૧૭ ની અધિ પ્રમાણે ‘ગાંધગાન અને તેના પરિનામને વાર્ષિક આઠ લાખ રૂપીયા—પેન્શ
 મળવાનું નામ થયું હતું ” આથી એ સ્પષ્ટ છે કે તે વ્યક્તિપરત્વ નથી પરંતુ વતપરપગને મા
 નિયત હતું સધિપત્રમાં “પરિવાર” નામના પ્રોગથી આ રાત વધારે પુછ ચાર છે એટ
 નહીં પરંતુ વનાસાહેબે પોતાની વાતને કેટલાએ પ્રમાણે દબને પુછ કરી હતી પ્રાર્થના
 પત્રમાં આગળ લખ્યું હતું કે ‘ કંપની સરકારનો જેવો વ્યવહાર બીજા રાજ્યવતી જુલ સંચે
 તેવો મારી સાથે ન હોવાથી મને નુકસાન થયેન છે મેસરના શાસન સાથે પની સમ્બર
 મોરશત્તા હતી તે દુર્ભનીય રાત્રનો નાશ—સાધન કરનામા મારા પિતાની સાહાયત
 વેવામાં આવી હતી અને જ્યારે તે શામક કંપની સમ્બર સાથે યુદ્ધ કરતાં કરત
 ત્યારથી થયો—ત્યારે તેનું કુકુલ પોતાના બાળને લેવાને ન હોતું હોવામા આવ્યું
 તેના ઉત્તગમિકારિઓને કંપની સરકારનો આશ્રય અને આર્થિક સહાયતાનો પ્રમથનો કરી દીધો
 અને તે પૂણ એક જ પેઢીને માટે નહીં પરંતુ આગળને માટે પણ હતો ઉત્તરાધિકારી ન્યાય—
 સ્થાનથી આવતો હતો અથવા નહીં એ વાત તુરં જરા પણ ધ્યાન તુરંકાત આપવામાં આ યુ
 નહતું એ રીતે અથવા ઘ વધારે ઉદારતાથી કંપની સરકારે, દિલ્હીના સિદ્ધાસન—યુત સમ્રાટેને
 કેદમાંથી છુટા કરીને તેને પુન પોતાના શાહી મગ્ધાપર પ્રતિગિત કરી અને એક પૂર્ણ
 રકમ તેને ખચને માટે નિયત કરી દીધી, જે આજ દિન પણ તેના ઉત્તગમિકારિઓને મરામત
 મળી રહી છે આ જોતા અહીંયા મારી સાથે જુલ જ પ્રમારનો વ્યવહાર ચારી રહ્યો છે
 એ સાચું છે કે વર્ષો સુધી અંગ્રેજોની મિત્રતા રાખના પેગંવા દુર્ભાગ્યથી તેનાથી શત્રુના કરી બેઠા
 એના પરિણામમા તેનું ગળપ—સિદ્ધાસન તેના હાથમાથી ગયું અને અંગ્રેજોને અરધા કરોડની
 પેદાશનો દેશ મળી ગયો આ યુદ્ધમા પેદાશની વિગત બીનકુન જુરી નહોતી થઈ અને તે
 અંત પણ હોય તો પણ અંગ્રેજ મેતાપતિની નિર્ધારિત વારતાપર જ તુરંકાત થયેન હતું
 આથી એણે પોતાનું આપુ રાજ્ય અંગ્રેજ સરકારને ઓધિન કરી દીધું અને તે પોને પરિનામ
 સહિત અંગ્રેજ સરકારની છત્રશાયા નીચે આ ગે. આ-ગે. અને જ્યારે પેદાશના રાજ્યથી
 કંપની સરકારને મરામત બાંલ થઈ રહ્યો—છે ત્યારે એવો કેનો સિદ્ધાન છે જેને માટે તેના
 ઉત્તરાધિકારી તેના પેન્શન મેગંવામાથી વચિત કરાય જે હજુ મરી તેની મળતી રહેતી
 અધિની શરતોમાં સ્પષ્ટ લખેલ છે—જુ તેના પરિવારના નોક નિજી મેમ્સ્ટ્રી અને જરી દિ થી
 સમ્રાટના કરતા કેપા સરકારની પા અને ઉદારતામા એ યા અધિકારી છે કે ”

સચિત્ર મૂલાકારના પત્રો ૧ ૦-૮-૦ એન એમ ત્રિપાઠી એન્ડ કંપની, મુંબઈ

દિ' એ એક એવો અપરાધ સમજાયો જેનાથી તેનું પેન્શન જે સધિપત્રદ્વારા તેને અને તેના પરિવારના બરણ પોષણને માટે મળતું હતું-તે બધું કરી દીધું ?”

આ સમયમા સર જે. કે. પી. સાહેબે લખેન છે કે -“ આ જાનતમા નાનાસાહેબની પૂસાફત અને તર્કનો પ્રભાવ પ્રધાન સરકારને કંઈ પણ પડ્યો નહીં. ઈસ્ટ ઇન્ડિયા કંપનીના ડાઇરેક્ટર ક્લોક ચલાવતી માફક દદ રહ્યા તેઓ કોઈ પણ પ્રકારે સમજ્યા જ નહીં તેઓએ નાના સાહેબના પ્રાર્થનાપત્રને કચરાની ટોપડીની સ્વાધીન કર્યો અને એવી આગા દબાવી કે ભારતીય સરકાર પ્રાર્થિત સ્થિત કરી દે કે પેન્શનનું પેન્શન નશ્તપરપરાને માટે નહીં હતું પેન્શનપર પ્રાર્થિતો ઈર્ષાળુત્વે હક નથી-આથી પ્રાર્થનાપત્ર નાકસુન છે ” પોતાના પિતાના પરિવારના ગુજરાતને માટે પેન્શન મળતા ગેવેનાના સમયમા જે થોડી ઘણી આસા નાનાસાહેબને હતી તે ડાઇરેક્ટરોએ આ રીતે સમજાવી નષ્ટ કરી દીધી ડાઇરેક્ટર સિવાય આ વાતનો નિર્ણય બીજી કોઈ કરી શકતું ન હતું કારણ કે સને ૧૮૫૨ ના મે માસની ૧૬ મી તારીખના પોતાના ખરીતાના તેઓના ચવનર જનરલના તદ્દનિર્ણયનિશ્ચયન સમયેન એક વગસ પહેલા જ કરી દીધું હતું પોતાના પ્રાર્થનાપત્રનો આ પ્રકારનો ઉત્તર મેળવતા પહેલાં જ નાનાસાહેબે અશ્મભૂતનાં નામના પોતાના એક હોશીયાર વખતને ઈન્ડિયા મોકલી આવ્યો હતો તેણે પણ આ નાનાસાહેબના મામલાના સમયમા યથાશક્તિ પેરવી કરી પરંતુ તે પણ સફળ ન થયો

જ્યારે નાનાસાહેબને પોતાના વખતની એમ માન્ય પડ્યું કે ઇન્ડિયા અધિદારીએ તે પ્રાર્થનાપત્રને નામજુર કરી દીધું છે અને આમ પેશવાના કુટુંબ પ્રતિ કંઈ પણ બાંધ નથી દીધું ત્યારે તેને બા મોટો ક્ષોભ થયો અને તેનું જ તેને ચિંતન થતા લાગ્યું આ બચ્ચદારથી તેના મનમા કસર પડી ગઈ અને એમ થવાનું રાજાસાહેબ પણ હતું મી. રિવેલીને લખ્યું છે કે -“આપણે એ વાત ન જુનની જોઈએ કે નાનાની માગણી ચોખ્ખી કલ્પના ન હતી” મી. આર્સેન્સાલે કહેવું છે કે -“ હજીવિધાન સંસ્કૃત થત ગયું હતું અને કંપનીએ તત્સમયે એવો અધિકાર મિલિઆ હો કર અને બીજા રાજાએને આપ્યો હતો આથી કોઈ કારણ એનું નહીં હતું જેનાથી હિન્દુઓનો આ પવિત્ર રિવાજ બાબતના સમયમા લાગુ ન સમજવામા આવે એ ઘણી દીનગીરીની વાત છે કે ઈસ્ટ ઇન્ડિયા કંપની આ નિયમમા પોતાના નિર્ણયપર સલા દદ ન રહી જે મામલામા પેન્શનની રકમ થોડી થઈ હતી તેમાત્રે હિન્દુઓનો કાનૂન માનવામા આવતો હતો અને પોષ પુત્રનો હક સ્વીકૃત કરવામાં આવ્યો હતો પરંતુ જે મામલામા પેન્શનની રકમ ભારે હતી અથવા ગણ્ય-અધિક ક્લાસદાયક હતો તેમા હિન્દુ કાનૂનની વાત પૂછવામાં આવતી નહતી નાનાસાહેબ, કુબેનરેશ રૂપે કરીની શાહીના મામલા આ કોટિના હતા બા સમ્યક્ ભારતીય નિયમો અને સરદારોનાં આવક મામલા હતા જેની સાથે અંગ્રેજ સરકારે ન તો હુદિમાનીનો અને ન સંચાલનો બચ્ચદાર કર્યો ” નાનાસાહેબના સમયમા એ લેખક આગળ જતાં લેખે છે “ પછી જે નિર્ણયને માટે અંગ્રેજ

મામલા પત્રો ૨ ૨-૦-૦ એન એમ ત્રિપાઠી એન્ડ કંપની, મુંબઈ

અલ્લો તેવામાં આલ્લો તેનું કારણ એ જ વ્યવહાર હતો અને મનવન આથી આ દેશનું નિવાસિયોએ નાનાની સાથે સહાનુભૂતિ દેખાડી.”

અહીંયા જે કાંઈ ઉપર લખાવેલ છે તે બહુ પક્ષપાતરહિત ઇતિહાસોના આધાર પર લખનામાં આવેલ છે શ્રીસિદ્ધાંતસિદ્ધાંત સહ જન કેષ, મિસ્ટર ચાર્લસનાન-મિસ્ટર ટ્રિવેલિન અને મિસ્ટર માર્ટિન વિગેરેના જ નિર્ણયોથી આ લખાયું છે તેઓએ નાનાસાહેબના મામનાની ખૂબ તપાસ કરી છે ઇતિહાસ અને પરપરાનાં નિર્ણયોથી પણ તેની પક્ષપાત્ન રહિત-અમતિ-યોનુ સમર્થન થાય છે પરંતુ જે પક્ષપાતથી અંધા યજ્ઞને વખત મે એક વાતને ખગ્ન કહે છે અને ગેરાર્યોની ભવક યોદ્ધો અને દોષોપર દષ્ટિપાત સુદાંત કરતા નથી તેઓએ આ અન્યાયી અને સત્તવાદી વિદ્વાનોની કોષપૂર્ણ અને આશ્ચર્યચક સમનિઓની વિરુદ્ધ અનેક તરફની વાતો કરેલ છે

અરુ જે અન્યાયપૂર્ણ વ્યવહાર નાનાસાહેબની સાથે કરનામાં આ પે તેનાથી તેના દિનમાં બહુ જ વધારે ક્રિય ઉત્પન્ન થયો અને તે કાર્યમાં પરિણત કરવાને માટે ઉપયુક્ત અવસરની રાહમાં રહેવા નાગ્યો ઉપર ઉપરથી તે મધ્ય પ્રકારે મટુટ દેખાતો હતો અને પોતાના સ્વાભાવિક સહ-વ્યવહારથી અગ્રેજ સરકારને પ્રસન્ન કરતો હતો પરંતુ પોતાના હૃદયમાં અદરથી તે અગ્રેજો પ્રતિ ધોર દ્રોહ રાખતો હતો અને અદર અદર જ તે જાન્ય કરતો હતો તે પોતાની આ જાગતથી-જે ગાળ્યે તેને આ પ્રકારની કશ્ચાજનક ક્રિયાઓ પહોંચાડ્યો હતો તેને હન્ટપત્ત કરી દેવાને માટે યુક્ત વચ્ચ રચવા નાગ્યો તેની આ પ્રકારની હિનચાનમાં પૂત અગ્રેજ ઉત્તાખોનની વિશેષે સહાયતા હતી એક રાજ્યના રજારથી ખીજ રાજ્યના રજાર સુધી તથા ભારતના એક છેડેથી ખીજા છેડા સુધી નાનાસાહેબના યુક્ત દૂન આવવા જવા વાગ્યા વિમિત્ત ધર્માનમી તથા જાતિના રાજ્યો અને સરકારોની પાસે તે પોતાનો યુક્ત સદેશો મોકલવા નાગ્યો પરંતુ તેના દ્વેષોની સફળતા ન થઈ નાનાસાહેબની ઇચ્છાઓની પૂર્તિને માટે કઈ જુદી જાન થવાની આવશ્યકતા હતી અને વાઈ ક્રમ્લેમીની ખીજ રાજ્યોને અન્યાય પૂર્વક અગ્રેજ રાજ્યમાં ભેગવી લેવાની નીતિએ નાનાના ઇચ્છા પૂરી કરવામાં નીધના હોઈ કોઈ અગ્રેજ રાજ્યમાં હોઈ નીતિએ અગ્રેજ રાજ્યમાં સમીપ કરી દીધું આ ઘટના ડી નાનાસાહેબ અને તેના સાથિયોને પોતાના ઉદ્દેશમાં સફળ થવા આશા થઈ જે કામ અત્યાર સુધી હુ સાધ્યું હતું તે હવે અગ્રેજોના પરગ નીતિના મ જે સાધ્ય થઈ ગયું સરજોન કેઈ સાહેબ લખે છે કે “અમારા આ અવધને અગ્રેજ રાજ્યમાં ભેગવી લેવાથી એવો પ્રભાવ પડ્યો કે નોક પરસ્પર કે ભાઈ ! જ્યારે અયોધ્યાના વહર જેવા અગ્રેજના ભાગ અને સહાયકને સિદ્ધાસનથી મુક્ત કરી દેવામાં આવે અને તેનું ગાળ્ય અગ્રેજ સનતનતમાં પડીએવી વેકાદારીથી શુ લાભ છે ? હવે મારું નિશ્ચિન નથી આવશ્યકતાને નવામાં હમેશાં અગ્રેજોની જ સહાયતા કરી રહ્યો હતો” કહેવામાં આવે

‘પ્રિયન બધુ છુક’ નેવાથી જાણી શકાય છે કે પ સ ૧૮૧૭ માં હાઉસ ઓફ કોમન્સની ખાસ બેઠક મળી હતી, અને એ સભામાં વૉરન હેસ્ટીંગ્સ, સર જોન માયકમ્, સર ટોમસ મનરો, વગેરેના ગીતો ગરાયા હતા, એના પ૦ વર્ષ પૂર્વે હિન્દમાં લાગનામટ દુષ્કાળ પડ્યો હતો. આ સાવમા મુબધમા પણ દુકાળ પડ્યો હતો, સભા મેળવવાનો ઉદ્દેશ એ હતો કે, હિન્દની ઉન્નતિ શી રીતે થાય? હિન્દની કૌરીગરી શી રીતે કેળવાઈ શકિમામે, કેના ઉપાયથી દુષ્કાળને રોકી શકાય? પ્રજાના પ્રાણોનું રક્ષણ શી રીતે થઈ શકે? પરંતુ થયું શું? બરાબર એથી ઉંનડુ જ દરેક સજ સદને પૂછવામાં આવી શકે કયો ઉપાય હાય ધરવાથી હિન્દવાસીઓ સ્વદેશી વસ્તુઓ છોડીને નિદેશી વસ્તુઓ વાપરતા થઈ ગયા વૉરન હેસ્ટીંગ્સને પૂછવામાં આવ્યું કે તમે તો હિન્દીઓને આગ્રિ તથા અવ્યાસને જલોછો શું આપ એમ ધારો છો હિન્દીઓનો પોતાના વનહાર માટે વિવાયતની વસ્તુઓ ખરીદશે?

વૉરન હેસ્ટીંગ્સે જવાબ આપ્યો — “જરૂર પડતા તેમ જ મોજશોખ માટે મનુષ્યો વસ્તુઓ ખરીદે છે હિન્દીઓને, ધરની, ભાગ્યની અને માત્ર થોડા કપડા શરીરપર ઢાકવાની જ જરૂર પડે છે, તેમ જ આ બધી વસ્તુઓ તેના પગની નીચેની માની પૈલા તેઓને આપી શકે છે, હેહો તો પછી આ બધી વસ્તુઓ માટે હિન્દીઓ વીવાયતી વસ્તુઓના શામાટે આશ્રય લેશે?”

સર જહાન હિન્દીઓની બાબતમાં લગભગ ઘણું જાણતા હતા, હિન્દીઓને લગતું જેટલું જ્ઞાન તેઓ ધરાવતા હતા તેટલું જ્ઞાન ભાગ્યે જ આજ સુધીના ખીજા અમેજને ધરાવી શક્યા હશે તેમણે કહ્યું — ઉત્તર હિન્દુસ્તાનના લોકો મુરોખીયન કરતા કંઈક ઉચ્ચ છે તેઓ શારીરિક મજબૂતાઈ માટે પ્રખ્યાત છે માત્ર એટલું જ નહિ પરંતુ તેમના મૌનસિક ગુણો પણ ઉચ્ચ પ્રકારના છે તેઓ સાહસિક અને ઉદાર હોય છે, તેઓનું સાહસ જેટલું મહાન છે તેટલી જ તેઓની અભિનિષ્ઠા જાળી છે હિન્દીઓને વીલાયતી વસ્તુઓ વાપરવાની બાબતમાં તેમણે કહ્યું કે — એ સંભવતઃ નથી કે તેઓ વીવાયતી વસ્તુઓ ખરીદે પહેલવહેતાં તે તેઓ ખીજા અને તદ્દન સરળ રીતભાતના હોય છે, પરંતુ જો તેઓને બધી વસ્તુઓની જરૂરીયાત હોય તો પણ તેઓ વીલાયતી વસ્તુઓ ખરીદી નહિ શકે, કારણ કે તેઓનાં તે ખરીદવાનું સામર્થ્ય નથી.”

આ બુધાના અભિપ્રાયો કરતાં કનૈલ મનરોનો અભિપ્રાય ઘણો મહત્વનો હતો. ચોરસ સમય પસાર થયા બાદ કનૈલ મનરોને મદ્રાસના ગવર્નર બનાવવામાં અવધતા સરના ખેતા બધી ત્રિબૂષિત કરવામાં આવ્યા હતા, હિન્દીઓનો તરફ એને જેવી સહાનુભૂતિ હતી તેવી ખીજા કોઈ અમેજની ભાગ્યે જ હશે એ વખતે હિન્દીઓની બાબતમાં અમેજનેના મનમાં અનેક પ્રકારની ગેરસમજૂતીઓ ધરધાની પેડી હતી કૌમન્સ સભાના સભાસદો પણ આ દોષથી મુક્ત નહોતા. તેમણે મનરો મહાશયને પુછ્યું — શું હિન્દની સ્ત્રીઓ પતિની દામી સગાન નથી કે મનરો મહાશયે કંઈક ગુસ્સે થઈને કહ્યું ‘નહિ’ તેઓની, હાલ પતિની દામી સગાન નથી. આપણા દેશમાં કૌટુંબિક બાબતમાં સ્ત્રીઓને જવા અધિકારો છે તેવાં

અધિકારોની હિન્દી સ્ત્રીઓને જરૂર નથી સાર પડી બહુ જ મહત્વનો પ્રશ્ન પૂછનામાં આ યોગ્ય થયેલ છે — શુ હિંદીજનોને સમ્ય જ્ઞાનાવધા એ શક્ય છે? મનરો મહાશયે કહ્યું — જો સારી કાર્યપદ્ધતિ, કારીગરીમાં, કુશળતા, સુખશાન્તિના યોગ્ય ઉપાયો મેળવવાની શક્તિ, લેખના મળવામાટે ઘડેરો અને ગામડાઓમાં સ્કુલોની સ્થાપના, અનિયમિતકાર, ઠાઠા, ધર્મ, સ્ત્રીઓ પર સૌથી વધારે નિષ્વાસ રાખવો — આ સર્વ જો સમ્યતાના લક્ષણો હોય તો હિંદીજનો સુરોપીયનો કરતા ઓછા સમ્ય નથી.

વ્યાપારની ખીતવણીના સત્તાવિરોધ મનરો મહાશયે જનામ વાળ્યો કે — “મારા વિચાર પ્રમાણે હિંદમાં વીતાયતી વસ્તુઓને વેચનામાં કિંમતના મધારા સિવાય બીજા પશુ ધણું વિધો રહેવા છે આના કાગળો પૈકી પાણી અને વાયુનો પ્રભાવ, ધાર્મિક અને જાતીય અવધા સમાં રહેલો જોઈ, અને વળી સૌથી મોગી જે મુસ્લેમી છે, તે કારીગરીની આગતમાં હિંદીઓની પ્રધાનતા છે.”

આ છતાં યે આ બધી આગતોથી અગ્રેજોને નિરાશ તો ન થયા અને તેઓ વીતાયતી વસ્તુઓનો હિંદમાં ફેલાવો કરવા માટે બનતો પ્રયાસ કરના લાગ્યા જે જે નીજો વિનાયતથી આદિ આરવા લાગી તેનાપર ઓછો ‘કર’ નાખવામાં આવ્યો અને હિંદમાંથી જે વસ્તુઓની નિકાસ થવા લાગી તેનાપર વધારે ‘કર’ નાખવામાં આવ્યો. મીનરો ઇતિહાસ પૂરો કરતી વખતે અધ્યાપક એચ એચ વિલ્સને લખ્યું છે કે — લાલોમાં કહેનામાં આ યુ હતું કે ઇ સ. ૧૮૧૩ સુધી હિંદમાં બોના સુતગઢ અને રશીમો કાપાનો બજારમાં કાચદા મદ થી વેચનામાં આવતું હતું હિંદમાં બનેલું કાપડ વીનાયતી કાપડ કરતાં ૫૦ થી ૬૦ ટકા જેટલા ઓછા દરે વેચવામાં આવતું હતું, એથી એ આગતની જરૂર પડી કે, વિવાયતી માતના નચાનમાટે હિંદના માતની કિંમતપર ૭૦ થી ૮૦ ટકા ‘કર’ નાખવામાં આ યો. જો આ પ્રમાણે ન કરવામાં આ યું હોત તો પેંજન અને મેન્ચેસ્ટરની મીનો શરૂઆતમાં જ બંધ કરતી પડત, અને યાત્રિક કળાદ્વારા ચતાવનામાં આવતા છતાં પશુ તે નબી શકત નહિ હિંદના ઉદ્યોગ-ધંધાઓનું ગણ મચરડીને આ મીનો આલવા માડી, પરતુ જો હિંદ રતત્ર નહેવા પામ્યું હત તો આનો બદલો અવસ્થ લેત તેને પોતાની રક્ષા કરવાનો અવકાશ ન મળ્યો, હિંદના મજરોમાં વીલાયતી માલનો જખરજરતીથી પ્રસાર કરવામાં આવ્યો, અને તેને ‘કર’ પશુ ભરવામાં ન આવ્યો જે પરદેશી વ્યાપાર આ દેશના વ્યાપાર સાથે સરખી સરતો કરવામાં આવતાં છતાં દરીકાઈ કરી શકે તેવા નહોતો તેને તેના અધિકાર રૂપી હથિયારનો આધાર કાઢ નીચો પાગી તેનું ગણ મચરડી નાખ્યું.

ઇ સ. ૧૮૨૩ માં કપતીના રિઝક્ટર ટેન્ડી સર જ્યોર્જ રેકરે કહ્યું હતું કે “બજા દિવસો સુધી હિંદી સુતરાઈ કાપડ એ મુખ્ય કારીગરી મનાતી હતી અને તેનાપર ૬૭ ટકા જેટલો ‘કર’ નાખ્યો વળી તેને માન આ દેશમાં આવતો જ અટકાવી દેવામાં આવ્યો પરતુ અને સારી યાત્રિક કળોની મદદથી બધો માલ બનાવીને હિંદમાં વેચાવા લાગ્યા એ રીતે જે હિંદીઓ પૂરે સ્વામિભક્તોને મળ્યા (સુચિત્રવાર્તા) ૧. ૨-૦૦ એન એમ. રિપોર્ટી એ ૩ કપતી, મુખ્ય

ઈન્દ્ર અને હિંદ અને દેશો એક જ રાજના તામામાં છે છતાંયે પક્ષપાત પૂર્ણ અધિ-
કારને લીધે એક દેશની પ્રજા એવી ચિંતામાં પડેલી છે કે પોતાની અનર્જવ પ્રજાને કયા પ્રજામાં
રોકડી ત્યારે ખીજ દેશની પ્રજા દિનપ્રતિદિન દરિદ્ર અને ઉપાવહીન, ચર્ધ રહી છે આથી જે
જે ચાર વર્ષોમાં એકાદ દુષ્કાળ પડી જાય તો તે અકાળે મૃત્યુના મુખમાં આવી પડે છે, આથી
વધારે દુ ખની હદ કઈ હોઈ શકે છે !

હિંદના રાજવધનનો અર્થો ભાગ દર વર્ષ ચૂની જ લેવામાં આવે છે અને તેના બદલામાં
એને રાનીપાઇ પૈસું મળતી નથી આ રકમદ્વારા અમારા દેશના કરોડો માણસો એક વર્ષ સુધી
સાચારિક ખર્ચ ચલાવી શકે છે જે દેશમાંથી આટલી મોટી રકમ સુધી જ લેવામાં આવે છે, તે
ખીજ પચાસ વર્ષમાં દરિદ્ર નહિ જીવી જના પાને ૨ મુ તેને દુષ્કાળનું દુઃખ સહન કરવું નહિ
પડે? અંત કરજીનો અવાજ કહે છે — 'કેમ નહિ ?'

લેખકો માટે

કેવળ સ્વતંત્ર લેખોનો માગણી.

૧ હિંદના સ્વાતંત્ર્યચળનને પોષક એવા દૃષ્ટિમિન્દુઓની અવ્યાસને પરિણામે
તેઓ કરેલા રાજકીય નિયમો

૨ સાહિત્ય, વિજ્ઞાન અને ઇતિહાસનિયમક સ્વતંત્ર લેખો

૩ ઐતિહાસિક કે સામાજિક સ્વતંત્ર દૂડી વાર્તાઓ

ઉપરોક્ત નિયમક લેખો 'સમાલોચક'ના ઓળખા ઓળખા આંક પાના નેટલા હોવા
જોઈએ સદર લેખો મૂકવા આપીને પણ પ્રકાશન ને નિષ્પન્ના સર્વ દક્ક માટે ખરીદી લેનારો

કેવલ અજમાસીઓ અને સ્વતંત્ર લેખકોએ જ પત્ર-વ્યવહાર કરવો

[આ બહારનારને 'સમાલોચક'ના વ્યવહાર સાથે સંબંધ નથી]

લખો સમલોચક ગોવર્ધનરામ ત્રિપાઠી, ભોટારજી બી.સી.સી. નં. ૨

ગીરગામ, સુબાઈ નં. ૪.

ગામઠી નિશાળમાં ફરી એક ડોકિયું.

(ખગોળવિદ્યાના મૂળતત્ત્વો)

લેખક—રા. હરિલાલ પ્રભુલાલ ધાયા, બી એ, એન.એન. બી

મહેતાજી—છોકરાઓ, આજે તમે અવરો વિષય શરૂ થાય છે, એવું નામ ખગોળવિદ્યા-
એટલે આકાશ—

પ્રમોદરાય—ખ એટલે કાંઈ આકાશ હોય, સાહેબ ?

મહેતાજી—કેમ ન હોય ? મરકુન ભાષામાં બોલતા જડથુ પછી જાય એવા આકાશ
આવે છે તેમ દુકા દર એક અક્ષરના શબ્દો પણ ધણાં હોય છે જેમકે ૬ એટલે પાણી,
એટલે આકાશ, વગેરે

પ્રાણશંકર—સાહેબ, ગા એટલે ?

મહેતાજી—(ડાળા કાપતે) ગ એટલે ગધેડો, તારા જેવો ? (ચમકતો) હું શું કહેના
હતો તે આજે બુદ્ધિથી તોયું ! (પ્રકાશ) ગમશંકર, ઉભો થા બે થોડી વાર પહેલાં શું કહ્યું ?
રામશંકર—ગ એટલે ગધેડો સાહેબ !

મહેતાજી—એમી જા, એમી જા, બેવડે !—હું શું સમજાવતો હતો, મિત્ર !

મંથરવાન—ખ એટલે આકાશ

મહેતાજી—બરાબર, સારું હવે યાદ રાખો કે ખ એટલે આકાશ, અને ગોળનો અર્થ
આપ છે આકાશ પૃથ્વીની બધી બાજુ ફેલાયતું હોવાથી ગોળા જેવું કહેવાય છે

કેશવલાલ—સાહેબ કાને આકાશનો પાઠ આવતો હતો એમા એવું આ યુ હતું કે આકાશ
ખરી વસ્તુ નહિ પણ ખાલી દેખાતું છે, અને આજે તમે કહો છો કે આકાશનો ધાટ
જોઈ શકાય છે !

મહેતાજી—શું ? આકાશને આકાશનો પાઠ આવે છે તે તારુ પ્યાન કર્યાં ભમતું ભમે છે ?
કુદરતે એમ ખગોળવિદ્યા નહિ તિખાય ! ચાલુ સાબળ પ્યાન દબને !—આકાશના ગોળામાં
અદ, પૃથ્વી, તારા વગેરે શું શું આવેલું છે તે જાણવાની વિદ્યાને ખગોળવિદ્યા કહે છે
પહેલે પૃથ્વી ઉપર રહીએ તોએ માટે પહેલાં તેનું જ વર્ણન કરીએ પૃથ્વીના આકાર ગોળ છે

પ્રાણશંકર—સાહેબ છે તો સપાટ મેદાન જેવી !

મહેતાજી—એવું સાબિત થયું છે કે પૃથ્વી-સપાટ દેખાય છે તો પણ ખરું જોતા ગોળ
જેવી છે દરિયામાં જતાં આવતાં વહાણો લુઓ કાંઈ વહાણ દૂધી આવતું હોય સારું
ત્યાં પહેલાં સરતી રોય દેખાશે પછી વચતું બોલ્યું અને છેવટ તણુ દેખાશે દૂર જતા
કાણુનું તણું મહેતુ દેખાતું બધું થશે તે પછી વચ્ચેનો ભાગ અને છેલ્લે રોય દેખાતો અટ-
કા પૃથ્વી સપાટ હોત તો આમ ન થાત—કેમ, નથી મનાતું ?—ખીજે દાખલો દેખો વહાણ
તોએ એક જ દિશામાં સર, ક્યો કરે તો જ્યાંથી તેઓ નીખ્યા હોય ત્યાં જ પાછા આવી
હોય છે—આથી એમ નક્કી થાય છે કે પૃથ્વી ગોળ છે

સરસ્વતીચંદ્ર ભામ ૪ થો ૨ ૫-૮-૦ એન એમ ત્રિપાઠી એ ૩ ક પની, મુબાઈ

યોગીનો ભેદ.

લેખક - રા. હરગોવિન્દ કાનરુ ભટ્ટ.

ઈશ્વરના સંપંનારાયણ જાણે આગળે મટિ મોતાનું કું વ હવે પુરૂ થયું હોય એમ માનીને આખા દિવસના યાકથી અસ્તાયણ તરફ દૂર કરે જતા હતા સધ્યા દેસરી રંગી સારી પહેરી મહિમાતાના યોગામા મગ્ન થઈ રંગી રેહી હતી આકાશ કેવળ સ્વચ્છ હતું કોઈ કોઈ દેગણે તારાઓ દશ્યમાન થવા લાગ્યા એનામા સશિરાજ પોતાનું અજવાળું આ અખિન વિશ્વમાં ગભીરતાથી ફનાઈયા માટે આવી પહોંચ્યા એટલે હિમગિરીની શોભામાં એર વધારો થયો. પાપમેચિની ભાગીચીની ચારે બાજુ નાના મોટા નિર્ભળ ઝરણાં વહાં કરતાં હતા અને તેને કિનારે જે લીલી ઘો ઉગી નીકળી હતી તે કુદરતે જ જાણે લીની જાળમાં ખીજવી હોય તેવો ભાસ થતો હતો અત્યારે ઝરણાઓના વહનનો ખળખળ અવાજ અને પેખાઓના મીઠા કનરવ સિનાય ખીજે સૂર સભળાતો ન હોતો.

આ રમ્ય સ્થળ વચ્ચે આવેલી પર્ણકુતીમાં એક યોગીરાજ રહેતા હતા રૂપાના વાળો જેવી સફેદ દાઢી મૂઝ, લાગી જતા, ખાના પડી ગએલા ગાંઠ અને ઉડી ઉતરી ગએલી આખોવાળો તે યોગી “વશુચૈવ કુટુંબકમ્” એ સૂત્રનો પ્રમ ઉપાસક હતો તેનો ચહેરો ભવ્ય, ચિત્તાકર્ષક, અને સાચા માણસના હૃદયમાં પૂજ્યભાવ ઉત્પન્ન કરે તેવો હતો એના દિલમાં ઉઠો ઘા હતો એકાંતવાસી છતાં એના હૃદયસાગરના મેળ અમર્યાદિત હતા.

તે કોણ હતો ? પાગલ યોગી કે કં યોગી ? આધળા સત્તાની દૃષ્ટિએ એની જેનુરીતો માર ન હોતો ત્યારે “સત્ય સકલ્પનો દાતા ભગવાન છે, અને તે સત્ય મનોરથ પૂર્ણ કરે છે” એમ એને અપાર શ્રદ્ધા હતી એના જીવનભરમાં એની આસાની ધમારતો જમીનપર યઈ ગઈ છતાં એ હારણ થયો ન હોતો એનો આશા અમર હતી.

આ રમ્ય સ્થળમાં વસનાર યોગીના આશ્રયમાં નિરજન આવી રહ્યો હતો નિરજન આવી વેળાએ આ તમામ કુતરલી દરવ નિહાળી પોતાનું જાન ભૂરી ગયો હતો એની શાન્તિમાં બાચાન લગ પડ્યો એક દુષ્પ્રબેદક વીસ સભળાઈ આ વીસ ક્યારેય આવી ? તે નિરજન જાણી શક્યો નહિ. બહેનાકો ઉમે થયો તેનું હૃદય કં પી ઉઠ્યું. યાજી માણુ ફરીને પર્ણકુટિ હતો એક ચઢાવો ફર્યો મનુષ્ય કે પ્રાણી મઈ દૃષ્ટિઓચર થયું તદિ. એટલે નિરજનની ચિન્તામાં વધારો થયો ભેદનો ખુલાસો મેળવવા તે અધિરો બન્યો ચઢાવો પુરો થયો, અને બાગમાં પેસવાના આગતા દરવાજા પાસે પહોંચ્યો ત્યાં તો ફરીને ખીજ વીસ સંભળાઈ નિરજનને ખાતી થઈ કે આ વીસ પર્ણકુટિના અન્દરના ભાગમાંથી આવેલ છે એટલે ઉતાવળે પગે એ અદર થયો અને ખીજ એક ફનાગે તો પર્ણકુટિના દ્વારમાં જઈ ઉભો, બેધ તો તેના યુર, તેના ઇવનદાવા, તેને નવજીવન અર્પનાર, તેના પ્રાણ બચાવનાર યોગીરાજ એના દિયલિમાં પડ્યા હતા અખિ ઉચી ચડી ગઈ હતી આસ રૂપાં હતો નિરજન એક પગ એરેજ ફારસે અન્દરે અન્દરીપન્ટ હિન્દુ લો ૨ ૦-૧૨૦૦ એન એમ ત્રિપાઠી એન્ડ કં પતી, મુબાઈ.

વાગ્મા ચીસનો બેઠ પામી ગયો દોડ્યો, અને પોતાના બન્ને હાથે યોગીરાજની આખો દબાવી દીધો ત્યાં તો ફરીને ત્રીજી હૃદયબેઠક ચીસ સભળાઈ, અને કોમળી ક્ષમા માગતા હોય તેમ મોડીરાજ મુજતે હાથે બે, હાથ જોડી વદન કરતા જણાયા “ક્ષમા દેની !” એટલું અવૂં અધૂરું સભળાયું તુલત જ નિરજન ઉઘે અને કમળમાથી પાણી લઇને-યોગીના માથાપર ને આખોપર ખૂબ ઊઠ્યું. યોગી વારે યોગીને સપૂર્ણ શુદ્ધિ આવતા ચોમેર આખો ફેરવી જણાવી લીધું કે પોતાની યોગિક પળો પૂર્વેની દૃઢિકતથી નિરજન અગત નથી તેમ નિરજનની પણ વિચારપરપરાનો અન્ત ન આપ્યો આ યોગી ને જન્મથી જ યોગી નથી પણ આમા અરેખર કઈ બેઠ છે અને તે શુભ રહસ્યનું રહેલું થવા જરૂર છે એ નિશ્ચયપર નિરજનનો આવતા પધુ વ્રમન ન લાગ્યો.

“વત્સ નિરજન ! વિચારમાગા તજ દે સ્વસ્થતા મેળવ ” શરૂના સ્વસ્થતા ભર્યા શબ્દોએ નિરજનને અમકાવ્યો.

“ શુભ ! ક્ષમા કરો હૃદયની એક ઉમિ બહાર પાડુ ! નિરજન બે હોય જોડી આરામ માગતો બોલે.”

“ શુ કહેતું છે ? ખુનીથી કહે, તને સર્વ પ્રકારે આતા છે ” ગમીર મુખમુદાથી યોગીએ જણાવ્યું.

“ આપની અસ્વસ્થતાનું કારણ કૃપા રાહે જણાવીને આ દિન સેવકને એ માની લીધેના દુઃખમા લાગી જનારો એ જ મારી પ્રાર્થના છે ” નિરજને પોતાની ઇચ્છા જણાવી દીધી. યોગીરાજ ખેડખ ૧૮ દમી પણ પ્રતિખનિ રૂપેનિશ્ચય પણ કહી પછુ દસી “શુ કહું વત્સ ! ચિત્તની બમણા ! બીજુ શુ ? મારા હૃદયને વ્યથા નથી. જેટલું તારી નજરે જણાય છે તેટલું હજી મારું તપોયોગ અધુરું છે એ ચિન્તા બીજુ શુ હોઈ શકે ? અને કદાચ કઈ પણ શુભ વ્યથા હોય તો તેને પ્રતિદિ આપવામા કયો નામ થવાનો છે ? ” યોગીએ સદિઅપણે ઉત્તર આપ્યો “આપની આનાનો અનાર કરવાનો મને અધિભગ નથી પરંતુ મને જે પાપ ગણના છે તો એક હવની વાત બે હૃદય જાળે તો ભાર આંખો થવાનો સભવ છે ખરો ” નિરજને અનિવાર્ય વિવેકથી જિનાસા બનતી.

“ તારો અસાધ્ય છે તો નિરજન ! સાચા — તારી દૃષ્ટિમા જણાતો આ યોગી તે ખરેખરો યોગી હોય શકે કે કેમ, એ એક મહાવનો પ્રશ્ન છે આ યોગી તે યોગી નથી ચોમને લાયકનેક હવ નથી યોગ વેવા જેટલી શક્તિ હજી તેનામાં આવી ન હોતી ત્યાં તેને ફરજઆત્મે ગોળ મિત્રકારવો પડ્યો મને વ્રાદ છે બુદ્ધિ નથી ગયો બાગ વય પહેલાં દુ યોગી ન હોતો. ધર્મપુરનો પ્રધા ! હતો સર્વ સત્તાધારી હતો મહારાજની પૂજાપાનુ પાન હતો પ્રજા મને જ જોતી દર્શ વધાવતી. શત્રુઓ મારું નામ સામળી કપતા એશ્વર્યની પણ ખામી નહોતી. રમ, ગાન, અને શીલનતી અર્ધીના હતી તે સાધી સ્ત્રીનું નામ સુશિમા હતું સુશિમા તે સુશિમા જ હતી મારા હવની દેવી હતી સુશિમા એટલે મારા પ્રેમમંદિરની પ્રતિમા.”

સુધામંદિરનો ગમળ (સચિત્ર ૧૪૮૬) ૧ ૨૦૦૦ એન એમ. વિપારીએન્ડ કપની મુદ્રાઈ.

સુસિના એટલે મારા મનોહરજયની મહારાણી સુસિના એટલે મુદમદિરની દેવી સુસિના એટલે મારું મનન નિગમન । તે કાગે હુ અપાર સુખી હતો લોકદષ્ટિએ ખરેખર સુખી હતો એ જાહેરાતની માગવા કન્યાનીની કમકાયા તુ માલજમે ” એમ કહેતામાં તો ચોગીની આખમ પાછી બાઈ આ રાં. જિરજનની પણ એ જ દશા ચલાવી હતી પરંતુ પેરે રાણી તેણે મોં પાંખે આજીવ જ મરું રોગીએ મરજી દિમામે લઈ સમકલ્પે કરવાની શરૂઆત કરી ”

“એક વેળા દેશમા મોટો દુકામ પડ્યો જ પિનની મહેસુની તપાસણી માટે મારે રાજ્યમા જવું હતું, પડ્યું, ખેડુતોની નામે જનતે જોઈ, ખરેખરી જ ન વગર સ્થિતિથી મને યાગી આનું જવું મેં મહારાજની પગલાં બાઈએ વાનું મહેસુત માર કવ્યા ખેડુતોને ચમકરી અલપદાન આપ્યું, હું રાજધાનીમા આ રા. ગમતું ન માને તો ખેડુતોની આગેવાની તરફ સત્યાગ્રહ કરવા મેં ખેડુતો કહ્યું પરિણામે એ મમન આપ્યો ખેડુતોએ મેં ને જોને મહેસુત ન બંધાવી પ્રતિજ્ઞાઓ લીધી ને એકના એ ન ચલા ગમતે આધીની સત્તાના આધાર ખેડુતોના ધંધાઓ મહેસુત વસુલ કરવાના હુકમો કરમાયા મ પોતે એ અન્યાયી હુકમનો અનાદ કર્યો તે ગમે જ માગવું આપણિનું એક વધુ નાદળ તૂટી પડ્યું મહારાજને મને રાજમહેલમા બોલાવ્યો, અને હું ગયો આ વેળા હું મહારાજની નજરમા ન હોતો રાજ્યનો વફાદર પ્રધાન, કે ન હોતો ખેડુતોનો વફાદાર આગેવાન પણ એક પુન્હેચાર તરીકે મહારાજ મને જોઈ રજા હતા એમની સુખમુત કાષથી ઠનાઈ રહી હતી તેમામા ન હોતી જણાવી દયા, કે ન હોતી જણાવી શકના આગી આગી રેવાઓ તેના અન્ય કપાળમાં કોવાવેશથી નસો ચડેલી હતી, અને તે નજીક ટેવાનો, રૂઢ સ્વરૂપે વિરાજેલો હતો ”

કપપણ વખત લગાગ્યા વિના મહારાજ બોલ્યા “મા । ન ત્યા સ્થલ, મારા માતેના વફાદાર કારભારી । મેં ન હોતું ધારું કે તું આમ બેઠા નાવજો ખેડુતોને અલપદાન આપવાનો તને રો અધિકાર ”

“મને ? મને નહિ તો એ અધિકાર કોને હાવડું ” મેં જણાવ્યું

“આણક્ય । ” મહારાજનો કોપ વધ્યો “અતુરાષ જના દે અને સત્ય હકીકત કહે ”

“પૃથીપણિ । સત્ય હકીકત એ છે કે આણ સાન ખેડુતો મહેસુલ આપી શકે તેમ નથી ”

એ સ્પષ્ટ કહી દીધું

“વિશ્વાસ અને કૃપાનો આ ઉપયોગ । મારા નિમકદલાલ પ્રધાન । કહે તેનું કંઈ છે ”

મહારાજએ મર્જના કરી

“મેં શું કહ્યું છે ? દેવરૂપ મહારાજ । મેં તમારી આસા લઈ મહેસુલ માર કવવાનું મંકરું ”

ખેડુતોને વચન આપ્યું છે ” મેં ઉલસે ખાની કર્યો.

“તે મારું કવવાનું વચન આપ્યું છે કે મારી પ્રજાને નાગરો કવવાનું વચન આપ્યું છે ”

તેને માલસ કહ્યું છે તેનું પરિણામ જો । ” આમ કહેનાની તો મહારાજ ઉભા થઈ ગયા

વાચામનો બેફારદેહ રૂ. ૧-૪-૬ એન એફ. ચિપારી એન્ડ કંપની, મુંબઈ

“ મહારાજા ! એવો વખત અત્યારે નથી, અને કદાચ ન્યારે એ સમય આસરી ત્યારે પણ જાગવો મારે તો નહિ જ કગાનવો પડે, તમારા જુ મો જ્યારે પ્રગતી સદન જ નહિ થાય ત્યારે પ્રગતિ પોતાની મેળે જ જુ મોની સામે થશે અને તમારા અ યાથી કાપદાનો સરિ- નય બાગ કરશે ”

“ મારા સત્ય ખુનામો સાકાગીતામાં જ મહારાજાની આખમથી જાણે અગ્નિ વાંવા લાગ્યો હોય એમ તે વેળા મને જણાયુ અને તરત જ પ્રયત્ન અનાગે ન્યામ થયો ‘ માફ રાજ્ય ઉચનારી નાખનાના પ્રયત્ન માટે તારાપર રાજદોહનો દુ આરોપ મુકુ છુ એરે કોઇ દાગર ! આ નિમકદરામ રાજદોહની પ્રધાનને એકદમ પકડો, અને સવેશા આવાસન પામે હાજર કરો ’ ”

“ ધર્મપૂરના મહારાજાની આજ્ઞાનો આ હાર કોણ કરી શકે ? મને પકડના મેંડો આગળ ધર્યા પરંતુ તેઓ સરગાને અન્યાયી હુકમનુ જાન થતામાં જ ત્યા સ્થળી ગયા એટલામાં તો બીજો હુકમ સમજાશે ‘ એને કારાગૃહમાં નહ જાઓ ક હુ ! નુ જા, પ્રગતમાં દંડેરો પીગવ કે રાજદોહી પ્રધા ને શો અંતો મળે છે તે જોતા સર આવે દુ દમણા જ આપુ છુ ’ યોગીએ વિચારો લીધો તેના હૃદયમાં દર્દ વધ્યું ૨૨ર યુગળાથો પ બી માગ્યુ મુજતે શરીરે નિરજને દમકાળ આગળ વર્ણુ યો િ થો પાપી પીને આગળ મોનસા લાગે ”

“ યયુ મારો યાય યધ નુકો મારો વધ કગાનો હુકમ ફરી વળો હુ વધરથાનપર પહોંચુ ત્યારપહેલા તો પ્રગ ત્યાં ટોળે મળી હતી આરો િના રૂપમાં મને જોતા જ પ્રગ વિરમય પામી મ હુ પ્રધા આરોપી ? એ બને જ કેમ ? એને આરોપી કરાના કોણ સમર્થ છે ? ”

“ હુ છુ પાછગથી મહારાજાનો પદાડી અવાજ આ યો

“ કયા ગુન્દા મારે ? ” ટોળાનો સામગે અવાજ થયો

“ રાજની દટિમાં આવે તે ગુન્દો તમારે જાણુનાની જગ નથી હુ મહારાજાના આજ્ઞા કર છુ કે પ્રગએ અદિ થી સત્વર ખમી જુ ”

“ પ્રગ નગેમાવી એક તસુજાર પણ કોઇ ખસ્યુ નહિ પ્રગનો મારાપર એટલો પ્રેમ ને દદ વિશ્વામ હતો કે તેના રાજકર્તાના કયામાં વિશ્વામ ને આ યો લગકર મને દેવરૂપે જ માનતુ મારી સરદારી દેગ લરરે અનેક વેળા દિગનિજય મેળ યો હતો અને લરર રાજને નહિ થણ મને જ આજ્ઞાધિકારી માનતુ આમ પ્રગ અને સૈન્યને મારી તરફ જોઇ મહારાજાની રિયનિ દયાગ લક બની પોતાના હુકમનુ અપમાન થતુ જણાયુ મહારાજાની આજ્ઞાનો સૈન્યપણે અનાદર થયો ”

“ સુશિનાને આ વાતની જાણ થતાં તે રધરથાનની ભૂમિપર આરી પહાચી નિરજન, તે ઘેલી થઇ ગયેલી જણાતી હતી પ્રગ આે લરરે સુશિનાને તેમ જ મારા જાણકને જોતા જ જેમ એક દેહિને માન આપે તેમ અપર માન આપ્યુ તે ઉન્મત બોલી દોગી અને હમરે માપુસોની દાગરીમાં મને બેગી પડી ‘ નાથ ! મને સાથે લઇ જાઓ ’ આ તેના છેલ્લા જ શબ્દો હતા તેનજોતામાં તેનો પરિત આત્મા સ્વર્ગ સયગી ગયો ” યોગીનુ હૃદય જગ બિ ન થતા વળી પુણું પાપી માગ્યુ અને જરા વિચારો નહ કરેલા નાનકા

“અગ્ર અને લશ્કરી આ દૃશ્ય જોયું જાય તેમ,

જળનરાની પુરની તાપીમાં આપેની હોવાથી તેમનાથી જરા જેટલું પણ તોફાન થઈ શકે તેમ ન હોતું તે પછી મને યજ્ઞેવા આ અન્યાય માટે લશ્કરે દેવદત્ત મહારાજને ચરણે દઈ પાર મૂકી દીધા અને અગ્ર ગભીરાઈથી પરમાત્માની સ્તુતિ કરવામાં તદ્દર્શન પાછું ગઈ રાજને પોતાની નિપરીત અવસ્થા માલૂમ પડી શું કરવું તે સહે નહિ હોયે રાજાએ જણાવ્યું કે ‘આજથી પ્રિય મારી અગ્ર અને આત્મરૂપી સૈનિકાવું તું હુપાપાત્ર હોવાથી તને રેહાતદંડની સર્ગભાંથી મુક્ત કરું છું.’ એમ કહીને રાજાએ ધોડા નગર પ્રતિ દેરવ્યા અગ્ર અને સંન્ય મારા કુખમાં લાંબા લેતાં ત્યાં જ ઉભા રહ્યા ને સુશિતાના યથાવિધિ અગ્નિસંસ્કાર કર્યો માર પ્રિય બાળક પછી એ જ દશામાં મૂકાયું મારું સર્વસ્વ આ મિનતામાં બળી જતું જોઈને મને વૈરાગ્ય થયો આ રમશાનવૈરાગ્ય ન હોતો પછી ખરો જ હતો નિરજન ! એ વૈરાગ્યના પરિણામે નગર છોડી આલી નીકળવા મેં મારા પગના દેરવ્યા અગ્ર આડી પેડી સંસ્કર અને અગ્રનો ધોર અનાજ થયો “રાજા અમારી પૂજામાં આવના હોય ત્યાં સુધી અને ગોપાલાણુ પ્રતિપાળતું ખીરદ સાચવે ત્યાં સુધી” પરંતુ મારા દૃઢ નિશ્ચય પાસે ‘તેમનું આશ્રય નહિ, હું આલી નીકળ્યો દહિમર્વાદ જઠાર થયો ત્યાં સુધી તેઓ ત્યાં જ પુતળાની માફક ઉભા રહ્યા” યોગીએ અગ્રપ્રેમ યાદ કરી ખેચાર આમુક પાડ્યા અને હૈયું ભરાઈ આવતાં ચાતપણે પોતે જ પોતાની આંખો દબાવી દીધી વળી પાછા રવરમ થઈ કંઈ ગણુગણ્યા અને નિરજન તરફ નજર કરી બોલ્યા

“નિરજન ! મારો ભૂતપૂર્વ ઇનિદાસ આનાથી વધારે નથી હા, ગુરુએ આપેલો ઉપદેશ

પછી કહી દઈ એટલે મારું આત્મકર્તાત પૂણુ થાય એક રાતે ગંગા કંઠિએ એ જ દેહાણું કે જ્યાંથી મેં તને જન્મગ્રામી લેતા અટકાવ્યો—હું જાતા જાય જપ્તો હતો તેનું મને ખરાબર સ્મરણ નથી. પછી એક મહાત્મા મારા ‘જય ગંગે’ ના અરાજમાં કબક બેઠ પામતા જ મને આ પર્ણકુટિમાં લઈ જાવ્યા અને તેમણે મને કર્મયોગનું શાર્ત આપ્યું બોધ આપ્યો બાકી રહેતા કર્મો સમજાવ્યા સાચ, અહિંસા અને દયાના ઉચ્ચ મત્રોની પ્રસાદી આપી હવનમાં એનું રહસ્ય ઉતારતા વિષનું મારા કર્મો દહી બાકી છે એમ મને જણાયું. હું અને મહાત્માએ એક વર્ષ રતા કંઈ રીતે સમય આ પર્ણકુટિમાં સાથે રહ્યા એક રાત્રિએ મને જણાવ્યા પિતા તેઓથી ગયા તે ત્રથા પાછા જણાવ્યા જ નથી “મારું દેહિકર્ત સાલણી નિરજન એકદમ ક્રુરતો હતો તેની આંખોએ અન્ધારા આવ્યા તેમ જ ચહેરા પર એકદમ શીકાશ આવી ગઈ યોગીએ વિસામો લેતા લેતા નિરજનને ઉદેશી કહ્યું “એ પછી દહિની આપા જ છે જાણે કે ! એયુ ને ? મહારાજએ મારી વધારીની કિંમત આપી બેઠો આપવમાં કંઈ મૂલ્યા રાખી કે ?” પ્રધાન યોગીએ હસને ચહેરે જણાવ્યું “બસો ! મનુષ્ય જન્મ જન્મે પાત્ર છે ‘રાજા શો ગદહો આપવાનો હતો ? રાજા તો પચમદાભૂત પુત્ર

જન્મ સર્વસ્વ છે

“એ સિદ્ધાંત ગમ્ય જુઓ ગયો” નિરજને પોતાનો અભિપ્રાય જણાવી અત્યંત દુઃખિત હૃદયે સહેજ દારમ કયું.

“પરંતુ તેથી પ્રજને શો લાભ થયો? ગરીબ રાક્ષા જેવો તે રાજ્યપરતબ ગણાય છે તે સૌ ખીચાગ-ગહેઆઇ જ ગયાને! તેને જે ન્યાય મળ્યો?” પ્રધાને યોગીએ આમ કહી એક દીર્ઘ નિશ્વાસ નાખ્યો.

હુ ખી કુમરાના ઈચ્છામા હ આ સિખરપર ખીરાગેલા યોગીને પાતાળવાસી યોગી તરીકે પ્રધાન યોગીને નિરજને આજે તેના સાચા સ્વરૂપમા ઓળખી લઇને કહ્યું — “અમરનાથ!”

નિરજનનાર મોગામાંથી પોતાનું મૂળ નામ સાંભળતા જ પ્રધાન યોગી ચમક્યો ગયે અને દયામય ચહેરાસાથે પ્રધાન યોગીએ વૈરરિના નિ આજોથી સ્નેહભાવે અને કૃતજ્ઞપણે નિરજન સામે એકાદશો જોયા કયું અને પ્રુછ્યું “નિરજન! કહે તું કોણ છે?”

“હું કોણ છું એ હવે તો ન જાણુશામાં જ મગા છે”

“મારે સપૂર્ણ જ્ઞતા સ્વરૂપમા પછી તું કોણ છે એટલું પણ જાણુશાને હું વિશ્વાસપાત્ર નથી” પ્રધાન યોગીએ ગીરાઇ જતા હૃદયે કહ્યું.

“વિશ્વાસ કે અવિશ્વાસનો સવાલ નથી પણ એટલા અધુરા વાકે નિરજન ગમગણો થઇ ગયો અને પ્રધાન યોગી કંઇ પણ કહે તે પહેલાં તો એક બાગકની જેમ એ રહવા લાગે પાછો સહેજ સ્વસ્થ થઇ પ્રધાન યોગીના પગમાં પડી કહેવા લાગ્યો.

“અમરનાથ! મને કામા કર કામા કર”

“પણ તું કોણ છે? આ સાધુના વેશમાં આ રાજાન?”

“હા, હું રાજતાન હતો પણ હવે નથી હું ખરેખર સાધુ છું હું કોણ છું તે તને કયે મોટે કહું?”

“જે મોટે કહેવાનું હોય તે મોટે કહે કે તું કોણ છે?”

“અમરનાથ! મને માર કર હું તે છું, કે જેણે તારા કુટુમ્બની હેત્યા કરી બાગહત્યા અને સ્ત્રીહત્યા જેવા યોગ પાપ ઓઠારી વીધાં તને દેશવટે આપ્યો આધિગી સત્તાના મહામાં રાક્ષસી ભાવનાનાં કુ પ્રભેદેથી નૃપસંનૃપાગ.”

નિરજનનું કહેવું સુર થાય તે મહેલાં જ પ્રધાન યોગીથી રહેવાનું નહિ એમ્ને કોષને જેણે હત્યો હતો તે અમરનાથ—પ્રધાન યોગી દયારૂં શરણે આવેલા પરંતુ પોતાના અત્યૂર્ણ મલિક મહારાજને ભેગી પડ્યો.

“મહારાજન! તમે આ દશામા કેમ કે રાજ્યધૂરી કેને સિરજ અનાથ બોળી ગરીબ ગામ જેવી રાંકડી પ્રજનો ધંધો કોણ?”

“અમરનાથ! તારી પ્રતિજ્ઞા—અનશ! મન સીધાના ખમર આપણી પ્રજાએ જાપયા તે જ સૂર્યથી પ્રજા સપૂણ કર્યોગેતે જ ની એ અપકારની રાજનીતિ અજમાવી એક પરંતુ પ્રજા સખના આત્મચળ પાસે મારી રાજ્યમત્તાનું રાજ્યમ ન ફાંતું તે ત્વી જુદાવ્યુ અને મારે કશું”

કવિનામવેશ ૨ ૧-૦-૦ ક્રિન એમ નિર્પાકી એન્ડ કંપ નિ, મુબાઇ.

મે ન ચાલ્યુ આખરે એક ત્રેસે બહાર પાડી પ્રજાને તપૂર્ણ સ્વરાજ્ય આપી મે રાજ્યનો ત્યા
કર્ચો રાખ પદને હિણુપત નગાનાર કયે મેલે તાગ જેના શુદ્ધ પ્રમાણિક પ્રજાવત્સલ આ
ખરા કર્મચોગી પ્રધાન—યોગી સાથે વાન કરે । મને તારી માગી માગરા નેટલો પછુ હક
નથી—તો પછુ હે ઉતાર હુપનાગી 'બાહના પરમો ધર્મ' અને 'સત્ય' પર ધર્મ ચર' ના પર
ઉપાસક અમરનાથ । તુ મને માફ કરે " એમ કહી નિરજન અમરનાથને બેગી પરી પુખ રહ્યો
મનુષ્ય જાતની રાહ શકિતને પછુ હક હોય છે યોગી પછુ આખરે મનુષ્ય, અને બત
કાળની દરેક નગર આગત ખગ થતા હેયુ કેમ હાય રહે ? બલે યોગીઓ ધણીવાર સુધી એ
બીજાને બેગી પુખ રહ્યા, અને અંધુઓના અંધુઓ પાના *

ચિત્ર પરિચય.

'સમાનોયક'ના આ અકમા ત્યાગ અને સેવાનુ ચિત્ર વાચકો સમક્ષ સાદક કરતાં તેન
પીશન સ્પષ્ટ કરનાની અમને જરૂર લાગે છે

આ ચિત્રમા એક ધનિક કુટુંબ—પતિપત્ની—પ્રાન કાળે ટેડિઆયકું પૂજન કરે છે એ
પૂજન નથી રૂપપૂજની આરાધનામયે મનુ, પરન્તુ ટેડિઆ ઉપરથી સત્તર વાતી તૈયાર કરવા
છે પતિપત્નીએ ખાદીના જ સોદાં વચ્ચેથી પોતાના અગતે દીપાનાં છે એ નિદોષ બાનક
લા જલેન એકપત્રાપિએ જાગે છે ત્યા ગૌમાના આવે છે બાનક લાઇ અડધો કડકો પોતાના
મોઢામાં મુકે છે, બીજે અડધો કડકો ગૌમાતાને ધરે છે માતાપિતા સસારતુ શુદ્ધરથી જનન
ત્યાગી દેશજનની મેના અર્થે ટેડિઆની આગવના કરે છે બાનક લાઇ જલેન પોતાને મો
પ્રાગેથી પત્રાવિમાથી જ ગૌમાતાને સતોષ છે સાફ કુટુંબ ખાદીથી જ પરિધાન મધુ છે
જનન જેના એકાન્ત રમણીય સહિના રમ્ય વ્યગમા આ ત્યાગ બો મેવાતી દીશા જુદ
મેતાનાં દેહતી સુમિત્રાસારા દેશની સુમિત્રાટ પુરજર્થથી રક્તવ્યયતમા એ આપુ કુટુંબ
આહતિ આપી રમ્ય છે દિનમા આના જ કુટુંબોથી કથારે નવેદિશાઓ ઉભરાઇ જર્મે
બીજા એ ચિત્રો મિશ્ર નિશ્ચરિખાત ગિરિસંપાત્ત વોવનીએ મુનાઇના એક જાણીનાં
અંધારા મિત્ર દોરોઆદર લાઇ કીર્તિકરે આ ચિત્રો સમાનોયકમા પ્રસિદ્ધિ માટે આપ્યા છે
તેમનો અગ્રે આદિ અત કરણપૂર્વક આભાર માનીએ છીએ

• એક રાજકુમારીનું વિચિત્ર સાહસ.

લેખક—રા. હનવાલ હરિલાલ પટ્ટણી એ.

આપણો ગુજરાતી નાટકોમાં આજકાલ પસંદ ભાગ એક પ્રકારની એક તત્કાલ-સમાનતા-અભિનય પ્રસંગોના અભાન-અને વિષય પિતૃ-ગ્રા જેવા ઘાટ બેરામાં આવે છે તેનું પ્રશ્ન મને તો એમ જણાય છે કે આપણી સમાજોની અંતર ખનતા ખનાવો-આપણા રીતિ રિવાજોને લઈને એવા વિચિત્ર-એવા નિરિધ પ્રકારના-હોતા નથી કે જેથી આપણા લેખકોને તે ચિત્રવાનો અવસર મળે યુરોપીયન પ્રજાની પરિસ્થિતિએ સમયાભિનવ પ્રકારની છે તેમને લા સ્ત્રીઓ મળતી નિવિધ પ્રજાની કેળવણી, સ્વતંત્રતા, શારીરિક તથા બાનસિક બળની અભિવૃદ્ધિ, પુરૂષો સાથે દરરા દરરાની હુલ-એ આદિ કારણોને લઈને તેમના જીવનમાં એવા તો અવનવા પ્રસંગો ખની આવે છે કે તેનો ખ્યાલ પણ આપણા દેશીઓને આવવો કઠિન છે તેવા પ્રસંગો આજેનાં કળા તે દેશોના ધણુ નેજામાં બેરામાં આવે છે અને તેને લીધે જ તેમના અથા આપણને વિશેષ રૂચિમ્મર ચર્ચ પડે છે જ્યાંની સ્ત્રીઓના કેટલાક પરાક્રમ એક રીતે આપણા દેશમાં અનુકરણ કરવા યોગ્ય ન પણ ગણાય એ દુરનીકાઠ છુ તથાપિ તે જાણથી મન ઉપર ધ્વંસ નથી જ મતનો પ્રકાશ પડે કે-નહુ જ રાત્ર મળે છે અને વિવેકશુદ્ધિથી જ્યાંની કેળવણીનો ઉપયોગ થાય તો તે અસર લાભકારી છે એમ કહ્યા વિના ચાલવું નથી.

ત્યાંની રાજ્ય યાઓ કેવી દિ મતનાગી, નિરર, આદસિખ જતા પરોપકારી અને સુશીલ તથા દયાળુ હોય છે તેના અનેક દષ્ટાન્તો આપણા જાણનામાં છે તેની એક રાજકુમારિકાને વર્ગના ધણુ વૃત્તાન્તોમાંથી નીચેનો એક પ્રસંગ વાચકો અભિનવ રૂચિમ્મર જણશે એમ અમજ અને ગણવામાં આવે છે --

પ્રિ મસ ઓઆનુ નામ તેના દેશમાં એક અપ્રતિમ નાનકડાની યાગા તરીકે સુવિખ્યાત હતું તેનું વય નાનું જના શરીરનો બાધા સુદૃઢ હતો ને પુરૂષોને યોગ્ય સર્વ પ્રમાણે કસબોમાં તેને તાલીમ મળેલી હોવાથી તેના અવધવામાં એક નહીન પ્રકારની અપજતા આવી હતી ને તેની સાથે તેની કાન્તિમાં અદ્ભુત તેજ પ્રકાશનું હતું ધણુ રાજકુમારો અને અમીરો તેના રૂપથી અનન્ય જાહેર, દીપ ગિખામાં પતંગ આત્મભોગ આપે છે તેમ આપણને તત્કાલ યા હતા—કેટલાકે તો સરસ ખોળને તેની પ્રાણ સલામત કરવા માટે બેજ તીધો હોય, પણ તેનું અ ન કરણુ હજી કોઈના ઉપર આધારિત ન હતું પોતાની માટે અમુક યુવકોએ જીવિત-ત્યાગ કર્યાનું સાબળી તે હવે પેતાના રૂપને ધિક્કારના લાગી હતી અને અભિનવમાં તેના પ્રમથ ન મો તેના માટે પોતાના ભાઈ રાજપટે વિગજતા હતા તેમજી અનુગા લઈને તે પોતાના રાજ્યમાં-રાજધાનીથી થોડે દુર આવેલા એક જંગમની પાસે ટેકરી ઉપર ધાવેના મિરામાં જઈને રહી હતી લાથી ને દરેક ધોળ બેગીને પાસેના જંગમમાં ફરવા નીમણી અને તે પ્રદેશ ગ્રાસીથી ભરેલા ત્યાં રિવર્તન જેવો જ હોવાથી

તેને એકાન્તમાં ત્રિચરનામાં ધર્મો આનંદ આનંદો હવે તો પુણ્ય તેની દૃષ્ટિએ નહિ જ પડે એવી તેની આત્મીયતા લાગી હતી-તથાપિ મનનો રસભાવિક ધર્મ છે તેમ તેને કાંઈ કાંઈ વાર એની અતિસાર્ય લાવવા થઈ આવતી કે આના પ્રદેશમાં પણ કોઈ હેતુ હોયો વીર નર પોતાના પ્રેમને પાન આપીને તો મળી જાય તો કેવું ? વિચાર આનંદની સાથે જ તે તેને દૂર કરતા પ્રવળ કરતી-ખીજ વિષયોમાં મન પડીનતી પણ તે વિચાર મૂળ મૂળને તો જોતો જ નહિ. માથેના માથે સુધી તે એકની આવા ગા અરણ્યમાં ફરતા જગ પણ કરતી નહિ. આની રીતે અનેક વાર તે પોતાની ગિતામાં તમ કરી આવી હતી પણ એક દિવસ ફરતા ફરતા તે જરા વધારે, દૂર નીકળી ગઈ અને તે નવા પ્રદેશમાં તે એક સુંદર સ્વરૂપવાન, રંગ તથા તેજમાં અતિ આશ્ચર્યકારક અથ્થ એક જણને ચહેલાયે જોવામાં આવ્યો. તેના ઉપર બધા સામાન મરિતો હતો તેથી તેની આની ચંદ્ર કે અહીં માસપાસ તેના ઉપરનો સ્નાયુ કહીને ફરતો હોયો જ એક એ વિચાર આવતા, વળી પુનઃ પુનઃ દર્શન થશે એવી ભોતિ કે આશાથી તે પોતાનો અથ્થ પાછો વાળીને કિંથા તરફ જવા માટે મ્હોં ફરવતી હતી એટલામાં તેની દૃષ્ટિ સામેથી આવતા એક રૂપસપ્ત, સ્વચ્છ વસીથી અનુકૂળ, હવામાં ફરતાફરતાં પાળતા સુંદર યુગ્માવાળા એક યુવાન ઉપર પડી તેની કેટલે આનંદમાં મુકેલી તરવાર લગતી હતી અને રૂપાની અગતી નથી એવાના બે નિસ્તોષો ખીજ તરફ પગમાં રાખેલી હતી બનેલી દૃષ્ટિ મળતા જ તે યુવાને નીચા વળીને તેને પ્રણામ કર્યા અને પુછે પડીને-ટેપી હાથમાં લઈને અરજ કરતા લાગ્યો કે—

“બાઈસાહેબ! આપ બે ધારે તો મને અપૂર્વ સાહાય કરી શકો એમ છે.”

“હા” રાજકુમારીએ આશ્ચર્યથી અકિત દૃષ્ટિએ પુછ્યું ‘તમે કોણ છો તે હું જાણતી નથી-હું કાંઈ છું તે તમે જાણતા નહિ જ હો. બીજા મદદ કેસ પ્રકારની માગો છો?’

તેના મુખ ઉપર દૃષ્ટિ ચિત્તર થતા રાજકુમારને ખાની ચંદ્ર કે તે યુવાન જાનકીરનાવ તો છે જ

“બાઈસાહેબ!” યુવાને વિનયથી કહેવા મડ્યું “આપ કહે છે તે સત્ય છે, પણ હૃદયે જ આપને મ્હારી મદદમાં મોકલ્યા છે એમ હું સમજું છું આપ મને નિરાશ કરશે તો આ મ્હારો અવ્યય થોડો હું હારી જઈશ ને તે જગે તો પડી હું જીવવાનો પણ નથી કેમ કે તે મને પ્રાણ સમાન વાહલો છે ને મ્હારા જીવનનો આધાર તેના ઉપર છે.”

“થોડો કેમ હારો? તું કઈ સગત બરત કરી છે?”

“હા જી અમારું નામ અહીંથી માંધનેક દૂર છે ત્યાં એટલો નામનો એકુલ છે તેનાં લઈ લીતા નામની કન્યા સાથે આજ યવાના છે ને તે પુત્રાપત્ને કે મ્હારી નીતા જેવી રીતની કન્યા આખા કુટુંબમાં નથી મ્હારાથી તેની આ બહાર સાંખી-સકાઈ નહિ તેથી બેનાઈ મધ્ય કે તે તો અરે-મ્હારી લીનાને પાણી ભરાવે એવી કન્યા હું ન લાઉ તો મ્હારું નામ કીરીટન નહિ” તે ઉપરથી તેણે સારા બકી છે કે આજ બપોરે મુઠીમાં હું બિના કરતા પણ રૂપાળી

કે માને લાવુ તો મને એણે એક દળર કાઢિન આપવા ને હું ન લાવી શકુ તો મ્હારે મ્હાગે આ ઘોડા આપવો. હવે હું તો ગરીબ છું ને કપારનો યે એક એવી કન્યાની મોખમા ફર છું પણ મને તે કપાથી મને મ્હારો જીવન હવે તો આકુળઆકુળ થાય છે. મનતા શું બધી જગ્યા પછી હવે બપોર થવાને વાન નીધી ને હું જુઓ પડીશ તો મ્હારે સવદાગુમારી મેસીસ તમને જોવા ત્યાજથી મ્હારામા દિમત આવી છે નમારે મુખારિદિં જ કહી આપે છે કે તમે દરાજી ને પરાકારી છો. તેથી મ્હારી અરજ નકમી સ્વીકારશે. રૂપમા તો તમારી કાષ બરાગરી કરી શકે એમ છે જ નહિ કહે છે કે અમારાં રાજકુવરી રૂપરૂપનો બહાર છે પણ તે યે તમને ન પડે, એમ મ્હારું મન કહે છે કૃપા કરી મુજ ગરીબ ઉપર દયા કરો."

"મ્હારે ક્યાં સુધી રોકાવુ પડશે?" રાજકુમારીને ખૂરખર તેની દયા આવી અને વળી નવું નવું જોવાનું કુલુહન પણ થયું તેથી તેણે પ્રશ્ન મ્યો

"માન એ કતાક જ પછી, હું આપની સાથે આવીને આપને આપના મકાન સુધી નવી જમણ મ્હારી હુપડી, બુદ્ધીથી ઘોડે દુર છે ત્યાં મ્હારી માતા મ્હારી વાટ જોતી બેઠી છે કપાંતી પણ મ્હાં તમારી કરી રાખી છે, તે તમને બરાગર બેસતા આવશે એમ મને લાગે છે"

"હું મ્હારે તમારા ગામડીઆ લોકના કપડાં પહેરાં પડશે"

"હાજી, એ વિના તો હું અમારા લોકમા ખપે એવી કન્યા લાવ્યો છું એમ તેમની ખાત્રી થી રીતે થાય. મ્હારે માટે એટલી તકતીક ઉદાવશે તો હું જન્મભર આભારી રહીશ"

રાજકુમારીને મદમદ દારય આવવા માંડ્યું, પણ તે ખાળાને તેણે પોતાનો ઘોડો આમળે ચલાવ્યો અને કીટ્ટીવનને ઇસારો કર્યો એટલે તે પણ પોતાને ઘોડે ચડ્યો લઇને બેસીને તેનાથી આગળ રતો બતાવવા લાગ્યો. ઘોડી વારમા જ એક છાડી તેમના જોવામા આવી ને તેનાં આરજા પાસે એક જુદાં સ્ત્રી આતુરતાથી રાહ જોતી ઉભેલી જણાઈ તેણે પોતાના પુત્રને ઓળખ્યો ને તે સાથે કાઠી કન્યાને લઈ આવે છે તે પણ જોયું તેથી તેના અનદનો પાર રહ્યો નહિ. હુપડી પાસે આવતા જ તેણે, રાજકુમારીને એક ઉમી પકિતની સમજાવે સજનતાથી આવકાર આપ્યો, ઘોડેથી ઉતરી રાજકુમારીએ તે હુપડીમાં પ્રવેશ કર્યો એટલે ઘોડાને એક ઝાડ સાથે બાંધીને કીટ્ટીવન બહાર ઉભો રહ્યો. કુમારીએ જન્મારામા બર્મ, ગામડીઆ યોખાં વચ્ચ પહોંચતા નહિ તેથી તેને વચ્ચ બદલતા બહુ જ દસવું આવ્યું ને ચોળા મિઠેરે તણાવા લાગ્યા પણ જેમ તેમ કરીને તેણે પેની ડોસીની મદદમાં પહેરી લીધાં પરવળ પૂટ તો એવા બહા ને કન્યા લાગ્યા કે તે તેનાથી એકદમ તો ખમાવા નહિ ધીમે ધીમે તે પણ જેમ તેમ કરીને પહેરી લીધાં પછી તે કીટ્ટીવન સાથે પેતા બસ-મ પમાજવા નીકળ્યા. રસ્તે ચાતતાં તેણે કીટ્ટીવનને પોતાની બીંબી સતાડી રાખ્યા આથી કીટ્ટીવનને હવે સોએ સો દહા ખાતી થઈ, પોતાનો ઘોડો ખોરાની બીક તો મટી ગઈ પણ તે ઉપરાંત એક દળર કાઢિને જેટલી મ્હોળી મકમ આજ તેના ગજવામાં આવશે તેથી તેટલો તે તાલેન બસી, એટલું જ નહિ પણ તે શા ગમતા બધા નોક અને મધી છોડારીએ તેની અદેખાઈ કરી અને

ઝોટા તથા લીના તો એમાં આગળ જ ધારીને રીકે મેલેએ લેયા જ કરી કેમ કે પોતાની સાથે જે કુમારિકા આવી હતી તેના રૂપમાં જ મળી ન હતી ને તેની ગરબરી કરે એવું તેના ગામમાં તો કોઈ હતું જ નહિ મનમાં મનમાં તે રાજકુમારીનો ધણો જ ઉપકાર માનવા લાગ્યો.

ધોડુકે આનતા તેમજે ટેકરો ઉતારીની આવી ને તેની તમેટીમાં તેમજે જોયું તો ગાંધી નાના મધુર ૨૨૭ ગાંધી રહ્યા હતા ખાણનાં ટેબલો પુઝળ મીઠી મીઠી વાનીએથી ભરેલાં જોવામાં ગયાં હતા ઝોટો ગામના પટેલ જેવા હોનાથી સર્વે તેને ત્યાં લગ્નોત્સવમાં લાગ લેતા બેગા થયા હતા આગકો નિર્દોષ આનદમાં આમ તેમ કુદતાં ને રમતા હતા કેટલાક સ્ત્રીપુરુષો કુમારકરીમાં આનદ લેતા હતા કોઈક કહેતું હતું કે કીરતીયન આજ નકરી દારૂ કેમ કે આપણી લીલા જેવી પણ કન્યા એને મળવાની નથી તો પડી એને હરાવે એની તો એના ભાગ્યમાં ક્યાંથી હોય ? ઝોટો પણ રીવાજો માથે રાખીને ગધે ફરતો ને પોતે આવી મું રીને પરણવાથી ભાગ્ય ધારી જાઓ છે એમ માને તો લીલા પણ આ શુભ અનસરે લગ્નવાતી વજવાતી પોતાનાં સગાસંબંધી તથા સ્નેહીઓ ની શુભેચ્છા સ્વીકારતી આમતેમ પોતાનાં સ્વામી સાથે ફરતી હતી એટલામાં સર્વની દષ્ટિ સામેથી આનતા બેઠા ઉપર પડી એને મળું પાડા સગ્નના આનદ મય વિચારમાંથી ઉડીને તેમના ઉપર નહોટું આખરે કીરતીયન આ ને તો ખરો હવે તે કેરી લાડકડીને લાવે છે તે બેસાનું રહ્યું આતુરતાથી સર્વે તે બંને તરફ અનિર્ભેષ દષ્ટિથી જોઈ રહ્યાં પરચુનાં યુગલના મનમાં પણ ધાધમ તો પડ્યો કે આ આવીને અમારા રૂગમાં લગ્ય તો નહિ પડાવે ! બેઠા બેઠામાં ગને જણ મડપમાં દાખન યજ્ઞ ગયા અને આપણી રાજ્યકન્યાને નિહાળતા જ તેમનામાં હર્ષના પોદાર ચોમેરથી ગાંધી રહ્યા એકુતો ૥ વસ્ત્રોમાં પણ તેનું રૂપ દાખ્યું રહેતું ન હતું-નરીરે ભરેલી-ગોરવર્ણની-પૂર્ણ ચદસમાન, પ્રકુલ મુખાર વિદવાળી આ આત્મગૌરી-મહાન્ રેશની પુત્રી હોવાથી સર્વે કરતા ચડે એમાં આશ્ચર્ય પણ શું ? તેને પોતાને પણ આવી સર્વની લાગણી બે ? સ્વાભાવિક રીતે જરા અભિમાન આગુ ત બેલુતી હતી કે તેનું રૂપ અસાધારણ છે તેથી તે સર્વને આજ નાંખશે જ એને કીરતીયનનો મનમાં પણ હવે ગર્વ આવી ગયો તેથી તે ઝોટોની પાને સર્વે જમને સંજોગે એમ કહેવા લાગ્યો કે “બોનો હવે તમારી લીલા કરતા પણ અધિક સૌંદર્યવાન કન્યાને હું લાવ્યો ખરો કે નહિ ! બે તમારું મન તે વાત કથુન કરતું હોય તો લાવો એક દગ્ગર કાઢિન ” એજો પ્રામાણિક માણસ હતો ને જે સાત પ્રકારથી પણ ઈન્કાર જરાય એની ન હતો તેમાં એ વધી લે પણ શી રીતે ? તેથી તેણે પોતાની પરિણીત યુવતીને આશ્વાસન આપતાં કહ્યું કે “ભવે એ તારા કરતાં અતી કન્યા લાવ્યો પણ મ્હારે મન તો સુસારમાં તુજ સમા ખીજ કોઈ રૂપવતી છે જ નહિ ને મ્હારો પ્રેમ દારો ઉપરનો આર્મ-અચળ જ રહેશે ” તેથી તેને જરા સતોષ થયો ઝોટોએ તરત જ ધરમાંથી લારીને એક દુર્ગમ કાઉનની થેની ટેમણ ઉપર ખણખણાટ કરતી મૂખી દીધી તેને એવી ખરીકે ને હોતી કે પોતે દારૂને તેને તો ખાત્રી હતી કે કાઢીનનો ઘોડો પોતે હતો જ સુકો છે તેથી આજ અણધારેલ પગલામ આવેલું એજો તેનું મ્હો ઉતરી ગયું એ સ્વાભાવિક હતું.

‘મરખરે તેના આન આ કળે જે પડશે તે તે વસુદેવ ગાનિમાં દિધે અગરે કરવા વાગ્યા
તે જોઈ રાજકન્યાને તેમો માટે ધર્મી ન્યા આવી તે તે એકદમ આસીને લીનાને બેઠી
પ્રગી જોઈ જોઈ કે લીનાનું સૌંદર્ય મધ સાધારણ પ્રકારનું ન હતું, આખા ગામમાં તે ૧૧ જોઈ
સ્વરૂપની કન્યા ખીજી કોઈ હતી જે નદિ અને ચોતે આમ અમાનક આસી અહીં ૧૬૫ તો
કીચીદીનનો ઘોડા જંગલો જે હતો તેથી તેને કાઢીને લેવી ઉપાસીને તે તાના નરકથી લીનાને
એટ આખી તથા કીચીદીનને મધુ કે તમસી જે આટલા પૂરતી દેવા ન હુ’ એટલે તથા
લીના નેની આસી મહાનુભાવના તથા ઉદાગતા અને સહજાર જોઈને ૧૭ થઈ જ્યા તેમને
એમ લાગુ કે આ કોલ એ જુળી જે લખના તેની જોઈએ, તેઓ તેને પડે પડ્યા જતા ન
હતા પણ રાજકન્યાએ તેમને વાપ્યા હવે લોકોમાં ખ બગાટ જરા નરમ પડશે હતો
તેથી કીચીદીનને તેજે પાઠો દરવાની ઠીક જાણવીને તેની સાથે તે મરને હામીશી તેમનાથી
ધની પડી આતની આતની કીચીદીનની પડીએ આસી તેમની પાછળ ગામના જુવાનીના
કેવલાક કુતુહલમાં જોવાને આવતા આવતા આવતા હતા તેઓ માહોમહે રૂઝના હતા કે આ
નારી ગળને રો કયામાં ઉપાગી ના પો હમે ૨ એને એ પગથી ખગી ૧ જોઈએ તો મગ એ
મ્યા ના છે’

કીચીદીનને મને કેટલા મરમરીના ૫૦ પડતા હતા તેથી તે ખીજાનું મોઠો હતો
તે નતાને ઘેર પડેયના જે તેજે રાજકન્યાને અવર જરાનું મની તેના અવર ગયા પડી જારા
મધ કસી દીધું અને ચિતોનો કે માથી માનીને પેના યુવાનોની મામે ધર્મી જોઈથી મહેરા,
લાગો કે — ‘તે જાન્યાઓ દુ લીજ ગલું છુ ત્યા મુડીમાં કોઈ અહીં ગ્યા તે મુલો જે સમ
જાને’ જુવાનીઓએ નેની ૧૫ કે એ માયાવિના મગ કરાં વિનાનરહેને નદિ તેથી તેઓ
મુડીઓ વાળીને પાગ નામ પચુ એક એ તોફાની ડોકરા પિરતોયનો બહાર રહે રી રોક નદિ
એવે રથજ સનાઈને જોઈથી મુમ પા ના રાગા કે — ‘જાને નગરા તારાથી ગલું જે છે
કોણ જાણે કોનીએ નહુ દીકરી ઉપાડી ના પો દુષ્ટા ખરો હોઈ નો નામ હામ જનાર તે
જોને હાગી વર્તે થાય છે તે સભગી કીચીદીન મ્હો ઉતરી ગયું તેમને તે મ્હો ઉતાર દમ
રાખ્યો ૧૬ કીચીદીન રજો બનતી હતી તેને કને પણ મેટનાક શ દો પળા હમે તેથી
તે અમગી ખજુ બહાર આવતા કઈ મોની નદિ તેજે કીચીદીનને માર પોતાનો ૧૬ લા લખ
કશુ તે આગ્યો એટલે તેના ઉપર તે મેમી મગ ૧ કીચીદીન પચુ પોતાને થોડે સ્વાર થઈ ગયો
ત્યાથી તેઓ પાછા રાજકન્યાના ગાલસભગી જરા નીજમાં માયમાં આવતા રાજક ૧૧એ પોતાનું
આશ્રમ નપાં ૧૨ જગી નહિ રાજાથી કીચીદીન પુછ્યું કે — ‘તેના મેમરઓ તેને મુગરો કેમ
કહેતા હતા કે કીચીદીન ૧ પ્રતાપી જાણુ કે તેમ મ્હો ૧૬ હતું તે પોતાને જે મધ મગ તે તેની
શીતે કમાઈ ખાનો દનો ને તેથી જે તેનો ધર્મ તેને છા જોનો બહારો દનો રાજકમારી આ
માયથી નનુ મધ નવી મર્મી તેન કોની મામે આમ મગ હતી ને વિચાર આવતો તે છ બવાની
પચુ પડી ૧૭ તેજે ત્યા પચુ માવી ને વિચાર થયો કે આવો મુન્દર મગરાનુ યુવાન કુમાર

કમાનાના પતે ૩ ૨૦૦૦ એન એમ વિપાકી એન્ડ કંપની, મુમબઈ

જતો અટકે અને પ્રામાણિક ધધાથી પોતાનું ગુજરાત ચલાવે નો કેવું સાચું તેથી તેણે તેને
મન કર્યો કે “તને રાજસાથે મની નોકરીમાં રહેવું નથી ગમતું” ફીસ્ટીયને અરજી કરી કે
નોકરીના બંધનમાં જન્મારો ગાળવા કરતા તે સ્વતંત્રપણે જીવન ગાળવાનું વિશેષ પસંદ છે
છે કુવરીને પોતાને આ વેળા પોતાના સખની પછી કદમ વિચાર આ થો હંમેશાં મનની
ધુસરી બધી લઇને રહેવા કરતા તે ફરી રીતે છુટથી કરવા ચાહતી હતી તેથી તે કદ વિશેષ
ખોતી નહિ પણ તેણે ગજવામાંથી એક કાગળ કાઢીને તેના ઉપર ૧૦૦૦ કાઉન તેને મળે
એવી ગોઠી શાળી તીન્ડેરી પર લખી પેનાની મદી કરીને તેને આપી ને કહ્યું કે ત્હારી પાસેથી
મહે જે રકમ લીધી છે તે તો આ ચીમીથી મળશે માટે તે તરફ આવજો ચીમીમાં મરી જોના
ફીસ્ટીયન જરા અમકપો અત્યાર સુધી તેને કદી શકા આવી હશે કે આ પોતે જ રાજકુમારી
છે, પણ તે નિશ્ચિતપણે કદી શકે તેમ ન હતું તેની ખોતી ચાલી ને રીતલાત તથા વિવેક
ઉપરથી તેની સહ વધતી જતી હતી અને હવે જારે ચીમીમાં સહી જોઇ ત્યારે તો તેની
ખાત્રી યદુ તેની સાથે જ તે ઘોડેયા એકદમ ઉતરીને રાજકુમારને અરજી નખી પડ્યો પોતાના
સાહસ માટે તે ધણી જ આજીજ સાથે દામા માગવા લાગ્યો અને અમલદારે તેમના જોડા
રાજકુમારીને આટલો બધો શ્રમ આપ્યો હતો તે માટે પદ્માતાપ કરવા લાગ્યો તેની સાથે
જીવિત પર્વત તે તેમનો દાસ બન્યો હતો તે પણ તેણે જીજીયું અને કુમારીએ જ્યારે તેને
પોતાની નોકરીમાં રહેવા પૂછ્યું ત્યારે તેણે તે ધણી ધુસરીથી ચીકારું રાજકુમારીએ તે રિગે
હવે પછી ગોઠવણ કરવાની ધિજા જીજીવી ફીસ્ટીયનને મોપેની વીટી તે હવે પાછી આપવા
લાગ્યો પણ કુવરીએ લીધી નહિ ને કહ્યું કે “તને કદ સઠ આની પડે તો આ વીટી મને
મોકલી મદદ માગજો પણ મદદ માને તો આના રાખામાં હવે વધારે વાર જોગદાર નહિ”
આમ કહીને તે એકની જ ઘોડો દોડાવતી આગળ ચાલી ફીસ્ટીયને સાથે આવવા વિનવિ કરી
પણ તેની તેણે ના પાડી

રસ્તે આનતાં તેને આજના રાજિવન સાહસના જ વિચારો આવ્યા ક્યાં લીનાનું સૌંદર્ય
તેનું માર્દવ-તેની નમતા આદિ સાંભરી આવ્યાં ને તેને તથા ફીસ્ટીયનને પોતે સુખી કરી શકા
હતી તે માટે મનનાં જાનનદ પાનનાં લાગી

—અપૂણ

ગાંધી રજવાડાઓમાં પ્રસિદ્ધ થયેલું, પાકા રગોથી
કેન્સી છાપલો તથા રેશમી સાડીઓ છાપવાનું તેમ જ
જરીનું કેન્સી આરીકામ અને ભરતકામ કરવાનું જીનું
અને જાણીતું ખાતું

જર્મનીઆ ડાઈંગ અને પ્રીન્ટીંગ વર્ક્સ.

લે. ઓફીસ,
સી. પી. હેન્ડ
પોસ્ટ નં. ૪.

આચ,
શ્રીગમ મેન્શન,
સેન્ટ્રલ ગેટ,

ટેલીફોન નં. ૪૪૮૪.

ટેલીગ્રામ્સ "જર્મનીઆ"

[May 1921]

રાજ મહાગાંધીઓ,

નવોંમ સાહેબો, નામદાર સરકારના ધારાસભાના ઓનરેજન મેન્બરો, સમન્સ
જજો, કનેરો, મેજરો, કેપ્ટનો, નામદાર લેટ વાંઝસાચના લેટ ઓનરરી એ હી ની
પોલીમીકલ એજન્ટ, સરકારી સીવીલીયન ઓફીસરો, યુરોપીયન સીવીન સ બ્યનો, એમ
હી ની હીમી ધરાનનારા મોગ કાકટરો તથા દેશી અને યુરોપીયન અમલતરો અને મુદ્દ
રથોમાં બાદશાહી ચાકુતી મામની જગજગહેર દવાખાનુ નપરાય છે એ જ તેની ઉપયોગી
તાની નીશાની છે-ગવર્નમેન્ટ લેબોરેટરીમાં આ રજવાડી દવા એના નામ જ યએન છે

બાદશાહી ચાકુતી.

મમે તે કારણથી યમાવેની તાકાત, પાછી લાવે છે પુરુષાતન કાષમ રાખે છે
આ રાજવેશી ચાકુતી વીર્ય વીકારના તમામ વ્યાધી મટાડે છે અને વીર્ય ધટ્ટ ગનાની ખરૂં
પુરુષાતન આપે છે ખરી મરદાષ આપનાર અને નગના માણુમને પણ જીવાનની માફક
જોતવર ખેનાવનાર આ દવાને લાભ લેવા અમારી ખાસ ભગામણ છે આ દવા વાપર
વામાં કાષ પછુ જાતની પડેજની જરૂર નથી. ૪૦ ગોળાની કમી એકના રૂપીયા દશ

બાદશાહી યુનાની લેપ

ઉમદા દવાઓમાંથી આ લેપ જનાવેલ છે ખરૂં પુરુષાતન લારરા માટે આ લેપ
ફતેહમદ ધલાજ છે આઉમ એકની ખીના રૂપીયા આઠ

[May 1921] કાકટર કલ્લીદાસ મોતીનમ, સર્જકોટ, કાઠીયાવાડ.

અનતાન

અનતાન—ઉલટીને તરત જ બંધ કરે છે.
 અનતાન—પાશ્વગદ્દિ માટે અડધીર છે.
 અનતાન—ગદ્દિ માટે એના બેવી એક પછી
 ચીજ નથી.

આખો વખત એ એ કરનારાઓએ અનતાનની તરત જ ઉપ
 યોગ કર્યો.

દરિયાની મુસાફરી કરનારા દરેક માણસો ત હુન્દતી માટે
 અનતાન પાસે રાખે છે.

અનતાન—ગાનારાઓ અને બાઈબ કરનારાઓ પોતાના કદરે માટે
 અનતાનનો જ ઉપયોગ કરે છે

અનતાનની એક બે ગોળાઓ પાનમાં ખાવાથી પાનરો અગ્નિ
 રવા આવે છે ને ગોળાઓ દુર્ગંધ દૂર કરવા માટે અનતાન વાપરવાની
 ખાસ લગામણ કરવામાં આવે છે

અનતાનનું એક પડીકું આજે જ ખરીદો.
 માફ પાકુ ગોળા ફેન્સી કળી સાથે રૂ ૧
 મધ્યમ પડીકું નીચલી કળી સાથે ૦-૪-૦
 નાનું પડીકું રૂ ૦-૧-૦
 સોલ એજન્ડસ—અનતાન એજન્ડસી,
 (૭ આર ચોમ્પ)
 જુઆમસજક, મુબરક,
 દરેક આખરદાર વેપારીઓ અનતાન વેચે છે

સો વરસનું પુરાણું ખાંતું

જુના ગોપાલદામ બરફીવાલા અને
મીઠાઈવાલા

મુબારક

મોઘા મગાલા અને ગ્યન્ધ ધીની ઉત્તમ ક્રીડાઈઓ માટે

એક દેશ ભારતની બવામલ કન્ઝમા આવેછે.

બામની બારી

ખીસ્તાલી ગ્યરશી

મોનાના પડા

માવાના કુધુગ

કોપરા પાક

ખાચુદી

શીખડ

મગન ધગેરે

મપ્પી નાતની

મુતરફની

દલવા

વેનીના ચુનાવ

ગોરે જ વીગેરે

મુકા દલવા

દરેક જાતના

અપરણીના લાડુ

બુદીના લાડુ

જનેલી મેસુર

મુગની મીઠા ગિઠ—મગજ પારી

ટેવીઆફિક્સ એગે, " Burfee Shop "

સી. પી. ટેન્ક ટેલીફોન નં ૧૧૦૭

[જાહેરખબર માટે આ પાનું આપનાનું છે]

[જાહેરખબરો માટે ઉત્તમ્મહી ને અંતુભરી દેનવાજમે લેખો છીએ.]

એક અવાજે વખણાયલા પુસ્તકો !!

જરૂર જ વાંચો

ગુજરાતી પુસ્તકાલયોમા સંગ્રહવા યોગ્ય પુસ્તકો:

કથા ની પાખી યાગન્ડીંગમા

લેખકો ની નીચે સાથે

૧. ગુલામખિગીના ગાજી સચિત્ર નાર્તા અ સાં વિમળા મેતનાડ

૨૧

રૂ ૨-૦

૨. લલિતના નાવ્યો રા લલિતના કા પોના સમ્રાટ

રૂ ૧-૧

૩. માગી વીસ વાર્તાઓ સચિત્ર નાર્તા સમ્રાટ રા પ્રેમપ્રભાટ

છા દેસાઇ, બી એ, એચએન બી કૃત

રૂ ૨-૦

૪. સાક્ષરજીવન અ ગોનર્વનરામ ત્રિપાઠી કૃત

રૂ ૨-૦

૫. ઉપાકાન્ત સચિત્ર નાર્તા રવ ભોગીન્દ્રરામ દીવેગિઆ બી એ કૃત

રૂ ૨-૦

૬. કમલાના પત્રો રા શિવનાન ઉત્તમરામ યામિક કૃત

રૂ ૨-૦

૭. અરવિન્દ ઘોષનું તત્ત્વજ્ઞાન રા મેતીનાન જ્ઞાન જ મહેતા કૃત

રૂ ૨-૮

૮. હુ, સગલા ને મિત્રમણ્ડલ રા ધનશુભનાન કૃ મહેતા કૃત

રૂ ૨-૦

રૂ ૧૫-૮

નોંધ સમાલોચકના જે ગ્રાહકોએ ૧૯૨૧ ને ૧૯૨૨ ના લનાજમ

લયા હો તેમને આ આખો એ રૂ ૧૪ ની કિમતે આપવામા

આવશે. પોસ્ટેજ તથા વી. પી. ખર્ચ વધારેતું.

લખો — રમણીયગમ ગોનર્વનરામ ત્રિપાઠી,

મોરારજી બિ.હી.ગ. નં. ૨, ગિરગામ, મુંબાઈ.

જરા જરૂર વાંચો.

આ દીનેશ્યગતા અતઃ ગાંધી આ ચર્ચા પુરૂ થાય છે. અને અનેક મુશ્કેલીઓમાં રહીને પણ અમાના કષ્ટદામ આલોક જે, જે ગમ્યા તુલ્ય છે ગાંધીજીનો મામણી મમાલોચક્રમાં ફરી ચિત્રો દાખવ કરવામાં આવ્યાં છે અને આ ચર્ચા લેખોની જમિતિ પાલ પવરે કમિટી અને C આ પ્રેક્ષાની અપાઈ છે. આ રી મર્યાદાલોક અતુલોતે નુકસાનકારક નિર્નય કુરીએ કીએ કે તેના ચર્ચ-વૃદ્ધરના આલોકો તેની સાથે ગીતે તેમજ નુના આલોકોના નામ નોર્સવી આવીને મામિતે નવ મગીત મરદે આપનાં કૃપા કર્યા. જેમના લરાજમ આ અતઃ ગાંધી પુરૂ થાય છે તેમને જાને-વિનયિ છે કે વૃદ્ધર ના લેરાજમના કીનીયા છે વજતી ગપાલે આલોકી આપના, વી. પી. ધી પુરૂ અર્થ અને અતઃ મેજનતા વિલખ થાય છે મારે જ.

મ. ગાંધી, ડીસેમ્બર ૧૯૪૧

મમાલોચક્ર ગોપિમ.

લખો.

મોજા ગાનગીતના લલ્લાલ

અરુણાદય.

—વાર્તાઓ—

રમ-દીક્ષા સચિવ

અઝાળા ઉપર અઝાળા

રાજકુમારીનું વિચિત્ર સાહુમ

ઉપરાંત

કાન મહુને નાર વાગે અમરેગેનું સચિવ
ગન્ધાનગોકન વિગેરે

તનોઓ

ન અખાવાલ જુવાળીરામ જાની, બી એ
ગ. મન્દ્રશકરે નર્મદામેર પડ્યા, બી એ, એનએન

પ્રમાણક

રા. રમણીયરામ ગોવર્ધ

૧

અનનાન પા	જા પુઆલી
રમણીયરામ વિપાળી	૧૯૨૨ નો
૬ કાન દેસાઈ	નવો મક
નરસાઈ જજુમરીઆ	તથા ૨ થાય છે
જાનિનાન	૧૨૨ ના
અળીય	લવાજમ
પદ	મળીયા રથી
કોર	૧૨૧ મોલક
વિનયક ત	ગાપના—
અમાલીન રાહ	માલેનિ
હરિનાગાળી આચાર્ય	વિનયિ કપી
કનિ ગુમમ વિરે	જી

[તાલેન્ગમર મારે આં પાનુ આપનાનુ છે]

[તાલેન્ગમર મારે હિમાલી નેં અનુભવી કેવરાએ જેઓ પીએ.]

એક અવાળે વખણાયલા પુસ્તકો ! !

૪૨૭ નાથો

ગુજરાતી પુસ્તકાલયોમા સમ્રહવા યોગ્ય પુસ્તકો.

૩૫૧ ની પાળી ગાઢ-લીંગમા

વેપરા ની પાળી સાથે

૧. ગુવામજિનીનો ગજળ મચિત રાત્રી અ સા વિમળા મેનનાસ

કૃત

૨૨-૦

૨. લલિતના કાવ્યો ન લલિતના મ પોના સમ્રદ

૩ ૧-૬

૩ મારી વીરા વાર્તાઓ સચિત રાત્રી સમ્રદ ના કેશવપ્રસાદ

બો દેસાઇ, બી એ એલએન બી કૃત

૩ ૩-૦

૪. આકાશજીવન ના ગોવર્ધનરામ ત્રિપાઠી કૃત

૩ ૨-૦

૫. ઉપાકાન્ત મચિત વાર્તા રવ ભોગી દ્રસા દીવેગિઆ બી એ કૃત

૩ ૨-૦

૬. કમલાના પત્રો ના રિતનાન ઉત્તમગમ વાસિક કૃત

૩ ૨-૦

૭. અરવિન્દ ધોપનુ તરનજાન ના મેતીનાન ગેહલ ન મહેતા કૃત

૩ ૨-૮

૮. હું, સરવા ને મિત્રમૃદુલ ના પલ્લવપ્રવાન કૃ મહેતા કૃત

૩ ૨-૦

૩ ૧૫-૮

નોંધ સમાવેશકના જે આલોકોએ ૧૯૨૧ ને ૧૯૨૨ ના લનાજમ

ભર્યા હુને તેમને આ આખો સેટ રૂ ૧૪ ની કિંમતે આપવામા

આવશે. પોસ્ટેજ તથા વી પી ખર્ચ વધાવેનુ.

લખો — રમણીયરામ ગોવર્ધનરામ ત્રિપાઠી,

મોરારજી બિ-લીન નં. ૨, ગિરગામ, મુબાઈ.

જરૂર જરૂર - વાંચો:

આ હિમેન્બરના એક માથે આ વર્ષે પુર વાય છે. અને
અને સુરેલીઓમાં, જીતે, પણ અમારા સંસ્થાન માલિકો જે
અન્યો, હુસ કે અથા જુલાઈ મામથી અમાલોવમ્મ ફરી વિરો અમલ,
ફેનામાં આવાં છે અને આ વર્ષે લેખોની ભૂતિજા પુત્ર નપરો
અનિક-અને ઉગા પ્રગોની અપાઈ છે આથી સર્વ આહુત અધુઓને
નમ્રતાપૂર્વક વિનંતિ કરીએ ખીએ કે નરા નર્પ-જલગ્નના માલિકો
તરીકે આવુ જીતે નેમ જ નરા માલિકોના નામ, નોનાવી આવીને
મોખિકેન ધડુ મગીન મદ આપના કુપા કન્ગો નેમના લરાજમ
આ એક આથે પુરા થાય છે તેમને માને વિનંતિ, કે ૧૯૨૨ ના
લેખોનના કેપીઆ ક્રેવળતી થપાલે મોદલી આપના વી. પી. થી
કુધુ ખર્ચ અને એક મેળવના વિવેચે થાય છે માટે જ

મુખાઈ, હિમેન્બર ૧૯૨૨

અમારો અચ્ચે, આલિસ.

લેખકો.

અનનાત પડના	જા યુઆરી
અમીયરામ ત્રિપાઠી	૧૯૨૨ નો
અનનાત દેસાઈ	નવો ૫૬
નહુશાઈ જલુમીઆ	તેયાર થાય છે
અપ્પાનનાથ	૧ ૨૨ ના
અમી ૧.	લરાજમ
અથ	મતી નાં રથી
કોઈ	લેવી મોલક
વિનયકાન્ત	આપના—
પનાથાન શાહ	અનમરિ
રિતારાણી આ સારી	વિવિધી ની
તિ નમમ રિગેરે	ખી

અરજીદાર.

—વાર્તાઓ—

અ-લીક્ષા સચિત્ર

અઝના ૮૫૨ અઝના

રાજકુમારીનું વિચિત્ર માહુમ

ઉપગત 'કા'ન મહુને સુરે નારે અરજીદારેનું સચિત્ર
૧ થાવલોકત રિગેરે

નત્રીઓ

૧. અખાવાવ યુવાખીરામ જાની, ખી એ

૨. વન્દ્રશાસ્ત્ર નમ્હેશાસ્ત્ર પડ્યા, ખી એ, એલએન

પ્રકાશક

૨૧. રમણીયરામ ગોનધનરામ ત્રિપાઠી.

વિવાયતી તીજેરી કેવ તીજેરી, અમેરીકન તીજેરી

અને ગોદરેજની ગામડી તીજેરી

શેઠ હરગોવિન્દલાલ જમનાદાસ રામજીએ તીજેરીઓ ખરીદ કરવા

ચહેવા તપાસ કરી તેનું પરિણામ

મેગર્મ ગોદરેજ અને યોર્કસ, મુબઈ.

જન મારા તથા મારા મેલી માટે ચારથી પાંચ તીજેરી ખરીદ કરનારી હતી તેથી તમને સારે ઘેર જોવા પાડતા તમે મને મંગના આવેના પણ તમારા મારી સાથે મેળાપ થએલા નથી તે દરમ્યાન મૂળજી જેઠા મારકાટમા આગ લાગી અને તે આગથી તમારી તીજેરીમતો કેટલોક માન હળી ગયેલો માવમ પડ્યો તેથી તમારી તીજેરી લેવા વિચાર મારી ગયો. જોઈ હમેશો વિચાર મરી અમારા રનેલીની જોરીસ મારફત અમેરીકા ક્રાન્સ અને હિંડાના તીજેરીવાળાના કેટલો તથા કાયરમુદ્દ તથા બગરમુદ્દ તીજેરીની હરીજો મંગાવી અને તે વાચ્યા બાદ હું ત્યાં મારા રનેલી મિત્ર એવા નિર્ણય ઉપર આવ્યા કે તમારી તીજેરી ખરીદ કરી એ વધારે સાર છે તે ઉપરથી મારે માટે બે તથા મારા હોલી માટે બે મળી ચાર તીજેરી બનાવવાનો તમને જોડ આવેશે છે જે તૈયાર થઈ મારા ખીજ રનેલીનો વધુ જોડર આપવા વિચાર છે. ત્રી હરગોવિન્દલાલ જમનાદાસ રામજી

મૂળજી જેઠા મારકાટની આગમા ગોદરેજની ૧૦૧ તીજેરી હતી જ્યારે ખીજ મેકરોની કોઇની એક કોઇની બે અને મોળી ચાર એટની જ હતી.

ગોદરેજની ૧૦૧ માહેની સાત તીજેરીમા સઘળુ બગી ગયું હતું અને આગમા થોડું થયું નુકશાન થયું હતું જ્યારે ૮૬ મા સઘળુ સનામન રહ્યું હતું આ ૮૬ માટેની સઘળીને બહુ તાપ લાગ્યો હશે નહીં પણ ૨૫ તીજેરી એટલી તો ગરમ થઇ ગઇ હતી કે કેટલીક ઈંટી ગઇ હતી, કેટલીક મરડાઇ ગઇ હતી અને કેટલીકના પીતના દેડલો પીગળી ગયા હતાં. આવેલા સખત તાપ છતાં દરેક માહેના મગળ દાગીના વિગેરે સઘળુ સનામન રહ્યું હતું વાચનાર પુત્ર કે આટલો સખત તાપ છતાં ૮૬ તીજેરીમાં જરાયે નુકશાન નહીં થયું સારે આઠ તીજેરીમા થવાનું કાગળું તો તેનો જનાબ એ છે કે

જે તીજેરીઓમા નુકશાન થયું તે લડાઈ દરમ્યાન બનેલો હતો અને જેમા બહુ મજબુત ગરમી છતાં કંચુ બળ્યું નહીં તે લડાઈ પહેલાની હતી

કપડિયા ભાઇઓએ જોયું હતું કે જુની તીજેરીઓમા નુકશાન કંચુ થયું હતું નહીં પણ નનીઓમા થયું હતું પણ તેનો ભેદ નહીં બહુવાધી તેઓ એવું જાનતા હતા કે ગોદરેજે તરફાનમા સારી તીજેરીઓ બનાવી અને કાગ ચાલવા પછી દગો કરવા માડ્યો

ખરો ભેદ એ છે કે કાયરમુદ્દ કરવા માટે જે જે વસ્તુઓ ગોદરેજ તપરે છે તેમાની ૧૦૦થીક જે આ દેશમા ચલી નથી તે લડાઈ વખતે પુરતી મળતી હતી નહીં અને તેથી લડાઈ દરમ્યાન બનેલી તીજેરીઓને નુકશાન પુરું હતું

એ આગ વખતે બે દુકાનમા બે ૧ તીજેરી જોડાજોડ હતી એ ગોદરેજની અને એક બહુલીતા નોગ વિલાયતી મેકરોની અને મને કેનાળ જ્યારે ગોદરેજની તીજેરીમા સાત સનામન હતું ત્યારે વિલાયતીમા બગી ગયું હતું

આગ પછી જે રોલે શેઠ હરગોવિન્દલાલ જમનાદાસ રામજીએ ક્રાન્સ, વિલાયત અને અમેરીકા કાગળો લખી કોણની તીજેરી લેવાસાચા છે તેની તપાસ કરી ગોદરેજની ચાર તીજેરી લીધી તેનું કંચુ નહીં જના ગભરાટમા મેળોલી કરી મેલી જે પટવાક મપડિયા રોડએ પરવેલી તીજેરીઓ મંગાવી છે તેઓએ હવે વિચાર કરવો જોઇશે

ગોદરેજનું કારખાનું — જેસ કપની પસે પડેન — મુબઈ

તમારે ત્યાં શુભ પ્રસંગો પર

દી-પાઠી—

નાચ-પારદી—

એટ-હોમ—

ધવનીગ એન્ટગ્રેનમેન્ટ—

ધત્યાદિ મેળાવડાઓમાં—

રીફ્રેશમેન્ટસ માટેની ગોઠવણ કરવાનું અમને મોપો-
શંકું કામ—

વાળખી દામથી—

ટુક વખતમાં—

અને તમને ૧૦૧ ટકા મંતોષ મળે તેવું કરી આપીશું—

એન્ટીમેટસ મગાવો—

ભાવ તાલ જરૂર પુછાવો—

ગોવિંદજી વસનજી

મુખ્ય ઓફીસ—ચીરામ ડાગ,
આય નં. ૧-કોલેરકોલ,
આય નં. ૨-ચીરોડકો

મુખાર્ડ, ટલીકાન ૧૫૫૬
ટલીમામ્મ—
“Sweetmar”

Feb 19

પંકાયલા, પુરાણા અને પ્રજાપ્રિય મરશીન

પોલીશની શરૂઆત કરનાર .

આ ધધાને આ કેમનેબદ્ધ ધવાની સરપટીપર લાવનાર

ઝવેરી કાનલ માલલ

આ નામ કોણ નથી જાણતું ?

પહેલા પાશાનીયર

હલ પણ કઈ નવી કૃતિઓ,

નવા ઘાટ, નવા રાજગાર, ને આ અનેકાદે

તૈયાર કર્યા જ બધા છે !

ફક્ત પધારી તરવો હાઈ નેશો તો

જરૂર જ મોહશો !

પરિણામે અમને ખટાયા વિના

છુટકો જ નથી !

પછી આજે આવો કે કાલે !

અખટુલ રહેમાન સ્ટીટ, મુંબઈ

ટેલીફોન નં. ૭૮૨

સીમા કલ્યાણજીની કુંવરી
અમૃત તુલ્ય દવાઓ

ક્રાંતિના નિમિત્તના માટે

ଅନ୍ଧାର ଧାଉଁଶି ଶିଖର ଧାରା ହରା

ਪਾਤਸ਼ਾਹ 'ਤੇਰਾ ਜਾਇਦਾਦ-

સિંચન બાટલી એકના ખાના થાર

તાવનું ચાકરીર મિશ્નર.

આ મિત્રો ટાકીયા અગતીયા મારગીત મઃ ૧૫ ૪૫ બી નીચળતા મહે ભૂતના
હી, તવ ઉપર તામ માણુ નાનું જે મારે નમન માતા માતા અતુલો નીચુદ
કરવામા અભાષ કે આ મિત્રના ૧૨૩ ૪૫૫ ૧૦ નીચળતા મિત્રો તક માણુ
મહા તવ છે પીછ દવાએ જે તવ હિતમાં બી રૂપે ૫૫૫ ૧૦ તેમ મા દવાથી
એવું કરું ૫૫ અગત્ય પરી તમ તવ તા એ મેલા મા યુધી ૫
-મન આપી અતના આના આ

ગાંડીવ જોન્ડી-રૂસેટીક બામ.

[illegible]

१. जमरा नदीमा १ मा १०००० नदीको नाम गरी-
 २. जमरा नदीमा १०००० नदीको नाम गरी-
 ३. जमरा नदीमा १०००० नदीको नाम गरी-

ଓଡ଼ିଆ ଶିକ୍ଷାପ୍ରଣାଳୀର ଶିଳ୍ପ ଶାସ୍ତ୍ରୀ,

૪૩૦૭૯ !

આતંક નિગ્રહ ગોળીઓ

નાટે એ રાત દુનિયાને જુલાન ૧ જરૂર છે કે જેને અઠ શાન્તિની અસરવારક અને અસાધારિક રા જે પાચતદશિ, મન, મગજ, શાબી, વીધ, નમળાઈ વિગે રેમાં જે કાઈ કોય કે વિ-નર હોય તે તમામનો નાશ કરી, કરીરને મજબુત અને બળવાન બનાવે છે એ જામતમા લાગો સાર્ટીફિકેટ વગર માથે મળ્યાં છે એ તેની સચ્ચાઈના પ્રમાણે છે કિમત ૩૨ ગોળીની ૩૫૧ ૧ નો રૂપિયો ૧

વધારે વિગત જાણવા માટે મફત મળતું અમારૂં પ્રાઇસલિસ્ટ મળાની વચિ, નાકિક શ્રીઓ

વૈદ્યશાસ્ત્રી મહિંશકર ગોવિંદજી,

જામનગર-કાશિપુરા

સુબર્ષ પ્રામિ આંશીસ,

કાનબાદેવીરો-સુબર્ષ

Oct 21]

જો

તમે અન્ય દવાઓનાં મોની જાહેર ખર્ચો અને મીઠા વખાણોથી છેલરામા હો
અને તમારા પૈસાનકામા શુમા થા હોય તો

વાપરો

અમારા 'કામવિનોદ ગુરિકા' ને જે કમજોરના જુરાં કરેહોને નિરમૂળ કરી
સરીરમાં નવીન જીવન અને વેગ ઉત્સાહ બારી નિરાગ થયેલી જી હોગીને ગ્સમય
બનાવી નવીન યુવાની લાવે છે

કિમત ગોળી આળીસની ૩૫૧ એકે ૧૩૫૧આ દર્મ ૧૦

બી. મહેતાની કંપની.

[Dec 21]

મારગર હાઉસ

'સુબર્ષ' નં. ૪.

પાકા ગતા કેન્સી છાયલો મળવાનું ગંતવર ખાતુ

અમારે ત્યાં હવે જાતનું રેશમી

તથા મુતંગડાંમારીઓ છાપ-

વાતુ તથા ગંગાતુ કામ

ઘણી જ ગણાજાયી

કરી આપામા

આપે છે.

ઠેકાણુ મોઢી

ગણજો.

શાં
કેલસાલ
કોશીસાલ

અપર કાવળા

દેવીશાહ-મુકામ

ઉ ગામા જેની

દેરાનની સુદર ગજાઈ

માર વરોધી અમાર

ખાત પ્રસિદ્ધ છે

એક અખત પધારી જરૂર લેડ
જમોલ.

કેશન જન—પહેલા પ્રકા મગજ માટે તેન છે

કેશન જન—મગજના માનવત્વએને પુટિ આપે છે

કેશન જન—માગને ખરી પાના અટકાવે છે ને વાગનેજથા
અંધ હગાક છે

કેશન જન—આખો દિવસ મગજ માગી કરનાગએને ખાસ
સાતિ આપે છે

કેશન જન—સુતાઇ તથા ગાંઘાઇ માટે સારી રીતે વપરાય
છે કિમત એક રીશીનો ૩ ૧, પોન્ટેજ ભુકુ

પ્રમેહખિન્દુ શું છે ?

પ્રમેહખિન્દુ—જીવા પિત્તની બૂલોથી થયે તે રાગો મટાડ છે

પ્રમેહખિન્દુ—આંદા વિગર બાકર રોગો ઉપર અદ્વત રીતે ફાયદો આપે છે

પ્રમેહખિન્દુ—આ દર્દીના નાસાગી થોડા જ ખાતમા મુખિન અપાવે છે, તાવ,
અદ્વતિ ગમ વિગરે સારી ગીતે દૂર કરે છે

પ્રમેહખિન્દુ—આ દર્દીથી પોગતા દરેક જાણે નાપ, પુ

દરેક ગામગીર ફાપો જો, પંકિમ પગરે તે આના ના જુદા

કવિરાજ નો ભદ્રનાથ, રોગ, મનભેર રીપોમા હોડર,

૧૯૮૧ અને ૧૯૮૨ માં મિત્રપ્રેસ પ્રેસ, કલકત્તા

૧. આપના ઓર્ડરમાં અમારા ચક્રની પેલા લોકો

[illegible]

३७१५४६७८९०१२३४५६७८९०१२३४५६७८९०

અકરીર દના !

ખંદી મટાડ માગ,
ભૂમ લગાનાર,
દરત નાક વાવનાર,
ઉધ વાવનાર,
તાકત વાવનાર,
તાઝની વાવનાર,

છેતદાર પીછુ

૭ છવન સાથે વાપરી નૂઓ

વ્યવસ્થાસાથે

છવન

ગતલ દોડના રૂપીયા બી.

પુણ્યનાર ખોરાક !

ગળી નીચી,
નળગા મળગા,
નાના મોટા
મી પુરુષ,
સોને મારે,

છવનવધક દના

૮ ઠાપ્પારાન નાથે વાપરી નૂઓ

છંદુ રામોત્તુલક નાથે વિમિટલ.

ગોળી-ગળ રેડ, મુખ ૧૩.

નૂની મટાડનારી, કાલબાદવી.

પ્રસિદ્ધ વ્યાપારિક વ્યવસાયી
ગતલ તીર મગાવો

જુના અને જાણીતા ઝવેરીઓ

રામજી ભગવાન એન્ડ પ્રધર્સ.

૨૦૯, રોય નમણ સ્ટ્રીટ, મુંબઈ.
સારા ચિત્ર (Muffchain-Bombay) ટેલીફોન નં ૬૭૪

સમાસોચકની જાહેરખબરના ભાવ

એક ખાત માટે એક જાણ પાતુ રૂ ૧૫ અથવા પાતુ રૂ ૮ પા પાતુ રૂ ૬
—જ્યાં ભાગ ૫૨ માસ ૧૦ વી મુતને ૮ મટલ જોજા ખપત માટે કે ખાસ જ્યાં
માટે ચાતુ ભ ૪ ૭૫ પચીસ રૂકા ૪૫૫૨ નેનામા આવગ
—કરર ઉત્તન ખમ ભ ૪ મટે ૩૫૩મા મળવ વા ના રખીને પુછાવવુ
—જ્યાં જાન જનામા છ ના છે તેમા ઘટાડા સત્ત રાકશે નહિ વવતી જર્તી મોધસારીને
શીધે આ જાન ૧મે તે રખતે કરો શરો વડુ માટ નયો વા ખપર મળો
રમણીયનમ ગોવર્ધનનમ ત્રિપાઠી, પ્રકાશ
સમાસોચક જે પ્રિસ મોર રજો જે કુળી સ સાત નખર ૨/૩૬ સેન્ડહર્સ્ટરોડ ગિરગમ, મુંબઈ

તૈયાર છે .

તૈયાર છે .

૨૧ છગનદાસ હરિલાલ પંથ્યા, બી એ, ફત

- ૧ એક અપને લગ્ન નરલકથા આવૃત્તિ બીજી સચિત્ર રૂપીઓ એક,
- ૨ કોર્સ્ટનુ અનુકરણ પુસ્તક બીજી ગ્રામ આના,
- ૩ મનોબજક નાર્તાવધિ લાગ બીજી રૂપીઓ એક

મિત્ર એમ ત્રિપાઠી એ ૩ કપની,

મવમાટેની રોડ, મુંબઈ

[Nov, ૨૧] “અને જાણીતા પ્રદેશકો વેચનારાઓને જ્યાંથી મોકી રાકશે

દયા ધમકો મૂલ હય

સાચો સનાતન ધર્મ

દયા જ છે.

એ રથા-એ દાન કયા વાપરો ? તે ધર્મ
કયાથી મેળવો ? નિ નમ્ર-નાગો નમાયા
નિગધા, ભૂખે મરતાં, અજ્ઞાતાના યોગ
અન્યાયામાં સમડના બાળકોને ઉઠારો,
તેમને ત્હમ્હારી જ મતલિ ગણો-ત્હમ્હારા જ
બાળકો ગણો તે તેમના કુવાલામાં ઉઠારો
તો જ ત્હમે ધર્માભિમાની-દાનેશ્વરી કહેના
ગો. આના દાન કરનાતુ એક જ પ્રસિદ્ધ
મ્થય નડિઆદ હિન્દુ અનાયાશ્રમ છે,
મેંકડાળીયાન બાળકો તારે ત્યાયથાશિતિ
દાન મોલો--હિન્દુ અનાયાશ્રમ નડિ-
આદ

[Nov 21]

સહિતા

વાનિતા-આશ્રમ: નડિઆદ.

હોની કુમારીકાએ, પશ્ચેલી કન્યાઓ, વિધવાઓને આ
મંચામાં સમૂત, ગજરાતીનુ જ્ઞાન આપનામાં, આરે છે, સ્ત્રીવળ
ભગ્ન શીખનારામાં આરે છે રૂઢીઆનો ઉપયોગ કરાવનામાં
આરે છે

દાનેશ્વરીઓ ! ધનિકો !

ત્હમોરા દન આ રાષ્ટ્રમાં યે વેરશે સર્વ. જગ્તાયે વધારે
મી-દન, ઓ'એ ॥ ઉપયોગ કરે છે, ધાર્મિક જ્ઞાન પણ આપનામાં
આરે છે.

૧. આપના ઓ'રમાં સમારે ચકા નોંધ લેશે

મુંબાઈના સુપ્રસિદ્ધ ઝવેરીઓ.
ઉત્તમ કારીગરીનાં અનેક નમુનાઓનું પ્રદર્શન !

મોહનલાલ એન્ડ કંપની,
દરેક પ્રકારના સોના, ચાંદી અને ઝવે-
રાતના મનપસંદ ઉત્તમ દાગીના

બનાવનાર ને વેચનાર.
નં. ૧૯૭-૨૦૧ શેખ મેમણ સ્ટ્રીટ,
ગણેશવાડીની સામે, મુંબાઈ.

છાપખાનાઓના માલીકો, પુસ્તકો પ્રગટ કરનારાઓ,
અને

લેખકો માટે ખાસ !

ઉચ્ચ જાતના અંગ્રેજી, અમેરીકન અને એના બીજા બનાવટના દરેક
સાદજના ને વજનના છાપખાના કાગળો એકપોરે પેપરો, આઉન
પેપર, આપેપર બાઈબલ કલેથ અને છાપખાનાઓને લગતી હરેક
પ્રકારની અપ—ટુ—ડેટ ઉચ્ચ 'એકરો'ની પ્રિટીંગ મશીનરી ત્રિગેરે
મળી શકશે ભાવ તાલ તથા વિગત મગાવેના. એક વખત પુછાવ્યાથી
ખાતરી થશે.

મીલોમા વપગતા

કેસીંગ પેપરો, સ્ટેશનરીસ વિગેરે પણ મળી શકે.
ઓફિસોને લગતી સર્વ પ્રકારની સ્ટેશનરી આદિ પુછાવે.
લખે: રમણી પ્રગમ જોનર્થનરામ ત્રિપાર્થી,
મોગજી પ્રિન્ટિંગ નં. ૧, ગિરગામ, મુંબાઈ.
તારક મગનાક 'સમીતીયક' મુંબાઈ.

સ્વ. ગોવર્ધનરામ માધવરામ ત્રિપાઠીકૃત

સંસ્કૃતીયદ્	ભા. ૧ લો (જ્ઞાનમી આદિતિ) ૩ ગા	} ચાલે ભાગની કિમત મનામના રૂપીઆ.
"	ભાગ ૨ જે (છટ્ટી આદિતિ) ૩ ગા	
"	ભાગ ૩ જે (ચોથી નાદાત) ૩ ર	
"	ભાગ ૪ (ચો થાથી આદિતિ) ૩ પા	

મળવાનું છેકાલું ૧. એન એમ ત્રિપાઠી એન્ડ કંપની, પ્રિન્સેસ સ્ટ્રીટ, મુંબઈ

૨. રમણીયરામ ગોવર્ધનરામ ત્રિપાઠી,

ગોરાગઢ મીલીંગસ, ગીરગામ, મુબાઈ નં ૪

૩ અને મર્ચન્ટ પ્રિન્ટર્સ યુનિયન

ધી બેંગાલ સ્વીટમીટ એસ્પોરીયમ.

પારેખ હુસ્તીટય મામે, નં ૬૩ નેન્ડરવર્ટ રોડ,
ગીરગામ, મુબાઈ

ખેરખરી શુદ્ધ સ્વેદશી મિઠાઈ.

ચોખ્ખો અને પાકો માવ

અમીરની જાતભાતની અનેક જાતની મીઠાઈ મુબાઈની મોખીન પ્રજાને માટે
અમારે ત્યાં રાતદિવસ તૈયાર રહે છે કનકતાના વખણાવતા રસશુદ્ધતા, રાજ
લોગ, સીતાબેગમ મહીદાના, દીવકુન સદેશ, પાનુઆ તિગેરે બોક
જાતની મીઠાઈ કનકતાના કુશન કલેપમે તૈયાર કરે છે

અમારી મીઠાઈ તા ભલે પેણા જ મધ્યમ છે ઉપરાંત મુબાઈની પ્રજાને અત્યુચ
એની વાનગીઓ પણ તૈયાર ખાંચે છીએ

સમગ્રમાં અને જાહેર પાર્કમાં માટે ખાસ મોરચા નેરામાં આવે છે ને
મધ્યમ માવે જનકીથી લઈને જામીન માન પુરો પાનુઆ આવે છે,
આ નહિ ચાખેલી મીઠાઈ માં ઉત્તર રાત્રે તો આહોરોત્તર હમેશા સતેજ પામે
એની અમે જામીન પાંચજુ સુધી છે

August 1921

અનુદેશકરં ધાત્વે સ્વયં પ્રિયદિતે ચ યત્ ।

સ્વાધ્યાયાધ્યસને ચ્ચ વાઙ્મય તપ ઉચ્યતે ॥ ગ મી ૧૦૮-૧૫

પુસ્તક રૂંદ મુ.]

ડીસેમ્બર, ઈ. સ. ૧૯૨૧.

[આ. ૧૦ મો.]

તત્ત્વી—રા. અમાલાલ જીલ્લાખીગમ બાની, બી. એ.

ગ. ચન્દ્રાકર નર્મદાશાસ્ત્ર પદ્યા, બી. એ., એલએલ. બી.

પ્રકાશક—રા. રમણીયરામ ગોવર્ધનગમ ત્રિપાઠી.

વિષય.

વિષયાનુક્રમણિકા.

૧. પરદેશી કાપડનો બહુલકાર પરદેશી મીલો કે ચરખા
રા. રમણીયરામ ગોવર્ધનગમ ત્રિપાઠી ૪૮૫
 ૨. અબાધિતે મત્ય. સન્નિત
રા. ઠાકર ૪૮૧
 ૩. મોમા દ કોરો
ગ. હરિનાગપથુ ગિરિધત્તા. આચાર્ય ૪૮૨
 ૪. કવિ લલિત અને કવિ નગસિહનામ
રા. દત્તિ દુમ્મ ૪૮૮
 ૫. અમેરિકન ગામડાઓની મુલાકાતે
ગ. વૈકુન્ઠરામ માધવલાલ કેશાવ ૫૦૦
 ૬. કા'ન મહને વારે વાઙે આકાષે કે કાવ્ય સચિત્ર
ગ. યશ ૫૧૧
 ૭. રસ-વીક્ષા દૂધી વાર્તા અચિત્ર
રા. નટુલાલ રણછોડનાસ જ બુસરીઆ, બી. એ ૫૧૭
 ૮. એ જનલ ઉપર એ જનલુ એ વાર્તા
રા. જગદીશ ૫૨૦
 ૯. અન્યાનલોકન. ૬ નવગીતઃ ૭ આદર્શ કમ્પતી ૮ રાષ્ટ્રીય બીતાનલિ
[રા. જયલિતાન] ૫૨૩
 ૧૦. આપને દુકતા પ્રભુ કામ
રા. વિનયકાન્ત ૫૨૪
 ૧૧. અમૃતોદય
રા. અખાનાય નૃસિંહલાલ શાહ ૫૨૫
 ૧૨. એક રાજકુમારીનું મિલિન સાહુર વાર્તા
ગ. જગનલાલ હરિનાન પદ્યા, બી. એ ૫૨૮
- અનિલ લનાજીમ દગીઆ હ,
હિન્દુસ્તાન બુહાર શ્રીલીંગ રોડ રૂ. રહેવાસાત હિન્દુ આર્કની કિંમત હમ આના
સ્વાગત આનર્થ જ લેવામાં આવે છે

समायोग,] डॉ० महुते वारे आठकावू रे! [एसेम्पर, ४ स १९२९.
 विमलार रा न्दुनान पटेन] ५४ ५१९ —डॉ० पीरावट,

સામાજીક ચર્ચા

પુસ્તક રફ મુ.,]

ડીસેમ્બર, ઈ. સ. ૧૯૨૧.

[અંક ૧૨ મો.

પરદેશી કાયદાના બહિષ્કાર:

સ્વદેશી મીસો કે ચરખા ?

લેખક ના. ગમળીયગમ ગોવિંદનરામ ત્રિપાઠી.

હિન્દુસ્તાનની પ્રજા એક જ માથે પોતાનું સ્વાતંત્ર્ય પાછું મેળવી શકે-હિન્દની રાજધાની પરાધીનતાને જે સાધનપદે પરદેશી રાજકર્તા પ્રજાએ વેગ આપ્યો છે. એ સાધન એ આપણે આપણા હૃદયમાં દહનાવુંકે અનર્થી અને પરિશ્રમપૂરક પુના મેળવી શકીએ તો હિન્દની સ્વાતંત્ર્યપ્રદનો શુભ અંત જરૂર જ પાયા કરતાં વહેનો ધાતી જ સકાય ઇતિવાસ કરી અને અધરાત્રીઓ અને આ દેશના વિચાર વત અનેક રાજ દારી પુરોએ એ એક વિષામ તો સમત જ છે કે આ દેશનું નાણું આ દેશની બહાર પરદેશી પ્રજાના વ્યાપારની એકદમ સ્વાયં શુદ્ધિને જેટલું જેમાયુ છે તે જેમાય છે તેનો આપણે જે વ્યવસ્થાપનકે પ્રતિરોધ કરીએ તો હિન્દ તનગર થાય કે નહિ એ વાત એક મામુએ મુખી દેને પણ જેટલું તો એકકસ જ છાતી ફેંકીને કહી શકાય કે આપણે દારિદ્ર્યમાં વધારે ઉંઘ સમક્ષતા જતા તો બચીએ જ

હવે અને હાલમાં જેવા મદાન દેશવક્ત્ર પ્રતિદામકાર અને અર્થશાસ્ત્રીઓએ આ પ્રાગા વિવ્રસની સૂત્રનાં મિત્રો આજ દમકાએ અગાઉ મિત્રો છે એ મિત્રો આજ મુર્ચકો વર્ષારે વાયકર-વધારે વિષમ થતાં જ ગયાં છે, અને એ રિધિ પક્ષી તાપ્તવા મારે આ દેશના આગેવાન ગણાતા લોકનાયકો અને સ્વદેશાભિમાન કે માતૃમુખિના પ્રેમનાં બૂલ્બૂલાં પુક- નાગ મહાજનો કે કરાગાધિપતિઓએ છુટક છવાયા પ્રવાસો શિવાય લગભગ કશું જ કહ્યું નથી એમ કહીએ તો જરાયે જેરંબા-ખી ગણાય નહિ લોકનાયક-રાજદારી પુરોએ અવારનવાર બાધણે જ આપણાં કર્યાં તે ધનિકે ઓળાના જ રાણેને બરાબરનાં માનપૂરક નક્કરમાં રાખીને મોનોનો ઉલોગ, [પ્રસ્તુત લેખમાં આ જ ઉલોગની ચર્ચા કરવાનો ઉદ્દેશ હોવાથી અન્ય ઉલોગો સમક્ષમાં મોન જ ધારણ કરાયું છે] ઠીક કેળવ્યે આ ઉલોગમાં આ દેશના દનાણી સાધનાની જાગૃતના દેવી જેઠેએ જે દોહા દર જ રાખરામા આ યુ છે મીનકેવાગને લીધે અત્યંત દેશનાં ધનનો અમુક ભાગ પરદેશ જતાં અમુકો ખરો પરનું એવી કરીને એ રૂઝ ઓછી થવી જેઠેએ તેને કેકાણે કુદે તે અમુકે વપતી મળ્યેની તો જ નોં કહી શકે એમ નથી આ

ગુલામગિરીનો ગળગ (સંમિત વાતા) ૨-૨-૨૦ એન. એમ વિરામી એન્ડ - II, મુમ્બાઇ

ઉદ્યોગને કેવમ સ્વાધિભૂતિ થી જ પ્રેરણા દ્વારા નહિ અને દિન-દિનમાં કલ્યાણનો દષ્ટિગિનુઓ સદાયમાં સ્થાપિત રાષ્ટ્રીયદષ્ટિ એમાં ને પુરેપુરી રીતે આમેજ કરવામાં આવી હોત-નો હું ઓછો ના જાનો. પણ તો નહિ જ, જે કે મદાર તો એ ચોક્કસપણે માનવું છે કે હું તે પ્રમાણે પણ ઓછું જાણ જ આ ને ખમા મીતકલોગનો ઇતિહાસ કે તે સમયના સત્તાવાર વ્યક્તિઓ રજુ કરેલો ઉત્તર જ નથી એટલે એ ઉદ્ધા નિયમની ગયાં અહિં અગત્યને જ ગણાવ.

૧૯૦૫ ની આસપાસ જ્યારે બગલગતો પ્રશ્ન બગાળની પ્રજા સમક્ષ ખડો થયો ત્યારે એ પ્રજાએ સ્વદેશી અને પરદેશી કાપડના નિહિતકારના બન્ને પ્રત્યેના ખૂબ આગળ થયાં હિન્દુસ્તાન સમસ્તમાં સ્વદેશી અને બહિષ્કાર પ્રવેશ કર્યા કરનાં એથી કશું વિશેષ ન્હાની શકાય નહિ. એનાં કારણો એ કાચે થયા હતા—એ કારણો હાલ નથી વર્તમાન કારણો તદ્દન જુદાં જ છે પણ એ સમયે આ ચળવળ કેમ બધ પડી, પુરેપુરી નધ ના પડી છે કેમ શરૂમાં એ સમયે મધ્ય અને આગળ ના વધી રહી કે ચિરદિવસ ના મેળવી-શકી એ સર્વનો વિચાર આપણે આદિ કદ જરૂરો જરૂરનો છે.

સ્વરાજ્ય ને સ્વદેશીના મદાર ને ખમા આનો કદક ઉત્તેજ મૂકે છે ૧૯૦૫ ની એ ચળવળનું મૂળ કારણ શું હતું ?—બગલગત કૌંઝેસના આગેવાન રાજદારી પુરેપુરે બગલગતો પ્રશ્નને પ્રાતિક દુર્ભાગ્ય ગણીને એ દુર્ભાગ્ય સ્થાને વિરોધ દર્શાવ્યા શિનાય વધારે કરુ જ કંવાની ધરાવે ના પાડી સ્વદેશી કાપડ વાપરવાનો એમણે દાવ જ કર્યો અને બહિષ્કારની વાતને સ્વીકાર સુધાં કર્યો નહિ બગીચ પ્રજામાં જે ઉત્સાહ હતો તે ઉત્સાહ આખા દેશની પ્રજામાં તે સમયે તેટલો પ્રમાણમાં તો ન હતો, એવો ઉત્સાહ આણુવા માટે દલાથી અમૂર્ત્ય પ્રયત્નો કાઢ્યે કર્યા પે ન હતા, મુરેન્દ્રનાથ-સર મુરેન્દ્રનાથ-તે વખતે આ ચળવળના મુખ્ય નેતા હતા, બગલગતો એ તાજવિનાના રાજ ગણાતા હતા પ્રજાએ પ્રેમથી ‘શાન્તિસેયન’ની મહાન દ્વિપા કરી મુરેન્દ્રનાથ. અપૂર્વ માન આપ્યું હતું આજ પદર વરો હિંદી પ્રજા મુદ્દમલ શકી છે કે મુરેન્દ્રનાથનું હૃદય મૂળથી જ એ ચળવળમાં ન હતું ૧૯૦૫ કરતાં પૂર્વે આ સ્થિતિ સુધરી ગઈ છે કે શું હિન્દ આજ નમારે મુખ્ય-મનત્ર છે કે એ જ મુરેન્દ્રનાથ આજ લોકકોહીના કલકતો સ્વીકાર કરી જેસ જે આપણી મીનોનો ઉદ્યોગ આજ કરનાં તે સમયે થયો ઉગતો હતો અને હોવાય છે તેમ કેટલીક સ્વદેશી મીનોએ ઘાનત ચોરી સ્વદેશીના પુરેપુરે કાપડ દમ લીડીને વેચના માંડ્યું કે ખરાબ ર અને પુષ્કલ કાંઈ નાખી સ્વદેશી કાપડનો વધવા મેળનો ઉપયોગ હાથે કરીને ઓડો કરી નાખ્યો-જેવા અગ્રા અને નહાના, મોહા, શાલોને લીધે ૧૯૦૫ ની સ્વદેશી ચળવળ તગલજ અટકી જ ગઈ હતા પે એના પરિણામે એકે કેકો સ્વદેશી લગણે મથપાયા અને એ લગણે પણ આજ સુધી તારું કામ કરી રહ્યાં છે એ લગણેના સ્થાનકોએ જે સ્વદેશીએ એક ખતથી કર્યા કર્યા છે તે મેશન અધિનિદનને એક છે આખું આપણે પદર વર્ષ ઉપરની આ ચળવળ ઉપર દષ્ટિ નાખી ગયાં મીતકલની જેમ

૧૯૦૫ ની સમાલોચના નવેમ્બર-૧૯૨૧, પા. ૩૮૭ અને

અંગલેમ ૨ ૦-૬-૦ અને અનુ. નવાના એન્ક કે પના, મુનાઈ ૬-૬-૦

વધારે હંકા જેતરનારને એ સત્ય દર્શિત જણાશે જ જ સાથે આપણે બુધ્ધ નથી જોઈતું
 કે આ અગરણ એટલે ફરદેલી મીનોમાં રહ્યાવતું જ માપડ આપણી મીનો પુરપૂરી પ્રવેશી
 તો આપણે અણી જ ફાળાએ નહિ કારણ એમાં વધરતું સાચ કામ-જીવનમાં કીચી
 વગુથી તે મહેટમાં મહેટા મોઝનર સુધીનું બધું જ આપણે પરદેશી જ આણુ પડે છે
 કારણ, મીસ્વાળાઓ મહેટે બાજે પ દેલી જ નુનર વારે છે કે જી મીતમાનેમને અન
 ખરે હાથે છે કે મીનોના ઇન્નેરે રીરે જેડી જવામગ જુરમે તો અમે તે જ હોવા
 જોઈએ કારણ મીતમ મેમ એજન્ટો ૧૦૧૧ - ૫૫૦-દિ ની વિતાગ જનતાનાં કાંચ જી
 નાટે મીનો ગ્યાપી છે એવું સમજતા જ નથી તાપી આજુ મોર યા ખરે કે મુજુરી
 તો આપણી જ છે અને જેડો પસો ૫ દશ જતો મનો તે ને આપણો સચર વધે
 આપણા મોવમારેકાનો મોગો બાજ મે તે કારણોઅર થે મીવકોબાને રાષ્ટ્રીય-શિથી
 ખીનવતા નથી છુટ્ટિ જરૂં સાધન અને રામિ પેરા છતાં થે કેવળ સકુચિત વ્યાપારવૃત્તિ
 અને સ્વાધીનતાથી એવા નો એ બધાર્થ ગયા હોય છે કે અમની નજર સમક્ષ મીજી કશું જ
 દેખવામાં આવતું નથી

ગાંધીજીએ હવે પરદેશી કાપડો મહિષ્કાર રીકારો અને કાચેસ પમે આજી એ
 સ્વીકાર્યો સુરેન્દ્રનાથ જે ના કરી ગમ્યા તેના કરનાં ને વક્ષાણુ ગાંધીજી સ્વેચ્છા કરારી
 શક્યા ગાંધીજીએ આ પ્રકારે દરેક હિન્દીવાનો કરાવે એ મુરેન્દ્રનાથ પોતાના કૃત્યની
 નિષ્ફણનાનાં મૂળ તથારથા વિના જ આજ એ જ પરદેશી અને મહિષ્કાર રીકાર થઈ રીસાર્થ એકા
 છે ગાંધીજીએ દોષેસપાસે કાવ જ મ્તા થો નદિ પગનું ઘણુ આગળ કહું બધાએ સહિ મ્તા
 અભ્ય રીતે જેમ ધરી છે તેમ ગાંધીજીએ પર શી માપડના મહિષ્કારનું આ દોનન એવું
 સચ રીતે ધરીને પ્રગળતોપાસે આચારમાં મગ યુ કે એડો ખ્યાય શહેરનાં મહોગ
 અગલાઓમાં કે હટ્ટે મજલે જેમનારને તો જરૂરે આડી શુકે એમ નથી એની અદ્વુનનાનો
 આંખર કરવો એ કઈ છેકરાની રમત નથી ગાંધીજીએ સન્ધાનું મુદ્દશન ચક્ર ફરતું પોતે માને
 છે એટલું જ નહિ પરનું દેશનો એ મહેટો ભગ પણ માને જ છે કે એ ચક્રથી જગત પજી
 છતી સમશે મજો કદવાતો એક યુનાંમીસગ આ ચક્રમાં રિંદતા જેવાનું અભિમાન રાખે
 છે આ લેખમાં આ ચક્રનો રિત્તપ જ છે એડી આ દેસની પાંધીતના નહ થવાની જ આશા છે
 તેમની ખીમ સાધનેથી વર્તમાન પશ્ચિમિત તથાસનાં અશકર છે એ મતાનરાનો કષક ઉદેશ છે

પરદેશી મીનોના જ કાપડના ઉપયોગ વધરવો જોઈએ નહી નહી મીનો ઉભી કરી આપણો
 નીવડેલોગ વધારે સમ કરવો જોઈએ અને તેડી જ આપણો તાલ ? તાપી ચર માઓથી
 મજુ જ વડે નહિ મીસેતી ખાદી આગળ-અમ કરીને કિમતની મેધારત જેના હાથવજાગની
 માધી ખાદી કેમ ટંકી રહશે ? એ મોડી ખાદી મુખને મોઢીખમ દી માય ના રમે ? સેકાને
 તો સોમ જ જોઈએ જ એ રોધિ જ માત વાતરો વળી મીના જેટના થેકા તમા
 માટે કાલ કાદી કે તેમનું કાલ દેખીતી જ વન છે કે અખા મોગી કે સાનેથી જની

શકે નહિ' આવી આવી અનેકરૂપ દર્શિલો એટલા તો વળનથી અને એટલી તો દૃઢતાય રહ્યું. આમા આવે છે કે જેને સ્વદેશપ્રેમની સ્થિતિ નથી કે જે અણધારે હોય છે તે બિચારે મહારાષ્ટ્ર જ નહીં પરંતુ ખદીને વિજય આજ એક સત્તાતન સસ હરી ચુક્યું છે. ખાદી આજ સારા હિન્દુસ્તાનમા તેની નવે દિશાઓમાં પ્રેમીએ કનાક પૂજાય છે અને લોકોને-ભારતની સાર જનતાને એથી જ શરીર લોકુ પસંદ થઈ પડ્યું છે-લોકો એમ સ્થિતિ જ ગયા છે કે એથી શરીર લોકુ એ જ હિન્દીજન તરિકે આપણો ધર્મ છે આજથી જ માસ પહેલાં ખાદીની સરખાવ હતી, તે ધણી લોકો ખાદી પહેરતા લગવાતા હતા ત્યારે આજે ખાદી ના પહેરનારને શરમા પડે એવું છે, ખાદીવાન ખાનદાન ગણાય છે એ ખાદી તૈયાર કરવા માટે સત્તર હાથનું જોઈએ તે લોકોએ આત્મખર્ચથી અને દૃઢતાથી પ્રયત્ન કરી જોતજોતામા ચરખારી ચક્રો ચક્રી તૈયાર કર્યું અને આજ જ માસની મુદતમાં કામ લ્યો ખાદી થઈ રહ્યું છે પરદેશી પ્રેમોના બહિષ્કાર આજ એક સ્થાપિત સસ હરી ચુક્યું છે અને ત્રીજીવટથી વિચાર કરનાર કોઈ પણ હિન્દીજન કહી શકે કે ખાદીએ જ પરદેશી પ્રેમોના બહિષ્કાર સહનતાથી કરી આપેલા મુગાધ જેવાં મોટા શહેરો કે જ્યાં લાખોની સંખ્યામા વસતી છે તેના પ્રમાણમાં ન્હાનાં ગામો અને ગામડાઓ જ્યાંની વસતી હજારોથી મધ્યમ છે ત્યાં ચરખાએ વધારે જ છે, સામો પૂણ વધુ જ છે અને લોકો ઉમગથી-ધર્મ ગણીને ખાદી પહેરે છે જે વિજયપ્રાપ્તિ ખાદી આપણને આપી શકી છે તે મીનો કદાપિ ચે ના જ આપી શકી હોત આપણે જેટલી સહેલાઈથી, જેટલી સરલતાથી અને જેટલા દુકા સમયમાં, થોડા સાધનોથી ને થોડી જ મુડીથી ખાદી તૈયાર કરી શક્યા ને કરાવી શક્યા તેટલી સુગમતા ને સરલતાના સાધન ખાદી કાંઈ જ નથી એ તો કાંઈ પણ કહી શકે મીલોના કાપડ કરતા ખાદી-ટાંચના જ સતરનું વણેનું હાથ વણાટનું કાપડ-વધારે ધડીભરતે માટે મોઢું અને જુડું અને કંઈ લાગે એ ખર્ચ પણ, વખત જેતાં એ વધારે શુદ્ધ કાપડ-જ આપણા મુક્તિસ્વાત્મ્યને પોષક બની રહેશે એક મીત ઉભી કરવાને આપણે કેટકેટલા સાધનો જોઈએ અને કેટલા લાભો સમય જોઈએ એટલાનો જ વિચાર કરીએ તો ચે એટલું તો સ્થિતિ જ કે આ રે ટિપ્પણો-આ ચરખાઓ વ્યાજ કેટલા ઉપયોગી થઈ પડ્યા છે નવી જ એક શીઘ્ર ઉભી કરવા માટે આજે લાખો ઉપીઆ જોઈએ, એ લાખો કપીઆ સાચા કામ માટે આપણે પરદેશ જ મોકલના પડે અને મકાનો વિગેરે ઉભા કરવા માટે જે પણ વર્ષો જોઈએ જુની મીનો તો જેટલું કાપડ કાઢી શકતી હોય તેથી સ્થેજ વધારા શિવાય વધુ કાપડ કાઢી શકે નહિ, અને એ વધુ કાપડ કાઢી એમા દુર્લભતા નાચાણ તો નશીબ એથી મીલ એજને જ ધનપ્રાપ્તિના માગ ખુદના કરી આપવાનું અને દેશમા એથી ઉલ્લેખ વધતો નથી, દેશના મરીબ વર્ગને એથી વધારે પેટ ભરીને ખાવા મળતું નથી પરિણામે આ રેડી આર્થિક સ્થિતિમા આવકારદાયક સાચા સગીન મુધારો થવાની વાતો જ થઈ શકે વધુ નહિ અપણા દેશનાં આજ લોકોને પેટભરીને ખુરતું ખાવામાટે અને મળતું નથી, શરીર પૂરવડાં માટે કંઈ નથી, અને પરિણામે રેલનાર પડ્યે આપણે ત્યાં દુઃસ્થિતિ, કનાકાપણ, નિઃશ્ચય, આનંદ ને ગરીબાઈ વધતાં અભિમાન ધારૂ-તત (૨૩ મે ૧૯૧૬) ૨-૦-૦ એન એમ ત્રિપાઠી એન્ડ કંપની, મુગાધ

નળ્ય છે આ કમ્બુ જીવન દૂર કરના માટે જ આપણે આપણી આર્થિક સ્થિતિ સુધારવી જોઈએ, હજારો નહિ. પણ સાબુખોની મધ્યામાં નિરુદ્ધ અને આવસમાં સડી જતા આપણા અનેક બાઈબહેનોના જીવનને આપણે દેશના કત્યાણમાંમાં રોકવા માટે, જુએ મરતા અને નગ્ન કરતા બાઈબહેનોને હવાઈમાં એ આપણો ધર્મ છે, એટલા જ માટે અત્યારે આ જાતની મદદ જરૂરી છે તેટલી ખીજની નથી કેટલો દરેક મોણસ—બીપુર, ખાતુ અને જુદા સર્વે થોડી મુડીમાં—ફેરવી શકે, ને નિરુદ્ધની જીવનમાંથી કંઈ ઉઠવીજીવન ગાળી શકે જિંદગીજીવન પુરુષાર્થ આદરી શકે અને કમાનજીવનને ઉપયોગી જીવન બનાવી શકે ખરું છે કે ધરમા બેસી બેસીને અનેક ખીજ ન્દાના મોટા ઉલોગ કરી શકાય છતાં યે દેશની વર્તમાન પરિસ્થિતિને બરાબર રીતે પહેચી વળવાંમાટે, આપણી કમાવીયત ને ગરીબાઈને દૂર કરવાને માટે, આપણા ઝૂંપડાઓમાં વસના હજારો નિર્ધન પણ ઉન્નત અને સન્કારી સ્નેહાલ્પ મીઠા જીવનને વધારે ઉન્નત પન્થે વાળવા અને દેશના કત્યાણપત્રમાં એ પોતાની આત્મિ આપવા સમત બને માટે, આ રેટિઆ—આ ચરખાઓ વિના ખીજુ કોઈ જ સાધન આવશ્યક નથી, ખીજ કોઈ જ સાધનથી આ દેશનો મુક્તિમાર્ગ સાધી શકાય તેમ નથી ચરખાથી જ આ દેશની સ્મતત્રતા સાધ્ય છે એ સનાતન રાત્ર્ય જાણીજીએ આપણી પાસે આજે જે સમનતાથી સ્પષ્ટ કરી બતાવ્યું છે એટલે એ ઉપર જેટલું કહીએ તેટલું પિષ્ટરય પેપણુમ ગણાઈ શકે

પણ આપણો કમાન દેશ આદતા દારિદ્ર્યમાં સમડે છે એ વિગેરે કહ્યુંતા હોવા છતાં યે સાબુ, હિન્દનાને જાણે કંઈ જ સ્નાન કે સ્તતક હોય નહિ તેમ મરતા ને રીનાતા પોતાના જ, બાઈબહેનો તરફ એ આખર્ષિઆમણા કરે છે અને ખાદી પહેરનાર તરફ કંઈક નિરુદ્ધાર પ્રયુ કરી જુએ છે એ—હીનદશા કોઈ પણ જોઈ શકે એમ છે હિન્દનાં દુખો પારાવાર છે, એની ગણતરી એક, બે, ત્રણ કે દસ, સો, હજારથી કદિ જ થઈ શકે એમ નથી અને જેમ જેમ દિવસ ઉગે, જેમ જેમ કાલ વર્તા નળ્ય છે તેમ તેમ એ કંઈક દશા પણ શુણ્ણાતી નળ્ય છે એ હીનપદ અવસ્થા, એ કમાનપૂર્ણ દૂર કરનાં શુ એક મનુષ્ય તરિકે, શુ એક પ્રજા તરિકે આપણો કરો જ ધર્મ નથી કે શુ આપણાં કરો જ કર્તવ્ય નથી કે શુ આપણે કોઈ પણ પ્રકારના ત્યાગ કર્યા શીવાય જ આ સ્થિતિ બદલી શકાય કે હિન્દવાનો । ધડીબર જામરને આખ સમર્થ એકામતાથી ધરી રાખો અને શાનિથી ઉતારદિતથી વિચારી જુએ અને સહમતી કે આપણાં કર્તવ્યોના પાર નથી ચરખાઓ કે ખાદીને દૂરી કદાવવાના નથી, હિન્દને ખાદીથી સ્વાતમ્ય અપાવનાગએને તરંગી, મૂર્ખાઓ, કમઅકકન, કે માયાદારેસાઓ તરિકે એકામવાના નથી, પણ એ આખા પ્રજા ઉઠાણથી વિચાર કરવાનો છે કેવલ મીનોના જ, કોપડ ઉપર આપણે આધાર રાખી એકા હોન તો આપણે આજ જેટલું સાધી શક્યા છીએ તેટલું કાતાન્તે પણ ના જ સાધી શકાન, અને પરિણામે પરદેશી કાપડના બહિષ્કારની વાતો બમમમના સમપની વાતો નાર્મક અદર વાતો ગણાત, સ્વાધપૂર્ણ અમેને અને ગુનામી હિન્દવાસીઓ જે આ દેશને સારા જગતમા સમવાવે છે એવાઓ આપણને ખેવડા મૂર્ખાઓ ગણત બતા પણ ખાદીએ ખીજ ઉલોગને જ ટેકા આપ્યો છે, પરદેશી કાપડના સપ્પણ બહિષ્કારને એવો તો

સમનમા સમય વેગ આપે છે, અને આવી નેણે કે જે આગે તરંગ હોવાય છે, જે આગ
મુખ્યાં આના મિત્રા રચના ગણાય છે તેને અમારમાંથી પહોંચેના માનવ હોય છે
છે, તે શાકળ ત્રા આગમ પ્રસંગે પત્તી અને કિંમતોએ પ્રાપ્તમા શમભરી રીત
અપમાન દોષો કહેવાય છે એ સર્વ કુલ મોં અને દુનિયાના કષા પે પૃથ્વીના પાતાતતતમ
ગમ થઇ જશે ૧ ખાતી દિનને રચન મુજબ જ અદી પહેરી એટલે પહેરનાર અસહ
કારી થઇ ગયો એવા મન કમજનક સમણામ વણાએ લોકો જુનાવો ખાત ગય છે ૫૮
વસ્તુચિતિ જુદી છે અવગત અદી પહેરનાર દેશની સેસ કરે છે, પોતાના દેશધર્મ-ગાનધર્મ
અગ કરે છે અને દેશની ભીમનો માધ્યમ બન છે ત્યારે બી ન પહે ને અસહકારી હોય તેને
વર્મે ખદીના જ પહેરવડામાં નામ થાય છે, ને તેણે તો ખાદી જ પહેરતી એટલે ધણી
ખાદી પહેરનારોએ કે ખાદી ૧૧ મેથી પહેરનારોના કુબૃત્ય અને દુર્વિચારને એક અસહ
કારીના જ કુબૃત્ય અને દુર્વિચાર ગણે કે અને માધીજી સુદાતો જોખી જોખીને નાનિમદાન
કરે છે આવા સક્રિય અને દેવતા પરિત જીવનને અને તેના પુરુષવતા ધર્મોચકારી નતાન
કમમરૂતિને, કાર્તિક કનાર જવાનદાર વ્યકિતો-જવાનદાર બહેન વર્તમાનપત્રો આ દેશમ
ખરે જ બારુર છે મીનમ લેકાએ એક નાત રપટ રીતે રહમજી જવી જ એટલે કે પત્ની
કાપડના બાંધકારની આ હી નાનને જો એ લોકો ધમણદિથી, ઉદારદિથી અને સાચા નેકથી
મમાલુકપણે ટેકો નહિ આપે, અને દિનના કદાચ ૧૧ જ દિનિએ-રાષ્ટ્રાનદિએ આપાર ખીનવશે
નહિ તો મીનકઘાગના અત્યારે જણાના ઉગ્ગરન બાવધને કાઢ જળગરન ધોડા પહોંચશે અને
પાછલા પટલાક વામા તેમણે જે મારી પ્રગતિ કરી છે, અને મીને ને ઘણી સુદક અને સગીન
પાયા ઉપર મુજ છે એ મમારન લીની પડાનો ભર રહે છે, અને એ રીતે આપણા દેશની આ
આખાદાનીન મીનમાલેકો પોને જ પોતાની અપ્રામાણ્ય વર્તણૂકથી નુશાન પહોંચી કી અભિમાન
કરશે મીનોમા સારું અને સુંદર કાષ્ટ તૈયાર થાય તેમા વપરાણ સુગ પોતાને જૂલાં તૈયાર
થાય, મીનોમા સાચાગમ પણ આપણા જ દેશમા તૈયાર થઈ શકે એવા લોખંડના જળગરન
કારખાનાનો ઉભા થાય અને લાખે રૂપીયા આના કામો માટે દૂર પરંથ મોકલાવા ના પડે
એવા મારો તૈયાર થા -દૂકમા મીનના ઉઘાગ માટે નહાતામા નહાનાથી તે મોટામા મોટી
વસ્તુઓ-દરમ પ્રકારની જવારે અપણા જ દેશમાં મળતી થશે અને આ મીનએગટી એ
માટે લગી થ પ્રવતના આદરે તમે જ મીનનો ઉઘાગ પ્રવરનાં રહેલી થશે મંગલ તે પુરો
પુરો રનાજીથી મનશે મીનઅગટો અને દેજના મીનધનિકા રમા રિપતતર પોતાનુ લદર
દોરે એ આશા જ અત્યારે તો રખી સગવ ત્યારે ખીજી તરફ જ દોરો પ્રચાર થઈ, જાતન
જાતની સુન્દર કાગિરીયળી જે માતી જોએ તે મળી શકે એવા ખનદાન ખાદી આપ
દુને મળી શકે તે માટે હજી દેશમા વણા મોગ પાયા ઉપર તૈયારી થવાની જરૂર છે આમ
રહેલીમાં નવન તતા છે, પરદેશી કાડના મદિષ્કારમા રહેણુ આવડવ, સમાયુ છે અને
તેથી જ આપણી સાધન મિદ થશે અને ખદીની ખાનદા ૧૧ દિનની ખાનદાની સાથ
જગતમા સનાતન સુ ૧ માટે અમગતરો પ્રાપ્ત થશે કુનિત દિન રાતો ૧૧ ધર્માગિમાની દેશજનો ૧
સુધે સમાધા વતનું ચારે દેવધમ રહમજો અને સર્વ કાલ પરિત જુદીથી, દિનના કદાચ
માગમા સાધક બને

મીરજામ, મુખ્ય
તા ૧૮ નવેમ્બર ૧૮૮૧

અખાદિત સત્ય.

[સચિત્ર લેખ ચિત્રકાગર રા જોશનાન પદન]

લેખક — રા. હાકેશ્વર.

સ્થાન — હવેનીની અગાસી

પાત્ર — નવદયુતી

સમય — ઉપા

સુદરી — (એક કર યુવાનના કમરે નપેટી ખીજા હાતની ઝાલુક શ્વેત અશુભિવદે ચાને ખતારી) તાથ, આ ચદ્ર કેવો શીકડો દેખાય છે ?

યુવાન — પ્રિય, સુદતિ યાદેલા તારા મુખેન્દુ શો

સુદરી — (યુવાનના મુખઉપર હસનદાખી) અને એમાના કાગા જાવ ?

યુવાન — (નિમિત્ત કરી સુદરીના અધર ઉપર અચૂની ડાખી) જાણે કપોને અને અધર પહેલી દત્તપકિત

સુદરી — (શરમેથી નીચું જોઇ) અને એ જાય છે ક્યા ?

યુવાન — જ્યાં તારા મુખચા જેવો હરિદ્ર ન હોય ત્યા

પ્રવેશ બીજો

સ્થાન — રથાગણ

પાત્ર — ઉપરના જ

સમય — ઉપરનો જ

યુવતિ — અર્ધપુત્ર, આ ચદ્ર કેવો શીકડો લાગે છે ?

યુવાન — જાણે અરિથી પરાજિત થએનો રાજપુત

યુવતિ — અને આ એમાના અધ ?

યુવાન — જાણે વીરને ઘોડોના ઘા

યુવતિ — અને એ જાય છે ક્યા ?

યુવાન — પરાજય પામેલા નૃપતિ માફક વનવામ

પ્રવેશ ત્રીજો.

સ્થાન — તપોવન

પાત્ર — ઉપરના

સમય — ઉપરનો

સતી — દેવ, આ ચદ્ર કેવો લાગે છે ?

સપિ — જાણે તપઝમ થએલ યજ્ઞિ

સતી — આ તેમના અધ ?

સપિ — સતી, જાણે તપઝમનું કેતક

સતી — અને એ જાય છે ક્યા ?

સપિ — જ્યાં મુખકુખ, વિજય પરાજય નથી ત્યા

સોમા દ કોરો.

લેખક — રા હરિનારાયણ ગિન્ધરસાલ આચાર્ય.

૨૨૬૬૧૧ ઉત્પત્તિ વિશે વિવેક કરના ઐગર્થીશમી સત્યાગ્રહના વિદ્વાનોને અનેક મહત્વન

આમલેના આલેખકાર થયો. માનવજાતિની ઉત્પત્તિ કદાચ પછી, તેના જુદા જુદા સમય પાઞ્ડામાં આવ્યા અને કપાલ માપ, વર્ણ, આચાર, સંસ્કૃતિ, ધાર્મિક વિનયિતિ વગેરે સાધનોથી ગણ્યા. કેટલા સુધે જાતિઓમા-માનવજાતિના દર્શિત સમયોમા 'આર્ય' જાતિને સ્થાન પદ આપવામા આવ્યું.

'શ્રુતિ-જુએ જાતા પટઉપર વિવિધ રચલે વેરાયથી આવે પ્રજાની સિન્ન સિન્ન વાંધા ઓને તથા આવેતર વસતિની બેલીઓને ઉચ્ચારણ વ્યક્તરણ, આગ્નિ સામ્ય-વૈષ્ણવ નજરમા નાખી-કેટલાક વૃથામાં 'હેમી નાખવામા આવેલી છે. અર્થેથી ભાષામાં મુખ્ય સંસ્કૃત મસ્યન, લેગીન, કેટલીક ટપુટાનીક, રલેવોનીક, લીથો-વેરીશ, 'આર્મીનીયન, આદમીયનન વૃથાને 'ઇડા યુરોપીયન' કે 'ઇડા-જે-મંત્રીક' અને સામાન્ય રીતે 'સંમીટીક' કહે છે એ જ પ્રમાણે આર્યપ્રજાની જુદી હતી ઇતર પ્રજાની ભાષાઓનાં સામ્યથી 'દાવીડીયન' 'બાન્ડ' 'મા ગોલીયન,' 'શીનીશ,' 'સાઉથ અમેરીકન,' વગેરે વૃથા રચાયા છે.

આના પ્રકારનાં યુથોમાના એક 'હુરાનો-સીધીયન સ્ટોક'માનું 'ટિબેટો-અર્મન' છે આ વૃથામા ટિબેટ અને જર્મની પ્રાચીન ભાષાઓનો સમાવેશ થાય છે.

આ ટિબેટો-અર્મન વૃથા વિશે સૌથી પ્રથમનું મહત્વનું લખાણ આપણા ચરિતનાયક સોમાનાં યુરોગ્રામી કાવન હૉલ્ડેસ અને ૧૮૨૦ માં કર્યું હતું એ સમય પહોંચા એ ભાષા વિષે કંઈ પણ જાણનાનું કોઈ સુધન હોય તો તે *Romish Friars* નાં છુટાં ઇલાખાં લખાણો જ છે.

વળી *Capuchin* સાધુઓએ અને ૧૭૧૬ અને ત્યાર પછીના વર્ષોમાં લ્હાસા (*Lhasa*) વાસ કરેના ધીમે ધીમે તેમજો 'ટિબેટની ભાષાનો અભ્યાસ કર્યો તથા કાન્સીરોઝો ઓરેલીઓ ડેના પેના (*Francisco Oragio della Penna*) અને કેસીઅન દે મકરેટા (*Cassian de macerata*) નામના એ સાધુઓએ એ વિષે કેટલીક લલિકત બેગી કરી આનો ઉપયોગ ઓગરડીન સાધુ ઓં એં *Aug. Ant Georgi of Rimini*

(1711-97) એ પોતાના *Alphabetum tibetanum*, રોમ, ૧૭૧૨, માં કર્યો હતો તે ઉપરાંત ડેના પેનાની દારલ્લી ટિબેટન વિષિને સને ૧૮૨૦ માં એં - ફોન્ટેરીટાએ ઠારી કહોડી હતી અને ૧૮૨૦ માં એમન રીમુસેટ (*Abel Remusat*) પોતાના *Recherches Sur les langues tartars* નામના ગ્રન્થના એક પ્રકરણમાં ટિબેટન ભાષા વિષે કેટલેક ઉદાહરણ કર્યો હતો.

આના અપૂર્ણ અને છુટા ઇલાખા પ્રવરનો પછી આ ભાષા વિષે અત્યવ મહત્વની શોધબોળ ધર્મ યુરોપીય વિદ્વાનોને અનુકૂળ એવા ટિબેટન ભાષાને

પ્રથમ શબ્દ કોષ સને ૧૮૨૮ માં 'કપકતો' પાસે સિરામપુરમાં 'The dictionary of the Bhotanta or Bhutan languages' નામનો એક હંદેલીઅન સાધુની ભેગી કરેલી દક્ષિણ તોના આધારે છ શ્રોએટર (Fr Che G Schroeter) પ્રસિદ્ધ કર્યો, પરંતુ યોગ્ય સખા હન અને દેખરેખના અભાવે આ પ્રથમ અનેક ભૂનો રહી ગઈ હતી આપણા ચરિતનાયકે આપરે પોતાનો કોષ પ્રસિદ્ધ કર્યો ત્યારે આ મર્થની ત્હેને માહિતી ન હતી.

પરંતુ સર્વથો પ્રથમ પૂર્ણ ગવેષણાપૂર્વક આ ભાષાનો શાસ્ત્રીય અભ્યાસ કરનાર તો પ્રસિદ્ધ હંગેરીયન પદ્મિન મોમક ૬ કોરો હતો. અપૂર્વ લેખ, અભ્ય પદ્મિન અને અવ્યાહત અભ્યયન વડે ટિબેટન ભાષાના સર્વાંગ સુદર-શઃ કોષ અને શ્રૌ મોષ વ્યારણનો ગચિતા, સરસ્વતીવરપુત્ર, ભાષાભિજ્ઞ એલેક્ઝાન્ડર સોમા ૬ કોરો (Csoma de Keros, Alexander-હંગેરીયનમાં Keros Csoma Sandor, ૧૭૯૦-૧૮૪૧) નો જન્મ કોરો નગરમાં સને ૧૭૯૦ માં થયો હતો. ગેગી-અ-ચી (Nagy-Enyed) અને જર્મનીમાં ગોટિંગન (Göttingen) ના વિશ્વવિખ્યાત વિદ્યાપીઠમાં વૈદ્ય અને પૌરસ્સ ભાષાઓનું તેણે અભ્યયન કર્યું આ સમયે એના તકેશીલ મનને હંગેરીઅન પ્રજાના મૂનને શોધી કઢાડવાનું સુઝ્યું એને એમ ખાતરી થઈ કે હંગેરીયન ભાષાના શબ્દો અને નામોનું મૂન પૌરસ્સ ભાષાઓમાં જ હોય છે એવું અને આ વિષે વધુ તપાસ કરવાના ઉદ્દેશથી તેણે પોતાની પ્રસિદ્ધ યાત્રા શરૂ કરી. તેની પદ્મિન ભાષાના શબ્દોષના ઉપોદ્ધાતમાં એ લખે છે કે, "યદ્યપિ ટિબેટન ભાષાનો અભ્યાસ મ્હાગ મૂસના કાયદમમાં ન હતો, છતાંયે દેવયોગે મ્હને એ વિષે પ્રેરણા થઈ અને સુયોગે એ ભાષાના મૂળ અને સ્વરૂપ વિષે યત્નિયત જાણવામાં આવતા જ પ્રકુલ મિતે મ્હે એનું પરિશીલન આરંભ્યું, કારણ મ્હારી ખાતરી હતી કે એથી હંગેરીઅન ભતિના મૂન તથા ભાષા વિશેની મ્હારી જ્ઞાસાની તુષિનાં સાધનોમાં ભેગેશ થશે."

ઇસવી સન ૧૮૧૬ ના નસત સતુના એક રવિવારનો દિવસ હતો. પ્રભાતનો સુ દર સમન હતો અને પ્રથમમાં પવન વાતો હતો. આ સમયે સોમાએ પોતાના ખ્યેને સિદ્ધ કરવા પ્રસન્ન મિતે પોતાની જન્મભૂમિનો લાગ કર્યો નિષ્કિચનાવરધામાં એકાકીપણે વિચરતાં આ મ્હાણુપર નિશ્ચયને જરા પણ શિથિલાત પહોંચી નહિ તેના સાધનોમાં માત્ર થોડાંક પુસ્તકો, થોડાંક કપડા અને રોકડાં ૧૦૦ ફોર્ડીન જ હતાં. સરીરે નિર્મળ અને નીચા કદનો હોવા છતાં પણ તેની નસોમા ભેગીઅર (Magyar) વચનું ઉચ્ચ લોહી વહેતું હતું. યજ્ઞ તે ભાષાશાસ્ત્રમાં નિષ્ણાત, હતો.

પ્રથમ તેણે ક્રોએશીઆ (Croatia) માં વાસ કર્યો અને કેટલાક વખત સુધી સ્લેવોનીક ભાષાઓના અભ્યાસમાં ગ્રથાયો. પછી કૉન્સ્ટેન્ટીનોપલ ચાલે વહાણમાં, મેસી એલેક્ઝેન્ડ્રીઆ ગયો. અહિં તેણે એરેબીક ભાષાનો અભ્યાસ આરંભ્યો, કારણ ગોટિંગનમાં તેના યર મદાન ઇર્જોન (Eichhorn) ત્હેને કહ્યું હતું કે મુખ્યકાલીન યુરોપીય ઇતિહાસના તિમિરાટન યુગ હિંપર એ ભાષા અત્યંત પ્રકાશ પાડે શકશે. પરંતુ એલેક્ઝેન્ડ્રીઆ

આ સમયે પુનર્ગયા ના પત્ર દ્વારા સમાને તે 'તુલ્ય જ છેડતુ પડતુ જામશે તે, એવેથી મથો અને તાથી બચવા મે, એ કહતાથી મે ૧૧મા તેહરાન મથો, અને અહિં તે વખતના સિંગીશ બનથી તાર દેવી વિદ્યત મ્ની મમતા બાચવતા અને ૧૮૨૦-૨૧ ના તેજી રીતકાલ ૬ મ્યાન પરવત ખો રાત્રી મળી જાતુ અધ્યયન કરું.

ખાદથી જ લેતા પ્રવાસની ખરી મુતિ મોરો આરબ ધરા મધ્ય એશિયામાં કાષ્ટ સ્થળ લેતા નવનિર્માણના મારને મ મે એના એતી ખાતરી હતી પરંતુ લાના નિશ્ચિત સરકાર હોય વિચિત્ર મથો સમયાતી હોવાથી તુર્કમ્તાનમાંથી જવા ત્યેખમમરેલું હતું આથી ફક્તિયામાં ખાલગ પાટમાંથી પગલ અને ત્યાંથી ઉત્તરમાં કાશ્મિરથી ટિબેટ જવા વિના અન્ય ઉપાય ન હતો. આ અન્યનું કુબર કાલ હતું હિન્દી બરફ ના બપર ધામ, અફઘાનીસ્તાનની નયમવારીઓ, રાજાનું મિલનુ વિમાન આશ્ચર્ય અને ક્ષિમમાં હિમાચલી મથક અમમ પવંતશ્રેય તેના મારમા પથર પરી હતી બતગતા સદમિન્ના હુ પત્રે મથરાવના આ પ્રવાસે સોમાના વળ જેવા ઉદય ઉતર મ્ની જ અમર કની નહિ પોતે મરી બપ તે પોતાના નિશાપીદના ઉપધિઆના પ્રમાણપત્રો તેની જન્મમૃતિમા મોકની આપવી યોગ્ય વ્યવસ્થા કરી, આ બપક પ્રવાસે તે નિકમી પથો સન ૧૮૨૨ ના નાનુઆરીમા બાગીઅન પાટ બોમંગી માવમાં હું હાલ પહોંચો અને કાશ્મિરને રસે જુનની તરવાતમાં લેક આવ્યો " મેમાણુથી લખેના સિટિશ સરમા કિપરના પનમાતી ઉપરી હક્કિત સિવાય આ કાકર પ્રવાસ વિશે સોમાએ કહ પ હાખુ નથી

તેના જનનમાં સમથી રુ મહત્વના બનાવ આ સ્થળે બન્યો વિનીયમ મુરકોફ્ટ (Mr Moorcroft) નામના પ્રસીદ્ધ તહો સમય મથો અને Capuchin સાધુનો મથો ટિબેટન બાબતો સમજો તહેજી મામાને આધી જે અપ્રસિદ્ધ સાપિય અને બાપતે પ્રસિદ્ધિમા તાવવાનું લેતા આ રમા મથેતુ હતું તેનો તેને પ્રથમ જખ્યાત આ પુખતે આવ્યો મુરકોફ્ટની બનામજુથી તે વડ પ્રા તમા આવેલા ઝગના (Zangla) ના મમમન્યો એને એકાન્ન અવસ્થામા અધ્યયનમા ગુપાયા આ સમય લેતા મુત્યો મિરાઝ અન્ય કાષ્ટ પથુ સાથી ન હતો ખાતી રિયાનમા તહેજી લગભગ દો નય બતીત વ્યુ ના છાન, ચાઇ એમ.એસ. સન ૧૮૨૭ માં લીધેની ટિબેટની મુસાફાતુ મજૂન નાપતા લખે છે કે, " સોમા, લેનો ઘિલક વામા અને એક નોકર નન કુ ચોરસ ચોરસમા વજુ ચાઝ માસ મુધી ગોધાયલા હતો ફરી અખત હતી અને જમીન બરફથી છતાઇ ગયેલી હતી તેથી તેઓ બકાર નિકળવાની હિમ્મત પણ કરી સજ્જતા નકતા પોતાના ચામડાના મુખમાં શરીર ઢાંચી રહનારથી રહાજ મુધી તે અધ્યયન કરતો અજગળા પાટ દોવો કુ માટે સાધકી પેજાન હતી શખાશ્યાતે સમિનસ અને કામી બચમાને ખુદની દિશા જ હતી મુળની ભપ કરતા એટલી હતી કે મુરકોફ્ટનાં પાના ફેરવવા માટે હાથ બહા કહામો પણ મુરકોફ્ટ હતો "

જાન્યારી ૬ સમિત નવનુમા ૧૨-૨૦ એન.એમ વિપોની એન્ડ ક પતી, મુબાઇ

સને ૧૮૨૪ ના વેન્સગ્રામ તે સૈબાથુ (Sabbath) પાછો ફર્યા આ વખતે ફિલિપાની મહાશયને જામ હોવાથી તેના ઉપર પુત્રવરનો શક સુન્યો અને કેટલાક દિવસ સુધી અડકા વવામાં આવ્યો પરંતુ મુંઝવેદાર હોવાથી તેને હોડામાં આ ગો એકેનું જ નમિ પણ તેના અવ્યામતે આગળ વધારવા માટે વિદિત સરકાર તરફથી મામિ ૩૧ ૫૦ ની વિધિ દર્શાવવા તેને મળી આવ્યું હતું તે નહીં ૥ ચુરિનને નામેના કાપને તે મરણ પર્વત બન્યો નહિ સો ૧૮૨૫ માં જુનમાં તેણે પુના પ્રવાસ કર્યું પરંતુ જે વખતની નિરાશ થઇ તે અને ૧૮૨૭ ના વેન્સગ્રામ પાછો આ પા આ વખતે તેણી જામદરવતે અત્યુત લાગી આવ્યું હતું તેનો શ્રમ અને પેમા નિષ્ફળ ગયા હતા તેના પહેલાના ૩૪ (ધામા) એ વધુ બહાનવાની ના પાડી હતી આથી તેણે અચાર સુધીની મહેનતના પરિણામરૂપ એ સમદ તેની પાસે હતો તે કલકતા ૥ રાંધા એમીએંગિક મોસાવગી સ મુખ મૂવાની ઉત્કા બતાવી આ સમદમાં પૂર્ણ ગવેપણાપૂવક વળેને ટિમેટન બાપાનો મુન્નર કોપ, હનતિખિત અને હાપેના અન્યોનો વિશ્વાસ સમદ, નાહિ હતા

સને ૧૮૨૭ ના જુનમાં ટિમેટન કેનેડીએ તેણે જણાવ્યું કે તેની નિષ્ફળતાથી દિન્દી સરકાર શરૂ થઇ ન હતી પરંતુ ને તે પુન પ્રમાસની ઈચ્છા રાખતો હોય તો તેણે વેતન બીજા ત્રણ વા સુધી આનુ રાખવા તે ઇન્ટી હતી આથી ફરીથી તે કાનુમ ગયો અને સમગ્ર પરિશ્રમપૂવક અગ્રાસમાં ગયાથો એમાં વર્ષમાં તો તેણે ચારીશ હજાર શરૂદોનો પૂર્ણ કોર તૈયાર કરી નાખ્યો તે ઉપરાંત પાંચમાથી સાતમો પાનાનો એક એવા સના બમો ભાગમાં રચારના ટિમેટન વિશ્વકોપ Bshain-hgyur ના ચુનાગીસ પુસ્તકો તેણે વાંચી નાખ્યા હતા દરિયની મપાગીથી ૬૫૦૦ શી દરે તેણે નિવાસસ્થા હવું અને એક ભાગેથી પાટ તમા એ પુસ્તકો અને પુસ્તકો સિવાય તેની હાડીમાં કંઈ પણ ફરનીયર ન હતું મેનાપુથી તે લગતમ મનો માનવ દૂર હતો અને તેણેના હા વેતનમાંની પાંચ પચ્ચ સામાય માજશાખ અથ ગયતી હિ બકવાનું મસ મદમાં પુકળ હતુ તોપણ તે અરિદ્યોની તેની શક્તિ નહતી તેના પગારના પચાસ રૂપિયામાંથી અર્ધી તેના શરૂને આપતો અને પાંચ રૂપિયા ધ ભાડુ તથા નોકરના પગા મા જતા, માકીના વિતમાંથી ધણે ભાગે તે પુસ્તકો, હસ્તલિખિત ગ્રંથો અને લખાના સાનો અરિ કંગો આની મરીમાછમાં પણ મદદ માગેની કાર્ય પધુ વિનિતો તે અભિમાનથી પાડી વાગેને હતો આની રિપનિયા તેના એકાન્તારુમાં આનન્દ મળે ને માટે થોડાક અર્ધ વર્ષમાંતપરો આપનાનો તેના મિત હારડે આમદ કર્યો, પરંતુ ગોમાએ નમ્રતાથી તેની પધુ ના પાડી કારણ કે એક ને તેણે એવી બાજનોમાં નિરીર રમંપ નો હિ અને તે ઉપાન તેણે મદદ આ નનારના સમયનો દુરુપયોગ કરવાની તેની પ્રત્ય નહતી આ રિયતિમાં તેણે આ વા પરિશ્રમ કર્યો કેટલાં અદેખા નિકાનો તેના નિપે તેરેદાર વાતો કરતા હતા, તો પણ વિશ્વન અને પ્રિન્સેર જેવા ધરધર નિકાનો તેના માં મિતો દેને

સને ૧૯૩૧ ના વર્ષમાં આખરે તે કનકર્તામાં 'આગ્યો' સરકારે તેના કૌશલ્ય પ્રસિદ્ધ કરવાનું ઔદ્યોગ દેખાડ્યું અને આ મહાન મથક સને ૧૯૩૪ માં પૂર્ણ થયો. ત્યાર પછીનાં વર્ષોમાં થોડાં પાસપોર્ટ ફાઇલો તેણે બગાડી વિશાળ યાત્રા કરી અને તે દરમિયાન બંગાળી સરકાર અને અન્ય દેશી બાપાઓ તેણે અધ્યયન કર્યું. સને ૧૯૩૭ માં તે પુનઃ કનકર્તા બોલ્યો. આ રોયલ ઍસોસિએટીક સોસાયટીના પુસ્તકાલયના અધ્યક્ષસ્થાને નિયુક્ત થયો. આ સમયે તેની પાસે ૧૦૦૦ કરતાં વધુ ટિપ્પેટન બાપાના ગ્રંથો હતા. આ વર્ષની તેની કર્તવ્ય પરાયણતાનું સુંદર અને શ્રેષ્ઠ ઉદાહરણ આ પ્રમાણે છે "એક વનીની પેઠે તેને ટિપ્પેટન અને અન્ય પુસ્તકોના મધ્યમાં તે રહેતો હતો. સાયકાએ સોસાયટીના કંપાઉન્ડમ ઘોડાકાં બાપામ કરી પછી પોતાના અધ્યયનના સ્થાનગૃહમાં જતો અને નોકર પાને બહારથી લાવેલા કાનડાના ભાષી જવારે જવારે કું તેની પાસે જતો ત્યારે ત્યારે ચાવીઓ લાવી નોકરે તેણે બોલેલા સુધી મ્હારે બોલી ચુકે પડતું" બીજા એક સમકાલીન લેખકની મતે "સરકાર મનથી ઉપર માકા રળી અધ્યયન કરનાર શાકશુના જેવો દૃઢ અર્ન આમણી તે હતો. તેને ચોરશનો દેખાવ એક યુક્ત જેવો હતો અને થોડી વાર ઍસેરીમાં ફરવા જવા સિવાય તેને ત્યાગ તે કરી કરતો નહિ" ડૉક્ટરોગેને ડુપરી-એન્ડ-ડૉ કૅમ્પલ (Dr Campbell) તેના મૃત્યુ પછી લખે છે કે, "તેની સપતિમાં પુસ્તકો અને લેખોથી ભરેલી ચાર પેટીઓ જે તે હમેશા પહેરી રાખતો અને જે પહેરીને મરી ગયો તે પ્રથમ પોપાક, થોડાક ઓછા અને રોયનાનું એક વાસણ જ હતો. બોટમાં માન યા અને ભાત લેતો. ચાર બાલુએ પુસ્તકોની પેટીઓ રાખી મધ્યમાં એક સાદી ઉપર તે બેસતો હતો અને સુષ્ટિ પથ લઈ જ રહેતો હતો. શાનિએ તે પોપાક પથ દહાડતો નહિ અને દિવસે બહાર જવાનું તેને ગમતું નહિ. હાથ, તમાકું અને બીજા માદક વસ્તુઓનો તે કરી પથ સ્પર્શ કરતો ન હતો".

પ્રવૃત્તિ તેના ઉદ્યોગશીલ મનને નવરા પ્રેમી રહેવું પસંદ ન હતું. સરકારનું સહુ પુર કરેલું હોવાથી હવે તેણે ફરી પોતાની અભ્યાસ શરૂ કરવાનો નિશ્ચય કર્યો. તેની નજરે અમરુતિ પૂર્ણ દહાસાના વિશાળ મંદો અને તેમાં સમદાયલુ અપ્રસિદ્ધ વિશાળ સાહિત્ય તરફ વળ્યાં હતા. તેથી દૂર-દૂર-સુદૂર અલ્યુશિયા સાહિત્યપૂર અને બાપાભારવાણુ નીન્ટુ નિ સીમ સાક્ષીન્ય પથરાયેલું હતું અને મધ્ય એસિઆમાં, હજેરીઅન પ્રજાના મૂળ વિષેનાં નિશ્ચિત પ્રમાણો મળી આવે પથ ખર્ચા તેની ઉમર અકાવન વર્ષની હતી એકાન્તવાસ, તિતિક્ષા અને પ્રયત્ન પરિશ્રમથી તેની સક્રિય દુરાઈ ગઈ હતી એક લેખક આ વખતનું વર્ણન કરતાં લખે છે કે "તેને તો સાચાં મૃત્યુ તેની જહાવરયાને લીધે તે ફરીથી પોતાની જન્મશ્રમિમાં લાગે જ જઈ શકે. તો પથ તેણે દસ વર્ષ વધુ તે શ્રમિમાં રહી પ્રાચીન પુનઃકામાંથી નેટલું બધું શકાય તેટલું જાણવાનો નિશ્ચય કર્યો. આવા પ્રકારના એકાન્તવાસથી મને તેના દૃઢ સરીરનું સહાય જતાં વાર લાગે નહિ. પોતાની આ મુસાફરી છેવટની જ છે એવું મોમાંને મન ભાર્યું અને પોતાની સપતિની ચોક્કસ અવસ્થા કરવાનું તેણે રોયલ ઍસોસિએટીક સોસાયટીને સોંપ્યું".

મધુદન કદ્યે તે નિમ્ન્યો અને પગપાળો દેરાઈમાં યઇ તા ૨૪ મી માર્ચના રોજ ફાંછીમાં પહોંચ્યો. અહિં તેને પૂરતા પાસપોર્ટ મેળવવા થોડાક સમય રોકાવાનું થયું. આનંદ અને ઉત્સાહથી તે બોલી ઉઠતો કે, “ જ્યારે મું દુહાસામાં જઇશ ત્યારે મારા જેવી સ્થિતિ પ્રાપ્ત કરવાને દોષજન, ટર્નેર અને યુરોપનાં અન્ય તરવચાનીઓ કેટલો બોગ આપું છું? ” પરંતુ આ મર્ત્ય લોકમાં તહેને હવે વધુ સમય રહેવાનું ન હતું તા ૬ મી એપ્રિલના દિવસે તહેને તાવ આપ્યો. તહેના નિર્બળ અને જીર્ણ શરીર ઉપર અધી બારે અસર થઈ અને સરસ્વતીના સોહિલ તીર્થે એણે પ્રાણાહુતિ આપી, પાંચ દિવસ પછી તા ૧૨ એપ્રિલ સને ૧૮૪૨ ના રોજ મહાપાત્રા માટે પ્રધાન કુરુ દેવદાર વૃક્ષરાજના કુળમાં ગમનચુક્રી શુધરાની પામે દાહલિંગના સમાધિગૃહમાં તહેના મૃતદેહને દાખવામાં આયો. ૧૭૨૧ન અંકેડેમી સન્મુખ પ્રસિદ્ધ નવનકથાકાર ઇએટામે (Eotoms) તહેના મરણ વિષે એક નજીર આપવાન આપ્યું હતું.

તહેનો સ્વભાવ નમ્ર અને માયાળુ હતો તો પણ તહેનામાં અભિમાન અને ચીડીયાપણાનો અંશ હતો. પોતાની શક્તિ અને જ્ઞાનનો તહેને પૂર્ણ વિશ્વાસ હતો અને કોઇ પણ પ્રકારે પોતાના નિશ્ચિત લક્ષ્યને સાધવાનો પ્રયત્ન કરવા તે તત્પર જ રહેતો હતો.

ઉંચડે એ જ કહી શકાય કે આ મહાપુરુષના જેટલા બોગે સારરત નહિના મનાહને પોષનાર સાહિત્યસ્રોતસ્ત્રિનીઓ વિશ્વના ઇતિહાસમાં કવચિત જ નજરે પડે છે, તોપણ તહેનાં, પુનિત પગનાથી જગત સદૈવ સુખભાગી બને છે.

‘ To Strive, to seek, to find, and not to yield was Csoma's motto And if he, too, is to be reckoned among the world's faithful failures, let us not forget the noble saying that-to travel hopefully is a better thing than to arrive and the true success is to labour ’—H G R

નોંધએ છીએ:

૧. અંગ્રેજીમાંથી શુદ્ધ સારા ગુજરાતીમાં ભાષા તર કરી શકે તેવા સાહિત્યપ્રિય ભેખીઓ જોયજમાં બીજા ભાષા ‘ સરકૃત ’ હોવી જોઈએ.

૨. અંગ્રેજીમાં રાગત પત્ર વચ્ચે કરી શકે એવો પ્રમાણીક, ખતીનો અને મહેનતુ કથારે

—મળો મેનેજર મમાલોચક, મુબાઇ ન ૪

(મગનાનો વખત સગાનો નવ વાગ્યા સુધી)

*Encyclopædia Britannica The Times of India વીરેના આધારે સંક્ષિપ્ત

ગ્રાતામિરીનો ગજન (સચિત્ર) ૨ ૨-૦-૦ એન એન ત્રિપાઠી એન્ડ કંપની મુબાઇ.

કવિ લલિત અને કવિ નરસિંહરાવ.

વેળે — ૧. હવે ગુમસ્ત

૨. અસહકારમાં હિંદીઓ ફક્ત રાજકીય સુધારાને જોઈ જાય છે એ યોગ્ય તથી આ નવીનતા કાળ રાજકીય સુધારા માટે યોગ્ય હોય છે નહીં. પરંતુ સામાજિક, નૈતિક અને સાહિત્યના સુધારા માટે તે યોગ્ય છે. આપણા સાહિત્યમાં પરદર્શી તત્ત્વો વાંચકોને સાહિત્યને આપણે જોઈએ તે કરતાં ઘણું વધારે એકાગ્રી કરી મૂક્યું છે જે નવીનતા, જે ભાવો, જે સ્વાતંત્ર્યના ચિત્રો આપણે સાહિત્યમાં તરીકે દોરના મર્યાદાઓ, તે દોરવામાં નથી આ નવીન કાળને અમે તે જરૂર દોરશે.

આવા કાળમાં જે કવિઓની સગપામણી હું જુદી જ દૃષ્ટિ કરના મૂક્યું છું.

સાહિત્યની અર્થમાં ઘણું સાધ્યું કવિ લલિતન કવિ પદવી આપવાની આનાકાની કરે છે તો ખીજા સાક્ષર કવિ લલિતકેવળ પોતાને કવિ કહેવડાવવાની લાલસા કરવાનો આરોપ મૂકે છે ત્યારે ત્રીજા ઘણું કરતાના નવા નવા મિત્રોને બાધી કવિતાનું પાણી ભાગ્યું સાહિત્ય રસપિનાનું બનાવી મૂકેલું જણાવે છે આ બધા ઉપી કાટીના સાક્ષરો છે એની ના નવી કંઠી સકાય આ બધામાં શુદ્ધિ છે, એ સર્વ કોઈને માનવું જ પડે પરંતુ જે સમયમાં તેઓ રસે છે તેને સત્યતાને વિહાર ગણાવે—એ જ હોય છે હું તેઓને એટલું જ પુછવાની પૂછતા કમ છું કે કોઈ ક્ષણે સાચું કવિ હવે માપવાને સહન્ય કવિતાની ઉર્મિમાં તેઓ રમ્યા છે ખરા ?

૩. કવિ એટલે દિમાનવની ટોચ ઉપરથી, ને રસય મેરી પોતાની એકસુરી વાંચના વચ્ચે ઉચ્ચ કાળીના વિદ્વાનોને તૃપ્ત કરવાની કળા નહિ કવિ એટલે ઉત્તમ મુખ રાખી, કાવ્યોનું કુદૃઢ શ્રીલી, અમુદની રસગોળો ધરી, વાદળોની ધીરી ધીરી ચલિને કવિહૃદયથી નિરખી, મનુષ્યને તિરસ્કાર કરવો તે નહિ કવિ એટલે નિયમાનુસાર ગ્રામ અને જંગલ બન્ધ સ્ત્રીકાળી, હૃદયની ઉર્મિઓને એ બેડીઓ પેરાવતી તે નહિ કવિની કવિતા જેથી ઉત્તમ હોય, કવિની કવિતા જેથી વિશાળ હોય, કવિની કવિતા જેની રસમય હોય—તેણે કવિનું હૃદય ઉત્તમ ઉદાત્ત-વિશાળ જોઈએ કવિમાં કલાવિધાન સાથે રસપાત્રતા આવવી જોઈએ કવિનાની ઉચ્ચ હૃદય પૂરે એકમિનું સરતા હૃદયમાં અનીકરણ વહે, અને મુખદાર નય હારતા અમીજનતા નિર્મરો વહી રહે, સમુદ્ર ઉછળતા હૃદયમાં અગાધો ઉડી ગયે, અમે અમે અમે એના ચત્રિકાની અવિનતા.

૪. અંધારો રહે, કાવ્યોનું ગાન સુષ્ણતા હૃદયમાં રનેકતાન મળી, રહે કુ ખીની બધાઓમાં કવિને કૃષ્ણ કવિતા જ ભાગ્ય પડ્યારે, ત્યારે જ તે કવિ નરસિંહરાવલાઈએ આ યોગ્ય પેઢી રચાવે તરીકે કહે છે કવિ લલિતે ખીનું ક્યાને ક્યાને છે—એટલે, ત્યારે મનથી કવિ લલિત એક રીતે તો નરસિંહરાવભાઈ કરતાં ઉચ્ચ, દુર જે છે પેઢી તો મિલકતો હોય.

કરિન્દાનાલાસ 'લગ્નિનના કા યોની પ્રસ્તાવનામાં નમે' કે, " એમાં ભાવના
અરણ્ય સદમ છે, પણ વૃક્ષાભંગના પૂરસમા વિતાળ મધી, એમનો પ્રિય, શ્રી ' નગીર ' છે,
' મહા ' નથી "

" મહા ' મળની પેને ' તીર ' કવિ નહિને વખતે એમનો જીવનનો આગમ ' મહા ' છે,
છે, નથી હેમદમો કે રાગચુટો લગ્નિને પોતાનું સ્થાન સ્વીકારી લીધું છે એ સ્થાનમાં જ
રમણ કરતુ એમને યોગ્ય વાગે છે ઉચાઉચા સ્થાનો, સાધ્ય નહિ હોય તે જતા નેની મુખ્ય
રાખવી એ તેજ નરમિદગરાખાઈનું કામ

" ઉચાવ્ય પ્રકર સદિયારી
સુખદુઃખની કયા ધારી
આનન્દ એક એ લગીર "

જેમ-દોનાજ્ઞાન, કુવિએ લખ્યુ તેમ એનો શ્રી ' નગીર ' જ છે નથી નરમિદગરાખાઈ
જોવા ' મહા '

" મહા, નહિનો ધોધ ધુધવતો ચાત્રો નયે "
લખિતછે " સુખદુઃખની કયા ધારી, " તેમાં જ " એક આનન્દ ' દેખાય છે, અર્થે
" ગીતામાં પ્રમુખા ગારાની " હતું એમને લાગી ગઈ છે જીવનમાં પોતાના આશયો લખિત
સિદ્ધ કેવી બતાવે છે, કારણ કે તે એના ઉચ્ચ નથી કે નિદ્ધ નહિ થઈ શકે

" કવિ નરમિદગરાખ ' મહા ' અને ' શુકના ' જોતા જોતા મનુષ્યને બૂની જ ગાય છે
લક્ષિતછે તેઓને ' મહા ' સકતા થી નરમિદગરાખાઈ " કિંચ નોકમાં ધમતા " જે દિય
તો થઈ જ શકતા નથી નિનિત " નસ નિદરિયે ચાનો હાના જગજગતરોડે, " પોતાના
જીવનમાં ઉતારી શકે કે નરમિદગરાખાઈ નિય બૂમિમાં તીરે મારે છે એકે તીરે ત્યાં પહોંચી
શકતું નથી લખિતછે આ જ બૂમિમાં તીરે મારે છે હું થઈ અચોત મારે છે કાઈ કાઈ
તીરે બૂની જાય છે પણ ધણી તીરે ધારેનાં સ્થાને પહોંચી શકે છે પરંતુ તેથી કદ તે
ઓલ નિય થી, નિનિતછતું હવે નિય થયું જે પણ મોનેરી પાંખો લઈ ઉડે નિદ્ધાર કરવા
લઈ જઈ શકતી નથી લક્ષિત ' નગીર ' છે અને તેથી જ ' લગીર ' માં ' મહા ' કરી શકે છે
નરમિદગરાખાઈ ' મહા ' છે અને તે ' મહા ' માં ' નગીર ' રી શકતા હોય એવું સાગતું નથી

" નરમિદગરાખાઈ ' મહા ' અને ' શુકના ' સુરમે અને એક નિયજાનની પ્રેરણા
મઈ લખિતછે " નિરદનનના શોખમેથી, " " દુઃખ " સાંભળ્યુ એ એ પ્રેરણાઓમાં નરમિદ
રાગમાઈની કુતે કે સાદિય થી દિષ્ટિથી સ્વાગ ઉચ્ચ છે, પરંતુ સદુદારી તો લખિતછતી જ છે
કેવેય પદિયતુ મય ને કે નરમિદગરાખાઈ છે તે જનાં હવેયબધારાનું તો લખિતછતું જ છે
કવિ લક્ષિ થી હોય નજા ગાતમાં પણ પોતાના પ્રિયજન જની સમક્ષ નથી નેઓ
કહે છે કે,

એકે તો ત્યાં આત્મ તુજ મને
દીધુ પ્રિયજન મરણ તો જો "

લક્ષિતજીને તો "પ્રિયજન સ્મરણ તરંગે" હૃદયિયું છે નરસિંહરાવભાઈને તો "લિહરગમા, આનન્દસિન્ધુમાં, અને પોતાના તરંગમાં" હૃદયિયું છે લક્ષિતજીની કવિતામાં હેાક ચાળણી વિશેષ છે પરંતુ પ્રકૃતિનું વર્ણન નરસિંહરાવભાઈની કવિતાના જેવું વિશાળ અને આકર્ષક નથી - નરસિંહરાવભાઈના નૃપુરજકારમાંની "ભારતજનનીની અશ્રુમાળા" તપાસે, અને એક બાજુ કવિ લક્ષિતજી, "જય સ્વદેશ ! જય સ્વરાજ્ય" તપાસે એક બાજુ નિરસ છુદ્ધિપૂર્વક રચેલું કાવ્ય વાંચે અને મીઠું બાજુ રોલથી ઉછળતું, રોલમાં જ આદ્ય ધ્યેયું ગીત વાંચે નરસિંહરાવભાઈ કાવ્યે છે કે કેમ.

"રૂએ દેવી તણી લીડી સમાધિ ભગ પામતી"

એ કવિ મુદ્ધમતાથી સર્વ 'જેઈ' રમાં છે પરંતુ સ્વદેશપ્રેમમાં કૂસ થયા નથી "એક બાલકના બાવથી તે ભારતજનનીની પામે દોડી શકતા નથી એમને તો તેની "મરુધિભગ" થવાની ચિંતા પેસે છે કવિ લક્ષિત "જય સ્વદેશ ! જય સ્વરાજ્ય" આનંદથી ઉચ્ચારી રલા છે એમનું દિલ સ્વદેશપ્રેમમાં કુબી ગયું છે "અતરે એક જ અવાજ" મલર્ણાઈ રહ્યો છે નથી પાસે ઉભેલાં વૃક્ષો ઉપર દષ્ટિ કે નથી બોમ તરફ નજર

કવિ લક્ષિતજી ઉચ્ચ અતિ કુમળું છે પોતાના પ્રિયુત્ર જોતાં જે બાવો ઉછળી રહે છે તે નીચેની લીડીથી સમગ્રશે

"એ નિન્ન બાનક અનુમદ અમ આબુ"

તેમણે પોતાના માતાપિતાના લાડકોડો પોતે શ્રુતી શકતા નથી

"સલાળ જેમ લીધી આપણી માતતાતે

ગાળાણી તેમ ધરવી પ્રજા અર્થ સમ્મતે"

નરસિંહરાવભાઈ "મહારા રમકડાં"ના માતાને માટે કહે છે કે,

"માતા અદ્યુત કળારે

દામી પૂનવે ગેવ' એ"

ત્યારે લક્ષિતજી "મા તે મા"ની કવિતામાં, "કાતાધેના" માનો બાવ દશવે છે

લક્ષિતજી "કુ ખિયાના બેની"માં કહે છે

"મા સુણિયે કુ ખિયાની

વ્હાવા ! બન્ધુ બનિયે"

આ એ કહીમાં નરસિંહરાવભાઈના આખા "ઉદ્બોધન"ના ચાર પાનાનો સારાશ આવી ગયો છે, નરસિંહરાવભાઈ એક પછી એક રીતે નિન્ન છે લક્ષિતજીથી એ લખી શકાયું નથી કુમળા હૃદયને આપાતો લાગે છે, અને એ તો ક્રૂર ઉછળતા હૃદયે કહે છે -

"મા સુણિયે કુ ખિયાની વ્હાવા ! બન્ધુ બનિયે"

લક્ષિતજીની લક્ષિત ગીતોનાં જેવી છે, નરસિંહરાવભાઈની જેવી છે નરસિંહરાવભાઈની આખા જેવી શાતમય છે, નરસિંહરાવભાઈમાં લક્ષિતરસ પ્રધાનપણે નથી આ બે સરખાવો

- ૧ "આજ ભકતસાથનાથ ચરણ પ્રતે વાંચે
ગીસરી વિષયસના જ ભક્તિયાન સાધયે"
૨ "આવો આનુસન્ન નમ વહિરે પ્રભુ!
વનિધે પ્રભુ! આવો અનિનિધે પ્રભુ!"

આમાં જો કે કતાવિધાનથી અને જ્ઞાનથી સુખારેલી કહી (૧ થી) નરસિંહરાવ સાધ્વી જ છે, પણ પ્રેમથી છનકાતી, હૃદયની હિમિયાળી તો બનિતની જ છે "આવો આવો," પોતાની જ હૃદય આદ્ર થઈ જાય છે નરસિંહરાવભાઈના કા. યમા પ્રભુ દુઃ છે, એમાં "ચરણ પ્રતે" જવાનું છે ભક્તિતા કાન્યમાં પ્રેમ સમીપ જ છે વનદ્યાનુ જ રહે છે

આથી કંઈક નરસિંહરાવભાઈ કવિ તરીકે જોતી પા. રા નથી મળતો નરસિંહ રાવભાઈ કવિ છે અને કવિ મહેતાના નિતિશ્રમા ઉચ્ચ કતાવિધન નથી પ્રકૃતિના મુદર ચિત્રો તેઓ દોરી શકતા નથી. કેટલીક જગ્યાએ કૃતિમતા આવી જાય છે, જેમકે "સખનખ કરી દહાતી," "વહિરે પ્રભુ" પરંતુ કૃતિમતા એમના કાન્યનુ અમ નથી મળે લાગે છે કે કલાપીની કવિતાની અલ્પ ભક્તિશ્રા ૥ કોઈ કોઈ કાન્યમાં કૃતિમતા ઉત્પન્ન થઈ છે કેટલીક જગ્યાએ ભાવોની એકતા ટુની જાય છે, પણ એ હિમિઓની નુકાતી જુલિને લીધે હશે એમ લાગે છે કવિ નરસિંહરાવભાઈના ઉચ્ચ કતાવિધા છે, ભક્તિરત્ન છે, પણ તે નરસિંહ મહેતા કે મીરાસાઈ જેવો છનકામ જનો નથી એઓ તો નચાક કરે છે કે પોતાને ભક્તિરસ વિદ્યાનોને ઉચ્ચે કે નહિ લાવતીય વિચાર જ કરતા નથી પોતાને એઓ એટલે જ સુત્રિએની જે સુત્રિઓનાં ચિતરેલાની આ જે કરિઓની કવિતાની ઝાખી થશે

જુઓ! ત્યાં, એક ઉચ્ચ ગિરીની ટોચ ઉપર, વૃક્ષ સ્થગિત થયેલા એક મહાપ્રભા, જરી જરી વારે, ધીગધીરી જોતી નદીની સામે આધે ઉજગતા અમુની વાચિ ઉપર, અને મળતે મતા અનતી સામે જોતી જોતી, ખમી ખમી જતાં વસોળી અને આશ્રુસૂચી સજ્જ થઈ, એક વનિતા બેઠી બેઠી તત્ત્વજ્ઞાનના વિચારો કરતી હતી કોચ દુઃ કરે ત્યારે ઉચી ડોક કરી તે જ્ઞાન સાગર તી હતી, તે દુઃમાં રહેલને અંગે પ્રિયજનોને તે બૂના જતી હતી મોઝોરવશાળી હતું અભિમાની હતું આખમાં અજન આંગેનું હતું કોઈ સ્ત્રી પમાર થતી ત્યારે તંબૂની તે સ્પર્ધા ફરતી હતી અશ્રુપાત થતો નહિ કેના ગભીર હેતી હતી અને ગભીરતાથી સામેના કુચા ઉપર બેઠેલી એક સ્ત્રી તરફ તિરસ્કાર બરી આખે એ જોતી હતી જુઓ! જુઓ! તે બીજી સ્ત્રી તરફ નજર નાખીએ

નદાની ટુકરી ઉપર, સા. ૧૩૭૦ સુજનતાથી સજ, અમામા પરમેશ્વર દેખી, હૃદાય જોડીને, એક સંજગ્યવતી સ્ત્રી મેળી હતી પસિ તેના કુચથી ખરડ વનો પુત્ર રમતો હતો પુત્રના માયા ઉપર કોઈ કોઈ વાર તે હાથ દેરતી. તે રહેલગીના ગાતી હતી આખમાં ક્રમક્રમીયાં સંગ રહતા હતા મુખમાં સૌજ ય હતું દયા હતી પેલા ઉચ્ચ પ્રગા શમે બેઠેલી સ્ત્રીના તરફ પ્રભુ તે સુજનતાથી જોતી હતી પ્રભુની કૃપાથી સવ રચાયું કે એમ જાનતી

આ એમાં પહેનુ ચિત્ર નરસિંહરાવભાઈની કવિતાનું છે આ બીજી કવિ નસિંહતની કવિતાનું છે આ આખા લેખના સારાશ તો એક લીંગમાં કવી શકાય

કવિતા જોળ્યે તો નરસિંહરાવભાઈ મહેતા—કવિ જોળ્યે તો ભક્તિશ્રા મહેતા

અમેરિકન ગામડાંઓની મુલાકાતે.

લેખક - રા. વૈકુંઠરાય માધવલાલ દેસાઈ.

અમેરિકન કૌલેજ અને યુનિવર્સિટીઓના વિદ્યાર્થીઓને એકલું શિક્ષણ આપીને પોતાના જીવનમાંથી યુક્ત થતી નથી, પણ વિદ્યાર્થીઓને વ્યવહારિક-સામાજિક જ્ઞાન મળે, વિદ્યાર્થીઓ શહેરની અને ગામડાંઓની જીવન-વ્યવસ્થા જાણે-સમજી શકે-તે માટે હમેશા કળીજીવન આપે છે. વિદ્યાર્થીઓને યુરનુમીઆ જ્ઞાન સાથે સામાજિક તેમ જ વ્યવહારિક જ્ઞાનની જરૂર છે. વાત કળીવજી આપતી દરેક સરંચાઓ લખે છે. આપણા દેશનો વિદ્યાર્થી સામાજિક અને વ્યવહારિક જ્ઞાન. ૫૦ વ્યાજળ પોતાની કૌટુંબિક જીવનમાંથી મેળવે છે અને બીજી કેવળ શાળા-કોલેજોમાંથી મહણ કરે છે, જ્યારે અમેરિકન વિદ્યાર્થીની જીવન માટે જાગે કોલેજ-યુનિવર્સિટીના-વસ્તીગૃહો-કોરમીટરીમાં ગળાય છે અને ફક્ત રત્નઓમાં જ તે ઘેર રહી રહે છે. આ તંદાવતને લીધે ધર્મઆગળના વ્યવહારિક તેમ જ સામાજિક જ્ઞાનનો તેજેલા મળી શકેતો નથી. કોલેજોમાં ટર્મન વિભાગ જૂદા જૂદા હોય છે. કોઈકમાં વાર્ષિક બે ટર્મ, લોરેન્ડેટીકમાં ત્રણ ટર્મ હોય છે અને દરેક ટર્મને અતે ટર્મની પરિક્ષાપછી દસથી પદર દિવસથી જાણવામાં આવે છે. આ રત્નઓમાં જે વિદ્યાર્થીઓ ઘેર જવાના ના, હોય તેમને સારા શહેરની લેખ, ગામડાંઓની જીવન જોરા-દેખાડવા-માટે વ્યવસ્થા કરવામાં આવે છે. વિદ્યાર્થીઓની અખ્યાતી હોય તો દસથી પદરની અંકે દૂકડી પાડી જૂ. નજી કરેલા રચજોએ રવાના કરવામાં આવે છે. આ દૂકડીઓની સાથે શિક્ષક વર્ગ કે કોલેજ તરફથી દેખરેખ રાખનારાઓ મોકલવામાં આવતા નથી પણ દરેક દૂકડી પોતાની બહુમતીથી પોતાનો વડો-લીડર-પસદ કરે છે. દરેક દૂકડી પોતાના વડા ઉપરાંત સેક્રેટરી અને ખજાનચી-ટ્રેઝરર-ની નીમણૂક કરે છે. કે જેને હરેતકે પત્રવ્યવહાર તેમ જ મેસાનો હિસાબ રહે છે.

મોર્ગ શહેરોની મુલાકાતે તેમ જ ગામડાંઓની મુલાકાતે જનરે દૂકડીઓના કપડામાં અર્થમાં મોટા ફરક રહે છે. શહેરોની મુલાકાતે જનર પાસે શહેરની લાયકના કપડાં તો જ જરૂર જોગા પૈસા હોવા જોઈએ, ત્યારે ગામડાંઓની મુલાકાતે જનરને કપડાંની જાણી સલાખી લેવાની રહેતી નથી. આખી ખમીમ, દૂધી ખાખી ચદી બગ્ગા મીચીસ અને લેડર-હોલ છુટ તેટલું બસ થઈ પડે છે. ફક્ત અંકે જોડી ગાય વધારે કપડાંની જરૂર રહેતી નથી. શહેરની મુલાકાતે જનરને મોટે ભાગે રામ, જમ, મોટરનો નાલ મળે છે. જ્યારે ગામડાંઓમાં જનરને હમેશા પમદી ફરવાની હોય છે.

દરેક રચજો Y M C A યમ મેન્સ ક્લિપ્પન એમેસિયેશનમાં ઉતરવાની વ્યવસ્થા અગાઉથી લખી નક્કી કરવામાં આવે છે. ગામડાંઓમાં રમત રૂખે જોતાં સાથે જ વ્યવસ્થા થઈ શકે છે. રેલ્વે કે રીમિંગમાં જી બાડામાં મુસાફરીનો નાલ મળે છે. જ્યારે મોટર કે બસની મુસાફરીમાં જી બાડુ ઓછું લેવાય છે.

મને મળેલી નજી વેકેશનમાંથી મેં વેકેશન એન્ડ શિવાજીમાં-નવરૂપી સતુમા અને બીડે એમીતમાં (બગરૂની સતુ ઉતરી ગયા પછી અને વેસન સતુની વચ્ચે), ગામડાંઓની મુશ્કેલી કાતે જવાનું નવરૂપી હવે પછીની વિવાદાઓ, નોંધેલા શહેરો નોંધેલા વાત મને છે, જ્યારે અમેરિકન મામલો જવાનું હાથે ન રહે છે. ગામડાંઓની મુશ્કેલી, જ્યારે મોટે ભાગે પરદેશી વિવાદાઓ જ હોય છે

જોને તરફથી દરેક દુકાનીને નીચે પ્રમાણે લખામેળુપત્ર અપાયા આવે છે " દાનેજના વિવાદાઓ ની અરદાની તમે સમજાયા જામતા નામની મુશ્કેલી અપ્રેરે છે, જોનેજના રીત આતા રાખે છે કે દરેક નવે જેમ વિવાદાઓ ની અરદા કરવામાં આવે છે, તે પ્રમાણે જોનેજી જરૂર અવરથા કરવ માં આપશે આ દુકાનીમાં વિવાદાઓ પરદેશી આવેલા છે તેમને ગળવાથી તમને જૂઠા જૂઠા દેશનું નહીં મળેડું રાત દુક સહસાસમાં મળશે, અને આશા છે કે તેનાં બદલામાં તમે અમેરિકન મામલો જવાનું વાત તેમને આપશે " આ લખામેળુપત્ર સિવાય પણ ગામડાંઓમાં અવરથા થઈ ગયે છે જ્યાં તે હોય તે વખત વિતરને પરિચય પાવ છે

ડિસેમ્બર-બરફની સતુમાં કમ્પટી-અખત કાઢીમાં અને ૧૦ થી ૧૫ ટેમ્પરેચરમાં ગામડાંઓની પહેલી મુશ્કેલી થય, અને દસ ક્રિમમાં ચાર ગામડાંઓમાં જઈ શકાયું નર જ્યાં સખતે તોફાનને લીધે તમજા માત્ર ગામડાંઓમાં જવાનું મુશ્કેલી રાખેડું પડ્યું અમારી સતરની દુકાનીમાં તેર પરદેશના અને ચાર અમેરિકન વિવાદાઓ હતા આમાં દસ છોકરાઓ અને સાત છોકરીઓ હતી

રસતાઓ, ખેતરો, ગાંડો, ગાડીઓ સવ બરફની જગ્યામાં હતા રસતાઓ ૧૨ ત્રણ-ત્રણ શીટનાં બરફનાં પડ જામી ગયેલા હતા બરફની સતુમાં મોટર અને ગાડીઓનો અવગર 'સ્નેજ' પડા વખતની ગાડીથી થાય છે, અને આમાં અમારી મુશ્કેલી થઈ હતી 'સ્નેજ' ગાડીનો, વરસના બરફની અનાદરીનો, ખ્યાન રીનેમેટોમાફના ચિત્રોમાં નોંધેલા તે અહીં કાથાત્ અનુભવો થોડાંઓને ધુવગીઓ જાણેની જોને દસમાર, બરફની ખાત્ર રેકરામાંથી ખમાયવી જેમીન અને તે ઉપર 'સ્નેજ' પસાર થના અખલ્લા ગામડાંઓમાં ગાડાની મુશ્કેલી કરતા. 'પોઆ' ખાડામાંનો અનુભવ 'સ્નેજ'ની મુશ્કેલી દરમ્યાન આજે રજો કોનેજના સમીતો, અધુરતા ગાયતો, નહીં જોડેકપુલો-તેના ખ્યાને મુશ્કેલીનાં ગામડાંઓની કરવી મુશ્કેલીનો અનુભવ તાને કરા થો

પહેલા પ્રમાણમાં-૩૫૦ વુગન ગામડાંઓમાંનારો પહેલો મુશ્કેલી સમયમાં મળે થયો અજ-વાળો રાત અને બરફના ઉચ્ચતને લીધે પવનકાત આવેડું આ સુદર સમય સમીતોમાં જોડાયું ગામડાંમાં જામ કરવા નહાલી " Tip " નીથી રાખવાથી, અને તેના પછી મતંગો મુશ્કેલી થયો વીડીમાં જમણી વધારની અવરથા થઈ શકે તેમ ન હતી, અનુભવ વિવાદાઓની સતર ક્યાં પડી સાદેતો અને અમારી પણ અવરથા થઈ

મીરોનો માલેક આ ગામનો સુખરતુ આઈની હતો. બનામ જાત્રે આપ્યા પછી તેણે વંધે મમતા બતાવી જૂનો ખખ થઈ ગયેને 'રટવ' સગાની અમારી બન્ને ચોરડીઓને તેણે આખી રાત ઝરમી આપી પહેલેથી ખનગ હી આપેલી એટલે ખાવાની વ્યવસ્થા થઈ રહેતી નહોતી છતાં તેણે બનતી મહેનતે ગાંધીમાથી જે કાંઈ મળી શક્યુ તે પૂરું પાડ્યું બરડાનો તોફાન અને પંધનના સખત કુકરાટા વચ્ચે 'પહેલી રાત ગાળી કહીને વખતે એમ્પરેયર હતી ખીનો કિચ્છે વિચારે જૂ. જૂ. કુટુમ્બમાં અંકેક બન્નેને સગરડ પડતી રીતે જોઈવાઈ જવાનું હતું આ વ્યવસ્થા પીરીશીના માલેકે રાતના જ કરી નાંખી હતી અને આપેલા સગનામે રહવારથી જવાનું હતું, પણ રહવારમા ગામના છોકરાઓનું ટોળું વ્યવસ્થા કરવા માટે મકાન આગળ ખડુ થઈ રહ્યું હતું

આપેલે સરનામે જતા માયાબરેયો આનકાર મળ્યો, કે જાણે જૂના જમાનાની ઓળખાણ હોય. આપણાં ગામડાંના સાદા ભોગા પણ અજ્ઞાન ગામડીઆઓના રસભારમા અને એમેરિકન ભણેલા ગામડીઆમાં મહેમાનગીરીની રીતમા ફરક ના જણાયો. એકફરડેની તૈયારી થઈ ગઈ હતી કુટુમ્બમાં વૃદ્ધ માઈ દિકરો-૧૬ અને છોકરો છોકરી એટલા હતા, અને તે સર્વે ટેમ્પલર જોઈવાયાં શરૂઆતની વાતચીત કાતેજ કેળવણી, મુસાફરી બાગતની થઈ

એકફરડે પછી રટવ આગળ અમે જોઈવાયા બન્ની' ઝગુને લીધે કાંઈ કામધર્મો-ખેતી વગેરે બંધ હતા, અને તેમાં સ્વિચારને લીધે કિશ્મયન કુટુમ્બમાં ચાલિ હતી. મામિક લાગણી શહેરીઓથી જૂદી જણાઈ વૃદ્ધ ડોશી મારી આગળ ખેડી અને તેણે સર્વા પૂછવા શરૂ કર્યા "ક્યા દેશથી આવો છો? શું લાવ્યો છો? મા આપ છે? કેટલા બાકુ? તમારા દેશની સ્ત્રીઓ અજ્ઞાન કેમ છે? તમારા ધર્મમાં સ્ત્રીઓને અ-વાય કેમ અપાય છે? અમારા દેશના મિશનરીઓ તમારા દેશમાં કેવું મમ કરે છે? અગ્રેજ ક્યા શીખ્યા?" વૃદ્ધ-ડોશીના-સવાત અજ્ઞાન ન હોતાં વાતચીત ઉપરથી જણાયું કે તેનો 'માપ સંકટલે-કથી આ થો હતો અને જર્મન સ્ત્રી સાથે એમેરિકામાં મુલ્યો હતો તેનો ધણી બોહીમીય. હવે દિકાની વધુ રક્ષિયન હતી તેને 'માપ બેને ધણી એમેરિકન 'સીવીન વોર'મા ઉતરના લોકે ત દથી દહકયા હતા (નીમો-હમસીઓની સ્વતંત્રતા ખાતર) ડોશી જૂના જમાનાની નિશાળે બણી હતી પણ નાયનના ક્રેખો લીધે એણે વધારે લીધેયુ દિકરો ખેતીવાડીની કાંલેજમા પાસ થઈ આ થો હતો વહુએ 'હામસુલ સુધી કેળવણી લીધેની અને છોકરાઓ નિશાળમા ભણે છે આમો " ગામડીઓ કેમ કહી શકોયે? " કે શીએ છુદ્ધ ધમના હાખાણ વાન્યેના તે ઉપરથી તે ધર્મે નિયે તેણે સત્યા પૂછ્યા અને હિદમાં અત્યારે તે મર્મ નથી તે જાણીને તે અગ્નિમય ખની ત્યારપછી તેણે ધમની વ્યવસ્થા નતાની લામ્બાનુ ખેડી ઘાડીનુ-બગથી ઘાટનુ એ પાંચ ખડનુ એક સાદુ રસમક મકાન હતું ફરનીચરમ જુના ઘાટના ખુરની, રેખક, ખાંટલા હતા લીંતો ઉપર નથી જૂની ઠગીઓ આડપંક રીતે ગેઈ માખની હતી. ક્રેજ્યુએટ ખિકુમ ૩૫૦૦ ધરનાં ગામમાં તે બંધણી નનાઈ લોગી પણ મોગે વિસ્તારતી-જમીનની વ્યવસ્થા તેને દસ્તકે 'હાયાથી ને અને રખો હતો

સુતામગરના ગજમ (સચિવવાતા) ૩ ૨-૦૦ એન એમ ત્રિપાથી અન્ડ કપની મુખાવુ

હસ વાંચે ગામના દેવળમાં અમે ફાગરી આપી, ગામના ન્હાના મોળા સૌ માથુઓ ત્યાં હતાં દરેકને મળવાનું આ સ્થાન હોનાથી ઠડીમાં પણ ત્યાં ગઈ સિરાય છુટકો નહોતો ખીરતી ધર્મના શહેરી અને ગામડીયા યાતાવરણનો અહીં અનુભવ થાય આ થોડાં પછાત ગામડાંઓમાં એકાદ 'સાહેબ'ને જોવા લેખનું ટેળું એકઠું થાય તેમ જમારી આગળ પાછળ પણ ટેળું એકઠું થયે તે બગેર પાસ્ટર-ધર્મોપદેશક-ને ત્યાં ગળાઈ અને ત્યાંથી ગામના ખ્રીસ્તીઓને ખ્યાલ મળ્યો તેના તરફથી હિન્દના લોક અને ધર્મ વ્યાપ્તમાનો ખ્રીસ્તી નજરે પડ્યાયે એ અભિપ્રાય જાણવા મળ્યો જો કે તેમ જ્ઞાન મિશનરીઓનાં માસિકો પુસ્તકો અને અહેવાલો વગી હતું 'હિન્દની બહાર ખીરતી દેશોમાં હિંને વિષે ધાર્મિક અને સાસારિક રિપોર્ટમાં કેટલું અને કેટલું અમલિ છે તે અહીં જણાયુ ખીરતી દેશોમાં અને ખાસ કરી ધાર્મિક વાતાવરણમાં 'હિં' એ અજ્ઞાન, જમની, ધર્મવગરના, નોખો ફનારા, આંખોને દુ ખ દેનારા, વિધવાઓને છવતી બાળી મૂનારા, છોકરાઓને નદીઓમાં ફેંકી દેનારા, મહાઓને નદીમાં કહોવાડી કે પક્ષીઓને ખાડી દેનારા, સાપ, મગર, દેડા, પશુ, પક્ષી, વનસ્પતિ પથ્થર ઓ લાકડાં પૂજનારા, અને જૂતપ્રેતને માનનારાનો ખ્યાલ છે હાલતું હિં મિશનરીઓના પ્રવતનોની અને ખીરતી રાજની મહેનતની જ સુધનું છે, અને જો હિં ખ્રીસ્તી ધર્મનો અગ્રિકાર કરે તો જ તેનો ઉદ્ધાર થઈ શકે એવો અભિપ્રાય પણ અમને જાણવાને મળ્યો ચીનમાં પ્રજાસત્તાક સ્થાપનાથી ચીના-ખ્રીસ્તીઓ હતા, જાતનાનો મારામતો વર્ગ જાપાની ખ્રીસ્તીઓનો છે અને કોરીઆમાં સ્વાતંત્ર્ય માટે બહાનારા કોરીયન ખ્રીસ્તીઓ છે, તે જ પ્રમાણે હિંદમાં થવાનું એ સામગ્રી મને હમનું અબ્બુ ધાર્મિક ચર્ચાના ન ઉતરતા હિં હને વિષે તેના બધાવલો વિચિત્ર ખ્યાલ ઓ ઉપર જણાવેતું અજ્ઞાન મ્હેં તેને દૂકમાં મગલન્યુ, અને અમેરિકામાંના આપણી નજરે જણાતા અજ્ઞાન, અશ્રદ્ધા દાખના દનીલોથી તેને સમજાવ્યાં, તેમ જ અમેરિકન સ્ત્રીપુરુષો વિષે, સાસારિક અને ધાર્મિક જીવન વિષે પરદેશીઓનો કેવો અભિપ્રાય હોય છે તે કહ્યું ત્રીસ વર અમેરિકામાં રહેના જર્મન સાય દીસ્ટનો, માછિલિશ પ્રધાન મી એસ્કનીયનાં પિકરી કે જે રોમાનિયન એન્નામડર-એનચી-ના (અમેરિકા ખાતેના) પત્ની છે અને જેમનું જીવન અમેરિકામાં ગળાયુ છે તેમજે હમણાં આપેનો ઓરિમન સ્ત્રીપુરુષ દિનેનો અભિપ્રાય કહ્યો ત્યારે તે પણ હરયો ફક્ત એક તરફી-મિશનરી ઓએ પોતાનાં કાર્યોના જાણેલા-અહેવાલોથી તેનો અભિપ્રાય બધાયે છે, જોકે તેણે કહ્યું તેનું પણ હિંદમાં છે, નથી એમ નથી, પણ આખું હિંદ તેનું નથી તે તેમને જુદી જુદી રીતે મ્હેં સમજાવ્યું અને જેણાં પુ કે હિંદ ખ્રીસ્તી ધર્મ સ્વીકારે તો જ તેનો ઉદ્ધાર થાય તેમ કહી પણ હિંદને માનતો, નહીં હિંદની નજરે તો સર ધર્મ સારા છે, સર્વ આધાર તેના અનુયાયીઓ પર છે ત્યાર પછી વિષય બદલી ગામની બચસ્થા વિષે મેં જણાવ્યા માગ્યું ગામમાં ફરલ રકુન, દેવળ, પોસ્ટ-ઓફિસ એ મુખ્ય મકાનો, દેરાળ અને રકુવનો વહિવટ ટરટીઓને હસ્તક, દિવસના બે વખત ટપાલનો મહેંગળી ગામેમાં દરેક ઘરોમાં ગેસના દિવા અને રમેઈ ખાતે ગેસના રહેલ, તેમ જ દરેક છાત્રમાં પાણીના નળ ગામમાં 'ચીફ ઓફ પોલીસ' ઓ 'સીલેજ કલાર્ક'

તેમજ પસંદ કરેલા ટૂંકીઓની મારફતે સુખામરી મહેસુલ, ઇનકમ ટેક્સ, ટ્રેન્સપોર્ટ ટેક્સ, વીર ટેક્સ વગેરે જીવંત જીવનની અવધિઓ થાય છે. દારૂનિષેધ *Prohibition law* ના અવધિથી કેવી અવધિ થઈ છે તે વિશે જે જાણવા માગ્યું તે જવાબમાં અને જોકે દુનિયાની ખરાબી થઈ તેણે કહ્યું પણ અમેરિકાને લોકોને બહાને પણ કાયદા થયા છે, અને તેમજ એક દારૂ વિરતના નામ છે. આ નામની મારફતે હોલ અમેરિકા તેમના જોડાયેલ દેશ તો દારૂનિષેધના કાયદે પસાર થતા કેમ તે શક્ય પડ્યું છે અમારા ગામમાં તો તે આશિર્વાદ થઈ પડે છે તે કારણના અમન પહેલા આ નામના ગામમાં પણ સિધ્ધિ બનાવ હતી સવાલ ૧૨૨ કે રાજ દારૂના કાયદાના કે થઈ રહ્યા, મરામારી જંગલોમાં કરતા નજરે પડે અને દરના નસામાં ખુબીથી અસર થતા ખ્યાન તમને નીક (પોલીસ અધિકારી) આપી શકે જોકે લોક દર નથી પાતા એમ નથી અમર તેમણે નક્કર છોડી દીધો છે એમ કહ્યું નથી પણ વેચાતો મગી નહીં લોકોથી તેઓ નિરપાય થઈ ગયા છે ધરધાણ મનાવે છે પણ તેમાં નીશાનું પ્રમાણ જુદું જોઈ હોય છે અને તેમ કહી પણ તેના લગ્ન દારૂની સાથે અમલિત બન્યા છે અને ખેતીને નાશ છે ગામના તવાર પડી એક પણ ખુબી જંગલમાં મારીને બનાવ મન્યો નથી કે શરમલારે ના દેખાવ નજરે પડતા નથી અમેરિકામાં મોટી જીખીથી પદેશથી ૨૨ આવે છે, અમેરિકામાં જ દવાઓને નામે દારૂ બનાવી વેચાય છે, પૈસાદાર કુટુંબોમાં હજી વપરાય છે અને ધરધાણ દારૂ મનાવાય છે છતાં હાલની જ નીતિએ સરકાર સખ્તાઈ ચાલુ રાખે તો દમ વપમા સૌ કોઈ દારૂ નામ બૂલી જશે તેમજ હિંદમાં દારૂના વપરાશ સમીપી અને પૂછ્યું ત્યારે મેં કહ્યું “હિંદ પરતપ છે એટલે અમેરિકા જેવો દારૂનિષેધને કાયદો પરદેશી સરકાર તરફથી મેળવવો તે અત્યય છે બ્રિટિશ સરકારને દારૂની આનંદમાંથી અજીર ગીતે એક જોડી મોટી રકમ મળે છે, કે તે એકદમ એ જતી કેમ કરે ? જોકે અમેરિકન સરકારને પ્રમળે અને વ્યાપારને દારૂનિષેધથી મોટી ખોટ મોગની પડે છે, પણ તેઓને ખીબત માર્ગેથી તે જોઈ પુરી થઈ શકે છે, તેમ જો હિંદના હુલ દિલોગોને ઉત્તેજન આપી તે માર્ગે આનંદ વધારી દારૂમાંથી મળતી આવક ઘટાડી શકે, પણ તેમાં બ્રિટિશ વ્યાપારને ધમ્મા પહોંચે બ્રિટિશ સરકાર નીનમાં વ્યાપારના લોકો મેળવના માટે સાદામાં અધિકુનો હિંદનો વ્યાપાર બધ કરાવ્યો, તે જ પ્રમાણે ઉદાર બની હિંદમાં દારૂની નથી કરે ત્યારે ખરી મુધરેલી સરકારની ઉદારતા કહેવાય પ્રગમત દારૂની નથી માટે પ્રપાલ કરે છે, અને તે માટે પ્રપાલ કરના અમેરિકાને સરકાર પકડીપકડીને જેમાં મોકલે છે હાલમાં તો અમેરિકન સરકાર જ પ્રપાલ અને સખ્તાઈ દારૂનિષેધ માટે કરે છે, તેનાથી ઉપર જ બ્રિટિશ સરકાર હિંદમાં કરે છે અમેરિકામાં દારૂનિષેધની સામે કામ કરનારને જોખમ જે પડે ત્યારે હિંદમાં દારૂની અત્યયત માટે પ્રપાલ કરનારને જોખમ કરી પડે તે હસતા હસતા પૂછ્યું “કઈ સરકારને મુધરેલી જેવી તમારી કે અમારી ?”

નવા હિંદી બીજામાં વધારે દરેકની અનાધી નામ જોડાઈ હતી જો નોકરવાય તો પૈસા

એમ એમ વિમાનીઓ કંપની મુલાઈ

‘સપેર’ પછી અમારે દેશમાં જવાનું હતું અને ત્યાં આગળ વીને ડાન્સ અને જમીન પછી તોડીયે આવેલા તમમાં જવાનું હતું બરકતી કાનુને લીધે અહીં બેરબરુ મામ્યજીવન જોનાનું મળી નામું ન હોતું પૂણ એ/લું ખરું, કે અટક હાડ ગામ ૭ દુનિયાના સગાચાન્નો અઠાત નહોતું અરિઓને માટેનાં બાળકો અને ઘોડરીઓ માટેનાં, ખેતીને લગતાં માકિંગ, પુસ્તકો, રોજીદા રત્તમાનપત્રો ‘લુક રટોન’ ‘પર હતા ગમ્મમાં ‘મીટ બરકેટ, ‘ગોર, કૂમ રટોર, જવેવર શોપ એ મુખ્ય દુકાનો હતી આપણા ગામડાઓમાં માગેલા આગળના, ઉપરના ઓનાં દર્શન અહીં કરવાના નહોતાં ટેકરીઉપરનું આ ન્હાનું ગામ સ્વચ્છ પ્રતે સંસ્કૃત

આત માઇલ દૂર આવેલા અને દુબર માલ્યમી વખતીવાળા ગામમાં અમે રાતના અગીઆર વાગે પહોંચ્યા આખા દિવસમાં જૂદે જૂદે ગયે દરેક જણને મનોનો અનુભવ અમારો-રસોનાં મુખ્ય-નિપપ હતો આગલી ગત કરતા કડી ઓછી હતી, એટલે ૫ અને ૧૦ ની વચ્ચે હતી અહીં અમારે હાઇસ્કુલના પ્રી સી સનન મળવાનું હતું અમાઉથી સમી જણાવ્યાથી સ્કુલની કારમીટરીમાં નેમલો બધાને માટે બચ્ચ કરી હતી

ખીજે દિવસે રેલ સ્કુલ, સામગ્રીય કીન્ડર ગાર્ટન સ્કુલ અને હાઇસ્કુલની અમે તપાસ લીધી ગામમાં ત્રણ દેશો-કેથોલીક બાપ્ટિસ્ટ અને પ્રોટેસ્ટન્ટના હતા ટાઉન હોલ, લગ લગ પાંચસો માસો માઇ શરે અને જેમાં મીટીંગ, ડાન્સ જૂની જૂની કનઓ તરફથી બજવાતા નાટકો, સીનેમેટોગ્રાફના દેખાવો મતાનવામાં આવે છે, વોટરચર્ચ, ફેનેજ, પાવર હાઉસ (વિજળા અને ગેસ માટે) કાનંગી લા શેરી, ટાઉન ઑફિસ- (પોલીસ અને મહે સુલમી લગતી ઑફિસો અને કામચલાઉ દેખાનું) વગેરે મળતો જોવાં ગામમાં હોટેલ, રેસ્ટોરાં, ફૂગરટોર, બુકરટોય, મીટ માર્કેટ, વેજીટેબલ માર્કેટ, હાડવેર ગોર, જનરલ રટોર, જવેનર શોપ, ટેલીફોન, ટેલીગ્રાફ અને પોસ્ટ ઑફિસો, ઇન્સુરન્સ કંપની, પોલીકન્ટ લેાન ઑફિસ, બેંક એ બેંક જ ગસ્તા ઉપર આવી ગઈના છે જે દાકતરો અને બેંક કાતના દાકતર તેમ જ બેંક વકીલની ઑફિસ પણ હતી.

ગામથી રેલ્વે રેસ્ટોનો-જૂદી જૂદી રેલ્વેઓના-સાત અને બાર માઇલને અંતરે છે, અને ત્યાંથી ‘બસ સર્વિસ’ અને ‘ટોલી’ (ટાપમે), સર્વિસ અડધા અને કનાક વ્યાકતે અંતરે હોડે છે ન્હાનાં ગામો એકબીજા સાથે કા તો ‘બસ અગર ‘ટોલી’ ના વ્યવહારથી જોડાયતા હોય છે.

આપણે ત્યાંનાં અમનાવાદ, સુરત જરૂર, નડીઆદ જેવા રહેરોમાં જે વ્યવસ્થા, સગવડ ‘મચી’ તે અહીં હમગની વખતીવાળા ગામમાં જોઈ ટાઉન કલમ, પુટ લાઇટ કલમ, ગડી કલમ (સર્ગીત માર્ગની), સ્કે-ટોપીન કલમ, મીલીટરી કલમ, ચેરપીલન કલમ, ટેમ્પરન્સ એમેસીયેશન, બુમન્સ ફ્રેન્ચાઇઝ એમેસીયેશન, કાઉન્સિલ ઓફ યંગ મેન્સ ક્રીશ્ચિયન એમેસીયેશન અને યંગ વીમેન ક્રીશ્ચિયન એસોસિયેશન અને લીટરરી કલમ વગેરે જેવું આ ઉપરાંત નામનું બેંક અઠવાડિક વર્તમાનપત્ર અને મે ‘પ્રીન્સીપલ પ્રેસ છે

તે દિવસે *Y M C A* અને *Y W C A* તરફથી અમારી યાત્રાને લઈ મોટા આમનથી તુ તમ જ આ નો સરસ્વતી મે બે નિસના પ્રોધામમાં છ મિટિંગોની ગોઠવણ કરી હતી ત્યારે ના તુ, કોઈએ નક્કર નહોતી, મુજોબવાતી આગે દરેક દેશના નિવાસીઓને આ માં ગોમ પેતરના નિશાને પ્યાન આપરનો હતા, તેમ જ મિટિંગની છરડે છુટકો ચર્ચા ચનાવવાની હતી પરંતુ ૧૪ ૧૯૮૬ ના મોટા અગિતનો જનસો હતો અને ખીજ રાતે *Y M C A* અને *Y W C A* એએ સિરાચ તરફથી ડાન્સ અને "મુનીઝ" (સીનમાં આ સીનમગાથક નામને નોને આપી આ મુનીઝ અને મુની ચેપેન્ડ નામ આપાતી છે) ની રચના કરી ત્યાં 'Our honored guest' નું પહેલું ફોગીત હતું *Loyal to Star and Strips* અને *Uncle sam* તેમ જ *America* એ પ્રિય ચત્ર પડના સીરાચ પછી એક ગરવા, ત્યાર પછી દરેક પગેની નિવાસીને પોતાના દેસનું એકેક ગીત-ગાન ગાવાનું હતું.

બરફની નજીની મુનાકાનના આર ગામડાઓમાંથી ઉપરા મે સૌથી ન્હાના અને તેનાથી મોળા-ગામનો ખાન આર પછી એક દર મેને અમેરિકન ગામડાઓમાંથી હાજરી આપવા ગામડાઓ સથે સરખાવીશ બરફની નજીમાં ખેતી કરે બર હતું અને ગામમાં તેને લીધે સર્વ રથજો થાત હતું બરફની નજીમાં સખત ઠડીમાં પણ ગામડાઓમાં સાતાજી અને બ્યાનમરિક છનન મ નથી હોતા ગામના પ્રમાણની તેમની ન્હાની ન્હાની કસો મોનફને તેમનો બ્યાન દ ઉત્સાહ ટકી રહે છે કસરત તેમ જ બાસ્કેટ બોલ જેવી રમતો મકાનની અંદર રમવામાં આવે ૨ યુ બે ન બરફની નજી પહેના, બાસ્કેટ બોલ બરફની નજીમાં અને મેજમે ત બરફની નજી પછી એરી એરી રમતો ન્હાના ઠામોમાં પણ હોય છે બરફમાં રોકેમ, ફેગ અને ખીજ રમતો પણ રમી નેષ સહેરોનું ધર્મિક છનન દાલિક જણાય ત્યારે ગામડાનું ધાર્મિક જીવન બોજી અને રમિત જણાય તથા આપણા ગામડાઓમાંના બોજપણ, ભતમનસાઈ, પરાણગત સ્વભાવ અને અમેરિકન ગામડાઓમાંના એ ગુણો એક પ્રકારના જણાય તફાવત એક અભણ પણ રા ત્યારે ખીજો ભણે ત્યારે અજાણી જણાયો અમેરિકન ગામડા અવરહ સારા ભતાઓના, સર્વ પ્રકારની મુખ્ય સગવડનાં પારે આપણા ગામડાઓ અસુખાકારી ભરે, ગત અને સગવડ વગરનાં છે અમેરિકન ગામડાઓની પુરવો મજાન ખ તર-અને માસન શરેરાશ ત્યારે આપણા નિયારા ગામડાઓ મજાન અને ખાતલ-જતા નેહી વગરના અધણખવા, કાલ્યાણી કપડામાં-કાલ્યાણી શરીર વાળા અને રોગથી, દેવાથી અને બસનોથી પેરાણના હોય છે આપણા ગામડાઓમાં કજવણી મોટે લ્લકથા નથી, નૂદી નૂદી નાતો વચ્ચે, પાડપડોડીઓ વચ્ચે મનાહ ૨૫ વર્ષના માટે પ્રવતો ચત્તા નથી, બચ્ચાસર સંદિનદ નથી, જમણવાર અને લગન-વિરાહના અવસરો શિરાય બાનફ મેળવનારાં, કામ ઉપરથી બાની ધર્મ ઉનાગનારા ગદા-બસરો-અને ખીજ મસગો નથી હોતા તરે અમેરિકન ગામડાઓ ધૈર્ય આપતા પીસો, વધોતીન, બન્ને, અર્થે

મેન્નીનથી આનંદ મેળવે છે, પોતાની કલ્યાણમાં જુદું સમય ગુનરે છે કુટુંબ સાથે રહી આનંદમગ્ન છે મેળવે છે, અમેરિકન ગામડાંઓનું ઘર આગળ નહોતો સરખો જગીયો-એ ત્રણ ચોકસુ, સ્વચ્છ હોય છે, પાંડુ જાતે કે કુટુંબ કપડાંની ચોકખાઈ જતાં શરીરે એ કપડાં નથી હોતા ત્યારે આપણા ગામડાંઓ તેના ગંદા કપડાંમાં ના ધરમા શરીરે સ્વચ્છ છે આપણા ગામડાંઓને અધિકારી વર્ગ-પોલીસ-તનાની-મુખી-મામલતદારોથી હંમેશાં ભડકવાનું હોય છે ભણેલા વર્ગ અને તેમની વચ્ચે આસ્થાન જમીનનો તફાવત રહે છે, તેમ જ તેમના લાભના કાપડાકાનુનોથી તેઓ અજાણ છે અમેરિકન ગામડાંઓને ગ્રંદા સિવાય અધિકારી વર્ગ તરફથી ભડકવાનું રહેતું નથી, તેમની અને રાહદારીઓની કે કેળવણીનાઓની વચ્ચે આસ્થાન જમીનનો તફાવત નથી, તેમ જ પોતાના લાભ ગેરનામના કાપડા કાનુનોનું તેને જ્ઞાન હોય છે અને દુનિયાના વર્તમાન સમયે રાષ્ટ્રીય એ માહિતગાર હોય છે અમેરિકન ગામડાંઓનો પોતાનો, ધરનો, સામાન વિગેરેનો રિમો હોય છે કે આપરેગીવ સરથાનો, કે આપરેગીવ મેક, પ્રોવીડન્ટ લોનનો તે સભાસદ હોય છે અને તેમની માન્યતા પોતાને જોડના ઉડીના નાણાં ખેતરને લગતો મમાન, ખીર્ષાં ઝોનરો તે ઝોન બાવે મેળવી શકે છે તેમ જ પોતાનો ખેતીનો પાક વેચી શકે છે બહારનાં વહેપારીઓથી તેને કમાવા કે છેતરાવાનો ભય હોતો નથી સરકાર તરફથી ખેતીને ઉત્તેજન મળે છે, અને તેમની ઉત્પન્ન ઉપર ઝોન પ્રમાણમાં કરવેડો લેવાય છે તેમનાં બાળકોને ઝોન દરે કેળવણી મળે છે અને ખેડુતનાં છોકરાને મફત કેળવણી સ્કૂલ કોલેજમાં ખેતીવાડી સજ્જતા મળે છે આ પ્રકારનાં રક્ષણથી અમેરિકન ખેડુત રક્ષાયો હોય છે સરકાર તરફથી અને આપરેગીવ સરથાઓ તરફથી તેમને છેતનામા ઝંઝરી દબાવી ખેતીવાડીનાં વરાળથી નેપો, ગ્રેવિયાં ચાલતા એન્જીનો, વાવેતર માટે પસંદ કરાયેલાં ખીર્ષાં, અને સુધરેલી દબાવી ખાતર મળે છે એમ કહેવાય છે કે છેલ્લી દબાવી ઝોનરો, પસંદ કરાયેલાં ખીર્ષાં અને રસાયણિક ખાતરથી દુનિયાનાં ખેડુતો કરતાં અમેરિકન ખેડુત તેજી મુતમાં હોય છે એ ગણો પાક રહેજોમાં ઉગારી શકે છે

વિશેષ નવાઈ જેવું ગામડાંનાં ઘરમાં ટેલીફોન, ગેસ, પાણીના નળ, ગટર, ઇલેક્ટ્રી સીની-એ જોવા દરેક ધરમા પીયણો, આધારણ ફરતીયગ ચોકખાઈ એ પહેલું ધ્યાન ખેંચે છે ખેતીવાડી માટે સાધારણ ખેડુત પેટ્રોલથી ચાલતા સાધનોનો ઉપયોગ કરે છે, અને તેને ઘેર મોટાનું વાહન હોય છે ૧૧ ગરીબ ખેડુત ઘોડાઓની મદદથી ખેતર ખેડે છે, બાકી બધાં ત્યાં છેલ્લી દબાવી એન્જીનોથી ખેતીવાડી ચાલે છે આપણે ત્યાં મોજશોખ માટે મોટરનો ઉપયોગ મનાય છે ત્યારે અમેરિકામાં જરૂરની ચીજ તરીકે તેનો ઉપયોગ કરાય છે

અમેરિકન ગામડાંનાં વસિલ, ગામનોક તરફથી મુગવલા દરગીઓ મારફત ચાલે છે અને પીલેગ કટાર્ક અથવા ટાઉન કટાર્કને હસ્તક નાણાં રહે છે જેકે કર, આકાળી, અને ખેતી પડેનો કર દરદીઓ નહીં છે એ ધાર્મિક સરથાઓ મુખાકારી કેટેજ, વોટરવર્ક્સ પાવરહાઉસ વગેરેની વ્યવસ્થા તેમજ હસ્તક હોય છે

સરકારના અધિકારીઓને દૂરદીઓ સલામ કરી છે, તેમ જ દૂરદીઓની લેણામણો, આવક અનેકનાં નાણાં-ખર્ચ વિગેરે તેઓ તપાસી જ મળુર કરે છે સાધારણ રીતે અમેરિકાનું નેદાનામાં ન્દાનુ ગામ, પ્રજાસત્તાક-સંપૂર્ણ રચાનિક રચનાઓ જોગવે છે એમ જ હંદુને જોઇએ દૂરદીઓની નિમજ્જક ૧૬૬૭-૧૮૫૦ મતે દર વન અગર દર નજી વર્ષે યાવ છે, અને તેમને હસ્તક ગામનો સર્વ વહિવટ રહે છે ગામની સુખાકારી, ધાર્મિક અને કેળવણીની સરવાઓમાં દૂરદીઓ ઉસાહજોઈ લાન લે, અને તેમના પ્રયત્નોથી હાનના અમેરિકન ગામ ઓ રોગ વગરના, ધાર્મિક અને કેળવણીની સરવાઓ સાથે હરદિન આમાદી જોગવતા રહ્યા છે આપણાં ગામોમાં અસવ જે પચની (મામ્મ પચાયત) મારફત વહિવટ ચાલતો હતો તેને કેટલેક અંશે હાલની અમેરિકન પદ્ધતિ મળતી છે આપણાં મામ્મપચાયતના હાયમાં સર્વ સત્તા હતી ત્યારે અમેરિકન દૂરદીઓને ન્યાય આપવાની સત્તા નથી તે સિવાય મામ્મપચાયત અને અમેરિકન પદ્ધતિમાં શોએ ફરક નથી

અમેરિકન ગૃહજીવન અને મામ્મજીવનનો ખ્યાલ આ લેખમાં ન આપતી હું હવે પછી આપીશ અમેરિકન ગામ ઓની સુનાકાને જતાં જે જોવાનું, જાણવાનું અને અનુભવવાનું મળ્યું તે મેં અત્રે રજુ કર્યું છે તે સાથે એટલું ધ્યાનીય કે આપણે ત્યાંની કેળવણીની સરવાઓ પોતાના વિદ્યાર્થીઓને ગામડાંઓની અને બીજા શહેરોની સુનાકાતે મોકલે તો તેમને મળું જાણવાનું અને બીજાવાનું મળે અને ખાસ કરીને ગામડાંઓની સુનાકાતથી શહેરો અને સામ્ય જીવન વચ્ચે જે અતરણ રહેતો છે તે પાછો સધાવાનો સભવ રહે પ્રજાકીય ગામોમાં, કે કોલેજો અને આપણે ગુજરાત વિદ્યાપીઠ તરફથી આ દિશામાં પગલા લેનારો કે ?

લેખકો માટે

કેવળ સ્વતંત્ર લેખોની માગણી.

૧. હિન્દના વ્યવસ્થાજીવનને પાંચક એવી દૃષ્ટિમિત્રુઓથી અભ્યાસને પરિણામે તૈયાર કરેલા રાજકીય વિષયો

૨. સાહિત્ય, વિજ્ઞાન અને ઇતિહાસગ્રંથક સ્વતંત્ર લેખો

૩. ઐતિહાસિક કે સામાજિક સ્વતંત્ર દૂરી વાર્તાઓ.

ઉપરોક્ત વિષયક લેખો 'સમાલોચક'ના ઓછામાં ઓછા છાંદ પાંચ 'જેટલા હોંશ' જેઓ સદર લેખો ગ્રંથ આપીને પણ પ્રકાશન ને વિકાસના સર્વ હક્ક માટે બીજાં રોકાશે.

કેવળ અભ્યાસીઓ અને સ્વતંત્ર લેખકોએ જ પત્રવ્યવહાર કરવો.

[આ મહેનતખરતે 'સમાલોચક'ના વ્યવહાર સાથે સંબંધ નથી]

લેખો: 'સમજીયરામ' ગોવર્ધનરામ ત્રિપાઠી, મેરારજી બીહારીસેન ૨,

ગીરગામ, સુબાઈ નં. ૪૦.

સમાલોચક નામક. રૂ. ૦-૧૨-૦ એન એમ ટ્રિપાઠી એન્ડ સપની, સુબાઈ.

કા'ન... મ્હને વારે વારે અટકાવે રે!

મુચિત્ર ચિત્રકાર—રા' જેઠાલાલ પટેલ

જેખક-રા. ચળા.

જળ ભરવાને દુ તો,

કમ સખાં જાઉં રે

કા'ન કોડીતો કામણુગારો,

મ્હને વારે વારે અટકાવેરે

—જળ ભરવાને.

વાસતડી વગાડીતે

મનડુ ડોઘાવીરે

કા'ન કોડીતો ગાખીધેને,

મ્હને વારે વારે અટકાવેરે

—જળ ભરવાને.

મંદ મધુર ઝિમતે,

હૃદય તરવાવીરે,

કા'ન કોડીતો કુચ્છો-વા'તો,

મ્હને વારે વારે અટકાવેરે.

—જળ ભરવાને.

નયનોનાં ખાણુ મારી,

મ્હને ખરે ધારી લેની,

કા'ન કોડીતો વાંસો મ્હારો,

મ્હને વારે વારે અટકાવેરે

—જળ ભરવાને.

રસ-દીક્ષા.

સચિત્ર ચિત્રકાર — રા. જેઠાનાત પટેલ

લેખક — રા. નરુભાઈ ગણુછાડાસ જુલુસરીઆ, બી. એ

રેસિકા ધણી જ ડાહી હતી 'ઉનારના સો બહારંગ ને પીરા સો ગળીર' એ સૂત્ર તે ધણું જ ગ્રિય હતું વરસાર તેના મુખમાથી તે સરી પડતું તેના હાનખા તે તેનો સાક્ષાત્કાર કરવા મધતોજ સસારી વિષમતાથી, અનુકૂળતાથી, પ્રતિકૂળતાથી તે ડરતી અત્યાર લંગીના તેના જીવન તે તે પ્રત્યક્ષ પ્રમાણભૂત તેને કહું હતું પૂર્વજન્મના કલગુપાયે ભાવિમા મણ એ સૂત્ર તેને માનુકૂળ થયું । પ્રભુની એ અપ્પ લીના છે કે તે કામના હનના આદર્શ તોડતો નથી, તેને સાનુકૂળતા કરી આપે છે ।

મહાત્મા ગાંધીજીના આદર્શ પ્રમાણે તો તે અધ થદાએ તે તે સ્વ નહોતી પાળતી, પરંતુ આ મરથ (પરસ્થ નહિ જ) વિવેકબુદ્ધિએ જે જે તેને યોગ્ય લાગતું, જે જે તેને માલ્ય લાગતું, જે જે તેને ખર્ચ ન ગતું-ને તે સર્વ ને મદ્ય કળી હતી સરકારી કે ગવર્ણનો તેણે ત્યાગ કર્યો ન હતો, પણ ખાદીની દીક્ષા તો તેણે અત્યેગને દેઘ દીધી હતી શુદ્ધ હાથની વસ્ત્રની ખાદીપર કાળી કેર છવાતી તેને સાડી તરીકે પહેરી બહાર મિજલસોમાં, વિદ્યાગૃહમાં રહેજ પણ ખચમના વગર, અચમવા વગર આતી જતી—હજરી આપતી સર્વના હૃદય આકર્ષતી, પેતાના પ્રીત સર્વની પૂજ્ય ભાનના પેદા કરતી સ્વરાજ્યવાદ પરતે તે કહેતી કંઈ નહિ-પરંતુ યોગ્ય સર્વ કરી બતાવતી ઘડીના વિચારે નહિ પણ હવતના વિચારે તે સર્વમાં પ્રેરાતી સાહિત્યની પણ તે શોખીન હતી જોકે આમાં તેનું વાતાવરણ તેવું તે શોખને વિરુદ્ધ લાગતું હતું જુદા જુદા માસિકોમાં જુદા જુદા નામે તે સદ્ગત-પ્રેરક નાતી-તાની વાતા-લેખો લખતી આમ કરવાનું કારણ કુનિયાની વિષમતા । મેજા ગામ તેને ગમતો હતો, પણ એક અગ્રેજ વા પારંગી સ્ત્રીની માફક તેણે તેને બહેકારી દીધી ન હતો સરળ, સાદુ અને નિમળ, નિષ્કલક-પરિત હાન ગાળતું, એવી તેને લગતી વાગી હતી

શાંખાળાઓ કહેનાતી આર્યભાવનાને તાણે યથ મરગદમાઝના નિયમને ધરમાં ગોધાઈ રહે છે, બહેરમાં ઢરતી ધરતી નથી-પ્રવૃત્તિ ઢરતી નથી, ધરમાં સડવા કરે છે, અજ્ઞાન અધ અવસ્થામાં રહે છે, તેમ આ પણ એક આર્ષાળા છતાં તેવી કહેનાતી આર્ય-અનોધો ન હતી પવિત્ર હૃદયે સર્વ તે વિચરતી સર્વ સથે વર્તાવેતો ડરતી, શરમાળ પુરુષોની શરમ તોડાવી તેમને પવિત્ર હૃદયે બોલતા શીખરતી, વિકારી હૃદયના વિકારને અસ્થિભૂત કરતી, સામાન્ય વિષયપર ચર્ચા પણ કરતી પ્રાદા સર્વ સદ્ગુણ તે પ્રસી જતી, સર્વનો હૃદયપર તે પોતાની જન્મ-કિદાતતાની, જન્મ-સરકારી, ગૃહિત વસ્તુતિની અજ્ઞા છોપ ખાડતી બોલ્યા આત્મા વગર જ સામાને પણ તેમ યવાની પ્રેરણા કરતી

શૌન્દર્ય તેનામાં હતું, પણ લેડો કહે છે તેનું તો નહિ જ લાન્ડ્યુની તે સાક્ષાત્ પ્રતિમા હતી, જેના ગર્ભથી કામળ તેનું અર્થ હતું અને કિતરીયું શુકોમળ, ક્ષિપુર તેના કંઠ હતો

રમતીવાગ તે ધણી હતી પોતાના જોવા જ સર્વે તે ધારતી હોવા છતાં પણ તેમનું આરોગ્ય અવગણન કરી તેમના સસંગે જળી જતી આમ થતાં તે તેમની સાથે દરતી દરતી, વાતાવિનોદ કરતી આ રેના આખતજન પરત્વે તે પછીથી બહુ સુક્ષ્મ વિચાર—તે અવગણન કરતી, અરે, રમતમાં તો એ અવગણનવિચાર ખૂબી જતી, એટલું નહિ પણ કેટલીક વાર તે કેટલેક સ્થળે તે અજમલાન પણ ખૂબી જતી.

તેનામાં ધૌવન અકુરિત થતું લાગતું હતું, પણ ધૌવનનો ઉન્માદ હતો તેનામાં આવેલા ન હતો. શેષવ-સંરિતા ॥ કાકની પાળે ધૌવનપ્રેરણા તે આવી પૂર્ણ હતી છતાં શેષવ-વરિતાની સ્વચ્છતા, સ ય સુખદ આગળીકાને, ગાનકીકાને હતો તે ખૂબી ન હતી ધૌવનની ખુમારી તેમનામાં આવી હતી, ધૌવનાખૂબી તેના અંગે અંગે વિચાર રચા હતા, ધૌવન-સામાજ્યની અધિરાત્રીજનવાને તેને સસારે ધકેલી હતી, ધૌવનસામાજ્યના કાવાતવા પૂર્ણ લક્ષ આપી તે તે સર્વે તે રસુખર શ્રવણ કરતી હતી—શુદ્ધિ—અનુસાર તેમાંથી કષ્ટક દીક્ષા લેતી હતી, જતા તે સામાજ્યની એ અધિરાત્રી હતો ખતી ન હતી, ખતવાની યોગ્યતા હોવા તે ગાન-અભાવે ચક્રતી હતી યોગ્યતા કાચ તે પોતાની પૂજા ધારતી, તોય ધણી ન કરતી, સાદસ ન કરતા, ગાન્યારોહણ કરતાં રાત્ર્ય આર્યદેશીની આર્ય-સકૃતિએ ન ચનારી શકાય—એવા એવા કષ્ટક અનેકાનેક વિચારે તે મુઝા મુઝા ખતી હતી શેષવની ખાજકી તેને સાસરીએ સસારે ધકેલી મૂક્યા છતાં પણ તે દિન નિર્ગમન કરતી હતી.

સરદ પૂજિમાની એક અમૃતચીજ રાત્રિએ તે પોતાની અગાસીમાં બેસી હતી ધણી ખરી જીએ ગરબા ગાવા જાય છે, ગઈ હતી, પરંતુ આ વિચારીને તો તેના સખીમણે વીનાસવા પછી લખવી નાંખી હતી વધુ ન લખવાવાને તે અરે અચારે એકાંતમાં બેસી તેમનાં ગાન સામ જતી હતી ધકીકમા તેમનો સુર સાંભળના તેમના સુરની સુરાવટમા તે જળી જતી જાણે લાંબ તેનું સખીમડળ હોય—જાણે તેમાં જ તે અચારે મરમે દરતી દરતી ગાઈ રહી હોય તેમ પોતાના કરકમધથી કેટલીક વાર તે તાત પણ આપતી હતી.

છતાં ધકેણ જાણે આ ધકી વધુ વખત ન દેકી ! રાત્રિ હગળાખરી નાગી ! બાજી રમવાનો તેને અનિશોખ હતો, એટલે બાજી વા શેત જ રમવાનું તેને મન યથ આજુ પણ કાર્ત્તસાધી કે 'કા'ક કખોતે પકડી સારીશ સાત બાજી તો હાણુ—એમ આત્મગત વિચાર કરી તે દીકી ધરમો ગઈ એ ગાલીએ ને બાજી તથા આવી. ગાલીનો પાયરો શુ મનોહર ને નકશી દાર એ ગાલીએ હતો ? વાચક, કહે છે જે 'હિનાવવા સે ખદાવરા' પરંતુ હવે તો આપણે ઉતાવળા થતું છે, ખદાવરા થતું છે ! ગાલીયાની આપણે શુ પડી છે ? ધારી લે કે તે જેટલા જેટલા ગાલીયા જોયા છે, તેથી તે સર્વોત્તમ હતો, અને તેમાં એક નૃત્યના આગથી વિલસવાની હતી તેની જીવનનું તે એક રાજ્ય-સ્થાન, રહસ્ય-સ્થાન, જીવનની એક વિરલ પળનું સગર જીવનનો હતો.

બાજી હાણી ! સોગર્ભે ગોડવા ! પાસા ગતાખર મખમાં મૂકાયા ! બાજી રમવાની સર્વે નેમારી થત, ગમ ! આત દવે કેક સખીને પકડી લાવે તેની જ વાર રહી !

વિચારે તો આજ બાજુ રમવાનો હતો, પણ કોણ જાણે સારી કંઈક અન્ય નવવર બા રમાઈ ગયો !

ખાજીની ગેઠવણીને તે બરાબર નિહાળી રહી ! એવે તે સખીને પકડી લાવના ઉઠી પડે છે ક્યાં ? તના સખાએ-રસિકે-તેને તેમ ત્યજતા અટખતી !

વાચક, રસિક તેનો પતિ હતો રસિકાના જ છવનાદરે તેના હતો ! બલેલ ગણેય હતો કાવેશ્યસુલપનન હતો સર્વ પ્રકારે સરીરનો આધો, વયે તે રસિકાને યોગ્ય હતો તેમનું સખી તો કરનાર કો સસોરની પ્રવચ-તાણો જ હતી, પરંતુ લાગ્યેયો આ કુમલ છવાં ઉપજાવે તે જ ગયું હતું વધુ મોળખાણ વાચક, તું તારી મેજે જ કરજે ! વાતોના પ્રવાહની સુરાવટ-જોવારે તો આઠો છે

" કેમ બાજુ રમવી છે ? " રસિકે તેને ઉઠતી અટકાવતાં તેની પાછળ ઉઠી રહીને તેનો ખજો લાખતાં પુછ્યું

" હા ! " બોલતાં બોલાઈ જવાયું ! ઉચુ-પાછળ જોયું નિહાળ્યા ક્યાં રસિકા કરનાર ગયો ! દુર ખસવા નહીં પણ ચારે બે ખસે ક્યાં રસિક તેના પાછે જ ખસી ગયો ! તેને ઉઠવા ન દીધી ! એક ખીજના સામું તે ધડીબાર કંઈક અવનવીન દિવ્ય બાવેથી જોઈ રહ્યા ! વિકારી બાવની છાયા પણ રસિકાના હૃદયમાં આ સમયે ન હતી ! વાચનથી, સખીબોના પાંતર વિશે વધી તે આ સર્વ બણી હતી, સમજ હતી-છતાં તેના પાઠ ગણવાનું તેને જાન ન હતું બાલિ-શતાએ તેનો હજુ ત્યાગ કર્યો ન હતો

" ત્યારે, હવે વાર ચાલી ! " રસિકે કંઈક રિમત કરતાં પુછ્યું

" એસો જ્યાં ! હું મારી સખીને બોતાવી લાવું ! " એ જો તો ખરા-અગે બે મેનો કેવી રમીએ છીએ તે ! " સરળ હૃદયી વિકારવિમુખ રસિકાએ કહ્યું રસિકાને તેની વિકાર વિહીનતાપર, તેની સરળતાપર, તેના સખીપ્રેમપર કંઈક શીઘ્ર હસતું આગ્યું

ચોતાની વિહારી બાવનાની તેને આખી પણ ન યાપ, વિકારી બાવનાનો તેનામાં જન્મ પણ ન યાપ, વિકાર એ શું-તેની સમજ પણ તેને કદી ન યાપ, અને રસ-સાગરની એ રસિકા રસિક મહારામી યાપ-એ વિચારે તેણે સ્વસ્થતા ધારણ કરી કહ્યું, " રસિકે, એની એવી બાજુઓ તો એ બણી જોઈ છે ! તમે બે જોતોને રમતાં એ બણી વાર નિહાળ્યા છે ! ચાલો, આજ તો આપણે જ એ રમીએ ! રસિકે તું સખીને રમડે જ ઉરડો ! આજ તો મને રમાડ ! જરૂરત પડે તો પછી સખીની શી જરૂર ? આપણે બે જ રમીશું ! કેમ, નવો બાજુ શોખતી છે ! "

નવી બાજુ ! શેશવાવરયામાથી બહાર આવેલી પણ હજી તેમા જ રમણ-કૃષ્ણી રસિકાને આ નવીન નવવર બાજુનું હજી જાન જ ન હતું ! નિખારસ હરણે, ફૂલું નિર્ધેયતામય તેણે તો કંઈક નવું શોખવાનું મંજશે એવી મહત્વાકાંક્ષાએ કહ્યું, " હા ! " હા-બાજુનું ગમત બાજુ યાર યાર ! જેમ સખી સાથે હરહમેશ તે બાજુ-રમતી હતી તેમ તેની જ બાજુ તે આજ પ્રથમ, ચોતાના સખા સાથે રમી ! રસિકે પછે રસિકા સાથે તે બાજુ રમ્યો !

પ્રેમીકામચિરંજીવ ૩. ૩-૦-૦ એમ એમ વિપાકી એનું કૃપા, મનાઈ

તો એ બેને હતો, આ તો પ્રેમીયુગન હતો—એટલે આમા કંઈક નવતર નિર્દોષ રસ રસિકાએ સદો ! રસિકાને હવે બાળમા લહે વાગી ! બીજી બાજુ રમવાને તત્પર થઈ ! તે બોલી લડી,—

“ ક્યે, આપણે એ એક તો રમ્યા હવે બીજી રમીયે ! હા પણ રેતી હવા તો નવતર બાજુ મંડીએ ! તમે અને રીખરખે ! બહુ અધરી તો નથી ના ? ” રસિક આ સાંભળીને હસી જ પડ્યો !

વાચક, વારેવારે શુ કંઈ આ તેની બાળબેટાની નિર્દોષતાને ! ચાલોશ કે તુ એકાએક દૂર કરવા આ બાળિકાના અતૈકિક આનંદને !

— “ હસ્યા શુ ? બીજી રીત આવડતી ન હતી, તો નાહક મને શા માટે આમ રે નારી ? ચાલો, મોલો, નવી નહિ તો આપણી જુની ! ક્યે, નાખો પાસા ! આ વખતે તમે પહેત કરો ! ”

“ અરે, રમવાની રીતો તો બધી ઘણી થે છે ! અધરી થે નથી ! હું બાણ તો છું— રમ્યા નથી ! તું તો બાણની થે નથી ! પછી શી રમજ પડતી ! ક્યે, પણ તમારે શીખરી છે તો શીખવ ! બાણે પે નવતર છે—અને આપણે બે પણ નવાં છીએ ! રમજ તો ફીક જમશે ! હા પણ તેમાં તો કંઈ હોડ મૂખી લેજએ ! ”

“ વાહ, તેમાં શુ ? મૂકીશુ ! આ રહી ” હાથની બગડી કાઢવા જાય છે

“ અરે, આ તુ ! એમાં આની હોડ ન મૂકાય ! એમાં તો કંઈક જૂદા જ પ્રકારની હોડ મૂકવી પડે છે ! જેની નવનર આ બાજુ, તેની જ નવતર આ હોડ, અને તેવી જ નવનર તું ! ” એમ કહેતાં કહેતાં રસિકે રસિકાના ચાલપર ટપતી મારી ! વાચક, શુ કંઈ એ ગુલામી બાવની આ સમય રી દોરી દોરી રકતતાને !

ધડીએક મૌન્ય પ્રસર્યું ! તારા-મૈત્રક રચાઈ રહ્યું ! મૂંઝરીએ અતર્માં તેમા જગાણ પાડ્યું—નીચુ લોચુ !

રસિકે ત્રિચાલુ તો ઘણુ થે હતું ! ધીરતા ઘણી થે ધારી હતી ! અનગતી આસાને અકુસમાં મૂકી થે ગમ્પી હતી ! પરતુ માનવ તે માનવ ! આ તેનું આ ધડીનું સાહસ ! પ્રથમ તે આજ ધડી ઘણ કે જ્યારે રસિકાને કંઈક વિમારી લાપના પી ગાખી ઘણ, જ્યારે વાચન બહુ ઘણ આદેશકાર આપી રહ્યું ! ગમ્પીનાં ટપલા તો ઘણાથે ખાધા હતા પરતુ આ ટપલો તો કંઈક અજબ જાદુભર્યો હતો !

જીવનનાં સોજાને અણુ ! સુખન હથમન રહ્યું ! શુ કરતું ? અતુની જેવી ઈચ્છા ! નાથ જેમ નાથ તેમ જવા દીધ—કંઈક છન્ડાએ તે કંઈક અનિચ્છાએ ! રસિકથી બોલાઈ જવાયુ—

“ શુ હોડ વગર નહિ રમાય ? મારી પામે હશે તો જરૂર મૂકીશ ”

“ વચન આપ ”

“ કેમ ? આપદેથી જ અંજુભરસો ! ”

“ ના ! એ બાજુ જ એરી છે ! ”

“ ક્યે વચન હવે કામ બીજું ? ”

આરંભ થોડાં નીચવાન ર ૨-૬-૦ એન એમ ત્રિપાઠી એન્ડ કંપની, મુંબાઈ, ૭

સમાવેશક,] નાથ, આ ચન્દ્ર કેવા દિકોટખાય છે ?
 * શિ 13128 ના નેશનાલ પટેન] પૃ ૪૮૧

નૈમ, શાલ રમવી છે ? કીરેન્દ્ર, મ સ ૧૮૨૧
 પૃ ૫૧૪ —કોપીરામ/૮

તો કે તેમજગા પણ કરવાની શક્તી મેં મના છે. મરતા મારે તો તમને દીધામરુ કે, તમારે મીખજુ છે-એટલે મરતા કરીશ. તમારી એમના મારી પામે એ કંઈ અત્યારે આ મિત્રિમાં દસી તેના જ પર એ સરત થયો. એમ, હવે, તો, હાં શમ પડી ના ?”

“હા. ત્યારે તો કહ્યું છું.”

“વચન આપ્યો.”

“એવો વચન” રસિકા રસિકની મર્મવાખીમાં બધાઈ છે.

“સાંભળો ત્યારે કહ્યું છું ખુદની પાકુ છું એ વગર.” રસિકા તે સાંભળવાને એકે પોતે પાત્ર થઈ ગઈ “તે અનનમાં હારે તેને આપી દેવું, પરંતુ અન-દાન. હું હાર મેં મારી તેને હારે તો તમારે.”

“કાલુજી, મારે તો નથી એ રમતી બાજી. શ માના નથી.”

“પણ આ તો નનર બાજી છે.”

“નથી રમતી મારે. એ તમારી નનર. આ હું તો આતી.” બોલી તો જવાનું પણ કોણ જાણે સાચી?—નેની હાલના આવવાની ચકિત ગમ થઈ હતી. શરમાઈ પડી તે ત્યાં જ અધોમુખે બ્રમિ ખાણતી બેસી ગઈ. રસિકે પૂછે, તેને ઉત્તર આપ્યો, “પણ આ છું એ વચન આપી ચૂક્યા છો. વચન-વળતા કોણે સીખતી? હોય, હવે આ પાસા નાંખુ છું. તમે કહ્યું તેમ છું જ તમારો વચનની બ્રહ્મતા ન કરતા પહેલ કહે છું. જુઓ, એ આ પચીમ, આ ત્રીશ ત્રણ.”

રસિકા વચન-વળતાના એ આરોપે મુક વાઈ. તુ ઉત્તર દેવો તે ન સુઝ્યો. છતાં ય રસિકના હાથમાં પાસા ખખ-વા-તેનું અનર ખગમતું. એ બાજી પ્રયેનો અતિગ્રામ પાડો જન્યત થયો. પાંચની સર્વનાત વિસર્ગ ગઈ. બેળાં નિર્દોષ રસિકા બોલનાઈ ગઈ. રસિકે ત્રણ હાં દીવા એવે તત્તર થઈ એ પાસા લેવાને. સિંમના હાથમાં પાસા ન આવ્યા. પાસા રસિકના હાથમાં જ હતા, ક્યારનો ય તેણે ત વેડી લીધા તના.

“હોય, આકુશ મરતા દસો તે! આપો ને પાસા-મારે રમવું છે.”

“રસિકે, એમ ત્રણ ગ્રામ. આ નનર રમતમાં તો ચિત્ત સ્થિર નેહએ, છટકાય ના એક ધડી દંડત કરા છે, વચન આપ્યો છે ને બીજી જ ધડીએ ફરી જન છે. એ કેમ પા વેડે! તમારે રમવું નથી, તો મારે ગમાવા યે નથી. હવે એકનો ગમીશ. તમે જોયો તો ખરાં હું એકસો, એવો મુક છું, તો તમારી માફત મારે ક્યાં બીજી અખિ કે સખા છે?” એમ કહી રસિકે પાસા નાખ્યા, પોતાની જાગે બીજી પેર નહીં. પરીના જન ભગવા તાળ્યો.

રસિકાના મનમાં જરા ઝાંખુ આ પુ. જગા સમાઈ ગઈ. વચન-વળતા મારે, ના કહેવા મારે રટે. પ્રત્યક્ષ રહી. બાજીમાં તો ચિત્ત પરોવાઈ રહ્યું. અન્ને ય અમોગા જેવું મ્હદ થયું. હવે તેમાં બમાણ પાડી તેનું જાને જ શરસાના મરમાન. વીનું નુમે કહ્યું, “તો એમ માર નાં. પણ મત માર હવે કંઈ—તમે કહ્યું ને વચન” કહેતા તે. તો દરેકની નાદિ ફરી મેં, મારો એ પાસો.”

“ રચાર કરવો હોય તો કરી લ્યો પછી નહિ છટકાય ! ”

“ વાઈ પછી નહિ છટકીએ ”

“ કોઈ રહાઈ—કોઈ પડીએ ! ”

“ હા ! હા ! હા ! તારો હવે એ પાયા ! ” બોનાનાં બોલાં જવાબુ પ્રશ્ન, શીતારી લીલા અંતિમ શ્રાવ્ય કથુવ મજૂર રી પોલી બાળ્યે હાડ મંકાઈ રસિકે હોડમાં, મુક પોતાના સર્વ દેનિકે અવહાર-સાથ રસિકાએ મુકી પોતાની કુવવેધી, વત્સાભશયુ ! હોડમાં મુકાયા આ સર્વ પરતુ જેણે લલા તેણે જાળ્યા, ન લલા તેણે ન જાળ્યા ! રસિકોનાં રમ્યપ્રદેશમાં અપરસિન્ને અધાન જ ન હો !

રસિકે ધણા દાવ નાંખ્યા, ધણી યુક્તિઓ કરી પણ ન શક્યો ! રસિકે હાથો-રસિકા છતી ! રસિકા છતી, આનંદમાં આવી ગઈ, બહાદુરી બનાવતી તે એકાએક એવી ઉડી “ ક્યો રસિક, કેવી હું છતી ? આ માથે વાળા હતા તે તો બહુ ઝુગા ઝુગા બેજવાઈ સાં આવી કર્યાં ! હવે ક્યાંથી રમવાના ? ”

“ ત્યારે તો બાથ પૂરી થઈ ! ” રસિક બોલી ઉઠ્યો “ બાથ પૂરો ને વ્યૂ ! ”

“ દારતો ! ”

“ ત્યારે તો હવે અનિમ ગરત પૂરી કરો ! ”

રસિકા શરમાઈ ગઈ ! આ છતનાં બજાગા દકવા માટે પરતારી રહી ! નીચું જોઈ રહી ! શુ કરવું ? વચનબ્રહ્મા કેમ થાય ?

રસમોગી આ રસિકાંધો હવે આ રસપ્રનાહને ત્યાગી શકાય એમ રહ્યું જ ન હતું ! રસિકે રસિકાનું માથું રસિકાની ઇચ્છાએ તેમ જ અનિચ્છાએ, કદાચ અનાતકારે સો કદાચ હેલાએ ઉચ્ચ કર્યું ! “ જ્યોતે જ્યોતનાં સ્તબ પ્રગટ્યો—એવી મિથિમાં એકાશમાં ચંદ્ર એવે ભૂમિપર આ રસિકાનો મુખચન્દ્ર એ મામસામાં આવી રહ્યા, અન્નોઅન્યની સ્પર્શ કરી રહ્યો ! અપર વાદળી આવી—એક આવી, બીજી આવી, ત્રીજી આવી ! એ વાદળીઓનો તો પાગ જ ન આગ્યો ! ચંદ્ર અવગળાયો—વાદળીઓને શીત પાકી વેગળી કરી ! એ ચંદ્રનું પુનઃજનન વાયક, તને કેવી રીતે કયું ?

રસિકોના રસિક આત્માને તૃપ્તિ થતી જ નથી !

રસિકે ખીજ બાજુ તાગી ! રસિકે દેડમાં મુક્યા પોતાના ચંડેમાં રસિકાએ મુકી પોતાની મેખના !

પાસા નખાવા ! રસિકા ફરીયે છતી ! રસિકે હાથો-રસિકા ચસમાં ગયા ! મેદન આધણો થયો ! રસિકે પ્રેનાથ મન્થો !

હાથો જુગારી ગમણુ રમે વાયક, આ કહેવત-જુગારી તો ન જ પારતો !

હવા તેજ રસિકાએ જ ત્રીજી બાજુ ઢાળી ! રસિકાએ હોડમાં મુકી પોતાની આત્મા, હદન મન તથા ત્રિપુટી ! રસિકે પથ તે જ હાડ સામે ધરી !

નિવેશ્યદિ જાણ લીધવાર આવત નયન !

જુગારીનો કેશરવ ૩ ૪-૬-૭-૮ એનું એમ ત્રિપાલી એ-૧ ૨-૩-૪, મુખાધ

આ વખતેય પણ કમનમીમે રમિક, હાથે । તેનું જિન હત ધણ ગતુ । તેનું સનદર રૂઝાથી રવીકાગઈ નયુ, અન્યને સ્વાધીન થયુ । તેનું પોતાનું ચુ વના રહ્યુ । સસિ રસિકામય ખુની ગયો । છનાંય તેને તેજો રોચ ના વિરા ન થયે । કેટલું ધેય, કેટલી ગમીરનાં, કેટલી ઉત્સાહતા ।

રસિકાએ દુવો આ મરથ આત્મસ્વાધીન રસિકાએ, નિહાળ્યો । રમતગમનમા આમ સ્પર્ધા હાર થઈ—છના તેને ઝાક ન હતો વિરા ન હતો આ તેની ધીરતાથી, ગમીરનાથી ઉત્સાહતાથી રસિકા ઝકરાણી પડી । પોતાની પય ધીંગના, ગમીરતા, ઉત્સાહના દર્શાવવા પ્રેરણ । રમિકનું દુરી લીધેનું મર્વસ્વ, તેમ જ પોતાનું પણ સ્વમ્વ તેણે રમિકને અપજા મુ । રમિ । પત્ની હવે પોતાનું મર્વ ન રહ્યુ । રસિકા રમિકમય ખની ।

રસિકાએ આમ મનથી તો મર મુ ઉત્સાહની શાની પરતુ તે ને મવ માતુ મનમા રહ્યુ । આપિહુઆપુ કાખું છે ? આવેકુકાણુ સમજે ? જાડા થયો । આ જાડાને નિવેડા કાણ લાવે ? પ્રયેક આ ગિરિનિર્મા તરગર દના તેમ જ મિખારી લતા । આમાં તે કાણુ પડે । પ્રખુનાં લા દોન થયા । અજાના ત્યાં સુઝાવા । પ્રખુ ધર્મામને પ્રિરાખ્યા । પ્રખુએ સાલણી ઉમયની રૂચિયા ન્યાય આપ્યો—

“જેનું જે હો તે તેની પાને જુ રહો । ત્યાગશુદ્ધિએ પાતાનું સે બીજનું જ ધારો । ભુદા છનાં અન્યોઅન્ય ખની હો । મને પોતાનાં નિવેક-નયન મોખા માગે મર । તે આંધળો જ રહો ।”

માય, હુ કહુ । આ નવનર બાહની અતર્ભાનાના જીવનઆર્થમા હુ સુખી થાજે । સસાજા એ મારું છે—(૧) એવનું જે ધારિત સુખ છે તેની આડે ન આસતા તેના જે જીવનસુખને આપણા સુખ સાથે માનુ, અનુરંગી કરી મુખી કરતા સુખી થાતુ તે, અને (૨) એવનું જે સદા સુખ છે તેના દરકાર પણ ન કરતાં તેનું જીવનજીત કરી તેના જીવન દુખને આપણા સુખનું આદ્ય સાધન બનાવી તેને કુખી કરતા સુખી થતુ તે વાચક, જીવન નીકા-વિષમ છે; પ્રથમ પય સ્ત્રીકાગ્રે, મુખી થજે । જીવનજીતનું પાન ક જે ન

મુંઝવણ ઉપર મુંઝવણ.

વેળા - ૧૧ જગદીશ.

જેમણે ચક્રના અવિનાશી મયંડાદ હી પડે

કેટલાય રસો પહેના અવિનાશી અને અશવન્ન રચાનિક " હાઈક્રૂડમા " સાથે જાણીતા બાલ્યવૃદ્ધી જાતેઓ મિત્ર હતા એક ન યશવન્નના બાતે મન તો બન્ને બાઈ જ નામતા અ તેઓ ચહેતા પણ તેમ જી

કાની અજ કાણ વાપરે છે એ વિ આડાથી પાડાળાને ઠઠ જ ખુબર પડી નહિ અવિ નાથીનુ હતું તે યશવન્નનુ પણ હતું અને યશવન્નનુ ન્હાતું તે અવિનાશીનુ પડુ નહોતું એ દિસ પણ અવિનાશી ન દેખાશે હાય તો માતે એને મેઝ આચા રિનાત્મ નહ નહિ અ અવિનાશીને થેર મ્હ પ્રસંગ હાય તો યશવન્ન એના જેવતા જ દુષ્પથી એમાં ભાગ લેતો

બન્ને બાઈ મેટ્રી થઈ ' બગરત્સિદ્ધ કર્તૃસ્તમા ' રહેતું હીક પડે એમ તેવાથી " દુરગસન " માં જોડાયા અને સાથે ' પ્રિવિપસ પાસ થયા ત્યાર પછી એકે એ જ ગાંઠે બંની રાખે અને યશવન્ને " એમીકથરન કોર્મમા ' હાજરી આપવા માંડી

આ અરસામા બન્નેનાં ભ્રમ થયાં અને યશવન્ને તો સદ્ગુહ્ય ત્યાં રહેવાનું કંઈ અવિ નાશી હજી " હોરટે સમા ' રહેતો હતો પણ તો ય દિવસમા આરેક કનાક તો બન્ને સાથે કાદતા જ રાત્ર જમતુ " કલમમા " પણ પાળી પીનાનુ તો યશવન્નને વેર જ હતું

એ દિવસ રાત્રે અવિનાશી યશવન્નને ત્યાં ગયો, યશવન્ન કંઈ કાન પ્રમ્ને બહાર ગયેલો બા સ્થ મયાં હતા અને યશવન્ન તી વ યોદ્ધ મહા ટોલરેગય' તી છતી કરતા હતા એમથી, કોઈ બોલ્યું નહિ પણ અવિનાશીએ ધરમા આવી હાકલ મારી જવામને વાર વાગવાથી યશ માઈ જઈ તરત જ પાછો ગયો મા કુદ્યા ત્યાં તો એ નીકળી ચૂક્યો હતો " વડુ, એમાં ન કહ્યું કે સવારનો નહોતો આવ્યો " એમ મ્હી એ તો પાછા સૂતા

રાત્રે યશવન્નની વડુએ એને મ્યું કે ' તમાગ અવિનાશી તો બહુ શરમાળ '

* * * *

આ વાતને જે બહી વર્ષ થઈ ગયલ યશવન્ન હજી ત્યાં જ રહેતો હતો અને એને ત્યાં કાદ જે વપનો છોકરો હતો

છોકરાનુ નામ રસન્ત હતુ યશવન્ન તી વડુ નામે અન્નિકા હતુ પણ બન્ને બાઈ એને મનથીતા કહેતે એના બાપને ત્યાં મળતી સડી હતી ન્હાવણથી એમા ફરી ફરી એ કુદરતથી એક થઈ ગઈ હતી આના પત્રોમાં નિરીક્ષણ સમગ્ર વપકો બહુ આવડા મ-થો કરતા કુદરતે એને નડામા વધુ જામ લગ્ય થો હતો

નાતાલિની રમ્મમા ધણી છોકરા બહાર ગામ ગયા એમ જ યશવ તે અને એની બાએ ત્રાણ કરીને અવિનાશીને રસ દિવસ પોતાને ત્યાં મળ્યો

મારી વાસ વાતાંમિ (અન્નિય વાતાંમિ) ૩ ૨૦૦ અન અમ નિપાદી એન રપની, મુબાઈ

ના હતા ત્યારે સુધી તો હવે ન આવે પશુ ઓચિંતુ બાને દેશમાં જવું પડ્યું અને તે દિવસથી જ અવિનાશી થાણ થોળા બુખ્યા રહેવા લાગ્યા.

અવિનાશી આજે બુધેરે મેડીએ મનો હતો ત્યારે વસવન્ન નીચુ આવી પાંચી પ્રીધુ અને " મગાવતુ હવે તે તખી રીખજે " એમ કહી, વાડીનામાં મુતેના વસન્ત સર્ગિશ રાઈ પ્રીધુ બંગેખર ઓસરીમાં સીડી હતી ત્યાંથી ઉપર ચડી ગયા અવિનાશી જાગેને તે નીચ આ યો અને ઓસરીમાં પડેન ધોડીયામાં વસન્ત મુતો હતો તે સામે જોઈ ઉભો.

વસન્ત જાગ્યો હતો તે અવિનાશી સામે જોઈ રહ્યો અવિનાશીએ મ્હો મનકાબુ બેઠલે છેકરે પશુ મ્હો મતકા પુ અવિનાશીએ આખો કાગ એટને ટોપરા ખખખા હસ્યો, વનતીત ક કમનાના પત્રા વાચતી હતી એજે છેકરનું હસતુ સાંભળુ અને એમ લાગ્યું કે " એ 'મહાર ઉભા છે આથી એ ધોલી

" જુઓ જરા જાણો તો રંગી અને મધુરી કમનાને ત્યા બેસવા આવેન એ વિનિ બા કાગ જરા મુશ્કેલ છે " ત્યાર પછી મારી સહીયરોને "એટને રંગી તમા મધુરીને" મ માગ છેજામાં છેજા તરગતુ "એટલે એના વગની ખમી જે પગ સામે ઢાળી હતી તેનું દર્શન કરા પુ તે છેમી તેમને બહુ જ પનહ પડી ને તેમજો કહ્યું, કે અસતી તે આમેદુગ નકલ છે કુમારી મધુરીએ આગ્રહ કર્યો કે " એ બનેના દેખનાં તમાગી છતીને મારે નુખલ કરતુ " પરન્તુ બ્યારે તે તેજા અવતરનાં ન જ શાની, ત્યારે તેજે ધગકી આપી કે " તો પછી કમળા ! જો તુ અમારી ધબ્બ નહિ જ પુરી પાડે, તો હું તારાવતી તે ક્યા દરીસ " અને-મર્ખા-એજે તેમ કહ્યું પશુ બહુ વગી આકી રચુ હોય તેમ " તારા પતિતુ મેનકચિન્હ તાર માટે લેતી આવી છુ એમ કહેને કહેને તેજો મારા ગાતઉપર મુદ્રિત કરું "

અવિનાશીએ સાંભળ્યા કેવુ વચાઈ રહ્યું એટલે વસ તને તેડી ધરમા જઈ વનતી તા સામે નજર કરી

એપડી હાથમાંથી મુકાઈ ગઈ ખુરલીપચી હાંકી મેરાપુ અને કરી લાજ નહિ કહેત તેની સીમે પશુ છેડા તનાઈ ગયા

છોકરે હાથ સાંગા કંપો પશુ તેડે કોણુ ? અવિનાશી વસન્તને ટેબતપર મૂકી તરત જ હાથરો ચડી મ્હો અને ચ ની ચના ખ ખાડા હસ્યો

વસવન્ન બહાર જવા તૈયાર થતો હતો ત્યાગ ઓળી ટોપી મુકવાની તૈયારી કરતો હતો ત્યાં અવિનાશી આવ પડ્યો એજે ટોળી હાથમાંથી લપ્પ સીધો પોનારને મથે મૂકી, અરે હમણ મથેય " વહ ! પડેડાડાગી ટોપી તે તને સારો લાગે છે "

અવિનાશીનું હસતુ બુધ ન રહ્યું

" મારા જમ, ખાદુ નથી ફોડેતો જા અગીમાં "

" શુ વુલે અડાસામાં " એમ કહી અવિનાશીએ અથધી મનિ રા. કહી મધેવન્તને પશુ દમગ્યા

ટોપી વીક સાગરાથી ષાટ પશુત્તમો ન પહોંચે અને વસન્તે અવિનાશીની હાલત ધ્યાન
ટોપી અને વેળા ફેર પહેરાં

પ્રથમનના કપડામાં અવિનાશી નીચે ઉતર્યો

વનનીના સ્થિરી થઈ હી હતી ક્યારે વસન્ત નીચે આવે અને ક્યારે વાત કરે
દાદરથી ઉતરી જરત જ અવિનાશી વસન્તની વાટજોને દાદરા સામે ફરી ઉભો બહાર સચળ
થયો ફેરત જ નવીન નજર કરી અને ષાટ તથા ટોપી દેખતા વત જ બહો આવી
મનની માયુ ઓળતી હતી-છટા વાળ હરામાં ફરતા હતા તુમનો છેડે-પર્યો
લટકતો હતો એક હાથમાં લેની ઝોળી હતી બીજે હાથે વાળમાં તેવ વૃમતી હતી

પોતે બહાર આવી ફેરત જ બારણા પામે એતા વસન્તે બાર નારાયણ અન્તરથી ફરતો
પરી ફેવાઈ ગઈ અને ગાળથી તુમનો છેડે પકડાઈ ગયો

“અન્તર આવો તો” એટલું જલું ન જલું ત્યા અવિનાશીનું મોઢું દેખાયું

વનનીના જમા જાન નહોતું ઉઘડે એમ આકાશ જેવું પ્રાણી બારું ફેરતો હતો
નહોતી વૂટે એમ ગેતરજાણી લીલી જમોન કે દોડી સતાય

એક જાણુ વસન્ત ઉતરતો હતો બીજા જાણુ અવિનાશી ઉભો હતો અન્તે હાથમાં
ક્યોળી પરીગત સુન્દરેલાઈ ઉઠી ઓ કાવની કટકીઓ ચળખી સ્થામ મેનમાલિકાઓ જેવી
લાજની મરામાં વનનીનાના મુખચન્દ્ર છુપાયો, વનનીના પાટી જમીન બારણા અંતરથી મળી ગઈ

વનનીના આટલા બધા ગરમાન દશ એમ મેં નહોતું ધારું ” એમ કહી અવિનાશી
બીજાના પગપાટ હસતો હસતો દાદરા ચડી ગયો ને ઉપર બેસી ખુબ હસ્યો

આજ સાજે અવિનાશી પુર જમ્યો-જરા વધારે જમ્યો પશુ કહ્યું પછે કે પીરમવાનું
કાંઈ વસન્તને માથે આવ્યું હતું વનલીલાએ આજે વરાદ મેહો ન જોતાનું

વાણુ ક્યાં પડી મન્તે સૌરીવાર આદતીમાં બેઠા ઓ ત્યાં પછી અવિનાશીના જોર
દામાં જઈ હાથોનિયમ બોલ્યું કહ કહ ગાયા પછી જેલું ગાવન ગાવાનું વસન્તને માથે આવ્યું

વસન્તે નથી આવડતું એમ કહી વાત હાડી નાખતા પ્રવત કયો પશુ ન્યાય અવિ
નાશી વસન્તના જોરમાંથી ચોપડી લઈ આવના ઉઘ્યો

રાત થપ્પી ગઈ હતી વનનીના વાતો કરવા તથા હસતા તર્જપાપ થઈ રહી હતી અને
વાટ જોઈ જોઈ પ્રજુ થાઈ હતી ત્યાં હાથોનિયમ અટકતું મન્તે મેનતા બધ થયાં મોનોના

જોરમાં પગનાં તસળાયા દિવસોના દિવસોની હેતી પછી પ્રકાશથી આનંદ થાય એવો આનંદ
વનનીનાને થયો મોતે પ્રમથમાં જના ઉઠી-દોડી

જોરમાં દોડી બળેલો હતો વસન્ત ચોપડી રોપતો હાથ એમ લાગ્યું
વનનીના દોડી, આવી વસન્તને અવિનાશીના કાંધે મૂક્યો, પૂંઆ બીજાએ બધું કયું

એવો, હવે તેમણે ”
વાન પૂરું ન થયું પાછું અવિનાશીને અવિનાશી

કમલના પાંચે ૩ ૨-૦-૦-૦ એન જોરા ત્રિપાડી એન્ડ કંપની, મુંબઈ

વનની ના તો ઘેની જ થઈ ગઈ કઈ સૂચુ જ નહિ, વસન્તને પાનો મૂકી દીધો અને
બાર પાસે ચાલી ગઈ

વસન્તને અવિનાશીએ પકડી ખીધો એટલે એ પડતા માં માડ બન્યો

ચોપડી ગોધાનિના જ અવિનાશી પાછો વાળ્યો

“લ્યો. આ તમારો વસન્ત” એમ કહી અવિનાશીએ વસન્તને યદોનન્તના ઓળામાં
મૂક્યા ને પોતે પનગમાં ચડી પાંચેક માંનીટ હર્યા કર્યું

હવે અવિનાશી શરમાળ નથી એની શરમ છૂટવામાટે આટલા પ્રસંગો બસ હતા વનનીલાને
જોના જ એ દેખી પૂંકે છે અને એ એ પ્રસંગો યાદ આ પે વનનીલાને પછુ કે કે થાય છે
બાં આવા ત્વે સુધી તો કોઇ બા જો યુ નહિ પચ પડીથી મી હસના બોનતા થઈ
ગયા છે અવિનાશીએ જ બધુ કહી દીધું બાએ ‘માડી’ કહી વનનીલાને સમોધી અને હવે તો
એ વાતો યાદ કરી સા સરખાં જ હસે છે

અન્યાવલોકન.

[સપ્ટેમ્બર માસના પૃષ્ઠ ૪૦૧ થી મનુષ્યધાત]

૬. નવગીત

[કવિ અને પ્રકાશક — ત ગોકુળદાસ દ્વારમદાસ રાયચુરા, મુબાઈ પૃષ્ઠ ૩૫ ડિ મન ૭ આના]

એક એકથી ચંદીવાના રાષ્ટ્રચેતન તથા ભક્તિ પ્રેરનાર નાના નાના ગીતોનું આ ના
પુસ્તક પ્રકટ કરી ભાઈ રાયચુરાએ ગુજરાતના વતનીઓને તેમ જ કેંક અશે સમરન દેવ
બધુઓને એક પ્રશસનીય દહાણી કરી છે એમ પ્રંયેક વાચક-ગાયકને લાગશે સગીતન
નિયમનુસાર ગાઇ શકાય તે જ ગીત ગીત સમ્મ જ સૂચવે છે કે તેમાં સગીત અને તેથી
જન્મતો આનંદ તેમ જ ઉત્સાહ લુપાઈ રહેતા છે નવનીતમાના ગીતો આવા પ્રકારના છે
અને તેથી જ લેખક ભૂમિકામાં લાગે છે તેમ આ ગીતોએ ગુજરાત કાનિયાવાડ અને મુબઈમાં
ભગસો માણસોની મજાએ ગળવી હોની જોઈએ “નુતનયુગ,” “ધન્યભૂમિ,” “માંનીનું
ગુજરાત,” “પ્રિયતમને પ્રેમ” એક આશા, “ગાંધીજી” “ક્યારે,” “દેશીસમ બનશે,”
આ સર્વ ગીતો આધુનિક રાષ્ટ્રચેતન તેમ જ તેની ભાવિ ખીલવણીનો એક સચોટ આકર્ષક
ચિત્રર ખરો કરે છે સ્વાતંત્ર્યને બગનાં પુસ્તકોના પુસ્તકો વાચતા જે ખ્યાલ અને જે
ભેરમો નહીં આવે તે માત્ર “લીગ બને આ પરિ” એ ગીતમાંની એક જ પંક્તિ “સોનમાં
હોય તો રિજર તે પિંજર” મા લેખક ઉભરાવી નાખે છે ટુકડો, અમે ભાઈ
રાયચુરાને એમના સદગ પ્રયાસ માટે અભિનંદન આપીએ છીએ અને ભવિષ્યમાં આવા તેમ જ
આથી સરમ ગીતો રચી તેઓ ગુજરાતમાં “નુતનયુગ” નો રમ સપ્તલુંગણે પહેડાવે એવી
પ્રેરણા રાખીએ છીએ

— ચાનુ પૃષ્ઠ ૫૨૭

આપને દહતાં પ્રભુ !

જાનક રામ વિનયગાતા.

- સાંના કિનારે એ નિન મેં નિરખા ઉર પરી,
ઓ નાથમય મસા ના ત્યારે યા મન દ્રા કરી,
તે મોહમન આ છ ગી જ્યા નાથ જ્યોતિ જળહુળે,
નિ રનાથ કેમ દહતા હવે નરાગ જગિ ઉગ જલે
- હતી પૂર્ણિમા પ્રસરી ભૂમિપર, ચંદ્રગગને રાજતો,
ચિત્તન્યતા રમિમથકી સગિતા તીરે પસરાવતો,
ચાનિતણા શિતમીરજોથી મમ આત્મને નિકમાવતો,
છવનજ્યોતિ અવનતી કુદ્ગત કળા ગર્જનતો
- ત્યાદનિમિર તરુ ઝડ અચાનક તેજ નેણુ સતાવતુ,
સરિના તીર નૌકામહોથી નથા બાણો મારતુ,
ત્યા ઉર્વાથી પશુ અધિક લાવ યનનના શોભતી,
દુસુમો કળીસમ કાવ તે નૌકા કીનારે લાવતી
- રમ્ય રલાનમ રમા મનાય ના સ્વપ્ને કદી
મયનામની મનદર ખરે કાચનજતા મમ તે રહી
પ્રેમાગ પ્રતિમા પ્રાપ્ત્યની પ્રારબ્ધથી અવરેખતો
પ્રેરાગજીતિ સા ત્યજી સ્વપ્નો પ્રભુમના દેખતો
- હૌં એ ગતુ, નૌકા ગઈ પગમા પ્રતિમા દૂર ચઈ
ખાવી પાપુની જે ભરી તે હાથ ! ક્યા આવી ગઈ
જળશે નહી મમ મહત્તરાર્થિકા મન તણી કળશે નહી
દળશે નહી અનાપહેરા ત્રાસ મુજ દળશે નહી
- શત્રુગ પ્રેરાગી બનેલા ચનિત વાયુસમ થયો,
મોહ કરી જાળનો નિમાલ્ય હું કદા થયો
મન કસોડી ચઈ મુકા, છુ ચાનિત, નવ દહતા મળ,
તો આપને દહતા પ્રભુ જેથી જીવન સાર્યક કળે

અંશુદય.

ધૈયક - ૨ અ બાલાલ નૃમિ હલાલ શાહ.

સસાર પરિવર્તનશી છે એ વાક્ય આજુકાન સાધારણ મનુષ્યના મુખ્યત્વે સ્વતંત્ર મીઠાળા આવે છે પરંતુ આ પરિવર્તન કયમનિયમથી ગદ્દ છે એનો ઉત્તર દેવો એમમે માટે અત્યંત કઠિન છે. જો એક ધાતુની ગોળાને સતતની એક પાતળી ગ્રીથી કેટલી ખુબી લટકાવી હતાનવામા આવે તો તે અહીંયા તક્ષા અને તહીંયા અહો, આ-ના જ કરશે આ ઝકારની ગતિ (Motion) ને સામયિક ગતિ કહે છે. અર્થાત્ પરિમિત સમયમા એ ગોળો અતઃજાત મેમણુ ક્યાં જો કરશે જો આકાસ તરફ પશુ દૃષ્ટિ કરનામા આવે તો જણાઇ સકારો કે અદ્ર, તારા અને અ વાન્ય ગ્રહોપણ આ નિયમથી ઝકઝાઈ પોતાની યાત્રા પુરી કરે છે.

સસારના રૂબુ, સ્પર્શિ અને જ્ઞાનમયને પણ આ સામયિક નિયમાનુસાર પૂર્વથી પશ્ચિમની યાત્રા કરવાની અને ફરી પાછું પૂર્વમા જ ઉદિત થતું પડે છે.

અમેક શતાબ્દની પટેયા આ સુખસૌગંધ અને જ્ઞાનનો બાલક સર્થ, પ્રાચી દિશા-ભારત વર્ષાઉત્પ પામ્યો હતો એની નુખતાવિભાથી જા તનુ સમજવન પૃથ્વિદંદ, પવિત્ર નદિ, સુંદર, પૃથ્વીની સપાટી ને ઉચ્ચ પર્વત શિખરોમા એક મનોહર અને આકર્ષક ઝડા આની રહી હતી પ્રાત મહનો સમી અને સુંદર ગચ્છિરોથો અહીંના નરિઓનુ માનમિક ફન એકુ તો રિક્તસિન યમ ગણુ હતુ કે એમની પ્રભા અને શાન્તિમય સુગ ધથી અત્યાર લગી જળન જગત મુખ યમ જમ છે આ સમયે ને ભારતે એક ચર્યાશ મનુ ય જતિ (સુદો) ના દુ ખામિ ક્રેડમા, ઉપરથી અત્યાચારની આહુતિ નહિ આપી હોન તો કદાચિત એમના આનંદ અને સ્વાનંદ સુખ, આ આમરિકે યતની દુર્ગેધિ અે આપ્રાકૃતિક ધુણિયી મકરાત નહિ અને કદાચિત આ મનોહર દ્વીપની સુંદરતામા મગ્ન યમ એ પોતાના સામયિક નિયમને જુની જગ પશ્ચિમની યાત્રા જ ન કરત પણ પ્રકૃતિનો નિયમ પ્રગટ છે જેમ જેમ સૂર્યને પશ્ચિમ દિશામાં ઉતરવાનુ આવુ થાય, તેમ તેમ નવા નવા દેશોમાં અરુણોદય એટને પૂર્વમાં ક્રમશઃ અન્ધકાર પડે જ નંધ, એ સ્વાભાવિક છે, સમય જતાં ધરાન, એમીરિઆ, એમિનોનિયા, મિસ્ર દેશે ખાત સૂર્ય સ્વાગતુ કયુ, સ્વીય અસ્તિત્વ અને ઉન્નતિનો પરિચય કરાવ્યો યુનાન અને રોમના પરાક્રમ અને વિદ્યાની ઉમનિના પ્રાચીન ઇતિહાસ તો હાન એક અનત લંકાર છે આ પ્રમાણે અનેકનિકળનિ ઉદયોન અને પતન થયા બાદ કંઈ સ્પૅન, ફ્રાન્સ, જર્મની અને ઇંગ્લાન્ડની વાગી આવી અને હાલ અમેરીકામાં તે પોતાની પૂર્ણ પ્રભાથી પ્રકાશિત થઈ રહ્યો છે એનો પરિચય ત્યાં ઉચ્ચ શિક્ષન, સામૈતિક ઉન્નતિ અને જનસાતત્વથી થઈ શકે એમ છે આ જ અમેરિકા છે કે જે રિયતિ પૂર્વ ભારતવપતી હતી, જે પોતાના ગૌરવના ઉચ્ચ અને પ્રકાશમય શિખરપર આજુ હતુ અને હલ એ ભાગન રી ક્યાં છે ? આજ એુ અમેરિકા એક સર્વત્ર સુખમા છે અને એને આનંદપ્રપ્તિ મારે દિશાઓમા યુજી રતો છે, જે પર્વત

નવીન આવિષ્કારથી સજ્જ સસાર લાક્ષ્ય ભોગી રહ્યું છે, તે જ નખતે શ્રદ્ધ વારત હું અને દારિદ્ર્યના આતંકથી સુખીના સુખમાં પણ અતરાય નાખે છે.

તેનાથી સુરહી આનંદથી કંઈ પડે છે કે નહીં સૂર્યની પશ્ચિમ યાત્રા હવે અનિમત્તી જણાય છે, કારણ કે પ્રથિમમા એનો શાનપ્રકાશ નહ યતો જણાય છે. એ પણ પોતાના સુખમાં લુપ્તી અન્વકષ નિશાના સ્મારક અન્વાય અને આત્માની આહુતિની મૃતિ કેમ સિદ્ધિજયથી મહાપતનો મહોત્સવ કરવાન્યાહ છે સાચુ પુછો તો સૂર્યનો મૃત્યુ પ્રકાશ અને તેજ ત્યાં હરે છે જે નદિ ફક્ત હવે ગોધૂમિની લાલિમા રોન જણાય છે પશ્ચિમ જ્યાં અગ્નિ સુરી આત્માચાર, મનચારમા સ્વાર્થમાં અન્ધાની સ્વદેશના પ્રચારને ભરણુ તરણુ કરવા ઇચ્છના રેડીઆ અને ખાદી વાપનારા સભ્યોએ અપમાનિત કરનામા માન સમજનાત મહામથોને આ ધૂણાપાનકર્મ જોઈને શુ આપણને આ વિષયના પૂર્ણત જ્ઞાનની ઝાંખી આવી શકે એમ નથી એ પ્રત્યક્ષ પ્રમાણ એ છે કે પૂર્વ દિશામાં જાપાનથી કુકુટ (સરગડા) થી "અરુણોદય" ની સ્વાગતનું કુંડેકુંડ ચાંડુ કર્યું છે હવે વોડ જ સમયમાં એ સૂર્ય જગ ભચ્ચભિ ભારતમાં મહાત્મા નાથીજ જેવી દિવ્ય નિકુતિના પ્રતાપે આપણુ આન્તરનાદ ખુનતા, શાન્તિમય અદિ પ્રત્યક્ષ અસદકાર જેના દિન હચિઆરથી ઉત્તમ પામશે.

અઘાપિ બગેશમાં નિરાન, સાદિલ, છદ તથા રાજનીતિના પ્રાતાકાવિન તારકા ક્રોડ યુક્તિના શુભ સમાચાર આપી રહ્યા છે અને ઉગ્રવી એનો સાક્ષાત્કાર થવા એની તૈયારી થઈ રહી છે.

અને ભારત તારી વર્તમાન દશા જોતા જે હૃદય એક રખત વિદીણ થઈ જતું હતું, તે હવે આશાથી પલ્લવિત્ત બની ગયું છે પરસ્પરનો બન્ધુનિરોધ, મતભેદાન્તર અને સામાજિક અર્હકાર-કષ્ટ પ્રબળ શક્તિઓ-સાચા રાષ્ટ્રીય બનનો ક્ષાસ કરતો હતો, તે સૌ હવે નષ્ટ પ્રાય થયા છે.

અને ભારત તું તારા સંતાનોને આ આસુરિક લાવાથી પચિત રાખે-અચારી-નતાવી આપ કે પરસ્પર પ્રેમ અને લકિતસિનાય કોઈ પણ રીતે તારૂ કથાણુ નથો-તારે હિંગરવાનો આરો નથો, કાજુકે આજ બે કોઈ મનુષ્ય છે તો તે પોતાનું ઉચ્ચ શિક્ષણ-ઉચ્ચ વિચારો અને સદ્બ્યવહારથી જ છે અને આજ બે કોઈ દેશ શ્રવિત છે તો તે પોતાના ઉચ્ચ વિચારોયુક્ત સુશિક્ષિત માનવસતાનો વડે જ છે ભારતના કથાણુનો સજવ પણ ત્યારે જ કહી શકાય કે જ્યારે તેના નતાનો સરસ્વતી માતાની શોધમા નાજે અને એમ સુન્દર સુવનિત શમ્ભુકૃત સ્તુતિ ચીખી સુખસ્યનુ સ્વાગત કરે.

મૈત્રે પૂછું નિમાસ છે કે "શિક્ષણથી જ ભારતની ઉન્નતિમાં સસવ છે, અન્યથા નહિ" જ્યાં ગળી વિતારથી જ્ઞાનજયથી ભારતસતાન સ્વલ્લેયોને સ્વચ્છ નહિ કરે, ત્યાં લંગી જે તેનામાં જાતીય પ્રેમ અને જાતીય ભાવ નહિ આપી શકે અને જાતીય ભાવ વિના ઉન્નતિ કેમ ઇચ્છી શકાય? સાચું કહીએ તો મહાત્માજીએ જે પ્રમાણે સરકારી કાળાઓનો ત્યાગ કર્યો

૧. બી. નાવતી જ્ઞાનકાન્ધ ૨. ૧૯૧૨-૧૩ એન. એમ. નિપાવી એન. કૃપની, મુંબાઈ

કરી સ્વદેશી શાળામાં અધ્યયન કરના કલ્પ છે તેનું જ “શિક્ષણ” (એટલે કે જાતીય શિક્ષણ) પ્રત્યેક દેશના રાજનૈતિક વ્યાપારિ અને જનરજતન્ત્રતાના વિજ્ઞાનનો જ મૂલ મન છે એટલા માટે “શિક્ષણ, પ્રચારણ” અર્થમેધ વચ્ચે માટે ‘કરી અને જેઓએ હજી સગી સરકારી શાળાઓનો બહિષ્કાર ન કરો’ એવું તેમને તેમ કરના—મહાત્માજી, હકમને માન આપવા—સમજાવવાની જરૂર છે. દરેક જગે પ્રાન્ત, જાત, ગામ મુદ્દા હલાદિ સ્થળોમાં પ્રવેશ કરવો જોઈએ અને ધરના પ્રુષ્ઠ જ્ઞાન, જીવન દર સર્વને અરજીવ્ય—મહાત્મા ગાંધીજીનો સંદેશ આપી એમને એમની સચી દશાનું જ્ઞાન પ્રાપ્તિ જોઈએ એમનાં દુષ્ણ એમને જજાનનિ અને જાતીય વિદ્યાનો મહિમા અને વહતવની ચર્ચા કરીને એમને આપણે બતાવવું જોઈએ કે મહાત્મા ગાંધીજીની આશાને નશ મનતા સ્વરાજ્ય હવે બહુ દૂર નથી.

જ્યારે શિક્ષણની જ્યોતિષો એમના શુષ્ક હૃદયનો અધમાર દૂર થશે ત્યારે આમ પાઠ નાવાઓનાં સ્થાપન ધનિક જનાંએ ધનની સહાયતા આપના, છતાંદિ પરતવેના પ્રત્તાવ તેમના મગજમાં જનરી શકે પ્રાથમિક શિક્ષણના પ્રચારનું સાધન સ્કૂલ અને કોલેજોના યુવકોના હાથમાં જ સ્થાય રીતે છે એટલા માટે યુવકો તમે જો સાહસિક હો, જાતીય કાર્ય માટે જો સાચા કર્મચીર હો, આ દેશના નેતા (Nation builder) કહેવડાવવાનું માન હું તમા નાહતા હો, તો ધન્યનું નામ લઈ આ મહાકાવમાં ઝપનારી છો અને પછી જુઓ કે તમાના કાવ્યમાં કોણ અવરોધો વારી શકે એમ છે? આ શિક્ષણનો અન નથી, આનો તારમજ સાચા શિક્ષણનાદારા સુધી જવાને માટે એમ મારો માન છે આમ નર્પેદિ, તમને નાની નાની ખામતોનો અનુભવ થશે અને આત્મવિશ્વાસ દૃઢ થશે, ત્યારે તમારે ગાંધીય સમ્યા (National Institution) સ્થાપન કરવાનો પ્રયાસ કરવો પડે, જેનો મુખ્ય ઉદ્દેશ સદાચાર અને રાષ્ટ્રશિક્ષા જ હોય આની સમ્યા મહાત્મા ગાંધીજીના પ્રવાસે અરિનત્વ ધરાવે છે અને જે સ્થાઓ અખિન ભારતનું માં જજનરસ્ત કામ કરી ગ્હી છે અને એ જ હાત જે ‘સ્વરાજ્ય’ મેળવનામહિ પ્રથમ પગથોડું ગણાઈ ચુક્યું છે, તે તો આપણે પસાર કરવાની અર્ણવિપર છીએ.

ઉપરોક્ત જાનાઓ સ્મિતશયજાઓ છે વતમાનમાત્રમાં એ જાનાઓનું સદ્ભાગ્ય છે કે સુશનસ્કથી એજ્ઞાન પવિત્ર જના રહ્યું-છે અને સ્વદેશને સ્વદેશીનો ઉદ્ધૃષ્ટ પાઠ પગાવી રહ્યું છે અને આપણે આશા રાખીશું કે આપણા પ્રણાસીને અદાથી આપણે આદર્શ છે તે સિદ્ધ થાઓ.

[અનુસંધાન પૃષ્ઠ ૫૨૩ થી]

૭ આદર્શ દૃષ્ટી વાને પતિ-પત્ની ગીતા

જુલેખ રા જોહાતગાવિદ્ય ધારકોપર મુબાઇ પૃષ્ઠ ૧૨ કિમત એ આના ।
જેમકે એકદરે જ્યેતા પ્રવાસ તારા કર્યો છે પરંતુ નિચારને વિષયની મહત્તાપ્રમાણે ખીસની શુદ્ધ લાપામાં રાત્રી સમ્યા નથી ભવિષ્યમાં મુદ્દત લઈ કાળજીપૂર્વક અભ્યાસ કરી જે લખવાના પ્રવાસો આરવામાં આવશે તો અમારું માનવું છે કે તમને નિરાશ થઈ પડશે નહીં.

—ચા. પૃષ્ઠ ૫૨૪

એક રાજકુમારીનું વિચિત્ર સાહસ.

(અખ-રા છગનલાલ હરિલાલ પંથા, બી એ.)

(ગયા અઠના પ્રકરણથી અનુસવા.)

ઉપરતા પ્રસંગને થોડા દિવસ નીતી ગયા તે પછી રાજકુમારી એક દિવસ પોતાના એકાન્ત વાસમાંથી બોજાડીમાં બેસીને નવેર પહેના પોતાની ગળનગરીમાં રાગમહેલ લાણી જવા નીકળી હતી ત્યાં તેણે મર્ચા લોકોના ટોળાને પણ ગળનગરી લાણી જતાં જોયા નેથી પોતાની યાચેના સ્વાગતે પૂછ્યું 'આજ શું વઠ ઉત્સવ છે?' સ્વારે વિવેકથી વહેર કર્યું કે- 'કુમારી સાહેબા! આજ તો બે બહારવટીઆઓને ફાંસી દેવાની છે તે જોનાં લોકો બોલ્યાં ધાપ છે.' 'બહારવટીઆઓને ફાંસી?'-સ્વારે કહ્યું 'હાથ' 'એ ક્યા બહારવટીઆ છે?' 'એકું નામ કાવે છે, તેણે આપણા મહાન ધર્મચૂરની ગાડી રોકાને નેમની, પાસેથી સર્વ માન હરી લીધો હતો. સારે ભાગ્યે તેનો પતો મળી ગયો ને તે પોતે પણ બીજા બહારવટીઆને આ સતાયો હતો ત્યાંથી પડાઈ ગયો છે નેથી તે બનેને આજ ફાંસી દેવાની છે.'

'બીજાનું નામ શું?' કુવરીએ ફૂટફલ વગરત ચલાવી ફરી પ્રશ્ન કર્યો

'બીજાને નામદારસાહેબા! કીરટીયન હેટલ કહે છે'

'કીરટીયન હેટલ?' આ નામ સાંભળતા કુવરીના વડક સંસ્કાર વગરત થયા. શું તે સુમન નહિ જ હોય? અરેરે, મ્હારે તેને સન્માર્ગે પ્રેરવો હતો એટલામાં જ તેની આ દશા થઈ. 'હા! પોતે ઘણી ઉઘાસ બનીને ગાડીમાં ત્રિચારમાં લીન થઈ ગઈ એટલામાં તેને કંઈક હિમત મળી અને વળી તેણે પૂછ્યું- 'એ બીજા બહારવટીઆને માન આપ્યો આખો હશે તેટલા, હા તેને પણ ફાંસી હોય?'

'નહિ કુવરી સાહેબા' સ્વારે અગત કરી- 'તેની ઉપર બીજાને પણ આરોપ છે થાડા વસ ઉપર તે એક જણી સ્વરૂપવાન કન્યાને કહીકથી ઉપાડી તેના ગામમાં લાવ્યો હતો. છી તેને તે ક્યા પાછી મૂકી આપ્યો તેના પતો નથી ગામના લોક પૂછે છે તેને તે કઈ નામ દાખા આપતો નથી ને તેના વગમાંથી તે કન્યાએ પહેરેલા વસ્ત્ર નીકળ્યા છે, તેથી લોકોને હેમનું છે કે તેણે તેનું ખુન કર્યું હાથુ જોઈએ લોકો તેનાઉપર આજ કમકમાટ બરેના મ્હાને લીધે ઘણા ઉશ્કેરાયા છે ને તેણે શિર કાપી નાખતું જોઈએ એમ જ માને છે, તે પોતે શો મુગો શરણ થયો છે ને કઈ જ બોનતો નથી.'

આ સાંભળે સાંભળતાં જ રાજકુમારીને પોતે આમ્યગેહીને વેગ બગચાની વાત સાંભરી હતી. કીરટીયન હેટલ તે બીજાને કઈ નહિ પણ તેને માટે પોતાને જ્વાની બાગણી સંપત્તિ હોવી તે જ હોવો જોઈએ એમ તેને હવે ખાતરી થઈ અને તે આમ વગર ચાકે ગામમાં પહોંચી તો પોતાને કંઈક આવે-નગર તો કઈ જાણે નહિ પણ તે પરીગ બિચારો. એ તો મનમાં સમજે જ કે રાજકુમારીની વ્યાખ્યાને ખરેખર નાશો તે માટે

મોન મારણ કહ્યું ને તેમા મહારા પ્રાણ ખોના તે આટલે દુઃખ પોતાને મારે ખમવાને તૈયાર થયો એ પણ કંઈ જેવી તેરી નાન ન હતી તેણે પોતાનું નામ આપ્યું હતું તો તેને બચવાની એક બારી મળત, જો કે લોકોમા, ગજકન્યાની હાથી ચાન આવાં ધૂનું સકરને સમયે તેણે પોતાની વીંછી મેલવીને મલ્લ કેમ નુકિત માગી હોય તે, પણ તેનાથી કંઈ સમજાય નહિ પણ હજી વખત છે માટે તેના છત્ર તો મહારે બચાવવો એમ તેને નિશ્ચય થયો તેથી તેણે ફરીથી માથેના ચાગને પુછ્યું કે—“એ લોકોને કામી આજ મટના વાગે દેવાની છે” તેણે કહ્યું—“કુવરી સાહેબા—આજ બરોબર મધ્યાહને તેને માર્તે સર્વ તૈયારી થઈ ચીકી છે અને એ દુષ્ટોને ત્યાં લાવનામાં પણ આન્યા છે” રાજકુમારીને હવે લાગ્યું કે એ એ બિચારાને ઉગારવે હોય તો તેણે જટ ત્યાં પતોચનું જોઈએ મધ્યાહન થવાને હવે ઘાડી જ વાર હતી તેથી તેણે ગાડીવાગાને શ્રુમ પાડીને કહ્યું કે—“ધોડા દોડાવો જલદી કરો, મને અર્ધા કલાકમા રાજ મહેલ પતે પહેાંચાડો તો તમને સો કાઠનનું છનામ મળશે”

આ સાંભળી ધોડાનાગાઓને પૂર જોસથી ગાડી ચનાવી આગળ ચાતતા લોકોની ઠાં વધારે નેન્ધારે જામેરી જણાઇ ને માર્તે કાપવો મુશ્કેલ થઇ પડ્યો. ફાસીનું વાકુકુ દુરથી પણ જણાવા લાગ્યું, ગજમહેલ દુરે જલદી ન હતો પણ બીડમા યઇને ગાડી લઇ જવાય તેમ ન હતું તેથી એકદમ ગાડી રોડનીને ગજકન્યા ઉતરી પડી એન્યામાં તેને કાને મોરો તાળાઓનો ગળા ઇત્યાદિ થોડેથી તે વજા ચમકી ને તેણે પૂછ્યું કે—“આ તુ યતુ” રનારે પોતેના માણસોથી ખમર મેગવી જલદી કહ્યું કે—“કુવરી સાહેબા મધ્યાહન થતાં જ કાર્યને કામી દેવામાં આન્યા છે ને તેનું મનક કાથી જલુડ પડ્યું જોઈને પ્રેક્ષકો લપના પોકાર કરે છે” રાજકુમારીને વાન્યું કે હવે ફીરડીયનને લાગાવવામા વાર નહિ થાય ને જો પોતે વખતમર નાહ પહેાંચી બચ તો તે બિચારો નિર્દોષ માર્યો જશે તેની સાથેના રનારો હવે ધક્કામુઠા કરતા, તેની બને પ્રાસ ધોડા દોડવતા, મહામુશીબને તેને આગળ ને આગળ ચતાવવા લાગ્યા આવી રીતે બીડમા યઇને માગ કરતા રાજકુમારીને થમ ધણો પડ્યો પગેનાથી તેનું શરીર બીનું થઈ ગયું તેનાં વસ્ત્રો પણ મુઠક અવરચિત થઇ ગયાં વાળ વીખરાઈ ગયા પણ તે કિશાની નરમર ક્રૂપાવિના જોઈથી આગળ ને આગળ આવી ગામડાના લોકોની ઠાંમાંથી જુમાં શહેરની પંરતીના ભાગ આંગે ત્યાં તો તેને પ્રજ્જનોએ એકદમ ઝાળખી અને તે લોકપ્રિય હોવાથી તથા આમ આકુળ બ્યાકુળ થઇને ધસતી આવતી હોવાથી કષ્ટ-બેદ હશે એવો તેમને વહેમ પડનાથી નેઓએ તેના નામોચ્ચારનો ઘોષ ગળવી મૂક્યો કામીને મારે મુકરર કે કેટલું અજાણ રાજમહેલથી મહુ દૂર ન હતું રાજકુમારીના જ્યેષ્ઠ બાતા કડોલ રાવ્યાસને બિરાજના દત્તા તેઓ પ્રાસોના એક બાગમાં ખુરશી નખાવી ભેગ દત્તા અને આ સર્વ જગત નેપા કરતા હતા ફીરડીયનને કામી દેવામાં વાગ કેમ થાય છે તે તેઓ સમજી શકતા ન હતા.

ઝૂંઘાની કમૂતાત કરાડી પ્રભુ પાસે નાચી માગનાનું સમજવતા હતા તેમને મહેાએ હજી તે
 પોતાનો ઝૂંઘો ઢબૂલ દરતો ન હતો તે તો ઉવટે એમ કહેતો હતો કે—“હું ખુતી નથી
 મહેા કાઠના પ્રાણ લીધા નથી, પણ મ્હારે હવે જીવુ નિરર્થક છે માટે મને મારવા હોય તો
 ભલે મારો.” પાછરી તેને આત્મ મારવા જવાની જા પાડતા હતા આમ સંગમ આવતી
 હતી તેવામાં જ ગજુમારી કાસીને સ્થળે આની ધંધેાથી તેના ઉપર કીચીયનની નજર પડતા
 તે એકદમ ઉભો થઈ મથેા તેના હાથમા યાજ્ઞથી કર્પક્રમા વીંટળેલી હતી તેને તે વારે ધડીએ
 મહેા પામે વાળીને સુમતો હતો અને હવે તેનામા કાકિ નેવુ યજ્ઞતન આવ્યું હોય તેમ તે
 મહેાટા બચાવે યોજીને સર્વને બહાર ફેંકવા લાગ્યો કે—“ભાઈએ, હું ખુતી નથી મહેા કાઠનો
 જીવ લીધા નથી મહેા એ કન્યાનો વાગ સરખો પણ વાકા ક્યો નથી” આ સાંભળી દોષ
 વધારે ઉચકાયાને પૂછવા લાગ્યા કે—“હરે તે ગઈ ક્યા ? તેનો પત્તો બનાવ” —“તે જીવતો
 નથી” —તેણે નમ્રતાથી રોડ ધુણાવીને ઉત્તર આપ્યો, “જ્યાં હોય ત્યાં પ્રભુ જેવું રહ્યું
 કરો” —એમ કહી વળી તે પોતાના હાથમા રાખેલી ચીજને સુમસ લાગે તેમ કામી મેદા
 વનાગએને કહેવા લાગ્યો કે—“હા કચે-ભાઈએ, હવે વિલંબ શા માટે કરો છો?”

આ ક્ષણે આપણા નરેશની દષ્ટિ પણ તેમની બહેનઉપર પડી તેની સાર્થે યેકોનો
 કંઈકહલ પણ તેમને કાને પડ્યો આવી જગ્યાએ, આવે વખતે પોતાની બહેન-રાજકન્યા
 એકની આડીને શરીના લાકડા પામે ઉભી રહી હશે એ પ્રથમ તો તેમનાથી માની શક્ય
 નહિ પણ થોડી વારમા જ તેમની ખાત્રી થઈ તેથી તેમને ઘણી નવાઈ લાગી પોતાની બહેનનો
 સ્વભાવ તેઓ સારી રીતે જાણતા હતા નવા નવા સાદસમા જ તે આનંદ લેતી હતી તેથી
 એને આમાં કંઈક એક હોય એમ તેમને પણ શક્ય પડવાથી તેમણે એકદમ આંતો કરી કે
 હમણાં કાસી દેવાનું બધું રાખો, અમે જાને આડીને જોડે આવતા આપતા સુધી ચું-હેંગાને
 ડવતો રહેવા હો—એમ કહી તેઓ આમજતો સાથે પ્રસાદ ઉપરથી ઉતરીને તે સ્થળે
 માન્યા બહેનને મળતા જ તેમણે કુવદનથી પ્રાર્થ કર્યો—“જા સુ બહેન ? તમે આડી
 ચાધી ?”

ગજુમારીનું મહેા જરા લજવાઈ ગયું-પરંતુ તે મહેા હાથ કરીને પોતાના ભાઈની
 માન-જાણને ઉભી રહી રૂપનિમે હસતા હસતા પૂછ્યું—“હું બહેન અનુપમા પછુ કોઈ
 કમના દર્શન થયા હતા કે ? મહેા ધાર્યું હતું કે ત્યાં તમને કોઈએ નહિ પચવનાર મથ્યું હોય” —
 “ભાઈ, દેમણાં એ મઠકરીની વાત જવા હો ” કુમારીએ જરા તરમોળેને ઉત્તર આપ્યો
 “પછુ પેના કીચીયનને પૂછે કે પેના હાથમા તેનો શુ રાખેલ છે ?”
 “અરે જ્યાં હોને બહેન-એ તો છુટારો જ નહિ પણ ખુતીએ છે”
 “—ભાઈ-ની તે ખુતી નથી હું ખાનીથી કુહુ” કે તે નિગોષ છે”
 “કુવરી તો અમજતી હતી કે તે લીડીના ઉપર જ હોડ અરકાડો હતો પોતાની લીડી
 ને કીચીયનને આપતો પ્રેમ બેઠો તેની આપમા આમુ ભરાઈ આવ્યા પોતાનું નામ

સીલવતી હવેનકલા કે ૦-૧૨-૦૦ એન એન ત્રિપાઠી એન ક પત્રી, મુગાધ

મહારાજાને જાણવાને તત્પર થઈ એ વિરત મુખથી જ અને એવું હતું એમ તે સમજી અને બોલી કે એમા મહારી વીંટી છે " ગામને આ વીંગીની જાન સાંભળતાં જ અહુ આશ્ચર્ય લાગ્યું કેના સજેગેમા પોતાની બહેને આ બુગરાને મે'શરી હશે તે જાણવાને તેમને તીવ્ર આકાંક્ષા થઈ-એટલામાં કીરીટીયને કરમરીને અરજ કરી કે — "કમુદ્ર સાહેબ, મહારી પાસેથી પેશા વચ્ચે આ લોક બધ ગર્વોં છે તે મહારાથી ખમારું તૃપ્તિ " આ સાંભળતા ગઈગઈ કહે કુમારિકાએ પોતાના બાઈ-મહાનું નરેશનો અરજી પાંડી તેમને કરમરીને પ્રાર્થના કરી કે — "મહારાજા! આને શ્રવિતદાન થો "

"બહેન-તમારી નિવૃત્તિ સ્વીકારવાને હું તંપાર છું પણ એ ખુનીને હું કેમ ફરીને મગાવી શકું? એના કુધ્ધુપનો કાયદેસર બનો તો એને મળવો જ નોંછએ "

"મહારાજા! કૃપા કરી આપના આમજનોને જરા દૂર જવાની આજ્ઞા કરો "

આ એમજી આજ્ઞા થતાં જ અને બાઈમહેન એકવા પછા એટલે કુમારિકાએ પેયો પોતાનો એક અને એસાની વીંગી સહને નરેશના હાથમાં મૂળ તેનો ધનિદાસ ટુંકામાં ઠલી અળખાઈ રાગ તો આ સાંભળી ખડખડ હસી પછા પોતાની બહેન આવા સાદસમાં ઉતરી હશે એવો ઈચ્છ્ય તેમને સ્વપ્ને પણ ક્યાથી આ પો હોય? જાન પૂરી થઈ રહેતાં તેમજી બહેનો ખબો ઠોકી તેને સાગ્રાથી આપી

કુવરીનાથી બોલ્યા વિના રહેનાયુ નહિ કે— "મહારાજા-મહારી વીંગીને પોતાના જીવ કરતાં વધારે બહાલી માનનાર અને મહારા નામને હાવાવવામાં જ પોતાનું ગૌરવ માન માર આવા મહારાજા આપના રાજ્યમાં ઠોકી જ હશે "

નૃપતીએ હસતે મોંએ લોકો તરફ હાથ ઉઠા કરીને મોટે અવાજે જણાવ્યું કે —

"પ્રજાજનો! પ્રીત્તેસ એવ્રા કહે છે કે તમે જે કન્યાને માટે ચિંતાતુર છો તે કુદાળ છે અને તેને જરા પણ ધન જ નથી, તેનું નામ પ્રસિદ્ધ કરી શકાતું નથી તેને માટે અમે નિશીર છીએ, એટલે ખુનના આરોપમાંથી આ માણુ ટૂંકી જાય છે બીનુ તો તેણે માત્ર બેહદાસગીયાને આશ્રય આપ્યો છે એ માટે તે ક્ષમા ચાહે છે અને હવેથી એવો વાંક નહિ કરવા કબૂલ થાય છે હવે તેને જીવલો દેવો કે કેમ ?"

પ્રજામાં આ અજુબાઈ મુખે સમાચાર સાંભળી વિશેષ અળખળાટ થયો રાજકુમારીએ અને મહારાજાએ પોતે સત્સથી આપી તેથી તેમના મનનું સમાધાન થયું અદરખાને ગોંવેદ હશે તે જાણવાને સર્વ આતુર થો હતા પરંતુ કીરીટીયન કાળી કર્મ કરનાર નથી તેજો તે બેહદા કાઈ ઉચ્ચ કુળની યુવતીની આખડ જાગવા માટે શ્રવિત દાન આપવાનું સાદસ અગી શર કર્યું છે-એ વાત જ્યારે તેમના સમજવામાં આવી ત્યારે તેઓ એકા અવાજે તેને, મારી ખાનવાને, ગોંધાર કરવા લાવ્યા રાજાએ આ ઉપરથી કીરીટીયને ત્યાંથી નીચે ઉતરવા કરમાવ્યું અને તેના ચુ હા માફ થવાના શુભ સમાચાર આપી આનાદત કયો કુવરી સાહેબાની ઇચ્છા પ્રમાણે તેજે તેમની પાસે તેમના હાથ નીચે પસંદગીમાં નોકરી સ્વીકારી અને જે અપરાધીને

જાતી વેળા સર્વેએ કાંગા, ધળ, ગાજોપી તે આપથી વધાતી તીથા હવે તેને 'હવે નાખું' વધુ
 વેળા સર્વેએ 'હવે હવે-ધણુ છવે નિ રાત્રી ધીરનીયન' -એ નાદર્શના નાદધી લોહીએ વધાતી લીધે

हृदे, यथा पथी ते तोता नवत प्रभासो । लक्ष्मीमारीनी नेरामा लोभयो अर्थे त्या ते
मेक विचार, प्रामाणिक, यतु अने दिमनराज पद्धतेगीर तरीष्ट आरी नामता गेजनी गुं

मा राहन्त्या ।। इषयुयुती ज्वालि युरोपज्जना हरता देनो नुधी पण महोनी

અને તેણે પ્રત્યક્ષ દર્શન કરવાની વખતે અનુકૂલતા નહિ હોવાથી કેટલાક રાજકુમારોમાંથી તેને
છપ્પીમો મુજબજામાં આનવી હતી ગળને પણ તેની છપ્પી પોતાના મહેનમાં રાખવાની હતી
મર્દ હતી તેથી તેમણે પાનેના ચહેરાના એક પ્રખ્યાત ચિત્રકારને તે કામ સીટિ આસ આમે
નણ કંઈ હતું તેણે આવીને રાજકુમારને પોતાની સમુખ ગળાને તેની આંકુનિની પ્રતિફલિ
એવી તો યથાથ તૈયાર કરી આપી કે તે જોઈને મહાગાલ પણ ધણા જ પ્રસન્ન થઈ ગયા
કુવરી પોતે પણ તે જોઈને ખુબી ચંદ તે પછી તેની નાની નાની વધુ રાજવંશીઓએ મારી
તે પ્રત્યેક તરફથી ચિત્રકારને મારી રજમ મગવા લાગી પ્રત્યેક નરી છપ્પી તૈયાર કરવા માટે
તે કુવરીને પોતાને મોકાને આમત્રણ કરતો તે તેની હાડરીમાં તે ધણા જ ઉત્સાહથી કામ
કરતો, એકથી એક સરસ છપ્પીઓ તૈયાર થતી ને તે દેશ દેશના મળઓને મોકાણતી તેથી
કુવરીના જ્યેષ્ઠ ભાતાને સ્વાભાવિક ગતિ એમ લાગતું કે કોણ પણ રાજકુમાર તરફથી એની
હોથની માગણી આનને ખરી પણ આમા તો તે નિમગ્ન થયા કુવરી પોતે પણ પોતાના કંઈપણ
જર્વ ભૂખી જવા લાગી તેને એમ થયું કે મારા રૂપના વધા વખાણ કરે છે પણ તે આજે
નદિ જ હોય, કેમ કે બહાર દેશવરમાં તેની કંઈ પ્રિયત ન હતી આખરે એક અર્ધગ તરફથી મુઠ
રાજને પણ આજે તેમા તેમણે વખ્યુ હતું કે “તમે તે દાહ જમની જેવા ચિત્રકારને રાખ્યો છે કે
શું કુવરીસાહેબાની અદ્વિતીય અન્ન ય સાધારણ-કાન્નિ નાટે ન્યા ત્યા હુ વંખાણુ કરી કર છું
ને તેના જોટાની કન્યા પૃથ્વી હિપગતથી એ પાત સિદ્ધ કરનાવું છું આજે હું ત્યારે મારી
દિલ્લી થાય છે અને તેમની છપ્પી મને ખતાવી લેકો મને મરિડા કરામે છે, છપ્પી આપો લાથી જ
મેકમતથી કહવાય છે પણ તેમા મુખાકુનિ એવી શ્રીહામણી ચિત્રની હોય છે કે તે પીછ
વાર દોષ જેના માગતું જ નથી વસ્ત્રાદિઃ કીક ચિત્રે તા હોય છે પણ જે કાગી રહેને આપે કામ
છેપુ હોય ને કા તો મૂર્ખ દોય કે કા તો તેમાં તેના દેનો હોય-એમથી એકે તો મોહુ એકે
માટે તુલ તેની તપાસ કરગો વિ’

આ પત્ર વાંચી મહારાજના મનને ધણો ઉદ્દેશ મળે છે ચિત્રકારને તેમણે, અર્જુન ધન,

પુત્રે જે બીજી જગ્યાએ ગિરીને પપ્પુ પુષ્કળ નાણાં કમાયેનો તે પોતાની પહેલના

आ-भ्रातृशे ह्ये कृते निन्दा करावे ये भणवतु न, इत्थं तथापि, आभा, नष्टी, कम्

જાણી જાણીને એમ તમને લાગ્યું તેથી તમને ખાતરી રીતે લેવિનકારની લીલાવાવ, પ્રિય

कुरा ॥ ते कुरुर्या जग्राय के जग्रायाम् भो कुरुर्याता यिनारे येने न पेठ क तेने

१३) श्रीमती विद्यामां आपता न हना वगी कुमारी साहेबानी हाजेरीगान्ने धेव्या के. छत्रासिनी

मुरली मने निवभाणी = मुरली-मने-निवभाणी-मने-उपनी, सुपनी

1. The first step is to identify the problem or question that needs to be answered. This involves understanding the context and the specific requirements of the task.

૧ આપણી કામ કરતો પણ તેમની ગયા પછી તે દિવસ જોવો-૫૫ જાગે તેની રહતો.

૧. અર્થ ઉપરથી મહારાજને તેજા ધરક, ખ્યાલ આપે તેથી તે કઈ ન જાતું તે
 તેને મમતે જે ત્રણ અમલદારોને લખે ગયા, તે રેળા તેમને જાણુ કે ચિન્નર ને ચિનમ
 જેનું ધરક ગુરુ હવે હાથમા છગી લાઇને આમ તેમ કરતો હતો તેના એક પાનની ગોર
 હામા તેમની બહેનની પાન સાત, બીજો મળી જ અનુગ્રાહી ચિન્ન-પોલીકર જેમન
 તેમ નવા પરી હરિ તે ઉપરથી સમજાયા આપે કે નજારામ તે બીજા જ નહો
 કંડી મોકલતો હશે, અને પુનરાંતુ રૂપ પણ મળે એ જ છે, જે માટે તે
 કંડી ચિન્નને મોકલતો હશે, આ વાત ધૂણી ચિચિત્ર જાણુ મહારાજ ઝાનામાના સત
 ને જોતા હતા તેમના તે ચિત્રમરે આવીને મધી બીજાના છીથી દુરે દુરે કરી નાખ્યા
 તેની અખમી કરે અનુગ્રાહ જેવી ગાડા જણાતી હતી મહારાજને તેને રમ્યા પો તેથી તે
 ગભરાઇ ગયો તેણે પોતા કામગી તેના હાથમા મૂકી તેના ખુલાસો ક્યાપવા નકમ કયો ને
 માત્ર બે સારી હાથ તો તેના તે જ લાગે પ્રાપ્ત નેમમા આ રી એમ તેના સાચી ખુશી તર
 વાર રૂપીરે તેને કરાચમા આપે તેનું ચિત્ર દેકાણે ન હોવાથી તે કામગી હાથમા લીધા
 છતા પાચી શમ્યાનહિ ને કહ્યું ઉત્તર પણ આપી ગેકયો નહિ વચ્ચે જરા હુકમા આપે
 ત્યારે કહના તાગ્યો કે “ મહારાજી આ ત્યાતો નયો અને પાંચી સનળાવો ” તેની આ ક્યુ
 જનક સ્થિતિ જોઈને પાસેનાં એક અમીરે પદ વાંચી સળગાવ્યો તેના શબ્દ અને પેતા જ
 ચિત્રકાર ચમક્યો પોતાનું બધું પાપ કુંડી નીકળુ - હવે, નયનાની કંઈ જ આશા નથી - મહારાજ
 નહો હવે દાર કરી જ-એના ખાતી થતા તે પૂરે પડી કરગવા લાગ્યો કંઈક સચદ ને કંઈક
 બસનદ ઉદ્યારોના કામા ભાગવા લાગ્યો પોતે કરેલુ કાંઈ હવે તે સાચેમાયુ માની ગયો
 કુસરીસાહેબ ઉમરના પ્રેમે તેને ઠાડા મનાવી દીધો હતો તેને એટલી તો અદેખાઈ આવી જ
 હતી કે તે કુસરી તો શુ પણ તેની છબીને પણ બીજા કાંઈકની દૃષ્ટિ પડતાં અટકાવવાનું
 તે માટે સહ બેઠો હતો તેનો અનુરાધ તો ગુનીર પ્રકારનો હતો પણ તે તેના મનની આવી
 ગાડાને લઈને થયેલો જણાતો રાજ્યને બહેનની અરજ ઉપરથી તેના ઉપર રહેમ લાવી તેને છોડી
 દીધો તો કેટલાક દિવસ એમ મેમન સિયનિમા પડ્યો રજો થીકમા હસતો તો થીકમા રેતો
 કુસરી કોઈ કોઈવાર તેની સંત્વાર માટે પોતાના પદોપક્રમી સ્વભાવને ડહોળે તથા તેની પીઝીની
 ખુશીને લીધે અધાપના સહેલિયાગને લીધે તેના પાસે આવતી લારે તે મળે પોતે સ્વર્ગીય સુખ
 ભોગવતો હાથ તેમ હાંધેલો જતી જવો, તેના કામગી હાથને સ્પર્શ થતાં તે પોતાને કૃતકૃત્ય
 માનતો એમ તેણે એ જ દશામાં પોતાના પ્રજા મોયા

રામજીએ હેવે તેના સામાનની નોંધ કરાવી તો જો નાણાં પરગણ-ચોમાની ચિત્રો મારે તેને
મળ્યા હતા તે વધા તેની પામે એક પેગીમાં અંક ૧૪ જણાયા રામજી તે સદ મનાઈ લેવડ
મળ્યા અને પોતા એક નામાકિર્તિ ચિત્રકારને બોલાવી પોતાની બહેનની છબીનો નૂળ જીઓને
માની રીસવાનજિયા (સનિવાતાનચડ) ૩ ૨-૦-૦ એન.એમ નિપાકી એન.કપૂરી

મળતી વિનવી તથા જે જે સમાધી પ્રથમ તેને માટે માંગ્યા આવેલાં ત્યાં યથાસ્થિત હકીમનાં વહીવટ સાથે નવી ની મોકલાવી બૂનાં માછી મગાવી લીધી તથા ચિત્રકાર પાસેના તાણા જેનાં તેમાં પાંખા મોકલી દીધાં કુરરીના રૂપની જેવી પ્રગસા ચતી હતી તેની જ તેની છબી નેચાવી હરે પ્રત્યે રાજકુમાર તેને માટે ભવ્ય સિંચાર બધાના લાગ્યા અત્યાર સુધી તેના હાથે મોટા મોટા મોટા કોમ પણ સ્થળેનાં આચરું ન હતું ને હવે ઘરે સ્થળેથી આવવા લાગ્યા અને તે એટલે સુધી કે કુરરી પોતે પણ તેથી કટાખી ગઈ તેણે ધણા મજા મારે અને અત્યાર નિહાળ્યા પછી પ્રેમો ઉમળકો તેને કહેના ઉપર પણ આરો નહિ તેના જેવે આતાને તેની આરી વિચિત્રતાના માટે વારે અલગગો તથા ચિત્રતા ચતી તેઓ મોતે તથા રાણીસાહેબ કુરરીને મળી મળી સમજાવતા તે પણ એક જ જગમ આપતી - "આમ પરણું તે સુ પ્રેમમાં મળવું કહેવાય ? જે સુખ સામાન્ય સ્ત્રીને પણ સહજ મળે છે તે આ સ્ત્રીને મળે આપ સુધી આશા રાખી છે તે છેડીને મળે સુ મારે કહે વેચી દેવો ? નહિ-હુ કદી પછી તેમ કરવાની નથી-હુ સારી રહીને જીવન ગાળીશ પણ સોદગદિત નહીં કરીશ નહિ"

તેનું વચન જી માન એકીસ વર્ષનું હતું પણ તેને ધણા પ્રમો મળ્યાં એવામાં આવી અથા ના વિરુદ્ધ-પ્રેમની આખીએ કવચિત કવચિત યદ મદ હતી પણ તે પ્રેમ કોઈના ઉપર કોઈ ન હતો એ તો પોતાના નગરથી દૂર આવેલી એક નગરને કાંઈ રોજ દરના નીકળતી કે જેથી સદિ લીલાનવ સ્ત્રીતણ તાતાવજીને બધે ચલો ઉદેશ પદિ પામે નહિ આખરે તેના જીવનનું પરિવર્તન ધ્યેન-જાગે ધ્યેન-ચલ મોટું એક રાજકુમાર એકલો દેશકો નિવાસના વેશમાં દરેકો તેના જેવામાં આવ્યો તેણે તેને કવિ માન્યો ને તેની સુધેનાં મોર્ત્યાપમાં તે પ્રાપ્ત ઉપમ મદ મુદ પ્રેમો રિકાસ થયો ને તેની એકે જાનામાના લગ્ન કરીને એક શુ પડીમાં પણ સુખી-જીવન ગાળવાનો તેણે નિશ્ચય ગ્યો પછી તો સુવે નાતેજીની પડી મદ ને તે રાજકુમાર નેડે જ તેનાં પ્રેમલગ્ન દયા

[નવસંધાન પૂછ પરછથી]

રાષ્ટ્રીય ગીતાજલ:

[સંકલ્પ-સ્વ ધીરજાલ-ગીતાજલ-મોદી પૂછ કર કિ મદ પા રામાન] પ્રકાશક - રા રામણીકવાલ ગીતપરવાત-મોદી, સાન્ડાકુલ, જેણાવે છે નેમ આપણા દેશના બહુઓમાં ધર્મ, નીતિ, રસદેશ પ્રેમ તથા શૌર્યનો પ્રચાર થાય, તેમનો અંદર ઉત્સાહ અને ઉમંગ વધે તથા તેઓ દેશને અર્થે બલિદાન આપવા નેચાર થાય, "જે જ ઉદેશથી પુરતક બહાર પાડે વાંચી અણુ છે અને તે સમજાયો છે પણ સારી રીતે મદાલ્લા કળીરૂઝના લગ્નનોની મુરછી સારી કરેનામાં આવી છે તેમ જ "મારા બહાસે અરજ દિલુસ્તાન દુનાવ" એ નીતનેપસ જ્યાંથી રથાન-આપવામાં આવ્યું છે

આવે રાષ્ટ્રીય મળીતના કળમાં ગીતો કેટલો અથ સામ લગતી સે તેને ઉત્તેજ પ્રાપ્ત બુમિકામાં કોઈ કે તેતરફ સુજાતમાં ગીતો કળનારનું કલ્પે છે તુચો મ ધારીને છીએ એક નિપુણ કવિ પોતાના મનુષ્યોતોથી જેટલો પ્રચાર પાડી રહે છે તેટલો એક બ્યખ્તેન કેટલો પાડી શકેલો નથી "ગાદ શકાય એવાં ગીતો આપનિવ બુખ્તનાનો કાળો રસો

અનિલસાવ

વિગ્રહ (સમિત) ૨-૨-૦૦ એન. એમ. નિપાદી એન. કે. પતી, કુશાવ.

૧૧૦/૧૧/૧૩

• રાજ્ય રજવાડાઓમાં પ્રસિદ્ધ થયેલું, પાકા રગોથી
ફેંટી છાવલો તથા રેશમી માડીઓ છાપવાનું તેમ જ
જરીનું ફેંટી આશીકામ અંતે ભરતકામ કરવાનું જુદું.

અને વસ્ત્રીનું ખાતું

જર્મનીઆ હાઇંગ

અને પ્રીન્ટીંગ પ્રક્રિયા.

લેડ હોર્સીસ,
સી. પી. રેન્ક

પ્રાઇડ નં. ૪.

ટેલીફોન નં. ૪૪૮૪.

[May 1921]

પ્રાંચ,
શ્રીરામ મેન્શન,

મેન્ડલુમ્બ ગેટ,

ટેલીગ્રાફ " જર્મનીઆ."

રાજ્ય મહારાજાઓ,

નમ્રાણ સાહેબો, નામદાર સરકાર ॥ ધાગસભાના ઓનરેયન મેમ્બરો, સેશન્સ
જજો કર્નલો, મેજરો, કેપ્ટનો, નામદાર લેટ વાઈસરાયના લેટ ઓનરરી એ ડી સી
પોલીટીકલ એજન્ટ, સરકારી મીનીસ્ટીયન ઓફીસરો, યુરોપીયન મીનીસ્ટીયન ઓફીસરો, એમ.
ડી ની ડીમી પ્રસવનારા મોટા ડાક્ટરો તથા રેશી અને યુરોપીયન અમલદારો અને યુદ્ધ
રેલોમાં આદેશાલ્હી યાકુતી નામની જગત્સરદાર દેવાબદુ વપરાય છે એ જ તેની ઉપયોગી
તાની નીચાની છે-અવર્નમેન્ટ ઓફિસરો ટીમિઆ રજવાડી ના એનાનાઈઝ થયેલ છે

આદેશાલ્હી યાકુતી.

ગમે તે કારણથી પુમાવેથી તાકાત પાડી નાવે છે પુરુષાનન મયમ રાણે છે
આ રાજવશી યાકુતી વીર્ય વીકારના તમામ વ્યાપી મગરો છે અને વીર્ય ધ. બનાવી અફ
પુરુષાતન આપે છે ખરો મરદાઈ આપના અને નનના માણસને પણ લુપ્તતાની માફ
જે વસ્ત્રનાવનાર આપના સાજ લેવી અમારી ખાત્ર ભલામણ છે આ દવા વાપર
વાચાકાઈ પણ જાનની ધરેછની જરૂર નથી જો ગોળીની ડની એકના રૂપીયા દર

આદેશાલ્હી યુનાની લેપ.

ઉનદા વાઓમાથો આ લેપ નનાવેલ છે અફ પુરુષાનન જાનવા ॥૨ આ લેપ
ફોલ્ડમ પ્રકાર છે આઈસ એબી બીના રૂપીઆ આઠ

[May 1921] રાઈટર મલ્ટીટાસ નોલીનમ નાજોટ, કાઠીયાનાડ.

અનતાન:

અનતાન—કલહીને તુલ જ બધ કહે છે.
 અનતાન—પાચનગદિન માટે અકસીર છે.
 અનતાન—ગદિન માટે એના લેવી એક પણ
 ચીજ નથી.

આપણા વખતમાં બિંદુરનાઓએ અનતાનનો તરત જ ઉપ
 યોગ કર્યો.

દરિયાની કુસાદરી કરનારો દરેક મોંએ ત કુસલી માટે
 અનતાન પાને ગળે છે.

અનતાન—બીરોઓ અને બાપણ કરનારો પોતાના હાને માટે
 અનતાનનો જ ઉપયોગ કરે છે.

અનતાનની જોડે જો મોળાઓ પોતાની બીરો પાનેથી અજબ
 રવા આવે તો નોંધાથી કુસલ ફરે છે. માટે અનતાન વાપરવાની
 ખાસ બલામજી કરગમાં આવે છે.

અનતાનનું એક પરીક આજે જ ખરીદા.

મોળા ફેરવી ક્યાં તમે ૩, ૫

મનસ પરીક દીનની ક્યાં બાથે ૦-૪-૦

માથે પરીક ૦-૧-૦,

માથે એવરેસ—અનતાન એજ-મી,

(૭ આપ મળવ)
 છુમામગણક મુખક.
 રેક આખકલાર વેપારીઓ અનતાન વચે છે.

સો વરસનું પ્રાણ આતુ

જુના. ગોપાલદાસ ગ્રંથીવાલા આગે

મી. ઈવાલા

મુખાર્

જોધા મેશાવા અને ૨૧-૮ ધીની ઉત્તર ગીલાઈઓ મારે

એક ફેરો મારનાની લાવામળ વરવામા આપેછે.

જાગમની બારી

પીઆની બારી

માવાના પેઠા

મારાના છુપરા

કાપરા પાક

ખાસુરી

પીઆ

ગજન વગેરે

પપી જાગમની

મુતરેની

દબવા

વેનાવા ગુરાળ

ઝોરે જ વીગેરે

સુખ દબવા

દરેક જાગમની

અધરપીના માફ

જુનીના લાફ

જરેમી મેગર

૧ ની માગઈ જો—મગજ પારી

ટેનીમલિક એફેન, "Burlce Shop"

સી. પી. ટેન્ક ટેલીફોન નં. ૧૧૦૭

[જાહેરખબરો મારે આ પાત્ર આપનાતું છે.]

[જાહેરખબરો મારે ઉત્સાહી ને અતુલ્યવી કેનવામરો જોડ્યોછીએ.]

એક અવકાશે વખણાયલાં પુસ્તકો. ! !

જરૂર જ વાચો

ગુજરાતી પુસ્તકાલયોમા સંગ્રહવા યોગ્ય પુસ્તકો :

કપડાંની પાછી ગાજી-ડીંગમાં

લેખકોની કૃતિઓ સામે

૧. શુભામગિર્મીના ગજબ સચિત્ર વાર્તા આ સાં નિમળા સેતવના

કૃત

રૂ ૨-૦

૨. લલિતના કાવ્યો ૨૧ લલિતના કા વોના સમ્રદ

રૂ ૧-૦

૩. મારી વીસ વાર્તાઓ સચિત્ર વાર્તા સમ્રદ ૨૧ કેશવસાહ

જો દેસાઈ, બી એ, એમએન બી કૃત

રૂ ૨-૦

૪. સાક્ષરજનન ૨૧ ગોવર્ધનરામ ત્રિપાઠી કૃત

રૂ ૨-૦

૫. ઉપાકાન્ત સચિત્ર વાર્તા ૨૧ જોગીન્દ્રગીર દીવેદિઆ બી એ કૃત

રૂ ૨-૦

૬. કમલાના પત્રો ૨૧ શિવનાથ ઉત્તમરામ યાસિક કૃત

રૂ ૨-૦

૭. અરવિન્દ ઘોષતું તૈસ્વજ્ઞાન ૨૧ મોતીલાલ નેઝાવાલ મહેતા કૃત

રૂ ૨-૦

૮. હું, સરલા ને મિત્રમજ્જવ ૨૧ ધનસુખનાથ કૃ મહેતા કૃત

રૂ ૨-૦

રૂ ૧૫-૮

નોંધ સમાલોચકના જે શાહકોએ ૧૯૨૨ ને ૧૯૨૩ નાં લેવાજમ
લયી હશે તેમને આ આખો સેક્ટ ૨. ૧૪ ની કિંમતે આપનાંમા
આનને પોસ્ટેજ તથા વી. પી. ખર્ચ વધારેતું.

લખો— રમંજીયગમ ગોવર્ધનરામ ત્રિપાઠી,

મોરારજી બિલીઆ નં. ૨, ગિરગામ, મુંબઈ.

ગુજરાતી સાહિત્ય પરિષદ એ થાણય
અમદાવાદ - ૬